ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ ೧೯

ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೧

ವಚನಪಿತಾಮಹ ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ
ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ.ಇ.ಸಂಸ್ಥೆ, ವಿಜಯಪುರ – ೫೮೬೧೦೩

ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ–೧೯ : ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೧

❖

• ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು : ಭಾಗ–೧

❖

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

ಧಾರವಾಡ

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ

ಸಂಕೇಶ್ವರ

ವಚನಪಿತಾಮಹ ಡಾ.ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ

ಬಿ. ಎಲ್. ಡಿ. ಇ. ಸಂಸ್ಥೆ

ವಿಜಯಪುರ

೨೦೧೯

COMPLETE WORK OF DR. M.M.KALBURGI
VOLUME - 19 : KAVYA SAHITYA BHAGA-I
Edited by : Dr. Gurupad Mariguddi, Sankeshawer

Published by : Dr. P.G. Halakatti Research Centre
B.L.D.E. Association, Vijayapur, Karnatak

First Edition : 2019
Pages : xlviii + 562=610

Copies: 1000
Price : Rs: 300/-

❖❖

Cover page design : K.K. Makali, Hampi.
Tyapset : Dr. Hanumanth Melinamani, Dr. Sarswatidevi Bhagawati, Dharwad.
Printer : **The Print Point**, No. 9/8 6th Cross, 4th Main, Rajajinagar Industrial Town,
Bangalore-560044. Ph. 97390 67359

ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಪುಟ : ೧೯–ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೧

ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ, ಸಂಕೇಶ್ವರ

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ವಚನಪಿತಾಮಹ ಡಾ.ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ
ಬಿ. ಎಲ್. ಡಿ. ಇ. ಸಂಸ್ಥೆ, ವಿಜಯಪುರ
ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ: ೨೦೧೯
ಪುಟಗಳು: xlviii+ ೫೬೨=೬೧೦

ಪ್ರತಿಗಳು: ೧೦೦೦
ಬೆಲೆ: ರೂ: ೩೦೦/–

❖❖

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ: ಕೆ.ಕೆ.ಮಕಾಳಿ, ಹಂಪಿ
ಅಕ್ಷರ ಸಂಯೋಜನೆ: ಡಾ. ಹನುಮಂತ ಮೇಲಿನಮನಿ, ಡಾ. ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ ಭಗವತಿ, ಧಾರವಾಡ
ಮುದ್ರಣ: **ಪ್ರಿಂಟ್ ಪಾಯಿಂಟ್**, ನಂ. ೯/೮ ೬ನೆಯ ಕ್ರಾಸ್, ೪ನೆಯ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ರಾಜಾಜಿನಗರ,
ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟೌನ್, ಬೆಂಗಳೂರು–೫೬೦೦೪೪. ಫೋನ್ : ೯೭೩೯೦ ೬೭೩೫೯

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟನ ಯೋಜನೆ

ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ

❖

ಗೌರವಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಡಾ. ಎಂ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ, ವಿಜಯಪುರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ.ಇ.ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಸಚಿವರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ಪಾಟೀಲ, ವಿಜಯಪುರ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು

ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ, ವಿಜಯಪುರ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ, ಧಾರವಾಡ

ಯೋಜನಾ ಸಂಯೋಜಕರು

ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ, ವಿಜಯಪುರ

❖

ಸಲಹಾ ಸದಸ್ಯರು

ಡಾ. ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ, ಧಾರವಾಡ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವಿಜಯ ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಧಾರವಾಡ

ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು

❖❖

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟನ ಯೋಜನೆ

ಸಂಪಾದಕ ಸದಸ್ಯರು

❖

❖❖

*

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರ ಮಾತು

ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ.....

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ಮಹಾಮಾರ್ಗದ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿ; ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವತ್ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯ ಗಟ್ಟಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು; ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ-ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಸವ್ಯಸಾಚಿ ಸತ್ಯಶೋಧಕರು. ಅವರ ಘನವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ, ನಾಡು-ನುಡಿ-ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರೀತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಶಿಸ್ತು, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ-ಸಾಧನೆ, ಸಂಶೋಧನ ಸಿದ್ಧಿ, ಆಡಳಿತ ದಕ್ಷತೆ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಅಪೂರ್ವ-ಅದ್ವಿತೀಯ-ಅನುಕರಣೀಯ.

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರದು ಬಹುಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ; ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ-ಪಾಂಡಿತ್ಯ-ಪ್ರಭುತ್ವ; ಬಹುಮುಖ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆ, ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ, ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ. ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ, ಸಮರ್ಥ ಸಂಶೋಧನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ, ವಿಭಾಗದ ದಕ್ಷ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಾದರಿಯ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರಾಗಿ, ಅನೇಕ ವಿನೂತನ ಯೋಜನೆಗಳ ಯೋಜಕರಾಗಿ, ಹಲವಾರು ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ, ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಮೂಡಿಸುವಂತಹವು; ಅಭಿಮಾನ ಉಕ್ಕಿಸುವಂತಹವು.

ಜೀವನ-ಸಾಧನೆ :

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ (ಮಲ್ಲೇಶಪ್ಪ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ ಕಲಬುರ್ಗಿ) ಅವರು ೧೯೩೮ ನವ್ಹಂಬರ್ ೨೮ ರಂದು ತಾಯಿಯ ತವರೂರು ಗುಬ್ಬೇವಾಡ(ತಾ. ಸಿಂದಗಿ, ಜಿ: ವಿಜಯಪುರ)ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ತಂದೆ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ; ತಾಯಿ ಗುರಮ್ಮ. ಶ್ರಮಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮನೆತನ. ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ-ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ. ಇಂಥ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರಮಗೌರವ ಹಾಗೂ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಪಾಠ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯಿತು.

ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ (ಮುಲ್ಕೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯವರೆಗೆ) ತಂದೆಯವರ ಊರಾದ ಯರಗಲ್ಲ (ತಾ. ಸಿಂದಗಿ, ಜಿ. ವಿಜಯಪುರ)ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಸಿಂದಗಿಯ ಎಚ್.ಜಿ. ಬಾಡ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಿದರು. ೧೯೫೬ ರಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತು ಉಚ್ಚಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದರು.

ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಉನ್ನತವ್ಯಾಸಂಗ ವಿಜಯಪುರ ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು. ವಿಜಯಪುರದ ಬಿಎಲ್‌ಡಿಇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು (೧೯೬೦) ಪ್ರಥಮಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ, ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು (೧೯೬೨) ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಹಿತ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಭೆ-ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ಸಂಗಮವೆನಿಸಿದ್ದ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ಬಿ.ಟಿ. ಸಾಸನೂರ ಅವರು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಅವರು ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುಗಳಾಗಿ ದೊರೆತು ತಮ್ಮ ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಧಾರೆಯೆರೆದರು. ಗುರುಗಳ ಸಮರ್ಥ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆ-ಪರಿಶ್ರಮ-ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡ ಸ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಲದಿಂದ ಅವರೊಬ್ಬ ಸಶಕ್ತ-ಮಾದರಿಯ-ಆದರ್ಶ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡರು.

ಎಂ. ಎ. ಅಧ್ಯಯನ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೆ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಲಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ದೊರೆಯಿತು. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಗ ತಾನೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದ 'ಸಮಗ್ರ ವಚನ ವಾಙ್ಮಯ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಕರಣ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ'ಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ ವೃತ್ತಿಜೀವನ(೧೯೬೨) ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜು ಎನಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಲಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದರು. ತಮ್ಮ ಸತತಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಪಾಠಬೋಧನೆ, ಶಿಸ್ತಿನ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ-ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸ-ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

ಪಾಠಬೋಧನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 'ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ ಪರಿಸರದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವಿಭಿನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಫಲಭರಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ೧೯೬೮ ರಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದರು.

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ (೧೯೬೨-೬೬) ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಪೂರೈಸಿದ ನಂತರ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನಪೀಠ ತನ್ನತ್ತ ಕರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಪ್ರವಾಚಕರಾಗಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ವಿಭಾಗದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಬಸವಪೀಠದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಅಖಂಡ ೩೨ ವರ್ಷ (೧೯೬೬-೯೮) ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. 'ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ' ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, 'ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನಪೀಠ'ವೆಂಬ ಮಹಾವೃಕ್ಷವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮದ

ಪಾಲು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಬಸವೇಶ್ವರಪೀಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿದ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಬ್ಬೆರಗು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಿದೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಹುದ್ದೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಕಲಾನಿಕಾಯದ ಡೀನರಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾವಿಷಯಕ ಮಂಡಳಿ, ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಂಡಳಿ, ಅಭ್ಯಾಸ ಮಂಡಳಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಭಾರ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೂಟದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಅನೇಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ, ನೀಡಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದ ನೀತಿ–ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು ಮೌಲಿಕವಾಗಿದ್ದು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ನೆರವು ನೀಡಿವೆ.

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ೧೯೯೮ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸೇವೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಉನ್ನತ ಅವಕಾಶದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಅದು ಅವರ ಅನೇಕ ನೂತನ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಯರಂಗವೆನಿಸಿತು. ತಾವು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ನನಸುಗೊಳಿಸಲು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರಾದರು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕೆಲವು ಶಾಖೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಲವು ನೂತನ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಶಾಖೆಗಳಿಗೂ ಸಮಾನಸ್ಥಾನ–ಮಾನ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧವಾಗಿ, ಸಮಯ ನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ತೊಡಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ನವಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಸಾಂಘಿಕ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಶೋಧನ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪೂರ್ವ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕೀರ್ತಿ ಇಮ್ಮಡಿಗೊಂಡಿತು. ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ತಾವೂ ದುಡಿದು, ಇತರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ದುಡಿಸಿ–ಶ್ರಮಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೊಂದು ಮಾದರಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನಾಗಿಸಿ–೨೦೦೧ ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದರು. ಹಿಂದಿನವರಂತೆ ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ವರ್ಷ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದರೆ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿತು. ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ–ಸಂಶೋಧನೆ–ಸಮಾಜಸೇವೆ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅನೇಕ ಸಂಘ–ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತ, ಭಾಷಣ–ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಅಸತ್ಯ, ಅನ್ಯಾಯ, ಮೂಢಾಚಾರಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತ, ಶರಣರು ಕಂಡ ಸಮಾನತೆಯ–ಸದಾಚಾರದ–ಸ್ವಸ್ಥ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸಾಮಾಜಿಕರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಸ್ಥಾವರಗೊಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಚಲನಶೀಲಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಜಂಗಮಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರಂತರ ಸಮಾಜ ಶುದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಖರ ವಿಚಾರಗಳು, ವೈಚಾರಿಕ ನಿಲವುಗಳು, ನಿಷ್ಠುರ ಸತ್ಯಗಳು ಪಟ್ಟ ಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವದ ಸನಾತನಿಗಳಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅಪಥ್ಯವೆನಿಸಿದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಸತ್ಯ ಶೋಧಕರಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳ ಗುಂಡೇಟಿಗೆ

ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ೩೦-೦೮-೨೦೧೫ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರಾಳದಿನ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶ್ರೀಮಂತ ನಗರವೆನಿಸಿದ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಹಗಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಶರಣ, ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರವಾದಿ, ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠುರಿಯ ಅಮಾನುಷ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದು ಸತ್ಯದ ಕೊಲೆ; ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಗ್ಗೊಲೆ. ಇದರಿಂದ ನಾಡು ಒಬ್ಬ ಅಪ್ರತಿಮ ವಿಚಾರವಾದಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಡವಾಯಿತು. ಲಿಂಗಾಯತ ಸಮಾಜ ಒಬ್ಬ ತತ್ವನಿಷ್ಠ ಚಿಂತಕನ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಅನಾಥವಾಯಿತು. ವಿದ್ವತ್‌ಲೋಕ ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧಕನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಭರಿಸಲಾರದ ಹಾನಿಗೊಳಗಾಯಿತು.

* * * *

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಬೋಧಕೇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು. ಧಾರವಾಡ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೇಂದ್ರ ಕ್ರಿಯಾ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ; ಯುಜಿಸಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿಘಂಟು ರಚನಾ ಸಮಿತಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ; ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಆದಿಲ್‌ಶಾಹಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅನುವಾದ ಯೋಜನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ; ಗದಗ ಲಿಂಗಾಯತ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಬೆಳಗಾವಿ ಲಿಂಗಾಯತ ಅಧ್ಯಯನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನಿಡಸೋಸಿ ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಕೊಡೆಕಲ್ಲ ಬಸವೇಶ್ವರ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ಸಮಗ್ರ ಸ್ವರವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಮಾಲೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮಲೆನಾಡು ವೀರಶೈವ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ; ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ, ವಚನ ಬಹುಭಾಷಾ ಭಾಷಾಂತರ ಯೋಜನೆ, ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ, ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ, ಗಳಗನಾಥ ಸಮಗ್ರ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ, ಕೆರೂರ ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವೆನಿಸಿವೆ.

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಈ ಬಹುಮುಖಿ-ಮೌಲಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉನ್ನತ-ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ೨೫ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಸವ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ನೃಪತುಂಗ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಗಳ ಗ್ರಂಥ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ನಾಡೋಜ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಶಿ :

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಹರಹು ಬಲು ದೊಡ್ಡದು; ಬರವಣಿಗೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹು ವಿಸ್ತಾರ. ಸೃಜನ-ಸೃಜನೇತರ ಉಭಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ಕೃಷಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಶೋಧನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೆಳೆ ತುಂಬ ಹುಲುಸು; ಫಲಭರಿತ. ಅದಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠ ಬೆಲೆ-ಬೇಡಿಕೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂಪದ್ಭರಿತಗೊಳಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ನೂತನ ಆಯಾಮ ಆವಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಷಯಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ: ಶಾಸನ, ಹಳಗನ್ನಡ–ನಡುಗನ್ನಡ–ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಚರಿತ್ರೆ, ಜಾನಪದ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆ, ನಾಮವಿಜ್ಞಾನ, ಛಂದಸ್ಸು, ವ್ಯಾಕರಣ, ಪ್ರಾಚ್ಯವಸ್ತುಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಶೋಧನೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, ನಾಡು–ನುಡಿ–ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ಹೀಗೆ ಅದು ಅನಂತಮುಖಿಯಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು, ಅಧ್ಯಯನದ ಸ್ವರೂಪ–ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಕುರಿತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೃತಿಗಳ ಅರಿಕೆ, ಲೇಖಕರ ನುಡಿ, ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇತ್ಯಾದಿ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ:

“ನನ್ನದು ಬಹುಮುಖಿ ಅಧ್ಯಯನ. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೈ–ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಲೇ ವ್ಯಾಕರಣ, ಅಲಂಕಾರ, ಛಂದಸ್ಸು ಇತ್ಯಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ನಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಹೊಸ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಾಸನ. ಆಮೇಲೆ ಆಧುನಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಶಿಸ್ತುಗಳೆನಿಸಿದ ಜಾನಪದ, ನಾಮವಿಜ್ಞಾನ, ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳತ್ತ ನನ್ನ ಒಲವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕ, ಲೇಖನ ಬರವಣಿಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಬರವಣಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಶಬ್ದ ಶ್ರುತಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿಃಶಬ್ದ ಶ್ರುತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ.”

“ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಘಟಿತವಸ್ತು (Fact) ಕೇಂದ್ರಿತ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಿತವಸ್ತು (Fiction) ಕೇಂದ್ರಿತವೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಜೀವನವನ್ನು, ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಘಟಿತವಸ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜಕವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನನಗೆ ಸಂಭವನೀಯ ವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ, ಸಂಭವಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾದುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಕಲ್ಪಿತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಘಟಿತ ಸಾಹಿತ್ಯದತ್ತ ವಿಶೇಷ ಒಲವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ”(ಕನ್ನಡ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ–ಲೇಖಕರ ಮಾತು).

“ಕನ್ನಡ ಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ನವೋದಯ, ನವ್ಯ, ನವ್ಯೋತ್ತರವೆಂಬ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದ ಹಾಗೆ, ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದ ಸಾಮಗ್ರಿ ಶೋಧನಿಷ್ಠ, ಸಾಮಗ್ರಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣನಿಷ್ಠ, ಸಾಮಗ್ರಿವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನಿಷ್ಠ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ದುಡಿಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗಾಗ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಶಾಸನ, ಜಾನಪದ, ನಾಮವಿಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಮೂರು ಆಯಾಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ‘ಮಹಾಮಾರ್ಗ’ದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದವನಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ (ಸಂಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಕಲನ) ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ‘ಮಾರ್ಗ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಎಲ್ಲ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಸಂಶೋಧನೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಲ್ಪ ವಿರಾಮ, ಅರ್ಧವಿರಾಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮಕ್ಕೆ ಸಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಕರಗಳು ಲಭ್ಯವಾದಂತೆ ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.‘ಸಂಶೋಧಕ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿರಬಹುದು, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿರಲಾರ’

ಎನ್ನುವುದು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಈ ಎಲ್ಲ ಆದರ್ಶಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. 'ಜನಮೆಚ್ಚೆ ನಡಕೊಂಡರೇನುಂಟು ಲೋಕದಿ ಮನಮೆಚ್ಚೆ ನಡಕೊಂಬುದೇ ಚೆಂದವು' ಎಂಬುದಂತೂ ನನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಲಿರುತ್ತದೆ"(ಮಾರ್ಗ-೧, ೨ ಅರಿಕೆ).

"೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ 'ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಶೋಧ'ದೊಂದಿಗೆ 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶೋಧ' ಹೆಸರಿನ ಹೊಸಬಗೆಯ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಶೋಧ' ಕರ್ನಾಟಕದ ತುಂಬ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು. ಕಾಲಗತಿಸಿದಂತೆ ಇದರ ಹಿಂದಿರುವ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣ ಶೋಧ'ದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಬಿದ್ದಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಕರಶೋಧ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಶೋಧ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೋಧ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಶೋಧ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಶೋಧಗಳೆಂಬ ಐದು ಆಯಾಮಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ನಾನು ಈ ಐದೂ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡುದರ ಫಲಿತಗಳನ್ನು 'ಮಾರ್ಗ' ಹೆಸರಿನ ನನ್ನ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು".

"ಇತ್ತೀಚೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಬದಲಾವಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ರಾಜಕೀಯ-ಧಾರ್ಮಿಕ-ಧುರೀಣರಿಂದಾಗಿ ಕೃತಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಲಿವೆ. ಇವರು ಸುಳ್ಳು ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲಕ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಲಿರುವ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ನಿಜ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿಕೊಡುವುದು ಸಂಶೋಧಕನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಇತಿಹಾಸದ ಶೋಧವಲ್ಲ, ಸುಳ್ಳು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸುವ ಹೋರಾಟವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವೆಂಬ ಭೂತಕಾಲದ ಬಲದಿಂದ ಅಸತ್ಯವೆಂಬ ವರ್ತಮಾನಕಾಲವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ವರ್ತಮಾನದ ಅಸತ್ಯಗಳು ಭೂತದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ ಫಲವಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಲೇಖನಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸಮಾಜದ ಪ್ರಚಲಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡುದಲ್ಲದೆ, ಶಿಷ್ಟ ಆಕರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಆಕರಗಳನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ, ಇವು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಳಪನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ"(ಮಾರ್ಗ-೪, ಅರಿಕೆ).

ಈ ಮೇಲಿನ ಉದ್ಧರಣೆಗಳು ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಒಟ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪ-ವ್ಯಾಪ್ತಿ-ವಿಧಾನ-ದೃಷ್ಟಿ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಆಕರಮುಖಿ ಶೋಧದ ಮೂಲಕ ಹೊರಟು, ವಿಶ್ಲೇಷಣಮುಖಿ ಶೋಧದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮುಖಿ ಶೋಧವನ್ನು ತಲುಪಿದ ರೀತಿಯನ್ನು; ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ತೊಡಗಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಸಮಾಜನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತ ನಿಲವನ್ನು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ನಿರ್ವಚಿಸುತ್ತವೆ.

* * * *

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಒಂದು ಇಡಿಯಾದ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ; ಮತ್ತೊಂದು-ಬಿಡಿಯಾದ ಸಂಪ್ರಬಂಧ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷದ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ-ಸು. ೫೦ ವರ್ಷ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೬೭ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ' ಅವರ ಮೊದಲ ಲೇಖನವೆನಿಸಿದರೆ, ೧೯೬೮ ರಲ್ಲಿ

ಹೊರ ಬಂದ 'ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಕುರಿತ ಶಾಸನಗಳು' ಎಂಬುದು ಮೊದಲ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 'ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿವಿಡಿದು ಬಂದ ಜಂಗಮವೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ?' ಎಂಬುದು ಅವರ ಕೊನೆಯ ಲೇಖನ; 'ವಚನ ವರ್ಷ' ಎಂಬುದು ಕೊನೆಯ ಕೃತಿ. ಈ ಮಧ್ಯದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಟ್ಟು ೧೧೬ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ೮೯೩ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಒಟ್ಟು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೃಜನ ಮತ್ತು ಸೃಜನೇತರ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ನಾಟಕ ಕೃತಿಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಸೃಜನೇತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಗಳು, ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು ಎಂದು; ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ-ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಎರಡೆರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳು ಸೇರಿದರೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನ, ಕಾವ್ಯ, ವಚನ, ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖನ ಸಂಗ್ರಹ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ವಿವರ ಹೀಗಿದೆ :

ಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ

೧. ನೀರು ನೀರಡಿಸಿತ್ತು (ಕವನ), ೨. ನೀರಾಗ ನಿಂತೀನಿ ನೀರಡಿಸಿ (ಕವನ), ೩. ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ (ನಾಟಕ), ೪. ಖರೇ ಖರೇ ಸಂಗ್ಯಾ ಬಾಳ್ಯಾ (ನಾಟಕ), ೫. ಖರೇ ಖರೇ ಕಿತ್ತೂರ ಬಂಡಾಯ(ನಾಟಕ).

ಸೃಜನೇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ (ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಗಳು) :

ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ

೬. ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಕುರಿತ ಶಾಸನಗಳು, ೭. ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರು, ೮. ಸಮಾಧಿ-ಬಲಿದಾನ-ವೀರಮರಣ ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ೯. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು.

ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ

೧೦. ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನಶಾಸ್ತ್ರ, ೧೧. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ, ೧೨. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ, ೧೩. ಕನ್ನಡ ನಾಮವಿಜ್ಞಾನ, ೧೪. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನಶಾಸ್ತ್ರ, ೧೫. ಕನ್ನಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಶಾಸ್ತ್ರ.

ಸಂಶೋಧನ ಸಾಹಿತ್ಯ

೧೬. ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ ಪರಿಸರದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ೧೭. ಶಾಸನ ವ್ಯಾಸಂಗ-೧, ೧೮. ಶಾಸನ ವ್ಯಾಸಂಗ-೨, ೧೯. ಕನ್ನಡ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ೨೦. ಐತಿಹಾಸಿಕ, ೨೧. ವೀರಶೈವ : ಇತಿಹಾಸ ಭೂಗೋಳ, ೨೨. ಶುದ್ಧಶೈವ ಮತ್ತು ಗೋಳಕಿಮಠ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ೨೩. ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ೨೪. ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ನಿಜಸ್ವರೂಪ, ೨೫. ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ವಿಕೃತಿ, ೨೬. ಕನ್ನಡ ಅರಸರ ಅಕನ್ನಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ೨೭. ನಿರ್ವಚನ.

ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ

೨೮. ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಪದ ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ೨೯. ಜನಪದ ಮಾರ್ಗ.

ಲೇಖನ ಸಂಪುಟ

೩೦. ಮಾರ್ಗ–೧, ೩೧. ಮಾರ್ಗ–೨, ೩೨. ಮಾರ್ಗ–೩, ೩೩. ಮಾರ್ಗ–೪, ೩೪. ಮಾರ್ಗ–೫, ೩೫. ಮಾರ್ಗ–೬, ೩೬. ಮಾರ್ಗ–೭, ೩೭. ಮಾರ್ಗ–೮.

ಸೃಜನೇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ (ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು):

ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ

೩೮. ಶಾಸನ ಸಂಪದ, ೩೯. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನ ಸೂಚಿ, ೪೦. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನ ಸೂಚಿ, ೪೧. ಧಾರವಾಡ ತಾಲೂಕಿನ ಶಾಸನಗಳು, ೪೨. ಶಾಸನ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವ.

ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯ

೪೩. ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೈಫಿಯತ್ತುಗಳು, ೪೪. ಕೊಲ್ಹಾಪೂರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸೇನ ಭಟ್ಟಾರಕ ಜೈನ ಬಸದಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಸೂಚಿ, ೪೫. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಕರ ಕೋಶ, ೪೬. ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಮಠದ ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯ–೧.

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ

೪೭. ಬಸವಸ್ತೋತ್ರದ ವಚನಗಳು, ೪೮. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಟೀಕಿನ ವಚನಗಳು ಭಾಗ–೧, ೪೯. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಟೀಕಿನ ವಚನಗಳು ಭಾಗ–೨, ೫೦. ವಚನ ಸಂಕಲನ ಸಂಪುಟ–೪, ೫೧. ವಚನ ಸಂಕಲನ ಸಂಪುಟ–೬, ೫೨. ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನ ಸಂಪುಟ, ೫೩. ಸಂಕೀರ್ಣ ವಚನ ಸಂಪುಟ, ೫೪. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನ ಮಹಾಸಂಪುಟ, ೫೫. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯದೇವರ ವಚನಗಳು, ೫೬. ಪರಮಾನಂದ ಸುಧೆ, ೫೭. ವಚನ, ೫೮. ಏಕೋತ್ತರಶತಸ್ಥಲ, ೫೯. ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆ, ೬೦. ವಚನ ವರ್ಷ, ೬೧. ವಚನಶಾಸ್ತ್ರಸಾರ(ಸಂಪುಟ–೧), ೬೨ ಡಾ. ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂ.೫.

ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

೬೩. ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಸಂಗ್ರಹ, ೬೪. ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ ಸಂಗ್ರಹ, ೬೫. ಶಿವಯೋಗ ಪ್ರದೀಪಿಕಾ, ೬೬. ಇಮ್ಮಡಿ ಚಿಕ್ಕಭೂಪಾಲನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ೬೭. ಕೊಂಡಗುಳಿ ಕೇಶಿರಾಜನ ಕೃತಿಗಳು, ೬೮. ತೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಭಾವರತ್ನಾಭರಣ ಸ್ತೋತ್ರ, ೬೯. ಆದಯ್ಯನ ಲಘುಕೃತಿಗಳು, ೭೦. ನಿಂಬಸಾಮಂತ ಚರಿತೆ, ೭೧. ಸಿರುಮಣ ನಾಯಕನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ೭೨. ಸಿರುಮನ ಚರಿತೆ, ೭೩. ಗೊಲ್ಲ ಸಿರುಮನ ಚರಿತೆ, ೭೪. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಶಿವಾಯಣ, ೭೫. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು, ೭೬. ಹರಿಹರ ವಿರಚಿತ ಕನ್ನಡ ಶರಣರ ಕಥೆಗಳು, ೭೭. ಹೊಸಕುಮಾರರಾಮನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ೭೮. ಕೊಮಾರ ರಾಮಯ್ಯನ ಚರಿತ್ರೆ, ೭೯. ಬಾಲರಾಮಯ್ಯನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ೮೦. ಹಳೆಯಕುಮಾರ ರಾಮನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ೮೧. ಸಿದ್ಧಮಂಕ ಚರಿತೆ, ೮೨. ತಗರ ಪವಾಡ, ೮೩. ಗುಂಡಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ, ೮೪. ಕೊಡೆಕಲ್ಲ ವಚನ ವಾಕ್ಯ, ೮೫. ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ–೧, ೮೬. ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ–೨, ೮೭. ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ–೩.

ಸೃಜನೇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ (ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು):

ಲೇಖನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು :

೮೮. ದಿಗಂಬರ(ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ), ೮೯. ಬಸವ ಮಾರ್ಗ–೧(ಲೇಖನ ಸಂಗ್ರಹ), ೯೦. ಬಸವ ಮಾರ್ಗ–೨, ೯೧. ಬಸವ ಮಾರ್ಗ–೩, ೯೨. ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಇತಿಹಾಸ, ೯೩. ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಹರ್ಡೇಕರ ಮಂಜಪ್ಪ, ೯೪. ಕೆಳದಿ ಸಂಸ್ಥಾನ : ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ, ೯೫. ಮಾನಸೋಲ್ಲಾಸ ಪರಿಚಯ, ೯೬. ಮಾನಸೋಲ್ಲಾಸ ಸಂಪುಟ ೧–೨, ೯೭. ಸ್ವಾದಿ ಅರಸು ಮನೆತನ, ೯೮. ಬೀಳಗಿ ಅರಸು ಮನೆತನ, ೯೯. ಸ್ವರವಚನ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಸಂಪುಟ, ೧೦೦. ಭಾರತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ : ಲಿಂಗಾಯತರ ಪಾತ್ರ, ೧೦೧. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಡಳಿತ ವಿಭಾಗಗಳು.

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳು

೧೦೨. ಅರಟಾಳ ರುದ್ರಗೌಡರ ಚರಿತ್ರೆ, ೧೦೩. ರಾಷ್ಟ್ರಧರ್ಮದ್ರಷ್ಟಾರ ಹರ್ಡೇಕರ ಮಂಜಪ್ಪ ಸಂಪುಟ–೨, ೧೦೪. ಹಾಲಭಾವಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ, ೧೦೫. ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ, ೧೦೬. ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ ಸಾಸನೂರ ಬದುಕು–ಬರೆಹ, ೧೦೭. ಶಿವಾನುಭವ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧೦೮. ಬೆಳ್ವೊಲ, ೧೦೯. ಸಾರಂಗಶ್ರೀ, ೧೧೦. ವಜ್ರಕುಸುಮ, ೧೧೧. ಲಿಂಗಾಯತ, ೧೧೨. ಕಲ್ಯಾಣದೀಪ್ತಿ, ೧೧೩. ಶರಣಶ್ರೀ.

ಇತರೆ

೧೧೪. ನನ್ನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ(ಷಣ್ಮುಖಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯವರ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ), 115. My Autobiography, 116. Heaven of Equality.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಶಾಸನ ವ್ಯಾಸಂಗ ೧,೨, ಕನ್ನಡ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ವೀರಶೈವದ ಇತಿಹಾಸ ಭೂಗೋಳ, ಶುದ್ಧಶೈವ ಮತ್ತು ಗೋಳಕಿಮಠ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ನಿಜಸ್ವರೂಪ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ವಿಕೃತಿ, ಕನ್ನಡ ಅರಸರ ಅಕನ್ನಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ನಿರ್ವಚನ ಎಂಬ ೧೧ ಕೃತಿಗಳು ಮಾರ್ಗ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಸಂಕಲನಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲ; ಹಾಗೆಯೇ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂ.೫ ಅದೇ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಚನಶಾಸ್ತ್ರಸಾರದ ಪುನರ್ ಮುದ್ರಣವಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ 'ಹರಿಹರ ವಿರಚಿತ ಕನ್ನಡ ಶರಣರ ಕಥೆಗಳು' ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಆಯ್ದ ಸಂಗ್ರಹರೂಪದ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ 'ಶಿವಾನುಭವ ಪತ್ರಿಕೆ' ಎಂಬುದನ್ನು 'ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ'ಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ೧೪ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಒಟ್ಟು ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೨ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಿಡಿ ಬರಹ (ಸಂಪ್ರಬಂಧ–ಲೇಖನ)ಗಳನ್ನು 'ಮಾರ್ಗ' ಹೆಸರಿನ ೮ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ (ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ೭ ಮತ್ತು ೮ ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳು ಮರಣೋತ್ತರ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು) ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಅರಿಕೆ, ಇತರರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿ, ಬೆನ್ನುಡಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ, ಭಾಷಣ, ಸಂದರ್ಶನ, ಸಂಪಾದಕೀಯ, ಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರೇ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಸಿದ ೧೧ ಕೃತಿಗಳು ಆ ಮಾದರಿಯವು. ಅಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೂ ಅಂಥ ಆಯ್ದ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಅವರು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ರೂಪಿತವಾದ ೧೬ ಕೃತಿಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ :

ಜಂಗಮದಿಂದ ಸ್ಥಾವರಕ್ಕೆ (ಡಾ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ರುಮಾಲೆ), ಹಾಲುಮತ ಅಧ್ಯಯನಗಳು (ಡಾ. ಎಫ್.ಟಿ. ಹಳ್ಳಿಕೇರಿ), ನಾಟಕದ ನೆಲೆಗಳು (ಡಾ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮರಾಠೆ), ಪಂಪನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು (ಡಾ. ಎನ್. ಎಸ್. ತಾರಾನಾಥ), ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾವಲೋಕನ (ಡಾ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಅಂಗಡಿ), ಛಂದಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ನೆಲೆಗಳು (ಡಾ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಅಂಗಡಿ), ಬಸವಣ್ಣ ಮತ್ತು... (ಡಾ. ನಂದೀಶ ಹಂಜೆ), ಸಿದ್ಧರಾಮ ಮತ್ತು...(ಡಾ. ಎಸ್.ಕೆ. ಕೊಪ್ಪ), ರೇವಣಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು... (ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ), ಶರಣರು ಮತ್ತು...(ಡಾ. ವಿ.ಎಸ್. ಮಾಳಿ), ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನ ವ್ಯಾಸಂಗ (ಡಾ. ವಾಯ್.ಸಿ. ಭಾನುಮತಿ), ಜೈನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು (ಡಾ. ಶಾಂತಿನಾಥ ದಿಬ್ಬದ), ನಾಮವ್ಯಾಸಂಗ (ಡಾ. ಎಚ್. ಶಶಿಕಲಾ), ಮಹಾಮರಣ(ಡಾ. ಜೆ. ಎಂ. ನಾಗಯ್ಯ), ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು... (ಡಾ. ಎನ್.ಎಸ್. ಮಹಾಂತೇಶ), ಸಂಘರ್ಷದ ನೆಲೆಗಳು (ಡಾ. ಪಿ.ಕೆ. ರಾಠೋಡ).

ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಬರವಣಿಗೆಯ ಹರಹು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತೋರಿದ ನಿಷ್ಠೆ, ಪಟ್ಟ ಪರಿಶ್ರಮ, ವಹಿಸಿದ ತಾಳ್ಮೆ, ತನ್ಮೂಲಕ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏರಿದ ಎತ್ತರ, ಪಡೆದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ, ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ :

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಈ ಸಮೃದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ವಿಜಯಪುರದ ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ–ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಧನ ಸಹಾಯದಿಂದ–ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಯೋಜನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ಎಂಟು ಜನರ ಒಂದು ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಬಿ. ಪಾಟೀಲ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಾಧ್ಯಕ್ಷರೆಂದು, ಶ್ರೀ ಜಿ.ಕೆ.ಪಾಟೀಲ ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆಂದು, ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ ಅವರನ್ನು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯೆಂದು, ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರೆಂದು, ಡಾ. ಕೃಷ್ಣಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರನ್ನು ಯೋಜನಾ ಸಂಯೋಜಕರೆಂದು, ಡಾ. ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ, ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನು ಸದಸ್ಯರೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು.

ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ೧೪-೭-೨೦೧೭ ರಂದು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಸಭೆ ಕರೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಾಡಿನ ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ರೂಪ-ರೇಷೆ, ಸಂಪುಟಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಸಂಪಾದಕರ ಆಯ್ಕೆ ಕುರಿತು ಒಂದು ನೀಲನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅಂತಿಮ ಸ್ವರೂಪ ಕೊಡಲು ತಿಳಿಸಿತು.

೨೩-೯-೨೦೧೭ ರಂದು ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು ಎರಡನೆಯ ಸಭೆ ಕರೆದರು, ಯೋಜನೆಯ ಒಟ್ಟು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ೫ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

೧. ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಒಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು (ಪ್ರಕಟಿತ-ಅಪ್ರಕಟಿತ)೪೦ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು. ಅವುಗಳ ಸಂಪಾದನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟು ೧೬ ಜನ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು.

೨. ಒಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ವಿಷಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದು.

೩. ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು (ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಗ್ರಹ), ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು.

೪. ಒಂದೊಂದು ಸಂಪುಟದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ೫೦೦ ಪುಟಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಗೊಳಿಸುವುದು.

೫. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ೨೦೧೯ ನವ್ಹೆಂಬರ್ ೨೮ ರಂದು ಎಲ್ಲ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವುದು.

ಒಟ್ಟು ಸಂಪುಟಗಳ ವಿಸ್ತೃತ ಸ್ವರೂಪ ಹೀಗಿದೆ :

ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿ ಸಂಪುಟಗಳು, ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿ ಸಂಪುಟಗಳು, ಲೇಖನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳು ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಶೋಧನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಚರಿತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ವಿಭಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯದಾದ ಲೇಖನ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಾವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಣ, ಮುನ್ನುಡಿ, ಬೆನ್ನುಡಿ, ಅರಿಕೆ, ಭಾಷಣ, ಸಂದರ್ಶನ ಎಂದು ಐದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯದಾದ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ, ಪತ್ರ-ವರದಿಗಳು, ಆಡಿಯೋ-ವಿಡಿಯೋ ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಪುಟಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಳವಟ್ಟ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪಾಕರ ವಿವರ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

I. ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿ ಸಂಪುಟಗಳು

ಸಂಪುಟ ೧ : ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ **–ಸಂ. ಡಾ. ಎಸ್.ಕೆ. ಕೊಪ್ಪಾ**

೧. ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಕುರಿತ ಶಾಸನಗಳು
೨. ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರು
೩. ಸಮಾಧಿ–ಬಲಿದಾನ–ವೀರಮರಣ ಸ್ಮಾರಕಗಳು
೪. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು

ಸಂಪುಟ ೨ : ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ **–ಸಂ. ಡಾ. ಬಿ.ವ್ಹಿ. ಶಿರೂರ**

೧. ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನಶಾಸ್ತ್ರ
೨. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
೩. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ
೪. ಕನ್ನಡ ನಾಮವಿಜ್ಞಾನ
೫. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನಶಾಸ್ತ್ರ
೬. ಕನ್ನಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಶಾಸ್ತ್ರ

ಸಂಪುಟ ೩ : ಸಂಶೋಧನ ಸಾಹಿತ್ಯ **–ಸಂ. ಶಶಿಧರ ತೋಡ್ಕರ**

೧. ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ ಪರಿಸರದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ : ೪ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ **–ಸಂ. ಶಶಿಧರ ತೋಡ್ಕರ**

೧. ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಪದ ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ
೨. ಜನಪದ ಮಾರ್ಗ

ಸಂಪುಟ : ೫ ಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ **–ಸಂ. ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ**

೧. ನೀರು ನೀರಡಿಸಿತ್ತು (ಕವನ ಸಂಕಲನ)
೨. ನೀರಾಗ ನಿಂತೀನಿ ನೀರಡಿಸಿ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)
೩. ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ (ನಾಟಕ)
೪. ಖರೇ ಖರೇ ಸಂಗ್ಯಾಬಾಳ್ಯಾ (ನಾಟಕ)
೫. ಖರೇ ಖರೇ ಕಿತ್ತೂರ ಬಂಡಾಯ(ನಾಟಕ)

II. ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿ ಸಂಪುಟಗಳು

ಸಂಪುಟ ೬ : ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ **–ಸಂ. ಡಾ. ಎಸ್. ಕೆ. ಕೊಪ್ಪಾ**

೧. ಶಾಸನ ಸಂಪದ
೨. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನ ಸೂಚಿ

೩. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನ ಸೂಚಿ
೪. ಧಾರವಾಡ ತಾಲೂಕಿನ ಶಾಸನಗಳು
೫. ಶಾಸನ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವ

ಸಂಪುಟ : ೭ ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೧ –ಸಂ. ಡಾ. ಪಂಡಿತ ರಾಠೋಡ

೧. ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೈಫಿಯತ್ತುಗಳು

ಸಂಪುಟ : ೮ ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ– ೨ –ಸಂ. ಡಾ. ಪಂಡಿತ ರಾಠೋಡ

೧. ಕೊಲ್ಹಾಪೂರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸೇನ ಭಟ್ಟಾರಕ
ಜೈನ ಬಸದಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಸೂಚಿ
೨. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಕರ ಕೋಶ
೩. ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಮಠದ ದಾಖಲು ಸಾಹಿತ್ಯ–೧

ಸಂಪುಟ : ೯ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೧ –ಸಂ. ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

೧. ಬಸವಸ್ತೋತ್ರದ ವಚನಗಳು
೨. ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನ ಸಂಪುಟ

ಸಂಪುಟ : ೧೦ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೨ –ಸಂ. ಡಾ. ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ

೧. ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನ ಮಹಾಸಂಪುಟ
೨. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯದೇವರ ವಚನಗಳು

ಸಂಪುಟ : ೧೧ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೩ –ಸಂ. ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

೧. ಸಂಕೀರ್ಣ ವಚನ ಸಂಪುಟ

ಸಂಪುಟ : ೧೨ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೪ –ಸಂ. ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

೧. ವಚನ

ಸಂಪುಟ : ೧೩ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೫ –ಸಂ. ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

೧. ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆ

ಸಂಪುಟ : ೧೪ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ–೬ –ಸಂ. ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

೧. ಪರಮಾನಂದ ಸುಧೆ
೨. ಏಕೋತ್ತರಶತಸ್ಥಲ

ಸಂಪುಟ : ೧೫ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೭ —ಸಂ. ಡಾ. ಪಂಡಿತ ರಾಠೋಡ

೧. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಟೀಕಿನ ವಚನಗಳು, ಭಾಗ-೧

ಸಂಪುಟ : ೧೬ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೮ —ಸಂ. ಡಾ. ಪಂಡಿತ ರಾಠೋಡ

೧. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಟೀಕಿನ ವಚನಗಳು, ಭಾಗ-೨

ಸಂಪುಟ : ೧೭ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೯ —ಸಂ. ಶಶಿಧರ ತೋಡ್ಕರ

೧. ವಚನ ಸಂಕಲನ-೪
೨. ವಚನ ಸಂಕಲನ-೬
೩. ವಚನ ವರ್ಷ

ಸಂಪುಟ : ೧೮ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೧೦ —ಸಂ. ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ

೧. ವಚನಶಾಸ್ತ್ರಸಾರ(ಸಂಪುಟ-೧)

ಸಂಪುಟ : ೧೯ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೧ —ಸಂ. ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ

೧. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು, ಭಾಗ-೧

ಸಂಪುಟ : ೨೦ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೨ —ಸಂ. ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ

೧. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು, ಭಾಗ-೨

ಸಂಪುಟ: ೨೧ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೩ —ಸಂ. ಡಾ. ಬಿ.ವ್ಹಿ. ಶಿರೂರ

೧. ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಸಂಗ್ರಹ
೨. ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ ಸಂಗ್ರಹ
೩. ತೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಭಾವರತ್ನಾಭರಣ ಸ್ತೋತ್ರ
೪. ಆದಯ್ಯನ ಲಘುಕೃತಿಗಳು
೫. ಕೊಂಡಗುಳಿ ಕೇಶಿರಾಜನ ಕೃತಿಗಳು

ಸಂಪುಟ: ೨೨ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೪ —ಸಂ. ಡಾ. ಎಫ್. ಟಿ. ಹಳ್ಳಿಕೇರಿ

೧. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಶಿವಾಯಣ
೨. ಶಿವಯೋಗ ಪ್ರದೀಪಿಕಾ

ಸಂಪುಟ: ೨೩ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೫ —ಸಂ. ಡಾ. ಎಫ್. ಟಿ. ಹಳ್ಳಿಕೇರಿ

೧. ತಗರ ಪವಾಡ
೨. ಸಿದ್ಧಮಂಕ ಚರಿತೆ
೩. ಗುಂಡಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ
೪. ಕೊಡೆಕಲ್ಲ ವಚನ ವಾಕ್ಯ

ಸಂಪುಟ: ೨೪ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೬ **-ಸಂ. ಡಾ. ಹನುಮಂತ ಮೇಲಿನಮನಿ**

೧. ಹೊಸಕುಮಾರರಾಮನ ಸಾಂಗತ್ಯ
೨. ಹಳೆಯಕುಮಾರ ರಾಮನ ಸಾಂಗತ್ಯ

ಸಂಪುಟ: ೨೫ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೭ **-ಸಂ. ಡಾ. ಹನುಮಂತ ಮೇಲಿನಮನಿ**

೧. ಕೊಮಾರ ರಾಮಯ್ಯನ ಚರಿತ್ರೆ
೨. ಬಾಲರಾಮಯ್ಯನ ಸಾಂಗತ್ಯ

ಸಂಪುಟ: ೨೬ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೮ **-ಸಂ. ಡಾ. ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ ಭಗವತಿ**

೧. ಸಿರುಮಣ ನಾಯಕನ ಸಾಂಗತ್ಯ
೨. ಸಿರುಮನ ಚರಿತೆ
೩. ಗೊಲ್ಲ ಸಿರುಮನ ಚರಿತೆ

ಸಂಪುಟ: ೨೭ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೯ **-ಸಂ. ಡಾ. ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ ಭಗವತಿ**

೧. ಇಮ್ಮಡಿ ಚಿಕ್ಕಭೂಪಾಲನ ಸಾಂಗತ್ಯ
೨. ನಿಂಬಸಾಮಂತ ಚರಿತೆ

ಸಂಪುಟ: ೨೮ ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೧೦ **-ಸಂ. ಡಾ. ಎಂ ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ**

೧. ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ-೧
೨. ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ-೨
೩. ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ-೩

ಸಂಪುಟ: ೨೯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೧ **-ಸಂ. ಡಾ. ಎಂ ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ**

೧. ಹಾಲಭಾವಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ
೨. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ
೩. ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ ಸಾಸನೂರ ಬದುಕು-ಬರಹ

ಸಂಪುಟ: ೩೦ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೨ **-ಸಂ. ಡಾ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮೇತ್ರಿ**

೧. ಧರ್ಮ ದ್ರಷ್ಟಾರ ಹರ್ಡೇಕರ
ಮಂಜಪ್ಪನವರು, ಭಾಗ : ೧

ಸಂಪುಟ: ೩೧ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೩ **-ಸಂ. ಡಾ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮೇತ್ರಿ**

೧. ಧರ್ಮ ದ್ರಷ್ಟಾರ ಹರ್ಡೇಕರ
ಮಂಜಪ್ಪನವರು, ಭಾಗ : ೨

ಸಂಪುಟ: ೩೨ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೪ –ಸಂ. ಡಾ. ವಿ.ಎಸ್. ಮಾಳಿ

೧. ಅರಟಾಳ ರುದ್ರಗೌಡರ ಚರಿತ್ರೆ

III. ಲೇಖನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳು(ಮಾರ್ಗ ಸಂಪುಟಗಳು)

ಸಂಪುಟ: ೩೩. ಲೇಖನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೧ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ: ೩೪. ಲೇಖನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೨ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ: ೩೫. ಲೇಖನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೩ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ: ೩೬. ಲೇಖನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೪ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ: ೩೭. ಲೇಖನ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ-೫ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಣ-ಮುನ್ನುಡಿ-ಬೆನ್ನುಡಿ

ಅರಿಕೆ-ಭಾಷಣ-ಸಂದರ್ಶನ

IV. ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳು

ಸಂಪುಟ : ೩೮-ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಗ-೧ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ

ಚಿತ್ರ –ಡಾ. ವಿ.ಡಿ. ಐಹೊಳ್ಳಿ

ಸಂಪುಟ : ೩೯-ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಗ-೨ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ

ಪತ್ರ-ವರದಿಗಳು –ಡಾ. ವಿ.ಡಿ. ಐಹೊಳ್ಳಿ

ಸಂಪುಟ : ೪೦-ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಗ-೩ –ಸಂ. ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ

ಆಡಿಯೋ-ವಿಡಿಯೋ –ಡಾ. ವಿ.ಡಿ. ಐಹೊಳ್ಳಿ

ಹೀಗೆ ೪೦ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ೭೯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾರ್ಗ ಸಂಪುಟದಿಂದಾಯ್ದ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ೧೧ ಸಂಕಲನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಹರಿಹರನ ರಗಳೆ

ಸಂಪುಟದಿಂದಾಯ್ದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ 'ಕನ್ನಡ ಶರಣರ ಕಥೆಗಳು' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು, ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರದ ಪುನರ್ ಮುದ್ರಣವಾದ 'ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ-೫'ನ್ನು; 'ಶಿವಾನುಭವ ಪತ್ರಿಕೆ'ಯನ್ನು, ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ವಿವಿಧ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಕಲನಗಳೆನಿಸಿದ ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದಿತ ೧೪ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ೬ ಅಭಿನಂದನಗ್ರಂಥ, ಎರಡು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗ್ರಂಥ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ೩೫ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು-ಪುನರುಕ್ತಿಕಾರಣವಾಗಿ- ಈ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದೆ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ:

ಒಂದು ಕೃತಿ ೫೦೦ ಪುಟ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಪುಟವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ(ಉದಾ: ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆ, ವಚನ). ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ೫೦೦ ಪುಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ(ಉದಾ: ಹೊಸ ಕುಮಾರರಾಮನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ಹಳೆಯ ಕುಮಾರಾಮನ ಸಾಂಗತ್ಯ). ಹಾಗೆ ಜೋಡಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಷಯದ ಏಕತೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕೃತಿ ಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪುಟ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಪುಟವೆಂದು ಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ(ಉದಾ: ಬಸವಣ್ಣನವರ ಟೀಕಿನ ವಚನಗಳು, ಧರ್ಮದ್ರಷ್ಟಾರ ಹರ್ಡೇಕರ ಮಂಜಪ್ಪನವರು).

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಬಿಡಿ ಲೇಖನಗಳು (ಸಂಪ್ರಬಂಧಗಳು) ಮೂಲದಲ್ಲಿ 'ಮಾರ್ಗ' ಹೆಸರಿನ ೮ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಷಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ವಿಷಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ಮರುವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿ ೫ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಮಾರ್ಗ ಸಂಪುಟ ೫ ರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳನ್ನು-ಅವು ಅಯಾ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದರಿಂದ-ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಅರಿಕೆ, ಸಂಪಾದಕರ ಮಾತು, ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರ ಮಾತು-ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮರು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲ ಆಕರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಲೇಖನದ ಕೆಳಗೆ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು-ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಿತ್ರ ಸಂಪುಟವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಯ್ದ ಭಾವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾದ ಪತ್ರ-ವರದಿ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಇತರರಿಗೆ ಬರೆದ, ಇತರರು ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದ ಮಹತ್ವದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರ, ದೂರದರ್ಶನ ಸಂದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳು; ಅವರ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ ಆಡಿಯೋ-ವಿಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಂದೇ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮುದ್ರಣ ಹೊಂದಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಆವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಅವಲೋಕಿಸಿ, ಕೊನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪೋಲೆ ಇದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕೃತಿಯ ಅಥವಾ ಲೇಖನದ ಒಳಗೆ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಅಥವಾ ಪುಟ ಅಥವಾ ಪದ-ವಾಕ್ಯ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಮೂಲ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಕ್ಷರ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡುವುದು. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ, ಅನುಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದು. ಆಕರಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಹುಡುಕಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಪಾದಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಶುದ್ಧರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು. ಅನಂತರ ಆ ಸಂಪುಟದ ಸ್ವರೂಪ-ವಿಶೇಷತೆ ಕುರಿತು ನಾಲ್ಕಾರು ಪುಟದ ಸಂಪಾದಕರ ಮಾತು ಬರೆದು ಜೋಡಿಸುವುದು-ಇದು ಈ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದ ವಿಧಾನ.

ಗ್ರಂಥ ವಿನ್ಯಾಸ ಕುರಿತಂತೆ-ಕೃತಿಯ ಆರಂಭದ ಪುಟಗಳು (ಪ್ರಿಲಿಮ್ಸ್) ಮುಗಿದು ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ ಆರಂಭವಾಗುವಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಆವೃತ್ತಿಯ ಮೊದಲ ಪುಟವನ್ನು (ಕೃತಿಯ ಹೆಸರು, ಲೇಖಕರು/ಸಂಪಾದಕರು, ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಪ್ರಕಟಣ ವರ್ಷಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ) ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು, ಮುನ್ನುಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಲೇಖಕರ ಮಾತು, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳಿದ್ದರೆ ಒಂದೊಂದು ಕೃತಿಯ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಬೆಳೆಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಿವಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ವಿನ್ಯಾಸ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ-ಆಕರ್ಷಕ ಮುಖಪುಟ, ದೋಷರಹಿತ ಸುಂದರ ಮುದ್ರಣ, ಭಾರವೆನಿಸದ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದೆಡೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು :

'ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ' ಕನ್ನಡದ ಒಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸುವಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೆನೆಯುವುದು ನನ್ನ ಪರಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿ, ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ

ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಖಾತೆಯ ಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರು. ಅವರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನ ಒಲಿಸಿ ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಬಿಎಲ್‌ಡಿಇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ 'ವಚನ ಪಿತಾಮಹ ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ'ದ ಮೂಲಕ ಇದು ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣರಾದವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಭಾವೀ ಗೃಹಸಚಿವರೂ, ಉತ್ಕಟ ಬಸವತತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಲಿಂಗಾಯತ ಸ್ವತಂತ್ರ ಧರ್ಮ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಹೋರಾಟದ ಮುಂಚೂಣಿ ನಾಯಕರೂ ಆದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಬಿ. ಪಾಟೀಲ ಅವರು. ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಅನನ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸ-ಗೌರವ. ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ.ಇ. ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ 'ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ', 'ಆದಿಲ್‌ಶಾಹಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಅವರದು. ಈಗ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಉಪಕ್ರಮವೆನಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀ ಎಂ.ಬಿ. ಪಾಟೀಲ ಅವರ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಗೆ ಅನಂತ ಶರಣಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಯೋಜನೆ ನಿಗದಿತ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಪಣಾಭಾವದಿಂದ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಿಸಿದವರು ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ಹಾಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ ಮತ್ತು ಯೋಜನಾ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ಎಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗ. ಅವರ ಅವಿರತ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು, ಅಂದರೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವರು ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗದವರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾದೇವಿ ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಮತ್ತು ರೂಪಾ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಒಂದು ಯೋಜನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೈಗೂಡಬೇಕಾದರೆ ಬದ್ಧತೆಯುಳ್ಳ ವಿದ್ವಾಂಸರ ನಿಶ್ಚಿತ ನೆರವು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಗತ್ಯ. ಅಂಥ ೧೬ ಜನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನಮಗೆ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ದೊರೆತುದು ಈ ಯೋಜನೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ವಿದ್ವತ್ ಪ್ರೀತಿಗೆ, ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸರ್ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಸಂಪುಟಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿ-ಬಂಧುರವಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಕಾರಣರಾದವರು ಛಾಯಾಕ್ಷರ ಜೋಡಿಸಿ, ಗ್ರಂಥವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಡಾ. ಹನುಮಂತ ಮೇಲಿನಮನಿ, ಡಾ. ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ ಭಗವತಿ, ಮುಖಪುಟ ರೂಪಿಸಿದ ಕೆ.ಕೆ. ಮಕಾಳಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರಿಂಟ್‌ಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಲೀಕರಾದ ಬಿ.ಸಿ.ಪಾಟೀಲ (ಹೆಬ್ಬಾಳ) ಅವರು. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಮಹಾಯೋಜಕರು. ಅವರು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡ ನನಗೆ ಈಗ ಅವರ ಸಮಗ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಯೋಗ ಒದಗಿ ಬಂದುದು ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಗೌರವವನ್ನು ಆ ಗುರುವಿನ ದಿವ್ಯಚೇತನಕ್ಕೆ ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

❖❖

*

ಸಂಯೋಜಕರ ನುಡಿ

ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ

ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ನಾಡು, ನುಡಿ ಸೇವೆಗೈದು ದೇಶ-ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಹಾಗೂ ೨೧ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿದ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸ, ಸಂಶೋಧಕ, ವಿಮರ್ಶಕ, ಚಿಂತಕ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಾಧಕರವರು.

ಇಂಥ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಹುಮುಖಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿ ಅಕ್ಷರ, ದೃಶ್ಯ, ಧ್ವನಿ, ಚಿತ್ರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಯಿಸುವುದು, ಅಕ್ಷರ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ವಿಷಯವಾರು ವಿಂಗಡಿಸಿ ೪೦ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

- ❖ ಅವರು ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳು(ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿ) ರೇಡಿಯೊ, ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲೂ ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ತಂದು ಸಂಪುಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ವಿಪುಲವಾದ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯ ರೂಪದ ದಿನಚರಿಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿವೆ ಎಂದು ಬಲ್ಲ ಮೂಲಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಐದು ದಶಕಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಅವರ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದುಂಟು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೆ, ಗುರುಗಳಿಗೆ, ಮಠಮಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹಲವಾರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿ ಪತ್ರ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.

- ❖ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಸರಕಾರೇತರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಗಳು, ಸಂಘ–ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಮತ್ತು ಹೊರನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಚದುರಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ಹಲವಾರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳು ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಭಾಷಣಗಳು, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಅವರ ಸಾವಿರಾರು ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿ, ಹಿನ್ನುಡಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಕ ನುಡಿಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಅಪರೂಪದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಐದು ದಶಕಗಳ ಅವರ ನಿರಂತರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಚಿತ್ರ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಅವರು ಬರೆದ, ರಂಗಪ್ರದರ್ಶನ ಕಂಡ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ದೃಶ್ಯಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
- ❖ ಮುಂದುವರೆದ ಈ ತಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಂತರ್ಜಾಲಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸುವುದು.

ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರವು ಕಳೆದ ಸುಮಾರು ೨ ದಶಕಗಳ ಸಂಶೋಧನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ೧೫ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಲಶಾಹಿ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ೧೮ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ೯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿವಿಧ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ.ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ.ಇ.ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಎಂ.ಬಿ.ಪಾಟೀಲ ಅವರ ನಿರಂತರ ಬೆಂಬಲವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುದಾನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ.ಇ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಆದ ಡಾ. ಎಂ.ಬಿ.ಪಾಟೀಲ ಗೌರವ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಜಿ.ಕೆ.ಪಾಟೀಲರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ,

ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ, ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ, ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ ಸಂಯೋಜಕರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಡಾ. ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ, ಶ್ರೀವಿಜಯ ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಡಾ. ವಿ.ಡಿ.ಐಹೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಪುಟದ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ, ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಕೆ.ಮಕಾಳಿ ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಕ್ಷರ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ ಡಾ. ಹನುಮಂತ ಮೇಲಿನಮನಿ, ಡಾ. ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ ಭಗವತಿ ಮತ್ತು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಿಂಟ್ ಪಾಯಿಂಟಿನ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಸಿ.ಪಾಟೀಲ (ಹೆಬ್ಬಾಳ) ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

❖❖

*

ಸಂಪಾದಕರ ನುಡಿ

ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ

೧

ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆಗೆ ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯವಾದುದರಿಂದ ಹಲವು ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನಾ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ರೂಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ೧೯೭೨ ರಲ್ಲಿ 'ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನ ಶಾಸ್ತ್ರ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊರತಂದು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದ ಐದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಡಾ. ಬಿ.ವ್ಹಿ. ಶಿರೂರ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.[೧] ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಪಾದನಾ ತಜ್ಞರೆನಿಸಿದ್ದ ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕ, ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಹಾಯಕರೆಂದು ದುಡಿದುದು, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿದುದು, ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಭಂಡಾರದ ಒಡನಾಟ, ಬಸವಪೀಠದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಹಲವು ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಶಾಸನ, ಹಳಗನ್ನಡ ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೃತಿಗಳು, ವಚನ, ಇತಿಹಾಸ ಆಕರ ಕೃತಿಗಳು, ಜನಪದ ಕೃತಿಗಳು– ಹೀಗೆ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನ, ಹಳಗನ್ನಡ, ನಡುಗನ್ನಡ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನವರು ಹೊರತಂದಿದ್ದು, ಅವು ಅಧ್ಯಯನದ ಶಿಸ್ತು, ಸಂಪಾದನಾ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿವೆ. ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಸಂಗ್ರಹ, ಇಮ್ಮಡಿ ಚಿಕ್ಕಭೂಪಾಲನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ಬಸವಣ್ಣನವರ ಟೀಕಿನ ವಚನಗಳು, ಕೊಂಡಗುಳಿ ಕೇಶಿರಾಜನ ಕೃತಿಗಳು, ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೈಫಿಯತ್ತುಗಳು, ಮಾನಸೋಲ್ಲಾಸ–ಇವು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಗಳ

---

೧. ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆ : ಬಿ.ವ್ಹಿ. ಶಿರೂರ: ಮಹಾಮಾರ್ಗ: (ಸಂ) ಸದಾನಂದ ಕನವಳ್ಳಿ, ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ: ೧೯೮೮: ಪು–೮೫೩.

ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು, ಇತರ ಯೋಜನೆಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಹೊರತಂದ ಸಂಪಾದನಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದನಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅವರು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವುದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಸಂಪಾದನೆಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು-ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿ' ಕೂಡ ಒಂದು. ೧೯೯೯ರ ಹಂಪಿ ಉತ್ಸವದ ನೆನಪು ಎಂದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಈ ಕೃತಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿಯ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಜನಪ್ರಿಯ-ಆವೃತ್ತಿಯಾಯಿತು. ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಪಂಪ ಕವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಒಲುಮೆ ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಪಂಪಭಾರತ, ಆದಿಪುರಾಣಗಳ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯ, ಒಂದೊಂದು ದೃಶ್ಯಗಳು ಅವರ ಪ್ರತಿಭಾ ಉಪನ್ಯಾಸ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವದಾಳಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಪಂಪನಂತೆ ಹರಿಹರ ಮಹಾಕವಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯವಾದ, ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಮಾರ್ಗ-೧ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗ-೨ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ ಎರಡರಂತೆ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಇಂತಿವೆ:

೧. ಹರಿಹರನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟದ ಧ್ವನಿಗಳು (ಮಾರ್ಗ-೧)

೨. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಮೌಲ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ(ಮಾರ್ಗ-೧)

೩. ಹರಿಹರನ ಹೆಸರಿನ ನಿಜರೂಪ (ಮಾರ್ಗ-೨)

೪. ಹರಿಹರನ ಹೆಸರು ಮರುಸಮರ್ಥನೆ(ಮಾರ್ಗ-೨)

ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹರಿ-ಹರ ಎಂಬ ಎರಡು ಮತಗಳ, ದೈವಗಳ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಹೆಸರದು ಎಂದು ಬಹುಪಾಲು ಜನ ನಂಬಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಅದು ಹರಿ-ಹರ ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಬಂದುದಲ್ಲ; ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಹೆರೆಯಾಳ>ಹರಿಯಾಳ>ಹರಿಯಲ>ಹರಿಯರ>ಹರಿಹರ ಎಂದು ಆಗಿರಬೇಕು; ಅದು 'ಶಿವನ' ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಆಧಾರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.[೨] ಕವಿಯ ಹೆಸರಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಲಭಿಸಿ, ಕವಿಯ ಮತನಿಷ್ಠೆ, ದೈವಿಕ ಸಮರ್ಪಣೆ, ಭಕ್ತಿಭಾವಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ಕಾಲ, ಮತ, ಕೃತಿಗಳು, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರು ವಿವರ, ರಾಘವಾಂಕ ಮತ್ತು ಇತರ ಕವಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿತ್ತು. ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಅದೇ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಸತ್ವ, ಕವಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ಥೆ ವಹಿಸಿದರು. ಕೆ.ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರ, ಮಲ್ಲಾಬಾದಿ, ಸ.ಸ. ಮಾಳವಾಡರು ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ್ದ ಅಧ್ಯಯನದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಹರಿಹರ ಕವಿ ವಚನಕಾರರಿಂದ ಹೇಗೆ

---

೨. ಮಾರ್ಗ ಸಂ-೨ : ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ; ೨೦೧೦ (ಪ. ಮು) : ಪು.೪೪೦

ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಂಡು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಂಡನು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ."ಹರಿಹರನಿಗೆ ಈ ನಡೆ-ನುಡಿ ಸಾಮರಸ್ಯ ಧೋರಣೆ ಶರಣರಿಂದ ದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಂತೆ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳೂ ಶರಣರಿಂದಲೇ ದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ...... ಈತ ಶರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಥಮ ಕವಿಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತಾನೆ; ಮಾರ್ಕ್ಸನ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಗಾರ್ಕಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು"[೩] ಎಂದಿರುವುದು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜೋ-ಧಾರ್ಮಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ಆಶಯವಿರುವುದನ್ನು ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸಂಘರ್ಷವಿರುವುದನ್ನು ಅವರು ಎತ್ತಿ ತೋರಿದ್ದಾರೆ.

ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ಸಮಗ್ರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ತರುವ ವಿಚಾರದೊಂದಿಗೆ, ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸಹೃದಯರ ಓದಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಜನಪರ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಅವರು ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಪೀಠಿಕೆ ಬರೆದು ಕವಿ, ಕಾವ್ಯ, ಸಂಪಾದನಾ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕವಿಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ಹೊಸಯುಗದ ಹರಿಕಾರ ಎಂದು ಎರಡು ಉಪವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯ ಬಂದಿದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಮಹತ್ವ ಬಿಂಬಿಸುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿವಾಕ್ಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. "ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕವಿಗಳು ವಿರಳ. ಋಷಿ ಮಹಾಕವಿಗಳು ಅತಿವಿರಳ. ಈ ಅತಿ ವಿರಳರ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವ....ಋಷಿಮಹಾಕವಿಯಾಗಿರುವ ಹರಿಹರ ಯುಗ ಪ್ರವರ್ತಕ ಕವಿಯೂ ಆಗಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಕವಿಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು."[೪] ಕವಿಯ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಸಶಕ್ತವಾಗಿ ನೀಡುವ ಪರಿ ಇದು. ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ ನಡೆದ ದೇಶ-ಕಾಲಾದಿ ಚರ್ಚೆಯ ಸಂಗ್ರಹ ವಿವರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯ, ಶಾಸನಾದಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ, ಕವಿಯ ಕುರಿತಾದ ದಂತಕತೆಗಳಿಂದ ಹಿಂದಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಿಳಿಸಿದ, ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಎರಡು, ಮೂರನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಜೀವಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಾದ, ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಂಪೆಯ ಸನೀಹದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕವಿಗೆ, ಹಂಪೆ ಮುಂದೆ ಸಾಧನೆಗೆ ಆಶ್ರಯದಾಣವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತ, ಹಂಪೆಯ ಮಾಯಿದೇವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಹರನ ತಂದೆ ಮಹಾದೇವ, ತಾಯಿ ಶರ್ವಾಣಿ, ಸೋದರಿ ರುದ್ರಾಣಿ. ರುದ್ರಾಣಿಯ ಮಗ ರಾಘವಾಂಕ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಿದೆ. ಕವಿಯು ಶೈವ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದನೆಂದು ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧಕರು, ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಅವರು ಚಿಂತನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವರು. ಮೂಲತಃ ಕವಿಯು ಶುದ್ಧ ಶೈವನಾಗಿದ್ದು, ಮುಂದೆ ವೀರಶೈವನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಮತಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿಹರ ಕವಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಯುಗದ ಹರಿಹರ ಎನ್ನುತ್ತ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು:

---

೩. ಮಾರ್ಗ ಸಂ-೧ : ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ;೨೦೧೦: ಪು.೫೦೩.

೪. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು-ಪೀಠಿಕೆ : ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ : ೧೯೯೯: ಪು.vii

೧. ಹರಿಹರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬದುಕಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾನೆ.

೨. ರಾಜಸ್ತುತಿಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕವಿ ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗೆ, ಶಿವಲೀಲೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು.

೩. ಬಸವಾದಿ ಶರಣರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸಲ ದಾಖಲುಗೊಳಿಸಿದನು.

೪. ಆ ಮೂಲಕ ವೈದಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಶರಣರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದನು.

೫. ಕಾವ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಕನ್ನಡ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪೂರಕ' ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ದೇಶೀ ಪ್ರಧಾನ ಕಾವ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

೬. ಹಂಪೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿತು.

೭. ರಗಳೆಯ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ, ಕಾವ್ಯಧೋರಣೆಗಳಿಂದ ಹರಿಹರ ಮಾರ್ಗ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ರಗಳೆ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಸರಳರಗಳೆಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿತು.

೮. ಹರಿಹರನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಲ್ಲ; ಒಂದು ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಎನಿಸಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತ, ಕವಿಯ ಮತ್ತು ರಗಳೆಗಳ ಒಟ್ಟು ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕವಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸತನ ತುಂಬಿದ ಕವಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕ್ರಾಂತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆತ ನಿಜಕ್ಕೂ ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿಹರ ಕವಿ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದೆ?, ಕೆಲವು ರಗಳೆಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ? ಕವಿ ಬರೆದ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಎರಡು ಉಪವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅರವತ್ತು ಮೂರು ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ 'ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ರಗಳೆ' ಮೊದಲು ರಚನೆಗೊಂಡು ನಂತರ ಇತರ ರಗಳೆಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಗಳೆಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಬರವಣಿಗೆ, ಪ್ರತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ, ಸೇರ್ಪಡೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಐದು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ತೊಡಕಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವರು. ಹರಿಹರನು ರಚಿಸಿದ ಅರವತ್ಮೂರು ಶಿವಭಕ್ತರ 'ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು' ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧ ಅರವತ್ತು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ ಆಧರಿಸಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿ, ಸಂಯೋಜಿಸಿಕೊಡುವ ತಮ್ಮಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದ 'ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆ'ಗಳನ್ನು ಶರಣರ ಜೀವಿತದ ಅವಧಿ, ಕಾಲ ಗಮನಿಸಿ ತಾವು ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವರು. ಕೊನೆಯ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ರಗಳೆಗಳನ್ನು 'ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆ'ಗಳು ಎಂದು ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಹರ ಕವಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಸ್ವತಃ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಿಂದ, ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಅವರು ಗುರುತಿಸುವರು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳಿಗೆ, ವಚನಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು, ತುಂಬ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಪ್ರವಾಸ ಕೈಕೊಂಡು ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕೆಲಸವೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು.

ಮುಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಮೌಲ್ಯ ಎಂಬ ಎರಡು ಉಪವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ರಗಳೆಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಾಣಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಹರ ವಚನಕಾರರ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು

ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಿತ ಪದಲಾಲಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ದಾರ್ಶನಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಮೌಲ್ಯವೆಂದು ಸಂಪಾದಕರು ತಿಳಿಸುವರು. ಹಬ್ಬ, ವಿಧಿಕ್ರಿಯೆ, ಜಾತ್ರೆಗಳಂತಹ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ವೃತ್ತಿ, ವೃತ್ತಿ ಆಚರಣೆ, ಸಂಗೀತ ಪರಿಕರ, ಆಹಾರ ಪಾನೀಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಇವುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗ್ರಂಥವಾಗಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವರ್ಗಭೇದ, ವರ್ಣಭೇದ, ಲಿಂಗಭೇದ ನಿರಸನ ಮೌಲ್ಯದತ್ತ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿರುವರು. "ಹೀಗೆ ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳು ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಇವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಸರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಘರ್ಷಣೆಯ ಗದ್ದಲ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿ ಹರಿಹರನನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಥಮ ಸಂಘರ್ಷ ಕವಿಯೆನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನ ದರ್ಶನ ಭಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಿತವಾದುದು. ಏಕದೇವ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಆ ದೇವನು ಸಾಕಾರನೂ ನಿರಾಕಾರನೂ ಎಂದು ನಂಬುವುದು, ಜೀವ-ದೇವಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವ ಸಂಗಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಈ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ"[೫] ಎಂದಿರುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ.

'ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು' ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ವಿಧಿವಿಧಾನ, ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಕುರಿತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಹಲವಾರು ಸಂಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರು ೧೯೩೦ರಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕೃತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ೧೯೮೪ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ಕೊಟ್ಟೂರೇಶ್ವರ ಮಠ ಹೊಸಪೇಟೆಯ ವಿಮರ್ಶಾ ಪ್ರಕಟನೆವರೆಗಿನ ಹಲವು ಹತ್ತು ಸಂಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಮುದ್ರಿತ ಆಕರಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಇಂತಿವೆ:

೧. ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರ ಸಂಪಾದನೆ :

ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ೧೯೩೩ ರಿಂದ ೧೯೪೦ ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏಳು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದ ೪೬ ರಗಳೆಗಳು ಒಂದನೆಯ ಆಕರವಾಗಿದೆ.

೨. ಪ್ರೊ. ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ ಸಂಪಾದನೆ:

ದೇವೀರಪ್ಪನವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರ ತಂದ ೬೬ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಆಕರವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

೩. ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ ಅವರು ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ೯೪ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ೧೯೭೩ ರಿಂದ ೧೯೭೬ ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಆಕರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

---

೫. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು–ಪೀಠಿಕೆ : ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ : ೧೯೯೯: ಪು.xxi

ಮೇಲಿನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರರ ಸಂಪಾದನೆಯ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಆಕರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇತರ ಎರಡು ಆಕರಗಳನ್ನು ಪೂರಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಈ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನು ಅವರು ಗುರುತಿಸಲು ಹೋಗದೆ, ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾಠದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶಾಬ್ದಿಕ ಸಂಸ್ಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಕರಣವೆಂದು ಎರಡು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಬ್ದಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಂಡಿಯ ಮುಂದಂ ತಲೆಗರೆದು, ಭಕ್ತಜನ ಭೈತ್ರಂಗೆ ಅರಿವುತೆಲ್ಲರ ಎಂದು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದುದನ್ನು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಬಳಿಯ ನಾಗಿದೇವ, ಒಂದು ಕರುವಂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಎಂದು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದುದನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಆಸ್ಪದವಿದೆ. ರಗಳೆಗಳು ಕೇವಲ ಭಾಷಾ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮೂರು ಕಾಂಡಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ, ಮೊದಲ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿ, ತಿರುನೀಲಕಂಠ ದೇವರ ರಗಳೆಯಿಂದ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆಯವರೆಗೆ ೬೦ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಡ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಕೇಶಿರಾಜ ದಣ್ಣಾಯಕರ ರಗಳೆಯಿಂದ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆಯವರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ರಗಳೆಗಳನ್ನು, ಕಾಂಡ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆಗಳೆಂದು ದಕ್ಷಾಧ್ವರ ರಗಳೆಯಿಂದ, ಮಹಿಮಾ ರಗಳೆಯವರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜನೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹರಿಹರನ ೧೦೮ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ನೀಡಿದ್ದರೂ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯಾವಿಚಾರದ ವಾದ-ವಿವಾದ ಪರಿಹಾರಗೊಂಡಿತು ಎಂದೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆ, ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದವು. ೧೮೮೬ ರಿಂದಲೇ ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟನೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದರೂ, ರಗಳೆಗಳು ಆಗ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ೧೯೩೦ ರಲ್ಲಿ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಹೊರತಂದು ರಗಳೆಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬರೆದ ೩೪ ಪುಟಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಪೂರ್ಣ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ, ಪಾಠಶೋಧನೆಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.[೬] ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಾಸ್ತರರು ೧೯೩೧ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗೂಸಿನ ರಗಳೆಯನ್ನು ಮುನ್ನುಡಿ, ಅರ್ಥಕೋಶ ಸಹಿತ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ೧೯೩೨ ರಿಂದ ಶಿವಾನುಭವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನ-ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ರಗಳೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ, ಆಸಕ್ತರಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿತು. ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ಕೃತಿಗಳು, ರಗಳೆಗಳು, ವಸ್ತು, ಸಂಖ್ಯೆ, ಮೂಲ, ಪ್ರಭಾವ, ಭಾಷೆ-ಶೈಲಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

---

೬ ನೋಡಿ, ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ: ಟಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ : ದ್ವಿಮು. ೧೯೩೮ : ಪು.xxx.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚಿತವಾದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ಕವಿಯೂ ಒಬ್ಬನು. ಕವಿಯ ಕಾಲ, ದೇಶ, ಮತ, ಕೃತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಸುದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ; ಕೆಲವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಮತವು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹರಿಹರನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ, ಶಿ.ಶಿ. ಬಸವನಾಳ, ಶಿ.ಚ. ನಂದೀಮಠ, ಎಚ್.ದೇವೀರಪ್ಪ, ಆರ್.ಸಿ.ಹಿರೇಮಠ, ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪೂರ, ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಶತಕಗಳು, ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಹಸಿರು ಘಟ್ಟಿ ಹೊನ್ನಪ್ಪ ಅವರು ೧೮೮೬ ರಲ್ಲಿ 'ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ' ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ, ಕೆಲವು ಸಲ ಹಲಕೆಲವು ರಗಳೆಗಳು ಕೂಡಿ ಹೊರಬರಲು ತೊಡಗಿದವು. ೧೯೩೦ ರಲ್ಲಿ ಟಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು 'ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ'ಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ತಾಡೋಲೆ ಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ೧೯೩೧ ರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಕೋಳೂರು ಕೊಡಗೂಸಿನ ರಗಳೆಯನ್ನು, ೧೯೪೨ ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಕೆಲವು ರಗಳೆಗಳನ್ನು, ೧೯೪೩ ರಲ್ಲಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವೀರಭದ್ರದೇವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಹೊರ ತಂದರು. ೧೯೪೬ ರಲ್ಲಿ ತೀ.ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು 'ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ'ಯನ್ನು ಐದು ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ೧೯೫೪ರಲ್ಲಿ ಸಿ. ಮಹಾದೇವಪ್ಪ 'ಮನುಚೋಳ ರಗಳೆ'ಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಮಲ್ಲಾಬಾದಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಾಬಾದಿ ಚೆನ್ನಬಸಮ್ಮ ಅವರು ೧೯೫೭ ರಲ್ಲಿ 'ಮಲುಹಣದೇವ ಚರಿತೆ' ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಐವತ್ತು ಪುಟಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ನಡೆಸಿದ ದೇಶಪರ್ಯಟನೆ ಎಂಬ, ನಕ್ಷೆ ನೀಡಿದ್ದು[೭] ಕವಿಯು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೭೫ ರಿಂದ ೧೨೫೦ ರವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ೩೯ ಪದ್ಯಗಳ 'ಮಲ್ಹಣಸ್ತೋತ್ರಂ' ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದ್ದು, ಅದರ ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೬೨ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ರಗಳೆಗಳ ಪ್ರಕಟನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ, ಮೂರು, ಐದು, ಎಂಟು, ಹತ್ತು......ಹೀಗೆ ಗುಂಪು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಾಬಾದಿಯವರು, ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು, ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ, ಎಂ. ಎಸ್. ಲಠ್ಠೆ...... ಮುಂತಾದವರು ಪ್ರಮುಖರು.

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ರಗಳೆಗಳ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ ಹೊರತರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಶಿವಾನುಭವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಅವರು ನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನೀಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ೧೯೩೨ ರಿಂದ ೧೯೪೨ರವರೆಗೆ ಎಂಟು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದರು. ಆ ಕೃತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಹೀಗಿದೆ:

೭. ಮಲ್ಲಾಬಾದಿಯವರ ನಕ್ಷೆಗೆ ಅಧಿಕೃತ ಆಧಾರವೇನಿಲ್ಲ (ಸಂ).

೧. ಭಾಗ ಒಂದು :

ಇದರಲ್ಲಿ ಏಳು ರಗಳೆಗಳಿದ್ದು, ೧೯೩೨ ರಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ೧. ಪುಷ್ಪಪರಗಳೆ ೨. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ರಗಳೆ ೩. ತಿರುನೀಲಕಂಠ ಮಹಾತ್ಮೆ ೪. ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ಮಹಾತ್ಮೆ ೫. ಆನಾಯನಾರ ಭಕ್ತರ ಮಹಾತ್ಮೆ, ೬. ಚನ್ನಯ್ಯಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆ ೭. ಇಳೆಯಾಂಡ ಗುಡಿಮಾರರ ಮಹಾತ್ಮೆ

೨. ಭಾಗ ಎರಡು :

ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ರಗಳೆಗಳು ಸೇರಿದ್ದು, ೧೯೩೩ ರಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ೧. ಪ್ರಭುದೇವರ ರಗಳೆ ೨. ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ರಗಳೆ

೩. ಭಾಗ ಮೂರು :

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ರಗಳೆಗಳಿದ್ದು, ಕೃತಿ ೧೯೩೩ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ೧. ಶಂಕರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೨. ಆದಯ್ಯನ ರಗಳೆ

೪. ಭಾಗ ನಾಲ್ಕು :

ಬಹುಶಃ ೧೯೩೪ ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ೧. ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ೨. ರುದ್ರಪಶುಪತಿ ೩. ತಿರುನಾಳ್ವೊವರ್ ೪. ತಿರುಕುರುಂಪೆ ತೊಂಡರ್ ೫. ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರ್ ೬. ಓಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿ ೭. ಮುರುಘರ್ ೮. ಅಯ್ಯಡಿಯರ್ ೯. ಮಾನಕಂಜರ ರಗಳೆಗಳು

೫. ಭಾಗ ಐದು :

೧೯೩೫ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ರಗಳೆಗಳಿವೆ. ೧. ಬಾಣ ೨. ಉದ್ಭಟದೇವ ೩. ಹಳಾಯುಧ ೪. ಸಾಮವೇದಿ ೫. ಮಳೆಯರಾಜ ೬. ಓಹಿಲಯ್ಯರ ರಗಳೆಗಳು.

೬. ಭಾಗ ಆರು :

ಇದು ೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಆರು ರಗಳೆಗಳಿವೆ. ೧. ಏಕಾಂತರಾಮಿ ತಂದೆಗಳ ರಗಳೆ ೨. ವೈಜಕವ್ವೆ ರಗಳೆ ೩. ಕೆಂಭಾವಿ ಭೋಗಣ್ಣನ ರಗಳೆ ೪. ಕೇಶಿರಾಜ ದಣ್ಣಾಯಕರ ರಗಳೆ ೫. ಕುಂಬರ ಗುಂಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೬. ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಿದೇವನ ರಗಳೆ

೭. ಭಾಗ ಏಳು :

೧೯೪೦ ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ರಗಳೆಗಳಿವೆ. ೧. ಅತಿಭಕ್ತನ ರಗಳೆ ೨. ಮಲುಹಣನ ರಗಳೆ ೩. ಭೃಂಗೀಶ್ವರನ ರಗಳೆ ೪. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ರಗಳೆ ೫. ಹಂಪೆಯ ರಗಳೆ ೬. ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ರಗಳೆ ೭. ಸಂಸಾರ ವ್ಯಾಮೋಹ ನಿರಸನ ರಗಳೆ ೮. ಚಂಡೇಶ ಪಿಳ್ಳೆಯ ರಗಳೆ ೯. ಅಮರನೀತಿಯ ರಗಳೆ.

೮. ಭಾಗ ಎಂಟು :

ನಾಲ್ಕು ರಗಳೆಗಳಿರುವ ಈ ಕೃತಿ ೧೯೪೨ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ೧. ಬಾಹೂರ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೨. ತೆಲಗು ಜೊಮ್ಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೩. ಶಿವಮಹಿಮಾ ರಗಳೆ ೪. ವೀರಭದ್ರದೇವರ ರಗಳೆ

ಈ ತೆರನಲ್ಲಿ ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ನಂತರ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಒಟ್ಟು ೪೫ ರಗಳೆ ಹೊರತಂದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೃತಿಗೂ ಪರಿಚಯ ಸ್ವರೂಪದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕವಿ, ಕೃತಿ ಪರಿಚಯ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಠ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ವಿವರವನ್ನಾಗಲಿ, ಪಾಠಾಂತರವನ್ನಾಗಲಿ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ರಗಳೆಗಳಿಗೆ ಅವರು 'ಮಹಾತ್ಮೆ' ಎಂದು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಚನ್ನಯ್ಯಗಳ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ, ಸಾಮವೇದಿಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಓಹಿಲಯ್ಯಗಳ 'ಮಹಾತ್ಮೆ' ಎಂದಿದ್ದು, ಇದು 'ರಗಳೆ'ಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದೆ. ರಗಳೆಗಳನ್ನು ದ್ವಿಚರಣ ಘಟಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ೧೦, ೨೦, ೩೦..... ಹೀಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಲ ಒಂದೊಂದು, ಎರಡೆರಡು ಚರಣ ಲುಪ್ತವಾಗಿರುವುದು, ಆದಿಪ್ರಾಸ ನಿಯತಿ ತಪ್ಪಿರುವುದು ಕೂಡ ಉಂಟು. ಆದರೂ ಉಪಲಬ್ಧ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಹರಿಹರನ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲ ಸಲ ಹೊರತಂದ ಕೀರ್ತಿ ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ೧೯೬೮ ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ ಧಾರವಾಡ ಇವರು, ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರ ಎಂಟೂ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕವಿ ವಿಚಾರ, ದೇಶ, ಮತ, ಕಾಲ ವಿವರ, ರಗಳೆ ಛಂದಸ್ಸು, ವಸ್ತು, ವಿಶೇಷಗಳು ಕುರಿತು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಕವಿ-ಕಾವ್ಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪ್ರೊ. ಬಿ.ವಿ. ಮಲ್ಲಾಪುರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.[೮]

ಡಾ ಮಲ್ಲಾಪುರ ಅವರು ಸುಮಾರು ನೂರು ಪುಟಗಳ ಕವಿ-ಕಾವ್ಯ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಆಧುನಿಕ ವಿಮರ್ಶಕರ, ಸಂಪಾದಕರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಅವಲೋಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಶಿವಶರಣರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವನು ಹಿಡಿದ ರಗಳೆಯ ಮಾರ್ಗವೂ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದುದೇ. ಅದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳು ರಗಳೆಯ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಕನ್ನಡ ಛಂದದಲ್ಲಿ ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಲ್ಲುಂಟಾಯಿತೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು...... ಕವಿಯಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದಂತೆ, ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಶಿವಸರ್ವೋತ್ತಮತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತಾಚಾರ್ಯನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ."[೯] ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇವುಂಡಿ ಮಲ್ಲಾರಿ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಶಬ್ದಕೋಶವಿದೆ; ಅದು ಸಂಪುಟದ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಮಲ್ಲಾಪುರ ಮತ್ತು ಮೇವುಂಡಿ ಮಲ್ಲಾರಿಯವರ ಶ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಆ ಕೃತಿಯು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೂ, ಅಧ್ಯಯನಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ೧೯೭೨ ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ಎಲ್ಲಾ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೊರತರಲು ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

---

೮. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು : (ಸಂ) ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ : ೧೯೬೮ : ಪು. ೧-೯೬

೯. ಅದೇ. ಪು. ೯೫.

೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ ಅವರು ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹರಿಹರ ಕೃತ ರಗಳೆಗಳು, ಹರಿಹರೇತರರ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಎರಡನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೃತಿಗಳಾಗಿ ಹೊರತಂದುದನ್ನು ಸಮಗ್ರ ರಗಳೆಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೆನ್ನಬೇಕು. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ಕೆಲವು ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ೧೨೦ ರಗಳೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನಾಗಲಿ, ಹಿರೇಮಲ್ಲೂರ ಈಶ್ವರನ್ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ೧೦೬ ರಗಳೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನಾಗಲಿ ಅವರು ಸಮ್ಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. "ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಮುದ್ರೆ ಇದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ರಗಳೆ ಹರಿಹರ ಕೃತವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಕಥಾಗರ್ಭದ ಗದ್ಯವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿ, ಹರಿಹರಕೃತವೆನ್ನುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕವಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ."[೧೦] ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ಹರಿಹರಕೃತ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ 'ಶರಣ ಚರಿತ ಮಾನಸಂ'ದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪೀಠಿಕೆ, ಅನುಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಿವು:

೧. ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ೨. ಇಹಪ್ಪಗೆಯಾಂಡರು ೩. ಇಳೆಯಾಂಡ ಗುಡಿಮಾರರು ೪. ಸೇದಿರಾಜರು ೫. ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವರು ೬. ಅಮರನೀತಿಗಳು ೭. ಇರಿಭಕ್ತರು ೮. ಏಣಾದಿನಾಥರು ೯. ಕಣ್ಣಪ್ಪದೇವರು ೧೦. ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯರು ೧೧. ಮಾನಕಂಜರು ೧೨. ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರು ೧೩. ಆ ನಾಯನಾರರು ೧೪. ಒಲಫಾಂಡಮೂರ್ತಿಗಳು ೧೫. ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಮುರುಘರು ೧೬. ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳು ೧೭. ತಿರುನಾಳ್ ಪೋವರು ೧೮. ತಿರುಕುರುಪ್ಪೆಯ ತೊಂಡರು ೧೯. ಚಂಡೇಶ ಪಿಳ್ಳೆಗಳು ೨೦. ವಾಗೀಶದೇವರು ೨೧. ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರು ೨೨. ಕಲಿಕಾಮದೇವರು ೨೩. ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯಗಳು ೨೪. ನಂಬಿಯಣ್ಣಗಳು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಓಹಿಲ, ಉದ್ಭಟ, ಹಲಾಯುಧ, ಸಾಮವೇದಿ, ಮಳೆಯರಾಜ, ಬಸವರಾಜದೇವರು, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ಇತ್ಯಾದಿ, ಮೂವತ್ತೇಳು ರಗಳೆಗಳನ್ನೂ ಹರಿಹರಕೃತವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅತಿಭಕ್ತನ ರಗಳೆ, ಕೃತಾಂತ, ಪೊಯ್ಯಡಿ, ಹೇರೂರು ಹೆಂಗೂಸು, ಕೋಳೂರು ಕೊಡಗೂಸು ಇತ್ಯಾದಿ ಐವತ್ಮೂರು ರಗಳೆಗಳು ಹರಿಹರನಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.[೧೧] ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ೨೪ ಮತ್ತು ಇತರ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ, ೩೭ ರಗಳೆಗಳು ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ರಚನೆಗಳೆಂದು ಅವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ ಅವರು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವೀರಪ್ಪ ಅವರು ಹರಿಹರನ ಬರಹದ ಶೈಲಿ, ಕಥನಕ್ರಮ, ವಿವರಣಾ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೆಲವರು ಛಾಯಾ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರು. ಹಾಗಾಗಿ ಹರಿಹರನ ಮೂಲ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ತಮ್ಮದೇ ತೆರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನಾಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ದೇವೀರಪ್ಪ ಅವರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು

---

೧೦. ಶರಣಚರಿತ ಮಾನಸಂ : (ಸಂ) ಎಚ್.ದೇವೀರಪ್ಪ: ಪೀಠಿಕೆ : ೧೯೬೮. ಪು. xvii

೧೧. ಅದೇ. ಪು. xxxi

ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಅವರು. ೧೯೭೩ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ'ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ದೇವೀರಪ್ಪನವರು 'ಶರಣ ಚರಿತ ಮಾನಸಂ'ದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ಬರೆದ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇವರು ಗಮನಿಸಿ, ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ, ಅವರ ಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಡಾ. ಹಿರೇಮಠರು ಎರಡು ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಎಂದರೆ, ಕವಿ 'ಅರವತ್ತೂಮ್ರು ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ'ಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ 'ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ'ಗಳ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕವಿ 'ನೂತನ ಪುರಾತನ ರಗಳೆ'ಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.[೧೨] ಕೃತಿಗೆ ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಕಾಲವಿಚಾರ, ಹರಿಹರಕೃತ ರಗಳೆಗಳು, ಹರಿಹರ ಸುರಂಗ ಕವಿ ಕೃತಿಗಳ ತುಲನೆ ಮತ್ತು ಹರಿಹರನ ಶೈಲಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಅಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿ ಎರಡು ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ, ಮೂರು ತಾಳೆಗರಿ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ೪೮ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

೧. ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ರಗಳೆ ೨. ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ ೩. ಇಳೆಯಾಂಡ ಗುಡಿಮಾರರ ರಗಳೆ ೪. ಸೇದಿರಾಜನ ರಗಳೆ ೫. ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವರ ರಗಳೆ ೬. ಅಮರನೀತಿಗಳ ರಗಳೆ ೭. ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ ೮. ಇರಿಭಕ್ತಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೯. ಏಣಾದಿನಾಥನ ರಗಳೆ ೧೦. ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ರಗಳೆ ೧೧. ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯಾರ ರಗಳೆ ೧೨. ಮಾನಕಂಜರ ರಗಳೆ ೧೩. ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರ ರಗಳೆ ೧೪. ಆನಾಯನಾರರ ರಗಳೆ ೧೫. ಒಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಗಳ ರಗಳೆ ೧೬. ನಮಃಶಿವಾಯ ಮುರುಘರ ರಗಳೆ ೧೭. ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳ ರಗಳೆ ೧೮. ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರ ರಗಳೆ ೧೯ ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರ ರಗಳೆ ೨೦ ತಂಡೇಶಪಿಳ್ಳೆಯರ ರಗಳೆ ೨೧. ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರ ರಗಳೆ ೨೨. ಕುಲಚ್ಚೆರೆಯರ ರಗಳೆ ೨೩.ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ ರಗಳೆ ೨೪. ಕಲಿಕಾಮದೇವರ ರಗಳೆ ೨೫. ದಂಡೀಶಭಕ್ತರ ರಗಳೆ ೨೬. ಸೋಮಾಸಿಮಾರರ ರಗಳೆ ೨೭. ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ ೨೮. ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ರಗಳೆ ೨೯. ಅತಿಭಕ್ತನ ರಗಳೆ ೩೦. ಕಲಿಕಂಪರ ರಗಳೆ ೩೧. ಕಲಿಯನಾಯನಾರರ ರಗಳೆ ೩೨. ಅಯ್ಯಡಿಯರ ರಗಳೆ ೩೩. ಕಣಂಬುಲ್ಲರ ರಗಳೆ ೩೪. ಕಡವೂರ ಕಾರಿಯರ ರಗಳೆ ೩೫. ವಾಹಿಲ್ಯರ ರಗಳೆ ೩೬. ಮೊನೆಯಿಡುವರ ರಗಳೆ ೩೭. ಎಡೆಗೆಳೆಯರ ರಗಳೆ ೩೮. ಪೊಗಲ್ತೊಣೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ ೩೯. ಕೊಲ್ಪುಲಿಯಾಂಡರ ರಗಳೆ ೪೦. ಪೂಶಲಾರ ರಗಳೆ ೪೧. ಪಾಂಡ್ಯ ಮಹಾದೇವಿಯರ ರಗಳೆ ೪೨. ಕಳಚೆಂಗ ಪೆರುಮಾಳೆಯರ ರಗಳೆ ೪೩. ನೇಶನ್ನೈನಾರರ ರಗಳೆ ೪೪. ಕಳಚೆಂಗಚೋಳನ ರಗಳೆ ೪೫. ಗಣನಾಥನ ರಗಳೆ ೪೬. ಸಾಂಖ್ಯ ತೊಂಡರ ರಗಳೆ ೪೭. ಜಡೆಯನಯನಾರು ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ ರಗಳೆ ೪೮. ತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣರ ರಗಳೆ.

ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ ತೊಡಕಿನದೆಂದು, ಅವನು ೧೨೦೦ ಕ್ರಿ.ಶ. ದ ಆಚೀಚೆ ಬದುಕಿರಬಹುದೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪಾದಕರು ಹರಿಹರನ ಸಮಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಕವಿ, ಕೃತಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಹರಿಹರನಿಗೆ

---

೧೨. ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು : (ಸಂ) ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ : ೧೯೭೩. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಪು.xxii

ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಲೋಕವೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ನಯ, ಕುಸುರು, ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತುಂಬುವ ಜೀವಕಳೆ, ಜೀವನದ ಅನಂತ ಅನುಭವ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಹರೀಶ್ವರನ ರಗಳೆಗಳು ಶಾಶ್ವತ ಕಾವ್ಯಗಳೆನಿಸಿವೆ".[೧೩] ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿಹರನ 'ನೂತನಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು' ಎಂಬುದನ್ನು ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠರ ಸಂಪುಟದ ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗವೆಂಬಂತೆ ೧೯೭೬ ರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರರು ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದರು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಯಾವ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ, ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಕಾಗದದ, ಮುದ್ರಿತ, ತಾಳೆಗರಿಯ ಆರು ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಇವರು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಹೊರತಂದ ರಗಳೆಗಳಿವು;

೧. ಪ್ರಭುದೇವರ ರಗಳೆ ೨. ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರ ರಗಳೆ ೩. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆ ೪. ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ರಗಳೆ ೫. ಕೇಶಿರಾಜ ದಣ್ಣಾಯಕರ ರಗಳೆ ೬. ಕೋಳೂರ ಕೊಡಗೂಸಿನ ರಗಳೆ ೭. ನಿಂಬಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆ ೮. ವೈಜಕವ್ವೆಯ ರಗಳೆ ೯. ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೧೦. ಹೇರೂರ ಹೆಣ್ಣಿನ ರಗಳೆ ೧೧. ಮಾರುಡುಗೆಯ ನಾಚಿತಂದೆಯ ರಗಳೆ ೧೨. ಆದಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೧೩. ಏಕಾಂತರಾಮಿತಂದೆಯ ರಗಳೆ ೧೪. ಕೋವೂರ ಬೊಮ್ಮತಂದೆಯ ರಗಳೆ ೧೫. ತೆಲುಗ ಜೊಮ್ಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೧೬. ಬಾಹೂರ ಬೊಮ್ಮತಂದೆಯ ರಗಳೆ ೧೭. ಮುಸುಟೆಯ ಚೌಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೧೮. ಸುರಿಗೆಯ ಚೌಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೧೯. ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನ ರಗಳೆ.

ಇದು ಮುಂದುವರಿದು, ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಂದು, ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವೆಂಬಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಸಂಪುಟವು 'ಮಹಾಕವಿ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವಕೃತ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮಹಿಮಾ ರಗಳೆಗಳು' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ೧೯೭೬ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದಿಂದ ಇದು ಹೊರ ಬಂದಿದೆ. ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರರು ದಕ್ಷಾಧ್ವರ ರಗಳೆಯಿಂದ, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ರಗಳೆಯವರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು, ನಂತರದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ತಾತ್ವಿಕ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಇಂತಿವೆ:

ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳು :

೧. ದಕ್ಷಾಧ್ವರ ರಗಳೆ ೨. ಭೃಂಗೀಶದೇವರ ರಗಳೆ ೩. ವರಕೃತಾಂತರ ರಗಳೆ ೪. ಓಹಿಲಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೫. ಉದ್ಭಟಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೬. ಮಲುಹಣನ ರಗಳೆ ೭. ಮಲೆಯರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ ೮. ಸಾಮವೇದಿಗಳ ರಗಳೆ ೯. ಹಲಾಯುಧನ ರಗಳೆ ೧೦. ಬಾಣನ ರಗಳೆ ೧೧. ಚನ್ನಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೧೨. ಗುಂಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ ೧೩. ಭೋಗಣ್ಣನ ರಗಳೆ ೧೪. ಮನುಚೋಳನ ರಗಳೆ

---

೧೩. ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು : (ಸಂ) ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ : ೧೯೭೩. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಪು.Lxiii

ತಾತ್ವಿಕ ರಗಳೆಗಳು :

೧೫. ಬಸವಪವಾಡದ ರಗಳೆ ೧೬. ಸಂಸಾರವ್ಯಾಮೋಹ ನಿರಸನ ರಗಳೆ ೧೭. ಗುಣಸ್ತೋತ್ರದ ರಗಳೆ ೧೮. ವಿಭೂತಿಯ ರಗಳೆ ೧೯. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ರಗಳೆ ೨೦. ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ರಗಳೆ ೨೧. ನಮಃಶಿವಾಯ ರಗಳೆ ೨೨. ಹಂಪೆಯ ರಗಳೆ ೨೩. ಜಯ ರಗಳೆ ೨೪. ಪುಷ್ಪರಗಳೆ ೨೫. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ರಗಳೆ ೨೬. ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ರಗಳೆ ೨೭. ಮಹಿಮಾ ರಗಳೆ ೨೮. ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ರಗಳೆ ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿ ಶಿವನ, ಶಿವಭಕ್ತರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಮನದುಂಬಿ ಹೊಗಳಿರುವನೆಂದು, ತಾತ್ವಿಕ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಆತ್ಮನಿವೇದನೆ, ಆತ್ಮ ಸಾಧನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ಸಂಪಾದಕರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪಾದನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತ "ಹರಿಹರದೇವನ ರಗಳೆಗಳ ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳು ಸಿಗುವುದೇ ಅಪರೂಪ. ಇದ್ದ ಒಂದೆರಡು ಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಳು ತೃಟಿತವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಾಲು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ದೋಷಗಳು ಉಳಿದಿವೆ.[೧೪] ಆದರೆ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಉಪಲಬ್ಧ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಇಷ್ಟು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದು ನಾಡಿನ ಜನರ ಗಮನ ಸೆಳೆದರು. ಅದೇ ತಾನೇ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನಾ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು.

೩

ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಸಮಗ್ರ ಹರಿಹರನ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಅವರಿಂದ ೧೯೩೨ ರಿಂದ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಹೊರತರಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ವಿದ್ವಾಂಸರ, ಸಂಪಾದಕರ ಶ್ರಮ ಸಾಹಸಗಳು ೧೯೯೯ರ ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ ಪ್ರಕಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ನಿಲುಗಡೆ ಪಡೆದಂತಾಗಿವೆ.

ಡಾ. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಕೇವಲ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು ಶಿವಾನುಭವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ನಂತರ ಕೃತಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರತಂದಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ೧೯೬೮ ರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಬಿ.ವ್ಹಿ. ಮಲ್ಲಾಪುರರು ಏಕ ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಹೊರತರುವಾಗ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು, ನೂತನರ ರಗಳೆಗಳು, ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿ, ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೀಡಿದರು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಹೊರಬಂದ ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪನವರ ಸಮಗ್ರ ರಗಳೆಗಳ ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವರ 'ಶರಣ ಚರಿತ ಮಾನಸಂ' ಹೆಸರಿದೆಯೇ ಹೊರತು ರಗಳೆಗಳು ಎಂದುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೀಠಿಕೆಯ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಕರು 'ಶರಣ ಚರಿತ ಮಾನಸಂ'ದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಿವೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಸಂಪಾದಕರು ನೀಡಿದ ಹೆಸರು 'ಶರಣ ಚರಿತ ಮಾನಸಂ', ಹೊರತು ಕವಿ ನೀಡಿದುದಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ೧೯೭೩ರಲ್ಲಿಯ ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠರು 'ಮಹಾಕವಿ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವಕೃತ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರರು

---

೧೪. ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮಹಿಮಾ ರಗಳೆಗಳು : (ಸಂ) ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ : ೧೯೭೬. ಪು.೧೦.

ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ 'ಮಹಾಕವಿ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವಕೃತ ನೂತನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು' ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಮಹಾಕವಿ 'ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವಕೃತ ಶಿವಭಕ್ತಿಮಹಿಮಾ ರಗಳೆಗಳು' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 'ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಪರಿವಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಡ–೧: ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು, ಕಾಂಡ–೨: ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳು, ಕಾಂಡ–೩: ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರಗಳೆಯನ್ನು ಕೃತಿಯಾಗಿ ನೀಡುವಾಗ ಆಯಾ ಸಂಪಾದಕರು ಹೆಸರಿಸಿದ, ವಿಭಾಗಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ರಮದ ಬದಲಾವಣೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ.

ಪುರಾತನರ ಇಲ್ಲವೆ ತಮಿಳು ಶಿವಭಕ್ತರ ಕಥಾನಕದ ರಗಳೆಗಳು ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಪಾದಕರಲ್ಲಿ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿರದೆ, ಭಿನ್ನವಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿವೆ.

೧. ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಪಾದನೆ (ಡಾ. ಬಿ.ವ್ಹಿ. ಮಲ್ಲಾಪುರ)	೧೭ ರಗಳೆಗಳು
೨. ಶ್ರೀ ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ ಸಂಪಾದನೆ	೨೪ ರಗಳೆಗಳು
೩. ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಸಂಪಾದನೆ	೪೮ ರಗಳೆಗಳು
೪. ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಂಪಾದನೆ	೬೦ ರಗಳೆಗಳು

ಅದರಂತೆ ನೂತನರ ರಗಳೆಗಳು ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರಲ್ಲಿ ೨೦ ಸಂಪಾದಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಡಾ. ಸುಂಕಾಪುರರಲ್ಲಿ ೧೯, ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರಲ್ಲಿ ೨೨ ಸಂಪಾದನೆಗೊಂಡು ಸಂಕಲಿತವಾಗಿವೆ. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಒಂಬತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಡಾ. ಸುಂಕಾಪುರರು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ೨೬ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಸುಂಕಾಪುರರು ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು 'ಶಿವಭಕ್ತಿಮಹಿಮಾ ರಗಳೆಗಳು' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸುವರು.

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ.ಹಿರೇಮಠರು 'ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹನ್ನೆರಡು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು; ೧. ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಂಬರ ರಗಳೆ ೨. ಅಪ್ಪೂತಿ ಅಡಿಯರ ರಗಳೆ ೩. ತಿರುನೀಲನಕ್ಕರ ರಗಳೆ ೪. ನಮಿನಂದಿಯರ ರಗಳೆ ೫. ತಿರುಮೂಲ ದೇವರ ರಗಳೆ ೬. ಮೂರ್ಖನಾಯನಾರರ ರಗಳೆ ೭. ಸಿರಿಯಾಳನ ರಗಳೆ ೮. ಚೇರಮನಾಯನಾರರ ರಗಳೆ ೯. ವರಕೃತಾಂತರ ರಗಳೆ ೧೦. ಶಕ್ತಿನಾಯನಾರರ ರಗಳೆ ೧೧. ನಿಡುಮಾರದೇವರ ರಗಳೆ ೧೨. ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ. ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು 'ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತುಮೂರು ಭಕ್ತರ ಕಥಾನಕಗಳಿದ್ದು, ಹರಿಹರ ಕವಿಯೂ ಹಾಗೆ ಬರೆದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವರು. ಅವರು ಅರವತ್ತು ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ರಗಳೆ, ಪುಗಲ್ಚೋಳರ ರಗಳೆಗಳು ಎರಡು ಅಲಭ್ಯ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜಡೆಯನಾಯನಾರ್–ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನದೇವಿಯರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಎರಡು ರಗಳೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ–ಒಟ್ಟು ೬೩ ಆಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವರು.

ಈವರೆಗೆ ಸಂಪಾದನೆಗೊಂಡು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಸುಂಕಾಪುರರ 'ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮಹಿಮಾ

ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ' ಸೇರಿದ್ದ ಗುಂಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ ಮತ್ತು ಭೋಗಣ್ಣನ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಅವರು ನೂತನರೆಂದು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶಿವಶರಣರೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಸುಂಕಾಪುರ ಮತ್ತು ದೇವೀರಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ 'ಅಮ್ಮವ್ವೆಯ ರಗಳೆ'ಯನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಶಿವಶರಣರ ಕಾಲವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ತಾವೇ ಬೇರೊಂದು ತೆರನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಸಂಕೀರ್ಣ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಠಾಂತರ ಮತ್ತು ಅಡಿಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಸರ್ವಜನರು ಓದಬಲ್ಲಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಪುಟವೊಂದರಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟವಾಗಿ, ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಇದು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ಸಂಪುಟವು ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಸಹೃದಯರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ತಿರುನಾಳ್ಪೋವ ರಗಳೆ, ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರ ರಗಳೆ, ದಂಡೀಶಭಕ್ತರ ರಗಳೆ, ಕೊಲ್ಲುಲಿಯಾಂಡರ ರಗಳೆ, ಜಡೆಯನಾಯನಾರ-ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚರಣಗಳು ಲುಪ್ತವಾಗಿರುವುದು, ಇತರ ಸಂಪಾದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತೂಗಿನೋಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಕವಿಯ ದ್ವಿಚರಣ ಪ್ರಾಸತತ್ವ ಕಂಡಾಗ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಜೊತೆಗೆ ನಮಿನಂದಿ, ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆಗಳ ಪಂಕ್ತಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಪಂಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ತುಸು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಹಳಕಟ್ಟಿ, ದೇವೀರಪ್ಪ, ಆರ್.ಸಿ.ಹಿರೇಮಠ ಸಂಪಾದನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಬಿಡಿರಗಳೆಗಳ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮುದ್ರಣ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು, ವಿಭಾಗಕ್ರಮವನ್ನು, ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

* * *

ಈ ಸಂಪುಟವು 'ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ; ಸಂಪುಟ-೧೯, ಕಾವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಗ-೧' ಎಂದು ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ. ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ 'ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು' ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹೊರತರಲಾಗಿದೆ. ಕಾಂಡ-೧ ರಲ್ಲಿಯ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾಂಡ-೨ ಮತ್ತು ೩ ರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ, ೧೯೯೮ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟವು ಹಿರಿಯ ರಾಯಲ್ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಭಾಗ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯವು ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪುಟಗಳು ಬೇರೆ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಪಠ್ಯವು (ರಗಳೆಗಳು) ಒಂದೇ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಂದರೆ ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ.ಹಿರೇಮಠ, ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರರ ಮುದ್ರಣ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯವು ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂಲ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟವನ್ನು, ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಗಮನಿಸಿ ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಗಳನ್ನು ಹರಿಹರ ಕವಿ ಮೊದಲು ಬರೆದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ನಂತರ ಶಿವಶರಣರ ಚಳುವಳಿಯು ಕವಿಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿದಂತಿದೆ. ತಿರುನೀಲಕಂಠದೇವರ

ರಗಳೆಯಿಂದ, ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆಯವರೆಗಿನ ಅರವತ್ತು ರಗಳೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧಕರು, ಸಂಪಾದಕರು ಆಗಿದ್ದ ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ರಗಳೆ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ. ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ. ಇ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

❖❖

*

ಪರಿವಿಡಿ

❖❖

ಹಂಪಿ ಉತ್ಸವ-೧೯೯೯ ನೆನಪು

ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು

ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿ

ಸಂಪಾದಕ

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ

೧೯೯೯

*

ದೇಸಿಯೊಳ್ ಪುಗುವುದು

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ

ಕುಲಪತಿಗಳು

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಥಮ ಗುರಿ 'ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ'ಯ ಶೋಧ, ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ. ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ವಿವೇಕಪೂರ್ಣ ವಿನಿಯೋಗ. ಆದಿಕವಿ ಪಂಪ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಹೇಳಿರುವ 'ದೇಸಿಯೊಳ್ ಪುಗುವುದು, ಪೊಕ್ಕು ಮಾರ್ಗದೊಳೆ ತಳ್ವುದು' ಎಂಬ ಮಾತು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇದನ್ನೇ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆನ್ನುವುದು ಸಮಾಜ ಸಮ್ಮತ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಇಂತಹ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ತನ್ನ ಆಯುರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯ-ಆಂಗ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದ ಕನ್ನಡ ಸಮಾಜ, ಉದ್ದಕ್ಕೂ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬದುಕುಮಾಡಿದೆ. ಹಿಂದಿನದು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸಂದರ್ಭ, ಇಂದಿನದು ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸಂದರ್ಭ. ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಭಾಷೆಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕಿಂತ ಜೀವಂತ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬೆಳಕಾಗುತ್ತಲೇ ಬೆಂಕಿಯಾಗಬಹುದೆ? ಎಂಬ ಭಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಜೀವನಶೈಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನಾಡಿಗಳನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸತೊಡಗಿ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅತಿರೇಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಲಿದೆ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಈ ಅತಿರೇಕವನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಊಹಿಸಿ, 'ಸ್ವದೇಶೀ ಚಳುವಳಿ'ಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಮತ್ತು ಇಂಥ ದೇಶೀ ಚಿಂತನೆಗಳ ಆದರ್ಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪಾರಂಪರಿಕ ಕ್ರಿಯೆ, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ರೂಪದ 'ಸ್ವದೇಶೀ ಸತ್ಯ'ಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು; ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ ಗುಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು; ಜೊತೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬದುಕಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಅನ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ 'ಕನ್ನಡವು ಕನ್ನಡವ ಕನ್ನಡಿಸುತಿರಬೇಕು' ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬದುಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡತ್ವವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಾಗತಿಕವಾಗುವುದು ತಪ್ಪಿ, ಕನ್ನಡವೂ

ಜಾಗತಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕವಾಗುವುದೆಂದರೆ ಸ್ಥಾನಿಕದ ನಿರಾಕರಣೆಯಲ್ಲವೆಂಬ ಸತ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಈ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, 'ಎಲ್ಲ ರಸ್ತೆಗಳು ರೋಮ್‌ದ ಕಡೆಗೆ' ಎಂಬಂತೆ ಕನ್ನಡದ ಎಲ್ಲ ಹಾದಿಗಳು ಹಂಪಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಅಂಚಿನತ್ತ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ "ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಕನ್ನಡವಾಗಿರು" ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ತನ್ನ ಶೋಧನೆ-ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮತ್ತು ಸಂವಹನಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರ ಹಂಬಲದಿಂದ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ 'ಪ್ರಸಾರಾಂಗ' ಹೆಸರಿನ ಪ್ರಸಾರಮಾಧ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ. ಶ್ರವ್ಯ, ದೃಶ್ಯ, ವಾಚನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ-ವಿತರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಇದು, ವಾಚನ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ಸತ್ವ, ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ 'ಪುಸ್ತಕಸಂಸ್ಕೃತಿ'ಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಲಿರುವ ಈ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿದೆ, ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಯಾದ 'ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು'.

ಅರಸರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡುಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ತುಂಬಿದವನು ಹರಿಹರ. ಭಕ್ತಿಭಾವ-ನಡುಗನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾರ ಪಡೆದ ಇವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ ರಾಘವಾಂಕ, ಚಾಮರಸ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿ ಹಂಪೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು. ಹೀಗಾಗಿ 'ನಡುಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ'ಯೆಂದರೆ 'ಹಂಪೆ ಪರಿಸರದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ'ಯೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಆದಿಕವಿಯಾದ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರನ ಸಮಗ್ರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

❖❖

*

ಪೀಠಿಕೆ

"ಎನ್ನನರಿಯದ ಚೆಲುವ ಶಬ್ದ ಚೆಲುವೇ? ಗಿರಿಜೆ"

–ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರ ರಗಳೆ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕವಿಗಳು ವಿರಳ, ಋಷಿಮಹಾಕವಿಗಳು ಅತಿವಿರಳ. ಈ 'ಅತಿವಿರಳ'ರ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವ.

ವಚನಕಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡು ವಿಧ. ಒಂದು : ಕಾಯಸಾಹಿತ್ಯ, ಇನ್ನೊಂದು : ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ 'ಕಾಯಸಾಹಿತ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟು, ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯ ಅಪೂರ್ವ.' ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಎಂಟೂ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಉದ್ರೇಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯವ ಮಹಾಕವಿ. ಉದ್ರೇಕ, ಉಪಶಮನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯವ ಋಷಿಮಹಾಕವಿ.

ಋಷಿಮಹಾಕವಿಯಾಗಿರುವ ಹರಿಹರ ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಕವಿಯೂ ಆಗಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಕವಿಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಪಂಪನದು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಆತನ ಪೂರ್ವದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಉಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮಹಾಕವಿಯಾದರೂ ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಕವಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪುರಾವೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಕವಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡಕವಿ ಹರಿಹರ ಒಬ್ಬನೇ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೇ 'ಹರಿಹರನ ಉದಿತೋದಿತ ಮಾರ್ಗ'ವೆಂದು ಷಡಕ್ಷರಿ ಕರೆದಿದ್ದು, ಈ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತೆ ತಿರುವು ಪಡೆದುದು ೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ. ಆದುದರಿಂದ ೭೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಈ ಅಖಂಡ ಅವಧಿಯನ್ನು ಆಳಿದುದು ಹರಿಹರನ ಆಶಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ನವೋದಯ ಸಂದರ್ಭದ ರಮ್ಯವಾದಿ ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹರಿಹರ ಚಿತ್ರಿಸಿದ "ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ" ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮನಸೆಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವಾದ "ಸಮಾಜೋಧಾರ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ"ಯನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಬಂದ

ನವ್ಯ, ಬಂಡಾಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ವಚನಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಲವು ತೋರಿದ ಕಾರಣ, ಇವರಿಂದಲೂ ಹರಿಹರ ವಂಚಿತನಾದನು. ಈ ಕಡೆ ವೀರಶೈವರೂ ಶೈವನೆಂಬ ಶಾಶ್ವತ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿ, ಅವನನ್ನು ಸಂಶಯದಿಂದಲೇ ನೋಡಿದರು. ಹೀಗೆ ವಿಮರ್ಶಕ ಸಮಾಜ, ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜಗಳಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿರುವ ಈ ಕವಿಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ:

ಹಂಪೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಮೂಲತಃ ಇದು ಯಾರ ಒಡೆತನಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗದ ದೇವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನರೇಶ್ವರ, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ವಾಣಿಭದ್ರೇಶ್ವರ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರ ವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪರ್ಯಾಯನಾಮ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಬರೆಯಲಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಆಳಲಿ ಅದರ ಅಧಿಕಾರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನದು. ಹೀಗಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ. ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗಮ ದೊರೆಗಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಕವಿ – ನಾನು ಅವನ ಲಿಪಿಕಾರನೆಂಬ ಭಾವ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ದೊರೆ – ನಾವು ಅವನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂಬ ಭಾವ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಇದು ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ "ಮಹತ್ವ" ಪಡೆಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ೧೩ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ರಾಘವಾಂಕರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ, ಎರಡನೆಯ ಸಲ ೧೪–೧೫ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ. ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪ್ರೇರಣೆ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ. ಈ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಪರಮಭಕ್ತ ಹರಿಹರದೇವ.

ಹರಿಹರದೇವ ೧೨ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದ ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ರಗಳೆ ಬರೆದಿರುವುದು, ಹೊಯ್ಸಳರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ತೆರೆಗೆ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಉರಿ ಆರಿಸಿದುದು, ಹರಿಹರ ಗ್ರಾಮದ ಹರಿಹರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚನೆ–ಪೂಜೆ ನಿಂತುಹೋಗಿ ದಾನಶಾಸನಗಳು ಹುಟ್ಟದೇ ಇದ್ದುದು, ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಪುರಾಣದ ಮಾಯಿದೇವ ಪಂಡಿತನ ಶಿಷ್ಯ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಾಯಿದೇವನು ೧೨೭೫ರಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಬರೆಯಿಸಿದುದು, ಇತ್ಯಾದಿ ಆಧಾರಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಈತನ ಜೀವಿತಕಾಲವನ್ನು ೧೩ನೆಯ ಶತಮಾನದ ೨ ಮತ್ತು ೩ನೆಯ ಪಾದವೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯ ಒಪ್ಪತಕ್ಕುದಾಗಿದೆ.

ಹರಿಹರನನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದು ಹಂಪೆಯೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಈತ ಮೂಲತಃ ಹಂಪೆ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು, ಹೊಯ್ಸಳರ ಹಳೆಬೀಡಿನಲ್ಲಿ ಕರಣಿಕನಾಗಿ, ಮರಳಿ ತನ್ನ ಹಂಪೆಗೆ ಬಂದವನೆಂದು ಈವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳೆಬೀಡಿನಿಂದ ಬಂದ ಅವನಿಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನಾಗನಾಥ ದೇವಾಲಯದ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಯಿತೆಂದು ರಾಘವಾಂಕ ಚಾರಿತ್ರ ಹೇಳುವುದರಿಂದ, ಹರಿಹರನಿಗೆ ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಅವನು ಮೂಲತಃ ಹಂಪೆ ನಿವಾಸಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶ ಈತನು ಬೇರೆ ಊರಿನವ, ಬಹುಶಃ ಹಳೆಬೀಡು ಸುತ್ತಲಿನವನಾಗಿದ್ದು,

ದ್ವಾರಸಮುದ್ರದ ರಾಜಧಾನಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹಂಪೆಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಲಿದ್ದ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೈವತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಸನ್ನಿಧಿ ಕಾರಣವಾಗಿ ಈತ ಹಂಪೆಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು; ಬಳಿಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಗುರುಗಳಾದ ಹಂಪೆಯ ಮಾಯಿದೇವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಈ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಹಂಪೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ತಪ್ಪದೇ ಬರುವುದರಿಂದ ಇವರು ಮಾತ್ರ ಮೂಲತಃ ಇಲ್ಲಿಯವರೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಹರಿಹರ ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಯಗೋಪುರ, ಬಿಷ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನ ಗೋಪುರ, ಮುಖ್ಯದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪಗಳಿರದೆ ಕೇವಲ ಗರ್ಭಗುಡಿ, ನಂದಿಮಂಟಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದಿತು. ಈ ಸರಳ ಆವರಣ ಈ ಸಹಜಭಕ್ತನನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು.

ಹರಿಹರನ ತಂದೆ ಮಹಾದೇವ, ತಾಯಿ ಶರ್ವಾಣಿ, ಸೋದರಿ ರುದ್ರಾಣಿ. ಈ ರುದ್ರಾಣಿಯ ಮಗ ರಾಘವಾಂಕ. ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಾವ ರಗಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ, ಅಳಿಯ ಷಟ್ಪದಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ. ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದ ಒಂದು ಪವಾಡವೇ ಸರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ಯದೇವರನ್ನು ಹೊಗಳದ ವೀರವ್ರತ ಹರಿಹರನದು. ಅವರ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪರಂಪರೆ–ಪರಿಸರಗಳದು ನಿಷ್ಠುರ ಶಿವಭಕ್ತಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇವನಿಗಿರುವ ಹರಿಹರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು–ಶಿವ ಸಮನ್ವಯದ ಹರಿ, ಹರ ಪದಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಔಚಿತ್ಯವೇನು ? ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಇದರ ಮೂಲರೂಪ ಬೇರೆ ಇದ್ದು, ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದಲೂ ಅದು ಆ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ರೂಪ ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಿರಿಯರ ಹೆಸರೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿ ಹುಟ್ಟುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದು ತನ್ನ ಉಚ್ಚಾರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು "ಹರಿಹರ" ರೂಪತಾಳಿದ್ದು, ಅದನ್ನೇ ಇವನಿಗೆ ಇಟ್ಟರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಅಂಕಿತನಾಮದ ಮೂಲರೂಪವೇನು ?

ಹರಿಹರನ ಸಮಕಾಲೀನನೂ, ಹಂಪೆ ಪರಿಸರದವನೂ ಆದ ಕುಮಾರರಾಮನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಹರದೇವಿ, ಹೆರೆಯಾಳದೇವಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಈ ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಹೆರೆಯಾಳದೇವ ಇರಬಹುದೇ? ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಾಚೀನ ರೂಪ ಪೆರೆಯಾಳದೇವ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಕೋರೆಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ದೇವ, ಶಿವ. ಪೆರೆಯಾಳದೇವ – ಹೆರೆಯಾಳದೇವ – ಹರಿಯಾಳದೇವ – ಹರಿಹರದೇವ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ ಈ ಕವಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲರೂಪ ಪೆರೆಯಾಳದೇವನೆಂದೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಹರಿಪ, ಹರಿಗ, ಹರಿಯ, ಹರಿಯಣ್ಣ, ಹರಿಯಣ್ಣಪಂಡಿತ, ಹರಿಹರಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಹರಿಹರನ ಮತ ಒಂದಿಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತವಾದ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಕಾಯಸಹಿತ ಕೈಲಾಸ ಪ್ರಯಾಣ, ವಿವಾಹ ಸಂದರ್ಭದ ವರ್ಣನೆ, ಜಾತಕರ್ಮಾದಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳು ಅವನ ಅವೀರಶೈವತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಮನು ಶಾಪಹತನಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆಕಾರರು ಖಂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹರಿಹರನನ್ನೇ

ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂತಿದೆ. "ಕೋಣನ ಕೋಡಿನ ಮೇಲೆ......." ಎಂಬ ಅಲ್ಲಮನ ವಚನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆದ ವಾದದಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಮುಕುಂದಪೆದ್ದಿ "ಹಂಪೆಯ ಹರಿಯಣ್ಣಪಂಡಿತ ರಗಳೆ"ಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ವೀರಶೈವ ಜಕ್ಕಣನು "ಶೈವಮತದ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವೀರಶೈವ ಪ್ರಮಥರ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಯದು" ಎನ್ನುತ್ತ, ಹರಿಹರನು ವೀರಶೈವನಲ್ಲ ಶೈವನೆಂದು ಭೈರವೇಶ್ವರಕಾವ್ಯದ ಕಥಾಮಣಿಸೂತ್ರ ರತ್ನಾಕರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದುವರಿದು ಇಲ್ಲಿಯೇ "ಶುದ್ಧಶೈವ ಭಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು" ಹರಿಹರ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ಈತನು ಮೂಲತಃ ಶೈವರಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಶೈವನಾಗಿರಬೇಕು. ೧೩ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶುದ್ಧಶೈವವು ವೀರಶೈವವಾಗುವುದರ ಜೊತೆ, ಇವನೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ವೀರಶೈವನಾಗಿರಬೇಕು.

ಹರಿಹರನ ಜೀವನ ಘಟನೆಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಹೊಯ್ಸಳರ ಆಸ್ಥಾನದಿಂದ ಆತನು ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿಂದ. ಈ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇವನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸನ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ದೂರದ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ತೆರೆಗೆ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಉರಿಯನ್ನು ಆರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಹಿಮಾಪುರಷನೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಇವನನ್ನು ರಾಜನು ಗೌರವದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ "ಪೋಗೆನೆ ಪೋಪ ಬಾರೆಲವೋ ಬಾರೆನೆ...." ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಟುಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಉಗ್ರತೆಯು, ಈತನು ಕೊಂಡಗುಳಿ ಕೇಶಿರಾಜನಂತೆ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆಗಿಳಿದು, ಹೊರಬಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಹರಿಹರನನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಲೆಂದು ಭಾರತೀಯ ಮನಸ್ಸು ತೆರೆಯ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿದ, ಗೌರವ ಪಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಹಂಪೆ ಹೊಯ್ಸಳರಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ರಾಜಧಾನಿಯೆಂಬ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹರಿಹರನು ಹಳೆಬೀಡಿನಿಂದ ಹಂಪೆಗೆ ಬರಲು ಇದೂ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಳೆಬೀಡಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಈ ಕವಿ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ಗ್ರಾಮದ ಹರಿಹರೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ೧೨ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದ ಭೂತವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಪೂಜೆ ಆರಂಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಕಥೆಯಿದೆ. ಹರಿಹರನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಇಂಥ ಹತ್ತಾರು ದಂತಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಷ್ಟು ದಂತಕಥೆಗಳು ಕನ್ನಡದ ಯಾವ ಕವಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಹೊಸಯುಗದ ಹರಿಕಾರ:

"ಮೌಲ್ಯ"ವನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬದುಕುವವರು, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕವಾಗಿ ಬರೆಯುವವರು, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವವರು ವಿರಳ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ಮಾತ್ರ ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳ ಸಮನ್ವಯನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹರಿಹರ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಎರಡು ಅಂಶಗಳ ಸಮನ್ವಯವೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಬಲ್ಲ ಪಂಪ, ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ "ಮೌಲ್ಯ" ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ಬಸವಣ್ಣನಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ, ಪಂಪನಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ

ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹರಿಹರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಿವೆ: ಕಾವ್ಯದ ವಸ್ತು, ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ, ತಂತ್ರ, ಶಿಲ್ಪ ಮತ್ತು ಕಥಾವಿನ್ಯಾಸ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಿವ–ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಪುರಾಣದೇವತೆಗಳು, ರಾಮ–ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾಣವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಾವ್ಯದ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ತಪ್ಪಿ, ಚಾಲುಕ್ಯ ಅರಿಕೇಸರಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಕೃಷ್ಣರಂಥ ರಾಜರು ವಸ್ತುವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಳಿದಿದ್ದಿತು. ಅಂದರೆ ಕಾವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ತುತಿಯ ಉಪಕರಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಸೂತಕವನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದವ, ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದವ ಹರಿಹರ. ರಾಜಪ್ರಧಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು, ವ್ಯಕ್ತಿಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದುದು – ಸಾಹಿತ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬರೆದುದು – ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದುದು ಹರಿಹರನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಸಿದೆ. ರಾಜಸ್ತುತಿಗೆ ದುರ್ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶಿವಲೀಲೆಗೆ, ಶಿವಶರಣಚರಿತ್ರೆಗೆ ಈತ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಹರಿಹರ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವೈಷ್ಣವರು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜೈನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವಿಗ್ರಹಭಂಜನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ವಿಷ್ಣು, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರವಾದ ರಾಜರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಬೆಳೆದು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವ – ಶಿವಭಕ್ತರು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು, ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಥಮಕೀರ್ತಿ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅವನು ಈ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸಾಧನ ಮಾಡಿಕೊಂಡುದು ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಪುರಾತನರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲುಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಬಸವಾದಿಗಳ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸಲ ದಾಖಲುಗೊಳಿಸಿದವ ಹರಿಹರ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್.

ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ದಾಖಲುಗೊಳಿಸುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಗಣನನ್ನು ಹರಿಹರನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದನೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕವಿ ಹರಿಹರನ ಜನನದ ಉದ್ದೇಶ ಶರಣರ ರಗಳೆ ಬರೆಯುವುದೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಸಮಕಾಲೀನರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಘಟ್ಟದ ವಿವರಗಳನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇದು ಮುಂದೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರ, ಶಿವತತ್ತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕೋಶಗಳ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯನ್ನೇ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿತೆಂಬುದು, ಆಮೇಲಿನ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಆಕರಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತೆಂಬುದು ಅಗತ್ಯ ಗಮನಿಸಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಪುರಾತನರ, ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯಗೊಳಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅವರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹರಿಹರ ವಚನಮೌಲ್ಯಗಳಾದ ವರ್ಗಭೇದ, ವರ್ಣಭೇದ, ಲಿಂಗಭೇದ ನಿರಾಕರಣೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿದನು. ವೈದಿಕರ ಈ ಭೇದಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಡಹುವ ರೀತಿ, ಶರಣರ ಅಭೇದಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಬಗೆ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ

ಬರುವ ಗೋವುಗಳ ಅಪಹರಣವನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಕರುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದುದು ವೈದಿಕ ಮೌಲ್ಯದ ನಿರಾಕರಣೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಕಾವ್ಯಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆಯೂ ಹರಿಹರನ ಕೊಡುಗೆ ಗಣ್ಯವಾದುದು. ಕೇಶಿರಾಜಾದಿಗಳು ರಳ-ಕುಳ-ಕ್ಷಳ ಪ್ರಯೋಗ ಮುನ್ನಿನಂತೆಯೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸುವಾಗ, ಅವನ ಸಮಕಾಲೀನನಾದ ಹರಿಹರ ಒಬ್ಬ ವಾಸ್ತವ ವೈಯಾಕರಣಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಆ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದುದು ತುಂಬ ಸಕಾಲಿಕ, ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರವೆನಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಭಾಷಿಕ "ವಾಸ್ತವಸತ್ಯ"ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಹರಿಹರನ ರೀತಿ ತುಂಬ ಶ್ಲಾಘನೀಯವೆನಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಕಾರವೆಂದರೆ ಎಲೆಮಿಡುಕು, ಲೆಂಕ, ವೇಳೆವಾಳಿ, ತಲೆಗೊಳ್ಳಿ, ಸಂಬಳಿಗೋಲು, ಕಟ್ಟುಂಗೂಳು, ಕೊಲ್ಲಾರ, ಬೂವ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಬಳಕೆ ತಪ್ಪುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿಕೊಂಡುದು. ಇದರಿಂದ "ಕನ್ನಡ ಪ್ರಧಾನ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪೂರಕ"ವೆಂಬ ಹೊಸ ಭಾಷಿಕ ಹದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಈ ಭಾಷಾಪ್ರಯೋಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊಸಶೈಲಿಗೆ ಹಾದಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ, ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತನ್ನ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವ ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ "ದೇಶೀ" ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಪ್ರೌಢ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ಒದಗಿ "ಮಾರ್ಗ" ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯೊಂದು ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು. ಕಾಲ ಗತಿಸಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರವೇಶ ಅತಿರೇಕವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಕನ್ನಡದ ಸೋಪಜ್ಞತೆ ಅಪಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರು "ಮಾರ್ಗ"ದ ವಿರುದ್ಧ "ದೇಶೀ" ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಎರಡು ಶೈಲಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷ. ಈಗ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗಕಾರ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕನ್ನಡಪ್ರಧಾನ ಹಳೆಯ ಶೈಲಿಗಿಂತ, ಸಂಸ್ಕೃತಮಿಶ್ರ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ. ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪ "ದೇಶಿ-ಮಾರ್ಗ"ಗಳ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದನಾದರೂ, ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕವಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿರಳ, ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಪುಲರೂಪದ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯದೆ ಮೇಲುಗೈಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಹೊರಗಿನ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಒಳಗಿನ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವಾಗ, ನಯಸೇನ ಆಂಡಯ್ಯನಂಥವರು ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತೇ ಹೊರತು, ಒಂದು ವ್ಯಾಪಕ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾಸತ್ಯವೆಂಬುದು ಅಭಿಮಾನದ ನೆಲೆಗಿಂತ ವಾಸ್ತವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಾರ್ಥವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹರಿಹರನು, ನಯಸೇನ-ಆಂಡಯ್ಯ ಸೋತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗೆದ್ದ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನಯಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಪ್ರಧಾನ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯ ಕೋಟೆ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮೇಶ್ವರಾದಿ ಶೈವರಿಂದ ಕೆಡವಲ್ಪಟ್ಟು, ದೇಶೀಪ್ರಧಾನ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯ ಪರಂಪರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಂಪಾದಿ ಜೈನಕವಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಪ್ರಧಾನ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯ ಕೋಟೆ ಹರಿಹರಾದಿ ಶೈವರಿಂದ ಕೆಡವಲ್ಪಟ್ಟು, ದೇಶೀಪ್ರಧಾನ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿ ಪರಂಪರೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಗಳು ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಾಗ ಶೈವರೇ ಸಿಡಿದೆದ್ದುದು,

ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತಲಿದ್ದ ಸ್ವದೇಶೀ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತುಂಬು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವರೇ ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದುದು, ಅಗತ್ಯ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಹರಿಹರ ಹಂಪೆಯ ಕವಿ. ಸಂಗೀತ–ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಿಗೆ ವಿಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಬುದ್ಧರು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಿಡಿದೆದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಮೆರೆದುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಸಂಗೀತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ, ವ್ಯಾಪಕ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ದೇಶೀ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕುರಿತ "ಬೃಹದ್ದೇಶೀ" ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದ ಮತಂಗ ಬಹುಶಃ ಹಂಪೆಯ ಮತಂಗಪರ್ವತ ನಿವಾಸಿ. ಮುಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ಒತ್ತಿಬಂದಾಗ ಸಮರ ಸಾರುತ್ತ ದೇಶಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿಸಿದ ಹರಿಹರದೇವ ಹಂಪೆಯ ನಿವಾಸಿ. ಬಳಿಕ ಪದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಛಂದೋಲಯವೇ ಎದ್ದು ಕೇಳಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತಲಯದ ಸ್ಪರ್ಶ ಕೊಟ್ಟ ಹರಿದಾಸರು ಹಂಪೆಯ ನಿವಾಸಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ದೇಶಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಪ್ರಯೋಗ ರೂಪದ ಇಲ್ಲವೆ ಚಳುವಳಿ ರೂಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇಶೀ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ ನಾಶವಾಗಲಿರುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ–ಸಂಕಲನ – ಸಂಪಾದನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ, "ಸಂಯೋಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ" ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀಕಾರ ಹಾಕಿದ, ರಕ್ಷಿಸಿದ ನೂರೊಂದು ವಿರಕ್ತರು ಹಂಪೆ ನಿವಾಸಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಹಂಪೆಯ ಮಣ್ಣಿಗೂ ದೇಶೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೂ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಹರಿಹರದೇವ ಈ ಸಂಬಂಧದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಪ್ರತಿಭೆ.

"ಕರಿಯಂಜುವುದು ಅಂಕುಶಕಯ್ಯಾ" ಎಂಬಂತೆ ಶರಣರು ದೇಶೀರಚನೆಯಾದ ವಚನವೆಂಬ ಸಣ್ಣ ಅಂಕುಶದಿಂದ, ಮಾರ್ಗರಚನೆಯಾದ ಚಂಪೂವೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮದಕರಿಯನ್ನು ಅಂಜಿಸಿದರು. ಕರಿ ಘನ ಅಂಕುಶ ಕಿರಿದೆನ್ನಬಹುದೇ? ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇಶೀ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಹರಿಹರನಲ್ಲ, ವಚನಕಾರರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ವಚನಕಾರರು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಕಾವ್ಯಬರೆಯಲು ಹೊರಟವರಲ್ಲ; ಕಾವ್ಯಸಂಪ್ರದಾಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೂ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶರಣರು ಬರೆದುದು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ, ಈ ಬರವಣಿಗೆ ಆಕಾರ ಪಡೆದುದು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ. ಹರಿಹರನ ಧೋರಣೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಶರಣನಾಗಿ ಬರೆದವನಲ್ಲ, ಶರಣಕವಿಯಾಗಿ ಬರೆದವ. ಹೀಗಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶರಣರಿಗಿಂತ ಹರಿಹರದೇವನನ್ನೇ ನಾವು ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕನೆನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಬಂದ ರಾಘವಾಂಕಾದಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದು, ಮುನ್ನಡೆಸಿದುದು ಶರಣರ ಮಾರ್ಗವನ್ನಲ್ಲ, ಹರಿಹರನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಹರಿಹರ ವಚನಕಾರರ ಆಶಯವನ್ನು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶೈಲಿ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಾವ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಕಾವ್ಯವಸ್ತು, ಕಾವ್ಯಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಗಳಲ್ಲದೆ, ಕಾವ್ಯತಂತ್ರದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಹರಿಹರ ತುಳಿದುದು ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಹಾದಿಯನ್ನು. ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ. ಅದರ ರಚನೆ ಒಂದು ತಂತ್ರ. ಈವರೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದ್ದ ಚಂಪೂ, ವಚನ ತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ 'ರಗಳೆತಂತ್ರ'ವನ್ನು ಕವಿ ಹರಿಹರ ತನ್ನ ದೇಶೀ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಡುಕಿದ. ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ,

ಅವರಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ, ಪಂಪಾದಿಗಳಲ್ಲಿ "ಛಂದೋಪ್ರಕಾರ"ವಾಗಿದ್ದ ರಗಳೆ, ಹರಿಹರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ "ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ"ವಾಗಿ ಮೈಮುರಿದು ಎದ್ದಿತು. ಲಲಿತ, ಮಂದಾನಿಲ, ಉತ್ಸಾಹ, ದ್ವಿಗುಣ ಉತ್ಸಾಹದ ಛಂದೋಚರಣಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಈ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ೫, ೪, ೩, ಮಾತ್ರೆಯ ಗಣಗಳ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸಿದ ರೀತಿ ವಿಶಿಷ್ಟವೆನಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಗಣವಿನ್ಯಾಸ, ಭಾಷಾವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಏಕತಾನತೆಯನ್ನೂ ಮುರಿದು ವೈವಿಧ್ಯಶೋಭೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ. ರಗಳೆಯೆಂಬುದು ದ್ವಿಪದಿಗಳ ಶ್ರೇಣಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದ್ವಿಪದಿ ಆದಿಪ್ರಾಸದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ವಾಕ್ಯವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಎರಡನೆಯ ಸಾಲಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಪ್ರಾಸವಿಟ್ಟು ಚರಣವನ್ನು ತುಂಡುಮಾಡುವ ದಾರಿ ತೋರಿದನು. ಒಟ್ಟಾರೆ ರಗಳೆಯೆನ್ನುವುದು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದ ಕೃತಿಯಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚರಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ರೈಲು ಬೋಗಿಗಳಂತೆ ಬೆಳೆಸಬಹುದಾದ ಮುಕ್ತತೆ ಅದರ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆ ೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸರಳರಗಳೆಯಾಗಿ, ಮಹಾಛಂದಸ್ಸಾಗಿ ಮೈಮುರಿಯುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಅಂದರೆ ಚಂಪೂ, ಷಟ್ಪದಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳು ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೂ ವಚನದಂತೆ ರಗಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅದರ ಮುಕ್ತರಚನೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಈ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ತಂತ್ರದಂತೆ, ರಗಳೆಯ ಕೃತಿಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಹರಿಹರ ಪಾಲಿಸಿದ. ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೇ 'ವಿರೂಪಾಕ್ಷ' ಮುದ್ರಿಕೆಯ ಕಂದವಿರಲೇಬೇಕು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಲ ರಗಳೆ ಇಲ್ಲವೆ ಹಲವು ಸ್ಥಲಗಳ ರಗಳೆ, ಕೆಲವೆಡೆ ಒಂದು ಸ್ಥಲ ರಗಳೆ, ಒಂದು ಸ್ಥಲ ಗದ್ಯ–ಈ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ರೂಢಿಸಿದನು. ಬಹುಶಃ ರಗಳೆಗೆ ಮೂಲ ದಂಡಕ. ೫ ಮಾತ್ರೆಗಳ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಗದ್ಯ ನಡಿಗೆ ದಂಡಕದ ಲಕ್ಷಣ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟಲಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿ ರಗಳೆಯನ್ನು, ಇನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟಲಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿ ಗದ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇದರಿಂದ ಇವನ ರಗಳೆ ಮತ್ತು ಗದ್ಯಗಳ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಓದುಗನಿಗೆ ಗದ್ಯದಿಂದ ರಗಳೆಗೆ ರಗಳೆಯಿಂದ ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಭಾಸವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ರಗಳೆಯನ್ನು ಸಾಧನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡಿದ ಕಾರಣ, ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲವಾಗಿ, "ರಗಳೆಗೆ ಹರಿಹರನೇ ಆದಿ, ಹರಿಹರನೇ ಅಂತ್ಯ"ವೆನಿಸಿದ. ಆದುದರಿಂದ "ಹರಿಹರ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಲ್ಲ, ಒಂದು ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರ"ವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕಥಾವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದೇವಲೋಕದ ಒಬ್ಬ ಗಣವರನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಬರಲು, ಶಿವನಿಂದ ಆದೇಶಿತನಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವಾಗಿಸಿ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ವಿಮಾನವೇರಿ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತೆ ಗಣವರನಾಗಿ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಕಾಯಸಹಿತ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ವಸ್ತು, ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ, ಶಿಲ್ಪ, ತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಕಥಾವಿನ್ಯಾಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸತನವನ್ನು ತುಂಬಿದ ಕಾರಣ ಯುಗಪುರುಷನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಹರಿಹರ.

ರಗಳೆಗಳ ನಾಮ-ರಚನಾಕ್ರಮ:

ಹರಿಹರನು ಪೂರ್ವಯೋಜನೆಯಿಲ್ಲದೆ ರಗಳೆಯನ್ನು ಆಗಾಗ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬರೆದನೇ? ಕೆಲವು ರಗಳೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಬರೆಯಲು ಪೂರ್ವಯೋಜಿಸಿಕೊಂಡು ಅಖಂಡಕೃತಿಯನ್ನಾಗಿ ಬರೆದನೇ? ಅಖಂಡ ಕೃತಿಯನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ರಗಳೆಗಳ ಕ್ರಮ ಯಾವುದು? ಈ ಅಖಂಡ ಕೃತಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದಾದ ಹೆಸರಾವುದು ? ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಡಿವೆ.

ಈಗ ಲಭ್ಯವಿರುವ ರಗಳೆ ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಕರ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಕವಿಗಳ ಯಾವ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆಗಳಿಲ್ಲ. "ಅರುವತ್ತುಮೂರು ಪುರಾತನ ಶಿವಶರಣ ಚರಿತ್ರೆ ಶೈವಪುರಾಣ", "ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆ ಅರುವತ್ತುಮೂರು ಗಣಂಗಳ ರಗಳೆ", "ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆ", "ಅರುವತ್ತುಮೂರು ರಗಳೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ರಗಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಂ" ಎಂದು ಕೆಲವು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಲಿಪಿಕಾರರ ಈ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮೂಲ ಹೆಸರುಗಳೆಂದು ನಂಬುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ರಚನಾಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂಭವನೀಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ. ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ರಗಳೆಯ ಆರಂಭದ ವೃತ್ತ-ಕಂದ ಪದ್ಯಗಳು ಕೆಲವು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗಿವೆ:

ನೋಡೆಲೆ ಹಂಪೆಯ ಪ್ರಭುವಿನೊಳ್ ಸಲೆ ಸಂದರುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಕೂಡೆ ಜಗಜ್ಜನಂ ಬಯಸಿ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರ್ಪರುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಪಾಡುತಲಾಡುತಂ ಪೊಗಳ್ವೆನುನ್ನತಿವೆತ್ತವರುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಬೇಡಿತನೀವರಂ ಸುಕೃತಜೀವರನಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭಾವರಂ॥

ಧರೆಯರಿಯಲ್ ತನುವೆರಸಿಯೆ
ನೆರೆ ಸಂದರುವತ್ತು ಮೂವರೊಳ್ ಮೊದಲ ಮಹೇ।
ಶ್ವರರ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ
ಚರಿತವನವನಧರಿಸು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ॥

ಇದರಿಂದ ಹರಿಹರನು ೬೩ ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತು ರಗಳೆ ಬರೆಯಲು ಪೂರ್ವಯೋಜಿಸಿದ್ದನೆಂದೂ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಮೊದಲು ತಿರುನೀಲಕಂಠನ ರಗಳೆ ಬರೆದನೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತು ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುನೀಲಕಂಠನ ರಗಳೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟುದೂ ಇದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ

ಪೆಂಪಿನ ಸೊಂಪಿನ ಸಂಪದ
ದಿಂ ಪರಮಪುರಾತನರ್ಕಳ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿಯೊ।
ಳ್ಪಂ ಪಡೆದನಮಮ ಧರೆಯೊಳು
ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರನಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯಾನಗಣ್ಯಂ॥

ಎಂಬ ಪದ್ಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, "ಪುರಾತನರ್ಕಳ" ಬರೆವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತೆಂಬುದರ ಸೂಚನೆಯಿದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಓಹಿಲಯ್ಯನ ರಗಳೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಚ್ಯಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಡಿ ೭೪೫೫ನೆಯ ಪ್ರತಿಯ ೧೪೬೭ನೆಯ ಗರಿಯಲ್ಲಿ "ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗಣಂಗಳ ರಗಳೆಯ ಓಹಿಲಯ್ಯಗಳ ರಗಳೆ" ಎಂದು ಕಥೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದ ರಗಳೆಗೆ 'ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ' ಎಂದು, ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದ ರಗಳೆಗೆ 'ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ರಗಳೆ' ಎಂದು ಕರೆದಿರುವನೆಂದೂ, ಒಂದು ಸಂಕಲನವನ್ನು ತಿರುನೀಲಕಂಠನ ರಗಳೆಯಿಂದ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಕಲನವನ್ನು ಓಹಿಲಯ್ಯನ ರಗಳೆಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಇದೇ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯವೆನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಹರಿಹರನು ತನ್ನ ಬಿಡಿ ರಗಳೆಗಳಿಗೆ ಇಟ್ಟ ತಮಿಳು ಹೆಸರಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಭಾಷಾಭೇದ ಕಾರಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ (ಚಂಡೇಶ ಪಿಳ್ಳೆಯ ರಗಳೆ–ತಂಡೇಶ ಪಿಳ್ಳೆಯ ರಗಳೆ) ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಶರಣರನ್ನು ಕುರಿತ ರಗಳೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೂ ಈ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ: (ಬಸವರಾಜ ದೇವರ ರಗಳೆ–ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ರಗಳೆ). ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ "ಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿ ರಗಳೆ"ಯು "ಸಂಸಾರವ್ಯಾಮೋಹ ನಿರಸನ ರಗಳೆ" ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, "ಗುಣಸ್ತೋತ್ರ ರಗಳೆ"ಯು "ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ರಗಳೆ" ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥಲ್ಲಿ ಕವಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದಾದ ನಿಜನಾಮ ಯಾವುದೆಂಬುದೂ ಸಮಸ್ಯೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ರಗಳೆಗಳ ಕೃತಿಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ:

"ಕೃತಿಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ" ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಕವಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಪರಮಾವಧಿ ನಿದರ್ಶನ ಹರಿಹರ. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ, ಪಂಪಾಶತಕ, ರಕ್ಷಾಶತಕ, ಮುಡಿಗೆ ಅಷ್ಟಕ, ರಗಳೆಗಳು ಈತನ ಕೃತಿಗಳೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಶಿವಾಕ್ಷರ ಮಾಲಾಗದ್ಯ (ಅಕ್ಷರಮಾಲಾಗದ್ಯ, ಅಕ್ಷರಾಂಕನ ಗದ್ಯ), ಅರುವತ್ತುಮೂವರ ಕಥಾಗರ್ಭಗಳೂ ಇವನ ಕೃತಿಯಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ ಅವರು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಷ್ಟಕ (ಬಸವಪಥ ೧೪–೬), ಹಂಪೆಯ ರಾಯನ ಶತಕ (ಬಸವಪಥ ೧೫–೪) ಹೆಸರಿನ ಸಣ್ಣ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹರಿಹರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ವಿರೂಪಾಕ್ಷಶತಕ' ಹೆಸರಿನ ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ ಕೃತಿ, 'ಗೋಲಗೇರಿ ಗೊಲ್ಲಾಳೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ' ಹೆಸರಿನ ಅಂಶ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಷಟ್ಪದಿಕೃತಿಗಳು ಈತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅನ್ಯಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ, ಈ ಕವಿಯ ಕೃತಿಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ ಸಣ್ಣಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿರುವುದು ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ.

ಭಕ್ತಕವಿಗಳಾದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಚಾಮರಸರು ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಅಂಕಿತ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಂಪರೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗಂಗೋತ್ರಿಯಾದವನು, ಭಕ್ತಕವಿ ಹರಿಹರ. ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ರಗಳೆ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ರಗಳೆ, ಓಹಿಲದೇವರ ರಗಳೆಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಭಾಗಗಳು ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಕೇವಲ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಅಪವಾದವೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಈತ ತುಂಬ ನಿರಪೇಕ್ಷಭಾವದಿಂದ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದನೆನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹರಿಹರನ ರಚನೆಗಳು ಒಬ್ಬನ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯದ ಕಾರಣ, ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳಂತೆ ಅನ್ಯರೂ ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಗಳೆ ಬರೆದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆ 'ಕೃತಿ'ಯಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ 'ಪರಂಪರೆ'ಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಈವರೆಗೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಲೈಬ್ರರಿ, ಮೈಸೂರಿನ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ (ಈಗ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ), ಧಾರವಾಡದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠಗಳಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಮೂರು ಸಾವಿರಮಠ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಮುರುಘಾಮಠ, ಗದುಗಿನ ತೋಂಟದಾರ್ಯಮಠ, ಸಿರಿಗೆರೆಯ ತರಳಬಾಳು ಮಠ, ಗುರುಮಠಕಲ್ಲದ ಹಿರೇಮಠ, ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರಗಳಂಥ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಹಳಕಟ್ಟಿ, ಮಲ್ಲಾಬಾದಿ, ನಿಶಾನಿಮಠರಂಥ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ರಗಳೆಗಳ ಹೆಸರು, ಸಂಖ್ಯೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಈ "ಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ" ಸರ್ವಸಮ್ಮತವೆನಿಸಿದೆ, ಕಗ್ಗಂಟಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ (೧) ಕಟ್ಟುಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ "ಹರಿಹರನ ರಗಳೆ" ಎಂದು ಲಿಖಿಸಿ ಒಳಗೆ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಕ್ಕವರ ರಗಳೆಗಳನ್ನೂ ಲಿಪಿಸಲಾಗಿದೆ. (೨) ಲಭ್ಯ ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ಅನುಕ್ರಮ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಲ್ಲ (೩) ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ರಗಳೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಿವೆ (೪) ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರಗಳೆಗೆ ಮುದ್ರಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ (೫) 'ವಿರೂಪಾಕ್ಷ' ಮುದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರೂ ರಗಳೆ ಬರೆದು ಹರಿಹರನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ ತೀರ ಜಟಿಲವೆನಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದವರು ಡಾ. ಕೆ. ಈಶ್ವರನ್ (೧೯೫೬), ಪ್ರೊ. ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ (೧೯೬೮, ೧೯೭೩), ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ – ಸುಂಕಾಪುರ (೧೯೭೩–೧೯೭೬) ಅವರು. ಡಾ. ಈಶ್ವರನ್ ಅವರು ಇದನ್ನು ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಅಧ್ಯಯನದ ವಸ್ತುವಾಗಿಸಿಕೊಂಡುದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ–ಜಟಿಲತೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಸಿದೆ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಈ ಮೂವರೂ ಮೂರು ಭಿನ್ನ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಈಶ್ವರನ್ ಅವರು ಒಟ್ಟು ೧೦೬ ರಗಳೆಗಳು ಹರಿಹರ ಕೃತವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ – ಸುಂಕಾಪುರ ಅವರು ಒಟ್ಟು ೯೪ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಹರಿಹರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವೀರಪ್ಪನವರು ಹರಿಹರ ಬರೆದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ೨೩, (ಮಾದಾರಚೆನ್ನಯ್ಯನ ರಗಳೆ ಸೇರಿ ೨೪), ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕಗಳ ಶರಣರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರು ಬರೆದು ಹರಿಹರನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದುವು ೪೨ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಒಟ್ಟು ೬೬ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವೀರಪ್ಪನವರು ಕೃತಕವೆಂದು ಹೇಳುವ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೃತಕವಲ್ಲವೆಂದು ಹಿರೇಮಠರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಈ ಬಗೆಯ ವಾದದಿಂದ ನೈಜ ರಚನೆಗಳೂ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋಗದಿರಲೆಂಬ ಕಾರಣ, ನಾವು ಹರಿಹರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ನಿಜವೋ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತವೋ ಎಲ್ಲ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂರು ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹಂಚಿಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಂಡ–ಒಂದು : ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು, ಕಾಂಡ–ಎರಡು : ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳು, ಕಾಂಡ–ಮೂರು : ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆಗಳು.

ಕಾಂಡ–೧: ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು:

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೩. ಇವರಲ್ಲಿ ದಂಪತಿಗಳಾಗಿರುವ ಜಡೆಯ ನಾಯನಾರ್ –ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೇ ರಗಳೆ ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಹರಿಹರನಿಂದ ೬೩ ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತು ೬೨ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತು ೫೯ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಹರಿಹರ ಬರೆದಿರುವನೆಂದು ಡಾ. ಈಶ್ವರನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ೫೯ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಹರಿಹರ ಇನ್ನು ೩ ರಗಳೆ ಬರೆದು ೬೨ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡದಿರುವುದು ಅಸಂಭವ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಖ್ಯಾಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ತಮಿಳು ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು "ವಿರೂಪಾಕ್ಷ" ಮುದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ "ಚಿಲುಮಲಿಯರ ರಗಳೆ"ಯನ್ನು ಹರಿಹರಕೃತವೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೯ ರಿಂದ ೬೦ಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತದೆ. ತಮಿಳು ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿಯುವ ಹೆಸರು ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿ ಮತ್ತು ಪುಗಲ್ ಚೋಳ. ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಕಥೆ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹರಿಹರ ಇವನನ್ನು ಕುರಿತು ರಗಳೆಯನ್ನು ಬರೆಯದಿರುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದಲ್ಲದೆ ಹರಿಹರ ಕೃತವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ೬೩ ಪುರಾತನರ ಕಥಾಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಇವನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.* ಹೀಗಿದ್ದೂ ಈತನ ರಗಳೆಯೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ "ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಿ ರಗಳೆ" ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆದು, ಆ ತಾಳೆಗರಿಯನ್ನು ತೆರವು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಲಿಪಿಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಿದೆ. ಕೊನೆಗೂ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಮಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಳಿದ ಪುಗಲ್‌ಚೋಳ ರಗಳೆ ಈಗಲೂ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ೬೩ ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾಗಿದ್ದ ೬೨ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ೬೦ ರಗಳೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಅನುಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಪೆರಿಯಪುರಾಣವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವು ಹೀಗಿವೆ:

೧. ತಿರುನೀಲಕಂಠದೇವರ ರಗಳೆ
೨. ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ
೩. ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರ ರಗಳೆ
೪. ಸೇದಿರಾಜನ ರಗಳೆ
೫. ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವರ ರಗಳೆ
೬. ಅಮರನೀತಿಗಳ ರಗಳೆ
೭. ಇರಿಭಕ್ತಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೮. ಏನಾದಿನಾಥನ ರಗಳೆ
೯. ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ರಗಳೆ
೧೦. ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯಾರರ ರಗಳೆ
೧೧. ಮಾನಕಂಜರ ರಗಳೆ
೧೨. ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರ ರಗಳೆ
೧೩. ಆನಾಯನಾರರ ರಗಳೆ
೧೪. ಒಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಗಳ ರಗಳೆ
೧೫. ನಮಃಶಿವಾಯ ಮುರುಘರ ರಗಳೆ
೧೬. ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳ ರಗಳೆ
೧೭. ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರ ರಗಳೆ
೧೮. ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರ ರಗಳೆ
೧೯. ಚಂಡೇಶಪಿಳ್ಳೆಯರ ರಗಳೆ
೨೦. ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರ ರಗಳೆ
೨೧. ಕುಲಚ್ಚೆರೆಯರ ರಗಳೆ
೨೨. ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಂಬರ ರಗಳೆ
೨೩. ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ ರಗಳೆ
೨೪. ಅಪ್ಪೂತಿ ಅಡಿಯರ ರಗಳೆ

---

* ಇಬ್ಬರು ಒಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾದುದು 'ಎಡೆಗಳೆಯರ ಕಥೆ'ಯಲ್ಲಿ ಎಂದು "ಅರುವತ್ತುಮೂವರ ಪುರಾತನರ ಕಥಾಗರ್ಭ"ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

೨೫. ತಿರುನೀಲನಕ್ಕರ ರಗಳೆ
(ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ರಗಳೆ–ಅಲಭ್ಯ)
೨೬. ನಮಿನಂದಿಯರ ರಗಳೆ
೨೭. ಕಲಿಕಾಮದೇವರ ರಗಳೆ
೨೮. ತಿರುಮೂಲದೇವರ ರಗಳೆ
೨೯. ದಂಡೀಶಭಕ್ತರ ರಗಳೆ
೩೦. ಮೂರ್ಖನಾಯನಾರ ರಗಳೆ
೩೧. ಸೋಮಾಸಿಮಾರರ ರಗಳೆ
೩೨. ಸಾಂಖ್ಯತೊಂಡರ ರಗಳೆ
೩೩. ಚಿಲುಮಲಿಯರ ರಗಳೆ
೩೪. ಸಿರಿಯಾಳನ ರಗಳೆ
೩೫. ಚೇರಮನಾಯನಾರ ರಗಳೆ
೩೬. ಗಣನಾಥನ ರಗಳೆ
(ಪಗಲ್ಚೋಳರ ರಗಳೆ–ಅಲಭ್ಯ)
೩೭. ವರಕೃತಾಂತರ ರಗಳೆ
೩೮. ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ರಗಳೆ
೩೯. ಅತಿಭಕ್ತರ ರಗಳೆ
೪೦. ಕಲಿಕಂಪರ ರಗಳೆ
೪೧. ಕಲಿಯನಾಯನಾರ ರಗಳೆ
೪೨. ಶಕ್ತಿನಾಯನಾರನ ರಗಳೆ
೪೩. ಅಯ್ಯಡಿಯರ ರಗಳೆ
೪೪. ಕಣಂಬುಲ್ಲರ ರಗಳೆ
೪೫. ಕಡವೂರಕಾರಿಯರ ರಗಳೆ
೪೬. ನಿಡುಮಾರದೇವರ ರಗಳೆ
೪೭. ವಾಹಿಲ್ಯರ ರಗಳೆ
೪೮. ಮೊನೆಯಿಡುವರ ರಗಳೆ
೪೯. ಕಳಚೆಂಗ ಪೆರುಮಾಳೆಯರ ರಗಳೆ
೫೦. ಎಡೆಗಳೆಯರ ರಗಳೆ
೫೧. ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ
೫೨. ಪೊಗಲ್ತೊಣೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ
೫೩. ಕೊಲ್ಪುಲಿಯಾಂಡರ ರಗಳೆ
೫೪. ಪೂಶಲಾರ ರಗಳೆ
೫೫. ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾದೇವಿಯರ ರಗಳೆ
೫೬. ನೇಶನ್ನೈನಾರರ ರಗಳೆ
೫೭. ಕಳಚೆಂಗ ಚೋಳನ ರಗಳೆ
೫೮. ತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣರ ರಗಳೆ
೫೯. ಜಡೆಯನಾಯನಾರ್
(ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನದೇವಿಯರ ರಗಳೆ)
೬೦. ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ

ಹೀಗೆ ಈವರೆಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ೬೦. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ೧೭ ರಗಳೆಗಳನ್ನು, ಹಿರೇಮಠ–ಸುಂಕಾಪುರ ಸೇರಿ ೪೯ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಶ್ವರನ್ ಅವರು ಚಿಲುಮಲಿಯ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ರಗಳೆ ಹರಿಹರ ರಚಿತವಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತ ೫೯ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವೀರಪ್ಪನವರು ಈ ಎಲ್ಲ ೬೦ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ೨೩ ಮಾತ್ರ ಹರಿಹರ ರಚನೆ ಎನ್ನುತ್ತ "ಶರಣಚರಿತ ಮಾನಸಂ" ಹೆಸರಿನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ,[೧] ಮಿಕ್ಕ ೩೭

೧. ಅರುವತ್ತು ಮೂವರಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗದ 'ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ರಗಳೆ'ಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಅಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹರಿಹರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ರಗಳೆಗಳೆನ್ನುತ್ತ "ಹರಿಹರೇತರಕೃತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಂಕಿತ ಶಿವಶರಣರ ಸಂಪುಟ" ಹೆಸರಿನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ[೧] ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಂಡ–೨: ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳು:

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವನ್ನಾಧರಿಸಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಗೊಳಿಸಲು ಈ ಬಗೆಯ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಶರಣರ, ಬಳಿಕ ಶರಣೆಯರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಾಳಿದ ಕಾಲವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದೇವೆ:

೧. ಕೇಶಿರಾಜ ದಣ್ಣಾಯಕರ ರಗಳೆ
೨. ಬಾಹೂರ ಬೊಮ್ಮಿತಂದೆಯ ರಗಳೆ
೩. ಬಾಹೂರ ಬೊಮ್ಮಿತಂದೆಯ ರಗಳೆ
೪. ಮಾರುಡಿಗೆ ನಾಚಿತಂದೆಯ ರಗಳೆ
೫. ಗುಂಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೬. ಭೋಗಣ್ಣನ ರಗಳೆ
೭. ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೮. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ರಗಳೆ
೯. ಪ್ರಭುದೇವರ ರಗಳೆ
೧೦. ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರ ರಗಳೆ
೧೧. ಕೋವೂರ ಬೊಮ್ಮಿತಂದೆಯ ರಗಳೆ
೧೨. ಮುಸುಟೆಯ ಚೌಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೧೩. ಸುರಿಗೆಯ ಚೌಡಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೧೪. ಆದಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೧೫. ಏಕಾಂತರಾಮಿತಂದೆಯ ರಗಳೆ
೧೬. ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೧೭. ಕೋಳೂರು ಕೊಡಗೂಸಿನ ರಗಳೆ
೧೮. ನಿಂಬಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆ
೧೯. ಅಮ್ಮವ್ವೆಯ ರಗಳೆ
೨೦. ವೈಜಕವ್ವೆಯರ ರಗಳೆ
೨೧. ಹೆರೂರ ಹೆಣ್ಣಿನ ರಗಳೆ
೨೨. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆ

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮವ್ವೆ ಮತ್ತು ಹೇರೂರ ಹೆಣ್ಣಿನ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ದೇವೀರಪ್ಪನವರು "ವಿರೂಪಾಕ್ಷ" ಮುದ್ರಿಕೆಯಿದ್ದರೂ ಇವು ಹರಿಹರಕೃತವಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಂಡ–೩: ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆಗಳು:

ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ೨ ರಗಳೆ, ಆಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಶಿವಭಕ್ತರ ೭ ರಗಳೆ, ಇನ್ನೂ ಆಮೇಲೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಇತರ ಭಕ್ತರ ೪ ರಗಳೆ, ಕೊನೆಗೆ ಅಕಥಾತ್ಮಕ ೧೩ ರಗಳೆ, ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೨೬ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದೇವೆ.

೧. ದಕ್ಷಾಧ್ವರ ರಗಳೆ
೨. ಭೃಂಗೀಶ್ವರ ರಗಳೆ
೩. ಓಹಿಲಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೪. ಉದ್ಭಟಯ್ಯನ ರಗಳೆ

---

೧. ಪ್ರೊ. ದೇವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಹರಿಹರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರು ರಚಿಸಿದ 'ವಿರೂಪಾಕ್ಷ' ಅಂಕಿತದ ೩೭ ರಗಳೆಗಳ ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ ಮೇಲಿನ ಯಾದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೀಗಿದೆ: ೨೧, ೨೨, ೨೪, ೨೫, ೨೬, ೨೮, ೨೯, ೩೦, ೩೧, ೩೩, ೩೪, ೩೫, ೩೬, ೩೭, ೩೮, ೩೯, ೪೦, ೪೧, ೪೨, ೪೩, ೪೪, ೪೫, ೪೬, ೪೭, ೪೮, ೪೯, ೫೦, ೫೧, ೫೨, ೫೩, ೫೪, ೫೫, ೫೬, ೫೭, ೫೮, ೫೯.

೫. ಮಲಯರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ
೬. ಬಾಣನ ರಗಳೆ
೭. ಹಲಯುಧನ ರಗಳೆ
೮. ಮಲುಹಣನ ರಗಳೆ
೯. ಸಾಮವೇದಿಯ ರಗಳೆ
೧೦. ಮಾದರ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ರಗಳೆ
೧೧. ಮನುಚೋಳನ ರಗಳೆ
೧೨. ಪೊಯ್ಯಡಿಯರ ರಗಳೆ
೧೩. ತಿಲ್ಲೆವೇಳಂದರನ ರಗಳೆ[೧]
೧೪. ಬಸವಪವಾಡ ರಗಳೆ
೧೫. ಸಂಸಾರವ್ಯಾಮೋಹ ನಿರಸನ ರಗಳೆ
೧೬. ಗಣಸ್ತೋತ್ರ ರಗಳೆ
೧೭. ವಿಭೂತಿಯ ರಗಳೆ
೧೮. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ರಗಳೆ
೧೯. ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ರಗಳೆ
೨೦. ನಮಃಶಿವಾಯ ರಗಳೆ
೨೧. ಹಂಪೆಯರಸನ ರಗಳೆ
೨೨. ಜಯ ರಗಳೆ
೨೩. ಪುಷ್ಪ ರಗಳೆ
೨೪. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ರಗಳೆ
೨೫. ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ರಗಳೆ
೨೬. ಮಹಿಮಾ ರಗಳೆ

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಚೋಳ, ಪೊಯ್ಯಡಿ, ತಿಲ್ಲವೇಳಂದರ, ರಗಳೆಗಳು "ವಿರೂಪಾಕ್ಷ" ಮುದ್ರಿಕೆಯಿದ್ದರೂ ಹರಿಹರ ಕೃತವಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರೊ. ದೇವೀರಪ್ಪ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಇವು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು, ಬಹುಶಃ ಬಸವಪವಾಡ ರಗಳೆ ಹರಿಹರಕೃತವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ ೬೦, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶರಣರ ರಗಳೆ ೨೨, ಸಂಕೀರ್ಣ ರಗಳೆಗಳು ೨೬–ಹೀಗೆ ೧೦೮ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದೇವೀರಪ್ಪನವರ ಮಾತನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ : "ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಮುದ್ರಿಕೆಯುಳ್ಳ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ರಗಳೆಗಳಿವೆ. ಯಸ್ಫೂತಿಯ ರಗಳೆ, ಅಯ್ಯಡಿಯರ ರಗಳೆ, ಕಲಿಚಿಟ್ಟತಂದೆಯ ರಗಳೆ, ರಾಸರಸಾಂಕನ ರಗಳೆ–ಇವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಸೂರಸಾನಮ್ಮನ ರಗಳೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನಲಿರುವ ಒಂದು ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಗುರುಭಕ್ತಾಂಡಾರಿಯ ರಗಳೆ ಅಸಮಗ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಗೆಯ ಮಾರಿತಂದೆಯ ರಗಳೆಯು ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆ. ಎ. ೬೨ನೆಯ ಅಂಕದ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇವು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಲು ತಕ್ಕುವಾಗಿಲ್ಲ, ಹರಿಹರನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ರಗಳೆಗಳು."[೨] ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ "ಚೋಳಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆ" ಗದುಗಿನ ತೋಂಟದಾರ್ಯಮಠದ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ "ವಿರೂಪಾಕ್ಷ" ಅಂಕಿತದಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎಂಟೂ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ.

---

೧. "ವಿರೂಪಾಕ್ಷ" ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರಿನ ಇನ್ನೊಂದು ರಗಳೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೋಡಿರಿ 'ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವನ ರಗಳೆಗಳು', ಭಾಗ–೨ ಸಂ. ಬಿ. ಸಿ. ಜವಳಿ, ಮಲ್ಲಾಬಾದಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ.

೨. "ಹರಿಹರೇತರಕೃತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಂಕಿತ ಶಿವಶರಣ ಸಂಪುಟ": ಪೀಠಿಕೆ ೧೨೨. ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿವರಗಳಿಗೆ "ಶರಣಚರಿತ ಮಾನಸಂ"–ದೇವೀರಪ್ಪ. ಪೀಠಿಕೆ VII –ಅಟಿ, X ಮತ್ತು XXX-XXXI ನೋಡಿರಿ.

ಮೂಲ ಆಕರ:

ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯ, ಉದ್ದಕ್ಕೂ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡವೆಂಬ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಮಾಡಿದೆ. ಹರಿಹರ ಬರುವ ವರೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಗಣಿಯೆನಿಸಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಭಾಷಾಂತರ, ಸೃಜನಶೀಲ, ಭಾಷಾಂತರ, ರೂಪಾಂತರ ರೀತಿಯ ಕಾವ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಂದವು. ಹರಿಹರ, ಆರ್ಯಮೂಲದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಆಕರಕ್ಕೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ದ್ರಾವಿಡಮೂಲದ ತಮಿಳು ಆಕರವನ್ನು, ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ರಗಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡಮೂಲದ ವಚನ ಆಕರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದನು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಕೃತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು.

ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳುಕೃತಿಗಳು ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯ (ನಂಬಿಯಣ್ಣ ೯ನೆಯ ಶತಮಾನ) "ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ತೊಗೈ" ಮತ್ತು ನಂಬಿಯಾಂಡಾರ್ ನಂಬಿಯ (೧೧ನೆಯ ಶತಮಾನ) "ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ತಿರುವಂದಾದಿ." ಇವುಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೃತಿ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್‌ನ "ಪೆರಿಯಪುರಾಣಂ." ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪಮನ್ಯುವಿನ ಭಕ್ತವಿಲಾಸ, ಅಗಸ್ತ್ಯರ "ಶಿವಭಕ್ತ ಮಹಾತ್ಮೆ" ಹೆಸರಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೃತಿಗಳೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳಿನ ಮೂರೂ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹರಿಹರ ಆಧರಿಸಿರುವನೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕಥನಕ್ರಮ, ಘಟನೆ, ವಾಕ್ಯ-ಶಬ್ದಗಳ ಸಾಮ್ಯದಿಂದ ಇವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ತಮಿಳು ತೇವಾರಂಗಳನ್ನೂ ಹರಿಹರ ಬಳಸಿಕೊಂಡಂತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಅಂಕಿತನಾಮಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಹರಿಹರ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ತಮಿಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠವಾಗಿರುವ ಪುರಾತನರ ಕಥೆಗಳು ಆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿರುವಂತಿದೆ.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮಿಳು ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ ಬರೆದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹರಿಹರ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವೆಂದರೆ, ತಾನೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಸಲ ಬರೆದುದು. ಈ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಶರಣರ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವೂ ನೆರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಮಿಂಚುವ ಸಣ್ಣ ಘಟನೆಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉದಾ: ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮನೆಯ ಆಕಳುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ವಚನವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡುದು.

ಹೀಗೆ ಪುರಾತನರ, ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ರಗಳೆಗಳಿಗೆ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಹರಿಹರ, ಪುರಾತನರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಾಗಿ ಅವನು ತಮಿಳುನಾಡನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ, ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೂರದಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನಂತೂ ವೊದಲ

ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಲೂರು, ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಅಗ್ಗವಣಿ ಹೊನ್ನಿತಂದೆ, ಅಗ್ಗಳೆಯ ದೇವರಸ (ಮೂರು ಜಾವಿದೇವ), ಹುಲಿಗೆರೆ ಸೋಮನಾಥ, ಅಣ್ಣಿಗೆರೆ ಅಮೃತನಾಥ, ಕೆಂಭಾವಿ ಭೋಗನಾಥ, ಕಪ್ಪಡಿಯ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ, ನಾಗನಾಥ, ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸ್ಥಳ, ದೇವತೆಗಳು ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹರಿಹರನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ, ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರೆವಣಿಗೆ ತನ್ನ ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕ್ಯದ ಕಾರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆಕರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಮೂಲಕ ತಮಿಳುನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕ, ಉತ್ತರ ಭಾರತಗಳ ಮುಖ್ಯ ಶೈವ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೌಲ್ಯ :

"ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೌಲ್ಯ"ವೆನ್ನುವುದು ಭಾಷಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಕವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ಈ ಆಕಾರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ವಚನಕಾರರ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಕರ್ಮ.

ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಕಾಯಸಾಹಿತ್ಯ, ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತ, "ಕಾಯಸಾಹಿತ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟು, ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯ ಅಪೂರ್ವ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಪಂಪನ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನವಿಜಯ ಕಾಯಸಾಹಿತ್ಯ, ಆದಿಪುರಾಣ ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯ. ಒಂದು, ಎಂಟು ಭಾವಗಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಿ ಎಂಟು ರಸಗಳನ್ನು ಓದುಗನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ "ಸಂತೋಷ"ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು, ಈ ಭಾವಗಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸಿ ಶಾಂತರಸವನ್ನು ಓದುಗನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ "ಆನಂದ"ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನದು 'ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯ' ನಿಷ್ಠ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇವನ ಕಾವ್ಯ, ಭಾವಗಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಿದರೂ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಶಮನದ ಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಲೌಕಿಕದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಎಷ್ಟೇ ಇಂಬುವಡೆದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಪರಮಾರ್ಥವೇ ನಿಚಿತ ಪ್ರಯೋಜನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಮಸುಖದಂಥ ಪ್ರಖರ ಭಾವವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈತನ ಕಾವ್ಯ "ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ" ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಹೊರಳಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ "ಏರುಂ ಜವ್ವನಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಂದರಳಲಿರ್ದ ಪರಿಮಳದ ಮೊಗ್ಗೆಯಂತಿರ್ಪುದು" ಎಂಬಂತೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಹೊಸ ಯೌವನವಿರುವುದು, "ಬೇಟವಾ ಜಂಗಮಕೆ ಸುಖಪೂಜೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ಮಾಟವಾ ಜಂಗಮಕೆ ಕೂಟವಾ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ" ಎಂಬಂತೆ ನಿಂಬಿಯಕ್ಕ ಸುರತಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದು, "ಶರಣತತಿ ನಿಬ್ಬಣಿಗರಾಗುತಿರೆ, ನದಿಯ ನುಣ್ದೆರೆ ಸರಿದು ನೋಟವೊಂದಾಗುತಿರೆ, ಕೈಗೊಡೆ ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿಯೊಡನಂದು" ಎಂಬಂತೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಂಡಗುಳಿ ಕೇಶಿರಾಜ ಪಡೆಯುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನಿದರ್ಶನವೆನಿಸಿವೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ ಶೃಂಗಾರ, ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯದ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವ ರೀತಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ ದೈವೀಛಾಯೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಈ ಕವಿ, ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು "ಅರುಣೋದಯಂ ಹರ ಕರುಣೋದಯವಾದಂತೆ" ಎಂದು, ಕಾವೇರಿಯನ್ನು "ಹರಿದಳಾ ದೇಶದೊಳು ಹರಭಕ್ತಿ ರಸದಂತೆ" ಎಂದು, ಉದ್ಭಟದೇವನ "ಕರಣಂಗಳ್ ಶಿವನುಪಕರಣಂಗಳ್" ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದುದು ತೀರ ಸಹಜವೇ ಸರಿ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅನುಭವವನ್ನು

ಶಿವಾನುಭವಕ್ಕೆ ಪಲ್ಲಟಿಸುವ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮದ ರೀತಿ, ವಚನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಬ ಹೊಸದು. ಎಂಥ ದಿವ್ಯ ಅನುಭವವನ್ನು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವುದಕ್ಕೆ "ಸಾಕಾರದೊಳ್ ಭಕ್ತಸನ್ನಿಹಿತನೇ, ನಿರಾಕಾರದೊಳ್ ವ್ಯೋಮಾತೀತನೇ" ಎಂಬಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಂತೆ ಲೌಕಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಮೂಡಿವೆ: "ನೀರ ಕೊಡನಂ ಹೊತ್ತು । ಹೊಸ ಹರೆಯಮಂ ಹೊತ್ತು" ನಿಂತ ನಿಂಬವ್ವೆಯ ರೀತಿ, "ನಡು ನಡೆ ನುಡಿಗಳ್ ಕಿರಿದಾಗುತ್ತಿರೆ । ಮುಡಿ ಮೊಲೆ ಜಘನಂ ಪಿರಿದಾಗುತ್ತಿರೆ" ಯೌವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ "ನೋಡಿದಂ ಕೌಶಿಕನೃಪಂ ನಿಂದು ನಾರಿಯಂ । ತೀಡಿದಂ ಪುಷ್ಪಚಾಪಂ ಬಿಲ್ಲ ನಾರಿಯಂ" ಎಂದು ಬಿಡಿಸಿದ ಕೌಶಿಕನ ಚಿತ್ರ ಮುಂದುವರಿದು, "ಬಾಳೆ ಬಾಳಂತಾಗೆ ಕುಮುದಂ ಕುಮುದಮಾಗೆ । ಈಳೆ ಈಳಿಗೆಯಾಗೆ ತಿಂಗಳಿಂಗಳವಾಗೆ । ಬಿಸಜಮದು (ಬಿ)ಸಮಾಗೆ । ಕೊಳನು ಕೊಳುಗುಳಮಾಗೆ" ಎಂದು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಬಗೆ, ಲೌಕಿಕ ಕವಿತ್ವದ ಉನ್ನತ ಮಾದರಿಯೆನಿಸಿವೆ.

ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಹರಿಹರನ ಕಾವ್ಯಕರ್ಮ ಭಾವಗೀತನಿಷ್ಠವಾದುದು. ಈ ಭಾವಗೀತ ಕಲಾಸಿದ್ಧಿಯ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅವನ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅವನ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ರಗಳೆಗೆ ಬಂದರೆ,

"ಆಹ ಕೇತಕಿ ನಿನ್ನ ಪರಿಮಳದ ಪರಿ ಬೇರೆ
ಪರಿಮಳಂ ಸುಳಿಗೊಂಡು ಬೆಳೆದು ಕವಲಿರಿಯಿತೋ
ಉರವಣಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಪರಿಮಳಕೆ ಗರಿ ಮೂಡಿತೋ"
"ಎಲೆಲೆ ಮೃದುವಿನ ಮೃದುವೆ ನೀನೇಕೆ ಬಲ್ಪೇಕೆ
ಎಲೆಲೆ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಕೆ ನೀನೇಕೆ ತಮವೇಕೆ"
"ನಡ ನಡಂ ನಡುಗಿ ಚಳಿ ಮಗನೆ ಚಳಿ ಚಳಿ ಮಗನೆ
ಹರಣಮಂ ಹತ್ತಿತ್ತು ಶೀತವುಹುಹೋ ಮಗನೆ"
"ಮನವಪ್ಪದವರ್ಗೆ ತನುವಾಲಿಂಗನವಗಲ್ಕೆ"
"ಹೊಳೆವ ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಕಿವಿ ಕಾಲ್ ಮೊಗಂ ಮೂಡಿತೋ"

ಇಲ್ಲಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸ ಬಗೆಯದು. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಥಿಕಗೊಳಿಸದೆ ಅಂದರೆ ಕೃತಕಗೊಳಿಸದೆ, ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏಣುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು, ಓದುಗರ ಮನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷೆಯ ನಾದಗುಣವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಭಾವನಿಷ್ಠತೆ, ಗೇಯನಿಷ್ಠತೆಗಳು ಈತನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಿಸಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಹರಿಹರನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷಣ, ಉತ್ಸಾಹ. ವಿರಹ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪರವೆನಾಚಿಗೆ "ಅಶೋಕೆ ಸಶೋಕೆ, ಮಾಮರಂ ತೋಮರಂ, ಬೆಳ್ದಿಂಗಳು ಬಿಳಿಯಿಂಗಳಂ, ಕೊಳಂ ಕೊಳುಗಳಂ, ಶಶಿ, ಬಿಸಿ, ಲತೆ, ಅಸಿಲತೆ, ಸಂಪಗೆ ಪಗೆ" ಎನಿಸಿದವು. ಇಂಥ ಶಬ್ದವಿಲಾಸವನ್ನು, ಪದೋತ್ಸಾಹವನ್ನು

ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಯಸೇನನಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶವಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಯಗಾರಿಕೆ ಕಡಿಮೆ. ಅದು ಕಾಯಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಹೊರತು, ಆತ್ಮಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಹರಹರ ಎಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ಗಿದರೂ ಅವನ ಶೈಲಿ ವಚನಶೈಲಿಯಿಂದ ದೀಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಎನ್ನ ಕಾಯವ ದಂಡಿಗೆಯ ಮಾಡಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಶಿರವ ಸೋರೆಯ ಮಾಡಯ್ಯ
ಎನ್ನ ನರವ ತಂತಿಯ ಮಾಡಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಬೆರಳ ಕಡ್ಡಿಯ ಮಾಡಯ್ಯ

ಎಂಬ ವಚನವು ವಾಕ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ, ಆದ್ಯಂತ ಪ್ರಾಸಪದಗಳ ಪುನರುಕ್ತಿ, ಪೂರ್ವಾರ್ಧ–ಉತ್ತರಾರ್ಧಗಳ ಸಮತೋಲನಗಳಿಂದಾಗಿ ರಗಳೆಯನ್ನೇ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾರ್ಗಸಾಹಿತ್ಯ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅವತರಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ, ಇದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ಅನೇಕ ಸಲ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ವಚನಗಳನ್ನೇ ಮುರಿದು ರಗಳೆಯಾಗಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಛಾಯೆಯಿದ್ದರೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಚನಭಾಷೆಯ ಛಾಯೆ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಚನಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಹೀಗೆ ಅವತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ:

“ಬೆಳಗಿಂಗೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಕೂಟವುಂಟೇ ಮರುಳೆ
ತಿಳಿವಿಗಜ್ಞಾನದೊಳು ಸಂಗವುಂಟೇ ಮರುಳೆ”
“ಶರಣ ವದನ ದರ್ಪಣಂಗೆ ಮುಕುರಮಂ ಸಮಂತು ತೋರಿ”
“ಭಕ್ತನೊಡನೊಡನೆ ಬಡಿವಡೆದೆ ನಾನೆಲೆ ಮಗನೆ”
“ಆಲಿಕಲ್ಲಾಲಿಕಲ್ಲಂ ತಾಗಿದಂತಾಗೆ
ಹಾಲೊಳಗೆ ಹಾಲಂ ಕರಂ ಬೆರಸಿದಂತಾಗೆ”

ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ವಚನಕಾರರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ವಾರಸುದಾರನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಓದುವುದು ವಚನವನ್ನೋ ರಗಳೆಯನ್ನೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಮೌಲ್ಯ:

ಉತ್ತಮ ರಚನೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯೇತರವೆಂಬ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಆಯಾಮಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯೇತರವೆನ್ನುವುದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ದಾರ್ಶನಿಕವೆಂಬ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವೆನ್ನುವುದು ಆ ಕಾಲದ ‘ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆ’ ಮತ್ತು ‘ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯ’ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ತುಂಬ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿನಿಂತಿವೆ.

ಪರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು ಒಬ್ಬ ದೇವ ಇಲ್ಲವೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದುವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದುವೂ ಅಲ್ಲ. ಪುರುಷ–ಸ್ತ್ರೀ, ರಾಜ–ಪ್ರಜೆ, ಸ್ಪೃಶ್ಯ–ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ, ಗುರು–ಶಿಷ್ಯ, ವಿರಕ್ತ–ಅನುರಕ್ತ ಹೀಗೆ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ವೈಯಕ್ತಿಕ–ಸಾಮಾಜಿಕ ದೈವಿಕಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದುವು. ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ "ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕಂಬಾರ, ಅಗಸ, ಮೀನುಗಾರ, ಗಾಣಿಗ, ಹೊಲಗೂಲಿ, ತುರುಕಾರ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಮಾದಿಗ, ಬೇಡ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯವರು, ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದವರು, ಎಲ್ಲ ಕಸಬಿನವರು, ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಕವಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನುಭಾವಿಗಳು, ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಗಮಕಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಸಾರಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ."[೧] ಇವರು ತಮಿಳುನಾಡಿನವರಾದರೂ ಬರೆದ ಹರಿಹರ ಕನ್ನಡಿಗನಾದುದರಿಂದ ಇವರ ಕಥೆಗಳಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಮನಸಿನ ಸಂಸ್ಪರ್ಶವಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಜನಜೀವನ ರಗಳೆ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಾಗಿ ಅರಳಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಾತಕರ್ಮ, ವಿವಾಹಕರ್ಮಗಳಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಚರಣೆ, ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಬಂಧ, ಓಕುಳಿ, ವೈಹಾಳಿ, ಉಪ್ಪಾರತಿ ಎತ್ತುವಿಕೆ, ಕಪಾಲಮೋಕ್ಷ, ಪಂಚಭಕ್ಷ, ಕೇಳಿಕೆ, ಗಣಪರ್ವ, ಉಳ್ಳಿಪರ್ವ, ಮದುವೆ ಚತುರ್ಥಿ, ಪಸಾಯ–ಚಡಾಯ, ಕೊಟ್ಟಣಗಳಂಥ ಸಾದಂರ್ಭಿಕ ಆಚರಣೆ, ದಿಟ್ಟಿವಾರಿ, ಸಂಬೋಳಿ, ದಿವ್ಯ, ದೇವರಿಗಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಕುರುಳು–ಬೆರಳು–ಮುಡುಹು–ಮುಂದಲೆ ಸಮರ್ಪಣವ್ರತ, ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟುವುದು, ಗಣಸಮಿತಿ, ನಂದಿಮೊಗವಾಡ, ಜೋಳವಾಳಿ, ವೇಳೆವಾಳಿ, ಪಾದಪೆಂಡೆಗಳಂಥ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು, ಹರಿವಾಣದವರು, ಮಾಸಾಳ್ಗಳು, ಅಂಕರು, ಲೆಂಕರು, ತೊತ್ತುಗಳು, ಮನ್ನೆಯರು, ಪ್ರಭುವೃತ್ತಿ, ಸೇವಕಾವೃತ್ತಿಕಾರರು, ಬಾವನ್ನವೀರರು, ಛತ್ತೀಸ ಕುಲದ ರಾಜಪುತ್ರರು, ಬಾರಸಂಕಲೆಯವರು, ಗಣಕರು, ಕರಣಿಕರು, ಲೆಕ್ಕಿಗರು ಮೊದಲಾದ ವೃತ್ತಿಯವರು, ಮೈಲಾರ, ಬಾದುಮಯ್ಯ, ಭೈರವ, ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆ, ವೀದಿವಿಟಕೇಶ್ವರ, ಕೊತ್ತಲದ ಮಾರಿ–ಮಸಣಿಗಳಂಥ ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆಗಳು, ಕಲುಮಟ, ಹುಲುಮಠ, ಆರವೆ, ತಟಾಕ, ಸತ್ರ, ಮಹಾಮನೆ, ಓಲಗ, ಕರಣಶಾಲೆ, ಶಿವಪುರ, ಹಿರಿಯಕೇರಿ, ಅಗ್ರಹಾರಗಳಂಥ ನೆಲೆಗಳು, ಹೆಗಲಮಿಳಿ, ಕೈಯಕಂಕರಿ, ದಂಡಿಗೆ, ಹರಿಗೋಲು, ನಂದಿಯುಂಡಿಗೆ, ಅಯ್ದೆದಾಳಿ, ಕೊಲ್ಲಾರಬಂಡಿ, ಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಲು, ಭಾಷಾಪತ್ರ, ಕಕ್ಷಪುಟ, ಶಿವಭಾರಗಳಂಥ ವಸ್ತು ಉಪಕರಣಗಳು, ಶಂಖ, ಘಂಟೆ, ನಿಸ್ಸಾಳ, ಪಟಹ, ತಾಳ, ಡಿಂಡಿಮ, ಕೌಸಾಳ, ಮುರಜ, ಕಹಳೆ, ಆವುಜ, ಕೊಳಲು, ಕರಡೆ, ಗಿರುಗಟೆ, ಕಿನ್ನರಿ, ವೀಣೆ, ಘಟ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳು, ಆಡುವಗಣರಿ, ಆಡುವ ಕಥನ, ಪ್ರಸಂಗ, ಪಾತ್ರಗಳಂಥ ಅಭಿನಯ ಕಲೆಗಳು, ಚಿಟ್ಟುಮುರಿಯಾಟ, ಕೋಡಂಗಿಯಾಟಗಳಂಥ ಆಟಗಳು, ಕಳವೆಯೋಗರ, ಹಾಲುಂಡೆ, ಹಾಲಲವುಗೆ, ಮಂಡಗೆ, ಗಾರಿಗೆ, ಹೂರಿಗೆ, ಸೇವಗೆ, ಸರವಳಿಗೆ, ಹೂಸಣಂಬ, ಪರಡಿಯ ಪಾಯಸ, ಹಾಲಮಂಡಗೆ, ತರಗ, ಇಡ್ಡಲಿಗೆ, ಬೀಸುವೂರಿಗೆ, ಅಣ್ಣೆವಾಲ ಪಾಯಸಗಳಂಥ ಉಣಿಸು–ತಿನಿಸುಗಳು ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕವಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಎರಕ ಹೊಯ್ದಿದ್ದು, ಇವುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ

---

೧. ಹರಿಹರೇತರ ಕೃತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಂಕಿತ ಶಿವಶರಣ ಸಂಪುಟ–ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ, ಪೀಠಿಕೆ, ೧೧೫.

ಗ್ರಂಥವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ದನಗಾಹಿಯ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಹರಿಹರ ಕೊಡುವ ಕೆಳಗಿನ ವಿವರಗಳು ಕಲ್ಪಿತವಲ್ಲ, ತುಂಬ ವಾಸ್ತವವೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ಹೆಗಲ ಕಂಬಳಿ ಕೈಯ ಕಲ್ಲಿಯೋಗರದಿಂದೆ

....

ಪಿಡಿದ ಗೋವಳಿಗೋಲ ಮಾಲೆಗಳ ಹಾಹೆಯಿಂ
ತೊಡರ ಬಾವುಲಿಯೊಳಗೆ ಜವಿ ಹಲವು ದಂಡೆಯಿಂ
ಗರುಗುಂಜಿಯಿಂ ಸವೆದ ದಂಡೆ ಮಂಡೆಯೊಳೊಪ್ಪೆ
ಕರಮೆಸೆವ ಚೆನ್ನಗುಳ್ಳೆಯ ಚೀರದಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಕಿವಿಯಲಿಕ್ಕಿದ ಬಳಹದೋಲೆ ಹಳದಿಯ ಉಡಿಗೆ
ಸವೆಯದೂದುವ ಕೊಳಲು ಮೈಯ ತವರದ ತೊಡಿಗೆ

ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಇಂಥ ನೂರಾರು ವಿವರಗಳು ಈ ಕಾಲದ ಜೀವನದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಬೇಡ, ಸೂಳೆ, ಶೂದ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ಜನವರ್ಗದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಯುದ್ಧ, ನ್ಯಾಯಪದ್ಧತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ.

ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಮೊದಲಿನಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ "ಮೌಲ್ಯ"ಗಳನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ವೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು. ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ, ಸಮಾಜೋಧಾರ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಗೂ ಇಳಿದ ಕಾರಣ, ಇದು ಆವೇಶ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪೂಜೆ, ದೀಕ್ಷೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು. ಸಮಾಜೋಧಾರ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೆ ಇಳಿದಲ್ಲೆಲ್ಲ ವರ್ಗಭೇದ, ವರ್ಣಭೇದ, ಲಿಂಗಭೇದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಎತ್ತಿದ ದನಿ ಇಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ, ಕೊಂಡಗುಳಿ ಕೇಶಿರಾಜನ ರಗಳೆ, ಬಾಹೂರ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ, ತೆಲುಗು ಜೊಮ್ಮಯ್ಯನ ರಗಳೆಗಳು ವರ್ಗವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತುಂಬ ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಪೆರ್ಮಾಡಿರಾಯನನ್ನು ಕೇಶಿರಾಜ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ರೀತಿ ಏಕಮುಖಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಿಜ್ಜಳನನ್ನು ಬಸವಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ರೀತಿ ಬಹುಮುಖಿಯಾಗಿದೆ. ಭಾಂಡಾರದ ಒಡೆಯ ರಾಜನಲ್ಲ–ಪ್ರಜೆಗಳು; ಅವರು ರಾಜನಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯರು–ಇತ್ಯಾದಿ ತತ್ವಗಳು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬಿತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಬಸವ ಸಂವಿಧಾನ–ಬಿಜ್ಜಳ ಸಂವಿಧಾನಗಳ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸಂಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನೊಳಗೆ ಹರಿಹರನೇ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುವನೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಪಾತ್ರಗಳು ರಾಜನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಲ್ಲಿ, ಹರಿಹರನು ರಾಜತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಸಿಟ್ಟೂ ಸೇರಿ, ಸಂದರ್ಭದ ಪರಿಣಾಮ ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ವರ್ಣಭೇದ ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾದರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ, ತಿರುನಾಳ್ಪೋವ, ಸಾಮವೇದಿ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಘರ್ಷದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದರೆ, ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘರ್ಷರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಳಿ ನಾಗಿದೇವ ಪ್ರಸಂಗ, ಕೇತಕಿಪುಷ್ಪ ಪ್ರಸಂಗಗಳು

ತುಂಬ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೆನಿಸಿವೆ. ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನ ಮಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಟ್ಟಿ ಮೈಲಿಗೆಯಾಯಿತೆಂದು ನೀರು ತುಂಬಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಡವನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿದುದು, ನಾಯಿಯಿಂದ ವೇದ ಓದಿಸಿದುದು, ಸಾಮವೇದಿಯ ನೆರಳಿನಿಂದ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗುವುದೆಂದು ತಾನು ಬೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಂಸದ ಮೇಲೆ ಶ್ವಪಚಯ್ಯ ಕೆರಹು ಮುಚ್ಚುವುದು, ಚೋಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಾದರಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು, ಕೆಂಬಾವಿ ಭೋಗಣ್ಣ ಅನಾಮಿಕನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅರಸನ ಮುನಿಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಊರು ಬಿಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ನಿದರ್ಶನವೆನಿಸಿವೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೊಲೆಯ, ಹೊಲಗೇರಿ ಶಬ್ದ ಬಳಸಿದರೆ, ಶಿವಭಕ್ತರು ಹಿರಿಯಕುಲ, ಹಿರಿಯಕೇರಿ ಪದ ಬಳಸುವುದು ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಹೊಲೆಯರನ್ನು ಕಥಾನಾಯಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುದೇ ಈ ರಗಳೆಗಳ ಮೊದಲ ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಶರಣ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೆಣ್ಣು, ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಥಾನಾಯಕಿಯನ್ನಾಗಿಸುದುದೇ ರಗಳೆಗಳ ಮೊದಲ ವಿಜಯವೆನಿಸಿದೆ. ವೈಜಕವ್ವೆ, ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾದೇವಿ, ಹೇರೂರು ಹೆಂಗೂಸು, ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ಮೊದಲಾದವರು ಸ್ತ್ರೀಗೂ ಪುರುಷನಷ್ಟೇ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರದ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಭವಿ ಗಂಡನನ್ನೇ ಕೆಲವರು ತೊರೆದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ವರ್ಗ, ವರ್ಣ, ಲಿಂಗಭೇದ ನೀತಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಜೀವಪರವಾಗಿ ತುಡಿಯುವ ಇಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು "ನಿಮ್ಮೊಳಂ ಸಂಗನೊಳವಿಭೇದಂ" ಅಂದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಪರಶಿವನಿಗೂ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಉಸಿರಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ "ಜಂಗಮ ವೇಳೆ" ಎಂಬ ಪದ ರಾಜನಿಗೆ ವೇಳೆವಾಳಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗೆ ವೇಳೆವಾಳಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ ಕೆಟ್ಟು ಕರ್ಮವಾದಾಗ "ಸತ್ಯದ ಸೋಗು" ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕರ್ಮದ ನಿರಾಕರಣೆ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಸವರಾಜದೇರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ "ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂ ಕರ್ಮಮಂ ಎಂದುಂ ಒಂದಾಗಿರವು" ಎಂಬ ಸೂತ್ರರೂಪದ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಹುದು. ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ-ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಘರ್ಷ, ಭಕ್ತಿಯ ಮೇಲುಗೈಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಹೀಗೆ ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳು ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಇವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಸರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ-ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಘರ್ಷಣೆಯ ಗದ್ದಲ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿ ಹರಿಹರನನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಥಮ ಸಂಘರ್ಷ ಕವಿಯೆನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನ ದರ್ಶನ ಭಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಿತವಾದುದು. ಏಕದೇವ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು, ಆ ದೇವನು ಸಾಕಾರನೂ ನಿರಾಕಾರನೂ ಎಂದು ನಂಬುವುದು, ಜೀವ-ದೇವಗಳಲ್ಲಿ

ಭಾವಸಂಗಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು, ಈ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಮದಂಥ ಉತ್ಕಟಭಾವವೂ ಇವನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಲೋಕಾನುಭವಗಳೆಲ್ಲ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾನುಭವಕ್ಕೆ ಹೊರಳುತ್ತದೆ. ಶಿವನನ್ನು "ನಿರಾಕಾರದೊಳ್ ವ್ಯೋಮಾತೀತನೇ, ಸಾಕಾರದೊಳ್ ಭಕ್ತಸನ್ನಿಹಿತನೇ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅವನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಪರಿಷ್ಕರಣ:

ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದುದು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ. ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರಿಂದ ೧೯೩೦ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ೧೯೩೩ರಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆಯನ್ನು, ೧೯೪೨ರಲ್ಲಿ 'ಹರಿಹರನ ಮೂರು ರಗಳೆ'ಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ೧೯೩೩–೪೦ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು 'ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ೭ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು (ಒಟ್ಟು ರಗಳೆ ೪೬) ಹೊರತಂದರು. ೧೯೪೩ರಲ್ಲಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವೀರಭದ್ರದೇವರ ರಗಳೆ (ದಕ್ಷಾಧ್ವರ ರಗಳೆ)ಯನ್ನು, ೧೯೪೬ರಲ್ಲಿ ತೀನಂಶ್ರೀ ಅವರು ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳ ಹರಹು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜನರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಧಾರವಾಡದ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಘ ೧೯೪೨ರಲ್ಲಿ "ಮಹಾಕವಿ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವನ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ" ಪ್ರಕಟಿಸಲು, ಪ್ರೊ. ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ, ಡಾ. ಹಿರೇಮಲ್ಲೂರು ಈಶ್ವರನ್ ಸೇರಿ ೧೯೬೦ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಹರಿಹರನ ಸಮಗ್ರ ರಗಳೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪ ಈಡೇರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ನಡುವೆ ಡಾ. ಹಿರೇಮಲ್ಲೂರು ಈಶ್ವರನ್ ಅವರು "ಹರಿಹರನ ಕೃತಿಗಳು : ಒಂದು ಸಂಖ್ಯಾನಿರ್ಣಯ" ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಅಧ್ಯಯನ ಪೂರೈಸಿದುದು (೧೯೫೪) ಅಗತ್ಯ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನ. ಪ್ರೊ. ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ ಅವರು "ಶರಣ ಚರಿತಮಾನಸಂ" ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ (೧೯೬೮) ಪುರಾತನರ ೨೪ ರಗಳೆ ಮತ್ತು "ಹರಿಹರೇತರ ಕೃತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಂಕಿತ ಶಿವಶರಣರ ಸಂಪುಟ" ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ (೧೯೭೩) ತಮಿಳುನಾಡು, ಕನ್ನಡನಾಡುಗಳ ಶರಣರ ೪೨ ರಗಳೆ, ಹೀಗೆ ೬೬ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಸಿ. ಜವಳಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾಬಾದಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರ ದೇವನ ರಗಳೆಗಳು ಭಾಗ–೧ (೧೯೫೮), ಭಾಗ–೨ (೧೯೬೯) ಸೇರಿ ೨೮ ರಗಳೆಗಳನ್ನು, ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ, ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ ಅವರು ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ, ನೂತನರ ರಗಳೆ, ಶಿವಭಕ್ತಿಮಹಿಮಾ ರಗಳೆ – ಹೀಗೆ ೩ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ (೧೯೭೩–೧೯೭೬) ೯೪ ರಗಳೆಗಳನ್ನು, ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಕೊಟ್ಟೂರೇಶ್ವರ ಮಠದ ಮೂಲಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆರು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ (೧೯೮೧–೮೪) ೩೩ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಈ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಹಳಕಟ್ಟಿ, ಪ್ರೊ. ದೇವೀರಪ್ಪ, ಪ್ರೊ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ – ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ ಮಾಡಿದುವು ಮಾತ್ರ ರಗಳೆಗಳ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆನಿಸಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಉಪಕೃತರಾಗುತ್ತ, ಈ ಕಾರ್ಯದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಈ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದಿನ

ಉದ್ದೇಶಗಳು ಇವು : ೧. ವಿದ್ವಾಂಸರ ಈ ಮೂರು ಭಾಗಶಃ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆನಿಸಿದ್ದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಏಕಗೊಳಿಸುವುದು, ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದು, ೨. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ ಅವರ ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪಾಠಾಂತರ – ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲದ, ಸುಲಭ ವಾಚನಯೋಗ್ಯ ಸಮಗ್ರಸಂಪುಟವೊಂದು ಓದುಗರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ೩. ಕವಿ ಹರಿಹರನ ಬಳಿಕ ೭೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ರಗಳೆಗಳು ಪಾಠಾಂತರದ ದಾಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಮಾತ್ರಾ ಛಂದಸ್ಸಿನ ರಚನೆ, ನಡುಗನ್ನಡ ಸರಳಭಾಷೆ, ಹರಿಹರನ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆ, ಲಿಪಿಕಾರ–ಸಹೃದಯರ ಅಜ್ಞಾನ, ಅನವಧಾನ, ಅನ್ಯಥಾಜ್ಞಾನ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪಾಠಾಂತರಕ್ರಿಯೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದೆ. ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ವರ್ಧಿಸಿದೆ. ಅದು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದಕರು ಮಾರ್ಗಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪಾದನಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ದೇಶೀಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಹಲವು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ತಮಗೆ ಸರಿಕಂಡ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಈವರೆಗೆ ಮಿಶ್ರಪಾಠದ ಆವೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಕಾರರಿಗಿಂತ ಆಧುನಿಕ ಸಂಪಾದಕರಿಂದ ದೇಶೀ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವೆನಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಅದರ ಭಾಷಾದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ತೀರ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳ ನೆರವು ಪಡೆದು, ಕೃತಿ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯಾದರೂ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಿಶ್ರಪಾಠೀಯವಾಗಿಸಿದರು.

ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಜಗಾತ್ರದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸ. ಇದು ಅನೇಕ ಜನ ಸಂಶೋಧನ ಸಹಾಯಕರನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯದ ಕೊರತೆ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಈವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಎಲ್ಲ ಆವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಠಗಳ ಬಲದಿಂದ ಒಂದು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಶುದ್ಧಪ್ರತಿಯನ್ನು (ಮೂಲಪ್ರತಿಯನ್ನಲ್ಲ) ಇಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಪಾಠದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆ ಕಾಲದ ಶಾಬ್ದಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲದೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂತು, ಈ ಸಂಸ್ಕರಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು:

ಶಾಬ್ದಿಕ ಸಂಸ್ಕರಣ

ಕಾಲಾಳ ತೊತ್ತಳಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ	– ಕಾಲಾಳ [ಕೊ]ತ್ತಳಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಬಂಡಿಯ ಮುಂದಂ	– ಬಂಡಿಯ [ಮುಂಕಣಿಯಂ]

ಶಿವಭಕ್ತಿಯನಾರಂಭಿಸಿ	– ಶಿವಭಕ್ತಿಯನಾರಂ[ಬಿ]ಸಿ
ಒರಳಕ್ಕಿ ಪೊಯ್ದಲ್ಲಿ	– ಒರಳಕ್ಕಿ [ಮಿದಿವಲ್ಲಿ]
ಕೀಳಾದಿಯೊಳಿರ್ದು	– ಕೀ[ಳಿಲಿನೊ]ಳಿರ್ದು
ಪೊಡವಿಯಂ ಸೀಳುತುಂ	– ಪೊಡವಿಯಂ [ಹಿಳಿಯು]ತಂ
ವಿಸಟಂ ಬರುತುಂ	– ವಿಸಟಂಬ[ರಿಯು]ತೆ
ಭಾವಜ ಬಳಕೆಯ	– ಭಾವಜ ಬ[ಯ್ಕೆ]ಯ
ಅಳಿ ತುಳುಂಕದ	– ಅಳಿ ತು[ಡುಂ]ಕದ
ದುರಿತ ಕುಲಂಗಳನುರೆ ಸೋಮಯ್ಯ	– ದುರಿತ ಕುಲಂಗಳನುರೆ ಸೋ[ವ]ಯ್ಯಂ
ಪುರ್ಬಂ ನೆಗಪುತ್ತುಂ	– ಪುರ್ಬಂ [ಕೆತ್ತುತಂ]
ತಲೆಗರೆದು	– ತಲೆ[ಗುತ್ತಿ]
ಬಿಸುಗಣ್ಣತೊಡೆಯ	– ಬಿಸುಗಣ್ಣ ತೊ[ಡಂಬೆ]ಯಂ
ಪೊರೆದಿರ್ದವುನ್ನತವಾಗೆ	– ಪೊರೆದಿ[ರ್ದುವುಂ ತಾ]ವಾಗೆ
ಭಕ್ತಜನ ಭೈತ್ರಂಗೆ	– ಭಕ್ತಜನ [ಚೈ]ತ್ರಂಗೆ
ಈ ಮಾತಿನೊಳೆ ಬಿತ್ತ	– [ಏ ಮಾತೊ ಮೊಳೆವಿತ್ತ]
ಅರಿವುತೆಲ್ಲರ್	– ಅ[ರುಹ]ತೆಲ್ಲರ್
ಧೀವರ	– [ದೀ]ವರ
ಮುಗಿಲೇರಿ	– [ಮ]ಗಿಲೇರಿ
ಬೆಳೆದಂತೆ ಲಕ್ತಕತ	– ಬೆಳೆದಂ[ತ]ಲಕ್ತಕದ
ರಂಜನೆವಡೆದನುಂಬೆಳಗನುಗುಳ್ವ	– ರಂಜನೆವಡೆದ, [ನುಣ್ಬೆ]ಳಗನುಗುಳ್ವ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಕರಣ

ಕಂಬಳಿಯ ನಾಗಿದೇವ	– [ಸಂಬೋಳಿ] ನಾಗಿದೇವ
ಸಿಂಹ ಸೂತ್ರಿಕಂ	– ಸಿಂಹ [ಶೂದ್ರಿ]ಕಂ
ಬೆಂಬಯ್ಯಲಂ	– [ಪೆಂಬು]ಯ್ಯಲಂ
ಮಾಸಕಚ್ಚೆಯ ಚೋಹ	– ಮಾಸಕ[ಬ್ಬೆ]ಯ ಚೋಹ
ಕಾಳಾಪುರುಷ	– [ತು]ಳಾಪುರುಷ
ಅರ್ಧಕಪೋಲಿತ	– [ಆರ್ದ್ರ] ಕಪೋಲಿತ
ಬಿಟ್ಟೆ ಜನ್ನಿಗೆಯೇರ	– ಬಿಟ್ಟೆ ಜನ್ನಿಗೆ[ಯರ]
ಒಂದು ಕರುವಂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು	– ಒಂದು ಕರು [ಹೆಗಲ ಸಂಬಳಿಗೋಲ]

ವಿಧಿವಿಟಂಕೇಶ್ವರಂ	–	[ವೀದಿವಿಟ]ಕೇಶ್ವರಂ*
ಜಂಗಮದ ವಾಳೆ	–	ಜಂಗಮದ [ವೇಳೆ]
ಸುಯ್ಯೆಲ್ಗುಡುತ್ತಂ	–	[ಪು]ಯ್ಯೆಲ್ಗುಡುತ್ತಂ
ಗೆಜ್ಜೆಗಾಲು	–	[ಗುಜ್ಜ]ಗಾಲು
ನನೆಯಂಬಂ ನೇಯವೇರಿಸುವ	–	ನನೆಯಂ[ಬಿಂ ನೆಯ್ಯೇ]ರಿಸುವ
ಮನ್ಮಥತೀರ್ಥ	–	[ಮನ್ಮುಖ]ತೀರ್ಥ
ಹೆಂಬೇರ ಮಲಗನಂ	–	ಹೆಂಬೇರ [ಮೈಲುಗನ]

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಗಳೆ ಕೇವಲ ಭಾಷಾಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ. ಇದನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವಾಗ ಆ ಕಾಲದ ಭಾಷೆಯ ಜೊತೆ ಅಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ಸಂಪಾದಕನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಂಪಿಯ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಥಮ ಗುರಿ ದೇಶೀ ಶೋಧ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ. ಹರಿಹರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದೇಶೀ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೆರೆದ ಧೀಮಂತ ಕವಿ, ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ರಗಳೆ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಲೇ ವರ್ಗಭೇದ, ವರ್ಣಭೇದ, ಲಿಂಗಭೇದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಿದ ಈ ಕವಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಕಲ್ಯಾಣದ ಶರಣರ ಅಧ್ಯಯನವೇ ಆಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಯನವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳ "ಸಮಗ್ರಕೃತಿ"ಯನ್ನು ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹೊರತರುತ್ತಲಿದೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ

"ಹಂಪಿ ಉತ್ಸವ" ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಬ್ಬ. ೧೯೯೮ರಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಈ ಹಬ್ಬದ ಅಂಗವಾಗಿ ಮತಂಗನ "ಬೃಹದ್ದೇಶಿ" ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ೧೯೯೯ರ "ಹಂಪಿ ಉತ್ಸವ"ದಲ್ಲಿ "ಹರಿಹರನ ಸಮಗ್ರ ರಗಳೆ"ಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ ಈ ಉತ್ಸವದ ರೂವಾರಿಗಳೂ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಮಾಜಿ ಸಚಿವರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶ್ ಅವರಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾಜಿ ಸಚಿವೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾದೇವಿ ಆರ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ವರ್ಷವೂ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡಿದ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವೆಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಣಿ ಸತೀಶ್ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ. ಅ. ರಾ. ಚಂದ್ರಹಾಸ ಗುಪ್ತ, ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಕೆ. ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ತನ್ನ ಪರಿಸರದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ

* ಇದರ ಮೂಲರೂಪ 'ಬೀದಿವೆಡಂಗೇಶ್ವರಂ'

ಈ ಮಹಾಸಂಪುಟದ ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ ನೀಡಿದ ಅವಕಾಶವನ್ನು, ಪ್ರಕಟನ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಈ ವರೆಗೆ ಹರಿಹರನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪೂರೈಸಿದ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಡಾ. ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ, ಡಾ. ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ, ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ ಅವರ ಪರಿಷ್ಕರಣಗಳಿಗೆ ನಾವು ವಿಶೇಷ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿಷ್ಕರಣ, ಪ್ರಕಟನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಪ್ರೊ. ಮಲ್ಲೇಪುರಂ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತ ಬಂದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ, ಈ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಪ್ರೊ. ಎ. ವಿ. ನಾವಡ ಅವರ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ, ಸಂಪುಟ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ಡಾ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ರುಮಾಲೆಯವರ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಸನಕ್ಕೆ, ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ಅಶೋಕಕುಮಾರ ಅವರ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

❖❖

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು

೧. ತಿರುನೀಲಕಂಠದೇವರ ರಗಳೆ

ಧರೆಯರಿಯಲ್ತನುವೆರಸಿಯೆ
ನೆರೆ ಸಂದರುಮತ್ತುಮೂವರೊಳ್ಮೊದಲ ಮಹೇ ।
ಶ್ವರರ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ
ಚರಿತವನವಧರಿಸು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

ಶ್ರೀ ಚೋಳದೇಶವೊಪ್ಪಿರ್ಪುದು ಧರಾತಳಕೆ
ವಾಚಾಮಗೋಚರವದರ ವಿಸ್ತರಂ ಜಗಕೆ
ಆದೊಡಂ ನಾನದಂ ಬಲ್ಲಂತೆ ಬಣ್ಣಿಪೆಂ
ಸಾದರಂ ಕಡುನೇಹದಿಂದಿಂತು ಪೊಗಳ್ದಪೆಂ
ಲೋಕಪಾವನವೆನಿಸಿ ಪರಿವ ಕಾವೇರಿಯಿಂ
ನಾಕಮಂ ನಗುವ ನಗರಂಗಳಿರ್ಪೋಜೆಯಿಂ
ಎಮೆಯಿಕ್ಕಲಿಂಬಿಲ್ಲದಿರ್ಪ ಶಿವಭವನದಿಂ
ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ತಿರುನಾಳ್ಗಳೊಪ್ಪದಿಂ
ಸರ್ವದೆಸೆಗಂ ಪರೆದು ಪರಿವ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂ
ಸಾರ್ವರ್ತುಕೋದ್ಯಾನವೆನಿಸಿದ ಬನಂಗಳಿಂ
ಎಳನೀರ್ಗಳಿಂ ಬೆಳೆವ ಕರ್ಬುದೋಂಟಂಗಳಿಂ
ಫಳರಸದಿ ಬೆಳೆವ ನವಶಾಳಿಯ ವನಂಗಳಿಂ
ತೆನೆವಾಲನುಂಡು ಬೆಳೆವರಗಿಳಿಗಳುರ್ಕಿನಿಂ
ಕೊನರಂ ಕುರ್ದುಂಕಿ ಕೂಗುವ ಪಿಕದ ಸೊರ್ಕಿನಿಂ
ಕುಸುಮಕುಲಮಂ ಮುತ್ತಿ ಝೇಂಕರಿಪ ತುಂಬಿಯಿಂ
ಪೊಸಕೊಳಂಗಳೊಳೊಲಿದು ನಲಿವಂಚೆಯಿಕ್ಕೆಯಿಂ
ಇಂತೊಪ್ಪುವಾ ದೇಶದೊಳಗೆ ಮೆರೆದುದು ಕರಂ
ಸಂತತಂ ಧರೆಗೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಂ ಶಿವಪುರಂ
ಆ ಪುರದ ವಿಸ್ತರವನೇನೆಂಬೆನೀ ಧರೆಗೆ

ಕಾಪಾಲಿ ಸಂತತಂ ನೆಲಸಿರ್ಪನದರೊಳಗೆ
ಶಿವನಿಷ್ಠೆಯೇ ಕೋಂಟೆಯಾಗಿರ್ಪುದಾ ಪುರಕೆ
ಭವನ ಭಕ್ತಿಯೆ ಸಂದ ಕಾಹು ನೋಡಾ ಪುರಕೆ
ಗುಣ್ಪರಿಯಬಾರದಾಚಾರದಗಳಾಪುರಕೆ
ಬಿಣ್ಪಿನಿಂದೊಪ್ಪುವಾಗಮವೆಯಾಳ್ವರಿಯದಕೆ
ಶಿವನ ನಾಮವೆ ನೆಗಳ್ದ ಬಿರುದಿನಟ್ಟಣೆಯದಕೆ
ಶಿವಪುರಾಣವೆ ಸಮೆದ ಬಾಗಿಲುಗಳಾ ಪುರಕೆ
ಸಲೆ ಸೋಮಸೂರ್ಯವೀಥಿಗಳಿಲ್ಲವಾ ಪುರಕೆ
ಸಲೆ ಸಂದ ಶಿವವೀಥಿ ಹರವೀಥಿಯಾ ಪುರಕೆ
ಎಸೆವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆ ಪರಮನರಮನೆ ನೋಡ
ಪಸರಿಸುವ ಪುಣ್ಯಂಗಳೊಪ್ಪುವ [ಮ]ಗಿಲ್ ನೋಡ
ಸತ್ಯಂಗಳುಕ್ಕಡಂ ಶರ್ವನರಮನೆಯೊಳಗೆ
ನಿತ್ಯಂಗಳೆಚ್ಚರಿಕೆ ಶಂಕರನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ

ಇಂತೆನಿಪ ಶಿವನ ಸೊಬಗಿನ ಸೊಂಪನೊಳಕೊಂಡು
ಕಂತುಹರನಿರ್ಪ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಸೊಬಗನೆಡೆಗೊಂಡು
ಎಸೆವ ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲ ಹರಮಯಂ ಶಿವಮಯಂ
ಎಸೆವ ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಮಯಂ
ಶಿವನ ಪೂಜಾಸಂಭ್ರಮಂ ಮನೆ ಮನೆಗಳೊಳಗೆ
ಭವನ ಕಾಲಂದುಗೆಯ ಧ್ವನಿ ಮನೆ ಮನೆಗಳೊಳಗೆ
ದಿನವು ಬೇರಿಲ್ಲ ತಿರುನಾಳೆ ದಿನವಾ ಪುರಕೆ
ಮನವು ಬೇರಿಲ್ಲ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮನವಾ ಪುರಕೆ
ಕೊಂಕಣನ ಕೊಡೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಹಾರಿದುದಿಲ್ಲಿ
ಬಿಂಕದಿಂದೇರಿರ್ದ ಪೆರ್ಬುಲಿ ಮಡಿದುದಿಲ್ಲಿ
ಕರುಣದಿಂ ಶಶಿಧರಂ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದನಿಲ್ಲಿ
ಹರುಷದಿಂದಂ ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದ ನೋಡಿದನಿಲ್ಲಿ
ಕೈಲಾಸವದಕೆ ಹುರುಡಿಸುತಲಿರ್ಪುದು ನೋಡ
ಮೇಲೆನಿಪ ಮೇರು ಸೆಣಸುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ನೋಡ

ಇಂತು ಶಿವಸಂಪದವನೊಳಕೊಂಡು ಶಿವಪುರಂ
ಸಂತತಂ ರಂಜಿಪುದು ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಪುರಂ
ಎಸೆವ ಪುರದೊಳಗೊರ್ಬ ಭಕ್ತನಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಪೆಸರೆಸೆವ ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವನೋಡ

ಅವರರಸಿ ಮುತ್ತೈದೆಯೆಂಬ ನಾಮದ ವನಿತೆ
ಅವರ್ಗಳಿರ್ಬರ್ಗೆ ಹದಿನಾರರ ಹರೆಯವನಿತೆ
ಆ ಯೌವನದೊಳವರ ಚರಿತಂ ಕರಂ ಪೊಸತು
ಮಾಯೆಗುಬ್ಬಸದ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮನದೊಳು ಬಲಿತು
ನಡೆನುಡಿಯೊಳಭವನೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪನಾ ಪುರಕೆ
ಮೂಡಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪನಂತಾ ಪುರಕೆ

ಇಂತಿರುತೆ ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ಸಂತಸಂಬಡುತೆ ಹರನಾಲಯಕ್ಕೈತಂದು
ಕರಗುತೆ ವಿಭೂತಿಯುಮನುದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ಹರುಷದಿಂ ಪಾಡುತಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಸೂಡಿ
ಬಲವರಲು ಮನವಾಗಿ ನಲವಿಂದೆ ನಿಂದಿರುತೆ
ನಲಿದಕ್ಕರುಬ್ಬರಿಪ ಚರಣದಿಂದಡಿಯಿಡುತೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಿವಪುರಾಣಂಗಳಂ ಕೇಳುತಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆ ಪೆರ್ಚೆ ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುತಂ
ನುಡಿಗೊಮ್ಮೆಪುಳಕವೇಳುತ್ತೆ ದಡದಡಿಸುತ್ತೆ
ಅಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಜೋಲ್ದು ಭಿತ್ತಿಗಳನುರೆ ಮಲಗುತ್ತೆ
ಏಳುತ್ತಮೇಳುತ್ತೆ ಅಡಿಗೆಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರುತೆ
ಕೇಳುತ್ತೆ ಕೇಳುತ್ತೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಗುತ್ತೆ
ಒಳಗೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತೆ
ಗಳಿಗೆಗೊಂದೊಂದಡಿಯನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಇಡುತೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದಿಂತಂತು ಎಂತಕ್ಕೆ ಬಲವಂದು
ಲಾಲಿಸುತೆ ರಂಗಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದೊಳಂದು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದು ನೋಡುತೆ ಪೆರ್ಚೆ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಕೆಂದು ಮೈಪೆರ್ಚೆ
ಪೂವಿನಿಂದೊಮ್ಮೆ ಪೊಸ ಪುಳಕದಿಂದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಭಾವದಿಂದೊಮ್ಮೆ[ಭ]ರಿತಾಶ್ರುವಿಂದೊಮ್ಮೆಮ್ಮೆ
ತೊದಳಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ಗದುಗದುಕೆಯಿಂದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಮುದದಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಧ್ಯಾನದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹರವಸದಿಂದಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಮೌನದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮನವೇಗದಿಂದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಅಕ್ರಮದೊಳೊಮ್ಮೆ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಮೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ವಿಕ್ರಮದೊಳೊಮ್ಮೆ ಕರಗುತ್ತಲಂತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ

ಅರ್ಚಿಸುತ್ತರ್ಚಿಸುತ್ತಾರುತ್ತ ಬೊಬ್ಬಿಡುತೆ
ಮಚ್ಚಿಸುತೆ ಮಚ್ಚಿಸುತೆ ತೆಗೆದು ಮುಂಡಾಡುತ್ತೆ
ಪಾಡುತ್ತೆ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದುದನೆಂದು
ನೋಡುತ್ತೆಯಾಡುತ್ತೆ ನಲಿದು ವಿಸಟಂಬರಿದು
ಕುಂಬಿಕ್ಕಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಅಂಬಳಿಕೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಲಲ್ಲೆಗರೆವುತ್ತೆರ್ದು
ಏನಯ್ಯ ಏನಭವ ಏನೆನ್ನ ಮನದೊಲವೆ
ಏನಯ್ಯ ಎನೆನ್ನ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ನಲವೆ
ಏನೆನ್ನ ಶಂಕರನೆ ಏನೆನ್ನ ಶಶಿಧರನೆ
ಏನೆನ್ನ ಸುಖಮಯನೆ ಏನೆನ್ನಮೃತಮಯನೆ
ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೋಳೈಸಿ ಹಾರೈಸುತಂ
ನಿಂದು ನೋಡುತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಪೋಗಲಾರದೆ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ರಾಗದಿಂದಗ್ಗಿಸುತೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಪೊರೆಯೇರುತಂ
ನಡುವಗಲ್ತೊಡಗಿ ಮಧ್ಯಮರಾತ್ರಿ ಪರಿಯಂತ
ಎಡೆವರೆಯದೀ ತೆರದೊಳರ್ಚಿಸುತ್ತಂ ಸಂತ
ಮಿರ್ದಿರ್ದದೆಂತಕ್ಕೆಯಭವನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ಸಾರ್ದು ಹರವರಿಯ ಹರುಷಾಂಬುಧಿಯನೊಳಕೊಂಡು
ಪೊರಮಟ್ಟನಚ್ಚ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚಕಂ ನೋಡೆ
ನೆರೆ ತೀವಿ ಪುರದೊಳಗೆ ಧೂಪಧೂಮಂ ಕೂಡೆ
ಹರನನರ್ಚಿಸಿದ ಪರಿಯಂ ನೆನೆದು ಪದವಿಡುತೆ
ತಿರುಗಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಎಂದಿನಂದದಿ ಬರುತೆ

ಬರೆ ಪುರದ ವೀಥಿಯೊಂದುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳು ನಿಂದು
ಹರನೋಲಗದ ನಾಯಕಿಯ ವಿಳಾಸಿನಿಯಂದು
ತೊಳೆದ ಪರಿಯಾಣದುದಕವನಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲುತಿರೆ
ಕೆಳಗೆ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುತಿರೆ
ತಿರುನೀಲಕಂಠ ತಿರುನೀಲಕಂಠಾ ಎಂದ
ಸರವನೊಳಗಿರ್ದ ನಾಯಕಿ ಕೇಳಿ ಭಯದಿಂದ
ಎಳ್ದು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತೆ ಬಂದು ಸೈಗೆಡೆದು
ಬಿಳ್ದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಚರಣಮಂ ಪಿಡಿದು
ಕರುಣಿಪುದು ಸರ್ವಾಪರಾಧಿ ಮರುಳಾನೆಂದು
ಚರಿತದಿಂ ಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಕರೆತಂದು

ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂದೆ ಮಹಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ವರ ದುಕೂಲವನುಡಿಸಿ ಹೊದೆಸುತಂ ನಲಿನಲಿದು
ದಿವ್ಯಗಂಧಂಗಳಿಂದನುಲೇಪನಂ ಮಾಡಿ
ನವ್ಯಕುಸುಮಂಗಳಂ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳಗೆ ಸೂಡಿ
ಕಪ್ಪುರದ ವೀಳೆಯಮನಾದರಂ ಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ತಪ್ಪಂ ಮರೆವುದೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ದೇವ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ತಿರುಗಿ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಬರಲೊಸರ್ವ ಸೌರಭಂ ಕೇರಿಯೊಳು ಪರಿವುತಿರೆ
ಪರಿಮಳಂ ಪಟ್ಟಣದ ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಸೂಸುತಿರೆ

ಬಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪೊಸ ಕಂಪು ಕವಿದಿರೆ ಕಂಡು
ಎಂದಿನಂತಲ್ಲದೆ ನವೀನವಾಗಿರೆ ಕಂಡು
ಮನದೊಳಗೆ ಮುತ್ತೈದೆ ಮುಳಿದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು
ಎನಲಮ್ಮದೊಳಗೊಳಗೆ ಜಿನುಗಿ ಗುಜುಗುಜುಗೊಂಡು
ನಯನದೊಳಗಕ್ಕೆಯಂ ನೋಟದೊಳು ಮುನಿಸುಮಂ
ಬಯಕೆಯೊಳು ಬರನುಮಂ ಮೌನದೊಳು ನುಡಿಯುಮಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಚಿಂತೆಯಂ ನೇಹದೊಳು ಕೋಪಮಂ
ನೆನಹಿನೊಳು ಬೆರಗುಮಂ ತನುವಿನೊಳು ಬಿಸುಪುಮಂ
ಬೈತಿಡುತೆ ಬಂದು ಮಾನಿನಿ ಪತಿಯ ಕಾಲ್ತೊಳೆದು
ಸೈತಾಗಲೆಡೆಮಾಡಿ ಬೋನಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು
ಆರೈಸಲಿಕ್ಕೆ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನಿತ್ತು
ದೂರಿಸುತ್ತಂ ಪ್ರಸಾದವ ಸವಿದು ಭಯಮುತ್ತು
ಸಿರಿಮಂಚವನು ಪಚ್ಚಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುಯ್ವುತಂ
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವಂ ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ಬಾಡಿರ್ದ ಲತೆಯಂತೆ ಬೆಂಬಿರ್ದು ಪಟ್ಟಿರಲು
ನಾಡೆ ಚಿಂತೆಯೊಳಗಾಗುತ್ತೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿರಲು
ರತಿಯರ್ಥದಿಂದತನು ಪುಷ್ಪಧನುಮಂ ಕೊಂಡು
ಪತಿಯನಲ್ಲಾಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ಸಲೆ ನಡೆಗೊಂಡು
ಕಾಮಾನುರಾಗದಿಂ ತಮ್ಮರಸಿಯರ ಮೇಲೆ
ನೇಮಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತೆ ಬಾಲೆ
ಮುಟ್ಟಿದಡೆ ಶಿವನಾಣೆ ಎನುತೆ ಕೈಯಂ ನೂಂಕೆ
ತೊಟ್ಟನೆ ಬೆದರಿ ಕೋಡಿ ಕೊರಗಿ ನೋವುತಲದಕೆ

ಎಂದುವುಂ ಕೇಳದಕ್ಕರ ತನ್ನ ಕಿವಿಯನುಗೆ
ನೊಂದು ಹೌವನೆ ಹಾರಿ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ್ತೆ ಮಿಗೆ
ಅಳುಕಿ ಬಾಯಳಿದು ಬಸವಳಿದು ಕೂಳ್ಗುದಿಗೊಂಡು
ಬಳುಕಿ ಬೆದ ಬೆದ ಬೆಂದು ಕುದಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಂಡು
ಆಣೆಯೆಂಬಲಗಿನೇರಾಗಲಾತನ ಕಿವಿಗೆ
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕೆಲ್ಲವಂ ನೆರೆ ಘಾತಿಸಲ್ಕೆ ಮಿಗೆ
ಇಂದುಮುಖಿ ಇಟ್ಟಾಣೆ ತೀವಿತ್ತು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ
ಅಂದಿಂದೆ ಕಿವಿಯೇನುವಂ ಕೇಳದಂತಾಗೆ
ಆಣೆಯಿಬ್ಬರ ದೇಹದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬೆಳೆಬೆಳೆದು
ಹೂಣೆಯಾದುದು ಪರಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂ ತಳೆದು
ಆ ದಿನಂ ಮೊದಲಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳೊರ್ಬೊರ್ಬರೇ
ನಾದಡಂ ಸೋಂಕದೀ ಧರೆಗೆ ತಾವಿರ್ಬರೇ
ಈ ನುಡಿಯ ತಾವಿರ್ಬರರಿವರೀಶ್ವರನರಿವ
ಈ ನೆಲದೊಳಾರುವರಿಯರು ಭಕ್ತರಿಪ್ಪಿರವ

ಇಂತು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳು ತಳೆವುತಂ
ಸಂತತಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೇಡಿದುದನೀವುತಂ
ಶರಣರಂ ಕುಲದೈವವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಶರಣರ್ಗೆ ವಂಚನೆಯನುಳಿದು ಸಲೆ ಮಾಡುತಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ತಮಗೆ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ನೋಡೆ
ಪರಮ ಭಕ್ತರ್ತಮಗೆ ಬಂಧುಬಳಗಂ ನೋಡೆ
ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರ್ಪುದಾಗಳು ತಮಗೆ
ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯೆ ಮೆರೆವ ಕಣ್ಣುಗತಿಯೇ ತಮಗೆ
ಇಂತೆಸೆದು ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯಾಗಿ
ಕಂತುಮದಹರನಾಜ್ಞೆಯೇ ತಮಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ
ಪ್ರಾಣದೊಳಡಗಿತ್ತು ಹರನಾಣೆಯದು ನೋಡೆ
ಆಣೆಯೊಳಗಡಗಿತ್ತು ಅವರ ಯೌವನ ನೋಡೆ
ಜಪವೇವುದವರಿಬ್ಬರಿರವು ಸಾಲದೆ ಹೇಳ
ತಪವೇವುದವರಿಬ್ಬರಿರವು ಸಾಲದೆ ಕೇಳ
ಅವರಿರವು ಸ್ವರ್ಗಗಿರ್ಗದ ಪದವಿಗಳ ಹವಣೆ
ಅವರಿರವು ಮುಕುತಿಗಿಕುತಿಯ ಸುಖಂಗಳ ಹವಣೆ
ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿಗೆ ತಾವು ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಮಿರೆ
ನಂಬಿ ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರವರ್ಚಿಸುತ್ತಮಿರೆ

ಆಣೆ ಪಕ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಬಂದುದು ಮುಪ್ಪು
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕವಯವದೊಳೆಯ್ದೆ ತೀವಿತು ಮುಪ್ಪು
ಶಿವಭಕ್ತಿಸೋಪಾನದಂತೆ ತೆರೆಗಳು ಮಸಗೆ
ಶಿವನಲ್ಲದಾರುಮಿಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ತಲೆ ನಡುಗೆ
ಭವಿಗಳಂ ನೋಡೆನೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಮಂಜೊಗೆಯೆ
ನಿವುರಿ ತಲೆಗೇಱಿತ್ತು ಸುಕೃತವೆನೆ ನರೆ ನೆರೆಯೆ
ಹಲವು ಕರ್ಮಕ್ಕಡಿಯನಿಡದಂತೆ ನಡೆಯುಡುಗೆ
ಉಲಿವ ಮಾಯೆಯ ಕೇರುವಂತೆ ಕೈಗಳು ನಡುಗೆ
ಜರೆಯಡಸಲಿಂತು ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದೊಳು
ಹರನಾಜ್ಞೆಯಂ ತಾಳ್ದು ಬಾಳಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳು

ಶಿವನರಿದಿವರ ಮನವನೊರೆದು ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಪವಣಿಸಿದನೊಂದು ವೇಷವ ಶರೀರದೊಳಂದು
ಹೂಸಿದ ವಿಭೂತಿ ಕೈಯೊಳು ಪಾತ್ರೆಯೆಸೆವ ಜಡೆ
ಭಾಸುರದ ಪುಲಿದೊವಲು ಲಾಕುಳಂ ಚೆಲ್ವ ನಡೆ
ಎಸೆವ ಭಿಕ್ಷುಕನ ವೇಷವನೊಪ್ಪೆ ಕೈಕೊಂಡು
ಹೆಸರ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಪುರದತ್ತ ನಡೆಗೊಂಡು
ಸತ್ಯಶರಣರ ಮನವ ನೋಡುವುತ್ಸದಿಂದೆ
ನಿತ್ಯನುರವಣಿಸಿ ಬರುತಿರ್ದನುಮ್ಮಹದಿಂದೆ
ಹಾರಯಿಸುತುಂ ಹಿಗ್ಗುತುಂ ಹೊಂಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತೆ
ತೀರಿತೆನ್ನಳವಲ್ಲ ನಿಷ್ಠೆ ಮಿಗೆ ಪಿರಿದೆನುತೆ
ನಡೆತಂದು ಪುರದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮೃಡನ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳಂ ನೋಡಿ ತಾನಲ್ಲಿ
ಬಂದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಮನೆಯ ಮುಂದಿರಲು
ನಿಂದು ನಲವೇರುತಂ ದನಿದೋರುತಂ ನಿಲಲು
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ
ಪರಮಹರಷಂ ಮಿಕ್ಕು ಭಕ್ತನಂ ಕಾಣುತ್ತೆ
ಕಂಡೇಳ್ವ ಭರದಿಂದೆ ಮುನ್ನಂ ಪುಳಕವೆಳ್ದು
ದಂಡಪ್ರಣಾಮದಿಂ ಮುನ್ನಂ ಮನಂ ಬಿಳ್ದು
ಪಿಡಿದಪ್ಪಿ ಪದವಂ ಸುಖಾಶ್ರುವಿಂದಂ ತೊಳೆದು
ಕಡು ಲಲ್ಲೆಗರೆವುತಂ ಕಿಂಕರತೆಯಂ ತಳೆದು
ಸಿರಿ ಪುರುಷ ಕಲ್ಪತರು ಸುರಧೇನುಗಳು ಬಂದ
ಹರುಷದಿಂ ನೂರ್ಮಡಿಯೆನಿಪ್ಪ ಸಂತಸದಿಂದ

ಎಲೆ ದೇವದೇವ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಕರುಣಮಂ
ನಲಿದು ಬೆಸಸುವುದೊಲ್ದು ಮಾಳ್ಪೆನಾ ಕಜ್ಜಮಂ
ಎನೆ ದೇವನೆಂದ ತಾಂ ಭಕ್ತರೆಂದಾರುಮಂ
ಮನದೊಳಗಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ವೆವು ಬೇಡೆವೇನುಮಂ
ಆವೊಬ್ಬರೊಡವೆಗಳುಪುವರಲ್ಲ ಜಗವರಿಯೆ
ಆವಾರುಮಂ ನಿರೋಧಿಸುವರಲ್ಲಿಳೆಯರಿಯೆ
ಕುಡವೇಡ ನೀನೆನಗದೇನುವಂ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಕೆಡದಂತೆ ಬಯ್ತಿಟ್ಟು ಕುಡುವುದೀ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಎಂದವರ ವಶದೊಳಿರಿಸುತ್ತೆ ಹತ್ತಡಿಯಿತ್ತು
ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕುಹಕವನಾಗ ಮುಂತಿಟ್ಟು
ಈ ಪಾತ್ರೆಯೆಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಕೊಟ್ಟ ಪದವಿಯಿದು
ಕಾಪಾಲಿಯಾದಡಂ ಬಯಸುವ ಸುವಸ್ತುವಿದು
ಬೇಡಿದುದನೀವುದು ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳುದಿದು
ಬೇಡದಿರ್ದುದನೀವುದೆಂತುಂ ವಿಚಿತ್ರವಿದು
ಇದ ನೀವೆ ಬಲ್ಲಂತೆ ಪರಿರಕ್ಷಿಸುವುದೆನುತೆ
ಪದಪಿಂದೆ ಪೋದನರಿದರಿದಿವರ ಪರಿಯೆನುತೆ

ಇತ್ತ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ನಡಂ ನಡುನಡುಗಿ
ಇತ್ತ ಪಾತ್ರೆಯನೋವಿ ರಕ್ಷೆಯಿಂದಂ ಮಡಗಿ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ತಾವೆ ಕಾಹಾಗಿ
ನಟ್ಟನಡುವಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಬರುಂ ನೆನಹಾಗಿ
ಇರೆ ಮರುದಿವಸದುದಯದೊಳು ಭಕ್ತನೆಯ್ತಂದು
ಉರವಣಿಸುತಂ ಕುಡು ಕುಡೆನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯನೆಂದು
ಬಿಡುವನ್ನೆಗಂ ತಡವಿದೆಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದಿರೆನುತೆ
ಕುಡದಿರ್ದಡಾಂ ಹೋಹೆನೆಂದು ಮುಂದಡಿಯಿಡುತೆ
ಅನುಮಿಸುತೆ ಭಕ್ತನುರವಣಿಸೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತೆ
ಮನದೊಳಂಜುತ್ತ ತಡಬಡಗೊಂಬುತುಂ ಬಿಡದೆ
ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆದೇನುಮಿಲ್ಲದಿರೆ ಬೆರಗಾಗಿ
ಅಚ್ಚುಗಂಗೊಳುತೆ ಜೋಲುತ್ತೆ ಹಮ್ಮದವೋಗಿ
ನಡುಗುತ್ತೆ ಬೆಮರ್ದು ಭೀತಿಯ ಪರಮಕಾಷ್ಠೆಯಿಂ
ನುಡಿಯಲರಿಯದೆ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿ ಕಡು ಭೀತಿಯಿಂ
ನೆಲನಂ ಬಗಿದು ಪುಗಲು ಬಯಸುತಂ ಬಾಡುತಂ
ತಲೆವಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಮರುಳಾಗಿ ನೋಡುತಂ

ಇರೆ ಕಂಡಿದನುವಾಗಿರದು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಯೆನಗೆ
ವಿರಸವಾಗದೆ ಹೋಗದೀ ಪಾತ್ರೆಯಿನ್ನೆನಗೆ
ಗಂಟಲಂ ಕೊಯ್ದರಲ್ಲಾ ತೋರಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ
ಉಂಟುಂಟು ಭಕ್ತರೆಂದಿರಿಸಿದೆನಿದೀ ಪರಿಯ
ಅಬ್ಬುಡಂಬೋಪುದಂ ಬಲ್ಲೆನೇ ಶಿವಯೆನುತೆ
ಒಬ್ಬರುಂ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲೆಂತು ಮಾಡುವೆನೆನುತೆ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನೊಮ್ಮವರ ಮೋರೆಗಳನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ದಿಟ್ಟಿಸಿಯೆ ನೋಡುತಂ ಮರುಳಾಗುತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಲೇಸು ಲೇಸೆನುತೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ನೋಡುತಲಂದು
ಬೀಸುಟಲ್ಲಿರದೆ ಹೊರಯಿಂಕೆ ಕೋಪಿಸಿ ನಿಂದು
ಆಹಾಹ ಹಸನಾಯ್ತು ಕುಡಿರೇಕೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಓಹೋಹೊ ಇಂತು ಕೊಂಡವರುಂಟೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಏನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಿಂದುದೋ ನೆಗಳು ನುಂಗಿತೋ
ಮೋನದಿಂದಿರ್ದನಿತರೊಳು ಪಾತ್ರೆ ಇಂಗಿತೋ
ಇನ್ನೆನ್ನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತೆ
ಗನ್ನದಿಂ ಬರಿಗೋಪಮಂ ತಾಳ್ದು ಝುಂಕಿಸುತೆ
ಮುಂಜೂರ ಹುಲ್ಲನುಚ್ಚುತ್ತೆ ಶಿವಧೋಯೆನುತೆ
ಅಂಜಿಸುವ ದನಿಯಿಂದಲೊರಲಿ ಶಿವಧೋಯೆನುತೆ
ನಿಂದ ಮಂದಿಗೆ ತೋರಿ ತೋರಿಯಾರಡಿಗೊಳುತೆ
ಬಂದರ್ಗೆ ದೂರಿ ನೆರೆ ಸಾರಿ ನೋಡಿರೆಯೆನುತೆ
ಕೋಪದಿಂದಾಯಿರ್ಬರಂ ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗಿ
ಭಾಪು ಭಕ್ತರಿರ ಇಂತಿರವೇಳ್ಕು ಸಯ್ತಾಗಿ
ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಡೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೊಟ್ಟರಪ್ಪಿರೇ
ನಿಮ್ಮಿರ್ಬರುಂ ಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಿಂತಿಪ್ಪಿರೇ
ಇಲ್ಲಿಯೊರಲಿದಡೇನುಮಾಗದಿಂತೆನಗೆಂದು
ತಿಲ್ಲಿಮೂವಾಯಿಲರು ಕಾಣಬೇಕಿದನೆಂದು
ನಡೆಯಿ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಹಿರಿಯರಿಹ ಮಂಟಪಕೆ
ನಡುವೆ ತಿದ್ದುವರಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮೀ ಹಿರಿಯತನಕೆ
ಪಡಿಯುಂಟೆ ಎನುತವರನೊಡಗೊಂಡು ಬರುತಮಿರೆ
ಕಡುಗೋಪಿಸುತ್ತಂದು ದಟ್ಟಿಸುತೆ ಬರುತಮಿರೆ
ಒಡನೆ ಗುಜುಗುಜುಗೊಳುತ ನೆರವಿ ಬರುಬರುತಮಿರೆ
ಎಡಬಲದಿ ನೋಟಕರು ಅಚ್ಚರಿಯರಾಗುತಿರೆ
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರು ತಮ್ಮ ಸತಿವೆರಸಿ
ಬರುತಿರ್ದರಾ ಗುಪ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರು ಮೊಗಸಿ

ಇಂತು ಮಾಡಿದನೆಮ್ಮುಮಂ ಸದಾಶಿವನೆನುತ
ಇಂತಾಯಿತೇ ಇನಿತು ಕಾಲಕೀ ತೆರನೆನುತೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಚಿಂತಿಸುತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಮೌನಿಗಳು
ನೆನೆನೆನೆದು ಕಳಲುತಂ ಭಕ್ತಿಯಭಿಮಾನಿಗಳು
ಭಕ್ತನೊಡನೊಡನೆ ಕೊರಗುತೆ ನಡೆದು ಬರುತಮಿರೆ
ಯುಕ್ತಿಹೊದ್ದದ ಶಿವಸ್ನೇಹಿಗಳ್ಬರುತಮಿರೆ
ಕಯ್ಯ ಹುಲ್ಲಂ ನೆಗಪಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ [ಶಿ]ವದಿಡುತೆ
ಅಯ್ಯೋ ಇದಂ ವಿಚಾರಿಸುವರಿಲ್ಲಾ ಎನುತೆ
ಬಂದನುರವಣಿಸಿ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಮಂಟಪಕೆ
ಮುಂದೆಯೋಲಗವಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರಗಲಕ್ಕೆ
ಶಿವನಿಷ್ಠೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ಬೇರ್ವರಿದವರ್ಕೆಲರು
ಶಿವನ ನೆನಹುಂ ಮನದೊಳಂಕುರಿಸಿದರ್ಕೆಲರು
ಹರಪೂಜೆ ಹಸ್ತದೊಳು ಹಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದರ್ಕೆಲರು
ಹರಭಕ್ತಿ ಕರಣದೊಳು ಪಲ್ಲವಿಸಿದರ್ಕೆಲರು
ಭವಕೀರ್ತಿ ಕಿವಿಗೆಯಾಭರಣವಾದರ್ಕೆಲರು
ಶಿವಗೀತ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ಫಲವಾದವರ್ ಕೆಲರು
ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕಂಗಳೊಳು ಬರೆದಂತಿರಿರ್ಪವರು
ಶಿವನುತಿ ಧ್ಯಾನದೊಳು ಮೂರ್ಛೆವೋದರ್ಕೆಲರು
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸಂಗಮಂ ಸವಿವುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯೊಳು ನಲಿದು ಸುಖಿಸುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು

ಇಂತೊಪ್ಪುತಲ್ಲಿ ಮೂವಾಯಿಲರು ಕುಳ್ಳಿರಲು
ಸಂತತಂ ಮೆರೆವ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದೊಳೆಸೆದಿರಲು
ಮುಂತೆ ಮಾಯಾವಿ ಗೊರವಂ ಬಾಯ ಮೊರೆವೆರಸಿ
ಪಿಂತೆ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ತಮ್ಮ ಸತಿವೆರಸಿ
ಬರುತಮಿರೆ ಕಂಡಿದೇನದ್ಭುತಮೆನುತ್ತಲಿ
ತಿರುನೀಲಕಂಠರೇಕಿವರೇಕೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
ನೆರೆದ ಸಭೆ ಕೌತುಕಂಗೊಳುತಮಿರೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆ
ಉರವಣಿಸಿ ಠಕ್ಕಗೊರವಂ ಬಂದು ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ನಿಂದಿರಲು ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರು ಬಂದು
ಮುಂದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕುತಂ ದಡದಡಿಸುತಂ ನಿಂದು
ಬಂದಿರ್ದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿವುತಂ
ನಿಂದಿರ್ದ ಶಿವನ ಶರಣರ್ಗೆ ಹಲುಗಿರಿವುತಂ

ಕೋಡುತಂ ಕೊಂಕುತಂ ಕುಗ್ಗಿ ಕಿಂಕರತೆಯಿಂ
ಬಾಡುತಂ ಬಳ್ಕುತಂ ಹೆರೆಮೆಟ್ಟಿ ಭೀತಿಯಿಂ
ಕೆಲಸಾರ್ದು ಮಂಟಪದ ಗೊಂಟಿನೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ತಲೆಗೆರೆದು ತಗ್ಗಿ ಹುದುಗುತ್ತೆ ಕೈಮುಗಿದಿರ್ದು

ಇರಲಿದೇನೆಂದು ಸಭೆಯೊರೆದೊರೆದು ಕೇಳುತಿರೆ
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರ್ಕೊರಗಿ ಸುಮ್ಮನಿರೆ
ಅವರನೇನೆಂದು ಕೇಳ್ದಪಿರಾನೆ ಪೇಳ್ದಪೆಂ
ಅವರ ಪರಿಯೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿಯೆ ನಾನುಸುರ್ದಪೆಂ
ಎಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಕೊಟ್ಟ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಪಿಡಿತಂದು
ತಮ್ಮ ವಶದೊಳ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಯ್ತಿಟ್ಟು ಕೊಡಿಯೆಂದು
ಇರಿಸಲ್ಕದಂ ಕೊಂಡು ಮೌನದಿಂದಿರ್ದಪರು
ಹಿರಿಯರೀ ಪಾತ್ರೆಯಂ ನುಂಗಿಕೊಂಡಿರ್ದಪರು
ಈ ಪರಿಯ ಪೊಸತು ನಿಸ್ಸೀಮರಂ ನೋಡಿರೇ
ಭಾಪುರೇ ಸಾಧುಗಳಿರಾ ಪಾತ್ರೆಯೀಯಿರೇ
ಇಲ್ಲಿ ಪುರದೊಳಗಿವರು ಹಿರಿಯರೇನಲ್ಲರೇ
ಅಲ್ಲದಿರೆಯೆಮ್ಮ ಪಾತ್ರೆಯ ಕೊಳಲ್ ಬಲ್ಲರೇ
ಉಂಟುಂಟಿವರೆ ಭಕ್ತರಿವರೆ ಪಿರಿಯರ್ಧರೆಗೆ
ಉಂಟುಂಟಿವರೆ ಮಾನ್ಯರಾಗಿರರೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಸಭೆ ಠಕ್ಕು ಕವಿದಂತೆ ನೋಡುತಿರೆ
ತನತನಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಮರವಟ್ಟು ಕೇಳುತಿರೆ
ನೆನೆದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ಮುಮ್ಮಲಂ ಮರುಗಿ
ಮನದೊಳಗೆ ಸಾವುತಂ ಪುಟ್ಟುತಂ ಮಿಗೆ ಮರುಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಸಭೆಗೆ ಕೊರಲುಬ್ಬಸವಿವರು ನೋಡ
ಇಂತಪ್ಪುದಿಂದೆನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡಂ ನೋಡ

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು ಸಭೆ ನೀಲಕಂಠರಂ
ಬಂದು ಬೆಸಗೊಳುತಿರ್ದರಾ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಂ
ಇರ್ದಿರ್ದಿದೆಂತು ಸಿಲ್ಕಿದಿರೆಲೆ ಮರುಳ್ಗಳಿರ
ಇರ್ದ ಪರಿಯಂ ಪೇಳಿರೇ ನಮಗೆ ಭಕ್ತರಿರ
ಇವರೇಕೆ ನೀವೇಕೆ ಪಾತ್ರೆಯೇಕಕಟಕಟ
ಇವರ ತೊಡಕಿಂದೆ ಲಘುವಾಗಲೇಕಕಟಕಟ

ಎಂದು ಕೇಳಲ್ಕವರು ಕಣ್ಣನೀರಂ ತೀವಿ
ಇಂದಿಂತುಟಪ್ಪುದಿದು ತಪ್ಪದೆಮಗಿದು ಭಾವಿ
ಇರಿಸಿತುಂಟಾ ಪಾತ್ರೆ ಕೆಟ್ಟುದುಂಟದು ದಿಟಂ
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳುವೆವಾವೆಂಬುದೆಮಗಟಮಟಂ
ಇದಕಿನ್ನಿವರ ಕರುಣವೇ ಹರಣವಿನ್ನೆಮಗೆ
ಇದಕೆ ನುಡಿಯಿನ್ನಿಲ್ಲ ಮೋನವೇ ಶರಣೆಮಗೆ
ಧರೆಯರಿಯೆ ಪುಸಿವರಾವೇ ಇವರ್ಗೆ ಪುಸಿಯಿಲ್ಲ
ಪಿರಿದು ಮಾತೇಕೆ ಸಿಲುಕಿದೆವೆಮಗೊಡೆಯರಿಲ್ಲ
ಅವರಾವುದಂ ಮಾಡಿತಕ್ಕಾವೆ ಭಾಜನಂ
ಅವರಂ ನಿರೋಧಿಪ್ಪುದಿನ್ನಪ್ರಯೋಜನಂ
ಮಾರುವೋದೆವು ಪಾತ್ರೆಗಾವಿಬ್ಬರುಂ ನೋಡ
ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆಮ್ಮ ಹಂಬಲು ಬೇಡ
ನೀವೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದೆನಲು
ನಾವವರ್ಮಾಡಿದಂತಾದಪ್ಪೆವೆಂದೆನಲು

ಅಂತದಂ ಕೇಳ್ದು ಸಭೆ ಮರುಗಿ ಮುಮ್ಮಳಿಗೊಂಡು
ಮುಂತೊಂದನಾಳೋಚಿಸಿದರಚ್ಚಿಗಂಗೊಂಡು
ಮೆಯ್ಯಲೊಂದೊಂದು ಹೊನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಅಯ್ಯಂಗೆ ಕುಡುವುದೊಲವಿಂ ಹೊನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳು ವಿಚಾರಿಸುತೆಲ್ಲರುಂ ಬಂದು
ಎಂದರಾ ಕ್ರೂರ ಭಕ್ತಂಗೆ ಮನಮಂ ತಂದು
ಸಭೆ ಗುರುಗಳಂ ಕರೆದು ಪೇಳ್ವೆವೊಂದಂ ನಿಮಗೆ
ಅಭಯಮಂ ಕರುಣಿಪುದು ದಯೆಯಿಂದೆ ನೀವೆಮಗೆ
ಮುಚ್ಚಾಸಿರದ ಒಂದು ಹೊನ್ನ ಹೊಸಪಾತ್ರೆಯಂ
ಇಚ್ಚೆಯಂಬಟ್ಟು ಕೈಕೊಂಬುದೀ ಪಾತ್ರೆಯಂ

ಎನೆ ಧಗಿಲು ಭುಗಿಲೆನುತೆ ಮಾಮಸಕದಿಂ ಮಸಗಿ
ತೊನೆದು ಬಸುರಂ ಹೊಸೆದು ಹೊಯ್ದು ನೆಲನಂ ತಿರುಗಿ
ಅಕ್ಕಟಾ ಪುಣ್ಯಪಾಪದ ಹೊಲಬನರಿಯಿರೇ
ಚೆಕ್ಕನಂತರವರಿಯದೀ ನುಡಿಯ ನುಡಿವರೇ
ಒಡಲಪ್ಪುದುಸುರಪ್ಪುದಾಯುವಪ್ಪುದು ಪಾತ್ರೆ
ತೊಡವಪ್ಪುದೆಮಗೆ ತವನಿಧಿಯಪ್ಪುದಾ ಪಾತ್ರೆ
ನೆನೆಯದಿರ್ದುದನೀವುದೇನೆಲ್ಲವಂ ಪಾತ್ರೆ

ನೆನೆದುದಪ್ಪುದು ನುಡಿದುದಂ ಕೊಡುವುದಾ ಪಾತ್ರೆ
ಅದಕೆ ಹೊನ್ನುಂಗಿನ್ನು ಸರಿಯೆ ಬೇಡಾ ಮಾತು
ಅದಕೆ ಪರುಸಂಗಿರುಸ ಓಹೊ ಬೇಡಾ ಮಾತು
ಅದಕೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆ ಮರೆದೆಂದೆನಾ ಮಾತು
ಅದಕೆ ಮೇರುವೆ ಶಿವಶಿವಾಡೆನಿನ್ನಾ ಮಾತು
ಏನೆಂಬೆನಿವರೆನ್ನನರಿದರಿದು ಕಳುವುದಂ
ಮೋನದಿಂದಿರ್ದೆನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೊಂಬುದಂ
ದಿಟಭಕ್ತರಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳ್ಳಿತಿರ್ದಪರು
ಅಟಮಟವನೆನ್ನ ಮೇಲಿಟ್ಟುಸುರದಿರ್ದಪರು
ಪಾಪಕರ್ಮರು ನುಡಿಯಿರೇ ನುಡಿಯಿರೇಯೆನುತೆ
ಕೋಪದಿಂ ಕೊನೆಮೀಸೆ ಕೆತ್ತೆ ಮುಳಿದೇಳುತ್ತೆ
ಹರಿದು ಬಂದೊದೆಯಲವ್ವಳಿಸಿ ಹೆರಸಾರುತ್ತೆ
ತರಹರಿಸಿ ನಿಂದಿರದೆ ಬಿದ್ದು ಮತ್ತೇಳುತ್ತೆ
ಬಡಿವಂತೆ ಸೋಂಕಿ ಪುಳಕಿಸುತಿರ್ಪನಡಿಗಡಿಗೆ
ಹೊಡೆವಂತೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರ್ಪನಡಿಗಡಿಗೆ
ಕಟ್ಟೆಯಿಂದಿಳಿದೇರಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಶಾಪಿಸುತೆ
ಕೆಟ್ಟೆನಿವರಿಂದೆನುತೆ ಕೈನೀಡಿ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಕೊಲುವಂತೆ ಘೂರ್ಮಿಸುತೆ ಕೆಕ್ಕಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೆ
ಗೆಲುವಂದವಿಲ್ಲಿವರನೆಂಬಂತೆ ನೋಡುತ್ತೆ
ಹಳಹಳಿಸಿ ಹಲುಬುತಾ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕರೆವುತಂ
ಕಳವಳಿಸಿ ಪಾತ್ರೆ ಪಾತ್ರೇಯೆಂದು ಕೂಗುತಂ
ಇರೆ ಕಂಡು ಸಭೆ ನಮಗಿದರಿದರಿದು ತಿದ್ದುವಡೆ
ಹರನೆ ಬಲ್ಲಂ ನಮ್ಮ ವಶವಲ್ಲ ತಿದ್ದುವಡೆ
ಗುರುಗಳದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಕೊಂಬವರ್ಗಳಿವರಲ್ಲ
ಇರಿಸೆ ಕೆಟ್ಟುದು ಪಾತ್ರೆಯಿದು ತಿಳಿವಡಳವಲ್ಲ
ದೇವರೇ ಬಲ್ಲರಿದನಾವರಿಯೆವಘಟಿತಂ
ಆವರ್ಥದಿಂ ತಿಳಿಯಬಾರದತ್ಯೂರ್ಜಿತಂ

ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ಬೇಸರಿಸಲಾಗದಿನ್ನೆಂದು
ಅಂದು ಗುರುಗಳ್ಮನದೊಳೊಂದು ತೆರನಂ ನೆನೆದು
ಬಯ್ದಡಂ ಬಡಿದಡಂ ಹೇಳದ ಚಲಿಗಳಿವರು
ಕೊಯ್ದಡಂ ಕೊರೆದಡಂ ಕೊಂಡೆವೆನ್ನದರಿವರು
ಇನ್ನೇನನೆಂದಪ್ಪೆ ಇವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರೇ

ಇನ್ನಿದೊಂದಂ ಮಾಡಲಾರ್ಪರೇ ಕೇಳಿರೇ
ಆನೆ ಸೋಲ್ತಪೆನಿವರೆ ಗೆಲುಗೆ ಎನಗುತ್ತರಂ
ಆನೆಯಂಜಿದಪೆನಿವರೊಡನೇಕೆ ಮಚ್ಚರಂ
ದೈವವರಿದಪ್ಪುದರಿದಪುದು ತಮ್ಮರಸಿಯರ
ಕೈವಿಡಿದು ಕೊಂಡದೊಳು ಮುಳುಗಿಯೀ ನೆರೆದವರ
ಮುಂತೆ ಸೂರುಳಿತಡದು ಸಾಲ್ಗೆಂದು ನುಡಿವುತಿರೆ
ಸಂತಸದೆ ಸಭೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ್ತಮಿರೆ

ಕೇಳ್ದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ತಮ್ಮನಲಗಿನಿಂ
ಸೀಳ್ದ ತೆರನಾಗೆ ಸುರ್ರನೆ ಸುಯ್ದು ಸಿಗ್ಗಿನಿಂ
ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯವೇಳ್ದನೆಂತು ಮಾಡುವೆನಿದಂ
ಅಯ್ಯ ಭಕ್ತಂ ನೋಡ ಬಯಲಿಗಿಕ್ಕಿದನಿದಂ
ಎಂತುಸುರದಿರ್ಪೆನಿನ್ನೆಂತು ಪೇಳುವೆನಿದಂ
ಎಂತು ಮಾಡುವೆನೆಂತು ಬಯ್ತಿಡುವೆ ನಾನಿದಂ
ಪಿಡಿಯಬಾರದು ಪೊಡಿಯದುದ ಪೇಳ್ದಡದು ಡಂಬು
ನಡೆತಂದು ಮಂಟಪದ ನಡುವೆ ಪೇಳ್ವುದು ಡಂಬು
ಇರಲಿರಲಿದೇನಯ್ತಿದೇನ ನೆನೆದಪೆನೆಂದು
ಹರಭಕ್ತನೆನಗೆ ಗಸಣಿಯನು ಮಾಡಿದನೆಂದು
ಕಳ್ಳನಿವನೆಂದೆನಲಿ ಕಡುಪಾಪಿಯೆಂದೆನಲಿ
ಬಳ್ಳಿ ಹುಸಿಕಂ ಬರಿಯ ಕೋಪಿಯಿವನೆಂದೆನಲಿ
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಡಂಬನೆಂದೆನಿಸಲಾರೆಂ ಶಿವನೆ
ಭವನೆ ನಿನ್ನಾಣೆಯಂ ಪೇಳಲಾರ್ಪೆನೆ ಹರನೆ
ತೋರುವೆನೆ ಬೀರುವೆನೆ ಎನ್ನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಂ
ದೂರುವೆನೆ ಸಾರುವೆನೆ ಎನ್ನ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ
ಇದರಿಂದೆ ಬೆಂದಡೇಂ ಇದರಿಂದೆ ನೊಂದಡೇಂ
ಇದರಿಂದವಳಿದಡೇಂ ಇದರಿಂದವುಳಿದಡೇಂ
ಇನ್ನೇವೆನಿನ್ನೇವೆನಯ್ಯೋ ಮಹಾದೇವ
ಇನ್ನೇನನೆಂದಪೆಂ ಕರುಣಿಸು ಮಹಾದೇವ
ಇರ್ದಿರ್ದದೃಶ್ಯವಾಗೆನೆ ಭಸ್ಮವಾಗೆನೇ
ಇರ್ದ ನೆಲನೊಳಕೊಳ್ಳದೇ ಜೀರ್ಣವಾಗೆನೇ
ಏಕೆ ಶಿವನಿನಿತು ದಿನವಿರಿಸಿದಂ ತಾನೆನ್ನ
ಏಕೆ ತೋರಿಸಿದನೀ ಭಕ್ತಂಗೆ ಹರನೆನ್ನ

ಎಂದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ನೋವುತೊಳಗೊಳಗೆ
ಬೆಂದ ನುಲಿಯಂತೆ ಬರಿಯಾಕಾರದಿಂ ತೊಳಗೆ
ಅದನರಿಯದಾಗಳಾ ಸಭೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಮುದದಿಂದೆ ತೀರಿತೆಂದೇ ಬಗೆದು ಮುಯ್ವಿಟ್ಟು
ಕರೆದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ್ಗೆ ನಿಮ್ಮರಸಿಯರ
ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಲ್ಕಿವರ
ತೊಡಕು ತೀರ್ದಪುದೇಳಿಯೇಳಿಯೆಂದೆನಲಂದು
ಪಿಡಿಪಟ್ಟ ತೆಱದೆ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ನೊಂದು
ಪೇಳಬಾರದು ಪೇಳದಿರಬಾರದಿನ್ನೆಂದು
ಆಳಿಗೊಳಗಾಯಿತೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಧರೆಗೆಂದು
ಹರಲೆಯೊಳು ತಂದಿಕ್ಕಿತೆನ್ನ ಡಂಬಿನ ಭಕ್ತಿ
ಮೊರೆಯಿಡಿಸಿತಿಂತಿವರನೆನ್ನ ಟೊಳ್ಳಿನ ಭಕ್ತಿ
ರಚ್ಚೆಗಂ ಬೀದಿಗಂ ಬರಿಸಿತೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ
ಅಚ್ಚಿಗಂಗೊಳಿಸಿ ತಡವಡಿಸಿತೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಮನದೊಳಗೆ ಜಗ್ಗನೆ ಜರೆದು
ನೊಂದು ಬೆದಬೆದ ಬೆಂದು ಕಂದಿ ಮಿಗೆ ಮೈಗರೆದು
ನುಡಿವಕ್ಕರಂಗಳೊಳಗುಸುರಳಿವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ನುಡಿದನೆಂತಕ್ಕೆ ದಂಡಿಸಲುಸುರ್ವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಪಿಡಿಯೆನೆನ್ನಯ ಸತಿಯ ಕೈಯನೇನಾದಡಂ
ಪಿಡಿಯೆನೀ ಧರೆ ಮೇಲೆ ಕೆಡೆದಡಂ ಸತ್ತಡಂ
ಪಿಡಿಯೆಂ ಪಿಡಿಯೆನೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳ್ದು ದೇವಸಭೆ
ಪೊಡವಿಗಿದು ಪೊಸತು ಪೊಸತೆನುತಲಾ ಶರಣಸಭೆ
ನೋಡುತಿರಲೆದ್ದು ಗುರುಗಳು ನಗುತೆ ತಲೆದೂಗಿ
ಆಡತೊಡಗಿದನಟ್ಟಹಾಸದಿಂದಂ ಮಸಗಿ

ಬಂದುದೆನ್ನಯ ಪಾತ್ರೆ ಚಿಂತೆಯೇಕಿನ್ನೆಮಗೆ
ಒಂದುವಂ ಪೇಳದಿರಿ ಸಭೆಗಳಿರ ನೀವೆಮಗೆ
ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯದವರು ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಪರೆ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಗಹಗಹಿಸುತಾವನೆಂದಿರ್ದಪರೆ
ಎಂದೆನುತ್ತವರ ಹತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆ ನೋಡಿ
ಮುಂದೆ ಕುಣಿವುತೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದ ಕಟಕಿಯನಾಡಿ

ಏನೆನ್ನದಿಂತೆದ್ದು ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿಯಿರೇ
ಏನಿರ್ವರೀ ನೆಲದೊಳಿರ್ದುದಂ ನುಡಿಯಿರೇ
ಪಿಡಿಯಿರೇ ಕೈಯನಕ್ಕಕ್ಕುಬ್ಬಟೆಯ ಭಕ್ತಿ
ಪಿಡಿಯಿರೇ ಎನಿತು ಕಾಲದೊಳಿಂತಿದತ್ಯುಕ್ತಿ
ಇವರೆ ಕೊಂಡರು ಸಂದೆಗಂ ಬೇಡ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಇವರ ಕೈಯೊಳಗರಸಿಕೊಂಬೆನಾ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಹರೆಯವಿದು ನುಡಿವುದಿದು ಕೇಳ್ದಿರೇ ಕೇಳ್ದಿರೇ
ಇರವಿದಾಡುವ ಮಾತು ಅರಿದಿರೇ ಅರಿದಿರೇ
ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯೆವೆಂಬ ನುಡಿಯಂತೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಕೊಳ್ಳೆವೆಂಬೀ ನುಡಿ ಧರಿತ್ರಿಯಂ
ಠಕ್ಕಿಕ್ಕದೇ ಇವರ ನುಡಿ ಸತ್ಯದಂದದಿಂ
ಮಿಕ್ಕವರ್ಮರುಳಾಗರೇ ಇವರ ವೇಷದಿಂ
ಆನೊರ್ಬನರಿದೆನಿವರಿಂತಿಂತು ಮಾಳ್ಪುದಂ
ಆನಲ್ಲದಾರ್ಬಲ್ಲರೇ ಇವರ್ಗಳಿರ್ಪುದಂ
ಕವಿಲೆಯಾಕಾರದ ಹುಲಿಯ ಚರಿತವಯ್ಯಯ್ಯ
ಭುವನಕ್ಕೆ ಪೊಸತು ನಿಮ್ಮಿರ್ಬರಿರವಯ್ಯಯ್ಯ
ಇಂತಿರ್ದಡಂ ಹೋಹುದೇ ಪಾತ್ರೆ ಭಕ್ತರಿರ
ಇಂತಿಂತು ಗಂಟಲಿಂದಿಳಿವುದೇ ಶರಣರಿರ
ಸತ್ಯಶರಣರು ನೀವು ಉಂಟುಂಟು ತಪ್ಪುವುದೆ
ಅತ್ಯಾಶೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರ್ಗಿನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದೆ

ಎನುತವಾಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಂ ನಿಂದಿಸುತ್ತೆ ಮಿಗೆ
ಕೊನೆಮೀಸೆ ಕೆತ್ತೆ ಕಣ್ಕೆಂಪೇರಿ ಕೈನಡುಗೆ
ಕೈ ನೋಯೆ ಬಡಿದು ಮುಟ್ಟುತೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಮೈ ನೋಯಲೊದೆದು ಸೋಂಕುತೆ ಹೊಂಗಿ ಹೊಗಳುತಂ
ಇರ್ಪ ಭಕ್ತನ ಕೋಪದತ್ಯುಗ್ರಮಂ ಕಂಡು
ಕೂರ್ಪುಡುಗದಿಂದುಧರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಏನೆಂದಡಂ ಹಸಾದಂ ದೇವ ಎನುತಿರ್ಪ
ಏನೆಂದಡಂ ದೇವ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತಿರ್ಪ
ಒದೆಯಲೆಂದವ್ವಳಿಸೆ ಮೈಯನೊಲಿದೊಡ್ಡುವಂ
ಪದೆದು ಬಯ್ದಡೆ ನಲಿನಲಿದು ಕಿವಿಯನಾನುವಂ
ನಿಂದಿಸಿದಡದುವೆ ತೊಡವೆಂದು ಮೆಯ್ವೆಚ್ಚುವಂ
ಬಂದು ಬಡಿಯಲ್ಪುಳಕವೃಂದಮಮಂ ಧರಿಸುವಂ

ಪರಿಭವಂಬಡಿಸಿದಡೆ ಹರನೊಲವಿದೆಂದೆಂಬ
ಉರವಣಿಸಿ ನುಡಿದಡದು ಪರಮಸುಖವೆಂದೆಂಬ

ಇಂತು ಭಕ್ತರ ದೇವನಾನಂದಲೀಲೆಗಂ
ಎಂತುವುಂ ಸಭೆಯರಿಯದೀಶ್ವರನ ಮಾಯೆಗಂ
ಬೇಸತ್ತು ನಮಗಿದರಿದರಿದು ನಮ್ಮಳವಲ್ಲ
ಆಸುರದ ತೊಡಕಿದಂ ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ

ಎನುತೇಳಲುದ್ಯುಕ್ತರಾಗೆ ಶಂಕರನರಿದು
ಎನಗಿವರನಾವಂದದಿಂ ಗೆಲುವುದಿನ್ನರಿದು
ಸಾಲ್ವುದಿನ್ನಿವರಂ ನಿರೋಧಿಸಲದೇಕೆಂದು
ಸೋಲ್ವರಲ್ಲಿಂತಿವರು ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರೆಂದು
ಬಂದೊಂದು ಮಾತನೆಂದಂ ಸದಾಶಿವನಂದು
ಹಿಂದಣ ನುಡಿಗಳೇಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೊಲಿದಿಂದು
ಕಯ್ಯ ಪಿಡಿಯೆನೆಂಬ ಶುಚಿತನವದಂತಿರ್ಕೆ
ಮೆಯ್ಯ ಸೋಂಕೆನುಮೆಂಬ ಪೆರ್ಬುಸಿಯದಂತಿರ್ಕೆ
ಈ ಲಾತಕೋಲಿನೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಿರ್ಬರುಂ
ಕೋಲ ತುದಿಯಂ ಪಿಡಿದು ನೋಡೆ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ
ಕೊಂಡದೊಳು ನಲವಿಂದೆ ಮುಳುಗಿ ಸೂರುಳಲಂದು
ಕೊಂಡಾಡಲೇಕೆ ಇನ್ನಿವರನಾಗಳು ಎಂದು

ಕೇಳ್ದು ತಡೆವಿಟ್ಟ ತೆರದಿಂದೆ ಮೆಯ್ವೆಚ್ಚುತಂ
ತಾಳ್ದು ಪರಮಾನಂದವಂಕುರಂದೋರುತಂ
ದಡದಡಿಸುತೆದ್ದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ್ಬಂದು
ನುಡಿದರಿಂತಿದನೊಡಂಬಟ್ಟೆವಾವಿದನೆಂದು
ಸಂತಸಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ನಲಿದು
ಕಂತುಹರ ಶರಣೆನುತೆ ಕೋಲ ತುದಿಯಂ ಪಿಡಿದು
ಇರಿಸಿದರಿವರು ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೊಳ್ಳೆವಾವದಂ
ಹರ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ತಾನೇನಾದುದೆಂಬುದಂ

ಎನುತಿರ್ಬರುಂ ನಡೆದು ಬಂದು ಕೊಂಡದ ತಡಿಗೆ
ನೆನಹವೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳೆರಗೆ ಹರನಡಿಗೆ

ಜನಿಯಿಸಿದ ಜನನಮಂ ಜಲದೊಳು ಕಲಸುವಂತೆ
ತನುವಿಡಿದ ಜರೆಯನೋವದೆ ತೊಳೆದು ಕಳೆವಂತೆ
ಕೊಂಡದೊಳು ಘಳಿಲನೆ ಮುಳುಂಗಿ ನಿಂದಿರ್ದಿರಲು
ಕಂಡು ಸಭೆ ಕೌತುಕಂಗೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿರಲು

ಮುನ್ನಿನಂದದೊಳೆ ಹದಿನಾರರ ಹರೆಯವಾಗೆ
ಮುನ್ನಿಂದೆ ನೂರ್ಮಡಿ ವಿಳಾಸವುನ್ನತವಾಗೆ
ಇತ್ತ ಜಗಳದ ಗುರುಗಳಾಗ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ಹೊತ್ತಿರ್ದ ಚೋಹಮುಮನಿಳಿಪಿ ನಿಜದೊಳು ತೊಳಗೆ
ಜಡೆ ಚಂದ್ರಕಳೆ ನೊಸಲ ಕಣ್ ನಾಗಕುಂಡಲಂ
ತೊಡೊಗೆಯಹಿ ಕರೆಗೊರಲು ಮಿಸುಪ ಮುಖಮಂಡಲಂ
ಕರಮೊಪ್ಪೆ ರವಿಕೋಟಿತೇಜಮಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ಇರೆ ಕಂಡು ತಿರುನೀಲಕಂಠರುಬ್ಬರಿಸುತ್ತೆ
ಪರಿತಂದು ಚರಣತಳದಲ್ಲಿ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದು
ಹರನ ಚರಣಂಗಳಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಂ ಪಿಡಿದು
ದೇವ ನಿನ್ನಂ ಮರೆಸಿಯೆನ್ನನಿಂತಿರಿವರೇ
ದೇವ ಈವೊಡಲೊಳಿದ್ದೆನ್ನ ಮನವರಿವರೇ
ಆನೊರ್ಬನೆಂದು ಗಹನಂ ಮಾಡ ಬಪ್ಪುದೇ
ಆನಾವನೆಂದು ನೀವಿಂತು ನಡೆತಪ್ಪರೇ
ಈ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಪ್ಪಂಗರುಚಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು
ಆಸುರದ ನಿಷ್ಠುರದ ಚೋಹಮಂ ಮುಂತಿಟ್ಟು
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ನುಡಿದು ಜಡಿದು ನೊಂದ್ಯೆ ತಂದೆ
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೊಂದ್ಯೆ ತಂದೆ

ಎಂದಿರ್ಬರುಂ ನೊಂದು ಮರುಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತಿರಲು
ಬಂದದಂ ದೇವಗಣವಂಬರದೊಳೀಕ್ಷಿಸಲು
ನೆರೆದವು ವಿಮಾನಂಗಳಿಶ್ವರನ ಕೆಲದಲ್ಲಿ
ಸುರಿದವಾನಂದದಿಂ ಹೂಮಳೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ದುಂದುಭಿ ಮೃದಂಗ ಭೇರೀರವಂಗಳು ನೆಗಳೆ
ಬಂದಮರಸಂತತಿಗಳಂದಭವನಂ ಹೊಗಳೆ
ಆಗಳೀಶ್ವರನೊಸೆದು ನಂದೀಶನಂ ಕರೆದು
ಏಗೆಯ್ಯರೆನ್ನ ಭಕ್ತರು ನೋಡಿದೊಂದರಿದು

ಹದಿನಾರು ವರುಷದಂದಾಣೆಯಿಡಲೀ ಭಕ್ತಿ
ಅದಿರದಿಂದಿನ ವರೆಗೆ ಮೀರದಿಹುದತ್ಯುಕ್ತಿ
ಆನೊರೆದೊರೆದು ನೋಡೆ ಸೋಲದವರಿಂತುಂಟೆ
ಈ ನೆಲದೊಳಾರುವಂ ಪೋಲದವರಿಂತುಂಟೆ
ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಕರುಣದಿಂ ಬೆಸಸುತಂ
ಮುಂದಿರ್ದ ತಿರುನೀಲಕಂಠರಂ ನೋಡುತಂ
ಆಣೆ ಬಿಟ್ಟುದು ಬಿಟ್ಟುದಿನ್ನಿನಿತು ವತ್ಸರಂ
ಕ್ಷೋಣೀತಳದೊಳು ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನಂತರಂ
ಬನ್ನಿಮೆಂದನಿತು ದಿನವಿರಿಸಿ ಬಳಿಕುತ್ಸವದೆ
ಮನ್ನಿಸುತೆ ತನುವೆರಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸಂತಸದೆ
ಗಣಪದವಿಯೊಳಗವರನಾನಂದದಿಂದಿರಿಸಿ
ತ್ರಿಣಯನೊಲವಿಂ ತನ್ನ ನೇಹದ ನೆಲೆಯೊಳಿರಿಸಿ
ಭಕ್ತಜನಶುಕನಿಕರ ಪುಣ್ಯಫಲನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನಪಿಕಕುಲದ ಪುಣ್ಯದಳನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಕುಲಸರಸಿಜ ಸಹಸ್ರಕರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಜನಕಲ್ಪತರು ಸುರಧೇನುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪೆಸೆವಲಂಪಿನ ಪ್ರಮಥನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನವರತವೊಪ್ಪಿದಂ

ಸಕಳಜನಂ ಕಾಣುತೆ ಕೌ
ತುಕವೆನೆ ಮೆರೆದ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಸುತನೆಂ ।
ದು ಕರಂ ಭಕ್ತಿಯನೆನಗೀ
ಗಕಳಂಕ ಕೃಪಾಳು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೨. ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ

ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು
ದ್ದಂಡಗಣೇಶ್ವರನುಮೆನಿಸಿ ಧರೆಗೆ ಜಸಂ ಕೈ ।
ಕೊಂಡಿಲ್ಲೆನ್ನದಿಹಃಪಗೆ
ಯಾಂಡರ ಚರಿತವನು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ॥

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೆಯರಸನೊಪ್ಪುವ ಚೋಳದೇಶದೊಳು
ರಾಗದಿಂದೊರ್ವನಿರ್ಪಂ ಸುಖಾವಾಸದೊಳು
ಕಾವೇರಿಕರೆಪಟ್ಟಣಾಧಿಪತಿಯೊಪ್ಪುವಂ
ದೇವಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಸದ್ಭಕ್ತನೊಪ್ಪುವಂ
ಧರೆಗಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೆಂಬ ನಾಮದೊಳೆಸೆದು
ಶರಣರ್ಗೆ ಬೇಡಿತ್ತನಿಲ್ಲೆನ್ನದಂತೊಸೆದು
ಕುಡುತಲಿರ್ಪಂ ಪರಮ ಹರುಷದಿಂದನುದಿನಂ
ತೊಡುತಲಿರ್ಪಂ ಭಕ್ತಿಭೂಷಣವನನುದಿನಂ
ತನ್ನರ್ಥಸಂಖ್ಯೆಯಂ ತಾನರಿಯನೂರ್ಜಿತಂ
ತನ್ನ ಸಂಪನ್ನತೆ ಕುಬೇರನಿಂ ಶಾಶ್ವತಂ
ತನ್ನ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶರ್ವನ ಕರುಣದಿಂ ಪಿರಿದು
ತನ್ನುದಾರತೆ ಕರ್ಣಶಿಬಿಬಲಿಗಳಿಂ ಪಿರಿದು
ಅಂಗಭೋಗದ ಸತಿಯರಿನ್ನೂರ್ವರಾತಂಗೆ
ಸಿಂಗರಿಸುತಿರ್ಪ ಸತಿಯರು ನೂರ್ವರಾತಂಗೆ
ತನಗರಸಿಯರು ನೂರ್ವರಾಗಿರ್ಪರವರೊಳಗೆ
ನನೆಯಂಬಿನಂತಿರ್ಪಳೊರ್ವ ಸತಿ ತನಗೆ ಮಿಗೆ
ಪೆಸರೆಸೆವ ಪತಿಹಿತವೆಯೆಂದೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಪೊಸತೆನಿಪ ಲಾವಣ್ಯಮಂ ತಳೆದಳೊಪ್ಪದಿಂ
ಎನಿತು ವನಿತೆಯರಿರ್ದಡಂ ತಾರಗೆಗಳಂತೆ
ಮಿನುಮಿನುಗುತಿರ್ಪರಾ ಚಂದ್ರವದನೆಯ ಮುಂತೆ

ನೆನೆವ ಮನವೀವ ಕೈಯೆನಿಸಿರ್ಪಳಾತಂಗೆ
ತನಿನೇಹದಿಂ ಹರಣವಾಗಿರ್ಪಳಾತಂಗೆ
ಇಂತೆನಿಪ ಸತಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದು
ಸಂತತಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸಿರಿಯೊಳು ಮುಳುಂಗಿರ್ದು
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವುದನೆಣಿಸಲೇನೆನ್ನಳವೆ
ಯುಕ್ತಿ ಹೊದ್ದದ ಶಿವಶ್ನೇಹವೇನಿಂತೊಳವೆ
ಇಲ್ಲೆನ್ನದೀವ ಬಿರುದಿಂಗುಪ್ಪರಂಗಟ್ಟಿ
ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿ
ಇರ್ಪುದಾತನ ಮನವನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಪೆಂ
ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ಸುಖಸೆಜ್ಜೆ ತಾನೆಂದಪೆಂ

ಇಂತೆಸೆದಿರುತ್ತಮಿರೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತರು ಬರಲು
ಸಂತಸಂ ಪರ್ವಿ ಪುಳಕಂಗಳೇಳುತ್ತಿರಲು
ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ಹರನ ಶರಣರ ಚರಣಮಂ ತೊಳೆದು
ಸದಮಳಂ ಚಿತ್ತದೊಳು ಸಂತೋಷಮಂ ತಳೆದು
ಉನ್ನತಾಸನಮನೆಲ್ಲರ್ಗಿತ್ತು ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಮನ್ನಿಸುತ್ತಂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತಂತಲಂಕರಿಸಿ
ಹೊನ್ನ ಹರಿಯಾಣಂಗಳಂ ಹಾದಿಗೊಳಿಸುತಂ
ರನ್ನದಡ್ಡಣಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಂದಿರಿಸುತಂ
ನಳನಳಿಪ ಕರ್ಪುರದ ಸೊಡರ್ಗಳಂ ಬೆಳಬೆಳಗಿ
ಹಳಹಳಿಪ ಧೂಪವಿತ್ತಾರತಿಗಳಂ ಬೆಳಗಿ
ಸವಿಗಳಂ ಸಾಲಿಡುವ ರಸದ ಪಕ್ವಾನ್ನಮಂ
ನವಪರಿಮಳಂ ಕರಗಿದಂತಿರ್ಪ ತುಪ್ಪಮಂ
ಕ್ಷೀರಮಯ ತವರಾಜಮಂ ನಿರ್ಮಳಾನ್ನಮಂ
ಸೌರಭ್ಯಮಂ ಸೂಸುತಿರ್ಪ ನವಶಾಕಮಂ
ತನಿರಸಂ ಮಡುಗಟ್ಟಿದಾಮ್ರದ ಫಲಂಗಳಂ
ಇನಿದು ಕೆನೆಗಟ್ಟಿರ್ದ ಪಲಸಿನೊಳ್ಳೊಳೆಗಳಂ
ಸವಿಯಿಂಡೆಗೊಂಡಿರ್ಪ ಕದಳೀಫಳಂಗಳಂ

ಇವು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡಮೃತರಸಮಯಫಲಂಗಳಂ
ಬಲಿದ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ಕರಣಿಯೆನಿಪ ಕೆನೆಮೊಸರ
ನೊಲವಿಂದಲಿಕ್ಕಲುತ್ಸವದಿಂದೆ ಗಣವಿಸರ
ವಾರೈಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಳುತೆ

ಹಾರೈಸಿ ಪಕ್ವಾನ್ನದೊಳು ಸವಿಯ ಸವಿಗೊಳುತೆ
ಕಯ್ಗೆ ಸವಿ ಕಣ್ಗೆ ಸವಿ ಕಿವಿಗೆ ನಾಸಿಕಕೆ ಸವಿ
ಬಾಯ್ಗೆ ಸವಿಯೊಂದೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಸವಿ
ಎನಿಪ ದಿವ್ಯಾನ್ನಮಂ ಸವಿಸವಿದು ಕರಗುತಂ
ಮನವೊಲ್ದು ಹಾರೈಸಿ ಪೂರೈಸಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಸವಿಯೊಳಗೆ ಜಿಹ್ವೆಯಾಳುತ್ತಮೇಳುತ್ತಮಿರೆ
ಸವಿಯೇರಿ ಸರ್ವಾಂಗಮುಣ್ಮಿ ಜೊಮ್ಮಿಸುತಮಿರೆ
ಕಂಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರಾನಂದವೇರುತಂ
ತಂಡತಂಡದ ಪುಳಕದಿಂಡೆಯಂ ಹೇರುತಂ
ಅಂತವರ್ತುತ್ತಿಡಲು ತಾಂ ದಣಿದು ತೇಗುತಂ
ಅಂತವರ್ತಣಿಯೆ ತಾಂ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊರೆಯೇರುತಂ
ತರಿಸಿ ಸಿರಿಗಂಧಮಂ ಕೈಘಟ್ಟಿಗೊಲಿದಿತ್ತು
ಪರಿಮಳಜಳಂಗಳಂ ಕರಸರೋರುಹಕಿತ್ತು
ಮಲಯಜಾದ್ಯನುಲೇಪನಂಗಳಂ ನಲಿದಿತ್ತು
ಒಳಸೋರ್ದು ತಾನವರ್ಗೆ ಕಿಂಕರತೆಯಂ ಪೊತ್ತು
ರಸವೊಸರ್ವ ಪೊಸವೀಳೆಯಮನಿತ್ತು ಹರುಷದಿಂ
ಒಸೆದೊಸೆದು ಬೇರೆಬೇರುಡಲಿತ್ತು ನೇಹದಿಂ
ನುಡಿದುದಂ ನೆನೆದುದಂ ನೆನೆಯದುದನವರ್ಗಿತ್ತು
ಕೆಡದುದಂ ನವ್ಯಮುಮನೊಳ್ಳಿತುಮನವರ್ಗಿತ್ತು
ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪನಾನಂದದಿಂದ ಭಕ್ತರಂ
ಮುಂಡಾಡಿ ಸುಖದೊಳೋಲಾಡುತಿರ್ಪಂ ಕರಂ
ಕರೆದೀವನಿಲ್ಲೆನ್ನದೀವನುರ್ಬುತ್ತೀವ
ನುರವಣಿಸುತೀವನಾರುತ್ತೀವನೊಲ್ದೀವ
ಏನೆಂಬೆನಾತನತಿ ಭಕ್ತಿಯೌದಾರ್ಯಮಂ
ನಾನಾಮುಖದೋಳಿವ ಪರಮ ಹಿತಕಾರ್ಯಮಂ
ಒಂದು ದಿನವಲ್ಲಿಯಾರ್ೈ[ಸ]ದಾತಂ ನೋಡೆ
ಎಂದೆಂದುವುಂ ಕೊಱತೆಯಿಲ್ಲದಿರ್ಪಂ ನೋಡೆ

ಈ ತೆರದೊಳರುವತ್ತು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪರ್ವಿ ಪಲ್ಲವಿಸುತಿರೆ
ಈತನಿಲ್ಲೆನ್ನದ ಬಿರುದನರಿವೆ ನಾನೆಂದು
ಭೂತೇಶ್ವರಂ ಮನವನೊರೆದು ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಜಡೆಗಳಂ ಕಪ್ಪೆಸೆವ ಪೊಸ ಕುಂತಳಂ ಮಾಡಿ

ಉಡುಪತಿ ಸುರಾಪಗೆಗಳಂ ಮುಡಿದ ಹೂಮಾಡಿ
ಫಣಿಕುಂಡಲವನೆ ಮಾಣಿಕದ ಕಡುಕಂ ಮಾಡಿ
ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣಂ ನೊಸಲ ಭಸಿತದಿಂ ಮರೆಮಾಡಿ
ಸುರಶಿರೋಮಾಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವಾಗಿರಲು
ನೆರೆದ ದಶಭುಜವೆರಡು ಭುಜದೊಳಗಡಂಗಿರಲು
ಪಂಚವಕ್ತ್ರಮನೊಂದೆ ವಕ್ತ್ರದೊಳಗಳವಡಿಸಿ
ಸಂಚಿಸಿದ ಗರಳಮಂ ಕಾಂತಿಯೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿ
ಕರಿಯ ಚರ್ಮವ ಮೇಲುಉತ್ತರಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಮುರಿದುಟ್ಟ ಪುಲಿದೊವಲ ವರದುಕೂಲಂ ಮಾಡಿ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸತೆನಿಪ ಚೆಲ್ವ ರೂಪಂ ತಳೆದು
ನಾಕಮಂ ಮರುಳ್ಗೊಳಿಸುತಂ ಧರಾತಳಕಿಳಿದು
ಚೋಳದೇಶಪ್ರದೇಶವನಳ್ಕರಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಶೂಲಿಭಕ್ತನ ಪರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ನಡೆದಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೂರ ಹತ್ತಿರೆ ಬಂದು
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಪುರದ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದೊಳು ನಿಂದು
ಪರಿಮಳವಿಡಿದ ಚೊಲ್ಲೆಹಕ್ಕಳ:ಇಗಳೆರಗುತಿರೆ
ಕುರುಳ್ಗಳೊಂದೆರಡು ಮುಂದಲೆಯೊಳುಂಗುರಿಸುತಿರೆ
ನೊಸಲೊಳಿರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ ಬೊಟ್ಟು ಬೆಳಗುತಿರೆ
ಎಸೆವೆರಡು ಮಾಣಿಕದ ಕಡುಕುವೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಹೊಳೆವ ಬೆಳತಿಗೆಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಂ ಸೂಸೆ
ಬೆಳೆವ ತುಪ್ಪುಳುಮೀಸೆ ಹಳಹಳನೆ ನಳನಳಿಸೆ
ಒಂದೆರಡು ವೀಳೆಯದ ಸುಲಿದ ಪಲ್ಲೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಸಂದಣಿಪ ಚೆಲುವಿಂದೆ ತೊಳಪ ಮೊಗವಲರುತಿರೆ
ಒಂದು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವಗಲುರದೊಳಗೆ ಮೆರೆಯೆ
ಸಂದಣಿಪ ತೋಳ್ಗಳಗ್ಗಳಿಪ ನಯಮಂ ಕರೆಯೆ
ಕರತಳಂ ಕಂಡವರ್ಗೆ ರಾಗಮನಲರ್ಚುತಿರೆ
ಕರನಖಂ ನೋಳ್ಪವರ ಕಣ್ಣೊಳಗುಳುಂಕುತಿರೆ
ಉಟ್ಟ ಹೊಸ ದೇಸಾಳದುಡಿಗೆ ರಂಜಿಸುತಮಿರೆ
ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಶಿಲೆಯಂಕುರಿಪುದೆಂಬ ತೆರದೊಳಿರೆ
ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯಂದದಿಂ
ಬೆಳಗು ಚೆಲುವಾಕಾರವಾದುದೆಂಬಂದದಿಂ
ನಟನೆಯಿಂ ಕೊಂಕುತಂ ಬಳಿಕಿ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತೆ
ವಿಟವೇಷದಿಂ ವಿಳಾಸಂ ಸೂಸಲಡಿಯಿಡುತೆ

ಬರೆ ಪುರದೊಳೆಲ್ಲ ಜವ್ವನಗಾಳಿ ತೀಡಿತ್ತು
ವರನಾರಿಯರ ಚಿತ್ತಮಂ ಸೋಂಕಿ ತಿರುಗಿತ್ತು
ಎವೆಯಿಕ್ಕದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ತವತವಗೆ ತೋರಿ ಮಾತಾಡುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಈ ಕಣ್ಗಳೀ ನೋಟವೀ ಹರೆಯವಿನ್ನೆಂತು
ಲೋಕಕ್ಕಿದಚ್ಚರಿಯ ರೂಪು ಸುಳಿಯಿತ್ತಿಂತು
ನಡೆದ ಪರಿ ಪೊಸತು ನೋಡುವ ಪರಿ ಕರಂ ಪೊಸತು
ನುಡಿವ ಪರಿ ಬೇರೆ ನಿಲವಿನ ಪರಿ ಕರಂ ಪೊಸತು
ಸೋಜಿಗದ ಸುಕುಮಾರನೀ ಬಂದನೆಲಗವ್ವ
ಮೂಜಗದ ಜವ್ವನಿಗನೀ ಬಂದನೆಲಗವ್ವ
ಎನುತೆ ತಮ್ಮಂ ಮರೆದು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರುತಿರಲು
ತನತನಗೆ ಮೀರುತಂ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಬರುತಿರಲು
ನಡೆದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸೋಂಕಿ ನಡೆನಡೆದು ಪುಳಕಿಸುತೆ
ನುಡಿಯಲಾ ಸವಿಗೇಳ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಮಾರಾಗುತ್ತೆ
ಬಂದರ್ವಸಂತರಾಜನ ಬಳಿಯ ಲತೆಯಂತೆ
ಇಂದುವಿನ ಬಳಿ ಬರ್ಪ ತಾರಾನಿಕರದಂತೆ

ಇಂತು ಬರೆ ಬಂದು ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಸುಳಿವುತಂ
ಮುಂತಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರರಮನೆಗೆ ನಡೆವುತಂ
ಬಂದು ಕಾಬಳತೆಯೊಳಿರಲ್ಕಂಡು ನಿಂದಿರ್ದು
ಅಂದವರನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಿರ್ದು
ನೊಸಲ ಭಸಿತಾವಶೇಷದನಾವನಾದಡಂ
ಶಶಿಧರನೆನುತ್ತೆ ಬಂದವರದೆಂತಿರ್ದಡಂ
ಶರಣಾರ್ಥಿ ದೇವ ಶರಣೆಂದು ಕಾಲ್ಗೊಳ್ಕೆಡೆದು
ಹರನೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಕರುಣಂಬಡೆದು
ಒಡಗೊಂಡು ಬಂದು ನಲಿದುನ್ನತಾಸನವಿಕ್ಕಿ
ಬಿಡದೆ ಚರಣಂಗಳಂ ತೊಳೆದೆದ್ದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ
ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಡೆಮಾಡಿತೊಳಗೆನಲು
ದೇವಭಕ್ತಂಗೆಂದನಲ್ಲಿಗಾವೇಕೆನಲು
ಆರೈಸಲಿಕ್ಕುವುದಕಾವಲ್ಲಿಗಂ ನಡೆದು
ಬಾರೆವೆಮಗಾವುದುಂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲಂ ಪಿರಿದು
ಇಲ್ಲೆನ್ನದಭವಭಕ್ತರ್ಗೀವುದಂ ಕೇಳ್ದು
ಸಲ್ಲೇಲೆಯಿಂದೆ ಮನದೊಳು ಹರುಷಮಂ ತಾಳ್ದು

ಬಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳೊಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸುತಂ
ಕುಂದದಿಚ್ಚೆಯನೀವಿರೆಂದು ಮುಯ್ವರ್ಚುತಂ
ಉಳ್ಳಡುಂಟೆಂಬುದಿಲ್ಲದಡದಿಲ್ಲೆಂದೆಂಬು
ದಳ್ಳಾಡಲಾಗದಾವೆಂಬುದಂ ಕೇಳಿದಯ್
ಬೇಡುವೆವೊ ಹೋಹೆವೋ ಪೇಳೀಗ ನೀನೊಂದ
ನಾಡ ಬೂತುಗಳವೋಲ್ಕಾಡಲ್ಕರಿಯೆವೆಂದ

ಮಾತನಾಲಿಸಿ ಕೇಳುತಂ ಪೇಳಿರೇ ದೇವ
ಏತೆರನದಂ ಬೆಸಸಲಾನಿತ್ತಪೆಂ ದೇವ
ಬೇಡಿ ಕರುಣಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ದುದಂ
ನೋಡಿಯನುಸರಿಸಿ ಬೇಡೀವೆನೇನೆಂದುದಂ
ಎನೆ ಭಕ್ತನಿಂತೆಂದನೆಮ್ಮ ದೇವಾರ್ಚನೆಗೆ
ವನಿತೆಯೊರ್ವಳನೀವುದಾ ಪರಿಚರಿಯದೆಡೆಗೆ
ಸೊಬಗೆಯಂ ಮುಗುದೆಯಂ ಸದುಗುಣಾಭರಣೆಯಂ
ಅಬಳೆಯಂ ಪತಿಹಿತವೆಯಂ ಸುಖಾವರಣೆಯಂ
ಹರುಷದಿಂದೀವುದೆನೆ ದೇವಾ ಇದೊಂದರಿದೆ
ಕರಸಿದಪೆನೆನ್ನಯ ವಿಳಾಸಿನಿಯರಂ ಭರದೆ
ಎನೆ ಬಂದ ಸತಿಯರಿನ್ನೂರ್ವರಂ ತೋಱುತಿರೆ
ಮನದೊಳಿಚ್ಚೈಯಿಸಿದವರಂ ಕೊಳುವುದೆನುತಮಿರೆ
ಕಂಡು ಭಕ್ತಂ ನಲಿದು ನಸುನಗುತೆ ನಿಂದಿರ್ದು
ಕಂಡೆವೇನುಂ ಬೇಡ ಸಾಲ್ಗೆಂದು ಹೆರಸಾರ್ದು
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳದವರಾವೆಂದು
ನಿನ್ನ ನೇಮಮಂ ಚೆಲ್ವನಾಯ್ತು ಪೋದಪೆವೆಂದು
ಎಮಗೆ ಹೆಂಡಿರು ಬೇಡ ತೊತ್ತಿರಂ ನಾನೊಲ್ಲೆ
ಎಮಗಿನಿತು ಮಾತು ಸೈರಿಸದದಂ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆ
ಎನೆ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಚರಣಯುಗಮಂ ಪಿಡಿದು
ತನುಜನೊಳು ತಪ್ಪನರಸಲ್ವೇಡೆನುತ್ತಗಿದು
ಎಲೆ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ತೊಳ್ತಿರು ನೂರ್ವರುಂಟಲ್ಲಿ
ನಲವಿಂದವರೊಳೊರ್ವಳಂ ಕೊಂಬುದೆಂದಲ್ಲಿ
ಎಂದು ತನ್ನಯ ರಾಣಿವಾಸಮಂ ಕರಸುತಂ
ಬಂದವರನೊಯ್ಯಾರದಿಂದೆ ನಿಂದಿರಿಸುತಂ
ತೋರಲೆಲ್ಲರನೊಲ್ಲೆನೊಲ್ಲೆನೆಂದೆನುತಮಿರೆ
ನೀರೆಯರು ಇವರಾಗದೆನಗೆ ಬೇಡೆನುತಮಿರೆ

ಕೃತಕದಿಂ ತೋರಿದರನೊಲ್ಲೆನೆಂದೆನುತಮಿರೆ
ಪತಿಹಿತವೆಯಲ್ಲದುಳಿದರನೊಲ್ಲೆನೆನುತ ಬರೆ
ಕಂಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರಿನ್ನೆಂತು ಮಾಡುವೆಂ
ಕಂಡರೆಲ್ಲರನೊಲ್ಲೆನೆಂದಪ್ಪರೇಗುವೆಂ
ಪತಿಹಿತವೆಯಂ ತೋರ್ಪೆನೊಲ್ಲೆನೆಂದಡೆ ಬಳಿಕ
ಅತಿ ಮಾತನಾಡುವುದ ನೋಡಿಕೊಂಬೆಂ ಬಳಿಕ
ಒಪ್ಪಿಸುವೆನೆನ್ನ ದೇಹವನಿವರ ಚರಣಕ್ಕೆ
ಅಪ್ಪುದಾಗುತ್ತಿರ್ಕೆ ಸಾಲ್ಗೆನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ
ಎಂದಿಂತು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಪತಿಹಿತವೆಯಂ ಕರಸೆ
ಬಂದಳಾ ಭಕ್ತನ ಮನಂ ಹರುಷದೊಳು ಬೆರಸೆ
ಬರೆ ಕಂಡು ದೇವ ಪರಿಚರಿಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸತಿ
ಹರನೆ ಕೈಕೊಂಬುದಿಂ ಬೇರಿಲ್ಲ ನೀವೆ ಗತಿ
ಎನಲೊಡಂಬಟ್ಟು ಭಕ್ತರು ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಂದು
ಅನುಸರಿಸಿ ಕೊಂಡೆವಾಗಲಿಯದಕ್ಕೇನೆಂದು
ನುಡಿಯೆ ಪುಳಕಿತನಾದನೊಲಿದಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡ
ನಡಿಗಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದಾನಂದಮಂ ಕೈಕೊಂಡ
ಇಂದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂ ದೇವ ನಡೆ ತಂದೆ
ಇಂದಾನು ಧನ್ಯನಾದೆಂ ದೇವ ಕರುಣಿಸಿದೆ
ಎಂದು ಪತಿಹಿತವೆ ಸಹಿತವರನೊಲವಿಂ ಕಳುಪೆ
ಇಂದು ನೇಮಂ ಸಂದುದೆಂದುಮ್ಮಳವನಿಳೆಪೆ
ಪೊರವಂಟನೊಲವಿಂದೆ ವಿಟವೇಷದೀಶ್ವರಂ
ಪೆರಗೆ ಪತಿಹಿತವೆ ಬಳಿಬಳಿ ಬರುತ್ತಿರೆ ಕರಂ
ಕಂಡು ಪುರಜನವೆಲ್ಲಿದೇನಿದೇನಘಟಿತಂ
ಮಿಂಡನೊಡನೊಡನೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನೋಡದ್ಭುತಂ
ಆವನೆಂದರಿಯೆವು ಮರುಳ್ಮಾಡುತೀ ಹೋದ
ಓವೋವೊ ನೋಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೇನಾದ
ಇಂತು ಕೊಟ್ಟವರುಂಟೆ ಈ ಸೌಕುಮಾರಿಯಂ
ಕಂತು ನೆರೆ ಬಯಸಿ ಪಡೆವನೆ ಸುಖಾಕಾರಿಯಂ
ಹಾಸಿಂದಲಿಳಿಯದಳ ಬೀದಿಯೊಳ್ಬರಿಸಿದಂ
ನೇಸರಂ ಕಾಣದಳನೀ ಬಿಸಿಲೊಳಿರಿಸಿದಂ
ಘಾಸಿಯಾದುದು ನೋಡ ಪತಿಹಿತವೆಯರ ಕುಲಂ
ಬೀಸರಂಬೋದುದಿನ್ನೇನು ವಂಶದ ಛಲಂ

ಎಂದು ನುಡಿವರ್ಗೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನೆರೆ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಎಂದುವುಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ ನಿಮಗಾಗದಿರ್ಕೆನುತೆ
ಬರೆ ಪುರದ ಪುಯ್ಯಲಾಕೆಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೆಯ್ದೆ
ಉರಿದೆದ್ದು ಸೋದರಂಗಳ್ಬಂಧುಜನವೆಯ್ದೆ
ಶಿವ ಮರುಳ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಡಿನ್ನೇನು ನಮಗಿದು ಪಿರಿದೆ
ಅವನೊಳಿನ್ನಾವುದು ಕುಲಾಚಾರವರಸುವುದೆ
ಕೊಟ್ಟನಿಂತಭಿಮಾನಮಂ ನೆರೆ ವಿಚಾರಿಸದೆ
ನೆಟ್ಟನೀ ಲೋಕಾಪವಾದಮಂ ವಾರಿಸದೆ
ಕೊಂಡೊಯ್ವನಾವನಾತಂಗಮೆರಂಟೆರ್ದೆಯುಂಟೆ
ಮಂಡಲದೊಳಂತವಂಗೇಂ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣುಂಟೆ
ಚೋಳನಾದಡಮವನ ಕೈಯಿಂದೆ ತಂದಪೆವು
ಭಾಳಲೋಚನನಾದಡಂ ಕಾದಿ ತಂದಪೆವು

ಎಂದು ಗದ್ದುಗೆವೊಯ್ದು ನೆರೆದುದಾಕೆಯ ಕುಲಂ
ಬಂದು ಕೂಡಿತ್ತು ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳ ಪಡಿಬಲಂ
ಗಜದೊಡ್ಡು ತುರಗರಥದೊಡ್ಡುಗಳವಲ್ಲಲ್ಲಿ
ನಿಜ ಭುಜಾಲಾಪದ ಪದಾತಿಯೊಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ
ಸೆಳೆವ ಸಿಂಧವ ಕಟ್ಟಿದುಪ್ಪರಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ
ಹೊಳೆವ ಟೆಕ್ಕೆಯದ ನೆರೆದಣಕುಗಳವಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕೊಡೆ ಹೀಲಿದಳೆ ಪರಿಪರಿಯ ಸತ್ತಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಿಡಿಯನುಗುಳ್ವಲಗುಗಳ ಥಳಥಳಿಪ ಬೆಳಗಲ್ಲಿ
ಹೊತ್ತ ಬಾಳಿಂ ಸೆಣಸುತಿರ್ಪ ರಾವುತರಲ್ಲಿ
ಒತ್ತಿ ನೂಂಕುವ ಗಜಾರೋಹಕಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ
ಧರಣಿ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ಪರಿಯಿಪ ಸಾರಥಿಗಳಲ್ಲಿ
ಉರವಣಿಪ ಕಾಲಾಳ [ಕೊ]ತ್ತಳಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಹೊಯ್ವ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ ಭೇರಿಕುಳವಲ್ಲಿ
ಬಯ್ವ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳ ತಿತ್ತಿರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಧವಳ ಶಂಖಂ ಕರೆವ ಜವಳಿಗಹಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ತವೆ ಚೀರುತಿರ್ಪ ಚಿನ್ನಂ ಕಿನ್ನರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಇಕ್ಕೆಲದೊಳೊಲೆವ ಕೋವಳಗಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ
ತೆಕ್ಕೆಯಿಂದೊತ್ತರಿಪ ಜೋದ ಜೋಕೆಗಳಲ್ಲಿ

ಇಂತು ನೆರೆದುದು ಚಾತುರಂಗಬಲ ಬಲಿದಿತ್ತ
ಪಿಂತೆ ಪತಿಹಿತವೆ ಸಹಿತಂ ಬರುತ ಭವನತ್ತ
ಪುರದ ಬಾಗಿಲುವಾಡಮಂ ಪೊರಮಡಲು ಕಂಡು
ನೆರವಿಗಳೆಲೇ ಮಿಂಡಗೊರವ ಹೋಹರೆ ಕೊಂಡು
ಅಕ್ಕುವಳೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನಿನಗೆಲೆಲ ಮರುಳ್ತರಳ
ಚಕ್ಕನೆ ಮರಳು ನಿನ್ನ ವಶವಲ್ಲವೆಲೆ ದುರುಳ
ಈಕೆಗೋಸುಗ ಚಾತುರಂಗಬಲವಿದೆಯೆನಲು
ಏಕೆ ಪೋದಪೆ ತರುಣ ನಿನಗೊಡೆಯರಿಲ್ಲೆನಲು
ಕೇಳ್ದು ಸರ್ರನೆ ತಿರುಗಿ ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು
ತಾಳ್ದ ಕೋಪವನಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೊಳಗಂದು
ನೀಂ ಕೊಟ್ಟೆ ನಾಂ ಕೊಂಡೆನೇನುಂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ
ಶಂಕಿಸದೆ ಬಡಭಕ್ತರೊಡನಿದೇಕೀ ಚಲ್ಲ
ಈ ಪರಿಯೆ ಮುನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿ
ಭಾಪುರೇ ಲೇಸಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡ ಹೊಸಯುಕ್ತಿ
ಇದರಿಂದವಿಲ್ಲೆಂದಡಂ ನಿನಗೆ ದೋಷಮೇ
ಮದವಳಿದ ಭಕ್ತರೊಳು ಸರಸದಭ್ಯಾಸಮೇ
ಈದಳೇ ಪತಿಹಿತವೆ ಹೋದೆಹೆವೆನುತ್ತಂದು
ಆದುದೆಮಗಂದೆ ಬೇಡಿತ್ತು ಬಂದುದು ಇಂದು
ಉಸುರೆ ಕೇಳ್ದಿಹಪಗೆಯರೇನೆಂಬ ಪರಿಯೆನಲು
ಅಸರಣೆಯ ಮಾತನೆಮಗರುಪುವುದು ನೀವೆನಲು
ಪತಿಹಿತವೆಯರ ಸಕಲ ಬಂಧುಬಳಗಂ ನೆರೆದು
ಅತಿಕೋಪದಿಂದೆ ಚತುರಂಗಬಲವಂ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಘುಡುಘುಡಿಸುತದೆ ಕಣ್ಗೆ ಭೀಕರ ನೋಡ
ಕೊಂಡೊಯ್ವನಾವನೆಂದಳ್ಳರಿವುತದೆ ನೋಡ
ಎಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೊಳಗೊಳಗೆ
ನಿಂದು ಬೆರಗಾಗಿ ನಸುನಗುತಂದು ಮನದೊಳಗೆ
ದೇವ ಎನ್ನಂ ನೋಡುತಿನಿತ ಬೆಸಸುವರೆನಲು
ಆವನುಂಟೆನಗಿದಿರು ನಡೆಯೆ ಕೇಳುಹವೆನಲು
ಬೇಡ ನಿನ್ನಳವಲ್ಲವಂದಿರ ಬಲಂ ಪಿರಿದು
ನೋಡ ನೀನೊರ್ವನಾ ಬಲವಂ ಗೆಲುವುದರಿದು
ಇನಿತುದಿನವಿಲ್ಲೆನ್ನದಿತ್ತುದೇ ಸಾಲದೇ
ಇನಿತೇಕಿದೊಂದರಿಂದಂ ಕೊರತೆಯಾದುದೇ
ಹೋದೆಹೆವು ಪತಿಹಿತವಯೀಯಿರ್ದಳೆನುತಮಿರೆ
ಆದುದೆಮಗಂದೆ ಬೇಡಿತು ಬಂದುದೆನುತಮಿರೆ

ಕೇಳ್ದಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೊಳಗೊಳಗೆ ನಸುನಗುತೆ
ತಾಳ್ದು ನಸುಗೋಪವನಿದೊಂದರಿದೆ ಶಿವಯೆನುತೆ
ದೇವ ಇಂತಿದನೆನಗೆ ನೀಂ ಬೆಸಸವೇಳ್ಕುಮೇ
ಆವುದೊಂದುಂ ಇಹಃಪಗೆಯರೊಳು ನಿಲ್ಕುಮೇ
ಎಲೆ ದೇವ ದೇವ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಾ [ನಿ]ಂದಪೆಂ
ತಲೆಪರಿದಡಟ್ಟೆಯೊಳವಂದಿರಂ ಕೊಂದಪೆಂ
ಅರಿಯರಯ್ಯೋ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡರಾಳ್ತನವ
ಅರಸಿ ಕಾಳೆಗಕೆ ಕಾಮಿಸುವ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನವ
ಅಂಜದಿರಿಯಂಜದಿರಿಯಾವುದುಂ ಭಯವಿಲ್ಲ
ಎಂಜಲಿಪೆನೆನ್ನ ಕೂರಸಿಯಿಂದಲರಿದಿಲ್ಲ
ನಾನೆ ಸುಯಿಧಾನದಿಂದಂ ಬಂದು ಕಳುಪುವೆಂ
ಈ ನೆಲಂ ನಲಿಯೆ ಭೂಭಾರಮುಮನಿಳುಪುವೆಂ
ಕಯ್ಯ ಹಸಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಬೆನಾನೊಲಿದಿಂದು
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಜವನೊಡನೆ ಚಲ್ಲವಾಡಿದರೆಂದು

ಎನುತೆ ಭುಜಮಂ ಹೊಯ್ದು ಕೊನೆಮೀಸೆಯಂ ತಿದ್ದಿ
ತನುಗೆಂಪು ಕಣ್ಗೇರಿ ಕಡುಗೋಪಮಂ ಹೊದ್ದಿ
ಮುಳಿದು ಭುಗಿಲೆನುತೆ ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ತೊಳತೊಳಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನೊಪ್ಪದಿಂ ಸೂಡಿ
ಹೊಳೆಹೊಳೆವುತಿರ್ಪ ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯಂ ಬಿಗಿದುಟ್ಟು
ಘುಳುಘುಳಿಪ ಹೊಸ ತೊಡರನೆಡಗಾಲೊಳೊಲಿದಿಟ್ಟು
ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಅಸಿಫಳಕಮಂ ಕೊಂಡು
ವೀರನಾರುತ್ತೆ ಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡು
ಕೂರಸಿ ಕಠಾರಿಗಳನಲ್ಲಲ್ಲಿಗಳವಡಿಸಿ
ಮಾರಾರಿ ಮೆಚ್ಚಲು ಉಬುಬುಬೆನುತ್ತಬ್ಬರಿಸಿ
ಬಾಳ್ಗೆನ್ನ ಭಕ್ತರೆನುತವರ ಪದಮಂ ಮುಟ್ಟಿ
ತೋಳ್ಗೆ ವೀರಶ್ರೀಯ ಹೊಸಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ
ಹರನೇಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಕರಣಂಗಳಂ ಮುತ್ತಿ
ಶರಣತತಿಗಿಲ್ಲೆನ್ನದುಪ್ಪರಗುಡಿಯನೆತ್ತಿ
ನಡೆ ದೇವ ನೀವಂಜಲೇಕೆನುತ್ತಂ ಮುಂದೆ
ನಡೆತಂದನಪ್ರತಿಮನಧಟನುರವಣೆಯಿಂದೆ
ಸಮೆದ ಮುಖಮಂ ಸುಡುವ ವೀರಭದ್ರನ ತೆರದೆ
ಅಮಮ ಸಮರಕೆ ನಡೆವ ಉಗ್ರಶರಭನ ತೆರದೆ

ಉರವಣಿಸಿ ನಡೆದು ಕಿರಿದಂತರಂ ಬರುತಿರಲು
ನೆರೆದು ಘುಳುಘುಳಿಸುತಂ ಮುಂದೆ ಪೆರ್ಬಲವಿರಲು
ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದೀಕ್ಷಿಸದೆ ಹೋಗುತಿರೆ
ಎಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂದೆ ಬಲವೆಯ್ದಿ ಮೂದಲಿಸುತಿರೆ
ಪೋಗದಿರ್ ಪೋಗದಿರಿಹಃಪಗೆಯ ನಿಲ್ಲೆಂದು
ಆಗದಾಗದು ಹೋಗಲಾಗದೆನುತಂ ಬಂದು
ಮೆಯ್ದೋರಿ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವರಸುನಂಟರ್ಕಳಂ
ಹೊಯ್ದನಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ರಣಮೊನೆಯಲವರ್ಗಳಂ
ಹೊಯ್ಯೆ ಕೋಪಿಸಿ ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸುತೆ ಮಾರ್ಬಲಂ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಇನ್ನರಿಯಲಕ್ಕೆನುತ್ತಂ ನೆಲಂ
ಕವಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆ ನೆರೆ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುರುತ್ತಿರಲು
ತವತವಗೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಾರ್ದು ಮಸಗುತ್ತಿರಲು
ಕಂಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡನಂತಂತೆ ಘೂರ್ಮಿಸುತೆ
ತಂಡತಂಡದಿ ತರಿವೆನೆಂದು ಹಲುಮೊರೆವುತ್ತೆ
ತಟ ತಟ ತಟಂ ಥಟೆನೆ ಭುಜಾಸ್ಫಾಳನಂ ಮಾಡಿ
ತಟ ಘಿರ್ರು ಘಿರ್ರೆನುತೆ ಮುಳಿದು ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡಿ
ಹರಿದು ಗಜದೊಡ್ಡನೊಡೆದುಚ್ಚಳಿಸಿ ಪಡಿಸಲಿಸಿ
ತಿರಿಗಿ ತಾರುಂ ತಟ್ಟುವಾಯ್ದು ಬಲವೊಬ್ಬುಳಿಸಿ
ಬೆಬ್ಬಳಿಸುತಲ್ಲಾಡಿ ಘೋಳೆಂದು ಮೆದೆಗೆಡೆಯೆ
ಅಬ್ಬರಿಸುತೆಂತಕ್ಕೆ ಗರಿಗಿಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಮಲೆಯೆ
ನಿಂದಿರ್ದ ವೀರಭಟರಂ ಕಂಡು ಮುಳಿದಲ್ಲಿ
ಸಂದಣಿಸಿ ಕೂರಸಿಯೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದಲ್ಲಿ
ಖಣಿಲೆಂಬ ಖಟಿಲೆಂಬ ನೆಳಿಲೆಂಬ ನೆರ್ಕೆಂಬ
ಫಣಿಲೆಂಬ ಫಣ್ಮೆಂಬ ದೊಗಹೆಂಬ ದೊಕ್ಕೆಂಬ
ಸರ್ರೆಂಬ ಫರಿಲೆಂಬ ಧಗಿಲೆಂಬ ಭುಗಿಲೆಂಬ
ಝೊರ್ರೆಂಬ ಝುಮ್ಮೆಂಬ ಚಕ್ಕೆಂಬ ಚೊಕ್ಕೆಂಬ
ಧಡಲೆಂಬ ಛಟಲೆಂಬ ಧೊಪ್ಪೆಂಬ ಧಿಪ್ಪೆಂಬ
ದುಡುಹೆಂಬ ದುಮ್ಮೆಂಬ ಘೋರೆಂಬ ಭೋರೆಂಬ
ಕೂರಸಿಗಳುರವಣೆಯ ದನಿಯಡಸುತಂ ಪುಟ್ಟೆ
ವೀರರಂ ತಲೆಗಡಿದ ನೆತ್ತರ ಕಡಲ್ಕಟ್ಟೆ
ಚೆಕ್ಕುದರಿದಂತಾಗೆ ತಳ್ತ ಕೂರಾಳ್ಗಳಂ
ಮಿಕ್ಕು ತನ್ನಯ ಮೇಲೆ ನೂಂಕುವ ಗಜಂಗಳಂ

ಬಗಿದು ಕುಂಭಸ್ಥಲವನಿರಿವುತೆ ವಿದಾರಿಸುತೆ
ಉಗಿವುತಿಬ್ಬಗಿಮಾಡಿ ಘೀಳಿಡಲು ಘಾತಿಸುತೆ
ನೆತ್ತರ್ಪರೆದು ಮುತ್ತು ಝುಲ್ಲೆನಲು ಸೂಸುತ್ತೆ
ಒತ್ತಿ ಕೊಂಬಂ ನಿಟಿನಿಟಿನೆಲುಡಿದು ಬಿಸುಡುತ್ತೆ
ಭರಿಕೈ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು [ಪೇ]ಚಕಂಬರ ಸೀಳ್ದು
ಉರವಣಿಸಿ ದೇಹವಿರ್ಭಾಗವಾಗಲು ಸೀಳ್ದು
ನೀಲಗಿರಿಗಳ ಮರಿಗಳಂ ಪೋಳ್ದು ಬಿಸುಟಂತೆ
ಹೊಳೆಹೊಕ್ಕಿಭದೊಡ್ಡನೆಡೆಗೆಡಹುತಂ ಮುಂತೆ
ಕವಿತಪ್ಪ ತುರಗಬಲದುರವಣೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಶಿವನಣುಗನತ್ಯುಗ್ರರೂಪಿಂದೆ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಹರಿದು ಸರಿಬೆಸನಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತೆ ತುಂಡಿಸುತೆ
ತಿರಿಗಿ ಛಟಲೆನೆ ಹೊಡೆದು ತಗ್ಗಿಸುತೆ ಮಗ್ಗಿಸುತೆ
ಉರವಣಿಸುವಧಟರಂ ಬೆರಸುತ್ತೆಯೊರಸುತ್ತೆ
ತುರಗಬಲಮಂ ಹರಂ ಬಣ್ಣಿಸಲು ಸಣ್ಣಿಸುತೆ
ರಾವುತರನಸಿಮುಖಕ್ಕಾಹುತಿಗಳಂ ಕುಡುತೆ
ಏವೇಳ್ವೆನೆಯ್ತರ್ಪ ರಥಕುಲವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ನೆಗೆದು ರಥದೊಳು ಪೊಗುತ್ತೊಗೆದು ಘಲ್ಲಿಸಿ ಮಸಗೆ
ಸುಗಿದು ಘಳಘಳಲೆನಲ್ಕಳಚುತಿರೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ
ಅಚ್ಚುಡಿದು ಕೀಲ್ಮುರಿದು ಬಿಚ್ಚಿ ಬೇರಾಗಿರಲು
ನುಚ್ಚುನೂರಂ ಮಾಡೆ ಶೂಲಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು

ಇಂತು ಚತುರಂಗಬಲವಂ ನೆರೆ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ
ಸಂತತಂ ಶಿವನಲ್ಲಿಗೈತಂದನಸುವೆರಸಿ
ಹೂತ ಮುತ್ತದ ತೆರದೆ ಕುಸುರಿದರಿದೊಡಲೊಳಿರೆ
ನೂತನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿರ್ಮೈಗಂಡು ಸೂಸುತಿರೆ
ಬಳಸುವಂದೇರಬಾಯ್ ದುರದುರನೆ ನುಡಿವುತಿರೆ
ಎಳೆವ ಕರುಳ್ಗಳ ಮಾಲೆ ಕಾಲೊಳಂ ಸುತ್ತುತಿರೆ
ಬಂದನುತ್ಸವದಿಂದೆ ಶಿವಭಕ್ತನಿದ್ದೆಡೆಗೆ
ಇಂದುಧರಮೂರ್ತಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೊಲಿದೆಡೆಗೆ
ದೇವ ಇನ್ನಾವುದುಂ ಭಯವಿಲ್ಲ ನಡೆವುದೆನೆ
ದೇವಭಕ್ತರ್ಮನದೆ ತೂಪಿರಿವುತಂ ಮಗನೆ
ನೊಂದಾ ಬಳಲ್ದ ಕಂದಾ ಹೋಗಲಕ್ಕುಮೇ
ಮುಂದಾರುವಿಲ್ಲಲೇ ಸುಯಿದಾನಮಕ್ಕುಮೇ

ನೋಡುತಿರೆ ನೀನಿನಿತು ಬೇಗವೆನುತಂ ನಡೆದು
ನಾಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ರಾಗಂಬಡೆದು
ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲಿನ್ನು ಕಾಡಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ
ಬಲ್ಲಿದನಿಹಃಪಗೆಯನೋಸರಿಸುವವನಲ್ಲ
ಎನುತೆ ಕಾಬಳತೆಯೊಳು ನಿಂದು ಶಶಿಧರನಲ್ಲಿ
ವನಿತೆ ಪತಿಹಿತವೆಗೆ ನಿಜಂದೋರುತಿರಲಲ್ಲಿ

ಪತಿಹಿತವೆ ಕಂಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡ ಬಾ ಬಾರ
ಅತಿಕರಂ ಲೇಸಾಯ್ತು ಬಾರ ಎಲೆಲೇ ಬಾರ
ಎನಲದಾವವನಡ್ಡವಾಯ್ದನೆಲೆಲೇಯೆನುತೆ
ಮುನಿದು ಸಿತಗರ ಗಂಡನುರವಣಿಸುತೆಯ್ತರುತೆ
ಬರೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನೋಡ ದೇವರಿವರೆನುತಿರಲು
ಮರುಳೆ ಮನ್ನಾರೆಂದು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದೆನುತಿರಲು
ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರದಿನೊಪ್ಪೆ
ಶಶಿಕಳೆ ಸುರಾಪಗೆಗಳಿಂ ಜಟಾಭರಮೊಪ್ಪೆ
ಫಣಿಕಟಕಕುಂಡಲಂ ಕೊರಳಗರಳದಿನೊಪ್ಪೆ
ಎಣೆಯಗಲದಗಜೆ ಗಜಚರ್ಮಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಡಮರುಗ ಪಿನಾಕ ತ್ರಿಶೂಲಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಅಮರ್ದ ಭಸಿತಾಂಗದಿಂ ಪುಲಿದೊವಲೊಳಂದೊಪ್ಪೆ
ಕೋಟಿರವಿತೇಜಮಂ ಮುಸುಳಿಸುತೆ ಪಸರಿಸುತೆ
ಕೋಟಿಶಶಿಕಾಂತಿಯಂ ಭಂಜಿಸುತೆ ರಂಜಿಸುತೆ

ಇರೆ ಕಂಡಿಹಃಪಗೆಯನಸಿಫಳಕಮಂ ಬಿಸುಟು
ಹರುಷದಿಂದವರೊಡನೆ ಭವದುಃಖಮಂ ಬಿಸುಟು
ನೆರೆ ಸದಾಶಿವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಒರೆತೊಗುವ ಶಿವಸುಖಾನಂದಾಶ್ರುವಿಂದಪ್ಪಿ
ಇಂತು ಬರ್ಪರೆ ನಿಮ್ಮನರುಹಿಸದೆ ಎಲೆ ದೇವ
ಇಂತು ನೋಳ್ಪರೆಯೆನ್ನ ಮನವೆನಿತ್ತೆಲೆ ದೇವ
ಆನೊರ್ಬನೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳಿರ್ದುದೇ ತಂದೆ
ಏನೆಂಬೆನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವನೆಲೆ ತಂದೆ
ಇನಿತುವರ ನಿಂದು ನಿಜಪದತಳಂ ನೊಂದವೇ
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ ನೊಂದವೇ
ಮೇಲೆ ನೆತ್ತರ್ ಚಿಮ್ಮಿತೇ ಪೇಳೆಲೇ ತಂದೆ

ಶೂಲಿ ಹೊಲಸಿನ ನಾತದೊಳಗೆ ನಿಂದ್ಯೆ ತಂದೆ
ಅಪರಾಧಮಂ ಸೈರಿಪುದು ಸದಾಶಿವ ಎಂದು
ಕಪಟಮನನಾ ನಿಮ್ಮ ನೋಯಿಸಿದೆನೇಯೆಂದು

ಇರೆ ಪೂಮಳೆಗಳೆರಗಿ ಸುರಿದವಾತನ ಮೇಲೆ
ಪರಿಪರಿಯ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಮುಣ್ಮಿದವು ಮೇಲೆ
ಮೃದುಮೃದಂಗದ ಕಹಳೆಗಳ ಬಹಳ ರವವೆಸೆಯೆ
ಪದೆದು ಪೂರ್ಯೆಪ ಶಂಖಧ್ವಾನವಂದೊಗೆಯೆ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ಶಿವನನರಸಿಕೊಳುತಂ ಬಂದು
ಭಾಸುರಂ ಮಿಗುತಿರೆ ಗಣೇಶ್ವರರು ನಡೆತಂದು
ಅಲ್ಲಿ ನಂದೀಶ್ವರಂ ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಳು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಭಕ್ತಿ ಸುಖರಸಾಸ್ವಾದಿಗಳು
ಬರೆ ಕಂಡು ನಂದೀಶನಂ ಕರೆದು ಶಂಕರಂ
ಧರೆಗೆ ಪೊಸತೀ ಭಕ್ತನಿಂತು ಮಾಡಿತು ಕರಂ
ತನ್ನ ಮನದನ್ನಳಂ ಬೇಡಲಿತ್ತವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಶೀಘ್ರದ ವಿಷಮ ಘಾತಿಗಾಂತವರುಂಟೆ
ಈ ಬಲವನೊಂದೆ ತೋಳೊಳು ಗೆಲಿದಧಟರುಂಟೆ
ಈ ಬಲ್ಪಿನುರವಣೆಯ ಭಕ್ತಿಯಿತರರ್ಗುಂಟೆ
ನೋಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರಿರವನೆಲೆ ನಂದೀಶ
ನೋಡಲದ್ಭುತದ ಸಂಗರವ ನೀ ನಂದೀಶ

ಎನುತೆತ್ತಿ ತನುದಡವಿ ಕಣ್ಣನೀರಂ ತೊಡೆದು
ಮನವಾರೆಯಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಧ್ನಿಘ್ರಾಣಮಂ ಪಡೆದು
ಕೇಳ ನಂದೀಶ ನೆರೆ ಕಲಿಗಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರಾಳ ನೋಡಿದರೊತ್ತುವೋಗರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರಭವರಾನಂದರಪ್ರತಿಮರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರಭಿಮಾನಿಗಳ್ಮೋನಿಗಳ್ದಾನಿಗಳ್ ಭಕ್ತ
ರಾನೆ ವರವೆಂದು ಬಯಸಿರ್ಪರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರೇನುವಂ ಬೇರೆ ಮತ್ತರಿಯರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರತಿಮುಗುದರತಿ ಚೆಲ್ಲರಧಿಕರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರತಿಗುಪ್ತರತಿಶಕ್ತರಚಲರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರೆನುತೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುತ್ತೆ
ಮನವೊಲಿದು ಗಣತತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ

ಇರೆ ಸುವರ್ಣದ ವಿಮಾನದ್ವಯಮುಮಂ ತಂದು
ಇರಿಸೆ ನಂದೀಶಬನುತ್ಸವದೊಳಿರ್ಬರ್ಗೆಂದು
ಅವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಯ್ದೆವೆಯ್ದೆವೆಲೆ ನಂದೀಶ
ಇವನ ಕೈಯಿಂದೆ ಹತವಾದರ್ಗೆ ನಂದೀಶ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತನ ಬಾಳ್ಗೆ ಗುರಿಯಾದವರ್ಗೆಲ್ಲ
ರನ್ನದ ವಿಮಾನಂಗಳಂ ತರಿಸೆನಲ್ಕೆಲ್ಲ
ರೆಯ್ದಿದರು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ಗಣಸಂಕುಳಂ
ಎಯ್ದೆ ತಂದರ್ವಿಲಾಸದ ವಿಮಾನಂಗಳಂ
ತರಲಿಹಃಪಗೆಯರಾ ಪತಿಹಿತವೆ ಮೊದಲಾಗಿ
ಇರಿಸಿದರ್ಮಡಿದವರ್ಗಳೆಲ್ಲರಂ ಸಹಿತಾಗಿ
ನೆಗೆದವು ವಿಮಾನಂಗಳಂಬರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಒಗೆದವು ಶಿವಪ್ರಘೋಷಂ ದುಂದುಭಿಗಳಲ್ಲಿ
ಆಗಸಂ ಹೂತಂತೆ ಪುಷ್ಪಕಂಗಳು ತುರುಗಿ
ಹೋಗುತಿರ್ದವು ರಜತಗಿರಿಯತ್ತ ಮುಂತಾಗಿ

ಇಂತು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿಂದುಶೇಖರಂ
ಸಂತಸದೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ನೋಡಿ ಕರುಣಾಕರಂ
ನಲಿದಿಹಃಪಗೆಯರಂ ಗಣಪದವಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ
ಒಲವಿಂದೆ ಮಿಕ್ಕರಂ ಶಿವಲೋಕದೊಳಗಿರಿಸಿ
ರಜತಗಿರಿಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನೊಪ್ಪಿದಂ
ನಿಜಗಣವ್ರಜಪರಿವೃತಾಶೇಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸದ್ಭಕ್ತಹೃದಯನಿತ್ಯಾವಾಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸದ್ಭಕ್ತಜನನುತ ಸುಖಾಸೀನನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮ್ಮಮ್ಮ ದೇವಾಧಿದೇವಪತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಎಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ಹರ ನಿಮಗೊಲವಿಂದಂ ತ
ನ್ನರಸಿಯನೊಸೆದಿತ್ತು ದೇವಗಣಪದವಿಯನಾ ।
ದರದೆ ಪಡೆದಿಹಃಪಗೆಯಾಂ
ಡರ ತೊತ್ತೆನಿಸೆನ್ನ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೩. ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರ ರಗಳೆ

ಇಂದುಧರ ನಿಮ್ಮಬೆರಸಿ
ರ್ದಂದಿನ ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಯಮಾರರ ಚರಿತವ।
ಸಂದಣಿಪ ವಚನರಚನೆಗ
ಳಿಂದೊರೆವೆಂ ಕೇಳ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

ಶ್ರೀ ಶಿವನ ಸಜ್ಜೆಯೆನಿಸುವ ಚೋಳದೇಶದೊಳು
ಭಾಸುರವೆನಿಸಿ ಮೆರೆವುದೊಂದು ಪುರವೊಪ್ಪದೊಳು
ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಯೆಂಬುದದರೊಳನುರಾಗದಿಂ
ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನೆಂದೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಎಸೆದಿರ್ಪನೊರ್ಬ ಭಕ್ತಂ ಶಿವನ ಕುಡಿಮಗಂ
ವಸುಧೆಗೊಪ್ಪುವ ಮಹಾದೇವನೊಕ್ಕಲಮಗಂ
ಇಂತಿರ್ದು ಶಿವನನರ್ಚಿಸಲೆಂದು ಮನದಂದು
ಸಂತತಂ ಶರಣರಿಚ್ಛೆಯನೆ ಸಲಿಸಲ್ಕೆಂದು
ಸಮಚಿತ್ತವೆಂಬ ಭೂಮಿಯನೆ ಹಸನಾಗಿರಿಸಿ
ಆಮರ್ದ ಶಂಕರನ ನೆನಹೆಂಬ ನೇಗಿಲನಿರಿಸಿ
ಅರಿವರ್ಗವಾರುವಂ ಹೂಡುವೆತ್ತಂ ಮಾಡಿ
ಹರಿವ ಮನಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿವ ಹಗ್ಗಂ ಮಾಡಿ
ಗರ್ವಿಸುವಹಂಕಾರಮುಮನಚ್ಚುವಂ ಮಾಡಿ
ಸರ್ವೇಶನಿಷ್ಠೆಯಂ ತಳಿವ ಬೀಜಂ ಮಾಡಿ
ಸುರುಚಿರ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಶಿಕರಂ ಸೋಂಕುತಿರೆ
ಹರನ ಪರಮಾನಂದರಸದ ಮಳೆ ಕೊಳುತಮಿರೆ
ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆವಂ ಶಿವನಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸಸಿಗಳಂ
ಕಿತ್ತು ಕಳೆವಂ ಮೊಳೆವ ಪಾಪಾದಿ ಕಳೆಗಳಂ
ಇಂತು ತನ್ನೊಳಗೆ ಭಕ್ತ್ಯಾರಂಬವಂ ಮಾಳ್ಪ
ಅಂತೆಲ್ಲರರಿಯೆ ಹೊರಗಾರಂಬವಂ ಮಾಳ್ಪ

ಏನೆಂಬೆನತಿಭಕ್ತಿ ಸಸಿಯ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವಂತ
ನಾನಂದದಿಂ ಶರಣತತಿಗೀವ ಮತಿವಂತ
ಎನಿತು ಭಕ್ತರ್ಬಂದಡನಿತು ಹೊರೆಯೇರುವಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಿಂಕರತೆಯಂ ತೋರುವಂ
ಧರೆಯೆನಿತು ಭೂಮಿ ತನಗುಂಟನಿತ ನೆರೆ ಬೆಳ[ಸಿ]
ಉರವಣಿಸಿ ಶರಣತತಿಗೀವನೆನಿತಕ್ಕೆಳ[ಸಿ]
ಒಳ್ಳಿತಂ ಸೊಗಸಿತಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೀವ
ನುಳ್ಳುದಂ ನವ್ಯಮಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೀವ
ಎಲ್ಲ ತೇಜಂಗಳಂ ಶರಣತತಿಗೀವುತಂ
ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯಂಗಳಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಾರ್ಚುತಂ
ಬಿಟ್ಟಿ ಬೆಸನಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವಂ
ಕೊಟ್ಟು ತಣಿವಿಲ್ಲದನುತಾಪದಿಂ ಬಾಡುವಂ

ಇಂತು ಜಂಗಮಕೆ ಮಾಳ್ಪುದು ಕರಂ ಪಿರಿದಾಗೆ
ಸಂತತಂ ಭಕ್ತಕುಲವರಿದು ಸಂತಸವಾಗೆ
ನೆರೆಯ ತೊಡಗಿತು ಹರನ ಶರಣಕುಲವಳ್ತಿಯಿಂ
ಬರುತಮಿರ್ದರು ಭೂತಳದ ಭಕ್ತರೊಲುಮೆಯಿಂ
ಮೇರೆದಪ್ಪಿದ ವಾರ್ಧಿಯೆಂತಂತೆ ಕವಿವುತಿರೆ
ಧೀರನೋಸರಿಸಂ ಮಹಾಗಣಂ ಪೊಗಳುತಿರೆ
ತನ್ನರ್ಥಮುಂ ತೀರೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನೆರೆಮಾಡಿ
ಇನ್ನುಳ್ಳುದೇನೆಂದು ನೆನೆದು ಭಕ್ತಂ ನೋಡಿ
ಮಾರಿ ಶರಣರ್ಗಿತ್ತನುಳ್ಳನಿತು ಭೂಮಿಯಂ
ಬೀರುತಿರ್ದಂ ಭಕ್ತಜನದ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂ
ಎನಿತೆನಿತು ಭೂಮಿ ಕ್ರಮದಿಂ ಮಾರಿ ಕಿರಿದಾಗೆ
ಅನಿತನಿತು ತನ್ನಯ ಮನಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪಿರಿದಾಗೆ
ಇತ್ತನೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯಂ ಮಾರಿ ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ಶಿವನಣುಗರ್ಗೆ
ಕುಡುತಮಿರೆ ಭೂಮಿ ತೀರ್ದಡೆ ತೀರಲೇನೆಂದು
ಕಡು ಚಾಗಿ ತೋಟವಂ ಮಾರತೊಡಗಿದನಂದು
ಅದು ತೀರೆ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗರ್ಥಮಂ ಮಾರಿ
ಸದಮಲ ಶಿವಾತ್ಮರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟನುತ್ಸವವೇರಿ
ಇಂತು ಕುಡುತಿರೆ ಮಿಕ್ಕುದಂತೊಂದು ಕೋಲ್ನೆಲಂ
ಸಂತತಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಬೀಜವಿಕ್ಕುವ ನೆಲಂ

ಆ ನೆಲದೊಳುಳ್ಳುದೊಮ್ಮನ ಬೀಜವಂ ತಳಿದು
ಏನಾದುದಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಹರ್ಷಂದಳೆದು
ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಬಂದಡುಳ್ಳುದಂ ಹಂಚಿಕ್ಕಿ
ಸಲ್ಲೀಲೆವೆರ್ಚಿ ಪರಮಾನಂದದಿಂದುಕ್ಕಿ
ಮತ್ತೆ ಶರಣರು ಬಂದಡುಟ್ಟುದಂ ಹೊದ್ದುದಂ
ಉತ್ತಮ ಶಿವಾಚಾರಿ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಪನಿರ್ದುದಂ
ಸತಿಗೊಂದು ಕಪ್ಪಡಂ ತನಗೊಂದು ಕೋವಣಂ
ಸುತನೆನಿಸುವಂಗಿತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಕೋವಣಂ
ಮೂವರುಂ ನಿಂದಿರ್ಪನಿತು ಮನೆಯೆ ತನಗುಳಿಯೆ
ಈವೊಡಂತೇನುವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜದ ಮನವುಳಿಯೆ
ಇನಿತುಳಿಯೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುತಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಅನಿತನಿತು ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಮಿರ್ದುದು ನೋಡ
ಇನಿತವಸ್ಥೆಯೊಳಿರ್ದಡಂ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪನೇ
ಅನುಪಮಂ ಬಗೆವ ಬಗೆಯೊಳು ಹರಂ ಸಿಲ್ಕನೇ
ಧನವಿಲ್ಲದಡೆಯೇನು ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲದಡೇನು
ಮನೆಯಿಲ್ಲದಡೆಯೇನು ಏನುವಿಲ್ಲದಡೇನು
ತನುವಿರ್ದಪುದು ತನುವಿನೊಳಗರ್ಥವಿತ್ತಪೆಂ
ಮನವಿರ್ದಪುದು ಮನದೊಳರ್ಥಮಂ ಕೊಟ್ಟಪೆಂ
ಎರಡು ಕಣ್ಣಿವೆಯರಡರೊಳಗೊಂದನಿತ್ತಪೆಂ
ಹರಣವಿದೆ ಹರಣದೊಳಗರ್ಥಮುಮನಿತ್ತಪೆಂ
ಎಂದು ಶರಣರ್ಗೀವ ಚಿಂತೆಯಂ ಚಿಂತಿಸುತೆ
ಅಂದು ತನಗೇನಾದಡಂ ಕುಡಲು ಚಿಂತಿಸುತೆ

ಇಂತು ತೊಂಬತ್ತೈದು ವರುಷಂಬರಂ ಮಾ[ಡೆ]
ಚಿಂತಿಸಿದನೀಶ್ವರಂ ತನ್ನೊಳೊಂದಂ ನಾಡೆ
ಈ ಭಕ್ತನಾ ಮನವನೊರೆದುನೋಡುವೆನೆಂದು
ಭಾಸುರಮೆನಲ್ಕೋಡಿ ಕಾಡಿ ತಂದಪೆನೆಂದು
ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡನೊಲವಿಂದೊಂದು ಚೋಹಮಂ
ಇಳೆಗೆ ಮಿಗೆ ಪೊಸತೆನಿಪ ಶತವೃದ್ಧಭಾವಮಂ
ಶಿರದ ನರೆ ಮೆಯ್ಯ ತೆರೆ ಕೆಯ್ಯ ಕೋಲಿಂದೆಸೆಯೆ
ಸುರುಳ್ದ ತನು ನಳಿತ ಬೆನ್ ಜೋಲ್ದ ಪುರ್ವಿಂದೆಸೆಯೆ
ಚೋಳದೇಶದ ಪ್ರಾಂತಮಂ ಹರುಷದಿಂ ಹೊಕ್ಕು
ಶೂಲಿಭಕ್ತನ ಪರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು

ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರೆ ನಡುವಿರುಳ್ಬಂದು
ಜಳದಂಗಳಂ ನೆನೆದನದ್ಭುತ ಮಿಗಲ್ಕಂದು
ನೆನೆಯೆ ತುಂಬಿದವು ನಭಮಂ ಮೇಘಸಂಕುಳಂ
ತನತನಗೆ ತೀವಿ ತೀಡಿತ್ತು ಜಲದಾಕುಳಂ
ಗಗನಂ ಘನೀಭೂತವಾದುದೆಂಬಂದದಿಂ
ಮಿಗೆ ತೀವಿ ಸೂಸಿತ್ತು ಸಲಿಲವುತ್ಸಾಹದಿಂ
ಮಳೆಗರೆದುದಾಗಸಂ ಜಳವಾದುದೆಂಬಂತೆ
ಇಳೆ ಜಳದ ಮೇಲೆ ತೇಂಕಾಡುತಿದೆಯೆಂಬಂತೆ
ಬಂದ ಮಳೆಯೊಳು ಕವಿದ ಕಳ್ತಲೆ ಕರಂ ಪೆಚ್ಚಿ
ಸಂದಣಿಸಿ ದಿಗುಮುಖಂಗೆಡಿಸಿ ಜಗಮಂ ಮುಚ್ಚಿ
ಮಿಂಚುವೆಳಗುಚ್ಚಳಿಸದಂತೆ ದಿಟ್ಟೈಸಿ ಬರೆ
ಸಂಚಳಿಪ ಮನಕೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ತೆರಪನೀಯದಿರೆ

ಇಂತಿಡಿದ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಭವನೂರಂ ಪೊಕ್ಕು
ತುಂತುರ್ವನಿಗಳೊಳಗೆ ನಡುಗುತ್ತೆ ಮೆಯ್ಯೊಕ್ಕು
ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನವರ ಮನೆಗೆಯ್ತಂದು
ಚಳಿ ಹತ್ತಿ ಮಳೆಯೊಳಗೆ ಘಾಸಿಯಾಗುತೆ ಬಂದು
ನಡುಗಿ ಪಲ್‌ಪರಿಗುಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲೊಳು ನಿಂದಿರಲು
ಕಡು ಶೀತದಿಂದಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕುತಂ ನಿಂದಿರಲು
ಒಳಗೆ ಚಳಿ ಹತ್ತುತಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರಿರೆ
ಬಳಲುತಂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕುಪವಾಸದಿಂದಲಿರೆ
ಹಾಸಲುಂ ಹೊದೆಯಲುಂ ಹರನ ನಾಮವೆಯವರ್ಗೆ
ಅಸುರದ ಚಳಿಗೆ ಮರೆ ಈಶನಾಮವೆಯವರ್ಗೆ
ಒಳಗೆ ಭಾಳೇಕ್ಷಣನ ನೆನಹು ತೀವಿರೆ ಕರಂ
ಚಳಿ ಹೊದ್ದದಂತಿರ್ದನಭವಭಕ್ತಂ ಕರಂ

ಇರಲವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತೆ ಸಾರುತ್ತೆ
ಹರ ಹರ ನಮಶ್ಶಿವಾಯೆಂಬ ದನಿದೋರುತ್ತೆ
ನಿಲೆ ಕೇಳುತಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನಾರೆಂದು
ಎಲೆಲೆಯೆನ್ನಾಳ್ದರು ಬಳಲ್ದ ದನಿಯಾಯ್ತೆಂದು
ಕೆಟ್ಟ ಕಳ್ತಲೆಯೊಳೆಯ್ತಪ್ಪರೇ ಎಲೆ ದೇವ
ನಟ್ಟಿರುಳ್ಮಳೆಯೊಳಗೆ ನಡೆತಪ್ಪರೇ ದೇವ
ಎಂದು ಗಳಗಳನೆ ಕದಹಂ ತೆರೆದು ಕಾಣುತಂ

ಬಂದು ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಬಿಳ್ದು ಭಯವೇರುತಂ
ಇರೆ ನಡಂ ನಡುಗಿ ಚಳಿ ಮಗನೆ ಚಳಿ ಚಳಿ ಮಗನೆ
ಹರಣಮಂ ಹತ್ತಿತ್ತು ಶೀತ ಉಹುಹೂ ಮಗನೆ
ನಿಲಲಾರೆನಿನ್ನೆಂತು ಕೈಕಾಲು ಸುರುಳ್ದಪವು
ಪಲವು ಮಾತೇನವಯವಂಗಳೆಲ್ಲರಳ್ದಪವು
ತನುವೊಡೆದಪುದು ಚಳಿಗೆ ಮನ ಸೀಳ್ದಪುದು ಚಳಿಗೆ
ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಡುಗಿ ಬಂದೊಳಗೆ
ಇರ್ಬರಿರ್ಪೆಡೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಜಂತೆಯನುರ್ಚಿ
ಒರ್ಬನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯಭವನಂ ಮೈವೆರ್ಚಿ
ಪಟು ಮಾಡಿದರ್ಬೆಂಕಿಯಂ ಶಿವನ ಚಳಿಗೆಂದು
ನಟಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ದನಭವಂ ಶೀತಮುಮನಂದು
ತೊಡೆಗಳಂ ತೋಳ್ಗಳಂ ಚರಣದ್ವಯಂಗಳಂ
ನಡು ಬೆನ್ನುರಸ್ಥಳಂ ವದನವಿಬ್ಬರಿಗಳಂ
ಶೀತವಿರದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಸಿಯೊತ್ತುತಿರೆ
ಭೂತೇಶ್ವರಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ನೋಡುತಿರೆ

ಎನಿತೆನಿತು ಚಳಿ ಹೋಗಲನಿತನಿತು ಪಸಿವಡಸೆ
ಅನುಮಿಸುತೆ ಪಸಿದೆಂ ಪಸಿದೆನೆನುತೆ ಲಟಲಟಿಸೆ
ಕೇಳುತಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನಾರುಮ್ಮಳಿಸಿ
ಬೇಳಾಗಿ ಮೂರುಪಾಸದೊಳಿರ್ದು ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ
ಎಂತೆಂದು ತಮ್ಮರಸಿಯರ ಮೊಗವ ನೋಡುತಿರೆ
ಚಿಂತಿಸಿದಳೊಂದು ತೆರನಂ ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚುತಿರೆ
ಮೊನ್ನೆ ಬಿತ್ತಿರ್ದ ಮೊಳೆವಿತ್ತನೆತ್ತಿಯೆ ತಂದು
ಪನ್ನಗಾಭರಣನ ಪಸಿವನಾರಿಸುವುದೆಂದು
ಅರುಪೆ ಹರುಷಂದಳೆದು ಪರಮಭಕ್ತಂ ಮೆಚ್ಚಿ
ಪೊರಮಟ್ಟನೊಲಿದು ಮಧ್ಯಮರಾತ್ರಿಯೊಳು ಪೆಚ್ಚಿ
ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಪಿರಿದಾಗೆ ಇತ್ತ ಚಳಿ ಘನವಾಗೆ
ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲೆ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಯುನ್ನತವಾಗೆ
ಬರುತಿರ್ದನಪ್ರತಿಮ ಶಿವಭಕ್ತನುರವಣಿಸಿ
ಪುರದ ಹೊಲನಂ ದಾಂಟಿ ಕತ್ತಲೆಯನುತ್ತರಿಸಿ
ಹಳ್ಳಂಗಳಂ ಕೆರೆಗಳಂ ತೊರೆಗಳಂ ದಾಂಟಿ
ಕೊಳ್ಳಂಗಳಂ ಕೊಳಗಳಂ ಲಂಘಿಸುತೆ ದಾಂಟಿ
ಪೋಗಿ ಗದ್ದೆಯೊಳಿರ್ದ ಮೊಳೆವಿತ್ತನೆತ್ತಿದಂ

ರಾಗದಿಂ ತಂದವಂ ಗೂಡೆಯೊಳಗಿಕ್ಕಿದಂ
ತಿರುಗಿ ಬರುತಿರ್ದಂ ಹರಂ ಹಸಿದನೆಂದೆನುತೆ
ಉರವಣಿಸಿ ಬರುತಂ ಬಳಲ್ದನೀಶ್ವರನೆನುತೆ
ಬಂದು ತಮ್ಮರಸಿಯರ ಮುಂದಿಳುಪಿ ನಲಿನಲಿದು
ತಂದ ಮೊಳೆವಿತ್ತನಾನಂದದಿಂದಂ ಹುರಿದು
ಅಮೃತಮಯವೆನಿಸುವೋಗರವ ನಲವಿಂ ಮಾಡಿ
ಸಮೆದ ಕೀರೆಯ ತಂದು ಮೇಲೋಗರಂ ಮಾಡಿ
ಅನುಮಿಸುತೆ ಭಕ್ತನಾರೋಗಣೆಗೆ ನಲಿನಲಿದು
ತನಯನಂ ಕದಳೀದಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಲು ಬಂದು
ನಿಂದಿರ್ದು ಬಾಳೆಯೆಲೆಯಂ ಕೊಯ್ವುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಇಂದುಧರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದುರಗಂ ಪಿಡಿಯಲಲ್ಲಿ
ಮರೆದೊರಗಿದಂತಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲು
ಹೊರಗೆ ಶಶಿಧರನಿತ್ತ ಹಸಿದೆನೆಂದೆನುತಿರಲು
ತಡೆದನೆಂದಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರೆಯ್ತಂದು
ಪಿಡಿದುರಗನಿಂ ಮಡಿದ ಮಗನನೀಕ್ಷಿಸುತಂದು
ಇದನರಿದಡಭವನುಣಲೊಲ್ಲನೇವೇಳುವೆಂ
ಇದನರುಪದುಣಲಿಕ್ಕಿ ಸಂತಸಂ ಮಾಡುವೆಂ
ಎಂದೆಲೆಗಳಂ ಕುಯ್ದು ತಂದು ಭಕ್ತನ ಮುಂದೆ
ಚಂದಚಂದದೊಳು ಪಾಸುತ್ತೆ ಸಂತಸದಿಂದೆ
ತಿಳಿನೀರ್ಗಳಂ ತಳಿದು ತೊಳಪವೋಗರವಿಕ್ಕಿ
ಎಳೆಯ ಕೀರೆಯ ಸಮೆದ ಮೇಲೋಗರವನಿಕ್ಕಿ
ಆರೋಗಿಪುದು ಸದಾಶಿವ ಕರುಣದಿಂದೆನುತೆ
ಹಾರೈಸುತಂ ಶಂಭುವೇ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತೆ

ಇರೆ ಹರಂ ಪುಳಕಿಸುತ್ತೊರ್ಬರಾವುಣ್ಣೆವೆನೆ
ಹರನ ಭಕ್ತರು ಸಪಙ್ತಿಯಲುಣ್ಣವೇಳ್ಕುಮೆನೆ
ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದೆನೆ ಕೇಳ್ದು
ನೊಂದು ಶಿವನುಣಲೊಲ್ಲನಿನ್ನೇವೆನೆನುತೆಳ್ದು
ಮಗನಿಲ್ಲದುದನರಿಪಬಾರದೇವೆಂ ಶಿವನೆ
ಮಗನಿಲ್ಲದಿರ್ದಡುಣಲೊಲ್ಲನೇವೆಂ ಭವನೆ
ಕರೆದು ನೋಡುವೆನೇಳದಿರ್ದಡಿನ್ನಭವಂಗೆ
ಶಿರವನೊಪ್ಪಿಸುವೆನುಣಲೊಲ್ಲದ ಮಹೇಶಂಗೆ

ಎನುತೆ ನಡೆತಂದು ತತ್ಸುತನ ಹತ್ತಿರೆ ನಿಂದು
ತನುಜ ಏಳೇಳು ಹರನುಣಲೊಲ್ಲನೀಗೆಂದು
ಕರೆಯಲಾಗಳೆ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದೇಳ್ವರಂದದಿಂ
ಚರಿತದಿಂದೆದ್ದ ಮಗನಂ ಕೊಂಡು ರಾಗದಿಂ

ಬರೆ ಜಗಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಂ ಮಸಗುತಿರಲೊಳಗೆ
ಪುರಹರಂ ವೃದ್ಧವೇಷವನುಳಿದು ತೊಳತೊಳಗೆ
ಜೆಡೆ ಚಂದ್ರಕಳೆ ನೊಸಲಕಣ್ ನಾಗಕುಂಡಲಂ
ತೊಡಿಗೆಯಹಿ ಕರೆಗೊರಲು ಮಿರುಪ ಮುಖಮಂಡಲಂ
ದಶಭುಜಂ ಡಮರುಗ ತ್ರಿಶೂಲಂ ಗಜಾಜಿನಂ
ದೆಸೆ ದೆಸೆಯ ಬೆಳಪ ಪುಲಿದೊವಲು ಪಂಚಾನನಂ
ತಾನೊಪ್ಪೆ ರವಿಕೋಟಿತೇಜಮಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ನಾನಾಸುಧಾಕರ ಪ್ರಭೆಗಳಂ ಭಂಜಿಸುತೆ
ಇರೆ ಕಾಣುತಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರೆಯ್ತಂದು
ಚರಣತಳದೊಳ್ಬಿದ್ದು ನೆರೆ ಪುಳಕಿಸುತ್ತಂದು
ದೇವಾ ಜರಾಜೀರ್ಣವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ದೇವ ಮಳೆಯೊಳು ಚಳಿಯೊಳೆನ್ನಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ಬಪ್ಪುದೇ ಇಂತಿರುಳು ಕರುಣಿ ಕರುಣಿಗಳರಸ
ಒಪ್ಪವಾಯ್ತಿಂದೆನ್ನ ಮಾಟ ಗಿರಿಜೆಯರರಸ
ಚಳಿ ಹತ್ತಿ ಗಾಳಿ ಹತ್ತಿತೆ ತಂದೆ ಹೇಳಯ್ಯ
ಮಳೆಯೊಳಗೆ ತನು ನೆನೆದು ಕರಗಿ ಕೊರಗಿತೆಯಯ್ಯ
ಎನುತಲೆ ಗಣೇಶ್ವರರು ನಡೆತಂದರುರವಣಿಸಿ
ತನತನಗೆ ಶಿವನನರಸುತ್ತಲಿ ಸಂದಣಿಸಿ
ನಂದೀಶ ವೀರಭದ್ರಾದಿ ಗಣಸಂಕುಳಂ
ಬಂದು ರುದ್ರಂಗೆರಗಿ ನಿಂದಿರೆ ನಿರಾಕುಳಂ
ಕಂಡು ಶಿವನೆಂದನೆಲೆ ನಂದೀಶ ಕೇಳಯ್ಯ
ಕಂಡೆನಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪ ನೇಹಮಂ ಪೊಸತಯ್ಯ
ಈ ಮಳೆಯೊಳೀ ಚಳಿಯೊಳಿಂತು ಹೋದವರುಂಟೆ
ಏ ಮಾತೊ ಮೊಳೆತ್ತನೆತ್ತಿ ತಂದವರುಂಟೆ
ಮಗನ ಸಾವಂ ನೋಡದುಣಲಿಕ್ಕಿದವರುಂಟೆ
ಜಗದೊಳಗೆ ನಿರ್ವಂಚರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರುಂಟೆ

ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಹೂಮಳೆಗಳೆರಗಿದವು
ಅಂದು ನಾಕದ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಂ ಮೊಳಗಿದವು
ಆಗಳಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನಾರಭವಂಗೆ
ಹೋಗಲೀವೆನೆ ದೇವ ಆರೈಸದಿಂದಿಂಗೆ
ಎನೆ ನಸುನಗುತೆ ಭಕ್ತನಿಚ್ಛೆಯಂ ನೆರೆ ಸಲಿಸಿ
ವನಿತೆ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಗಣಸಂಕುಳಂವೆರಸಿ
ಆರೈಸಿದಂ ಕರುಣದಿಂದಿಂದುಶೇಖರಂ
ಹಾರೈಸಿ ಮೊಳೆವಿತ್ತಿನೋಗರವನೀಶ್ವರಂ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ಗಂಡಹೆಂಡಿರ್ಗೆ ತನಯಂಗೆ
ಭಾಸುರದ ಪುಷ್ಪಕಂಗಳು ಬಂದವನುವಿಂಗೆ
ಬರಲವರನಾ ವಿಮಾನಂಗಳೊಳಗಿರಿಸುತಂ
ಹರುಷದಿಂದ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಂ ಹೊಯ್ಸುತಂ
ಕರೆದು ತುಂಬುರ ನಾರದರನೊಪ್ಪೆ ಪಾಡಿಸುತೆ
ಬರಿಸಿ ವರಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳಿಂದೆ ಪೊಗಳಿಸುತೆ
ಕೈಲಾಸಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನುತ್ಸಾಹದಿಂ
ಶೈಲಜಾಪತಿ ಕರುಣವುಬ್ಬರಿಸಿ ನೇಹದಿಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಗಣಪದವಿಯೊಳಗವರನೊಲಿದಿರಿಸಿ
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿ ತನ್ನಯ ಕರುಣದೊಳಗಿರಿಸಿ
ತಾನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಶೂನ್ಯನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ನಾನಾ ಶರಣವೃಂದಮನ್ಯನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಜನಹೃದಯಮಧ್ಯಜ್ಯೋತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ನಿರುಪಾಧಿಕಪ್ರಮೋದಾಂಭೋಧಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಸತ್ವಾದಿಗುಣವಿವರ್ಜಿತರೂಪನೊಪ್ಪಿದಂ
ತತ್ವನಿಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಮೃಡನಿಂ ಮೆರೆದಿಳೆಯಾಂಡರ
ಗುಡಿಮಾರರ ಕಂದನೆಂದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ನೀಂ ।
ಬಿಡದೆ ಕರುಣಿಪುದು ಕೃಪೆಯಿಂ
ಕಡೆಗಣಿಸದೆ ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೪. ಸೇದಿರಾಜನ ರಗಳೆ

ಪುರಹರಧೀರನ ಶಾಂತನ
ಪರಮಸುಖಾವಹನ ಸೇದಿರಾಜನ ಭಕ್ತ್ಯಾ ।
ತುರಮಂ ಪೇಳ್ವೆಂ ರಾಜಾ
ಭರಣನೆ ಕೇಳಯ್ಯ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

ಶ್ರೀಶಿವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯಿದೆಂದೆನಿಪ
ಈಶಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸುಖನಿಜನಿವಾಸವಿದೆನಿಪ
ಚೋಳದೇಶಂ ಸೊಗಯಿಪಾದೇಶದೊಳಗೆಸೆದು
ಕೇಳೊರ್ವ ಮನ್ನೆಯನೆನಿಪ್ಪನಿರ್ಪಂ ಮೆರೆದು
ನಾಮಂ ತನಗೆ ಸೇದಿರಾಜನೆಂಬುದು ನೆಗಳೆ
ಭೂಮಿಯೊಳು ಶಿವಭಕ್ತನಿರ್ಪಂ ಜಗಂ ಪೊಗಳೆ
ತಿರುನಾವಲೂರೊಳಗೆ ಮೆರೆವ ಮನ್ನೆಯನಾಗಿ
ಹರನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಭೂಷಣನಾಗಿ
ಭಕ್ತರೊಳು ಭಕ್ತಿಮನ್ನೆಯವನೊಲಿದೆತ್ತುವಂ
ಭಕ್ತಿಗಡ್ಡಂಬರ್ಪ ಮಾಯೆಯಂ ಮುತ್ತುವಂ
ಆರ್ಪಿನಿಂ ದುರಿತರಿಪುಕುಲವನೆಬ್ಬಟ್ಟುವಂ
ತೋರ್ಪ ದಶವಾಯುಗಳ ಬಿಡದೊತ್ತಿ ಕಟ್ಟುವಂ
ಕೂರ್ಪಿನಿಂದಂ ಮಾಯೆಗುಪ್ಪರಂಗಟ್ಟುವಂ
ದರ್ಪದಿಂದಂತಃಕರಣವ ಕಿತ್ತೆತ್ತುವಂ
ಒಳಗಣರಿವರ್ಗದೊಡನನುದಿನಂ ಕಾಳೆಗಂ
ಘುಳುಘುಳಿಪ ತಾಪತ್ರಯದ ಜಗಳದೂಳಿಗಂ
ಪರಿವಿಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳ [ಪೆಂ]ಬುಯ್ಯಲಂ ಪೋಪ
ಉರವಣಿಪ ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಬೇಂಟೆಯಂ ಪೋಪ
ಒಲವಿಂ ವಿವೇಕಪ್ರಧಾನನಂ ನಚ್ಚಿರ್ಪ

ನಲವಿಂದೆ ಬುದ್ಧಿಮಂತ್ರಿಯ ಮನಂಬೆಚ್ಚಿರ್ಪ
ಶ್ರೀ ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬಾಪ್ತನಂ ನಚ್ಚಿರ್ಪ
ಓಸರಿಸದಭವಭಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ಮಚ್ಚಿರ್ಪ

ಇಂತು ಜಗದೊಳು ಮೆರೆವನೀಶ್ವರನ ಮನ್ನೆಯಂ
ಸಂತತಂ ಸುಳಿಯಬಾರದು ತನ್ನೊಳನ್ನೆಯಂ
ಚೋಳಾದಿಗಳು ಬರಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲಂ ನೋಡ
ಶೂಲಿಯಣುಗರ್ಬರಲು ಬರವೆ ಸಮಯಂ ನೋಡ
ಎರಗಿಪಂ ತನ್ನ ಚರಣಕ್ಕಖಿಳ ಭೂಪರಂ
ಎರಗುವಂ ತಾನಭವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಾದರಂ
ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಬರವೆ ವರವೆಂದು ಭಾವಿಪಂ
ಭವನ ಭಕ್ತರ ಬರವೆ ಸಿರಿಯೆಂದು ಸೇವಿಪಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ ಬರವೆ ಆಯುವೆಂದುರ್ಬುವಂ
ಪರಮಭಕ್ತರ ಬರವೆ ಹರಣವೆನೆ ಕೊರ್ಬುವಂ
ಭಕ್ತರೆಂದುದೆ ತನಗೆ ಶಿವಶಾಸನಂ ನೋಡ
ಭಕ್ತರಿತ್ತುದೆ ತನಗೆ ಜೀವದುನ್ನತಿ ನೋಡ
ಶಿವಭಕ್ತರುಟ್ಟ ಬೀಳುಡೆ ತಾನುಡುವುದೆಲ್ಲ
ಶಿವಭಕ್ತರ ಪ್ರಸಾದಂ ತಾಂ ಸವಿವುದೆಲ್ಲ
ಆಣೆ ಭಕ್ತರದು ಘೋಷಣೆ ಭಕ್ತರದು ನೋಡ
ಕ್ಷೋಣಿ ಭಕ್ತರದು ತೇಜಂ ಭಕ್ತರದು ನೋಡ
ಕುರಿತುರಗಭಂಡಾರವವು ಭಕ್ತರವು ನೋಡ
ಅರಸುತನವಧಿಕತನವವು ಭಕ್ತರವು ನೋಡ
ಭಕ್ತರಿರಿಸಿದ ಬಂಟ ನಾನೆಂದು ಹೆಚ್ಚುವಂ
ಭಕ್ತರಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನೆ ತಾ ನಚ್ಚುವಂ

ಇಂತು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರೆ ಧರೆಗೆ
ಸಂತತಂ ಸೇದಿರಾಜಂ ಸುಖದೊಳಿರೆ ತನಗೆ
ದಾಯಾದ್ಯನೆನಿಪನೊರ್ಬಂ ದೂರದೇಶದೊಳು
ಆಯುಂಗೆಡುತಲಿರ್ದು ಪರನೃಪನಿವಾಸದೊಳು
ಬಳಿಕರ್ಧರಥ ಮಹಾರಥ ಸಮರಥರ್ಕಳಂ
ಬಳವಂತರತಿಬಳರೆನಿಪ್ಪ ವೀರರ್ಕಳಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ಸರ್ವಸಂಗ್ರಾಮಮಂ
ಮಾಡಿ ಸೋಲ್ತೋಡಿಯಾರದೆ ತನ್ನ ಭಂಗಮಂ
ನೆನೆದು ಸಾಮಂ ಭೇದ ದಾನ ದಂಡಂಗಳಿಂ

ಅನುವಲ್ಲದಿಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧದ ಪರಿಗಳಿಂ
ಚಿಂತಿಸಿದನೊಂದು ಪಾಪದ ಪರಮ ಸೀಮೆಯಂ
ತಂತ್ರಿಸಿದನೊಂದು ಬರಿವೇಷದ ದುರಾಸೆಯಂ
ಕೈಕೊಂಬೆನೆನ್ನ ಪಗೆಯಂ ತೀರ್ಚುವೆಂ ಕರಂ
ಏಕರಾಜ್ಯದೊಳೆ ಬಳಿಕಿರ್ಪೆಂ ನಿರಂತರಂ
ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗಲ್ಲದೊಂದು ಹೊರವೇಷಮಂ
ತಂದುಕೊಂಡಂ ಜೀವನೋಪಾಯದೋಷಮಂ
ಕೆಯ್ಗಳಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಸೂಡಿ
ಮೆಯ್ಗೆ ಮುಟ್ಟದ ವಿಭೂತಿಯನೊಪ್ಪವಂ ಮಾಡಿ
ಮಾಟದ ಜೆಡೆಯನಿಕ್ಕಿ ಬರಿ ಪುಲಿದೊವಲನುಟ್ಟು
ನೋಟಕ ಜನಕ್ಕೆ ದಿಟ ಭಕ್ತನಂತಳವಟ್ಟು
ಕವಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಮನವನಿರಿಸುವ ತೆರದೆ
ಸವೆದು ಘುಳುಘುಳಿಸುವೊಂದಲಗನಿರಿಸಿದನುರದೆ
ಇಂತು ವೇಷಂಬೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಬೆಬ್ಬನೆ ಬೆರೆಯೆ
ಅಂತಸ್ಥದೊಳು ಕೊಲೆಯ ಕುಡಿ ನಿಮಿರ್ದು ಕಡು ನೆರೆಯೆ
ಹೊರಗೆ ಮೆರೆದುದು ವೇಷದೊಳಗೆ ಬೆಳೆದುದು ರೋಷ
ವೆರಗಿದುದು ಸನ್ಯಾಸ ಉರಿಸಿತ್ತೈ ಬಕವೇಷ
ಅರಿಯಬಂದುದು ಭಕುತಿ ಮರೆಯಲಿರ್ದುದು ಪ್ರಕೃತಿ
ಕುರುಹುಗೊಂಡುದು ಮುಕುತಿ ಅರಕೆವಟ್ಟುದು ಯುಕುತಿ
ಹೊರಗೆ ವೇಷದ ಕವಿಲೆಯೊಳಗೆ ಹಸುದಿಂಬ ಹುಲಿ
ಹೊರಗೆ ಕಾರುಣ್ಯರಸವೊಳಗರುಣಜಲದ ಬಲಿ
ಹೊರಗೆ ಪುಣ್ಯದ ಬಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಪಾಪದ ಕಟ್ಟೆ
ಹೊರಗೆ ವೇಷದ ನಿಷ್ಠೆಯೊಳಗೆ ದೋಷದ ಮೊಟ್ಟೆ

ಅಳವಡಲ್ಕಿಂತು ಭಕ್ತರ ವೇಷಮಂ ತೊಟ್ಟು
ತಳರ್ದು ತನ್ನಯ ನಿಜನಿವಾಸಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಪಲವನೆಡೆಗೆಯ್ದು ಚೋಳ್ದೇಶಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು
ನಲಿದು ನರ್ತಿಸುತೆ ವೇಷಂದೋರುತಂ ಬಂದು
ಸೇದಿರಾಜನ ನಗರಿಯಂ ಪುಗುತ್ತೈತಂದು
ಬೀದಿಬೀದಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು
ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಂ ಮೀರಿ ನಡೆತಂದು
ಅರವರಿಸದೊಳಪೊಕ್ಕನುರವಣಿಸುತಂ ಬಂದು
ಹರವೇಷಮಂ ನೋಡಿದರ್ಗೆ ನೆರೆ ಬೀರುತ್ತೆ
ಪರಿಪರಿಯ ಕಪಟವೇಷವನವರ್ಗೆ ತೋರುತ್ತೆ

ಜೆಡೆ ಕುಂಡಲಂ ಮೈಯ ಭಸಿತದಿಂದಂದೊಪ್ಪೆ
ಪಿಡಿದ ಕವಳಿಗೆಯುಟ್ಟ ಪುಲಿದೊವಲಿನಿಂದೊಪ್ಪೆ

ಬರುತಿರಲು ಸೇದಿರಾಜಂ ಕಾಣುತಿದಿರೆದ್ದು
ಪರಿತಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಕಾಲೊಳು ಬಿದ್ದು
ತೆಗೆದು ಪದಮಂ ಕಂಗಳೊಳು ಕಪೋಳದೊಳೊತ್ತಿ
ಬಿಗಿದು ಕಂಠದೊಳು ಭುಜದೊಳು ಪೇರುರದೊಳೊತ್ತಿ
ಕೊಳುತಂ ಕೃತಾರ್ಥಮನನಾಗುತ್ತೆ ಬೀಗುತ್ತೆ
ಇಳಿವಶ್ರುಜಲದಿಂದೆ ಮೂಡುತ್ತೆ ಮುಳುಗುತ್ತೆ
ಮೊಳೆವ ಪುಳಕಂಗಳಿಂ ಕೊರ್ಬುತ್ತೆ ಕೊನರುತ್ತೆ
ಎಳಲ್ವ ಗದುಗದಿಕೆಯಿಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಗುತ್ತೆ
ಕೈಗೊಟ್ಟು ತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿರಿಸಿ
ಸೈಗೆಡೆದು ಬಿದ್ದು ಕಿಂಕರತೆಯಿಂ ಸಡಗರಿಸಿ
ಪದಕಮಲವಂ ತೊಳೆದು ತೀರ್ಥಜಲಮಂ ತಳಿದು
ಮುದದಿಂದೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರ್ದು
ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದ ಕಾರ್ಯಮಂ
ಆವುದೆಂದರಿಪುವುದು ಮಾಳ್ಪೆನದಕುಚಿತಮಂ

ಎನೆ ಭಕ್ತನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ನಿನಗೊಳ್ಳಿತಂ ತಂದೆವರಸ ಕೇಳಿಳೆಯೊಳಗೆ
ಮುನ್ನಾವನುಂ ಕೇಳ್ದು ಬಳಸಿದಾಗಮವಲ್ಲ
ಇನ್ನೊರ್ಬ ಪಿರಿಯರ್ಗೆ ಮರೆದು ಕೂಡುವುದಲ್ಲ
ಧರೆಯೊಳಗಪೂರ್ವವೆಂದೆನಿಪ ಶೈವಾಗಮಂ
ಹರನೊಲಿದು ಪುಳಕಿಸುತೆ ಕೇಳ್ದ ದಿವ್ಯಾಗಮಂ
ಇದೆ ಕವಳಿಗೆಯೊಳಿದಂ ಕೇಳ್ವುದು ರಹಸ್ಯದೊಳು
ಇದನತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೇಳ್ವುದೇಕಾಂತದೊಳು
ಎಂದೆನಲು ಸೇದಿರಾಜಂ ಹರುಷದೊಳು ಸಂದು
ಎಂದಂ ತೆಗೆಯಿಮೆಲೇ ದೇವ ಕರುಣಿಪುದೆಂದು
ಸಕಳ ಶೈವಾಗಮದ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಗಿರುತಿರಲು
ಸಕಳ ಭಕ್ತರ ಚರಿತ್ರಪ್ರಸಂಗದೊಳಿರಲು
ಈ ನೀಚನೀ ಭಕ್ತನುಂ ಮಾಳ್ಪುದಂ ನೋಡ
ಲಾನಾರೆನೆಂಬಂತೆ ರವಿಯಸ್ತಗಿರಿಗೋಡ
ಲಾಗಳೋಲಗದವರ್ಗಳೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು
ರಾಗದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಂದವರ್ಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು

ಬಂದು ಪರಿಮಳ ಸಲಿಲದಿಂದೆ ಮಜ್ಜನಕೆರ[ಸೆ]
ತಂದು ದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ
ದಿಟ ಭಕ್ತನಂತೆ ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ತಟಘಟೆನುತಂಗಂ ಕರನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿ
ಅಂತೆನುತ್ತಿಂತೆನುತೆ ಬರಿದೆ ಬೆಬ್ಬನೆ ಬೆರತು
ಚಿಂತಿಸಿ ಬಕಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಬರಿಮನವರತು
ಎಂಟುಮಡಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಕೃತ್ರಿಮವಿದೆಂಬಂತೆ
ಎಂಟು ಪರಿಯರ್ಚನೆಗಳಂ ಮಾಡುತಿರ್ದಂತೆ
ಕಡೆಗಣ್ಗಳಿಂ ಸೇದಿರಾಜನಂ ನೋಡುತಂ
ಗಡಬಡಿಸಿ ತುಟಿಮಿಡುಕಿ ಮೂಗುವಿಡಿದಾಡುತಂ
ಎನಿತೆನಿತು ನೋಡುತಿರಲನಿತನಿತು ಪಿರಿದಾಗೆ
ಎನಿತೆನಿತು ನೋಡದಿರಲನಿತನಿತು ಕಿರಿದಾಗೆ
ಇಂತು ದೈವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಡಂಬಂ ಮೆರೆದು
ಸಂತತಂ ಸುಖದಿಂ ಪ್ರಸಾದಭೋಗಂ ಬಡೆದು
ಕುಳ್ಳಿರಲು ಸೇದಿರಾಜಂ ಬಂದು ನಲವಿಂದೆ
ಒಳ್ಳಿತಾಯಿತ್ತೆನುತೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಸಂತಸದಿಂದೆ
ಎಲೆ ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು ದಿವ್ಯಾಗಮವನದಂ
ಸಲೆ ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಳ್ಪುದೆನ್ನನಿದು ಸಂಪದಂ

ಎನೆ ಭಕ್ತನಂದು ಮಧ್ಯಮರಾತ್ರಿಯೊಳು ನಿಂದು
ಮನುಜರಾರುಂ ಹತ್ತಿರಿರಲಾಗದಿನ್ನೆಂದು
ಅರಸಿಯಂ ಹಡಪಿಗನುಮಂ ಕಳುಪಿ ಕದಪಿಕ್ಕಿ
ಅರಸನುಂ ತಾನುಮಿರ್ವರುಮಾಗಿ ಮನವುಕ್ಕಿ
ಪೇಳ್ದಪಿವಿದಂ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿಯಂ
ತಾಳ್ದು ಕೇಳ್ವುದು ಸದಾಶಿವನ ಸರಸೋಕ್ತಿಯಂ
ಮೊದಲೊಳೀ ಕವಳಿಗೆಗೆ ಮೈಯಿಕ್ಕೆನಲು ನಿಂದು
ಸದಮಳಮನಂ ಹರುಷದಿಂ ಸೈಗೆಡೆದನಂದು
ಶಿವಭಕ್ತಿಸಂತೋಷಿ ನಲಿದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿರ್ದ
ಅವಯವಂ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿರ್ದ
ಉತ್ತಮಶಿವಾರಾಧಕಂ ಬಿಳ್ದು ಪಟ್ಟಿರ್ದ
ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸದಚಲಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ದ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ದಂಭಕಂ ಮಾಡಿತಂ ಶಿವನೆ
ಆಸುರದ ಘೋರವನದೆಂತುಸುರ್ದಪೆಂ ಭವನೆ

ಮೈಯೊಳುದ್ಧೂಳಿಸಿದ ಭಸಿತಮದು ಪೇಸುತಿರೆ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರ್ದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಳಿವುತಿರೆ
ಶಿವನೆ ಶಿವನೇ ಶಿವನೆ ಕವಳಿಗೆಯೊಳಗಣಿಂದೆ
ತವಕಿಸುತೆ ಘುಳುಘುಳಿಸುವಲಗನುರವಣೆಯಿಂದೆ
ತೆಗೆದು ನಡು ಬೆನ್ನಲಿರಿಯಲ್ಕೆ ನೆಲಸಂ ನಡಲು
ಸುಗಿಯದಳುಕದೆ ಬಳುಕದಂಜದೊಲವಿಂ ನಿಲಲು
ನಲವಿಂ ಕೃತಾರ್ಥಭಾವವನೆಯ್ದುತಿರೆ ಕಂಡು
ಚಲಿಸದದಿರದೆ ಬೆನ್ನನೊಡ್ಡಿಕೊಂಡಿರೆ ಕಂಡು
ಇರಿವುದನಿರಿದು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನಾ ದಂಭಕಂ
ಹೆರೆಮೆಟ್ಟಿ ನಡುಗಿ ಬೆಂಬಿಳ್ದನಾ ಪಾತಕಂ
ಭಯದೆ ಝುಮ್ಮನೆ ಬೆಮರ್ತಳುಕಿ ಬೆಬ್ಬಳೆವೋಗಿ
ದಯೆಗೆಟ್ಟು ನಿಂದವಂ ಸೆಡೆದು ಸಂಚಳನಾಗಿ

ಇರೆ ಸೇದಿರಾಜನೊಯ್ಯನೆ ನೋಡಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ
ಹರನೆ ಕೈ ನೊಂದವೇ ಎಲೆ ದೇವ ಅಲಗೊತ್ತಿ
ಅಂಜದಿರು ದೇವ ನೆರೆ ಮಾಡು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂ
ಅಂಜೆನೊಪ್ಪಿಸಿದೆನೀ ತನುವನಿದು ನಿಶ್ಚಯಂ
ಎನುತವರ ಕೈಯಿಂದೆ ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು
ಮನದೊಳಂಜದಿರೆನುತೆ ಕೈವಿಡಿದು ನಡೆಗೊಂಡು
ಇರಿದಲಗು ಕಾಣಬಾರದ ತೆರದೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು
ನೆರೆ ಧೈರ್ಯಮೂರ್ತಿ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಳವಟ್ಟು
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಂಪಿಸುವ ಭಕ್ತನಂ ಸೈತಿಡುತೆ
ತಳ್ಳಂಕದಿಂದೆ ಬೆಬ್ಬಳಿಪನಂ ಮಾಣಿಸುತೆ
ತನ್ನ ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾತನಂ
ಬಿನ್ನಣಂಬುಗದ ಸಾತ್ವಿಕಧೈರ್ಯಚೇತನಂ
ಕರೆಸಿದಂ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳಮಾತ್ಯನಂ
ಬರಿಸಿದಂ ತನ್ನ ಮನದಂತಪ್ಪ ಭೃತ್ಯನಂ
ಬಂದ ಸಚಿವಂಗೆಂದನೆನ್ನ ಸಂಪದವಿವರು
ಇಂದು ಶೈವಾಗಮವನೆನಗರಿಪಿದವರಿವರು
ಇವರಿಂದೆ ಪಲವು ಲೇಸುಗಳೆಮಗೆ ಹೊದ್ದಿದವು
ಇವರಿಂದೆ ಪರಮ ಶಿವಮಂತ್ರಂಗಳೊದಗಿದವು
ಇವರಿಂದೆ ಸಕಳಸಿದ್ಧಿಗಳಾದವೆಮಗಿಂದು
ಇವರಿಂದೆ ಶೈವಾಗಮಾಚಾರ್ಯರಿನ್ನಿಲ್ಲ

ಇವರ್ಗೆ ನಲಿದಾರಾಧಿಪಡೆ ವಸ್ತು ಬೆಲೆಯಲ್ಲ
ಎನುತೆ ಭಂಡಾರದವನಂ ಕರೆಸಿ ನಯದಿಂದೆ
ಮನವೊಲ್ದು ಪೊಸಪೊಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ಮುದದಿಂದೆ
ಕವಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಸುರಿದು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂ
ಇವರನಿಂದಿನಿತು ಬೇಳ್ಪನಿತು ಸುಯಿಧಾನದಿಂ
ಕಳುಪಿ ಬಾರೆಂದು ಸಚಿವನ ಕೂಡೆ ಭಕ್ತನಂ
ಕಳುಪಲಚ್ಚಾಳ್ಕುದುರೆ ಸಹಿತ ಶಿವದಂಭನಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡತ್ತಲೊಯ್ದಂ ಸಚಿವನಾತನಂ

ನೋಡಿರಿತ್ತಲು ಸೇದಿರಾಜ ಕರುಣಾತ್ಮನಂ
ತನ್ನ ನೋವಂ ನೋಡದವರ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ
ಅನ್ನೆಯಂ ಪೊರ್ದಲಾಗದು ಶಿವನೆ ಎನುತಿರ್ದ
ಇರಲಿತ್ತಲೀ ಭಕ್ತನಂ ಶಿವಂ ಮೆರೆವುದಂ
ಪರಿಕಿಸುವೆ ನೃಪನಳುಕದಿಹ ಧೀರತನವದಂ
ಎಂಬಂತೆ ಕವಿ ಪೂರ್ವದಿಸೆಯೊಳುದಯಿಸುತಿರ್ದ
ಅಂಬರಮನಡರ್ದು ಬೆಳಬೆಳಗುತಂ ಬರುತಿರ್ದ
ಇರೆ ಸುರಕ್ಷಿತದಿಂದೆ ಕಳುಪಿ ಸಚಿವಂ ಬಂದು
ಹರಭಕ್ತನಂ ಪದುಳದಿಂದೆ ಕಳುಪಿದೆನೆಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸೇದಿರಾಜಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೇಕನಿಷ್ಠೆಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಅರಸಿಯರು ಸಚಿವರು ಕುಮಾರರ್ಕಳಂ ಕರೆಸಿ
ಹರಭಕ್ತರಂ ಪಿರಿಯರಂ ಮಾನ್ಯರಂ ಬರಿಸಿ
ಪರಮ ಧೈರ್ಯದ ಮೊದಲ ಗವಸಣಿಗೆದೆಗೆವಂತೆ
ಹರನ ಶಾಂತಿಯ ಜವನಿಕೆಯನೋಸರಿಸುವಂತೆ
ಮುಸುಕಿರ್ದ ಭವಬಂಧಮಂ ತೆಗೆದು ಕಳೆವಂತೆ
ಮುಸುಕಂ ತೆರೆದನಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪರೆದೆ ನೋವಂತೆ
ತೆಗೆಯೆ ಬೆನ್ನಿಂದಲಗುರಕ್ಕೆ ಮೂಡಿರೆ ಕಂಡು
ಬೆಗಡುಗೊಳುತೆಲ್ಲರುಂ ಮರುಗಿ ಮುಮ್ಮಳಿಗೊಂಡು
ಏನಯ್ಯ ಏನಾದುದೆಲ್ಲಿಯದ್ಭುತವೆಂದು
ನೀನೇಕಿದೇಕೆ ಶಿವನೆಂತು ಮಾಡಿದನೆಂದು
ಮರುಗುವ ಜನಂಗಳಂ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂ ನಿಲಿಸಿ
ಉರುವ ಭಕ್ತನನೊರ್ವನಂ ಹಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಧ್ಯಾನಿಸಲು ತೊಡಗಿದ ಬಳಿಕ್ಕಲಗನುರ್ಚೆಂದು

ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಭವನಂ ನೆನೆಯಲ್ಕನಂದಂದು
ಉಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿರ್ದ ಪುಳಕಾವಳಿಗಳೊಡಗೂಡಿ
ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಶಿವಂಗೆಡೆಮಾಡಿ
ಬರೆದಂತೆ ಪೊಲಿದಂತೆ ಬೈತಂತೆ ಬೆಚ್ಚಂತೆ
ಇರಿಸಿದಂ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಂತೆ

ಇಂತು ಶಿವನ ಧ್ಯಾನದೊಳು ಸೇದಿರಾಜನಿರೆ
ಪಿಂತೆ ಸಾತ್ವಿಕನಲಗನುರ್ಚಲನುವಾಗುತಿರೆ
ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ಜನಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೊಳುತಮಿರೆ
ಕೂಡೆ ಸೈವರಗಾಗಿ ಕೌತುಕಂಬಡುತಮಿರೆ
ಶಿವನಂತರಂಗದೊಳಗಿದು ಪೊಸತೆನುತ್ತಮಿರೆ
ತವತವಗೆ ಮರವಟ್ಟು ಕರುವಿಟ್ಟ ತೆರದೊಳಿರೆ
ಈಶಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಶಲಾಕೆಯುಬ್ಬುವ ತೆರದೆ
ಹೇಸದೆ ತೆಗೆದನಲಗನಾ ಭಕ್ತನಂದುರದೆ

ತೆಗೆಯೆ ಜೆಡೆ ಚಂದ್ರಕಳೆ ನೊಸಲಕಣ್ಣಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಮಿಗೆ ಬೆಳಪ ಕುಂಡಲಂ ಮುಖಮಂಡಲವನೊಪ್ಪೆ
ದಶಭುಜಂ ಗಜಚರ್ಮವೆಸೆವ ಪುಲಿದೊವಲೊಪ್ಪೆ
ಶಶಿರವಿಸಹಸ್ರಮಂ ಮಸುಳಿಸುವ ಪ್ರಭೆಯೊಪ್ಪೆ
ಶಶಿಧರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿ ಬಂದು
ಹೊಸಹೊಸ ಕೃಪಾಸಲಿಲಮಂ ಸೂಸುತಂ ನಿಂದು

ಇರೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ಸುರಿದವುತ್ಸವದಿಂದೆ
ನೆರೆದು ಮೊಳಗಿದವು ದುಂದುಭಿರವಂ ನಲವಿಂದೆ
ಆಗಳು ಗಣಂಗಳೀಶ್ವರನ ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ
ರಾಗದಿಂ ಕುಣಿಕುಣಿದು ನಲಿದಾಡುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಸೇದಿರಾಜನನೆತ್ತಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮೈದಡವಿ
ಆದುದನುಪಮಸುಖವೆನುತ್ತಲ್ಲಿ ಮುದಮೊದವಿ
ಮನದೊಳೆಳ್ಳನಿತು ನೋವಿಂತು ಪೊರ್ದದರುಂಟೆ
ತನುವನಿಮ್ಮೈಗಾಣೆ ಹರುಷವಾದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಗಾಸಿಗಿಂತು ನಿಂದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನವರ ಬರಿವೇಷಮಂ ನಂಬಿದವರುಂಟೆ

ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಶಂಕರಂ ಬೆಸಸುತಿರೆ
ಬಂದವು ವಿಮಾನಂಗಳಿಂದುಧರನುರ್ಬುತಿರೆ
ಬರೆ ಪೊಸವಿಮಾನದೊಳು ಸೇದಿರಾಜನನಿರಿಸಿ
ಹರುಷದಿಂ ತಂದವರನೊಲವಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಧರಣೀತಳಂ ನೋಡಲಾಗಸಕ್ಕವತರಿಸಿ
ಪರಿಪರಿಯ ನುಡಿಗಳಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೋಳೈಸಿ
ಬಂದು ಕೈಲಸವಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಗಂಬೆತ್ತು
ಸಂದ ಗಣಪದವಿಯಂ ಸೇದಿರಾಜಂಗಿತ್ತು
ಭಕ್ತಜನಕಮಲಭಾಸ್ಕರಮೂರ್ತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಕುಲಜಲನಿಧಿಸುಧಾರೋಚಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಜನವರಫಲಿತಸುರಭೂಜನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಹೃತ್ಕಮಲವಿಲಸನಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅರರೆ ಭಾಪುರೆ ಭಲರೆ ಭಾಳಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಧರೆ ಹೊಗಳೆ ಸುರರುಘೇಯೆನೆ
ಹರುಷಂ ಮಿಗೆ ಮೆರೆದ ಸೇದಿರಾಜನ ಶಿಶು ಕಿಂ ।
ಕರನೆಂದೊಲವಿಂದೆನಗಂ
ಕರುಣಿಸುವುದು ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೫. ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವರ ರಗಳೆ

ಹರವರಿಯ ಪರಮಭಕ್ತ್ಯಾ
ವರಣನ ತೇಜೋಧಿಕನ ಸಮಗ್ರನ ಶೈವಾ।
ಭರಣನ ಮೆರೆಮಿಂಡನ ತತ್
ಚರಿತವನವಧರಿಸು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವನೊಲಿದು ನಲಿದು ನೆಲೆಸಿದ ಚೋಳ
ದೇಶಕ್ಕೆ ತೊಡವೆನಿಪುದೊಂದೆ ಪುರವದು ಕೇಳ
ಧರೆಗೆ ತಿರುವಾರೂರೆನಿಪ್ಪ ಪೆರ್ಮೆಯ ಪುರಂ
ಹರನಲ್ಲಿ ಹರುಷದಿಂ ನೆಲಸಿರ್ಪನದು ಕರಂ
ರಂಜಿಪುದು ಬೇರೊಂದು ಕೈಲಾಸದಂದದಿಂ
ಭಂಜಿಪುದು ಮಿಕ್ಕ ದರ್ಶನಮಂ ಸಗರ್ವದಿಂ
ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲವಾ ಪುರದ ಮಹಿಮೆಯಂ
ಬಗೆಗಗೋಚರವೆನಿಪ ಶಿವಲಿಂಗಸೀಮೆಯಂ
ಇಂತೊಪ್ಪುವಾ ಪುರದೊಳೊರ್ವನಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಸಂತತಂ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನೆನಿಪಂ ನೋಡ
ಆಚಳನಪ್ರತಿಮನೇಕೈಕನಿಷ್ಠಂ ನೋಡ
ಶುಚಿ ಸದರ್ಥಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತನಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಶಿವನಲ್ಲದಾರುವಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಕಡುಮಾನಿ
ಭವನಲ್ಲದೇನುವರಿಯದ ಶಿವೈಕಧ್ಯಾನಿ
ಸತ್ಯನುತ್ತಮಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನುನ್ನತಕರಂ
ನಿತ್ಯನನುಪಮನೊಪ್ಪುತಿರ್ಪನುತ್ಸವಕರಂ

ಇಂತಿರಲು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ನಳನಳಿಸಿ
ಸಂತಸದೆ ಹರನೊಲವು ಕರಣದೊಳು ಪಲ್ಲವಿಸಿ

ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಪನ್ನಗಧರಂಗಿತ್ತು
ತನ್ನನಭವಂಗೆ ಬಳುವಳಿಯ ತೊಳ್ತಾಗಿತ್ತು
ಅನವರತವೊಲ್ಲೈಸುತಿರ್ಪನೀಶನನಲ್ಲಿ
ಮನವೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪನಭವನನಲ್ಲಿ
ಬಲವರುತ್ತಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನಡೆಯಿಲ್ಲ
ನಲಿದು ತುತಿಯಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನುಡಿಯಿಲ್ಲ
ಶಿವನನೀಕ್ಷಿಪುದಲ್ಲದೆಂತು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ
ಭವನಾಮವಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ
ಶಿವನ ಸೋಂಕಲ್ಲದನ್ಯವನು ಸೋಂಕುವುದಿಲ್ಲ
ಭವನ ನೆನಹಲ್ಲದೇನುಂ ಬೇರೆ ನೆನಹಿಲ್ಲ

ಇಂತು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂ ಶಂಕರಂಗಾಗಿರಲು
ಸಂತಸದೊಳರ್ಚಿಸಲು ಬರ್ಪನೊಪ್ಪುತ್ತಿರಲು
ಬರುತಲುರವಣಿಸುತಂ ನಿಲಲಾರೆದೆಯ್ತಂದು
ಹರುಷದಿ ಭುಜಂ ತೀವಲಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಳುತಂದು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತಪ್ಪಿ ತಣಿಯದೆ ಸುಯ್ದು ನೋಡುತಂ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಪುಗುವಂತೆ ತಿರುಗಿ ತಕ್ಕೈಸುತಂ
ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕರುಣಿಸು ಮಹಾದೇವ ದೇವೆನುತೆ
ಬಗಿದು ಪುಗಲೆಂದು ತನುಮನವನನುಮಾನಿಸುತೆ
ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವ ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ
ಕರುಣಿಸು ಮಹಾದೇವ ಪರಕಿಸು ಮಹಾದೇವ
ಎಂದು ಕರೆವುತೆ ಕರೆವುತಿರಲು ಗದ್ಗದವುಣ್ಮಿ
ಬಂದು ಪುಳಕಂಗಳಡಕಿಲುಗೊಳುತ್ತಂ ಪೊಣ್ಮೆ
ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಜೋಲ್ದು ಶಿವಲಿಂಗದೊಳು ತಲೆಯಿಟ್ಟು
ಉಣ್ಮುವಾನಂದದಿಂ ಮನವಳಿದು ಮೆಯ್ಯಿಟ್ಟು
ಮರೆದೊರಗಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಸೂರೆಗೊಡುತಲ್ಲಿ
ಮರೆದು ಕಿರಿದುಂ ಪೊಳ್ತು ಮೆಲ್ಲನೆಳ್ಚರುತಲ್ಲಿ
ಕಣ್ದೆರೆದು ನೋಡಿ ತಣಿಯದೆ ತೆಗೆದು ಮುಂಡಾಡಿ
ನುಣ್ದನಿಗಳಿಂದಮೃತರಸ ಒಸರೆ ಮಾತಾಡಿ
ಇಳಿವಶ್ರುಜಲದೊಡನೆ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತುರುಬುತಂ
ಆನಂದರಸದೊಡನೆ ಚಂದನವನೀವುತಂ
ನಾನಾ ಸುಗೀತದೊಡನಾರತಿಯನೆತ್ತುತಂ

ಈ ತೆರದೆ ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ಭೂತೇಶನೊಡನೆ ಮೆರೆಮಿಂಡನಿಂತೊಪ್ಪುತಂ
ಇರೆ ಧರೆಗೆ ಪೊಸ ವಸಂತಂ ಬರ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಹರುಷಂ ಬರ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ತಿರುನಾಳ್ಬರಲು ಪುರವನಳ್ತಿಯಿಂ ಕೈಗೆಯ್ದು
ತರತರದೆ ಹೊನ್ನು ರನ್ನದೊಳೆಯ್ದೆ ಕೈಗೆಯ್ದು

ಇರೆ ಶಿವಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಮಂಟಪದೊಳೆಲ್ಲ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ನೆರೆದು ಘುಳುಘುಳಿಸುತಂತೆಲ್ಲ
ಅರಿ ಬಿರಿದಿನುಬ್ಬಟ್ಟೆಯ ನೇಮದಚಲರ್ಕೆಲರು
ಪರಿಪರಿಯ ವೀರದ ಮಹಾಸಮರ್ಥರ್ಕೆಲರು
ಹರನಲ್ಲದೇನುಮಂ ಸೊಗಸದಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ತನು ಕರಗುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಶಾಂತರುಂ ಸತ್ಯರುಂ ವೀರರುಂ ಧೀರರುಂ
ಕಾಂತರುಂ ಕಮನೀಯ ರೂಪರುಂ ನಿತ್ಯರುಂ
ಪಾಡುತಂ ಪೊಗಳುತಂ ಹೊಂಗಿ ಹೊರೆಯೇರುತಂ
ಆಡುತಂ ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುತಂ
ನೆರೆದು ನಳನಳಿಪ ಸುರತರುವಿನಾರವೆಯಂತೆ
ತರದಿಂದೆ ತೊಳತೊಳಪ ಚಂದ್ರನ ಬಳಗದಂತೆ
ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಥಳಥಳಿಪ ತರಣಿಮಂಡಲದಂತೆ
ಘುಳುಘುಳಿಸುತುರವಣಿಪ ಸಿಡಿಲ ಸಡಗರದಂತೆ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡುದು ಚೋಳದೇಶದ ಮಹಾಗಣಂ
ಕೀರ್ತಿವಡೆದುದು ಚಂದ್ರಧರನ ನಚ್ಚಿನ ಗಣಂ
ಆ ಗಣಂಗಳ ನಡುವೆ ಮೆರೆಮಿಂಡನೊಪ್ಪಿದಂ
ನಾಗಭೂಷಣನ ಭಕ್ತರ ತೇಜನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ತೇಜದಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಭರ್ಗನ ಭಾಳನೇತ್ರದಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ಆ ಸಮಯದೊಳಗಿತ್ತಲರರೆ ಕೋಳಾಹಳಂ
ಭಾಸುರಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬರ್ಪ ಸಂಕುಳಂ
ಕಹಳೆ ಮದ್ದಳೆ ಶಂಖ ಪಟಹನಾದಂಗಳೊಳು
ಬಹುವಿಧದ ನರ್ತನವಿಚಿತ್ರಲಾಸ್ಯಂಗಳೊಳು
ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾದಿ ವಾಗ್ಮಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗೆ

ನವರಸರಸಜ್ಞ ರಸಿಕಪ್ರಕೀರ್ಣಕದೊಳಗೆ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಸರಸ ಗಾಯಕರ ಗೇಯಂಗಳೊಳು
ನೆಗೆದು ಸುತ್ತಂ ಪರಿಮಳಿಸುವ ಗಂಧಂಗಳೊಳು
ಮುಡಿಗೆರಗುವಳಿಕುಳಂಗಳ ಪೀಲಿದಳೆಯೊಳಗೆ
ಅಡಿಗೆರುಗುವರಸುಮಕ್ಕಳ ಸಂದಣಿಗಳೊಳಗೆ
ತೆಗೆದುಟ್ಟು ಪೊಸಸಪುರ ಮಲ್ಲಗಂಟೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸುವ ತೋರಹಾರವಲ್ಲಾಡುತಿರೆ
ಮೆಯ್ಯೊಳಣ್ಪಿಕ್ಕಿರ್ದ ಚಂದನಂ ಮೆರೆವುತಿರೆ
ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದ ನೀಲಾಬ್ಜವೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕಂ ಲಲಾಟದೊಳಗೆಸೆವುತಿರೆ
ಉತ್ತಮಂ ವರ ತುರಂಗಮನೇರಿ ಮೆರೆವುತಿರೆ
ಎಡಬಲದ ಸರಿಸಬೀದಿಯನೇರಿ ತೋರುತಂ
ಮೃಡನ ಶರಣಾವಳಿಗೆ ಪೊಡಮಡದೆ ಪೋಗುತಂ
ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗನಾನಂದದಿಂ ಕಳಿದು
ಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ತುರಗದಿಂದೊಲಿದಿಳಿದು
ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಸೊಕ್ಕೇರಿ ನೋಡುತಂ
ಮಿಕ್ಕ ಕಡು ಸಲುಗೆಯಿಂದುಕ್ಕಿ ನಲಿದಾಡುತಂ

ಇರಲಿತ್ತ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಉರಿದೆದ್ದು ಭುಗಿಲೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಹರಿಯಜಸುರಾವಳಿಗಳೆರಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಸುರನರೋರಗಯಕ್ಷರೆರಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ವರಮುನಿಗಳುಂ ಮನುಗಳೆರಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಪರಮಕಾರಣಿಕರೆಲ್ಲೆರಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಇವನಾವನತಿಗರ್ವಿ ಉಬ್ಬೇರಿ ಪೋದವಂ
ಶಿವನಿಳಯದೊಳು ತುರಂಗವನೇರಿ ಪೋದವಂ
ಎನಲಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲವರು ದೇವ ಸಲುಗೆಯ ನಂಬಿ
ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಮನದ ನಚ್ಚಿನಾತಂ ನಂಬಿ
ದೇವರೊಲಿವರು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆಯೆಲೆ ದೇವ
ದೇವರೊಳು ತನ್ನೊಳಗಭೇದಭಾವಂ ದೇವ
ಎನೆ ಕೆರಳ್ದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಸಡಿಫಡೇತರ ಭಕ್ತಿ
ಘನಮಹಿಮರೆನಿಪ ಭಕ್ತರ್ಗೆರಗದನ ಭಕ್ತಿ
ಕೈಕೊಂಬನೇ ಶಿವಂ ಶರಣಸಂತತಿ ಮುಳಿಯೆ

ಕೈಕೊಂಬನೇ ಹರಂ ಹರನ ವಶವೇ ಕಳೆಯೆ
ಎರಗದಡೆ ಬೊಮ್ಮನಂ ಕಂಬವಂ ಮಾಡುವರು
ಎರಗಿದಡೆ ಕಂಬವಂ ಬೊಮ್ಮನಂ ಮಾಡುವರು
ಮೀರಿದಡೆ ಕಾಲನಂ ಕೋಪದಿಂ ಸುಟ್ಟವರು
ಮೀರಿದಡೆ ಹರಿಗಚಲಶಾಪವಂ ಕೊಟ್ಟವರು
ಇವನನೇಂ ಬಗೆವರೇ ತೃಣವಿವಂ ತೆಗೆಯೆಂದು
ಇವನನಾವಂ ಕೊಂದಡಂ ಕೊಂದುದೇ ಸಂದು
ದೆನುತೆ ಕಣ್ಕೆಂಪೇರಿ ಕೈನಡುಗಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ
ಕೊನೆಮೀಸೆ ಕೆತ್ತಿ ಭುಗಿಲೆನುತೆ ತನು ಹಳಹಳಿಸಿ
ಹೊಯಿ ಡಂಗುರವನವಂ ಹೊರಗು ಹೊರಗೀ ಸಭೆಗೆ
ಹೊಯಿ ಡಂಗುರವನಾವನಾದಡಂ ಹೊರಗೆಮಗೆ

ಎನೆ ಶರಣರೆಲ್ಲರುಘೇಯೆಂದು ವಾದ್ಯಂಗುಡಲು
ಮುನಿದ ದನಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕಿವಿಗೆ ಕೈಗುಡಲು
ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಗಣಂಗಳ ದಾಳಿಯೆಂದರಿದು
ಇನ್ನೆಂತು ಮಾಳ್ದೆನೆನುತವ್ವಳಿಸಿ ಭಯವಿಡಿದು
ಎಡಹುತಂ ತಾಗುತಂ ಕಡುಭೀತಿಮನನವಾಗಿ
ದಡದಡಿಸುತೋಡಿದಂ ದೇವನ ಬನಕ್ಕಾಗಿ
ತುರಗವೊಂದೆಸೆ ಹೀಲಿದಳೆಯೊಂದು ದೆಸೆಯಾಗಿ
ಪರಿಜನವದೊಂದು ದೆಸೆ ತಾನೊಂದು ದೆಸೆಯಾಗಿ
ಝುಮ್ಮೆನೆ ಬೆಮರ್ತುರ್ಜ ಭೀತಿಯ ಪರಮಕಾಷ್ಠೆಯಿಂ
ಝೊಮ್ಮಿಡುತೆ ಕರೆದನೀಶನನೇಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂ
ಕಯ್ಯೆತ್ತಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತೊರಲುತಂ
ಅಯ್ಯ ಬಾರೈಯೆನುತೆ ಗಿರುಕೆನಲು ಹೆದರುತಂ
ಎನ್ನನೊರ್ವನನೊಪ್ಪಿಸುವರೇ ಮಹಾದೇವ
ನಿನ್ನನುರೆ ನಂಬಿದರ್ಗಿನಿತು ಮಾಳ್ಪರೆ ದೇವ
ಹೊಸ ಪರಿಯ ಮುನಿದರೆನಗೀಶಭಕ್ತರು ದೇವ
ದೆಸೆ ಕಾವುಳೇರ್ದಂದವಾದುದದಿಂದೆಲೆ ದೇವ
ಅಯ್ಯೋ ಅನಾಥನಾಥಂ ನೀನಲಾ ತಂದೆ
ಅಯ್ಯೋ ಅನಾಥಬಂಧುವೆ ಕೇಳೆಲೇ ತಂದೆ
ಅಯ್ಯೋ ಕೃಪಾಕರಾ ಬಾರ ಕರುಣಾಕರಾ
ಅಯ್ಯೋ ದಯಾಪರಾ ದನಿದೋರು ಶಂಕರಾ
ಎಂದು ಕರೆವಾರ್ತಸ್ವರಂ ಶಿವನನಿರಲೀಯ

ದಂದೊಡಂಗೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಕಾಣುತಂ ಜೀಯ
ಇನಿತು ಹೊತ್ತಂ ತಡೆವರೇಯೆಂದು ಸೈಗೆಡೆದು
ಮನವೊಡೆಯಲೊರಲುತಂ ಚರಣಯುಗಮಂ ಪಿಡಿದು
ಕೂಗಿಡುವ ನಂಬಿಯಂ ಸಂತವಿಡುತಿರಲಿತ್ತ
ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿದವಡಸಿ ದೇವಾಲಯದೊಳತ್ತ
ಇಕ್ಕೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಂತೆ ಪರಿಜನಂ ಪುರಜನಂ
ತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟೆಲ್ಲ ಶಿವಶಿವಯೆನುತ್ತಂ ಜನಂ
ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಕಂಡಡಲ್ಲದೀಕ್ಷಿಸದಿರ್ಪ
ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲದುಣ್ಣದೆಯಿರ್ಪ
ಹಸುಗೂಸು ಬಾಲೆಯರ್ಬಾಲಕರ್ಮೊದಲಾಗಿ
ಎಸೆವ ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ಗೋಳಿಡುತೆ ಬೇಳಾಗಿ
ಎಮಗೆ ತಾಯುಂ ತಂದೆ ಶಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆನುತೆ
ಎಮಗೆ ಕಣ್ಣುಂ ಗತಿಯುಮಿಂದುಧರನೆಂದೆನುತೆ
ಶಿವನ ಕದವಿಕ್ಕಿದಡದೆಂತು ಜೀವಿಪೆವೆನುತೆ
ಅವಧಿರಿಸೆಲೇ ಮಹಾದೇವ ಕರುಣಿಪುದೆನುತೆ
ಬಂದು ಗಣತಿಂತಿಣಿಯ ಮುಂದೆ ಶಿವದಿಡುತಿರಲು
ಅಂದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಮಿಂಡರೇನೀದೇನೆನುತಿರಲು
ದೇವನಾ ನಂಬಿಯೊಡಗೂಡಿ ಪೋದಂ ದೇವ
ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿದವೆಲೇ ದೇವ
ಹಸು ಹುಲ್ಲನೊಲ್ಲದಿವೆ ಶಿಶು ಬೆಣ್ಣೆದಿನ್ನದಿವೆ
ಅಸುಗಳೆವುತಿವೆ ಪುರಜನಂ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿಯಿವೆ
ಎನಲೊರ್ವರೊರ್ವರ ಮೊಗಂ ನೋಡುತಿರಲಲ್ಲಿ
ತನತನಗೆ ಕೌತುಕಂಬಡುತಮಿರಲಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲರುಂ ಮುಂದುಗಟ್ಟೇನುವಂ ಕಾಣದಿರೆ
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ಭಯವೇರಿ ನುಡಿ ಮುಂದುದೋರದಿರೆ
ನುಡಿದನಪ್ರತಿಮ ಮೆರೆಮಿಂಡನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ನುಡಿದನಮ್ಮಮ್ಮ ದುರ್ಜನಜನಂ ಮದವುಡುಗೆ
ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಮೀರಿದವನೊಡನೆ ಹೋದನೇ
ಶಿವಭಕ್ತಂ ನೋಡದವನೊಡನೆ ಹೋದನೇ
ಮತ್ತೆ ಹೊಯಿ ಡಂಗುರವನಿನ್ನೊಮ್ಮೆಯೀಶಂಗೆ
ಮೊತ್ತದ ಗಣಾವಳಿಯನೊಲ್ಲದ ಮಹೇಶಂಗೆ
ಎಂದು ಸರ್ವೇಶನಂ ಪೊರಗೆಂದು ಪೊಯಿಸುತಿರೆ
ಅಂದು ಮೆರೆಮಿಂಡರಾಕ್ರಮಣೆಯಿಂ ಸಾರುತಿರೆ

ಅವರೆಂದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಸರ್ವವುಂ ಶಿವನೊಳಗೆ
ಶಿವನೆ ಹೊರಗಪ್ಪುದಿದು ತಪ್ಪದೀ ಜಗದೊಳಗೆ
ಎಂತು ನುಡಿದಡದೇನು ತಪ್ಪಿ ನುಡಿಯಂ ಭಕ್ತ
ಎಂತು ನಡೆದಡೇನು ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯಂ ಭಕ್ತ
ಎಂದಂತೆ ಡಂಗುರಂ ಸಾರೆ ಕೇಳ್ದೀಶ್ವರಂ
ಮುಂದಿರ್ದ ನಂಬಿಗಿಂತೆಂದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ಎನ್ನನೊಳಗಾಗಿ ಹೊರಗೆಂದರಿನ್ನೇಗುವೆಂ
ಇನ್ನೆಂತು ಭಕ್ತರ ನಿರೋಧಮಂ ನೀಗುವೆಂ
ಭಕ್ತರೊಲ್ಲದರೆನ್ನನೊಲ್ವರಾರೈ ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರರಿಯದರೆನ್ನನರಿವರಾರೆಲೆ ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರರ್ಚಿಸದೆನ್ನನರ್ಚಿಸುವರಾರ್ ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರಾಗದಡೆ ಎನಗಪ್ಪರಾರೆಲೆ ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರೀಯದಡೆ ಎನಗೀವರಾರೆಲೆ ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರುಂ ನೋಡದಡೆ ನೋಳ್ಪರಾರೆಲೆ ನಂಬಿ
ಎನೆ ನಂಬಿ ನಡನಡಂ ನಡುಗಿ ನೆಲನಂ ಪುಗುತೆ
ನಿನಗಿನಿತವಸ್ಥೆಯೆಲೆ ತಂದೆಯೆನಗೆಂತೆನುತೆ
ನಿನಗಿನಿತು ಘನವೆನ್ನನಾರ್ಬಲ್ಲರೆಂದೆನುತೆ
ನಿನಗೆ ಕೊರಲುಬ್ಬಸವಿದಾನೆನಿತರವನೆನುತೆ
ಇನ್ನೆನ್ನನೆಲೆಲೆ ಕೊಂದಕೊಂದರೆಂದೆನುತೆ
ಇನ್ನೇನು ಶಿವನೆ ಸತ್ತೆಂ ಸತ್ತೆನೆಂದೆನುತೆ
ಬಾಡಿ ಬಲ್ಪಳಿದು ಹರಣಂಗಳಿವೆ ನಂಬಿಯಂ
ಕೋಡಿ ಕೋಳ್ಗುದಿಗೊಂಡು ಬೇಂಬೀಳ್ವ ನಂಬಿಯಂ
ನೋಡಿ ಮನದೊಳು ನಗುತೆ ಕರುಣಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಬೇಡಿನ್ನದೇಕೆ ಕಾಡಲ್ಕೆಂದು ಮೆಯ್ವಿಟ್ಟು
ಮಗನೆ ಶಂಕಿಸದಿರಂಜದಿರಂಜದಿರು ನಂಬಿ
ಬಗೆದೆನಿದು ತಪ್ಪುವೊಂದನುಮಾನವಂ ನಂಬಿ
ಶರಣೆಂದಡೆಮ್ಮವರು ಕಾವರೀವರು ಮಗನೆ
ಶರಣೆಂದಡೆನ್ನವರು ತಮ್ಮನೀವರು ಮಗನೆ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹಗೆಯಪ್ಪ ಶಕ್ತರೊಳರೇ ಮಗನೆ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇದಿರಪ್ಪನಾವನುಂಟೆಲೆ ಮಗನೆ
ಹಾಡಯ್ಯ ಹೊಗಳಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನ ಭಕ್ತರಂ
ಬೇಡಯ್ಯ ನೋಡಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನ ಭಕ್ತರಂ

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ನಂಬಿ ನಾನಾರನರಿವೆಂ ದೇವ
ಘನಮಹಿಮರಂ ಪಿರಿಯರಂ ಬಲ್ಲೆನೇ ದೇವ
ಬಲ್ಲಡೆನಗೇಕಿನಿತವಸ್ಥೆಯಾದಪುದೀಶ
ಬಲ್ಲಡೇಕಾದಪ್ಪುದಿನಿತು ದಾವತಿಯೀಶ
ಎಂದಡಭವಂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕರುಣದೆ ನೋಡಿ
ಎಂದನಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ವದನವಂ ನೋಡಿ
ಕೇಳೆನ್ನ ಪರಮ ಭಕ್ತರ ದಿವ್ಯ ನಾಮವಂ
ಕೇಳೆನ್ನ ಆಪ್ತ ಶರಣರ ಪುಣ್ಯ ನಾಮವಂ
ಎನುತೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುತಂ
ಮನದೊಳೆಲ್ಲರ ಪೆಸರನೋವುತೊಳಗಿರಿಸುತಂ
ತಂದೆ ಲಾಲಿಸುತೆ ಮಕ್ಕಳ ಪೆಸರ್ಗೊಂಬಂತೆ
ಎಂದನಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿಂತೆ
ಹಾಡೆನ್ನ ತಿರುನೀಲಕಂಠರನೆಲೇ ನಂಬಿ
ಹಾಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರಂಘ್ರಿಯನೆಲೆ ನಂಬಿ
ಹೊಗಳೆನ್ನ ತಂದೆಯಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನಂ
ಹೊಗಳೆನ್ನ ಧೈರ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ಸೇದಿರಾಜನಂ
ಹಾಡೆನ್ನ ಭಕ್ತನಿಧಿ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವಂ
ಹಾಡೆನ್ನಯಮರನೀತಿಗಳನತ್ಯಾತುರಂ
ಹೊಗಳೆನ್ನ ಇರಿಭಕ್ತ ಏಣಾದಿನಾಥರಂ
ಹೊಗಳೆನ್ನ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಮಾನಕಂಜಾರರಂ
ಹಾಡು ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡ ಕಲಿಕಾಮದೇವರಂ
ಹಾಡುವೊಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಯ ಪುಶಲೆಯಾಂಡರಂ
ಹಾಡೆನ್ನ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಯನತ್ಯಾದರಂ
ಹಾಡೆಂದು ಹಾಡಿಸುತ್ತರುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಇಂತಿವರ್ಮೊದಲಾದರೆಲ್ಲರಂ ಪಾಡಿಸುತೆ
ಮುಂತೆ ನಂಬಿಯನಳ್ಕರಿಂದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿಸುತೆ
ಹಿಂದೆ ನಡೆತಂದನುರವಣಿಪ ಬೆಳಗುಗಳೊಳಗೆ
ಸಂದ ನಂದೀಶಾದಿ ದೇವಗಣತತಿಯೊಳಗೆ
ಗಗನದೊಳು ಸಂದಣಿಪ ತಳಿತ ಬೆಳುಗೊಡೆಯೊಳಗೆ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಶಾಂತಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭೆಗಳೊಳಗೆ
ನಡೆತಂದನೊಲಿದಾಹ ವೇದತತಿದುರ್ಲಭಂ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ದೇವವಲ್ಲಭಂ
ಭಕ್ತನಿಧಿ ಭಕ್ತಗುರು ಭಕ್ತಜನಬಾಂಧವಂ

ಭಕ್ತ ಜನವತ್ಸಲಂ ಭಕ್ತರ ಮಹೋತ್ಸವಂ
ಬರುತಿರೆ ಮಹಾಬೆಳಗು ಭಕ್ತಸಭೆಯಂ ಮುಸುಕೆ
ಉರವಣಿಸುತಾ ಬೆಳಗು ಶರಣಸಭೆಯಂ ಮುಸುಕೆ
ಕಂಡು ಮೆರೆಮಿಂಡರೆಲ್ಲಿಯ ಮಹಾಬೆಳಗಿದೆನೆ
ಕಂಡೆನಿಲ್ಲೆಂದುವಿಂತಪ್ಪ ಕಾಂತಿಗಳನೆನೆ
ದೇವ ನಂಬಿಯ ಕೂಡೆ ಬರ್ಪ ದೇವನ ಬೆಳಗು
ದೇವ ನಂಬಿಗೆ ತನ್ನನಿತ್ತ ಭರ್ಗನ ಬೆಳಗು
ಮುಂದಣಾತಂ ನಂಬಿ ಹಿಂದಣಾತಂ ದೇವ
ನಿಂದು ಪೊಸತಲ್ಲ ನಂಬಿಗೆವೊಚ್ಚತಂ ದೇವ
ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಮೆರೆಮಿಂಡರಂದು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ
ಇನಿತೊಲಿದನೇ ನಂಬಿಗೆನುತೆ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ನಂಬಿಯಂ ಮರೆದು ನಿಂದಿಸಿದೆನೇ
ಇಂತಪ್ಪ ಭಕ್ತನಂ ಮರೆದು ಭಂಗಿಸಿದೆನೇ
ಅಂತಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೆ ದೇವನಂ ಪೊರಗೆಂದೆ
ಎಂತೆಂದು ಭಕ್ತ ಹಸನಾಯ್ತು ಬೆಂದೆಂ ಬೆಂದೆ
ಇನ್ನೇಕೆ ಜೀವಿಪ ದುರಾಸೆ ಚೀ ತೆಗೆಯೆಂದು
ಬಿನ್ನಣಂಬುಗದ ಕಲಿ ಮನದೊಳಗೆ ಮಿಗೆನೊಂದು
ಕರವಾಳನೆತ್ತಿ ಕೊರಳಂ ನೂಂಕಿಕೊಳಲಂದು
ಪರಮನೆನ್ನಾಣೆಯೆನ್ನಾಣೆಯೆನುತೆಯ್ತಂದು
ತೆಗೆದು ಬಿಸುಡಲು ಹಿಡಿದ ಬಾಳನತಿವೇಗದಿಂ
ಒಗೆದವು ಮಹಾಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನುರಾಗದಿಂ
ಮೊಳಗಿದವು ದೇವದುಂದುಭಿ ಶಂಖ ಕಹಳೆಗಳು
ತೊಳಗಿದವು ಧವಳಛತ್ರಂ ಚಾಮರಾದಿಗಳು
ಆಗಳನುರಾಗದಿಂ ಮೆರೆಮಿಂಡರಂ ನೋಡಿ
ಬೀಗಿ ತೂಗಾಡಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ನೆರೆ ಕೊಂಡಾಡಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಮೋಹಿತರು ನಂದೀಶ ನಮಗುಂಟೆ
ಇಂತು ನಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂ ಗೆಲಿಸಿದರ್ಪೆರರುಂಟೆ
ಕ್ಷುದ್ರನೊಳಗೆಂದಡಲ್ಲಿರ್ಪೆನೇ ಅವನೊಳಗೆ
ನಿರ್ದಂಭನಿಂತು ಪರಗೆಂದಡಂ ನಾಂ ಪೊರಗೆ
ಒಳಗೆಂದವರ ಹೊರಗು ಹೊರಗೆಂದವರ ಒಳಗು
ಒಳಗು ಹೊರಗೆನ್ನದರ್ಚಿಸುವರವರೆನ್ನೊಳಗು
ಭಾಪುರೇ ಮೆರೆಮಿಂಡ ಪೂತುರೇ ಮೆರೆಮಿಂಡ
ಭಾಪುಮಝುಬಾಪು ಮಝು ಪೂತುರೇ ಮೆರೆಮಿಂಡ
ನಂಬಿಯೊಡನೆನ್ನುವಂ ಹೊರಗೆಂದರಿಂತುಂಟೆ

ನಂಬಿಯೆನ್ನಿಜ್ಞೆಯಂ ನಿಲಿಸಿದವರಿಂತುಂಟೆ
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೆ ಭಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ಯುಕ್ತಿಯೆ ಯುಕ್ತಿ
ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೆ ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯೆ ಮುಕ್ತಿ
ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರುವವರು ನನಗೇಕಯ್ಯ
ಎನ್ನಾಪ್ತ ನೀನೊಲಿದಡವರೆನಗೆ ಹಿತರಯ್ಯ

ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಹರುಷದಿಂ ಹೇಳುತಂ
ಬಂದ ಗಣಮುಖ್ಯರಿಗೆ ನಲವಿಂದೆ ತೋರುತಂ
ನಂಬಿಯಂ ಮೆರೆಮಿಂಡರಂ ಕೂಡೆ ಕೊರಳಪ್ಪಿ
ನಂಬಿ ಶಿವನಾ ಇರ್ಬರಂ ನಲಿದು ತಾನಪ್ಪಿ
ತರಿಸಿದಂ ಪೊಸ ವಿಮಾನವನೊಲಿದು ನಲವಿಂದೆ
ಇರಿಸಿದಂ ಮೆರೆಮಿಂಡರಂ ಕೂಡೆ ಒಲವಿಂದೆ
ಇರಿಸೆ ನೆನೆದವು ವಿಮಾನಂಗಳಂಬರದಲ್ಲಿ
ತರತರಂಗೊಂಡೊಗೆಯೆ ದುಂದುಭಿಸ್ವನವಲ್ಲಿ
ಆ ವಿಮಾನಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು
ದೇವಗಣನಿಕರದೊಳಗೊಪ್ಪುತ್ತಲೈತಂದು
ಳಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತಸಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು
ಶೈಲಜೆಗೆ ತೋರುತಂ ಪಿರಿದು ಕರುಣಂ ಮಿಕ್ಕು
ನೋಡಿ ಮೆರೆಮಿಂಡರಂ ಗಣಪದವಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ
ಕೂಡೆ ಕೈಲಾಸದೊಳು ಗುಡಿಗಟ್ಟಲಬ್ಬರಿಸಿ
ಭಕ್ತಜನಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಶಂಭುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ ಪೂರ್ಣೇಂದುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನರಮಳ ವಿಕಸನಭಾನುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನಹೃತ್ಸರೋವರಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಭಾಪುರೆ ಭಲರೆ ಭಾಳಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ಹರ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳಗರ
ವರಿಸದೆ ತನ್ನೊಳಗುಮಾಡಿ ಹೊರಗೆಂದ ಮಹಾ ।
ಶರಣ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವರ
ಚರಣವೆ ಶರಣೆನಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೬. ಅಮರನೀತಿಗಳ ರಗಳೆ

ಧರೆ ಪೊಗಳಲೊರೆದು ತೂಗಿದ
ಮರನೀತಿಗಳೆಂಬ ಪರಮಭಕ್ತನ ಕಥೆಯಂ ।
ವಿರಚಿಸುವೆಂ ಭರದಿಂ ಸಾ
ದರದಿಂ ಕೇಳಯ್ಯ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸಕಳದೊಶದೊಳಗಧಿಕವೆನಿಸುವ ಚೋಳ
ದೇಶದೊಳಗೆಸೆದಿರ್ಪನೊರ್ವ ಭಕ್ತಂ ಕೇಳ
ಎಸೆವ ತಿರುನಲ್ಲೂರೊಳಿರ್ಪನಾನಂದದಿಂ
ಶಶಿಧರನ ಭಕ್ತನಿಕರದ ಭಾಗ್ಯದಂದದಿಂ
ತನ್ನ ಪೆಸರಮರನೀತಿಗಳೆಂಬುದೀ ಜಗಕೆ
ತನ್ನ ಸಂಪದವೆ ಮಿಗಿಲೆಂಬುದೀ ಕಲಿಯುಗಕೆ
ಇಂತಿರ್ದು ಶಿವನನರ್ಚಿಸಲೆಂದು ಮನದಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದನೊಂದು ತೆರನಂ ಚಿತ್ತದೊಳಗಂದು
ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾದುದು ಭಕ್ತಿ ದಾಸನಿಂ
ವಸ್ತ್ರವಿತ್ತಡೆ ಭಕ್ತಿ ಬರ್ಪುದು ಮಹೇಶನಿಂ
ಎಂದು ತತ್ಸುತನನಾ ಬೆವಹಾರದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಬಂದನೀಶ್ವರನಾಲಯಕ್ಕೆ ತಾನುರವಣಿಸಿ

ಬಂದು ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ ನಲವಿಂದೆ
ನಿಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಬಂದು ಸಂತಸದಿಂದೆ
ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರಿಪರಿಯ ಪೂಜೆಗೆಂದನುಮಾಡಿ
ತರಿಸಿದ ಮಹಾಚೀನಿಯೆನಿಪ ವಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ
ಹರುಷದಿಂದಂ ಲತಾವಳಿಯ ಪುಷ್ಪಾವಳಿಯ

ನೇತ್ರಾವಳಿಯ ಗಜಾವಳಿಯ ಸಿಂಹಾವಳಿಯ
ಚಿತ್ರಾವಳಿಯ ಸುರಾವಳಿಯ ಹಂಸಾವಳಿಯ
ಬಂದ ದಿಂಡುಗಳನೊಯ್ಯಾರದಿಂದಿರಿಸುತಂ
ನಿಂದವಂ ನೋಡಿ ಮನದಿಂದಲಂಕರಿಸುತಂ
ಅವರೊಳಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕೊಂಡು
ನವಪುಷ್ಪನಿಕರದಿಂದ ಹೊರೆದು ಪರಿಮಳವುಂಡು
ಮಘಮಘಿಪ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ತಂದು ತರದಿಂದೆ
ಬಗೆವೆರ್ಚೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಂ ನಲವಿಂದೆ
ಬಿಳಿಯ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಹೊಸ ಸಪುರಮಂ ಹೊದೆಸಿ
ತೊಳಗುವ ದುಕೂಲದ ನಯಂಗಳಂ ತೆಗೆದುಡಿಸಿ
ಚಂದನದ ಪರಿಮಳವನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಪೂಸಿ
ಅಂದು ಕರಣಂಗಳಂ ಹರನತ್ತ ಕೈವೀಸಿ
ಇಂಡೆಯಂ ದಂಡೆಯಂ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿ
ತಂಡತಂಡದ ಪೂಜೆಗಳು ಚಿತ್ತಮಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಮನದೊಳಗೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ
ಮುನಿವುತಂ ಜಿನುಗುತಂ ಜೀವಿಸುತೆ ನಡೆನೋಡಿ
ಹಾರೈಸಿ ಕುಸುಮತತಿಯಾಗೆನಯ್ಯೋಯೆನುತೆ
ಸೀರೆಗಳ ರೂವಾರವಾಗೆನಯ್ಯೋಯೆನುತೆ
ರಸವೊಸರ್ವ ಗುಗ್ಗುಳದ ಪೊಸ ಕಂಪಿನಿಂ ಸುತ್ತಿ
ಮಿಸುಗುತಿರ್ಪಾ ಬೆಳಗನೊಸೆದಾರತಿಯನೆತ್ತಿ
ಸೊಗಯಿಸುವ ದೇವಾನ್ನ ದಿವ್ಯಾನ್ನದೊಳಗಿರ್ಪ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವಮೃತಾನ್ನ ಷಡುರಸಂಗಳೊಳಿರ್ಪ
ಸವಿಗಳಂ ತಂದು ತಂದಾರೈಸಲಿಕ್ಕುತಂ
ನವ ಪರಿಮಳಂಗಳಂ ಕೈಘಟ್ಟಿಗೀವುತಂ
ಒಂದೆರಡು ಬಣ್ಣದೊರೆ ಬರ್ಪ ಬಿಳಿಯೆಲೆಗಳಂ
ತಂದು ಹೋಳಿಸಿದ ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಗಂಗಳಂ
ಪಚ್ಚಕರ್ಪುರದ ಪರಿಮಳದ ಹಳುಕಂ ಬೆರಸಿ
ಮೆಚ್ಚುತೆ ಶಿವಂಗಿತ್ತು ಮನದ ನೇಹಂ ಬೆರಸಿ

ಇಂತಿ ಶಂಕರನನರ್ಚಿಸುತಮರನೀತಿಗಳು
ಸಂತಸದೊಳಿರಲಿತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತಿಯರ್ಥಿಗಳು
ಬಂದು ತೀವಿತ್ತಲ್ಲಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ನಿಂದು ನರೆಯಿತ್ತು ತೆರಹಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಪುರದೊಳಗೆ

ಉಗ್ರರುಂ ಶಾಂತರುಂ ಮೃದುಗಳುಂ ಮಧುರರುಂ
ವ್ಯಗ್ರರುಂ ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠುರರುಂ ಸಮರ್ಥರುಂ
ನೆರೆದಮರನೀತಿಯಂ ಪರಸುತಿರ್ಪರ್ಃರು ಕೆಲರು
ಪರಸಲೇಕೆಮಗೋಸುಗೀಯನೆಂಬರು ಕೆಲರು
ಆದೊಡೇನಿಂತಪ್ಪನುಂಟೆಯೆಂಬರು ಕೆಲರು
ಮಾದೇವನಿತ್ತೊಡರಿದಾವುದೆಂಬರು ಕೆಲರು
ಇಂತು ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ದ ಗಣನಿಕರಮಂ ಕಂಡು
ಸಂತಸದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಲುತಂ ಭಯಂಗೊಂಡು
ಆಹ ಎನ್ನಾಳ್ದರಪ್ರತಿಮರಚಲರು ಬಂದ
ರಾಹಯೆನ್ನಾನೆಗಳು ಎನ್ನ ನಿಧಿಗಳು ಬಂದ
ರೆಮ್ಮ ಶಂಕರನ ನೇಹಂಗಳೊಲವಿಂ ಬಂದ
ರೆಮ್ಮ ಶಶಿಧರನ ಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಬಂದ
ರೆನುತೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುತ್ತೆ
ಮನವೇರೆಯಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿವುತ್ತೆ
ಕೂಡೆ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಕ್ಕಿ ತಾನುರ್ಬುತ್ತೆ
ನೋಡಿ ದಳವೇರುತ್ತೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕರಗುತ್ತೆ
ನೆವದಿಂದೆ ಸೋಂಕುತಂ ನುಡಿಸಿ ಮೈವೆರ್ಚುತಂ
ಹವಣಿಲ್ಲದುತ್ಸಾಹದಿಂದುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕುತಂ
ಬಂದ ಗಣಮಧ್ಯದೊಳು ನಿಂದು ದಿಂಡಂ ಬಿಡಿಸಿ
ಸಂದ ಪಳಿಪಟ್ಟಾವಳಿಯನೊಪ್ಪದಿಂದಿರಿಸಿ
ಏನೇನನೆಳಸಿದರ್ಗಿಮ್ಮಡಿಯನೀವುತಂ
ಮೋನದಿಂದಿರ್ದರ್ಗೆ ನಾಲ್ವಡಿಯನೀವುತಂ
ಆನಂದವಿಮ್ಮಡಿಸಿ ನೂರ್ಮಡಿಯನೀವುತಂ
ನಾನಾ ಮುಖಂಗಳಂ ಪೆರ್ಚೆ ಪಿರಿದೀವುತಂ
ಪುಳಕಿಸುತ್ತೀವುತಂ ಪುಟವೇಳುತೀವುತಂ
ತೊಳತೊಳಗುತೀವುತಂ ಬೆಳಬೆಳಗುತೀವುತಂ
ಕೊಂಡವರು ತೂಗಾಡಿ ಬೆರಗಾಗಲೀವುತಂ
ಕಂಡವರಿಗದ್ಭುತದ ದಾನವೆನಲೀವುತಂ
ಕುಣಿದಾಡಲೀವುತಂ ಮಣಿದಾಡಲೀವುತಂ
ಎಣಿಕೆಗೆಟ್ಟೀವುತಂ ಗಣಕುಲಕ್ಕೀವುತಂ
ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಮಂ ದೇವರ್ಗೆಯೀವುತಂ
ಆವುದೊಂದೊಳ್ಳಿತಂ ಕೋವಣಕ್ಕೀವುತಂ
ಅನ್ನಂ ಸುವರ್ಣಂ ಸುವಸ್ತ್ರಮುಮನೀವುತಂ

ಎನ್ನನೀವೆಂ ಬೇಳ್ಪರಿಲ್ಲೆಂದು ಸುಯ್ವುತಂ
ಸತಿಯನೀವೆಂ ಶರಣರೆಳಸರಯ್ಯೋಯೆನುತೆ
ಸುತನನೀವೆಂ ಭಕ್ತರೊಲ್ಲರಯ್ಯೋಯೆನುತೆ
ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ್ಗೆ ಸತಿಯರ್ಗೆಯುಡಲೀವುತಂ
ನೆನೆದರ್ಗೆ ನುಡಿದರ್ಗೆ ಬೇಡಿದರ್ಗೀವುತಂ
ಉಡಕಲಿಸಿಯುಂ ಉಡಿಸಿಯುಂ ತೊಡಿಸಿಯುಂ ದಣಿಯ
ಕೊಡಕಲಿಸಿಯುಂ ಕೊಡಿಸಿಯುಂ ಕೊಟ್ಟುವುಂ ದಣಿಯ

ಇಂತಿಂತು ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಅಂತಂತು ದಿನದಿನಕೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಲೀವುತಿರೆ
ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡಿತ್ತು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಪರ್ವಿ ಹರನಡಿಗೆಯ್ದುವೈಸಕ್ಕೆ
ಹೊದೆದ ಗಜಚರ್ಮಮುಂ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯದಾಗೆ
ಪುದಿದುಟ್ಟ ಪುಲಿದೊವಲು ದೇವಾಂಗ ತಾನಾಗೆ
ಹರನರಸಿಯುಟ್ಟುದುಂ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯದಾಗೆ
ಹರನಣುಗರುಟ್ಟು ಪೊದೆದಿರ್ದವುಂ ತಾವಾಗೆ
ಕಾಣುತೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಿ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಿದು ಪೊಸತೆನುತ್ತ ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ಹೋಗಿ ನೋಡುವೆನಮರನೀತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯಂ
ರಾಗದಿಂದೆನ್ನವರ್ಗೀವ ಪೊಸಯುಕ್ತಿಯಂ
ಕಂಡೊರೆದು ತೂಗಿ ನೋಡುವೆನವನ ಭಕ್ತಿಯಂ
ಕೊಂಡುಬರ್ಪೆಂ ಕರುಣದಿಂದಮರನೀತಿಯಂ

ಎಂದು ಶಂಕರನೊಂದು ವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಅಂದು ಶತವೃದ್ಧಭಾವವನೊಪ್ಪೆ ಕೈಕೊಂಡು
ಎಳಲ್ವ ಕಿವಿ ತೆರೆಮೊಗಂ ಜೋಲ್ವ ಪುರ್ವಿಂದೆಸೆಯೆ
ನಳಿತ ಬೆನ್ ಲಾತಕೋಲ್ತುದಿಯ ಕೋವಣವೆಸೆಯೆ
ನಡೆತಂದನಂದೊಲ್ದು ನೊಸಲ ಭಸಿತದಿನೊಪ್ಪೆ
ಕಡುಪಿನಿಂದುರವಣಿಸಿ ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಪ್ಪೆ
ಬಂದಮರನೀತಿಗಳ ಪಟ್ಟಣಮನೊಳಪೊಕ್ಕು
ಸಂದ ಹೊಸ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳ್ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ಬರುತೆ ಮುಂದಣ ಶಿವಾಲಯದೊಳೆಸೆದಿರ್ದನಂ
ಹರನ ಗಣತಿಂಥಿಣಿಯ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಂ

ಬೆಳಪ ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳೊಳಗಿರ್ಪ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ
ಥಳಥಳಿಪ ದೀಪ್ತಿಗಳ ನಡುವಿರ್ಪ ರವಿಯಂತೆ
ಶಿವಭಕ್ತನಿವಹದೊಳಗಿರ್ದಮರನೀತಿಯಂ
ಭವನ ಸದ್ಭಕ್ತಿವರ್ಧನ ವರಖ್ಯಾತಿಯಂ
ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತಸಂತತಿಯಿರಲು ಮೈಗರೆದು
ತಂಡತಂಡದ ಸಂತಸಂ ಕೈಮಿಗಲು ನಡೆದು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶಿವಾಲಯದೊಳಯಿಕೈತಂದು
ಅಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮಿಪ ಶರಣರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೊಂದು
ಗೋಂಟಿನೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೋಡಿ ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಂ
ನಾಂಟೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ಮೈವೆಚ್ಚುತಂ
ಇರಲಮರನೀತಿಯೆಂದಿನ ಪರಿಯೊಳೀವುತಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯನುಡಿಸುತಂ
ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ತಣಿಪುತಂ
ಕೂಡೆ ಗಣಸಂತತಿಗೆಯಿತ್ತಿತ್ತು ಕಳುಪುತಂ
ಇಂತು ಮೂರುಂ ಜಾವಪರಿಯಂತವೊಲಿದಿತ್ತು
ಸಂತತಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಕರುಣಮಂ ಪೊತ್ತು
ಎಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿ ಕೆಲಬಲನುಮಂ ನೋಡುತಂ
ಅಲ್ಲಿ ಗೋಂಟಿನೊಳಿರ್ದ ಭಕ್ತನಂ ಕಾಣುತಂ
ಇತ್ತ ಬನ್ನಿರೆ ದೇವಯೆನುತೆ ಹತ್ತಿರೆ ಕರೆದು
ಹೊತ್ತು ಹೋದುದು ಸುಮ್ಮನೇಕಿರ್ದಪಿರಿಯೆಂದು
ಉಟ್ಟುದೊಂದರಿವೆ ಹೊದ್ದುದುವೊಂದರಿವೆ ನಿಮಗೆ
ಕಟ್ಟಿದುದು ಕೋಲತುದಿಯೊಳು ಕೋವಣಂ ನಿಮಗೆ
ಅಯ್ಯೋ ಇದೇಕೆ ಪೊದೆಯಿರಿ ಪಟ್ಟವಾಳಿಯಂ
ಮೆಯ್ಯಾರೆಯುಟ್ಟು ಪೊದೆಯಿರೆ ಸುಖದ ಕೇಳಿಯಂ
ಎಂದೊಂದು ಸಪುರ ಸಮಕಟ್ಟುಮಂ ಮುಂದಿರಿಸೆ
ನಿಂದದಂ ನೋಡಿ ಮನದೊಳು ನಗುತೆ ಗಹಗಹಿಸಿ
ಎಯ್ದುವೇ ದೇವ ನಗಲೇಕೆ ಪಿರಿದೀವನೆನೆ
ಒಯ್ದು ನಿಮ್ಮರಸಿಯರ್ಗೀವುದಿವ ಕೊಳ್ಳಿಯೆನೆ

ತೆಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಪದವನೇಕೆ ತೋರುವೆಯೆಮಗೆ
ಮಗನೆ ಬಡವರ್ಗೆ ಉಡತಕ್ಕುವೇ ಪಿರಿದೆಮಗೆ
ಉಟ್ಟು ಬಲ್ಲೆವೆಯಕ್ಕು ನಾವೇಕಿವೇಕಯ್ಯ
[ತೊ]ಟ್ಟು ಬಲ್ಲವೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗಿವೇಕಯ್ಯ

ಇರ್ದಿರ್ದು ಬಡವರಾದೆವೆ ಹೇಳಮರನೀತಿ
ಇರ್ದಿರ್ದು ವೃದ್ಧರಾದೆವೆ ಹೇಳಮರನೀತಿ
ಎಡೆಯಾಡಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತರ್ಗೀವರಾವಲ್ಲ
ಮೃಡನ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ಬಳಲಿಸುವರಾವಲ್ಲ
ಇರ್ದೆಡೆಗೆ ದಿಂಡುಗಳನೊಯ್ದೀವರೆಮ್ಮವರು
ಸಾರ್ದು ಭಕ್ತರನರಸಿ ಬೆಸಗೆಯ್ವರೆಮ್ಮವರು
ಧನ ಧಾನ್ಯವೆಂಬಿವಂ ಮನೆಗೀವರೆಮ್ಮವರು
ವಿನುತ ರತ್ನಾಳಿಗಳನೊಯ್ದೀವರೆಮ್ಮವರು
ಭಕ್ತರಂ ಬಿಡದರಸಿ ದಡ್ಡಾದವೀ ಪದಂ
ಭಕ್ತರ್ಗೆಯಿತ್ತಿತ್ತು ನಿಂದುದೆಮ್ಮಯ ಪದಂ
ನಿಲೆ ಬಳಿಕ್ಕಾರುವಂ ಹಾರದೆನ್ನುವನುಳಿದು
ಸಲೆ ಸಂಚಳಿಸುವಲ್ಪ ಸೌಖ್ಯಂಗಳಂ ಕಳಿದು
ಶಿವಭಕ್ತರಂ ನೋಡುತಿರ್ಪೆವಂತಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಶಿವನ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ನೋಡುತಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಬರುತೆ ನಿಮ್ಮೂರ್ಗೆ ಬಂದೆವು ಮಗನೆ ಇವು ಬೇಡ
ಹರನ ಭಕ್ತರೆ ಸಾಲ್ವುದೆಮಗವರೊಡವೆ ಬೇಡ
ಎಂದು ಮನದೊಳು ಹರುಷಮಂ ಮುಖ[ದೆ] ಕಟಕಿಯಂ
ತಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದಂ ಮಹಾಕಟಕಿಯಂ

ಇರಲಮರನೀತಿಗಳು ಬಿನ್ನಪವದೆಲೆ ದೇವ
ಹರನ ಭಕ್ತರು ಪಿರಿದು ಕರುಣಿಸುವರೆಲೆ ದೇವ
ಅರಸುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನ ಬಂದಿರ್ಪರೆಲೆ ದೇವ
ಮರೆಯಲೀಯದೆ ಕರುಣದಿಂ ಬರ್ಪರೆಲೆ ದೇವ
ಆನೆನಿತರವನದಂತಿರ್ಕೆಯಿಂದೆಲೆ ದೇವ
ಏನಳ್ತಿಯಿಂ ಬಂದಿರದನರುಪುವುದು ದೇವ
ಎನಲಾವಿದೇನುವಂ ಬೇಡಿ ಬಂದವರಲ್ಲ
ಮನದೊಳಂ ಮನುಜರನಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ವವರಲ್ಲ
ಶರಣರ್ಗೆ ನೀನೀವುದಂ ನೋಡಲಳ್ತಿಯಿಂ
ನಿರುತದಿಂ ಕೇಳಿ ಬಂದೆವು ನಿನ್ನ ವಾರ್ತೆಯಂ
ಇಲ್ಲಿ ಎಮಗೊರ್ವ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲೌತಣಂ
ಎಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವೆನಿಂತು ತೊಡಕಾಯ್ತು ಕೋವಣಂ
ಈ ಕೌಪನಿಂದು ಬೈತಿಟ್ಟು ಕೊಡು ನೀನೆಂದು
ಲೋಕೇಶ್ವರಂ ಕುಡಲ್ಕಮರನೀತಿಗಳಂದು

ಕೊಂಡದಂ ತಮ್ಮ ಮಾನಿಸನ ಕೆಯ್ಯೊಳು ಕುಡಲು
ಕಂಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಂ ನಂಬದೆ ನಿನಗೆ ಕುಡಲು
ಬೇರೆಯೊಬ್ಬರ ಕೈಯೊಳಿರಿಸುವರೆಯಿದು ಕರಂ
ಮೂರುಂ ಜಗಕ್ಕೆಯಿದು ತಾನೆಯುನ್ನತಕರಂ
ಎಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಮುನ್ನಲಿತ್ತ ಭಕ್ತಿಯ ಕೌಪು
ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ಬಯಸಿ ಪಡೆಯಲಾರದ ಕೌಪು
ಇದು ನೆನೆಯಿತಂ ಕೊಡುವುದಿದು ಬಯಸಿತಂ ಕೊಡುವು
ದಿದು ನುಡಿಯಿತಂ ಕೊಡುವುದಿದು ಬೇಡಿತಂ ಕೊಡುವು
ದಿದನಿನಿತು ಬೇಳ್ಪನಿತು ಹದುಳವಿರಿಸುವುದೆಂದು
ಸದಮಳ ಶಿವಂ ಹೋದನಾನಂದದಿಂದಂದು

ಇತ್ತಲಾ ಕೋವಣವನೊಂದು ದಿಂಡಿನೊಳಿರಿಸಿ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಕೌತುಕಂ ಬಡುತಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಅಮರನೀತಿಗಳು ತಮ್ಮರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ನಮಗಿಂದು ಕಟಕಿಯಾಡಿಸಿದನೀಶ್ವರನೆಂದು
ಚಿತ್ತದೊಳು ಹೊಲ್ಲಹಿಲ್ಲದ್ಭುತವಿದೇನೆಂದು
ಚಿತ್ತದೊಳು ಬಂದ ಭಕ್ತನ ಭಾವವೇನೆಂದು
ಭಕ್ತನಾಡಿದ ಮಾತು ಮನದೊಳಗೆ ನಟ್ಟಿರಲು
ಯುಕ್ತಿ ಹೊದ್ದದ ಭಕ್ತನಂದಿರುಳು ಪಟ್ಟಿರಲು
ಶಿವನುದಯವಂ ಸೂಚಿಸುವ ತೆರದೊಳೆಯ್ತಂದು
ರವಿಯುದಯವಾಗಲೆದ್ದಮರನೀತಿಗಳಂದು
ದೇವಾಲಯಕ್ಕಂದಿನಂದದಿಂ ನಡೆತಂದು
ದೇವರ್ಗೆ ಸಕಲ ವಸ್ತ್ರವ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದಂದು
ಪೊಡವಟ್ಟು ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಮೃಡನ ಶರಣರ ನಡುವೆ ಸಂತಸಂಬಡುತಿರ್ದು
ನಾಲ್ಕೆರಡು ಸಾಸಿರಂ ಮುಂಗುಡಿಯು ಬರಲಲ್ಲಿ
ನಾಲ್ಕು ಭುಜವಾಗುತ್ತಲಮರನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಘುಳುಘುಳಿಪ ಗಣಸಂಕುಳದ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು
ಗಳಗಳನೆ ಕಚ್ಚುಟದ ಭಕ್ತನೆಯ್ತರುತಿರಲು
ಅನಿಮಿತ್ತವಮರನೀತಿಯ ಬಲದ ಕಣ್ಕೆತ್ತೆ
ತನು ಹರುಷವೇರಿ ಸಾಲ್ಗೊಂಡು ಪುಳಕವನೆತ್ತೆ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಶಿವನ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ದಾಂಟುತಂ
ತಳ್ಳಂಕದಿಂದುರವಣಿಸಿ ಬಂದು ತೇಂಕುತಂ

ಕೊಡು ಕೋವಣವನೆಮ್ಮ ನೆರವು ಪೋದಪುದತ್ತ
ತಡೆಯಬಾರದು ಎಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿರ್ದಪರತ್ತ
ತಾ ತಾರ ಹೂಂ ತಾರ ತಡವೇಕಿದೇಕೆನುತೆ
ಆತುರಿಪ ಭಕ್ತನಂ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗುತ್ತೆ
ಕಚ್ಚುಟಕೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲೈ ಇನಿತು ಸಂಭ್ರಮಂ
ಒಚ್ಚೆ ಸೈರಿಸು ದೇವ ಕೊಡುವೆನಾ ಕೌಪುಮಂ
ಎಂದು ಬೈತಿಟ್ಟ ದಿಂಡಂ ತೆಗೆದು ನೋಡುತಂ
ಅಂದಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಮನಂಗುಂದಿ ಬಾಡುತಂ
ಎಲ್ಲ ದಿಂಡುಗಳೊಳಗೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡುತಿರೆ
ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿವನ ಕೌಪಿನ ಸುದ್ದಿಯಿಲ್ಲದಿರೆ
ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತನುರಿದೆದ್ದು ಬಸುರಂ ಹೊಸೆದು
ಕಂಡಿರೇ ಅಮರನೀತಿಗಳ ಪರಿ ಕರಮರಿದು
ನಿನ್ನೆ ಕಚ್ಚುಟವ ಬೈತಿಟ್ಟು ಕುಡು ನೀನೆಂದು
ತನ್ನ ಕೈಯೊಳು ಕುಡಲು ಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು
ನುಡಿವ ಪರಿಯಂ ಕೇಳ್ದಿರೇ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲ
ಕಡೆಯಲೆನ್ನಂ ಹೊಲ್ಲೆಯೆನಲಾಗದಿನ್ನೆಲ್ಲ
ಎನಲಮರನೀತಿಗಳು ದೇವ ನಾಂ ಕೊಂಡೆನೇ
ತನಗೆ ತಾನೇ ಕೆಟ್ಟುಪೋದುದಂ ಬಲ್ಲೆನೇ
ಇದಕೆ ನೀವಿನಿತಾಸುರಂ ಮಾಡವೇಳ್ಕುಮೇ
ಇದೆ ಕೊಳ್ಳಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಮಕಟ್ಟು ಸಾಲ್ಗುಮೇ
ಎಂದು ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಸಮಕಟ್ಟನೀವುತಿರೆ
ನಿಂದೊದೆದು ಬಿದಿರ್ದು ಬೀಸಾಡೆ ಸಭೆ ನಡುಗುತಿರೆ
ಎಲವೊ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಗಿಟ್ಟಾವಳಿಯ ಪವಣೆ
ಎಲವೊ ನೇತ್ರಾವಳಿಯ ಗೀತ್ರಾವಳಿಯ ಪವಣೆ
ಎನಗೆನ್ನ ಕೌಪು ಸಾಲ್ವುದು ಕುಡು ಕುಡೆಂದೆನುತೆ
ನಿನಗದರ ಮಹಿಮೆಯನರಿಯದುಸುರ್ದನೆಂದೆನುತೆ
ಇರಲರಿಯೆನೇ ನಿಮ್ಮ ಕಚ್ಚುಟದ ಮಹಿಮೆಯಂ
ಇರಿಸುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನ ಕೆಟ್ಟುದರ ಮಹಿಮೆಯಂ
ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲದು ಬರಿಯ ಕಚ್ಚುಟಂ ಕುಡು ತಂದೆ
ಮಹಿಮೆಯೇಕಯ್ಯ ಬಡಭಕ್ತರೊಡನೆಲೆ ತಂದೆ
ಕೊಡುವುದುಂ ಕೊಂಬುದುಂ ಸಿರಿವಂತ ಭಕ್ತರೊಳು
ನುಡಿವುದುಂ ನುಣ್ಣನೆಯ ಮಾತನಾ ಭಕ್ತರೊಳು
ಎಮಗಿನಿತುವೇಳ್ಪುದೇ ಸಿರಿಯ ಗರ್ವದ ನೆರವು

ನಿಮಗುಚಿತವೇ ಕೊಂಡು ಕುಡಲೊಲ್ಲದಿರ್ಪಿರವು
ಏನೆಂದಡಂ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಪೆಯಮರನೀತಿ
ಏನೀಯೆನೊರಲುತ್ತಮಿರ್ಕೆಂಬುದೇ ನೀತಿ
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬೇಡುವೆಂ ಕುಡದೆ ನಿಂದಡೆ ಬಳಿಕ
ಎನ್ನಸುವನೊಪ್ಪಿಸುವೆ ನಿನಗೆ ಸಂತಸ ಬಳಿಕ
ಎನ್ನನೆನ್ನಯ ಭಕ್ತರರಸಿಕೊಂಬವರುಂಟು
ನಿನ್ನ ಹವಣಲ್ಲ ಕೇಳ್ನಿನಗೆ ಬಲ್ಲಿದರುಂಟು
ಎನುತಲಟ್ಟಾಸುರಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಬೆರಗಾಗಿ
ತನತನಗೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಸುಯ್ದು ಸಿಗ್ಗಾಗಿ
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವುದನಿಂದು ಮಾಣಿಸಿದನೇ
ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ ಪಾಪಮಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನೇ
ಕಚ್ಚುಟಕೆ ಪಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳನಿತ್ತಡೆಯೊಲ್ಲ
ಅಚ್ಚರಿಯಿದೇನೆಂಬ ಪರಿಯ ಶಂಭುವೆ ಬಲ್ಲ

ಎಂದೆಲ್ಲರೊಂದನಾಳೋಚಿಸಿದರಂದಿಂಗೆ
ಇಂದಮರನೀತಿ ಬರ್ದುಕಿದಡೆ ಸಾಲ್ಗಿಂದೆಮಗೆ
ಭಕ್ತನೇಕಗ್ರಾಹಿ ಕೌಪನಲ್ಲದೆಯೊಲ್ಲ
ಯುಕ್ತಿ ಹೊದ್ದದು ಹಿಡಿದ ಮುಷ್ಟಿಯಂ ಬಿಡಲೊಲ್ಲ
ಇದಕೆ ಸಾವಿರ ಪೊನ್ನದೊಂದು ಪೊಸ ಕೌಪುಮಂ
ಮುದದಿಂದಲಿತ್ತು ಭಕ್ತನ ಮನದ ಮುನಿಸುಮಂ
ಬಿಡಿಸುವೆವೆನುತ್ತೆಲ್ಲರೆಂದರಾ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಮೃಡನ ಭಕ್ತರ್ನುಡಿದರಾ ದುರುಳ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಎಮ್ಮ ಮಾತಂ ಸಲಿಸವೇಳ್ಪುದಿಂದೆಲೆ ದೇವ
ಎಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ನೋಡವೇಳ್ಪುದಿಂದೆಲೆ ದೇವ
ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚುಟಕೆ ಪವಣಪ್ಪೊಂದು ಸಾವಿರದ
ಪೊನ್ನ ಕೌಪಂ ಕೊಂಡು ನಯದಿಂದವೀ ನೆರೆದ
ಭಕ್ತರಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸಭೆ ನುಡಿವುತಿರೆ
ಭಕ್ತನಲ್ಲಿರದೆದ್ದನಂದು ಸಭೆ ನಡುಗುತಿರೆ
ಕೋಪಿಸುತೆ ಕಂಪಿಸುತೆ ಮಾಮಸಕಮಂ ಮಸಗಿ
ಶಾಪಿಸುತೆ ತಾಪಿಸುತೆ ಮಿಗೆ ಮಲಮಲಂ ಮರುಗಿ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಭಕ್ತರಿರ ಲೋಗರಿಗೆ ಮುಗ್ಧರೇ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ನಿಮ್ಮತ್ತಲಾಗದು ವಿದಗ್ಧರೇ
ಕೊಡುವವನ ಪಕ್ಷವಪ್ಪುದನೇಕೆ ಮಾಣ್ಬಿರೇ
ಬಡವನ ಅನಾಥನೇಕನ್ನತ್ತಲಪ್ಪಿರೇ

ಅದು ನೋಡೆ ಕಚ್ಚುಟವೆ ಎಂದು ಬಗೆದಿರೆ ಎನಗೆ
ಅದು ಪರುಷವೆನಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿವ್ರಜವೆನಗೆ
ಅದು ಕೋವಣವೆ ಸುರಭಿಗಳಿಗೆ ದಾವಣಿಯೆನಗೆ
ಅದು ಕೋವಣವೆ ಕಲ್ಪಲತೆಯ ಕೋವಣವೆನಗೆ
ಕೋವಣವೆಯಭಿಮಾನದೆಕ್ಕಲಾವಣಿಯೆನಗೆ
ಒವೋವೊ ಅಂತದಕೆ ಹೊನ್ನ ಕಚ್ಚುಟವೆನಗೆ
ಕುಡಲೆಂದು ಬಂದಿರೇ ಹೈ ಕೊಳ್ಳದಿರ್ಪನೇ
ನಡುವೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿರ್ಪಿರೇನರಿಯೆನೇ
ಇವರನೇಕೈ ತೋರುತಿರ್ದಪೆಯಮರನೀತಿ
ಇವರ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟನೇ ಹೇಳಮರನೀತಿ
ಎನೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂ ಮರುಗಿ ನೆರೆ ಬೆರಗಾಗಿ
ತನತನಗೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲಂ ಸುಯ್ದು ಸಿಗ್ಗಾಗಿ
ಇವರೇಕೆ ನೀವೇಕೆ ಕೌಪೇಕಮರನೀತಿ
ಇವರನಿನ್ನೇನೆಂದಡಂ ನಮಗಪಖ್ಯಾತಿ
ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳ್ದಮರನೀತಿಗಳ್ಮಿಗೆ ನೊಂದು
ಇಂಬಿಲ್ಲ ನುಡಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವೆನ್ನದೆ ಎಂದು
ಕೊಟ್ಟರಿವರೊಂದು ಕೌಪಂ ಕೊಂಡೆನಾನದಂ
ಕೆಟ್ಟುದಪರಾಧಿಯಾನಿಂತಿದಕೆ ತಕ್ಕುದಂ
ಮಾಡುವರಿವರ್ ಮಾಡಿಸಿಯೆ ಕೊಂಬೆ ನಾನೆಂದು
ಕಾಡುವರಿವರ್ ಕಾಡಿಸಿಯೆ ಕೊಂಬೆ ನಾನೆಂದು
ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಬಳ[ಲಿದಿ]ರಿ ಹಸಿದಿರೆಂದೆನುತ
ಆವವರ್ಮಾಡಿದಂತಾದಪ್ಪೆವೆಂದೆನುತ
ನುಡಿಯೆ ಭಕ್ತರ್ಮರುಗಿ ಎಮ್ಮ ವಶವಲ್ಲವಿದರ
ಮೃಡನೆ ಬಲ್ಲಂ ಮಿಕ್ಕವರ್ಗರಿಯಬಾರದಿದು
ಎನುತೆಲ್ಲರೇಳಲುದ್ಯತರಾಗೆ ಶಂಕರಂ
ನೆನೆದನಿಂತಿವರೇಳಲಾಗದೆನುತೀಶ್ವರಂ
ಹೋಗದಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲರಾನೊಂದನೆಂದಪೆಂ
ರಾಗದಿಂ ನೀವೆಂದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಬಂದಪೆಂ
ಕೋವಣವನೀತನಾವಂದದಿಂದಂ ಕುಡಂ
ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡಲೇನುವನೊಡಂಬಡಂ
ಆತಂಗೆ ಛಲವಾದಡೆನಗೆ ಛಲವೊಪ್ಪುವುದೆ
ಆತನೊಳು ಮಗುವಿನೊಳು ಗುಣದೋಷವರಸುವುದೆ
ಬೇಡಿನ್ನದೇಕೆ ಭಕ್ತರ ನಿರೋಧವದೆನಗೆ
ಕಾಡಲೇಕೀತನಂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲರುಮನೆನಗೆ

ನಿಮ್ಮಯ ನಿರೋಧಮಂ ಮಾಣಿಸುವೆನಿಂದೆಂದು
ಎಮ್ಮ ಮಾರುಡೆಗೌಪು ಬೇರೆಯಿದೆ ಮತ್ತೊಂದು
ಇದರ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸರಿ ತೂಕವಿತ್ತಡೆ ಸಾಲ್ವು
ದದರ ಹಂಬಲು ಬೇಡ ಭಕ್ತಂಗೆ ಮಿಗೆ ಸೋಲ್ವು
ದೆನೆ ಶರಣರೆಲ್ಲರುಂ ಕೂಡೆ ಹರುಷಂದಳೆದು
ಮನದೊಳಗೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಸಂತೋಷಮಂ ತಳೆದು
ಅಮರನೀತಿಗಳನಾಲಿಂಗಿಸಿ ಸುಖಂಬಡೆದು
ನಿಮಗೆ ದೇವರ ಕರುಣವುಂಟೆಂದು ನಲಿನಲಿದು
ತೀರಿತೆಂದೇ ಬಗೆದು ನೆಗೆದು ನಲಿದಾಡುತಂ
ಮಾರಾರಿ ಮಾಡುವುದನರಿಯದೊಲಿದಾಡುತಂ
ತರಿಸು ತರಿಸು ತ್ರಾಸನೆನುತೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತೆ
ಹರನಿಂತು ಕರುಣಿಸಿದನೇಯೆನುತೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ

ಇರೆ ಬಂದುದೊಂದು ಕಿರಿಯ ತ್ರಾಸುಮಂ ಪಿಡಿದು
ಇರಿಸೆ ಕೋವಣದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಹಲ್ಲೆಗಳೊಡೆದು
ಶತಚೂರ್ಣವಾಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಿರಿದಪ್ಪುದಂ
ಅತಿ ಭರದೆ ತಂದಿರಿಸೆ ಮಿಗೆ ಬಲ್ಲಿತಪ್ಪುದಂ
ಅದರೊಳಗೆ ಕಚ್ಚುಟವನಿರಿಸಲನುರಾಗದೊಳು
ಅದು ನುಚ್ಚುನೂರಾಗೆ ಕಂಡಮರನೀತಿಗಳು
ಬರಿಯ ಕಚ್ಚುಟವಲ್ಲ ಕಂಡೆನಿದರಂದಮಂ
ಹೊರಗೆ ನಡೆಯಿರೆ ತೋರ್ಪೆನಾ ಮಾಡುವಂದಮಂ
ಎಂದು ಶಿವರಾಜಾಂಗಣದ ಮುಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು
ತಂದೆರಡು ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟುವ ಕಂಬಮಂ ನೆಟ್ಟು
ಶಿವಶಾಸನಸ್ತಂಭಮಂ ತಂದು ನೆಡುವಂತೆ
ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯ ನೀಳ್ದ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ನೆಡುವಂತೆ
ನಟ್ಟನಡುವೊಂದೆಸೆಯ ತೊಲೆಯನಡ್ಡಯಿಸಿರಿಸಿ
ಕಟ್ಟಿದಂ ಕಬ್ಬುನದ ಸಂಕಲೆಗಳಂ ತರಿಸಿ
ಅವರ ತುದಿಯೊಳಗೆರಡು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯಂದದಿಂ
ಹವಣಿಸಿದ ಹಲ್ಲೆಯವ ಲಂಬಿಸಲು ಛಂದದಿಂ
ಇಂತಿ ಭಕ್ತಿಯನು ತೂಗುವ ತೊಲೆಯನಳವಡಿಸಿ
ಮುಂತೆ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗಳನೊಂದೆರಡನೊಲಿದಿರಿಸಿ
ಅಯ್ಯ ಬಾರೈಯಿರಿಸು ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚುಟಮುಮಂ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ನೋಡಲಿಕ್ಕಿನ್ನದರ ತೂಕಮಂ

ಎಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಮಿಗೆ ಮನದೊಳಗೆ ನಸುನಗುತೆ
ತಂದಿಕ್ಕಿದಂ ತ್ರಾಸಿನೊಳಗೆ ಕೌಪಂ ನಗುತೆ
ಇಕ್ಕೆ ನೆಲನಂ ಹತ್ತಿತೊಂದೆಸೆಯ ಹಲ್ಲೆಯದು
ಮಿಕ್ಕು ನೆಗೆಯಿತ್ತು ತಾರಾಪಥಕೆ ಮತ್ತೊಂದು
ನೆಗೆಯೆ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗಳನಿಟ್ಟು ನಲವಿಂದೇರಿ
ಜಗವೆಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಪೊಸತು ಪೊಸತೆನುತಿರಲ್ಕೇರಿ
ಪಳಿಯ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳನೊಟ್ಟುತಿರೆ
ತೊಳತೊಳಪ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾವಳಿಯನೊಟ್ಟುತಿರೆ
ಹಲ್ಲೆ ಚಲಿಸದೆ ತೊಲಗದೊಲುಗದಲ್ಲಾಡದಿರೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುರಜನಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತಿರೆ
ನೆರೆಯ ಬೆವಹಾರಿಗಳ ವಸ್ತ್ರವಂ ತಂದೊಟ್ಟಿ
ಪುರದೊಳಗೆ ಉಳ್ಳ ವಸ್ತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟಿ
ಅಳವಡಿಸಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲನುವಾಗಿವೊಟ್ಟುತಿರೆ
ತಳರದತ್ತಿತ್ತ ಮಿಸುಕದೆ ಹಲ್ಲೆ ಚಲಿಸದಿರೆ
ಕಂಡಮರನೀತಿಗಳು ಮನೆಯಲುಳ್ಳರ್ಥಮಂ
ತಂಡ ತಂಡದ ರತ್ನಖಚಿತದಾಭರಣಮಂ
ಹೊತ್ತಡಕಿ ತಂದು ಬೆಟ್ಟದ ತೆರದೊಳೊಟ್ಟುತಿರೆ
ಮತ್ತೆ ನಟ್ಟಂತೆ ನೆಲದೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಚಲಿಸದಿರೆ
ಬೇಳಾಗಿ ಬೆಂಡಾಗಿಯಮರನೀತಿಗಳಂದು
ಹಾಳಾದ ಕಚ್ಚುಟವಿದೆಂತು ಸಾರಿತ್ತೆಂದು
ನೋಡಿ ಮನದೊಳಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ತಲೆದೂಗುತಿರೆ
ನೋಡುವ ಜನಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ನುಡಿವುತಿರೆ
ಪುರಜನವ ಪರಿಜನವ ಸುಡಬಂದುದೀ ಕೌಪು
ನೆರೆದವರ ನಿಂದವರನಂಜಿಸಿತ್ತೀ ಕೌಪು
ಏವೇಳ್ವೆನಿದು ಮಾಯವೆಂದು ನುಡಿವರ್ಕೆಲರು
ದೇವನೊಲವಿಂದ ಕಾಡ ಬಂದನೆಂಬರ್ಕೆಲರು
ಆವುದರಿದಮರನೀತಿಗಳಿಗೆಂಬರ್ಕೆಲರು
ಆವ ಪರಿಯೆಂದರಿಯಬಾರದೆಂಬರ್ಕೆಲರು
ಅಂತು ಭಕ್ತರ್ಗಿತ್ತ ಫಲವಿದೆಂಬರ್ಕೆಲರು
ಎಂತಪ್ಪುದಕಟಕಟ ಎನುತಿರ್ಪವರ್ಕೆಲರು

ಇಂತು ಜನವೆನುತಿರಲ್ಕಮರನೀತಿಗಳಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದನಂದು ಶಿವನೊಲಿವ ತೆರನಂ ನಿಂದು

ಅರಿದೆನರಿದೆನಿದಕ್ಕೆ ಸರಿತೂಕಮಂ ಕಂಡೆ
ಅರಿದೆನಿಂತಿದಕೆ ತಕ್ಕುಪಮಾನಮಂ ಕಂಡೆ
ಈ ಭಕ್ತನೆಡೆಕಡೆಯ ಭಕ್ತನಲ್ಲಂ ನೋಡ
ಈ ಭಕ್ತನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೀಗಳುಂ ನೋಡ
ಎಂದು ತನ್ನಯ ಸತಿಯುಮಮಂ ಪುತ್ರನಂ ಕರೆಸಿ
ಬಂದ ಮಗನಂ ನೋಡಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮಿಗೆ ಪರಸಿ
ಮಗನೆ ನೀ ಮಾಳ್ಪ ಬೆವಹಾರವದು ಸಾಲ್ಗಯ್ಯ
ಮಗನೆ ಕೊಡುವುದು ಕೊಂಬುದುಂ ಪೂರ್ಣವಿನ್ನಯ್ಯ
ಕೇಳಯ್ಯ ಮಗನೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವುದಂ
ಶೂಲಿ ತಾನೇ ಕೊಂಡನೇನೆಂಬೆನಿಂತಿದಂ
ಕಚ್ಚುಟಕ್ಕಾಳಾದೆವಾವೆಲ್ಲರುಂ ಮಗನೆ
ಒಚ್ಚತಂಗೊಂಡನಿಂತೀ ಭಕ್ತನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಅರ್ಥಿಯುಮನೊಪ್ಪಮುಮ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು ಕೋವಣಂ
ಅರ್ಥಮುಮನೆಮ್ಮುವಂ ಕೊಂಡುದೀ ಕೋವಣಂ
ಇನ್ನಂಜಲಾಗದೆಲೆ ಕಂದ ಕಲಿಯಾಗೆನುತೆ
ತನ್ನ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಭಸಿತವನೆಯುದ್ಧೂಳಿಸುತೆ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನಿಕ್ಕಿ ಪೊಸದುಕೂಲವನುಡಿಸಿ
ರುದ್ರನೇ ಬಲ್ಲನೆಂದೆನುತೆ ಮಗನಂ ನಡೆಸಿ
ಮಗನ ಕೈವಿಡಿದು ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗೇರಿಸುತಮಿರೆ
ಮಗನೇಕೆಯಾನಿದೇನೆಂದು ಸತಿ ನುಡಿವುತಿರೆ
ಮಗನೊಳಂ ನಿನ್ನೊಳಂ ತೀರುವುದೆ ಇದು ನೋಡ
ಜಗಕೆ ವೈಚಿತ್ರವಾಗದೆ ಹೋಗದಿದು ನೋಡ
ಎನುತೆ ತನ್ನಯ ಕುಮಾರನನೇರಿಸುತ್ತಿರಲು
ಜನವರಿಯದೆಲ್ಲ ತನತನಗೆ ಮರುಗುತ್ತಿರಲು
ಇರ್ದಿರ್ದು ಕಚ್ಚುಟವನೇಕೆ ತಂದಂ ಭಕ್ತ
ಇರ್ದಿರ್ದು ಈ ಪುರಕೆ ಮೃತ್ಯುವಾದಂ ಭಕ್ತ
ಇಂತಪ್ಪ ಕಂದನಂ ಕಚ್ಚುಟಕ್ಕೇರಿಸಿದ
ಎಂತಪ್ಪುದೋ ಅಮರನೀತಿ ಕಲಿಯೇರಿಸಿದ

ಎನುತಿರಲ್ ಪುನಂ ಹಲ್ಲೆಯೊಳಗಿರಿಸಲ್ಕೆ
ತೊನೆದು ಹತ್ತಿದ ಹಲ್ಲೆ ಮೇಲ್ಗೆ ನಸು ನೆಗೆಯಲ್ಕೆ
ಕಂಡಮರನೀತಿಗಳು ಕುಬುಬೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು
ಕೊಂಡೆನಿನ್ನೇನು ಸತ್ಯದ ಕೋಂಟೆಯಂ ಕವರ್ದು

ಎನುತೆ ಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿ ಕುಣಿವುತ್ತಲಿಳಿತಂದು
ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಭಕ್ತಯ್ಯ ಪೇಳೆಂದು
ನುಡಿಯೆ ಭಕ್ತಂ ಕೇಳಿದೇಕೆ ಕಟ್ಟಾಸುರಂ
ಬಡವರ್ಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲಯ್ಯ ನಿನ್ನಾಸುರಂ
ಕೊಂಡುದಂ ಕುಡುವುದಕ್ಕಿನಿತು ಸಂಭ್ರಮವೇಕೆ
ಕೊಂಡುದಿಲ್ಲೆಂದಡದು ಸಾಲ್ಗೆಮಗೆ ಕೌಪೇಕೆ
ಮಗನನೇರಿಸಲೆಂದು ಪೇಳ್ದವೇ ಜಗವರಿಯೆ
ಮಗುವುತನದಾಟವಲ್ಲವೆ ಹೇಳಿದೆಲ್ಲರಿಯೆ
ಮಗನುವುಂ ವನಿತೆಯುಂ ನೀನುವೇರಿದಡೇನು
ಜಗವುಮೀ ನೆರೆದ ಜನವೆಲ್ಲವೇರಿದಡೇನು
ಎಮಗೆಮ್ಮ ಕೌಪಿಂಗೆ ಸರಿಯಾಗೆ ಸಾಲ್ಗೆನಲು
ಎಮಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತರ್ಕವಿದೇವುದೆಂದೆನಲು
ಇವರ ನುಡಿ ಹೊಸತೆಮಗೆನುತ್ತೆ ತಮ್ಮರಸಿಯಂ
ಶಿವನೊಲಿದು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯಂ
ಏರಲರಿಯದೊಡಂ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡೇರುತಂ
ಮೀರಿ ಶಂಕರನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ತೋರುತಂ
ವನಜಮಂ ಕಚ್ಚುಟಕೆ ತೂಗವಿಡುವಂದದಿಂ
ಕನಕಲತೆಯಂ ಕೋವಣಕೆ ತೂಗುವಂದದಿಂ
ತ್ರಾಸಿನೊಳಗಿರಿಸಿದಂ ಚೆನ್ನೆ ಸುಕುಮಾರಿಯಂ
ಲೇಸೆಂದು ಜನವೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡೆ ಧೀರೆಯಂ
ಇರಿಸೆ ಮುನ್ನಿಂದಲುನ್ನತವಾದುದಾ ಹಲ್ಲೆ
ಹರುಷದಿಂದಮರನೀತಿಗಳು ಮನದೊಳು ಗೆಲ್ಲೆ
ಆರುತ್ತೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಿಳಿತಂದು ನೋಡುತಂ
ತೋರವಾಗುತೆ ಚತುರ್ಭುಜವಾಗುತಾಡುತಂ
ಹರುಷದೆ ವಿಭೂತಿಯಿಂದುದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ಶಿರ ಉರಂ ಹಸ್ತದೊಳ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಂ ಸೂಡಿ
ಚಂದದ ದುಕೂಲಮಂ ತೆಗೆದುಟ್ಟು ಬಿಗಿದುಟ್ಟು
ನಿಂದ ಚೋಳಾದಿಗಳು ಕೈಮುಗಿಯೆ ಪೊರಮಟ್ಟು
ನಡೆತಂದು ರಂಗಮಂಟಪದ ನಡುವಂ ನಿಂದು
ಮೃಡನೆಯವಧಾರೆನ್ನೆ ತಂದೆ ಕೇಳೈಯೆಂದು
ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಪೂಜೆ ಪೂರ್ಣವೇಯಿಂದಿನಲಿ
ತಟ್ಟುಗಟ್ಟಿತೆ ಭಕ್ತಕುಲದ ಬರವಿಂದಿನಲಿ
ಅಮರನೀತಿಯ ಕೊರ್ವು ಕೈಗುಂದಿತೆಲೆ ದೇವ

ಅಮರನೀತಿಯ ಭಕ್ತಿ ಕಹಿಯಾದುದೆಲೆ ದೇವ
ಶಿವನನರ್ಚಿಸಿತಕ್ಕೆ ಫಲವಾದುದ್ಯೆ ತಂದೆ
ಇವರ ಕೋವಣಕಿಂತು ತೊಳ್ತುಮಾಡಿದೆ ತಂದೆ

ಎಂದೆನುತೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಬಂದಂ ಬಂದು
ಅಂದು ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಭಾಷೆಗೊಡುತಂ ನಿಂದು
ಎಲೆ ಗಣಂಗಳಿರ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸುವುದು
ಸಲೆ ನಿಮ್ಮ ಡಿಂಗರಿಗನೆಂಬುದಂ ಸಲಿಸುವುದು
ಸಲಹಿದಿರಿ ನೀವೆನ್ನನಿನಿತು ದಿನವಳ್ಕರಿಂ
ಸಲೆ ಭಕ್ತಿವಂತನಾದೆಂ ನಿಮ್ಮ ದೂಸರಿಂ
ನಿಮ್ಮ ಪದರಜವೆ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯಾದುದು ಕೇಳಿ
ನಿಮ್ಮ ಪಾದವೆ ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಬೆಳೆದೆಂ ಕೇಳಿ
ನಿಮ್ಮ ಬರವೇ ಬೆಸನವಾಗಿರ್ಪೆನಾನಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ಬರವೇ ಹರಣವಾಗಿರ್ಪೆನಾನಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸುಖವನಾರ್ಪಡೆವರೆಲೆ ದೇವ
ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ಬಯಸಿ ಬಾಯೊರೆವರೆಲೆ ದೇವ
ಇಂತಪ್ಪ ಭಾಗ್ಯಮಂ ತಪ್ಪಿಸಿದನೀ ಭಕ್ತ
ಇಂತಪ್ಪಸಮಸುಖವನುಡುಗಿಸಿದನೀ ಭಕ್ತ
ಅತ್ಯಧಿಕವಾಯ್ತು ಭಕ್ತನ ಕೌಪಿನೂಳಿಗಂ
ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನಿಟ್ಟೊತ್ತೆಗಂ ಮಾರುಗಂ
ಸಲುವೆ ನಿನ್ನೊಡನೊಕ್ಕಲಪ್ಪೆನಿನ್ನಿರವಿಲ್ಲ
ಒಲುವರೆನ್ನಂ ಪರಸಿ ಕಳುಹುವುದು ನೀವೆಲ್ಲ
ಇನ್ನೊಂದನವಧರಿಪುದೆಲೆಲೆಯಪ್ರತಿಮರಿರ
ಎನ್ನ ಶಿಶುತನದ ತೊದಳ್ನುಡಿಯನೆಲೆ ಧೀರರಿರ
ಇನಿತು ದಿನವನಿತ್ತೆನೆಂಬುದೆನಗುಳ್ಳಡಂ
ಎನಗೆ ಸತಿಯರ್ಗೆ ಪುತ್ರರ್ಗೆಂದು ಪಡೆದಡಂ
ಆನೊರ್ವನೆನ್ನ ಸಿರಿಯೆಂದು ಬಗೆದಿರ್ದಡಂ
ಆನೊಂದು ರೂಹೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಹೊಳೆದಡಂ
ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲ್ಲದಾಂ ನಡೆದಡಂ
ನಾಗಭೂಷಣನ ಭಕ್ತರನೆಣಿಸದಿರ್ದಡಂ
ಮುಂದೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿರ್ದುದಿಂತಿದೆನಗಿದೆ ದಿವ್ಯ
ಇಂದುಧರಮೂರ್ತಿಗಳು ನೋಡುವುದಿದೇ ದಿವ್ಯ

ಎನುತೆ ಬಪ್ಪಮರನೀತಿಗಳ ಬರವಂ ಕಂಡು
ಮೆನದೊಳಗೆ ಕಚ್ಚುಟದ ದೇವಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ತರತರದ ಪುಳಕಮಂ ಮೈಗರೆದು ನಿಲಿಸುತಂ
ಇರಲಾರದೇಳ್ವ ಜೆಡೆಗಳನೊತ್ತಿ ನಿಲಿಸುತಂ
ಪೊರಮಡುವ ಬಿಸುಗಣ್ಣನಳವಡಿಸಿ ಮುಚ್ಚುತಂ
ನೆರೆ ನೆಗೆವ ತಿಸುಳಮುಮನಲ್ಲಿ ತರ್ಗೊತ್ತುತಂ
ಬಸವನಂ ಹತ್ತೊತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಡಂಗಿಸುತೆ
ವಶವಲ್ಲದುರವಣಿಪ ಕರಣಮಂ ತರ್ಗಿಸುತೆ
ಒತ್ತರಿಪ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳು ನಿಲಿಸುತಂ
ಬಿತ್ತರಿಪ ಚೋಹದೊಡನುರೆ ಜಗಳವಾಡುತಂ

ಇರಲಮರನೀತಿಗಳು ನಲಿವುತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಹರಭಕ್ತ ಕೇಳಯ್ಯ ಎನ್ನ ಬಿನ್ನಪವೊಂದು
ಅಯ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಕಚ್ಚುಟಕ್ಕೆ ಸರಿ ತೂಕಮಂ
ಕೆಯ್ಯ ಮೇಲಾಂ ತೋರ್ಪೆನವಧರಿಸು ಸತ್ಯಮಂ
ನೋಡು ನೋಡೆಂದು ಭಕ್ತಿಯನಡರುವಂದದಿಂ
ನೋಡು ನೋಡೆಂದು ನಿಷ್ಠೆಯನಡರುವಂದದಿಂ
ಅಡರ್ದೇರಿ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯಂ ಮೇಲೆಯವತರಿಸಿ
ಮೃಡನ ಶರಣರ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹರನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ
ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯ ತುಲಾಪುರುಷಮುಮನಡರ್ವಂತೆ
ಶಿವಮುಹೂರ್ತದ ಘಳಿಗೆವಟ್ಟಲೊಳು ಪುಗುವಂತೆ
ಹತ್ತೆ ಸಾರುತ್ತಮರನೀತಿಗಳು ಮೋಹಿಸಲು
ಇತ್ತಲೀಶ್ವರನ ಚೋಹಂ ಸಡಿಲಿ ರೂಹಿಸಲು
ಒಂದು ದೆಸೆಯ ತ್ರಾಸನಮರನೀತಿಗಳೇರೆ
ಒಂದು ದೆಸೆಯ ತ್ರಾಸನೆಮ್ಮಶಂಕರನೇರೆ
ಸಮತೂಕವಾಯ್ತು ಶಂಕರನ ಭಕ್ತಿಯ ತ್ರಾಸು
ಸಮವಾಯ್ತು ದೇವ ಭಕ್ತರ ತೂಕದಾ ತ್ರಾಸು
ಅಲ್ಲಿ ವೃಷಭಧ್ವಜಂ ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಧ್ವಜಂ
ಅಲ್ಲಿ ವರ ದಶಭುಜಂ ಇಲ್ಲಿ ವರ ಷಡ್ಭುಜಂ
ಅಲ್ಲಿ ವರ ಶಂಕರಂ ಇಲ್ಲಿ ವರ ಕಿಂಕರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಶಶಿಶೇಖರಂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಖಶೇಖರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಕರುಣಾಕರಂ ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ್ಯಾತುರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾವರಂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಾಕರಂ

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ದವಿರ್ದೆಸೆಗಳ ತ್ರಾಸುಗಳು
ಸಂತತಂ ಸಭೆ ಪೊಗಳಲೀಶ್ವರನ ಲೇಸುಗಳು
ಸುರಿದವಿರ್ವರ ಮೇಲೆ ಪೂಮಳೆಗಳುರ್ವಿನಿಂ
ಪರಿದವೆಣ್ದೆಸೆಗೆ ಭೇರೀರವಂ ಕೊರ್ವಿನಿಂ
ಮಂಗಳ ಮೃದಂಗ ತೂರ್ಯತ್ರಯಂಗಳು ನೆಗಳೆ
ಸಂಗಳಿಸಿ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳಭವನಂ ಪೊಗಳೆ
ಭಕ್ತ ಜನಸುರಧೇನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂದು
ಭಕ್ತಜನಕಲ್ಪತರು ಭಕ್ತಬಾಂಧವನೆಂದು
ಬಿರಿದೆತ್ತಿ ಕರೆವ ಕಹಳೆಗಳ ಘನರವದೊಳಗೆ
ಅರರೆ ಕೋಟಾಕೋಟಿ ರವಿಕಿರಣದಿಂ ತೊಳಗೆ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ದೇವಗಣವೃಂದವೆಯ್ತರಲು
ಭಾಸುರದ ಹೊಸ ವಿಮಾನಂಗಳಿಂದೆಯ್ತರಲು
ಅಲ್ಲಿ ನಂದೀಶನಂ ಕಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆವೆತ್ತೆಂದನಂದು ಕರುಣಾಕರಂ
ಕೇಳಯ್ಯ ನಂದೀಶ ಧಾರುಣಿಗೆ ಕೌತುಕಂ
ಹೇಳಲಾರಳವಲ್ಲವೆನಗೆ ಮಿಗೆ ಕೌತುಕಂ
ಎನಗೆ ಸರಿತೂಕಮಂ ತೂಗಿ ತಂದವರುಂಟೆ
ಎನಗೆ ಧನಸತಿಸುತರನಿಕ್ಕಿ ತೂಗಿದರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಘಾಸಿಗೆಯಳುಕದಿಂತು ನಿಂದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ವೇಷವನರಿದುಕೊಂಡರೇನಿಂತುಂಟೆ
ಇಳೆಗೆ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯನುಡಿಸಿದವರಿಂತುಂಟೆ
ತಿಳಿವಡೆನ್ನಯ ಪೂಜೆಗಳವಡಿಸಿದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ತೂಕಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಪ್ಪರಿಂತುಂಟೆ
ಎನ್ನೊರೆಗೆ ಸರಿಮಚ್ಚವಾಗಿ ತೋರುವರುಂಟೆ
ರಾವುರೆಯಮರನೀತಿ ಪೂತುರೆಯಮರನೀತಿ
ದೇವುರೆಯಮರನೀತಿ ಭಾಪುರೆಯಮರನೀತಿ

ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಬಂದ ಗಣಮುಖ್ಯರ್ಗೆ ನಲವಿಂದೆ ತೋರುತಂ
ತನ್ನುಮಂ ಭಕ್ತನಂ ಸಮವೆಂದು ತೋರಿದಂ
ಇನ್ನಿದಂ ನಂಬಿರೇ ಶಿವನೊಲಿದು ಸಾರಿದಂ
ಎಂಬಂತೆ ಸರಿತೂಕದಿಂದಿರುತಲೀಶ್ವರಂ
ಅಂಬರಜನಕ್ಕೆ ತೋರುವವೊಲು ಮಹೇಶ್ವರಂ

ಅಮರನೀತಿಗೆ ವಿಮಾನಂ ಬೇಡ ನಂದೀಶ
ಸಮತೂಕವಾಗಿರ್ಪುದೇ ಸಾಲ್ಗು ನಂದೀಶ
ಇಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮವೆಂಬುದಂ ತೋರುವೆಂ
ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಲ್ಮೆಯಿಂ ಸಾರುವೆಂ
ಎನುತೆ ಸರಿತೂಕದ ತ್ರಾಸುಸಹಿತವೆ ನೆಗೆದು
ಜನವೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡೆ ಲೋಕಂಗಳಂ ಕಳೆದು ೫೪೦

ಬಂದು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತೋಷದಿಂ
ನಿಂದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸುತ್ತೊಲವಿಂದೆ ರಾಗದಿಂ
ಅಮರನೀತಿಗೆ ಸತಿಗೆ ತನಯಂಗೆ ಕರುಣದಿಂ
ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಗಣಪದವಿಗಳನಿತ್ತು ಹರುಷದಿಂ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತವರನಾನಂದದಿಂ ನೋಡುತಂ
ಮತ್ತೆ ತಣಿಯದೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಕೈಲಾಸದರಮನೆಯೊಳಿಂದುಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶೈಲಜೆಗೆ ತೋರುತಂ ಪುರಮಥನನೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಗಣವೃಂದದೊಳಗಿಂದುಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಸಂದೋಹಶರನಿಧಿಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಹಹ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ ಅಹಹ ಹರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಹಹ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೫೫೨

ಧರೆ ಪೊಗಳೆ ಕಾಣಿಯಂ ಬೀ
ಸರವೋಗದ ತೆರದೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ತೂಗುತೆ ನೀ ।
ನೊರೆದಮರನೀತಿಗಳ ಕಿಂ
ಕರ ನಾಂ ಕರುಣಿಪುದು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೭. ಇರಿಭಕ್ತಯ್ಯನ ರಗಳೆ

ಹರಿಮಥನಂ ಪುರಮಥನಂ
ಸ್ಮರಮಥನಂ ದುರಿತಮಥನನೊಲವಿಂದಿರಿಭ
ಕ್ತರ ಮೆರೆದ ಪುರಾಣವನವ
ಧರಿಪುದು ಭಕ್ತ್ರಾಳ್ದ] ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

ಶ್ರೀ ಶಿವನ ಸೆಜ್ಜೆಯೆನಿಸುವ ಚೋಳದೇಶದೊಳು
ಭಾಸುರವೆನಿಪ್ಪ ಪಟ್ಟಣವಿರ್ಪುದೊಪ್ಪದೊಳು
ಹೆಸರೆಸೆವ ಕರವೂರೆನಿಪ್ಪ ಪೆರ್ಮೆಯ ಪುರಂ
ವಸುಧೇಶ್ವರಂ ಪಗಲ್ಚೋಳನೊಪ್ಪುವ ಪುರಂ
ಆ ಪುರದೊಳೊರ್ವ ಶಿವಭಕ್ತನಿಪ್ಪಂ ನೋಡ
ಕಾಪಾಲಿಯೊಲಿವೇಕನಿಷ್ಠನೆನಿಸುವ ನೋಡ
ಇರಿಭಕ್ತನೆಂಬ ನಾಮಂ ತನಗೆ ಪೆಸರಾಗಿ
ಮೆರೆವನಭವನ ನಿಂದೆಯಂ ಕೇಳದ ವಿರಾಗಿ

ಭಕ್ತವಜ್ರಾಂಗಿ ಭಕ್ತರ ಸಹಾಯಂ ನೋಡ
ಭಕ್ತರಾಳ್ ಭಕ್ತಕಿಂಕಿರನೆನಿಸುವಂ ನೋಡ
ಶರಣರೊಡತಣ ಜಗಳವಾಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಂ
ಶರಣರಂ ಭವಿ ನುಡಿಯೆ ಹೊಸೆದು ಹುಡಿಗುಟ್ಟುವಂ
ಇಂತೆನಿಪ ಪೆಸರ್ಗೆ ತಾನೇ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರ್ದು
ಅಂತಕಾಂತಕನ ನಿಳಯಕ್ಕೊಲಿದು ಬರುತಿರ್ದು
ಪೊಸಪೂಗಳಂ ಚಂದನಾದಿ ಪರಿಮಳಮುಮಂ
ರಸವೊಸರ್ವ ಕರ್ಪುರದ ಮಿಸುಪ ವೀಳಯಮುಮಂ
ಕೊಂಡು ಕರವೂರ ಶಿವನಿಳಯಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯಂ ಕಂಡು ಹತ್ತಿರೆ ನಿಂದು

ಪಾಡುತಂ ಪೊಗಳುತಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಂ
ನೋಡುತಂ ನಲಿವುತಂ ನಿಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಕರಿತುರಗ ವಸ್ತುವಾಹನವನೊಲ್ಲೆಂ ದೇವ
ಸುರಪದವಿಯಿಂದ್ರಪದವಿಗಳನೊಲ್ಲೆಂ ದೇವ
ನಿನ್ನವರ ನಿಂದೆಯಂ ಕೇಳಿಸದಿರೆಲೆ ದೇವ
ನಿನ್ನವರ ಭಂಗಮಂ ಕಾಣಿಸದಿರೆಲೆ ದೇವ
ಮನುಜರೊಳಗಾಗಿ ರಕ್ಷಿಪನ ಹಳಿವಂ ಕೇಳ
ಲೆನಗೆಂತು ಸೈರಿಸಲ್ಬಪ್ಪುದೀಶ್ವರ ಕೇಳ
ಭಕ್ತರಂ ಕಾಣಿಸೈ ನೀನೆನ್ನ ಕಣ್ಗಳ್ಗೆ
ಭಕ್ತರಂ ಕೇಳಿಸೈ ನೀನೆನ್ನ ಕಿವಿಗಳ್ಗೆ
ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬರ್ಪಂ ನಿತ್ಯನೇಮವಿದು
ಅಂದಂದು ಮಾಳ್ಪ ಶಿವಪೂಜೆಗಳ ಕಾಮ್ಯವಿದು

ಇಂತಿರ್ದು ದೂಷಕರನಳರಿಸಲ್ಬೇಕೆಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದನೊಂದುಪಾಯದ ಕರ್ಕಶವನಂದು
ಚಿಂತೆಯಿಂ ಬಂದೊಂದು ಕೊಡಲಿಗೊಂಡಂ ನೋಡ
ಅಂತದೆಂತಿರ್ದುದೆನೆ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ನಾಂ ನೋಡ
ಗರಳಧರನೇಕನಿಷ್ಠೆಯ ಘಟ್ಟಿಯಂ ಕೊಂಡು
ಹರನ ಭಯಭಕ್ತಿಯೆಂಬಿಕ್ಕುಳಿಂ ಪಿಡಿಕೊಂಡು
ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠುರವೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯಿಂದಂ ಕಾಸಿ
ಮಾಯೆಗಲುಗದ ಧೈರ್ಯವೆಂಬಡೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ
ಸತ್ಯವೆಂದೆಂಬ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಂ ಪೊಡೆವುತಂ
ನಿತ್ಯದ ಶಿವಸ್ನೇಹರಸದ ನೀರೂಡುತಂ
ಕಟ್ಟುಗ್ರವೆನಿಪ ಹರನರಸಾಣೆಯಿಂ ಮಸೆದು
ಮುಟ್ಟಬಾರದ ತೆರದೆ ನಿಮಿರ್ದ ಪರಶುವನೊಸೆದು
ವೀರಭದ್ರಂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನೆಂಬಂದದಿಂ
ಧಾರುಣಿಗೆ ಮೆರೆವ ಕೊಡಲಿಯನಲ್ಲಿ ಛಂದದಿಂ
ಕೊಂಡುಬಂದದ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ತಂದಿರಿಸುತಂ
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯವಧಾರೆಂದು ಪೇಳುತಂ
ನಿತ್ಯನೇಮಂ ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದಮಂ
ಸತ್ಯನಿರಿಭಕ್ತನೊಲವಿಂ ಧರಿಸಿ ಸಾರಮಂ
ಇರುವ ಪರಶುವನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ವೀರಂ ಬರುತೆ
ಹೆರೆನೊಸಲ ಭೂತಿಯುಳ್ಳವರ್ಗೆ ಹರ್ಷಂ ಬಡುತೆ

ಎಲ್ಲಿ ಶಿವಧಾ ಎಂದಡಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತಂತಿರ್ಪ
ಎಲ್ಲಿ ಹರನಿಂದೆಗೆಯ್ದಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಕೊಲುತಿರ್ಪ

ಇಂತು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಸಕ್ತನಾಗಿರ್ದು
ಸಂತಸದೆ ಶಿವನನರ್ಚಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತಿರ್ದು
ನೋಡುತಂ ಬರುತಿರಲು ಮುಂದೊರ್ವ ವೈಷ್ಣವಂ
ನೋಡೆ ನೀಳದ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟದಿರ ಬರಲವಂ
ಕಂಡು ತೊಡೆ ತೊಡೆ ನಿನ್ನ ಸೆಕ್ಕು ಬೊಟ್ಟಂ ನರಕಿ
ಕೊಂಡಿಟ್ಟುಕೋ ಇದೆ ವಿಭೂತಿಯುಮನೆಲೆ ನರಕಿ
ಅನವತರ ಇದು ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು ಪೇಳುತಿರೆ
ಕನಲುತವನೊಲ್ಲೆಂ ತೊಡೆಯೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರೆ
ದಿಟ ಒಲ್ಲ ಒಲ್ಲ ಒಲ್ಲಾ ಎನುತೆ ಖಾತಿಯಂ
ದುಟುದುಟನೆ ಉರುಳೆ ತಲೆಯಂ ಹೊಡೆದ ಕೊಡಲಿಯಿಂ

ಹೊಡೆಯೆ ನೆರೆ ನೆರೆಯೆಂದು ನೆರೆಯಿತಾತನ ಕುಲಂ
ಕಡು ಶೋಕದಿಂದವರ ಸ್ತ್ರೀಪುತ್ರಸಂಕುಳಂ
ನೆರೆದು ನಡೆ ನಡೆ ಚೋಳನಲ್ಲಿಗೆನುತೊಡಗೊಂಡು
ಶಿರಮಂ ಶರೀರಮಂ ಪೊತ್ತುಮ್ಮಳಂಗೊಂಡು
ಬಂದು ಚೋಳನ ಸಭಾಮಂದಿರದ ಮುಂದಿರಿಸಿ
ನಿಂದು ಮೊರೆಯೋಯೆನಲ್ಕೇಳ್ದು ನೃಪನವಧರಿಸಿ
ನಡೆತಂದಿದೇನಿದೇನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಮಿರೆ
ಕಡುಗೊಲೆಯನೇನೆಂಬೆವೀ ನೆರವಿ ನೋಡುತಿರೆ
ಕೊಡಲಿಯಿಂದಿರಿಯಾಂಡಿ ತಲೆಯನರಿದಂ ದೇವ
ಕಡು ಮೂರ್ಖನಿಂತು ಮಾಡಿದವನವಧರಿಸು ದೇವ
ನಿರಪರಾಧಿಯನಿಂತು ಕಂಡು ಕೊಂದವರುಂಟೆ
ಅರಿದ ಶಿರವಿದೆಯಿದೆ ಮರಳಿ ವಿಚಾರಮದುಂಟೆ
ಎಂದೆನಲು ಚೋಳನಾಂಡಿಯ ಮೊಗಮನೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಅಂದು ಮನದೊಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಮಿಗೆ ಸಂತಸಂ ಬಡುತೆ
ಬರಿಗೋಪದಿಂ ಭಕ್ತ ನೀನಿಂತು ಮಾಳ್ಪರೆ
ಅರಿವೊಡಾತನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪುಂಟೆ ಪೇಳಿರೆ
ಎನಲಾಗಲಿರಿಭಕ್ತನೆಲೆ ಚೋಳ ಮತಿಯಿಲ್ಲ
ನಿನಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂ ಯುಕ್ತಿಯುಂ ತಾನಿಲ್ಲ
ನೋಡವನ ಹಣೆಯ ಹೊಲೆಬೊಟ್ಟನೆಂತೀಕ್ಷಿಪೆಂ

ನೋಡವಂದಿರ್ಮಾಳ್ಪ ತಪ್ಪನೇನೆಂದಪೆಂ
ಭಸಿತಮನಿಡಲ್ಕೆಂದು ಭಾಳಮಂ ಮಾಡಿದಂ
ಒಸೆದು ತುತಿಯಿಸಲೆಂದು ಜಿಹ್ವೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ
ತನ್ನನರ್ಚಿಸಲೆಂದು ಕೈಗಳಂ ಮಾಡಿದಂ
ತನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಕಣ್ಗಳಂ ಮಾಡಿದಂ
ಮಾಡಿದೀಶ್ವರನನರಿಯದ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳು
ಮಾಡಿತರ್ಕೆಮಗೇನು ನರಕಸಂಭಾವಿಗಳು
ಎನಗೆನ್ನ ನೇಮಮಂ ತಪ್ಪಿಸಲ್ಬಾರೆದ್ಯೆ
ಎನಗೆ ಭಸಿತವನಿಡದ ಹಣೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೇರದ್ಯೆ
ಇಡು ವಿಭೂತಿಯನೆಂದು ಕೊಡುವೆನಿಡಲೊಲ್ಲದಡೆ
ತಡವಿಲ್ಲದೆಯ್ದಿ ಕೊಂದೇ ಕಳೆವೆನಲ್ಲಿ ಬಿಡೆ
ಇದು ನೇಮವಿದು ನೇಮವೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕಲ್ಲಿ
ಸದಮಳಂ ಚೋಳನಂಜುತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಲಿ
ಎಂದನಿರಿಭಕ್ತಂಗೆ ಬಿನ್ನಪಂ ಕೇಳಿರೇ
ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನಿವಂಗೆಲೆ ದೇವ ಪೇಳಿರೇ
ಇನ್ನಿವಂ ಭಸಿತವಿಟ್ಟಡೆ ಸಸಿನವಪ್ಪುದೆ
ಇನ್ನಿವಂ ಭಕ್ತನಾದಡೆ ಎತ್ತ ಬಪ್ಪುದೆ
ಎನಲಿವನ ಬಳಗವೆಲ್ಲಂ ಭಕ್ತರಾದಂದು
ಎನಗೆತ್ತಲಕ್ಕುಮಿಲ್ಲದಡೆತ್ತಲರಿದೆಂದು
ನುಡಿಯಲೆಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ದೊಡಂಬಟ್ಟೆವೆಂದೆನುತೆ
ಕಡು ನೇಹಿ ತತ್ಪುತ್ರನೆಳ್ದುದೇ ಸಾಲ್ಗೆನುತೆ
ಭಸಿತಮಂ ಭಾಳದೊಳಗೆಲ್ಲರುಂ ನಲಿದಿಟ್ಟು
ಪಶುಪತಿಯೆ ಶರಣೆನುತೆ ಭಕುತಿಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಬಂದೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಇರಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸುತರಾಗೆ
ಇಂದುಶೇಖರನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ವೇಳೆಗಳಾಗಿ
ಕಡು ನೇಹದಿಂ ನೋಡುತಿರಿಭಕ್ತರೆಯ್ತಂದು
ಕೊಡಲಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರಾನಂದದಿಂದಂದು
ಮುಟ್ಟಿಸಲ್ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದೆದ್ದವೋಲ್ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಕಟ್ಟಳ್ಕರಿಂ ವಿಭೂತಿಯನಿಡಲ್ ಮನವುಕ್ಕಿ
ಎತ್ತಿದಂ ಸತ್ತಿರ್ದನಂ ಭಕ್ತರೊಲಿದಾಡೆ
ಮುತ್ತಿ ನೆರೆದಿರ್ದ ಪರವಾದಿಗಳ್ ಸರಿದೋಡೆ
ಪರುಷದಂತಿರ್ದಪುದು ಪರಶು ನೋಡೆಂದೆನುತೆ
ಪರುಷದಿಂ ಮಿಗಿಲರಿಯದೆಂದೆನಿದನೆಂದೆನುತೆ

ಕಂಡು ಚೋಳಂ ಕೌತುಕಂ ಬಡುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿ
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯಣುಗಂ ಪೊರಮಡಲ್ಕಲ್ಲಿ
ಗಜದ ಬರವಿಂಗೆ ಪರಿದೋಡಿ ಪೋಪವರಂತೆ
ಗಜಚರ್ಮಧರನ ಪುತ್ರಂ ಬಪ್ಪುದಕ್ಕಿಂತೆ
ಭವಿಗಳಿದಿರ್ವರಲಮ್ಮದಂಜಿಯೋಡುತ್ತಿರ್ಪ
ರವಿದವಿದುಕೊಂಡು ದೂಷಕರಡಂಗುತ್ತಿರ್ಪ
ರಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ನೀಳದ ಬೊಟ್ಟು ಸಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ವೈಷ್ಣವರೆಂಬರಿಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಇರ್ದಡಿರಿಭಕ್ತನರೆಯಟ್ಟಿ ಕೊಂದಪನೆಂದು
ಇರ್ದರೆಲ್ಲಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಾದರು ಬಂದು
ಶಿವ ಶಿವ ಧ್ವನಿಯನಿತೆ ಶಿವದಿಡುವ ಧ್ವನಿಯಿಲ್ಲ
ಭವಪೂಜೆಯನಿತೆ ಮತ್ತಿತರ ಪೂಜೆಗಳಿಲ್ಲ
ಇಂತು ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ತೀವಿ
ಸಂತೋಷದಿಂದಿರ್ದನಭವಭಕ್ತಿಯನೋವಿ

ಈ ತೆರದೊಳರುವತ್ತು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
ಭೂತೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿ ಮಿಕ್ಕು ದಳವೇರುತಿರೆ
ಒಂದು ದಿನವೆಂದಿನಂದದಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಕಡುನೇಹದೊಳಗಕ್ಕಾಡಿ
ಬರುತಮಿರಲೊರ್ವಂ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಮುಂದೆ
ಕರವೂರ ಶಿವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಯನರ್ಚಿಸಲೆಂದೆ
ತುಂಬಿ ಮುಟ್ಟದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕದಚ್ಚರಲ್ಗಳಂ
ಇಂಬಿನಿಂ ಪರಿಮಳಮೊಸರ್ವ ಪೊಸ ಪೂಗಳಂ
ಕೊಂಡು ಕರಡಗೆ ಪಿಡಿದು ಬೀದಿಯೊಳ್ ಬರುತಮಿರೆ
ದಂಡಧರ ಹರನ ಪೂಜೆಗೆ ಕೊಂಡು ಬರುತಮಿರೆ

ಮುಂದೆ ಮಾವತಿಗನಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಸೀಳುತಂ
ನಿಂದ ನೆರವಿಗಳನೊರಸುತ್ತ ನೆರೆ ಹೋಳುತಂ
ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಬಂದು ಗಜವೆಯ್ದಿ ಕರಡಗೆವಿಡಿದು
ನಟ್ಟನಡುವೀದಿಯೊಳ್ ನೆರವಿ ನೋಡಲ್ಪಿಡಿದು
ಹರನ ಪೂಜಾಕುಸುಮಮಂ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಚೆಲ್ಲೆ
ಕರದಿಂ ಗಜಾಸುರಾಂತಕನ ಹೂವಂ ಚೆಲ್ಲೆ

ಮುಂದೆ ಇರಿಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪೂಮಳೆಗಳಪ್ಪುದಂ
ತಂದು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಕೆದರಿ ಬರುತಿರ್ಪುದಂ
ಕಂಡು ಪೂಜಾರಿ ಶಿವಧಾಯೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡಲು
ಕೆಂಡವಂ ಮೆಟ್ಟಿದಂತಿರಿಭಕ್ತನರಿದೊಡಲು
ಮರುಗಿ ಮುಮ್ಮಳಿಗೊಂಡು ಭುಗಿಲೆನುತ್ತೆಯ್ತಂದು
ಸರಸರನೆ ಮಗಜಗದ ಕೋಡೆರಡ ಪಿಡಿಕೊಂಡು
ದೊಪ್ಪೆನಲ್ ಗಜದ ಮಸ್ತಕದ ನಡುವಂ ಪೊಯ್ದು
ದಿಪ್ಪೆನಲ್ ಕಾಯಮಂ ಕ[ಟಿ]ಪಲ್ಲಟಂಬೊಯ್ದು
ಘುಳುಘುಳಿಸುತಿರೆ ನೋಡುತಾರೆಕಾರರು ಪರಿದು
ಗಳಗಳನೆ ಚೋಳನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಭಯವಿಡಿದು
ಆನೆ ಸತ್ತುದು ದೇವ ಕೊಂದನೊರ್ವಂ ಭಕ್ತ
ಏನೆಂಬೆವಾತನಂ ನೋಡಬಾರದ ಶಕ್ತ
ಉರ್ಬಿ ಶಿವದಿಡಲೊರ್ಬನೆಯ್ದಿ ಕೊಂದೇ ಕಳೆದ
ನಿರ್ಭಾಗಮಾಗೆ ಗಜಮಂ ಪೋಳ್ದು ತಾನುಳಿದ
ನೆನಲಿರ್ದ ಪರಿಯಲೆದ್ದೈತಂದನಾ ನೃಪಂ
ಮನದೊಳು ವಿರಕ್ತಿ ಮಿಕ್ಕಂಜುತಂತಾ ನೃಪಂ

ಆನೆಯಂ ಕೊಲುವನೊರ್ವಂ ಮನುಜನಲ್ಲೆನುತೆ
ಏನಪ್ಪುದಂತದಂ ಬಲ್ಲನೀಶ್ವರನೆನುತೆ
ಬರೆ ಗಜಾಸುರನ ಚರ್ಮಂದೆಗೆದ ಹರನಂತೆ
ಇರೆ ಪರಶುವಂ ಪಿಡಿದು ರೌದ್ರರೂಪಿಂದಿಂತೆ
ಬಂದು ಚೋಳಂ ಕಂಡು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಸೈಗೆಡೆದು
ಇಂದುಧರಮೂರ್ತಿ ತಪ್ಪೆನ್ನದೆನುತಂ ನುಡಿದು
ತಂದೆ ಭೃತ್ಯಾಪರಾಧ ಸ್ವಾಮಿನೋದ್ದಂಡ
ಎಂದುಂಟು ಗಜಕೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆನಗೇ ದಂಡ
ಎನ್ನ ತಲೆಯಂ ಕಡಿವುದೀ ಕೊಡಲಿಯಿಂದೆಂದು
ತನ್ನ ತಲೆಯೊಡ್ಡಿಕೊಂಡಿರೆ ಚೋಳನೃಪನಂದು

ಕಂಡು ಭಯದಿಂದಲಿರಿಭಕ್ತನಾಗಳೆ ನೊಂದು
ಖಂಡಿಸಿದೆನೀ ಭಕ್ತನಾನೆಯನಿದೇಕೆಂದು
ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತನಾನೆಯಂ ಕೊಂದೆನೇ
ಎಂತುಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕೋಪದಿಂ ಬೆಂದೆನೇ
ಭವಿ ಭಕ್ತನಂ ನುಡಿದಡಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪುದೆ ವೀರ

ಅವಿಚಾರದಿಂ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪುದೆ ವೀರ
ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಸುಡು ಸುಡಿನ್ನೇಕೆ ಜೀವನವೆಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ತನ್ನಂ ಪೊಯ್ದುಕೊಳಲೆಂದು
ಕೊಡಲಿಯಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತೆ ಮೃಡನಲ್ಲಿ ಕರುಣದಿಂ
ಕೊಡಲಿಯಂ ಗಗನದೊಳ್ಪಿಡಿದುಕೊಳಲೊಪ್ಪದಿಂ
ಬಿಡು ಬಿಡಾರೋ ಪಿಡಿದರೆಂದು ಮೇಲಂ ನೋಡೆ
ಮೃಡನಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಸಂತಸದಿಂದೆ ಲೋಲಾಡೆ
ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು ತೆಗೆವಂತಿರಲು
ದೇವನಾಗಳೆ ತನ್ನ ರೂಪುದೋರುತ್ತಿರಲು

ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿನೇತ್ರದೊಳೊಪ್ಪೆ
ಶಶಿಕಳೆ ಜಟಾಭರ ಸುರಾಪಗೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಸುರಿಯಲಿರಿಭಕ್ತನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಪೂಮಳೆ ಕರಂ
ಪರಿಪರಿಯ ದುಂದುಭಿಸ್ವನವುಣ್ಮೆವಿಸ್ತರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ನಂದೀಶನಂ ಕರೆದು
ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೈ ಎನ್ನ ಭಕ್ತನಿರವರಿದರಿದು
ಏಕನಿಷ್ಠೆಯೊಲಿಂತು ನಡೆದು ತೋರಿದರುಂಟೆ
ಲೋಕದೊಳ್ ಮದದಾನೆಯಂ ಕೊಂದರಿಂತುಂಟೆ
ಆನೆಗೀನೆಗಳೆನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗಹನವೆ
ಏನೆಂಬೆನೆನ್ನ ಭಕ್ತನ ನಿಷ್ಠೆಗೊದಗುವವೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ನಡೆದುದೇ ಬಟ್ಟೆ ಕೇಳಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ನುಡಿದುದೇ ವೇದವರಿಯಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ಮಾಡಿತೇ ಮಾರ್ಗವೆಲೆ ಕೇಳ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ನೋಡಿತೇ ಪಾವನಂ ಕೇಳ

ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರಿಭಕ್ತನಂ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ
ಬಂದ ಗಣವೃಂದಕ್ಕೆ ತೋರುತಂ ಮತ್ತಪ್ಪಿ
ಕೊಂದಾನೆಗಾಗಳೆ ಜೀವಮಂ ತೀವುತಂ
ಬಂದನುರವಣಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತಂ
ಇರಿಭಕ್ತನಂ ಪೊಸ ವಿಮಾನದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಅರಕೆವಟ್ಟಾನಂದದಿಂ ನೋಡಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಕೊಡಲಿಯಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ನೋಡುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಪೊಡವಿಯೊಳಗರಿದುಂಟೆ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ

ಬಂದು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತಸದಿಂದೆ
ಸಂದಣಿಪ ಗಣಸಮೂಹಂಗಳುತ್ಸವದಿಂದೆ
ಇರಿಭಕ್ತನಂ ಕರೆದು ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ನೆರೆ ತನ್ನ ಚರಣಕಮಳದ ಕರುಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ತಾರಾಚಲಾಗ್ರನಿಲಯಾರೂಢನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಾರಾಯಪದವೀವ ಶರಣಪತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಸಂತಾನಗುರುದೇವನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಜನಕಾರುಣ್ಯವಾರಾಶಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಎನ್ನೊಡೆಯನೊಪ್ಪಿದಂ ಎನ್ನ ನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಎನ್ನ ಸುಧೆಯೊಪ್ಪಿದಂ ಎನ್ನ ಪಿತನೊಪ್ಪಿದಂ
ಎನ್ನ ಗುರುವೊಪ್ಪಿದಂ ಎನ್ನರಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಚೆನ್ನ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ಇಂತೇಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಂ
ಸಂತತ ಧಾರುಣಿಯಿಳೊಪ್ಪುವಿರಿಭಕ್ತರ ಕಂ ।
ದಂ ತಾನಿವನೆಂದೆನಗೆ ನಿ
ರಂತಂ ಕರುಣಿಪುದು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೮. ಏನಾದಿನಾಥನ ರಗಳೆ

ಏನಾದಿನಾಥನಂ ಗೌ
ರೀನಾಥಂ ಕರುಣಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ।
ನಾನಾದೇವಕಿರೀಟಕು
ಳಾನತಪಾದಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ ॥

ಮೆರೆದ ಪರಿಯೆಂತೆನಲು ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು
ಮೆರೆದ ಪುರವಿರ್ಪುದಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಲೆ ಸಂದು
ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆಂದೆಂಬ ನೆಲೆವಟ್ಟಣಂ
ರಾಜಪತಿ ಚೋಳನಿರ್ಪಂ ಪೊಗಳ್ವಡಿಟ್ಟಣಂ
ಆ ಪುರಕೆ ಬಂದನೊರ್ವಂ ಭಕ್ತನೊಲ್ಮೆಯಿಂ
ಕಾಪಾಲಿಯೊಲ್ವ ಶರಣಂ ತನ್ನ ನಲ್ಮೆಯಿಂ
ಈಳದೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ಏನಾದಿನಾಥಂ ಬಂದು
ಶೂಲಿಯಣುಗರ್ಗೆ ಆರಾಧಿಸಲ್ಬೇಕೆಂದು
ಎನ್ನೊಡೆಯರುಂಡರೆನ್ನಾಳ್ದನೀಶಂ ತಣಿವ
ಎನ್ನೊಡೆಯರುಂಡರಾನಂದದಿಂದಂ ಕುಣಿವ
ಎಂದಿದಕೆ ಹೊನ್ನನರ್ಜಿಸುವ ತೆರನಂ ನೆನೆದು
ಎಂದನೋಲೈಸಲ್ ಪರಾಧೀನವೇಕೆಂದು
ಆರಂಬವದು ಬೇಡ ವಾಣಿಜ್ಯವದು ಬೇಡ
ಆರಯ್ಯೆ ದಾನದಿಂದರ್ಜಿಪುದು ತಾಂ ಬೇಡ
ಎಂದಾವ ಪರಿಯೊಳಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡಲ್ಕೆ
ಒಂದುವಂ ಕಾಣದುಮ್ಮಳಿಸಿ ಪಟ್ಟಿದಿರಲ್ಕೆ

ಕನಸಿನೊಳ್ ವೀರಭದ್ರಂ ಬಂದೆಲೆಲೆ ಮಗನೆ
ಮನಸಿನೊಳಗುಮ್ಮಳವಿದೇಕೆ ಕೊಳ್ಳೆಲೆ ಮಗನೆ

ಅಸಿಫಳಕವಿದೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದಡಂ ಕಾದುವುದು
ಶಶಿಧರನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಹರುಷದಿಂ ಮಾಡುವುದು
ಎನುತಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಲಿ ವೀರಭದ್ರಂ ಪೋಗೆ
ಕನಸಿನೊಳ್ ಬಂದಾಯುಧಂ ತನಗೆ ದಿಟಮಾಗೆ
ಸಂತಸದೊಳೇನಾದಿನಾಥರೊಲವಿಂ ಹಿಗ್ಗಿ
ಇಂತು ಕರುಣಿಸಿದನೇ ಕಲಿ ಕಾಳೆಗದ ಸುಗ್ಗಿ
ಕಾದುವೆಂ ಪೊಂಗಳಂ ತಪ್ಪೆನೆನ್ನಾಳ್ವರ್ಗೆ
ಸಾದರದೆ ಬೆಸಕೈವುದೆಂದು ತಾಂ ಸತಿಯರ್ಗೆ
ಪೇಳಲವರುಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ರಾಗದಿಂ
ಶೂಲಿಯಣುಗರ್ಗೆಯಾರಾದಿಪುದ್ಯೋಗದಿಂ
ಇರೆ ಭಸಿತಮಂ ಮೈಯ್ಯೊಳುದ್ಧೂಳಿಸಿಯೆ ಕೊಂಡು
ಹರುಷದಿಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು

ಸಿಡಿಲ ಸೆಕ್ಕೆಗಳನೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿದ ತೆರದೆ
ಘುಡುಘುಡಿಪ ಫಳಕಮಂ ಕೊಂಡು ಲೋಕಮನುರದೆ
ಆಸುರದ ಕೂರಸಿಯನಳವಡಿಸಿ ಮನವುಕ್ಕಿ
ದೂಷಕರ ಗಂಡನೆಂಬೆಡಗಾಲ ತೊಡರಿಕ್ಕಿ
ಶರಣಚರಣದ ಧೂಳಿ ತಿವುರುಂ ತಿಲಕವಾಗೆ
ಪರಿಪರಿಯ ಧೂಳಿ ತಿವುರುಂ ತಿಲಕವಾಗೆ
ಬಾಳ್ಗೆನ್ನ ಭಕ್ತರೆಂದುರವಣಿಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟು
ತೋಳ್ಗೆ ವೀರಶ್ರೀಯ ಪಟ್ಟಮುಮನೆಡೆಗೊಟ್ಟು
ವೀರಫಳಕದ ಘಂಟೆ ಢಣಢಣಂ ಢಣಮೆನಲು
ತೋರಗೆಜ್ಜೆಗಳುಲಿವು ಘುಲಿಘುಲಿಕು ಘುಲಿಕೆನಲು
ಪಿಡಿದ ಕರವಾಳ ಕೂರ್ಪಿನ ಬೆಳಗು ಥಳಥಳಿಸೆ
ಸಡಗರಿಪ ವೀರಕಳೆ ನಳನಳಿಸಿ ಘುಳುಘುಳಿಸೆ
ಸರಸರನೆ ನಡೆದುಬಂದಂ ಬಂದನಮ್ಮಮ್ಮ
ಹೆರೆಸೂಡಿದನ ವೀರನುರವಣಿಸುತಮ್ಮನ್ನು
ಬರ್ಪ ಬಿರುಸಿನ ಗಾಳಿಗಿರ್ಕೆಲದವರ್ಬೀಳೆ
ಸರ್ಪಭೂಷಣವ ಕುರವಂ ಬಂದನುರ್ಬೇಳೆ

ಬರೆ ಮುಂದೆ ಪಗಲು ಕೈದೀವಿಗೆಯೊಳರಸುತಂ
ತರತರದ ಗುದ್ದಲಿಗಳಿಂದವಗೆದರಸುತಂ
ಕೇರಿಸುತೆ ಕೆದರಿಸುತೆ ವೀರರಂ ನೋಡುತಂ

ತೂರಿಸುತೆ ಕಾಳೆಗಕೆ ಮಸಗಿ ಪಲ್ಮೊರೆವುತಂ
ಪಳಕಾರ ಮತ್ತಗಜ ಸಿಂಹವಿಕ್ರಮನೆಂಬ
ಪಳಕಾರ ಫಣಿಕದಂಬಕ ಗರುಡಬಳನೆಂದು
ಬಳಸಿನಿಂ ಬಿರುದೆತ್ತಿ ಕರೆವ ಕಹಳೆಗಳೆಸೆಯೆ
ಗಳೆಯ ಮೇಲಣ ನೂರು ಹೊನ್ನ ಪೊಟ್ಟಣವೆಸೆಯೆ
ವೀರನೊರ್ವಂ ನಗರಿಯೊಳ್ ನಡೆದು ಬರುತಮಿರೆ
ವೀರರಂ ಬಿಡದರಸಿ ನೋಡುತಂ ಬರುತಮಿರೆ

ಕಂಡು ನಡೆದೇನಾದಿನಾಥನೊಲವಿಂ ಬರುತೆ
ಕಂಡನಿಲ್ಲಾರುವಂ ಪೊಟ್ಟಣವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಬಂದನಂ ಸಂಸಾರಮಂ ನಿಲಿಕಿ ಪರಿವಂತೆ
ನಿಂದ ವೀರನ ಜನ್ಮಮಂ ನಿಲಿಕಿ ಪರಿವಂತೆ
ಹರಿದು ತಂದಂ ಪೊಟ್ಟಣವನಂದು ನಿಳಯಕ್ಕೆ
ಕರೆಗೊರಲನಣುಗರ್ಗೆ ಮಾಡು ನೀನಿನಿತಕ್ಕೆ
ಕಾದಿ ಭವಿಯಂ ಭವಂಗೆಡಿಸಿ ಬಂದಪೆನೆಂದು
ಸಾದರದೆ ತಮ್ಮರಸಿಯರ್ಗೆ ಪೇಳುತೆ ಬಂದು
ಚೋಳನರಮನೆಯೊಳೆತ್ತಿದ ಕಳನನೊಳಪೊಕ್ಕು
ಶೂಲಿಯಣುಗಂ ಭುಜಸ್ಫಾಳದಿಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು
ಆಳ್ಗಳರಸಂ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಬಾಳ್ಗೆನ್ನ ಭಕ್ತರೆನುತಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಇರಲಲ್ಲಿ ಮಾರಂಕದವನೊಪ್ಪೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಭರದಿಂದೆ ಜತ್ತಾಯತಂ ಮಿಗಲ್ತರಹರಿಸಿ
ಗಳೆಯೊಡ್ಡೆ ಸರಸರನೆ ನಡುಗಳಕೆ ನಡೆತರಲು
ದಳವೇರುತೇನಾದಿನಾಥನಿದಿರೊಳ್ ನಿಲಲು

ಏನೆಂಬೆನೇನೆಂಬೆನೇನಾದಿನಾಥನಂ
ಆನರಿಯೆನಾನರಿಯೆನುರವಣಿಪ ವೀರನಂ
ಸಾಟಿ ಹಿಂಚಿತು ಮುಂಚಿತವನ ತಲೆ ಕಳದೊಳಗೆ
ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಣ್ಮಾಯದಂತೆ ಬಿಳ್ದುದು ಕೆಳಗೆ
ತಲೆಯೊಂದು ದೆಸೆಯಟ್ಟೆಯೊಂದು ದೆಸೆಯಾಗಿರಲು
ತಲೆ ನೆತ್ತರೊಳಗೆ ಮೂಡುತ್ತ ಮುಳುಗುತ್ತಿರಲು
ಹರಣವಾಕಾಶದ ವಿಮಾನದೊಳು ಸಲುತಿರಲು
ಹರನಣುಗನವನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸಲಿಸುತಿರೆ
ಕಲಿ ಚೋಳನೇನಾದಿನಾಥಂಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಂ

ಒಲಿದುಡುಗೊರೆಯನೀಯೆ ಕೊಳಲೊಲ್ಲದುರ್ಬುತಂ
ನಿನ್ನ ಮುಂದಣ ಸಮರವಲ್ಲಲ್ಲ ಕೇಳೆನುತೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವ ಕಾಳೆಗವೆನುತೆ
ಆನೆಯಂ ಕುಡಲೇರಿ ಮೆರೆವುತಂ ಬರುತಮಿರೆ
ನಾನಾ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಸಗುತಿರೆ
ಇಳಿದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಹರುಷಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಫಳಕಮಂ ಕರವಾಳನೊಕ್ಕಯಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಮನೆಯೊಳವನಿರಿಸಿ ನಡೆತಂದು
ದೇವಭಕ್ತರನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಲವಿಂ ನಿಂದು
ಎನ್ನೊಡೆಯರೈತರ್ಪ ಪುಣ್ಯಮಂ ಕಂಡೆನೆ
ಎನ್ನೊಡೆಯರಿಂತಿರ್ಪ ಬಾಳ್ಕೆಯಂ ಕಂಡೆನೆ
ಕುಬುಬುಬುಬು ಎನಗಾರು ಸರಿಯೆಂದು ಕೊರ್ಬುತಂ
ಪ್ರಬಳ ಬಳಪುಳಕಂಗಳಿಂದೆ ಹೊರೆಯೇರುತಂ
ಒಡೆಯರಂಘ್ರಿಗಳಂ ಕಪೋಳದೊಳಗೊತ್ತುತಂ
ಮೃಡಭಕ್ತರಡಿಗಳಂ ಕಣ್ಗಳೊಳಗೊತ್ತುತಂ
ಆರೈಸೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು
ಸಾರಾಯ ಶರಣರ್ಗೆ ಸಂತಸಂಗಳನಿತ್ತು
ವಿಜಯನಾಗೆಂಬ ಪರಕೆಯನಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡು
ನಿಜದ ವೀರಂ ಭಕ್ತರೊಲ್ಮೆಗೆ ಮನಂಗೊಂಡು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೊಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದಂಗಳಂ ಕೊಂಡು
ಸಲ್ಲೀಲೆವೆಚ್ಚುತೀರ್ವರುಮಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡು

ಸಲೆ ತೃಪ್ತರಾಗಿರ್ಪರೇನೆಂಬೆನವರ್ಗಳಂ
ನೆಲೆಗೊಂಡ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯ ವೀರತೆಗಳಂ
ನಿತ್ಯನೇಮದೊಳಿಂತು ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುತಂ
ಅತ್ಯನುಪಮಂ ಪೊಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡುತಂ
ಅಂಕವೆಂದಡೆ ಕಾದಿ ಹೊನ್ನನಾಗಳೆ ತಪ್ಪ
ಬಿಂಕದಿಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುತ್ತವಿರುತಿರ್ಪ
ಬಿಡದೆ ಮಾರಾಂತವರ ಸಂಸೃತಿಯನಿಳಿಪುತಂ
ತೊಡರ್ದರು ಪಲಂಬರಂ ಶಿವಪದಕೆ ಕಳುಪುತಂ
ಈ ತೆರದಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
ಭೂತಳದೊಳಾವನುಂ ಗೆಲಲಾರದಿರುತಮಿರೆ
ಸಕಳ ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಮಂ ಬಲ್ಲನೊರ್ವ ಗುರು

ಸುಕರದಿಂ ಚೋಳಂಗೆ ಶ್ರವವನಿತ್ತೆಸೆವ ಗುರು
ಏನಾದಿನಾಥರೊಡತನ ಮತ್ಸರಂ ಪೆರ್ಚೆ
ನಾನಾವಿಧದ ಗರುಡಿಯಭ್ಯಾಸಮಂ ನಚ್ಚಿ
ಕಾಳೆಗಕೆ ಮಸಗಿ ಸಾಸಿರವೊಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ
ಊಳಿಗವನೆಯ್ದಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಬಿರುದಂ ಕಟ್ಟಿ
ಬರೆ ಕಾಣುತೇನಾದಿನಾಥರಾತನನಲ್ಲಿ
ಅರಸ ಚೋಳನ ಮುಂದೆ ಒರಸಿ ಸಣ್ಣಿಸುತಲ್ಲಿ
ಪೊಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಬಂದಭವಭಕ್ತರ್ಗೀಯೆ
ಹಿಂಗದ ಸುಖಂಗಳಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೀಯೆ
ಕಂಡು ಚೋಳಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ಮಿಗೆ ನೊಂದು
ಮಂಡಲದೊಳಾವನುಂ ಗೆಲಲಾರ್ಪನಿಲ್ಲೆಂದು
ನುಡಿವುತಿರೆ ಸತ್ತ ಗುರುವಿನ ಮಗಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ
ನಡೆತಂದು ತಾಯ ಮುಂದಳುತಂದು ಬೇಳಾಗಿ
ಮಾತೆ ಸುತರಿರ್ಬರುಂ ಬೆಂಬಿರ್ದು ಬಲವಳಿದು
ಚೇತನಂಗೆಟ್ಟು ಲಜ್ಜಿತರಾಗಿ ಮೈಮರೆದು
ಮುಳಿದು ನೆಲನಂ ಸಾರಿಸಿಯೆ ಕೊಂಡುಣುತ್ತಿರ್ದು
ಬಳಸಿ ಬಾಯಳಿದು ಬಸವಳಿದು ಕೊರಗುತ್ತಿರ್ದು
ಚಿಂತಿಸಿದಳೊಂದುಪಾಯದ ಕುಟಿಲಸೀಮೆಯಂ
ಚಿಂತಿಸಿದಳೇನಾದಿನಾಥರ್ಗೆ ಮಹಿಮೆಯಂ

ಎಲೆ ಮಗನೆ ದೈವವಶದಿಂದೊಂದುಪಾಯಮಂ
ಕಲಿಭಕ್ತನಂ ಗೆಲ್ವ ಪಾತಕಸಹಾಯಮಂ
ಕಂಡೆನೆಲೆ ಕಂದ ಕೇಳೈಯೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಂ
ಕೊಂಡು ಗೆಲು ಮಗನೆ ಭಕ್ತರ ವೇಷಸಿದ್ಧಿಯಂ
ಭಕ್ತರೆಂದಡೆ ತನ್ನ ಹರಣಮಂ ಸಲಿಸುವಂ
ಭಕ್ತವೇಷಂಗಂಡಡಲ್ಲಿ ಓಸರಿಸುವಂ
ಭಸಿತಮಂ ತಳೆದರಂ ಶಿವನೆಂದು ಭಾವಿಪಂ
ಎಸೆವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿರ್ದರನೊಸೆದು ಸೇವಿಪಂ
ಇಂತುಮೆರೆವೇನಾದಿನಾಥನಂ ಸೋಲಿಪುದು
ಸಂತತಂ ಕುಲದ ಕಲೆಯಂ ತೊಡೆದು ಪಾಲಿಪುದು
ಎನಲಿಂತಿದಪ್ಪುದಪ್ಪುದು ಬಟ್ಟೆ ತಾನೆಂದು
ಮನದೊಳು ವಿಚಾರಿಸುತೆ ತಪ್ಪದಿದು ಲೇಸೆಂದು
ಇಂತಿದಂ ಕಂಡ ಬಳಿಕಭ್ಯಾಸವೇಕೆನುತೆ
ಇಂತು ಬಟ್ಟೆಯನರಿಯೆ ಕಲಿತನಂ ಬೇಡೆನುತೆ

ಮತ್ತೆ ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನನೊಂದು ಗಳೆಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ಹತ್ತೈದು ಹರಹಿಗರನೊಪ್ಪದಿಂ ಸಮಕಟ್ಟಿ
ಬಂದು ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಬಿರುದೆತ್ತಿ ಸಾರುತಿರೆ
ಸಂದ ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲ ಬವರಮಂ ಬೀರುತಿರೆ
ಕೇಳುತ್ತಮೇನಾದಿನಾಥನಂದೆಯ್ತಂದು
ಬಾಳೆತ್ತಿ ಹೊನ್ನ ಪೊಟ್ಟಣಮಂ ಕೊಳುತ್ತಂದು

ಆಹ! ಎನ್ನಾಳ್ದರ್ಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವೆನಿಂತಿದಂ
ಆಹ! ಎನ್ನೊಡೆಯರ್ಗೆ ನಲಿದೀವೆನಿಂತಿದಂ
ಎಂದದಂ ಕೊಂಡು ನೃಪನರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ನಿಂದು ಭಾಷೆಗಳನಿತ್ತಂ ಕೋಪದಿಂದಂದು
ನಾಳೆ ಕಾಳೆಗವೆನಲು ಕೀರುತ್ತೆ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಕಾಳೆಗದ ಭರದಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಮರಳಿ ಬಂದೇನಾದಿನಾಥರಾನಂದದಿಂ
ಹರಭಕ್ತರಂ ಕರಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೊಪ್ಪದಿಂ
ಅವಧರಿಪುದೆನ್ನ ನಾಳಿನ ಕಾಳೆಗವನೆಂದು
ಶಿವನಡ್ಡವಿರ್ದಡ ಕಾದಿ ಗೆಲಿದಪೆನೆಂದು
ಎಂದಿನಂತಲ್ಲ ನಾಳಿನ ಸಮರವರಿದರಿದು
ಇಂದುಧರನಾದಡಂ ನಿಂದು ಕಾದುವುದರಿದು

ಎನುತವಾ ದಿವಸದೊಳು ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂ ಮಾಡಿ
ಮನವೊಲಿದು ಶರಣರಾರಾಧನೆಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಬೆಳಗಾಗಲೆದ್ದು ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನೊಪ್ಪದಿಂ ಸೂಡಿ
ಭಕ್ತರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆರಗಿ
ಯುಕ್ತಿ ಹೊದ್ದದ ಶಿವಸ್ನೇಹರಸದೊಳಗೆರಗಿ
ನಡೆತಂದು ಚೋಳನರಮನೆಯ ಕಳನಂ ಪೊಕ್ಕು
ಮೃಡಭಕ್ತರಂ ನೆನೆದು ನಡೆದು ಮಿಗೆ ಕೈಮಿಕ್ಕು

ಇರಲತ್ತ ಮಾರಂಕನೊಪ್ಪದಿಂ ಮನೆಯೊಳಗೆ
ಹರನ ಭಕ್ತರ ಪುಣ್ಯವೇಷದಿಂ ತೊಳತೊಳಗೆ
ಆಪಾದಮಸ್ತಕಂ ಭಸಿತದೊಳ್ಮುಳುಗಿದಂ
ಸೋಪಾನವಿಟ್ಟಂತೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಕ್ಕಿದಂ

ವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡನಾ ಪಾಪಿ ಮಿಥ್ಯದಿಂ
ದೋಷಮಂ ನೋಡದಾ ಪಾತಕಸತ್ಯದಿಂ
ಕರುಣವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿ ವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡ
ಉರವಣೆಯ ಪಾತಕಂ ವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡ
ಅಕಟ ಸುಧೆಯಂ ತೋರಿ ವಿಷವನೂಡುವ ತೆರದಿ
ಅಕಟ ಜಲಮಂ ತೋರಿಯುರಿಯನಪ್ಪಿಪ ತೆರದಿ
ವೇಷಮಂ ತೋರಿ ಕೊಲಲೆಂದಲ್ಲಿ ಪೊರಮಟ್ಟ
ನಾಸುರದೊಳಂಕವರೆ ಪೊಯ್ಸುತಂ ಪೊರಮಟ್ಟ
ಅಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆಗಳಿಂದೆ ಕಾಣಬಾರದ ತೆರದಿ
ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಗಳಿಂ ನೋಡಬಾರದ ತೆರದಿ
ಮುಚ್ಚಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು ಬಂದಂ ಗೆಲ್ಲವರೆಯೊಳಗೆ
ಮಚ್ಚರಿಸುತಂ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನಾ ಕಳದೊಳಗೆ
ಹೊಕ್ಕು ಹಲಗೆಯನೊಲ್ಲದೊಂದಲಗನಳವಡಿಸಿ
ಮಿಕ್ಕು ವೇಷಂದೋರಲೆಂದೆಲ್ಲಮಂ ಬಿಡಿಸಿ
ಗಳೆಯೊಡ್ಡೆ ಮಾರಂಕದವನೆಲ್ಲವಂ ಕಳಿದು
ಗಳಗಳನೆ ನಡುಗಳಕೆ ಬಂದು ವೇಷಂದಳೆದು
ನಿಂದಿರಲ್ಕೇಣಾದಿನಾಥನಾಗಳೆ ಕಂಡು
ಒಂದಿದಸಿಫಳಕಮಂ ಬಿಸುಡುತೆ ಮನಂಗೊಂಡು

ಎತ್ತಣಿಂದೆತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೆಲೆ ದೇವ
ಚಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ದಂತೆ ಮಾಳ್ಪುದೆನ್ನಂ ದೇವ
ತಿಸುಳದಿಂ ಕಾಯಮಂ ಕುಸುರಿದರಿವುದು ದೇವ
ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಿಂದೆನ್ನನುರುಹಿ ಕಳೆವುದು ದೇವ
ಒಡಲಿದೇತಕ್ಕೆ ಫಲ ಒಲಿದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ನಿಮ್ಮಿಂದೆ ಬದುಕಿದಪೆ ನಾನಯ್ಯ
ಎನುತೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುತೆ ದೇಹಮಂ
ಮನವಾರೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರಲ್ಕಂಡವಂ
ಉರವಣಿಸಿ ಪಾತಕಂ ಬಂದು ಶಿವಶಿವ ಶಿವನೆ
ಉರವನಿಮ್ಮೈಗಾಣಲಿರಿದನಯ್ಯೋ ಶಿವನೆ
ಒಳಗಲಗು ಹೊರಪುಳಕವೇನಾದಿನಾಥಂಗೆ
ಒಳಗೇರು ಹೊರಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತಾತಂಗೆ

ಇಂತಿರಿದು ಕೈವಿಟ್ಟು ಪಾತಕಂ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟೆ
ಮುಂತೆ ಹೂಮಳೆವೆರಸಿ ಶಂಕರಂ ನಿಜ ಹುಟ್ಟೆ

ಚಂದ್ರಕಳೆ ಹೆರೆನೊಸಲಕಣ್ಣುರಗಕುಂಡಲಂ
ಮಂದಸ್ಮಿತಂ ದಶಭುಜಂ ವಕ್ತ್ರಮಂಡಲಂ
ಕೊರಳಗರಳಂ ಗಿರಿಜೆ ಪುಲಿದೊವಲು ಡಮರುಗಂ
ಉರಗಕಟಕಂ ಗಜಾಜಿನವೊಪ್ಪೆ ಸೋಜಿಗಂ
ತಾನೊಪ್ಪೆ ಶಶಿಕೋಟಿತೇಜಮಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ನಾನಾರ್ಕಕೋಟಿಯಂ ಭಂಜಿಸುತೆ ರಂಜಿಸುತೆ

ನಿಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ತೋರಿ ತಲೆದೂಗುತಂ
ಬಂದಲ್ಲಿ ಮೈದಡವಿ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗುತಂ
ನೊಂದಯ್ಯ ನೊಂದೆ ಮಗನೇ ಎನ್ನ ವೇಷದಿಂ
ನೊಂದಯ್ಯ ಎನ್ನವರ ವೇಷವಿಶ್ವಾಸದಿಂ
ಎಂದಲಗನೀಶ್ವರಂ ತಾನೆ ಕೈಯಿಂ ಕಿಳಲು
ನಂದೀಶ ನೋಡೆನುತೆ ಗಿರಿಜೆ ಸೈರಿಸದಳಲು
ಮಗನ ಮೈಯೇರನೊಯ್ಯನೆ ಕೈಗಳಿಂ ತಡವೆ
ಒಗುವಶ್ರುಜಲದಿಂದೆ ಶಂಕರಂ ಮೈದಡವೆ
ಕಂಡು ಮಾರಂಕದವನಿಂತಿಪ್ಪ ಪಿರಿಯರಂ
ಕಂಡು ಮುನಿದಿರಿದೆನೆನಗೆಂತಪ್ಪುದೋ ಕರಂ
ಎನುತಲಗನಾ ವೇಷಮಂ ಬಿಡದೆ ಕೈಕೊಂಡು
ವನವಾಸಿಯಾದಂ ವಿರಕ್ತಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು

ನೋಡೆ ದುರ್ಜನನ ಕೆಳೆಯಿಂದೆ ಸಜ್ಜನನ ಹಗೆ
ಮಾಡಿತ್ತು ಶಿವ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯುಮನಾತಂಗೆ
ಇಂತಪ್ಪ ಗುಣಿಯೆನಿಸುವೇನಾದಿನಾಥನಂ
ಶಾಂತನಂ ಸತ್ಯಪರನಂ ಧೈರ್ಯನಾಥನಂ
ಸುರುಚಿರ ವಿಮಾನದೊಳಗೊಪ್ಪದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಹರುಷಂ ಮಿಗಲ್ ಹರಂ ನೋಟದೊಳಲಂಕರಿಸಿ
ಚೋಳನತಿ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ಬೆರಗಾಗುತಿರೆ
ಕೋಳಾಹಳದ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಂ ಪೊಣ್ಮುತಿರೆ
ಕೊಂಡು ತಾರಾಪಥಕೆ ನೆಗೆದನೊಲಿದೀಶ್ವರಂ
ತಂಡತಂಡದ ಗಣಂಗಳು ಸಹಿತಮೀಶ್ವರಂ
ಬಂದು ಕೈಲಾಸದರಮನೆಯನೊಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಸಂದಣಿಪ ದೇವಗಣತತಿಯೊಳ್ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ಮಣಿಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಪ್ಪೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು

ತ್ರಿಣಯನುಂ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಮೆಸೆದಿರ್ದು
ಏನಾದಿನಾಥಂಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ನಾನಾಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಬಂದ ತುಂಬುರ ನಾರದರನೊಲಿದು ಪಾಡಿಸುತೆ
ನಿಂದ ಭೃಂಗೀಶನಂ ನರ್ತನಮನಾಡಿಸುತೆ
ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳ ಕೈವಾರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೆ
ಕುಂಡಲಂ ತೂಗಾಡೆ ಪೆರ್ಚಿ ಮೈವೆಚ್ಚುತ್ತೆ
ಮೇರುಸಿಂಹಾಸನಸಮಾರೂಢನೊಪ್ಪಿಂ
ಕಾರಣಕೆ ಕಾರಣತರ ಪ್ರೌಢನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ ತತ್ವವರರೂಪನೊಪ್ಪಿದಂ
ನಿಗಮವರಿಯದ ನಿರುಪಮಾಧಿಕ್ಯನೊಪ್ಪಿದಂ
ಆದ್ಯಂತರಹಿತ ತೇಜೋರಾಶಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಚೋದ್ಯಕ್ಕೆ ಚೋದ್ಯತರವೆನಿಪ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶ್ರೀಮಹಾಮಹಿಮನಪ್ರತಿಮನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಕಾಮಾರಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಏನಾದಿನಾಥನಂ ಮೆರೆ
ದಾನಂದದೊಳಿರ್ದ ಶಂಭುವೆಮಗೊಲವಿಂದಂ ।
ನಾನಾಭಕ್ತಿವಿಳಾಸ
ಜ್ಞಾನಮನೊಲ್ದೀಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೯. ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ರಗಳೆ

ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಗೆ ಕ
ಣ್ಣಪ್ಪನನೀ ಧರೆಗೆ ಪೊಸತೆನಿಪ್ಪನನೀಶಂ ।
ಗಪ್ಪನನೊಪ್ಪಿರೆ ಮೆರೆದಂ
ದರ್ಪಕ ದರ್ಪಪ್ರಹಾರಿ ಹಂಪೆಯ ದೇವಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯಪ್ಪ
ದೇಶವೊಪ್ಪಿರ್ದುದು ಧರಾತಳಕೆ ಸುಖವಪ್ಪ
ಚೋಳಮಂಡಲವದರೊಳೆಸೆವೊಂದು ಪಟ್ಟಣಂ
ಕೇಳ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಯೆಂದೆನಿಪ ಪಟ್ಟಣಂ
ಅಲ್ಲಿರ್ಪನೊರ್ವ ಶಬರಾಧಿನಾಥಂ ನೋಡೆ
ಎಲ್ಲಾ ಪುಳಿಂದರ್ಗೆ ನಾಯಕಂ ತಾ ನೋಡೆ
ಪೆಸರೆಸೆವ ಕಣ್ಣಪ್ಪನೆಂದೆಂಬುದಾತಂಗೆ
ವಸುಧೆಯೊಳಗುಳ್ಳ ಬೇಂಟೆಗಳನರಿವಾತಂಗೆ
ಕಾರಣಿಕನೆಂದರಿಯಬಾರದಾತನ ವೇಷ
ಆರಯ್ಯೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಮರೆಯ ಸೂರ್ಯನ ವೇಷ
ಒಂದೊಂದು ಮೃಗದ ಜನ್ಮದ ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರುಂ
ಬಂದಿರ್ಪರಾತನಾಡುವ ಹೊಲದೊಳೆಲ್ಲರುಂ
ಸತ್ಯಮಂ ನುಡಿವುದಂ ಕನಸಿನೊಳು ಕಂಡರಿಯ
ನತ್ಯಂತ ದಿಟವ ತಾಂ ಮನಸಿನೊಳು ನೆನೆದರಿಯ
ಅರಿಯನಾತಂ ಬೇರೆ ದೇವರುಂಟೆಂಬುದಂ
ಹಸಿವಿಂಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲ
ಬೆಸನಕ್ಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲ ಹುಸಿವುದಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲ
ಜಾತಿಧರ್ಮದ ಬೇಂಟೆಯೇ ತನಗೆ ಸೊಗಸಾಗೆ
ಆತುರದೊಳಿರ್ಪನಂತದು ತನಗೆ ಪಿರಿದಾಗೆ

ತನ್ನುವಂ ತಾನರಿಯನಿದಿರುವಂ ಪರಿಕಿಸಂ
ಮುನ್ನಿನಾರಾಧನೆಯ ಪರಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸಂ

ಇಂತಿರ್ದು ಬೇಂಟೆಗೆಂದನುವಾಗಿ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಸಂತಸದೆ ಬರ್ಪ ಬೇಡರ ಪಡೆಯೊಳಳವಟ್ಟು
ಜುಂಜುದೆಲೆ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಗುಂಜಾಭರಣವೆಸೆಯೆ
ರಂಜಿಸಲು ತೊಟ್ಟ ಕರಿಯರೆಗುಪ್ಪಸಂ ಮೆರೆಯೆ
ತಲೆಯುರದ ಕರದ ಕವಡಿಕೆಯ ದಂಡೆಗಳೆಸೆಯೆ
ನಲಿದು ಬಿಗಿದುಟ್ಟ ತೊವಲುಡಿಗೆಯಲಗುಗಳೆಸೆಯೆ
ಮೊಗದೊಳೊಪ್ಪುವ ವಿಭೂತಿಯ ತುಂತುರುಗಳೆಸೆಯೆ
ನೆಗೆದು ಕಟ್ಟಿದ ನೆತ್ತಿಗನ್ನಡಿ ಕರಂ ಪೊಳೆಯೆ
ನಿಡಿದಾಗಿ ಬೆನ್ನೊಳಿಳುಹಿದ ಚಮರಿಯೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಹಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲೆಡಗಯ್ಯೊಳೊಪ್ಪಿ ತೋರುತ್ತಮಿರೆ
ಕೂರಂಬುಗಳ ಹೊಗರು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನುಗುಳೆ
ಆರುತ್ತೆ ಪೊರಮಟ್ಟನೆಲ್ಲ ಭಿಲ್ಲರ್ಪೊಗಳೆ
ಬಂದು ತರುಗಿರಿಗುಲ್ಮಲತೆಗಳಿಡಿದಡವಿಯೊಳು
ನಿಂದು ಬೇಡರ ತೋಹು ಸೋಹುಗಳ ಸಂದಿಯೊಳು
ಪರಿದು ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಮಲೆಯ ತಳ್ಪಲೊಳೆಲ್ಲ
ನೆರೆನೆರೆದು ನೋಳ್ಪ ಕಾರಣಿಕಮೃಗಮುಮನೆಲ್ಲ
ಕಂಡು ನೀಡಡಿಯಿಟ್ಟು ಕುಸಿದು ಕುಬುಬೆನೆ ಕೂಗಿ
ದಂಡೆನೋಟಂ ಶರಂ ಸಂಧಾನದೊಳು ತಾಗಿ
ಕಿವಿಗೆ ಬಲಗೈಯಿಂದೆ ನಾರಿಯಂ ತರುತಮಿರೆ
ತವಕಿಸುವ ಕೂರಂಬು ಬಿಡುಬಿಡೆಂಬಂತೆಯಿರೆ
ಬಿಡುವುದೇ ತಾಗುವುದೊ ತಾಗುವುದೆ ನಡುವುದೋ
ನಡುವುದೇ ನೋಟವೋ ನೋಟವೇ ನಡುವುದೋ
ಎಂಬಂತೆ ತೊಡುವ ಬಿಡುವನುಕರಿಸಲನುವಾಗೆ
ಇಂಬಿನಿಂ ಮೃಗಕುಲವನೆಸುವ ಪರಿ ಪೊಸತಾಗೆ

ಎಸುತೆ ಬರೆ ಸಗ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾರುತಿಪ್ಪವು ನೋಡೆ
ಅಸು ಪೋಪ ಪರಿ ತನಗೆ ಕಾಣಬಾರದು ನೋಡೆ
ಮೃಗಜಾತಿ ಭಯದಿಂದೆ ಓಡಲೊಲ್ಲವು ಕರಂ
ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಸಂತಸಂಬಡುತಿರ್ಪವವು ಕರಂ
ಕಂಡವಂ ಮರುಮೆಟ್ಟ ಮೆಟ್ಟಲೀಯದೆಯೆಸುವ
ಕಂಡವಂ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಂದಲ್ಕೀಯದಂತೆಸುವ

ಕಂಡ ಮೃಗವೊಂದುವುಂ ತಪ್ಪದಾತನ ಮುಂದೆ
ಅಂಡಲೆವ ಕರ್ಮವಂ ನೀಗುತಾತನ ಮುಂದೆ
ಇಂತು ಮೃಗಸಂತತಿಯ ಬೇಂಟೆಗಳನಾಡುತಂ

ಇಂತು ಶಬರಾವೇಶದಿಂದೆ ನಲಿದಾಡುತಂ
ಇರುತಿರುತ್ತೊಂದು ದೆವಸಂ ಬೇಂಟೆಗೆಂದಲ್ಲಿ
ಚರಿತದಿಂ ಕಣ್ಣಂದನೆದ್ದು ಬರುತಿರ್ಪಲ್ಲಿ
ಬಲದ ಕಣ್ಬುರ್ಬು ಮೈವೆರ್ಚಿ ಕೆತ್ತುತ್ತಮಿರೆ
ನಲಿನಲಿದು ಬೇಂಟೆ ಲೇಸಪ್ಪುದೆಂದೆನುತೆ ಬರೆ

ಇತ್ತ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಮಲೆಯೊಳಿರ್ದೀಶ್ವರಂ
ಚಿತ್ತದೊಳು ನೆನೆದು ಮಾಯಾಮೃಗವ ಶಂಕರಂ
ತೋರಿ ಸುಳಿದೆನ್ನತ್ತ ಕೊಂಡುಬಾ ಎಂದೆನಲು
ಮೀರಿ ಗಳಗಳನಿಳಿದು ಬಂದುದಾ ಬೆಟ್ಟದಲು
ಬಂದು ದೂರದೊಳು ಕಾಬಳತೆಯೊಳು ಸುಳಿಸುಳಿದು
ನಿಂದು ನಡೆನಡೆದು ನಲಿದಾಡುತಂ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು
ತೋರೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದಂ ಮೃಗದ ಬೆಂಬಳಿವಿಡಿದು
ಮೀರಿಯಡರ್ದೇರುತ್ತಲಿಳಿವುತ್ತೆ ನಡೆನಡೆದು
ಗಿಡುವಿನೊಳು ಹಳ್ಳದೊಳು ಮಡುವಿನೊಳು ಕೊಳ್ಳದೊಳು
ಇಡಿದಿರ್ದ ಪೊದರಿನೊಳು ಸರುವಿನೊಳು ದರುವಿನೊಳು
ಬೆಟ್ಟದೊಳು ಬೆಳಗಿನೊಳು ಕತ್ತಲಿಪ ಮೆಳೆಗಳೊಳು
ಗಟ್ಟದೊಳು ಗುಹೆಗಳೊಳು ದಟ್ಟಯಿಪ ಮರಗಳೊಳು
ಹುಲ್ಲು ಹಾವಸೆ ಬಿದಿರು ಬಳ್ಳಿಲತೆ ಮಡುಗಳೊಳು
ಕಲ್ಲು ಮರ ಮೊರಡಿ ಕುಳಿ ತೆವರಿಡಿದ ಬೆತ್ತದೊಳು
ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು ಪರಿದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಂ ಪರಿದು
ಮಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕು ನೆಗೆದಲ್ಲಿಯೊಡನೆಯೆ ನೆಗೆದು
ಮನಮುಮಂ ಕಣ್ಣುಮಂ ಮೃಗದ ಹೋಬಳಿಗಿತ್ತು
ತನುವುಮಂ ತವಕಮಂ ಹಿಡಿದೆಸುವ ಬಗೆಗಿತ್ತು
ಕೈಲಾಸಶಿಖರಸೋಪಾನವನಡರ್ವಂತೆ
ಕಾಳತ್ತಿಮಲೆಯನಾ ಮೃಗದೊಡನೆಯಡರುತ್ತೆ

ಇಂತು ಬರುತಿರೆ ಕೊಂಡುಬಂದುದಾ ಮೃಗವಲ್ಲಿ
ಕಂತುಹರನಿರ್ಪ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದಲ್ಲಿ

ಮಾಯವಾದುದು ಮೃಗಂ ನೋಡನೋಡಲು ಸುಳಿದು
ಆಯೆಡೆಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ಅರಸಿ ಕಾಣದೆ ಮುಳಿದು
ಶಿವನಿಳಯದತ್ತಲೆಯ್ತಂದನಾ ಕಣ್ಣಂದ
ತವಕದಿಂದುರವಣಿಸಿ ತೆರೆ ತೆರೆ ಕದವನೆಂದ
ಎನ್ನವನೆ ತೆರೆ ಕದವನೆನ್ನವನೆ ತೆರೆಯೆನಲು
ಪನ್ನಗಧರಂ ಕದಂದೆರೆಯೆ ತಾಂ ಭೋಂಕೆನಲು
ನೋಡು ಮಾದೇವನೇ ಕೇಳ ನೀನೆನ್ನವನೆ
ನೋಡುವೆಂ ನಿನ್ನ ನನ್ನಿಗಳನಿಂದೆನ್ನವನೆ
ಹೋದ ಮೃಗವಂ ಕಂಡಡೆನಗೆ ನೀನೊಳ್ಳಿದಂ
ಆದಲ್ಲಿ ಭಾಗೆಯಂ ವಂಚಿಸೆಂ ಕೊಳ್ಳದಂ

ಎನಲಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳು ನಗುತ್ತೀಶ್ವರಂ
ಎನಗಿವನ ಕಡು ಮೋಹವರಿದೆನುತೆ ಶಂಕರಂ
ನೋಡುವೆನಿದಕ್ಕೇನೆನುತ್ತೆ ಮೃಗವಂ ತೋರೆ
ನೋಡಿ ಕಂಡಾಹಾ ಎನುತ್ತೆ ನಂಬುಗೆಯೇರೆ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಇಂತಪ್ಪ ನನ್ನಿಯಂ ಕಂಡೆನೇ
ಕಯ್ಯ ಮೇಲೆಯೆ ತೋರುವೊಡೆಯನಂ ಪಡೆದೆನೇ
ಇನ್ನಗಲೆನಿನ್ನಗಲೆನಯ್ಯಯ್ಯ ನಿನ್ನುವಂ
ಮುನ್ನರಿಯದೇ ಕೆಟ್ಟೆನಿನಿತುವರ ನಿನ್ನುವಂ
ಎನಗುಳ್ಳವಂ ನೀನೆ ನಿನಗುಳ್ಳವಂ ನಾನೆ
ನಿನಗೆ ಇನ್ನೇಂ ಕೊರತೆಯೆನ್ನವನೆಯಾಳಾನೆ
ಬಿಡುವನಲ್ಲಂ ನಿನ್ನನಿನಿತು ದಿಟವುಳ್ಳನಂ
ನಡೆಯಿಸಿಕೊಳಲ್ಬಲ್ಲೆ ಎಂತಪ್ಪ ಬಂಟನಂ
ಇಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಅಗಲೆಂ ನಿನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯಂ
ತಂದಿಕ್ಕುವೆಂ ರಸಂಬಸಿವ ಪೊಸಮಜ್ಜೆಯಂ
ಅಂಜದಿರು ಬಡವಾಗದಿರು ಚಿಂತಿಸದಿರೆಲಮ
ಸಂಜೆಯಾದಡೆ ಇರಿಸಿ ಹೋಗೆನೆಲ್ಲಿಗೆಯೆಲಮ

ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡುತಂ ಕಂಡ ಹುಲ್ಲೆಯನೆಚ್ಚು
ತಂದಂಬು ಸಹಿತವಿದೆ ದೇವ ಹುಸಿಯೆಂ ನಚ್ಚು
ನಿನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಸುವೆಂ ನೋಡ
ಎನ್ನವನೆ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಿಲ್ಲಂ ನೋಡ
ಎನುತದಂ ಸ್ನೇಹದಿಂ ಬಿರ್ಚುತಂ ಸರಿಮಾಡಿ

ನಿನಗೆ ಮನವೊಲಿದುದಂ ಕೊಳ್ವುದೆನುತಂ ನೋಡಿ
ತಪ್ಪದೆನ್ನಾಣೆ ಸರಿ ನಿನ್ನಾಣೆ ಸರಿಯೆಂದು
ಒಪ್ಪೈಸಿ ಕೊಡುತಲ್ಲಿ ನುಡಿದಂ ಮನಂ ಸಂದು
ನಿನ್ನ ಭಾಗವನಾರ ಕೈಯೊಳು ಕುಡೆಂ ಕುಡೆಂ
ಇನ್ನಾನೆ ಕಾಸಿ ಲೇಸಂ ಮಾಡುವೆಂ ಬಿಡೆಂ

ಎಂದೊಂದು ಚೆನ್ನ ಸುಂಟಿಗೆಗೋಲನಳವಡಿಸಿ
ತಂದು ಕಿಚ್ಚಂ ಹೊಸೆದು ಹೊಸಕಂಡಮಂ ಬಿಡಿಸಿ
ಕೆಂಪುಳ್ಳ ನುಂಪುಳ್ಳ ಸೊಂಪುಳ್ಳ ಕಂಡಮಂ
ಇಂಪುಳ್ಳ ತಂಪುಳ್ಳ ಕಂಪುಳ್ಳ ಕಂಡಮಂ
ಕಾಸುತಂ ತೆಗೆತೆಗೆದು ಪರಿಪಾಕಮಂ ಮಾಡಿ
ಲೇಸಪ್ಪ ಮೃದುವಪ್ಪ ತೆಳುಗಂಡಮಂ ನೋಡಿ
ನಾಲಗೆಯೊಳಾಯ್ದಾಯ್ದು ಕೊಂಡವಂ ಬೇರಿರಿಸಿ
ಮೇಲಪ್ಪ ಮುತ್ತುಗದ ಪತ್ತಳೆಯ ಬಾಸಣಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದೆನ್ನವನೆ ಉಣ್ಣವನೆ ಉಣ್ಣವನೆ
ಅಂಲೆವುತೆನ್ನವನೆ ಸವಿನೋಡು ನೋಡವನೆ
ಎನ್ನವನೆ ಎನ್ನಾಣೆ ಉಣ್ಣವನೆ ಎನ್ನವನೆ
ನಿನ್ನಾಣೆ ಸವಿಸವಿದು ನೋಡು ನೋಡೆನ್ನವನೆ
ಎನಲಲ್ಲಿ ಶಂಕರಂ ಕೈಕೊಂಡ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ತನತನಗೆ ಭೂತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನೊಲಿದರ್ತಿಯಿಂ
ಆತುರದ ಪ್ರೇಮಮಂ ತಾನೆಯಾರೋಗಿಪಂ
ಭೂತಸಂಕುಲಕೆ ಮಾಂಸವನಿತ್ತು ರಾಗಿಪಂ
ಭಕ್ತನ ಮನಕ್ಕೆ ತಾನುಂಡಂತೆ ಮಾಡುತಂ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದವೆ ತಣಿದು ತೇಗಿ ತೂಗಾಡುತಂ

ಇಂತು ಶಿವನಾರೋಗಿಸಲು ಕಂಡು ಕಣ್ಣಂದ
ಅಂತಾಗಳೇ ನೋಡಿ ಬಾಡುತ್ತಮಿಂತೆಂದ
ಅಡವಿಯೊಳಗಿನಿತು ದಿನವೊರ್ಬನಿರ್ದೈ ತಂದೆ
ನಡೆ ನೋಡಿ ನೆರೆ ಸಾಗಿಸುವರಿಲ್ಲಲಾ ತಂದೆ
ಪಲವುಪಾಸದೊಳೂಟವಂ ಕಂಡೆಯೆನ್ನವನೆ
ಪಲವು ಮಾತೇನಾನೆ ಸಲಹಿದಪೆ ನಿನ್ನುವನೆ
ಎಂದೆನುತ್ತಿರುಳಾಗೆ ಹುಳ್ಳಿಹೊರೆಯಂ ತಂದು
ಮುಂದೆ ಹುಗ್ಗಿಯನೊಟ್ಟಿ ಬೆಳಗನೆತ್ತುತ್ತಂದು

ನಿದ್ದೆಗೆಯ್ತಂದೆ ಇನ್ನಾವ ದುಗುಡಂ ಬೇಡ
ಇದ್ದಪೆಂ ಕಾಹಾಗಿ ಒಂದುಂ ಭಯಂ ಬೇಡ
ಎಂದು ಶಿವನಂ ನಿದ್ದೆಗೆಯ್ಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು
ನಿಂದು ನಿಂದುಲಿವ ಪಕ್ಷಿಗಳನೆಬ್ಬಿಸುತಂದು
ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟಡೆ ನಾಳೆ ಹಸುವಿಲ್ಲದೆನ್ನವಂ
ಇದ್ದಂತೆಯಿರ್ಪನೇನುವ ಮುಟ್ಟನೆನ್ನವಂ
ಎನುತಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೃಗವಂ ಚೆಲ್ಲಬಡಿವುತಂ
ವನದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ನುಣ್ದನಿಗೆಯ್ದು ನಿಲಿಸುತಂ
ತಿರುಗಿ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ನಿದ್ರೆಯುಮನಾಲಿಸುತೆ
ಇರದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರಗನಾಲಿಸುತೆ
ಒಳಪೊಕ್ಕು ಮತ್ತೆ ಸುಯ್ಯೆಲರನಾಲಿಸುತಂದು
ತಿಳಿಯದಿನ್ನುಂ ಬಳಲಿದಂ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ಯೆಂದು

ಇಂತು ಬೆಳಗಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಜಾಗರಂ ಮಾಡಿ
ಕಂತುಮದಹರನುಪ್ಪವಡಿಸೆ ನಲವಿಂ ನೋಡಿ
ಪಸಿದಯ್ಯ ನಿದ್ರೆತಿಳಿದೆದ್ದಯ್ಯಯೆನ್ನವನೆ
ಹೊಸ ಮಾಂಸಮಂ ತರಲ್ಪೋಪೆನೇ ಚೆನ್ನವನೆ
ಕಡುವೇಗದಿಂ ಬಂದಪೆಂ ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ
ತಡೆಯೆನೊಂದೆಡೆಯೊಳುಂ ನಿಲ್ಲೆ ನಾಂ ನಿನ್ನಾಣೆ
ಎನುತೆ ಸಂತೈಸುತಂ ನೇಹದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಮನದೊಳಗೆ ದೂರಿಸುತ್ತೆರಡು ಮೂರಡಿಯಿಟ್ಟು
ತಿರುಗಿ ಬಂದೆನ್ನವನೆ ಉಮ್ಮಳಿಸಬೇಡೆಂದು
ತುರಿತದಿಂದೀ ಬರ್ಪನೆನ್ನವನೆ ನೋಡೆಂದು
ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಮುದ್ದಾಡಿ
ಅಗಲಲಾರದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗದೆ ನೋಡಿ
ಏನೆಂಬೆನಾ ಭಕ್ತನುತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಮಂ
ಏನೆಂಬೆನಾ ಶಿವನ ಲೀಲೆಯುತ್ಸಾಹಮಂ
ನಡೆನಡೆದು ತಿರುತಿರುಗಿ ಹಿಂಬರಕನೇ ನಡೆದು
ದಡದಡಿಸಿ ಹೆರೆಹಿಂಗಲಾರದೆ ಮನಂಬಿಡಿದು
ಎಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗೆ ಕಣ್ಣಿಂದ
ಅಂತಾಗಳೇ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಮಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಂದ
ಅರಸುತ್ತಮಿರ್ದನತ್ತಲು ಮೃಗವನೆಸಲೆಂದು
ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಂದನಿತ್ತಲು ಪಾರ್ವನೊಲಿದಂದು

ಪೂಸಿದ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧೋವತಿ ಮೆರೆಯೆ
ಬಾಸಣಿಸಿದಗ್ಘವಣಿ ಕೈಯ ಕರಡಗೆಯೆಸೆಯೆ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೆಟ್ಟವೇರುತಂ ನಡೆತಂದು
ಅಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರಲಂದು
ಗವಲೆತ್ತಿ ಕವಿಯೆ ಕರಣಂ ಕರಂ ಕೌರೇಳೆ
ಶಿವ ಶಿವ ಇದೆಲ್ಲಿಯದ್ಭುತವೆನುತೆ ಹೊಲಸೇಳೆ
ತಿರುಗಿ ಬಂದಗ್ಘಣಿಯನೊಂದು ಠಾವಿನೊಳಿರಿಸಿ
ಕರಡಗೆಯನಿಳುಹಿ ಹೇಸುತ್ತುಗುಳಿ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ
ಎಲ್ಲಿಯದು ಬಂದುದು ದುರಾಚಾರವೆಂದೆನುತೆ
ಎಲ್ಲಿಯ ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾದುದು ಶಂಕರಂಗೆನುತೆ
ಹೇಸಿ ಮೂಗಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳುತವಂತೆಯ್ತಂದು
ಆಸುರದ ಪಾಪಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದವನೆಂದು
ಸೂನೆಗಾರನನಿಂತು ಹೊಗಿಸುವರೆ ಎಲೆ ದೇವ
ಏನಯ್ಯ ಏನಾದುದೆಂತಿರ್ದೆಯೆಲೆ ದೇವ
ಎಂದೊಂದು ಬೋಹರಿಗೆಯಂ ಕೊಂಡು ಬೋಹರಿಸಿ
ತಂದು ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಹೇವರಿಸಿ ಸಾರೈಸಿ
ಕೊಳ್ಳದೊಳಪೊಕ್ಕು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪಾರ್ವಂ ಮಿಂದು
ತಳ್ಳಂಕದಿಂದೆ ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನುತ್ತಂ ಬಂದು
ಕರಡಗೆಯನಗ್ಘವಣಿಯಂ ಕೊಂಡು ಭರದಿಂದೆ
ಹರನಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಭಯದಿಂದೆ

ಇಂತು ಮಾಡಿಸುವರೇ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಶಿವ ಎನುತೆ
ಇಂತು ಸೈರಿಸುವರೇ ನಿರ್ಮಳಪ್ರಭುವೆನುತೆ
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದನಾ ಕಾಳತ್ತಿಯರಸಂಗೆ
ಸಜ್ಜನಸ್ನೇಹರಸಭರಿತ ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ
ಬೆಲ್ಲವತ್ತಂ ಮರುಗದೆಲೆ ದೊಡ್ಡಿ ಪತ್ರೆಯಂ
ಪಲ್ಲವಿಸುವುತ್ತರಣೆಯಂ ಬೆಳುಂಗರುಕೆಯಂ
ತಂದೊಟ್ಟುತಂ ರುದ್ರಸೂಕ್ತಮಂ ಪೇಳುತಂ
ನಿಂದಲ್ಲಿ ಪಲವುಂ ಜಪಂಗಳಂ ಮಾಡುತಂ
ಧೂಪಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ನೈವೇದ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಕಾಪಾಲಿ ಶರಣೆನುತ್ತಂ ಬಂದು ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಹೊಗಿಸದಿರು ಕಂಡಯ್ಯ ಪಶುಕರ್ಮಕಾರನಂ
ಹೊಗಿಸದಿರು ಹೇಸಿಕೆಯ ಮಾಡುವ ಕಿರಾತನಂ

ಎಂದೆನುತೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬಲವಂದು ಪಟ್ಟಿರ್ದು
ಇಂದುಶೇಖರ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತೆ ನಿಂದಿರ್ದು
ಸುಖನಾಸಿ ಗರ್ಭಗೃಹದಾ ರಂಗಮಂಟಪದ
ಮುಖದ ಮೂರುಂ ಕದವನಿಕ್ಕುತಂ ವಿಸ್ತರದ
ಸಂಕಲೆಗಳಂ ಹೂಡಿ ಬಿಯ್ಯಗಂಗಳನಿಕ್ಕಿ
ಶಂಕರಾ ಹೊಗಿಸದಿರು ಇನ್ನವನನೆನುತಿಕ್ಕಿ
ಹೋದನೆತ್ತಲು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ತತ್ಪುರಕೆ
ಆದುದತ್ತಲು ಬೇಡನಾಟ ವಿಪಿನಾಂತರಕೆ

ಹಸಿದನೆನ್ನವನೆಂದು ಮೃಗವನರಸುತೆ ಬಂದು
ಎಸಲೊಲ್ಲದವ್ವಳಿಸಿ ನಿಲುವನದು ಹೊಲ್ಲೆಂದು
ಬಾಡಿದ ಮೃಗಂಗಳಂ ರೋಗಂಗಳುಳ್ಳವಂ
ಬೇಡೆನ್ನವನ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗದೆಂದೆಸನವಂ
ಬಾಳ್ಗೆನ್ನ ಮಹದೇವ ಎನ್ನವನೆ ಎನುತಲ್ಲಿ
ಆಳ್ಗುಣವನವಧಾರು ಎನ್ನೊಡೆಯ ಎನುತಲ್ಲಿ
ಅಷ್ಟಾಂಗಪುಷ್ಪಮಾಗಿರ್ದ ಮೃಗವಂ ಕಂಡು
ಅಷ್ಟವೇಷ್ಟಿತನಾಗಿಯೆಚ್ಚಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ನೆಲಕೆ ಬೀಳದ ಮುನ್ನವೆಯ್ತಂದು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ
ನೆಲನನಿದು ಸೋಂಕೆ ಪೇಸುವನೊಡೆಯನೆನುತೆತ್ತಿ
ಕಲುವಾಳೆಯಲೆಗೊಯ್ದು ಬೆಳೆದ ಹಸಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಚೆಲುವನಾಗಿರಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿದನೊಂದರಿಂ ಮೇಲೆ
ಗಾಳಿ ತಾಗಿದಡೊಲ್ಲನೆನ್ನವಂ ಸುಖಿಯೆನುತೆ
ಬಾಳಚೂತದ ಕೆಳಗೆ ತಂದಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸುತೆ
ಮುತ್ತುಗದ ತಳ್ತೆಲೆಗಳಂ ಚೆಂದದಿಂ ಹಾಸಿ
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನವಖಂಡವಂ ಮಾಡುತಂ ಕಾಸಿ
ಉಲುಹಾದಡಂಜುತಂ ಹೆದರಿ ನೆರೆ ಮುಚ್ಚುತಂ
ನಲಿನಲಿದು ಕಾಸಿ ಪದಪಾಕಮಂ ಮಾಡುತಂ
ಕಾಹೇರಿತಿದು ಸೀದುದೆಂದು ಬೇರಿರಿಸುತಂ
ಆಹಾ ಇದೆನ್ನವಂಗೆಂದು ಮುಚ್ಚಿರಿಸುತಂ
ಮೃದುವಪ್ಪವಂ ಕೈಗಳಿಂ ಮುಟ್ಟಿ ಸೋದಿಸುತೆ
ಒದವಿ ಚೆಲ್ವಪ್ಪವಂ ಕಣ್ಗಳಿಂ ಸೋದಿಸುತೆ
ಕಂಪುಳ್ಳವಂ ಘ್ರಾಣಮಂ ಮುಟ್ಟಿ ಸೋದಿಸುತೆ
ಇಂಪುಳ್ಳವಂ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂ ಮುಟ್ಟಿ ಸೋದಿಸುತೆ

ಎಂಜಲೆಂಬವರ ಮಾತಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಪುಸಿಗಳೆದು
ಸಂಜನಿತ ಕರಣಂಗಳಿಂದೆ ಸೋದಿಸಿ ತಳೆದು
ಸುಖಮುಖದ ಕಳಸದೊಳಗಗ್ಘಣಿಯನಾಧರಿಸಿ
ಮುಖಕಳಸದಗ್ಘಣಿಗೆ ಮೋನವಂ ಬಾಸಣಿಸಿ
ಮಖಹರನ ಪುತ್ರನೊಲವಿಂ ಬರುತ್ತಂ ಬಿಡಿಸಿ
ನಖದಿಂದೆ ಕಾಡಮೊಲ್ಲೆಯ ಹೂವನಳವಡಿಸಿ
ಉತ್ತಮಾಂಗದ ಕರಂಡಗೆಯೊಳಿರಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭಕ್ತನಕ್ಕರಿಂ ಬರುತಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಕೈಯೊಳು ಮೀಸಲೋಗರಮುಮಂ ಪಿಡಿದು
ಒಂದು ಕೈಯೊಳಗೆ ಬಿಲ್ಲಂಬನಳವಡೆ ಪಿಡಿದು
ಮೊಗದಗ್ಘವಣಿ ಶಿರದ ಕರಡಗೆಯ ಹೂವೊಪ್ಪೆ
ಮೃಗದ ಮಾಂಸದ ನೆವದೆ ನೇಹದೋಗರವೊಪ್ಪೆ
ಬರುತೆನ್ನವಂ ಪಸಿದನಿರಲಾರನೆನ್ನವಂ
ಪಿರಿದು ತಳುವಿದನೆಂದು ಕೋಪಿಸುವನೆನ್ನವಂ
ಹೊತ್ತು ಹೋಯ್ತೆಂದೆನ್ನ ಬರವನೆಳಸಿರ್ಪನೋ
ಹೊತ್ತುಗಳೆದೆಂ ಪಾಪಿಯಾದೆನೆಂತಿರ್ಪನೋ
ಮಿಗೆ ಪಸಿದು ನಿಲಲಾರದಿದಿರಾಗಿ ಬರ್ಪನೋ
ಮಗನ ಬರವಂ ಕಾಣದೊಬ್ಬನೈತರ್ಪನೋ
ಪುಲಿ ಬಂದಡಂಜಿ ಪೊರಮಡಲಮ್ಮದಿರ್ಪನೋ
ಉಲಿವ ಪಕ್ಷಿಗಳ ದನಿಗೇಳ್ದುಸುರದಿರ್ಪನೋ
ಕರಡಿ ಗರ್ಜಿಸಲಂಜಿ ಉಸುರಿಕ್ಕದಿರ್ಪನೋ
ಉರಗ ಸಾರಲು ಹೆದರಿ ಹೆಂಪಳಿವುತಿರ್ಪನೋ
ಬರವುಗಾಣದೆ ಒಬ್ಬನೇ ಅಲಸುತಿರ್ಪನೋ
ನೆರವಿಲ್ಲದುಮ್ಮಳಿಸಿ ದುಮ್ಮನದೊಳಿರ್ಪನೋ
ತಮ್ಮವರ ನೆನೆದೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟನೆಂದಳುವನೋ
ದುಮ್ಮಾನದಿಂದೆನ್ನ ಕೂಡೆ ಮುನಿದಿರ್ಪನೋ

ಎಂದು ನೇಹದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಚಿಂತಿಸುತೆ ಬರಲು
ಮುಂದೆ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಕ್ಕಿರಲು
ಎನ್ನವನೆ ತೆರೆ ಕದವನೆಂದು ನುಡಿವುದರಿಂದೆ
ಮುನ್ನವೇ ಥಣಥಣನೆ ತೆರೆಯ ಚಚ್ಚರದಿಂದೆ
ತೆರೆಯೆ ಬಂದೊಳಪೊಗುತ್ತೊರ್ವನಿರ್ದೈ ತಂದೆ
ಅರಸುತ್ತಮೆನ್ನನುಮ್ಮಳಿಸುತಿರ್ದೈ ತಂದೆ

ಎನುತೆ ಪಾದುಕ ಪದದೆ ಪೂಜೆಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಅನುನಯದಿ ಮೊಗದರ್ಘವಣಿಯೆರೆದು ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಮುಡಿಯಲಿದ್ದರಲಿನೊಯ್ಯನೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಕಡು ನೇಹದಿಂದೆ ಪಸಿದಯ್ಯ ಎನುತಂ ನೋಡಿ
ನೇಹದೋಗರಮುಮಂ ತಂದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರಿಸಿ
ಓಹೊ ಹೋ ಹೊತ್ತು ಹೋಯಿತ್ತೆನುತ್ತಾದರಿಸಿ
ಎನ್ನವನೆ ಎನ್ನವನೆ ಹಸಿದಯ್ಯ ಹಸಿದಯ್ಯ
ಚೆನ್ನವನೆ ಚೆನ್ನವನೆ ಹೊತ್ತಿ ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯ
ಅಣ್ಣಿಮನೆ ಅಣ್ಣಿಮನೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಎನ್ನಯ್ಯ
ಉಣ್ಣವನೆ ಉಣ್ಣವನೆ ಎನ್ನಾಣೆಯೆನ್ನಯ್ಯ
ಅರಿದೆನರಿದೆಂ ನಾಚಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಪೆಯೆಂದು
ಅರಿದಂತೆ ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಇರಲೀಶನೆಂದಿನಂದದಲುಂಡ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಪರಿಹರಿಸಿ ಭೂತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನೊಲಿದಳ್ತಿಯಿಂ
ಆರೋಗಿಸಿದನೆಂದು ನೋಡಿ ಹರುಷಂದಳೆದು
ಹಾರೈಸಿ ದಳವೇರಿ ತೆರೆಯನತ್ತತ್ತೆಳೆದು
ದಿಟ್ಟಿಯಾದಪುದೆಂದು ನೋಡಿ ಥೂಥೂಯೆಂದು
ಕಟ್ಟಕ್ಕರಿಂದೆ ನೇಹದ ಕಾಹನಿಟ್ಟಂದು
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸವಿಸವಿದು
ಹಿಂಗದಾ ಸವಿಗೆ ಹಾರೈಸುತಂ ಮನವೊಸೆದು
ಉಂಡನಿಂದೆನ್ನವಂ ಬರ್دುಕಿದೆಂ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ
ಉಂಡನೆನ್ನಣ್ಣಿಮಂ ಬಾಳ್ದೆನಾಂ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ
ಇನ್ನಿಂದೆ ಬೇಂಟೆಯಾಡುವೆ ತಪ್ಪೆ ನಾನೆಂದು
ಇನ್ನೆನಗಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದದೊಂದುಮಿಲ್ಲೆಂದು
ಒಡೆಯನಂ ನೋಡುತಂ ಭುಜವನಪ್ಪಳಿಗೊಂಡು
ಕಡು ಮೋಹವೆತ್ತಿಕ್ಕಿಯಾಡಲ್ ಮನಂಗೊಂಡು

ಬಾಗುತಂ ಕೈಚಪ್ಪಳಿಕ್ಕುತಂ ಬೀಗುತಂ
ತೂಗುತಂ ತೊನೆವುತೊಂದೇ ಕಾಲೊಳಾಡುತಂ
ಉಬುಬೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಕೂಯೆಂದು ಕೂಗಿಟ್ಟು
ಅಬಬೆಂದು ನಿಂದಾರ್ದು ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಕೊಣಕಿಟ್ಟು
ಉಡೆವಣಿಗಳಲ್ಲಾಡೆ ಮುಡುಹಿಕ್ಕಿ ಕೆಲೆದಾಡಿ
ಪಿಡಿದಲಗನೆತ್ತಿ ಕುಣಿಕುಣಿದೊನೆದು ಕುಣಿದಾಡಿ
ಪರಿತಂದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಯೆಯ್ದಿಸದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು

ನೆರೆವ ತವಕದ ವಿರಹವೇರಿ ತನ್ನಂ ಬಯ್ದು
ಮತ್ತೆಮತ್ತೆದ್ದಾಡಿ ಒಲೆದಾಡಿ ಮಲೆದಾಡಿ
ಚಿತ್ತವೆಂತಿರ್ದುದಂತಭವನೊಳಗೋಲಾಡಿ
ಕರಡಿಯಂತಿರೆ ಕುಪ್ಪಿ ಕುಪ್ಪಿ ಕೆಲೆಕೆಲೆದಾಡಿ
ಉರವಣಿಸಿ ಹುಲ್ಲೆಗೊಂತಿಕ್ಕಿ ನೆಗೆನೆಗೆದಾಡಿ
ಬಾಯಿಂದೆ ಕೊಂಬು ಮೌರಿಯ ಕಹಳೆಗಳನೂದಿ
ಬಾಯಿಂದೆ ಕರಡೆಯಂ ಬಾಜಿಸುತೆ ಕೊಳಲೂದಿ

ಎನ್ನವನೆ ನೋಡೆಂದು ಎತ್ತಿಕ್ಕಿಯಾಡುತಂ
ಚೆನ್ನವನೆ ನೋಡೆಂದು ಸಿಳ್ಳಿಕ್ಕಿಯಾಡುತಂ
ಮುಂದೆ ತುರುಬಂ ಕಟ್ಟಿ ದುಮ್ಮಿ ಸಲೆಯಾಡುತಂ
ಚಂದಚಂದದ ಬೇಡರಾಟಮಂ ತೋರುತಂ
ಹಾಡಲರಿಯದೆ ಎನ್ನವನೆ ಎಂದು ಹಾಡುತಂ
ಆಡಲರಿಯದೆ ಕಾಲ್ಗೆ ಬಂದಂತೆಯಾಡುತಂ
ಇಂತು ಬೆಳಗಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಜಾಗರಂ ಮಾಡಿ
ಕಂತುಮದಹರನ ಕಡುಮೋಹದೊಳಗೋಲಾಡಿ
ಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದ ಬಚ್ಚಬರಿಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಡಿ
ನೆರವಿಲ್ಲದೇಕಾಂತ ಶಾಂತ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಡೆ
ನಡೆತಂದು ಶಂಕರನನಮರ್ದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿ
ಒಡೆಯನೇ ಬೇಂಟೆಯಾಡಲು ಪೋಪೆನೆಂದಾಡಿ
ನಿನ್ನಿನಂತಲ್ಲ ತಳುವೆಂ ತಳುವೆನೆನ್ನವನೆ
ನಿನ್ನಾಣೆಯಾನು ಬೇಗಂ ಬರ್ಪೆನೆನ್ನವನೆ
ಎಂದಗಲಲಾರ ನಿಲಲಾರ ಪಸಿದಹನೆಂದು
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟೊಂದುವಂ ನುಡಿಯಲಂಜುವನೆಂದು
ಕಣ್ದೆರೆದು ನೋಡಲಮ್ಮಂ ದಿಟ್ಟಿಯಕ್ಕೆಂದು
ನುಣ್ದನಿಯೊಳಲ್ಲದುಸುರಂ ಮಂಡೆ ನೋಗೆಂದು
ನಡೆವನೊಂದಡಿಯಿಡುವನಗಲಲಾರದೆ ನಿಲುವ
ಒಡೆಯನಂ ನೋಡಿ ಕಣ್ಗೀಳಲಾರದೆ ಬಳಲ್ವ
ಝುಮ್ಮನೆ ಬೆಮರ್ತುರ್ಜು ಬೆಸಸುಯ್ವುತಂ ಗದುಗದಿಸಿ
ಝೊಮ್ಮಿಡುತ್ತೆನ್ನವನೆಯೆಂದೆನುತೆ ದಡದಡಿಸಿ
ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗೆ ಬೆಚ್ಚುವಂ
ಪರಿಹರಿಸಿ ನೆರೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮೈವೆಚ್ಚುವಂ
ನಡೆಯುತ್ತ ಕಾಲಿತ್ತಲೇನೆಂಬೆನಾತನಂ

ಒಡಲತ್ತ ಮನವಿತ್ತಲೇನೆಂಬೆನಾತನಂ
ನೋಟವತ್ತಲು ಕಣ್ಗಳಿತ್ತಲಿಂತಿದು ಹೊಸತು
ಮಾಟವತ್ತಲು ಕೂಟವಿತ್ತಲಿಂತಿದು ಹೊಸತು
ದಿನದಿನಕೆ ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ನೇಹವೇರುತಂ
ತನುಮನಕೆ ತನು ಕಣ್ಗೆ ಹೊಸತು ಪಲ್ಲವಿಸುತಂ
ಹೋದನೆಂತಕ್ಕೆ ಬೇಂಟೆಗೆ ತಾನೆ ಕಣ್ಣಂದ
ಆದರಂ ಮಿಗೆ ಹೋದನತ್ತಲಾ ಕಣ್ಣಂದ

ಇತ್ತಲು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ
ಹೊತ್ತ ಕೊಡನಗ್ಘವಣಿ ಹೂಪತ್ರೆಯೊಪ್ಪದಿಂ
ಮೆರೆವ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಬರವರಲು
ಹೊರಗೆ ಮುನ್ನಿಂದೆ ನಾಲ್ವಡಿ ಕುಸುರಿದರಿದಿರಲು
ಕಂಡೊಳಗೆ ಪುಗದೆ ಹೇಸುತ್ತೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು
ಬೆಂಡಾಗಿ ಬೇಳಾಗಿ ನೋಡಿ ಕೂಳ್ಕುದಿಗೊಂಡು
ಹೊತ್ತಗ್ಘವಣಿವೆರಸಿ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂದಲ್ಲಿ
ಎತ್ತ ಹೋದೈ ಶಿವನೆ ನಿನ್ನ ಹೊಲಬಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿ
ಇಂತು ಮಾಡಿಸುವರೇ ಕಾಳತ್ತಿಯರಸನೇ
ಇಂತಪ್ಪನಾಚಾರವಳ್ತಿಯೇನರಸನೇ
ಪ್ರಾಣಿಯಂ ಕೊಲಲೀವುದಿದು ಧರ್ಮವೇ ದೇವ
ಕಾಣನೇ ಅಡವಿ ತೆರಹಿಲ್ಲವಂಗೆಲೆ ದೇವ
ಬಂದೀ ಮರುಳ್ತನಕ್ಕಿಂದರ್ಚಿಪೆಂ ದೇವ
ಇಂದು ಮೊದಲಾಗಿತ್ತ ಸುಳಿಯೆ ನಾನೆಲೆ ದೇವ
ಕೊಲುವೆನವನಂ ಬಳಿಕ ಬಂದರ್ಚಿಸುವೆನಿಲ್ಲಿ
ಸಲುವೆನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣಮುಮನವಂಗೆನುತಲ್ಲಿ
ಬಂದಿತ್ತ ಬೇರಿಳುಹಿಯಗ್ಘವಣಿ ಪತ್ರೆಯಂ
ತಂದೊಂದರಿಂದುಡುಗಿ ದುರ್ಗಂಧದಿಕ್ಕೆಯಂ
ಸಾರೈಸಿ ಮಿಂದು ಮತ್ತಗ್ಘವಣಿಯಂ ಕೊಂಡು
ದೂರಿಸುತೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ಚಿಂತೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಬಂದು ಮಜ್ಜನಕೆರೆದು ದೇವಂಗೆ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಎಂದುಮಿಂತೀ ದುರಾಚಾರವಿಲ್ಲೆಂದೆನುತೆ
ಪತ್ರೆಯಿಂ ಪುಷ್ಪದಿಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಂ
ಚಿತ್ತಜಹರಂಗೆ ಧೂಪಾರತಿಯನೆತ್ತುತಂ

ಆರೋಗಿಸಲು ಕೊಟ್ಟು ಕದವನೊಂದಿಸುತಿಕ್ಕಿ
ಮಾರಾರಿ ಮೆಚ್ಚಲವನಂ ಕೊಲ್ವೆನೆನುತುಕ್ಕಿ
ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೋದನತ್ತಲು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ
ತೆರನರಿದು ಶಬರನಂ ಮರ್ದಿಸುವ ಕಾರಣಂ

ಇತ್ತಲಾ ಪಾರ್ವತಿ ಶಿವಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಶಿವಾಚಾರಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು
ದೇವ ತಿಳಿಯದು ನಿಮ್ಮ ಮಾಟವೆನಗೀಶ್ವರಾ
ಭಾವಿಪಡೆ ಬೇರೊಂದು ಪರಿ ನೋಡೆ ಶಂಕರಾ
ಬೇಡನ ಚರಿತ್ರವೀ ಧರಣಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಿದು
ನೋಡೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ಮಿಗೆ ಸೈರಿಸಿರ್ದಪುದು
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದುದಕದಿಂ ಮಜ್ಜನಕೆರೆದರುಂಟೆ
ಅಕ್ಕಕ್ಕು ಮುಡಿದ ಹೂವಿಂ ಪೂಜಿಸಿದರುಂಟೆ
ಬರಿಮಾಂಸವಲ್ಲದರ ಮೇಲೆಂಜಲಂತದಂ
ಕರೆಕಂಠ ನೀ ಒಲಿಯಲೇನೆಂಬೆನಿಂತಿದಂ
ಕಾಲಿಂದೆ ಪೂಜೆಯಂ ಶಿವಶಿವಾ ಎನಲಮ್ಮೆ
ಈ ಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲ ನೀನೊಲಿದಡೆನಲಮ್ಮೆ
ಇಂತಪ್ಪ ಬೇಡಂಗೆ ಮುಯ್ಯಾನುವರೆ ದೇವ
ಮುಂತೆಯಿದಿರಾಗಿ ಕದಹಂ ತೆರೆವರೇ ದೇವ
ಹುಟ್ಟಿದಂದಿಂ ವಿಭೂತಿಯನಿಟ್ಟುಬಲ್ಲನೇ
ಹುಟ್ಟಿದಂದಿಂದೆ ಶಿವ ಶಿವ ಎಂದು ಬಲ್ಲನೇ
ಎನ್ನವನೆ ಎನ್ನವನೆ ಎಂಬುದಿದು ಮಂತ್ರವೇ
ತನ್ನಯ ವಿನೋದಂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ತಂತ್ರವೇ
ಮಿಂದು ಭಸಿತವನಿಟ್ಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ
ಬಂದು ಪೂವಂ ಕೊಯ್ವುತಘ್ರಣಿಯನಾದರಿಸಿ
ತಂದು ಮಜ್ಜನಕೆರೆದು ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ
ನಿಂದು ಧೂಪಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ನಿಮ್ಮಂ ನೋಡಿ
ಉಪಹಾರವೀವುತೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ
ಜಪತಪಧ್ಯಾನ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗಳ ಮಾಡಿ
ಪೂಜಿಸುವ ಪಾರ್ವಂಗೆ ಬಾಯ್ಮಿಡುಕದಿರ್ದಪಿರಿ
ಓಜೆಗೆಟ್ಟೀ ಲುಬ್ಧಕಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿದಪಿರಿ
ಎಂದುಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಬಂದವಂ ಬಲ್ಲನೇ
ಎಂದುಂ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಬಲ್ಲನೇ

ಅದು ಮಾಣ್ಗೆ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬಲ್ಲನೇ
ಮುದದಿಂದವಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ ಬಲ್ಲನೇ
ಆವುದಂ ಕಂಡೊಲಿದಿರಭವ ನೀವಾತಂಗೆ
ಹೇವವಿಲ್ಲದ ದುಶ್ಚರಿತ್ರದ ಕಿರಾತಂಗೆ

ಎನೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾ ಮಾತಿಂಗೆ ನಸುನಗುತೆ
ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದಪೆನಗಜೆ ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳೆಂದೆನುತೆ
ಪಾರ್ವನಗ್ಘವಣಿ ತಿಳಿ ಮನ ಕದಡು ಎಲೆ ಗೌರಿ
ಪಾರ್ವನರ್ಚನೆಯಿನಿದು ಮನವತಿ ವಿಷಂ ಗೌರಿ
ಅವನಿಟ್ಟ ಭಸಿತವವನಂ ಮುಟ್ಟದೆಲೆ ಗಿರಿಜೆ
ಅವನ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯವನಂ ಹೊದ್ದದೆಲೆ ಗಿರಿಜೆ
ಬಾಯ ಮಂತ್ರಂ ಮನದ ಕ್ಷುದ್ರ ತಂತ್ರವು ಸೂಸೆ
ಕಾಯವೇಷಂ ಮನದ ಭವಿತನವದೇಂ ಲೇಸೆ
ಎನ್ನನರ್ಚಿಸಿ ಪರರ್ಗೆ ಕೈಯಾನುವರೆ ದೇವಿ
ಎನ್ನಂ ಪೊಗಳುತನ್ಯರಂ ಪೊಗಳುವರೆ ದೇವಿ
ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ ಸಸಿನವಪ್ಪುದೆ ಗೌರಿ
ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ಹಾಡು ಸೊಗಸಪ್ಪುದೇ ಗೌರಿ
ಮನವಿಲ್ಲದವ ಮುಟ್ಟೆ ಬಡಿವಡೆದ ತೆರನೆನಗೆ
ಮನವುಳ್ಳವಂ ಬಡಿಯೆ ಪೂಜಿಸಿದ ತೆರನೆನಗೆ
ಅರಿಯಾ ಗಿರಿಜೆ ಕಲ್ಲಲಿಡಿಸಿಕೊಂಡುದ ಮುನ್ನ
ಅರಿಯಾ ಗಿರಿಜೆ ಬಾಗಿಲಂ ಕಾದುದಂ ಮುನ್ನ
ಅರಿಯಾ ಮಹಾದೇವಿ ಅಂಬಲಿಯನುಂಡುದಂ
ಅರಿಯಾ ಮಹಾದೇವಿ ಉರುಳುತ್ತ ಪೋದುದಂ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತಂಗೆ ಬರಿ ಬೋಧೆಯುಂಟೇ ಗೌರಿ
ಎನ್ನಭಕ್ತಂಗೆಯುಪಚಾರವುಂಟೇ ಗೌರಿ
ಪೂಜೆಯವರೊಂದು ದೆಸೆ ನಿಷ್ಠೆಯವರೊಂದು ದೆಸೆ
ಓಜೆಯವರೊಂದು ದೆಸೆ ಒಲುಮೆಯವರೊಂದು ದೆಸೆ
ಓದಿನವರೊಂದು ದೆಸೆ ವೇದಿಸುವರೊಂದು ದೆಸೆ
ವಾದಿಸುವರೊಂದು ದೆಸೆ ಸಾಧಿಸುವರೊಂದು ದೆಸೆ
ಭಕ್ತಿಯವರೊಂದು ದೆಸೆ ಯುಕ್ತಿಯವರೊಂದು ದೆಸೆ
ಶಕ್ತಿಯವರೊಂದು ದೆಸೆ ಮುಕ್ತಿಯವರೊಂದು ದೆಸೆ
ಏನೆಂಬೆನೆಲೆ ಗಿರಿಜೆ ಎನ್ನ ಭಕ್ತನನಿಂತು
ನೀನೆಂದೆ ಬೇಡನೆಂದೆನ್ನ ಮುಂತದನಿಂತು

ಬೇಡನವನಿಂದ್ರರವಿಚಂದ್ರಾದಿ ಪದವಿಯಂ
ಬೇಡನವನಜಹರಿಗಳೆಳಸಿರ್ಪ ಪದವಿಯಂ
ಎನ್ನನಲ್ಲದೆ ಬೇಡನೆನ್ನಲ್ಲದೆ ಪಾಡ
ಎನ್ನನಲ್ಲದೆ ಕೂಡೆನೆನ್ನವಲ್ಲದೆ ನೋಡ
ಆತಂಗೆ ಆನುಯೆನಗಾತಂ ಪರಮಬಂಧು
ಮಾತೇನವನುಮೆನಗೆ ನೂತನ ಸುಧಾಸಿಂಧು
ಅವನ ಕೈಯೊಳು ಹೊಲಸು ಮನದೊಳಮೃತಂ ಗೌರಿ
ಅವನ ಮುಖದೊಳು ಜಲಂ ಮನದೊಳಮೃತಂ ಗೌರಿ
ಅವನ ಮಂಡೆಯ ಹೂವು ಮನದ ಪರಿಮಳವೆನಗೆ
ಅವನ ಕಾಲಾಟವತಿ ನೇಹದರ್ಚನೆಯೆನಗೆ
ಎನ್ನವನೆಯೆಂಬ ಸವಿನುಡಿಯೆನಗೆ ಮಂತ್ರವದು
ಎನ್ನವನು ಕೂರ್ತು ಮಾಡುವುದು ಶಿವತಂತ್ರವದು
ತೋರಿದಪೆನೊಚ್ಚಿ ಸೈರಿಸು ಎನ್ನ ಭಕ್ತನಂ
ತೋರಿದಪೆನೀಗಳೇ ನೀ ಪೊಗಳ್ವ ಪಾರ್ವನಂ

ಎನುತಮಿರಲೇಳನೆಯ ದಿವಸದೊಳು ಮನವುಕ್ಕಿ
ಮನದೊಳು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಕೋಪಮುಮನಿಕ್ಕಿ
ಹರನಿಳಯದೊಳು ಹೊಲಸು ಮಾಡುವ ಕಿರಾತನಂ
ಅರವರಿಸದಿಂದು ಕೊಲುವೆಂ ಮೂರ್ಖ ಬೇಡನಂ
ಎಂದು ಮಸೆಸಿದನೊಂದು ಚೆಂದದ ಕಠಾರಿಯಂ
ಮಂದಮತಿ ತನ್ನ ಬಡಬುದ್ಧಿಗನುಸಾರಿಯಂ
ಕೊಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಕಾಳತ್ತಿ ಶಿಖರವನೇರಿ
ತೊಂಡ ಬೇಡನು ಇಂತು ಮಾಡುವನೆಯೆನುತೇರಿ
ನಡೆತಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದವಂ ನಿಂದ
ಮೃಡನತ್ತ ನೆನೆದನದ್ಭುತದುಪಾಯವನೊಂದ
ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗೆರಡು ಕಣ್ಗಳಾಕಾರಮಂ
ಶಿವನಿರಿಸಿದಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಚಿತ್ತಮಂ
ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೊಡೆದಂತೆ ನೆತ್ತರೊಸರುತ್ತಿರಲು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ನಡೆತರಲು
ಕಾಣುತೆ ನಮಃ ಶಿವಾಯಿಂತಿದ್ಭುತವೆಂದು
ಮಾಣದಂಜುತ್ತಂ ಭಯಾನನಕ್ಕಂ ನೊಂದು
ಅರಸಿಂಗೆ ಕೇಡಿತ್ತೊ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೊಲ್ಲದೋ
ಹರನೆ ಬಲ್ಲಂ ಮಹೋತ್ಪಾತವೇನಪ್ಪುದೋ

ಎಂದು ವಿಪ್ರಂ ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ಮನಂಗುಂದಿ
ಬಂದು ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೇಳ್ದಂ ಕೌತುಕದೊಳೊಂದಿ
ಕೇಳ್ದು ಜನಮೆಯ್ತಂದು ಕಾಣುತಲಸಾಧ್ಯಮಂ
ತಾಳ್ದು ನೋಡಲ್ಕಂಜಿ ಓಡಿತ್ತು ಚೋದ್ಯಮಂ
ಅತ್ತಲಾ ಪುರಜನಂ ಪೋಗಿ ತಮ್ಮೂರೊಳಗೆ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತತಿ ಭಯಂಗೊಳುತಮಿರೆ ಮನದೊಳಗೆ

ಇತ್ತಲಾ ಕಣ್ಣಂದನೊಲಿದು ಬೇಂಟೆಯನಾಡಿ
ಹೊತ್ತ ಹೂ ಮೊಗದಗ್ಘವಣಿಯೋಗರಂಗೂಡಿ
ನಡೆತರುತೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಯ್ತೆನ್ನವಂ ಪಸಿದನೋ
ಕಡು ಬೇಗದಿಂ ಬಾರನೆಂದು ಕೋಪಿಸುವನೋ
ಎಂದಿನಂತಲ್ಲೆನ್ನ ಮನ ಮರುಗುತಿರ್ದಪುದು
ಇಂದು ಮನಕಿಂತಪ್ಪುದೇನಾಗುತಿರ್ದಪುದು
ಪಸಿದಿರ್ದಡಿಕ್ಕಿ ಏಕಾಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆನೋ
ಬಸವಿಲ್ಲದೀ ಬೇಂಟೆಯೊಳಗೇಕೆ ಸಂದೆನೋ
ಮೃಗಕುಲಂ ಬಂದು ಕಾಡುತ್ತಿರ್ಪವೋ ಎನುತೆ
ಖಗಕುಲಂ ಕೂಡಿ ಅಂಜಿಸುತಿರ್ಪವೋ ಎನುತೆ
ಬರವರಲ್ಕೆಡದ ಭುಜ ಕಣ್ ಪುರ್ಬುಗಳ್ ಕೆತ್ತೆ
ಬರವರಲ್ ಬಲದ ಭುಜ ಕಣ್ಣು ಪುರ್ಬುಂ ಕೆತ್ತೆ
ಚಿಂತಿಸುತೆ ದೂರಿಸುತೆ ಎಂತಪ್ಪುದೋ ಎನುತೆ
ಅಂತಸ್ಥದೊಳು ಬೆದಬೆದಂ ಬೇವುತಂ ಬರುತೆ
ಬರೆ ಮುಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗದೊಂದು ಕಣ್ಣೊಡೆದಿರಲು
ಪರಿದಿಳಿವ ನೆತ್ತರೋರಂತೆ ಒಸರುತ್ತಿರಲು
ಕಂಡು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಕಲುಮರನಾಗಿ
ಕಂಡು ಮತಿಗೆಟ್ಟು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಬಾಳ್ವೆಣನಾಗಿ
ಬಿಲ್ಲಂ ಬಿಸುಟು ಕಳೆದು ಮಾಂಸಂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿ
ತಲ್ಲಣಿಸುತಗ್ಘಣಿಯನುಗುಳ್ದು ಹೂವಂ ಚೆಲ್ಲಿ
ತಲೆಯುಮಂ ಕಣ್ಣುಮಂ ಹೊಯ್ದುಕೊಳುತ್ತೈತಂದು
ಎಲೆ ತಂದೆ ಎನ್ನವನೆಯೇನಾದುದ್ಯೆ ಎಂದು
ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದೆಯ್ದೆ ಕಣ್ಣೊಡೆದಿರ್ದುದಂ ಕಂಡು
ನೆತ್ತರೋರಂತಿರೊಸರುತ್ತಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು
ಕೆಟ್ಟೆನಾಂ ಕೆಟ್ಟೆನಾಂ ಬೆಂದೆನಾಂ ಬೆಂದೆನಾಂ
ದಿಟ್ಟಿಯೇಕಿಂತಾಯ್ತೊ ನೊಂದೆನಾನುರಿದೆನಾಂ

ಎನ್ನೊಡೆಯ ಸೈರಿಸಲ್ಕಾಪೆನೇ ಇಂತಿದಕೆ
ಮುನ್ನವೇ ಮುಂದುದೋರಿತ್ತು ಪಾಪಿಯ ಮನಕೆ
ಎನ್ನೊಡೆಯ ಕಣ್ಣೊಡೆಯೆ ನೋಡುತಿರಲಾರ್ಪೆನೇ
ಎನ್ನವನ ಸಾರೆಯಿರದಗಲಿ ನಾಂ ಕೆಟ್ಟೆನೇ
ಪರಮಾಣುವೇಕೆ ಮೇರುವಿನ ಸಖತನವೇಕೆ
ಸರಸಿಯೇತಕೆ ಮಹಾರ್ಣವದ ಸಂಗಡವೇಕೆ
ಎನಗೇಕೆ ಸಾರ್ದಿಂತು ಸಾಗಿಸುವಡೆನ್ನಳವೆ
ಎನಗೇಕೆ ಆಳ್ತನಂ ಬೆಸಕೆಯ್ವಡೆನ್ನಳವೆ
ಆನೇಕೆ ನೀನೇಕೆ ಪಾಪಿಯೆನಗಪ್ಪುದೇ
ಆನಿರೆ ಮಹಾದೇವ ನಿನಗೆ ನೋವಪ್ಪುದೇ
ಎಂದಲ್ಲಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಹೊರಳುತಂ
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟರಿವುಗೆಟ್ಟಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒರಲುತಂ
ಎಂತಕ್ಕೆ ಸಂತೈಸಿಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು
ಮುಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಮರುಗುತ್ತೆ ಬಳಲುತ್ತಂದು
ಎನ್ನಯ್ಯ ಏನಾದುದೆನಗುಸುರುಸುರು ತಂದೆ
ಎನ್ನವನೆ ಕಣ್ಣವೇದನೆ ಪಿರಿದಲಾ ತಂದೆ
ಮೃಗವೊರಸಿಕೊಳಲೊತ್ತಿ ಕೋಡಮೊನೆ ನೆಟ್ಟುದೋ
ಅಗಲ್ದ ಪಾಪಿಯನೆನ್ನ ನಿಂತಿರಿದು ಸುಟ್ಟದೋ
ಎಂದುಟ್ಟ ಸೀರೆಯಿಂದೂದುತ್ತೆ ಒತ್ತುತ್ತೆ
ಕೆಂದಳಿರುಗಳೊಳೊತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತೆ ಬಾಡುತ್ತೆ
ಹಾ ಕಂಡೆನೊಂದುಪಾಯವನರಿದೆನಿದಕೆಂದು
ಈ ಕಣ್ಣಿಗೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿತ್ತು ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಆಗದಡೆ ತಲೆಯನರಿದೊಪ್ಪಿಸುವೆನಿದಕೆಂದು
ಬೇಗದಿಂದಸುವನೊಪ್ಪಿಸುವೆನಿದಕೆಂದು
ಬೇಗದಿಂದಸುವನೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆನುತಂ ನಿಂದು
ಬೋಳೆಯಂಬಂ ತೆಗೆದು ಮನದಂದು ಶಂಕಿಸದೆ
ಕಾಳತ್ತಿಯರಸನೇ ನೋಡೆಂದು ಚಿಂತಿಸದೆ
ಶಂಕಿಸದೆ ಹೆಡ್ಡೈಸದರವರಿಸದಂತೊತ್ತಿ
ಭೋಂಕೆನಲು ಮೀಂಟಿ ಒಡೆದಿರ್ದ ಕಣ್ಣೊಳಗೊತ್ತಿ
ನೋಡೆ ತೊಳಗೊಳಗಿ ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳಬೆಳಗುತಿರೆ
ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಂದನಾನಂದಮಯನಾಗುತಿರೆ
ತೊಟ್ಟನಂತಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಲಗಣ್ಣೊಸರೆ

ಕಟ್ಟಾಳು ನೋಡುತಂ ಕಲಿಯಾಗಿ ತಾನರರೆ
ಇನ್ನಂಜೆನಿನ್ನಂಜೆನಿನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣುಂಟು
ಎನ್ನವನೆಯೆನ್ನವನೆ ಬಳಿಕ ನೀನೆನಗುಂಟು
ಎಂದೆನುತೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಕುಶಲನಾನಂದದಿಂ
ಇಂದುಶೇಖರನೊಡೆದ ಕಣ್ಣೋಯುದಂದದಿಂ
ಉಂಗುಟದೊಳೊತ್ತಿ ಕಣ್ಗುರುಹ ಮಾಡುತ್ತಲ್ಲಿ
ಮುಂಗುಡಿಸಿ ತನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ಕಣ್ದೆಗೆದಲ್ಲಿ
ಗಣಪದವಿಗೊಲಿದೆಳಸಿ ಬಯಸಿ ಕಣ್ಣುಡುವಂತೆ
ತ್ರಿಣಯನನ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕಣ್ದೆಗೆದು ನೋಳ್ಪಂತೆ
ತಂದುಂಗುಟದ ಕುರುಹಿನಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿ
ಇಂದುಧರನಿನ್ನಿರಲ್ಬಾರದೆನುತಂಕುರಿಸಿ
ಶಿವಲಿಂಗದಿಂ ಶಿವನ ಹಸ್ತವುದ್ಭವಿಸುತಿರೆ
ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಪ್ಪನೆಸೆವ ಕೈವಿಡಿವುತಿರೆ
ಪೂಮಳೆಗಳೆರೆಗೆ ದುಂದುಭಿಕುಲಂಗಳು ಮೊಳಗೆ
ಕಾಮಹರ ಪಂಚವದನಂ ದಶಭುಜಂ ತೊಳಗೆ
ನಂದೀಶ ವೀರಭದ್ರಾದಿ ಗಣಸಮಿತಿ ಬರೆ
ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವರ್ಕಳೆಲ್ಲರೈತರುತಮಿರೆ
ಕಂಡಾ ಗಿರಿಜೆ ಎನ್ನ ಭಕ್ತ ಕಣ್ಣಪ್ಪನಂ
ಕಂಡಾ ಗಿರಿಜೆಯೆನ್ನ ನೇಹದಸುವಪ್ಪನಂ
ಇಂತಪ್ಪ ಭಕ್ತನಂ ಕಂಡು ಬಲ್ಲಾ ಗಿರಿಜೆ
ಇಂತಪ್ಪ ಭಕ್ತನಂ ಕೇಳ್ದು ಬಲ್ಲಾ ಗಿರಿಜೆ

ಎಂದು ಕಣ್ಣಪ್ಪನಂ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಸಂದಣಿಪ ಪುಳಕದಿಂದಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಭಾಪುರೇ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಪೂತುರೇ ಕಣ್ಣಪ್ಪ
ಭಾಪು ಮಝುಪೂತು ಮಝು ಭಾಪುರೇ ಕಣ್ಣಪ್ಪ
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ಕಣ್ಣನಾನೀವೆನಂತದು ಮಾಣ್ದು
ಇಲ್ಲಿಯಿಂತೆನಗೆ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ಭಕ್ತಿಗೆಪೂಣ್ದು
ಎನಗೆ ಕಣ್ಣುಂ ನೀನೆಯೆನಗೆ ಪುಣ್ಯಂ ನೀನೆ
ಎನಗೆ ಪುತ್ರಂ ನೀನೆಯೆನಗೆ ಮಿತ್ರಂ ನೀನೆ
ನಿನ್ನ ಪಡಿಸಣವೆ ಪಡಿಸಣ ನೋಡಿತೇಯೆನಗೆ
ನಿನ್ನ ಮೊಗದರ್ಘವಣಿಯೇ ಅರ್ಘವಣಿಯೆನಗೆ

ನಡೆ ಪುಷ್ಪಕವನೇರಿಕೊಳ್ಳು ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಎನೆ
ನುಡಿದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಸುರರೆಲ್ಲ ಚೋದ್ಯವೆನೆ
ದೇವ ಬೆಸಸಲುವೇಳ್ಕು ತನುವೆರಸಿ ಬರ್ಪನೇ
ಭಾವಿಪಡೆ ಈ ದೇಹವೆರಸಿ ಬರಲಾರ್ಪನೇ
ಎನಲೊಂದು ದೇಹವಿಲ್ಲಿಗೆ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂದು
ಮನವೊಸೆವುತೊಂದು ನಿರ್ಮಳದೇಹಮಂ ತಂದು
ಕಣ್ಣಪ್ಪನಂ ಹೊಗಿಸಿ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ
ಕಣ್ಣಿತ್ತನಂ ವಿಮಾನದೊಳಿರಿಸಿ ನಲವಿಂದೆ
ನೆಗೆದನೀಶ್ವರನಂದು ಕೈಲಾಸಪುರದತ್ತೆ
ಬಗೆಯೊಳಾನಂದ ಪುಳಕಂಗಳಂ ಧರಿಸುತ್ತೆ
ಬಂದು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತೋಷದಿಂ
ನಿಂದು ಭದ್ರಾಸನದೊಳೊಪ್ಪುತೆ ವಿಳಾಸದಿಂ
ಕಣ್ಣಪ್ಪನಂ ಕರೆದು ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗೆಯ ಹೊಸ ಬೀಳುಡೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು
ಭಕ್ತರ ಸುಖಂ ತನ್ನ ಸುಖವೆನಿಪ ಶಂಕರಂ
ಭಕ್ತರ ಮುಖಂ ತನ್ನ ಮುಖವೆನಿಪ್ಪೀಶ್ವರಂ
ಭಕ್ತಕಾಯವೆ ತನ್ನ ಕಾಯವೆನಿಸುವ ಭವಂ
ಭಕ್ತಜೀವವೆ ತನ್ನ ಜೀವವೆನಿಸುವ ಶಿವಂ
ತನ್ನ ಗಣಸಂಕುಳಕೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ತನ್ನಾಪ್ತಜನದೊಳಗೆ ಸಲಹಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ದೇವಗಣಸಂಕುಳದೊಳಪ್ರತಿಮನೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಗಣನಿವಹದೊಳಗಿಂದುಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಕಮಳನಯನಾಕ್ಷಪೂಜಿತಪಾದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಕೀನಾಶಕಾನನದಾವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಮರದೊಳಗಂಧಾಸುರಾಹಾರಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ಮೂರುಂ ಕಣ್ಣುಂಟದರಿಂ
ಬೇರಿತ್ತಲು ನಿನಗೆ ಭಕ್ತಿನಯನವನಿತ್ತಂ ।
ಮಾರೋದೆಂ ಕಣ್ಣಪ್ಪನ
ನೀರನೆ ಕರುಣಿಪುದು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೧೦. ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯಾರರ ರಗಳೆ

ನೆಲದೊಡೆಯಂ ಚೋಳಂ ಬರೆ
ತೊಲಗದೆ ಒಲಿದಿರ್ದು ಭಕ್ತನೊಲವರದಿಂ ಕೊಂ ।
ಗುಲಿಯ ಕಲಿಯರಂ ಮೆರೆದಂ
ಕಲಿ ಛಲಿ ಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು ಕಡವೂರದೊಪ್ಪುವುದು
ಭಾಳಲೋಚನನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಮನಪ್ಪುವುದು
ಹಿಂಗದಲ್ಲಿರ್ಪನೊರ್ವಂ ಭಕ್ತನಿಳೆ ಹೊಗಳೆ
ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯನಾರೆಂಬ ನಾಮಂ ನೆಗಳೆ
ಶಿವಸದಾಚಾರಶೀಲಂ ಮಹಾಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ
ಶಿವಭಕ್ತಸಂಕುಳನಿಜಾರ್ಥ ಸಂತರ್ಪಣಂ
ತನಗೆ ನೇಮಂ ಕೊಂಗುಲಿಯ ಧೂಪವಿಕ್ಕುವುದು
ಮನದ ನೇಮಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವುದು
ಬಂದ ಭಕ್ತರನೀಶನೆಂದೆ ನೆರೆ ನಚ್ಚುವಂ
ಬಂದ ಶರಣರನಭವನೆಂದೆ ಸಲೆ ಮಚ್ಚುವಂ
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಯುಳ್ಳುದಂ ವಂಚಿಸಂ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಾರಾಧಿಸುವನು ಸಲೆ ವಂಚಿಸಂ
ಶರಣರೈತರೆ ತನ್ನ ಹರಣವೈತಂದಂತೆ
ಶರಣರೈತರೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಮನಂ ಬಂದಂತೆ
ಸಂತಸದೊಳೀವನುರ್ಬುತ್ತೆ ಕೊರ್ಬುತ್ತೀವ
ನಂತರಿಸದೀವನತ್ಯಾನಂದದಿಂದೀವ

ಇಂತೀವುತಂ ಶಿವನ ಭವನಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು
ಸಂತಸದೊಳೊಂದು ತೊಲೆ ಹೊಸ ಧೂಪಮಂ ತಂದು

ಎಲೆ ದೇವ ಕಂಪುಳ್ಳ ಕಂಪ ಕೈಕೊಳ್ಳಯ್ಯ
ಎಲೆ ದೇವ ಸೊಂಪುಳ್ಳ ಸೊಂಪ ಕೈಕೊಳ್ಳಯ್ಯ
ಸಕಲ ಪರಿಮಳಸುಖಾವರಣನೇ ಅವಧಾರು
ಸಕಲ ಸೌಗಂಧ ವೃದ್ಧಿಘ್ರಾಣ ಅವಧಾರು
ಎಳೆಲೆಯವಧಾರೆಂಬ ದನಿ ಗಗನಮಂ ಮುಟ್ಟೆ
ನಲಿದು ಧೂಪಿಪ ಧೂಪವೆಣ್ದೆಸೆಗಳಂ ಮುಟ್ಟೆ
ಎಂತಿಂತು ನೇಮದಿಂ ಧೂಪಮಂ ಸಲಿಸುತಂ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಶರಣರ್ಗೆ ನಲಿದೀವುತಂ

ಈ ತೆರದಿ ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
ಭೂತೇಶನಣುಗರ್ಗೆ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಮಿರೆ
ಅರ್ಥಮಂ ತೃಪ್ತಿಯಂ ತೀರ್ಚಿದಂ ಶಂಕರಂ
ಸ್ವಾರ್ಥಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಬಳ್ತಿಯಿಂದೀಶ್ವರಂ
ಧನವಲ್ಲಿ ತೀರುತಿರೆ ಮನವಲ್ಲಿ ಪೆರ್ಚುತಿರೆ
ದಿನದಿನಕೆ ಗುಗ್ಗುಳದ ನೇಮವರಿದಾಗುತಿರೆ
ಉಪವಾಸಮಂ ಮಾಡಿ ನೇಮಮಂ ಸಲಿಸುವಂ
ತ್ರಿಪುರಾರಿ ಚಿತ್ತಮಂ ನೋಡೆಯಗ್ಗಳಿಸುವಂ
ಅಂಜೆನಂಜೆಂ ದೇವ ನೇಮಮಂ ತಪ್ಪುವೆನೆ
ಅಂಜೆ ನೇಮಂ ತಪ್ಪೆ ನಿನ್ನೊಳಾನೊಪ್ಪುವೆನೆ
ಎಂದೆನುತೆ ಪಲಕೆಲವುಪಾಸಮಾಗುತ್ತಮಿರೆ
ನಿಂದು ಪೊರಮಟ್ಟನಾವೂರನೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಧೂಪಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನನಾರ್ಜಿಸುವೆನಂತಲ್ಲದಡೆ
ಕಾಪಾಲಿಗೆನ್ನನೊಪ್ಪಿಸುವೆನಿಂತಿಲ್ಲದಡೆ

ಎನುತವಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಪುರಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ
ತನಗೆ ಪಲವುಪವಾಸವಾಗೆ ಕಳೆಯೇರುತಂ
ಬರವರಲು ತಿರುವನಂದಾಳು ಪುರದೊಳಗತ್ತ
ನರಪಕುಲಸಿಂಹನೆನಿಸುವ ಭೂಪನೊಲಿದಿತ್ತ
ಆ ಪುರದ ಶಿವಲಿಂಗವೊಲೆದಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು
ಭೂಪಕುಲತಿಲಕಂ ನಿರೋಧಮಂ ಕೈಕೊಂಡು

ಎನ್ನೊಡೆಯನೀ ಪರಿಯೊಳೊಲೆದಿರಲ್ಕಾರ್ಪನೇ
ಎನ್ನಾಳ್ದನಿಂತಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕಿಯಿರಲಾರ್ಪನೇ

ಎಂದೆನುತೆ ಕೆಲಬಲನನಗಸಿ ಸುತ್ತಂ ಬಿಡಿಸಿ
ನಿಂದು ಬಲುಗಂಡರಿಂ ತೆಗೆಯಿಸಲ್ಪಡಗರಿಸಿ
ಚಲಿಸದತ್ತಿತ್ತ ಮಿಸುಕದೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ನಿಲೆ
ಕಲಿಮನದ ಚೋಳನಿದು ಪೊಸತೆನುತ್ತಲ್ಲಿ ಸಲೆ
ತರಿಸಿದಂ ಮತ್ತಕುಂಜರಘಟಾವಳಿಗಳಂ
ಇರಿಸಿದಂ ಲಿಂಗದೊಳು ರಜ್ಜುಬಂಧಂಗಳಂ
ಭೂಮಿಯಂ ನೂಲೆಳೆಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿ ತೆಗೆವಂತೆ
ವ್ಯೋಮಮಂ ಕಮಲಸೂತ್ರದಿ ಕಟ್ಟಿ ತೆಗೆವಂತೆ
ಆನೆಗಳ್ತೆಗೆದು ಒದರಿದವು ಕೆಡೆದವು ಬಿದ್ದು
ಭೂನಾಥನಂತದಂ ಕಂಡು ಚೋದ್ಯದೊಳದ್ದು

ಎಂತು ಮಾಡುವೆನಿದಕ್ಕೆಂತು ತೆರನೆನುತಮಿರೆ
ಚಿಂತಿಸುತೆ ಮಂತ್ರಿ ಗಾಂಗೇಯನನು ಕೇಳುತಿರೆ
ದೇವ ಹರಿಬೊಮ್ಮರ್ಗೆಯಸದಳದ ಲಿಂಗವಿದು
ದೇವ ಸುರಮುನಿಗಳ್ಗಗೋಚರದ ಲಿಂಗವಿದು
ನಿನ್ನಳವೆ ನರರಳವೆ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಇನ್ನಿಂದಂ ಬಿಡು ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ವಶಂ ಲಿಂಗ
ಅವರೆಂತು ಮಾಡೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುದೀ ಲಿಂಗ
ಅವರೆತ್ತ ಕರೆಯೆ ಕರೆದತ್ತ ಬರ್ಪುದು ಲಿಂಗ
ಅವರತ್ತಲೊಲವರಂ ಪಿರಿದು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಅವರತ್ತಲಭಿಮುಖಂ ತಪ್ಪದೀ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಅರಿಯಲಾ ಎಲೆ ಚೋಳವುರುಳಿ ಬಂದುದ ಮುನ್ನ
ಅರಿಯಾ ನೃಪತಿ ಕಲ್ಲಲಿಡಿಸಿಕೊಂಡುದ ಮುನ್ನ

ಎನೆ ಚೋಳನಿದು ತಪ್ಪದಿಂತಿದಕಿದೇ ಬುದ್ಧಿ
ಮನುಜರಿಂದಾಗದಿದು ಭಕ್ತರಿಂದವೆ ಸಿದ್ಧಿ
ತಪ್ಪದೆನುತಂ ತನ್ನ ಚಾರರ್ಕಳಂ ಕರೆಸಿ
ಒಪ್ಪಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರ ಹೊಂಗಳಂ ತರಿಸಿ
ಗಳೆಯ ತುದಿಯೊಳ್ಕಟ್ಟಿ ಸಾರಿಸಲ್ ಕಳುಪುತಿರೆ
ಗಳಗಳನೆ ಬಂದು ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲ ಸಾರುತಿರೆ
ಬಡಗಲೊಲೆದಿರ್ದ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಸಸಿನಿರಿಸೆ
ಕೊಡುವೆನೀ ಹೊನ್ನನೆಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಡಂಗುರಿಸೆ

ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿ ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯನಾರ್ಯ್ತಂದು
ಕೇಳ್ದಿದೆಂತೆಂತುಮಿದನಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸಾರೆಂದು
ಅಃ ಇದೊಂದರಿದೆ ಸಸಿನಿರಿಸಿದೆಂ ಸಾರೆಂದು
ಓಃ ಇದೇನೆನುತಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದೆನೆಂದು
ಹರಿದನಾಗಳೆ ಹೊನ್ನಪೊಟ್ಟಣವನಂತಲ್ಲಿ
ಹರಿದೆನೀ ಧೂಪದುಪವಾಸವನೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
ಕೊಂಡುಬಂದಂ ಶಿವಸ್ನೇಹಿಯನುರಾಗದಿಂ
ತಂಡತಂಡದ ಪುಳಕವೇಳುತಂ ಬೇಗದಿಂ

ಬಂದು ನೇಮದ ದಿನದ ಧೂಪಮಂ ಬೆಲೆಗೊಂಡು
ತಂದು ಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ಸುರಿದು ನೇಹಂಗೊಂಡು
ಏನಯ್ಯ ಶಿವನೆ ದೇವಿಯರತ್ತಲೊಲಿದಿರೇ
ಏನಯ್ಯ ಚೋಳಂಗೆ ದುಗುಡಮಂ ಮಾಳ್ಪರೇ
ಬಾಗಿರ್ದಡಪರಭಾಗಂ ಬಳುಕಿ ನೋಯದೇ
ರಾಗದಿಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಸಿನವಿರಲಾಗದೇ
ಎನುತಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುತ್ತ ಮಜ್ಜನಕೆರೆದು
ತನಿಗಂಪನುಗುಳ್ವ ಪೂವಿಂ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಮೆರೆದು
ಪಲವುಂ ದಿನದ ಧೂಪಮಂ ಶಿವಂಗಿಕ್ಕುತಂ
ನಲಿನಲಿದು ಶಂಕರಂಗಾರತಿಯನೆತ್ತುತಂ
ದೇವಾನ್ನ ದಿವ್ಯಾನ್ನ ಅಮೃತಾನ್ನವನೆ ಇತ್ತು
ದೇವಂಗೆ ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಕಪಾಕವನಿತ್ತು
ಆರೋಗಿಸಯ್ಯ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಮಹಾನಿಧಿಯೆ
ಆರೋಗಿಸಯ್ಯ ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ಸುಖಾಂಬುಧಿಯೆ
ಆರೋಗಿಸಯ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತರೊಲವರಕಾರ
ಆರೋಗಿಸಯ್ಯ ನೆನೆವರ ಮನದ ಸವಿ ನೀರ
ಎಂದೆನುತ್ತಾರೋಗಿಸಲ್ಕಿತ್ತು ರಾಗದಿಂ
ಬಂದ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಹರುಷದಿಂ
ಧೂಪದಿಂ ಮಿಕ್ಕ ಪೊನ್ನಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಕಾಪಾಲಿಯಣುಗನೀವುತೆ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರ್ಗೆ
ಭಸಿತಮಂ ದೇಹದೊಳಗುದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ಎಸೆವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಂ ನೆರೆ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿ
ಹೊಸ ಸಪುರಮಂ ತರಿಸಿ ತೆಗೆದುಟ್ಟು ಬಿಗಿದುಟ್ಟು
ಅಸಮನಯನಂ ಮೆಚ್ಚಲುಬುಬೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು

ಎಲೆಲೆಲೆಲೆ ದೇವ ಅವಧಾರೆನ್ನ ಭಾಷೆಯಂ
ಎಲೆಲೆ ಅವಧಾರೆನ್ನ ಹರಣದ ನಿರಾಸೆಯಂ
ಸಸಿನವಪ್ಪುದು ಲೇಸು ಲೇಸು ಲೇಸಲ್ಲದಡೆ
ಸಸಿನವಾಗದು ದೇವ ಭೃತ್ಯತನವಿಲ್ಲದಡೆ
ನೋಡಿಕೊಂಬೆಂ ಕೊಂಬೆನೆಂದೆನುತೆ ತರಿಸಿದಂ
ನಾಡೆ ಮೇದುತರವಪ್ಪ ಹಂಸತೂಳವನದಂ
ತರಿಸಿ ಶಿವಲಿಂಗದ ಶ್ರೀಕಂಠದಲ್ಲಿರಿಸಿ
ತರತರದ ಸಪುರವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಮೇಲಿರಿಸಿ
ಬೊಮ್ಮಹಾಸದ ಕೆಲದ ಕೊಂಡಿಗಳೊಳಗೆ ಬಿಗಿದು
ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಪಾಶಮಂ ಕೈಕೊಳಿಸಿ ಬರೆತೆಗೆದು
ಪಾಶವಿಚ್ಛೇದನಂ ಮಾಳ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಪಾಶವಿಕ್ಕಿದನಂದು ಭಕ್ತನತಿಮೋಹಕ್ಕೆ
ಕೊರಲೊಳವತರಿಸಿಕೊಂಡಂ ಬೊಮ್ಮಹಾಸಮಂ
ಅರೆರೆ ಶರ್ಮನ ಪರಮ ಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಮಂ
ಚೋಳಾದಿಗಳ್ ಕಂಡಿದದ್ಭುತವೆನುತ್ತಮಿರೆ
ಶೂಲಿಯಣುಗರ್ ಚಾಂಗು ಬೊಲ್ಲೆಂದು ಪರಸುತಿರೆ
ಪಶು ಪಾಶಮಂ ಪರಿಯಲೊದೆದು ಕಳೆವಂದದಿಂ
ಶಿಶು ತಾಯ ಕಾಲ್ಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿಡದಂದದಿಂ
ಶಿವ ಶಿವ ಎನುತ್ತಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯಲನುಮಾನಿಸಲು
ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾಧ್ವಾನವುಣ್ಮಿತಂದಾಲಿಸಲು
ಭುಗುಭುಗುಭುಗಿಲ್ಭಿಳಿಲ್ಭಿಟಿಲು ಘುಳುಘುಳುಮೆಂಬ
ಧಗಧಗ ಧಗಿಲ್ಧಗಿಲ್ಧಗಿಲು ದಂಧಣಮೆಂಬ
ದನಿ ಹಿಂಚೆ ಮುಂಚಿದುದು ಶಿವಲಿಂಗವದರೊಡನೆ
ನೆನೆದತ್ತ ತೆಗೆದತ್ತ ಬಂದುದು ಶರಣನೊಡನೆ
ಗಿರಿಸುತೆಯನೊಳಗಾಗಿ ಬರುತಲೊಲಿದಂ ಶಂಭು
ಶರಣನತ್ತಲ್ಕೀರಿ ಕೀರಿವೊಲಿದಂ ಶಂಭು
ಅಲ್ಲಿ ಪೂವಿನ ಮಳೆಗಳೆರಗಿ ಸುರಿದವು ಮುಂದೆ
ಅಲ್ಲಿ ದುಂದುಭಿ ಶಂಖನಾದವೊಗೆದವು ಮುಂದೆ
ಆಗಳಾ ಬೊಮ್ಮಹಾಸಂ ಫಳಫಳನೆ ಮುರಿಯೆ
ರಾಗದಿಂ ಶಂಕರಂ ರೂಪುದೋರಿದನರಿಯೆ
ಐದು ಮುಖವೀರೈದು ಭುಜವೊಂದು ಕೈಯ ತಲೆ
ಐದೆ ಪೂಸಿದ ಭಸಿತವುಲಿವ ಮಾಲೆಗಳ ತಲೆ
ಮೆರೆಯೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯರನಪ್ಪಿ

ನೆರೆ ಭಕ್ತನೆನ್ನ ಸುತನೆನ್ನವನೆನುತ್ತಪ್ಪಿ
ನೋಡಯ್ಯ ನಂದೀಶ ನೋಡೆನ್ನ ಭಕ್ತನಂ
ನೋಡೆನ್ನ ಅನುವತೆಯನರಿದ ಘನಭಕ್ತನಂ
ಎನಗೆ ಒಲವಂ ತೋರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರುಂಟೆ
ಎನಗೆ ಛಲಮಂ ತೋರಿ ಮೀರಿದವರಿಂತುಂಟೆ
ಎಂದೆನುತೆ ಬೊಮ್ಮಹಾಸವನೆತ್ತಿ ತೋರುತಂ
ಬಂದ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನೋಡುತಂ
ಚೋಳನ ಮನೋರಥವನೊಪ್ಪದಿಂದೀವುತಂ
ಶೂಲಿ ನೆಗೆದಂ ರಜತಪರ್ವತಕೆ ಸಂತತಂ
ನೆಗೆತಂದು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಹರುಷದಿಂ
ಬಗೆವೆಚ್ಚಿ ಸಿಂಹಾಸನಮನೇರಿ ಹರುಷದಿಂ
ಕೊಂಗುಲಿಯ ಕಲಿಯರ್ಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮಂಗಳಮಯಂ ದೇವಸಭೆಯ ನಡುವಳವಟ್ಟು
ಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿ ಭಕ್ತಸ್ನೇಹಿಶಂಕರಂ
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯನೀವ ದಾನಿ ಕರುಣಾಕರಂ
ಶರಣಜನಪಕ್ಷನಕ್ಷಯನದ್ವಯಪ್ರಭಂ
ಶರಣಜನನಯನಕುವಲಯಚಂದ್ರಮಪ್ರಭಂ
ಸದ್ಭಕ್ತ ಹೃತ್ಕಮಲವಾಸನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಸದ್ಭಕ್ತಹೃತ್ಸರೋವರಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶ್ರೀಮಹಾಮಹಿಮನಪ್ರತಿಮನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಸೋಮಧರ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಹರಭಕ್ತಿಯೊಳರವರಿಸದೆ
ಭರದಿಂ ತನ್ನತ್ತ ತೆಗೆದ ಕೊಂಗುಲಿಯಾ ಕಲಿ
ಯರ ಕಂದನೆನಿಸಿ ಕರುಣಾ
ಕರ ರಕ್ಷಿಸು ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ॥

❖❖

೧೧. ಮಾನಕಂಜರ ರಗಳೆ

ಎಯ್ದೆ ಧರೆ ಪೊಗಳೆ ಭಕ್ತಿಯೊ
ಳಯ್ದುಂ ಮುಖದೀಶ್ವರಂಗೆ ತನಯಳ ಮುಡಿಯಂ
ಕೊಯ್ದಿತ್ತ ಮಾನಕಂಜರ
ನೊಯ್ದುಂ ಕೈಲಾಸಪುರಕೆ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

ಎಂತೆನಲು ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು ಪುರಮುಂಟು
ಸಂತತಂ ಕಂಜಾರೆನಿಪ್ಪ ನಾಮದ ನಂಟು
ತನಗಾಗಿ ಮೆರೆವುದಾ ಪುರದೊಳಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ವಿನುತನಾಮಂ ಮಾನಕಂಜರೆಂಬುದು ನೋಡ
ಸತ್ಯವೇ ತಾಯಿ ಸುಜ್ಞಾನವೇ ಪಿತ ತನಗೆ
ನಿತ್ಯ ಸಖಿ ದಯಧರ್ಮವೊಡಹುಟ್ಟಿದರ್ ತನಗೆ
ಬೇರೆ ಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲ ಶಿವಭಕ್ತರೇ ಬಂಧು
ಬೇರಾಪ್ತಜನವಿಲ್ಲ ಶರಣರೆ ಪರಮಬಂಧು
ತನ್ನ ಸಂಪದವೆ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಂಪದಂ
ತನ್ನ ಧನವೀಶಭಕ್ತರ್ಗೆ ದಾಯಾಸ್ಪದಂ
ಇಲ್ಲೆನೆ ಕುಬೇರಂಗೆ ಕಡನನೀವಂ ನೋಡ
ಬಲ್ಲಿದ ವ್ಯವಹಾರಿಯೆನಿಸಿ ಮೆರೆವಂ ನೋಡ
ಹೊನ್ನುಮಂ ತನ್ನುಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸದುಭಕ್ತಿಯಂ
ತನ್ನತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಬಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯಂ
ಸಮಯಾಸಮಯವಿಲ್ಲ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ ಬರಲು
ಸಮಯಂಗಳಿಲ್ಲ ಚೋಳಾದಿಚೋಳರ್ಬರಲು
ಧನವನೀವಂ ತನ್ನನೀವನಾ ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ತನುವನೀವಂ ಮನವನೀವನಾ ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಭಕ್ತರಿಲ್ಲದ ದಿನದ ತೃಪ್ತಿಯುಪವಾಸವದು

ಭಕ್ತರೊಡಗೂಡಿದುಪವಾಸವೇ ತೃಪ್ತಿಯದು
ಇಂತಿರುತೆ ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಕ್ಕೆಯ್ತಂದು
ಸಂತಸದೆ ಕಂಜಾರದೇವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಸಾಂದು ಕತ್ತುರಿ ಚಂದನಂ ಗಂಧವೃಂದದಿಂ
ಒಂದುಗೂಡಿರ್ದ ನವಕುಸುಮಸಂದೋಹದಿಂ
ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಂ ನಲವಿಂದೆ ನೋಡುತಂ
ಓಜೆಯಂ ಮೀರುತಂ ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸುತಂ
ಕೆಲಬಲದೊಳೆಸೆವ ಮಾಣಿಕದಿಂಡೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ
ನಲಿನಲಿದು ಪೊಸಮುತ್ತಿನಿಂಡೆಯಂ ಸಮಕಟ್ಟಿ
ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ್ ಬರಲು ಬಯಸಿದುದನೀವುತಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಮನೋವುತಂ
ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದಂಗಳಿಂ ತಣಿವುತಂ
ಆದರಂ ಮಿಗೆ ಭಕ್ತಿಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಹೆಚ್ಚುತಂ
ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸಕಳ ಸುಖದಿಂದಿರಲು
ತನ್ನರಸಿಯುಂ ತಾನುಮಳ್ತಿಯಿಂ ನಲಿದಿರಲು

ವನಿತೆಯಿಂತೆಂದಳೊಂದುಂ ಕೊರತೆ ನಮಗಿಲ್ಲ
ತನಯನೊರ್ವಂ ಬೇಳ್ಕುಮಲ್ಲದೊಪ್ಪದಿದೆಲ್ಲ
ದೇವರಂ ಬೇಡಿರೇ ನೀವೊರ್ವ ಪುತ್ರನಂ
ಭೂವಳಯಮುಮನಾಳ್ವ ಮಂಗಳಚರಿತ್ರನಂ
ಎನೆ ಕಿವಿಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಶಿವಶಿವಿಂತೆಂಬರೇ
ಮನವಾರೆ ದೇವರಂ ಬೇಳ್ವುದಂ ಕಲಿವರೇ
ಬೇಡಲಾಗದು ಶಿವನನೊಲಿವುದಂ ಬಲ್ಲವಂ
ಮಾಡಿತಂ ನೋಡುತಿರ್ಪಂ ಶಂಭುವೆಲ್ಲವಂ
ಶಿವನಿಚ್ಛೆಯಲ್ತೆ ಬೇರೊಂದಿಚ್ಛೆ ನಮಗುಂಟೆ
ಶಿವನಿರಿಸಿದಂತಲ್ಲದಿಂತು ಬೇರಿರವುಂಟೆ
ಎಂದೆನಲು ಮಾಣದಾ ವನಿತೆ ಪೇಳುತ್ತಿರಲು
ಕುಂದದಂದಂದಿಂಗೆ ಬಿಡದೆಯಲೆವುತ್ತಿರಲು

ಬಂದು ಮನವೊಲ್ಲದ ಮನದೊಳೊಂದು ದಿವಸದೊಳು
ಇಂದುಮುಖಿಯಿಚ್ಛೆಯಂ ಸಲಿಸುವ ನಿರೋಧದೊಳು
ಶವನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿತ್ಯನೇಮಂ ಮಾಡಿದ
ಶಿವನನಾಗಳ್ ಬೆಡಲೆಂದು ಮನಮಂ ಮಾಡಿ

ಬೇಡುವುದು ಕಷ್ಟವಯ್ಯೋ ಭಕ್ತಿಯಿಂತಾಯ್ತೆ
ಬೇಡ ನಾನೊಲ್ಲೆನೆನ್ನವಳ ಮನವಿಂತಾಯ್ತೆ
ಎಂದು ಬೇಡಲ್ಕೆ ಬೇಡದಿರಲ್ಕೆಯಂಜುತ್ತೆ
ಬಂದು ಭಯದಿಂ ಕುಗ್ಗಿ ತಡಬಡಂಬೋಗುತ್ತೆ
ಪುತ್ರಿಯಂ ಕೊಡು ದೇವಯೆಂದು ಕೈಮುಗಿದಿರ್ದು
ಪುತ್ರನಂ ಬೇಳ್ಪುದಂ ಮರೆದು ಭೀತಿಯೊಳಿರ್ದು
ಪೊಡಮಟ್ಟು ತೀರ್ಥಜಲಮಂ ಕೊಂಬ ಸಮಯದೊಳು
ಜಡೆಯ ಗಂಗಾ ಸುಕಮಲವನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತದೊಳು
ಶಿವನಿರಿಸೆ ಲಲನಾಜನನಬೀಜಪುಂಜಮಂ
ಅವು ಸಹಿತೆ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದತ್ವಮಂ
ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದನುಮ್ಮಳಿಸುತಂ ನಿಳಯಕ್ಕೆ
ಏಕೆ ಬೇಡಿದೆನೀಶನೇನೆಂಬೆನಿನಿತಕ್ಕೆ
ಎಂದೆನುತೆ ಬಂದು ವನಿತೆಗೆ ಪೇಳೆ ನಲವಿಂದೆ
ಇಂದುಮುಖಿ ಸಂತಸಂದಳೆದು ಮನದೊಲವಿಂದೆ

ಇರೆ ಶಿವನ ಕಾರುಣ್ಯಸಂಗಸುಖಫಲದಿಂದೆ
ಸರಸಿಜಾನನೆಗೆ ಗರ್ಭಂ ತೋರೆ ಚೆಲ್ವಿಂದೆ
ಬರವರಲ್ ನಳನಳಿಸಿ ನವಮಾಸವಾಗುತಿರೆ
ತರುಣಿಯಂ ಪಡೆದಳು ಜನೋತ್ಸಾಹವುಣ್ಮುತಿರೆ
ಹರುಷದಿಂ ಹಾಡುತಂ ಜಾತಕರ್ಮಂ ಮಾಡಿ
ತಿರುಮುಡಿಯೊಡೆಯಳೆಂದು ನಾಮಕರಣಂ ಮಾಡಿ
ಶಿವನ ಸದುಭಕ್ತರ್ಗೆ ಹೊನ್ನಮಳೆಯಂ ಕರೆದು
ಭವನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೇಡಿತನಿತ್ತು ನೆರೆ ಮೆರೆದು
ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ನೋಡಿ ಹರುಷದಿಂ ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ
ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಪಾದಜಲದಿಂದೆ ಸಲಹುತಿರೆ
ಶಿವ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಮೊಲೆವಾಲನೀಂಟುತಂ
ನವ ನವ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಬಾಲ್ಯಮಂ ದಾಂಟುತಂ
ಬೆಳೆವುತಿರ್ದಳು ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂತೆ ಥಳಥಳಿಸಿ
ಬೆಳೆವುತಿರ್ದಳು ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ ನಳನಳಿಸಿ
ಪುತ್ರನುಂ ಪುಣ್ಯಮುಂ ತರುಣಿಯೇ ಅಂತವರ್ಗೆ
ಚಿತ್ರಮುಂ ಚಿತ್ತಮುಂ ತರುಣಿಯೇ ಅಂತವರ್ಗೆ

ಇಂತಿರಲ್ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರಂಗಳ್ ಸಲಲು
ಕಂತು ಕಣ್ಬಳಿಗೊಂಡು ಬಿಲ್ಲನೇರಿಸಿ ನಿಲಲು
ಚರಣತಳವೆಳೆಯಶೋಕೆಯ ತಳಿರನುಗುಳುತಿರೆ
ಸುರುಚಿರ ನಿತಂಬಬಿಂಬಂ ವೃತ್ತವೇರುತಿರೆ
ನಡು ಮುಡಿಯ ಮೊಲೆಯ ಭಾರಕ್ಕೆ ನಡನಡಗುತಿರೆ
ಕಡಗಣ್ಗಳರಲಸರಳೊಂದೆಸೆಗೆ ಸೂಸುತಿರೆ
ತೋಳಮೊದಲಂಗಜನ ಬಾಳಹೊಗರೆತ್ತುತಿರೆ
ಭಾಳಸ್ಥಳಂ ಬಾಲಶಶಿಯನೇಳಿಸುತಮಿರೆ
ನವಕಮಳಮಂ ನಗುತ್ತಿರೆ ವದನಮಂಡಲಂ
ಕವಲಿರಿದು ನೀಳ್ದು ಬೆಂಬಿಡದಿಳಿಯೆ ಕುಂತಳಂ
ಕಾಮನ ಪತಾಕೆಯಂತಿರೆ ಮೆರೆಯೆ ಮುಡಿಗಟ್ಟಿ
ಕೋಮಳೆಯ ಲಾವಣ್ಯರಸವಲ್ಲಿ ಮಡುಗಟ್ಟಿ
ಅಂಗಕಾಂತಿಗಳೊಳಗೆ ತೀವಿ ತೆರೆಮಸಗುತಿರೆ
ಅಂಗಜಂಗೊಳಗಾಗಿ ನೋಡಲರಿದೆನಿಸುತಿರೆ
ಇಂತು ತಿರುಮುಡಿಯೊಡೆಯಳಿತ್ತ ಬೆಳೆವುತ್ತಿರಲು
ಸಂತತಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಲತೆ ಧೀಂಕಿಡುತ್ತಿರಲು

ಅತ್ತಲಾ ಚೋಳನೊಲವಿಂದಂ ಕುಮಾರಂಗೆ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ವೈವಾಹಮಂ ನೆನೆವುತಂದಿಂಗೆ
ಚರರರುಪೆ ವಾರ್ತಾಪರಂಪರೆಯೊಳಂ ಕೇಳ್ದು
ತಿರುಮುಡಿಯೊಡೆಯಳೊಪ್ಪುವಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಕೇಳ್ದು
ಕಳುಪೆ ಬಂದರ್ ಮಂತ್ರಿ ಗಾಂಗೇಯರಾವೂರ್ಗೆ
ತಿಳಿಯಲರುಪಿದರೆಲ್ಲವಂ ಮಾನಕಂಜರ್ಗೆ
ಕೇಳುತ್ತೊಡಂಬಟ್ಟೆವೆಂದವರ್ಗಳಂ ಕಳುಪೆ
ಬಾಳುತ್ತವರ್ಪೋದರಾನಂದದಿಂ ಕಳುಪೆ
ಇತ್ತಲಾಗಳೆ ಮಂಟಪಂ ಸವೆದುದೂರೊಳಗೆ
ಮುತ್ತಿನಿಂ ಕಟ್ಟಿದವು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ತೊಳತೊಳಗೆ
ಮಕರತೋರಣವೋರಣಂಗೊಂಡವಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಸುಕರವೆನೆ ಪುಲ್ಲಿಪಟ್ಟೆಗಳಿರ್ದವಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಹೊನ್ನಿಂ ವಿವಾಹವೇದಿಕೆ ಸಮೆದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ
ರನ್ನದಿಂ ರಂಜಿಸಲ್ ಕೌತುಕಂ ಮಿಗಲಲ್ಲಿ
ಪುರದೊಳುಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಸುವಾಸಿನಿಯರಂ ಕರಸಿ
ಹರುಷದಿಂ ಹೊಂಗುತಂ ತನತನಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ

ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲ್ ಬಂದವುತ್ಸವೋತ್ಸವದಿಂದೆ
ತಳಿರ ಕನ್ನಡಿ ಕಳಸದಿಂ ಸತಿಯರೊಲವಿಂದೆ
ಜೋಯಿಸದ್ವಿಜಸಮೂಹಂ ಜನಮನೊಲಿದಿರಿಸಿ
ಓಯಾರದಿಂ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಒಳಗೆ ತಿರುಮುಡಿಯೊಡೆಯಳಂ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿ
ತೊಳಪ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಣಮನೊಡಗೂಡಿ
ಇಂತೆಲ್ಲಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಸಕಲಸುಖದಿಂದಿರಲು
ಸಂತತಂ ಮಾನಕಂಜರ್ ಪುಳಕಿಸುತ್ತಿರಲು

ಬರುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ ಚೋಳಂ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದೆ
ವರ ಕುಮಾರಕನ ಮದುವೆಗೆ ಸಕಲಸಂಪದದೆ
ಗಜಘಟೆಗಳಿಂ ತುರಗದಿಂ ರಥಾನೀಕದಿಂ
ನಿಜಭುಜಾಳಾಪದ ಪದಾತಿಸಂದೋಹದಿಂ
ಕಳಶಮಂ ಧರಿಸಿದ ಸುವಾಸಿನೀ ನಿಕರದಿಂ
ತಳಿರ್ಗಳಸಮಂ ಪಿಡಿದ ಲಲನಾ ಕದಂಬದಿಂ
ಸೂಳೈಪ ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟದಿಂದೆ
ಬೋಳೈಸಿ ಬಿರುದೆತ್ತಿ ಕರೆವ ಕಹಳೆಗಳಿಂದೆ
ಬಂದು ಮಂಟಪದೊಳಗನಳ್ತಿಯಿಂ ತುಂಬಿದರು
ಸಂದಣಿಸುವರಸು ನಿಬ್ಬಣಿಗರಿಂದೊಪ್ಪಿದರು
ಕುಳ್ಳಿರ್ದರಗಲಕ್ಕೆ ಮಕುಟವರ್ಧನರಲ್ಲಿ
ಬಳ್ಳಿವರಿದಿರ್ದ ರಾಜಾರ್ಕತಿಂತಿಣಿಯಲ್ಲಿ
ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಸಾವಂತರೆಸೆವ ನಾಯಕರಿಂದೆ
ತಂತ್ರಿಗಳ್ ಸಚಿವರಗ್ಗದ ಬಿರುದಿನವರಿಂದೆ
ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾದಿ ವಾಗ್ಮಿಗಳ ಸಂದಣಿಯಿಂದೆ
ನವನರ್ತಕೀ ನರ್ತಕರ್ ಪಸಾಯಿತರಿಂದೆ
ನೀರ್ ತೆಗೆದ ರತ್ನಾಕರಂಗಳಂತೋಲಗಂ
ಮಾರ್ತೊಳಪ ಮಕುಟಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿತೋಲಗಂ

ಆಗಳೆ ಕುಮಾರಂಗೆ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿದರು
ರಾಗದಿಂದಾಭರಣಜಾಳಮಂ ನೀಡಿದರು
ಹೊಸ ಸಪುರವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕುಡಲ್ತೆಗೆದುಟ್ಟು
ಮಿಸುಗುವ ಸುವರ್ಣದಿಂದಂ ಜನ್ನಿವರವಿಟ್ಟು
ನವರತ್ನದಿಂದೆಸೆವ ಬಾಸಿಗಮನೊಲಿದಿಟ್ಟು

ನವನವಾಭರಣದಿಂ ಶೃಂಗಾರವಳವಟ್ಟು
ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಮಂಟಪಕೆ ನಡೆತಂದು
ಸಕಳ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನಾನುತಂ ನಡೆತಂದು
ಹಸೆಯ ಮೇಲೆಸೆದಿರೆ ಕುಮಾರಕಂಠೀರವಂ
ರಸೆಗೆ ಹೊಸಕಾಮನೆನಿಸುವ ಸದ್ಗುಣಾರ್ಣವಂ

ಬರುತಿರ್ದಳಿತ್ತ ತಿರುಮುಡಿಯೊಡೆಯಳಮ್ಮಮ್ಮ
ಪರಿಪರಿಯ ಹೊಸವಿಳಾಸಿನಿಯರಿಂದಮ್ಮಮ್ಮ
ನವರತ್ನದಿಂ ಸಮೆದ ದಂಡೆತೊಂಡಲ್ಮೆರೆಯೆ
ನವಕುಸುಮಶರವೃಷ್ಟಿಯಂ ಲೋಚನಂ ಕರೆಯೆ
ವಂದಿಗಳ್ ತವತವಗೆ ಕೈವಾರಿಸುತ್ತಮಿರೆ
ಸಂದ ಬಾಂಧವಸಂಕುಳಂ ನಲಿದು ಪರಸುತಿರೆ
ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಳಾ ಪಸೆಯ ಮೇಲೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಇಂದುಮುಖಿಗಾನಂದಮಯಪುಳಕಮಾಗುತಿರೆ

ಇತ್ತಲಾ ಪುರಹರಂ ಮನವ ನೋಡುವ ನೆವದಿ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಭಕ್ತನನೊರೆದು ನಿರೀಕ್ಷಿಪ ಭರದಿ
ಮಾನಕಂಜರನಂ ಮಗಳ ಮುಡಿಯ ಬೇಡುವೆಂ
ತಾನದಂ ನೋಡದಿತ್ತಡೆ ಪದವ ನೀಡುವೆಂ
ಎನುತೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಭಿಕ್ಷುವೇಷವ ಧರಿಸಿ
ಘನಮಹಿಮ ಮಾನಕಂಜರನ ಮನೆಗವತರಿಸಿ
ವಿಪರೀತಚರಿತನಿತ್ತಲ್ ಹರಂ ಮೂಡಿದಂ
ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿ ಪೊರಪೊಣ್ಮಿದಂ
ನೊಸಲಭಸಿತಂ ಮೈಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಂ ಮೆರೆಯೆ
ಮಿಸುಪ ದಂತದ ಚೆನ್ನ ಪಾವುಗೆಗಳಿಂದೆಸೆಯೆ
ಚಪ್ಪರದ ಗೋಂಟಿನೊಳ್ನೋಡುತಿರೆ ಮಿಳಮಿಳನೆ
ಒಪ್ಪುತಿರೆ ಮಾನಕಂಜರ ಕಂಡು ಗಳಗಳನೆ
ಇಳಿದು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದವೈತಂದು ಸೈಗೆಡೆದು
ಪುಳಕವೇಳಲ್ಕೆದ್ದು ಪೊಡಮುಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದು
ಕೈಗೊಟ್ಟು ಬಂದೊಳಗೆ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ
ಮೈಗರೆದು ಪದವನರ್ಘ್ಯಣಿಯಿಂದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಭಾಳದೊಳ್ ಗಂಡಸ್ಥಲದೊಳಕ್ಷಿಗಳೊಳೊತ್ತಿ

ತೋಳೊಳುರದೊಳಗೆ ಕಂಠದೊಳು ವದನದೊಳೊತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಪಾದೋದಕಂದಳೆದು ಬರ್ದುಕಿದೆನೆಂದು
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿ ಬಂದುದ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆಂದು

ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳ್ದು ಕಾಮಾರಿ ಮನದೊಳ್ನಲಿದು
ನಿನ್ನೊಳೊಂದಂ ಬೇಡಬಂದೆವೀವೊಡೆ ಪಿರಿದು
ನಿಮಗವಸರಂ ಬೇಡಲಾಗದೀ ಸಮಯದೊಳು
ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲರಿದು ವೈವಾಹದುತ್ಸಾಹದೊಳು
ನಾಳೆ ಬಂದಪೆವಿಂದಿದೇಕೆ ಮಂಗಳದೊಳಗೆ
ಹೇಳಲಮ್ಮೆವು ಬಳಿಕ ಮುಳಿವುದೀ ಸಭೆ ನಿನಗೆ
ಮದುವೆಯಕ್ಕಿಂದಿಂಗೆ ಹೋಗಿಬಂದಪೆವೆಂದು
ಮುದದಿಂದೆ ಮಾಡುವುದು ಮಂಗಳಂಗಳನೆಂದು
ಬೆಸಸೆ ಕೇಳುತ್ತಲ್ಲಿ ಮಾನಕಂಜರ್ ನೊಂದು
ಶಶಿಧರಾ ಇಂತು ಕರುಣಿಸುವರೇ ನೀವೆಂದು
ನೀವೊಲಿದು ಬಂದುದೇ ಸರ್ವಸಮಯಂ ದೇವ
ನೀವೊಲಿದು ಬೇಡಿತೇ ಮಂಗಳಮಯಂ ದೇವ
ನಿಮ್ಮ ವಂಚಿಸಿ ಬೇರೆ ಮಂಗಳಂ ತಾನುಂಟೆ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಲ್ಲದುತ್ಸಾಹವೀ ಧರೆಗುಂಟೆ
ನೀವೊಲಿಯೆ ಮಿಕ್ಕಿನರ್ ಮುಳಿದು ಮಾಡುವುದುಂಟೆ
ನೀವು ಮುಳಿಯಲ್ ಮಿಕ್ಕರೊಸೆದು ಮಾಡುವುದುಂಟೆ
ಕರುಣಿಪುದು ಚಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ದುದಂ ಬೇಡುವುದು
ಅರವರಿಸದೆನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡುವುದು
ಶಿವಭಕ್ತರೆನ್ನುವಂ ಬೇಳ್ದುದಂ ಪಡೆದೆನೆ
ಶಿವಭಕ್ತರೆನ್ನವರೆನಿಪ್ಪುದಂ ಪಡೆದೆನೆ

ಎನೆ ಭಕ್ತನಿಂತೆಂದನುರೆ ಪೇಳ್ವನೇ ದಿಟಂ
ನಿನಗಂ ನಿರೋಧಮಂ ತೋರದೇ ಇದು ದಿಟಂ
ಎಮ್ಮ ಹಾವುಗೆ ಬೆರಲನೊತ್ತದಂತಿರೆ ಪಿರಿದು
ನಿಮ್ಮಯ ಮಗಳ ಮಡಿಯ ಕೂದಲತ್ಯಂತಮೃದು
ತಂದಿಕ್ಕವೇಳ್ಪುದೆನೆ ಕೋಟಿಮುಡಿವಡೆದಂತೆ
ಇಂದುಧರಮೂರ್ತಿ ಓ ಇದಕಿನಿತು ಬೇಡೆನುತೆ
ಉಳ್ಳುದಂ ಕುಡುವುದಕ್ಕುಪಚಾರವೇಕೆನುತೆ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಕೈಗುಡುತೆ ನಡೆತರುತೆ

ಮದುವೆಯಂತಿರ್ದುದಾ ಮದವಣಿಗನಂತಿರ್ದ
ಇದು ಚೋದ್ಯವೆಂದೆನುತೆ ಚೋಳನೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದ
ಇತ್ತಲೆಯ್ತಂದು ಮಂಟಪದ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ
ಒತ್ತರಿಪ ನಿಬ್ಬಣಿಗರೆಲ್ಲರುಂ ಕಣ್ಸೋಲೆ
ಭಕ್ತನಂ ಸಾರೆ ತಾ ನಿಂದಿರಿಸಿ ಬಲವಂದು
ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ಸುತೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ನಿಂದು
ದಂಡೆಯಂ ತೊಂಡಲಂ ನೂಂಕುತಂ ಚಂದದಿಂ
ಚಂಡಿಕೆವಿಡಿದು ಮಗಳನುದ್ಧರಿಸುವಂದದಿಂ
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮಗಳ ತಲೆಗೇರಿತೆಂಬಂದದಿಂ
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಕೈಯೊಳಗಡಂಗಿತೆಂಬಂದದಿಂ
ಎಡದ ಕೈಯಿಂದೆ ಮುಡಿಯಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪಿಡಿದು
ಮೃಡಭಕ್ತರರಸನೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ ಪಿಡಿದು
ಬಂದ ನೆರವಿಯು ಮಗಳ ಕಂಡು ಚೋದ್ಯಂಬಡಲು
ನೊಂದಿದೇನೆನುತೆ ಚೋಳಂ ಕೌತುಕಂಬಡಲು
ಆ ಕಿಳ್ತನಾ ಕೀಳ್ತನಯ್ಯೋ ಕಠಾರಿಯಂ
ಏಕೆ ಬೇಡಿದನಿಂತು ಭಕ್ತನ ಕುಮಾರಿಯಂ
ಎನುತಮಿರೆ ಗಿಡುವಿನೊಳ್ ಕುಸುಮಮಂ ಕೊಯ್ವಂತೆ
ಮನವೊಸೆದು ಪೂವಿನೊಳ್ ಪರಿಮಳಂಗೊಂಬಂತೆ
ಎತ್ತಿದ ಕಠಾರಿಯಿಂ ಭೋಂಕೆನಲ್ ಕುಯ್ದಲ್ಲಿ
ಚಿತ್ತಜಹರನ ಪಾದದೊಳಗೆ ಸಸಿನಿಡುವಲ್ಲಿ

ನೊಸಲ ಕಣ್ ದಶಭುಜಂ ಶಶಿಕಳೆ ಜಟಾಭರಂ
ಮಿಸುಪ ಪಂಚಾನನಂ ಪುಲಿದೊವಲ ವಿಸ್ತರಂ
ಬಡೆಯೆ ರವಿಕೋಟಿತೇಜಮನೇಳಿಸುತ್ತಂದು
ಮೃಡನೊಲಿದು ಮಾನಕಂಜರನಪ್ಪಿಕೊಂಡಂದು
ಆಹ ನಂದೀಶ ನೋಡೆನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತನಂ
ಆಹ ಪಾರ್ವತಿ ನೋಡು ಶಿವನಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಂ
ಚೋಳಾದಿಗಳ್ ಬಂದು ನೋಡಿ ನೆರೆ ಬೆರಗಾಗೆ
ಗೋಳಿಟ್ಟು ಬಂದ ನಿಬ್ಬಣಿಗರಚ್ಚುಗರಾಗೆ
ಹಸೆಯ ಮೇಲಣ ಮಗಳ ಮುಡಿಯನಿತ್ತವರುಂಟೆ
ಶಶಿವದನೆಯಂ ನೋಡದಿಂತು ಮಾಡಿದರುಂಟೆ
ಒಡವೆಯಾನೊಳ್ಳಿತಾನಿಂತೆನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಒಡಲೆನ್ನದಸುವೆನ್ನದಿಂತೆನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ

ಎನಗವರೆ ಲಾಭವವರ್ಗಾನೆ ಲಾಭಂ ಕೇಳ
ಎನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಭಮುಂ ಭಕ್ತರೇ ಕೇಳ

ಎಂದು ಹಿಮವತ್ಸುತೆಗೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಬಂದ ಗಣವೃಂದಕ್ಕೆ ತೋರಿ ಮೈವೆಚ್ಚುತಂ
ನಾನಾ ಕನಕಮಣಿವಿಮಾನಂಗಳಂ ತರಿಸಿ
ಮಾನಕಂಜರನ ಸತಿಸುತೆವೆರಸು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಹೂಮಳೆಗಳೆರಗುತಿರೆ ದುಂದುಭಿಗಳುಣ್ಮುತಿರೆ
ಕಾಮಹರನೆಂಬ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆ ಕರೆವುತಿರೆ
ನೆಗೆದನೊಲಿದೀಶ್ವರಂ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕೆ
ಬಗೆವೆಚ್ಚಿ ಪೇಳುತಂ ಬರುತಿರ್ಪ ಪರಿಜನಕೆ
ಬಂದು ತಾರಾದ್ರಿಯರಮನೆಯನೊಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ನಿಂದು ಸಿಂಹಾಸನಮನೇರುತೆ ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ಮಾನಕಂಜರ್ಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಸಲಿಸುತಂ
ನಾನಾ ಗಣೇಶ್ವರಾವಳಿ ಬರಲು ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಭವನೊಪ್ಪಿದಂ ಭಾಳನೇತ್ರನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಹರನೊಪ್ಪಿದಂ ಮನೋಹರರೂಪನೊಪ್ಪಿದಂ
ಗುರುವೊಪ್ಪಿದಂ ಗಿರಿಜೆಯರಸನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರ್ವನೊಪ್ಪಿದ ಸರ್ವಗತರೂಪನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸರ್ವಜ್ಞ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಹಸೆಯೊಳಗೆಸೆದಿರ್ಪಸಿಯಳ
ಹೊಸ ಕುಂತಳಮಂ ನಿಮಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದ ಸುಖಾ
ವಸದನಹ ಮಾನಕಂಜರ
ಶಿಶುವಾಂ ಕರುಣಿಪುದು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೧೨. ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರ ರಗಳೆ

ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರನಿಂತೀ
ಧರೆಯರಿಯಲ್ ಮೆರೆದನಭವಪ್ರತಿಮನುಮಾ ।
ವರನೇಕನದ್ವಿತೀಯಂ
ಪುರಮಥನಂ ಕರುಣಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಪುರಹರನ ಸೆಜ್ಜೆಯೆನಿಸಿದ ಚೋಳದೇಶದೊಳು
ಧರೆಗೆ ಮೆರೆವುತ್ತಿರ್ಪುದೊಂದು ಪುರವೊಪ್ಪದೊಳು
ಕಣ್ಣಮಂಗಳವೆಂಬ ಪುರದಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದಂ
ತಿಣ್ಣವೆನಿಸುವ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿದಂ
ತನ್ನ ಪೆಸರೊಪ್ಪುವರಿವಾಳ್ತಾಂಡರೆಂಬುದದು
ಪನ್ನಗಾಭರಣನ ಕಿವಿಗೆ ಸವಿಯನೀವುದದು

ಕೊಟ್ಟ ಕೂಲಿಗೆ ಕೆಯ್ಗಳಂ ಕುಯ್ದು ಜೀವಿಪಂ
ದಿಟ್ಟಿ ಮೂರರ ಶಂಭುವಿಂಗಿತ್ತು ಸೇವಿಪಂ
ಅಲ್ಲಿ ಬಿಳಿದಪ್ಪ ನೆಲ್ಲಿರಲುಮಾಧೀಶಂಗೆ
ಅಲ್ಲಿ ಬಂದೋಗರದ ನೆಲ್ಲೆಲ್ಲವೀಶಂಗೆ
ಮರನೆಲ್ ಕನೀಯಸದನೆಲ್ ಬರಲ್‌ನೆಲ್ ಬರಲು
ತರುಣಿಗಂ ತನಗಂ ಪ್ರಸಾದಸುಖಮಾಗಿರಲು
ನನ್ನಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿದರಿಯ
ಅನ್ನೆಯಂಗಳನೆಂದುವುಂ ಮರೆದು ಕೇಳ್ದರಿಯ

ಉದಯದೊಳಗೆದ್ದು ಕಣ್ಣಂ ಹೊಸೆವುತ್ತೈತಂದು
ಮದನಾರಿಯಿರ್ಪ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ನಡೆತಂದು
ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಕಿವಿವಿಡಿದು ಜೋಲುಂ ಹೊತ್ತು

ತಂದೆ ನೀಂ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಳೆಂದು ಹರಕೆಯನಿತ್ತು
ಶಿವ ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲದೆ ಮತ್ತರಿವುದಿಲ್ಲ
ಶಿವ ನಿನ್ನ ಮುಖವಲ್ಲದಿನ್ನರಿವ ಮುಖವಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ತಿರುನಾಳಲ್ಲದಿನ್ನರಿವ ನಾಳಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಭೇರೀನಾದವಲ್ಲದಾಲಿಪುದಿಲ್ಲ
ಎನಗೆ ಹೊನ್ನುಂ ನೀನೆ ಎನಗೆ ಚೆನ್ನುಂ ನೀನೆ
ಎನಗುಳ್ಳವಂ ನೀನೆ ಎನಗಪ್ಪವಂ ನೀನೆ

ಎಂದಿಂತು ಪೊಡಮಟ್ಟು ಪೊರಮಟ್ಟು ನಡೆತಪ್ಪ
ನೆಂದುವುಂ ನಿತ್ಯನೇಮಂ ತಾನದಂ ತಪ್ಪ
ನರಸಿ ಕರೆದಡೆ ಪೋಪನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ಪೋಗ
ನೆರಗನಾಸೆಗೆ ಸಲ್ಲದಿಚ್ಛೆಗುತ್ಸುಕನಾಗ
ನೆಂತಪ್ಪ ಲಾಭಂಗಳೆಲ್ಲಿಯುಂಟಾದಡಂ
ಕಂತುಹರನುಂಟೆಂದು ಪೋಗನೇನಾದಡಂ
ನಂಟರುಂ ಶಂಭುವೇ ನಲ್ಲರುಂ ಶಂಭುವೇ
ಉಂಟೆನಿಪ ಬಂಧುವುಂ ಬಳಗವುಂ ಶಂಭುವೇ
ತನಗೆ ಕಣ್ಣುಂ ಗತಿಯುಮೀಶನೆಂದೇಯಿರ್ದು
ತನಗೆ ಮನವುಂ ಧನವುಮೀಶನೆಂದೇಯಿರ್ದು
ಕೂಲಿಯಿಂದಾದ ಓಗರದ ನೆಲ್ಲಕ್ಕಿಯಂ
ಮೇಲೆನಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಮಾವಡು ಕುಯ್ದ ಕೀರೆಯಂ
ತಂದು ತಿರುನೆಲದೇವರಾರೋಗಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಸಂದಣಿಪ ಪುಳಕದಿಂದಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಎನ್ನಾಯುಮಂ ಕೊಂಡು ಬದುಕು ನೀನೆಂದೆನುತೆ
ಎನ್ನಯ್ಯ ನೀನೆ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವಂತನಾಗೆನುತೆ
ಎಂದು ಪೊರಮಟ್ಟು ತನ್ನೂರನೊಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಮನ ಮಿಕ್ಕು
ಕೂಲಿಯಾಳ್ಗಳ ನಡುವೆಯವರಂತೆ ನಿಂದಿರ್ಪ
ಆಲೋಕಿಸಲು ಶಿವನ ಕಣ್ಗೆ ತನ್ನಂತಿರ್ಪ
ಇಂಚೆಯೋದಾ ಕೆಯಿಗಳೊಳಗೆ ಈತಂ ಪುಗಲು
ವಂಚಿಸದೆ ವಿಪುಳಫಳವಾಗಿಪ್ಪವತಿ ಮಿಗಲು
ಕೆಯ್ಯೊಡೆಯರುತ್ಸವಂಬಡುವರಾತನನರಿಯ
ರಯ್ಯಯ್ಯ ಲಾಭವಾಯ್ತೆಂಬರಾತನನರಿಯ
ರಿಂತು ಕೂಲಿಗೆ ಕೊಯ್ವನಂತು ಪರಮಂಗೀವ

ನೆಂತೆಂತುವಂತುವುಂ ಶಿವನತ್ತಲೇ ಭಾವ
ಏನೆಂಬೆನೊಪ್ಪುವರಿವಾಳ್ತಾಂಡರಿಪ್ಪುದಂ
ನಾನಾವಿಧಂ ಶರ್ವನರ್ಚನೆಯೊಳಿರ್ಪುದಂ
ಭಕ್ತರಂ ಕಂಡಡಂ ಜೀವ ಬಂದಂದದಿಂ
ಭಕ್ತರಂ ಕಂಡಡೆರಗುವನೆರಗದಂದದಿಂ
ಕೂಲಿಗೊಳ್ಳಂ ನೋಡ ದೇವದಾನದ ಕೆಯ್ಗೆ
ಕೂಲಿಕೊಳ್ವಂ ನೋಡ ಮಿಕ್ಕ ಭವಿಗಳ ಕೆಯ್ಗೆ

ಇಂತು ಪಲವುಂ ಕೆಲವು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
ಸಂತತಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮೀರಿ ದಳವೇರುತಿರೆ
ಒಂದು ದಿನವೋಗರದ ನೆಲ್ಬಾರದಂದಿಂಗೆ
ಒಂದು ಉಪವಾಸಮಾದುದು ಶಿವನ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಎರಡನೆಯ ದಿವಸವೂ ಅಂತೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು
ಪರಮ ಭಕ್ತಂಗೆರಡುಪಾಸಮಾಗುತ್ತಿರಲು
ಆಹಾ ಮಹಾದೇವ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ
ಆಹಾಹ ಉಪವಾಸವಲ್ಲಲ್ಲ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ
ಈ ತೆರದಿ ನಡೆಯಿಸೈ ನಿನ್ನ ನಾಂ ಬೇಡುವೆಂ
ಆತುರದ ನೇಹದಿಂ ಕುಂದದಾಂ ಮಾಡುವೆಂ
ಎಂದೆನಲ್ಕುಪವಾಸಮುಂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತಿರೆ
ಮುಂದೆ ದಿನದಿನಕೆ ತನುವೆರ್ಚಿ ಕಳೆಯೇರುತಿರೆ
ಇಪ್ಪತ್ತು ಉಪವಾಸಮಾದವಾ ಭಕ್ತಂಗೆ
ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಂಗೆ ಭಾಷೆಗಳನೀವಾತಂಗೆ
ಆಗೆ ಕೋಡದೆ ಕೊಂಕದಲ್ಲಾಡದಳ್ಕದಿರೆ
ರಾಗದಿಂದೊಂದು ದಿನದಿನಕೆ ನಲಿವುತ್ತಮಿರೆ

ಇತ್ತಲಾ ಕೈಲಾಸದೊಳಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ
ಚಿತ್ತದೊಳಗರಿದು ದಯೆಯಿಂದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ಬಾರ ಉಮೇ ಎನ್ನ ಭಕ್ತನಂ ನೋಡುವೆಂ
ಮೇರೆಗಿಡೆ ಜೀವಪರಿಯಂತರಂ ಕಾಡುವೆಂ
ಆರುವರಿಯದನೊರ್ವ ಗುಪ್ತಮಾಹೇಶ್ವರಂ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರ್ದಪಂ ಸಾತ್ವಿಕ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ತೋರಿದಪೆನೀಗಳೀ ಭಕ್ತನ ಗುಣಂಗಳಂ
ಬೀರಿದಪೆನೀಗಳೆ ಮಹೇಶನ ಗುಣಂಗಳಂ

ಎಂದೊಡಂಗೊಂಡು ಹರುಷಂ ಮಿಕ್ಕು ಬರುತಿರಲು
ಸಂದಣಿಪ ಪುಳಕದಿಂ ಸಂತಸದೆ ಬರುತಿರಲು
ತಿರುನೆಲದ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರಲು
ಗಿರಿಜೆಗಂದೊರೆವುತಂ ಗದ್ದೆಯೊಳ್ನಿಂದಿರಲು

ಇತ್ತಲರಿವಾಳ್ತಾಂಡನೊಯ್ಯನೊಂದಡಿಯಿಡುತೆ
ಹತ್ತಿಪ್ಪತೊಂದು ಉಪವಾಸದಿಂದಂ ಬರುತೆ
ಕೂಲಿಯೋಗರದಕ್ಕಿ ಕೊಯ್‌ಕೀರೆಯಂ ಕೊಂಡು
ಮೇಲೆ ಕಂಪಿಡುವ ಮಾವಡುವನೊಲವಿಂ ಕೊಂಡು
ಒಚ್ಚೆರಂಗಿನ ಉಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಕುಡುಗೋಲ್ಮೆರೆಯೆ
ಹಚ್ಚಹಸಿಯೊಕ್ಕಲಮಗಂ ಭಕ್ತಿ ಕಣ್ದೆರೆಯೆ
ಬರೆ ಗಿರಿಜೆ ಕಂಡೀತನೇ ಭಕ್ತನೆಲೆ ದೇವ
ಹರ ನಿಮ್ಮನರ್ಚಿಸಲ್ಬಲ್ಲನೇ ಎಲೆ ದೇವ
ಪಾಡಲಾಡಲ್ಪೊಗಳಲೀತನೇನರಿವನೆ
ನೋಡಲೊಕ್ಕಲಮಗಂಗೊಲಿದೆ ಮೇಲರಿವನೆ
ಎನೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂದಂ ಮೇನಕಾತ್ಮಜೆಗೆ
ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆಂ ಕೇಳು ಕಡುಹಿತವನಿಂತೆನಗೆ
ಅರ್ಚಿಸಲ್ಕರಿಯನನ್ಯಕ್ಕಳುಪದಿರಬಲ್ಲ
ಎಚ್ಚತ್ತು ಹೊಗಳಲರಿಯಂ ಹುಸಿಯದಿರಬಲ್ಲ
ನಡೆಯಲರಿಯಂ ಬಲವರಲ್ಲಬಲ್ಲನೆಲೆ ದೇವಿ
ನುಡಿಯಲರಿಯಂ ನುಡಿದು ಹುಸಿಯಲರಿಯಂ ದೇವಿ
ಹಾಡಲರಿಯಂ ಹಾಡಿನರ್ಥವಾತಂ ದೇವಿ
ಆಡಲರಿಯಂ ಆಡಿ ತಪ್ಪಲರಿಯಂ ದೇವಿ
ಎನ್ನನರಿಯದ ಚೆಲುವ ಶಬ್ದ ಚೆಲುವೇ ಗಿರಿಜೆ
ಎನ್ನನರಿಯದ ಪಾಡ ಪಾಡಿ ಫಲವೇಂ ಗಿರಿಜೆ
ನಡೆಯಿಲ್ಲದವ ಪಾಡಲಾನೊಲ್ಲೆನೆಲೆ ದೇವಿ
ನುಡಿದು ಹುಸಿವನ ನುಡಿಯ ನಾನೊಲ್ಲೆನೆಲೆ ದೇವಿ
ನುಡಿ ಕಿರಿದು ನಡೆ ಪಿರಿದು ನೋಡೆನ್ನ ಭಕ್ತಂಗೆ
ನುಡಿಗಳುಂ ನಡೆಗಳುಂ ಪೊರಪೊಣ್ಮವಾತಂಗೆ
ತೋರಿದಪೆನೀಗಳೀ ಭಕ್ತನ ಗುಣಂಗಳಂ
ಮೀರಿ ಮಿಗುತಿರ್ಪೇಕನಿಷ್ಠೆಯ ಗುಣಂಗಳಂ

ಎನುತಿರಲ್ಬಂದೊಂದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿತ್ತು
ವನದ ತರಗೆಲೆಯ ಹೊಲ್ಲಹ ಧೂಳಿ ಮಸಗಿತ್ತು
ಆಗಳಾ ಗಾಳಿಗರಿವಾಳ್ತಾಂಡರಳುಕುತಂ
ಸಾಗಿಸುತವಕ್ಕಿಯಂ ಕೀರೆಯಂ ಪಿಡಿವುತಂ
ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಧೂಳಡಸಿ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುತಿರಲು
ಘುಣ್ಮಿದುಪವಾಸದಿಂ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಬರುತಿರಲು
ಮುಂದೊಂದು ಬೀಡೆಯಿರ್ದುದ ಕಾಣದೆಡಹಿದಂ
ನಿಂದು ಗಿರಿಸುತೆ ಶಿವಂ ನೋಡುತಿರಲೆಡಹಿದಂ
ಹರ ಹರ ನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂದು ಬಿರ್ದಂ ಧರೆಗೆ
ಎರೆಯ ಬೀಡೆಗೆ ಹಾಸಿ ಹರಹಿ ಬಿರ್ದಂ ನೋಡ
ಬಿರ್ದು ತನ್ನಾಯುವೊಕ್ಕಂತೆ ಪಿರಿದುಂ ಮರುಗಿ
ಎರ್ದು ಚಲ್ಲಿರ್ದಕ್ಕಿಯಂ ಕಂಡು ನೆರೆ ಮರುಗಿ
ಅಯ್ಯೋ ಶಿವನ ಬಾಯ ತುತ್ತನಿಂತೊಕ್ಕೆನೆ
ಅಯ್ಯೋ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಾದೆನಿಂ ಬಾಳ್ವೆನೆ
ಎಂದುವಿಂತಾಗದಿಂದೇಕಿಂತುಟಾದುದೋ
ಮಂದಭಾಗ್ಯವಿದೆನಗೆ ಬಂದು ಬಳಿಸಂದುದೋ
ಇನ್ನಾವ ಮೋರೆಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪೋದಪೆಂ
ಇನ್ನೆವರ ಹಸಿದಿರ್ಪನಿನ್ನೆಂತು ಜೀವಿಪೆಂ
ಇರೆನಿರೆನಿರೆಂ ಸತ್ಯಮಿದು ಸತ್ಯವೆಂದೆನುತೆ
ಅರಿವಾಳನಿರದೆ ಹೆಡತಲೆಗಾಗಳಾನಿಸುತೆ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರ್ಗೆ ಕುಡುಗೋಲ್ಗೊಂಬ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಸಂಸಯಂ ತಾನಿಲ್ಲದಚ್ಚ ಕಡುನಿಷ್ಠೆಯಿಂ
ಘರಿಘರಿಲನರಿಯೆ ಪಾರ್ವತಿ ಕಂಡು ಸಾಲ್ಗೆನಲು
ಹರ ಹರ ಶಿವಾ ಮಾಣಿಸಯ್ಯೋ ಎನುತ್ತಿರಲು
ನೀನರಿಯೆ ಗೋನಾಳಿ ಹರಿಯದಿನ್ನುಂ ದೇವಿ
ಗೋನಾಳಿಯದೆ ನೋಯದಂಜದಿರು ನೀಂ ದೇವಿ
ಎನಲಲ್ಲಿ ಕೈದೆಗೆಯದನುಮಾನಿಸದೆ ಕರಂ
ಮನವಾರೆಯರಿಯೆ ತಲೆ ಬೀಳ್ವಾಗಳೀಶ್ವರಂ
ಹಾ ಹಾ ಹ ಸಾಲ್ವುದಿನ್ ಬಿಡುಬಿಡರಿವಾಳ್ತಾಂಡ
ಆಹಾಹ ಇಂತು ಮಾಡುವರೆ ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡ
ಎನುತೆ ತಲೆದಡವಿ ಕೈವಿಡಿದೆತ್ತೆ ಶಂಕರಂ
ತನತನಗೆ ಹೂಮಳೆಗಳೆರಗಿದವನಂತರಂ
ದಂದುಭಿಸ್ವನವುಣ್ಮಿದವು ಗಗನದೊಳ್ಕೊಡೆ

ಸಂದಣಿಸಿ ಬಂದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಣತತಿ ನೋಡೆ
ಅಲ್ಲಿಯರಿವಾಳ್ತಾಂಡರಂ ದೇವನಪ್ಪಿದಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮೈವೆಚ್ಚಿದಂ
ಇನಿತು ಉಪವಾಸದೊಳಗಿಂತು ಬಂದವರುಂಟೆ
ಇನಿತು ದಿನವೀ ನೇಮಮಂ ಸಲಿಸಿದವರುಂಟೆ
ನಡೆ ಮಗನೆ ಕೈಲಾಸಪುರಕೆ ನೀನೆಂದೆನಲು
ತಡೆಯದೇರೈ ವಿಮಾನವನಿದಂ ನೀನೆನಲು
ಒಲ್ಲೆನೊಲ್ಲೆಂ ದೇವ ನಾನಿಂತು ಬರ್ಪೆನೆ
ಇಲ್ಲಿ ನೀನುಣ್ಣದಿರೆಯಲ್ಲಿಗೈತರ್ಪೆನೆ
ಆರೋಗಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮಿಲ್ಲಿಯೀಗಳೆ ದೇವ
ಆರೈಯೆ ನಾಂ ತಂದ ಕೀರೆಯಂ ಎಲೆ ದೇವ
ಮಾವಡುವನೋಗರಮುಮಂ ಸಲಿಸವೇಳ್ಕೆನಗೆ
ದೇವ ಬಾರೆಂ ಬಾರೆನತಿ ನಿರೋಧವದೆನಗೆ
ಎನೆ ಮುದ್ದುತನವ ಸಲಿಸುತಲುಂಡನೀಶ್ವರಂ
ಮನವಾರೆ ಕೀರೆ ಮಾವಡುವಿಂದೆ ಶಂಕರಂ
ದನಿಗುಡಲ್ಹಾಹಾಹ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ ಶಿವನುಂಡ
ಎನಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರೆನ್ನೊಡೆಯ ನಲಿದುಂಡ
ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡುತಿರೆ ಕಂಡು ಮೈವೆಚ್ಚುತಂ
ಇಂದುಮುಖಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತೋರೆ ನಲವೇರುತಂ
ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಹೊಸ ವಿಮಾನದೊಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗಲಂಕರಿಸಿ
ಓಗರದ ನೆಲ್ಲ ಕುಡುಗೋಲದಂ ನೋಡೆನುತೆ
ರಾಗದಿಂ ಬಂದ ಗಣವೃಂದಕ್ಕೆ ತೋರಿಸುತೆ
ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಂಡು ಸುಖದೊಳರಿವಾಳ್ತಾಂಡ
ಗಣವೃಂದದೊಳ್ಸಂದು ಬಂದರರಿವಾಳ್ತಾಂಡ
ಎಂದು ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ
ಇಂದುಧರನಿಂತು ಕೈಲಾಸದೊಳು ಹರುಷದಿಂ
ಕಮಲಭವವಿಮಲಮಸ್ತಕಹಸ್ತನೊಪ್ಪಿದಂ
ಪ್ರಮಥಗಣವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಕಂದರ್ಪದರ್ಪದಹನಜ್ಯೋತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಕುಂದಕುಟ್ಮಳಸನ್ನಿಭಶರೀರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭರ್ಗನೊಪ್ಪಿದನುಗ್ರತರರೂಪನೊಪ್ಪಿದಂ
ದುರ್ಗತ್ರ ಯಾರಣ್ಯದಾವಶಿಖಿಯೊಪ್ಪಿದಂ

ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಪಂಪಾಪುರಾಧೀಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ಎಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೧೭೮

ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡಗೊಲವಿಂ
ಕರುಣಿಸಿ ಗಣಪದವನಿತ್ತ ಶರ್ವಂ ಶಶಿಶೇ ।
ಖರನೆಮಗೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೂ
ರ್ತುರವಣೆಯಿಂದೇಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೧೩. ಆನಾಯನಾರರ ರಗಳೆ

ಆನಾಯನಾರನಪ್ರತಿ
ಮಾನಂ ಐಶ್ವರ್ಯಸರ್ವಗುಣಯುತಭಕ್ತ ।
ಧ್ಯಾನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಮಿಗೆ
ತಾನೊಲವಿಂ ಮೆರೆದನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

ಶ್ರೀವಸುಮತೀವದನವೆನಿಪ ಚೋಳ್ನಾಡೊಳಗೆ
ಭಾವಿಸಲ್ಮಂಗಳಮೆನಿಪ್ಪ ಪುರವದರೊಳಗೆ
ಆನಾಯನಾರೆಂಬ ಭಕ್ತನಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಏನೆಂಬೆನಾತನಿರವತಿ ವಿಚಿತ್ರಂ ನೋಡ
ಕಾರಣಕೆ ಕಾರಣಿಕನಾಗಿ ತಾಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ
ಮಾರಾರಿ ಬೆಸಸೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಂ
ಪುಟ್ಟಿದಂದಿಂದೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪ ತನಗೆ
ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುತ್ತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನುಡಿ ತನಗೆ
ಬೆಳೆವಲ್ಲಿಯಿಂತಿದೇ ಬೆಳೆಯಿಸಿದುದಾತನಂ
ಸುಳಿವಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆ ಸುಳಿಸಿತಾತನಂ
ಇಂತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯಲಿ ಬಳೆದು
ಸಂತತಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೆ ನಾಲಗೆ ಸವಿದು
ಉದಯಸಮಯದೊಳೆದ್ದು ಶಿವನಿಳಯದೊಳ್ಬಂದು
ಮದನಾರಿ ಶರಣೆನುತೆ ಕೈಮುಗಿವುತಂ ನಿಂದು
ಅನವರತವಯ್ದಕ್ಕರವನೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತಂ
ನೆನೆವುತಿರಲಂತೊಂದುಪಾಯಮಂ ನೋಡುತಂ
ಇರೆ ಶಿವಂ ಪ್ರೇರಿಸಿದನಾತನ ಮನಕ್ಕಂದು
ಪುರದ ಗೋವೃಂದಮಂ ಕಾವುದತಿ ಲೇಸೆಂದು
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನೆನೆವುತನುನಯದಿಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು
ನಿಶ್ಚಿಂತಚಿತ್ತನಾನಂದಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು

ಒಂದೊಂದು ಗೋಜನ್ಮದಾ ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರುಂ
ಬಂದೂರ ಜೀವಧನವಾಗಿರಲ್ಕೆಲ್ಲರುಂ
ಊರ ಗೋವುಗಳನೆಲ್ಲವನೊಂದುಗೂಡುತಂ
ದೂರಕ್ಕೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಂದಾಡುತಂ
ಪರಿದು ಮೇಗೆಂದು ಹುಲ್ಲುಳ್ಳ ಹೊಲದೊಳು ಹೊಡೆದು
ಪರಿಪರಿಯ ಹುಲ್ಲ ದಂಡೆಗಳನೊಲವಿಂ ತಳೆದು
ತಂದ ಕಟ್ಟೋಗರವನುಂಡು ಕೈಯಂ ತೊಳೆದು
ಬಂದೊಂದು ನೆಳಲ ಹಸಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಲಿನಲಿದು
ತಪ್ಪುಗಾಲಿಕ್ಕುತೆ ತ್ರಿಭಂಗಿಯಿಂದಂ ನಿಂದು
ಒಪ್ಪುತಿರ್ಪೊಂದು ಪೊಸ ಕೊಳಲಂ ಕೊಳುತ್ತಂದು

ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಫಳವನೊಪ್ಪೆ ಸವಿವಂದದಿಂ
ಪಂಚವಕ್ತ್ರನ ಕಿವಿಗೆ ಸವಿಗಲಿಸುವಂದದಿಂ
ಅಧರದೊಳ್ತಂದಿಳಿಪಿದಂ ಕೊಳಲನೊಪ್ಪದಿಂ
ಮಧುರಾಕ್ಷರಂಗಳಂ ಸವಿವ ಸಮರಾಗದಿಂ
ಹೆಲ್ಲವಣೆ ಹೆಕ್ಕಳಂಗೊಂಡು ವನದೊಳ್ತೀವೆ
ಎಲ್ಲಾ ಮೃಗಂ ಮೇಹನುಳಿದು ಕಿವಿಗಳನೋವೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮರೆದೂದಿತೆಲ್ಲ ಸುಗತಿಗಳಾಗೆ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಟೀಕುಗಳಾಗೆ
ವಳಿ ವಹಣಿಯೊಳ್ಬೆರಸಿ ವಹಣಿ ತಿರುಪಿನೊಳಿಳಿಯೆ
ಸುಳಿಸುಳಿದು ತಿರುಪು ಪೋಪೆಡೆಯೊಳಡಗುತೆ ಹೊಳೆಯೆ
ಭಣಿತೆ ಗಮಕಮನುಗುಳೆ ಗಮಕವರಿದಂತೊಡರೆ
ಅಣಕು ನಯದೊಳ್ಮೊಳೆಯೆ ನಯವಿಂಪಿನೊಳಗಡರೆ
ಅವು ಬೆಡಂಗಂಬಡೆಯ ಬೆಡಗು ಕಾಕಂ ಕೊನರೆ
ನವರೀತಿಯೊಡ್ಡೈಸೆ ಒಡ್ಡವಣೆ ಮೇಲಡರೆ
ಪಂಜಳಂ ಪಲ್ಲವಿಸೆಯನುಜಾಯಿಯೊತ್ತರಿಸೆ
ಮಂಜುಳರವಂ ನೆಗಳೆ ಮಾರ್ಗವಣೆ ಬಿತ್ತರಿಸೆ
ಪೊಸದೇಸಿ ಪಂಜಳಿಸೆ ಪಂಜಳಂ ಪಲ್ಲವಿಸೆ
ಮಿಸುಗುತಿರಲನುಜಾಯಿ ಹೂಂಕಾರವೊತ್ತರಿಸೆ
ನುಣ್ಪು ನುಸುಳದೆ ಪೊಣ್ಮೆ ಕಮ್ಮವಣೆಗೆಡೆಗುಡಲು
ತಣ್ಪು ಸೊಂಪಿನೊಳೊಂದಿ ಕಾಳಾಸ ಕೈಗುಡಲು
ಕಾಂತಿ ಕವಲೇರಿ ಸರಿಯೊಳು ಪಂಜಳವನುಗುಳೆ
ಶಾಂತರಾಗಂ ಸವೆದ ಸೋಪಾನದೊಳ್ನೆಗಳೆ
ರಾಗರಸದೊಳಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳೇಳುತಿರೆ

ನಾಗಾಭರಣನೆಲ್ಲವಂ ಮರೆದು ಕೇಳುತಿರೆ
ವದನದೊಳ್ವೇಣುವಿನೊಳ್ಕೈದಕ್ಕರಂಗಳಿರೆ
ಹೃದಯದೊಳಗುಸುರೊಳಂ ಶಂಕರಂ ಸಿಲ್ಕುತಿರೆ
ಪಂಚಮುಖದೊಳಗೆಲ್ಲ ಕೊಳಲ ದನಿ ತೊಳಲುತಿರೆ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗೆ ನಾದಮೂರ್ತಿ ಮಿಗೆ ಸೋಲುತಿರೆ

ಬಾರಿಸುವ ಕೊಳಲ ದನಿಗೆಯ್ತಂದು ಗೋಕುಲಂ
ಮೇರೆಗೆಟ್ಟರಿವುಗೆಟ್ಟೆಲ್ಲಂ ನಿರಾಕುಳಂ
ಎಳಲ್ವ ಕಿವಿ ಮುಗಿದ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿದ ಮೊಗಂ ಮೆರೆಯೆ
ಇಳಿದ ಕಟವಾಯ ಹೊಸನೊರೆಗರುಂಕೆಗಳೆಸೆಯೆ
ಜೊಮ್ಮಿಡುತೆ ಜೊಂಪಿಸುತೆ ಒಂದನೊಂದಂ ನೆಮ್ಮಿ
ಸುಮ್ಮಾನವೇರಿ ಮೆಯ್ನಿಮಿರುತೆ ಸುಖಂ ಹೊಮ್ಮಿ
ಆನಾಯನಾರ ಹೆಗಲೊಳು ಮೊಗವನಿಟ್ಟು ಕೆಲ
ವಾನಾಯನಾರ ತೋಳೊಳು ಮೊಗವನಿಟ್ಟು ಪಲ
ವಿಂತು ಗೋಕುಲವೆಲ್ಲ ಮರೆದು ಕೇಳುತ್ತಮಿರೆ
ಮುಂತೆ ಬಗೆಗೆಟ್ಟು ಹಗೆಗೆಟ್ಟು ಮೃಗನಿಚಯಮಿರೆ
ಹುಲಿಯ ಕೊರಲೊಳ್ಕೊಡನಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಂ ಮುಚ್ಚಿ
ನಲಿದು ಕೇಳ್ವವು ಹುಲ್ಲೆ ಮರೆದು ದನಿಯಂ ನಚ್ಚಿ
ಮುಂಗುರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಡೆಯಿಟ್ಟು ಕೇಳ್ವಹಿಗಳುಂ
ಸಂಗಡಿಸುವಹಿಯ ಹೆಡೆಗೆಡೆಗೊಡುವ ಶಿಖಿಗಳುಂ
ಗಿಳಿ ಹಂಸೆ ಕೋಗಿಲೆಗಳೆಳಸಿ ಕೇಳ್ವವು ನೋಡ
ಅಳಿಕುಳಂ ತರುಲತೆಗಳೆಳಸಿ ಕೇಳ್ಪುವು ನೋಡ

ಇಂತು ಸಚರಾಚರಂಗಳ್ಮರೆಯೆ ಕೊಳಲೂದಿ
ಸಂತತಂ ಪುಳಕದಿಂ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಕೊಳಲೂದಿ
ಬಯ್ಗಾಗೆ ಗೋವೆಲ್ಲವಂ ಕೂಡಿ ಹೊಡೆತಂದು
ಮೆಯ್ಗರೆದು ಭಕ್ತಿ ತೋರದ ತೆರದಿ ನಡೆತಂದು
ತನ್ನ ಗೋವಂ ಕಾವನಿದಿರ ಗೋವಂ ಸೋವ
ನುನ್ನತಯಶಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗುತಂ ಕಾವ
ಅವರಿಚ್ಚೆ ತಾನಲ್ಲ ತನ್ನಿಚ್ಚೆ ಗೋವಾಗಿ
ಭವನಿಚ್ಚೆ ತಾನಾಗಿ ತನ್ನಿಚ್ಚೆ ಭವನಾಗಿ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀವಿ ಕೊಳಲೂದುತಂ
ಪಂಚವದನಂಗಳೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಕೊಳಲೂದುತಂ

ಈ ತೆರದೆ ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
ಭೂತಳದೊಳೇಕಾಂತಭಕ್ತಿ ದಳವೇರುತಿರೆ
ಈ ಶರಣನಂ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಶಂಕರಂ
ಭಾಸುರಂ ಮಿಗೆ ಬಂದನಾ ವನಕೆ ಶಶಿಧರಂ
ಬಂದೊಂದು ಹೂತ ಕಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂದಿರಲು
ನಿಂದು ನಲವಿಂ ಸ್ಥಾಣು ತರುವಿನೊಳಗೊಪ್ಪಿರಲು

ಆನಾಯನಾರಿತ್ತಲೂರಿಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು
ನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗಿಟ್ಟು
ಎಂದಿನಂದದೆ ಗೋಕುಲಂಗಳಂ ಬಳಿಗೊಂಡು
ಬಂದೊಂದು ನೆಳಲೊಳಗೆ ನಿಂದು ಕೊಳಲಂ ಕೊಂಡು
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೂದಲನುಮಾನಿಸುತ್ತಿರಲು
ಪಂಚಮುಖನಲ್ಲಿ ಕಕ್ಕೆಯ ಮರದ ಮೇಲಿರಲು
ಕಕ್ಕೆ ಸದುಭಕ್ತನ ಸುಖಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲೆ
ಕಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಶಿವನಂತೆ ನಿಲೆ
ಕಕ್ಕೆ ರುದ್ರನ ರೂಪಕಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರಲು
ಕಕ್ಕೆ ಶರ್ವನ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ನಂಟಾಗಿರಲು
ಹೊನ್ನತರು ಹೂತಂತೆ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿರಲು
ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲು
ಕಂಡು ಕುಣಿದಾಡುತಂ ಕೊಳಲೂದುತುಂ ಬರುತೆ
ಹಿಂಡೇಳ್ವ ಪುಳಕದಿಂ ಕೊಳಲೂದುತುಂ ಬರುತೆ
ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಕೊಳಲೂದುತುಂ ಬರುತೆ
ಹರನ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಳಲೂದುತುಂ ಬರುತೆ
ಶಿವನ ಸದುಭಕ್ತಿಯಂ ಕೊಳಲೂದುತುಂ ಬರುತೆ
ಶಿವನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕೊಳಲೂದುತುಂ ಬರುತೆ
ಇರ್ದ ಮರನಂ ಶಿವಂಬೆರಸು ಹೃದಯದೊಳಿರಿಸಿ
ಸಾರ್ದು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಸಂವರಿಸಿ
ಶಿವನ ರೂಪಂ ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದೊಳಿರಿಸಿ
ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯನಪ್ಪಿ ಮಿಕ್ಕು ಚಿತ್ತಂ ಬೆರಸಿ
ಮರನ ಮುಂದಡ್ಡಮುಂ ತಿಗಟಮುಂ ಪರದಾಡಿ
ಹರುಷದಿಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೂದಿ ತೂಗಾಡಿ
ತಾನೆ ಕೊಳಲೂದಿ ತಾನೇ ಮೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ನಾನಾರಸಂಗಳಂ ಸವಿಸವಿದು ಹೊಂಗುತಂ

ಹೊರಗನಾಲಿಸದರಿಯದೊಲಿದಂತೆಯಾಡುತಂ
ತೆರಹುಗಾಣದೆ ಜಾನಿಸುತ್ತೆ ಕೊಳಲೂದುತಂ
ಜಾನಿಸುವ ಸುಖದೊಳೆಚ್ಚರನೊಲ್ಲದಾಡುತಂ
ಜಾನಿಸುವ ಸುಖಕೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಮರೆದಾಡುತ
ಇರಲಾತನೊಳಗಿರ್ದ ತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನಂದು
ಹರನಳ್ಕರಿಂದಲಾಕರುಷಿಸಲ್ನಡೆತಂದು
ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೊಳಗೆ ಬಂದೊಂದಿರಲು
ಧ್ಯಾನವಳಿದೊಳಗರಸುವಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುತಿರಲು

ಕಣ್ದೆರೆಯೆ ಮರನಳಿದು ಶಿವನುಳಿದು ಮುಂದೆ ನಿಲೆ
ನುಣ್ದನಿಗಳಿಂದಿತ್ತ ಬಾ ಮಗನೆ ಎನುತೆ ನಿಲೆ
ಮನವಾರೆ ನೆನೆವನಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುತಂ
ತನುವಾರೆ ಸೋಂಕಿ ಕೈಯಾರೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪುತಂ
ದೇವ ಇಂತೀಯಡವಿಗೇಕೆ ಬಂದ್ಯೆ ತಂದೆ
ದೇವ ಹುಲಿಕರಡಿ ಮೊದಲಾದವುಂಟೆಲೆ ತಂದೆ
ಕೈಲಾಸಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕರುಣಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಎನಗೋಸುಗಂ ಮರದ ಮೇಲೆ ನಿಂದ್ಯೆತಂದೆ
ಶೈಲಜೆಯನಗಲಿ ತನುವಂ ಮರಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟು
ಎನಗೋಸುಗೀ ವಿಂಧ್ಯದೊಳಗೆ ಬಂದ್ಯೆ ತಂದೆ
ನಿನಗಿನಿತವಸ್ಥೆಯಂ ಮಾಡಿತೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ
ನಿನಗಿನಿತು ಬೆಟ್ಟಿತಂ ಮಾಡಿತೆನ್ನಯ ಯುಕ್ತಿ
ಎಂದು ಶಂಕರನ ಪದಯುಗಳಮಂ ಪಿಡಿದಿರಲು
ಇಂದುಧರನೆತ್ತಿ ತರ್ಕೈಸಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರಲು

ಹೂಮಳೆಗಳೆರಗಿದವು ದುಂದುಭಿಗಳುಣಿದವು
ಕಾಮಹರನೆಂಬ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆ ಒರಲಿದವು
ಅಗಳಾ ಗೋವುಗಳ ಜನ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲಳಿದು
ಬೇಗದಿಂ ಋಷಿವೇಷಮಂ ತನತನಗೆ ತಳೆದು
ವೇದವರಿಯದ ನಿಮ್ಮನರಿದೆವೀ ಭಕ್ತನಿಂ
ವಾದವೆಯ್ದದ ನಿಮ್ಮನೆಯ್ದಿದೆವು ಭಕ್ತನಿಂ
ಗೋಜನ್ಮಮಂ ಕಳಿದೆವೀ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತನಿಂ
ಗೋಜಾಗತಂ ಮಾಣ್ದುದಭವ ನಿಜ ಭಕ್ತನಿಂ
ಎಂದು ಹೊಗಳ್ವಾ ಋಷಿಜನಕ್ಕಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು

ಮುಂದೆ ನಿಂದಾನಾಯನಾರ್ಗೆ ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ಇಂತೆಲ್ಲವಂ ಮರೆದು ಕೊಳಲೂದಿದವರುಂಟೆ
ಸಂತತಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೂದಿದವರುಂಟೆ
ಮರದ ಮೇಲಾನಿರಲ್ಕರೆದುಕೊಂಡವರುಂಟೆ
ತರುವಿನೊಳಗಿರ್ದೆನ್ನನರಿದು ನೆನೆದವರುಂಟೆ
ನೋಡಯ್ಯ ನಂದೀಶ ನೋಡೆನ್ನ ಭಕ್ತನಂ
ನೋಡೆಂದು ತೋರುತಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಂ
ಸುರುಚಿರವಿಮಾನದೊಳಗಿರಿಸುತಂ ನೆಗೆತಂದು
ಪುರಹರಂ ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗೆ ಪುಗುತಂದು
ತಾರಾದ್ರಿಶಿಖರದರಮನೆಯನೊಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಚಾರುತರ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದೊಳಂ ಮಿಕ್ಕು
ಮದನಾರಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತೋರುತಂ
ಸದಮಳಗಣಂಗಳ್ಗೆ ಹರುಷದಿಂ ಬೆಸಸುತಂ
ಕೊಳಲೊಳಗೆ ಸಿಲ್ಕಿಕೊಂಡಿರ್ದೆವಾವಿನ್ನೆಗಂ
ಕೊಳಲ ದನಿಗೆಳಸಿಕೊಂಡಿರ್ದೆವಾವಿನ್ನೆಗಂ
ಹೊಸಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕಂಡೆವಾವಿಂದೆನುತೆ
ಹಸನಾದ ನಾದಸುಖಮಂ ಕೊಂಡೆವಿಂದೆನುತೆ
ಆನಾಯನಾರ್ಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಸಲಿಸುತಂ
ನಾನಾಗಣವ್ರಾತದೊಳಗೆ ಕೂಡಿರಿಸುತಂ
ನೆನೆವರ ನಿಧಾನನೊಪ್ಪಿದನೀಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ನೆನೆವರ ಮನೋರಥಸುಧಾವರುಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ನೋಳ್ಪ ಭಕ್ತರ ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಬೇಳ್ಪ ಶರಣರ ಸುಖದ ಸುರಧೇನುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಚ್ಚಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತರಾಯುಸಿರಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಮಚ್ಚಿ ಮರೆಯದ ಶರಣರಚ್ಚಸುಖನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನವನಕಮಲವಿಮಳಾರ್ಕನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತನಿಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ನಾನಾ ದೇವಕಿರೀಟವಿ
ತಾನಪದಾಂಭೋಜನೆನಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನೊ ।
ಲ್ದಾನಾಯನಾರಸುತನೆಂ
ದಾನತನಿಧಿ ಕುಡುಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೧೪. ಒಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಗಳ ರಗಳೆ

ಒಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಗಳನಾ
ಜ್ವಲನಾರ್ಕೇಂದುತ್ರಿಣೇತ್ರನಪ್ರತಿಮಂ ಮ ।
ತ್ಕುಲಪತಿ ಮೆರೆದಂ ಧಾತ್ರೀ
ತಲದೊಳ್ಮದನಾರಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ವಸುಮತಿಗೆ ತೊಡವೆನಿಪ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದೊಳೊಂದು
ಎಸೆವ ಮಧುರಾಪುರವೆನಿಪ್ಪ ಪೆಸರಿಂ ಸಂದು
ಮೆರೆದಿರ್ಪುದಲ್ಲಿಯೊರ್ವಂ ಪುರದೊಳೊಪ್ಪುವಂ
ಹೆರೆಸೂಡಿದನ ಭಕುತಿಭಾಮಿನಿಯನಪ್ಪುವಂ
ತನ್ನ ಪೆಸರೊಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಯೆಂಬುದು ಧರೆಗೆ
ತನ್ನರ್ಥಸಂಖ್ಯೆ ಮಿಗೆ ಘನಕೆ ಘನವುರ್ವರೆಗೆ
ಬಲ್ಲಿದ ವ್ಯವಹಾರಿಯೆನಿಸಿರ್ಪನಾ ಪುರಕೆ
ಎಲ್ಲರಿಂದಧಿಕತರನಾಗಿರ್ಪನಾ ಪುರಕೆ
ಶಿವನ ಶರಣರ್ಗೆ ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಜೀವಿಪಂ
ಭವನ ಭಕ್ತರ್ಗೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸೇವಿಪಂ

ಇಂತಿರ್ದು ಶಿವನ ಭವನಕ್ಕೆ ನಲವಿಂ ಬಂದು
ಸಂತತಂ ಪುಳಕಂಗಳುರವಣಿಸುತಿರೆ ನಿಂದು
ಒಳಪೊಕ್ಕು ಮಿಗೆ ಚೊಕ್ಕನಾಯಿನಾರ್ಗೊಲಿದಲ್ಲಿ
ತಿಳಿದಗ್ಘವಣಿಯ ಮಜ್ಜನವನೀವುತ್ತಲ್ಲಿ
ಹೊನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಚಿಪ್ಪುಗಳೊಳಿಕ್ಕಿ
ಭಿನ್ನ ಸೌರಭ್ಯಂಗಳಂ ಹೊರೆದು ಕಂಪಿಕ್ಕಿ
ಇರ್ದ ಚಂದನವನೊಲಿದುದ್ವರ್ತನಂ ಮಾಡಿ
ಪೊರ್ದಿಯಿರವಂತಿ ಸಂಪಗೆಯರಳ್ಗಳಂ ಸೂಡಿ

ನವಧೂಪಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ
ನವ ನವಪ್ರೇಮಂಗಳಿಂದಭವನಂ ಸುತ್ತಿ
ಆರೋಗಿಸಲ್ಕೊಟ್ಟು ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು
ಸಾರಘನಸಾರಮಂ ಪುಳಕಿಸುತೆ ನಲಿದಿತ್ತು
ಗರ್ಭಗೃಹದೊಳಗಲ್ಲಿ ಚಂದನದ ಸೊದೆಯಿಕ್ಕಿ
ನಿರ್ಭರಸ್ವೇದಪುಳಕಂಗಳಿಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ದೇವ ಚಂದನದ ನೇಮವನಿದಂ ನಡೆಯಿಪುದು
ಆವುದೊಂದರಿದಾದಡಂ ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು
ಎಂದೆನುತೆ ನಿತ್ಯನೇಮಂ ಮಾಡಿ ನಡೆತಂದು
ಇಂದುಶೇಖರಗೆ ಶರಣೆನುತೆ ಮನೆಗೆಯ್ತಂದು
ಕುಂದದೇ ವ್ಯವಹಾರವಾಡುತಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಎಂದುವುಂ ಪುಸಿಗಳಂ ಕೇಳ್ದುಮರಿಯಂ ನೋಡ
ಭಕ್ತಿಮೊದಲಾಗಿ ಸತ್ಯವೆ ಲಾಭವಾತಂಗೆ
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಕುಡುವುದೇ ವ್ಯವಹಾರವಾತಂಗೆ
ಚಂದನದ ನೇಮವೇ ತನಗೆ ಹರಣಂ ನೋಡ
ಬಂದ ಶಿವಭಕ್ತರೇ ಬಂಧುಬಳಗಂ ನೋಡ

ಇಂತು ಚಂದನದ ನೇಮದೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ
ಸಂತತಂ ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
ಮನವನಾರೈಯಲ್ಕೆ ನೆನೆದನೊಂದಂ ಶಿವಂ
ಧನವನಪರಿಹರಿಸುವಚ್ಚರಿಯದುದ್ಯೋಗವಂ
ನೆನೆಯಲ್ ಕ್ರಮಂಗಳಿಂ ಧನವೆಲ್ಲ ತೀರುತಿರೆ
ದಿನದಿನಕೆ ಚಂದನದ ನೇಮವರಿದಾಗುತಿರೆ
ಉಳ್ಳ ಹೊನ್ನೆಲ್ಲವುಂ ಚಂದನಕೆ ತೀರಿತ್ತು
ಉಳ್ಳ ವಸ್ತ್ರಾಳಿಯುಂ ಚಂದನಕೆ ತೀರಿತ್ತು
ಪಡೆದಿರ್ದ ಭೂಮಿಯುಂ ಚಂದನಕೆ ತೀರಿತ್ತು
ತೊಡಿಗೆಯುಂ ತೊಳ್ತಿರುಂ ಚಂದನಕೆ ತೀರಿತ್ತು
ಮಾನಮುಂ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಚಂದನಕೆ ತೀರಿತ್ತು
ನಾನಾವಿಳಾಸಮುಂ ಚಂದನಕೆ ತೀರಿತ್ತು
ಮದನಮದಹರನ ಗಂಧದ ನೇಮ ತೀರದೆ
ಸದಮಳನ ಸಂಪದದ ಗಂಧಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸದೆ
ಹೆಂಡತಿಯ ಕೊರಲ್ಸೈದೆದಾಳಿಯೊಂದುಳಿಯಲ್ಕೆ
ಕಂಡುದೆಲ್ಲಂ ಶಿವನ ಚಂದನಕೆ ತೀರಲ್ಕೆ

ಇನ್ನಿದೇತರ ತಾಳಿ ನೇಮವಿಂತಾಗುತಿರೆ
ಇನ್ನಿದೇತರ ಬಾಳ್ಕೆ ಚಂದನಂ ಸಲ್ಲದಿರೆ
ಎಂದು ಪಶುವಿನ ಕೊರಲ ಪಾಶಮಂ ಪರಿವಂತೆ
ನಿಂದ ನಿಸ್ಸಾರಸಂಸಾರಮಂ ಪರಿವಂತೆ
ಹರಿದನಾಗಳೆ ತಾಳಿಯಂ ಕುಲದ ಪಾಳಿಯಂ
ಮರೆದನಾಗಳೆ ಲಜ್ಜೆಯಂ ನಿರೋಧಾಳಿಯಂ
ತಂದು ಮಾರಿದನೈದು ಹಣವಿಂಗೆ ಶಂಕಿಸದೆ
ಚಂದನಮನೆಯ್ದೆ ಕೊಂಡಂ ತಾನು ಚಿಂತಿಸದೆ
ಉಪವಾಸದಿಂ ಬಂದು ಚಂದನಮನೀವುತಂ
ಕೃಪೆಮಾಡು ಶಿವಯೆನುತೆ ನೇಮವಂ ಸಲಿಸುತಂ
ಹತ್ತೈದು ದಿನದ ನೇಮಂ ಸಂದುದಾತಂಗೆ
ಹತ್ತೈದು ಉಪವಾಸವಾದುದಾ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಆಗ ಶಿವನಲ್ಲಿಗೈತಂದು ಭಕ್ತಂ ನಿಂದು
ಏಗೆಯ್ವೆನಭವ ಗಂಧಂ ತೀರಿತ್ತೈಯೆಂದು
ನಾಳಿಂಗೆ ನೇಮಕ್ಕೆ ಗಂಧವಿನಿತಿಲ್ಲಯ್ಯ
ಶೂಲಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವಿರ್ದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ

ಎಂದೆನುತ್ತಂ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುಳು ಪಟ್ಟಿರಲು
ಚಂದನದ ನೇಮದೊಳ್ ನೆರೆ ಮನಂ ಮುಟ್ಟಿರಲು
ಕನಸಿನೊಳ್ಬಂದೀಶ್ವರಂ ನುಡಿದನಾತಂಗೆ
ಮನಸಿನೊಳಗನ್ಯತ್ರವರಿಯದ ಮಹೇಶಂಗೆ
ಚಂದನಕ್ಕುಮ್ಮಳಿಸಲೇಕೆ ನೀನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಚಂದನಂ ನಿನ್ನ ಮೊಳಕೈಯಲಾಗದೆ ಮಗನೆ
ಎನಲೆದು ಬೆಳಗಾಗೆ ನೆನೆದು ನೋಡಿದನಂದು
ಕನಸಿನೊಳಗೀಶ್ವರಂ ಬೆಸಸಿದನಿದೇನೆಂದು
ಮೊಳಕೈಯನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತಂ
ತಿಳಿಯದಿದು ಗಂಧವುಂಟೇ ಎಂದು ಬಾಡುತಂ
ನೋಡುವೆಂ ತೇವೆನಿಂತಿದು ಗಂಧವಾಗದಡೆ
ಮಾಡುವೆಂ ಹೊಸಪರಿಯನೊಳ್ಗಂಪಿಗಾಗದಡೆ
ಎನುತೆ ಬಂದಂ ಬಂದನಂದು ಶಿವನಿಳಯಕ್ಕೆ
ಮನಸಿಜಹರಂ ನೋಡುತಿರೆ ಶಿವನಿವಾಸಕ್ಕೆ
ಬಂದಿದೇನೆನ್ನ ಮೊಳಕೈಯುಮಂ ತೇಯೆಂದೆ
ಚಂದನಮಿದಪ್ಪುದೇ ಹೇಳಯ್ಯದೇಂ ತಂದೆ

ಅದಕೇನೆನುತ್ತೆ ಮಜ್ಜನಕೆರೆದನಂತರಂ
ಮುದದಿಂದೆ ತೊಳೆದನಾ ಸಾಣೆಕಲ್ಲಂ ಕರಂ
ದೇವನಂ ನೋಡುತುಂ ಮೊಳಕೈಯನುಂ ತೊಳೆದು
ಭಾವದೊಳು ವೀರರಸದಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ ತಳೆದು
ದೇವ ಇದೇನೆಂದೆ ಚರ್ಮವಲ್ಲಾ ತಂದೆ
ದೇವಾ ಇದೆಂತೆಂದೆ ರಕ್ತವಲ್ಲಾ ತಂದೆ
ನೋಡುವೆಂ ತೇದು ನೋಡುವೆನದಕ್ಕೇನೆನುತೆ
ನೋಡಿಕೊಂಬೆಂ ಕೊಂಬೆನಿಲ್ಲ ಬಳಿಕೇನೆನುತೆ
ಹರಭಕ್ತಿಗೊಲಿದೆಳಸಿ ಕೈಯಿಕ್ಕುವಂದದಿಂ
ವರಮುಕುತಿಗೊಮ್ಮೊಳಂ ಮಿಗಿಲಿದೆಂಬಂದದಿಂ
ಕುಸಿದು ಮೊಳಕಾಲಿಕ್ಕಿ ಬಲದ ಮೊಳಕೈಯೂರಿ
ಎಸೆವ ಮಣಿಕಟ್ಟನೆಡಗೆಯ್ಯಿಂ ಪಿಡಿದು ಮೀರಿ
ಕೊಂಕಿರ್ದ ಚಿತ್ತಮಂ ವೃತ್ತಮಂ ಮಾಳ್ಪಂತೆ
ಶಂಕರನನರ್ಚಿಸಲ್ಕೈಗೆ ಬೆಸನೀವಂತೆ
ಕೈಯ ಮೇಲಂದು ಗಂಧವ ಪಡೆಯಲೋಸುಗಂ
ಕೈಯ ಮೇಲಂದು ಸಫಲವ ಪಡೆಯಲೋಸುಗಂ
ತೇದನೊಲವಿಂದೆ ಮೊಳಕೈಯನಾನಂದದಿಂ
ಸಾದರಂ ಮಿಗೆ ಶಿವನನರ್ಚಿಪುದ್ಯೋಗದಿಂ
ನೂಕಿ ತೇಯಲ್ಕೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು ಪರಿಮಳಂ
ಏಕೆ ಬಾವನ್ನಮದ ಮೀರಿತ್ತು ಪರಿಮಳಂ
ಹರಿವುತಿಪ್ಪುದು ಕರಂ ನೆರೆವುತಿಪ್ಪುದು ಗಂಧ
ಒರೆವುತಿರ್ದುದು ಶಿವನ ಭಕ್ತಿ ಪರಿಮಳ ಗಂಧ
ಇಂತಿರಲ್ಕಾಣುತೊಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಗಳಂದು
ಇಂತು ಕೆಟ್ಟೆನೆ ಪಲವುಕಾಲವರಿಯದೆ ಬೆಂದು
ಮುನ್ನವೇ ಪೇಳದಿಂತಿರ್ಪರೇ ಶಂಕರಾ
ಇನ್ನೆವರವಿನಿತು ಸವೆದೆಂ ವೃಥಾ ಶಶಿಧರಾ
ಹೊರಗೆ ಗಂಧವನರಸಿ ನಾನಿಂತು ಕೆಟ್ಟೆನೆ
ನೇರ ತೇದುಕೊಂಡು ನಿನಗಾಗಿಯಾಂ ಸವೆಯೆನೆ
ಬಲ್ಲೆನರಿದೆಂ ದೇಹವುಳ್ಳನ್ನೆಗಂ ತೇವೆ
ಒಲ್ಲೆನೊಲ್ಲೆಂ ಬೇರೆ ಗಂಧಮಂ ನಾ ತೇವೆ

ಎನುತೆ ಕೈಯಂ ಸಪುರ ಸೀರೆಯೊಳು ಮುದ್ರಿಸಲು
ಮನಸಿಜಹರಂ ದಯಾಮುದ್ರೆಯಂ ಸಡಿಲಿಸಲು

ತೋರಿತ್ತು ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಶರ್ವನ ರೂಪು
ಮೀರುತಿರ್ದುದು ಸದಾಶಿವನಂಗದೊಳು ರೂಪು
ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರಂಗಳಿಂ
ಶಶಿಕಳೆ ಜಟಾಭರಂ ನಾಗಾಜಿನಂಗಳಿಂ
ಬೆಳಗುತಿರೆ ಶಶಿಕೋಟಿತೇಜಮಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ತೊಳಗುತಿರೆ ರವಿಕೋಟಿತೇಜಮಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನೊಲಘಾಂಡ ಮೂರ್ತಿಯಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮತ್ತಮರ್ದಪ್ಪಿ
ನೋಡಯ್ಯ ನಂದೀಶ ಎನ್ನ ಸದುಭಕುತನಂ
ನೋಡು ಮೊಳಕೈಯ ಗಂಧವನಿತ್ತ ಭಕ್ತನಂ
ಹರಿವರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಂ ಸವಿಗಂಡ ಭಕ್ತನಂ
ಉರವಣಿಪ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ಕೈಗೊಂಡ ಭಕ್ತನಂ
ತನ್ನ ವಧುವಿನ ತಾಳಿಯಂ ಹರಿದರಿಂತುಂಟೆ
ಎನ್ನ ನೇಮಕ್ಕೆ ತನ್ನಂ ಸಲಿಸಿದವರುಂಟೆ
ಎಂದೆನುತೆ ಪೊಸವಿಮಾನದೊಳಾತನಂ ಪೊಗಿಸಿ
ತಂದ ದಿವ್ಯಾಭರಣಜಾಳದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ

ಹೂಮಳೆಗಳೆರಗೆ ದುಂದುಭಿನಾದವುಣ್ಮುತಿರೆ
ವ್ಯೋಮಕ್ಕೆ ನೆಗೆದನೀ ಧರಣಿ ಬೆರಗಾಗುತಿರೆ
ಬಂದು ಕೈಲಾಸಪುರಮಂ ಹರುಷದಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಮುಂದಣರಮನೆಯನೊಳಪುಗುತಂ ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ಮಣಿಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿರ್ದು
ಗಣಸಮೂಹದ ಮುಂದೆ ನಲವಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಒಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಗಂ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ಲಲನೆ ಗಿರಿಜೆಗೆ ಪೇಳ್ದು ಹರುಷಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಮೊಳಕೈಯ ಮುದ್ರೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ತಲೆದೂಗುತಂ
ಬೆಳೆವ ಪುಳಕಂಗಳಿಂ ದಳವೇರಿ ಮೀರುತಂ
ಪಂಚಶರಮತ್ತಗಜಪಂಚಮುಖನೊಪ್ಪಿದಂ
ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಗೇಹವೆನಿಪ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅತಿಬಳಜಲಂಧರಾಸುರವಿಜಯನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶ್ರುತಿಗತರ್ಕ್ಯಂ ಶರಣಸಂಗಹಿತನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಪ್ರತಿಮನತುಳಬಳನತ್ಯುಗ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಪ್ರತಿಹತಪ್ರಬಳಪುಣ್ಯೇಶನೊಪ್ಪಿದಂ

ಶರಣಜನಕಮಳವನವಿಮಳಾರ್ಕನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಜನ ಕುಮುದವನ ಪೂರ್ಣೇಂದುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಶ್ರೀಮಹಾಮಹಿಮನಾದ್ಯಂತಹರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಕಾಮಾರಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೧೫೦

ಮೊಳಕೈಯ ಗಂಧಮಂ ತ
ನ್ನಳವರಿಯದೆ ತೇದು ನೇಮಮಂ ಸಲಿಸಿದ ನಿ ।
ರ್ಮಳನೊಲಘಾಂಡರ ಶಿಶುವೆಂ
ದಿಳೆಯೊಳ್ಕರುಣಿಸುಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೧೫. ನಮಃಶಿವಾಯ ಮುರುಘರ ರಗಳೆ

ಶಿವನಪ್ರತಿಮಂ ಭರ್ಗಂ
ಭವನನುಪಮದಾನಿ ಶಶಿಕಳಾಧರನಗಜಾ ।
ಧವನೊಲಿದಂ ಮುದದೆ ನಮಃ
ಶಿವಾಯ ಮುರುಘರ್ಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಚೋಳದೇಶದೊಳಗೆ ತಿರುಪೊಲ್ಪುರಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಕೇಳ ಮೆರೆವುತಿರ್ಪುದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಮುರುಘನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದೆವೊಪ್ಪುತಿರ್ಪನಾ ಪುರಕ್ಕೆ
ಹರನ ಭಕುತಿಭಾವನಿರತನೆನಿಸಿ ಮೆರೆವನಾ ಪುರಕ್ಕೆ
ಸತ್ಯನುತ್ತಮಪ್ರಭಾವಭರಿತಚರಿತನೆನಿಸಿ ಮೆರೆದು
ನಿತ್ಯಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಸತ್ವಮನದ ಧನದನೆನಿಸಿ ಮೆರೆದು
ಶಿವನ ಪೂಜೆಗೆಂದು ಸಕಲಪುಷ್ಪವಾಟಿಯೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು
ನವನವ ಪ್ರಸೂಲಕುಲವನೆಯ್ದೆ ಕುಯ್ದು ಭಕುತಿ ಮಿಕ್ಕು
ಕೊಂಡುಬಂದು ಶಿವನಿವಾಸ ರಂಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು
ತಂಡತಂಡದಿಂಡೆ ತೆರ್ಕೆಗೊಂಡು ಬೆಳೆಯೆ ಮೆರೆಯೆ ನಿಂದು
ಚಂದ್ರಶೇಖರಂಗೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಷ್ಠೆವಿಡಿದು
ತಂದೆ ತವರೆ ಬಂಧು ನೀನೆಯೆಂದು ನೇಹದಿಂದೆ ನುಡಿದು
ಪೂಜೆಮಾಡಿ ನೋಡಿ ನಲಿದು ಸೋಜಿಗಕ್ಕೆ ಸೊಗಸನಿತ್ತು
ಓಜೆಗೆಟ್ಟು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಮುದ್ದುಗೆಯ್ದು ಮುನಿಸನಿತ್ತು
ಧೂಪವಿತ್ತು ಬೆಳಗನೆತ್ತಿ ಸವಿಯನೂಡಿ ನಲಿದು ನಚ್ಚಿ
ರೂಪುಗರೆದು ರುಚಿಯನಿತ್ತು ರಾಗದಿಂದೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ
ನೆನೆದು ತೊನೆದು ತೊಲೆದು ನಲಿದು ಕೆಲೆದು ಮೀರಿ ಮಲೆತು ನೋಡಿ
ಕುನಿದು ಕುಗ್ಗಿ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಕೊರಗಿ ತಿರುಗಿಯಾಡಿ ಹಾಡಿ
ಒಸೆದು ಕಣ್ಗಳಿಂದೆ ಸುಖದ ರಸದ ಹೊನಲು ಪರಿದು ಪೆಚ್ಚೆ
ಎಸೆಯೆ ಬೆಮರಬಿಂದು ಬಂದು ತನುವನೆಯ್ದೆ ಮುಸುಕಿ ಮುಚ್ಚೆ

ಪುಳಕದೊಳಗೆ ಪುಳಕವೇಳುತಂಗರುಚಿಯೊಳೊಂದಿ ಬೆಳಗೆ
ಹೊಳೆವ ಗದುಗದಸ್ವರಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯವೊಳಗೆ ತೊಳಗೆ
ಕಂಪನಂ ಕೊನರ್ತುರ್ ತಳರದಿಂಪನೆಯ್ದೆ ಮೆರೆದುವೊಳಗೆ
ಸೊಂಪು ಸೊಗಸೆ ಲೀಲೆಯುಕ್ಕೆ ಮನಮನೊಕ್ಕುಮಿಕ್ಕು ನೆಗಳೆ
ಭವನ ಭಾವವೆಯ್ದೆ ಹೃದಯಕಮಲದೊಳಗೆ ತೊಳಗಿ ಬೆಳೆದು
ಶಿವನೆ ಶಿವನೆ ಭವನೆ ಭವನೆಯೆನುತೆ ತೂಗಿ ಬೀಗಿ ಬಿರಿದು
ನೋಡಿ ನಿಲ್ಲದೆಯ್ದಿ ಬಂದು ಬಿಂಕದಿಂದೆ ಭೋಂಕನಪ್ಪಿ
ಕೂಡೆ ತಣಿಯದೊರಗಿ ಮೀರಿ ಮರೆದು ಮೂರ್ಛೆಯಾಗುತಪ್ಪಿ
ಮನವನಂಬಿಕಾವರಂಗೆ ಮಾರುಗೊಟ್ಟು ಸೂರೆಗೊಟ್ಟು
ತನುವನೀಶ್ವರಂಗೆ ಹಿಂಗದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತೆ ತೊತ್ತುಗೊಟ್ಟು

ಇರೆ ಪುರಾರಿ ಕರುಣದಿಂದವೆಚ್ಚರುತ್ತೆ ನಲಿದು ನೋಡಿ
ಮುರಿದು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ಹರ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎಂದು ಪಾಡಿ
ಶಿವನ ರೂಪು ಮನದೊಳೆರಗೆ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ತೀವಿ ತೋರೆ
ಭವನೆ ಭರ್ಗ ಭೀಮ ಭಾಳನಯನಯೆಂದು ಕರೆದು ಸಾರೆ
ಇಂತು ಶಿವನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ಪುಳಕಿಸುತ್ತೆ
ಮುಂತೆ ಸುಖದ ಜೊಮ್ಮು ಹತ್ತಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದು ಸಾಗಿಸುತ್ತೆ
ಎದ್ದು ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಭಕ್ತಿಭಾವಭರಿತನಾಗಿ
ಬಿದ್ದು ಪದತಳಕ್ಕೆ ಹರುಷವೇರಿ ಮೀರಿ ತಣಿದು ತೂಗಿ
ದೇವ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳ್ಗಗಣ್ಯನೆನಿಪನಾದಿಲಿಂಗ
ದೇವ ಸಕಲಭಕುತಜನಕೆ ಕಣ್ಣಮೊದಲಲಿರ್ಪ ಲಿಂಗ
ದೇವ ಸರ್ವನಿಗಮನಿಕರದುರ್ಲಭಪ್ರಭಾವಮೂರ್ತಿ
ದೇವ ಶರಣಪರಮತೇಜವಲ್ಲಭಪ್ರಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿ
ದೇವ ದನುಜ ಮನುಜ ಖಚರ ಪೂಜಿತಪ್ರಮೋದಚರಣ
ದೇವ ತರುಣತರಣಿಕೋಟಿಯುನ್ನತಪ್ರತಾಪಕಿರಣ
ದೇವ ಕೋಟಿಶಶಿಕುಲಕ್ಕತರ್ಕ್ಯವೆನಿಪ ಶಾಂತರೂಪ
ದೇವ ನಿರುಪಮಪ್ರಕಾಶ ನಿತ್ಯನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪ

ಎಂದು ತುತಿಯಿಸುತ್ತೆ ನಿತ್ಯನೇಮದಿಂದೆ ಸಂದು ಬರ್ಪ
ನೆಂದುವಿದುವೆ ನೇಮವಾಗಿ ಕುಂದದಚ್ಚಸುಖದೊಳಿರ್ಪ
ಅರಿವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಮರೆವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಉರುವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಮೆರೆವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಮನದೊಳಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ನಮಃಶಿವಾಯ

ನೆನಹಿನೊಳ್ ನಮಃಶಿವಾಯ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನಮಃಶಿವಾಯ
ನಡೆವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ನುಡಿವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಉಡುವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ತುಡುವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಉಣ್ಬುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಊಡುವುದು ನಮಃಶಿವಾಯ
ಕಾಣ್ಬುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಕೇಳ್ವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಕರೆವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಒರೆವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ನೆರೆವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಹೊರೆವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಅಪ್ಪುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಪೋರ್ಪುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಬರ್ಪುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಪೋಪುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಬಾಳ್ವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ತಾಳ್ವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಪೇಳ್ವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ತಾಳ್ವುದುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಅಂದಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಚಂದಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಹಿಂದೆಯುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಮುಂದೆಯುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಕೆಲದಲುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಬಲದಲುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ನೆಲದೊಳಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ನಭದೊಳಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಆಯಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಬೀಯಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಪ್ರಾಯಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ದಾಯಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಕರ್ಮಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ನಿರ್ಮಳಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ನಿತ್ಯಮಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಸತ್ಯಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಕಾರಣಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಪ್ರೇರಕಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಶಬ್ದಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ವಿದ್ಯೆಯುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಪುಣ್ಯಮಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಗಣ್ಯಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ದೈವಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ವೈಭವಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಚಿತ್ರಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಚರಿತಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ವೃತ್ತಿಯುಂ ವಿಳಾಸಮುಂ ವಿಚಾರಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಸಂಜೆಯುಂ ಸಮಾಧಿಯಜ್ಞ ಮುಂಜೆಯುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ರಂಜಿಸಿಪ್ಪ ಮಂಗಳಂ ಮನೋರಥಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಕಾಮಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಕೋಪಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ನೇಮಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಪ್ರೇಮಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಉಗ್ರಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಶಾಂತಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಸ್ವರ್ಗಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಮೋಕ್ಷಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ

ಇಂತು ಪಂಚವರ್ಣದಿಂ ಶರೀರಮಾಗಿ ಬೀಗಿ ಬೆಳೆದು
ಸಂತತಂ ನಮಃಶಿವಾಯವಿಡಿದು ತೀವಿ ತುಳುಕಿ ತಳೆದು

ಮರೆದು ಸೋಂಕೆ ಭವಿಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತರಾಗುತಿರ್ಪರಲ್ಲಿ
ಅರಿದು ಸೋಂಕೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಭವನೊಳೊಂದುತಿರ್ಪರಲ್ಲಿ
ಲೋಗರೇನನೆಂದಡಂ ನಮಃಶಿವಾಯವಾಗೆ ತನಗೆ
ತಾಗಿದಚ್ಚ ಪರಿಮಳಂ ನಮಃಶಿವಾಯವಾಗೆ ತನಗೆ
ಉಲಿವ ಪಕ್ಕಿಯುಲಿವು ಪಂಚವರ್ಣದಂತೆ ತಾಗೆ ಕಿವಿಗೆ
ಕೆಲನ ವೃಷಭನಾದಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯವಾಗೆ ತನಗೆ
ಕಣ್ಣೊಳಂ ನಮಃಶಿವಾಯವೆಂಬ ಲಿಖಿತವಿರ್ದ ತೆರದೆ
ಕಣ್ಣ ಮೊದಲ ರೂಪು ಪಂಚವರ್ಣಮಾಗಿ ತೋರಲುರದೆ

ಪಲವು ದೇವಸವಿಂತು ಹರನ ಚರಣವರ್ಚಿಸುತ್ತಿರಲ್ಕೆ
ನಲಿದು ಶಂಭು ತನ್ನ ಪದಕೆ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಂ ತರಲ್ಕೆ
ನೆನೆದು ಬಯಸಿ ಬಂದು ಭಕ್ತನನುವನರಿದು ಮುಂದೆ ನಿಂದು
ಕನಸಿನೊಳಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಹೋಗಲಂದು
ಎದ್ದು ನೆನೆದು ಪುಳಕಿಸುತ್ತೆ ಹರ್ಷರಸದ ಶರಧಿಯೊಳಗೆ
ಬಿದ್ದು ಬಯಸಿ ಉರ್ಬಿ ಕೊರ್ಬಿಯಾಡಿ ಹಾಡಿ ಭಕ್ತಿ ಬೆಳಗೆ
ಭಸಿತಮಂ ಶರೀರದೊಪ್ಪುವಂಗದೊಳಗೆ ತೊಳಗೆ ತೀವಿ
ಎಸೆವ ರುದ್ರನೇತ್ರಮುಂ ತನುಸ್ಥಲಂಗಳಲ್ಲಿಯೋವಿ
ನಡೆದು ಬಂದು ಹೂವನೆಳಸಿ ಕೊಯ್ವುತಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ತಡೆಯದಗ್ಘವಣಿಯನಾಂತು ನಡೆವುತಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಬರುತೆ ರಂಗಮಂಟಪಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಹರುಷದಿಂದಲಗ್ಘವಣಿಯನಿಳುಪುತಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಬಂದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಮಾಣದೆರೆವುತಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ನಿಂದು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ನಲಿವುತಂ ಬಿಡದೆ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಸಾರ್ದು ಕುಣಿದು ಕೂಗಿ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತ್ತೆ
ಇಂದುಮೌಳಿ ನೀನೆ ಬೆಸಸಿತಂತೆ ಮಾಡು ಮಾಡೆನುತ್ತೆ
ಸವಿಯೆ ಕಣ್ಣೆ ಗತಿಯೆ ಮತಿಯೆ ಸುಖವೆ ಕರುಣಿಸದೆಂದೆನುತ್ತೆ
ತವರೆ ತಾಯೆ ತಂದೆ ಬಂಧು ಕುಲವೆ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತ್ತೆ
ಗುರುವೆ ಕಲ್ಪತರುವೆ ಹೃದಯದಿರವೆ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತ್ತೆ
ವರವೆ ಪರಕೆ ಪರವೆ ಶಾಂತದಿರವೆ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತ್ತೆ
ವರವೆ ಪರಕೆ ಪರವೆ ಶಾಂತದಿರವೆ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತ್ತೆ
ಪುಳಕವಡರೆ ನೋಟವಮರೆ ನುಡಿದೊಳಲ್ದು ತೊದಳಿನೆಸೆಯೆ
ತಿಳಿವು ತೀವೆ ಮಾಯೆ ಮಸುಳೆ ಬೆಳಗು ತೊಳಗೆ ತೊಳಗು ಬೆಳೆಯೆ
ಬಯಕೆ ಬೆಳೆಯೆ ತವಕವೆಳೆಯೆ ಮನದ ಲಲ್ಲೆ ಮುಂದುವರಿಯೆ
ಜಯತು ಜಗುಳು ಜಾಣ್ಮೆನುಗುಳೆ ಎಚ್ಚರಚ್ಚಿಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆ

ಮತ್ತೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಂ ಜಿಗಿಲ್ತು ಜೊನ್ನವಪ್ಪುವಂತೆ
ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದು ಸೊಗಸು ಸೆಳೆಯೆ ಭಕುತಿ ಮುಕುತಿಯಪ್ಪುವಂತೆ
ನನಮಮಃ ಶಿವಾಯಯೆನುತೆ ಗದುಗದಕ್ಕೆ ಕಂಠ ಸಾರ್ದು
ನೆನಸು ಮನಸು ಕನಸೆನಿಪ್ಪಭಾವವಳಿದು ಬಳಿಗೆ ಸಾರ್ದು
ಶಿವನನಪ್ಪಿದಂ ನಮಃಶಿವಾಯಮುರುಘರೊಲುಮೆಯಿಂದೆ
ಭವನನಪ್ಪಿದಂ ನಮಃಶಿವಾಯಮುರುಘ ನೇಹದುಕ್ಕಿನಿಂದೆ
ಮನಸಿನಪ್ಪು ಚಿತ್ತದಪ್ಪು ತನುವಿನಪ್ಪಿನೊಳಗೆ ಬೆರಸಿ
ನೆನಹು ನಿಲಿಕಿ ಕಳೆಯು ಕೂಡಿ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಲಿಂಗವೆನಿಸಿ
ಮನದ ಮತ್ಸರಕ್ಕೆ ತನು ನಮಃಶಿವಾಯವಾಗಿ ಕರಗಿ
ತನುವೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಗ್ಘ್ರವಣಿಗಳೆನಿಸಿ ಕರಗಿ
ಎರಡುವಲ್ಲದೊಂದುವೆನಿಸಿದಿಂತು ಹರನೊಳೊಂದುಗೂಡಿ
ಕರಗಿ ಕಳಿದು ಭಾವವಳಿದು ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಬೆರಸಿ ಕೂಡಿ
ಜೀವನುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಪರಮನುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಆವನೇನನೆಂಬುದೆಲ್ಲ ಮುನ್ನಮುಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ವಾಗಿ ಕೂರ್ತು ಕರಗಿದಂ ನಮಃಶಿವಾಯಮುರುಘನಾಹ
ಆಗಳೊಗೆದವಲ್ಲಿ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಂಗಳೆಲ್ಲವಾಹ
ಹರನ ಕರುಣವೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿದವಲ್ಲಿ
ಹರನ ಹೊಗಳ್ವ ನಾದದೊಳಗೆ ಶಂಖನಾದವೊಗೆದವಲ್ಲಿ
ಮೇಲೆ ತೋರಿದಂ ನಿಜಸ್ವರೂಪನಿಂದುಕಳೆಯನಲ್ಲಿ
ನೀಲಗಳದ ಹತ್ತುಭುಜದ ಪಂಚಮುಖದ ಸುಖದನಲ್ಲಿ
ತೋರುತಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ನಂದಿನಾಥ ನೋಡೆನುತ್ತೆ
ಮೀರುತಂ ಮಹೇಶನಿರವಿದರಿದು ಪಿರಿದು ಧರಣಿಗೆನುತೆ
ನೇಮವಳಿದು ಪೂಜೆಪಂಚವರ್ಣವಾದರೀಗಳುಂಟೆ
ಸೀಮೆಗೆಟ್ಟು ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ನಾಮವಾಗಿ ನಿಂದರುಂಟೆ
ನಾಮರಸದೊಳಿಂತು ನೆನೆದು ಬಿರಿದು ಕರಗಿ ಹರಿದರುಂಟೆ
ಪ್ರೇಮರಸದ ಮಳೆಯನೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕವಿದು ಕರೆದರುಂಟೆ
ಭಾಪುರೇ ನಮಃಶಿವಾಯಮುರುಘ ಭಾಪು ಭಾಪೆನುತ್ತೆ
ಭಾಪು ಮಝುರೆ ಪೂತುರಾವುದೇವು ಮುರುಘ ಲೇಸೆನುತ್ತ

ಬಂದ ಹೊಸ ವಿಮಾನದೊಳಗೆ ಮೋಹದಿಂದವಿರಿಸಿ ನೋಡಿ
ಮುಂದೆ ಕುಣಿವ ಗಣಸಮೂಹವೃಂದ ಸುಖದೊಳೊಲಿದು ನೋಡಿ
ನಡೆದು ಬಂದು ರಜತಗಿರಿಯನೆಯ್ದೆ ಮೋಹದಿಂದೆ ಹೊಕ್ಕು
ನುಡಿಯನೆಯ್ದೆ ಸೊಗಸು ಸುತ್ತಿ ಗಿರಿಜೆಗರುಪಿ ಲೀಲೆ ಮಿಕ್ಕು

ಗಣಪದಂಗಳೊಳ್ ನಮಃಶಿವಾಯಮುರುಘ ನೀನಿರೆಂದು
ತ್ರಿಣಯನಿರಿಸಿ ಮುರುಘರಂ ನಿಜಕ್ಕೆ ಸಲಿಸಬೇಹುದೆಂದು ೧೫೦
ಮೇರುಗಿರಿನಿವಾಸದೊಳಗೆ ಮಾರಮದನನೆಸೆದನಲ್ಲಿ
ಚಾರುತರ ಗಣಂಗಳೊಳು ಪುರಾರಿಯೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಶರಣಜನಮನೋನಿವಾಸಿ ಶಂಭುವೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಶರಣಸಮಿತಿವನವಸಂತರೂಪನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ಭಕ್ತಭಾವಭರಿತಚರಿತನೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ದೇವಮಕುಟಮಣಿವಿಳಾಸಪಾದನೆಸೆದನಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯನಿರುಪಮಪ್ರಕಾಶಭೂಪನೀಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸತ್ಯ ಶರಣ ಕರುಣಿ ಹಂಪೆಯರಸ ವಿರುಪನೊಪ್ಪಿದಂ ೧೫೮

ಭುವನಂ ನೆರೆ ಪೊಗಳೆ ನಮಃ
ಶಿವಾಯ ಮುರುಘರನೆ ಮೆರೆದ ಶಂಕರನೊಲವಿಂ ।
ದವೆ ಭಕ್ತಿಸುಖಮನೆನಗೀ
ಗವಿರಳ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೧೬. ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳ ರಗಳೆ

ಅತಿಶಯದಿಂ ಗರಳಧರಂ
ನತಜನಸುರಧೇನು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ।
ಶ್ರುತಿಚೂಡಾಮಣಿ ಗೌರೀ
ಪತಿ ಮೆರೆದಂ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳಂ ಧರೆಯೊಳ್ ॥

ಧರೆಗೆಸೆವ ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು ಶಿವಪುರಂ
ಹರನ ಭಕುತಿಗೆ ತಾನೆ ನೆಲೆವನೆಯೆನಲ್ಕರಂ
ಮೆರೆವ ತಿರುತಲೆಯೂರೆನಿಪ್ಪ ಪೆಸರಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಅರಿಕೆವಟ್ಟಿರ್ಪುದಾ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯನಪ್ಪೆ
ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರಪ್ರಭುವೆನಿಪ್ಪ ವಿಪ್ರಂ ನೋಡ
ಸಲ್ಲೀಲೆವೆತ್ತ ಶಂಕರನ ಭಕ್ತಂ ನೋಡ
ಆತಂಗೆ ರಂಜಿಪಳ್ ಶುಚಿಯೆಂಬ ಸತಿ ನೋಡ
ನೂತನ ಪತಿವ್ರತಾಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತೆ ನೋಡ
ಶಿವಕುಲಂ ಶಿವಬಂಧು ಶಿವನ ಗೋತ್ರಂ ನೋಡ
ಭವನ ಬಳಗಂ ಕೇಳ ಶಿವನನ್ವಯಂ ನೋಡ
ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಶಿವ ಭವನ ಭಕುತಿಯುದಯಿಸುವಂತೆ
ಅಲ್ಲಿ ಶಶಿಧರನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉದಯಿಸುವಂತೆ
ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರನ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ಉದಯಿಸುವಂತೆ
ಅಲ್ಲಿ ಪಶುಪತಿಯ ಪರಮಸ್ನೇಹವೊಗೆವಂತೆ
ಪುಟ್ಟಿದಂ ಪರಮಭಕ್ತಂ ಸತಿಯ ಬಸುರಿಂದೆ
ಪುಟ್ಟಿದ ಮೂಹೂರ್ತದಿಂ ವಿಷಧರನನೊಲವಿಂದೆ
ಒಲಿಸುವಂ ಭಕುತಿಯಂ ಬಹಿಸುವಂ ನಿಷ್ಠೆಯಂ
ಕಲಿಸುವಂ ಧರೆಗೆ ಗಿರಿಶನ ಭಕುತಿಬಟ್ಟೆಯಂ
ಇಂತಿಂತು ಜೋಯಿಸರ್ಪೇಳೆ ಹರುಷಂಬಡೆದು
ಸಂತತ ಸುಪುತ್ರಸುಖದಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಪಡೆದು

ಬಂದು ತಿರುತಲೆಯೂರ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದಮಂ
ತಂದು ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯಿಕ್ಕಿದರತಿ ಸ್ವಾದಮಂ
ಜಾತಕರ್ಮಂ ಮಾಡಿ ಸಲೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ನೂತನದ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಿಟ್ಟು
ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ಸುಖದೊಳೊಂದಿ ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ
ಇಂದುಕಳೆಯಂತೆ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆವುತ್ತಮಿರೆ
ಹರಯದೊಡನೊಡನೆ ಹರಭಕ್ತ ದಳವೇರುತಿರೆ
ಹರಭಕ್ತಿಯೊಡನೊಡನೆ ರೂಪು ನಯವೇರುತಿರೆ
ಷೋಡಶಪ್ರಾಯಮಾದುದು ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತಂಗೆ
ನೋಡೆ ಚಂದನದ ಸಸಿಯಂತಿರ್ಪ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಗುರುಕರುಣವಾದುದಾ ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯೊಳು
ಉರವಣಿಪ ನೇಹವಾಯ್ತಿಂದುಧರಮೂರ್ತಿಯೊಳು
ಮನವೆಂಬ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಭಕ್ತಿಬೀಜವನಿರಿಸಿ
ಅನುನಯದಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ವೃಕ್ಷವವತರಿಸಿ
ಶಿವನೆಂಬ ಫಲವಿಡಿಯೆ ಪಡೆದು ಸಲೆ ಜೀವಿಪಂ
ಭವನ ಪರಮಸ್ನೇಹರಸಮುಮಂ ಸೇವಿಪಂ

ಇಂತು ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಳು ಯುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂದು
ಸಂತಸದೆ ನಿತ್ಯನೇಮಕ್ಕೆ ಮನಮಂ ತಂದು
ನಡೆದು ತಿರುತಲೆಯೂರ ದೇವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಮೃಡನೆ ಎನ್ನಭಿಮಾನವೇ ಶಿವನೆ ಶರಣೆಂದು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪೂಜೆಯಂ ಪರಿಹರಿಸುತಿರಲು
ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಳೊಂದಿರುಂಪೆ ಪರಿವುತ್ತಿರಲು
ಕಂಡು ಹವ್ವನೆ ಹಾರಿ ಮರುಗಿ ಮಿಗೆ ಬಗೆಗೆಟ್ಟು
ಕಂಡ್ಯೆ ಇರುಂಪೆಯೂರಿತೆಂಯೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು
ಏನವ್ವ ಪಾರ್ವತಿಯೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಪಿರವ್ವ
ಏನಂತಿರುಂಪೆಯೂರಲ್ನೋಡುತಿರ್ದವ್ವ
ಗಂದೆ ನೆಸೆದುದೆ ದೇಹ ಚುಳ್ಳನುರಿದುದೆ ತಂದೆ
ಬೆಂದೆನಾಂ ಬೆಂದೆನಾನಿಲ್ಲೀಗಳೆಲೆ ತಂದೆ
ಎನುತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳಿಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮಂತ್ರಿಸುತೆ
ವಿನುತ ಪಂಚಾಮೃತಂಗಳನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಸಾಲದೆನುತಂ ಸಹಸ್ರಾಭಿಷೇಕಂ ಮಾಡಿ
ಮೇಲೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪವನೊಲವಿಂ ಮಾಡಿ

ಬಳಿಕ ಪೂಜಿಸಿ ನಿತ್ಯನೇಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಎಳೆಯನೇ ಸುಕುಮಾರ ನೊಂದಾ ಎನುತೆ ಬಾಡಿ
ತನಿನೋಟವಂ ನೋಡಿ ಬೆಟ್ಟಿತೆಂದಂಜುತಂ
ನೆನೆದುಂ ಮನಂ ಕಠಿನವೆಂದು ಮತ್ತಂಜುತಂ
ಪೂಜಿಸುವ ಪೂ ಬೀಳೆ ಪಂಚಾಮೃತಂ ಮಾಡಿ
ರಾಜಿಸಲ್ ತೂಪಿರಿದು ಪಂಚಾಮೃತಂ ಮಾಡಿ
ಕನಸುಗಂಡೆಯ್ತಂದು ಪಂಚಾಮೃತಂ ಮಾಡಿ
ನೆನಹಿನೊಳ್ ಮನವೆಚ್ಚಿ ಪಂಚಾಮೃತಂ ಮಾಡಿ
ಉಲಿಕಿದಡೆ ಪಂಚಾಮೃತಂಗಳಂ ಮಾಡುತಂ
ಸಲೆ ನಿರ್ಮಳಂಗೆ ಪರಿಹಾರಮಂ ಮಾಡುತಂ

ಇರೆ ಹರಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಇಂತಪ್ಪ ಸುಖಿಯುಂಟೆ
ಧರಣಿಯೊಳಗೆನಗೀತನಿಂದೆ ಮೋಹಿತರುಂಟೆ
ಎಂದು ಪೊಲ್ಲಮೆಗಳಂ ತೋರನಾತನ ಕಣ್ಗೆ
ಎಂದುವುಂ ಚೆಲ್ವನಾಗಿರ್ಪನಾತನ ಕಣ್ಗೆ
ಹೊಲ್ಲವಾಗಿರೆ ಕಂಡು ನೋವನೆಂದಂಜುವಂ
ಎಲ್ಲವಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೊಪ್ಪುವಂ
ಹುಳುವಡರೆ ತೆಗೆದು ಹೂ ಬಾಡಿದಡೆ ತಾಂ ತೆಗೆದು
ಕಳಿದ ಭಕ್ತಂ ನೋವನೆಂದೆಲ್ಲವಂ ತೆಗೆದು
ಇರ್ಪನಾತಂ ಬರ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸೌಂದರನಾಗಿ
ಇರ್ಪನಾತನ ಕಣ್ಗೆ ಸುಕುಮಾರತರನಾಗಿ
ಇರೆ ಬಂದು ಪುಟವೇಳ್ದು ಪುಳಕದಿಂ ಪೂಜಿಸುವ
ನುರವಣಿಪ ನೇಹದಿಂ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಪೂಜಿಸುವ
ಅಲ್ಲಿ ಉರಗಂ ಪೊರ್ದಲಮ್ಮವಾತನ ಮುಂದೆ
ಅಲ್ಲಿ ಕಠಿನ ಪ್ರಾಣಿ ಸುಳಿಯವಾತನ ಮುಂದೆ
ಅರಿಯನಾತಂ ಶಿವನ ಪೆಸರುಗ್ರನೆಂಬುದಂ
ಅರಿಯನಾತಂ ಸರ್ಪಭೂಷನೆಂದೆಂಬುದಂ
ಅರಿಯನೀಶನ ಹಸ್ತದೊಳಗೆ ತಲೆಯಿರ್ಪುದಂ
ಅರಿಯನಾತಂ ಸುರಶಿರೋಮಾಲೆದೊಟ್ಟುದಂ
ಅರಿಯನಾತಂ ಶಿವಂ ಗರಳಧರನೆಂಬುದಂ
ಅರಿಯನಾತಂ ತ್ರಿಶೂಲದೊಳು ಪೆಣನಿರ್ಪುದಂ
ಬಲ್ಲನಾತಂ ಶಿವನುಮಾರಮಣನೆಂಬುದಂ
ಬಲ್ಲನಾತಂ ಶಿವಂ ಸುಖಮೂರ್ತಿಯೆಂಬುದಂ
ಬಲ್ಲನೀಶಂ ವಿಮಳಚಂದ್ರಧರನೆಂಬುದಂ

ಬಲ್ಲನೀಶಂ ನಿರ್ಮಳಾವಯವನೆಂಬುದಂ
ಬಲ್ಲನಾನಂದಕರುಣಾಸಿಂಧುವೆಂಬುದಂ
ಬಲ್ಲನೀಶಂ ಕೃಪಾವಾರಿನಿಧಿಯೆಂಬುದಂ

ಇಂತು ಶಂಭುವನರಿದು ಸುಖದೊಳರ್ಚಿಸುತಿರ್ದು
ಸಂತಸದೆ ಪಲಕೆಲವು ದೆವಸವರ್ಚಿಸುತಿರ್ದು
ಒಂದು ದಿನದೊಳು ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳೊಲವಿಂದೆ
ಇಂದುಮೌಳಿಯನರ್ಚಿಸಲ್ಕೆಂದು ಮುದದಿಂದೆ
ಎಂದುಂ ಪುರಾಣಮಂ ಕೇಳ್ದುಮರಿಯದ ಸಾಧು
ಎಂದುಂ ಕಥಾಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಗೆ ಸಲ್ಲದ ಸಾಧು
ಬರುತಲ್ಲಿ ಶಿವಪುರಾಣದ ಸಭೆಯಿರಲ್ಕಂಡು
ಚರಿತದಿಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕೇಳಲ್ಮನಂಗೊಂಡು
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ವಿಷಜನನವಾದ ಭೀಕರಮುಮಂ
ಬಳ್ಳಿವರಿದಮರರಂ ಸುಡುವ ಸಡಗರಮುಮಂ
ಸುರಸಮಿತಿ ಗೋಳಿಡುತ್ತೋಡುವಚ್ಚರಿಗಳಂ
ಹರನ ಕಾಲೊಳು ಬಿಳ್ದು ಮೊರೆಯಿಡುವ ಪರಿಗಳಂ
ಶಿವನಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣಿಸಿದ ಪರಿಗಳಂ
ಭವನ ಕರತಳದೊಳಗೆ ವಿಷವಿರ್ದ ಪರಿಗಳಂ
ಕೇಳುತಂ ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚುತಂ
ಬಾಳುತಂ ಬಲವೇರುತಂ ನಲಿದು ನಚ್ಚುತಂ
ಪೇಳ್ವ ಕಥೆಯೆಲ್ಲವಂದಾದುದೆಂಬಂದದಿಂ
ಕೇಳ್ವ ಭಕ್ತನ ಕಿವಿಗೆ ಹೊಸತಾಗೆ ಚಂದದಿಂ
ಇರಲಾ ವಿಷವನುಂಡನೀಶನೆಂದೆನಲೊಡಂ
ಹರನ ಕೊರಲೊಳಗಿನ್ನು ವಿಷವಿರ್ಪುದೆನಲೊಡಂ

ಎಲೆಲೆ ಕೆಟ್ಟೆಂ ಕೆಟ್ಟೆನೇನಾಯ್ತದೇನಾಯ್ತು
ಎಲೆಲೆ ಎನುತೆನುತಲ್ಲಿ ಜೀವವಾಗಳೆ ಪೋಯ್ತು
ಏನೆಂಬೆನಾ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳೆಚ್ಚತ್ತು
ನಾನಾನಿರೋಧಮಂ ಕಡುಗೋಪಮಂ ಪೊತ್ತು
ಏನೇನದೆಂತೆಂತು ತಾನೆತ್ತ ವಿಷವೆತ್ತ
ಏನಯ್ಯದೇನಾಯ್ತು ವಿಷವೆತ್ತ ಶಿವನೆತ್ತ
ಉರಿಯೇಕೆ ಹೂವೇಕೆ ವಿಷವೇಕಮೃತವೇಕೆ
ಹರನೇಕೆ ಗರಳವೇಕಾನಿತ್ತ ಬರಲೇಕೆ
ನಿನ್ನೆಯರ್ಚಿಸಿ ಬಂದೆನೊಂದುವುಂ ಭಯವಿಲ್ಲ

ಇನ್ನೆಂತು ಮಾಳ್ಪೆನಿಂತಾದುದಿಂತಿನಿತೆಲ್ಲ
ಎಲೆ ಪಾಪಿಗಳಿರ ಪರಿಹಾರಮಂ ಮಾಡಿರೇ
ಎಲೆಲೆ ಸತ್ತೆಂ ಕೆಟ್ಟೆನಿನ್ನೆಂತು ಹೇಳಿರೇ
ಅಯ್ಯಾ ಇದೇತಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಪಿರೆಲ್ಲ
ಅಯ್ಯೋ ಶಿವಂ ಸೈರಿಸಲ್ಕೆಯಾರ್ಪವನಲ್ಲ
ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ ಕೊಳ್ಳಿ ಮುಟ್ಟಿತಿನ್ನೇನಯ್ಯ
ಆಳ್ದಂಗೆ ವಿಷಧರತ್ವಂ ಬಂದುದೆಂತಯ್ಯ
ಇನ್ನೆವರವೆಂತಪ್ಪುದೋ ಶಶಿಧರಂಗೆಂದು
ಮುನ್ನವೇ ಮಾಣಿಸರೆ ಹರಿಯಜರಿದೇನೆಂದು
ಪಾಪಿಗಳು ಸುಮ್ಮನಿರ್ದರೆ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳು
ತಾಪತ್ರಯದ ಪದವಿಗೆಳಸಿರ್ಪ ಮೋಹಿಗಳು
ತಾನೆಂತು ಸೈರಿಸಿದಳಯ್ಯೋ ಮಹಾದೇವಿ
ತಾನರಿದು ಬೇಡೆನ್ನದಿರ್ದಳೆ ಮಹಾದೇವಿ
ಸುರರಳಿದರೇನಲ್ಲಿ ನರರರಳಿದರೇನಲ್ಲಿ
ಹರಿಬೊಮ್ಮ ಸುರಪಕುಲವಳಿದಿರ್ದಡೇನಲ್ಲಿ
ಎನಿತು ಸುರರಾಗರೆನಿತಸುರರಾಗರು ನೆನೆಯೆ
ಎನಿತು ದೇವರ ದೊದ್ದೆ ಹಿಂಡುಗೊಳ್ಳದು ನೆನೆಯೆ
ತಾನಿರಲ್ಕೇನಾಗದಯ್ಯೋ ಶಿವಂ ಮರುಳ
ಏನೆಂಬೆ ಕರುಣಿ ಹರನಯ್ಯೋ ಕರಂ ಮರುಳ
ಪಲವು ಮಾತೇನಿದಂ ಬಿಡಿಸುವೆಂ ಬಿಡಿಸುವೆಂ
ನೆಲನರಿಯೆ ಸುಖದಿಂದಿಲಿರಿಸುವೆಂ ಪರಸುವೆಂ
ಎಡೆಕಡೆಯ ದೇವರಿಂ ಹೋಗದಿದು ಪಿರಿದೆಂದು
ಮೃಡನಿತ್ತ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೆ ಜಪಿಯಿಪೆನೆಂದು
ಇರ್ದಾ ಪುರಾಣಸಭೆ ಕೌತುಕಂಬಡುತಿರಲು
ಇರ್ದ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲಚ್ಚರುವಡುತ್ತಿರಲು
ಪೊರಮಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸಾಧಕಂ
ಪೊರಮಟ್ಟನಮ್ಮಮ್ಮ ಶಿವಭಕ್ತಿವೇಧಕಂ

ಬಂದನುರವಣಿಸುತಂ ಭಕ್ತಿವಾರ್ಧಿಯ ತಡಿಗೆ
ಬಂದನೊಲವಿಂ ವಿಷಂ ಪರಿಹಾರಮಪ್ಪೆಡೆಗೆ
ಪ್ರೇಮಾಂಬುನಿಧಿಯಂ ನಿರಾಕುಳಂ ಸಾರ್ವಂತೆ
ಕಾಮಹರನುರವಣೆಯ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ಪುಗುವಂತೆ
ಪೊಕ್ಕನಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಕಂಠಪ್ರಮಾಣಮಂ

ಮಿಕ್ಕು ಮಿಗೆ ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀತ್ರಾಣಮಂ
ಜ್ವಲನಂ ಜ್ವರಂಗೊಂಡನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಸುವಂತೆ
ಜಲಕೆ ಶೀತಂ ಬಂದುದೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ
ಮಾರುತಂಗುರಿ ಪತ್ತಿತೆಂದು ಮಾಣಿಸುವಂತೆ
ಧಾರುಣಿಗೆ ಪಸೆ ಮುಟ್ಟಿತೆಂದು ಮಂತ್ರಿಸುವಂತೆ
ನಭವಂ ವಿಷಂ ಪತ್ತಿತೆಂದು ಗಾರುಡಿಪಂತೆ
ಅಭವನ ಕೊರಲ ಗರಳಮಂ ಮಾಣಿಸಲ್ಕಿಂತೆ
ನೇಹಕ್ಕೆ ಕಂದಂಗೆ ತೂಪಿರಿವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಆಹಾ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂ
ಪ್ರೇಮಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ನಿಷ್ಠೆ ತಲೆದೋರಿತೆಂಬಂತೆ
ಆ ಮಹಾರ್ಣವದೊಳಗೆ ತಲೆದೋರಿ ನಿಂದಂತೆ
ತೊಡಗಿದಂ ಜಪಿಯಿಸಲ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನಲ್ಲಿ
ನಡುಗುತಿರೆ ಹರಿಯಜಸುರಾವಳಿಗಳಂತಲ್ಲಿ
ಹೃದಯದೊಳಗೀಶ್ವರನ ಕೊರಲ ಗರಳವ ನೆನೆದು
ಸದಮಳಮನಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪುದಿದು
ಪಂಚಾಕ್ಷರದ ಸಂಜ್ಞೆ ಕೈಯೊಳಗೆ ನಲಿದಾಡೆ
ಪಂಚಮುಖ ಶರಣೆನುತೆ ಕಡುನಿಷ್ಠೆ ಕೈಗೂಡೆ
ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ನೆರೆ ನಚ್ಚಿ ಮಚ್ಚಿ ಜಪಿಯಿಸುತಿರ್ದ
ನುಣ್ಮುವಾನಂದದಿಂ ನಿಂದು ಜಪಿಯಿಸುತಿರ್ದ
ನತ್ತಿತ್ತ ಜಾರದಚಲಂ ಜಪಿಯಿಸುತಿರ್ದ
ನುತ್ತಮ ಪದಾರೂಢನೊಲಿದು ಜಪಿಯಿಸುತಿರ್ದ
ನಪ್ರತಿಮನಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಜಪಿಯಿಸುತಿರ್ದ
ನಪ್ರತಿಹತಪ್ರತಿಮಕೀರ್ತಿ ಜಪಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ದ
ನೆಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಜಪಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ದ
ನಮ್ಮಮ್ಮ ರುದ್ರಪಶುಪತಿ ಜಪಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ದ

ಇಂತಿ ಜಪಿಯಿಸುತಿರಲು ಜಲಚರಂಗಳ್ ಕರ್ದುಕೆ
ಪಿಂತು ಮುಂತೆನ್ನದಾ ಮೈಯೆಲ್ಲವಂ ಕರ್ದುಕೆ
ಆಗಿಯದಳ್ಕದೆ ಬಳ್ಕದಲ್ಲಿ ಜಪಿಯಿಸುತಿರ್ದ
ಸುಗಿದು ತನುವೆಲ್ಲವಂ ತೆಗೆಯೆ ಜಪಿಸುತಿರ್ದ
ಎಲುವುಳಿಯಲೆಲ್ಲವಂ ಜಲಚರಂಗಳ್ ಕೊಳಲು
ಚೆಲ್ವುಡಿಗಿಸುತ್ತವಯವಂಗಳೊಳಗಂ ಕೊಳಲು

ಅಸ್ಥಿಯುಳಿದುದು ಪುಣ್ಯರೂಪು ತಾನೆಂಬಂತೆ
ಅಸ್ಥಿಮಾಲಾಧರಂಗರ್ಪಿತವಿದೆಂಬಂತೆ
ಆಯುತೀರ್ದಡೆ ನಿಷ್ಠೆ ತೀರಲೀಯದೆ ಪಿಡಿಯೆ
ಕಾಯವಳಿದಡೆ ಮನಂ ನೇಹವಾರದೆ ಪಿಡಿಯೆ
ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಯ ಪದವಿಗಂಜಿದರು ದೇವರ್ಕ
ಳಲ್ಲಿ ತಮತಮಗಳ್ಕಿಬಳ್ಕಿದರು ನಾಗರ್ಕ
ಳಿಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಂ ದೇಹಮೋಹಮಂ ತಾನರಿಯ
ನಿಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಂ ಬಯಸುವರ್ಥಮಂ ತಾನರಿಯ
ನೆಳಸುವನೆ ಶಿವಭಕ್ತನಜವಿಷ್ಣುಪದವಿಯಂ
ಎಳಸುವನೆ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಕೆಡುವ ಪದವಿಯಂ
ಎಂಬ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಜಪಿಯಿಸುತಿರಲು
ನಂಬಿ ಕೆಲವುಂ ಕಾಲವಿಂತು ಜಪಿಯಿಸುತಿರಲು

ಜಪಿಯಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಯ್ದಿತಾ ರುದ್ರನಂ
ಕಪಟವಿಲ್ಲದ ಮೋಹವಲ್ಲಿ ಕರುಣಾರ್ದ್ರನಂ
ಪರಿದೆಯ್ದಲಿರಬಾರದೆಂದು ಕರುಣಾಕರಂ
ಗಿರಿಜೆಯೊಡನಂದು ನುಡಿದಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ
ಅಂದಿನ ಮಹಾವಿಷಂ ಕಂಠಭೂಷಣವಾಯ್ತು
ಇಂದಿನ ಪ್ರೇಮಲತೆ ಕೊರಲ ಪಾಶಮದಾಯ್ತು
ನಡೆ ಗಿರಿಜೆ ನೋಡುವಂ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತನನೆಂದು
ಮೃಡನಲ್ಲಿ ಬರುತಿರ್ದನುತ್ಸಹಂಬೆರಸಂದು
ಬರುತೆ ನಗಜೆಯನಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂತಿರಿಸಿದಂ
ಚರಿತದಿಂ ತಾನೊಂದು ವೇಷಮಂ ಧರಿಸಿದಂ
ಧರಿಸುತಂ ಬಂದು ವಾರಿಧಿಯ ತಡಿಯೊಳ್ನಿಂದು
ಹರನೊಂದು ನುಡಿದನಾ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಂದು
ಎಲೆ ಭಕ್ತ ನೀನೇಕೆ ಕಡು ನೀರೊಳಿರ್ದಪ್ಪೆ
ಜಲಧಿಯೊಳ್ಮಾಳ್ಪ ತಪವಾವುದೇಕಿರ್ದಪ್ಪೆ
ಪೇಳೆನಲ್ ಶಂಕರನ ಕೊರಲ ಗರಳವನಿಂದು
ಕೇಳು ಪರಿಹರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಚರಿಸೆನಾನೆಂದು
ನುಡಿಯಲಟ್ಟಾಸುರಂಬಟ್ಟು ನಕ್ಕಂ ಭಕ್ತ
ನೊಡನೊಡನೆ ಕಟಕಿಗಳನಾಡುತಿರ್ದಂ ಭಕ್ತ

ಎಲೆ ಶಿಶುವೆ ನೀ[ನೇಂ] ಮಹಾಗರಳಮಂ ಕಳೆವೆ
ನೆಲದೊಳಗೆ ಮುನ್ನವಿಂತಪ್ಪ ವಾರ್ತೆಗಳೊಳವೆ

ಬಿಡಿಸಿದೆಯದುಂಟುಂಟು ಬಿಡಿಸದಡವೆಂತಿಕ್ಕು
ಮೃಡನುಂಡ ಗರಳವಾಗಳೆ ಹೋದುದಕ್ಕಕ್ಕು
ಗರಳವೊಂದೇ ಹರಂ ಧರಿಸಿ ಇರ್ಪುದು ನೋಡೆ
ಮರುಳಾಗದಿರು ನಿನ್ನ ವಶಮೆ ನೀಂ ಬಿಡಿಸುವಡೆ
ಕೈಯ ತಲೆಯಂ ಬಿಡಿಸು ತೊಟ್ಟ ಹಾವಂ ಬಿಡಿಸು
ಮೈಯೊಳ್ ಸರಂಗೋದ ಸುರರ ಶಿರಮಂ ಬಿಡಿಸು
ತಿಸುಳಮಂ ಬಿಡಿಸಿಕಳೆ ಗಜಚರ್ಮಮಂ ಬಿಡಿಸು
ಎಸೆವ ತ್ರಿಶೂಲದೊಳಗಿರ್ದ ಹೆಣನಂ ಬಿಡಿಸು
ನೀನೇಕೆ ವಿಷವೇಕೆ ಬಿಡಿಸುವಾಯಸವೇಕೆ
ನೀನೇಕೆ ಹರನೇಕೆ ಪೊರಮಡಾಯಸವೇಕೆ

ಎನೆ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುರ್ರನೆ ಸುಯ್ದು
ಎನಗೇಕೆ ರುದ್ರಜಪವಪ್ಪುದೆನುತವೆ ಬಯ್ದು
ವಿಷದ ಹವಣಲ್ಲವೀ ನಿಂದೆ ಬಂದಿರ್ದಪುದು
ಪಶುಪತಿಯೆ ಕರುಣಿಸೆನಗಿಂತಿದೇಕಾದಪುದು
ಮುನ್ನವೀ ನಿಂದೆಯಂ ತೀರ್ಚಿಕೊಂಬೇಂ ಬಳಿಕ
ಎನ್ನ ಶಂಕರನ ವಿಷವಂ ಬಿಡಿಸುವೆಂ ಬಳಿಕ
ಎಂದು ನೆನೆವುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತೆ ಕಟಕಿಯನಾಡೆ
ನೊಂದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಘೂರ್ಣಿಸುತೆ ಕೋಪಂ ಮೂಡೆ
ಶರಧಿಯಿರ್ಬಗಿಯಾಗಲಾಸ್ಫೋಟಿಸುತೆ ಹೊಯ್ದು
ಹರನಿಂದೆಯಂ ಕೇಳಲಾರದೆ ಕರಂ ಕಾಯ್ದು
ಕೈಸಾರ್ದ ಪದವನೀಶ್ವರನಲ್ಲಿಗಿಡುವಂತೆ
ಮೈಸಾರ್ದ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ರುದ್ರಂಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ
ಬಿಡು ಬಿಡು ವಿಷವನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿಡುವಂತೆ
ಮೃಡನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಸಲಿಲಾಂಜಲಿಯನಿಡುವಂತೆ
ಎಲೆಲೆ ಶಿವನಿಂದೆ ಅಡಗಡಗೆನುತ್ತಂ ಮೇಲೆ
ಜಲವನಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿಟ್ಟನಾತನ ಮೇಲೆ

ಇಡೆ ಶಿವಂ ಸತ್ಯದುರವಣೆಯ ನೇಹಕ್ಕಂಜಿ
ಕಡು ಪೊಸತೆನುತೆ ವೇಷಮಂ ಬಿಟ್ಟನಂದಂಜಿ
ಆವನಾದಡಮೇನು ಕೃತ್ರಿಮಂ ಗೆಲ್ವುದೇ
ದೇವನಾದಡಮೇನು ಪುಸಿ ದಿಟಕೆ ನಿಲ್ವುದೇ
ವೇಷವಾಗಳೆ ಹಾರಿಹೋದುದೀಶರ್ವನಿರ್ದ

ಆಸುರದ ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವದನದೊಳಿರ್ದ
ಇಂದುಕಳೆ ಜೆಡೆ ಕುಂಡಲಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದ
ಅಂದು ನೆಗೆಮೊಗದಗಜೆಯಿಂದೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ದ
ಇರೆ ಕಂಡು ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳಚ್ಚರಿವಟ್ಟು
ಹರನ ನಿಲವೆಂದರಿದು ನೇಹಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಬಿಡುಬಿಡೆನ್ನಾಣೆ ಹಿರಿಯಾಣೆ ನಿನಗೆಂದೆನುತೆ
ಬಿಡು ಬಿಡು ವಿಷವನುಂಬರೇ ಸದಾಶಿವಯೆನುತೆ
ಶರಧಿಯಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು
ಹರನ ಕೊರಲೊಳಗಲ್ಲಿ ವಿಷವಿಲ್ಲದಿರಲಂದು
ಎಲೆ ತಂದೆ ವಿಷವೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೈಯೊಳ್ ಪಿಡಿದೆ
ಎಲೆ ತಂದೆ ಹೇಳೆನಗೆ ಕೊರಲೊಳೇಕೈ ತೊಡೆದೆ
ತಾಯೇ ಮಹಾದೇವಿ ಸೈರಿಸುವರೇ ಅವ್ವ
ತಾಯೆ ನಿನ್ನೋಲೆ ಕಲ್ಲೋಲೆಯಪ್ಪುದೆ ಅವ್ವ
ಎಲ್ಲಿ ವಿಷವಂ ತೊಡೆದ ಕೊರಳೆಲ್ಲಿ ಎಂದೆನುತೆ
ಅಲ್ಲಿ ಕೊರಲಂ ಮುಟ್ಟುತೆ ನಮಃಶಿವಾಯೆನುತೆ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳಿಂದೆ ಮತ್ತಂತು ಮಂತ್ರಿಸುತೆ
ಪಂಚವದನಂ ಹಿಗ್ಗುತಿರಲು ತೂಪಿರುವುತ್ತೆ
ಕೈಯುಮಂ ಕೊರಳುಮಂ ವಾಸಿಸಿಯೆ ನೋಡುತ್ತೆ
ಒಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ನಾಲಗೆಯೊಳೀಂಟಿ ನೋಡುತ್ತೆ
ಒಂದು ಬೋಳಕ್ಕೆ ಬರ್ದುಕಿದೆ ತಂದೆ ಸಾಲ್ಗಯ್ಯ
ಎಂದು ಇಂತಪ್ಪುದಂ ಮಾಡದಿರು ಕಂಡಯ್ಯ
ಇನ್ನಗಲೆನೊಂದುವುಂ ಮಾಡಲಿಯೇಂ ನೋಡ
ಇನ್ನವರಿವರ ವಶಕೆ ನಿನ್ನಂ ಬಿಡೆಂ ನೋಡ
ಹರಿಯಾಯುವಜನಾಯು ಸುರರಾಯು ನಿನಗೆಂದು
ಧರೆಯಾಯು ವರಮುನಿಗಳಾಯು ನಿನಗಕ್ಕೆಂದು
ಹರಸುತಂ ಮುಂದಿರ್ದ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳಂ
ಹರುಷದಿಂ ನೋಡುತಂ ಸ್ನೇಹರಸಪತಿಗಳಂ
ಮೊಗದೊಳಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ತಲೆದೂಗಿ ಬೆರಗಾಗಿ
ಅಗಜೆ ನೋಡೆನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತನನೆನುತೆ ಬೀಗಿ
ಮೈಯೆಲ್ಲವಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ತಲೆದಡವುತಂ
ಕೈಯಿಂದಲವಯವಂಗಳನೋವಿ ತಡವುತಂ
ಜಲಚರಂಗಳು ಕರ್ದುಕೆ ಚಲಿಸದಿರ್ದವರುಂಟೆ
ತಲೆಯುಳಿಯಲೆಲ್ಲವೆಲುದೋರೆ ನಿಂದವರುಂಟೆ

ನೋಡೆನಗೆ ಶ್ರೀರುದ್ರಮಂ ಜಪಿಸಿದವರುಂಟೆ
ನೋಡು ನಂದೀಶ ಕಡುಮೋಹಿತರು ಪೆರರುಂಟೆ

ಎನೆ ಹರಿಯಜರ್ ತಲೆಗಳಂ ನೀವಿಕೊಳುತಂದು
ತಮತಮಗೆ ಪದವಿ ಬರ್ದುಕಿದವೆನುತ್ತೈತಂದು
ಪೊಡಮಡುತೆ ನಿಂದಿರಲ್ ಪೂಮಳೆಗಳೆರಗಿದವು
ಪೊಡವಿ ನಡುಗಲ್ ದುಂದುಭೀ ನಿನದಮುಣ್ಮಿದುವು
ಆಗಳೀಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜೆಯ ಮೊಗಂ ನೋಡಿ
ಏಗೆಯ್ಯರೆನ್ನವರೆನುತ್ತೊಲವಿನಿಂ ನೋಡಿ
ಎನ್ನನಲ್ಲದೆ ಬಯಸರೆನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ಗಿರಿಜೆ
ಎನ್ನನಲ್ಲದೆ ನೋಡರೆನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ಗಿರಿಜೆ
ಆನವರ್ಗೆನಗವರ್ ಭೇದವೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ
ಈ ನೆಲದೊಳೆನ್ನವರ್ಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ತೊಣೆಯಿಲ್ಲ

ಎಂದು ನವರತ್ನದ ವಿಮಾನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಬಂದು ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗೊಯ್ಯನವತರಿಸಿ
ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳ್ಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ರುದ್ರನೊಪ್ಪಿದನಲ್ಲಿ ಹರುಷಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಸಕಲಗಣಸಂಕುಳದೊಳಪ್ರತಿಮನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಕಲ ಸುರಮಕುಟರಂಜಿತಚರಣನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶಶಿಧರಂ ಶಂಕರಂ ವಿಷಮಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ವಿಷಧರಂ ಸ್ಮರಹರಂ ಪುರಮಥನನೊಪ್ಪಿದಂ
ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಶೂನ್ಯಂ ಶಂಭುವೊಪ್ಪಿದಂ
ನಾದರೂಪಂ ವೇದವಿಸ್ತಾರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸರ್ವಜ್ಞನೊಪ್ಪಿದಂ ಸರ್ವಗುರುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಸರ್ವದೇವಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೊಪ್ಪಿದಂ
ನೀಳಗಳನೊಪ್ಪಿದಂ ನಿರ್ದೈವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಾಳಾಕ್ಷ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಕರೆಗೊರಲಂ ಕರುಣಂ ಮಿಗೆ
ಮರೆಯಿಸುತಂ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಗಳಂ ಧರೆಯೊಳ್ ।
ಮೆರೆದಂ ಕರುಣಿಸುಗೆಮಗುಮೆ
ಯೆರೆಯಂ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೧೭. ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರ ರಗಳೆ

ಹರನಘಕುಲಹರನಂತಕ
ಹರನತನುಹರಂ ಪುರೌಘಹರನಾರ್ತಹರಂ ।
ದುರಿತಹರಂ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ
ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರನೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಚೋಳನ ದೇಶದೊಳೊಂದೆಸೆವ ಪುರಂ
ಕೇಳೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ಪುದು ಪುಣ್ಯಕರಂ
ನಾಮಂ ಮೆರೆವದನೂರೆನುತಿರ್ಪುದು
ಭೂಮಿಗೆ ತಾನೆ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಪ್ಪುದು
ಅಲ್ಲಿರ್ಪಂ ಸರ್ವೇಶನ ಭಕ್ತಂ
ಸಲ್ಲಲಿತಂ ಸತ್ಯಂ ಶಿವಯುಕ್ತಂ
ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರೆನಿಪ್ಪುದು ನಾಮಂ
ಪುರಮಥನಂಗತ್ಯಂತಪ್ರೇಮಂ
ಹಿರಿಯ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪಂ
ಹರನಾನಂದದೊಳಗೆ ಸಂದಿರ್ಪಂ
ಕುಲದೊಳ್ಕಿರಿಯಂ ಮನದೊಳ್ಪಿರಿಯಂ
ನೆಲದೊಳ್ಕಿರಿಯಂ ಪರದೊಳ್ಪಿರಿಯಂ

ಇಂತಿರ್ದೊಂದು ದಿನಂ ಚಿಂತಿಸಿದಂ
ಸಂತಂ ತಿರುನಾಳ್ಪೋಗಲ್ ನೆನೆದಂ
ನಾಳೇನಂ ಮಾಡಿದಡಂ ಪೋಪೆಂ
ಶೂಲಿಯ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕಾಂ ಪೋಪೆಂ
ಎಂದಿರುಳೆಲ್ಲಂ ಚಿಂತೆಯೊಳಿರುತಿರೆ
ಇಂದುಧರನ ತಿರುನಾಳೊಳಗಿರುತಿರೆ

ಬೆಳಗಾಗಲ್ ಸಾಸಿರ ಕೆಲಸಂ ಬರೆ
ತಳವೆಳಗಾದಂ ಪಾರ್ವಂ ಬಂದಿರೆ
ಇಂದಿನ ಕೆಲಸವನೀಗಳೆ ಮಾಳ್ಪೆಂ
ಕುಂದದೆ ನಾಳೆಲ್ಲವ ನಾಂ ಮಾಳ್ಪೆಂ
ಎಂದೆನುತೆನುತಿರೆ ದಿನ ದಿನಕೆಲ್ಲಂ
ಕುಂದದೆ ಕೆಲಸಂ ಬರುತಿರಲೆಲ್ಲಂ

ನಿಚ್ಚಂ ನಾಳೆಂಬಾ ಭರವಿಡಿದುದು
ಅಚ್ಚರಿ ತಿರುನಾಳಾರ್ತಂ ಪಿಡಿದುದು
ಕೀಳ್ವುದು ಕಳೆ ನೆನೆವುದು ಪೊನ್ನಾಂಬಲ
ಉಳ್ವುದು ಕೈ ಕಾಣ್ಬುದು ಪೊನ್ನಾಂಬಲ
ಇರ್ಪುದು ಮನೆ ಮನದೊಳ್ ಪೊನ್ನಾಂಬಲ
ತಪ್ಪದೆ ನೆನೆವುದು ಮನ ಪೊನ್ನಾಂಬಲ
ಇಂಪುಂ ತಂಪುಂ ನೆರೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲ
ಹೆಂಪುಂ ಸೊಂಪುಂ ನೆರೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲ
ಇರವುಂ ಪರವುಂ ತಿರುನಾಳಾದುದು
ನೆರವುಂ ಬರವುಂ ತಿರುನಾಳಾದುದು
ಪಿತನುಂ ಪತಿಯುಂ ತಿರುನಾಳಾದುದು
ಗತಿಯುಂ ಮತಿಯುಂ ತಿರುನಾಳಾದುದು
ತಿರುನಾಳಿಂ ಬರ್ಪವರಂ ಕಂಡಡೆ
ಹರಣಂ ಬಂದಂತಿರೆ ಸುಖವಿಡಿದಡೆ
ಕಾಲಂ ಕಣ್ಗಳೊಳೊತ್ತುತ್ತಿರ್ಪಂ
ನಾಲಗೆಯೊಳ್ ತಿರುನಾಳೆನುತಿರ್ಪಂ
ಕನಸಿನೊಳಂ ತಿರುನಾಳೆನುತಿರ್ಪಂ
ಮನಸಿನೊಳಂ ತಿರುನಾಳೆನುತಿರ್ಪಂ
ಉಂಬೆಡೆ ಉಡುವೆಡೆ ತಿರುನಾಳೆಂಬ
ಕೊಂಬೆಡೆ ಕೊಡುವೆಡೆ ತಿರುನಾಳೆಂಬಂ
ಕರೆವೆಡೆ ನೆರೆವೆಡೆ ತಿರುನಾಳೆಂಬಂ
ತಿರುನಾಳ್ ತಿರುನಾಳ್ ತಿರುನಾಳೆಂಬಂ

ಇಂತಿರೆ ಪನ್ನೆರಡುಂ ವತ್ಸರಮುಂ
ಸಂತತ ತಿರುನಾಳೆನುತಿರ್ಪಿರವಂ
ತಿರುನಾಳಾಗಿಯೆ ನೆರೆ ಕೈಕೊಂಡಂ

ಪರಮೇಶಂ ಕರುಣಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡಂ
ಇರಲಿರುಳಾಗಲು ಮನೆಗೆಯ್ತಂದಂ
ಭರದಿಂ ಸುರ್ತ್ರನೆ ಸುಯ್ದಿಂತೆಂದಂ
ದೇವಾ ಇನ್ನಿಂತಿಲ್ಲಿಯೆ ಸಾವೆನೆ
ದೇವಾ ತಿರುನಾಳ್ ಕಾಣದೆ ಬೇವೆನೆ
ಅಯ್ಯೋ ಶಿವನೇ ಶಿವನೇ ಕರುಣಿಸು
ಅಯ್ಯೋ ಪೊನ್ನಾಂಬಲವೇ ಕರುಣಿಸು
ಅಯ್ಯೋ ತಿರುನಾಳೇ ನೀಂ ಕರುಣಿಸು
ಅಯ್ಯೋ ಶಿವ ದಯಕಾರಿಯೆ ಕರುಣಿಸು
ಎಂದಿಂತಾತಂ ಚಿಂತಾತುರವಂ
ನಂದಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿದ್ರೆಗಳಿರವಂ
ಕೊಂಡಿರುತಿರಲಾ ಊರ್ಗಾ ದಿವಸಂ
ತಂಡದೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕಾ ಕೆಲಸಂ
ಪಂಗುನಿ ತಿರುನಾಳಿಗೆ ನೆಲ್ಲಡಕುವ
ಪಿಂಗದೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕಂದೆಯ್ದುವ
ಹರನಲ್ಲಿಗೆ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟಿಗಳಾದವು
ತಿರುನಾಳ್ ಪೋವರ ತುಷ್ಟಿಗಳಾದವು
ಬೆಳಗಾಗಲ್ ಪಾರ್ವ ನಡೆತಂದಂ
ಕಳುಪುವ ಭರದಿಂ ಕರೆದಿಂತೆಂದಂ
ಏಳೇಳ್ ತಿರುನಾಳ್ಪೋವನೆ ಬಾರೆನೆ
ಏಳೇಳ್ ಕೆಲಸಂ ಬಂದುದು ಬಾರೆನೆ
ಅಯ್ಯೋ ಕೆಲಸಂ ಕುಂದದೆ ಪೋದುದೆ
ಅಯ್ಯೋ ತಿರುನಾಳೆನಗಿಲ್ಲಾದುದೆ
ಎನಲೇಳೆಲವೋ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕೆ
ನಿನಗಾದುದು ಬಿಟ್ಟಿಯು ಈ ದಿನಕೆ

ಎಂದಡೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದವನೆದ್ದಾಡುತೆ
ಸಂದಣಿಸುವ ಪುಳಕಂಗಳೊಳಾಳುತೆ
ಹೊರಳುತ್ತುರುಳುತೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಡುತೆ
ಅರಳುತ್ತುರ್ಬುತ್ತೊಲವಿಂದಾಡುತೆ
ಏನೇನೆಂತುಂ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕೆ
ಆನೇ ಬಿಟ್ಟಿಯೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕೆ

ಆಹಾಹಾಹಾ ಪೊನ್ನಾಂಬಲವೇ
ಓಹೋಹೋಹೋ ಪೊನ್ನಾಂಬಲವೇ
ಎನುತಂ ತೊನೆವುತ್ತಂ ತೂಗುತ್ತಂ
ಮನೆಯಂ ಹಿರಿಹಿರಿದೀಡಾಡುತ್ತಂ
ಮತ್ತಂ ಮಗುಳ್ದುಂ ಕೇಳುತೆ ಬಾಳುತೆ
ಸುತ್ತಂ ಸುಳಿವುತಂ ಪುಟವೇಳುತೆ
ನಡೆ ನಡೆ ಹೊರಿಸ್ವೈದಾರೀಳೆಂಟಂ
ತಡವೇಕಿನ್ನೆನುತೀಶನ ಬಂಟಂ
ನಲಿವುತೆ ಕೆಲೆವುತೆ ಕುಕಿಲಿರಿದಾಡುತೆ
ಮೆಲೆವುತೆ ಮೂಡುತೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತೆ
ಪೊನ್ನಾಂಬಲದತ್ತಂ ನಡೆ ನೋಡುತೆ
ಇನ್ನಾಂ ಬರ್ದುಕಿದೆನೆಂದೊಲಿದಾಡುತೆ
ಪೇರಂಬಲಮಂ ಗುಂಕಿಸಿ ನೋಡುತೆ
ಹಾರುತೆ ಹಾರೈಸುತ್ತಂ ನೋಡುತೆ
ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ತಂ ಹೊರುವಂದದೆ
ಭವನಿಷ್ಠೆಯ ಭರವಾನುವ ಚೆಂದದೆ
ತಿರುನಾಳಂ ತಲೆಗೇರಿಸುವಂದದೆ
ಹರಪದಮಂ ಶಿರದೊಳ್ಪೊರುವಂದದೆ
ಧರಿಸಿದನೊಂದೆರಡುಂ ಮೂಡೆಗಳಂ
ಹರ ಹರ ಶಂಕರನ ಕ್ರೀಡೆಗಳಂ
ಬಿಟ್ಟಗರೊಡನೊಲವಿಂ ನಡೆಗೊಂಡಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನೊಳಕೊಂಡಂ
ಸಾವಿರ ಮೂಡೆಗಳೆತ್ತಿದವಾಗಳು
ಓವದೆ ನಡೆದವು ನಲವಿಂದಾಗಳು

ಅವರೊಳಗಾಡುತೆ ಹಾಡುತೆ ಬರ್ಪಂ
ಶಿವಶಿವ ತಿರುನಾಳೆಂದೆನುತಿರ್ಪಂ
ಸಿರಿ ಪರುಷಂಗಳು ತೃಣದಿಂ ಕಷ್ಟಂ
ಸುರತರುಗಳು ಹುಲುಮರದಿಂ ಕಷ್ಟಂ
ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ಬಗೆಯಂ ಮನದೊಳು
ಚಿಂತಿಸನ್ಯ ಮತ್ತೊಂದಂ ಮನದೊಳು
ತಿರುನಾಳನುರಾಗವೆ ತಲೆಗೇರುತೆ

ತರತರದಿಂ ಬಿಟ್ಟಗಳೊಳ್ ನಡೆವುತೆ
ಮುಂದುಕ್ಕುಬುಬೆಂದೋಡುತೆ ನಿಲುತಂ
ಹಿಂದಕ್ಕೈತಂದಳ್ತಿಗೆ ಸಲುತಂ
ನಡುವಡ್ಡಂ ತಿಗಟಂಬರಿದಾಡುತೆ
ತುಡುಂ ತುಡುಂ ದಂಧಳಮೆಂದಾಡುತೆ
ಆನೇ ತಿರುನಾಳೇ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ
ಆನೇ ಪೊನ್ನಾಂಬಲವೇ ಶಿವ ಶಿವ
ತಿರುನಾಳ್ಪೋವ[ರೆ] ಬರ್ದುಕಿದಿರೆನುತಂ
ತಿರುನಾಳಂ ಕಂಡೆಂ ದಿಟವೆನುತಂ
ಎಲೆ ಕಾಲ್ಗಳಿರಾ ಬರ್ದುಕಿದಿರೆನುತಂ
ಎಲೆ ಕೈಗಳಿರಾ ಬರ್ದುಕಿದಿರೆನುತಂ
ಎಲೆ ಕಣ್ಗಳಿರಾ ನಲವಿಂ ನೋಡಿರೆ
ಎಲೆ ಕಿವಿಗಳಿರಾ ಒಲವಿಂ ಕೇಳಿರೆ
ಎಲೆ ಮನವೇ ಫಲವಾದುದೆಯೆನುತಂ
ಎಲೆ ತನುವೇ ಪುಳಕಿಸು ನೀನೇನುತಂ
ತನ್ನಂ ತಾನೇ ಬರ್ದುಕಿದೆನೆನುತಂ
ತನ್ನಂ ತಾನೇ ವಂದಿಸಿಕೊಳುತಂ

ಬರೆವರೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲವದು ತೋರಲು
ಬರೆಬರೆ ನಿಸ್ಸಾಳಧ್ವನಿ ಮೀರಲು
ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಹರ ಹರ ಹರ ಹರ
ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಹರ ಹರ ಹರ ಹರ
ಭವಹರ ಪುರಹರ ಶಶಿಧರ ಶಂಕರ
ಅವಧಾರುರೆ ಅವಧಾರುರೆ ಶುಭಕರ
ಆಹಾ ಅಹಾ ಕಳಸಂ ತಾನದೆ
ಆಹಾ ಆಹಾ ವೃಷಭಧ್ವಜವದೆ
ಗುಡಿಗಟ್ಟೆಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟೆಂ ದೇವನೆ
ಕುಡಿವಾಳ್ದೆಂ ಕುಡಿವಾಳ್ದೆಂ ದೇವನೆ
ಶಿವಧೋ ಶಿವಧೋ ಪರಮಾನಂದವೆ
ಶಿವಧೋ ಶಿವಧೋ ಹರನಾನಂದವೆ
ಎನುತಂ ಕೆಲನರಿಯದೆ ಬಲನರಿಯದೆ
ಎನುತಂ ಹೊಲನರಿಯದೆ ನೆಲನರಿಯದೆ
ಅಚ್ಚರಿಯಾನಂದವನೇನೆಂಬೆಂ
ಹೆಚ್ಚಿದ ನೇಹವನದನೇನೆಂಬೆಂ

ಇಂತೀ ತೆರದಿಂ ಬರುತಿರಲಿತ್ತಂ
ಸಂತತ ತಿರುನಾಳ್ ಮಸಗಿದುದತ್ತಂ
ಜಗದಗಲದ ಮುತ್ತಿನ ಮಂಟಪದೊಳು
ದಿಗಧಿಪರೆಣ್ಡೆಸೆಗಾಂತಿರೆ ಭುಜದೊಳು
ಗಗನದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಂ ದಟ್ಟೈಸಲು
ಮಿಗೆ ಭಕ್ತರ ಜಯರವವೊಬ್ಬುಳಿಸಲು
ಪೊರಮಟ್ಟಂ ಪೊರಮಟ್ಟಂ ಶರ್ವಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಂ ಭೂಮಿಗೆ ತಾನೋವಂ
ಕೆಲಬಲದೊಳ್ ಗಣಸಂತತಿ ಮಸಗಲು
ನೆಲದೊಳ್ ನಭದೊಳ್ ದುಂದುಭಿಯೆಸೆಯಲು
ಚಾಮರ ಸೀಗುರಿಗಳ್ ಕುಣಿದಾಡಲು
ವ್ಯೋಮದ ವೃಷಭಧ್ವಜವಲ್ಲಾಡಲು
ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಸ್ತುತಿಗಳ್ ನೆಗೆಯಲು
ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಚೈತ್ರಂ ಮಸಗಲು
ಆನೆಯ ಮೇಗಣ ಕಹಳೆಗಳೊಗೆಯಲು
ನಾನಾವರ್ಣದ ಬಿರುದುಂ ನೆಗೆಯಲು
ಬಂದಂ ಬಂದಂ ದೇವರದೇವಂ
ಬಂದಂ ದೇವರ ಗಂಡಂ ದೇವಂ
ಬಂದಂ ಪುರುಮಥನಂ ಹರಿಮಥನಂ
ಬಂದಂ ಸ್ಮರಮಥನಂ ಕರಿಮಥನಂ
ಬಂದಂ ಕಾಲವಿಪಿನವನದಾವಂ
ಬಂದಂ ದುರಿತತಿಮಿರರವಿಭಾವಂ
ಬಂದಂ ಭಕ್ತವ್ರಜನಿಜವರದಂ
ಬಂದಂ ಶರಣಾವಳಿಯೊಳ್ ನೆರೆದಂ

ಎಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ಕಹಳೆಗಳೆಸೆಯಲು
ಬಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ಚೋಳರ್ ನೆರೆಯಲು
ನಿಸ್ಸಾಳ ಧ್ವನಿಗಳ್ ಧಳಧಳಮೆನೆ
ನಿಶ್ಯೇಷಧ್ವನಿ ಭರದಿಂ ಭೋರೆನೆ
ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಸೋಜಿಗಮೆನೆ ನೆಗೆದವು
ತಂಧೋಂ ಪುಟ್ಟಲ್ ತರದಿಂ ನೆಗೆದವು
ಚೋದ್ಯಂ ಧಿತ್ಥೋಂ ತಂಧೋಂ ಎನುತಂ
ದಿಂ ಧಿಮಿ ದಿಂ ಧಿವಿ ದಿಂಧಿಮಿ ಎನುತಂ
ಧಮಧಮ ಧಿತ್ತೊಗ ಧಿತ್ತೊಗಯೆನುತಂ

ಧುಮುಕಂ ತಕನಕ ತಕನಕಯೆನುತಂ
ಝುಂ ಝುಂ ಝುಕಹಿಕನಕ ಕಿಟನೆನುತಂ
ಝುಂ ಝುಂ ಕಿರ್‍ರ್‍ಟ ನಟಕಿರ್‍ರೆನುತಂ
ತಂದ್ರೋಂ ಧಿಕ್ಕಟ ಧಿಕ್ಕಟಯೆನುತಂ
ಜೋಂದ್ರಂ ಕಟ ಜೋಂದ್ರಂ ಕಟಯೆನುತಂ
ನಕಕಿಟ ಠೆಕ್ಕಿಣ ಠೆಕ್ಕಿಣತೆನುತಂ
ತಕತೋಂ ತೋಂಗಿಣಿ ತೋಂಗಿಣಯೆನುತಂ
ಸಂಗೀತಧ್ವನಿ ಜಗಮಂ ಮುಸುಗಲು
ಜಂಗಮನಾದಂ ನಭಮಂ ಮುಟ್ಟಲು
ಜಗವೊರ್ಗುಡಿಸಲುಘೇಯೆಂದೆನುತಿರೆ
ಬಗೆಮಿಗೆ ಶರಣರ್ ಜಯಜೀಯೆನುತಿರೆ

ಕೈಕೋಳರ ಹಾದಿಗಳೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಬೈಕೆಯ ಸತಿಯರ ಸಾಲೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಚೋಳಾದಿಗಳೊಬ್ಬುಳಿಯೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಚೋಳಸಚಿವಸಂತತಿಯೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಗಾಣರ ಗೇಯದ ರಸವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಜಾಣಿನ ಪಾಠಕಸಭೆಯೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಕರಿಘಟಗಳ್ತರದಿಂದೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ತುರಗಾವಳಿಗಳ್ತಾವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಹೊನ್ನ ರಥಂಗಳ್ತಾವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ರನ್ನದ ನಡೆವನೆ ತಾವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಅರಸರ ಮಕ್ಕಳು ತಾವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಸಿರಿವಂತರ ಸೇರುವೆಯೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ವ್ಯವಹಾರಿಗಳಿರೆ ತಾವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ತವೆ ಸಾಹಸದಾಳುಗಳೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಪಡಗುಗಳೇರಿಯೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪರು
ನಡೆ ಭೈತ್ರಂಗಳನೇರಿಯೆ ನೋಳ್ಪರು
ಬೆಟ್ಟವನೇರಿಯೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪರು
ಘಟ್ಟದೊಳೆಲ್ಲರ್ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪರು
ತರುಗಿಡುಗಳೊಳಂ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪರು
ಗಿರಿವನ ಜಲದೊಳ್ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪರು
[ಮು]ಗಿಲೇರಿಯೆ ನೆರೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪರು

ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟುವ ಮಾಡದೊಳಿರ್ಪರು
ಘನನಿಳಯಂಗಳ ಭದ್ರದೊಳಿರ್ಪರು
ಮನೆಮನೆಗಳ ನೆಲೆನೆಲೆಗಳೊಳಿರ್ಪರು
ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲಂ ತೀವಿರ್ಪರು
ಆದಂ ರತ್ನಸ್ತಂಭದೊಳಿರ್ಪರು
ತಿರುವೀದಿಯೊಳೆಡೆಯಿಲ್ಲೆಡೆಯಿಲ್ಲಂ
ಗಿರಿಕುಲದೊಳಗೆಡೆಯಿಲ್ಲೆಡೆಯಿಲ್ಲಂ
ಕರುಮಾಡದೊಳೆಡೆಯಿಲ್ಲೆಡೆಯಿಲ್ಲಂ
ತರುವನದೊಳಗೆಡೆಯಿಲ್ಲೆಡೆಯಿಲ್ಲಂ
ನೆಲದೊಳ್ ನಭದೊಳಗೆಡೆಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲಂ
ಜಲದೊಳ್ಜಗದೊಳಗೆಡೆಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲಂ
ಏನೆಂಬೆಂ ಶಿವ ಶಿವ ತಿರುನಾಳಂ
ಏನೆಂಬೆಂ ಹರ ಹರ ತಿರುನಾಳಂ
ಇಂತೊಪ್ಪಿರ್ಪೆಡೆವಿಡಿದಿಡಿದೆಡೆಯೊಳ್
ಅಂತಿಂತೆನಬಾರದ ಸಂದಣಿಯೊಳು
ಕೆಲಬಲನುಳಿಯಲ್ಕೇನೆಂದರಿಯದ
ತಲೆಯುಳಿಯಲ್ಕೊಡಲೇನೆಂದರಿಯದ
ವರಶರಧಿಕ್ಷೋಭಂ ನೆರೆ ಮೀರಿತು
ಹರ ಹರ ಶಿವ ಶಿವ ನಾದಂ ಮಸಗಿತು
ಮುತ್ತಿನ ಮಂಟಪವಂತಿಂತೊಲೆಯಲು
ಮೆತ್ತಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಒಂದಡಿ ನಡೆಯಲು
ಕೈಮುಗಿದಾ ಕಮಳದ ವನವೆಂದೆನೆ
ಕೈಮಿಕ್ಕವು ಪುಳಕಂಗಳಿವೆಂದೆನೆ
ಹೃದಯಕಮಳದೊಳಗೆಯ್ತರ್ಪನ್ನಂ
ಹೃದಯಕಮಲವಿರಲಾರದೆ ಮುನ್ನಂ
ಮಸ್ತಕದೊಳ್ ಭರದಿಂ ಮೂಡಿದವೆನೆ
ಹಸ್ತಂಗಳ್ ನೆಗೆದಿರ್ದವು ಭೋಂಕೆನೆ

ಇರೆ ಶಿವನಂ ಸತಿಯರ್ ನೆರೆ ಕಾಣುತೆ
ಹರ ಹರಯೆಡಹುತೆ ತಾಗುತೆ ಪರಿವುತೆ
ಅಡಿಯೆನ್ನಡಿಯಂ ಬಂದಂ ಕಾಣ್ಗಾ
ಅಡಿಯೆನ್ನಡಿಯ ನಿಂದಂ ಕಾಣ್ಗಾ

ಗುಡಿಗಟ್ಟೆಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟೆಂ ಶಿವನೆ
ಕುಡಿವಾಳ್ದೆಂ ಕುಡಿವಾಳ್ದೆಂ ಹರನೆ
ಎನ್ನೆಂ ಎನ್ನೆಂ ಆಳಗಿಯ ಜಾಲೇ
ಎನ್ನೆಎನ್ನೆಂ ಶಿವಂದಕಾಲೆ
ಉಲುಘುರಿ ಕರಿಯಾನ್ವಂದಾಂ ವಂದಾಂ
ಉಲಘಕ್ಕಳಹಂ ನಿಂದಾಂ ನಿಂದಾಂ
ಇದುವೇನಿದುವೇ ನಂಬಲ ಕೂತರೆ
ಇದುವೇನಿದುವೇನಳಘಿಯ ಕೂತರೆ
ಕಡುಘಾಂ ಕಡುಘಾಂ ಜಾನಾಲುಡಯೇ
ಕಡುಘನ ಪೆರುಮಾಳೇಯುಲಘೊಡೆಯೇ
ಓಹೋ ಓಹೋ ಕಣ್ಣಿಕ್ಕಿನೆಯನೆ
ಓಹೋ ಓಹೋ ಮನವಿಕ್ಕಿನೆಯನೆ
ಎನ್ನಪ್ಪುದುವೆನ್ ಎನ್ನಪ್ಪಾಲೀ
ಎನ್ನಯಿಲಿಕ್ಕಿದ ಅಳಘಪ್ಪಾಲೀ
ಎನುತಂ ತಮ್ಮೊಳೆ ಗುಣಗುಣುಗುಟ್ಟುತೆ
ಮನದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚುತೆ ಮೊಗಮಂ ನೋಡುತೆ
ಅಕ್ಕಿಸಲಾರದೆ ಶಿವಸದ್ರೂಪಂ
ಉಕ್ಕುವ ನೇಹದೊಳಭವನ ರೂಪಂ
ನೋಡುತೆ ಕೈಗಳನೆತ್ತುತ್ತೆ ಪರಿವುತೆ
ಆಡುತೆ ಹಾಡುತೆ ಶಿವನಂ ಪರಸುತೆ
ಒಪ್ಪುವ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಕ್ಕೆಗಳಿಂ
ನಿಪ್ಪಸರದ ಕವಿಗಳ ತೆಕ್ಕೆಗಳಿಂ
ತಿರುಪಾಡೋದುತೆ ತವೆ ಕರಗುವರಿಂ
ಹರಹರಯೆನುತಂ ಕಳವಳಿಸುವರಿಂ
ಕೈಯೆತ್ತಿಯೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರ್ಪವರಿಂ
ಮೈಯಿಕ್ಕಿಯೆ ಮಣಿಯುತ್ತಿರ್ಪವರಿಂ
ಪುಳಕಾವಳಿಯಂ ಹೇರಿರ್ಪವರಿಂ
ಬಳಸುವ ಬೆಮರಿಂ ಗದುಗದಿಸುವರಿಂ
ಅರಲಂ ಸೂಸುತೆ ಪೊಡಮಡುವವರಿಂ
ಬೆರಲಂ ಕಚ್ಚುತೆ ಲಲ್ಲೆಸುವರಿಂ
ಬಿಕ್ಕುತ್ತಂ ಬಿರಿವುತ್ತಿಪ್ಪವರಿಂ
ಉಕ್ಕುತ್ತಂ ಉರುಳುತ್ತಿಪ್ಪವರಿಂ
ಚಕ್ಕನೆ ತಮ್ಮೊಳ್ ಮೆಯ್ ಮರೆವವರಿಂ

ಹೆಕ್ಕಳವಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ನಲಿವವರಿಂ
ಆರುತೆ ಬೊಬ್ಬಿರುವುತ್ತಿರ್ಪವರಿಂ
ಭೋರನೆ ಭಾಷೆಗೊಡುತ್ತಿರ್ಪವರಿಂ
ಕಣ್ಣಿಂ ಕಳೆದು ನಿವಾಳಿಸುವವರಿಂ
ತಿಣ್ಣಂ ಮತ್ತಾಗಳೆ ಪಡೆವವರಿಂ
ಆನಂದಜಲಂ ತೀವಿರ್ಪವರಿಂ
ನಾನಾ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದರ್ಪವರಿಂ
ಕೆತ್ತುವ ಹತ್ತುವ ದೇವರಡಿಯರಿಂ
ಮುತ್ತುವ ಮಣಿದಾಡುವ ಪಡಿಯರರಿಂ
ಹಿಂದೆ ಚತುರ್ವೇದದ ಹಾದಿಗಳಿಂ
ಮುಂದೆ ಗಣಂಗಳ ತಿರುವೀದಿಗಳಿಂ
ಕೆಲದೊಳು ಮೆರೆವ ಮಹಾದೇವಿಯರಿಂ
ಬಲದೊಳ್ ಬಳಸುವ ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಂ
ಪೊನ್ನಾಂಬಲದಧಿಪತಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಪೊನ್ನಾಂಬಲದರಸಂ ನಲಿದಿರ್ದಂ
ಪೊನ್ನಾಂಬಲದುನ್ನತಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಪೊನ್ನಾಂಬಲನಾಥಂ ನಲಿದಿರ್ದಂ

ಇಂತಿರೆ ಮೂಡಣ ಬಾಗಿಲ ದೆಸೆಯೊಳು
ಸಂತತ ನೆರೆದುದು ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು
ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಪಿರಿಯರ್ಗಂ ಪಿರಿಯರು
ಸುರರೊಳ್ ನೆರೆ ಪಿರಿಯರ್ಗಂ ಪಿರಿಯರು
ಹಿರಿಯ ಮಹೇಶ್ವರದೊಂದಾಗಿರುತಿರೆ
ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿರೆ
ನುಡಿಸಿದೊಡರಿಯದೆ ಮುಟ್ಟಿದೊಡರಿಯದೆ
ಎಡಹಿದಡರಿಯದೆ ತಾಗಿದಡರಿಯದೆ
ದೇವನನರಿಯದೆ ತಿರುನಾಳರಿಯದೆ
ಆವುದುಮಂ ಮನ ಮನನದೊಳರಿಯದೆ
ತಾನೆಂದಿದಿರೆಂದೇನುವನರಿಯದೆ
ನಾನಾ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂದರಿಯದೆ
ಬೀಗುತೆ ಬಿಕ್ಕುತೆ ತೂಗುತೆ ತೊನೆವುತೆ
ತೇಗುತೆ ತಣಿವುತೆ ತನಿಸುಖವೇರುತೆ
ಮೂಡವೆರಸಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುತ್ತಂ

ಕೂಡಿದ ಸುಖದಿಂ ಸುಖಿಯಾಗುತ್ತಂ
ಹೊತ್ತುದು ಹೊರೆ ಚಿತ್ತದೊಳೀಶಂ ನೆರೆ
ಪತ್ತಿ ಜಿಗುಲ್ತಿರ್ಪುದು ದೇಹಂ ನೆರೆ

ಇಂತಿರಲಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದಂ ದೇವಂ
ಸಂತಸದಿಂದಂ ದೇವರ ದೇವಂ
ನೋಡಾ ಪಾರ್ವತಿಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತನ
ಕೂಡಿದ ಸುಖಿಯೆರಡರಿಯದ ಯುಕ್ತನ
ನೆನೆವುತೆ ನೆನೆವುತೆ ತಿರುನಾಳಾದಂ
ನೆನೆವುತೆ ನೆನೆವುತಲೆನ್ನವನಾದಂ
ಕುರುಹಿನ ಹೆರೆಯವನಾನಿಂತೊರ್ವಂ
ಕುರುಹಿನ ಹೊರೆಯವನಿವನಿಂತೊರ್ವಂ
ಎನುತೊರ್ಬಂ ಪೂಜಾರಿಯನಲ್ಲಿಗೆ
ಪಿನಾಕಿ ಕಳುಪಲ್ ಭರದಿಂದಲ್ಲಿಗೆ
ಪೋದಾತಂ ಮುಟ್ಟಲ್ಕಮ್ಮದೆ ಬರೆ
ಭೇದಾಭೇದವನರಿಯದೆ ನೆರೆ ಬರೆ
ಎನ್ನಯ ಭಕ್ತನ ಮುಟ್ಟಲ್ಪಡೆವಾ
ಎನ್ನವರಂ ನೀನರಿಯಲ್ಪಡೆವಾ
ಹೋಗೈ ನಂದೀಶಾ ನೀ ಹೋಗೆನೆ
ರಾಗಂಬೆತ್ತುತ್ಸವದಿಂ ಭೋಂಕೆನೆ
ಬಂದಂ ಬಂದಂ ಬರ್ದುಕಿದೆನೆನುತಂ
ಇಂದುಧರನ ಬೆಸನೆನಗಾಯ್ತೆನುತಂ

ಬಂದಾ ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರನಪ್ಪುತೆ
ಸಂದಣಿಸುವ ಪುಳಕಂಗಳೊಳಪ್ಪುತೆ
ನೋಡಲ್ ಜನನವನಿಳುಪುವ ತೆರದಿಂ
ಮೂಡೆಯನಿಳುಪುತೆ ಶರ್ವನ ಬೆಸದಿಂ
ಕೈವಿಡಿದೊಡಗೊಂಡೊಲವಿಂ ಬಂದಂ
ಐವಡಿಸುಖದಿಂ ಭಕ್ತಂ ಬಂದಂ
ಬಂದಿರೆ ಕಾಣುತ್ತಂ ಸರ್ವೇಶಂ
ಸಂದಣಿಸುವ ಪುಳಕಂಗಳೊಳೀಶಂ
ಕೊಂಡದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಸುವುದೆನುತ್ತಂ
ಕೊಂಡೆನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪುದೆನುತ್ತಂ
ಭಾವಿಸಿ ಹೊಗಳಲ್ ದೇವರ ದೇವಂ

ದೇವಂ ದೇವರ ಗಂಡಂ ದೇವಂ
ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಬಲಂಗಳ್ ಸಹಿತಂ
ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಗಣಂಗಳ್ ಸಹಿತಂ
ಪೊನ್ನಾಂಬಲದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಂ
ಪನ್ನಗಭೂಷಣನೊಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕಂ

ಇತ್ತಲ್ ನಂದೀಶಂ ನಲಿದಾಗಳು
ಚಿತ್ತಜಹರನಿತ್ತಾಜ್ಞೆಯೊಳಾಗಳು
ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರನೊಡಗೊಂಡೊಲವಿಂ
ಹರುಷಂಗೊಂಡಾ ಕೊಂಡದೊಳೊಲವಿಂ
ಕುಲವಂ ಜಲದೊಳಗೆಲೆ ತೊಳೆವಂದದೆ
ಕುಲಮಂ ಶಿವಕುಲಮಂ ಮಾಳ್ಪಂದದೆ
ತಂದು ಮುಳುಂಗಿಸಿದಂ ನಂದೀಶಂ
ಇಂದುಧರನ ಬೆಸೆದಿಂದ ನಂದೀಶಂ
ಇಂದುಧರನ ಬೆಸೆದಿಂ ನಂದೀಶಂ
ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರು ಮುಳುಂಗಿ ನಿಂದಿರೆ
ಹರ ಹರ ಶಿವ ಶಿವಯೆನುತಂ ನಿಂದಿರೆ
ಕುಲವಳಿದುದು ಕುಲನಾಮವದಿರ್ದುದೊ
ತೊಲಗಿತು ತನು ನಿಜಜೀವಮದಿರ್ದುದೊ
ಪುಣ್ಯಶರೀರಂ ಪುಟವಿಟ್ಟಿರ್ದುದೊ
ಪುಣ್ಯಂ ಪುರುಷಾಕಾರಂಗೊಂಡುದೊ
ಬೆಳಗಿನ ಬಳಗವದೊಬ್ಬುಳಿಗೊಂಡುದೊ
ನಳನಳಿಸುವ ನಿಜರೂಪಂ ತಾಳ್ದುದೊ
ಚಂದ್ರಂ ನಿಜರೂಪಿಂದಂ ಬಂದನೊ
ಚಂದ್ರಿಕೆಗವಯವಮಂ ಶಿವನಿತ್ತನೊ
ಶಿವಕಾರುಣ್ಯಂ ತವೆ ರೂಪಾದುದೊ
ಶಿವಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಸಂದಣಿಗೊಂಡುದೊ
ಎಂಬೊಂದಂದ ರೂಪಿನೊಳಿರ್ದಂ
ಹೊಂಬಣ್ಣದ ತನುವಂ ತಳೆದಿರ್ದಂ
ಪೊಸ ಜಡೆ ಮಕುಟಂ ಭಾಳದ ಭಸಿತಂ
ಪೊಸ ಕುಂಡಲಯುಗಳಂ ದರಹಸಿತಂ
ಸುಲಿಪಲ್ಲೊಪ್ಪುವ ಸುರುಚಿರವದನಂ
ನಲವಿಂ ತೀವಿದ ಶಾಂತಿಯ ಸದನಂ

ನಿರ್ಮಳ ನೂತನ ವಸನಾವರಣಂ
ನಿರ್ಮಳ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಾಭರಣಂ
ತೋರಲು ಶಶಿಕಳೆಯಿಲ್ಲದ ಹರನಂ
ತೋರಲು ಕರೆಗೊರಲಿಲ್ಲದ ಹರನಂ
ಶೈವಪವಿತ್ರಂ ಶೈವಾಚಾರ್ಯಂ
ಶೈವಕುಲಾರ್ಕಂ ಶೈವಾಧಾರಂ

ಎನಿಸುವ ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರ ನಲವಿಂ
ಘನಮಹಿಮಂ ನಂದೀಶ್ವರನೊಲವಿಂ
ಕೈಗೊಟ್ಟೊಡಗೊಂಡೊಲವಿಂ ಪೊಗುತಿರೆ
ಸೈಗೆಡೆದೆಲ್ಲಂ ಜಯ ಜೀಯೆನುತಿರೆ
ಒಳಪೊಗುತಂ ಶಿವನೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕಂ
ತೊಳಗುತೆ ಬೆಳಗುತೆ ಬೆಳಗಂ ಮಿಕ್ಕಂ
ತಿರುನಾಳಾಗುತೆ ಹರನಾಳಾದಂ
ಹರನಾಳಾಗುತೆ ತಿರುನಾಳಾದಂ
ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಂಗದ ಸುಖಿಯಾದಂ
ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಮುದ್ದಾದಂ

ಇಂತಾಗಳ್ ಕರೆದವು ಹೂಮಳೆಗಳ್
ಸಂತತ ಮೊಳಗಿದವಾ ದುಂದುಭಿಗಳ್
ನೆಗೆದವು ವಿಮಾನವಂಬರತಳದೊಳ್
ಒಗೆದವು ತಾರಾದ್ರೀಶನ ಪುರದೊಳ್
ಬಂದರಮನೆಯಂ ಪರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ
ಹೆಂದದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖದೊಳ್ ಮಿಕ್ಕಂ
ಸಿಂಹಾಸನ ಚರ್ಮಾವೃತವಸನಂ
ಸಿಂಹಾಸನ ಸನ್ನುತಸುಖವದನಂ
ಹರುಷದೆ ಗಣಪದವಿಯನೊಲವಿಂದಂ
ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರಿಗಿತ್ತಾನಂದಂ
ಮಿಗೆ ಸುಖದೊಳ್ ಶಂಕರನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಮೃಗಧರಧರಮಸ್ತಕನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹರಿಯಜಪೂಜಿತಪದನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಶರಣವ್ರಜಸಂಪದನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ನಿತ್ಯನಿವಾಸಪ್ರಭುವೊಪ್ಪಿರ್ದಂ

ಸತ್ಯಸುಭಾಷಿತ ವಿಭುವೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಸುಕುಮಾರಶಿಖಾಮಣಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಸಕಳಪ್ರಮಥಾಗ್ರಣಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಸೋಮಕಳಾವಿಳಸಿತನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಪ್ರೇಮಕಳಾವರ್ಧಿತನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹೆಂಪಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ

ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರನೊಲವಿಂ
ಹರುಷಂ ಮಿಗೆ ಮೆರೆದ ಶಂಕರಂ ತನ್ನ ಶ್ರೀ ।
ಚರಣದ ಭಕ್ತಿಯನೆಂದುಂ
ಕರುಣಿಸುತಿರ್ಕೆಮಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೧೮. ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರ ರಗಳೆ

ಪರಮೇಶ ಗೌರೀಶಂ
ಕರುಣಾವಾಸಂ ಸುಖಾಂಬುನಿಧಿ ಸರ್ವೇಶಂ
ಧರಣೀತಳದೊಳ್ ಮೆರೆದಂ
ಭರದಿಂ ತಿರುಕುರುಪೆತೊಂಡರಂ ವಿರುಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಧರೆಗೆ ಮೆರೆವ ಕಂಚಿಯೆಂಬ ಪುರದೊಳೊಪ್ಪುತಿರ್ಪನಲ್ಲಿ
ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರೆಂಬ ಪರಮಭಕ್ತನಿರ್ಪನಲ್ಲಿ
ಅಸಗನೊಂದನೆಸಗನೆತ್ತ ಮಿಸುಕದಭವ ವಶದೊಳಿರ್ಪ
ಎಸೆವ ಶಿವನ ಭಕುತರೆಂತು ಬೆಸಸಿದಂತೆ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪ
ಆತನಿರವಿಳಾತಳಕ್ಕೆ ನೂತನಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಭೂತನಾಥನರಿವನುಳಿದರರಿಯರ್ರೈ ನಮಃಶಿವಾಯ

ಎಂತೆನಲ್ಕೆ ಮುಂತೆ ಜಾವವಾಗಲೆದ್ದು ನಡೆದುಬಂದು
ಕಂತುಹರನ ಶಿವನ ಭಾವಿಸುತ್ತೆ ನಿಂತು ನೋಡಿ ನಿಂದು
ಶಿವನ ಭವನಮಂ ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಬಂದು
ಅವಿಕೃತ ಸ್ವಭಾವ ಭಕ್ತನೆಳಸಿ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ನಿಂದು
ಹೂವನಭವನಂಘ್ರಿಯೊಳಗೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು ನೋಡಿ
ದೇವರಾಜ ರಾಜಮೌಳಿ ಕರುಣಿ ಕರುಣಿಸೆಂದು ಬೇಡಿ
ದೇವರಾಜ ಕಲ್ಪಭೂಜ ದೇವ ದೇವ ಕರುಣಿಸೆಂದು
ಭಾವಭರಿತ ಕಾವುದೀಶ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನೀಕ್ಷಿಸೆಂದು
ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲದನ್ಯದವರನೆಂತು ಬಗೆವುದಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲದಂತುವಿಂತುವೆಂತು ನೆರೆವುದಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನನಲ್ಲದನ್ಯಸಂಗವಂತುವಿಂತುವರಿವುದಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಭೇರಿನಾದವಲ್ಲದನ್ಯನಾದಗೇಳ್ವುದಿಲ್ಲ

ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ಕರುಣಿಸಭವ ಕರುಣಿಸೆಂದು ಕೈಯನೆತ್ತಿ
ಸೆರಗು ಬೆರಗನರಿಯದಚ್ಚಶರಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೆತ್ತಿ
ನಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಸಲಲು ನೆನೆದು
ಮೃಡನ ಭಕ್ತರಿತ್ತ ವಸ್ತ್ರವಂ ನಿಕಾರಿಸಲ್ಕೆ ನೆನೆದು

ಪಾಪವೆಂಬ ಮಲಿನ ಮನದ ಸೀರೆಯಂ ತೆರಳ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿ
ಕೋಪವೆಂಬ ಕತ್ತೆ ನಿಲಲು ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಮಾಣದೊಟ್ಟಿ
ನಡೆದು ಭವನ ಭಕ್ತಿರಸದ ಹೊಳೆಯ ತಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ಮೃಡನೆ ಶರಣೆನುತ್ತೆ ದೇಹವೆಂಬ ಕಲ್ಲ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ತಾಪತ್ರಯಗಳೆಂಬ ಕಿಚ್ಚಿನಿಂದೆ ಕುದಿಸೆ ಕುದಿವುತಿರಲು
ತಾಪವಾರೆ ವಸ್ತ್ರಕುಲಮನಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ತೊಳೆವುತಿರಲು
ಒಗೆದನೊಗೆದನಮಮ ಹರನ ಪರಮಭಕ್ತಿರಸದೊಳೊಗೆದ
ನೊಗೆದನೊಗೆದನಾಹ ದೇಹಭಾವವಳಿದ ಸುಖದೊಳೊಗೆದ
ಒಗೆದ ದನಿಯನಾಲಿಸಿದರ ಪಾಪವೋಡಿಹೋಗಲೊಗೆದ
ಒಗೆಯೆ ಸಿಡಿದ ಹನಿಗಳೆಯ್ದಿದವರೆ ಮುಕ್ತರಾಗಲೊಗೆದ
ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ತಿರುಹಿ ಮುರುಹಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡಿ ಹಿಳಿದು
ಏಕನಭವನೆಂಬ ದಿಟದ ಬಿಸಿಲಲೊಣಗಿಸುತ್ತೆ ಪಿಡಿದು
ಪುರಹರಪ್ರಸಾದದಿಂದೆ ರಂಜಿಸುತ್ತೆ ಗಂಜಿಯಿಟ್ಟು
ಶರಣಸಂಗದಿಂದೆ ಘಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಹೊಳಹನೊಪ್ಪವಿಟ್ಟು
ಪರಮನಂಘ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಚ್ಚದಂತು ಮಡಿಸಿ ಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿ
ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರೆಸೆವ ಮನದ ಮಡಿಯನೊಂದುಗೂಡಿ
ಸಕಳಭಕ್ತಜನಕೆ ಮನದ ಮಡಿಯನೀವುತಿರ್ಪನಲ್ಲಿ
ಸಕಳ ಶರಣಕುಲಕೆ ಸಿಂಗರಂಗಳೀವುತಿರ್ಪನಲ್ಲಿ
ಎನಿತುಪಾಸವಾದಡಲ್ಲಿ ಬಳಲದಳಲದೊಗೆವನೊಲಿದು
ಎನಿತು ಸಕುತಿಗುಂದೆ ಕುಂದದನಿತು ಮಿಗಿಲನೊಗೆವನೊಲಿದು

ಇಂತು ಕೆಲವು ಪಲವು ದಿವಸವೀ ಚರಿತ್ರದಿಂದಿರಲ್ಕೆ
ಕಂತುಹರನುವರಿದು ರಜತಗಿರಿಗೆ ಶರಣನಂ ತರಲ್ಕೆ
ನೆನೆದು ದೇವಗಣಕುಲಕ್ಕೆ ಬೆಸಸುತಿರ್ದನಭವನಲ್ಲಿ
ಮನುಜಲೋಕದೊಳಗೆ ತೊಳಗಿ ಮೆರೆವ ಚೋಳದೇಶದಲ್ಲಿ
ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರೆಂಬ ಭಕ್ತನಿರ್ಪನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು
ನೆರೆದು ನಡೆದು ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿ ಬನ್ನಿಯೆಂದು ಬೆಸಸೆ ಮಿಕ್ಕು
ನಡೆದು ದೇವಕೋಟಿ ಗಣಸಮೂಹವೆಲ್ಲವೆಯ್ದೆ ಬಂದು

ಮೃಡನ ಭಕ್ತ ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರಲ್ಲಿಗೊಲಿದು ಬಂದು
ಎನಗೆ ತನಗೆನುತ್ತೆ ವಸ್ತ್ರವೀಯಲಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ
ಘನಕೆ ಘನವಿದೆನಿಸಿ ಬೆಳೆಯೆ ಸಂತಸಂಬಡುತ್ತಲಿಂತೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರಿತ್ತ ಸೀರೆ ಒಗೆಯಲಾನು ಪಡೆದೆನೆನುತೆ
ತನ್ನ ಮನದೊಳುತ್ಸವಂಬಡುತ್ತಲಿಂತು ಸಂದುದೆನುತೆ
ಬಗೆವುತಿರ್ದನೊಗೆವುತಿರ್ದನೆನಿತನಿನಿತು ಸವೆಯದಲ್ಲಿ
ಒಗೆಯಲೊಗೆಯೆ ಮೇಲೆ ಸೀರೆ ರಾಸಿಯಾಗುತಿರ್ದವಲ್ಲಿ
ಒಂದುಪಾಸವೆರಡುಪಾಸವಾಗಲೊಗೆವುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಸಂದಿಸುತ್ತ ಪಲವುಪಾಸವಾಗಲೊಗೆವುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಒಗೆಯೆ ಬಳಸಿ ಸಕುತಿಗೆಟ್ಟು ಬೀಳುತೆರ್ದು ಮತ್ತೆಯೊಗೆದು
ಬಗೆಯೊಳಂಜೆನಂಜೆ ದೇವ ಹೋಗೆನುತ್ತೆ ಮೀರಿಯೊಗೆದು
ಒಗೆವುತೊಗೆವುತಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಭಕುತಿ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು
ನೆಗೆದು ನಿಷ್ಠೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ಮನದ ಮೊನೆಯೊಳುಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕು
ಮುಟ್ಟೆ ಕೆಲವು ಸೀರೆ ನಿರ್ಮಳಂಗಳಾಗುತಿರ್ದವಲ್ಲಿ
ದಿಟ್ಟಸಲ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸೀರೆ ನಿರ್ಮಳಂಗಳಾಗುತಿರ್ದವಲ್ಲಿ
ನೆನೆಯೆ ಸೀರೆಯೊಟ್ಟಲೆಲ್ಲ ನಿರ್ಮಳಂಗಳಾದವಲ್ಲಿ
ಮನದೊಳಂಜಿ ಗಣಸಮೂಹವರಿದೆನುತ್ತೆ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮ ವಶವಿದಲ್ಲದಲ್ಲೆನುತ್ತೆ ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲನೆಂದು
ತಮ್ಮೊಳೊಂದುಗೂಡಿ ರಜತಗಿರಿಗೆ ಭೋಂಕನೆಯ್ದಿ ಬಂದು

ದೇವದೇವ ಏನನೆಂಬೆವರಿದಿನೊಳಗೆ ತಾನೆಯರಿದು
ಭಾವದೊಳಗೆ ಎಳ್ಳನಿತ್ತು ಚಲನೆಯಿಲ್ಲ ನಿಷ್ಠೆ ಪಿರಿದು
ಎನಿತೆನಿತ್ತುಪಾಸವಾಗಲನಿತು ಮಿಗಿಲನೊಗೆವುತಿರ್ದ
ಎನಿತೆನಿತ್ತು ಸಗುತಿಗುಂದೆಯನಿತನಿತ್ತನೊಗೆವುತಿರ್ದ
ಅಭವ ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿರವದರಿದು
ವಿಭುವೆ ನೀವೆ ನಡೆದು ಕರುಣದಿಂದಲವರ ಮನವನೊರೆದು
ಕರುಣಸೆಂಬ ಬಿನ್ನಪಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯನಾಂತು ನಡೆದು ನೋಡಿ
ಗಿರಿಜೆ ಬಾರ ನೋಡ ಬಾರ ಬಾರೆನುತ್ತೆ ನಲಿದು ನೋಡಿ
ನಡೆದು ಬಂದು ಗಗನದಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂತೆಯುಮೆಯನಿರಿಸಿ
ಪೊಡವಿಗಿಳಿವುತೊಂದು ರೂಪನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೊಲಿದು ಧರಿಸಿ
ಗಜದ ಚರ್ಮಮಂ ಜಗಕ್ಕೆ ತೋರ್ಪ ಕಂತೆಯಾಗಿಸುತ್ತೆ
ನಿಜದ ರೂಪವಡಗಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತರೂಪ ತೋರಿಸುತ್ತೆ

ಒಗದೆ ಕಯಗಳಿದ್ದೆಯಾರುವುದಕೆ ಮುನ್ನವೆಯ್ದೆ ಬಂದು
ನೆಗೆದ ಘನನಿದಾಘದೊಳಗೆ ಹೊಳೆಯ ತಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರೆಂಬರಾರು ನೀವೆಯೆಂದು ನುಡಿಯೆ
ಹೊರಳುತಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ದೇವದೇವನಡಿಯ ಪಿಡಿಯೆ
ಬಂದಿರೆತ್ತಣಿಂದ ಬಿಸಿಲ್ ಕರಂ ನೆಳಲ್ಗೆ ಸಾರಿ ದೇವ
ಹಿಂದೆಯೊಗೆದ ಸೀರೆಯೊಟ್ಟಲಿಂದೆ ಘನವೆ ಕಂಥೆ ದೇವ
ಬಿಸಿಲುಗಳೆಯಲೀಗ ತಂದೆಯೊಗೆದು ಕೊಟ್ಟಪೆಂ ಮಹೇಶ
ಎಸೆವ ಚೆಲುವ ಬಿಳಿದುಮಾಡಿ ಒಗೆದುಕೊಟ್ಟಪೆಂ ಮಹೇಶ
ಎಂದಡಭವನಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುಡೆಯನೆ ಕೊಡುವ ತೆರದೆ
ಮಂದರಾಚಲಕ್ಕೆ ನಡೆವ ಸಂಚಕರವನೀವ ತೆರದೆ
ಕೊಟ್ಟು ನಾಳೆ ಜಾವದೊಳಗೆ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಪೋಗಲಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟಿ ಬಿದಿರ್ದು ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರೊಗೆವುತಿರ್ದರಲ್ಲಿ

ಇತ್ತಲಭವನೊಲಿದು ಬಂದು ಕಾಳಮೇಘತತಿಯನಂದು
ಚಿತ್ತಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಪೊಂದು ಬಗೆಯ ನೇಹರಸದೊಳೊಗೆದು
ನೆನೆಯೆ ಧರಣಿಯಂ ವಿಯತ್ತಳಂಗಳಂ ತೆರಳ್ಚಿ ತೀವೆ
ಘನನಿಕಾಯವೆಯ್ದೆ ಕರೆದವುದರೆ ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲ ತೀವೆ

ಕತ್ತಲಿಟ್ಟು ಕವಿದು ಕರೆವ ಮಳೆಗಳೊಳಗೆ ತೆರಳದಲ್ಲಿ
ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರೊಗೆವುತಿರ್ದರಲ್ಲಿ
ಒಗೆದನೊಗೆದನುದಯದಿಂದವಸ್ತಮಾನವಾಗಲೊಗೆದ
ಒಗೆದು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆವೊಗೆದು ಬಿರ್ಚಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಒಗೆದ
ಕರತಳಂಗಳೊಳಗೆ ಕೆಂಪು ಕೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿ ಸುಲಿಯಲೊಗೆದ
ಬೆರಲ ತುದಿಗಳೋಳಗೆಯರುಣಜಲದ ಧಾರೆಯೊಗೆಯಲೊಗೆದ
ಒಗೆಯಲೊಗೆಯೆ ಕಂಥೆ ಕರಿಕುವರಿದು ಪಿರಿದು ಕರ್ರನಾಗೆ
ಒಗೆಯೆ ಬಿಳಿದು ಹಾರಿ ಕರಿದು ತೋರಿ ಮಸಿಯ ಬಣ್ಣವಾಗೆ
ಕಂಥೆ ಕಾಳದಂತೆ ನೀಲದಂತೆ ಕರ್ರನಾಗಿ ತೋರೆ
ಕಂಥೆ ಕತ್ತಲಿಟ್ಟ ಗರಳದಂತೆ ರಾಹುವರ್ಣವೇರೆ
ಕಂಡು ಖಾತಿಗೊಂಡು ಚಿಂತೆಗೊಂಡು ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಸುಯ್ದು
ಕೊಂಡೆನಾವಹೊತ್ತಿನೊಳಗದೇನೆನುತ್ತೆ ಸುಯ್ದು ಬಯ್ದು
ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ ತಿರುಹಲಿಲ್ಲ ಮುರುಹಲಿಲ್ಲ ಮಳೆಗಳೊಳಗೆ
ಒಗೆಯಲಿಲ್ಲ ಹಿಂಡಲಿಲ್ಲ ತೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಮಳೆಗಳೊಳಗೆ

ಎಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದಂ ಮಹಾತ್ಮನಿಂತಿದಂ ನಮಃಶಿವಾಯ
ಎಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದಿತಿವರನಿಂತು ಕಂಥೆಯಿದು ನಮಃಶಿವಾಯ
ಎನುತೆ ಮತ್ತೆ ಒಗೆವುತಿರೆ ಸಹಸ್ರಕಿರಣನುದಯವಾಗೆ
ಮನದೊಳಲ್ಲಿ ಕಂತೆ ಧವಳಮಪ್ಪ ಚಿಂತೆ ಘನಮದಾಗೆ
ಎಂತು ಮಾಡುವೆಂ ಮಹೇಶಭಕ್ತನೀಗಳೆಯ್ದಿ ಬರ್ಪ
ನೆಂತು ನೋಳ್ಪೆನವರ ಮೊಗಮನಿಂತು ಶಿವನೆ ಬೇಡ ಬಪ್ಪ
ನೆಂದು ಮತ್ತೆ ಬರ್ಪ ದಾರಿಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೊಗೆಯೆ
ನೊಂದು ಮನದೊಳೇನನೆಂಬನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲೊಗೆಯೆ
ಕಂಥೆ ಕರಿದದಾಗಿ ಶಿವ ಚಿತ್ತಬಲ್ಲಿ ಬಿಳಿದದಾಗೆ
ಕಂತುಹರನುಮಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ಭಕ್ತವೇಷವಾಗೆ

ಬರುತಿರಲ್ಕೆ ತಿರುಕುರಂಪೆತೊಂಡರಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಕಂಡು
ಹರನೆ ಹರನೆ ಬಂದರೇವನೇವೆನೆಂದು ಭೀತಿಗೊಂಡು
ಸತ್ಯವಿಡಿದು ಸಮತೆಗೆಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಮೀರಿ ಮುಂದುವರಿದು
ನಿತ್ಯಪದದ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಮಿರ್ದು ನೆತ್ತಿಗೇರಿ ಮೀರಿ ನೆಗೆದು
ಧೈರ್ಯವಳಿದು ಲಜ್ಜೆಯುಳಿದು ಮನದೊಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಮೂಡಿ
ವೀರ್ಯವೆತ್ತಿ ನೆನಹು ಬತ್ತಿ ಪರಿಚ್ಛೇದವಿರದೆ ಮೂಡಿ
ಹುಸಿದು ಬರ್ದುಕುವಾಸೆಯಿಂದ ಸತ್ತಡೊಳ್ಳಿತೆಂಬ ತೆರದೆ
ಎಸೆವ ಕಂಥೆಗೆನ್ನ ತನುವನೊಗೆದುಕೊಡುವೆನೆಂಬ ತೆರದೆ
ಬಿಳಿದುಮಾಡಲಾರೆನೆಂದು ಪದತಳಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ವ ತೆರದೆ
ತಿಳಿದು ತನಗೆ ತಾನೆ ಮುಳಿದು ತನುವನೊಗೆದುಕೊಡುವ ತೆರದೆ
ಇದರೊಳಾಗದೆಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವನೊಗೆದುಕೊಡುವ ತೆರದೆ
ಅದಿರದಿಂತು ರಜತಗಿರಿಯೊಳೊಗೆದುಕೊಡುವೆನೆಂಬ ತೆರದೆ
ತನ್ನನೊಗೆದುಕೊಂಡನಾಹ ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡನಲ್ಲಿ
ಅನ್ನೆಗಂ ಮಹೇಶನರಿದು ಬೇಡ ಬೇಡೆನುತ್ತವಲ್ಲಿ
ಬರೆ ಮಹೇಶನಿಂದೆ ಮುನ್ನೆ ಶಿವನ ಹಸ್ತವಲ್ಲಿ ನೆಗೆದು
ಶಿರವನೆತ್ತಿ ಸಸಿನವಿರಿಸಿ ಹಸ್ತಮಸ್ತ[ಕಾ]ಗಲೊಲಿದು

ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿದವಲ್ಲಿ ಪರಮನೊಸಗೆ ಎಸೆದವಲ್ಲಿ
ಪುಷ್ಪಚಾಪವಿಪಿನದಹನನೆಂಬ ಕಹಳೆ ಕರೆದವಲ್ಲಿ
ಆಗಳಭವನೊಲಿದುಬಂದು ತನ್ನ ರೂಪ ನಲಿದು ತೋರೆ
ನಾಗಕಟಕವಿಂದುಜೂಟವೈದುಮುಖವನೊಪ್ಪಿ ತೋರೆ

ತವಕಿಸುತ್ತೆ ದಶಭುಜಂ ತ್ರಿನೇತ್ರದಿಂದಲೊಪ್ಪಿ ತೋರೆ
ರವಿಸಹಸ್ರಕೋಟಿಯಿಂದೆ ತೋರಿ ಮೀರಿ ಬೆಳಗಿ ತೋರೆ
ನೋಡ ಗಿರಿಜೆ ಗಣಸಮೂಹವೆಯ್ದೆ ಬಂದರಾಂತರುಂಟೆ
ನೋಡ ದೇವಲೋಕದೊಳಗೆ ಮಡಿಯನಿಂತು ಮಾಳ್ಪರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಕಂಥೆಗಿಂತು ತನ್ನ ತನುವನೊಗೆದುಕೊಂಡರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಘಾಸಿಗಿಂತು ನಿಂದು ತನ್ನ ತೊರೆದು ಮೆರೆದರುಂಟೆ
ಹುಸಿಯಲರಿಯದಚ್ಚ ಸತ್ಯಶರಣ ಬಾರ ಬಾರೆನುತ್ತೆ
ಹುಸಿಗೆ ಹೇಸಿ ನಿನ್ನನೊಗೆದುಕೊಂಡ ಕಂದ ಬಾರೆನುತ್ತೆ
ಎಂದು ತಿರುಕುರುಂಪೆತೊಂಡರಂ ಮಹೇಶನಪ್ಪಿಯಪ್ಪಿ
ಬಂದ ಗಣನಿಕಾಯಕಕ್ಕೆ ತೋರಿ ಹರುಷದಿಂದಲಪ್ಪಿ
ಧರಣಿಯೆಲ್ಲುಘೇಯೆನಲ್ಕೆ ಗಗನತಳಕೆ ಮೀರಿ ನೆಗೆದು
ಶರಣನಂ ವಿಮಾನದೊಳಗೆ ಹೊಗಿಸಿ ಬಯಲನುಗಿದು ಬಗಿದು
ರಜತಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಪ್ರತಿಷ್ಠನಾಗಿ
ಭುಜಗಭೂಷನವಗೆ ನಿತ್ಯಪದವನಿತ್ತು ನೋಡಿ ಬೀಗಿ
ದೇವವೃಂದದೊಳಗೆ ದೇವದೇವನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ದೇವನಿಕರಮಕುಟ ಘಟಿತ ಪಾದನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಶರಣಕುಲಸರೋಜತರುಣತರಣಿಕಿರಣನೆಸೆದನಲ್ಲಿ
ಶರಣಶರಧಿವರ್ಧನಪ್ರಭೂತಚಂದ್ರನೆಸೆದನಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಜನಮಯೂರಮೇಘನಿನದನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಹೃದಯಭಾವಭವನಚರಿತನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಅಮಮ ಸಕಳ ದೇವರಾಜರಾಜನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಅಮಮ ವಿಷಮ ವಿಷಧರಪ್ರಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯೆಸೆದನಲ್ಲಿ
ಕುಂಜರಾಸುರಾರಿ ಚರ್ಮವಸನನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ಕಂಜನಯನನಯನಕಂಜ ಲಸಿತಚರಣನೆಸೆದನಲ್ಲಿ
ಮಹಾದಾನಿ ಮಹಾದಾನಿ ಮಹಾದೇವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಮಹಾಕರುಣಿ ಹಂಪೆಯರಸ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಪ್ರಿಯವೊಗೆಯಲೊಗೆದ ತಿರುಕುರು
ಪೆಯ ತೊಂಡರ ಭೃತ್ಯನೆಂದು ಶಂಕರನಭವಂ ।
ಜಯಶೀಲಂ ಕೊಡುಗೆ ಸುಭ
ಕ್ತಿಯನೊಲವಿಂ ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೧೯. ತಂಡೇಶಪಿಳ್ಳೆಯರ ರಗಳೆ

ಮಾತೆಪಿತರರತಹಿತನುಗ್ರನ
ಜಾತಂ ತಂಡೇಶಪಿಳ್ಳೆಯಂ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ ।
ಭೂತಳದೊಳಗನುಪಮ ವಿ
ಖ್ಯಾತಂ ಭೂತೇಶ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು ನಲ್ಲೂರದೊಪ್ಪುವುದು
ಭಾಳಲೋಚನನ ಭಕ್ತಿಯ ಭರವನಪ್ಪುವುದು
ಅಲ್ಲಿಯಚ್ಯುತಭಟ್ಟನೆಂಬ ವಿಪ್ರಂ ನೋಡ
ವಲ್ಲಭಂ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನೋಡ
ಅವರ್ಗರಸಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯೆಂಬ ನಾಮದ ವನಿತೆ
ಅವರ ಸಂಪದವೆ ಪುರಕೆಲ್ಲ ಸಂಪದವನಿತೆ
ಧನದೊಳಂ ಧಾನ್ಯದೊಳಗಾವನುಂ ಸರಿಯಿಲ್ಲ
ಮನದಂತಿರಿರ್ಪ ಬಂಧುಗಳಿಂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ
ಪುತ್ರನೊರ್ವನುಮಿಲ್ಲದುಮ್ಮಳಂ ಪಿರಿದಾಗೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ತನಯನಂ ಬೇಡಲುದ್ಯತನಾಗೆ

ಆ ಊರೊಳೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೇಡಿತಂ ಕೊಡುತಿರ್ಪ
ದೇವನಣುಗಂ ತಂಡಪಿಳ್ಳೆವಸರಿಂದಿರ್ಪ
ಭೂಚರರ್ ಬಯಸಿ ಬರಲಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನೀವ
ಖೇಚರರ್ ಬೇಡಿ ಬರೆ ಬೇಡಿತಂ ಮುನ್ನೀವ
ಗರುಡರುಂ ಗಂಧರ್ವರುಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ
ಸುರರಸುರರಾಗಳುಂ ಬಯಸಿ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪ
ಕಿನ್ನರರ್ ಖೇಚರರ್ ನೆರೆದರ್ಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪ
ಪನ್ನಗರ್ ಸಿದ್ಧರಾತುರದೊಳರ್ಚಿಸುತಿರ್ಪ
ಚೆನ್ನ ಡೊಳ್ಳುಂ [ಗುಜ್ಜ]ಗಾಲಿಂದಲೊಪ್ಪಿರ್ಪ

ಪನ್ನಗಂ ನೆರೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ
ಆನೆಮೊಗದಿಂ ಕೈಯ ಕೋಡಿಂದಲೊಪ್ಪಿರ್ಪ
ನಾನಾವಿಳಾಸದಿಂ ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ
ಹರಪುತ್ರನಲ್ಲಿಗೈತಂದು ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ವರಪುತ್ರನಂ ಬೇಡಿ ಮಿಗೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ನಿಲೆ ವಿನಾಯಕನಲ್ಲಿ ಕರುಣದಿಂದಂ ಬಂದು
ಎಲೆ ವಿಪ್ರ ಕೊಟ್ಟೆನೇಳೊರ್ವ ಪುತ್ರನನೆಂದು
ಬೆಸಸೆ ಕಣ್ಬೆತ್ತಂಗೆ ನಿಳಯಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು
ಶಶಿಮುಖಿಗೆ ಪೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಮಿರಲಂದು
ಬಸುರೊಳಗೆ ಮಾಡಿತ್ತು ಗರ್ಭ ವಿಪ್ರನ ಸತಿಗೆ
ಮುಸುಡೊಳಗೆ ಮೂಡಿತ್ತು ಕಾಂತಿಯಾ ಕಾಮಿನಿಗೆ

ಒಂದೆಂಟು ಮಾಸದಿಂ ನವಮಾಸವಾಗುತಿರೆ
ಕಂದನಂ ಪಡೆದಳಾ ತಂದೆಯುತ್ಸವಿಸುತಿರೆ
ಪಡೆಯೆ ಸಂತಸದಿಂದ ಜಾತಕರ್ಮಂ ಮಾಡಿ
ಮೃಡನೆ ಶರಣೆನುತಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣಂ ಮಾಡಿ
ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯೆನಿಪ್ಪ ಗಣಪತಿಯ ಪೆಸರಿಟ್ಟು
ತಂಡತಂಡದ ಸುಖನಿಕಾಯಮಂ ಮುಂತಿಟ್ಟು
ಇರೆ ಬೆಳೆವುತಿರ್ದ ಹುರುಷೋತ್ಸವವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ
ಹರನೇಕನಿಷ್ಠೆ ಬೆಳೆವಂದದಿಂ ಘುಳುಘುಳಿಸಿ
ಬಳೆಯೆ ಬೆಳೆದುದು ದರಿದ್ರಂ ಬಾಲನೊಡನೊಡನೆ
ಹೊಳೆವ ಮಾಯೆಗೆ ಭಕ್ತಿ ಸೊಗಸದೆಂಬಂತೊಡನೆ
ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕಂ ಶಿವಂಗಂ ಸೇರಿದೆಂಬಂತೆ
ಚಂದ್ರಮಂಗಂ ತಮಕ್ಕಂ ಸೇರದೆಂಬಂತೆ
ಕರಲಸಾರುತೆಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತು ತೊಲಗುತ್ತಮಿರೆ
ಹೊಲದವೆಲ್ಲಂ ಹೊಲದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೋಗುತಿರೆ
ಮನೆಯದೆಲ್ಲಂ ಮನೆಯೊಳಂ ಮಾಯವಾಗುತಿರೆ
ನೆನೆದುದೆಲ್ಲಂ ನೆನಹಿನೊಳು ಬಚ್ಚೆಯಗುತಿರೆ

ಇಂತಾಂಗೆ ಪುರಜನಂ ಕಂಡೆಲೆಲೆ ವಿಪ್ರರೇ
ಎಂತಪ್ಪ ಕಂದನಂ ಪಡೆದಿರೆಲೆ ಭಟ್ಟರೇ
ಆವುದು ಮೂಹೂರ್ತವೀತಂ ಪುಟ್ಟಲಿಂತಾಯ್ತು
ಏವೇಳ್ವೆವೀತನಂ ನೋಡುವರ್ಗರಿದಾಯ್ತು

ಸಾಗಿಪರ್ಗೀತನಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳೆವುದು ಲೇಸು
ಬೇಗವಿನ್ನಿಂತು ಮಾಡಲ್ಕೆ ನಿಮಗಂ ಲೇಸು
ಎನಲೆನಗೆ ಹೊನ್ನುವುಂ ಚೆನ್ನುವುಂ ಕಂದನೇ
ಎನ್ನಗೆನ್ನ ಬಂಧುವುಂ ಬಳಗವುಂ ಕಂದನೇ
ಎನಗೆನ್ನ ಸಂಪದಂ ಸುಖರಸಂ ಕಂದನೇ
ಎನಗೆನ್ನ ಜೀವಮುಂ ಭಾವಮುಂ ಕಂದನೇ
ಮಗನಂ ಪರರ್ಗಿತ್ತು ಬರ್ಪ ಸಂಪದವೇಕೆ
ಮಗನುಳ್ಳ ಬಡತನಂ ಸಂಪದಂ ಸಿರಿಯೇಕೆ
ಎಂದೆನುತೆ ಮಗನಮಂ ಬಡತನಮುಮಂ ಬಿಡದೆ
ಅಂದಂದು ಜೀವಿಪ್ಪುದರಿದಾಗೆ ದೃಢಿಗೆಡದೆ
ಇರೆ ಪನ್ನೆರಳ್ಬರಿಸವಾದುದಾ ಪುತ್ರಂಗೆ
ಪುರಹರನ ಪರಮ ಭಕ್ತ್ಯುನ್ನತಚರಿತ್ರಂಗೆ

ಆಗೆ ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ಕಂಡೆಲೇ ವಿಪ್ರರೇ
ಈಗಳೊಂದನುಮಾನವಂ ಪೇಳ್ವೆವಪ್ಪರೇ
ನೆರೆದನೀಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮಗನೀತನಿಂದೆಮ್ಮ
ಕರುಗಳಂ ಕಾಯಲ್ಕೆ ಬಕುತಿ ತಪ್ಪದು ನಿಮ್ಮ
ಒಂದು ಕರುವಿಂಗೊರ್ಬಳಂ ಧಾನ್ಯಮಂ ಕೊಂಡು
ಬಂದು ಜೀವಿಪ್ಪುದೆನಲಂತದಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಕಂದ ನೀಂ ಕರುಗಾವ ಚೆಂದವಾಯ್ತೆನುತೋವಿ
ಕಂದನಂ ನೋಡುತಂ ಕಣ್ಣನೀರಂ ತೀವಿ
ಕರುಗಾವುದಕ್ಕೆ ಪಡೆದೆಂ ನಿನ್ನನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಹೆರೆಸೂಡಿದನ ಕರುಣವಿಂತು ಬಡತನ ಮಗನೆ
ಎಂದಿಂತು ಶೋಕಿಸುತೆ ಕರುಮರಿಗಳಂ ಕೂಡಿ
ಹಿಂದೆ ಕಿರಿದಂತರಂ ಬಂದು ಮಗನಂ ನೋಡಿ
ಮಗನೆ ನೀನರಿಯೆ ಸುಯಿದಾನದಿಂ ಕಾಯಯ್ಯ
ಮಗನೆ ಎನಗಂ ಪುಟ್ಟಿ ಈ ವಿಧಿಯನುಂಡಯ್ಯ
ಬಡತನಂ ಬೇರೆ ಕರುಗೆಟ್ಟೊಡಂತದು ಬೇರೆ
ಕಡು ದೂರಮಂ ಹೋಗದಿರು ಕಂದ ನೀನಾರೆ
ಹುಲಿ ಕರಡಿಯುಂಟು ಹದುಳಂ ಹೊಗೆಲೇ ಕಂದ
ಅಲಸದಿರು ನಿನಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬರ್ಪೆಂ ಕಂದ

ಎಂದು ಕಳುಪಲು ಕರುಗಳಂ ಪೊಡೆದು ಪೊಲದತ್ತೆ
ಬಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ವಿಪ್ರಂ ಮನಂ ಮರುಗುತ್ತೆ

ಹೋಗೆನುತೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತೆ ಬಂದಂ ಮನೆಗೆ
ಏಗೆಯ್ವೆನಿಂತು ವಿಧಿ ಮಾಡಿತೆನುತಂ ತನಗೆ
ಉಮ್ಮಳಂ ತಲೆಗೇರಿ ಸುಯ್ದು ಸಿಗ್ಗಾಗುತಂ
ದುಮ್ಮಾನವೆಯ್ದಿ ಬಡತನವನಂದೆಣಿಸುತಂ
ಇರೆ ಪಡುವ ಜಾವಕ್ಕೆ ಕರುಗಳನಿತಂ ಕೊಂಡು
ಬರೆ ಪುತ್ರನಂ ನೋಡಿ ಪಿರಿದು ಹರುಷಂಗೊಂಡು
ಲೇಸಾಯ್ತು ಮಗನಿಂತು ಬುದ್ಧಿಗಲಿತಂ ನೋಡ
ಲೇಸಿನ್ನು ಬಡತನಕ್ಕಂಜೆನಂಜೆಂ ನೋಡ
ಎಂದಿಂತು ನಾಲ್ಕೆರಡು ದಿವಸಂಗಳಂ ಕಳಿದು
ಸಂದ ಗೋವೃಂದದಾಡುಂಬೊಲನುಮಂ ತಿಳಿದು
ಕಲಿ ತಂಡಪಿಳ್ಳೆ ನುಡಿದಂ ತಂದೆಗಂದಿರದೆ
ಎಲೆಯಯ್ಯ ಕರುಗಳಂ ಕಾಯ್ವುದೇನೊಂದರಿದೆ
ಪಶುಗಳಂ ತಂದುಕೊಡು ಕಾದಪ್ಪೆನೆಂದೆನಲು
ಒಸೆದು ಪುತ್ರನನಪ್ಪಿ ನಡೆಗೊಂಡು ಭೋಂಕೆನಲು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳಂ ಕೂಡಿಸುತ್ತಂ ಹೊಡೆದು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನೂರು ಜೀವಧನಮಂ ಪಡೆದು
ಹಸುವಿಂಗೆಯೊಂದೊಂದು ಕೊಳಗ ಧಾನ್ಯಂ ಬಂದು
ಹಸಿವೋಡಿತೆನ್ನ ಮಗನಿಂದೆನ್ನ ಮನೆಗೆಂದು
ತಂದು ಪಶುವಂ ಕೂಡಿಕೊಟ್ಟು ಮಗನಂ ಕಳುಪೆ
ಬಂದು ಹುಲ್ಲುಳ್ಳ ಹೊಲದೊಳು ಗೋವುಗಳ ಕಳುಪೆ

ಇದ್ದಿದ್ದು ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯ ಬಲದ ಕಣ್ಕೆತ್ತೆ
ಇದ್ದಿದ್ದು ಗಗನದೊಳು ಬೆಳಗು ತನ್ನಂ ಮುತ್ತೆ
ಇಳಿತಂದನೊರ್ವ ಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಭೂತಳಕೆ
ಬೆಳಬೆಳಗುತಂ ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯಿರ್ದಾ ಹೊಲಕೆ
ಬಂದು ಹಸುಳೆಯ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು
ಸಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಉಪದೇಶಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮಗನೆ ಇದನಾರ್ಗೆಯುಂ ತೋರದಿರು ಬೀರದಿರು
ಮಗನೆ ಶಿವನಿಂದೆಯಂ ಕೇಳದಿರು ಕಾಣದಿರು
ಎನೆ ದೇವ ತಂದೆ ತಾಯೊಳಗಾಗಿಯುಂ ಪೇಳೆ
ಎನಗೆ ಕಣ್ಣುಂ ಗತಿಯು ನೀಮಾಗೆಯುಂ ಪೇಳೆ
ಎಂದಡಂ ಮಳಲ ಲಿಂಗವನಕ್ಕರಿಂ ತೋರಿ
ಎಂದು ಈ ಪರಿಯರ್ಚಿಸೆಂದು ಸುಖಮಂ ಸಾರಿ
ಮಯವಾದಂ ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಹೊಲದೊಳಗೆ

ಮಾಯೆ ಕಳಲುತ್ತಿರಲ್ಕಿತ್ತ ಬಾಲಕನೊಳಗೆ
ಜಾತಿಸೂತಕವಳಿದು ಜನ್ಮವಿರಹಿತನಾಗಿ
ನೂತನ ಶರೀರದಿಂ ಕೃತಕೃತ್ಯಮನಗಾಗಿ
ಮುನ್ನಿನಂತಲ್ಲದಡಿಗಡಿಗೆ ಕಳೆಯೇರುತಂ
ತನ್ನ ಮನದೊಳು ತಾನೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊರೆಯೇರುತಂ
ಇರೆ ಜೀವಧನವೆಲ್ಲ ಹುಲುಮೇದು ಹರುಷದಿಂ
ಬರಲವಂ ಕೊಂಡು ಪುರದೊಳಯಿಂಕೆ ರಾಗದಿಂ
ಬಂದು ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಪಶುಗಳೆಲ್ಲಂ ಮೆರೆಯೆ
ಎಂದಿನಂತಲ್ಲದಿಮ್ಮಡಿ ಹಾಲ್ಗಳಂ ಕರೆಯೆ
ಕಂಡು ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ಹರಸಿ ಹರುಷಂದಳೆದು
ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯರಿಗುಡುಗೊರೆಯನೆಲ್ಲರ್ ನಲಿದು
ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತಿರಲನಂತರಂ
ಪುಟ್ಟಿದಂ ಪೂರ್ವಾಚಲಾಗ್ರದೊಳು ರವಿ ಕರಂ
ಬೆಳಗಾಗೆ ಗೋನಿಕರಮಂ ಕೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟು
ಕಳಿದು ಪುರದಿಂ ಬಂದು ಹರುಷಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಗೋವುಗಳನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೇಯಲ್ಕೆ ಬೆಸನಿತ್ತು
ದೇವಂ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಪೊತ್ತು
ಆಹಾ ಎನಗೆ ನಿನ್ನೆ ಕರುಣಿಸಿದ ತಾಣವಿದು
ಆಹಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ನಿಂದಿರ್ದ ತಾಣವಿದು
ಎನುತಲ್ಲಿ ಹೊರಳುತಂ ಕುಂಬಿಕ್ಕಿ ಕುಣಿವುತಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಗುರುಪದವನೊಚ್ಚೊತ್ತಿ ತಣಿವುತಂ
ಜನನಮರಣಂಗಳಂ ರೂಪುಗೆಡಿಸಿದ ಗುರುವೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ತೀವಿ ನೆಲಸಿದ ಗುರುವೆ
ಕರ್ಮಮಂ ನೆರೆ ಕೆಡಿಸಿದಾ ಧರ್ಮಿ ಎಲೆ ಗುರುವೆ
ನಿರ್ಮಳಜ್ಞಾನದೊಳು ನೆಲಸಿದುತ್ತಮ ಗುರುವೆ
ಭವಭವಂಗಳ ಬಳಲಿಕೆಯನಾರಿಸಿದ ಗುರುವೆ
ನವನವಪ್ರೇಮದಿಂದೊಳಕೊಂಡ ಘನಗುರುವೆ
ವರಗುರುವೆ ಸದ್ಗುರುವೆ ಸತ್ಯಸಂಪದ ಗುರುವೆ
ಹರಿಬೊಮ್ಮರಾದ್ಯಂತವರಿಯದ ಮಹಾಗುರುವೆ

ಎಂದು ಸವಿನುಡಿಗಳಿಂ ಹೊಗಳುತ್ತೆ ಹೊಂಗುತ್ತೆ
ಮಂದೈಸಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಪುಳಕದಿಂ ಪೊಣ್ಮುತ್ತೆ
ಬಾಳಚೂತದ ನೆಳಲ ಪುಳಿನಸ್ಥಳದೊಳಂದು

ಬೋಳಯಿಸಿ ಕರೆದು ತಣಿಯದೆ ನೆನೆವುತಂ ಬಂದು
ಮಳಲಿಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿ
ಇಳಿವಶ್ರುಜಲದಿಂದೆ ಹಾರೈಸುತಂ ನೋಡಿ
ಮುಂಡಾಡಿ ಮೋಹಿಸುತೆ ಮುದ್ದಿಸುತೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊರ್ಬುತ್ತೆ ಕೊನರುತ್ತೆ ಕವಿದಪ್ಪಿ
ಕುಣಿವುತಂ ಕಕ್ಕೆಯೆಕ್ಕೆಯ ಹೊಗಳಂ ತಂದು
ತಣಿವಿಲ್ಲದರ್ಚಿಸುತೆ ನಡೆನೋಡುತಂ ನಿಂದು
ಪೂಜಿಸುತೆ ಪೂಜಿಸುತೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಗುತಂ
ಸೋಜಿಗದ ನೇಹದಿಂ ನೆರೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮರುಗುತಂ
ಎದ್ದೆದ್ದು ಕುಣಿಕುಣಿದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೋಡುತಂ
ಬಿದ್ದು ಭರವಿಡಿದು ಸುಖಜಲದೊಳಗೆ ಮೂಡುತಂ
ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕರೆಕರೆದು ಕೂಗಿಟ್ಟು ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಮುಡುಹಿಕ್ಕಿ ಕಡುವುಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚುತಂ
ಶಶಿಧರಾ ಶಂಕರಾ ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆಂ
ಪಶುಪತಿಯೆ ಪುರಹರಾ ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆಂ
ತರುಗಿರಿವನಂಗಳಿರ ಕಂಡಿರೇ ಪುಣ್ಯವಂ
ಹರನೆನ್ನ ಕೈಯೊಳರ್ಚಿಸಿಕೊಂಬಗಣ್ಯವಂ
ಗಿಳಿ ಹಂಸೆ ಕೋಕಿಳಮೆ ನೋಡಿದಿರೆ ಸಂಪದವ
ಅಳಿಕುಳಂಗಳಿರ ಕಂಡಿರೆ ಎನ್ನ ಶಿವಪದವ
ಆಹಾ ಮಹೇಶ್ವರಾ ಆಹಾ ಮದೀಶ್ವರಾ
ಆಹಾ ಕೃಪಾವಾರಿನಿಧಿ ಶಂಭು ಶಂಕರಾ

ಎಂದು ಪಶುಪತಿಗಿಂತು ಹಲುಬಿ ಸುಖಮಂ ನೆನೆದು
ಬಂದು ಕೊಳಲೂದಿ ಕರೆದಂ ಗೋಕುಲಮನಂದು
ಕರೆಯೆ ಮೇವಂ ಮರೆದು ಭೋಂಕನಾಲಿಸಿ ಕೇಳ್ದು
ನೊರೆವಾಯ್ಗಳರಳ್ವ ಕಿವಿ ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯ ತಾಳ್ದು
ಬಾಲಮಂ ಸುತ್ತೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಭೋಂಕನೆ ಬರಲು
ಹಾಲತಾಯ್ಗಳಿರ ಬನ್ನಿರೆಯೆಂದೆನುತ್ತಿರಲು
ತಂಡತಂಡದೆ ಬಂದು ನಿಂದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತೆ
ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯ ಮೈಯನಕ್ಕರಿಂ ನೆಕ್ಕುತ್ತೆ
ಹೂಂಕರಿಸುತೆಡೆಗಲಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಲಿಂಗಮಂ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸತಿದೆಂಬಂತೆ ಸರ್ವಾಂಗಮಂ
ಸಡಿಲಿಸುತ್ತಂ ಕರೆದವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ಸಾರೆ

ಮೃಡಭಕ್ತಿರಸಧಾರೆಯೆಂಬಂದದಿಂದ ಸೋರೆ
ತಂಡೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಮೂಡಿರ್ದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ತಂಡದಿಂ ಸುರಭಿವಿಂಡೈತಂದು ನೇಹಕ್ಕೆ
ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮಮೋಕ್ಷಂಗಳಂ ಕರೆವಂತೆ
ನಿರ್ಮಳದ ನಾಲ್ಕು ಮೊಲೆ ತೊರೆದು ಕರೆಯಲ್ಕಿಂತೆ
ಬಾಲಚಂದ್ರಂ ಮುಳುಗಿ ತೇಂಕಾಡುತಿರೆ ಕರೆದು
ನೀಲಗಳನಲ್ಲಿ ಮಧುರಮೆಯಾಗುತಿರೆ ಕರೆದು
ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಪುಣ್ಯವೋಲಯಿಸಿ ಬಂದಂತೆ
ಶಿವನ ಜೂಟದ ಶಶಿಯ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಳಿವಂತೆ
ಕರೆಗೊರಲ ಮೃಡನಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳ ಪಾಲುಂಡು
ಅರಕೆವಟ್ಟಾನಂದಮಯನಂತದಂ ಕಂಡು
ಗೋವುಗಳನೊಮ್ಮೆ ಶಿವಲಿಂಗಮುಮನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಭಾವಿಸುತ್ತಪ್ಪಿಕೊಳುತಾರುತ್ತಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕುಣಿವುತಂ ಮಡುಗಟ್ಟಿ ಕರಗುತಂ
ಗಡಿಗೆಟ್ಟ ಪುಳಕಂಗಳಿಂದೆ ಪುದಿದೇಳುತಂ

ಇಂತು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾರತಿಯೊಳಾಡುತಂ
ಸಂತತಂ ಶಿವಭಕ್ತಿರಸದೊಳೋಲಾಡುತಂ
ಇರಲಸ್ತಮಯವಾಗೆ ಗೋನಿಕರಮಂ ಕೊಂಡು
ಚರಿತದಿಂದಂ ಬಂದು ಪುರದತ್ತ ನಡೆಗೊಂಡು
ಬಂದವರವರ ಮನೆಗೆ ಪಶುಗಳಂ ಕಳುಪುತ್ತೆ
ನಿಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮನೆಗೆ ಪುಗುತಂದು ಬಾಳುತ್ತೆ
ಈ ತೆರದೊಳುಂ ಪಲವು ದಿವಸಂಗಳಾಗುತಿರೆ
ಏತೆರದೊಳವರವರ ಮನೆಯ ಹಸು ಕರೆಯದಿರೆ
ಜೀವಧನದೊಡೆಯರೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ಓವೊ ಅಚ್ಯುತಭಟ್ಟರೇ ಪರಿಯಿದೇನೆಂದು
ಕರೆಯಲೊಂದಿನಿತಿಲ್ಲ ಪಾಲ ಮಾತಿನ್ನೇಕೆ
ಅರಿದಾಯ್ತು ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯ ಕಾಹು ತಾನೇಕೆ
ಒಂದೆರಡು ದಿನವದಕ್ಕೇನೆಂದೆನುತ್ತಿರಲು
ಮರುಗದೇಂ ಮಾಣ್ಬವೇ ಮಕ್ಕಳ್ಗೆ ಎರೆದಿಲ್ಲ
ಕರುವಿಂಗೆ ಮೊದಲಾಗಿಯೊಂದು ಹನಿ ಹಾಲಿಲ್ಲ
ಹಸುವೆಮಗೆ ಪಾಲ್ ನಿಮಗಿದೇನೆಂಬ ಪರಿಯಯ್ಯ
ಪೊಸತೆಮಗೆ ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯ ಕಾಹು ಬೇಡಯ್ಯ
ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಪುತ್ರನಂ ಕರೆದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು

ನಿನಗಿದೇಂ ಮಗನೆ ನಾವೆಂತಕ್ಕೆ ಕೂಳ್ಗಂಡು
ಬದುಕಿದೆವೆನುತ್ತಿರಲಿದೇನನುದ್ಯೋಗಿಸಿದೆ
ಮುದದಿಂದೆ ಪೇಳಯ್ಯ ಪಶುವನೆಂತಾಡಿಸಿದೆ
ಹುಲ್ಲುಂಟು ನೀರುಂಟು ಹಾಲಿಲ್ಲದೇಂ ಮಗನೆ
ಎಲ್ಲಿರ್ದೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಾವುತ್ತಿರ್ದೆ ಪೇಳ್ ಮಗನೆ
ಎಂದಡೀ ಭವಿಗಳ್ಗೆ ಪೇಳಲೇಕೆಂಬಂತೆ
ಇಂದುಧರಪೂಜೆಯಂ ಬೀರೆ ನಾನೆಂಬಂತೆ
ಪಶುವಾರು ನೀವಾರಿದೇಕೆಂದು ಮುನಿವಂತೆ
ಪಶುಪತಿಯನರಿಯದವರೇನರಿವರೆಂಬಂತೆ
ಭಕ್ತಿಯಭಿಮಾನಿ ಪೂಜಾಮೌನಿ ಸುಮ್ಮನಿರೆ
ಯುಕ್ತಿಗೆಟ್ಟವರೆಲ್ಲವೊಲಿದಂತೆ ನುಡಿವುತಿರೆ

ಅಂದು ಅಚ್ಯುತಭಟ್ಟರೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿದು
ಇಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ್ತಗಿದು
ಕೇಳಿರೇ ಇಂದಿಂಗೆ ಎನ್ನ ಮಾತಂ ಸಲಿಸಿ
ನಾಳೆ ಕರೆಯದಡೆ ಬಳಿಕವನ ಕಾಹಂ ಬಿಡಿಸಿ
ಎಂದವರ್ಗಳಂ ಕಳುಪಿ ಚಿಂತೆಯಿಂ ಪಟ್ಟಿರಲು
ಕಂದನಂ ನುಡಿಯಲಾರದೆ ಮೂಗುವಟ್ಟಿರಲು
ಬೆಳಗಾದುದೀಶಂ ಪ್ರಸನ್ನನೆಂದೆಂಬಂತೆ
ಬೆಳಗಾಯ್ತು ತಂಡಪಿಳ್ಳೆಯ ಶುಭೋದಯದಂತೆ
ಆಗಳೆದ್ದೆಂದಿನಂದದೆ ಪಶುಗಳಂ ಕೂಡಿ
ಪೋಗಲೆಂದಿರ್ದ ಮಗನಂ ಹರುಷದಿಂ ನೋಡಿ
ಏನೆಂದಡಂ ನುಡಿಯೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಪೆ ಮಗನೆ
ನೀನೇವೆ ನಮ್ಮ ವಿಧಿ ಮಾಡುತ್ತವಿರೆ ಮಗನೆ
ಎಲೆ ಮಗನೆ ಸುಯಿದಾನದಿಂದೆ ಕಾವುದು ಕಂದ
ಎಲೆಯಯ್ಯ ಬಾಯ ಕುಟುಕಂ ತೆಗೆಯದಿರು ಕಂದ

ಎಂದಾತನಂ ಕಳುಪಿ ಕಾಣದಂದದೆ ಹಿಂದೆ
ಹಿಂದುಗೊಂಡೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಪೋಗುತಂ ಮುಂದೆ
ಒಂದು ಮರನೇರಿ ನೋಡುವೆನಿವಂ ಮಾಳ್ಪುದಂ
ಅಂದಂದು ಪಾಲ್ಬಚ್ಚೆಯಾಗಿ ಬರಿದಪ್ಪುದಂ
ಎಂದೆನುತ್ತೊಂದು ಮರದೊಳಗವಿತು ಕೊಂಡಿರಲು
ಬಂದನೆಂದಿನ ತೆರದೆ ಗೋವುಗಳು ಬರುತಿರಲು
ಹೊಡೆದನೈ ಹುಲ್ಲುಳ್ಳ ಹೊಲದೊಳಗೆ ಪಶುಗಳಂ

ನಡೆದನ್ನೈ ಪೂಜಿಸುವ ಠಾವಿಂಗೆ ನಿಶ್ಚಳಂ
ಹಾಡುತಂ ಹೊಗಳುತಂ ಮಳಲಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಂ
ಮಾಡುತಂ ಸಿಂಗರಿಸಿದಂ ಪ್ರೇಮಪುಂಗವಂ
ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕಾಡಹೂಗಳನೆಯ್ದೆ ತಿರಿತಂದು
ಹಿಂಗದೊಲವಿಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಡೆತಂದು
ಎನ್ನ ಶಶಿಮೌಳಿಯಭಿಷೇಕದರಸಿಯರಿರಾ
ಎನ್ನ ಶಂಕರನ ಪಂಚಾಮೃತಪ್ರಿಯರಿರಾ
ಅಮೃತರಸ ಪೂರ್ಣಸ್ತನಾನೀಕ ನಿಧಿಗಳಿರ
ಅಮೃತಕರಧರವಾಹನಪ್ರಿಯಾವಳಿಗಳಿರ
ಬನ್ನಿರೇ ಎಂದು ಕರೆವಾ ಕೊಳಲ ದನಿವಿಡಿದು
ಮುನ್ನವೇ ಮೊಗವೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಂದಣಿ ವಡೆದು
ಭೋರೆಂದು ಬರೆ ಕಾಣುತೊಂದನೊಂದಂ ಕರೆಯೆ
ಹಾರೈಸುತಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ನೆರೆ ಕರೆಯೆ
ಕರೆಯೆ ನೆರೆ ತೀವುತ್ತೆ ಹಾಲಹಳ್ಳಂ ಹರಿಯೆ
ನೆರೆ ಮನದ ಭಕ್ತಂಗೆ ಸುಖರಸಂಗಳು ಸುರಿಯೆ

ಇತ್ತಲಾ ಮರದಿಂದಲಿಳಿದನಾ ಪಾತಕಂ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಭಕ್ತಿ ವೇಧಿಸದಾತ್ಮಘಾತಕಂ
ಈಪರಿಯಲೇ ಮಾಳ್ಪೆ ಲೇಸು ಲೇಸೆಲೆ ಮಗನೆ
ಈಪರಿಯಲೆನ್ನ ಗಂಟಲನರಿವರೇ ಮಗನೆ
ಎನುತೆನುತೆ ಶಿವ ಶಿವನೆ ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವ
ಮನದೊಳೆಳ್ಳನಿತು ಶಿವಭಕ್ತಿರದ ದುರ್ಭಾವ
ನೆಯ್ತಂದು ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಮುಟ್ಟುತಿರೆ ಕಂಡು
ಸಯ್ತಿರದೆ ತಂಡೇಶನುರಿದೆದ್ದು ಕೋಲ್ಗೊಂಡು
ಎತ್ತಿದಡೆ ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಕೋಲ್ ಕೊಡಲಿಯಂತಿರಲು
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ ಕರಿವದನನಿತ್ತಂತಿರಲು
ಕೆಡೆ ಕೆಡೆ ಶಿವದ್ರೋಹಿ ಲಿಂಗಮಂ ಮುಟ್ಟುವಾ
ಘಡ ಕುನ್ನಿ ಭವಿ ನಾಯೆ ಒಡೆಯನಂ ಮುಟ್ಟುವಾ

ಎನುತೆ ಹೊಡೆದಂ ಹೊಡೆದನಮ್ಮಮ್ಮ ತಂಡೇಶ
ಮನವಾರಲಿತ್ತಲವತರಿಸಲ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ
ನಾಗುತಿರಲೆಯ್ತಂದು ಮೈ ನೊಂದಿತೇ ತಂದೆ
ಪೂಗೆ ಮೃದುತರವಪ್ಪ ತನು ಕಂದಿತೇ ತಂದೆ
ಪಾಪಕರ್ಮಂ ಮುಟ್ಟಿದನೆ ಮುಟ್ಟಿದನೆ ದೇವ

ತಾಪತ್ರಯದ ಮರುಳ್ಮೆಯ್ ಮುಟ್ಟಿದನೆ ದೇವ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆ ನೊಂದ್ಯೆ ತಂದೆ ಎನುತಮಿರೆ
ಎಂದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತಿರೆ
ಇತ್ತಲೇರ್ವಡೆದ ಪಾರ್ವಂ ಮೆಲ್ಲನೆಚ್ಚತ್ತು
ಒತ್ತರಿಸಿದೇರಿಂದವೆಂತಕ್ಕೆಯೆಚ್ಚತ್ತು
ಕಂದಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನನಿರಿವರೇ ಎನುತಮಿರೆ
ನೊಂದು ಬಾಯಾರಿ ತಣ್ಣೀರ್ತಣ್ಣೀಯೆನುತಮಿರೆ
ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಿನ್ನುವಿರ್ದಪನೆನುತೆ
ಭವಿ ಪಾಪಿ ಪಾಪಿ ಪಾತಕ ಬೀಳು ಬೀಳೆನುತೆ
ತಲೆ ದುಟುದುಟನೆಯುರುಳೆ ಹೊಯ್ದನಾ ತಂದೆಯಂ
ನೆಲನರಿಯೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಳೆದನಾ ತಂದೆಯಂ

ಹೊಯ್ದು ತಿರುಗಲ್ಕೆ ಪೊರಮಟ್ಟನಾ ಲಿಂಗದೊಳು
ಅಯ್ದು ಮುಖವೀರೈದು ಭುಜವೆಸೆಯೆ ಲಿಂಗದೊಳು
ಕಯ್ಯ ತಲೆ ಮಯ್ಯ ತಲೆ ಕಾಲ ಕಣ್ಣಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ನಿಂದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪೆ
ಇರಲು ಹೂಮಳೆಯೆರಗಿ ಸುರಿದವಾ ಹೊಲದೊಳಗೆ
ತರತರದೆ ತನತನಗೆ ದುಂದುಭಿಕುಳಂ ಮೊಳಗೆ
ಕಹಳೆಗಳ್ ಕರೆಯೆ ಶಂಖದ ನಾದವುಣ್ಮುತಿರೆ
ಬಹುವಿಧದ ರೂಪಿಂದೆ ಗಣಸಮಿತಿ ನೆರೆವುತಿರೆ
ನೋಡಯ್ಯ ನಂದೀಶ ನೋಡೇಕನಿಷ್ಠನಂ
ನೋಡುವಡೆ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳಿಂದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಂ
ಕಡುನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಹೊಲದೊಳರ್ಚಿಸಿದರಿಂತುಂಟೆ
ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ತಂದೆಯಂ ಕೊಂದು ತೋರಿದರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ಬೇರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಗತಿಮತಿಯಾನೆ ಬೇರುಂಟೆ
ಎನಗೆ ಬಳಗಂ ಬಂಧುಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರು ನೋಡ
ಎನಗೆ ಸತಿಯುಂ ಸುತುರುವೆನ್ನ ಭಕ್ತರು ನೋಡ
ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಬಂದ ಗಣವೃಂದಕ್ಕೆ ತೋರುತಂ ತೊಳಗುತಂ
ಆನೀಶನಿನ್ನೆನಗೆ ತಂಡೇಶ ನೀನೆಂದು
ಆನುಂಡ ಶೇಷಪ್ರಸಾದವದು ನಿನಗೆಂದು
ತಂಡೇಶಪಿಳ್ಳೆಯಗೊರ್ಲಿದು ಬೀಳುಡೆಯಿತ್ತು

ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಬಾಯ ತುಂಬುಲವಿತ್ತು
ನಿನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿದವಂಗಿನ್ನೊಂದು ಭವವುಂಟೆ
ನಿನ್ನ ಕೈಮುಟ್ಟಿದವಗಿನ್ನೊಂದು ಸಾವುಂಟೆ
[ಹೆ]ತ್ತವನನೆತ್ತೆಂದು ಕರುಣದಿಂದೆತ್ತಿಸುತೆ
ಚಿತ್ತಜಹರಂ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಆಡಿದ ಹೊಲಂಬೆರಸಿ ನೆಗೆದನಾಕಾಶಕ್ಕೆ
ನೋಡಿದ ಮೃಗಂಬೆರಸಿ ನೆಗೆದನಾಕಾಶಕ್ಕೆ
ಕರೆದ ಪಶುಗಳ್ವೆರಸಿ ನೆಗೆದನಾಕಾಶಕ್ಕೆ
ಕರೆಗೊರಲ ನೀರನೊಲವಿಂದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಬಂದು ತಂಡೇಶಂಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ನಿಂದ ಗಣಸಂತತಿಯ ನಡುವೆ ನೇಹಂಬಟ್ಟು
ಕೈಲಾಸದೊಳಗೆಲ್ಲ ಗುಡಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸುತೆ
ಶೈಲಜೆಗೆ ತೋರುತಂ ಮೋಹದಿಂ ಮುದ್ದಿಸುತೆ
ತಾರಾದ್ರಿಯರಮನೆಯೊಳಪ್ರತಿಮನೊಪ್ಪಿದಂ
ಮಾರಮದಮಥನನಾನಂದಮಯನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹರಿವಿರಿಂಚ್ಯಾದ್ಯಮರಮಕುಟಪದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಜನಹೃದಯಸರಸಿಜಭಾನುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಸಂತಾನಜಳನಿಧಿಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಕುಲ ಕಲ್ಪಕುಜವನಚೈತ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಾಳಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ಭೂತೇಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶೂಲಧರನೊಪ್ಪಿದಂ ಶಶಿಮೌಳಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ ಶಂಭುವೊಪ್ಪಿರ್ದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭವನೊಪ್ಪಿದಂ ಭರ್ಗನೊಪ್ಪಿರ್ದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಎನ್ನ ನಿಧಿಯೆನ್ನ ಸುಧೆಯೆನ್ನ ಗುರುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಎನ್ನರಸ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಈಶ ಪಿತನೆಂದರಿದು ನಿ
ಜೇಶನ ಬೆಸದಿಂದೆ ಬರಿಯ ಪಿತನನಳಿದ ತಂ ।
ಡೇಶನ ಸುತನೆಂದೆನಗೆ ಮ
ಹೇಶಂ ಕರುಣಿಸುಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೨೦. ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರ ರಗಳೆ

ಸ್ಥಳ ೧

ಪರಿ[ಯ] ಳಿಗೆ ಹುಲಿಗೆರೆಗಳೊಳ
ಗರುಹನ ಮಸ್ತಕವನೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ಹರನೀ ।
ಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆದಂ ವಾಗೀ
ಶ್ವರದೇವರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವನೊಲಿದು ನಾಟ್ಯವಾಡಿದ ಚೋಳ
ದೇಶವೊಪ್ಪಿರ್ಪುದೀ ಜಗಕಧಿಕಮದು ಕೇಳ
ಅಲ್ಲಿ ತಿರುವಾರೂರೆನಿಪ್ಪ ಪೆರ್ಮೆಯ ಪುರಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮೆರೆವುತಿರ್ಪುದುನ್ನತಕರಂ
ಆ ಪುರದೊಳುದಯಿಸಿದನೊರ್ವ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಂ
ಭೂಪರಂ ತಲೆವಾಗಿಸುವ ವಾಕ್ಯವರ್ಧಕಂ
ವಾಗೀಶನೆಂಬ ನಾಮದೊಳಿರ್ಪನುತ್ತಮಂ
ರಾಗದಿಂ ವಾಣಿ ಮೆಚ್ಚುವ ಜಾಣಿನುತ್ತಮಂ
ಆತನಿಂ ಪಿರಿಯಳೊರ್ವಳು ಮಹಾಶಿವಭಕ್ತಿ
ನೂತನ ತಿರುವರುಘೆಯೆಂಬೂರೊಳಾ ಭಕ್ತೆ
ಇರೆ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿನಾಚಿಯರೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಹರನನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಯೊಳರ್ಚಿಸುವ ನೇಮದಿಂ

ಇತ್ತಲಾ ವಾಗೀಶನೊಂದು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಪತ್ತಿರ್ದ ಪೂರ್ವವಾಸನೆಯಿಂದ
ಆರುಹತ ದೀಕ್ಷೆಯೊಳಗತಿ ಚಪಳತರನಾಗಿ
ಆರುವಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ತರ್ಕಕರ್ಕಶನಾಗಿ
ತನ್ನ ಹೆಸರಂ ಧರ್ಮಸೇನಪಂಡಿತರೆಂದು

ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು
ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಶಿಷ್ಯರಂ ಸವಣರಂ ಮಾಡಿ
ಎಂಟುಮಡಿ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ನೆರೆ ಕೂಡಿ
ಎಂತಪ್ಪ ಸಮಯಮಂ ತರ್ಕದಿಂದಂ ಗೆಲುತೆ
ಎಂತಪ್ಪ ವಿದ್ವಾಂಸರಂ ವಾದದಿಂ ಗೆಲುತೆ
ಸವಣರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡತಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಿರಲು
ಭುವನದೊಳಗಾವನುಂ ವಾದದಿಂ ಪುಗದಿರಲು

ಕರಿ ತುರಗ ವಸ್ತು ವಾಹನ ಸಂಪದವನುಳ್ಳ
ಪರಿವಾ ಪದಾತಿರಥಸಂಕುಳಂಗಳನುಳ್ಳ
ಮನ್ನೆಯಂ ಬಂದು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡ
ನನ್ನೆಯಂ ತಾನಿದೆಂದರಿಯದೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡ
ನಿಂತೆಸೆವ ಮನ್ನೆಯಂಗುಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ
ಸಂತಸುಖದಿಂದಲ್ಲಿ ಜಿನಸಮಯವಂ ಕೂಡಿ
ಕರಿಗೋಡನುಗುಳ್ವ ಬೇತಾಳರ ಬಳಗದಂತೆ
ನೆರೆದು ಜೊಯ್ಗರೆವ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಾರವೆಯೆಂತೆ
ತಲೆದರಿಸಿಕೊಂಡ ಜೋನೆಗರ ಜಂಗುಳಿಯಂತೆ
ಎಲೆಗಳೆದು ಬತ್ತಲಿಸಿ ನಿಂದ ತರುಕುಳದಂತೆ
ಬೇಗೆವರಿದರೆಬೆಂದ ಕಾಳುಗೊರಡುಗಳಂತೆ
ಮಾಗಿಯೊಳು ಗೂಡುಗೊಂಡಿರ್ಪ ಕಪಿಕುಲದಂತೆ
ಬರತ ಬಳ್ಳುವಿನಂತೆ ತರಿದ ಕೋಳಿಗಳಂತೆ
ಮೊರೆಯಿಡುವ ಹಗರಣದ ಮರುಳ ಮಂತಣದಂತೆ
ಕುಂಚದ ಕನಿಷ್ಕರುಂ ತರಟಿನ ವಿಡಂಗರುಂ
ಮಿಂಚುದಲೆಯೊಣಕರುಂ ನಿಡುಗಯ್ಯ ದಡಿಗರುಂ
ಗುಂಡಿಗೆಯ ಚಂಡಿಗಳು ತಲೆದರಿದ ಹೊರಸುಗಳು
ಉಂಡೆದಲೆಯುತ್ತುಕರು ಸದೆದ ಮುದುಹದ್ದುಗಳು
ಹರಿದ ಥಟ್ಟಿನ ಹರುಕುಗಳು ಮಲದ ಹಡಿಕೆಗಳು
ಮುರಿದ ಹಾವಸೆಹಲ್ಲ ಹರುವಾಯ ತುರುಚಿಗಳು
ಬತ್ತಲೆಯ ಬಾಳ್ವಿಣಂಗಳು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿರಲು
ಕತ್ತಲಿಪ ಹಾಳೊಡಲ ಹಡಣಗಳು ಕುಳ್ಳಿರಲು
ನಾರಿವಾಣದ ನರಿಗಳೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರಲು
ಸಾರವರತಂಗವಸ್ಥಿರರಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು
ನಡುವೆ ಮೆರೆದಂ ಧರ್ಮಸೇನಪಂಡಿತನಲ್ಲಿ

ಕಡು ತೇಜವಾ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ತೀವಿದುದಲ್ಲಿ
ಆನೆಯುಂ ಕುದುರೆಯುಂ ಕೊಡೆಗಳು ಸವಣರ್ಗೆ
ಸೇನೆಯುಂ ಭಂಡಾರಮುಂ ಕೂಡೆ ಋಷಿಯರ್ಗೆ
ನೆರೆ ಸವಣರಾಣೆ ಸವಣರ ಘೋಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವ ಸವಣರ ಪೂಜೆಯುತ್ಸಾಹವಂತಲ್ಲಿ
ಇಂತು ಮೆರೆದೆಂಬತ್ತು ವರುಷಂಬರಂ ಸಲಲು
ಸಂತತಂ ಜಿನರಾಜ ಪಟ್ಟದೊಳು ಸಲೆ ನಿಲಲು

ಇತ್ತಲಾ ತಿರುವರುಘೆಯೆಂಬ ಶಿವಪುರದೊಳಗೆ
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯನರ್ಚಿಸಲು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ
ಮಿಗೆ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿನಾಚಿಯರಲ್ಲಿ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಸೊಗಯಿಸುವ ಕಂಪುಳ್ಳ ಹೂಗಳಂ ಮುಂತಿಟ್ಟು
ತಿಳಿದ ಕೊಳನರ್ಘ್ಯಯಾನಾನಂದದಿಂ ತಂದು
ಪುಳಕವುಬ್ಬರಿಸೆ ನಲವಿಂದೆ ಹತ್ತಿರೆ ಬಂದು
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು ಧೂಪಾರತಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು
ಸಜ್ಜನಸ್ನೇಹದಿಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಆರೋಗಿಸಲ್ಕೊಟ್ಟು ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು
ಮಾರಾರಿ ಶರಣೆಂದು ಭೃತ್ಯತ್ವಮಂ ಪೊತ್ತು
ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಪಟ್ಟಿರ್ದು ಕಾವುದೀಶ್ವರಯೆಂದು
ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕರುಣಿಸಭವಾ ಎಂದು
ಮಿಗೆ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿನಾಚಿಯರೊಮ್ಮೆಯುಂ ಕರಂ
ಬಗೆಗುಂದಿ ಮರುಗಿ ಶಶಿಮೌಳಿಗೆ ನಿರಂತರಂ
ಎನ್ನ ತಮ್ಮನನಿಂತು ಮಾಡುವರೆ ಶಂಕರಾ
ನಿನ್ನತ್ತಲಭಿಮುಖಂ ಮಾಡಿಕೋ ಶಶಿಧರಾ
ಹೊನ್ನಂಬನಿಂತು ನೀರೊಳಗೆಚ್ಚ ತೆರನಾಯ್ತು
ರನ್ನಮಂ ಕೆರ್ಪಿನ ಕುಣಿಕೆಗಿಕ್ಕಿದಂತಾಯ್ತು
ವಾಗೀಶ್ವರನ ಸುಮತಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತವದೆ
ಸಾಗಿಸಿದ ಪ್ರಾಯಂ ನಿರರ್ಥವಾಗುತ್ತವದೆ
ಲೋಚಿನೊಳಗಿರ್ದಿಂತು ಬಾಚುಗರುವಾದನೇ
ವಾಚಾಳರೊಳಗಿರ್ದನಾಚಾರಿಯಾದನೆ
ನರಕಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಿಹ ದರುಶದೊಳಿರ್ದನೇ
ಹರನಜಿಯದೆ ತನಗೆ ತಾನೆ ಹಗೆಗೊಂಡನೇ
ಅಯ್ಯೋ ಮಹಾಕರುಣಿ ಕರುಣಿಸಯ್ಯೋ ಶಿವನೆ
ಅಯ್ಯೋ ದಯಾಪರ ಕೃಪೆಮಾಡೆಲೇ ಹರನೆ

ಎಂದಿಂತು ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯೊಳೊಮ್ಮೆಯುಂ
ಸಂದಣಿಸಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆಯುಂ
ಶಶಿಧರಂ ಕೇಳ್ದು ನಲವಿಂದೆ ಕರುಣಂ ಮಾಡಿ
ಶಶಿಮುಖಿಗೆ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಪೆಯೊಳೊಡಗೂಡಿ
ನುಡಿದಂ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂ ಪೋಗೆಂದು ಶೂಲೆಯಂ
ಕೆಡುವ ವಾಗೀಶ್ವರನನೆತ್ತುವ ಜ್ವಾಲೆಯಂ

ಬೆಸಸೆ ಬಂದುದು ಸವಣಗುಲಕೆ ಮಾರಿಯ ತೆರದೆ
ಅಸವಸದ ಜೈನಾವಳಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ತೆರದೆ
ಬಂದು ಹತ್ತಿತ್ತು ವಾಗೀಶ್ವರನನಾ ಶೂಲೆ
ನಿಂದವಯವಂಗಳೊಳಗಂ ಸುಟ್ಟುದಾ ಶೂಲೆ
ಕೊಂಕಿರ್ದ ಚಿತ್ತವಂ ಕಾಸಿ ತಿದ್ದುವ ತೆರದೆ
ಭೋಂಕನುರಿವರಿವುತೇರಿತ್ತು ದೇಹದೊಳುರದೆ
ಪೊರಳುತಿರ್ದಂ ನಿಲ್ಲದಾಟಕೋಟಲೆಗೊಂಡು
ಕೆರಳುತಿರ್ದರು ಸವಣರೆಲ್ಲಾ ಮನಂಗೊಂಡು
ನೆರೆದುದೇಳೆಂಟುಸಾವಿರ ಶಿಷ್ಯಸಂಕುಳಂ
ತರದಿಂದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ದುದು ನಿರಾಕುಳಂ
ಬಂದು ಮೈಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಹವ್ವನೆ ಹಾರಿ
ನಿಂದು ಮಂತ್ರಿಸಲೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಭಯವೇರಿ

ಮಂತ್ರಿಸಿದರಲ್ಲಿ ತಂಥಾಣ ಪಂಥಾಣೆಂದು
ಸಂತತ ಸಮಂತಭದ್ರಾಣಿ ಗಿದ್ರಾಣೆಂದು
ಮಂತ್ರಿಸಲು ಕುಂಚವುರಿದವು ಧಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂದು
ಮಂತ್ರಿಸುವರಾ ಜಿಹ್ವೆ ಸೀಳಿದವು ಸೌಳೆಂದು
ಮೋರೆಗಳು ಸೀದು ಥಟ್ಟುರಿದು ಗುಂಡಿಗೆ ಬಿರಿದು
ತಾರೇಳೆ ಕಂದಿ ಮೈಬೆಂದು ಜಗ್ಗನೆ ಜರಿದು
ಸವಣರೆಲ್ಲಂ ಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟು ಬೆಬ್ಬಳಿಯೋಗಿ
ತಮತಮಗೆ ಸುಯ್ದು ಮನವಿಕ್ಕಿ ನೆರೆ ಮರುಳಾಗಿ
ಇನ್ನೇನೊ ಮುಡುಹಿದರ್ ಪಂಡಿತರ್ ದಿಟವೆಂದು
ಇನ್ನೇಂ ನಮೋರುಹಂತಾಣ ಮುಡುಹಿದರೆಂದು

ಎನುತಿರಲು ವಾಗೀಶನವಯವಂ ಸೀಳುತಂ
ತನುವನಿರ್ಬಗಿಮಾಡಿ ಹರಣಮಂ ಹೋಳುತಂ

ನಡೆ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿನಾಚಿಯರಲ್ಲಿಗೆಂಬಂತೆ
ಬಡ ದೈವದಲ್ಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ನಡೆಯೆಂಬಂತೆ
ಒಡಲೊಳಗೆ ಶೂಲೆ ಉಷ್ಣಜ್ವಾಲೆ ಮಿಗೆ ನೆಗೆದು
ಕೆಡೆದಿರ್ದು ಬಿರ್ದು ಪಟ್ಟಿರ್ದು ಪೊರಳುತ್ತಿರ್ದು
ತನ್ನ ಮನದಂತಃಸ್ಥವರಿವ ಶಿಷ್ಯನ ಕರೆದು
ಎನ್ನನೆಮ್ಮಕ್ಕನಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡು ಪೋಗೆಂದು
ಗುರುಪೂಜೆಯರುಹಂತಪೂಜೆಯೆಂದುಸುರಲ್ಕೆ
ಹರಣಮಂ ಕಾವುದು ಮಹೋಪಕಾರವೆನಲ್ಕೆ
ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರು ಬಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊಳಂದು
ಅಸ್ಯಮರನಿಂ ಮಾಡಿದೊಂದೇಣಿಯಂ ತಂದು
ಆರುವುಂ ಕಾಣದೇಳದ ಹೊತ್ತಿನೊಳು ಬಂದು
ನೇರಿತಾಗಿಯೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತುಕೊಳುತಂ ನಿಂದು
ಸುರುಕೆನ್ನದಾವೂರ ಬಾಗಿಲುಗಳಂ ಕಳಿದು
ಬರವರಲು ತಾಪವಾರುತೆ ಶೀತಳಂ ಸುಳಿದು
ವಾಗೀಶ್ವರನ ಮನಂ ನಂಬುಗೆಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ
ಬೇಗದಿಂ ಬಂದರಾ ಶಿವಪುರಕ್ಕಂತಾಗಿ
ತಿರುವರುಘೆಯಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು ದೇವಾಲಯದೆ
ಹೊರೆಯ ಕೊಂಡದ ತಡಿಯೊಳಿಳುಹಿ ಹೋದರು ಭರದೆ
ನೆನಹಿಂದೆ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿಯರ ಭಾವಂ ನಿಂದು
ಮನದೊಳಗೆ ಹರಕರುಣದುಂ ನೆನೆವುತಿರಲಂದು
ಬೆಳಗಾಗಲೆಂದಿನಂದದೆ ಪೂಗಳಂ ಕೊಂಡು
ತಿಳಿದಗ್ಘವಣಿಗಳಂ ತಳೆದು ನೇಹಂಗೊಂಡು
ಹರನರ್ಚನೆಗೆ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿಯರು ನಡೆಗೊಂಡು
ಬರುತವಿರಲೊಡನೆಯ್ದಿ ಬರ್ಪ ಸಖಿಯರು ಕಂಡು
ವಾಗೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ಬಿದ್ದಯ್ದನೆಲೆ ತಾಯೆ
ರಾಗದಿಂ ಕೊಂಡದ ತಡಿಯೊಳೈದನೆಲೆ ತಾಯೆ
ಎಂದಡೆನಗೆಲ್ಲಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿದಂ ಹೇಳಿರೇ
ಕುಂದನಾಡುವರೆ ನೀವೆನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಿರೇ
ಸತ್ತವನನೇಕೆ ಪೆಸರ್ಗೊಳುತಲಿರ್ದಪಿರವ್ವ
ಇತ್ತಲೇಕವನೇಕೆ ಬಂದಪಂ ಪುಸಿಯವ್ವ
ಬೆಳಗೆತ್ತ ತಮವೆತ್ತ ಸುಧೆಯತ್ತ ವಿಷವೆತ್ತ
ತಿಳಿವೆತ್ತ ಮರವೆತ್ತ ಸಸಿಯೆತ್ತ ಬಿಸುಪೆತ್ತ
ಅನೇಕೆಯವನೇಕೆಯಿಂತು ನುಡಿವರೆಯವ್ವ

ಈ ನುಡಿಯ ನುಡಿವರೇ ಶಿವಯೆನ್ನಿರೇಯವ್ವ
ಎನಲಿಲ್ಲಯಿಲ್ಲ ದಿಟವೈಯ್ದನೈಯ್ದನೆ ತಾಯೆ
ಮನವಾರೆ ಶರಣೆನುತೆ ಹೊರಳುತಿದ್ದನೆ ತಾಯೆ
ನೋಡಿರೇ ನಿಮ್ಮಾಣೆ ಹುಸಿಯಲ್ಲವೆನುತಮಿರೆ
ನೋಡಿರೇ ಕೊಂಡದ ತಡಿಯಲ್ಲೈದನೆನುತಮಿರೆ
ಬರುತಲ್ಲಿ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿಯರಾತನಂ ಕಂಡು
ಹರಹರಾಯೆನುತೆ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿಯೇ ಕೊಂಡು
ಇಡಿರೇ ವಿಭೂತಿಯಂ ಪಾತಕನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ
ಇಡಿರೇ ಮಹಾಪಾತಕದೊಳಿರ್ದವಂಗಲ್ಲಿ
ಎಂದು ಭಸಿತವನಿಡಿಸಿ ಬಳಿಕ ಕರುಣಿಸಿ ನೋಡೆ
ಬಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತೆ ಶೋಕವಕ್ಕಾಡೆ
ತಾಯೆ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ ಮರುಳಂಗೆ ಮೂರ್ಖಂಗೆ
ತಾಯೇ ದಯಾಪರೇ ಕೃಪೆಮಾಡನಾಥಂಗೆ

ಎನುತಿರಲು ಕರುಣದಿಂ ನೋಡಿ ಕೈವಿಡಿದೆತ್ತಿ
ಮನಸಿಜಾರಿಯೆ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ
ಪರಿ[ಯ]ಳಿಗೆಯಂ ನೆನೆದು ಹುಲಿಗೆರೆಯುಮಂ ನೆನೆದು
ಹರನ ನಿಲವಂ ನೆನೆದು ನಿಜಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ನೆನೆದು
ನಡೆತಂದು ಕೊಂಡದೊಳ್ ಮುಳುಗಿಸಲ್ಕಂತಲ್ಲಿ
ಮೃಡಕರುಣದಿಂ ಶಿವಜ್ಞಾನವುದಯಿಸಲಲ್ಲಿ
ಬಂದು ಶಿವನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪದದೊಳ್ಕೆಡೆದು
ನಿಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ದುಃಖವನೊಡೆದು
ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿಯರಿಂದೆ ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆಂ
ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟವನೆಯ್ದೆ ಗೆಲಿದು ನಿಮಗೊದವಿದೆಂ
ಶಶಿಧರಾ ಶಂಕರಾ ಶಿವನೇ ಸದಾಶಿವಾ
ಪಶುಪತಿಯೆ ಭೂತೇಶ್ವರಾ ಭವಾನೀಧವಾ
ದೇವರಾದಿತ್ಯ ದೇವರ ಗಂಡ ಕರುಣಿಪುದು
ದೇವಕುಲಜೀವಭವವಿಸ್ತಾರ ಕರುಣಿಪುದು
ಸರ್ವಾಪರಾಧಿಗಜ್ಞಂಗೆನಗೆ ಕರುಣಿಪುದು
ಸರ್ವನಿಂದ್ಯಾನಿಧಿ ಕನಿಷ್ಠಂಗೆ ಕರುಣಿಪುದು
ದೇವಾ ಮಹಾಂಧಕೂಪದೊಳಿರ್ದ ಕಷ್ಟಂಗೆ
ದೇವಾ ನಿಜಾಂಘ್ರಿಗೆರಗದ ಕಷ್ಟದುಷ್ಟಂಗೆ
ಎಡಹಂಚ ದೈವದೊಳು ತೊಡರ್ದು ಮರುಳಾದಂಗೆ

ಕೆಡುವ ಹುಟ್ಟುವ ಸಾವರೊಡನೆ ಲಘುವಾದಂಗೆ
ಕರುಣಿಸೆಲೆ ದೇವ ಮರನಾಗಿರ್ದೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಕರುಣಿಸೆಲೆ ತಂದೆ ಕಲ್ಲಾಗಿರ್ದೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಾಗುತಿರ್ದೆಂ ದೇವ
ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಬರಡುಗರೆವುತಿರ್ದೆಂ ದೇವ
ಕಬ್ಬಿರಲು ಕಬ್ಬುನವ ಕಡಿವುತಿರ್ದೆಂ ದೇವ
ಪಬ್ಬಿ ಬೆಳಗಿರ ಮಬ್ಬಿನೊಳಗೆ ನಿಂದೆಂ ದೇವ
ಇನನಿರಲು ಮಿಂಚುವುಳುವರಸುತಿರ್ಪವನಂತೆ
ಇನಿದಿರಲು ಕೈಪೆಯಂ ಕರ್ದುಕಿ ಕುಡಿವವನಂತೆ
ಚರಿಗೆಯಂ ಹೊಕ್ಕು ನೀಚರಿಗೆ ನಗೆಗೆಡೆಯಾಗಿ
ನೆರೆದ ಬತ್ತಲಿಗರೊಡನಿರ್ದು ಬರುದೊರೆಯೋಗಿ
ದೇವಾ ಬಯಲ್ದೊರೆಯನೀಸುತಿರ್ದೆಂ ಗುರುವೆ
ದೇವಾ ಕನಿಷ್ಠರೊಡನೊರಲುತಿರ್ದೆಂ ಪ್ರಭುವೆ
ಶಿರವಿಲ್ಲದಟ್ಟೆಯಂತಿರುತಿರ್ದೆನೆಲೆ ದೇವ
ಧರೆ ಮೆಚ್ಚದಶುಭದಿಂ ಮುಚ್ಚಿರ್ದೆನೆಲೆ ದೇವ
ಮುಂದಿರ್ದ ಸುಧೆಯನೊಲ್ಲದೆ ವಿಷಕೆ ಪರಿವಂತೆ
ಬಂದಿರ್ದ ಪರುಷವೊಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಗೆ ಪರಿವಂತೆ
ನಿನ್ನನೊಲ್ಲದೆ ನರಕಜೀವನಕ್ಕೆಳಸಿದೆಂ
ನಿನ್ನನರಿಯದೆ ಹಲವು ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಬಳಸಿದೆಂ
ಕಯ್ಯಲುಂಡುಂ ಬತ್ತಲಿರ್ದುಂ ನಗಿಸಿಕೊಂಡೆ
ಅಯ್ಯಲಾ ಇಂತು ನಾಯುಣ್ಣದ ವಿಧಿಯನುಂಡೆ
ಏನೆಂಬೆನೀಶ್ವರಾ ಕಾವುದೆನ್ನಂ ದೇವ
ನಾನಾ ವಿಧದ ನರಕದೊಳಗಿರ್ದೆ ನಾಂ ದೇವ
ತಲೆಪರಿದು ಕಣ್ಣರಿದು ಬೆಗಡುಗೊಂಡೆಂ ತಂದೆ
ನೆಲನುಂ ಕೆಲಂ ಹೇಸೆ ಸುಳಿವುತಿರ್ದೆಂ ತಂದೆ
ಗಗನಕುಸುಮದೊಳು ಫಲವರಸುತಿರ್ದೆಂ ದೇವ
ಮೃಗತೃಷ್ಣೆಯೊಳು ಜಲವನರಸುತಿರ್ದೆಂ ದೇವ
ಮೊಲದ ತಲೆಯೊಳು ಕೋಡುನರಸುತಿರ್ದೆಂ ದೇವ
ತಲೆಯನಗಲಿರಿಸಿ ನೋಡಲ್ಕೆ ನಿಂದೆಂ ದೇವ
ಕಣ್ಬೆತ್ತು ಸೂರ್ಯನಂ ಕಾಣದಿರ್ದೆಂ ಪ್ರಭುವೆ
ಮಣ್ಬೆತ್ತು ಬೆಳೆಯುಲ್ಲದೀಚುವೊದೆಂ ವಿಭುವೆ
ಜೀವವಂ ಪಡೆದು ಜೀವನ್ಮೃತಕನಾಗಿರ್ದೆ

ಆವುದುಂ ಮುಂದುದೋರದೆ ಮರುಳನಾಗಿರ್ದೆ
ದೇವಾ ಮಹಾದೇವ ಕರುಣದಿಂದಂ ನೋಡ
ದೇವಾ ಮಹಾದೇವ ಕೃಪೆಯೊಳೆನ್ನಂ ನೋಡ
ನೀಂ ನೆನೆಯೆ ಹರಿ ಬೊಮ್ಮ ಸುರಪರಾಗರೆ ದೇವ
ನೀಂ ನೆನೆಯೆ ಸಕಲ ಬೊಮ್ಮಾಂಡವಾಗದೆ ದೇವ
ನೀಂ ಮರೆಯೆ ಸುರಪ ಹರಿ ಬೊಮ್ಮರೆಂಬವರುಂಟೆ
ನೀಂ ಮುಳಿಯೆ ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನೊಂದು ತಲೆಯುಂಟೆ
ಇಂತಪ್ಪ ನಿನ್ನನರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಸಂತತಂ ಕುದಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಂಡೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಕರುಣಿಪುದು ಕಾವುದೀಕ್ಷಿಪುದು ರಕ್ಷಿಪುದೀಶ
ಭರದಿಂದಲೆನಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡುವುದು ಸರ್ವೇಶ
ಎಂದಿಂತು ತನ್ನ ದುಃಖಂಗಳಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ
ಅಂದಂತು ಶಂಭುವಂ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಹಾರೈಸೆ
ಹರುಷದಿಂ ದೇವರುತ್ಸವಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಮಿರೆ
ತಿರುವರುಘೆಯೊಳುಂ ಸಂತತಂ ಸುಖದೊಳಿರೆಯಿರೆ

ಸ್ಥಲ ೨

ಕುರುಡಂ ಕಣ್ಬಡೆದಂತೆ ಬಂಜೆ ಮಗನಂ ಪೆತ್ತಂತೆ ದಾರಿದ್ರನಾ
ದರದಿಂದಂ ನಿಧಿಗಂಡವೋಲ್ ಕ್ಷಪಣತ್ವಂ ಪಿಂಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತನಾ
ಗಿರುತಾಶಾಂಬುಧಿವಾಡಬಾನಲನನಾನಂದಾಬ್ಧಿಯಂ ಕಾಲಸಂ
ಹರನಂ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ದನುತ್ತಮಮಹೇಶಂ ಮಚ್ಚೆ ವಾಗೀಶ್ವರಂ ॥

ಇಂತು ತಿರುವರುಘೆಯೊಳು ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿನಾಚಿಯರುಂ ತಾನುಂ ಪರಮ ಹರುಷದಿಂ ಪಿರಿಯೊಡೆಯರಪ್ಪ ಗುರುತರ ಸೋಮನಾಥನಂಪ್ರಿಯನಾನಂದದಿಂದರ್ಚಿಸುತ್ತುವಿರಲಿತ್ತಲು–

ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಋಷಿಯರುಂ ಜೈನರುಂ ಮನ್ನೆಯರುಂ ತಮ್ಮ ಗುರುವಪ್ಪ ಧರ್ಮಸೇನಪಂಡಿತರೇನಾದರೆಂದರಿಯದೆ ಶೂಲೆಗಾರದೆ ನಾಲಗೆಯಂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಮುಡುಹಿದರೋ ಜ್ವರಕ್ಕಾರದರುಹಂತಾಯೆಂದರೋ ಜಿನ ಜಿನಂ ಬಲ್ಲನೆಂದು ತಮ್ಮೊಳು ಮುಮ್ಮಳಿಗೊಂಡುಮ್ಮಳಂ ಪುಟ್ಟಿ ಸೇಡುಪತ್ತಿದ ಕೋಡಗದ ಹಿಂಡು ಹರಿವಂತೆ ಪರಿಪರಿದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಸದಿಗಳೊಳಂ, ಚರಿಗೆಯ ಮನೆಗಳೊಳಂ, ಜೈನರ ಜಂಗುಳಿಯೊಳಂ, ಕಂತಿಯರ ಮಂತಣದೊಳಂ, ತಲೆದರಿವ ನೆಲೆಗಳೊಳಂ, ಚೌವೀಸತೀರ್ಥಕರ ಚಾವಡಿಯೊಳಂ, ಪುರದೊಳಂ, ವನದೊಳಂ, ಕೆರೆಯೊಳಂ, ತೊರೆಯೊಳಂ ಕೂಡೆ ತೊಳಲ್ದರಸಿ ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕರ್ಣಪರಂಪರೆಯಿಂ ತಿರುವರುಘೆಯೆಂಬ ಪುರದೊಳಿರ್ದಪರೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು, ತಮ್ಮ ಗುರುವಪ್ಪ ಧರ್ಮಸೇನಪಂಡಿತರನ್ಯಸಮಯು ಗಳಾದಡವೇನಪ್ಪನರುಹಂತಂ ಪರಿಕಿಸಂ; ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಂ ಪಳಿವಂ; ಶಾಂತಿನಾಥಂ ಸಂತೈಸಂ;

ಸಮಂತಭದ್ರಂ ಸಮಯಂಗುಡಂ; ಜೈನರ್ ಜರೆವರು; ಅರುಹನಾರಡಿಗೊಂಬಂ; ಇಂತಿರಲಾಗ ದಿಂತಿರ್ದಡೆ ಸವಣಗುಲಕ್ಕೆ ಕಂದು, ಜೈನಸಂತತಿಗೆ ಕುಂದು, ಋಷಿಯರ್ಗೆ ನಿಂದೆ, ಪರಸಮಯಕ್ಕೆ ನಗೆಗೆಡೆ. ನಮ್ಮೊಳೊರ್ವ ಪ್ರಬುದ್ಧನಂ ಧರ್ಮಸೇನಪಂಡಿತರಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಕರೆಯಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವುದಿಲ್ಲದಡದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಂ ನೆಗಳ್ವುದೆಂದೆಲ್ಲರುಂ ನೆನೆದು, ಕರೆದೊರ್ವ ಪಿರಿಯರೆನಿಸುವ ರಿಸಿಯರಂ ತಿರುವರುಘೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಭರದಿಂದೆ ಕಳುಪಲವರ್ಬಂದು,

ಮುಳಿದು, ಬೆಳಗಂ ತಿಳುಪಲು ಬರ್ಪ ಕತ್ತಲೆಯರಸಾಳಿನಂತೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಗೆ ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು, ಪುರಹರನಪ್ಪ ಪಿರಿಯೊಡೆಯರನಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಶ್ರೀ ಗುರು ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರಂ ಕಂಡು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು, ಜಿನ ನಮೋಸ್ತು ಜಿನ ಎಂದು ಪೊಡಮಡಲಾ ನುಡಿ ಕಿವಿಯೊಳಲಗಂ ತಿರುಪಿದಂತಾಗೆ ಸುಡುಸುಡೆಂದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ, ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದು ಕಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಜನ್ಮದ್ವೇಷಿಯಂ ಜಡಿದಾರುಹತನಂ ಸುಡುನುಡಿಗಳಿಂ ನುಡಿಯಲಂತವಂ ಮುಂತಿರಲಮ್ಮದೆ ಪಿರಿಯ ಜೈನಂ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಅರುಹಂತಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನೆರೆದ ಸವಣರ್ಗೆ ಕರಂಗಳಂ ಮುಗಿದು, ಎಮಗಂ ನಿಮಗಂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರ್ಗಂ ಬರ್ಪನಲ್ಲೆನ್ನನಿಂದು ನಿಂದಿಸಿದ ನಿಂದೆಯಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲಮ್ಮೆನೆಂದಾತಂ ಮಾತಂ ಮಾಣ್ಬುದುಂ, ವೀತರಾಗರೆಲ್ಲಂ ವಿಗತಚೇತನರಾಗಿ ಧರ್ಮಮಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಪಾಪಮಂ ಮುಂತಿಕ್ಕಿ ಸಮಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸೊಗಸದೆ ಕ್ಷುದ್ರಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯಿಂದರಸಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಪದಾತಿಬಲಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರಂಗಳು ವಡಬಾಗ್ನಿಯಂ ಮುತ್ತುವಂತೆ ತಿರುವರುಘೆಯಂ ಮುತ್ತಿ ಶಿವಾಲಯದೊಳಿರ್ದ ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರಂ[ಬ] ತಲೆವಿಂಡುಗಳು ಚಂದ್ರಾಸಮಂ ಪಿಡಿವಂತೆ ಪಿಡಿದು ತಂದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಮೋನದಿಂದೇರಿಸಿ ಜಿನಸಮುಯವೆಂಬೊಣಗಿದ ಮರಕ್ಕೆ ಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚಂ ತಪ್ಪಂತೆ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕುಮ್ಮಹದಿಂ ತಂದು, ಪುರದ ನಡುವಣ ಹಿರಿಯ ಬಸದಿಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪತಂಗದ ಕುಲದ ನಡುವಣ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಂತಿರ್ದ ಶ್ರೀಗುರು ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರ್ಗೆಂಟು ಸಾವಿರ ಶಿಷ್ಯರು ಮೊದಲಾರಸುಮಗಂ ಬೆರಸು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು, 'ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಂತಾದಡೆಮಗೆಂತು? ಶಿಕ್ಷಿಸುವರುಂ ನೀವೆ; ರಕ್ಷಿಸುವರುಂ ನೀವೆ; ಆನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮವು, ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮವು, ಭಂಡಾರಂ ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತಾಂಗರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಂ ನಿಮ್ಮವು. ದೇವಾ, ನೀವೀಗಳ್ ಕೈಕೊಂಡಿಪ್ಪನ್ಯ ಸಮಯವೇಷಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಿನಂತಾರುಹತವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯೆ, ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರು ಕೇಳ್ದು,

ಅನ್ಯಸಮಯವೆಂಬ ನುಡಿಯೊಡನೆ ಕಡು ಕೆರಳ್ದುರಿದೆದ್ದು ಗದ್ದುಗೆವೊಯ್ದೆಲೆಲೆ ಪತಿಯನರಿಯದ ಪಾತಕರಿರಾ, ಸಮಯವರಿಯದ ತಮಿಗಳಿರಾ, ಒಡೆಯನನರಿಯದ ಕಡುಮೂರ್ಖರಿರಾ, ಹೆತ್ತನನರಿಯದ ಹೆಡ್ಡರಿರಾ, ರಕ್ಷಿಸುವನನರಿಯದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿರಾ, ನೆನೆಯಿಪನನರಿಯದ ಮನೋವಂಚಕರಿರಾ, ಗಿರಿಶನನರಿಯದ ವಾಗ್ವಂಚಕರಿರಾ, ಯಂತ್ರವಾಹಕನನರಿಯದ ಸರ್ವಾಂಗ ವಂಚಕರಿರಾ, ದೇವನನರಿಯದ ಜೀವವಂಚಕರಿರಾ, ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ನಮಃಶಿವಾಯ ನಮಃಶಿವಾಯ, ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನುಡಿವುದೆ ಕಷ್ಟಂ. ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟುವುದೆ ನರಕಂ. ನಿಮ್ಮರುಹಂತನೆಂಬ ಮರುಳದೈವವೆಲ್ಲಿಯದೆತ್ತಣಿಂ ಬಂದುದು; ಆರುಟ್ಟರಿವೆ ! ವೇದದೊಳಿಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲ, ಪುರಾಣಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀವಿಂತು ನಿಮ್ಮ ದೈವವಿಂತು. ಕುಂಟೆಂಟು ವಿಧಿ, ಕುರುಡ ನಾನಾ ವಿಧಿಯೆಂಬಂತೆಂದಪರೆಂಬಂತೆ

ಮೂಗನಂ ನುಡಿಯಿಸುವಂತೆ, ಹೆಳವನಂ ನಡೆಯಿಸುವಂತೆ, ಕಿವುಡನಂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ನಿಮ್ಮಂ ತಿಳುಪುವಡೆನ್ನಳವಲ್ಲಂ. ಪರುಷವಂ ಪಡೆದವಂ ಜಲಗಿಗೆಳಸುವನೆ? ಅಮೃತವನುಂಡವಂ ಓಗರಕ್ಕೆ ಬಯಸುವನೆ? ಕಲ್ಪತರುವನಪ್ಪಿದವಂ ಮುಳ್ಳುಮರಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವನೆ ಬೆಳಗಿನೊಳಿರ್ದಂಗೆ ತಮವುಂಟೆ? ಅನೇಕ, ನೀವೇಕೆ! ಚೀಃ ನಿಮ್ಮ ವೇಷಂ ನಿಮಗೆ. ಎನ್ನೊಡನೆ ಜಾಣೆಂದುಲಿವುತಿರದೆ ಮಾಣಿ ಭೋ, ಮಾಣಿ ಭೋ. ಕುಹಕದ ಕುನ್ನಿಗಳಿರಾ, ಬಹುವಿಧದ ಬತ್ತಲೆಗಳಿರಾ, ಕ್ಷುದ್ರಮಂತ್ರದ ಮುದ್ದೆಗಳಿರಾ. ಕುಮಂತ್ರದ ಘುಟಿಕೆಗಳಿರಾ, ತರ್ಕದ ಬೆಕ್ಕುಗಳಿರಾ, ನಿಧಾನವನರಿಯದ ನಿರ್ದೈವರಿರಾ, ನುಡಿಯದಿರಿ ನುಡಿಯದಿರಿಯೆಂದು ಪರಸಮಯಪರಿಚ್ಛೇದಿ ಸತ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನಂ ಧೈರ್ಯಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪ ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರು ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸಲೊಡಂ,

ಕೇಳ್ದ ಸವಣರೆಲ್ಲಂ ಠಕ್ಕಿನುಂಡೆಯಂ ಮೆಲಿದಂತೆ, ಗಗನದಿಂ ಬಿದ್ದಂತೆ, ಕೆಸರೊಳದ್ದಂತೆ, ಕತ್ತಲೆಯೊಳಿದ್ದಂತೆ, ಸುಮ್ಮಾನಂಗುಂದಿ ದುಮ್ಮಾನಂ ಕವಿದು ತಮ್ಮೊಳೊಂದುಗೂಡಿ ಕೃತ್ರಿಮವಂ ನೆನೆದು, ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ಧರ್ಮವೆಂಬ ತಮ್ಮ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಕೊಡಲಿಯಂ ಕೊಂಬಂತೆ, ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗರೆಂಬಂತೆ, ಶಿವ ಶಿವ ಮುನ್ನಂ ತಮಗೆ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರಂ ದಂಡಿಸಲು ಬಗೆದು ಕೃತ ಸಂಕೇತರಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು 'ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಿಸುವಡೆಮ್ಮಳವಲ್ಲಂ. ನಿಮ್ಮೂರ್ಗೆಬಿಜಯಂ ಗೆಯ್ವುದೆಂದು' ಮನದೊಳು ವಿಷಮಂ, ವಚನದೊಳುಪಚಾರಮಂ ತಳೆದು, ಬಹುನಾಯಕರು ನೆರೆದೊರ್ವ ದಂಡನಾಯಕನಂ ಸುಯ್ದಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪಲಾತಂ ವಜ್ರಮಂ ಸೀಳಲೊಡರ್ಚುವಂತೆ, ಬಯಲಂ ಕತ್ತರಿಸಲು ಬಗೆವಂತೆ. ಮೇರುವನೊಡೆಯಿಸಲು ನೆನೆವಂತೆ ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರಂ ದಂಡಿಸಲೆಂದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಪುರದ ಹೊರಗಣ ಮಾಳಿಗೆಯೊಳು ಕಣ್ಣೊಳು ನೋಡಲರಿದೆನಿಸುವ ಸುಣ್ಣವಂ ಸುರಿದವರಂ ಪುಗಿಸಿ, ಮುಚ್ಚುಳಂ ಮುಚ್ಚಿ, ಮೇಗಣ ಗವಾಕ್ಷದಿಂ ನೂರಾರು ಪಕ್ಕಲೆಗಳ ನೆತ್ತಿ ನೀರಂ ಸುರಿಯೆ, ಕೆಲಂಗೊಂಡು ಕುಕ್ಕುಳಂಗುದಿವುತಂ ಬರೆ, ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರು ಕಂಡು ಗಂಗಾಧರಾ, ಚಂದ್ರಶೇಖರಾ, ಭೂತಿವಿಲಸಿತಪ್ರಭುವೇ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆಂದು ಶಿವನಂ ಕರೆವುತ್ತಿರಲು,

ಉಷ್ಣವೆಲ್ಲಂ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಸುಣ್ಣವೆಲ್ಲಂ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ನೀರರತು ವಿಭೂತಿಯ ರಾಶಿಯೊಳು ವಿಭವದಿಂದಿರ್ದಂತೆ, ಬೆಳುದಿಂಗಳ ನಡುವಿರ್ದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸರ್ವಾಂಗೋದ್ಧೂಳಿತಗಾತ್ರನಾಗಿರೆ, ಮೂರು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚುಳಂ ತೆರೆದು ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡುತ್ಸುಕತನದಿಂ ವಿಷಮವಹ ವಿಷಧರಂಗಳಂ ಪಿಡಿದೊಂದು ಹೇಳಿಗೆಯೊಳ್ತೀವಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ, ಗರಳಧರಾ, ಸರ್ಪಾಭರಣಾ, ಶೂಲಧಾರ, ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರಾಯೆಂದು ಶಿವನಂ ಶಂಕರನಂ ಕರೆಯೆ, ತಿರುಪಾಡಿನ ನಾದಕ್ಕೆ ನಾಗಕುಲವೆಲ್ಲಂ ಮರೆದು ತಲೆದೂಗಿ, ಕಿವಿಯೆ ಕಣ್ಣಾಗಿಸುತ್ತಂ ಮುತ್ತಿ ಕೇಳುತ್ತಮಿರೆ, ಫಣಿಗಳಿನೋಲೈಸಿಕೊಳುತ್ತಮಿರ್ಪ ಫಣಿರಾಜನಂತಿರ್ದ ವಾಗೀಶ್ವರದೇವರಂ ಕಂಡಿದಾದ ಕಲಿಯೊ, ಕಾರಣಿಕನೊ, ಇದಾವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪುರುಷನೊ, ಅಮೃತಸಿದ್ಧನೊ ಎಂದು ದಂಡಿಸುವ ದಂಡನಾಯಕರ್ ನಡುಗಿ ಪದತಳಕ್ಕೆರಗಿ ಕಾಹಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ನೆರೆದ ಸವಣರಲ್ಲಿಗೆ ಚರಿತದಿಂ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತೆ[ಮ್ಮ]ಳವಲ್ಲಂ, ಮಹಾಕಾರಣಿಕನಿಷ್ಠನುಷ್ಣಕರನಂತೆಸೆವ ಸರ್ಪಕುಲಕೆ ಸರ್ಪರಾಜನಂತಿರ್ದಪರೆನೆ,

ಪಿರಿದು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಕರೆ ಕರೆ ಮತ್ತಗಜಂಗಳನೆಂದು ಬಂದಾನೆಗಳಿಂ ತೊತ್ತಳಂದುಳಿಯಿಸಲು ಬಗೆದು ಸುತ್ತಂ ನಿಲಿಸಲವಂ ಕಂಡು ವಾಗೀಶ್ವರದೇವಂ ಎಲೆಲೆಲೆ ಗಜಾಸುರಾಂತಕಾ ಗಜವಕ್ತ್ರಪಿತನೆ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಸದಾಶಿವಯೆಂದು ಹುಯ್ಯಲಿಡೆ, ನೂಂಕುವ ಗಜಂಗಳಾರೋಹಕರಿಚ್ಚೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದಡಿಯನಿಡದೆ ತಲೆಗೊಡಹಿ ಮೇಲಣವರಂ ಕೆಡಹಿ ಘೀಳಿಟ್ಟೋಡೆ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಂಗೊಂಡೀತಂ ಕಾರಣಿಕಂ ನಡೆ ನಡೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಣಿವಧೆಯಂ ಮಾಡೆವೆಂಬ ನಾಣಿಲಿಗಳೊಂದು ಗೋಣಿಯಂ ತಂದು, ವಾಗೀಶ್ವರ ದೇವನಂ ಪುಗಿಸಿ, ಬಲ್ಲಿತಾಗಿ ಹೊಲಿದು. ಕಲ್ಲಕಂಬದೊಳ್ಕಟ್ಟಿ, ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿಕ್ಕುವುದುಂ, ಶಿವನೆ ಶಂಕರಾ ಸ್ಥಾಣುವೆ ಜಲಂಧರಾಸುರವಿಜಯಾ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸು ನಮಃಶಿವಾಯ ನೀನೆ ತೊಣೆ, ನೀನೆ ಹೊಣೆಯೆಂದು ಕರೆಕೊರಲಂಗೆ ಮೊರೆಯಿಡೆ, ಹರನ ಬೆಸದಿಂ ಶರಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಂಗಲೀಯದೆ ವರುಣಂ ಬಂದಾಂತುಕೊಳಲೊಡಂ ಕಂಬಮುಂ ಗೋಣಿಯುಂ ಮೇಲೆ ತೇಂಕಾಉತ್ತಿರೆ ಸವಣರ್ಕಂಡೀತಂ ಮಹಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಪುರುಷಂ ಇನ್ನೇನಾನುನೊಂದು ನಿರೋಧಂ ಮಾಡಿದಡಂಬುಧಿ ಮೀರುವುದವನಿ ನಡುಗುವುದು ಆರುಂ ಮುನಿಯದಿನ್ನಿವರಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಪುವುದೆ ಮಂತ್ರವೆಂದಲ್ಲಿಂದವರಂ ತೆಗೆದು ಕಲ್ಲಕಂಬದಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಗೋಣಿಯಿಂ ತೆಗೆಯಿಸಿ, ಪದಕಲಮಕ್ಕೆರಗಿ ಗಜಮಸ್ತಕವನೇರಿಸಿ ಪದಾತಿಬಲಂ ಬೆರಸು ಪದುಳದಿಂ ತಿರುವರುಘೆಗೆ ಕಳುಪಿದರಿದನೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳ್ದಾ ತಿಲ್ಲೆವಲ್ಲಿನಾಚಿಯರುಂ ಶಿವಭಕ್ತರುಂ ಪುರುಜನಂಗಳುಂ ಮಂಗಳ ಮೃದಂಗ ನಾನಾ ವಿಳಾಸಿನೀ ನಿಕರಂ ಬೆರಸಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಪುರಮಂ ಪೊಗಿಸಿ, ಪರಮಹರುಷದಿಂ ಪುರಹರನಪ್ಪ ಪಿರಿಯೊಡೆಯರನಾರಾಧಿಸುತ್ತಂತವರ್ಕೆಲವುಂ ದಿವಸಮಿರೆಯಿರೆ,

ಸ್ಥಲ ೩

ಪೊಗೆ ಪೆರಪಿಂಗಿದ ಜ್ವಲನನಂತೆ ತಮಂ ಪೆರಪಿಂಗಿದರ್ಕನಂ
ತಗಣಿತ ಪಾಪದಿಕ್ಕೆ ಪೆರಪಿಂಗಿದ ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜದಂತೆ ತ
ಣ್ಣಗಲಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಘನತೇಜದ ಕಾಂತಿಯ ನಿರ್ಮಳತ್ವದಿಂ
ಸೊಗಯಿಪ ಶೀಲದಂತೆ ಮೆರೆದಿರ್ದನಿಳಾತಳದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ ॥

ಇಂತು ವಾಗೀಶ್ವರಂ ಪರಮ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದು
ಸಂತತಂ ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಿಯರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿರ್ದು
ಪುಟ್ಟಿದೂರೊಳು ಭಕ್ತಿಯಂ ಪ್ರಭಾವಿಪನೆಂದು
ನೆಟ್ಟನುತ್ಸವದೆ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ನಡೆತಂದು
ಶಿವನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಶಿವನನಾನಂದದಿಂ ಪಾಡತೊಡಗಿದನಲ್ಲಿ
ದೇವ ಶಂಕರ ಶರ್ವ ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿಯೆ
ದೇವ ಚಾತುರ್ದಶಭುವನಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆ
ಕಾಮನಂ ಕಾಲನಂ ಪುರವನುರುಪಿದ ವಿಭುವೆ
ಸೋಮನಂ ಗಿರಿಜೆಯಂ ಧರಿಸಿದ ಮಹಾಪ್ರಭುವೆ ೧೦

ಹರಿಯಜರ ನಡುವೆ ಉರಿಲಿಂಗವಾದಪ್ರತಿಮ
ಸುರಶಿರೋಮಾಲೆಗಳನಿಕ್ಕಿದ ಮಹಾವಿಷಮ
ಆದ್ಯಂತರಹಿತ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವಯಂಭುವೆ
ಚೋದ್ಯಕ್ಕೆ ಚೋದ್ಯನೆನಿಸುವ ಭಕ್ತಬಂಧುವೇ
ಕಮಲಭವವಿಮಲಮಸ್ತಕಹಸ್ತಪಲ್ಲವನೆ
ಕಮಲಾಕ್ಷನಯನಪುಷ್ಪಿತಚರಣಪೂಜಿತನೆ
ಗುರುವೇ ಘನಾನಂದವೇ ಗುಣವೆ ಗೋತ್ರವೇ
ಪರವೇ ಪರಕ್ಕೆ ಪರವೆನಿಸುವತಿಮಾತ್ರವೇ
ಎಂದಿಂತು ತಿರುಪಾಡನೋದುತಂ ನಡೆತಂದು
ಸಂದಣಿಸಿ ಪುಳಕತತಿಯುಣ್ಮುತಿರೆ ಬಲವಂದು
ದೇವನಂ ಪಾಡುತಂ ಪೊಗಳುತಂ ಬಲವಂದು
ದೇವಾಲಯದ ಕರುಕೆಗಳನುದ್ದಲುಂ ಬಗೆದು
ಚರಿತದಿಂದೊಂದುದ್ದುವಾರೆಯಂ ಪಿಡಿದಂದು
ಪರಮವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತಂ ಹರುಷದಿಂ ಬಂದು
ಭವದ ಬೇರಂ ಹರಿಯಲುದ್ದುವಂದದಿ ನೆನೆದು
ಭವನಾಲಯದ ಹುಲ್ಲನುದ್ದತೊಡಗಿದ ನಲಿದು
ಶಿವ ಶಿವ ನಮಃಶಿವಾ ಎನ್ನಿಂ, ನರಕವಿಲ್ಲ
ಭವಹರ ನಮಃಶಿವಾ ಎನ್ನಿಂ, ನರಕವಿಲ್ಲ

ಎನುತೆ ಉದ್ದುತ್ತಿರಲ್ಕಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹುಲ್ಲೊಡನೆ
ಕನಕಮಂ ತ್ನಮುಂ ನೆಗೆಯಲಾ ಹುಲ್ಲೊಡನೆ
ಹೊನ್ನುಮುಂ ಮಣ್ಣುಮುಂ ತನ್ನೊಳಗೆ ಸರಿಯಾಗೆ
ರನ್ನಮುಂ ಕಲ್ಲುಮುಂ ತನ್ನೊಳಗೆ ಸರಿಯಾಗೆ
ಗೂಡೆಯೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಪೊರಗೊಂದಾಗಿ ಚೆಲ್ಲುತಂ
ನಾಡೆ ವೈರಾಗ್ಯದೊಳು ಸಂದು ಸಲೆ ಪೆಚ್ಚುತಂ
ತಿರುಪಾಡನೋದುತಂ ಕರಗಿ ಮನವೊಸರುತಂ
ಹರ ಹರಯೆನುತ್ತಲ್ಲಿ ನೆಗೆದು ನೆರೆ ಸೊಗಸುತಂ

ಈ ತೆರದೊಳಿರಲೊಂದು ದಿವಸವೊರ್ವಂ ಬಂದು
ನೂತನದ ಚಂಗಣಿಗಿಲೆಗಳ ಹೂವಂ ತಂದು
ಎಲೆಯಾಂಡಿ ಶಂಕರಂಗೇರಿಸುವುದಿವನೆಂದು
ನಲವಿಂದೆ ಕೊಂಡುಬಂದಂ ಕಣ್ಗೆ ಪೊಸತೆಂದು
ಮಿಂದು ಮುದದಿಂ ಬಂದು ತೋಳ್ಮಾಲೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ
ಇಂದುಧರ ಶರಣೆನುತೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ನೆರೆ ಪುಟ್ಟಿ

ಗಳಗಳನೆ ಬಂದೇರಿಸಲ್ಕೆಂದು ನೀಡಲ್ಕೆ
ತೊಳತೊಳಪ ಮಾಲೆಯಂ ನೆಗಪಿ ಕೈ ನೀಡಲ್ಕೆ
ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಹಸ್ತವುದಯಿಸುತಮಿರೆ
ಭವಿ ಮುಟ್ಟಬೇಡ ಬೇಡೆಂದು ಮಾಣಿಸುತಮಿರೆ
ಗುರುವಿನುಪದೇಶವಿನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲೆನುತೆ
ಹರವಾಕ್ಯದೊಳ್ ಪುಟ್ಟೆ ಮುಟ್ಟದಿರು ನೀನೆನುತೆ
ಪುಟ್ಟೆ ತೋಳ್ಮಾಲೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಭೋಂಕನೆ ಕಡೆದು
ಕೆಟ್ಟೆನಭವಾ ಭವನೆ ಎನುತೆನುತ್ತೆದೆಯೊಡೆದು
ಪೊರಳುತಂ ತೆರಳುತಂ ಸುರುಳುತಂ ಎರ್ದೆಗೆಟ್ಟು
ಕೊರಗುತಂ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ಹೊಲಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು

ದೇವ ನೀಂ ಮುಟ್ಟಬೇಡೆಂದಡೆನಗೆಂತಯ್ಯ
ದೇವ ನೀನೊಲ್ಲದಡೆ ನಿನಗೆಯಾನೇಕಯ್ಯ
ಎಲೆಲೆ ಇಂತಾದಡಾನಿನ್ನೆಂತು ಜೀವಿಪೆಂ
ಎಲೆಲೆ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವನೆಯಾನೆಂತು ಸೈರಿಪೆಂ
ಕರುಣಿಗಳರಸನಿಂತುಗೆಯ್ಯಲೆನಗೆಂತಯ್ಯ
ಕರುಣವಿಲ್ಲದರಂತೆ ನುಡಿದರೆನಗೆಂತಯ್ಯ
ತಾಯಿ ರಕ್ಕಸಿಯಾಗೆ ಶಿಶುವೆಂತು ಜೀವಿಪುದು
ಬಾಯಳಿವುತಿದೆನೆ ಎನ್ನಂ ದಯದೊಳೀಕ್ಷಿಪುದು
ಬೆಳಗು ಕತ್ತಲೆಗರೆದೆಡಾನೆಂತು ಜೀವಿಪೆಂ
ತಿಳಿವು ತಲೆಕೆಳಗಾದಡಾನೆಂತು ಜೀವಿಪೆಂ
ಸುರಧೇನು ಬರಡಾದಡಾನೆಂತು ಮಾಡುವೆಂ
ಸುರಕುಜಂ ಸ್ಥಾಣುವಾದಡೆಯೆಂತು ನೋಡುವೆಂ
ಪರುಷವೊರೆಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪುದೇ ಎಲೆ ತಂದೆ
ಗಿರಿಶ ಇಂತೇಕಯ್ಯ ಕಾಡಿದಪೆ ಎಲೆ ತಂದೆ
ಇಟ್ಟ ಬಾಯಿಂದೆ ತೊಟ್ಟನೆ ನುಡಿವರೇ ಕರುಣಿ
ಮುಟ್ಟದಿರ್ದಾನೆಂತು ಸೈರಿಸುವೆನೆಲೆ ಕರುಣಿ
ಮೊಲೆವಾಲು ನಂಜಾದಡೇನಂ ವಿಚಾರಿಪೆಂ
ಎಲೆ ಉಸುರು ವಿಷವಾದಡಿನ್ನೆಂತು ಸೈರಿಪೆಂ
ಎಲೆಲೆ ಮೃದುವಿನ ಮೃದುವೆ ನೀನೇಕೆ ಬಲ್ಪೇಕೆ
ಎಲೆಲೆ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಗೆ ನೀನೇಕೆ ತಮವೇಕೆ
ವಿಷವಿರ್ದಪುದು ಕೊರಲೊಳದರಿಂದೆ ಕಷ್ಟವೇ
ವಿಷಧರಂಗಳ ತೊಡಿಗೆಯಿಂದಾಂ ಕನಿಷ್ಟವೇ

ನೋಡುವುದು ದಯೆಯಿಂದ ಕಾಡದೊಲಿದೆನ್ನುವಂ
ಕೂಡುವುದು ಭಕ್ತರೊಳು ಕಾವುದೀ ಹರಣವಂ
ನೀನೆ ಗುರು ನೀನೆ ಗತಿ ನೀನೆ ಮತಿ ಬೇರುಂಟೆ
ನೀನೆ ಶಿವ ಸಕಲಲೋಕೈಕ ಗುರು ಪೆರರುಂಟೆ

ಇಂತೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತಿರೆ ಶಂಕರಂ ಕೇಳ್ದು
ಸಂತತಂ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಕರುಣಮಂ ತಾಳ್ದು
ಏಳಯ್ಯ ವಾಗೀಶ ಇನಿತೇಕೆಯಾಸುರಂ
ಕೇಳಯ್ಯ ನಿನಗೊಂದನರುಪುವೆಂ ಭಾಸುರಂ
ಉಮ್ಮಳಂ ಬೇಡೊರ್ವ ಗುರುವನಾನರುಪುವೆಂ
ನಿರ್ಮಳ ಶಿವಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲಿಗಾಂ ಕಳುಪುವೆಂ
ಈವೂರ ಹಿರಿಯ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಕೇರಿಯೊಳು
ಆವುದಂ ಪೊರ್ದದಾನಂದತರ ವೃತ್ತಿಯೊಳು
ಕರಿಕಡಾವುಳರೆಂಬ ನಾಮದಿಂರ್ದಪರು
ಗುರು ನಿನಗೆ ತಾನಾಗಲೋಸುಗಂತಿರ್ದಪರು
ಹೋಗಯ್ಯ ವಾಗೀಶ ಹೋಗೆಂದು ಬೆಸಸುತಿರೆ
ರಾಗದಿಂದಂ ನಿನಗೆಯವರೆ ಗುರುವೆನುತಮಿರೆ
ಹೋಗೆಂಬ ನುಡಿಯೊಡನೆ ಹರಣವಾಗಳೆ ಬಂದು
ಬೇಗದಿಂದೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಮುದದಿಂ ನಿಂದು
ದೇವಾ ಬಳಿಕ್ಕ ನಿನ್ನಂ ಮುಟ್ಟಬಪ್ಪುದೆ
ದೇವಾ ಬಳಿಕ್ಕ ನಿನ್ನಂ ಸೋಂಕಲಪ್ಪುದೆ
ಎಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೈಯಿಕ್ಕುತಂ
ಇಂದುಧರ ಬೆಸಸಿದ ಕುರುಂಪಿನೊಳೆ ನಡೆವುತಂ

ಬರುತಮಿರಲತ್ತಲೀಶಂ ಬೇಗದಿಂ ಬಂದು
ಪಿರಿಯಕೇರಿಯ ಕಡೆಯೊಳೊಂದು ಗುಡಿಸಲೊಳಂದು
ಬೇರೊಂದು ನೋಡಬಾರದ ರೂಪಿನೊಳ್ನಿಂದು
ಮೀರಿರ್ದ ಭೀಭತ್ಸವೇಷದಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದು
ನಡೆತಂದನಲ್ಲಿಗೊಲವಿಂದೆ ವಾಗೀಶ್ವರಂ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗಾನಂದದಿಂ ಕರಂ
ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಪಟ್ಟಿರ್ದು ಕರುಣಿಸು ದೇವ
ಇಂದುಧರ ಕರುಣಿ ಕರುಣಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆಲೆ ದೇವ
ಭವಜಲಧಿಯೊಳಗೆ ಕಡು ಮುಳುಗಿರ್ದ ಮೂರ್ಖನಂ

ಶಿವ ನಿಮ್ಮುವಂ ನೆನೆಯಲರಿಯದತಿ ಕಷ್ಟನಂ
ಬಳಸಿ ನಾನಾಯೋನಿಯೊಳು ತಿರುಗಿ ಬಂದನಂ
ಕಳಿದು ತಾಪತ್ರಯದ ಬೇಗೆಯೊಳು ಬೆಂದನಂ

ಎನೆ ಶಿವಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಭಸಿತಮುಮನೊಲಿದಿಟ್ಟು
ಘನಲಿಂಗವಂ ತಿಳಿದು ಹೃದಯದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು
ಗುರುವಿನುಪದೇಶಮಂ ಪಡೆದು ಮಿಗೆ ನಲಿನಲಿದು
ಹರನಾಲಯಕೆ ಪರಮಹರುಷದಿಂದೊಲಿದೊಲಿದು
ಸುರುಚಿರವೆನಿಪ್ಪಘ್ರವಣಿಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಪರಿಮಳಮನೆಣ್ದೆಸೆಗೆ ಸೂಸುವರಲಂ ಕೊಂಡು
ನಡೆತಂದು ರಂಗಮಂಟಪವನೊಲವಿಂ ಕಳಿದು
ಮೃಡನ ಗರ್ಭಗೃಹವನೆಡೆಗೊಳುತೆ ಮನವೊಲಿದು
ಪಾಪದೊಳ್ಬಿದ್ದವನನಿಂತೆತ್ತಿಕೊಂಡಯ್ಯ
ತಾಪದೊಳೆ ಬೇವುತಿರ್ದೆನ್ನನಾಳ್ಗೊಂಡಯ್ಯ
ಶ್ರುತಿಮಸ್ತಕದ ಮಹಾರತ್ನವೇ ರಚಿತವೇ
ಮತಿಗೆಯ್ದದಪ್ರತಿಮ ಪುಣ್ಯವೇ ಗಣ್ಯವೇ
ಅತಿಶಯಕ್ಕತಿಶಯವೆ ರಮ್ಯಕ್ಕೆ ರಮ್ಯವೇ
ಗತಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯೇ ಅಗಮ್ಯಕ್ಕಗಮ್ಯವೇ
ಎಂದೆನುತ್ತಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು ಪಾಡುತಂ
ತಂದ ಪೊಸ ಪೊಸ ಪೂವನಕ್ಕರಿಂ ಸೂಡುತಂ

ದೇವಾ ಅನಂತ ಭವಭವದೊಳಂ ನಾಂ ಬಂದು
ದೇವ ಎಂತಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಲು ಪಡೆದೆ ನಾನಿಂದು
ನೀವೇಕೆ ನಾನೇಕೆ ಇಂತಿದತ್ಯಘಟಿತಂ
ದೇವ ಕರುಣದೊಳೆನ್ನನಾಳ್ಗೊಂಡುದುದ್ಭುತಂ
ಒದಗಿದೆಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪುರಹರಾ
ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆಂ ಶಂಕರಾ
ನೀವೇ ಘನಂ ಮಾಡೆ ಘನವಾದೆನೀಶ್ವರಾ
ಭೂವಳಯವೆಲ್ಲರಿದುದೆನ್ನನೆಲೆ ಶಶಿಧರಾ
ಬಂದ ಭಕ್ತರ್ಗೇನನೀವೆನೆಲೆ ಪಶುಪತಿಯೆ
ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕರುಣಿಸೆನಗೆ ಗಿರಿಜಾಪತಿಯೆ
ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕರುಣದಿ ನೋಡಿ

ತಂದು ತವನಿಧಿಯ ಕಾಸೊಂದನೊಲವಿಂ ಕೂಡಿ
ಕುಡಲಲ್ಲಿ ವಾಗೀಶದೇವರುತ್ಸವಿಸುತಂ
ಮೃಡನ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ದಳವೇರುತಂ
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಕೂಡೆ ಬೆಸಕೈವುತ್ತೆ ಬರುತಿರಲು
ಭಕ್ತಿ ಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲ ಬಳ್ಳಿವರಿವುತ್ತಿರಲು

ಇತ್ತಲು ಪುರದ ಹೊರಗೆ ಸಂಭ್ರಮಂ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು
ಸುತ್ತಲು ವೃಷಧ್ವಜಂ ಗಗನಮಂ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು
ಕಹಳೆ ಮದ್ದಳೆ ಶಂಖ ನಾದಂಗಳುಣ್ಮುತಿರೆ
ಬಹುವಿಧದಿ ಮಾಹೇಶ್ವರಧ್ವಾನವೆಸೆವುತಿರೆ
ಹೊಸ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಚಪ್ಪರಂ ಬೆಳಗನುಗುಳುತಿರೆ
ಅಸಮನಯನನ ಭಕ್ತರತ್ಯಂತವೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಬಂದರ್ ಶಿವಜ್ಞಾನರತ್ಯಂತವೊಲುಮೆಯಿಂ
ಸಂದ ವಾಗೀಶನಂ ನೋಡುವೊಂದಳ್ತಿಯಿಂ
ಬರೆ ಕಂಡು ವಾಗೀಶನಿದಿರೆದ್ದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಹರುಪುತ್ರನಂ ಕಂಡು ಸುಖದ ಸಂದಣಿಯುಕ್ಕು
ಪಾದದೊಳೆ ಬಿಳ್ದು ತಕ್ಕೈಸುತ್ತೆ ತಣಿವುತ್ತೆ
ಆದ ಪರಮಾನಂದದಿಂದುಬ್ಬಿ ಕುಣಿವುತ್ತೆ
ಶಿವನಿಳಯದೊಳು ಬಂದು ಸುಖತರಾಸನವಿತ್ತು
ಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯಂ ತಮ್ಮ ನಾಲಗೆಗಳೊಳು ಹೊತ್ತು

ಇರಲು ಪಿಳ್ಳೆಯನಾಯನಾರೆಂದರೊಲವಿಂದೆ
ಹರಭಕ್ತ ವಾಗೀಶದೇವರ್ಗೆ ಮುದದಿಂದೆ
ಅಪ್ಪರೇ ನಿಮಗೆನಿತು ಹರೆಯಮೆಂದೆನುತಮಿರೆ
ತಪ್ಪದೊಂದೆರಡು ಮೂರುಂ ಬರಿಸವೆನುತಮಿರೆ
ಎಂಬತ್ತು ತೊಂಬತ್ತು ಹರೆಯದಂತಿರ್ದುದೆನೆ
ಶಂಭುವಿನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪುಸಿ ತಾನದೇವುದೆನೆ
ಪೇಶಾದ ದಿನವೆಲ್ಲ ಪೆರವಾದ ದಿನವಯ್ಯ
ಈಶನಂ ನೆನೆಯದ ದಿನಂ ಬಂಜೆದಿನವಯ್ಯ
ಹರನ ನೆನೆಯದ ದಿನಂಗಳೆ ಸತ್ತ ದಿನವಯ್ಯ
ಹರನನರ್ಚಿಸದ ದೇಹಂ ನಡೆವ ಹೆಣನಯ್ಯ
ಎಂದೆನಲು ಪಿಳ್ಳೆಯರ ನಾಯನಾರಂದೊಸೆದು
ಮುಂದಿರ್ದ ವಾಗೀಶನಂ ತಕ್ಕವಿಸಿ ನಲಿದು

ಆಹಾ ಶಿವನ ಕರುಣವಿಂದೊದಗಿತೇ ನಿಮಗೆ
ಆಹಾ ಮಹಾನಂದಸುಖವೊದಗಿತಿಂದೆಮಗೆ
ನಡೆಯಿರೇ ಪೋಪವಪ್ಪಿರೆ ಪಲವು ಶಿವಪುರಕೆ
ಮೃಡನನೊಲವಿಂ ಪಾಡುತಾಡುತ್ತೆ ಸುಖವರಕೆ
ಎಂದು ಪೊರಮಟ್ಟರಿರ್ವರು ಶಿವನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ಬಂದರಾನಂದದಿಂ ಸಮಸುಖವನೊಳಕೊಂಡು
ಬರುತವಿದು ಉಪಮೆಗನುಪಮವಪ್ಪ ಶಿವಪುರಂ
ಹರಿಯಜಪುರಂದರರ್ಗರಿದೆನಿಸುವುದು ಕರಂ

ಎಂದು ತಿರುಮುಡಿಕೋಡೆನಿರ್ಪ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಬಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹರುಷಂ ಮಿಕ್ಕು
ಕಂಡು ಕದವಂ ತೆರೆಯಿಸಿರೆ ಎಲೇ ಅಪ್ಪರೇ
ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರಂಗೊಲಿದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿರೇ
ಎನೆ ದೇವ ನಿಮ್ಮಿಂದಲಾನೊಂದನರಿವೆನೆ
ಎನಗೆ ನೀವಿರೆ ಶಿವಂ ಮುಂ ಕದಂದೆರೆವನೆ
ಪಾಡಿರೇ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಶಿವರೇ ಎನಲು
ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತಿರುಪಾಡನುಚ್ಚರಿಸೆನಲು
ಅಚ್ಚರಿಯ ಪರಮಸುಖವೇ ಮುಚ್ಚಳಂದೆರೆಯ
ಅಚ್ಚ ಶರಣರ ಪುಣ್ಯವೇ ಮುಚ್ಚಳಂದರೆಯ
ಎಂದು ತಿರುಪಾಡೊಂದನೋದಿ ನಿಂದಿರಲೊಡಂ
ಇಂದುಧರನೊಲವಿಂದೆ ಕದವಂ ತೆರೆಯಲೊಡಂ
ಒಳಪೊಕ್ಕು ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಬಿಗಿದು ಬಿಡದಪ್ಪಿ
ಮೊಳೆವ ಪುಳಕಾವಳಿಗಳಿಂದೆ ಸಂತತವಪ್ಪಿ
ಇರ್ವರುಂ ನೆರೆ ಧನ್ಯರಾಗುತಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿವನ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ಅಶುಚಿಗಳು ದುರ್ಜನರು ಪುಗಲಾಗದಿನ್ನಿಲ್ಲಿ
ವಿಷಮಮನುಜರು ಕಂಡು ನಿಲಲಾಗದಿನ್ನಿಲ್ಲಿ
ಪಾಡಿರೇ ಅಪ್ಪರೇ ಚಾಚುವಂತಿರೆ ಕದಂ
ಬೇಡಿಕೊಳಿರೇ ಮುಚ್ಚುಳೆರಡುವೊಂದಪ್ಪುದಂ
ಎನಲಲ್ಲಿ ವಾಗೀಶ್ವರಂ ಪಾಡತೊಡಗಿದಂ
ಮನವೊಸೆದು ಶರ್ವನಂ ಬಣ್ಣಿಸಲು ತೊಡಗಿದಂ
ದೇವ ತಿರುಮುಡಿಕೊಂಡ ಪರಮನೇ ಪಶುಪತಿಯೆ
ದೇವ ದುರ್ಜನಜನವಿದೂರನೆಯುಮಾಪತಿಯೆ

ದೇವ ಹರಿಯಜಸುರಪಸಂತತಿಗಗಮ್ಯನೇ
ದೇವ ಸದ್ಭಕ್ತಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಸೌಮ್ಯನೇ
ದೇವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಹಿಮನೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆ
ದೇವ ಅದ್ವಿತಿಯ ಏಕಪ್ರಭುವೆ ನಿಶ್ಚಲನೆ
ದೇವ ಕದಹಂ ಚಾಚಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯ ಶಂಕರಾ
ದೇವ ಮುಚ್ಚುಳನಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯ ಶಶಿಧರಾ

ಎಂದಿಂತು ತಿರುಪಾಡ ಹತ್ತನೋದಿದ ಬಳಿಕ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಕದವಿಕ್ಕಲಲ್ಲಿಂ ಬಳಿಕ
ಕಂಡಿರೇ ದೇವ ನೀವೊಂದನೋದ[ಲ್ಕ]ಂತೆ
ಅಂಡಲೆದು ಹತ್ತನೋದಿದಡೆ ಚಾಚಿತ್ತಿಂತೆ
ಎನಲೆನ್ನ ಪಾಡುವಂ ಕೇಳಲಾರದೆ ತೆಗೆದ
ಘನಮಧುರಮಂ ಮೆರೆಯೆ ಕೇಳ್ದತಿಸುಖಂಬಡೆದ
ಎಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ಪೊಗಳುತಂ ನಡೆತಂದು
ಸಂದು ಶಿವವೃಂದಪುರವಂ ಪುಗುತೆ ಬರುತಂದು
ಚೆನ್ನ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಸ್ಥಾನಂ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು
ಪನ್ನಗಾಭರಣನಂ ಪಾಡುತಂ ನಡೆಗೊಂಡು
ಚೇಯಾಳಿಯಂ ಹರುಷದಿಂದಿರ್ವರುಂ ಪೊಕ್ಕು
ಆಯತಿಕೆವಡೆದ ಶಿವಸುಖದೊಳು ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ಕೆಲವು ದಿನವಲ್ಲಿರ್ದು ಪಾಂಡ್ಯದೇಶಕ್ಕತ್ತ
ನಲಿದು ಪಿಳ್ಳೆಯನಾಯನಾರ್ಪೋಗೆ ತಾವಿತ್ತ

ಅಃಪೂತಿಯಡಿಯರಂ ಕಂಡು ಸುಖವಡೆವುತಂ
ಒಪ್ಪಲವರಂ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಪುತಂ
ಇನ್ನೇವುದೀಯೊಡಲ ದುರ್ಮೋಹದುಜ್ಜುಗಂ
ಇನ್ನೇವುದಲ್ಪವಹ ಸುಖಕೆಳಸುವಚ್ಚಿಗಂ
ಖ್ಯಾತಿಲಾಭಂ ಪೂಜೆಯೊಳೆ ಬಿರ್ದೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಭೂತಳದ ಹಿರಿಯತನಕೆಳಸಿರ್ದೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಶಿವಭಕ್ತರಿಂ ಪೊಡಮಡಿಸಿಕೊಂಡೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಭವಭಕ್ತರಿಂದೆ ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆನಿನ್ನೆಗಂ
ಸಾಲ್ವುದೀ ಬರಿಯ ಸಡಗರದ ಸಂಭ್ರಮವೆಂದು
ಸಾಲ್ವುದೆನುತಲ್ಲಿಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಡೆತಂದು
ವಾಗೀಶದೇವರು ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದಂ ಬಂದು

ನೀಗುವೆಂ ದೇಹದ ದುರಾಸೆಯಂ ದಿಟವೆಂದು
ಬಂದು ತಿರಿಪೊಗಲೂರು ಶಂಕರಾಲಯದೊಳಗೆ
ನಿಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಶಿವರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ದೇವಾ ಹಿರಿಯತನಂ ಸಾಲ್ವುದಿನ್ನೆನಗಭವ
ದೇವಾ ಮಹಾಧಿಕ್ಯದಿಂದೆ ಕುಂದಿದೆನಭವ
ಆರುಹತದೇಹಮಂ ಮಾಣಿಸೆಲೆ ಶಂಕರಾ
ಚಾರುತರ ಕಾಯದೊಳು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಹಿಧರಾ
ಗರ್ವಪರ್ವತದಿಂದಲಿಳಿಪೆನ್ನನೀಶ್ವರಾ
ಪರ್ವಿರ್ದ ಮಹಿಮೆಯಂ ತೆಗೆಯಾ ಮಹೇಶ್ವರಾ
ಮನಮೊಸೆದು ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗೆನ್ನ ಬೆರೆಸೆನಲು
ಎನೆ ಶಿವಂ ವಾಗೀಶ ತನುವೆರಸಿ ಬಾಯೆನಲು
ಅಸ್ಥಿ ಚರ್ಮಂ ರೋಮ ಮಾಂಸಗಳಿಂ ಪುದಿದ
ಅಸ್ಥಿರಾಯುಷ್ಯದಿಂ ಕ್ರಿಮಿಸಂಗದಿಂ ಪುದಿದ
ಕಾಮಾದಿ ದುಷ್ಟ ಷಡ್ವರ್ಗದಿಂ ಪುದಿದಿರ್ದ
ಭೂಮಿಸಲಿಲಾಗ್ನಿಭೂತಂಗಳಿಂ ಬೆರಸಿರ್ದ
ತನುವೆರಸಿಯೆಂತು ಪುಗುವೆಂ ದೇವ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ
ಮನಸಿಜಹರಾ ಪುಣ್ಯತನುವನೀಯೈ ಎನಗೆ
ದೇವ ಸುಧೆಯೊಳಗೆ ಕೆಸರಂ ಬೆರಸಲಾರ್ಪನೇ
ದೇವ ಪುಣ್ಯದ ನಡುವೆ ಪಾಪವಿಡಲಾರ್ಪನೇ
ಆರೆನಾರೆಂ ದೇವ ಈ ದೇಹದಿಂ ಬರಲು
ಆರೆನಾರೆಂ ತಂದೆ ಕಷ್ಟತನುವಿಂ ಬರಲು

ಎನಲೆನಲ್ಕನುತಾಪದಿಂದೆ ದೇಹಂ ಕರಗೆ
ಘನಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ತೊಳತೊಳಗೆ
ಎಳಲ್ವ ಜಡೆ ಬಾಳಶಶಿ ಹೊಳೆವ ಫಣಿಕುಂಡಲಂ
ನಳನಳಿಪ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಮೆರೆವ ಮುಖಮಂಡಲಂ
ತಿಳಿದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂ ಸುರಿವ ಸುಲಿಪಲ್ಗಳಿಂ
ಥಳಥಳಿಪ ಥಾಳದಿಂ ನೀಳ ನಳಿತೋಳ್ಗಳಿಂ
ಸುಕುಮಾರತೆಯನೊಗೆವ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಿಂ
ಸುಕೃತಮಂ ಸೂರೆಗೊಡುತಿರ್ಪ ಸರ್ವಾಂಗದಿಂ
ಬಂದಂ ಶಿವಂ ನೋಡ ನಡುವೆ ಬೆಳಗುಗಳೊಳಗೆ
ನಿಂದಂ ಕೃಪಾಕರಂ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ತನುವಿಲ್ಲ ವಾಗೀಶನಿರ್ದನಾ ಪೊತ್ತಿನೊಳು

ಮನವಿಲ್ಲ ನಿರವಯವನಿರ್ದನಾ ಪೊತ್ತಿನೊಳು
ಇರೆ ಮುಂದೆ ಕರಗಿರ್ದ ವಾಗೀಶನಂ ಕಂಡು
ಹರನಲ್ಲಿ ತಲೆದೂಗುತಂ ಕೌತುಕಂಗೊಂಡು
ಕಾಯವಳಿದುದು ಪುಣ್ಯವುಳಿದುದಿದು ಸೋಜಿಗಂ
ವಾಯವಳಿದುದು ಸತ್ಯವುಳಿದುದಿದು ಸೋಜಿಗಂ
ಎಂದೊಂದು ನಿರ್ಮಳತನುವನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಲು
ಮುಂದೆ ವಾಗೀಶ್ವರಂ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ರೂಹಿಸಲು
ಸುರಿದವಾತನ ಮೇಲೆ ಹೂಮಳೆಗಳೊಪ್ಪದಿಂ
ಕರೆದವೀಶ್ವರನ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆ ರಾಗದಿಂ
ದುಂದುಭಿಕುಳಂ ಮೊಳಗಿದವು ಮೇಲೆ ಮುದದಿಂದೆ
ಬಂದುದೆಲ್ಲಾ ಗಣನಿಕಾಯವುತ್ಸವದಿಂದೆ
ಬರಲಲ್ಲಿ ನೋಡು ನಂದೀಶ ವಾಗೀಶನಂ
ಪರಮ ಶೈವಜ್ಞಾನಿ ನಿರ್ವಾಣವಾಸನಂ
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ನಾನರಸು ನಾಲಗೆಗೆ ತಾನರಸು
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ನಾಂ ಸೊಗಸು ನನಗೆ ಈತಂ ಸೊಗಸು
ತನ್ನನೇ ಪಾಡಿದಂ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧನುರೆ
ಹೊನ್ನನೆಳಸಿಯೆ ಪಾಡಿದಂ ನಂಬಿಯೊಲಿದು ನೆರೆ
ಎನ್ನನೇ ಪಾಡಿದ ಮಹಾಭಕ್ತರಿಂತುಂಟೆ
ಎನ್ನನೇ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಭಕ್ತರಿಂತುಂಟೆ
ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಮುಂದಿರ್ದ ವಾಗೀಶನಂ ಪ್ರಿಯದೊಳಪ್ಪುತಂ
ರನ್ನದ ವಿಮಾನದೊಳು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಪನ್ನಗಾಭರಣಂ ವಿಯತ್ತಳಕ್ಕವತರಿಸಿ
ನಿಜಗಣಾವಳಿಗಳಿಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಸಾರ್ದು
ರಜತಗಿರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರ್ದು
ವಾಗೀಶದೇವಂಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ನಾಗಭೂಷಣನಲ್ಲಿ ರಾಗಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಕೈಲಾಸದೊಳಗಿಂತು ಕಾಮಹರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶೈಲಜಾಲಿಂಗನಪ್ರೇಮಕರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಒಸೆದರಳ್ವ ನಸುನಗೆಯ ಶಶಿಮೌಳಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಮಿಸುಪ ಫಣಿಕುಂಡಲದ ಗರಳಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಒಸರ್ವ ಸವಿನುಡಿಗಳ ಸದಾವರದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಎಸೆದ ಸರ್ವಾಂಗಸುಕುಮಾರತರನೊಪ್ಪಿದಂ

ಕೈಯ ಬೊಮ್ಮನ ಶಿರದ ಪರಬೊಮ್ಮನೊಪ್ಪಿದಂ
ಮೈಯ ದೇವರ ಹಿಂಡುದಲೆಯ ಕಲಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ವರದ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಪನಾಳ್ದನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಹರುಷದಿಂ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೨೯೮-೩೦೨

ಕರಕರಿಪ ಜೈನಮತಮಂ
ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೊದೆದು ಕಳೆದು ನಿನ್ನೊಳು ನಲವಿಂ ।
ಬೆರಸಿದ ವಾಗೀಶ್ವರದೇ
ವರ ಕಂದನೆನಿಸುವುದೆನ್ನ ಹಂಪೆಯ ಶಿವನೇ ॥

❖❖

೨೧. ಕುಲಚ್ಚೆರೆಯರ ರಗಳೆ

ಮೆರೆವಧಿಕ ಪಾಂಡ್ಯಧರೆಯೊಳ್
ನೆರೆ ಕುಲಚೆರೆಯಾಖ್ಯ ಭಕ್ತನಂ ಸಲೆ ಮೆರೆದಾ ।
ಕರೆಕಂಠ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದಂ
ಕರೆವುತ್ತಿರಲೆನ್ನೊಳಧಿಕ ಕೃಪೆಯಂ ದಯೆಯಿಂ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗ್ಯದ ನೆಲೆಯೆನಲೊಪ್ಪುವ
ಸೋಮಧರಂಗಿಳೆಯೊಳು ನೆಲೆಯೆನಿಸುವ
ಪಾಂಡ್ಯಮಹೀತಳದೊಳು ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು
ಪಾಂಡ್ಯನೃಪರ್ಗದು ಬಲಮಾಗಿರ್ಪುದು
ಶಾಲಿಗಳಿಂ ಪನಸಂಗಳಿನೊಪ್ಪುವ
ಲೋಲೇಕ್ಷುಗಳಿಂ ಸುತ್ತಲುವೊಪ್ಪುವ
ಸಂಪನ್ನಂಗಳ ಧನಯುತಜನದಿಂ
ಸೊಂಪಿಂ ಸೌರಭಪುರಮತಿ ಮುದದಿಂ
ಮೆರೆದಿರ್ಪುದು ಪುಣ್ಯದ ನೆಲೆವನೆಯೆನೆ
ಕರೆಕಂಠನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯೆನೆ
ಅದರೊಳಗೊರ್ವಂ ಶಿವಪದಭಕ್ತಂ
ಸದಮಳ ಹರಪೂಜಾಗುಣಯುಕ್ತಂ
ಶೈವಪದಂಗಳನುರೆ ಪಾಲಿಸುವಂ
ಭಾವಂ ಮಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿನೆಸೆವಂ

ತನ್ನ ಪೆಸರ್ ಕುಲಚೆರೆಯಂ ಧರೆಯೊಳು
ತನ್ನೊಡತನವಾ ಲಿಂಗದ ಬೆಸನೊಳು
ತನ್ನಯ ವರ್ತನೆ ಭಕ್ತಸಮರ್ಚನೆ
ತನ್ನಯ ನುಡಿಗಳೆ ಭಕ್ತರ ಪೆರ್ಚನೆ
ನೀತಿಯೊಳಾತನ ಧನವವರಿಗೆ ಸಲೆ

ಜಾತಿವಿವಾರಮದಿಲ್ಲದೆ ತಾಂ ಸಲೆ
ಶಿವಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಂ ತಾನಾಗಲು
ಭವಭಕ್ತಂ ಜಗವಂದ್ಯನದಾಗಲು
ಉತ್ತಮನಧಮನಿವಂ ತಾನೆನ್ನದೆ
ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ಕೊಂಕಿಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲದೆ
ಹರಕಿಂಕರರಂಘ್ರಿಗಳಂ ಶಿರದೊಳು
ಪರಮ ಪದಂಗಳಿವೆನುತಂ ಮುದದೊಳು
ಧರಿಸುತೆ ಭಕ್ತರ್ಬರೆ ಕಂಡವರಂ
ಚರಿತದಿನಿದಿರ್ಗೊಳುತಂ ಸನ್ನುತರಂ
ಶಿರದಿಂ ನಮಿಸುತೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದವರಂ
ವರ ಪರಿಚರಿಯಂಗಳೊಳಿಂತವರಂ
ಅನ್ನಾದಿಗಳಿಂ ತೃಪ್ತಿಯನೆಯ್ದಿಸಿ
ಮುನ್ನಮವರ್ಗಂ ತನ್ನ ನಿವೇದಿಸಿ
ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳಿತಗಾತ್ರನದಾವಂ
ಲಸಿತ ಜಟಾಸುವಿರಾಜಿತನಾವಂ
ವರ ಕೌಪೀನೋಪೇತನದಾವಂ
ಭರದಿಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರರತನಾವಂ
ಆತನ ಪಾದಂಗಳಿಗುರೆ ನಮಿಸುತೆ
ಭೂತೇಶನ ಭೃತ್ಯರ ತೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ
ಇಂತೆಸೆವುತೆ ಶಿವಪೂಜೆಯೊಳಿರುತಂ
ಕಂತುಹರನ ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳಿರುತಂ
ಅರಿನೃಪಮಂಡಲಮಂ ತಾಂ ಗೆಲುತಂ
ವರಪಾಂಡ್ಯನ ಸಚಿವತ್ವದೊಳಿರುತಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾದೇವಿಯರ್ಗಂ
ನೇಮದಿನುರೆ ಶಂಕರಕಿಂಕರರ್ಗಂ
ಭೃತ್ಯಂ ತಾನಾಗುತಲೊಪ್ಪುತ್ತಂ
ಸತ್ಯವಚೋವಿಲಸಿತನಾಗುತ್ತಂ
ಕ್ಷುದ್ರಾರ್ಹತ ಸಿದ್ಧಾಂತವ ಕೆಡಿಸಲು
ಭದ್ರವಿಭೂತಿ ಪೆಂಪಂ ಮೆರೆಯಲು
ಜ್ಞಾನಮುನೀಂದ್ರನ ಪಾದಂ ಮನದೊಳು
ಜಾನಿಸುತಂ ಪೂಜಿಸುತಂ ಸುಖದೊಳು
ಭರ್ಗನ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರುತಿರಲೀಶಂ
ದುರ್ಗತಿಯಂ ಕೆಡಿಸುವ ಭೂತೇಶಂ
ಕುಲಚೆರೆಯರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಂ

ಫಲವಂ ಬಯಸದ ಪೂಜೆಯೆನುತ್ತಂ
ಭೂತಳದೊಳ್ ಸಾಕಿರನ್ನಿರವೆನುತಂ
ಖ್ಯಾತಿ ಮಿಗಲ್ ಪುಷ್ಪಕವಂ ತರುತಂ
ಬೇಗದೊಳಾತನನಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಂ
ಭೋಗಿವಿಭೂಷಂ ತೆಳರಲು ಸುತ್ತಂ
ಸುರದುಂದುಭಿಗಳ್ ಮೊಳಗಿದವಾಗಳು
ವರ ಪೂಮಳೆಗಳ್ ಸುರಿದವದಾಗಳು ೬೦
ಸುರರೆಲ್ಲಂ ಜಯ ಜಯಯೆಂದೆನುತಿರೆ
ಪರಮಂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕಿರದೈತರೆ
ದೇವಗಣಂ ಸಂತಸದಿಂ ನೋಡಲು
ಭಾವಜಹರನತಿ ಹರುಷಂಗೂಡಲು
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ರಜತಾದ್ರಿಯ ಸಭೆಯೊಳು
ಮೆರೆದಿರ್ದಿಂ ಗುರು ಪರಮೋದಯದೊಳು
ಶೂಲಧರಂ ಗಂಗಾಧರನಾಗಳು
ಕಾಲಹರಂ ಗೌರೀವರನಾಗಳು
ಪಂಪಾಮುಖಪಂಕಜರವಿಯಾಗಳು
ಶಂಪಾಕೋಟಿಸಮಪ್ರಭನಾಗಳು
ಹೆಂಪಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಣಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ ೬೧

ವಿಲಸಿತ ಗಂಗಾಜೂಟಂ
ಕಲಿಕಾಲವಿರೋಧಿಯೆನಿಪ ಕುಲಚೆರೆಯರ್ಗಂ ।
ಲಲಿತಗಣಪದವನೀವು
ತ್ತಲಘುಯಶಂ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನೊಪ್ಪಿದನಾಗಳ್ ॥

❖❖

೨೨. ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಂಬರ ರಗಳೆ

ವರ ಸೌಂದರನಗ್ರದೊಳುರೆ
ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಂಬರೊಲ್ದು ಗುಡಿಗಟ್ಟುತಂ ।
ಪರತತ್ತ್ವಯೋಗಬಲದಿಂ
ದರೆರೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಧಿನಕ ಕೃಪೆಯಂ ಪಡೆದಂ ॥

ಶ್ರೀ ಮಿಥಿಲಾದೇಶದೊಳೊಪ್ಪಿಪ್ಪುದು
ಕಾಮಿತ ಫಲಮನ್ನೀವುತ್ತಿಪ್ಪುದು
ಚೂತ ಪನಸ ಪುನ್ನಾಗದಿನೆಸೆವುದು
ಖ್ಯಾತ ನಿಂಬ ಜಂಬೀರದಿನೆಸೆವುದು
ಭೂತಿವಿಭೂಷಣನ ತೇಜದಿನಾಗಳು
ಪೂತವೀಧಿಗಳು ಬೆಳಗುತ್ತಾಗಳು
ಬಹಳ ನೀತಿಧರ್ಮಂಗಳಿನೊಪ್ಪುವ
ಬಹುಗೃಹವೇದಿಗಳಿಂ ತಾನೊಪ್ಪುವ
ಮಿಥಿಲಾಪುರಮೊಪ್ಪಿಪ್ಪುದು ಧರೆಯೊಳು
ನುತಿಸಲ್ಬಾರದ ಪೆಂಪಿನ ಜಸದೊಳು

ಅಲ್ಲಿಪ್ಪಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಸಮೇತಂ
ಸಲ್ಲಲಿತಂ ಸುಜ್ಞಾನಪರೀತಂ
ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಬರ್ ಪೆಸರಿಂ ತಾಂ
ನಿರುಪಮಸುಖದಿಂದಿರುತಿರ್ಪಂ ತಾಂ
ಧನವೈಭವದಿಂ ಧನದನ[ನಾ]ಗಳು
ಘನಭಕ್ತರ ಭೃತ್ಯಂ ತಾನಾಗಳು
ಪೇಳದ ಮುನ್ನವೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವುತ್ತುಂ
ಭಾಳವಿಲೋಚನಭೃತ್ಯನೆನುತ್ತುಂ

ಬಹಳ ಭಕ್ತರೆಯ್ತರೆ ಕಂಡವರಿಗೆ
ಬಹುವಿಧಭಕ್ತಿಗಳಿಂದಂತವರಿಗೆ
ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಲೇಹ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಂ
ಲಕ್ಷಗುಣೋತ್ಕರದಾದರದಿಂದಂ
ತುಷ್ಟಿ ಬಡಿಸಿ ಬಳಿಕಂ ಮಗಮಗಿಸುವ
ಘಟ್ಟಿಯಾದ ಪರಿಮಳಮೋಯೆನಿಸುವ
ಚಂದನದಿಂದನುಲೇಪಿಸಿ ಮತ್ತಂ
ವಂದಿಸಿ ಪೂಮಾಲೆಯನೀವುತ್ತಂ
ಬೇಡಿದ ಧನಮಂ ಬೇಗದೊಳೀವುತೆ
ಮಾಡಿದುದಂ ಕೊಂಡಾಡಲು ನೋವುತೆ

ಶಿವಪದಭಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ತಾನಿರುತಂ
ಭವಭಕ್ತರ ಕಿಂಕರನಾಗಿರುತಂ
ಬಹಳ ಭಕ್ತಮಹಿಮೆಗಳಂ ನೋಡುತೆ
ಬಹುವಿಧಚರಿತಗಳಂ ಕೊಂಡಾಡುತೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣನಡಿದಾವರೆಗೆರೆಗುತೆ
ನಂಬಿ ನಚ್ಚಿಯಾತನ ತೊಳ್ತಾಗುತೆ
ವದನದೊಳಾತನ ಪದಮಂ ನುತಿಸುತೆ
ಮುದದಿಂದಂ ಜಾನಿಸುತಂ ನೆನೆವುತೆ

ಹರಿಯಜರರಸುವ ಮೋಕ್ಷದ ಪದಮಂ
ಚರಿತದಿನರಿವುತ್ತೀಶನ ಪದಮಂ
ನಂಬಿಯ ಪಾದಮನನುದಿನಮಾಗಳು
ನಂಬಿ ನೆನೆಯಲಣಿಮಾದಿಗಳಾಗಳು
ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದರಲವನೊಲ್ಲದೆ
ಸಂದ ಮೂಲಪಂಚಾಕ್ಷರಮಲ್ಲದೆ
ಮಂತ್ರಭಾವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಾಗಲು
ಸಂತಸದಿಂದಿಂತಿರುತಿರಲಿತ್ತಲು
ಕಂತುಹರಂ ಪತ್ರವ ತೋರುತ್ತಂ
ಚಿಂತೆ ಮೊಳೆತು ಪತ್ರವ ಸೀಳುತ್ತಂ
ಬಲುಪಿಂ ಭೃತ್ಯನನುರೆ ಮಾಡುತ್ತಂ
ಫಲಮಂ ಬಯಸದ ಭೃತ್ಯನೆನುತ್ತಂ

ಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲಂ ಜಸಮಂ ಬೀರುತೆ
ಲೋಕೇಶಂ ಭೃತ್ಯನನುರೆ ಮೆರೆವುತೆ

ಇಂತಿರಲಾ ಸೌಂದರನತಿಮುದದಿಂ
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆಯ್ತಂದತಿ ಜಸದಿಂ
ತಿರುವಂಜಕಳಕ್ಕೆಯ್ತಂದಾಗಳು
ಪುರಹರನಂ ಕಂಡತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು
ನುತಿಸುತ್ತಂ ತಿರುಪಾಟಂ ಪಾಡುತೆ
ಗತಿ ಮತಿ ಶಿವನೆಂದೆನುತಂ ಪಾಡುತೆ
ಕೈಲಾಸೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲು
ಶೂಲಧರನ ಶಾಸನದಿಂ ನೆನೆಯಲು
ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಬರ್ತಾವರಿವುತೆ
ನಿರುಪಮ ಸುಜ್ಞಾನದಿನಿದನರಿವುತೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣನೀಶನ ಸದ್ಭೃತ್ಯಂ
ನಂಬಿಯೆನ್ನ ಕುಲದೊಡೆಯಂ ಸತ್ಯಂ
ನಾಳೆ ಪೋದವಂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕಂ
ಭಾಳವಿಲೋಚನನಾಜ್ಞೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಂ
ಆತನಿಲ್ಲದಾನುಂ ಭೂತಳದೊಳು
ಖ್ಯಾತಿಮಿಗಲ್ಬರ್ದುಕೆಂ ಸಂತಸದೊಳು
ನಯದಿಂ ಪೋಗಿ ಬರ್ದುಂಕುವನಾವಂ
ನಯದಿಂ ಪ್ರಾಣಂ ಪೋಗಲದಾವಂ
ಬದುಕುವನದರಿಂದಾನೀ ತನುವಂ
ವಿದಿತಯೋಗದಿಂ ಬಿಟ್ಟಾ ಭವವಂ
ಕೈಲಾಸಕ್ಕಿಂದೇ ಪೋದಪೆ ನಾಂ
ಶೈಲಾತ್ಮಜೆಯಾಣ್ಮನನೀಕ್ಷಿಪೆ ನಾಂ

ಇಂತೆನುತಂ ದೃಢಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗಳು
ಸಂತಸದಿಂ ಶಿವಯೋಗದೊಳಾಗಳು
ಸಂದೀರೆರಡಾದಾ ಕರಣಂಗಳ
ಒಂದಾಗಿರೆ ಕೂಡುತೆ ಪವನಂಗಳ
ನಿಂದಾಗಳು ಬಂಧಿಸುತಂತವರೊಳು
ಸಂದಂ ಪ್ರಾಣಾನಿಲಮಂ ಮುದದೊಳು
ನಡೆಯಿಸಿ ಪಶ್ಚಿಮನಾಡಿಯ ಪಥದೊಳು

ತಡೆಯದೆ ಷಟ್ಕಮಲಂಗಳನದರೊಳು
ನೆಲೆಯಾಗಿರಲಡಗಿಸುತಂ ಬೆಳಗಿಂ
ಮಲರಹಿತಂ ತಾನಾಗುತ್ತೊಳಗಿಂ
ಕಾಂತಮಹಾಪಥಮಂ ಭೇದಿಸುತಂ
ಶಾಂತಿಯೊಳೀಶನನುರೆ ಪೂಜಿಸುತಂ
ಸ್ಮೃತಿಮುಖಸದ್ವಾರಮನಂತಾಗಳು
ಧೃತಿಯಂ ಪೊರಮಡುತಂ ತಾಂ ಮೊದಲೊಳು
ಪರಕೆ ಪರಂ ತಾನಾಗಿರಲೊಪ್ಪುವ
ವರಕೈಲಾಸದ ಶಿಖರದೊಳೊಪ್ಪುವ
ಶಿವಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕತಿಮುದದಿಂ
ಭವನ ಗಣಂಗಳ ಮುಂದತಿ ಜಸದಿಂ
ಎತ್ತಿದ ಗುಡಿಯಿಂ ನಲಿನಲಿದಾಡುತೆ
ಚಿತ್ತಜವೈರಿಯ ಮುಂದೊಲಿದಾಡುತೆ
ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಬರ್ ನಲಿದಾಡುತೆ
ಇರಲಿತ್ತಲ್ ಶಿವಶಾಸನ ಪೋಗಲು
ಆ ಸಮಯಕೆ ಬಂದಂ ನಂಬ್ಯಣ್ಣಂ
ಈಶಭಕ್ತ ಚೇರಮ ನಂಬ್ಯಣ್ಣಂ
ಬಂದರ್ ನಂದಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೊಲಿದುಂ
ನಿಂದರೀಶಭಕ್ತರ್ ಸಂತಸದಿಂ
ಭವನಂ ಕಾಣುತೆ ಪೊಡಮಡುತಿರಲುಂ
ಶಿವನುಂ ಭಕ್ತರನೆತ್ತುತ್ತಿರಲುಂ
ಯೋಗಾನಂದದ ಝೊಂಪಿಟ್ಟಾಡುವ
ತೂಗಿ ತೂಗಿ ಕುಣಿದುಂ ನಲಿದಾಡುವ
ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಬರ್ ಸಂತಸದಿಂ
ಭರದಿಂದಾಡುತೆ ಪಾಡುತೆ ಮುದದಿಂ
ರಾಜಿಸುತಿರಲೀಶಂ ನೋಡುತ್ತಂ
ರಾಜಕಾಳಾಶೇಖರನೊಪ್ಪುತ್ತಂ

ನೋಡು ನಂದಿಯೆನ್ನಯ ನಿಜಭಕ್ತನ
ನೋಡು ಗಿರಿಜೆ ಎನ್ನೊಳ್ ಸಲೆ ಯುಕ್ತನ
ನಂಬಿಯೆನಗೆ ತೋಳ್ತಾದಂ ಮುದದಿಂ
ನಂಬಿಗೆ ತೊಳ್ತಾದಂ ಸಂತಸದಿಂ
ನಂಬಿಗಿಂದ ಮುನ್ನವೆ ಶಿವಯೋಗದೆ

ನಂಬಿಸಹಿತ ಬಂದಂ ಶಿವಯೋಗದೆ
ಗಣಪದಮಂ ಶಿವಭಕ್ತಂಗೀವುತೆ
ಫಣಿಕಂಕಣನತಿಸುಖದಿಂ ಬೆಳಗುತೆ
ಒಪ್ಪಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಪುರದಧಿಪತಿ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗಧಿಪತಿ
ಸೋಮಧರಂ ಪಂಪಾಪತಿ ಮೆರೆದಂ
ಕಾಮವೈರಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷಂ ಮೆರೆದಂ
ಹೆಂಪಿನ ಸೊಂಪಿನ ನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ

ಪರತರಯೋಗದ ಬಲ್ಪಿಂ
ಭರದಿಂದಾ ನಂಬಿಗಿಂದ ಮುನ್ನಂ ಸುಖದಿಂ ।
ವರವಿತ್ತನಂದು ಸಭೆಯೊಳ್
ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಬರಿಂಗೆ ಪಂಪಾನಾಥಂ ॥

❖❖

೨೩. ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ ರಗಳೆ

ಸಕಲ ಜನಂ ಕಾಣುತೆ ಕೌ
ತುಕವೆನಲಾ ಕಾರಿಕಾಲೊಳಿರ್ಪಮ್ಮೆಯರಂ ।
ಸುಕರವೆನೆ ಮೆರೆದನಾನಂ
ದಕರಂ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಧರೆಗೆಸೆವ ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು ಸುಖಕರಂ
ಕರಮೊಪ್ಪುವುದು ಕಾರಿಕಾಲೆಂಬ ಶಿವಪುರಂ
ಅಲ್ಲಿರ್ಪಳೊರ್ವಳು ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನೆ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಸತ್ಯಭಕ್ತ್ಯಾಗಮಪ್ರತಿಪನ್ನೆ
ತನ್ನ ನಾಮಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯೆಂಬುದದು
ಪನ್ನಗಾಭರಣಂಗತಿಪ್ರೇಮ ಹರುಷವದು
ತನಗೆ ಪತಿಯೆಂದೆನಿಪನಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕಸೆಟ್ಟಿ
ಧನದಂಗೆ ಹುರುಡಿಪ ಸದರ್ಥತ್ವಮಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಆತಂಗೆ ಸತಿಯಾಗಿ ಸಮಸುಖದೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ನೂತನದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ಮನದೊಳಪ್ಪುತಂ
ಗುಪ್ತಮಾಹೇಶ್ವರಿ ಪರಾಧೀನೆ ಪತಿಭಕ್ತೆ
ಆಪ್ತೆ ಶರ್ವಂಗೆ ಭಕ್ತ್ಯವಲೋಕನಾಯುಕ್ತೆ
ಇರ್ಪಳಾರುಂ ಭಕ್ತೆಯೆಂದರಿಯರಾಕೆಯಂ
ಸರ್ಪಭೂಷಣಚರಿತಭರಿತಾವಲೋಕೆಯಂ
ಅತ್ತೆಮಾವಂ ಗಂಡನರಿಯರಾ ಭಕ್ತೆಯಂ
ಮತ್ತೆ ಮನೆಯೊಳಗುಳ್ಳರರಿಯರಾ ಭಕ್ತೆಯಂ
ಬೋನಮಂ ಮಾಡುವೆಡೆ ದೇವಾರ್ಚನಾಸ್ಥಳಂ
ಏನೆಂಬೆನಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಂ ಕರತಳಂ
ನೆನೆವ ಘನಚಿಂತೆ ಸಕಲ ಸ್ತೋತ್ರವಭಂಗೆ

ಮನದ ನಿರ್ಮಳವಗ್ಘವಣಿ ಮಹಾದೇವಂಗೆ
ಕೆಯ್ಯ ಕೀರೆಯೆ ಪರಿಮಳದ ಪುಷ್ಪವೀಶಂಗೆ
ಸುಯ್ಯ ಕಂಪೇ ಗುಗ್ಗುಲದ ಧೂಪವಭವಂಗೆ
ನೋಟವೇ ಬೆಳಗಿದಾರತಿ ಶಂಕರಂಗಲ್ಲಿ
ಮಾಟವಲ್ಲಿಯೆ ಸೆವೆದ ಬೋನದೋಗರವಲ್ಲಿ

ಇಂತಾರುವರಿಯದಂದದೆ ಶಿವನನರ್ಚಿಪಳು
ಇಂತು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ಮನದೊಳಗೆ ಪೆರ್ಚಿಪಳು
ಓವಿ ಸಾಗಿಸಿ ಬೆಳೆಯಿಸುವಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಂ
ತೀವಿ ತುಳ್ಕಾಡಿ ಮುಚ್ಚುವಳಂಜಿ ಭಕ್ತಿಯಂ
ರುದ್ರಲೋಕವೆ ಹುಟ್ಟಿದೂರೆಂದು ಭಾವಿಪಳು
ರುದ್ರನೇ ತಂದೆಯುಮೆ ತಾಯೆಂದು ಭಾವಿಪಳು
ಕೈಲಾಸವೇ ತವರ್ಮನೆಯೆಂದು ನಂಬುವಳು
ಶೂಲಿಯಣುಗರು ಸೋದರಂಗಳೆಂದುರ್ಬುವಳು
ಆಸರಂ ಬೇಸರಂ ಶಂಕರಂಗರುಪುವಳು
ಆಸುರದ ಸಂಸಾರಮಂ ಗಿರಿಜೆಗರುಪುವಳು
ಮನದೊಳಗೆ ಮನ್ನಿಸುವಳರ್ಚಿಸುವಳಾಡುವಳು
ಮನದೊಳಗೆ ನೋಡುವಳು ಮನದೊಳಗೆ ಹಾಡುವಳು
ಮನದೊಳಗೆ ದೇವಂಗೆ ಬಿನ್ನಪಂ ಮಾಡುವಳು
ಮನದೊಳಗೆ ಸಂಸಾರದಿರವಿಂಗೆ ಹೇಸುವಳು
ಅನವರತ ಪರಮ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಚಿಂತಾಮೌನಿ
ಅನಸೂಯೆ ಭಕ್ತೆಯಭಿಮಾನಿ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಿಳಿಂ
ಮಾಡುವುದು ಕೆಲಸವದು ಪೂಜೆ ಸರ್ವೇಶಂಗೆ
ನೋಡುವುದು ಮನೆವಾರ್ತೆ ದರುಶನವದೀಶಂಗೆ
ತಾನರಿವಳಿಂದುಧರನರಿವನರಿವವರಿಲ್ಲ
ಏನೆಂಬೆನೀ ಪೂಜೆಯಂ ಶಂಕರನೆ ಬಲ್ಲ

ಇಂತು ಗುಪ್ತಾರಾಧನಾನಂದೆಯಿರ್ಪುದಂ
ಕಂತುಹರನೆಂತುವಕ್ಕಿಸಲಾರದಿಂತಿದಂ
ಪ್ರಕಟಿಸುವೆನೆಂಬ ಭರದಿಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ
ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕರುಪಲೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ

ಸಾಧುಭಕ್ತನ ವೇಷಮಂ ತಳೆದನೊಲಿದಿತ್ತ
ವೇಧೆಯಿಂದಿರ್ದರಾ ಕಾರಿಕಾಲೊಳಗತ್ತ

ಒಂದುದಿನಮಿರುತಮಿರಲಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕಸೆಟ್ಟಿ
ಗೆಂದು ತಂದರು ಕಾಣ್ಕೆಗಳುಮಂ ಮನಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಈಳದಿಂದಂ ಕೆಲವಕಾಲದ ಫಳಂಗಳಂ
ಬಾಳಚೂತದ ನೂತ್ನಕಲ್ಪಫಲತತಿಗಳಂ
ಅಮ್ಮೆಗಭವಾಚಲದ ಪಯಣಮಂ ತಪ್ಪಂತೆ
ಅಮ್ಮೆಗೆ ದಿಟಂ ದೃಷ್ಟಫಳಮುಮಂ ತಪ್ಪಂತೆ
ತಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯನೀಯೆ ಕಂಡು ನೆರೆ ಕೊಂಡಾಡಿ
ತಂದವರ್ಗುಡಕೊಟ್ಟ ಕಳುಹಿ ಹಣ್ಣಂ ನೋಡಿ
ಹಾರೈಸಿ ಪೊಸ ಫಲವಿದೆಂದು ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ ಕೈಯ್ಯಲೊಲವಿಂ ಕೊಟ್ಟು
ಅತಿ ಸುರಕ್ಷಿತದಿಂದೆ ಬಯ್ತಿಡೆನುತಂ ಪೇಳ್ದು
ಪತಿ ಹೋದನತ್ತಲಾ ವ್ಯವಹಾರಮಂ ತಾಳ್ದು

ಹೋಗೆ ಕಂಡಳು ಫಲಂಗಳನಪೂರ್ವಂಗಳಂ
ರಾಗದಿಂ ಕೊಂಡುಬಂದಳು ನೂತನಂಗಳಂ
ಆಹಾ ಶಿವಂಗೆ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯವಿದು
ಆಹಾ ಮಹಾದೇವ ಮರ್ತ್ಯರ್ಗಯೋಗ್ಯವಿದು
ಎಂದವಂ ಬಯ್ತಿಟ್ಟು ಕೆಲಸದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ
ಬಂದಳಾ ಗುಪ್ತಮಾಹೇಶ್ವರಿಯಡುವ ಮನೆಗೆ
ಎಂದಿನಂದದೆ ನಿತ್ಯನೇಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ತಂದು ಬೋನಕ್ಕೆ ಮೇಲೋಗರಮುಮಂ ಕೂಡಿ
ಆರೋಗಿಸಲ್ಕಿಕ್ಕಲನುವಾಗುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಹಾರೈಸಿ ಶಂಕರಂ ರೂಪುದೋರಿದನಲ್ಲಿ
ಏಕಮುಖವೆಳಲ್ವ ಜೆಡೆ ಪುಲಿದೊವಲ ವಿಸ್ತರಂ
ಲೋಕದೊಳು ಸುಳಿವ ತಪಸಿಗಳಂತಿರಲ್ಕರಂ
ಇದ್ದಿದ್ದು ಈಯೆಡೆಗೆ ಬಂದ ಪರಿಯೆಂತಯ್ಯ
ಇದ್ದಿದ್ದು ಭವಿಗಳ ಮನೆಗಿದೇಕೆ ಬಂದಯ್ಯ
ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ಮನೆಯಮ್ ಕರಂ ಪೊಲ್ಲೆನಲು
ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ಭಕ್ತರಿಲ್ಲಿಯಿುಂಟೇಯೆನಲು
ಭಕ್ತೆ ಎನಲಮ್ಮೆನರಿದಡೆ ಕಂದಿದಪಳೆಂದು

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಂ ಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪುದನುಚಿತವೆಂದು
ಭಕ್ತರೆಂದರಿಯೆವಾರೆಂದರಿಯೆವೆಲೆಯಮ್ಮ
ಭಕ್ತಿಗಪ್ಪೋಗರವನಿಕ್ಕೆ ಪೋದಪೆವಮ್ಮ

ಎನೆ ಗುಪ್ತತನದೊಳಿರಲಾರದುಕ್ಕುಲು ಭಕ್ತಿ
ಮನದೊಳಕ್ಕಾಡಿ ನಾಲಗೆಗೆ ಬರುತಿರೆ ಭಕ್ತಿ
ಮನದ ಗರ್ಭಿಣಿ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದ ಬೆಸಲಪ್ಪಂತೆ
ತನುವಿಡಿದ ಭಕ್ತಿಯಂ ನಾಂಚು ತುಸುರಿದಳಿಂತೆ
ಆರುವುಂ ಕಾಣ್ಬುದಕೆ ಮುನ್ನವಾರೋಗಿಪುದು
ಆರುವರಿಯದ ತೆರದೆ ತುರಿತದಿಂ ಕರುಣಿಪುದು
ದೇವ ಕಂಡಡೆ ಭಕ್ತೆಯೆಂದರಿಪಿದಂತಕ್ಕು
ದೇವ ಬಳಕಾಂ ಬದುಕೆನರಿದಡಿರಿದಂತಕ್ಕು
ಎನುತಲ್ಲಿಯಾರೋಗಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಗದಿಂ
ಘನಮಹಿಮ ಹದುಳವಾರೈಸೆಂದು ರಾಗದಿಂ
ಮನೆಯವರ್ಕೊಂದಡಂ ಕೊಲುಗೆನ್ನನೆನುತಲ್ಲಿ
ತನಿವಣ್ಣೆನೆರಡರೊಳಗೊಂದನಿಕ್ಕಿದಳಲ್ಲಿ
ಇಕ್ಕೆ ನಲಿದಾರೋಗಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳು
ದಿಕ್ಕನೆ ಮನೆಯ ಸೆಟ್ಟಿ ಬಂದನಾ ಹೊತ್ತಿನೊಳು
ಬರಲವಂ ನಸುಗಾಣದಂತೆ ಭಕ್ತಂ ಹೋದ
ಉರವಣಿಸುತಾ ಸೆಟ್ಟಿ ಸಂದೇಹಿಸಲು ಹೋದ

ಇತ್ತಲಾ ಸೆಟ್ಟಗೆಡೆಮಾಡಿದಳು ಶಿವಭಕ್ತೆ
ಚಿತ್ತದೊಳಗಂಜುತ್ತವಂಜೆನೆನುತಂ ಭಕ್ತೆ
ಎಡೆಮಾಡಿಯಗಲಿಕ್ಕಿ ಹೆರಸಾರ್ದು ನಿಂದಿರಲು
ಕಡು ಹಸಿದು ಸೆಟ್ಟಿ ಹಣ್ಣೆಲ್ಲಿ ತಾಯೆನುತಿರಲು
ಇಕ್ಕಿದಳು ತಂದೊಂದು ಹಣ್ಣನೆಡೆಯೊತ್ತಿಂಗೆ
ಮಿಕ್ಕ ಸಂದೇಹದಿಂ ಶಂಕಿಸುತೆ ಗಂಡಂಗೆ
ತಂದಿಕ್ಕಲಿನ್ನೊಂದು ಹಣ್ಣೆಲ್ಲಿ ತೋರೆನಲು
ಬಂದಳು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ ಭೋಂಕೆನಲು
ಕೈಯೊಡನೆ ಹರಣಮಂ ಬೆರೆಸಿ ಕೈಯಿಕ್ಕದಳು
ಕೈಯ ಮೇಲೇ ತೋರ್ಪೆನೆನ್ನನೆನುತಿರಿಸಿದಳು
ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿಂದೆ ಮುನ್ನವಂಜುತ್ತೊಂದು

ತಂದಮೃತಫಲವನೊಲಿದಿರಿಸೆ ನೇಹದೊಳಂದು
ಕಂಡಾಗಳಾ ಹಣ್ಣ ಬಸುರೊಳಗೆ ಬಂದಂತೆ
ಕಂಡು ಪರಮನ ಪರಮ ಹರುಷದೊಳಗದ್ದಂತೆ
ಭಾವಿಸುತೆ ತೆಗೆದಳಾನಂದಮಂ ತೆಗೆವಂತೆ
ದೇವಲೋಕದ ಪರಸ್ಥಾನಮಂ ತೆಗೆದಂತೆ
ತೆಗೆದು ತಂದಿಕ್ಕಿದಳು ಪತಿಯಗಲೊಳೊಲಿದಲ್ಲಿ
ಬಗೆಯೊಳಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಿ
ಸೆಟ್ಟಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಮಿಗೆ ರೋಮಾಂಚಮಾಗುತಿರೆ
ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಕಂಗಳಿಗೆ ಸವಿಗಳಂ ಸಲಿಸುತಿರೆ
ಎಲ್ಲಯದು ಪೇಳೆನಗೆ ಕಾರಣಿಕೆ ಈ ಫಲಂ
ಎಲ್ಲಿಯದು ಪೇಳಾ ಮಹಾಪುರುಷೆ ಈ ಫಲಂ
ಎಂದು ನಡನಡುಗಿಯಾತಂ ಮುಟ್ಟಲಂಜುತ್ತೆ
ಇಂದುಮುಖಿಯರಿದನೆಂದಿತ್ತ ನಡನಡುಗುತ್ತೆ
ಇರೆ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಪೇಳೆನಗಿದೆಲ್ಲಿಯ ಫಲಂ
ಹರಕರುಣವಲ್ಲದೀ ನೆಲದೊಳಿಲ್ಲೀ ಫಲಂ
ಎನೆ ಪೇಳಲುಂ ಪೇಳದಿರಬಾರದಿನ್ನೆಂದು
ಮನದೊಳಗೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತ್ತಲುಸುರ್ದಳು ನಿಂದು
ಹರಭಕ್ತನೊರ್ವನಾನಂದದಿಂದಂ ಬರಲು
ಹರುಷದಿಂದೊಂದು ಹಣ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟೆನಿಂತಿರಲು
ನೀವೀಗಳಾ ಹಣ್ಣನಾರ್ತದಿಂದಂ ಬೇಡೆ
ದೇವರಿರಿಸಿದ ಅಮೃತಫಳವನೊಲವಿಂ ನೋಡೆ
ಆ ಹಣ್ಣಿದೆಂದು ಪೇಳ್ದಡೆ ಸೆಟ್ಟಿ ನಡುಗಿದಂ
ಆ ಹೊತ್ತೆ ಸತಿಯೆಂಬ ಭಾವಮುಮನುಡುಗಿದಂ
ಮುನ್ನವೇ ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಿರ್ದೆನೆಲೆ ತಾಯೆ
ಇನ್ನೆನ್ನ ಸತಿಯೆಂದು ನುಡಿಯೆಂ ಮಹಾಮಾಯೆ
ಇಂತು ಕರುಣಿಸಿ ಹರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಪ್ಪನೇ
ಇಂತಪ್ಪ ಸತಿಯರುಂಟೇ ಶಿವಂ ಬರ್ಪನೇ
ತಾಯೆ ನೀವೇ ಕೊಂಬುದೀ ಹಣ್ಣಿದೆನಗರಿದು
ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮಂ ಮರೆಯಿಸಿರ್ದ ಪರಿ ಧರೆಗರಿದು
ಇನಿತು ದೆವಸಂ ನಿಮ್ಮನಂತಿಂತು ನುಡಿದುದಕೆ
ಇನಿತು ಕಾಲದೊಳುದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡಿತಕೆ
ಕರುಣಿಪುದು ಕಾವುದೆನ್ನಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಉರವಣಿಪ ಮಾಯೆಯಿಂ ತೆಗೆವುದೆನ್ನುವನಮ್ಮೆ

ಇನ್ನೆನಗೆ ನೀವೇ ಗುರುಸ್ಥಾನವೆಲೆ ತಾಯೆ
ಇನ್ನೆನ್ನ ಭವಬಂಧನವನುಡಿಗಿಸೆಲೆ ತಾಯೆ
ಕರುಣಿಸುವುದುಪದೇಶಮಮಂ ಮಾಳ್ಪುದಿನ್ನೆನಗೆ
ಪರಮಾರ್ಥಮೂರ್ತಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ನೀವೆನಗೆ
ಎಂದು ಹಣ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿರಲು
ಮಂದೈಪ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪರವಸದೆ ಪಟ್ಟಿರಲು
ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತೆಯಭಿಮಾನಿ ನೆರೆ ಕಂದಿದಳು
ಗಂಡನಿಂತರಿದನಿನ್ನೇನೆಂದು ಕೊರಗಿದಳು
ದೇವ ಭಕ್ತಿಯನಿಂತು ಗಾರುಮಾಡಿದೆ ತಂದೆ
ದೇವ ಮೀಸಲ ಮೋಹಮಂ ಸೂಸಿದೈ ತಂದೆ
ಭಕ್ತಿ ಬೀಸರವಾಯಿತಿನ್ನೆಂತು ಜೀವಿಪೆಂ
ಭಕ್ತಿ ಹರಿಹಂಚಾಯಿತಿನ್ನೆಂತು ಸೈರಿಪೆಂ
ಕೆಲರರಿಯೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ಬೀರಿದರುಂಟೆ
ಪಲರರಿಯೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ಸಾರಿ ಮಾರಿದರುಂಟೆ
ಎಂದಲ್ಲಿ ಬಾಡುತಂ ಕೋಡುತಂ ನಡೆನೋಡಿ
ಮುಂದಿರ್ದ ಸೆಟ್ಟಿಗಂದುಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಿ
ದೇವನಿತ್ತ ಪ್ರಸಾದದ ಫಲಮುಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ದೇವಭಾಮಿನಿ ಮನದ ನಿಷ್ಠೆಗಂದೆಡೆಗೊಟ್ಟು

ಇರೆನಿನ್ನಿರೆಂ ಜಗಕ್ಕೆನ್ನುವಂ ತೋರಿದಂ
ಹರಭಕ್ತೆಯೆಂದರುಹಿ ಹರಿಹಂಚಮಾಡಿದಂ
ಇನ್ನಂಜಲೇಕೆನುತೆ ಭಸಿತಮಂ ಪೂಸಿದಳು
ಇನ್ನರಿಯಲಕ್ಕೆಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಕ್ಕಿದಳು
ನಡೆವೆ ನಾನಿಲ್ಲಿರೆಂ ಕೈಲಾಸಪುರಕೆನುತೆ
ಮೃಡನೆ ಶರಣೆಂದೆನುತೆ ಕಲಿಯೇರಿ ಮೀರುತ್ತೆ
ಪೊರಮಟ್ಟಳಮ್ಮಮ್ಮ ಪುರಜನಂ ನೋಡುತಿರೆ
ಪೊರಮಟ್ಟಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂಧುಜನ ಮರುಗುತಿರೆ
ಪುರದ ಪರಮಾಯುಷ್ಯವಿರದೆ ಪೊರಮಡುವಂತೆ
ಪುರದ ಪುಣ್ಯವ್ರಜಂ ನೆರೆದು ಪೊರಮಡುವಂತೆ
ಬಿಸಿಲನರಿಯದ ರಮಣಿ ಬಿಸುಪಿಂಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು
ಮಿಸುಕಲರಿಯದ ಮಾನಿ ಅಡಿಯಮೇಲಡಿಯಿಟ್ಟು
ಉತ್ತರದಿಶಾಭಿಮುಖಿಯಾದಳಾ ಶಿವಭಕ್ತೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಪುರಹರನನಿರಿಸುತಂ ಶಿವಭಕ್ತೆ

ಬಂದಳಾನಂದಭರದಿಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಬಂದಳ್ಪರಿಚ್ಛೇದದಿಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಸಕಲ ಸುಖಮಂ ಬಿಸುಡುತಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಸಕಳಮಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕಲಿ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಬರೆ ನಿಂದುದಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವಜನಂ ಪುರಜನಂ
ಬರವರಲ್ ಬಂದರಲ್ಲಲ್ಲಿರ್ದ ಪರಿಜನಂ
ಕಾಣಲ್ಕೆ ಬರುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನಮ್ಮೆಯಂ
ಜಾಣರರಿವರು ರೂಪು ಯೌವನದ ಪೆರ್ಮೆಯಂ
ಪಾಪವುಳ್ಳರ್ಗೆ ಸಿಂಗರದಂತೆ ತೋರುತಂ
ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಜನಕೆ ತಾಯಂತೆ ತೋರುತಂ
ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊದವಿದ ತೆರದೆ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಶಿಕಳೆಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯೊದವಿದ ತೆರದೆ
ಭಕ್ತಿಲತೆ ನಡೆವಂತೆ ನಡೆವುತಿರ್ದಳ್ ನೋಡ
ಭಕ್ತಿವನಿತಾಗಮನದಂತೆ ನಡೆದಳ್ ನೋಡ
ಎಂಬೊಂದು ಪಾವನತ್ವಂ ರೂಪುದೋರುತಿರೆ
ಇಂಬಿನಿಂ ನಡೆತಂದಳೊಡನೆ ಜನವೆಯ್ದುತಿರೆ

ಎಳೆಯಸುಗೆದಳಿರನುರದುಗುಳ್ವ ಪದತಳದೊಳಗೆ
ಬೆಳೆದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ನಳನಳಿಸಿ ತೊಳತೊಳಗೆ
ಕಾಮನಾ ಡೊಣೆಗೆ ತೊಣೆಯೆನಿಪ ಕಿರುದೊಡೆ ಕರಂ
ಕಾಮಹರನಲ್ಲಿಗೊಯ್ವುದಕೆ ನೆರನೆನೆ ಕರಂ
ಕದಳಿಯಂ ಹಳಿವುತಿರ್ಪೂರುದಂಡಂ ನೋಡ
ಮದನವೈರಿಯ ನಮಸ್ಕಾರದಂಡಂ ನೋಡ
ಮದನಕೃತಕಾಚಲನಿತಂಬಬಿಂಬಂ ತಾನೆ
ಒದವಿ ಪದ್ಮಾಸನದ ತಳವೃತ್ತವುಂ ತಾನೆ
ಸರಸಿಯಂ ಪಳಿಕೈವ ನಾಭಿಮಂಡಲವಲ್ಲಿ
ಹರಭಕ್ತಿರಸದ ಮಡುವಿನ ತೆರದೊಳಿರಲಲ್ಲಿ
ಮುಗಿದ ಸರಸಿಜವನೇಳಿಸುವ ಕುಚವೊಪ್ಪಿರಲು
ಮಿಗೆ ಭಕ್ತಿರಸದ ಕಳಸದ ಮುಚ್ಚುಳಂತಿರಲು
ಪಂಚಸರಳಂ ಪಳಿವ ನುಣ್ಬೆರಲ ಬಿತ್ತರಂ
ಪಂಚಮುಖಪರಿಚಾರಕರ ತೆರದೊಳಿರೆ ಕರಂ
ಪದ ಕೊರಲು ಕೇಳಿಸುವ ಕಂಬುವಿನ ತೆರದೊಳಿರೆ
ಕದಪು ಶರ್ವಂ ನೋಳ್ಪ ದರ್ಪಣದ ತೆರದೊಳಿರೆ

ಕಣ್ಣೆರಡು ಚೆಲ್ವಿಂಗೆ ಕಣ್ಣೂಡಿದಂತೆಯಿರೆ
ತಿಣ್ಣವೆನಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ಕಣ್ದೆರೆದ ಪರಿಯೊಳಿರೆ
ಅಳಿಕುಳದ ಬಣ್ಣಮಂ ಬರಿಕೆಯ್ವ ಕುಂತಳಂ
ತಲೆಯೂರಿ ನಡೆವಲ್ಲಿಗಾಧಾರ ವರ್ತುಳಂ

ಇಂತು ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಪಾವನತ್ವವನೀವ
ಸಂತತಂ ಶೃಂಗಾರರಸದ ಲಹರಿಯನೀವ
ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ ರೂಪಿಂಗೆ ಬಹುಜನಂ
ಸಾರುತಂ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬರೆ ಕಷ್ಟತರಜನಂ
ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ಮನದೊಳು ನೊಂದು
ಖಂಡದಿಂಡೆಗೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡಿರಯ್ಯೋಯೆಂದು
ಅವಿಚಾರರಿವದಿರೇನೆಂದರಿಯರಕ್ಕಟಾ
ಸುವಿಚಾರವೆಳ್ಳನಿತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮಗಕ್ಕಟಾ
ಒಳಗು ಹೊರಗಾಗಿ ನೋಡಿರೆಯೆನ್ನ ದೇಹಮಂ
ಬಳಿಕ ಹೇಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮರಿಯಿರೇ ಚೋಹಮಂ
ಪಂಚಭೂತಂ ನೆರೆಯೆ ಕಾಯಂ ಪರಿಯೆ ವಾಯ
ಇಂಚೆಯೋದಿರೆ ಎನ್ನ ರೂಪಿದೆಲ್ಲಂ ಹೇಯ
ಎಂಬ ಬೋಧೆಗೆ ಹೋಗದೊಡನೊಡನೆ ಬರುತಮಿರೆ
ನಂಬದುನ್ಮತ್ತಜನವಳುಪಿಂದೆ ಬರುತಮಿರೆ
ಬೇಸತ್ತು ಪುರಹರಾ ಮಾಯಾತಮೋಹರಾ
ವೇಷವೆನ್ನಂ ಕೊಂದಪುದು ಪಂಚಶರಹರಾ
ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡೆ ಹರಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ಕುಡಲಲ್ಲಿ
ನಿಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು ದೇಹಮಂ ಬಿಡಲಲ್ಲಿ
ಸೈರಿಸದೆ ಬೆಂಬತ್ತುವಜ್ಞಜನಮಂ ನೋಡಿ
ವೈರಾಗ್ಯಶಸ್ತ್ರದಿಂ ಭೇದಿಸಿಕೊಳಲ್ವೇಡಿ
ಕಾಮಮಂ ಕ್ರೋಧಮಂ ಲೋಭಮಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
ಪ್ರೇಮಮಂ ಮದಮತ್ಸರಂಗಳಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
ಮಾಯೆಯಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ ಮೋಹಮಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
ಛಾಯೆಯಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ ಚೆಂದಮಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
ಅವಯವಂಗಳನೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿದಳು ಛಲದಿಂದೆ
ತವತವಗೆಯೋಡಿತ್ತು ಮೂರ್ಖಜನ ಭಯದಿಂದೆ
ಸ್ಥೂಲತನುವಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿಂ ನಿಲಲು
ಕೇಳು ಭೃಂಗೀಶಸೋದರರದಂದದೊಳು ನಿಲಲು

ಕಣ್ಣುಳಿಯೆ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಎಲುವಾಗಿ ನಿಲಲಲ್ಲಿ
ಬಣ್ಣವಳಿಯಲ್ ನೋಡುತೆಲ್ಲ ಲಘುಜನವಲ್ಲಿ
ಮರುಳೋ ಪಿಶಾಚಿಯೋ ಓಡೋಡೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
ಮರಳಿ ನೋಡಲ್ಕಮ್ಮದೋಡಿತ್ತು ಜನವಲ್ಲಿ

ಇಂತು ಮೈಯಂ ಬಿದಿರ್ದು ತಾನೊರ್ವಳೇ ನಿಂದು
ಸಂತಸುಖದಿಂ ಶಂಭುವಂ ನೆನೆವುತಂ ಬಂದು
ತಲೆಯುಳಿಯೆ ಮೈಯೆಲ್ಲವೆಲುವಾಗಿ ನಿಲಲಂತೆ
ಕಲಿಯುಗದ ಹೊಲೆಗೆಟ್ಟು ಪುಣ್ಯವೇಳ್ತಪ್ಪಂತೆ
ನಡೆತಂದಳಪ್ರತಿಮ ವೈರಾಗ್ಯಸಂಯುಕ್ತೆ
ನಡೆತಂದಳೇಕನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯನುರಕ್ತೆ
ಹರುಷದಿಂ ಹಾಡುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ ಬರವರಲು
ಪರಮ ಸಂತೋಷಿಯಾನಂದದಿಂದ ಬರವರಲು
ಕಂಚಿಗೆ ಬಡಗಲಿರ್ಪ ತಿರುವಾನಕಾಡೊಳಗೆ
ಪಂಚಮುಖನಿರೆ ಕಂಡಳಲ್ಲಿ ಕಾನನದೊಳಗೆ
ಆಹಾ ಶಿವನೆ ನಿನ್ನ ನಾಟ್ಯವಂ ತೋರೆನಗೆ
ಆಹಾ ಮಹಾನಾಟ್ಯವಂ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆ
ತೋರಯ್ಯ ಘನತಾಂಡವಾಡಂಬರವನೆನಗೆ
ತೋರಯ್ಯ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನೋಳ್ಪೆನಗೆ

ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ತೋರಿದಂ
ನಿಂದು ನೋಡಲು ಕೂಡೆ ಗಗನಮಂ ಮೀರಿದಂ
ಜೆಡೆ ನಭವನೆಡೆಗೊಂಡು ಪರ್ಬಿ ಪಲ್ಲವಿಸುತಿರೆ
ಹೆಡಗಳಂ ಬಿಚ್ಚಿ ಉರಗಂಗಳಾಡುತ್ತಮಿರೆ
ಹಸ್ತಂಗಳೆಣ್ದೆಸೆಗೆ ನಟನೆಯಿಂ ನಲಿವುತಿರೆ
ವಿಸ್ತರದ ಚರಣಪಲ್ಲವವೆತ್ತಿ ಮರೆವುತಿರೆ
ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಕ್ಸೇನನಲ್ಲಿ ತಿರ್ರನೆ ತಿರುಗೆ
ಕಾಲನೇವುರವಲ್ಲಿ ಝುಣಝುಣಿಸುತಂ ತಿರುಗೆ
ಡಮರುಗದ ನಾದಮುಂ ಢಣಢಣಮೆನುತ್ತಿರಲು
ಅಮಮ ಘಂಟಾನಾದವಲ್ಲಿ ಠಣಠಣಮೆನಲು
ಪುಲಿದೊವಲ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ್ಘುಲಿಲ್ಘುಲಿಲೆನಲು
ಚಲಿಸುವಂದುಗೆಯ ದನಿ ಘುಲುಘುಲುಕು ಘುಲುಕೆನಲು
ಕೈಯ ಬೊಮ್ಮನ ಶಿರಮದರರರೆಯರರೇಯೆನಲು

ಮೈಯ ದೇವರ ಹಿಂಡು ತಲೆಮಾಲೆ ಕುಬುಬೆನಲು
ಗಜಚರ್ಮವಲ್ಲಿ ಝುಂಪಿಸಿ ಝಾಡಿವಾಡುತಿರೆ
ಭುಜ ಹತ್ತುದೆಸೆಗಳಂ ಕಂಕುಳೊಳಿರುಂಕುತಿರೆ
ಪದತಳದ ಹರಿನಯನವೆವೆದೆರೆದು ಹಳಹಳಿಸೆ
ಬಿದಿರ್ದತ್ತಿ ಖಟ್ವಾಂಗವಂಬರಕ್ಕವ್ವಳಿಸೆ
ಕೋಟಿರವಿಕಾಂತಿಯಂ ಪದನಖಂ ಸೂಸುತಿರೆ
ಕೋಟಾನುಕೋಟಿನಾಟ್ಯಂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲುತಿರೆ
ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಗಳು ಜಯ ಜೀಯ ಎನುತಮಿರೆ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡವಾ ತಾಂಡವಕೆ ಬಿರುವುತಿರೆ
ತಾನಾಡೆಯುಮೆಯಾಡೆ ಹರಿಯಜರ್ ಸುರರಾಡೆ
ತಾನಾಡೆ ಜಗವಾಡೆ ಜೀವರಾಶಿಗಳಾಡೆ
ಆಡುತಿರ್ದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶಿವನಮ್ಮಮ್ಮ
ಆಡುತಿರ್ದರ್ರ್ವ ಗಣಂಗಳ್ ನೋಡಲಮ್ಮಮ್ಮ
ಇಂತಾಡೆ ನೋಡಲಂಜಿದಳಮ್ಮೆ ಶರಣೆನುತೆ
ಕಂತುಹರ ಸಾಲ್ಗು ಸಾಲ್ಗಮ್ಮೆ ನಾನೆಂದೆನುತೆ
ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ನಡುಗುತಿರ್ದಳು ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಅಣ್ಮುಗೆಟ್ಟರಿವುಗೆಟ್ಟಾ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಇರೆ ಹರಂ ಕರುಣದಿಂದಂ ನಾಟ್ಯಮಂ ಮಾಣ್ದು
ಸುರರೆಲ್ಲ ಚೋದ್ಯಮೆನೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಮಾಣ್ದು
ಕಂಡವ್ವ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರೆ ನಾಟ್ಯಮಂ
ಕಂಡಿರೇ ಅಮ್ಮೆಯರೆ ಎನ್ನ ಚೆಲ್ವಾಟಮಂ
ಎನೆ ಕಂಡೆ ನಾಂ ಕಂಡೆನೆನ್ನಳವೆ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ
ಎನಗೆ ತೋರಿದೆ ದಯಾಪರತೆಯಿಂ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ
ಹರಿಯಜರು ಕಾಣ್ಬರೇ ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ನಾಟ್ಯಮಂ
ವರ ವೇದವರಿವವೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಾಟಮಂ
ಎಲೆ ದೇವ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಳಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ
ಎಲೆ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ನಾಟ್ಯಕ್ಕಿನ್ನು ಸರಿಯುಂಟೆ
ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಲಿಪ್ಪಮ್ಮೆಯಂ ಕಂಡು
ಇಂದುಶೇಖರನಲ್ಲಿ ಹರುಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ನಡೆ ತಾಯೆ ಕೈಲಾಸಪುರಕೆನುತ್ತಂ ಪೇಳ್ದು
ಮೃಡನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಳ್ಪೊಕ್ಕನೊಲವಂ ತಾಳ್ದು
ಪುಗೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ಮಿಗೆ ಕೌತುಕಂಗೊಂಡು
ಸೊಗಯಿಸುವ ಶರಣರಡಿವಜ್ಜೆಗಳುಮಂ ಕಂಡು

ಆಹಾ ಶರಣರೆಲ್ಲ ನಡೆದ ಹಾದಿಯ ಹಜ್ಜೆ
ಆಹ ಎನ್ನೊಡೆಯರೊಲವಿಂ ನಡೆದ ಹೊಸ ಹಜ್ಜೆ
ಇಂತಿವೆನ್ನಯ ಶಿರದ ಮೇಲಿರಲ್ವೇಳ್ಕೆಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದಳೊಂದು ತೆರನಂ ಚಿತ್ತದೊಳಗಂದು
ಅವರೆಲ್ಲ ನಡೆದಂತೆ ಆಂ ನಡೆಯಬಲ್ಲೆನೇ
ಅವರಂತೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳೊಡಾನೊಲ್ಲೆನೇ
ಎನ್ನ ಕೈ ಕಾಲಾಗಿ ನಡೆವೆ ನಾನಿಂತಿಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ತಲೆಯಡಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ತೋರುವೆನಿಲ್ಲಿ
ಎಲೆ ಶರಣರಡಿಗಳಿರ ಶಿವನಲ್ಲಿಗೊಯ್ಯಿರೇ
ಎಲೆ ಹಜ್ಜೆಗಳಿರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿರೇ

ಎಂದು ಶರಣರ ಹಜ್ಜೆಯೊಳ್ ನಂಬಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು
ಬಂದಳೊಂದೊಂದು ಗಳಿಗೆಗದೊಂದಡಿಯನಿಟ್ಟು
ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿ ತಲೆ ಕೆಳಕಾದ ಚೆಂದದಿಂ
ಶಿವನಿಷ್ಠೆ ಸೊರ್ಕಿ ತಲೆಯೂರಿತೆಂಬಂದದಿಂ
ಎಲ್ಲಾ ನರಾಳಿ ಬೇರ್ಮೇಲಾಗಿ ನಡೆವುತಿರೆ
ಇಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಕೆಳಗಾಗಿ ಸಸಿನದೊಳು ನಡೆವುತಿರೆ

ಇತ್ತ ಕೈಲಾಸಪಥದೊಳು ನಂಬಿ ಚೇರಮರು
ಮತ್ತಗಜ ತುರಗಂಗಳೇರಿ ಬರುತುತ್ತಮರು
ಕಂಡಿಂದೆಂದಿಂಗೆ ಬರ್ಪಿರೆಯಮ್ಮೆಯೆಂದೆನುತೆ
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯ ಪುರಕ್ಕೆ ನೀವೆಂದೆನುತೆ
ಪೋಗೆ ಲಜ್ಜಿತೆಯಾದಳಾ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ನಾಗಭೂಷಣಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟತ್ತಳೆಮ್ಮಮ್ಮೆ
ಇಲ್ಲಿಯಳಲಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಂ ನನೆಯಿತ್ತು
ಇಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡಲಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಕಿವಿದಾಗಿತ್ತು
ಅರಿದು ಶರ್ವಂ ತನ್ನ ಮನದ ಕೈಯಂ ನೀಡಿ
ತೆರಹರಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ಕೂಡಿ
ತೆಗೆದುಕೊಳಲವರಿಂದೆ ಮುನ್ನವೈತಂದಲ್ಲಿ
ಮಿಗೆ ರಜತಗಿರಿಯ ಸೋಪಾನವೇರುತ್ತಲ್ಲಿ
ಇರೆ ನಂಬಿ ಚೇರಮರ್ ಕಾಣುತಂ ಬೆರಗಾಗಿ
ಹರಭಕ್ತೆಯಂ ಬೇಡಿಕೊಳುತಿರಲು ಸಿಗ್ಗಾಗಿ

ಕರುಣಿಸುತೆ ನಡೆತಂದಳಪ್ರತಿಮ ಶಿವಭಕ್ತೆ
ಪರಮ ನಂದೀಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಹರಭಕ್ತೆ
ನಂದೀಶ್ವರಂ ಕಂಡು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿವುತಿರೆ
ಬಂದಳೀಶ್ವರನ ಸಭೆ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತಿರೆ

ಅಲ್ಲಿ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಎಲ್ವಾಗಿ ತಲೆಯೂರಿ ನಿಲೆ
ಅಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ನೋಡಿ ನಡನಡನೆ ನಡುಗುತೆಲೆ
ದೇವಾ ಇದೊಂದು ಮರುಳೀ ಬಂದುದೆಲೆ ದೇವ
ದೇವ ನಾನಂಜಿದಪೆನಿರಲಮ್ಮೆನೆಲೆ ದೇವ
ಎನುತೆ ಹಿಂದಂ ಪೊಕ್ಕು ಶಂಕರನ ಬಿಗಿದಪ್ಪೆ
ಮನಸಿಜಹರನನಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಗಿರಿಜೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರು
ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಗೌರಿ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮವ್ವೆಯರು
ಎನ್ನಯ ಜನನಿಯೆನಗೆ ಹಣ್ಣಿತ್ತ ಹಿತವೆಯರು
ಎನ್ನವ್ವೆ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರು
ಮರುಳೆಂಬರೇ ವಿಚಾರಂ ನಿನಗೆ ತೋರದೆನೆ
ಮರುಳೆನಲ್ಕಾಗದೆಲೆ ದೇವಿ ಪೊಡಮಡುವುದೆನೆ
ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ಮನದೊಳ್ ನೊಂದು
ಆಳ್ದ ಇಂತೆಂಬರೇ ನಿಮ್ಮ ತೊಳ್ತಾನೆಂದು
ಎನಗೆ ನೀಂ ತಂದೆ ಪಾರ್ವತಿ ತಾಯಿಯೆಲೆ ದೇವ
ಎನಗೆ ನೀವಿರ್ವರುಂ ಜೀವದುನ್ನತಿ ದೇವ
ಎನುತಲ್ಲಿ ಶಂಕರನ ಚರಣತಳದೊಳ್ಬೀಳೆ
ಅನುನಯದೊಳೆತ್ತಿದಂ ಸಭೆ ಕೌತುಕದೊಳಾಳೆ
ಎತ್ತಿ ಮೈಯಂ ತಡವಿ ನೋಡೆಲೆಯುಮಾದೇವಿ
ಚಿತ್ತದ ವಿರಕ್ತಿಯಂ ಕಂಡಾ ಮಹಾದೇವಿ
ಮೈಯೆಲ್ಲವದಿರ್ದುಬಿಡೆ ಬಿದಿರ್ದು ನಿಂದವರುಂಟೆ
ಕೈಯೆ ಕಾಲಾಗಿ ತಲೆಯೂರಿ ಬಂದವರುಂಟೆ
ಭಾಪುರೇ ಜಗದ ತಾಯಾಗಿ ಸಲೆ ಸಂದಮ್ಮೆ
ಭಾಪು ಮಝು ಭಾಪುರೇಯೆಲೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ

ಎಂದಲ್ಲಿ ಗಣಕುಲಕೆ ತೋರುತಂ ಬೀರುತಂ
ಸಂದ ಹರಿಬೊಮ್ಮರ್ಗೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಗಣಪದವಿಯಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಗೊಲಿದಿತ್ತು

ಗಣನಿವಹದೊಳು ಸಲಿಸಿ ಪರಮಸುಖಮಂ ಪೊತ್ತು
ಮೇರುಚಾಪಂ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ
ತಾರಾದ್ರಿಯರಮನೆಯೊಳಿಂದುಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಭೂಷಣನೊಪ್ಪಿದಂ ಶಂಭುವೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಶಿರಯಜ್ಞೋಪವೀತನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಬ್ರಹ್ಮಶಿರಕೇಶದರ್ಭಾಂಕುರಕರಾಂಗುಲಂ
ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಪುಲಿದೊವಲ ದೋವತಿಯ ನಿರ್ಮಲಂ ೩೭೦

ಗಜಚರ್ಮದುತ್ತರೀಯದ ಮಹಾಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ
ಅಜನುಂ ತ್ರಿಶೂಲದಂಡದ ನಿತ್ಯನಿರ್ಗುಣಂ
ಭಕ್ತಜನಹೃದಯಸರಸಿಜಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತನಿಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೩೭೪

ತಲೆಯೂರಿ ನಡೆದು ಹೇಮಾ
ಚಲಮಂ ನೆರೆ ಪೊಕ್ಕ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯ ನೀ ।
ರ್ಮಲಸುತನೆಂದೊಲವಿಂದಂ
ಸಲಹೆನ್ನಂ ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೨೪. ಅಪ್ಪೂತಿ ಅಡಿಯರ ರಗಳೆ

ಇಳೆಯರಿಯಲ್ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ
ಬಳಯುತನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯನಾ ಶೂಲಧರಂ ।
ಮಳಯಜಶಶಿಶೀತಗುಣನ
ಮಳಾತ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸನತಿ ಸಂತಸದಿಂದಂ ॥

ಶ್ರೀ ತಿಂಗಳೆಂದೆಂಬ ಪುರವೊಪ್ಪುತಿರ್ಪುದದು
ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯ ನಿಧಿಯೆನಿಪುದದು
ನವಚೂತ ಪುನ್ನಾಗ ನಾಳಿಕೇರಂಗಳಿಂ
ಭವಭವನ ಸಂತಾನ ಮಾಟಕೂಡಂಗಳಿಂ
ಒಪ್ಪಿರ್ಪುದದರೊಳಗದೊರ್ವ ಶಿವಕಿಂಕರಂ
ಅಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಭವಕಿಂಕರಂ
ವಾಗೀಶದೇವರಂ ಕಾಣದಿರ್ದೊಡೆಯವರ
ಬಾಗಿಲಂ ಕಾದಿರ್ದು ಕಾಬ ಭರವಂತವರ
ಪಾದವೇ ಗತಿಯೆಂದು ನೆನೆವನತಿಮುದದಿಂದ
ಲಾದರಂ ಮಿಗಲವರನುರೆ ಕಾಣ್ಬ ಭರದಿಂದ
ಅವರೆ ಗತಿ ಅವರೆ ಮತಿಯವರೆ ನಿಧಿ ತನಗಾಗಿ
ನವಕಾಮ ಮತ್ಸರಂ ಕ್ರೋಧವಿರಹಿತನಾಗಿ
ಹುಸಿಲೋಭ ಮೋಹಾದಿ ದೋಷವರ್ಜಿತನಾಗಿ
ಲಸಿತಗೃಹಗಳ ನಡುವೆ ತಾನೆ ಮೊದಲಿಗನಾಗಿ

ಗೋಮೇದಿನೀಮಹಿಷಪುತ್ರಸಂತಾನಮಂ
ಸೋಮಧರಭವನ ವಾಟೀ ಸರುವ ನಿಕರಮಂ
ಪಾದಪೋದ್ಯಾನ ಘನಕೂಪವೇದಿಕೆಗಳಂ
ಮೋರದಿಂ ಪ್ರಾಸಾದ ಕೆರೆ ಮಂಟಪಂಗಳಂ
ಮತ್ತುಳಿದ ಗೇಹೋಪಕರಣಂಗಳಂ ಕೂಡೆ

ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟಲ್ ಸುಖಂ ಕೂಡೆ
ಸಕಲಮಂ ವಾಗೀಶನಾಮದಿಂದವೆ ಕರೆದು
ವಿಕಲನಾಗದೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಮಿಗೆ ನೆನೆದು
ವಾಗೀಶನಂ ಕಾಣದಾತನ ಗುಣಂಗಳಂ
ಬೇಗದಿಂ ಕವಿಯ ತೇಜಃಪ್ರಭಾವಂಗಳಿಂ
ಕೇಳುತ್ತಮವರ ಪೆಸರಿಂ ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳ
ನೋಳಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸಿದನಾ ಪ್ರಪಾಶಾಲೆಗಳ
ನಾಗಳುಂ ವಾಗೀಶನೇ ವಚೋನಾಯಕನೆ
ವಾಗಧೀಶನೆ ನುಡಿಗಳಾಣ್ಮನೇ ಸಾಧಕನೆ
ರಸನಾದಿನಾಥನೇ ಜಿಹ್ವೇಶನೇ ಪರವೆ
ರಸಮಯನೆ ಗುಣನಿಧಿಯೆ ಸಕಲಲೋಕದ ಗುರುವೆ

ಎಂದಿಂತಹೋರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಸಂತಸಂ ಮಿಗಲ್
ಛಂದದಿಂದಾ ನಾಮಮಂ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲ್
ಇಂತು ನಿಚ್ಚಂ ಭಕ್ತರೆಯ್ತರಲ್ ಪೂಜಿಸುತೆ
ಕಂತುಹರಭೃತ್ಯ ವಾಗೀಶನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತೆ
ಸಂತಸದೊಳಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯರಿಂತಿರುತಿರಲ್
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿವನ ಸೇವೆಯೊಳಗಿರುತಿರಲ್

ಕ್ಷೇತ್ರಧಾಮೇಶ ಶಿವನಂ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ
ಪಾತ್ರನಾಗುತೆ ಭವನ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ ಕೂಡಿ
ದೇವಶಾಸನದಿಂದೆ ಬಹುಶಿವಸ್ಥಾನಮಂ
ಭಾವದಿಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಭಕ್ತಿ ಸದ್ಭಾವಮಂ
ಮುಂತಿಟ್ಟು ಪಶುಪತಿಧ್ಯಾನಶೀತಳನಾಗಿ
ಸಂತಸಂ ಮಿಗೆ ತಿಂಗಳೂರ್ಗೆ ಬರುತಿರಲಾಗಿ
ಮಾರ್ಗದೊಳಗೊಂದು ಪ್ರಪಾಶಾಲೆಯಂ ಕಂಡ
ನಾರ್ಗಮದು ಬಣ್ಣಿಸಲತಿ ಪೌರುಷದ ತಂಡ
ವದು ದಯಾಪರರ ಹೃತ್‌ಶೀತಳೋಪಮಮಾಗು
ತದು ಮಹಾಸಂತಾಪಹರಣಗುಣಯುತಮಾಗು
ತದು ತರುಚ್ಛಾಯಾಸಹಸ್ರಸಂಯುತವಾಗು
ತದು ಬಹುಳಸುರಭಿಶೀತಾಳವನನಿಧಿಯಾಗು
ತಿರಲಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಮಿ[ಸುತಲಿ] ಶೀತಳೋದಕಮ
ನುರು ಹರುಷದಿಂ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರ್ದು ಶಿವಪದಮ

ನನುನಯಂ ಮಿಗೆ ನೆನೆದು ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿ
ಘನಮಾದ ತನ್ನ ಪೆಸರೆಲ್ಲ ತಾಣದೊಳಲ್ಲಿ
ಬರೆದಿರಲ್ಕಾಣುತ್ತಲೀ ಪ್ರಪಾಶಾಲೆಯೊಳ್
ಚರಿತದಿಂದಿಂತು ಬರೆದವರಾರು ಭೂಮಿಯೊಳ್

ಪೇಳಿಮೆಂದಗ್ರದೊಳ್ ನಿಂದಿರ್ದರಂ ನುಡಿಯೆ
ಓಳಿಯಿಂ ನುಡಿದರೀ ತಿಂಗಳೂರೊಳ್ತಿಳಿಯೆ
ಅರಿದೆನಿಪ ಗುಣಗಣೋಪಮ ಸಚ್ಚರಿತ್ರದಿಂ
ದಿರುತಿರ್ಪನೊರ್ವನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯಾಖ್ಯದಿಂ
ಮೆರೆವುತಂ ವಾಗೀಶಪಾದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ
[ಮೆರೆವುತಿರಲವನ ಪೆಸರೇ ಎಂಬ ಯುಕುತಿಯಿಂ]

ಇಂತಿರ್ಪ ಭಕ್ತಲಿಖಿತಂ ದೇವ ಪೇಳುವೊಡೆ
ಸಂತತಂ ವಾಗೀಶನಾಮದಿಂ ನೋಡುವೊಡೆ
ಬಹುಧರ್ಮಸಂತಾನಮೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಿಂತೆಂದು
ಬಹುಜನಂ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಪೇಳ್ದವರನಿಂತೆಂದು
ನುಡಿದನಾ ವಾಗೀಶನತಿಕೌತುಕಂ ಮಿಗಲ್
ಮೃಡಭಕ್ತನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯರಿಂದೋದಿಸಲ್

ತಾವೆಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರ್ಪರವರೆನಲ್ ಪೇಳಿದರ್
ಭಾವದಿಂದಿಲ್ಲಿಯೇ ನಿಡುಪೊಳ್ತುಗಳೆದವರ್
ಬೇಗದಿಂದೀಗ ಮನೆಗೆಯ್ದಿದರ್ ತಾವೆನಲ್
ಭೋಗಿಭೂಷಣಭಕ್ತ ಕೇಳಿ ಹರುಷಂ ಮಿಗಲ್
ಪರಿಚಾರವರ್ಗದೊಡಗೂಡಿ ವಾಗೀಶ್ವರಂ
ಪರಿಪರಿಯ ಶಿವಕರುಣ ರತ್ನಶರಧೀಶ್ವರಂ
ಅಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯರ ಗೃಹಾಂತರಮನೆಯ್ದುತಿರೆ
ಸರ್ಪಭೂಷಣಭಕ್ತನದನಾಗ ಕೇಳುತಿರೆ
ಬಂದನಾರ್ತಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತನೆಂದೆನುತಲ್ಲಿ
ನಿಂದು ಪರಿಜನವೆಯ್ದೆ ಪೇಳುತಿರೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಮನೆಯ ದೆಸೆಯಿಂ ಬೇಗದಿಂ ಪೊರಮಡುತ್ತಾಗ
ಳನುನಯದಿನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಚಿತ್ತವಲರುತ್ತಾಗ
ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಪೊಡಮಡಲು ವಾಗೀಶ್ವರಂ
ನಯದಿಂದಲಪ್ಪೂತಿಗಳಿಗೆ ಜೀಹ್ವೇಶ್ವರಂ

ಪೊಡಮಟ್ಟನಳ್ಕರಿಂ ವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ
ಪೊಡಮಡಲ್ಕದಕೆ ಮುಯ್ಯಾನದತಿ ಲಘುವಾಗಿ
ನುಡಿದನೆನ್ನಿಂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊಳ್ ಪುಣ್ಯವದು
ಮೃಡಪಾದಭಕ್ತಿ ತಾಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಪಟ್ಟುದದು
ಅದರಿಂದಲಾಂ ನಿಮ್ಮ ಕಂಡೆನೆಲೆ ಸದ್ವಿಭುವೆ
ಮುದದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯನಾದೆನೆಲೆ ಮತ್ತ್ರಭುವೆ

ಎಂದಿಂತು ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಕೇಳ್ದು ವಾಗೀಶ್ವರಂ
ಸಂದೇಹರಹಿತನಾಗುತೆ ಭಕ್ತಿಗೀಶ್ವರಂ
ನುಡಿದನೀ [ಸು]ಕ್ಷೇತ್ರದೀಶಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ನಡೆವುತುಂ ಬಟ್ಟೆಯೊಳಗರವಟಿಗೆಯೊ[ಳ್]ಟ್ಟು
ನಾನಾಪ್ರಕಾರಧರ್ಮ್ಮಂಗಳಂ ಕಂಡಲ್ಲಿ
ದಾನಿಯಾಗಿರ್ದ ನಿನ್ನಂ ನೋಡಲಾವಿಲ್ಲಿ
ಗೊಲಿದು ಬಂದೆವು ಭಕ್ತಿತುಷ್ಟ್ಯರ್ಥವಾಗಿರ
ಲ್ಕಿಲಿತು ಪ್ರಪಾಶಾಲೆ ಧರ್ಮ್ಮದಿಂ ರಚಿಸಿರ
ಲ್ಕದರೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಿಲ್ಲದನ್ಯರ ಪೆಸರ
ನೊದವಿರಲ್ ಬರೆದೆ ನೀನೆಂತೆನಲ್ ಕುಸುಮಶರ
ಮದಹರನ ಭಕ್ತನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯರ್ಕೇಳ್ದು
ಸದಮಳಜ್ಞಾನಿಗೆಂದಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದು
ಪೊಲ್ಲ ನುಡಿಯಂ ನುಡಿದರೀಗ ನೀವೆನುತಲ್ಲಿ
ಸಲ್ಲಲಿತ ವಾಗೀಶಮಹಿಮೆಯಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಕೊಂಡಾಡತೊಡಗಿದನದೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಪೆಂ
ಖಂಡೇಂದುಧರನ ಭಕ್ತನನದೇನೆಂದಪೆಂ
ಶಿವನಿಂದೆಯಂ ಮಾಳ್ಪಜೈನರುರ್ಕಂ ಕೇಳ್ದು
ಭವಭಕ್ತಿಯಂ ಪಸರಿಪೊಂದು ಬಗೆಯಂ ತಾಳ್ದು
ಚಿಂತಾವಿಷಾದದಿಂದಾಕುಲಾಶಯನಾಗಿ
ಸಂತಾಪಹರಹರನ ಭಕ್ತಿಸಂಯುತನಾಗಿ
ಶಿವಭಕ್ತಿಭಾವದತ್ಯುತ್ಕಟದ ಬಲ್ಮೆಯಿಂದ
ತವೆ ಕಪಟ ಪಲ್ಲವಕ್ಷಿತಿಪನಂ ನಲ್ಮೆಯಿಂದ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಗೆಲ್ದು ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತಮಂ
ನಾಮನಷ್ಟಂ ಮಾಡುತಂತವರ ಭಾವಮಂ
ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯ ಭೂತಿಯಂ ಧರೆಗೆ ಬೀರುತುಂ
ಭಾವಿಸಲ್ ಶಿವನ ಸಿದ್ಧಾಂತಮಂ ತೋರುತುಂ

ವೇದಾಗಮಂಗಳಿಗೆ ಹರಣಮಾಗಿರುತಿರ್ಪ
ವಾದಿದಲ್ಲಣನೆಂಬ ಬಿರಿದಿನಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪ
ವಾಗೀಶದೇವರುರು ನಾಮವನದೆಂತೆಂದು
ಯೋಗೀಶ ಬೆಸಗೊಂಬರೇ ಸಂದಗಂ ಸಂದು
ಭೂಮಿಯೊಳಗೆನ್ನೊಡೆಯ ಪಾದಸತ್ಕಿಂಕರರ್
ನೇಮದಿಂದೆಮ್ಮವಂದಿಗರಖಿಲಮಾನಸರ್
ವಿಭವದಿಂ ಬ[ರ್ದು]ಗೆಂದತಿಕರುಣದಿಂ ತಾನೆ
ಶುಭಮಿೂವುತಾತನಾ ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತವನೆ
ನಿರಿಸಿ ಶಿವಶಾಸನಾಧಿಕಭಸಿತಮಂ ಕೂಡೆ
ಮೆರೆಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ಭುವನತಳದೊಳ್ನಾಡೆ
ಸುಖದಿನಿರ್ಪಾ ಮಹಾತ್ಮನ ನಾಮಮಂ ನೀವು
ಮುಖವರಿಯದನ್ಯನಾಮವನುಸುರ್ವರೇ ನೀವು
ಸಾಗರದೊಳುರೆ ಶಿಲಾಪ್ಲವವನೇರುತೆ ಮೆರೆದ
ಯೋಗಯುತನಂ ವಿಶ್ವವೆಯ್ದೆ ಬಲ್ಲುದೆ ಹೊರೆದ
ಮಾತುಗಳನಾಡುವಿರಿ ನೀವವರನರಿಯದೀ
ಭೂತೇಶವೇಶಭಾರಕರಾಗಿ ಸುಳಿವುದೀ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸತು [ನಿಮ್ಮರವೆ]ತ್ತಣಿಂ ಬಂದಿ
ರೇಕೆ ನುಡಿವಿರಿ ಪೇಳಿರೇ ಸತ್ಯಮಂ ಪೊಂದಿ

ಇಂತೆನಲ್ಕಾತನುರು ಸದ್ಭಾವಮಂ ಪೊಗಳಿ
ಮುಂತೆ ವಾಗೀಶ್ವರನನುಗ್ರಹವ ನೆರೆ ನೆಗಳಿ
ನುಡಿದನಾವಂ ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತಮಂ ತೊರೆದು
ಮೃಡನ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ಧರೆಯೊಳ್ನೆರೆದು
ಶಿವನ ಕೊಂಡಾಡುವಾ ಲಘುಬುದ್ಧಿ ನಾನೆನಲ್
ಭವಭಕ್ತನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯನದ ಕೇಳುತಲ್
ಹರುಷಾಶ್ರುಪೂರ್ಣಾಕ್ಷನಾಗಿ ಕಯ್ಗಳ ಮುಗಿದು
ಹರುಷದಿಂ ಕಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪುಳಕಂದಳೆದು
ವಾಗೀಶಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸುತೆ
ಭೋಗಿಭೂಷಣಭಕ್ತ ಪೊಗಳುತುಂ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ
ಇರಲಾಗಳಾ ಶೈವವರ್ಯನಂ ತಾವೆತ್ತಿ
ಚರಿತದಿಂ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ ಮತ್ತ ನೇಹಂ ಸುತ್ತಿ
ತೋಳ್ಗಳಿಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ವರಹರ್ಷಮಂ ತೋರಿ
ಬಾಳ್ಗೆನ್ನ ಭಕ್ತಕುಲಮೆಂದು ಪರಸಲ್ಮೀರಿ

ಭುವನದೊಳ್ಮೆರೆದ ದುರ್ಲಭನಿಧಾನಂಗಂಡ
ತವೆ ಬಡವನಂದದಿಂ ಹಾರಯ್ಸಿ ದೊರೆಕೊಂಡ
ನೊರ್ಮೆ ನಗುತೊರ್ಮೆ ನರ್ತಿಸುತೊರ್ಮೆಯಾಡುತ್ತೆ
ಯೊರ್ಮೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲೊರ್ಮೆ ನೆರೆ ಪಾಡುತ್ತೆ

ಇಂತು ಹರ್ಷಾತಿಶಯದಿಂ ತನ್ನ ಮರೆವುತುಂ
ಮುಂತೆ ಬೇಗಂ ಪೋಗಿ ಮುಖಕಮಲವಲರುತುಂ
ಸತಿಪುತ್ರಬಂಧುವರ್ಗಂಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷದಿಂ
ಪತಿಯಪ್ಪ ವಾಗೀಶದೇವನಾನಂದದಿಂ
ಬಂದನೆಂದಲ್ಲರ್ಗೆ ಪೇಳುತಂತವರೊಡನೆ
ಸಂದ ಮಂಗಳವಾಕ್ಯನಿಕರರಂಜನೆಗಳನೆ
ನುಡಿದು [ಸತಿಸುತ] ಬಂಧುಸಂತಾನದೊಡಗೂಡಿ
ನಡೆತಂದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾದರಂಗೂಡಿ
ಸತಿಸುತಸುಹೃದ್ಬಂಧುನಿಕರಮಂ ಪ್ರೇಮದಿಂ
ನುತಮಹಿಮ ವಾಗೀಶ ಪಾದಾಂಬುಜಂಗಳೊಳ್
ಮತಿಮಿಗಲ್ಕೆಡಹಿ ಪೊಡಮಡಿಸುತುಂ ಬೇಗದೊಳ್
ಅತಿಶಯಾನಂದದಿಂ ಮೆರೆಸುತುಂ ಬೀದಿಯೊಳ್
ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದೊಳಗೆ ಭದ್ರಸಿಂಹಾಸನಮ
ನನುನಯಂ ಮಿಗಲಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತತ್ಪದಮ
ನಾನಂದದಿಂದ ಕರ್ಚಿ ಪಾವನಜಲಂಗಳಿಂ
ತಾನೊಲಿದು ಪಾದೋದಕಂಗಳಂ ಕಯ್ಗಳಿಂ
ಮೊ[ಗೆಮೊಗೆದು ದಾ]ರಾದಿಬಂಧುಗಳನೊಡಗೂಡಿ
ಮಿಗೆ ಶರದೊಳಂಗಂಗಳೊಳ್ತಳೆದು ಕೊಂಡಾಡಿ
ಧೂಪಾದಿ ಸಕಲೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ನಲಿದು
ತಾಪತ್ರಯಾ[ರಿ] ರೂಪನ ಪಾದಮಂ ನೆನೆದು
ಪೂಜಿಸುತಲಂತವರ ಹಸ್ತದೊಳ್ ಭಸಿತಮಂ
ರಾಜಿಸುತ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೀವುತಂ ರಾಗಮಂ
ತ[ಳೆ]ದಿಂತು ತಾನಾಗಿ ಚರಿತಾರ್ಥನಾದಪೆಂ
[ತ]ಳುವಿಲ್ಲದಾತ್ಮಸುಖಸಂಪೂರ್ಣನಾದಪೆಂ
ಕುಲಮೆಲ್ಲ ಪಾವನಂ ತಾನದೆಂತಾದಪುದು
ಸಲಿಲತಪದಾನಂದವೆಂತು ನೆಲೆಗೊಂಡಪುದು
ಅಂತು ಕರುಣಿಸಿ ತನ್ನ ವಾಸದೊಳ್ ನೀವೀಗ
ಸಂತಸಂ ಮಿಗೆ ಭೋಜನಂ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದಾಗ

ಬಿನ್ನಯ್ಸಲಾ ಭಕ್ತಿಭಾವಮಂ ಕಯ್ಕೊಂಡು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಾಗೀಶನಂತಾಗಲೆನೆ ಕಂಡು
ನೋಡಿ ಗೃಹಿಣಿಯ ಮುಖವನಪ್ಪೂತಿಯಡಿ ನುಡಿದ
ನೋಡೆಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯಮಂ ಸತ್ಯ[ಮಂ] ನೀವೆಂದ
ದೇವಪ್ರಸಾದದಿಂ ವಾಗೀಶಗುರು ಬಂದ
ನಾವಗಮಿದೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿನೆಯ್ತಂದ
ನದರಿಂದ ಲೇಸಾಗಿ ಶಾಕಪಾಕಂಗಳಂ
ಮುದದಿಂದ ಮಾಡೆಂದು ಜೋಷ್ಯಪಾನಂಗಳಂ

ಇಂತೆನಲ್ಕಂತಾಗಲೆಂದಧಿಕ ಯತ್ನದಿಂ
ಮುಂತೆ ಷಡ್ರಸಯುಕ್ತಮಾದಖಿಲ ಭೇದದಿಂ
ದನ್ನಾದಿಗಳನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ವಾಗೀಶ್ವರನ
ಚೆನ್ನಾದ ಪೆಸರಿನ ಜ್ಯೇಷ್ಠಸನ್ನುತ [ಸುತ]ನ
ಎಲೆಲೆ ವಾಗೀಶನೆಮ್ಮಯ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ ತಾಂ
ಸಲೆ ಭೋಜನಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಸುಖಿಸುತ್ತ ತಾಂ
ದೈವಗಡಣದೊಳಿರ್ದಪಂ ಬೇಗ ನೀಂ ಪೋಗಿ
ಭಾವದುದ್ಯಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನೀಂ ಶುಚಿಯಾಗಿ
ಕದಳೀದಳಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಬಾ ನೀನೆಂದು
ಮುದದಿಂದೆ ತಾಯ್ಕಳುಪೆ ತೋಟದೊಳವಂ ಬಂದು
ನಯಮಪ್ಪ ನಿಡಿದಪ್ಪ ಕದಳೀದಳಂಗಳಂ
ಭಯವಿಲ್ಲದವ ಕೊಯ್ಯಲಾತ ಹಸ್ತಂಗಳಂ
ನೀಡಲ್ಕೆ ಬಾಲಕನ ಕಯ್ಯನಾಗಲ್ಮಿಗಲ್
ಕೂಡೆ ಫಣಿ ಕರ್ಚಿ [ತನ್ನಾ]ರೂಪ ಮಾ[ಡಿರ]ಲ್
ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಿರ್ದಹಿಯನಾ ಬಾಲಕಂ ಕೊಡಹಿ
ತಡವಪ್ಪುದೆಂದು ವಿಷವಾವರಿಸಲದ ಕೆಡಹಿ
ಕುಲದೇಶಿಕಂ ಭುಂಜಿಸಲ್ಕೆ ಬಂದಿರ್ದಪಂ
ಚಲಿಸೆ ನಾಂ ವಿಷದಿಂದವೆನ್ನ ಗುರುವಿರ್ದಪಂ

ಇಂತೆಂದು ಕದಳೀದಳಂಗಳಂ ತಾಂ ಪೊತ್ತು
ಕಂತುಹರನಂ ನೆನೆವುತಾ ವಿಕೃತಿಯಿಂದಿತ್ತು
ರಾಗದಿಂ ಗೇಹಮಂ ಪುಗೆ ವಿಷಮದಾವರಿಸಿ
ಬೇಗದಿಂ ಸಪ್ತವೇಗಂಗಳಿಂದುಚ್ಚಳಿಸಿ
ತಲೆಗೇರೆ ಮುಖಚರಣ ಕಣ್ಗಳುಂ ಕಪ್ಪಾಗೆ
ನಿಲಲರಿಯದಲ್ಲಿ ಝೊಂಪಿಸಿಯೆ ಗತಿ ತಪ್ಪಾಗೆ

ಜನನಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಕೆಯಗ್ರದೊಳ್
ವಿನೆಯದಿಂದಾ ಕದಳಿದಳಗಳಂ ಪಕ್ಕದೊಳ್
ಮೆಲ್ಲನಿರಿಸುತ್ತೆ ಬಿಳ್ದಂ ವಿಷಾವೇಶದಿಂ
ನಿಲ್ಲದಿಂತಾಗಲಾ ಮಾತೆಪಿತರಾರ್ತದಿಂ
ಬಾಯಾ[ರಿ]ದಣುಗನಂ ವಿಷವಾವರಿಸಿತೆಂದು
ಕಾಯದೊಳು ರಕ್ತಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ತಪ್ಪದಿದೆಂದು
ತಿಳಿದು ಸುತನಂತಿರಲ್ ದಂಪತಿಗಳಿರ್ವರುಂ
ಕಳವಳಿಸದತಿಧೈರ್ಯಯುತರಾಗಿ ಇರ್ವರುಂ
ಗುರುಭೋಜನಾರ್ಥಮಾಗತಿಯತ್ನಯುತರಾಗಿ
ವರಪುತ್ರನಂಗಮಂ ಪಾಸಿನಿಂದನುವಾಗಿ
ಮುಚ್ಚುತಂದೊಂದು ತಾಣದೊಳಿರಿಸಿ ಬೇಗದಿಂ
ಅಚ್ಚರಿಯ ಗುರುವಿನೆಡೆಗೆಳ್ತಂದು ರಾಗದಿಂ
ಪೊಳ್ತು ಪೋದಪ್ಪುದೆಲೆ ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು
ಚಿತ್ತಯಿಸುತಾರೋಗಿಸೆಲೆ ಗುರುವೆ ದಯೆಗೆಯ್ದು
ಅನ್ನಾದಿ ಸರ್ವಮಂ ಸವೆದವೆಂದಾತಂಗೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೊಡಮಡುತ್ತವರು ಸದ್ಗುರುವಿಂಗೆ
ನಮ್ಮ ಕುಲವತಿಪವಿತ್ರಂ ಜನ್ಮವೇ ಸಫಲ
ವೆಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ದರ್ಪಕ ವಿಫಲ
ಬೇಗದಿಂದೆಳ್ದು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದೊಲಿದು
ರಾಗದಿಂ ವಾಗೀಶನಂಗಿಫ್ರಿಗಳನುರೆ ತೊಳೆದು
ಭೋಜನಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲೊಲಿದಲ್ಲಿ
ಭೋಜನದ್ರವ್ಯ ಸಂತಾನಮಿರಿಸಿದವಲ್ಲಿ
ವಾಗೀಶನಾಗಮೋಕ್ತದೊಳು ಸದ್ಭಸಿತಮಂ
ರಾಗದಿಂ ಧರಿಸಿ ದಂಪತಿಗಳ್ಗೆ ಭಸಿತಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ಪುತ್ರರ್ಗಮೀಯಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆನಲಾಗ
ನೆಟ್ಟನೇ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರರ್ಗೀವೆನೆನಲಾಗ
ಳಿಂತೆನಲ್ಕವರಲ್ಲಿ ಗೂಢವಿಕ್ರಿಯರಾಗಿ
ಸಂತಯ್ಸುತಾತನಿಲ್ಲಿಲ್ಲವೆನೆ ಸೈತಾಗಿ

ಪೇಳೆ ಕೇಳುತ್ತವರ ಭಾವಮಂ ತಾನರಿದು
ಕೇಳಿರೇ ನಿಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಮನಿಂತು ನಾಂ ಮರೆದು
ಕೇಳುವವರಾವಲ್ಲ ಸತ್ಯಮಂ ಪೇಳಿಯೆನೆ
ಮೇಳದಿಂದವರು ನುಡಿದರ್ಧರೆಗೆ ಚೋದ್ಯಮೆನೆ

ಭಯದಿಂದೆ [ನಡುಗುತಂ] ಚಿಂತಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಳ್ದು
ನಯದಿಂದೆ ಸತ್ಯಮಂ ಪೇಳಲುರೆ ತಾಂ ಕೇಳ್ದು
ಸ್ವಾಮಿಭೋಜನವಿಘ್ನಮಾದಪುದದಂತಿರಲಿ
ನೇಮಮಂ ಪೇಳದೊಡಸತ್ಯತನ[ವಂ]ತಿರಲಿ
ಪರ[ಮ ತಾ]ಪಸರಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಲರಿದೆನುತೆ
ಗುರುವರಿದಪಂ ನಾವಿದೆಂತು ಮಾಡುವೆನೆನುತೆ
ಚಿಂತಿಸುತೆ ಸತ್ಯಮಂ ನುಡಿದರಾ ಇರ್ವರುಂ
ಅಂತಿಂತೆನಲ್ಬಾರದಾಗಿ ಶಿವಭೃತ್ಯರುಂ

ಅಂತದಂ ಕೇಳ್ದು ವಾಗೀಶ್ವರಂ ಕೋಪದಿಂ
ಅಂತೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೆ ನುಡಿದನಾನಂದದಿಂ
ದಾವನಿಂತಿರೆ ಮಾಳ್ಪನೆಂದೆಳ್ದು ಭಕ್ತಿವಶ
ನಾವಗಂ ವಿಷದಿಂದಲಸುಗಳೆದು ಕಾಲವಶ-
ವಾಗಿರ್ದ ಶಿಸುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ದೇವನಂ ನೆನೆದು
ರಾಗದಿಂ ತಿರುಪಾಡ ಪಾಡಲ್ಕೆ ತಾನೊಲಿದು
ವಿಷವೇಗಮಂ ಕೊಡಹಿ ಚೈತನ್ಯಯುತನಾಗಿ
ವೃಷಭವಾಹನಭಕ್ತನಂದನಂ ಪೊಸತಾಗಿ
ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದೆಳ್ದವರ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೇಳುತಿರೆ
ಭದ್ರಗಣ ವಾಗೀಶಪದಪದ್ಮಕೆರಗುತಿರೆ
ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತಲಾಂಛನಮಾದ ಭಸಿತಮಂ
ಭಾವದಿಂದಾತಂಗೆ ಕೊಡಲಿಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ
ಕಂಡಖಿಲಜನರೆಯ್ದೆ ಹರುಷಸಂಯುತರಾಗಿ
ಚಂಡಶಿವಭೃತ್ಯಜಸಮಂ ಪೊಗಳುತಿರಲಾಗಿ
ಗುರುಭೋಜನಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾದನಿವನೆಂದೆನುತೆ
ತ್ವರಿತದಿಂದವರವನನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಚಿಂತಿಸುತೆ

ಇರಲವರದಂ ತಿಳಿದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ದೇಶಿಕಂ
ವರದ ಶಂಕರಭಕ್ತಸಂತಾನಪೋಷಕಂ
ಶಿವಭಕ್ತರಾ ಪ್ರೀತಿಗೆಂದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಭವಭೃತ್ಯರುಂ ತಾನುವಾರೋಗಿಸಲ್ಕಲ್ಲಿ
ನೆನೆಯಲಾಶ್ಚರ್ಯಾತ್ಮನಾದ ಕರುಣಾಕರನ
ಘನಸಮೀಪದೊಳಿರ್ದು ಸೇವಿಸುತೆ ಭವಹರನ

ಅನುನಯಂ ಮಿಗೆ ನಮಿಸುತೇಳುತೆಡೆ ಮಾಡುತುಂ
ಜನಭೂಮಿಯಂ ಉದಕಗೋಮಯದಿನೊರಸುತುಂ
ರಂಗವಲ್ಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ದೀಪಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು
ತುಂಗ ಕದಳೀದಳಂಗಳನುದಕದಿಂ ತೊಳೆದು
ಬಲದ ಕಡೆಯೊಳ್ದುಕೂಲಮನೊಂದುವಂ ಪಾಸಿ
ಲಲಿತಪುತ್ರರ್ವೆರಸಿ ಸೇವಿಸಲ್ ಶಿವನೆನಿಸಿ
ಮಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಾಗೀಶನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯರಂ
ಬಗೆ ಮಿಗಲ್ನುಡಿದನೆಲೆ ನಿನ್ನಯ ಕುಮಾರರಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡೀಗಳಾರೋಗಿಪುದೆನಲ್ಕದಕೆ
ನಾಡೆ ಹಾರಯ್ಸುತಿಂತಿರಲು ಗುರುಶಾಸನಕೆ
ವಾಗೀಶನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯನವರಣುಗರಂ
ಭೋಗಿಭೂಷಣನ ಪಶುಪತಿಯ ಸದ್ದಾಸರಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡಾ ವನಿತೆ ನೀಡಿದಮೃತಾನ್ನಮಂ
ನಾಡೆಯಾರೋಗಿಸಿದನೀಶಪ್ರಸಾದಮಂ

ಇಂತು ನಿಚ್ಚಂ ವಿಭವಪೂರ್ಣ ತದ್ಭವನದೊಳ್
ಸಂತಸದಿನಿರ್ದ ಸದ್ಭವನಮಂ ಹರ್ಷದೊಳ್
ರಕ್ಷಿಸುತೆ ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಪುಗುತಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರನಾಥಚರಣಕ್ಕೆ ಪೊಡಮಡುತಲ್ಲಿ
ತಿರುಪಾಡುಗಳ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳ್ದು ಸೇವಿಸಿ ಧರೆಗೆ
ತಿರುಪಾಡನಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯ ಕುರುಪಾಗಿ ಮಿಗೆ
ಪಾಡಿ ವಾಗೀಶ್ವರಂ ಶಿವನ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರಲ್
ಕೂಡೆಯಪ್ಪೂತಿಯಡಿ ತತ್ಪದಮನನುವಿಸಲ್

ಇಂತು ವಾಗೀಶ್ವರನ ಪಾದಮಂ ನೆನೆವುತುಂ
ಸಂತತಂ ವಾಗೀಶದೇವರಂ ನೆನೆವುತುಂ
ಪಲಕೆಲವು ಕಾಲಮಿಂತಿರಲೀಶ್ವರಂ ಬಂದು
ಲಲಿತನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ನೀಂ ಬಾರೆಂದು
ನವರತ್ನಖಚಿತಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ನವರಜತಗಿರಿಗೆಯ್ದಿ ಗಣಪದದೊಳೋತಿರಿಸಿ
ಅಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯರಂ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಸರ್ಪಭೂಷಣನೊಪ್ಪಿದಂ ಗಿರಿಜೆಗರುಪುತುಂ

ಇಂತೆನ್ನ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಂತತಂ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೩೦೨

ಸುರನಿಕರಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ
ಭರದಿಂದಪ್ಪೂತಿಯಡಿಯ ಭಾವಕ್ಕೊಲವಿಂ ।
ಪರಮಗುರು ಹಂಪೆಯರಸಂ
ವರಗಣಪದವಿತ್ತು ಮೆರೆದನೀ ಧರೆಯರಿಯಲ್ ॥

❖❖

೨೫. ತಿರುನೀಲನಕ್ಕರ ರಗಳೆ

ಕಾಲಮದಮರ್ದನಂ ಮಿಗೆ
ಲೀಲೆಯೊಳಾ ನೀಲನಕ್ಕರಂ ಧರೆಯರಿಯಲ್ ।
ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯೊಳಿರಿಸುತೆ
ಲಾಲಾಸುರವೈರಿ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದಂ ಮೆರೆದಂ ॥

ಶ್ರೀ ಕಾವೇರೀನದಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಲೋಕಾನಂದೈಶ್ವರ್ಯದಿನೊಪ್ಪುವ
ಚೋಳರಾಜ್ಯಭೂಷಣಮೆನಿಸುತ್ತಂ
ಭಾಳಲೋಚನನ ನಿಧಿಯೆನಿಸುತ್ತಂ
ಫುಲ್ಲಾಂಬುಜದೊಳ್ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ವುತುಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯೊಳಂ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತುಂ
ಸುಖದಿನಿರ್ಪ ಮೀಂಗಳಿನಿರದೊಪ್ಪುವ
ಮುಖದಿಂ ಬಂಧಿಪವೊಲು ತಾನೊಪ್ಪುವ
ಫಲಿತ ವಿಚಿತ್ರ ಪವಿತ್ರ ವಿರಾಜಿತ
ನಳಿನಕ್ಷೇತ್ರ ಸಹಸ್ರವಿಶೋಭಿತ
ಶಾಸ್ತ್ರಮಂಗಳಾಭಿದಪುರಮಿಪ್ಪುದು
ಶಾಸ್ತ್ರರತ್ನ ನಿಕಷೋಪಲಮಿಪ್ಪುದು

ಸಲಿಲಕ್ರೀಡಾರತ ಯುವತೀಜನ
ಲಲಿತ ಸುಗತಿಗಳನೊಡಗೂಡಿಯೆ ಘನ
ಫುಲ್ಲಕಳಸ್ವನ ಹಂಸಾಂಗನೆಯರು
ಸಲ್ಲಲಿತ ಸರೋವರಕಿಳಿತಪ್ಪರು
ಅಲ್ಲಿ ವೀಧಿವೀಧಿಗಳೊಳಗೊಪ್ಪುವ
ಮಲ್ಲಿಗೆದುರುಬಿನ ಮಡದಿಯರೊಪ್ಪುವ

ಭೂಸುರಪುತ್ರರ ಕೂಡೆ ಸುಖಂಗಳು
ಭಾಸುರ ಬಹುಸಾಮಂಗಳನಾಗಳು
ಓದುವರದರೊಳು ಸದ್ವಿಜಕಾಂತೆಯ
ರಾದರದಿಂ ಬೇಳಿದ ಮೂರಗ್ನಿಯ
ನೋವುತೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ತೇಜಮ
ನೀವುತೆ ಪಾಲಿಸುತಿಪ್ಪರ್ ನೇಮಮ
ನಲ್ಲಿಪ್ಪಂ ಶಂಕರ ಸದ್ಭೃತ್ಯಂ
ಸಲ್ಲಲಿತಂ ಭೂತಳದೊಳು ಸತ್ಯಂ

ವೇದಂಗಳಿಗುರು ದರ್ಪಣಮೆನಿಪಂ
ವಾದಂಗಳು ಪೊರ್ದದ ಗುಣಿಯೆನಿಪಂ
ನೀಲನಕ್ಕ ಪೆಸರಿಂ ತಾನಿಪ್ಪಂ
ಭಾಳಲೋಚನನ ಭಕ್ತನೆನಿಪ್ಪಂ
ಭೂಸುರರಿಗೆ ತಾನಗ್ರಣಿಯೆನಿಸುವ
ಭಾಸುರದಿಂ ಕುಲಭೂಷಣನೆನಿಸುವ
ನಾತಂ ನೆರೆ ಗಂಗಾಧರಪೂಜೆಯ
ನೋತು ಸದಾಶಿವಭಕ್ತರ ಪೂಜೆಯ
ನಾಗಳುಮೆರಡನೆ ಚಾತುರ್ವೇದದ
ಯೋಗಜೀವಕಳೆಯೆಂದೇ ಬಗೆದದ
ನಾತನಧಿಕ ಸತ್ಯಾಗಮ ನಿಗಮದ
ಪೂತವೇದಮಾರ್ಗದ ಕಾರಣಪದ
ವೆನಿಸುತ್ತೊಪ್ಪುವ ಶಿವನಂ ಪೂಜಿಸಿ
ತನುಮನಧನದಿಂ ಭಕ್ತರನರ್ಚಿಸಿ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಶಿವಪರಿಚರ್ಯದೊಳಂ
ನೆರೆದಿರ್ದಂ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂ

ಇಂತಿರಲೊಂದು ದಿನಂ ಸಂತಸದಿಂ
ಕಂತುಹರನನರ್ಚಿಸಿ ಸತ್ತ್ವಮದಿಂ
ಆರ್ದ್ರೆಯೊಳವಯಂತೀಶನನರ್ಚಿಸಿ
ಆರ್ದ್ರಭಾವದಿಂ ಧೃತಿಯನೊಡರ್ಚಿಸಿ
ಅರ್ಚನೆಗೋಸುಗಮಖಿದ್ರವ್ಯಮ
ನೊಚ್ಚತದಿಂ ಕೂಡುತೆ ನಿಜಚಿತ್ತಮ
ನೇಕಾಗ್ರತೆಯೊಳ್ನಿಲಿಸುತ್ತುಂ ಮಿಗೆ
ಲೋಕಾರಾಧ್ಯನನರ್ಚಿಸುವಾ ಬಗೆ

ಪುಟ್ಟೆ ನಿಜಾಂಗನೆಯೊಡಗೂಡುತ್ತುಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ಅವಯಂತಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತುಂ
ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುತಲಾ ಶಿವನಂ
ನಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣುತ್ತುಂ ಗುರುಭವನಂ
ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಾಗಮದಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ಸನ್ನುತ ಬಹಳಾರ್ಚನೆಯಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಆದರದಿಂದಾತಂ ಪೆರಪಿಂಗದೆ
ಮೋದದಿನೀಶನ ಬಲುವರುವಂದದೆ
ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಕಯ್ಯಂ ಮುಗಿವುತ್ತಂ
ಕುಂದದೆ ದೇವನನುರೆ ನೋಡುತ್ತಂ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಮ ಜಪಿಸುತ್ತಂ
ಸಂಚಿತ ಪಾಪವನುರೆ ತೆವರುತ್ತಂ
ಸಂತಸದಿಂದಿರಲಾಸಮಯದೊಳಂ
ಕಂತುಹರನ ಭಾಸುರದೇಹದೊಳಂ
ಸೆಲದಿಯೊಂದು ಬೀಳಲ್ಕಂಡಾತನ
ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ವಧು ಕಂಡಾ ದೇವನ
ಕಾಯಕಾಂತಿ ಕುಂದುಗುಮೆಂದೊಯ್ಯನೆ
ಬಾಯ ವಾಯುವಿಂದೂದಲುಮೊಯ್ಯನೆ

ಅಂತದನಾಗಳ್ ಕಾಣುತೆ ಕೋಪದಿ
ಅಂತಕಹರಭಕ್ತಂ ಘನತಾಪದಿ
ಎಲೆ ಪಾತಕಿ ಇಂತೇತಕೆ ಮಾಡಿದೆ
ನೆಲೆಯರಿಯದೆ ಶಿವನಿರವಂ ನೋಡದೆ

ಎಂದೆನಲಾ ವಧು ನುಡಿದಳ್ ಭಯದಿಂ
ಮುಂದೆ ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚಲ್ಕಾದರದಿಂ
ಒಂದು ಸೆಲದಿ ಶಿವನಂಗದೊಳಿರಲದ
ನೊಂದಿರದಾಂ ಮುಖಫೂತ್ಕಾರದೊಳದ
ನೀಗಳೆ ಬಿಡಿಸಿದೆನೆನೆ ಘುಡುಘುಡಿಸುತ
ಲಾಗ ನೇಹಮಂ ನೋಡದೆ ಕಿನಿಸುತ

ನುಡಿದನೀಗಳೆಲೆ ನಿನಗನುಚಿತಮಂ
ತಡೆಯದೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದೊಕತನಮಂ

ಬಿಡಲು ನೆನೆದು ಮತ್ತಂ ಕೋಪಿಸುತಂ
ಸುಡುವ ತೆರದೊಳಾಕೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಂ
ಪುರ್ಬುಗಳಂ ಗಂಟಿಕ್ಕುತೆ ಗಜರುತೆ
ಉರ್ಬುವ ರೌದ್ರದಿನಾಗಳೆ ಜರೆವುತೆ

ಎಲೆಲೆ ಸೆಲದಿಯಂ ತೊಲಗಿಸಲೀಗಳು
ಪಲವು ತೆರದ ಸುಕರೋಪಾಯಂಗಳು
ಪುಟ್ಟವೆ ಮುಖಘೂತ್ಕಾರದಿನುಣ್ಮುವ
ಕೆಟ್ಟಿಹ ಲಾಲಂಬುಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಶಿವನ ಶರೀರವನೆಂಜಲಿಸಿದೆ ನೀಂ
ತವೆ ಪಾತಕಿಯಿಲ್ಲಿಂ ಪೊರಮಡು ನೀಂ
ನಿನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟೆಂ ಪೋಗೆನಲಾ ವಧು
ಮನ್ನಿಪ ಪತಿವಚನದಲಂತಾ ವಧು
ಚಿಂತಿಸುತುಂ ಪೊರಮಟ್ಟಳು ಜಸಯುತೆ
ಮುಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಗೆ ರವಿ ಪೋಗುತೆ
ಮುದ್ರಿಸಿದವೊಲಜ್ಜಂಗಳ್ಮುಗಿಯಲು
ರುದ್ರನ ಭಕ್ತಂ ಚಿತ್ತಂ ದಣಿಯಲು
ಶಿವನು ಪೂಜಿಸಿ ಮನೆಗೆಳ್ತಂದಂ
ಭವಭಯಮಂ ಬಿಟ್ಟಿರದೆಳ್ತಂದಂ

ಅಂತೆಳ್ತರಲಿತ್ತಲು ಘನಭಯದಿಂ
ಚಿಂತಿಸುತಂ ವಧು ಶಿವನಂ ಮನದಿಂ
ಜಾನಿಸುತಂ ಶಿವಭವನದೊಳಿರುತಿರೆ
ತಾನಿರುತಂ ಕತ್ತಲೆ ಪರ್ಬುತ್ತಿರೆ
ನೀಲನಕ್ಕರುಂ ನಿಶಿಯೊಳ್ ಮುದದಿಂ
ಭಾಳಾಂಬಕನಂ ನೆನೆದಾದರದಿಂ
ಹಂಸತೂಳಮಯ ತಳ್ಪದೊಳಾಗಳು
ವಂಶಶಿಖಾಮಣಿ ಪಟ್ಟಿರುತಾಗಳು
ನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತಲೋಚನನಾಗಳು

ರುದ್ರಂ ತಾನೇ ಕನಸಿನೊಳಾಗಲು
ಬಂದು ನುಡಿದನೆಲೆ ಇಂತಾ ವಧುವಿನ
ಸಂದ ಘೂತ್ಕೃತ ಮುಟ್ಟದ ತನುವಿನ

ಬೊಕ್ಕೆಗಳಂ, ನೋಡೆನುತುಂ ತೋರಲು
ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗಾಗುತೆ ತಿಳಿದೇಳಲು
ಕನಸಂ ದಿಟಮಾಗಿಯೆ ನೆನೆವುತ್ತಂ
ವಿನಯದಿನೀಶನ ಪದಕೆರಗುತ್ತಂ
ಕೊಂಡಾಡುತೆ ಕುಣಿದಾಡುತೆ ಮುದದಿಂ
ದಂಡಧರಾರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂ ಮನದಿಂ
ನೆನೆವುತ್ತಂ ಪಾಡುತ್ತಂ ನಗುತಂ
ಘನಸಂತಸದಿಂ ಪಾರುತಲಳುತಂ

ಇಂತಿರುತಿರೆ ಬೆಳಗಾಗಲ್ಮುದದಿಂ
ಕಂತುಹರಾಲಯಕೆಯ್ದುತೆ ಜಸದಿಂ
ದೇವನನರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸುತಾತಂ
ಭಾವದೊಳಾ ವಧುವಿರೆ ಕಂಡಾತಂ
ಶಿವಶಾಸನದಿಂ ಕೂಡಿಕೊಳುತ್ತಂ
ಭವಸಾಗರಮಂ ತವೆ ದಾಂಟುತ್ತಂ
ಮಂಗಳಮಯ ನಿಜಗೇಹವನೆಯ್ದಲು
ಅಂಗಜಹರಭಕ್ತರು ಸುಖಮೆಯ್ದಲು
ಅಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಿನಿಂದಧಿಕಪ್ರೇಮದಿ
ನೆಲ್ಲಂದದಿನವರಿರೆ ಸದ್ಭಾವದೆ
ಈಶನುಮಂ ಭಕ್ತರುಮಂ ಪೂಜಿಸಿ
ಕ್ಲೇಶವಿವರ್ಜಿತರಾಗುತಲರ್ಚಿಸಿ

ಸಂತಸದಿಂದಿಂತಿರಲಾ ದಿನದೊಳು
ಕಂತುಹರನ ಪುತ್ರನನತಿಮುದದೊಳು
ಕೇಳುತ್ತಂ ಕಾಣ್ಬತಿಭರದಿಂದಂ
ಭಾಳಂಬಕಭಕ್ತಂ ನೆನಹಿಂದಂ
ಕಾಲಂಗಳ ಕಳಿವುತ್ತಿರಲಾಗಳು
ಶೂಲಧರನ ಭಕ್ತರನಿರದಾಗಳು
ಕೂಡಿಕೊಳುತ್ತುಂ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯಂ
ನೋಡಿ ಶಿವಸ್ಥಾನಂಗಳನಾರ್ಯಂ
ನೀಲನಕ್ಕನಿಹ ಪುರಕೆಳ್ತರುತಿರೆ
ನೀಲಕಂಠಪಾಣರು ಮೊದಲಾಗಿರೆ
ಶೂಲಧರನ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಗಡಣದಿ

ನೀಲಗಳನ ಪುತ್ರಂ ಘನವಿಭವದಿ
ನಿರದೆ ಬಂದುದಂ ಕೇಳುತ್ತಾಗಳು
ಭರದಿಂ ಹರುಷದಿನುರ್ಬುತ್ತಾಗಳು
ಪುರಮನಲಂಕರಿಸುತ್ತುಂ ಬೇಗದಿ
ನುರುವಿಭವದಿನಿದಿರ್ಗೊಳುತುಂ ರಾಗದಿ

ಆಗಳ್ ಜ್ಞಾನಮುನೀಂದ್ರನ ಪದದೊಳು
ವಾಗತೀತಮಾಗಿಹ ಸಂತಸದೊಳು
ಮುಳುಗುತ್ತುಂ ಪೊಡಮಡುತುಂ ಕುಣಿವುತೆ
ಅಳವಲ್ಲದ ತೃಪ್ತಿಯೊಳುರೆ ಪಾಡುತೆ
ಅಸವಸದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುತೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ
ಜಸಯುತನಾ ಜ್ಞಾನೇಶಂ ಮೆಚ್ಚುತೆ
ಗುಡಿತೋರಣಸಂಕುಳದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಮೃಡಭಕ್ತರ ವೈಭವದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಪುರಮಂ ಪೊಗುತುಂ ಸಂತಸದಿಂದಂ
ಪರಮ ಮಂಗಳಾಂಕಿತ ಗುಣದಿಂದಂ
ಮೆರೆವ ನೀಲನಕ್ಕರವರ ಗೃಹಮಂ
ನೆರೆ ಪೊಗಲದರೊಳಗಾತಂ ಮುದಮಂ
ತಳೆದಾ ಗುರುವಿಂಗಂ ಭಕ್ತರ್ಗಂ
ತಳುವಿಲ್ಲದೆ ಭರ್ಗನ ಭೃತ್ಯರ್ಗಂ
ಸಂತಸಮೀವುತೆ ಉಪಚಾರಗಳಿಂ
ಅಂತಂತವರಿಗೆ ಭೋಜನಸುಖಗಳಿ
ನೊಪ್ಪದಿಂದೆ ತೃಪ್ತಿಯನೆಯ್ದಿಸುತಿರೆ
ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ಕಿಂಕರನಿರುತಿರೆ

ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನಮುನೀಂದ್ರಂ ಸಂತಸದಿಂ
ಸುಜ್ಞಾನದಲಿರುತಿರಲತಿ ಜಸದಿಂ
ದಪರವಾರ್ಧಿಯೊಳು ರವಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಲು
ವಿಪುಳಪೂರ್ವಗಿರಿಯಂ ವಿಧುವೇರಲು
ಲೇಸಾಗೀ ಕ್ಷಣವಾಗಮಮಾಗಲು
ವಾಸವ ವಂದಿತ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು
ನೀಲನಕ್ಕನಖಿಳದ್ರವ್ಯಂಗಳ
ನಾಲಯದೊಳ್ಕೂಡುತಲಂತವರ್ಗಳ
ನೋಳಿಯಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲ್ಕಾಗಳು

ಭಾಳವಿಲೋಚನಪುತ್ರನದಾಗಳು
ಭಕ್ತನ ಮೇಳದೊಳಾರೋಗಿಸುತಂ
ಯುಕ್ತಹರುಷದಿಂ ಪರಿಣಾಮಿಸುತಂ
ನೀಲನಕ್ಕರಂ ಕರೆಯಲ್ಕಾಗಳು
ಲಾಲಿಸುತಾತಂ ಗುರುಪದಕಾಗಳು
ವಂದಿಸಲೊಡನಾತಂಗಿಂತೆಂದಂ
ಸಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವಂ ಮುದದಿಂದಂ

ನೀಲಕಂಠಪಾಣರಿಗೊಲಿದಾಗಳು
ನೀಲನಕ್ಕ ನಿರ್ಮ್ಮಾಪನಗೃಹದೊಳು
ಬೀಡಾರಮನೀಮೀವುದೆನಲ್ಕಿಗೆ
ರೂಢಬುದ್ಧಿಯಿಂ ದೇಶಿಕನಾಜ್ಞೆಗೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದೆ ಗೃಹದೊಳಗಣ ವೇದಿಯ
ಕಳಮೆಯೊಳಿಂಬಂ ಕೊಡಲಾ ವೇದಿಯ
ಮೇಲನೇರಿ ಪಟ್ಟಿರಲಂತದರೊಳು
ಲೀಲೆಯೊಳಂ ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಗಳದರೊಳು
ಭಕ್ತನ ಸುತ್ತಲುಮುಜ್ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರೆ
ಶಕ್ತಿಸಮೇತಂ ತಾನೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆ

ನೀಲನಕ್ಕನದಕಚ್ಚರಿವಡುತಿರೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಹರುಷದಿ ನೋಡುತ್ತಿರೆ
ದಂಪತಿಗಳ್ ನಿದ್ರಾವಶರಾಗಲು
ಸೊಂಪಿಂದಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ಬೆಳಗಾಗಲು
ಜ್ಞಾನಮುನೀಶಂ ಶಿವನಂ ಪೊಗಳಲು
ನಾನಾ ಹರುಷಾಶ್ರುಗಳಿಂ ಮೊಗಳಲು
ಅಲ್ಲಿ ನೀಲನಕ್ಕರನಾಮಾಂಕಿತ
ಸಲ್ಲಲಿತ ವಚಾಮೃತಪರಿಶೋಭಿತ
ತಿರುಪಾಡುಗಳಿಂ ಶಿವನಂ ಪಾಡುತೆ
ವರಭಕ್ತಿಯೊಳತಿಕೃಪೆಯಂ ಮಾಡುತೆ
ಬಹುವಿಧ ಶಿವಧಾಮಂಗಳ ನೋಡುತೆ
ಬಹಳಮಹಿಮೆಯಿಂ ಶಿವನಂ ಪೊಗಳುತೆ
ಪೋಗುತ್ತಿರಲೆಳ್ತಪ್ಪಾ ಭಕ್ತನ
ನಾಗಳೆ ತಿರುಗಿಸಲಂತಾ ಯುಕ್ತನ

ನಾತಂ ದೇಶಿಕನೊಡನೆ ಸುಚಿತ್ತಮ
ನೋತು ಕಳುಪುತುಂ ತನುಮನವಿತ್ತಮ
ನಾ ದೇಶಿಕಶಾಸನದಿಂ ಸಮೆಸುತೆ
ನಾದಾತ್ಮಕನಂ ಪೂಜಿಸಿ ನಮಿಸುತೆ
ಈಶನನುಗನಂಘ್ರಿಗಳಂ ನೆನೆವುತೆ
ಕಾಶಧವಳಯಶನಂ ಕೊಂಡಾಡುತೆ
ಅತಿ ಸಂತಸದಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುತೆ
ಮಿತಿಮಿಗಲಾತನ ಕಿಂಕರನಾಗುತೆ
ಇಂತು ಪಲವು ದಿವಸಂಗಳ್ಪೋಗಲು
ಸಂತಸದಿಂದಾತ್ಮೇಶಂ ಬೀಗಲು

ಮದುವೆಯ ನಿಬ್ಬಣದೊಡಗೂಡುತ್ತುಂ
ಸದಮಲಭಕ್ತಂ ಹೊರೆಯೇರುತ್ತುಂ
ಜ್ಞಾನಮುನೀಂದ್ರನ ಬಿಳಿವಿಡಿದಾಗಳು
ಧ್ಯಾನಗಮ್ಯಶಿವನಗ್ರದೊಳಾಗಳು
ನಿಂದು ಮೆರೆದನತಿ ಕೌತುಕದಿಂದಂ
ಸಂದ ನೀಲನಕ್ಕಂ ಮುದದಿಂದಂ
ಮೆರೆವುತಿರಲ್ಕೀಶಂ ದಯೆಯಿಂದಂ
ಕರೆವುತೆ ಕರುಣಮನತಿಮುದದಿಂದಂ
ರುದ್ರಪದಮನೀವುತ್ತಾತಂಗಂ
ಭದ್ರಭಸಿತವಿಲಸಿತಸರ್ವಾಂಗಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ರಜತಾದ್ರಿಯ ಸಭೆಯೊಳು
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಪುರದೆಡೆಯೊಳು
ಕಾಲಹರಂ ಪಂಪಾಪತಿ ಮೆರೆದಂ
ನೀಲಗಳಂ ಪೆಂಪಿಂದಂ ಮೆರೆದಂ
ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರನಿವಾಸಂ ಮೆರೆದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾಂ ಸಲೆ ಮೆರೆದಂ

ಧರೆಯ ಜನಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ
ಭರದಿಂದಾ ನೀಲನಕ್ಕ ಭಕ್ತಗೆ ಮೆರೆವು ।
ತ್ತುರಗಧರ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದಂ
ಪರಮಾನಂದದೊಳೆ ವರಮನಿತ್ತುರೆ ಮೆರೆದಂ ॥

❖❖

೨೬. ನಮಿನಂದಿಯರ ರಗಳೆ

ನಮದಮರಕೋಟಿ ಪರಿವೃತ
ನಮಮ ವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವನತ್ಯಾದರದಿಂ ।
ನಮಿನಂದಿಯ ಘನಭಾವ
ಕ್ಕಮಿತ ಮಹಾರುದ್ರಪದಮನಿತ್ತುರೆ ಮೆರೆದಂ ॥

ಶ್ರೀ ಕಾವೇರೀನದಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಲೋಕಾಲೋಕಂಗಳಿನಿರದೊಪ್ಪುವ
ಚೋಳಾವನಿಗಗ್ಗಳ ಭೂಷಣಮೆನೆ
ಭಾಳಾಂಬಕ ಭಕ್ತಿಗೆ ನೆಲೆವನೆಯೆನೆ
ಹೇಮಲಾಭಪುರಮಿಳೆಯೊಳ್ಮೆರೆವುದು
ಕಾಮಿತಫಲಮಂ ತಾನುರೆ ಕರೆವುದು
ಕಳಮಾದಿಗಳಬ್ಜಂಗಳಿನೊಪ್ಪುವ
ತಳಿತ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿನಿರದೊಪ್ಪುವ
ವಿಲಸಿತ ಕಲ್ಹಾರಂಗಳಿನಾಗಳು
ಸಲಿಲ ಬಹಳ ಪೂರಂಗಳಿನಾಗಳು
ಮೆರೆವ ಕೆರೆಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ದೆಸೆಯೊಳು
ಮೆರೆವುದು ಶೂಲಿಯ ಘನತರ ಕೃಪೆಯೊಳು
ನನ್ನಿಯ ಕೆನೆಯೆನಿಪೊಳ್ನುಡಿಯುಳ್ಳತಿ
ಬಿನ್ನಣದಾಮ್ನಾಯಂಗಳನರಿವತಿ
ಘನ ಸದ್ವಿಜರ ಯಶಂ ದಿಕ್ಕುಗಳೊಳು
ಘನಸಾರ ವಿಲೇಪನದವೊಲಾಗಳು
ಪರ್ವಿ ಮೆರೆವುದತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ
ಕೊರ್ವಿರ್ಪುದು ಧರ್ಮದ ಪೆರ್ಚಿಂದಂ
ಮಲ್ಲಕುಸುಮ ಸೌರಭದಿಂದಾಗಳು

ಉಲ್ಲಸಿತದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದಾಗಳು
ಇಡಿದಿರ್ಪಾಧಿಕ ತೋರಣತತಿಯಿಂ
ದಿಡಿದಿರ್ಪಾ ಮಣಿವೀಥಿಯ ರುಚಿಯಿಂ
ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಪುದುದಯರವಿಯಂದದಿ
ಇಳೆಯೊಳು ಚಂದ್ರನ ಲೋಕದ ಚಂದದಿ

ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಂಪುಳ್ಳ ನೆಳಲ್ಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿಪ ಕೇಳೀ ವನಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಭೃಂಗನಿಬಿಡಸ್ತಬಕಂಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ನಿಬಿಡತರ ಫುಲ್ಲಕುಸುಮಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಪತಾಕಾ ನಿಬಿಡ ನಭಂಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಸುಸಂಪದವೀವ ಗೃಹಂಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಬಹಳವೇದಂಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ಮಹಾಪೌರಾಣಧ್ವನಿಗಳಿ
ನಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಪ ಶಾಲೆಗಳಗ್ರದೊ
ಳುಲ್ಲಸದರುಣಾಂಬುಜದಿಂ ಮೆರೆವುದೊ
ಮಧುಸಿಕತಾ ಸ್ಥಂಡಿಲದೊಳು ಬೆಳಗುವ
ಮುದದಿಂ ತಾನಗ್ನಿಯವೊಲ್ತೊಳಗುವ
ಪಾಕಫುಲ್ಲಸಿತ ಶಾಲಿಗಳಗ್ರದೊ
ಳೇಕಾರುಣಕಂಜಾಘನವೆಸೆದುದೊ

ಇಂತಿಪ್ಪ ಮಹಾಗ್ರಾಮದೊಳಿರ್ಪಂ
ಕಂತುಹರನ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆಸೆದಿರ್ಪಂ
ಪೆಸರಿಂದಂ ನಮಿನಂದಿಯೆನಿಪ್ಪಂ
ಜಸದಿಂ ಭೂಸುರರೊಳ್ ಮೆರೆದಿಪ್ಪಂ
ತ್ರೇತಾಗ್ನಿನಿಜ ಪ್ರಭನಾಗಿರ್ಪಂ
ತ್ರಿತಯಾಮ್ನಾಯಾರ್ಥದೊಳಿರುತಿರ್ಪಂ
ಭಸಿತಮೆ ವಿಮಲದ್ರವ್ಯಂ ತಾಮೆನೆ
ಲಸಿತ ತತ್ತ್ವಸಾರಂ ಪರತರಮೆನೆ
ಕೊಂಡಾಡುತಲತಿನಿಶ್ಚಯದಿಂದಂ
ಖಂಡಪರಶುವಿನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂದಂ

ಆತನೊಂದು ದಿನ ಮಖಸಂಹರನಂ
ನೂತನ ಸಂಸೃತಿಹರನಂ ಹರನಂ
ತಿರುವಾರೂರೊಳ್ನೆಲಸಿದ ಶಿವನಂ
ಹರಿಯಜರರಿಯದನಾದಿಯ ಭವನಂ
ವಂದಿಪ ಬಗೆಯಿಂ ಲವಲವಿಸುತ್ತುಂ
ಸಂದ ನಿಜಗ್ರಾಮವನುಳಿವುತ್ತುಂ
ವಿಧಿವಿಹಿತಂ ಶಿವಪೂಜೆಯೆನುತ್ತುಂ
ಬುಧನುತನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯಾಗುತ್ತುಂ
ತಿರುವಾರೂರಿಗೆ ನಡೆತಂದಿರುತುಂ

ಪುರಹರನಂ ವಂದಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತುಂ
ಕನಕಮಯದ ಪುತ್ತಿನೊಳುದ್ಭವಿಸಿದ
ಘನಮಣಿತೇಜೋಧಾಮವದೆನಿಸಿದ
ದೇವನೆ ಗತಿಮತಿಯೆನುತುಂ ನಮಿಸುತೆ
ಭಾವದಿಂದೆ ಸಂತಸದಿಂ ನೆನೆವುತೆ
ಭವನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರುತುಂ ಮತ್ತಂ
ನವಭಕ್ತಿಗಳಿಂ ಪದಕೆರಗುತ್ತುಂ
ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಹರನಂ ಧರಿಸುತ್ತುಂ
ಮುದದಿಂ ಜಾನಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತುಂ
ಭಕ್ತಿವಶದಿನಧಿಕಾದರದಿಂದಂ
ಯುಕ್ತ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯಾವಳಿಯಿಂದಂ
ಹರನ ಸಪರ್ಯಮನಿಂತೊಡಧರಿಸುತುಂ
ವರದೀಪಾರೋಪಮೆ ಪರವೆನುತುಂ
ಘನಭಕ್ತಿಯನದರೊಳೆ ಮಾಡುತ್ತುಂ
ವಿನಯದಿಂದೆ ಶಿವನಂ ನೋಡುತ್ತುಂ
ಕಾಲತ್ರಿತಯದೊಳಂ ಜ್ಯೋತಿಗಳಂ
ಶೂಲಿಗೆ ಸಲಿಸುತ್ತುಂ ವೀಧಿಗಳಂ
ಪೊಕ್ಕು ಪ್ರತಿಮಂದಿರದೊಳು ಘೃತಮಂ
ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುವತಿ ನೇಹದ ಪಥಮಂ
ಕೇಳಿ ನೋಡಿ ಧನಮಿತ್ತು ಕೊಳುತ್ತಂ
ವೇಳೆಯನೀ ತೆರೆದೊಳ್ಸಲಿಸುತ್ತಂ

ಒಂದು ದಿನಂ ಸದ್ಭಕ್ತಂ ಮನದೊಳು
ಮುಂದೆ ವೇಳೆ ತಪ್ಪುವುದೀ ಪದದೊಳು
ಘೃತಮಂ ತಪ್ಪೆನೆನುತ್ತುಂ ಮನದೊಳು
ಮತಿಮಿಗಲಂತಿಕ ಗೃಹಸಮಿತಿಗಳೊಳು
ಪೊಗುತಮರಿಯದೊಂದಾರ್ಹತಗೃಹಮಂ
ಮಿಗೆ ಪೊಗುತುಂ ಶಿವಭಕ್ತಂ ಗೃಹಮಂ
ಕೇಳಲೊಡನೆ ಜೈನರ್ನೆರೆದದರೊಳು
ಮೇಳಯ್ಸಿದ ಘೃತಮಿಲ್ಲೀಯೆಡೆಯೊಳು
ಜಲದಿಂ ಪೊತ್ತಿಸು ನೀಂ ಜ್ಯೋತಿಗಳಂ
ಛಲಮುಳ್ಳೊಡೆ ಭಕ್ತನೆ ಬೆಳಗುಗಳಂ
ಬೆಳಗುವುದೆನೆ ಕೇಳುತಲಾ ನುಡಿಯಂ
ಬಳಲುತ್ತಳಲುತ್ತಂತಾ ಗುಡಿಯಂ
ತಡೆಯದೆ ಬಿಡುತುಂ ನಡೆತಂದಾಗಳು
ಮೇಡನಾಲಯಮಂ ಪುಗುತಂಗಣದೊಳು
ಜೈನರನಾದರ ವಚನಮನಾಗಲು
ಮೋನದಿನಂತಃಕರಣದೊಳಾಗಲು
ನೆನೆದು ಶಿವಂಗುರೆ ಪೇಳುತೆ ನಮಿಸುತೆ
ಮನದೊಳು ನೋವುತೆ ಶಿವನಂ ನೋಡುತೆ
ಹರನ ಕರುಣಮಂ ಪಾರುತ್ತಿರುತಿರೆ
ಚರಿತದಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಮುಂದಿರುತಿರೆ

ಕೇಳಲಾದುದಶರೀರದ ನುಡಿ ತಾಂ
ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಘನಕರುಣದ ಕಣಿ ತಾಂ
ಖೇದಮನೆಲೆ ಬಿಡು ದೀಪೋಜ್ವಲನೆಗೆ
ಮೇದಿನಿಯೊಳ್ಸರಸಿಯ ಜಲಮಂ ಮಿಗೆ
ತುಪ್ಪಮಾಗಲದು ತಪ್ಪದು ಪೋಗೆನ
ಲೊಪ್ಪದಿಂದಲದ ಕೇಳುತಲೀಶನ
ಕರುಣವೆಂದು ಭಾವಿಸುತಂ ಭಕ್ತಂ
ಪರಕಾರ್ಯಮನರಿಯದ ಸುಖಯುಕ್ತಂ
ಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ ಸರಸಿಗೆ ಬರುತಂ
ಶಿವಮಂತ್ರವನುರೆ ಜಪಿಸುತೆ ಬರುತಂ
ಜಲಮಂ ಮಡಕೆಗಳಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಂ
ವಿಲಸಿತಗತಿಯಿಂ ಕುಕಿಲಿರಿವುತ್ತಂ

ಜನಮೆಲ್ಲಂ ನೋಡಲ್ಕಾ ಜಲದಿಂ
ಘನಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ ಸಂತಸದಿಂ
ದೀಪಪಾತ್ರೆಯಂ ತುಂಬಲ್ಕಾಗಳು
ಲೋಪಿಸದದು ಪಜ್ಜಳಿಸಲ್ಕಾಗಳು
ಕಂಡತಿ ಭರದಿಂ ವಾರಿಗಳಿಂದಂ
ಖಂಡಪರುಶುವಿನ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದಂ
ಬಹಳ ಜ್ಯೋತಿಗಳಂ ಪೊತ್ತಿಸುತಂ
ಕುಹಕದ ಜೈನರ ಬೆರೆ ಭಂಗಿಸುತಂ

ನಮಿನಂದಿಗಳಿಂತನುದಿನಮುದಕದಿ
ನಮಿತಮಹಾಜ್ಯೋತಿಗಳಂ ವಿನಯದಿ
ಪೊತ್ತಿಸಿ ಬೆಳಗಪ್ಪನ್ನೆಗಮುರಿಯಲು
ಬತ್ತಿಯ ಮುಖದಿಂ ಜಲಮದು ತೀರಲು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಜಲಮಂ ತಂದೆರೆವುತೆ
ಬತ್ತಿಗಳಂ ನೂಂಕುತೆ ಹೊರೆಯೇರುತೆ
ಚಿತ್ತಜಹರನಂ ಪೂಜಿಸಿ ನೋಡುತೆ
ಸುತ್ತಿದ ನೇಹದೊಳಂ ಕೊಂಡಾಡುತೆ
ನಿಜಗೃಹಕೆಯ್ತಂದಂ ರಾತ್ರಿಯೊಳಂ
ನಿಜಗೃಹಧರ್ಮಪರಂ ನೀತಿಯೊಳಂ
ಬಂದದರೊಳ್ತಾಂ ಮುನ್ನಿನ ತೆರದಿಂ
ಸಂದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗಳುಮಂ ಮುದದಿಂ
ಕ್ರಮದಿಂ ವಿರಚಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟಾಗಳು
ಸಮಸುಖದಿಂದಾರೋಗಿಸುತಾಗಳು
ಯುಕ್ತನಿದ್ರೆಯಿಂ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ವುತುಂ
ಭಕ್ತನುದಯದೊಳ್ಮತ್ತೇಳುತ್ತುಂ
ನಿತ್ಯನಿಯಮವಂ ಮಾಡುತೆ ಮುದದೊಳು
ಸತ್ಯಶರಣನಿರುತಂತೊಂದಿನದೊಳು
ಕಮಲಾಲಯಮಂ ನೋಡುತ್ತಾಗಳು
ವಿಮಲಾತ್ಮಂ ಪೊಡಮಡುತಂತಾಗಳು
ದೇವಾಲಯಮಂ ಬಲವಂದಾಗಳು
ದೇವಾಲಯದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕಾಗಳು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಶೂಲಿಗೆ ವಂದಿಸುತಂ
ಮುಕ್ತಿ ಪೊರ್ದುವಂತಿರೆ ಬಣ್ಣಿಸುತಂ

ಒಳಹೊರಗೆಂಬೆರಡರೊಳಂ ನಿಲ್ಲದೆ
ಫಳಮಂ ಬಯಸದೆ ದೈನ್ಯಕೆ ಸಲ್ಲದೆ
ಶಿವನ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯವನೇ ಮಾಡುತೆ
ನವದೀಪಂಗಳ ನೀರೊಳ್ಬೆಳಗುತೆ
ನಿಜಪತಿಚರಣದ್ವಯಮಂ ನೆನೆವುತೆ
ಗಜಬಜಿಸದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಂ ಜರೆವುತೆ
ಕಮಲಾಲಯದೊಡೆಯನನರ್ಚಿಸುತಂ
ವಿಮಳಯಶಂ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯದೊಳಿರುತಂ

ತಿರುವಾರೂರೊಳು ಬಹುದಿವಸಂಗಳ
ನುರು ಮಹಿಮಂ ಕಳೆಯಲ್ಕಾ ನಡೆಗಳ
ನರಸಂ ಕೇಳುತೆ ಕಮಲಾಧೀಶನ
ವರಬಹುಪರಿಚರಿಯಂಗಳಿಗೀತನ
ನೊಡೆಯನ ಮಾಡುತ್ತು ಚೋಳೇಂದ್ರಂ
ಮೃಡಕಿಂಕರಕೈರವಘನಚಂದ್ರಂ
ಶಿವನ ಮಹಾಪೂಜೋಚಿತ ಬಹುತರ
ನವನವಭಾಗಮನಂತಾ ಭೂವರ
ನನುನಯದಿಂ ವಿರಚಿಸಿ ನಮಿನಂದಿಗೆ
ವಿನಯದಿನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡಂದಿಗೆ
ಸಕಲ ಭೋಗಮಂ ತಾನೇ ನಡೆಸುತೆ
ವಿಕಳನಾಗದೀಶನನುರೆ ನೆನೆವುತೆ
ಫಾಲ್ಗುಣೋತ್ತರಾಭಿದ ಪಂಗುನಿಯೊಳು
ವಲ್ಗಂ ನಾನಾಭಕ್ತರ ಸಭೆಯೊಳು
ಲೀಲಾ ಯಾತ್ರೋತ್ಸವದಿಂ ರಂಜಿಪ
ಕಾಲಾಂತಕನಾ ಭಕ್ತಗೆ ಶೋಭಿಪ
ನಾನಾ ವರಸಂಕುಲಮಂ ನೀಡಲು
ನಾನಾ ಜನಮೆಲ್ಲಂ ಕೊಂಡಾಡಲು
ವಂದನಾದಿ ಸತ್ಕ್ರಮದೋಳಿಗಳಂ
ಮಂದರವಾಸಿ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯಗಳಂ
ಮಾಡುತೆ ಕೂಡುತೆ ಸುಖದಿಂದಿರುತಂ
ಪಾಡುತೆ ಶಿವನಂ ಬೇಡುತಲಿರುತಂ

ಸಿಕತೋದ್ಯಾನ ಶ್ರೀಮಂಟಪದೊಳು
ವಿಕಸಿತಪುಷ್ಪಪ್ರಕರದ ತಳೆಯೊಳು

ಶಿವನಿರಲಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಭಯದಿಂ
ನವರಸಿಕಂ ಭಕ್ತಂ ತಾ ನಯದಿಂ
ಬಂದು ಕಂಡು ಪೊಡಮಡುತಂ ಸೇವಿಸ
ಲಿಂದುಧರಂ ಕೃಪೆಯಿಂದಂ ಪೋಷಿಸ
ಲಲ್ಲಿಂದಿರುಳಪ್ಪನ್ನೆಗಮೀಶಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಿರುತೀಶಂ
ಮತ್ತೆಯು ಸದ್ಭಕ್ತರ ಗಡಣದೊಳಂ
ಚಿತ್ತಜಹರನಾ ಗಣವಿಭವದೊಳಂ
ಶ್ರೀಮಂದಿರಮಂ ಪೊಗಲೊಡನಿತ್ತಲು
ನೇಮಂಗಳನುರೆ ಮನದೊಳ್ಬಿತ್ತಲು
ನಮಿನಂದೀಶಂ ಶಿವನಂ ವಂದಿಸಿ
ಶಮಿತದುರಿತನಾಗುತೆ ತಾಂ ರಂಜಿಸಿ
ನಿಜಪುರಮಂ ಪುಗುತಾತ್ಮಗೃಹಮಂ
ಗಜಬಜಿಸದೆ ಪೊಗಲೊಲ್ಲದೆ ತನುಮಂ
ಪರಿಕಿಸದಂತ್ಯದ್ವಾರದೊಳಿರುತಿರೆ
ತ್ವರಿತದಿನೊಳಗಂ ಪುಗದಂತಿರುತಿರೆ

ಪತಿಯ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಸತಿ ಬಂದಾತನನೀಕ್ಷಿಸುತೊಯ್ಯನೆ
ಪೊರಗೇಂ ಕಾರಣಮಿರ್ದಪಿರೊಳಯಿಕೆ
ನೆರೆ ಬಂದೀಶನನರ್ಚಿಪ ಕಾಲಕೆ
ತಕ್ಕ ನಿತ್ಯನಿಯಮಂಗಳನೊಡರಿಸಿ
ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುವಭವನ ನೀವರ್ಚಿಸಿ
ಸಂತಸದಿಂ ಪಟ್ಟಿರಿಮೆನೆ ಕೇಳುತೆ
ಚಿಂತೆಯಿಂದಲಾಕೆಗೆ ನೆರೆಯರುಪುತೆ
ಎಲೆ ಗೇಹಿನಿ ಪೊರಿಗಿಹ ಕಾರಣಮಂ
ನೆಲೆದಪ್ಪಿದ ಸಂತಸವಾರಣಮಂ
ಸಿಕತೋದ್ಯಾನದ ಯಾತ್ರೆಯೊಳಾನುಂ
ವಿಕಸಿತ ಹರುಷದಿನವರೊಳಗೇನುಂ
ಅರಿಯದೆ ಶಿವನಂ ಸೇವಿಪ ಪದದೊಳು
ಮರೆದಂತ್ಯಜ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಮದಾಗಳು
[ಬ]ಂದುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯೊಳಿರ್ದಪೆ ನಾಂ

ಸಂದೇಗಮಂ ತವೆ ಪೆರಪಿಂಗಿಪೆ ನಾಂ
ನೀನದರಿಂ ಸ್ನಾನಾಂಬುವ ನೀಡಲು
ನಾನವರಿಂ ಪರಿಶುದ್ಧನದಾಗಲು
ನಿತ್ಯನಿಯಮವಿಧಿಗರ್ಹನೆನುತ್ತಿರೆ
ಸತ್ಯ ಶರಣನುಸುರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದಿರೆ
ಶೀಲವತೀವಧು ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯೊಳಂ
ಲೀಲೆ ಮಿಗಲ್ ಗೃಹದೊಳಗುದಕಗಳಂ
ತಪ್ಪೆನೆಂದು ಸತಿ ಪೋಗಲ್ಕಿತ್ತಲು

ಸರ್ಪವಿಭೂಷನು ಕೃಪೆಯಿಂ ನೋಡಲು
ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮಿನಂದಿಗೆ ತೋರಲು
ಭದ್ರಸೂಚಕಂ ನಾ ನೆರೆ ಕವಿಯಲು
ಕನಿಸಿನೊಳಂ ಶಿವನೇ ನಡೆತರುತಂ
ಘನಶಂಕೆಯ ನೀಂ ಬಿಡು ಬಿಡೆನುತ್ತಂ
ಕಮಲಾಲಯದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ಮನುಜರು
ವಿಮಲಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳ್ಸರ್ವರು
ಮುಟ್ಟಲ್ಪಾವನರೆನ್ನ ಗಣಂಗಳು
ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಂದುಸುರುತ್ತಂತಾಗಳು
ನುಡಿದು ಮಾಯಮಾಗಲ್ಕೆಚ್ಚರುತಂ
ತಡವಾದುದೆನುತ್ತಂ ನಿಂದಿರುತಂ
ಶೀಲವತಿಗೆ ಶಿವನೆಂದುದನುಸುರುತೆ
ಭಾಳಾಂಬಕನಂ ಮನದೊಳ್ ನೆನೆವುತೆ
ಅಲ್ಲಿಂದಂ ಕಮಲಾಲಯಕೆಯ್ದುತೆ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯೊಳದರೊಳು ತಾಂ ನೋಡುತೆ
ಸಕಲಜನಂಗಳ್ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯಮ
ನಕಳಂಕರ್ ಧರಿಸಿರಲಾ ರೂಪಮ
ನನುನಯದಿಂ ಕಾಣುತೆ ಪೊಡಮಡುತುಂ
ಘನಭಕ್ತರ ಜಸಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುತುಂ
ಸತಿಯುಂ ತಾನುಂ ತತ್ಪುರವರದೊಳು
ಗತಿ ಮತಿ ಶಿವನೆಂದೆನುತಂ ಮನದೊಳು
ತಿರುವಾರೂರೊಡೆಯನನರ್ಚಿಸುತಂ
ಪರಕೆ ಪರನ ಪದಮಂ ಪೂಜಿಸುತಂ

ಇಂತಿರಲೀಶಂ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ
ಸಂತಸದಿಂ ನೇಹಂ ನೆರೆ ಹೆಚ್ಚುತೆ
ನಮಿನಂದಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕಮಂ ತರಿಸುತೆ
ಶಮಿತಕಷಾಯನನದರೊಳಗಿರಿಸುತೆ
ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಗೆ ತಳರಲ್ಕಾಗಳು
ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಶಾಸನದಿಂದಾಗಳು
ಪೂಮಳೆಗಳಿನಾಕಾಶಂ ಮುಸುಕಿರೆ
ಕಾಮಹರನ ಭಕ್ತರು ನಲಿವುತ್ತಿರೆ
ಸುರದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಿದುವಾಗಳು
ನೆರೆದ ಗಣಂಗಳುಘೇಯೆನಲಾಗಳು
ರಜತಗಿರಿಯ ಸಭೆಗೆಳ್ತಂದೀಶಂ
ಗಜದಾನವಮದಪರ್ವತಕುಲಿಶಂ
ನಮಿನಂದಿಗೆ ಗಣಪದಮಂ ಕೊಡುತಂ
ನಮಿತಜನರ್ಗಂ ಸುಖಮಂ ಕೊಡುತಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಶಿವನಧಿಕೋದಯದೊಳು
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಪುರವರದೊಳು
ಹೇಮಕೂಟನಿಳಯಂ ಮೆರೆದಿರ್ದಂ
ಕಾಮಹರಂ ಸುಖದೊಳು ಮೆರೆದಿರ್ದಂ
ಹೆಂಪಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ

ತುಪ್ಪಂ ಪುಟ್ಟದಿರುತ್ತಿರ
ಲೊಪ್ಪದೊಳಾ ಸರಸಿಯುದಕದಿಂ ಜ್ಯೋತಿಗಳಂ ।
ತಪ್ಪದೆ ಪೊತ್ತಿಸೆ ಮೆಚ್ಚಿದ
ನೊಪ್ಪುವ ನಮಿನಂದಿಗೆಮ್ಮ ಪಂಪಾನಾಥಂ ॥

❖❖

೨೭. ಕಲಿಕಾಮದೇವರ ರಗಳೆ*

ಪರಮಸ್ವತಂತ್ರನಾದ್ಯಂ
ಗಿರಿಜಾವರನರರೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ।
ಕರುಣಾಂಭೋನಿಧಿ ಮೆರೆದಂ
ಧರೆಯೊಳು ಕಲಿಕಾಮದೇವರಂ ಜಿತಕಾಮಂ ॥

ಶ್ರೀಕಂಠನೊಲಿದು ನೆಲೆಸಿದ ಚೋಳದೇಶದೊಳು
ಶ್ರೀಕುಡಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪುರವೆಸೆದಿಪ್ಪುದೊಪ್ಪದೊಳು
ಅಲ್ಲಿರ್ಪನೊರ್ವ ಶಿವಭಕ್ತಂ ಶಿವಸ್ನೇಹಿ
ಸಲ್ಲಲಿತನುತ್ತಮನುದಾರಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹಿ
ಕಲಿಕಾಮದೇವನೆಂಬುದು ನಾಮವಾತಂಗೆ
ಕಲಿಕಾಲಧರ್ಮವೆಂದುಂ ಪೊರ್ದವಾತಂಗೆ
ಸತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪಳುತ್ತಮಶಿವಾಚಾರೆ
ಪತಿಭಕ್ತೆಯೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದಂ ಸುಖಾಚಾರೆ
ಆ ಪುರಕ್ಕಾತನೇ ಪ್ರಭುವೆನಿಸುವಂ ನೋಡ
ಕಾಪಾಲಿಗತ್ಯಂತ ಹಿತನೆನಿಪ್ಪಂ ನೋಡ
ಇಂತಿರ್ದು ಭಕ್ತಿವಿಲಸಿತ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು
ಸಂತತಂ ಶ್ರೀಕುಡಿಯೊಡೆಯರರ್ಚನೆಗೆ ನಡೆದು
ಬಂದು ಶಿವನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖಭರವಿಡಿದು
ತಂದಗ್ರವಣಿಗಳಿಂ ನೆರೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ಹರುಷದಿಂ ಚಂದನವನುದ್ವರ್ತನಂ ಮಾಡಿ
ಪರಿಮಳಪ್ರಸವಂಗಳಿಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ

* ೨೭ನೆಯ ಪುರಾತನರಾದ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್ ರಗಳೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ೨೮ನೆಯ ಪುರಾತನರಾದ ಕಲಿಕಾಮದೇವರ ರಗಳೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿ ೨೭ನೆಯದಾಗಿದೆ(ಸಂ).

ಗುಗ್ಗುಳದ ಧೂಪವಿತ್ತೊಲಿದಾರತಿಯನೆತ್ತಿ
ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹರಸಮಂ ಬಿತ್ತಿ
ಆರೋಗಿಸಲ್ಕೊಟ್ಟು ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು
ಮಾರಾರಿ ಶರಣೆನುತೆ ಭೃತ್ಯತ್ವಮಂ ಪೊತ್ತು
ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿ ಪುಳಕಿತನಾಗಿ
ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬೆರಗಾಗಿ
ಆನಂದ ಜಲವೊಸರೆ ಗದುಗದಂ ಕೊನರುತಿರೆ
ನಾನಾ ವಿಶೇಷ ಸಾತ್ವಿಕರಸಂ ಪುಟ್ಟುತಿರೆ
ಪೊಗಳತೊಡಗಿದನಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಂ
ಬಗೆಯೆ ಹರಿಯಜ ಮುಖ್ಯ ಸುರಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ
ದೇವ ಹೃತ್ಕಮಲವಿಕಸನ ತರುಣತರಣಿ ಜಯ
ದೇವ ನತಜನಸುಧಾಭಾವ ಮಜ್ಜೀವ ಜಯ
ದೇವ ಸುಕುಮಾರ ಶಶಿಶೇಖರ ಸದಾಶಿವಾ
ದೇವ ಲಾವಣ್ಯಲತೆಯೆನಿಪ ಗೌರೀಧವಾ
ದೇವ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಸೋಕದ ಶೈತ್ಯಸಮಸುಖಿಯೆ
ದೇವ ಗಿರಿಜಾಘನಸುಖಪ್ರಾಣಸಮಸುಖಿಯೆ
ದೇವ ಚೆಲುವಿನ ಚೆಲುವೆ ದೇವ ಮೃದುವಿನ ಮೃದುವೆ
ದೇವ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಗೆ ದೇವ ತಿಳುವಿನ ತಿಳುವೆ

ಎಂದು ಪೊಗಳುತ್ತವಾನಂದದಿಂ ನಡೆಗೊಂಡು
ಬಂದು ಮನೆಯಂ ಪುಗಲು ಶರಣರೊಬ್ಬುಳಿಗೊಂಡು
ಇರೆ ಕಂಡು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದಿರ್ದು ಪೊಡವಟ್ಟು
ಹರನ ಸುಜ್ಞಾನವೇಷಗಳೆಂದು ಮನನಟ್ಟು
ಚರಿತದಿಂ ಶ್ರೀಪದಂಗಳನೊಪ್ಪದಿಂ ತೊಳೆದು
ಶರಣಸಂಕುಳದ ಪಾದೋದಕಮುಮಂ ತಳೆದು
ಎಡೆಮಾಡಿದೆಡೆಗಳೊಳು ತರದಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಎಡೆವರಿಯದಲ್ಲಿ ಧೂಪಾರತಿಗಳಂ ಸಲಿಸಿ
ಪತಿಭಕ್ತೆ ಬಡಿಸಿದಳು ಸವಿಯೋಗರವನಲ್ಲಿ
ಮತಿಯುಕ್ತೆ ಕೂಡಿದಳು ಮೇಲೋಗರವನಲ್ಲಿ
ನವಘೃತಂ ನವಪಯಂ ನವದಧಿಯನಂತಲ್ಲಿ
ನವ ನವ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಬಡಿಸುತ್ತೆ ನಿಂದಲ್ಲಿ
ಮೈಯಿಕ್ಕಿಯಾರೋಗಿಸಲುಯಿಕ್ಕಿಯೊಪ್ಪದಿಂ
ಕೈಯಾರೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಮನವಾರೆ ರಾಗದಿಂ

ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕರಗುತಂ
ಸಂಗಸಾರಾಯಸುಖದಿಂ ನಲಿದು ತಣಿವುತಂ
ಕಲಿಕಾಮನಂ ನೋಡಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪರಸುತಂ
ನೆಲೆಗೊಂಡ ನಿಜಭಕ್ತಿಗೊಲವಿಂದೆ ಪರಸುತಂ
ಇರಲಿಂತು ಶರಣರಂ ತಣಿಪುತಂ ಕಳುಪುತಂ
ಹರಭಕ್ತಿರಸದಿಂದೆ ಹೆಚ್ಚುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ

ಇಂತು ಪಲಕೆಲವು ದಿನವರ್ಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ
ಮುಂತೊಂದು ದೆವಸದೊಳು ಗಣಸಮಿತಿ ಬರಲಲ್ಲಿ
ಒರ್ವ ಭಕ್ತಂ ಪಲವು ದೇಶಾಂತರಂ ಮಾಡಿ
ಸರ್ವ ಶರಣರ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಮನದೊಳೊಡಗೂಡಿ
ಕೇಳಯ್ಯ ಕಲಿಕಾಮದೇವ ಧರಣಿಗೆ ಹೊಸತು
ಹೇಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಹೊಸತಿಂಗೆ ಮಿಗೆ ಹೊಸತು
ತಿರುನಾವಲೂರೊಳಗೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಪುಟ್ಟಿ
ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರಿಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಮುಟ್ಟಿ
ದೇವರ್ಗೆ ತೊತ್ತಾಗಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಪಡೆದು
ಸಾವಿರಚ್ಚಂ ಪ್ರತಿ ಶಿವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪಡೆದು
ಇರ್ದನೆನಲಾಹಾಯೆನುತ್ತೆ ಕೈಯೆತ್ತುತಂ
ಸಾರ್ದು ಶಿವಭಕ್ತಿಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತಂ
ಇರಲಾತನಾವೂರ್ಗೆ ನಡೆತಂದನೆಂದೆಂಬ
ಪರವೆಯರು ಮುನಿದರಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆಂಬ
ಮುನಿಯಲೀಶಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ತಾನೆಂಬ
ಮನವೊಸೆದು ಕುಂಟಣಿ ನಡೆದನಿಂದುಧರನೆಂಬ
ನುಡಿಯೊಡನೆ ಮಸಗಿ ಘುಡುಘುಡಿಸುತೆಂದಂ ನೋಡ
ಕಡುಮುಳಿದು ಮನವಳಿದು ಬಳಲುತೆಂದಂ ನೋಡ
ನಡೆದನೇ ಶಿವನವನ ಬಳಿಯೊಳಚ್ಚರಿ ನೋಡ
ಒಡೆದನೇ ಸೌಕುಮಾರಿಯ ಮುದ್ರೆಯಂ ನೋಡ
ಅಯ್ಯೋ ಸದಾಶಿವನ ಪದತಳಂ ನೊಂದವೇ
ಅಯ್ಯೋ ಕಠಿನವೆನಿಪ ಕಲುನೆಲಕೆ ಸಂದವೇ
ಹೃದಯಕಮಳಂ ಸೋಂಕೆ ಕಂದುವಾ ಪದತಳಂ
ಅದಿರದೆಂತೀ ನೆಲಕೆ ಸೈರಿಸಿರ್ದುದೊ ತಳಂ
ಬೆಳ್ದಿಂಗಳುಂ ಮುಟ್ಟೆ ಕೊರಗುವ ಪದಂಗಳಿಂ
ಆಳ್ದನೆಂತೆಂತು ನಡೆದಂ ಮೃದುಪದಂಗಳಿಂ

ನೆನೆಯಲು ಮನಂ ಸೋಂಕಿ ಕಂದಿ ಕುಂದುವ ಪದಂ
ಘನತರ ಸ್ತುತಿಗೇಳ್ದು ಬಳಲ್ವ ಕೋಮಳಪದಂ
ಇನ್ನಬರವೇನಪ್ಪವೋ ಶಿವನ ಪದತಳಂ
ಇನ್ನಬರ ಹುಗುಳೆಳ್ದು ನೋವುತಿರ್ಪುವೊ ತಳಂ

ಆವೂರಲೊರ್ವರುಂ ಭಕ್ತರಿಲ್ಲಾ ಶಿವನೆ
ಆವನುಂ ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬರಿಲ್ಲಾ ಶಿವನೆ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನರಿವರೊರ್ವರಿಲ್ಲಾ ನೋಡ
ವಂಚಿಸದೆ ಭಸಿತಮುಮನಿಡುವರಿಲ್ಲಾ ನೋಡ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿಯಿರ್ಪರಿಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ
ರುದ್ರನೆಂದರಿದು ಬೇಡೆಂಬರಿಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ
ಕಾಮಿ ಕಣ್ಣಾಗಣದೆ ನಡೆಯವೇಳ್ದಡಂತಲ್ಲಿ
ಕಾಮಾರಿ ತಾ ಹೋಗಲುಚಿತವೇ ತಮಗಲ್ಲಿ
ಕಾಣುತ್ತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ ಇಂತು ನಡೆಯಿಸುವರೇ
ಪ್ರಾಣಮಂ ಸಾಗಿಸದೆ ನಡೆಸಿ ನೋಯಿಸುವರೇ
ಆವೂರೊಳುಳ್ಳರೆಲ್ಲಂ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳು
ಆವೂರವರ ಮೊಗವ ನೋಡುವರೆ ಮೋಹಿಗಳು
ಪೇಳದಿರ್ಪೇಳದಿರು ನೀನೆನಗೆ ಈ ಮಾತ
ಬೀಳದಿರು ನರಕದೊಳು ಮಾದು ಕಳೆ ಮರುಮಾತ
ಎಂದು ಬೆದಬೆದ ಬೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ ಮರುಗುತಂ
ನೊಂದು ಮೈಗುಂದಿ ಮುನಿಸಿನೊಳೊಂದಿ ಕರಗುತಂ

ಅಂದು ಮೊದಲಲಾಗಿ ತಿರುವಾರೂರ ಭಕ್ತರೆನೆ
ಕೊಂದುಕಳೆವಂತೆ ಮುನಿವಂ ಪೆಸರ್ಗೊಳಲೊಡನೆ
ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತರ್ಬರಲು ಸಂತಸಂಬಡುತಲ್ಲಿ
ಉಕ್ಕುವಾನಂದದಿಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಬಂದಲ್ಲಿ
ಪಾದಮಂ ತೊಳೆಯಲುದ್ಯೋಗಿಸುವ ಸಮಯದೊಳು
ಸಾದರದಲೊಂದು ಖಡ್ಗವನಿರಿಸಿ ಪಕ್ಕದೊಳು
ಮೊಗಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೊರಾವುದೆಂದೆನುತೆ
ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ತಿರುವಾರೂರು ತಾನೆನುತೆ
ಶಿವ ಶಿವ ನಮಃ ಶಿವಾಯೆನುತೆ ಬಾಳಂ ಕೊಂಡು
ಅವರೊಡಲೊಡಲರೆಯಟ್ಟುತಂ ಬೆಂಕೊಂಡು

ತಿರುಗಿ ಬಂದುಳಿದವರ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು
ತರತರದೊಳಾರಾಧಿಸುತ್ತುತ್ಸವಂದಳೆದು
ಅಂದಿಂದಲಾವೂರ ಭಕ್ತರಾರುಂ ಪೊರ್ದ
ರಂದಿಂದ ಕಲಿಕಾಮದೇವರೂರಂ ಪೊರ್ದ
ರೀ ಮಾತು ದೇಶದೊಳು ಡಂಗುರಂಬೊಯ್ದಂತೆ
ಈ ಮಾತು ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕಿವಿಗೆ ಸಲಲಿಂತೆ
ಕೇಳ್ದು ತಿರುವಾರೂರ ಹರನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು
ತಾಳ್ದು ಕೋಪದಿನೆದ್ದು ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರಲಂದು
ದೇವ ನಾಂ ಮಾಡಿದಪರಾಧವೇನ್ಯೆ ನಿಮಗೆ
ದೇವ ನಾಂ ಮಾಡಿಸಿದಶಿಷ್ಟವಾವುದು ನಿಮಗೆ
ಶ್ರೀಕುಡಿಯೊಳೊರ್ವ ಕಲಿಕಾಮನೆಂಬಂ ಮುನಿದು
ಲೋಕದೊಳ್ ಮಾಡದಪರಾಧಂಗಳಂ ನೆನೆದು
ಎನ್ನ ಪೆಸರೆಂದಡುರಿಲಿಂಗವಾದಪನಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದಡುರಿದಪ್ಪನೆಂತಯ್ಯ
ಈವೂರ ಭಕ್ತರೆನಲರೆಯಟ್ಟಿ ಕೊಂದಪಂ
ಈವೂರೆನಲ್ ಕೋಪಗಿಚ್ಚಿನಿಂ ಬೆಂದಪಂ
ದೇವ ನೀವೊಲಿದು ನಡೆಯಲು ಎನಗೆ ತಪ್ಪುಂಟೆ
ನೀವೆ ಕುಂಟಣಿಯಾದಡಾಂ ಮಾಳ್ಪುದೊಂದುಂಟೆ
ಉಬ್ಬಟೆಯ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕಂಡೆ ನಾನೆಲೆ ದೇವ
ಉಬ್ಬಟೆಯ ನೇಮಮಂ ಕೇಳ್ದೆ ನಾನೆಲೆ ದೇವ
ಭೋಗಣ್ಣನೊಡನೆ ಹೋದಂದವರನೇಗೆಯ್ದ
ಹೋಗೆ ದಾಸನ ಬಂಡಿಯೊಡನೆ ತಾನೇಗೆಯ್ದ
ಸಾಖ್ಯನಾರ್ ಕಲ್ಲಲಿಡಲಂದು ಮುನಿದಿರ್ದನೇ
ಸೌಖ್ಯವೇ ಕಣ್ಣಪ್ಪದೇವರಿಂದರಿಯನೇ
ಬಾಗಿಲಂ ಕಾಯ್ದಡಂದೇಗೈದನೆಲೆ ದೇವ
ಹೋಗಿರೇ ಶರಣರಿರ್ದಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆಲೆ ದೇವ
ನಾನೊರ್ವನಿಂತು ನಡೆಯಿಸಿದಡೆಚ್ಚತ್ತನೇ
ನಾನಾವಿಧದ ನಿಮ್ಮ ಚರಿತಮಂ ಮರೆದನೇ
ಪೊರವಡಲ್ ಬಾರದೆಯ್ತಂದಟ್ಟಿ ಕೊಂದಪಂ
ತೆರಹುಗುಡನಾವನುಂ ಪೊರ್ದದಂತಿರ್ದಪಂ
ಏನೆಂಬ ಪರಿಯಾವುದುಂ ತಿಳಿಯದೆಲೆ ದೇವ
ಏನೆಂಬೆನಾರೊಳುಂ ಕಂಡರಿಯೆನೆಲೆ ದೇವ

ನೀವೆ ಕರುಣಿಸಿ ಬಂದು ತಿದ್ದಿಕೊಡುವುದು ತಂದೆ
ನೀವಲ್ಲದಾರುಮಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳನೆಲೆ ತಂದೆ

ಎನೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂದಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ
ಮನದ ಸುಖಮುಖದಿಂದೆ ಪೂಜಿಸುವ ಚೆಣ್ಣಂಗೆ
ಕೇಳಯ್ಯ ನಂಬಿ ಎನಗೆಲ್ಲರುಂ ಮೋಹಿತರು
ಕೇಳೆನ್ನ ನಿಂದೆನೋವುಗಳನೊಲ್ಲರು ಸುತರು
ಪಿತನೆಂದು ನಿಂದನೇ ತಂಡೇಶನಾ ಹೊತ್ತು
ಸುತನೆಂದು ಮಾಣ್ದನೇ ಸಿರಿಯಾಳನಾ ಹೊತ್ತು
ಪುಸಲೆಯಾಂಡಂ ತನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳಗಿರಿಸನೇ
ವಸುಧೆಯೊಳಗಲ್ಲಮಂ ಕೈಯಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟನೇ
ಭಿನ್ನರುಚಿ ಭಿನ್ನಭಾವಂ ಭಕ್ತಿಯೆಲೆ ಮಗನೆ
ನಿನ್ನೆನ್ನ ಪವಣೆ ಶರಣರ ಚರಿತ್ರಂ ಮಗನೆ
ಆನೊಲಿವವರ್ ಕೆಲರು ತಾವೊಲಿವವರ್ ಕೆಲರು
ಏನುಮಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಯಸುತಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು
ಇಂತೆಂದು ಘಟಿಯಿಸಲ್ಬಾರದೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ
ಇಂತೊಂದು ತೆರನೆನಲ್ತೀರದೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ
ವೀರರುಂ ಶಾಂತರುಂ ನೇಮದಚಲಿತರುಂಟು
ಧೀರರುಂ ಗುಪ್ತರುಂ ಕರುಣವುಳ್ಳವರುಂಟು
ಕಡುಮೋಹಿತಂ ಕೇಳ ಕಲಿಕಾಮನಿಂತೆನಗೆ
ಕಡು ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವಂ ಸೈರಿಸಂ ಕೇಳ್ನಿನಗೆ
ಆನೊಳ್ಳಿದಂ ನಿನಗೆಯೆನಗಾತನೊಳ್ಳಿದಂ
ಏನೆಂಬೆನೀ ಭಕ್ತಿ ದಸರಿದೊಡಕಿಂತಿದಂ
ಬಲ್ಲಡೆನ್ನವರು ಬಲ್ಲರು ಪೆರರು ಬಲ್ಲರೇ
ಬಲ್ಲ ಹರಿ ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳಿಗಧಿಕರಲ್ಲರೇ
ಆನಮ್ಮನೆಲೆ ಮಗನೆ ಕಲಿಕಾಮನತಿಬಳಂ
ಏನೆಂದಡಂ ಮಾಣ್ಬನಲ್ಲನತಿನಿಶ್ಚಳಂ
ಎಂದು ಬೆಸಸಲು ನಂಬಿ ಬೇಳಾಗಿ ಬೆರಗಾಗಿ
ಮುಂದುದೋರದೆ ನಿಂದು ಮರುಳಾಗಿ ಮರನಾಗಿ
ಎಂದನಾಳುಂ ಕುದುರೆ ಗಜವೆರಸಿ ಪೋದಪೆಂ
ಬಂದು ಕಂಡಡೆ ತಪ್ಪದದುವೆ ಲೇಸೆಂದಪೆಂ
ಒಲ್ಲದಡೆ ಕೊಂಡುಬಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಲೆ ದೇವ
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಬಳಿಕ ದೇವರೆ ಬಲ್ಲರೆಲೆ ದೇವ

ಎಂದು ಪೊರಮಟ್ಟು ಚತುರಂಗಬಲಮಂ ಕೂಡಿ
ಬಂದು ಸಿಂಧುರಮನೇರುತ್ತೆ ಬಲಮಂ ನೋಡಿ
ಎಡಬಲದ ಗಜಘಟೆಗಳುರವಣಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಬರೆ
ನಡೆದ ತುರಗಾವಳಿಯ ಘೋಷಣಕೆ ನೆಲನದುರೆ
ಮೋಹರಿಸಿ ನಡೆವ ಸೇನೆ ಸಂತಸಂ ಬಡುತೆ
ಸಾಹಸದ ಸಂದಣಿಗೆ ಸಂದುತ್ಸವಂ ಬಡುತೆ
ಆರೂರನಲ್ಲಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಡೆಯಲು ತೊಡಗೆ
ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳಗಳ ಭಾರವೆಸೆಯಲು ತೊಡಗೆ
ಇತ್ತಲಾರೂರೊಳಗೆ ನಂದೀಶನಂ ಕರೆದು
ಮೊತ್ತದ ಮಹಾಗಣಂಗಳು ಸಹಿತೆ ನೀಂ ಪರಿದು
ಕಲಿಕಾಮನರಿಯದಂದದೆ ಪಿಂತೆ ನಿಂದಿರ್ದು
ಬಲವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಗೆಲಿಸುವುದಾತನಂ ಸಾರ್ದು

ಎಂದು ಬೆಸಸಿದಡಲ್ಲಿ ನಂದೀಶ್ವರಂ ಪೋಗಿ
ಸಂದಣಿಪ ಗಣನಿಕರದಿಂದಾರುತಂ ಪೋಗಿ
ಬಂದನಿತ್ತಲುಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಾ ಶ್ರೀಕುಡಿಗೆ
ಬಂದನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರಸಮಯಿಗಳು ನಡನಡುಗೆ
ಇಂಬರಿವ ಹರಪುತ್ರನೀ ಬಂದನೆಂದೆಂಬ
ತಂಬಿರಾಂದೋಳನೊಲಿದೀ ಬಂದನೆಂದೆಂಬ
ಕಹಳೆಗಳು ಕಲಿಕಾಮಕರ್ಣಯುಗಳಂ ಸೆಳೆಯೆ
ಬಹುವಿಧದ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಾಲಿಸಲು ಕವಿಯೆ
ಎತ್ತಣದು ಕಹಳೆ ಎತ್ತಣದುವೀ ಪೆರ್ಬಲಂ
ಸುತ್ತಿ ಬಂದೂರೊಳಗೆ ಪೊಗುತಿರ್ದುದೀ ಬಲಂ
ಎಂದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತಂ ಪಾದಮಂ ತೊಳೆವುತಂ
ಸಂದಣಿಪ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರನೊಳಗೆ ಪೊಗಿಸುತಂ
ಇರೆ ಬರ್ಪವಂ ದೇವ ನಂಬಿಯೆಂದೆನುತಮಿರೆ
ಉರಿದೆದ್ದು ಬಾಳ್ಗೊಂಡು ಕಲಿಕಾಮನೆಯ್ದುತಿರೆ
ಆನೆವಿಂಡಂ ಕಂಡು ಸಿಂಹಮೆಯ್ದುವ ತೆರದೆ
ಏನೆಂಬೆನಾ ಬಲಕ್ಕೊಬ್ಬನೆಯ್ದಿದನುರದೆ
ಐದಲೈದಿದರೊಡನೆ ನಂದೀಶಗಣಕುಲಂ
ಐದಿತ್ತು ಪಡಿಸಲಿಸಿ ಘುಳುಘುಳಿಸುತಾ ಬಲಂ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ವೃಷಭವಾಹನರಿಂದೆ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶುಲ ಡಮರುಗದಿಂದೆ

ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಬಲಂ ಕಂಡು
ಎತ್ತಲೆಂದರಿಯದೋಡಿತ್ತು ಭಯವೆಡೆಗೊಂಡು
ಓಡೆ ಬಲವೊಂದೆಸೆಗೆ ತಾನೊಂದು ದೆಸೆಯಾಗಿ
ಓಡುತ್ತೆ ನಂಬಿ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಬೆಬ್ಬಳೆಯಾಗಿ
ಆನೆಯಿಂದಿಳಿದು ತಿರುವಾರೂರ ದೆಸೆಗಾಗಿ
ಏನೆಂಬೆನೋಡಿದಂ ಭಯವಿಡಿದು ಬೇಳಾಗಿ
ಓಡುತಿರೆ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಾಮನೆಯ್ದಿದಂ
ಓಡೆ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಕುಡಗೋಪದಿಂದೆಯ್ದಿದಂ
ಶರಣತತಿಗಳ ಹುರುಡು ಬೆಂಬತ್ತುವಂದದಿಂ
ಹರಭಕ್ತ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪರಿದೆಯ್ದುವಂದದಿಂ
ಅಟ್ಟುವಂ ಕಲಿಕಾಮನೋಡುತಿರ್ಪಂ ನಂಬಿ
ನಟ್ಟನಡುವಿರ್ದನೀಶ್ವರನಿಬ್ಬರಂ ನಂಬಿ
ನಂಬಿಯಾರದಡೆ ದೇವಂ ನೂಂಕಿಕೊಂಡೊಯ್ವ
ಇಂಬಿನಿಂ ಕಲಿಕಾಮನಾರದಡೆ ಪಿಡಿದೊಯ್ವ
ಅಲ್ಲಿ ಪೋಗದಿರೆಲವೊ ಶಿವನ ನಡೆಸಿದ ಪಾಪಿ
ನಿಲ್ಲೆಲವೊ ಶಿವನ ನೋವರಿಯದ ಮಹಾಪಾಪಿ

ಎನುತೆಯ್ದಲಾರೂರ ಹೊಲಮೇರೆಯುಮನೆಡಹಿ
ಅನುಗೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದನಾ ನಂಬಿ ಕಣಿವೆಯನೆಡಹಿ
ಬೀಳಲಯ್ಯೋ ಶಿವದ್ರೋಹಿ ಬದುಕಿದೆ ಎನುತೆ
ಬಾಳ ಬಾಯ್ಗಾಹಾರಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತೆ
ಹೊಲಮೇರೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಲೊಲ್ಲದೆ ಛಲಂ ಮಿಕ್ಕು
ಕಲಿಕಾಮನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದನುಮ್ಮಳಂ ಮಿಕ್ಕು
ಬಂದು ತನ್ನರಮನೆಯ ಶರಣರಂ ಕಾಣುತಂ
ನಿಂದು ಪೊಡಮಟ್ಟು ತಪ್ಪಿದನೆಂದು ಮರುಗುತಂ
ತಪ್ಪಿದಂ ಮಿಕ್ಕ ಶರಣದ್ರೋಹಿ ತಪ್ಪಿದಂ
ಒಪ್ಪವಂ ಮಾಡುವೆಂ ಬರ್ದುಕಿದಂ ಬರ್ದುಕಿದಂ
ಅದಕೇನೆನುತ್ತಲ್ಲಿ ಶರಣರಂ ಕಳುಪುತಂ
ಪದಪಿಂದೆ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮೆಯ್ವೆಚ್ಚುತಂ

ಇರಲಿತ್ತಲತ್ತಲಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬಂದು
ಹರನಿಂತು ಮಾಡಿದನದಕ್ಕೇನೆನುತ್ತಂದು
ತನ್ನ ತಪ್ಪಂ ನೋಡದೀಶಂಗೆ ಮುಳಿವುತಂ

ಅನ್ನೆಯಮನೆಣಿಸದೆ ಹರಂಗೆ ಹಲುವೊರೆವುತಂ
ಪರವೆ ಮುನಿದಿರ್ದಡಂ ಶರಣರೇನೆಂದಡಂ
ಧರಣಿ ಕಣಿವೆಯನೆಡಹಿಯುಂ ತಾಗಿ ನೊಂದಡಂ
ಏನಾದಡಂ ಶಿವಂಗರುಪುವಕ್ಕರ ಮಗಂ
ಏನಾದಡಂ ಶಂಕರಂಗೆ ದೂರುವ ಮಗಂ
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ನಿಂದು ತಲೆದಡವಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ
ಇಂಬಿನಿಂದೊಂದು ಬೋಳಕ್ಕೆ ಬರ್ದುಕಿದೆನಿಲ್ಲಿ
ಸಿಲುಕಿದಡೆ ಕಲಿಕಾಮನೆಂತುಂ ಬಿಡುವನಲ್ಲ
ಸಿಲುಕದಿಂತುಳಿದೆನೇ ಕೊಲುವಂ ಕರುಣಿಯಲ್ಲ
ಎಂದು ಕಲಿಕಾಮದೇವನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ದೂರಿ
ಬಂದನಾರೂರ ಹರನಲ್ಲಿಗುರುವಣೆ ಮೀರಿ
ಕಂಡು ಕುಡು ಕುಡು ಪತ್ರಮಂ ಬೇರೆ ಮಾತಿಲ್ಲ
ಕಂಡೆ ನಾನೆಲ್ಲವಂ ಕೃಪೆ ನಿನ್ನೊಳಿನಿತಿಲ್ಲ
ಇತ್ತಲೆನ್ನವನಾಗಿ ಅತ್ತಲವನವನಾಗಿ
ಇತ್ತಲೆಗ ನಡುವಿರ್ದು ನೋಡುತಿರ್ಪವನಾಗಿ
ಇರ್ಪ ನೀನಾರ್ಗೊಲಿದನೆಂಬುದಂ ಬಲ್ಲೆನೇ
ಸರ್ಪಭೂಷಣ ವಿಷಗ್ರೀವನೆಂದರಿಯೆನೆ
ತಿಸುಳ ಡಮರುಗದ ಬಲವಾತನೊಡನೆಯ್ದಿ ಬರೆ
ಮಸಗಿ ಓಡಿತ್ತೆನ್ನ ಬಲವಾತನೆಯ್ದಿ ಬರೆ
ಆನೆಯಿಂದಿಳಿದೋಡಿದೆಂ ನಿಲಲ್ಕರಿದಾಯ್ತು
ತಾನೆ ತಿರುಗಿದನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದಿಂತಾಯ್ತು
ನಂಬಿಯೋಡಿದನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯಾದುದು ಜಗಕೆ
ನಂಬಿಯಾನಿಂತಾದೆನಯ್ಯ ಕರುಣಮನಿದಕೆ
ತಕ್ಕುದಂ ಮಾಳ್ಪುದಲ್ಲಾ ಪತ್ರವೀವುದೆನೆ
ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತನನೊಂದುಗೂಡುವುದು ಬೇಗವೆನೆ
ನಗುತವೀಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನವೇ ಪೇಳೆನೇ
ಮಗನೆ ಎನ್ನಳವಲ್ಲ ನಿನ್ನುವಂ ಕೊಂಬನೇ
ಏಕನಿಷ್ಠಂ ಕೋಪಿ ಕಡುಮೋಹಿ ನಿಶ್ಚಳಂ
ಏಕೆ ನೀಂ ಕಾಡಿದಪೆ ನಂಬಿ ಅವನತಿಬಳಂ
ಹೋಗಿ ನೋಡುವೆನದಕ್ಕೇನೆನುತೆ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಸಾಗಿಸಿದನೊಂದು ವೇಷವ ತನ್ನೊಳಳವಟ್ಟು
ನಿಲೆ ಕೌಪು ಭಸಿತಮುಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯುಂ ಕಾಸೆ
ನೆಲಸಿರ್ದವಿವೆ ಸಾಲ್ಗುಮೋಡುವೊಡಮೆನಗಾಸೆ

ಎಂದು ಬಂದಂ ಶ್ರೀಕುಡಿಗೆ ಭಕ್ತನಂದದಿಂ
ಇಂದುಧರನಿರ್ವರ ಮನಂ ನೋಡುವಂದದಿಂ
ಬಂದು ಶರಣರ ಪದಂದೊಳೆವ ಭಕ್ತನ ಕಂಡು
ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತೆ ಮನದೊಳು ಸುಖಮನೊಳಕೊಂಡು
ಹತ್ತೆ ಸಾರಲು ಕಂಡು ದೇವರೂರಾವುದೆನೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಸಂತಸಂಬಡುತಲೂರಾವುದೆನೆ
ಆರೂರೆನುತ್ತವಲ್ಲಲ್ಲ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಂ
ಮಾರಾರಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿರ್ದ ಚಿಟ್ಟಂಬಲಂ
ಎಂದೆನಲು ಪಾದಮಂ ತೊಳೆದೊಳಗೆ ಪೊಗಿಸುತಂ
ಬಂದ ಭಕ್ತರನಲ್ಲಿ ಸಂತಸಂ ಬಡಿಸುತಂ
ಅಯ್ಯ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಭಕ್ತರೇ ಬನ್ನಿರೇ
ಕಯ್ಯಾರೆ ಆರೋಗಿಸಲ್ಕಿತ್ತ ಬನ್ನಿರೇ

ಎಂದೆನಲುವಾರೋಗಿಸಲು ಬಾರೆವಾವಿಲ್ಲಿ
ಬಂದೆವಾವೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕೆಮಗಿಲ್ಲಿ
ಎನಲೊಂದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೊಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಮನದೊಲವಿನಿಂ ಶರಣರೆಲ್ಲರನಲಂಕರಿಸಿ
ನಂಬಿಯೆಂಬೀ ನುಡಿಗೆ ಕೋಪಿಸುವನಿವನೆಂದು
ನಂಬಿಯೆಂಬೀ ಮಾತನಾಡಿನೋಡುವೆನೆಂದು
ನಂಬಿದವರಿಂತುಟೇ ಶಶಿಧರನ ಭಕ್ತರಂ
ನಂಬಿ ನೀನುತ್ತಮಂ ಕಲಿಕಾಮ ಭಕ್ತರಂ
ನಂಬಿದಡೆ ನಿನ್ನಂತೆ ನಂಬವೇಳ್ವುದು ಕೇಳ
ನಂಬಿದರು ನಿನ್ನಂತೆ ಜಗದೊಳುಂಟೇ ಹೇಳ
ಎನಲಿದೇನೆಲೆ ಭಕ್ತ ಪೊಗಳಬೇಡೆಂದೆನಲು
ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ನುಡಿ ಬಾರದೇ ಮಾಣೆನಲು
ನಂಬಿದವರಂ ನಂಬಿದವರೆನಲ್ಕಾಗದೇ
ನಂಬಿದವರಂ ಕಂಡಡೆನಗೆ ಸುಖವಾಗದೆ
ಎಂದಡವರಂ ಕಂಡು ಕಂಗಳಿಂ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಮುಂದಿರ್ದ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಭರದಿಂದೆ ಪೊಡಮಡುತೆ
ಆರೋಗಿಸಲ್ಕೊಟ್ಟು ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು
ವೀರ ಕಲಿಕಾಮನವರಂ ಕಳುಪಿ ಮನವಿತ್ತು

ಬಂದ ಭಕ್ತರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಮಮಂ ಪೇಳಿರೆ
ಇಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಮನದೊಳಿರ್ದುದಂ ಪೇಳಿರೆ
ಎನಲೊಡಲನುಮಾಡುತಂ ನುಡಿದನಂತಲ್ಲಿ
ಎನಗೊಂದು ಕಾರ್ಯಮಂ ಮಾಳ್ಪುದೆನುತಂತಲ್ಲಿ
ನಂಬಿ ನುಡಿದಪೆನೆನುತ್ತೊಡಲನುಮಾಡಿದಂ
ನಂಬಿಯೊಡತಣ ಜಗಳ ಬೇಡೆನುತ್ತೋಡಿದಂ
ಓಡೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದಂ ಕಲಿಕಾಮನುರವಣಿಸಿ
ಓಡುತ್ತಲಿರ್ದನೀಶಂ ತನಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ
ಕಾಸೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೌಪುಳಿಯಲು ದಿಂಗಂಬರಂ
ಆಸುರದೊಳೋಡಿದಂ ನಾಗಚರ್ಮಾಂಬರಂ
ಓಡುತ್ತೆ ಮಾಯವಾಗಲು ತಱುಗಿ ನೋಡಿದಂ
ಓಡಿದನೆ ಭಕ್ತನದಕೇನೆನುತೆ ತಿರುಗಿದಂ
ಬಂದು ತನ್ನರಮನೆಯನುದ್ರೇಕದಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಬಂದ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವುತಿರೆ ಮನಮಿಕ್ಕು

ಅತ್ತಲೀಶ್ವರನೋಡಿಬರುತವಾರೂರತ್ತೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಬೆರಗಾಗುತಂ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ
ನಿಜನಿಳಯಮಂ ಪೊಗುತೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕರೆದು
ತ್ರಿಜಗದೊಳು ದೃಢಭಕ್ತನೊಂದುಗೂಡುವುದರಿದು
ನಿನ್ನ ಮಾತಂ ನುಡಿಯೆ ಕೋಪಿಸುತ್ತಿಹ ನಂಬಿ
ಎನ್ನನೊಳಗಾಗಿಯರೆಯಟ್ಟಿ ಬಂದಂ ನಂಬಿ
ಕ್ಷುದ್ರದಿಂದಲ್ಲದೇ ನಿಜದಿಂದೆ ಗೆಲಲರಿದು
ಉದ್ರೇಕಿಯೇಕನಿಷ್ಠಂ ಕಲಿತನಂ ಪಿರಿದು
ಎನುತಲೀಶ್ವರನೊಂದು ಶೂಲೆಯಂ ಕಳುಪಿದಂ
ಮನವಾರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ನೆರೆ ತಿಳುಪಿದಂ
ನಡೆ ನಿನ್ನ ಬಲವೆಲ್ಲವಂ ಕೂಡಿಯೆಲೆ ನಂಬಿ
ನಡೆಯೆನಲ್ಕಮ್ಮನೆನೆ ನಡೆಯೆನ್ನುವಂ ನಂಬಿ
ಎಂದು ನಂದಿಯನೇರಿದಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ
ಬಂದನಾ ಭಕ್ತನ ಪುರಕ್ಕೆ ಕರುಣಾಕರಂ
ಬಂದು ಪುಗುತಿರಲಿತ್ತ ಶೂಲೆಯೊಳು ಪೊರಳುತಂ
ನೊಂದು ಕಲಿಕಾಮನವಯವವುರಿದು ಪೊರಳುತಂ
ಇರಲಲ್ಲಿ ಪತಿಭಕ್ತೆ ಕಹಳೆಗಳ ದನಿಗೇಳ್ದು

ಪರಮನುಂ ನಂಬಿಯುಂ ಬರ್ಪ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು
ಕೇಳ್ದನಾದಡೆ ಬಳಿಕ ಕಲಿಕಾಮನಿಲ್ಲಿರಂ
ತೂಳ್ದಿವಂ ರಜತಗಿರಿಗೆಯ್ದುವಂ ತಾಂ ಕರಂ
ನಡುಮನೆಯೊಳಿರ್ದನಂ ಕೋಣೆಗೊಡಗೊಂಡೊಯ್ದು
ಪಡಿಗದವನಿಕ್ಕಿ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಸುರ್ರನೆ ಸುಯ್ದು

ಬಂದ ಶರಣರ್ಗೆ ನೆರೆ ಬೋನಮಂ ಮಾಡುತಂ
ಇಂದುಮುಖಿ ಕಲಿಕಾಮನಂ ನೆನೆದು ಸುಯ್ವುತಂ
ತಂಬಿರಾಂದೋಳನೊಲಿದೀ ಬಂದನೆಂದೆಂಬ
ನಂಬಿಯುಂ ಶಂಭುವುಂ ನಡೆತಂದರೆಂದೆಂಬ
ಕಹಳೆಗಳು ಕಲಿಕಾಮನಿಳಯದೊಳು ಕರೆವುತಿರೆ
ಬಹುವಿಧದ ಬರುದಿನಿಂ ಪಿರಿದಾಗಿ ಕರೆವುತಿರೆ
ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಾಮನತ್ಯಂತ ಕೋಪಮಂ
ತಾಳ್ದು ನಿಂದನೆ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಂ ಶಿವ ಶಿವಂ
ತಂದಡಿನ್ನವನ ಮೋರೆಯನೆಂತು ನೋಡುವೆಂ
ಇಂದುಧರನಿಂತು ಮಾಡುವಡೆಂತು ಮಾಡುವೆಂ
ಮರಣವೇ ಶರಣೆನುತ್ತೊಂದುಂ ಕಠಾರಿಯಂ
ಚರಿತದಿಂದೆತ್ತಿದಂ ನಿಷ್ಠೆಗುಪಕಾರಿಯಂ
ಇರಿದುಕೊಂಡಂ ಕರುಳು ಪೊರವಾಯಲಭಿಮಾನಿ
ನೆರೆ ಸಂದನತ್ತ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಡುಮಾನಿ

ಇತ್ತಲಾ ಪತಿಭಕ್ತೆ ತನ್ನಯ ಮನಂ ಮರುಗಿ
ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನಿದಂ ಕೇಳ್ದಿರನೆನುತ್ತೊರಗಿ
ಎನ್ನ ಸಿಂಹಂ ನೋಳ್ಪುದೇ ನಂಬಿಯಾನನವ
ಎನ್ನ ಹರಣಂ ಕಾಣ್ಬುದೇ ನಂಬಿಯಾನನವ
ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತವಕ್ಕಕ್ಕು ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತೆ
ಹಿಂದುಳಿದೆನೊಪ್ಪಚ್ಚಿ ಮುಂಚಿದಂ ತಾನೆನುತೆ
ಬಂದ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮತ್ತಾರೈಸಲಿಕ್ಕುತಿರೆ
ಅಂದವರ್ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆಂದು ಪರಸುತಿರೆ

ನಂದೀಶ್ವರಂ ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪದಿಂ ಕೈಗುಡಲು
ಬಂದಭವನೊಳಪೊಕ್ಕನಿಳೆ ಸಂತಸಂಬಡಲು

ಏನವ್ವ ಪತಿಭಕ್ತೆ ಕಲಿಕಾಮನೆಲ್ಲಿದಂ
ಮೋನದಿಂದಿರದೆ ಪೇಳೆನ್ನಣುಗನೆಲ್ಲಿದಂ
ಎನೆ ದೇವನೆಂದರಿದು ಸಿಂಹಾಸನಮನಿತ್ತು
ಮನವಾರೆ ಚರಣಮಂ ತೊಳೆದು ಮನದೊಳು ಪೊತ್ತು
ದೇವ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರೆಯೊಳಗೆ ಸಂದಿರ್ದಪಂ
ದೇವ ಕಲಿಕಾಮನಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರ್ದಪಂ
ಎನಲೆದ್ದು ನಂಬಿಯಂ ಕೈವಿಡಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ
ಘನಮಹಿಮನಕ್ಕರಿಂ ಬಂದೊಳಗೆ ಪುಗಲಲ್ಲಿ
ಕಲಿಕಾಮನಿಲ್ಲ ಕಲಿಕಾಯವಿರ್ದುದು ಮುಂದೆ
ಕಲಿಕಾಮನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿಷ್ಠೆಯಿರ್ದುದು ಮುಂದೆ
ತಾನಿಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಭಿಮಾನವಿರ್ದುದು ನೋಡೆ
ತಾನಿಲ್ಲ ಛಲಪದದ ಕೆಲಸವಿರ್ದುದು ನೋಡೆ
ನೋಡಯ್ಯ ನಂಬಿಯೆನ್ನಯ ಶರಣನಿರ್ಪುದಂ
ನೋಡೇಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಮೈಗಂಡು ತೋರ್ಪುದಂ
ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗುತಂ ಸಂದುದೀತಂಗೆಂದು
ನೋಡಿ ಮೈಯಂ ತಡವಿಯೇಳಯ್ಯ ಏಳೆಂದು
ಏಳಯ್ಯ ಕಲಿಕಾಮ ನಿದ್ರೆ ಸಾಲ್ವುದು ನಿನಗೆ
ಏಳಯ್ಯ ಒಂದಾಗಿ ಪೋಪವೇಳೆಲೆ ಮಗನೆ

ಎಂಬ ನುಡಿಯೊಡನೆ ಜೀವಂ ತುಂಬಿ ಮುರಿದೆದ್ದು
ನಂಬಿಯಂ ಕಾಣುತಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೊಳುತೆದ್ದು
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಠಾರಿಯಂ ತೆಗೆದುರ್ಚಿಕೊಳಲಲ್ಲಿ
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ನಡುವಡ್ಡವಾಗುತಿರೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ
ಬೇಡ ಮಗನೇ ಬೇಡ ಕಲಿಕಾಮ ಬೇಡಯ್ಯ
ನೋಡೆ ಹಿಂದೊಂದು ಜನ್ಮಂ ನಿನಗೆ ನೋಡಯ್ಯ
ಆ ಜನ್ಮದೊಳಗೆ ನೀಂ ಕೂಡಿತಿಲ್ಲೀತನಂ
ಈ ಜನ್ಮದೊಳ್ ನಿನಗೆ ಮಿತ್ರನಿಂತೀತನಂ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೈಕೊಳ್ಳು ಕಲಿಕಾಮ ಕಲಿಕಾಮ
ಮುಂಡಾಡಿ ತರ್ಕೈಸು ಗಂಡುಗಲಿ ಕಲಿಕಾಮ
ನಿನ್ನ ಭಾಷೆಯೆ ಭಾಷೆ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯೆ ನಿಷ್ಠೆ
ನಿನ್ನ ಬಲ್ಪೇ ಬಲ್ಪು ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯೆ ಬಟ್ಟೆ
ಎನೆ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಉದಯಿಸಿತು ಕಲಿಕಾಮಂಗೆ
ಮುನಿಸು ಮನದೊಳಗಿರದೆ ಹರಿಯೆ ನಿಸ್ಸೀಮಂಗೆ

ಬಂದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನನೊಲಿದು
ನಿಂದು ಸುರಿದರು ಸುರರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನೊಲಿದು
ಇರ್ವರುಮನೊಂದುಗೂಡಿದೆನೆಂದು ಶಂಕರಂ
ಸರ್ವ ಸಂತೋಷದೊಳಗಿರ್ದು ಕರುಣಾಕರಂ
ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಶಂಖಧ್ವನಿಗಳುಣ್ಮೆ
ದೇವಗಣವೆಯ್ದಿ ಬರೆ ಕಹಳಾರವಂ ಪೊಣ್ಮೆ
ನೋಡು ನಂದೀಶ ಕಲಿಕಾಮನಂ ನಂಬಿಯಂ
ನೋಡಿರ್ವರುಮನೊಂದುಗೂಡಿದೆನು ಅಳ್ತಿಯಿಂ
ನಡೆಯಿಸಿದರಿಂತುಂಟೆ ನಡೆಯೆ ಮುಳಿದವರುಂಟೆ
ಕಡುನಿಷ್ಠೆಯಿಂದೆನ್ನನಟ್ಟಿ ಬಂದವರುಂಟೆ
ಇದು ಭಕ್ತಿಯಿದು ಭಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದುದುಂಟೆ
ಸದಮಳರು ಮಾಳ್ಪುದೆನಗೊಳ್ಳಿತಲ್ಲದುದುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ಬಡಿಯಲಾಂ ಪುಳಕಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ಬಯ್ಯಲಾಂ ಹರುಷಮಯನಪ್ಪೆ
ಎನಗವರವರ್ಗಾನೆ ಮತ್ತೆ ಪುಗದೆಸೆಯುಂಟೆ
ಎನೆಗೆನ್ನ ಹರಣವೆನ್ನವರೆ ಸಂದೆಗವುಂಟೆ

ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಮುಂದಿರ್ದ ಗಣಕುಲಕೆ ತೋರಿ ಮುಯ್ಯಾನುತಂ
ಕರೆದು ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ನಂಬಿಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು
ಪರಸಿ ಕಲಿಕಾಮನಂ ಹರುಷದಿಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಪತಿಭಕ್ತೆಸಹಿತಂ ವಿಮಾನದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಅತಿಶಯಸ್ನೇಹದಿಂದಾಗಸಕ್ಕವತರಿಸಿ
ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಿಂಹಪೀಠಮನಾಳ್ದು
ಶೈಲಜೆಗೆ ತೋರುತಂ ಪರಮಸುಖಮಂ ತಾಳ್ದು
ಕಲಿಕಾಮದೇವಂಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ನೆಲೆವೆಚ್ಚಿದಕ್ಕರಿಂ ಕರುಣಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿ ಭಕ್ತಸ್ನೇಹಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಾರ್ಥಿ ಭಕ್ತಜನಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಪುರಕಾಲಕಾಮಕಾನನದಾವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹರಿ ಬೊಮ್ಮ ಸುರಪಸೇವಿತಪಾದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಪ್ರಸಾದಿತ ಮಹಾಹಸ್ತನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಗರ್ಭೀಕೃತಮಹಾನಾಭನೊಪ್ಪಿದಂ

ಭುವನ ಭವನಪ್ರಕಾಶಿತ ತೇಜನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭುವನಾವಲೀಮಹಾರಾಜನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಕುಲನಳಿನವಿಕಸನಭಾನುವೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೪೨೮

ನಡೆಯಿಸಿದ ನಂಬಿಗೊಲವಿಂ
ಕಡುಮುಳಿದೊಪ್ಪಿರ್ದು ಸಂದ ಕಲಿಕಾಮರ ಮೆ ।
ಲ್ಲಡಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯನೀವುದು
ಕಡೆಗಣಿಸದೆ ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೨೮. ತಿರುಮೂಲದೇವರ ರಗಳೆ

ಭರದಿಂ ಮೂಲನ ದೇಹದೊ
ಳಿರದೆ ಪೊಗುತ್ತಾತ್ಮಯೋಗಬಲದಿಂ ಶಿವನೊಳು ।
ಬೆರೆಸಿದ ತಿರುಮೂಲರ ಘನ
ಚರಿತಮನಿರದೊರೆವೆನೊಲ್ದು ಹಂಪೆಯ ರಾಯ ॥

ಶ್ರೀಮದಮರವಂದ್ಯಚಂದ್ರಚೂಡವಾಸಮೆನಿಸುತಿರ್ಪ
ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಶತವಿರಾಜಮಾನಮಪ್ಪ
ರಜತಗಿರಿಯ ಸಿರಿಯ ಪರಿಯನಾವನುಸುರ್ವನಿಳೆಗೆ ಪೊಸತು
ಗಜಮುಖಾದಿರುದ್ರಗಣವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ನಿಲಿಸ ಕಲಿತು
ಮೆರೆವ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪನಲ್ಲಿ
ಮರೆಯ ಮಾತದೇಕೆ ಶಿವನ ಸರಿಯೆನಲ್ಕೆ ಬಪ್ಪುದಲ್ಲಿ
ಇಂದ್ರ ಚಂದ್ರ ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಮುಖ್ಯದೇವಸಮಿತಿಗಲ್ಲಿ
ಚಂದ್ರಚೂಡಸಾರಭಕ್ತನಪ್ಪ ನಂದಿಕೇಶನಲ್ಲಿ
ಶೈವಮಾರ್ಗಮಂ ವಿಚಾರದಿಂದ ತೋರ್ಪನೊಪ್ಪದಿಂದ
ದೇವಮಹಿಮೆಗೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ರತ್ನಮುಕುರದಂದದಿಂದ
ಲಾ ಮಹಾತ್ಮನಿಂ ಸಮಸ್ತ ತತ್ತ್ವರೂಪನರಿದು ಮೆರೆವ
ಸಾಮಮುಖ್ಯ ವೇದವೃಷ್ಟಿಯಂ ಮುಖಾಗ್ರದಿಂದೆ ಕರೆವ
ಯೋಗಯುಕ್ತನೊರ್ವ ಮುನಿಪನೊಪ್ಪದಿಂದಲಿಪ್ಪನರರೆ
ರಾಗಮಂ ಕಳಲ್ಚಿ ಭೋಗಜಾತಮಂ ತೆರಳ್ಚುತರರೆ

ಲೋಕಸಿದ್ಧ ಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಸರ್ವವೇದಿಯಾಗಿ
ಬೇಕುಬೇಡವೆಂಬುವೆರಡನುಳಿದು ತಿಳಿದು ಯುಕ್ತನಾಗಿ
ಕುಂಭಸಂಭವಾವಲೋಕನೈಕಶೀಲನಾಗಿ ನೆನೆದು
ಶುಂಭದಧಿಕ ರಜತಗಿರಿಗೆ ನಮಿಸುತಗ್ರದಿಂದಲಿಳಿದು

ಮಲೆಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಪೋಪೆನೆಂಬ ಬಗೆಯನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
ವಿಲಯರಹಿತ ತುಹಿನಗಿರಿಯ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಗಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿ

ಮತ್ತೆ ಬಹುಮಹೇಶತೀರ್ಥಕುಳವ ನೋಡುತೆಯ್ದಿ ಬಂದು
ಚಿತ್ತಜಾರಿಮೌಳಿಲೋಲಮಾಲೆಯೆಂಬ ಬಗೆಗೆ ಸಂದು
ತುಂಗತರಳತರತರಂಗನಟನಶೀಲಬಹಳ ಬಲದಿ
ಹಿಂಗದಿರ್ಪ ಚಂದ್ರಿಕಾಸಮಾನ ಫೇನಪಿಂಡಕುಲದಿ
ನೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಗಂಗೆಗಳ್ಕರಿಂ ಶಿರಾಗ್ರದಿಂದ ನಮಿಸು
ತೊಪ್ಪದಿಂದಲದರ ಪುಣ್ಯಜಲದೊಳದ್ದು ಶುದ್ಧನೆನಿಸು
ತಾದರಂ ಮಿಗಲ್ಕೆ ವಿಶ್ವನಾಥಗೊಲಿದು ಪೊಡಮಡುತ್ತ
ಮೋದದಿಂದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂಗೆ ನಾಡೆ ರೂಢಿವೆತ್ತ
ನಿಜನಿವಾಸಮಾದ ಶ್ರೀಗಿರೀಂದ್ರ ಬಹಳ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ
ಸುಜನಪೂಜ್ಯನಳ್ಕರಿಂದ ನಮಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭರದೊಳಲ್ಲಿ
ಸುಖದಿನಿರ್ದು ಮತ್ತೆ ಕಾಳಹಸ್ತಿಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ಮೆರೆವ
ಮಖವಿರೋಧಿಗೆರಗಿ ತಳರ್ದು ಕಂಚಿಗೆಯ್ದುತಲ್ಲಿ ಮೊರೆವ
ಸಾಮಗಾನಭರಿತ ಹರ್ಮ್ಯಪಂಕ್ತಿ ಮೆರೆಯಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿ
ಹೋಮ ನೇಮ ಜಪಸಮಾಧಿಯುಕ್ತ ಸುಜನರೊಡನೆ ಕೂಡಿ
ಪರಮಯೋಗಿಗಡಣದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ತತ್ತ್ವಸಾರಮಾದ
ವರಸುಧಾರಸೋಪಮಾನಮಾಗಿ ಕಿವಿಗೆ ಮೆತ್ತನಾದ
ಯೋಗವಚನರಚನೆಗಳಿನಲೌಕಿಕಾರ್ಥ ಶಬ್ದ ಕುಳದಿ
ನಾಗಮೋಪದಿಷ್ಟ ಜೀವಪರಮಯೋಗಯುಕ್ತಿ ಬಳದಿ

ಇಂತು ಪಲವು ಕೆಲವು ಕಾಲಮಲ್ಲಿ ಸುಖದೊಳಿರ್ದು ಮತ್ತೆ
ಕಂತುಹರನ ತಾಣಗಳನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಸೊಗಸು ಪತ್ತೆ
ಪುಂಡರೀಕಪುರಕೆ ಬಂದು ಶಂಕರಂಗೆ ನಮಿಸಿ ನುತಿಸಿ
ಚಂಡಕರಸಹಸ್ರತೇಜನಂ ಹೃದಬ್ಜದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
ಮತ್ತೆ ನಿಖಿಳಶೈವಧಾಮಕುಳಮನೆಯ್ದಿ ನೋಡ ಪೋಗೆ
ಚಿತ್ತಜಾರಿಗಬ್ಧಿ ವಿಷಮನಿತ್ತುದೆಂದು ಕೋಪಮೊದಗೆ
ಸಿಂಧುಜಠರಮಂ ಜಲಂಗಳಿಂದೆ ತುಂಬಲೊಲ್ಲದಿಳೆಗೆ
ಬಂಧುರೋದಕಂಗಳಿಂದ ಕಂಪನಿತ್ತು ಜನರ ಬಗೆಗೆ
ಲೋಕನಾಥತೀರ್ಥಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೊಳೆಣಿಸಿಕೊಂಬ
ಶ್ರೀ ಕವೇರಕನ್ನೆ ಮುಂದೆ ತೋರೆ ಕಂಡು ಪೋಪೆನೆಂಬ
ಬುದ್ಧಿ ಪುಟ್ಟಿತಾ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಶುದ್ಧನಾಗಿ

ಸಿದ್ಧಗೋಪ್ರಕರ ಮಹೇಶಗಲ್ಲಿ ವಿನಯವಿನತನಾಗಿ
ಪೊಡಮಡುತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹರುಷದಿಂದಲಿಪ್ಪೆನೆನುತೆ ನೆನದು
ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆ ಮೆರೆವ ತೀರ್ಥಕುಳವ ನೋಡಲೆಂದು ತಿಳಿದು
ಪೋಗೆಯೋಗೆ ಸಹ್ಯಜಾತ[ಟಾ]ಗ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆರ್ಚಿ
ರಾಗಮುಡುಗಿ ಲೋಲಲೋಚನಂಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಮುಚ್ಚಿ
[ಜೀ]ನ ಕರ್ಣಕಂಗಳೊಡನೆ ನಿಂದಿರಲ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮರೆದು
ಮೌನದಿಂದಲಿರ್ಪ ಧೇನುಕುಲಮನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಕಳಿದು
ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿದು ಧೇನುಕುಲದ ದೈನ್ಯಮೂಲ
ಮಾಗಲಾವುದೆಂದು ಮುನಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಲಲ್ಲಿ ಲೋಲ
ನಾಗ ಸಹ್ಯಜಾತ[ದ]ಗ್ರ ಸೈಕತಂಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ
ವೇಗದಿಂದಲಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಪುರದ ಗೋಪಕುಲಮನೊರಗಿ
ಕಾಲವಶದಿನಸುವನಳಿದು ಧರೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲ್ಕೆ ಕಂಡು
ಕಾಲಹರನ ಭಕ್ತನಕ್ಕಟಾಯೆನುತ್ತ ಗಸಣಿಗೊಂಡು
ಜ್ಞಾನದಿಂದಲವನ ಪೆಸರನಲ್ಲಿ ಮೂಲನೆಂದು ತಿಳಿದು
ಮೌನಿ ಕರುಣದಿಂದ ನಿಂದು ಮುಂದೆ ಪೋಪ ಬಗೆಯನುಳಿದು
ನೋಡಲವನನಲ್ಲಿ ಗೋಕುಲಂಗಳೆಯ್ದೆ ಮೂಸಿ ನೋಡಿ
ಬಾಡಿ ಬಾಯ ಕರಿಕೆಯರ್ಧವಿಳೆಗೆ ಬೀಳೆ ದುಃಖಗೂಡಿ
ಕರುಣಮುಣ್ಮಲಳುತಿರಲ್ಕೆ ಧೇನುಕುಲಮನಲ್ಲಿ ಕಂಡು
ಚರಿತದಿಂದಲಿವರ ದೈನ್ಯಭರಮನಳಿಪೆನೆಂದು ಕಂಡು

ಇವನ ಜೀವಮಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೇಳದಿರ್ದಡೀಗ
ಕವಿವ ಗೋಕುಲಂಗಳಾರ್ತಿ ಪೋಗದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬೇಗ
ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಳೆಯನಿರಿಸಲೆಂದು ಬಗೆದನರರೆ
ಬಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರ್ಗೆ ಬಹಳ ಕರುಣವೇ ಸ್ವಭಾವವರರೆ
ತನ್ನ ದೇಹಮಂ ಮುನೀಶನೊಂದು ತಾಣದಲ್ಲಿ ಬಯಿತು
ಮುನ್ನ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ ಮೂಲನುರುಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು
ಧರೆಯೊಳಿರಲು ವಾಯುಮಾರ್ಗದಿಂದಲದರ ಹೃದಯದೊಳಗ
ನಿರದೆ ಪ್ರಾಣಕಳೆಗಳಿಂದ ಪೊಕ್ಕು ಜೀವವಲ್ಲಿ ತೊಳಗ
ಲಾಗಲೆಳ್ದು ಮೂಲದೇವನಾಗಿ ಮುನಿಪನಿರಲು ಕಂಡು
ಬೇಗದಿಂದ ಗೋಕುಲಂಗಳೆಯ್ದೆ ಸುಖಿಸಿ ಮೇಹುಗೊಂಡು
ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದ ನಕ್ಕಿ ಮೂಸಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಧ್ವನಿಗೊಡುತ್ತ
ಗಹ್ವರಂಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಪರಿದು ಮೂತ್ರಮಂ ಬಿಡುತ್ತ

ವಾಲದಂಡಮಂ ನಭಕ್ಕೆ ನೆಗಹಿ ಹರುಷದಿಂದ ಬೀಸೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದ ಶೋಕಭರಮನಲ್ಲಿ ಬೇಗದಿಂದ ಸೂಸೆ
ಗೂಳಿಗಳ್ಮದೋದ್ಧತಂಗಳಾಗಿ ದುಃಖಮಿಲ್ಲದಿರಲು
ಮೇಳದಿಂದೆ ಕರುಗಳೆಯ್ದೆ ಸಾರಿ ಪಾರಿಯಾಡುತಿರಲು
ಹುಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಗೋಕುಲಂಗಳೆಯ್ದೆ ಮೇಯತೊಡಗಲೊಲಿದು
ನಿಲ್ಲದವರ ಬೆನ್ನೊಳೆಯ್ದೆ ಗೋಪನಾಗಲಲ್ಲಿ ನಲಿದು
ಶ್ರೀ ಕವೇರಕನ್ನೆಯುದಕಮಂ ಮುಖಾಗ್ರದಿಂದ ಕುಡಿದು
ಶೋಕಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಗೋಕುಲಂಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿವಡೆದು
ವೃಕ್ಷಕುಲದ ನೆಳಲ್ಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಹನೊಲಿದು ಮಗುಳ್ಚುತಿರಲು
ಉಕ್ಷವಾಹಚರಣಭಕ್ತನಿಂದು ಹರುಷದಿಂದಲಿರಲು
ಪಡುವಣಾದ್ರಿಯಂ ಸಹಸ್ರಕಿರಣನೊಲಿದು ಸಾರುತಿರಲು
ತಡೆಯದೆಳೆಯ ಕರುವ ನೆನೆದು ಮನೆಗೆ ಪೋಗಲೆಳಸುತಿರಲು
ಗೋಕುಲಂಗಳೆಯ್ದೆ ಮುಂದೆ ಪೋಗಲವರ ಪಿಂತೆ ಪೋಗಿ
ನಾಕಲೋಕದಂತೆ ಮೆರೆವ ಶಾಸ್ತ್ರಪುರವನೆಯ್ದೆ ಬೇಗಿ

ಹೇಮಧೂಮದಚ್ಚಪರಿಮಳಂಗೊಳುತ್ತೆ ಪುರಮನೆಯ್ದೆ
ನೇಮದಿಮದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಗೋಕುಲಂಗಳೆಯ್ದೆ
ಮೂಲದೇವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಯನರಿಯದೊರ್ವನಿರಲು
ಮೂಲದೇವನರಸಿ ಪತಿಯಿದೇಕೆ ತಡೆದನೆಂದು ಬರಲು
ಪುರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೌನದಿಂದಿರಲ್ಕೆ ಕಂಡು
ಚರಿತದಿಂದ ಬಾರೆನುತ್ತಲಂಟಲೊಡನೆ ಬೆಡಗುಗೊಂಡು
ಯುಕ್ತವಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಬೇಡ ಬೇಡೆನುತ್ತೆ ತೊಲಗಿ ನಿಲಲು
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದೆ ನುಡಿದಳೆಲೆಲೆ ತಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರಲು
ಬಂದು ಕರೆಯೆ ಮರುಳು ಪತ್ತಿದಂತಿದೇಕೆ ನುಡಿವಿರೆನಲು
ಚೆಂದವಲ್ಲೆನುತ್ತ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲಿ ಯುವತಿ ಕರೆದು ನಿಲಲು
ಎನೆ ನಿನಗೆ ಮೂರರೊಳಗದೊಂದು ಮೊರೆಯದಿಲ್ಲವೆನುತ
ಮನೆಗೆ ಪೋಗ[ಲೊ]ಲ್ಲದೊಂದು ಮರನನೆಯ್ದಿ ಪೊಕ್ಕು ನಿಲುತ
ಸಮ್ಮನಿರ್ದ ಪತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಪ್ರಕೃತಿ ತಿರುಗಿತೆಂದು
ಗಮ್ಮನಾತನಿರ್ದ ತಾಣಕೆಯ್ದಲೊಲ್ಲದುಳಿದು ಬಂದು
ಮೌನದಿಂದ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದಿರುಳನುಳಿದು
ಭಾನು ಪೂರ್ವಗಿರಿಯನೆಯ್ದಲೊಡನೆ ಕಾಂತೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು
ಪತಿಯ ಚರಿತಮಂ ಮಹಾಜನಕ್ಕೆ ಪೇಳೆ ಕೇಳುತವರು

ಸತಿಗೆ ಕರುಣಿಸುತ್ತಲೀತನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲವರು
ನುಡಿದರೀತನಲ್ಲಿ ಭ್ರಾಂತಿದೋಷಮಾವುದಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯೆ
ಪಿಡಿದು ನೋಡಲೊಂದು ವಿಕೃತಿ ಕಾಣಬಾರದಿದಕೆ ಹುಸಿಯೆ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ವಿಕಲ್ಪಭೇದಮೀತನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದೆನುತೆ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿದು ನೋಡುತೀತ ಪರಮಯೋಗಿಯೆನುತೆ
ವಿಮಲಪರಮಯೋಗನಿಷ್ಠನೆಂದು ನುಡಿದು ರಾಗದಿಂದ
ಲಮಿತಮಹಿಮನೀತನಿರವನಾರು ಬಲ್ಲರೆಂದು ಸಂದ
ಸಂಗರಹಿತನಿರ್ಮಲೋಪದೇಶದಿಂದ ಪರಮಪದಮ
ನಂಗವಿಸುತವೆಯ್ದೆ ತೋರ್ಪನಂತೆ ಮೆರೆವನೀತನಮಮ
ಸರ್ವಮಂ ವಿಚಾರದಿಂದಲರಿದ ಪುರುಷನೆಂದು ಪೊಗಳೆ
ಪೂರ್ವಕರ್ಮವಾಸನಾವಿಶೇಷದೊಳಗೆ ಪುಗನು ಮಗುಳೆ
ಅದರಿನೀತನಂ ವೃಥಾ ನಿರೋಧಿಸಲ್ಕೆ ಬೇಡವೆನಲು
ಹೆದರಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತೆ ಕಾಂತೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲಲು
ಕುಳದ ಬಂಧುಗಳ್ವಿಚಾರದಿಂದವಬಲೆಯಂ ತೆರಳ್ಚಿ
ನಿಳೆಯಕೊಯ್ದರಿತ್ತಲುದಯದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಂ ಕಳಲ್ಚಿ
 ಮೂಲದೇವನೆದ್ದು ಗೋಕುಲಂಗಳೊಡನೆ ನಡೆದು ಬರಲು
ಮೂಲದೇಹವಿರ್ಪ ತಾಣಕೊಯ್ಯನೆಯ್ದಿ ಬಂದು ನಿಲಲು
ನೋಡಲಲ್ಲಿ ಬಯ್ತ ಕುರುಪಿನಲ್ಲಿ ದೇಹಮಿಲ್ಲದಿರಲು
ನಾಡೆ ಚಿತ್ರಬೋಧಚರಿತನಾಗಿ ತನ್ನನರಿದು ನಿಲಲು
ತರುಣಚಂದ್ರಚೂಡನೊಲಿದು ಮೂಲ ತಂತ್ರಕುಲಮನೊರೆದು
ಚರಿತದಿಂದ ಮೂಲದೇವ ವಚನದಿಂದ ರೂಢಿವಡೆದು
ಮೆರೆವ ತೆರದಿನಾ ಶರೀರಮಂ ಮಹೇಶನಿಲ್ಲಿ ಬಯ್ತು
ಮರೆಯದಂತೆ ಕೃಪೆಯೊಳೆನಗೆ ವರದನಾದನೆಂದು ಬೆರತು
ಬೋಧಚರಿತನಾಗಿ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯನಲ್ಲಿ ನೆನೆವುತಿರಲು
ಬಾಂಧವರ್ಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದು ನೋಡಿ ತಿರುಗಿ ಪೋಗುತಿರಲು
ಸಿದ್ಧಲಿಂಗತೀರ್ಥಮಾದ ಗೋಪ್ರಕರಕೆ ಬರುತಲಲ್ಲಿ
ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿಯಿಂ ಜಿತಾತ್ಮನಾಗಿ ತತ್ತ್ವ ಮೂರ್ತಿಗಲ್ಲಿ
ಪೊಡಮಡುತ್ತ ವೃಷಭವದನದಪರಭಾಗಕೆಯ್ದಿ ಬಂದು
ತಡೆಯದಲುಗುವೆಲೆಗಳಿಂದೆ ಮೆರೆವ ಮರನ ಮೊದಲೊಳಂದು
ವಿಕಳನಾಗದೀಶಯೋಗದಾಸನಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂದು
ಸಕಲನಿಃಕಳಂಗಳೆಂಬ ಭೇದವರಿದು ಮೀರಿ ನಿಂದು
ಹೃದಯಪುಂಡರೀಕದಲ್ಲಿ ಪರಮಪದಮನೊಲಿದು ನಿಲಿಸಿ

ಸದಮಳಾತ್ಮನಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಮನಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿ
ಮಾಂಸದೇಹಸಂಗಮೆಂಬ ವಿಷಮಲನಲ್ಲಿ [ಝಾಢಿ]ಸುತ್ತ
ಹಂಸಪರಮರೈಕ್ಯಮಂ ವಿಚಾರದಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ
ವರುಷವರುಷದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದನುಭವೈಕಸಾರವೆನಿಸಿ
ಹರುಷಕರ ಸುಧಾಸಮಾನವೃತ್ತದಿಂದಲೆಯ್ದೆ ಸೊಗಸಿ
ಮಂತ್ರಮಾಲೆಯಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ವರದನಂ ಪೊಗಳ್ದು ನಮಿಸಿ
ಯಂತ್ರವಾಹಕಂಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲರ್ಪಿಸುತ್ತವೆಣಿಸಿ
ವೃತ್ತಮಲ್ಲಿ ಮೂರುಸಾವಿರಂಗಳಾಗೆ ಬೀಗಿ ಪಾಡಿ
ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ಶಿವನ ರೂಪು ನಟ್ಟು ನಿಲಲು ನಿಷ್ಠೆಗೂಡಿ
ಮೂರುಸಾವಿರಬ್ದವಿಳೆಯೊಳಿರ್ದು ತತ್ತ್ವವೇದಿಯಾಗಿ
ಮೂರು ಲೋಕವರಿಯಲಾ ಶರೀರದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ
ಮೂಲದೇವನೀಶನಿಳಯಮೆನಿಪ ರಜತಶೈಲದೆಡೆಗೆ
ಭಾಳನೇತ್ರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದು ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಬೆಳಗೆ
ಮೂಲದೇವ ವರದನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸನಲ್ಲಿ ಮೆರೆದ
ನೋಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂಗೆ ಪೇಳಿ ಮೆರೆದ
ನಿಂತು ಹೇಮಕೂಟನಿಳಯನೆನಿಪ ಭರ್ಗನೊಪ್ಪುತಿರ್ದ
ಕಂತುಹರನೆನಿಪ್ಪ ರುದ್ರರೂಪನಲ್ಲಿ ಮೆರೆವುತಿರ್ದ

ತಿರುಮೂಲದೇವರೊಪ್ಪುವ
ವರಕಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಂಪಾನಾಥಂ ।
ಪರತರಮುಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಯಂ
ಪರಿಕಿಸದೀವುತ್ತ ರಜತಗಿರಿಯೊಳ್ ಮೆರೆದಂ ॥

❖❖

೨೯. ದಂಡೀಶಭಕ್ತರ ರಗಳೆ

ವರ ದಂಡಿಭಕ್ತನಂ ಮಿಗೆ
ಕರುಣಾಕರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸಂ ಧರೆಯೊಳ್
ಪರವಾದಿಚೈತ್ರನೆನಿಸುತ
ಲರರೆ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯುಗಳಮಂ ಸಲೆ ಕೊಟ್ಟಂ ॥

ಶ್ರೀಮತ್ ಶಿವಭಕ್ತಿಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸುವ
ಕಾಮಹರನ ಭೃತ್ಯರ ನಿಧಿಯೆನಿಸುವ
ತಿರುವಾರೂರದು ಮೆರೆವುದು ಜಸದಿಂ
ಪರಿಪರಿಯ ಮಹಾವಿಭವದ ಬಲದಿಂ
ಅಲ್ಲಿರ್ಪನದೊರ್ವಂ ಶಿವಭಕ್ತಂ
ಸಲ್ಲಲಿತಂ ಗುಣಗಣಸಂಯುಕ್ತಂ
ತನ್ನಯ ನಾಮಂ ದಂಡಿಯೆನಿಪ್ಪುದು
ಮುನ್ನವೆ ಸುಜ್ಞಾನಂ ತುಂಬಿಪ್ಪುದು
ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಬೆಳಗುವ ಶಿವನಲ್ಲದೆ
ಮುದದೊಳ್ ಪೊರಗಣ ವಸ್ತುವನೊಲ್ಲದೆ
ನೋಡೆನೆಂಬ ತೆರದಿಂ ಕಣ್ಣೆರಡುಂ
ಕೂಡೆ ಹೃದಯದೊಳಗೆರಗಲ್ಕೆರಡುಂ
ಅಂಧಂ ತಾನಾಗುತಲುರೆ ಮೆರೆದಂ
ಬಂಧಜಾತಮಂ ಮತಿಯಿಂ ತೊರೆದಂ
ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೆ ತನ್ನಯ ನೇತ್ರಂ
ಮುಕ್ತಿಗೆ ನೆಲೆವನೆ ತನ್ನಯ ಗಾತ್ರಂ
ಕಮಳಾಲಯ ಶಂಕರನಂ ನುತಿಸುತೆ
ವಿಮಳಭಕ್ತಿಯಂ ಮನದೊಳು ಧರಿಸುತೆ
ಶಿವಭಕ್ತರನರ್ಚಿಸುತಂ ಮುದದಿಂ
ಭವನ ನಿವಾಸದ ಮುಂದತಿನಯದಿಂ

ಬಲವರುತಂ ಪೊಡವಡುತಂ ಜಿಹ್ವೆಗೆ
ಫಲವೆನಿಸುವ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಾಲೆಗೆ
ನಾಲಗೆಯಂ ತಾನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುತಂ
ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಂ ಬಿಡುತಂ
ಸಂತಸದಿಂದಂ ಅನುದಿನಮಿರುತಿರೆ
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಯೆ ತಾನಿರುತಿರೆ

ರಾಗದೊಳೊಂದು ದಿನಂ ಸದ್ಭಕ್ತಂ
ಭೋಗಜಾತಸುಖದುಃಖದಿ ಯುಕ್ತಂ
ತಿರುವಾರೂರ ಶಿವಂಗಭಿನಮಿಸುತೆ
ಪರಮ ಹರುಷಮಂ ಮನದೊಳು ಧರಿಸುತೆ
ದೇವಾಲಯದಪರಾಶಾಮುಖದೊಳು
ಭಾವಾತೀತಮಿದೆನಿಸುವ ಜಸದೊಳು
ಮೆರೆವ ಸರಸಿಗೊಯ್ಯನೆ ನಡೆತರುತಂ
ಪೊರಗಣ ದಡದೊಳು ತಾ ನಿಂದಿರುತಂ
ಸರಸಿಯ ಪವಣಂ ಜನಮಂ ಕೇಳಲು
ನಿರುತದಿನವರುಸುರ್ದರು ಸುಖವೇಳಲು
ಸರಸಿಯ ತಟದೊತ್ತಿನ ಭೂಮಿಗಳೊಳು
ವಿರಸ ಜಿನಾಲಯಮೆಲ್ಲಾ ಎಡೆಯೊಳು
ಮುಸುಕಿತರ್ಥಪರಿಯಂತಾವನಿಯಂ
ಮಿಸುಗುತವೆನೆ ಕೇಳುತಲಾವೆಡೆಯಂ
ಘನಮಾಗಿಯೆ ಪಸರಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ
ಬಿನದದಿನದನಗುಳಲ್ತಾನೊಡರಿಸಿ
ಗೂಟಮನಗುಳುವ ಧರೆಯೊಳ್ಕುರುಪಿಗೆ
ನಾಟಿಸುತಂದ[ದ] ನೇಣಿಂದಂ ಮಿಗೆ
ಕಟ್ಟುತಲಾ ನೇಣಂ ತಾಂ ಕ[ಟ್ಟಿಯೆ]
ನೆಟ್ಟನೆ ಪಿಂತಣ ಭಾಗದ ಬಟ್ಟೆಯ
ಮರದೊಳ್ಕಟ್ಟುತಲದ ಟೆಬ್ಬರಿಸುತೆ
ವರಮಾರ್ಗದೊಳೊಯ್ಯನೆ ಸಂಚರಿಸುತೆ
ಮಣ್ಣನಗುಳುತದ ಪೊತ್ತು ಬರುತ್ತಂ
ಕಣ್ಣು ಮೂರರವನಂ ನೆನೆವುತ್ತಂ
ಮತ್ತಂ ನೇಣಂ ಪಿಡಿದೇಳ್ತರುತಂ
ಬಿತ್ತರದಿಂ ತಟಮಂ ಪೆರ್ಚಿಸುತಂ

ಬಳಲ್ವೆಳಲ್ವೆಡಹುವ ಸಂಕಟದೆಡೆಯೊಳು
ಕಳವಳಿಸದೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪದೊಳು
ನಿರತನಾಗಿ ಶಿವನಂ ಜಾನಿಸುತಂ
ವರ ಕೈವಲ್ಯವನುರೆ ಸಾಗಿಸುತಂ

ದಂಡಿಭಕ್ತನಿಂತನುದಿನಮಿರುತಿರೆ
ಮಂಡಿತ ಸರಸಿಯನಗುಳುತಮಿರುತಿರೆ
ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ಜೈನರ್ ನುಡಿದರು
ಬಾರಿಪ ಬಗೆಯಿಂದಾತಂಗೆಂದರು
ಎಲೆ ಮಣ್ಣಂ ನೀನಗುಳುವ ಪದದೊಳು
ಸಲೆ ಸಕಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಯೆಡೆಯೊಳು
ಸಾವುವದರಿನದನಗುಳಲ್ವೇಡೆನೆ
ಜೀವಹಿಂಸೆಯೆಂಬಘಮೊಡರಿಪುದೆನೆ
ಮಲದೇಹಿಗ[ಳಾ] ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತೆ
ವಿಲಯರಹಿತನಾ ಭಕ್ತಂ ಕೇಳುತೆ
ಬುದ್ಧಿಹೀನ ಜೈನರು ನೀವ್ ಕೇಳಿರೆ
ಸಿದ್ಧ ಶಿವನ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯಮದಿರುತಿರೆ
ಪರಮಧರ್ಮಮದರೊಳಗಡಗಿರ್ಪುದು
ನಿರುತಂ ನೀವರಿಯಿರಿ ತಡವಪ್ಪುದು
ಪೋಗಲುವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತಂ ನಡೆಯಲು
ರಾಗದೊಳೀ ನಿಸ್ಸೀಮಂ ನುಡಿಯಲು
ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಜೈನರ್ ಮತ್ತೆಂದರು
ನೆರೆ ನೀಂ ಧಮವಿವರ್ಜಿತನೆಂದರು
ಬರಿಯ ನಯನಹೀನಂ ನೀನಲ್ಲಂ
[ಮೆ]ರೆವ ಕಿವಿಗಳಿಲ್ಲಂ ಪುಸಿಯಲ್ಲಂ
ಎನಲು ದಂಡಿ ಕೋಪದೊಳಿಂತೆಂದಂ
ಘನ ಬೋಧಂ ತಾನವರ್ಗಿಂತೆಂದಂ
ಕಾಣುತಲಿರ್ದುಂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲಂ
ಮಾಣದೆ ಕಿವಿಯಿರ್ದುಂ ಗುಣವಿಲ್ಲಂ
ಬೋಧಯುಕ್ತರಾಗಿಯುಮತಿಜಡರುಂ
ಬೋಧಿಸಲ್ಕೆ ನೀವತಿ ಮಲಯುತರುಂ
ನಿಮ್ಮೊಳು ಸಾಕಿನ್ನೀ ನುಡಿಯೆನುತಂ
ಸುಮ್ಮಾನದಿನಾತಂ ನಡೆತರುತಂ

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪಮಂ ಜಪಿಸುತ್ತಂ
ವಂಚಕ ಜೈನರ ದೆಸೆಗೆಡಿಸುತ್ತಂ
ನುಡಿದನೀಶಚರಣದ್ವಯಮಲ್ಲದೆ
ಪೊಡವಿಯೊಳೇನುಮನರಿಯೆನದಲ್ಲದೆ
ನೀವಾರದನರಿಯಲು ಸಂಸೃತಿಯೊಳು
ಗಾವಿಲತನದಿಂ ನುಡಿವಿರಿ ಧರೆಯೊಳು
ನಿಮಗೆ ಬರಿಯ ಬೋಧೆಯ ಮರಹಲ್ಲಂ
ನಿಮಗೆ ಕಾಣಲುಂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲಂ
ನಾನೀ ಲೋಕದೊಳಖಿಳಮನೀಗಳು
ಏನಾನುಮನೀಸುಳಿಯದೆ ಮುದದೊಳು
ಕಂಗಳಿಂದೆ ಕಾಣಲ್ನೀವಾಗಳು
ಭಂಗದೊಂದು ಭಾಷೆಯನಂತಾಗಳು
ಪೇಳಿಮೆನಲ್ಕವರೆಲ್ಲಿಂತೆಂದರು
ಭಾಳವಿಲೋಚನನಣುಗಂಗೆಂದರು
ನಿನ್ನಯ ಕಂಗಳು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂ
ಚೆನ್ನಾಗಿಯೆ ಬರುತಂ ತಾಂ ಕೃತಿಯಿಂ
ಮೆರೆಯಲ್ನಾವಿಲ್ಲಿರೆವೆಂದೆನುತಂ
ಕರುಪಿನ ನೇಣಂ ಪರಿವುತೆ ನಗುತಂ
ಪಾರೆಯನಪಹರಿಸುತ್ತಂ ಮರನಂ
ಸೇರದೆ ಕಿಳಲತ್ತರುಹತಮಥನಂ
ಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ ಮಿಗೆ ನೋವುತ್ತಂ
ಭವನಂ ಪೊಗಳುತೆ ಪದಕೆರಗುತ್ತಂ
ಜೈನರು ಕಾಡುತಲಿಹರೇ ಶಿವನೇ
ದಾನಿ ನೀವು ರಕ್ಷಿಪುದೆಲೆ ಭವನೇ
ಎಂದಿಂತಾತಂ ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಂ
ಸಂದ ಮಠಕ್ಕೇಳ್ತಂದಳಲುತ್ತಂ
ಶಿವ ಪರಿಚರಿಯಮದಿಲ್ಲದೆ ನೋವುತೆ
ತವೆ ತಾನಿರುಳೊಳ್ನಿದ್ರೆಯನಾಳುತೆ

ಇರಲೀಶಂ ಕನಸಿನೊಳೇಳ್ತರುತಂ
ಚರಿತದಿನೆಲೆ ಶೋಕವನುಳಿಯೆನುತಂ
ನಿನಗೆ ಕಣ್ಗಳೆರಡುಂ ಸಂಭವಿಪವು
ಘನ ಜೈನರ ಕಣ್ಗಳ್ ನೆರೆ ಪೋಪವು

ಭೀತಿ ಬೇಡ ನಿನಗೆನುತಂ ಬಳಿಯಂ
ಭೂತಿವಿಭೂಷಣನಾ ಭೂಪತಿಯಂ
ಕನಸಿನೊಳೆಯ್ದುತಲಲ್ಲಿಂತೆಂದಂ
ಸನಕಾದಿಗಳೆಯ್ದದ ಶಿವನೆಂದಂ
ದಂಡಿಭಕ್ತನುರೆ ಕೆರೆಯಂ ತೋಡಲು
ಕಂಡು ಸೈರಿಸದೆ ವಿಘ್ನಂ ಮಾಡಲು
ಕೆಟ್ಟ ಜೈನರಾತನ ಸತ್ತ್ವಮಮಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ತಡೆದರ್ ನೀನಾ ವಿಭವಂ
ತಿಳಿದೈದುತಲಂತಾತನ ಬಯಕೆಯ
ನುಳುಹದೆ ಮಾಡೆನುತಂ ತಾ ರಚನೆಯ
ನುಸುರ್ದು ಪೋಗಲೀಶಂ ಸಂತಸದೊಳು
ವಸುಮತಿಯರಸಂ ಸೂರ್ಯೋದಯದೊಳು
ನಿದ್ರೆಯನೀಡಾಡುತ್ತಂ ಕೇಳುತೆ
ಭದ್ರಮಪ್ಪ ಕನಸಂ ತಾಂ ಪೊಗಳುತೆ
ಶಿವನಡಿಗೆರಗುತೆ ಪುಳಕವನಾಗಳು
ತವೆ ದೇಹದೊಳಂ ಧರಿಸುತವಾಗಳು
ಭಕ್ತನಿಪ್ಪ ತಾಣಕ್ಕೈದುತ್ತಂ
ಯುಕ್ತ ಸ್ವಪ್ನವನುರೆ ಪೇಳುತ್ತಂ
ದಂಡಿಭಕ್ತನಂ ಭೂಪಂ ಪೊಗಳಲು
ಕಂಡವರೆಲ್ಲಚ್ಚರಿಯಂ ತಳೆಯಲು
ನೃಪನ ಮೇಳದಿಂದಾ ಶಿವಭಕ್ತಂ
ಕಪಟವಿದೂರಂ ಘನ ಗುಣಯುಕ್ತಂ
ಕಿರಿದು ಪೊತ್ತು ತಾಂ ಸುಖದಿನಿರುತ್ತಂ
ಕರೆಗೊರಲನ ಕೃಪೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಸುತಂ
ನರಪತಿಗಂ ನಿಜ ಕಜ್ಜಮನೊರೆವುತೆ
ಅರಸ ಕೇಳು ನಾ ಸರಸಿಯನಗುಳುತೆ
ಮುದದಿಂ ಶಿವನಂ ನೆನೆಯಲ್ ಜೈನರು
ಮದದಿಂ ಧರ್ಮಮಿದಲ್ಲೆಂದೆಲ್ಲರು
ಬಹುವಿಧದಿಂ ನುಡಿವುತೆ ನಿಂದಿಸುತಂ
ಕುಹಕದಿನಾ ನೇಣಂ ಛೇದಿಸುತಂ
ಮರನಂ ತೆಗೆದರು ಪಾರೆಯನೊಯ್ದರು
ಚರಿತದಿನಂಧನೆನುತ್ತಂ ಬಯ್ದರು
ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲವೆನಲಾನಂತವರೊಳು
ಶುದ್ಧವಾಕ್ಯವಂ ನುಡಿದೆಂ ಖಳರೊಳು

ಶಿವನ ಕೃಪೆಯೊಳೀ ಕಂಗಳು ಬರುತಿರೆ
ತವೆ ನೀವೇನಂ ಮಾಡುವಿರೆನುತಿರೆ
ಕೇಳುತಲವರಿದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಗಳು
ಮೇಳದೊಳಿಲ್ಲಿರೆವೆನುತಂತಾಗಳು
ಭಾಷೆಗಳಂ ನುಡಿಯಲ್ತಾನಾಗಳು
ರೋಷವಿಲ್ಲದಾ ಶಪಥಮನೀಗಳು
ಗೆಲುವಂತಿರೆ ನೃಪ ನೀಂ ಮಾಡೆನುತಂ
ಬಲುಪಿಂ ಸಮ್ಮುಖದೊಳು ನಿಂದಿರುತಂ
ಸುಮ್ಮನಿರಲ್ ನೃಪನಂತರುಹತರಂ
ಘಮ್ಮನೆ ಕರೆಸುತವಿಂತೆಂದವರಂ
ನುಡಿದಂ ನೀನಿವರೆಂದಂದದೊಳಂ
ತಡೆಯದೆ ಮಾಳ್ಪಿರೆಯೆನಲನಿತರೊಳಂ
ತಪ್ಪದೆ ಮಾಳ್ಪೆವೆನುತ್ತಂ ನುಡಿಯಲು
ಸರ್ಪವಿಭೂಷಣನಣುಗನ ಬಳಿಯಲು
ನಿಂದು ನೃಪಂ ದಂಡೀಶನೊಳೆಂದಂ
ಸಂದ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂ ಮುದದಿಂದಂ
ನೇತ್ರಸಿದ್ಧಿಮಹಿಮೆಯನೊಯ್ಯನೆ ನೀಂ
ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗಿದಚ್ಚರಿಯೆನುತಿರೆ ನೀಂ
ತೋರೆನೆ ದಂಡೀಶಂ ತಾನಾಗಳು
ಮೀರಿ ನುಡಿದನಲ್ಲಿಂತೆಂದಾಗಳು

ಶಿವನ ಬೇಹ ದಾಸಂ ನಾನಾದಡೆ
ತವೆ ನೇತ್ರಯುಗಂ ಬರಲಂತಾದಡೆ
ಜೈನರೆಲ್ಲರೆಂದರ್ ತಾವಾಗಲಿ
ದೀನಭಾವಮವರಿಗೆ ತಾನಾಗಲಿ
ಎನುತಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ಜಪಿಸುತೆ
ವಿನುತ ಯಶಂ ಸರಸಿಯೊಳಂ ಮುಳುಗುತೆ
ಕಂಗಳೊಡನೆ ತಾನಲ್ಲಿಂದೇಳುತೆ
ಮಂಗಳಮಯನೀಶನ ನೆರೆ ಪೊಗಳುತೆ
ನಿಂದಿರಲೊಡನುರ್ವಿಯೊಳಂತಾಗಳು
ಚಂದದಿಂದೆ ಪೂಮಳೆ ತಾವಾಗಳು
ಸುರಿಯಲು ಮಲಧಾರಿಗಳಂತಾಗಳು
ಜರಿಯತೊಡಗಿದರು ಮನದೊಳಗಾಗಳು

ನೃಪನದ ನೋಡುತಲರುಹತಮತಮದು
ಶಪಥದಿನಂತಾ ಜೈನರ ಕುಲವದು
ಕೆಟ್ಟಿತೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ ಬಸವಳಿವುತೆ
ತೊಟ್ಟನೆ ಕಮಳಾಲಯದಿಂ ನೋಡುತೆ
ಇರೆ ನೃಪನಾದೇಶದಿನಂತಾಗಳು
ವರ ಯೋಧರು ಜೈನರನಂತಾಗಳು
ಪಿಡಿದೆಳೆವುತೆ ಭಂಗಿಸುತಂ ಪೊಡೆಯಲು
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತೆ ಸೈಗೆಡೆಯಲು
ಗಜಬಜಿಸುತೆ ಬಟ್ಟೆಯನುರೆ ಕಾಣದೆ
ವಿಜಯದೂರರೆಡಹುತೆ ಕಂಗಾಣದೆ
ಕೆಲರತಿ ಗುಣ್ಪಿನ ಗುಳಿಯೊಳ್ಬಿದ್ದರು
ಕೆಲರುರುಧೈರ್ಯಮನುಳಿದೊಂದಿರ್ದರು
ಕೆಲರಾಲಂಬವದಿಲ್ಲೆಂದೊದರುತೆ
ಬಲಹೀನರ್ತಾವಾಗುತಲೊರಗುತೆ
ಕೆಲರು ಸುಮಾರ್ಗವಿದೆಂದೇ ಬಗೆವುತೆ
ಫಲಿತ ಗುಲ್ಮಸಂಧಿಗಳೊಕ್ಕೆಡೆವುತೆ
ಯುಕ್ತವಲ್ಲದೀ ಶಪಥದಿನೆಲ್ಲರು
ಭಕ್ತನ ದೆಸೆಯಿಂ ಕೆಟ್ಟವದೆಲ್ಲರು
ಭೂಪತಿಗನುಚಿತವೆನುತಂ ನುಡಿಯಲು
ಕೋಪದಿನಂತಾ ಸುಭಟರ್ ಸೆಳೆಯಲು
ತಟ್ಟುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟೋಡಲು ಜೈನರು
ಬಿಟ್ಟು ಬಿದಿರ್ದು ಕುಂಚಗಳಂ ಕೆಲಬರು
ಮತ್ತಾಹಾಯೆನುತಂ ಡೆಂಡಣಿಸುತೆ
ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಮಿಗೆ ಜಾರುತೆ ಬೀಳುತೆ
ಕಲ್ಲುಗಳೊಳ್ ಪದಪದದೊಳ್ ಬೀಳುತೆ
ಹಲ್ಲುಗಳುದುರಲ್ತಾವಳುತಳಲುತೆ
ಚರಣ ಜಂಘೆ ತೊಡೆ ತೋಳುಗಳೆಂಬವು
ಭರದಿಂದೊಡೆಯಲು ಬೆರಳುಗಳೆಂಬವು
ಮುಂದುಗಾಣದೋರೊರ್ವರು ಸಂಧಿಸಿ
ಮಂದರಾಗಿ ಸಮ್ಮುಖದೊಳು ಸಂಧಿಸಿ
ಪಣೆಯಿಂ ಪಣೆಯಂ ತಾಗಿಸುತೊಡೆವುತೆ
ಕಣೆಯದಿನಾಗಳ್ ತಮ್ಮೊಳು ಹೆದರುತೆ
ತಮ್ಮೊಳಗೋರೊರ್ವರು ತತ್ತಾಗುತೆ

ಉಮ್ಮಳದಿಂ ಕೈಗಳನುರೆ ಪಿಡಿವುತೆ
ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟು ದೈನ್ಯದೊಳಂ ತೊಳಲುತೆ
ಹಜ್ಜೆಹಜ್ಜೆಯೆಡೆಯೊಳು ಹಮ್ಮೈಸುತೆ
ಜೈನರಿಂತು ಕಂಗೆಟ್ಟಳಲುತ್ತಿರೆ
ಮೋದದಿಂದೆ ಜನವದ ನೋಡುತ್ತಿರೆ
ದಂಡಿಭಕ್ತನತಿಸುಖಮಂ ತಳೆವುತೆ
ಚಂಡಕರನವೋಲ್ ತೇಜದಿನೆಸೆವುತೆ

ಇರಲಿತ್ತಲು ಭೂಭುಜನಂತಾಗಳು
ಚರಿತದಿನಂತಾ ಭವನಮನಾಗಳು
ಬಿಚ್ಚಿಸುತವರ ಶಿಲಾಸಂಕುಳದಿಂ
ಚೆಚ್ಚರದಿಂ ಭರ್ಗನ ಶಾಸನದಿಂ
ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟೆಯಂ ತಾ ಕಟ್ಟಿಸುತಂ
ಕರೆಗೊರಲನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬಂಧಿಸುತಂ
ಪೊಗಳುತೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರಸಂ ತಳರಲು
ಸುಗತಿಯನೆಯ್ದೆನೆನುತ್ತಂ ನೆನೆಯಲು
ಹರಿಯಜರರಿಯದ ಶಿವನಂಘ್ರಿಗಳಂ
ಚರಿತದಿನರ್ಚಿಸಿ ಪರಿಚರಿಯಗಳಂ
ಮಾಡುತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ಜಪಿಸುತೆ
ನಾಡೆ ಭೋಗಸುಖಗಳನನುಭವಿಸುತೆ
ಭೂತಳದೊಳ್ ಸುಖದೊಳ್ತಾನಿರುತಂ
ನೂತನ ಶಿವಕೃಪೆಯಿಂ ತಾನಿರುತಂ
ಭವಸಾಗರಮಂ ದಾಂಟುತಲಾಗಳು
ಭವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಂ ಬೇಗದಿನಾಗಳು
ರಜತಗಿರಿಗೆ ಬಂದೊಪ್ಪುತ್ತಾಗಳು
ಗಜಮುಖಪಿತನಂ ಕಾಣುತಲಾಗಳು

ವಿನಯವಿನಮಿತಂ ತಾನಾಗುತ್ತಿರೆ
ಘನ ಶಿವನಾ ನಂದಿಗೆ ಪೇಳುತ್ತಿರೆ
ಹರಿಯಜಸುರಪರು ಜಯಜಯವೆನುತಿರೆ
ವರ ರುದ್ರಗಣಂಗಳ್ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರೆ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಪುರದರಸಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯರಸಂ

ಹೇಮಕೂಟದೊಡೆಯಂ ತಾಂ ಮೆರೆದಂ
ಸೋಮಧರಂ ತೇಜದೊಳಂ ಮೆರೆದಂ ೨೪೮

ಜೈನಮದಹಸ್ತಿಸಿಂಹಂ
ಗಾ ನುತ ದಂಡೀಶನೆಂಬ ಭಕ್ತಂಗಾಗಳ್ ।
ಮಾನಿತ ಗಣಪದವೀವು
ತ್ತಾನತ ಸುರಧೇನು ಹಂಪೆಯರಸಂ ಮೆರೆದಂ ॥

❖❖

೩೦. ಮೂರ್ಖನಾಯನಾರ ರಗಳೆ

ಹರಹರ ಮೂರ್ಖಂ ಜೂಜಮ
ನಿರದಾಡುತ್ತುರಗಧರನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಇಳೆಯೊಳ್ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಧನವನೀಯ
ಲ್ಕರುಣಾಕರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸಂ ಮೆರೆದಂ ॥

ಶ್ರೀಮದುರ್ವೀತಳ ಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತಿರ್ಪ
ನೇಮದಿಂ ತೊಂಡೀರಮಂಡಳದೊಳಿರುತಿರ್ಪ
ಕ್ಷೀರವಾಹಿನಿಯ ತೀರದೊಳೊಂದು ಶಿವಪುರಂ
ಸಾರಗುಣಯುತ ಶಕ್ಕ್ಯರಣ್ಯಾಖ್ಯ ತತ್ಪುರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಂಗಳೊಳ್ ಹಂಸೆಗಳ್ ನರ್ತಿಪವು
ಸಲ್ಲಲಿತ ಹರ್ಮ್ಯದೊಳ್ ಧ್ವಜಪಂಕ್ತಿ ನರ್ತಿಪವು
ರಂಗದೊಳ್ ದಾಸಿಕಾನಿಚಯವದು ನರ್ತಿಪುದು
ಮಂಗಳಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜನ ವರ್ತಿಪುದು
ಸುರರಿಗಮೃತವನಿತ್ತಿ ಗರಳಮಂ ಪತಿಕರಿಸಿ
ಚರತದಿಂ ಮೆರೆವ ಶಿವನಾದಿಕಿಂಕರನೆನಿಸಿ
ಮೆರೆವ ಶೂದ್ರರ್ ಪಲಬರಿರ್ಪರಾ ಪುರದೊಳಗೆ
ನೆರೆಯವರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿವೊಪ್ಪುತ್ತ ಮಿಗೆ
ಶಿವಭಕ್ತ ಜಠರದೊಳ್ ಮೂರ್ಖನಾಮಂ ತನಗೆ
ಶಿವಭಕ್ತರುದರದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದಂ ತಾನು ಮಿಗೆ
ಪುಟ್ಟಿದುದು ಮೊದಲಾಗಿ ಶ್ರೀಭೂತಿಯೆ ತನಗೆ
ನೆಟ್ಟನಧಿಕಾರ್ಥವೆಂದೇ ಬಗೆವುತಂ ಮನೆಗೆ
ಭಕ್ತರೆಯ್ತಂದಾಗಳಾರೋಗಿಸುತ್ತಮಿರೆ
ಯುಕ್ತದಿಂದಾರೋಗಿಪಂ ಹರುಷಮುಣ್ಮುತಿರೆ
ಶಿವಭಕ್ತಪೂಜಕನೆನಿಪ್ಪ ಜಸಮಂ ಪಡೆದು

ಶಿವಕಿಂಕರರ್ಗನ್ನನವಘೃತಂಗಳನರಿದು
ಜೇನುತುಪ್ಪಂ ಪಾಲು ಮಧುರಫಲಶಾಕದಿಂ
ತಾನಲ್ಲಿ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತ್ತೆ ಸುಮ್ಮಾನದಿಂ
ಘನಸಾರಮಿಶ್ರ ತಾಂಬೂಲಸಂಕುಳದಿಂದೆ
ವಿನಯದಿಂ ಪೊಸತಪ್ಪ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದೆ
ಪೊಂಗಳಿಂ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ
ಮಂಗಳಮಯಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತ್ತೆಯೆಲ್ಲರಂ
ಬಯಸಿ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಕುಲಮನುರೆ ನೀಡುತಂ
ಭಯಹರನ ಭಕ್ತಿಯಂ ತಾನೊಲ್ದು ಮಾಡುತಂ
ಪಲ ಕೆಲವು ಕಾಲಮಿಂತುರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿಂ
ಸಲೆ ತನ್ನ ಧನವನುರೆ ಸವೆಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ
ದಾಸದಾಸಿಕ್ಷೇತ್ರ ಪಶುಗೃಹಂಗಳ ಮಾರಿ
ಮೀಸಲಪ್ಪನ್ನಂಗಳಿಂ ಭಕ್ತಿ ನಲವೇರಿ
ಶಿವಭಕ್ತರಂ ತಣಿಪಿ ಮತ್ತೆ ತಣೆಯದೆ ಬಾಡಿ
ಭವನ ಭಕ್ತಿಯನಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಹರುಷಂಗೂಡಿ
ಭಕ್ತನಂತಿರುತೊಂದು ದಿನವೀಶಕಿಂಕರರು
ಯುಕ್ತದಿಂ ಭಕ್ತರೆಯ್ದುತ್ತಿರಲ್ ಪಸಿದವರ್
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಧನಧಾನ್ಯಕುಲಮೇನುಮಿಲ್ಲದಿರೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ನೊಂದು ವಸ್ತುವಂ ಕಾಣದಿರೆ
ಚಿಕ್ಕಂದು ಕಲ್ತ ಜೂಜಿನೊಳಧಿಕ ವಸ್ತುವಂ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಡೆದಪೆಂ ನಿಷ್ಕವಂ
ಎಂದಧಿಕಯತ್ನದಿಂದಾ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಸಂದು
ಮುಂದೆ ವೃಷವಾಹನಸ್ಥಾನಂಗಳಿಗೆ ಬಂದು
ನಮಿಸುತ್ತುಮವರೊಳಗೆ ಜೂಜಿನಿಂದಾರ್ಜಿಸುತೆ
ಕ್ರಮದಿ ವಸ್ತುವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸೇರಿಸುತೆ
ಪುರಹರನ ನೆಲೆಯೆನಿಪ ಸಾಮರ್ಥ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಪ
ವರ ಕುಂಭಕೋಣಪುರಕೆಳ್ತಂದು ಘನವೆನಿಪ
ಭಕ್ತರಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಲ್ಕಲ್ಲಿ ನೆನೆವುತ್ತೆ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಬಹುಧನವನಾರ್ಜಿಸಲ್ಪಗೆವುತ್ತೆ
ಮೋದದಿಂ ಜೂಜನಾಡುವ ತಾಣಕೆಯ್ತಂದು
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಮೊದಲಿಗನ ಮುಂದೆ ತಾ ಸಂದು
ಕರಕೌಲಶಲಂಗಳಿಂದಾ ಜೂಜುಗಾರರಂ
ಚರಿತದಿಂ ಗೆಲ್ದು ಬಲ್ಪಿಂದೊತ್ತುಗಾರರಂ

ತನ್ನ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧನವಂ ತೆಗೆದು
ಮನ್ನಣೆಯ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಹರುಷಮಂ ತಾನೊಲಿದು
ಮಾಡುತ್ತೆ ಕುಂಭಕೋಣಾಖ್ಯಪುರದೊಳ್ ನೆಲಸಿ
ಬೇಡಿದವರ್ಗಿಲ್ಲೆನ್ನದಲ್ಲೀವುತಂ ಸುಖಿಸಿ
ಜೂಜನಾಡುತ್ತಿರಲ್ಮೊದಲ ಜೂಜಿನೊಳಲ್ಲಿ
ಜೂಜುಗಾರರಿಗಾತನರಿದು ಸೋಲುತ್ತಲ್ಲಿ
ಮೊದಲೊಡ್ಡಿದರ್ಥವದ ಬೇಗದಿನವರ್ಗಿತ್ತು
ಮುದದಿಂದೆ ಬಹುಧನವನೋಸರಿಸದಲ್ಲಿತ್ತು
ಮತ್ತಾಡುತವರನಾ ಜೂಜಿನಿಂ ತಾಂ ಗೆಲಿದು
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಭಕ್ತನಧಿಕಧನವಂ ಬಲಿದು
ಬೇಡಲ್ಕವರ್ ಕೊಡದೆ ಮೀರಿ ತಡೆಯಲ್ಕಿನಿಸಿ
ಜೋಡಿಸುತೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತೆಯ್ದೆ ತಾಂ ಹಳವಳಿಸಿ
ಕರೆಕಂಠನಳ್ಕರಿಂ ರೂಪುದೋರಿದನಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವಿಂದುಕಳೆ ಜೆಡೆ ಕರೋಟಿಕುಲದಿಂದಲ್ಲಿ
ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ತೋರ್ಪ ತೊರೆಯಿಂ ಶಿವಂ ರಂಜಿಸಲ್
ಬಿತ್ತರದಿನಾತನೀಶಂಗೆ ತಾಂ ವಂದಿಸಲ್
ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಶಂಕರಂ
ಮಿಗಿಲಪ್ಪ ಮೂರ್ಖನೆಂದಾಗ ಕರುಣಾಕರಂ
ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಪೊಡವಿಯೊಳ್ಮೂರ್ಖನಾಮಮಂ ಸಂದು
ಬಿಡದೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆವುತ್ತೆ ತಾನಂದು
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಕವನೇರುತ್ತೆ
ಭವಭಕ್ತಿಯಂ ಸಕಲಭುವನದೊಳ್ಬೀರುತ್ತೆ
ಹರನೊಡನೆ ರಜತಗಿರಿಗೆಳ್ತಂದು ರಾಗದಿಂ
ವರಗಣಾಧೀಶಪದವಂ ಪಡೆದು ಬೇಗದಿಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದನೆಮ್ಮ ಪಂಪಾಪತಿಯ ಸುತನಲ್ಲಿ
ಮೆರೆದಿರ್ದನಾಹಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲ್ದಲ್ಲಿ

ಹರನೊಡನೆ ಜೂಜನಾಡುತ
ಹರವರಿಯರ್ಥವನು ಗೆಲ್ದು ಮೂರ್ಖನಯ್ನಾರಂ ।
ಇರದೆ ರಜತಾದ್ರಿಗೊಯ್ದಂ
ಕರುಣಾಕರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸಂ ದಯೆಯಿಂ ॥

❖❖

೩೧. ಸೋಮಾಸಿಮಾರರ ರಗಳೆ

ಶ್ರೀಕಾಮಿಪುರದ ವಿಪ್ರರು
ಸಾಕಾರದ ಪೀಠರಿವರು ಸೋಮಾಸಿಯು ಯಾ ।
ಗಕೆ ಶಿವನಂ ಬರಿಸಿಯೆ ಮೂ
ಲೋಕದೊಳಂ ಮೆರೆದನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

ಉತ್ತರದಿಶಾಭಾಗದೊಳಗೊಂದು ಶಿವಪುರಂ
ಬಿತ್ತರಿಪ ಕಾಶ್ಮೀರವೆಂಬ ಪೆರ್ಮೆಯ ಪುರಂ
ಅಲ್ಲಿರ್ಪನೊರ್ವ ವಿಪ್ರಂ ಶೈವಸಂಪದಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಸಾರಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಪ್ರಸನ್ಮದಂ
ಆತನ ಪೆಸರ ನಾನದೇನೆಂದು ಪೇಳುವೆನು
ಭೂತಳಕೆ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಾಚಾರ್ಯರನು
ಸೋಮಸೀಮರುಯೆಂಬ ಪೆಸರು ಧರಣಿಯ ಮೇಲೆ
ಅಮರ್ದು ಕುಡಿಗೊಂಡು ಹಬ್ಬಿತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
ಆ ಪುರದವೊಳಗೆ ಸುಖದಲ್ಲಿಪ್ಪ ಸಮಯದಲಿ
ಆ ಪುರುಷ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮಂ ನೆನೆದು ಮೌನದಲಿ
ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ
ಕಾಶಿಗೌಪಾಸನಂ ಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ
ತಾ ಕರೆದು ಕೇಳಿದನು ಸತಿಯೆ ನೀ ಬರಬೇಕು
ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ ಸತಿಯು ತಾನೊಡನೆ ಬರಬೇಕು
ಎಂದು ತಾವಿಬ್ಬರುಂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಹಿಂದಿರ್ದ ಧನಕೆ ದೇಶದ ಹಿರಿಯರಂ ಕರೆಸಿ
ನೆರೆದ ಷಡುದರುಶನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸರಿಯೆಂದು
ಕರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ತಾ ಧನವನೆಲ್ಲವ ತಂದು
ಗುರುಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ದಣಿವಂತು

ತರದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಗಳೆಲ್ಲರ ನೆರೆ ದಣಿವಂತು
ಪಟುತರದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಪ್ರರನುರದೆ ದಣಿಸಿದಂ
ಕಟಕದೊಳಗೆಯ್ದೆ ಡಂಗುರವ ನೆರೆ ಹೊಯಿಸಿದಂ
ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಗೆ ಪಯಣದುದ್ಯೋಗವಾಗುತಿರೆ
ಕಾಶಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪ ದಾನಕ್ಕೆ ಧನ ಹೇರುತಿರೆ
ಹನ್ನೆರಡು ಅಶ್ವ ಪುಸ್ತಕದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೇರೆ
ಸನ್ನುತದಿ ಹೊರವಂಟ ಸಂತೋಷಮಂ ಹೇರೆ
ಕೂಡೆ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ವಿಪ್ರಸಂಪದವು
ನಾಡೆ ಹೊರವಂಟು ಬರುತಿರೆ ವಾರಣಾಸಿಗೆಯು
ಏನೆಂಬೆ ನಡೆದು ಬರುತಿರ್ದನಾ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಏನೆಂಬೆ ಕಾಶಿಯನು ಹೊಕ್ಕ ಸೋಮಾಸೀಮ
ಗಂಗೆಯಲಿ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂ
ಗಂಗೆವಾಳುಕ ರುದ್ರರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಮಿಸಿದಂ
ನಡೆದು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಪಂಕಜಕೆ
ಕಡುನೇಹದಿಂ ಹೊನ್ನ ರಾಶಿಯನು ಪಾದಕ್ಕೆ
ಸುರಿದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿಯೆ ಪ್ರಣಾಮಂ ಮಾಡಿ
ಉರುತರದೆ ಪದ್ಮಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮುಮಂ ಮಾಡಿ
ಕಾಶಿಯ ಪುರದ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯ ಪೂಜಿಸಿ ನೋಡಿ
ಕಾಶಿಪುರದಲ್ಲಿ ಚಾತುರ್ಮಾಸಮಂ ಮಾಡಿ
ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದ ವಿಪ್ರರನೆಯ್ದೆ ಕಳುಪುತಿರೆ
ತನ್ನರಸಿಸಹಿತ ಕೇದಾರದೇವರಿಗೆ ಬರೆ
ಶ್ರೀಪಾದಯುಗಳಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನಹೂವನೆ ಸುರಿದು
ಆ ಪರಮ ಕೇದಾರಗಂಗೆಯಂ ಕೊಳಲೆಂದು
ತ್ರಿಪುರಹರನಣುಗ ಸೋಮಾಸೀಮ ಬರುತಮಿರೆ
ತೃಪುತಿವಡಲೆಂದು ಮಿಗೆ ಸಂತಸದಿ ಬರುತಮಿರೆ
ಆರಣ್ಯದೊಳಗೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಧ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು
ಆರೈದು ಕೆಲಬಲನ ನೋಡಿ ಮನದೊಳು ಕಂಡು
ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪತಿಯ ಚರಣವೆ ಶರಣು ಶರಣೆನುತೆ
ಆವ ಪರಿಯಿಂದಿವನ ನುಡಿಸಿ ನೋಡುವೆನೆನುತೆ
ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿನಗೇನು ಬಯಸಿದುದು ಕೊಡುವೆವೈ
ಬಲುಹಿಂದೆ ನೀನೆಮ್ಮ ವ್ರತಗೆಡಿಸಬೇಡವೈ
ಆ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಮನದೊಳು ಹರುಷಮಾಗುತಿರೆ
ಆ ಮಹಾಶ್ವಪಚಂಗೆ ಜ್ಞಾನುದಯಮಾಗುತಿರೆ

ಹಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲಂಬು ಬಡಿಗೆಯ ಬಿಸುಟು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ ಪಿಡಿದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಕೇಳೆಲವೊ ಶ್ವಪಚ ನಿನಗೇನು ಬೇಕಾದುದನು
ಹೇಳಿದಡೆ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಕೊಡುವೆನು ನಾನು
ಎನ್ನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯನು ಸಲಿಸಿದಡೆ ಬಿಡುವೆನೈ
ನಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆದಡಿಯನಿಡುವೆನೈ
ಏನೆಲವೊ ವಿಪ್ರರುಂ ಶ್ವಪಚಗುಪದೇಶವನು
ಆವ ಕಾಲದಲಿ ಮುನ್ನಾರು ಮಾಡಿದರಿವನು
ಈ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೈಸುತಿರೆ
ಆ ಮಹಾವ್ಯಾಧ ವೇದವನುಚ್ಚರಿಸುತಲಿರೆ
ಕೇಳಿ ಶಿವ ಎನುತೆ ಕಿವಿಯಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳುತಮಿರೆ
ಹೇಳುತಿರಲಡವಿಯೊಳಗಸ್ತಮಯವಾಗುತಿರೆ
ಏನ ಮಾಡಿದಡಿವಂ ಹೋಗಲೀಸುವುದಿಲ್ಲ
ಏನೆಲವೊ ಶ್ವಪಚ ನಿನಗುಪದೇಶವೈಸಲ್ಲ
ಮಾಡುವೆವು ಬಾರೆನಲು ಕೈಮುಗಿದು ಕುಳ್ಳಿರುತೆ
ನೋಡಿದರು ಶ್ವಪಚಗಯಪದೇಶಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಆತ್ಮವೈ ಪುತ್ರನಾಮವೆಯೆಂಬ ವೇದವನು
ಸ್ವಾತ್ಮಿಕ ಶ್ವಪಚ ತಾಂ ಬಿನ್ನಹಂ ಮಾಡಿದನು
ಜ್ಞಾನತ್ವವೆಡೆಗೊಂಡು ಸೋಮಾಸಿಮರ ಕೂಡೆ
ಸ್ಥಾನಪುರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಗಳಂದೊಡಗೂಡೆ
ಎಲೆ ವಿಪ್ರ ನೀನು ಹೊಲೆಯನ ಕೂಡಿಕೊಂಡೀಗ
ನೆಲೆಯನರಿಯದೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂ ನಡುವೆ ಬಂದೀಗ
ಕೂಡೆ ಬಂದವ ಶ್ವಪಚನವನಲ್ಲ ವಿಪ್ರನೈ
ಕಾಡೊಳಗೆ ಬಡಿತಿಂಬನೆಮ್ಮೂರ ಹೊಲೆಯನೈ
ಆಹುದಲ್ಲವೆಂದು ಎರಡಕೆ ತರ್ಕವಾಗುತಿರೆ
ಇಹಪರಕೆ ದೃಷ್ಟವನು ತೋರಿದಪೆನೆನುತಮಿರೆ
ಮಲೆತ ಸಭೆಯೊಳಗೆದ್ದು ರುಕ್ಕ ಬಿನ್ನೈಸುತಿರೆ
ನಲವಿಂದೆ ವೇದವ ಮುಖೋದ್ಗತದಿ ಹೇಳುತಿರೆ
ಕೇಳಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ವಿಪ್ರಸಭೆಯೆಲ್ಲ
ಕಾಳುಗೆಡೆದೆವು ವೇದವಹುದಿವ ಹೊಲೆಯನಲ್ಲ
ಇದ್ದ ಹಿರಿಯರುಗಳೆಲ್ಲಂ ನೋಡಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸೋಮಾಸಿಮರಿಗೆಯ್ದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಆಗಳೈತಂದು ಮನೆಮನೆಗೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟುತಿರೆ

ಆಗಮಾಚಾರಿಯರನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ
ಶ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡ ಪೊರವಡಲು
ಆ ಪುರದ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು ನಡೆತರಲು
ಈ ಪರಿಯಲೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕೆನುತೆ
ಆ ಪರಮಪುರುಷಂಗೆ ಬಿನ್ನಹಂ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಎಲೆಯಯ್ಯ ಶ್ವಪಚದೇವರನೆಮಗೆ ಕರುಣಿಪುದು
ಸಲಹಿಯೆಮ್ಮುವನು ಆಚಾರ್ಯನಂ ಕರುಣಿಪುದು
ಆಗಳೆಲ್ಲರ ಕಯ್ಯಲುಂ ಶ್ವಪಚದೇವರನು
ಬೇಗ ತರ್ಕೈಸಿಕೊಳುತಿರೆ ಶ್ವಪಚದೇವರನು
ನೆರೆದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳಲು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತಿರೆ
ಭರದಿಂದೆ ಶ್ವಪಚದೇವರನಲ್ಲಿ ಕಳುಪುತಿರೆ
ಶ್ರೀಗಿರಿಯನೇರಿ ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯ ಮಿಂದು
ಆಗಳಾ ಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗದ ಹೊರೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ಘನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಕ್ಕೆ
ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪುಷ್ಪವ ಸಮರ್ಪಿಸಿಯೆ ಚರಣಕ್ಕೆ
ಅಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂ ಅನುದಿನಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನರ್ಚಿಸುತಮಿರೆ
ಏನೆಂದು ಹೇಳುವೆನು ತೀರ್ಥಂಗಳತಿಘನಂ
ಏನೆಂಬೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಘನಂ
ಅಲ್ಲಿಗುದ್ಯೋಗವನು ಮಾಡಬೇಕೆಲೆ ಸತಿಯೆ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನಿನ್ನೆಹಗೆಯಗಲುವೆ ಸತಿಯೆ
ಮನವಕ್ಕರಿಂ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ಎನುತೆ ಪಂಪಾದೇವಿಯರಸನಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು
ಬರವರಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ ತುಂಗಭದ್ರೆಯಿದು
ತರುಣಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಸ್ಥಾನವಿದು
ತುಂಗಭದ್ರೆಯಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ದಣಿಯದಿರೆ
ಗಂಗೆಯನು ಹೊರವಂಟು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಬರುತಮಿರೆ
ಶರಣೆನುತೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಕರಚರಣ ಶುದ್ಧವನು ಮಾಡಿ ಸೋಮಾಸೀಮ
ಶ್ರೀಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ
ಆ ಪರಮಭಕ್ತನರ್ಚಿಸಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ
ಮನದಣಿಯೆ ಸಕಲ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ ದಣಿಸುತಂ
ತನು ಪುಳಕಿಸುತ್ತಿರಲು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ದಣಿಸುತಂ

ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನೆ ಕರುಣಿಸುವುದೆನುತೆ
ಆವ ಪರಿಯಿಂದೆನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನು ಈಯೆನುತೆ
ತಿರುಗಿ ಪಂಪಾದೇವಿಯೆಡೆಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಬರುತೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ್ತೆ ಪ್ರಣವೋಕ್ತಿಯಿಂ
ಇಂದುಧರನರಸಿ ಕರುಣಂಗೆಡದಿರೆಂದೆನುತೆ
ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆತರುತೆ
ಮರಳಿ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡ ವಿಪ್ರಜನರೆಲ್ಲರಿಗೆ
ಹರುಷದಿಂ ದಾನಧರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಸರ್ವರಿಗೆ
ಅನುದಿನಂ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೋಲಗದೊಳಿರೆ
ಅನವರತ ಶೈವಪ್ರಸಂಗದೊಳಗಿರುತಮಿರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಸಂವತ್ಸರದೊಳಾನಂದದಿಂದಿರಲು
ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ತೀರ್ಥವ ಮಾಡಬೇಕೆನಲು
ಕೇಳುತಿರೆ ಹಿರಿಯರನು ಸ್ಥಾನವೆಗ್ಗಳವೆನಲು
ಹೇಳಿದರು ಭೂಲೋಕದೊಳಗೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲನು
ಕೇಳಿ ತೀರ್ಥದ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ವಿಪ್ರನಸ್ಥಿಯಂ
ಮೇಳವಿಸಿ ಕಾಶಿಗೊಯ್ವುತೆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯಂ
ಇಳುಪುತಂ ಸ್ನಾನ ಭೋಜನವ ಮಾಡುತ್ತಮಿರೆ
ಅಳಿದ ಕಟ್ಟುಗಳಸ್ಥಿಯನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುತಿರೆ
ಒಳಗೆ ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆಯ ಹೂ ತುಂಬಿಯಿರುತಮಿರೆ
ಇಳೆಗಿದಚ್ಚರಿಯೆನುತ್ತತಿ ಕೌತುಕದೊಳುಮಿರೆ
ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಯೆಂದು ಕೈಮುಗಿದಿ ನೋಡುತಿರೆ
ತನ್ನೊಳಗೆ ವಿಪ್ರ ವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತನಾಗುತಿರೆ
ಇಂತು ಪೊನ್ನಾಂಬಲಸ್ಥಾನ ಘನಮೆನುತಮಿರೆ
ಸಂತತಂ ಪೇಳ್ದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ವಂದಿಸುತಮಿರೆ
ಕೇಳ್ದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಸತಿಯೊಡನೆ ಹೇಳುತಿರೆ
ಆಳ್ದಂಗೆ ಬಿನ್ನಹಂ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳಿರೆ
ಸಂತೋಷದಿಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಸಂತಸುಖದಿಂದೆ ಹೋದೆಹೆವು ಸ್ವಾಮೀ ಎಂದು
ತಿರುಗಿ ಪೊನ್ನಾಂಬಲ ಸ್ಥಾನವನು
ಬಳಲ್ದು ಬರುತಿರೆ ಕಂಡರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯನು
ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಂಗಳಿಗೆ ಅತಿಶಯ ಸ್ಥಾನವಿದು
ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಪುಣ್ಯ ತಾನೆಡೆಗೊಂಡ ಸ್ಥಾನವಿದು
ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಂ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿ

ಕೂಡೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲನ ಹಾಡುತ್ತೆ ನಲಿದಾಡಿ
ಸಂದಣಿಯ ಸಡಗರಂಗಳ ನೋಡಿ ಪುಳಕಿಸುತೆ
ಇಂದುಧರನೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೈಯ್ದು ಹರುಷಿಸುತೆ
ತಂದು ಪುಷ್ಪಾರ್ಚನಾದಿಗಳ ಸಂಪಾದಿಸುತೆ
ಬಂದು ಮಂಟಪವ ಪೊಗೆ ಸಂದಣಿಯು ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ
ಕಂಡು ಪೊನ್ನಾಂಬಲನ ಶ್ರೀಪಾದಯುಗಳಕ್ಕೆ
ದಿಂಡುಗೆಡದಪ್ಪಿಕೊಂಡನು ಹರನ ಚರಣಕ್ಕೆ
ಕಳಕಳಿಸಿ ಮಜ್ಜನಕೆ ಪನ್ನೀರ ತರಿಸುತಿರೆ
ಥಳಥಳಿಪ ಪೊಂಗೊಡದೊಳಘ್ಘಣಿಯ ತರಿಸುತಿರೆ
ಪುರದೊಳಗೆಯುಳ್ಳ ಪರಿಮಳಮುಮಂ ತರಿಸುತಿರೆ
ಪುರಹರಗೆ ಸಹಸ್ರಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು ಅನುಲೇಪನಂಗಳ ಪೂಸಿ
ಸಜ್ಜನಸ್ನೇಹದಿಂ ಸಕಲ ಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸಿ
ಸಕಲ ಲೋಕೈಕನಾಥನೆ ನೀನು ಅವಧರಿಸು
ಸಕಲ ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಪತರುವೆ ನೀನವಧರಿಸು
ಮೃಡನೆ ಭರ್ಗನೆ ಹರನೆ ಭಾಳಾಕ್ಷ ಕರುಣಿಸೈ
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಬುದನೆನಗೆ ಕರುಣಿಸೈ
ಆಗಮನದೊಳಗೆ ಒಂದು ನೇಮವುಂಟೆಲೆ ಶಿವನೆ
ಯಾಗವನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭರವೆಲೆ ಹರನೆ
ಅಗ್ರಪೂಜೆಗೆ ನೀವು ದೆಯಗೆಯ್ಯಬೇಕಯ್ಯ
ಉಗ್ರವ್ರತವನು ಹಿಡಿದು ಇದ್ದೆನ್ನೈ ದಮ್ಮಯ್ಯ
ಇಂತು ಪೊನ್ನಾಂಬಲನ ಸ್ತೌತ್ಯಮಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಸಂತತಂ ಶಿವನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲರುತಿರೆ
ಇಂತು ಪಲವುಂ ಕಾಲ ಶಿವನನರ್ಚಿಸುತಿರ್ದು
ಮುಂತೊಂದು ಕರಾಣಿಕವಂ ತೋರಬೇಕೆಂದು
ಚೋಳನೃಪ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಪುಷ್ಪವನು
ನಾಳಿಕೊಂಡದೊಳಂದು ಹಾಯ್ಕೆ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನು
ಆಧರಿಸಿ ಸಕಲಪುಷ್ಪವನು ಪೊಟ್ಟಣಗಟ್ಟಿ
ವೇದಮಯ ಶೈವವಿಪ್ರಂ ಶಿವನ ಮನಮುಟ್ಟಿ
ತಂದು ಕಾವೇರಿತೀರದೊಳು ಶಿವಪೂಜೆಯಂ
ಛಂದದಿಂದಿಂಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಿರಲು ಓಜೆಯಿಂ
ಇಂತು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಪುಳಕಿಸುತೆ
ಸಂತತಂ ಶಿವನೆ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆನುತೆ

ಒಂದು ದೇವಸಂ ಕನಸಿನೊಳಗೆ ದಯದಿಂ ಬಂದು
ಇಂದೆಮ್ಮಸುತ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೈಯ್ದಾನೆಂದು
ಹೇಳುತಿರೆ ಕೇಳುತ್ತೆ ನಿದ್ರೆತಿಳಿದುಂ ನೋಡಿ
ಆಳೊಡೆಯರಾರೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ನಡೆನೋಡಿ
ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ನಂಬಿಯಣ್ಣ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಸರಳನೆಚ್ಚಂತೆ ಮೂರುಂ ಹೊತ್ತಿನೋಲಗಕೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ಅರಿಯದಂತೆ ತಾವನುದಿನಂ
ನಂಬುತಂ ಸಕಲ ಪುಷ್ಪವನೆಯ್ದೆ ಅನುದಿನಂ
ಇರವಂತಿ ಸೇವಂತಿ ಬಕುಳ ಸಂಪಗೆಗಳಂ
ಮರುಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸುರಗಿ ದವನಂಗಳಂ
ತರುತಿಂತಿರಲುಸಕಲ ಪುಷ್ಪವೃಂದಂಗಳಂ
ಅರಮನೆಗೆ ತರುತಿರಲು ಪುಷ್ಪ ಪೊಟ್ಟಣಗಳಂ
ತಂದು ಪರವೆಯರ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಶರಣೆನಲು
ತಂದವರು ನೀವಾರು ಹೇಳುವೆವು ನಾವೆನಲು
ಅಂಬಿಕಾಪತಿಯೊಡೆಯ ನಂಬಿ ಕಳುಹಿದನೆಂದು
ಶಂಭುವಿಗೆ ಪುಷ್ಪವನು ತಂದೊಯ್ಯುತಿರಲಂದು
ಚೋಳನೃಪ ಬರುತೆ ಕೊಂಡದೊಳಾರು ಕೇಳಿರೆ
ನಾಳಿಗೊಂಡಕೆ ಬಂದ ನೀವಾರು ಹೇಳಿರೆ
ಎನುತೆ ಎಮ್ಮೊಡೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ನಡೆಯೆನಲು
ತನು ಪುಳಕವೇಳುತ್ತಿದೇಕೆ ಕರೆಸಿದಿರೆನಲು
ಶರಣಾರ್ಥಿಯೆನುತೆ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ನಿಮಗೇಕಯ್ಯ
ಹರನ ಪೂಜಿಸುವ ನೇಮಕೆ ಪುಷ್ಪ ಬೇಕಯ್ಯ
ಎಲೆ ಮರುಳಭಕ್ತ ದೇವರಿಗೇರಿಸಿದ ಹೂವ
ನಲವಿಂದೆ ನೀವು ಏರಿಸುವರೇ ಈ ಹೂವ
ಶಿವಗೆಯರ್ಪಿತವಲ್ಲ ಹೂವಿದಂ ಕೈಕೊಳ್ಳ
ಶಿವಭಕ್ತ ಚೋಳ ನುಡಿವುತ್ತೇಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳ
ಇದಕೆ ದೃಷ್ಟವನು ತೋರುವೆವು ನೋಡುವರುಂಟೆ
ಅದನೀಗ ತೋರಬೇಕೆಂದು ತಾ ಮನಮುಟ್ಟೆ
ಬಂಡಿಬಂಡಿಯಲಿ ಪುಷ್ಪವ ನೀವು ತರಿಸೆಂದು
ತಂಡತಂಡದ ಹೂವಿನಿಂಡೆಯನು ತರಿಸೆಂದು
ಆಗಳೆಯ್ತಂದು ಪುಷ್ಪದ ರಾಶಿಯಂ ಮಾಡಿ
ಬೇಗ ಸೋಮಾಸೀಮ ನಡೆದು ಬರುತಿರೆ ನೋಡಿ
ಎಲೆಯಯ್ಯ ಹೂರಾಶಿ ಬಂದು ಸುರಿದಿವೆಯೆಂದು

ಸಲೆ ಭಕ್ತನಾಳಿಗೊಂಡದಲಿ ಹೂವಂ ತಂದು
ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣವ ಸೋದಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ನಡತಂದು
ಬಂದು ಕಾವೇರಿ ತೀರದಲಿ ಚೋಳಂ ನಿಂದು
ಎಲೆ ಭಕ್ತ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ತೋರಬೇಕೆಂದು
ಸಲೆ ನಿಲೆ ನಮಃ ಶಿವಾಯೆನುತೆ ಪೊಟ್ಟಣದಂದು
ಕಾವೇರಿಯಿತ್ತಡಿಯನಡ್ಡಗಟ್ಟುವೆನೆಂದು
ಭಾವದೊಳು ನೆನೆನೆನೆದು ಬೇಗದಿಂದಂ ಬಂದು
ತೆರದಿಂದೆ ಪೂಜೆಯನು ಅಳಿದಡ್ಡಗಟ್ಟುತಿರೆ
ಅರಿಕೆಯಿಂ ನೂರೆಂಟು ಪುಷ್ಪದಿಂ ಕಟ್ಟುತಿರೆ
ಚೋಳ ನೂರೆಂಟು ಬಂಡಿಯಲಿ ತರಿಸಿದ ಹೂವ
ನಾಲಾಪದಿಂ ಕಟ್ಟೆಯಂ ಕಟ್ಟಲಾ ಹೂವ
ಕಟ್ಟುಗಳು ಅಳಿದು ಹೂವುಕ್ಕಿ ಹೋಗುತ್ತಮಿರೆ
ಕಟ್ಟಿದೆಡೆಯೊಳಗೊಂದೆ ಹೂ ಮೊದಲಿಗಿಲ್ಲದಿರೆ
ಕಟ್ಟುಗ್ರವಿಪ್ರಗಂಜಿಯೆ ಗಂಗೆ ಹರಿಯದಿರೆ
ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಾಣುತಾ ಚೋಳ ಬೆರಗಾಗುತಿರೆ
ಅಂಬುಜಾಸಖನು ತಾನಂತರಿಸಿ ನಿಲುತಮಿರೆ
ಅಂಬರದ ಸುರರೆಲ್ಲ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ
ಹರಭಕ್ತ ಚೋಳ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕರವಂ ಮುಗಿದು
ಶರಣೆನುತೆ ಅಜ್ಞಾನಿ ಅಪರಾಧಿಯಾನೆಂದು
ಈ ಪರಿಯ ದೃಷ್ಟದರ್ಥವ ನಿರೂಪಿಸಿಯೆಂದು
ಆ ಪರಮಪುರುಷ ನಿನಗುಪದೇಶವಿಲ್ಲೆಂದು
ಎಲೆ ಚೋಳ ನೀನು ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವೈ
ಸಲೆ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ಹೂ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಲ್ಲವೈ
ಎಲೆ ದೇವ ಇನ್ನು ನೀಂ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ನಾನೆನಲು
ನಲವಿಂದೆ ನೀವು ಉಪದೇಶಮಂ ಮಾಡೆನಲು
ಆಗಳೆಯ್ತಂದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ರಾಗದಿಂ ಚೋಳಗುಪದೇಶಮಂ ಮಾಡುತಂ
ಸಂತೋಷದಿಂದೆ ಹೊಸ ಹೂಗಳಂ ನಡೆಸುತಿರೆ
ಇಂತು ಮೂರುಂ ವರುಷ ನಂಬಿ ತಾನರಿಯದಿರೆ
ಮತ್ತೊಂದು ದೆವಸ ಹೂವಿನ ಪೊಟ್ಟಣವ ತಂದು
ಚಿತ್ತಯಿಸಿ ಎನುತ ಪರವೆಯರ ಕೈಯಲಿ ತಂದು
ಕೊಡುತಿರಲು ಕಂಡು ನಂಬ್ಯಣ್ಣನಿವರಾರೆಂದು
ಕಡುಭಕ್ತನಿವ ತಂದ ಕಾರಣಿಕನಿವನೆಂದು

ಕೇಳುತಿರೆ ಪರವೆಯರು ಇಂತು ಮೂರುಂ ಬರಿಸ
ಹೇಳುವರು ನೀವು ಕಳುಹಿದರೆಂದು ಭವನಾಶ
ಎಲೆ ಪರಮಪುರುಷ ನೀವೇನು ಕಾರಣವಯ್ಯ
ನಲವಿಂದೆ ಕೇಳಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯ
ಯಜ್ಞವನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭರವೆನಗಯ್ಯ
ಭರ್ಗನನು ಅಗ್ರಪೂಜೆಗೆ ತಂದುಕೊಡಿರಯ್ಯ
ಇದಕೇಕೆ ಈಸೊಂದು ಕಾಲ ನೀವ್ ಬಳಲುವರೆ
ಮದನಹರನಂ ತಹೆವು ಯಜ್ಞಮಂ ಮಾಡಿರೆ
ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳ್ದು ಬಂದರು ತಮ್ಮ ಸತಿಯೆಡೆಗೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಶಿವನ ತಂದೆಹೆನು ಎಂದೆನಗೆ
ಪೇಳ್ದರುಂ ಯಜ್ಞವನು ನೀನು ರಚಿಸುವದೆಂದು
ಆಳ್ದ ಬಂದಾನೆಂದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಮನಸಂದು
ಇಂತು ಸೋಮಾಸೀಮರುಂ ಯಜ್ಞಮಂಟಪಕೆ
ಸಂತೋಷದಿಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ರಚಿಸುವ ಹದಕೆ
ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಾಚಾರ್ಯರಂ ಕರೆಸಿದಂ
ಸಕಲ ಲೋಕದ ವೇದವಿತ್ತುಗಳ ಕರೆಸಿದಂ
ಮತ್ತೆ ಮನ ನಿಲ್ಲದೈತರುತಿರ್ದ ಹತ್ತಿರಕೆ
ಸತ್ಯಶರಣಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
ಅಸ್ತಮಾನದ ಓಲಗಕೆ ಹೋಗಿ ನಂಬ್ಯಣ್ಣ
ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ
ಬಂದು ಕೈಲಾಸದೊಡೆಯಂಗೈದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ನಿಂದು ಜೀಯವಧಾರೆನುತ್ತೆ ಬಿನ್ನಪವಿಕ್ಕಿ
ಕರ್ತ ನೀನೊಬ್ಬ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಕರುಣಿಪುದಯ್ಯ
ಭೃತ್ಯ ನಾನೆನ್ನ ಮಾತಂ ಕೇಳಬೇಕಯ್ಯ
ಯಾಗವನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೋಮಾಸೀಮ
ಯಾಗಕ್ಕೆ ನೀವು ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಸ್ಸೀಮ
ಹರನೆ ನೀವದಕೆ ಬಿಜಯಂ ಮಾಡಬೇಕು ಎನೆ
ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ ಬಂದಡೆಮ್ಮಾತ ಬಲ್ಲನೆ
ಬಂದುದನ್ನರಿದುಕೊಳಹೇಳಯ್ಯ ನಂಬ್ಯಣ್ಣ
ಇಂದುಧರನೋಲಗದೆ ಕಳುಹೆ ಬರೆ ನಂಬ್ಯಣ್ಣ
ತಿರುಗಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಹರುಷದಿಂದಂ ಬಂದು
ಬರವ ಕಾಣುತ್ತೆ ಕೈಮುಗಿದೆನಗೆ ಹೇಳೆಂದು
ಬಂದ ಬರವನ್ನರಿದುಕೊಳಹೇಳಿದರು ನಿಮ್ಮ

ಸಂದಣಿಯ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆಯುಂ ತಮ್ಮ
ಕುರುಹನರಿ ಹೋಗೆನಲು ಕೈಮುಗಿದು ಬರುತಮಿರೆ
ಕರೆಗೊರಲ ಹರನು ಬಹನೆಂದು ಸಡಗರಿಸುತಿರೆ
ರಥವ ಸಿಂಗರಮಾಡಿ ಅತಿರಥರು ಕುಳ್ಳಿರಲು
ರಥದೊಳಗೆ ತರತರದಿ ವಿಪ್ರರುಂ ಕುಳ್ಳಿರಲು
ಶಾಲಾಪ್ರವೇಶವ ಸರಾಗದಿಂದಂ ಮಾಡಿ
ಭೂಲೋಕದೊಳಗಿರ್ದ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರ ನೋಡಿ
ಮಥನದಗ್ನಿಯನೆಲ್ಲರತಿಶಯದಿ ಮಾಡುತಿರೆ
ಅತಿಹಿರಿಯರುಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಮಮಂ ಪೇಳುತಿರೆ
ಯಜ್ಞಕುಂಡದಲಿ ಅಗ್ನಿಯನು ಜೋಡಿಸುತಮಿರೆ
ಯಜ್ಞ ನಡೆಯಲಿ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿರೆ
ಎನೆ ಕೇಳಿ ಹೊರಗ ನೋಡಿದನಾಗ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಎನಿತು ತಳುವಿದನು ಹರನೆನುತೆ ಸೋಮಾಸೀಮ
ಸುಯ್ದು ಮನದೊಳು ಮರುಗಿ ಬಳಲುತ್ತೆ ಬಸವಳಿದು
ಬಯ್ದುಕೊಳುತಂ ಬಾರ ಹರನು ತಳುವಿದನೆಂದು
ಏಳಿರೇ ವಿಪ್ರಸಂತತಿಯು ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಗೆ
ಏಳಿ ಸೋಮಾಸಿಮರ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯ ಹವಿಗೆ
ಆ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಮನದೊಳಗೆ ಬೆಬ್ಬಳಿಗೊಂಡು
ಆ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಚಿಂತೆ ತಾನೆಡೆಗೊಂಡು
ಇದಕಿನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯನು ಕಾಣೆ ತಾನೆಂದೆನುತೆ
ಅದಕೇನು ನಿನಗೆ ಹರಣವ ಕೊಡುವೆನೆಂದೆನುತೆ
ಹರನು ಕರುಣಂಗೆಯ್ದು ಮನದ ದುಗುಡವ ಕಂಡು
ಸರಸರಿಸಿ ಬಂದೊಂದು ಶ್ವಪಚವೇಷವ ಕೊಂಡು
ಅರವರಿಸದದಕೆ ತಕ್ಕುದ ಹಲ್ಲಣಿಸಿಕೊಂಡು
....
ಕಂಡ ವಿಪ್ರರುಗಳೆಲ್ಲಂ ಓಡಬೇಕೆಂದು
ತಂಡತಂಡದ ದ್ವಿಜರು ತುಂಬಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಂದು
ಹೆಗಲ ಕರು ಕೈಯ ಸಂಬಳಿಗೋಲಿನೀಶ್ವರಂ
ಹೊಗೆ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಶ್ವಪಚನೆಂಬಂತೆ ಈಶ್ವರಂ
ಬರುತಿರಲು ಸಂಬೋಳಿಯೆನುತೆ ಸಾಲೆಯ ಮುಂದೆ
ತರುತಿರಲು ಸತ್ತ ಕರುಸಹಿತ ಸಾಲೆಯ ಮುಂದೆ
ಕಂಡ ಮಾಣಿಯರೆಲ್ಲ ಕಲುಗುಂಡುಗರೆವುತಿರೆ
ಉಂಡ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲ ಕಾಣಲು ಶ್ವಪಚ ಬರುತಮಿರೆ

ದೂರದಿಂ ಕಂಡು ಸೋಮಾಸೀಮರಿದಿರೆದ್ದು
ಆರೈದು ಬರುತೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತಲೆದ್ದು
ಕರವಿಡಿದು ಹೆಗಲ ಕರುವನ್ನೀಸಿಕೊಳುತಮಿರೆ
ಪರಮಂಗೆ ಭಕ್ತಿಸಿಂಹಾಸನಮನಿಕ್ಕುತಿರೆ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಿವನ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತಂ
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತಳಿರ ನೆರಕೆಗಳ ಮುರಿದೋಡುತಂ
ಕಂಡ ವಿಪ್ರರುಗಳೆಲ್ಲಂ ನರಕಿಯಿವನೆಂದು
ಬಂಡುಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞಮಂ ಮರುಳನಿವನೆಂದು
ಹಸಿದು ತಲೆಯಂ ಪಿತ್ತ ಹಿಡಿಯಿತ್ತು ನೋಡಿವನ
ಹೆಸರುಗೊಂಬವನಾರು ಮರುಳು ಮಾದಿಗನಿವನ
ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೆಲ್ಲರುಂ ಹುರಿಗುಟ್ಟಿ
ಸಂದಣಿಯ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರು ನೆರೆದು ಮರುಹುಟ್ಟಿ
ಆಲಿಬೊಬ್ಬೆಯ ಕೊಡುತಲಿರ್ದರುಂ ಮಾಣಿಯರು
ಮೂಲೋಕದೊಳಗೆ ಇದ ಮುನ್ನಾರು ಮಾಡಿದರು
ನಿಲವನಾರೈದು ನೋಡುವೆನೆನುತೆ ಹಿರಿಯರುಂ
ಕುಲವಲ್ಲ ಶ್ವಪಚವೇಷವೆಯೆನುತೆ ಹಿರಿಯರುಂ
ಕೆಡೆದಿರ್ದ ಕರುವೆಯ್ದೆ ವೃಷಭನಾಗುತ್ತಮಿರೆ
ಹಿಡಿದ ಸಂಬಳಿಗೋಲು ಖಟ್ವಾಂಗವಾಗುತಿರೆ
ಶ್ವಪಚಮುಖದೊಳು ಪಂಚಮುಖವಾಗಿ ತೋರುತಿರೆ
ಶ್ವಪಚರೂಪುಂ ಹೋಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತಿರೆ
ಸಾಲೆಯಲಿ ಉಳಿದ ವಿಪ್ರರು ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಮೇಲೆಲ್ಲ ಸೋಮಸೀಮರಿಗೆಯ್ದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ನಿಂದವರು ಶಿವನ ಪ್ರಸನ್ನತಿಕೆಯಂ ಕಂಡು
ಸಂದಣಿಸಿ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲಂ ತಿರುಗಿ ನಡೆಗೊಂಡು
ದೇವ ದೇವಗ್ರಪೂಜೆಯನು ನೀವವಧರಿಸಿ
ದೇವ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನೆರೆವುದನು ಚಿತ್ತೈಸಿ
ಅಗಜೆಯರಸಂ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಅಘಹರನು ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನು ನೆರೆ ಕೈಕೊಂಡು
ಹರೆದ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲರಾಗಳೆ ನೆರೆದು ಬರುತಮಿರೆ
ಶರಣುವೊಕ್ಕ ದ್ವಿಜರ್ಗೆ ಸಂಪದವನೀವುತಿರೆ
ಏಳು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ವೆನೆನುತಮಿರೆ
ಆಳ್ದಂಗೆ ಸೋಮಾಸಿಮಾರ ಬಿನ್ನೈಸುತಿರೆ
ಹರನೆ ಮುಂದಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಬೆಳೆಯಲಿಬೇಕು

ಹಿರಿಯ ಮಗನೀತಂಗೆ ವರವನೀಯಲು ಬೇಕು
ಹರನಾ ಮಗನ ನೋಡಿ ಒಳಗಿರ್ದ ಲಿಂಗಮಂ
ಉರವಣೆಯಲಿತ್ತನಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಲಿಂಗಮಂ
ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ನಿಜನಾಮವನು
ಆಗಮಾಚಾರ್ಯರ ಮಗಂಗೆ ಉಪದೇಶವನು
ಮಾಡುತ್ತೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು
ನೋಡುತ್ತೆ ಸೋಮಸೀಮರ ಹೆಸರ ತನಗಿಟ್ಟು
ಶ್ರೀವರದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವರೇ ತನಗೆ
ಆವಾಗವುಂ ಶಿವನನರ್ಚಿಸುವುದೇ ನಿನಗೆ
ಎಂದು ವರವಂ ಕುಡಲು ಹೂಮಳೆಗಳೆರಗುತಿರೆ
ಇಂದುಧರನೆಡೆಗೆ ಪುಷ್ಪಕವಿಳಿದು ಬರುತಮಿರೆ
ನಾನಾ ಮೃದಂಗ ಶಂಖಧ್ವನಿಗಳೆಸೆವುತಿರೆ
ನಾನಾ ವಿಧದ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಂ ಪೊಣ್ಮುತಿರೆ
ನಾಗಭೂಷಣನ ಮುಂದಿಳುಹಿದವು ಪುಷ್ಪಕವು
ಆಗ ಗಣಸಮಿತಿಯುಘೇಯೆಂಬ ರವ ಪೊಣ್ಮಿದವು
ಬಂದ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಸೋಮಾಸೀಮರನಿರಿಸಿ
ಇಂದುಧರ ಸೋಮಾಸಿಮಾರರೊಡನವತರಿಸಿ
ಪೂಪಟ್ಟಣದ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗುತಿರೆ
ಆ ಪುರುಷ ಕೈಲಾಸಪದವಿಡಿದು ಪೋಗುತಿರೆ
ಮೃಡನೊಲಿದು ಸಿಂಹಾಸನವನೇರುತಿಂತುಂಟೆ
ಪೊಡವಿಯೊಳು ಎನ್ನ ಬಹುರೂಪ ನಂಬಿದರುಂಟೆ
ನೋಡ ನಂದೀಶ ಇಂತಪ್ಪ ಭಕ್ತರು ಉಂಟೆ
ನೋಡು ಯಾಗಕ್ಕೆನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡವರುಂಟೆ
ನೋಡೆನ್ನ ಕುರುಹನಿಂತರಿದುಕೊಂಡವರುಂಟೆ
ನೋಡೆನ್ನ ನಂಬಿ ಕುಲಛಲವ ಬಿಟ್ಟವರುಂಟೆ
ನೋಡು ಪಾರ್ವತಿ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯಂ ಕೊಟ್ಟನಂ
ನೋಡು ಯಾಗಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನಿತ್ತನಂ
ಸೋಮಸೀಮರನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂ
ಸಾಮೀಪ್ಯಪದವನೀವುತ್ತಲತಿಕರುಣದಿಂ
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯ ದೇವ ಭವನಾಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತದೇಹಿಕದೇವ ಭಾಳಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಕರುಣಾಕರಂ ವರಂ ವರದಾಯಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಅರರೆ ಹರಿನಯನಪೂಜಿತಪಾದನೊಪ್ಪಿದಂ

ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಸಕಲ ಭಕ್ತರ ದೇವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಎಮ್ಮೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೩೮೬

ಕಾಮಹರ ಸೋಮಸೀಮರ
ನೇಮಕ್ಕಂ ಬಂದು ಅಗ್ರಪೂಜೆಯ ಕೈಕೊಂ ।
ಡಾ ಮಹಿಮನೆಮಗೆ ಸೋಮಾ
ಸೀಮರ ಶಿಶುವೆಂದು ಸಲಹು ಹಂಪೆಯ ರಾಯಾ ॥

❖❖

೩೨. ಸಾಂಖ್ಯತೊಂಡರ ರಗಳೆ

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೈನಮತದೊಳು
ನೆರೆ ಪುಟ್ಟಿಯೆ ತಾನುಮಲ್ಲಿ ಸುಖಮಂ ಕಾಣದೆ
ಜರೆದು ಶಿವಮತವ ನಂಬುತೆ
ಹರಪುರಕೆಯ್ದಂ ಸಾಂಖ್ಯತೊಂಡನತಿ ವೇಗದೊಳುಂ ॥

ಶ್ರೀಸಂಘಮಂಘನಗರಿಯೊಳೊಪ್ಪದಿಂದಿಪ್ಪ
ಲೇಸಾಗಿ ಶೂದ್ರಕುಲದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಮೆರೆದಿಪ್ಪ
ಸಕಲ ಕಲೆಗಳನರಿದು ಕರುಣಿ ತಾನೆನಿಸಿಪ್ಪ
ನಕಳಂಕನಖಿಳ ಜೀವಾಧಾರನೆನಿಸಿಪ್ಪ
ನಾತಂ ವಿಚಾರನಿಧಿಯೆಂಬ ನಾಮದೊಳಿಪ್ಪ
ನಾತಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಂ ಪರಮಯೊಗದೊಳಿಪ್ಪ
ನೊಪ್ಪದಿಂ ಬಹು ದೇಶಕುಲಮನೊಯ್ಯನೆ ತಿರುಗು
ತೊಪ್ಪಿನಿಂ ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೈದಿ ತಾಂ ಕರಗು
[ಕ] ಧಿಕ ವಿಮಳ ಜ್ಞಾನಮಂ ತಿಳಿಯಲೆಂದಲ್ಲಿ
ವಿಧಿಯಿಂದೆ ಸಾಂಖ್ಯಧರ್ಮಮನೈದುತಂತಲ್ಲಿ
ಜೈನಾಗಮಂಗಳಂ ಸಕಲ ಸಮಯಂಗಳಂ
ಏನಾನುಮಿನಿಸುಳಿಯದಾರು ದರುಶನಗಳಂ
ನೋಡಿ ತತ್ವಮಿವಲ್ಲವೆನುತೆ ಶೈವದೊಳೊರಿದು
ಮಾಡಿ ಸುಸ್ಥಿರನಾಗುತಲ್ಲಿ ತತ್ವಮನಱಿದು
ಮಾಡುತಾತಂ ಮಾಟಪಲವವಂ ಕೊಡುವವನು
ನೋಡಲಿಂತದು ನಾಲ್ಕು ಭೇದಮಾಗಿರಲವನು
ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತದೊಳಗಿಪ್ಪವೆನುತಂ ತಿಳಿದು
ಭಾವದಿಂ ಶಿವನೆ ಪೂಜ್ಯನೆನುತ್ತೆ ತಾನೊಲಿದು
ಹರಕೃಪೆಯೊಳಾತನುರು ತತ್ವಸಂಧಾನದೊಳು

ನೆರೆದು ಮನಮಂ ಬೆರಸಿ ರಾಜಿಸಲು ತೇಜದೊಳು
ಆವ ರೂಪಿನೊಳಾವ ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿರ್ದಡಂ
ಭಾವದಿಂ ಶಿವತತ್ವಮಂ ಮರೆಯದಿರ್ದೊಡಂ
ಆತನೆ ಶಿವೈಕ್ಯನೆಂಬುದನರಿದು ರಾಗದೊಳು
ಜಾತಿಧರ್ಮಮುದಾರ ಸಾಂಖ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದೊಳು
ನಿಜವೇಷಮಂ ತೊರೆಯದಾಮತದೊಳಿರ್ದೊಲಿದು
ಗಜಚರ್ಮಧರನ ಪದದೊಳು ಚಿತ್ತಮಂ ಬಲಿದು
ಶಿವನಖಿಳ ಜಗಕೊಡೆಯನೆಂದರಿಯದಿರುತಿಪ್ಪ
ತವೆ ಕಷ್ಟವೇಷಮಂ ವೇದಬಾಹ್ಯವೆನಿಪ್ಪ
ಸಾಂಖ್ಯದರುಶನಮನುರೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ತಾಂ ಬಿಡುತೆ
ವಾಕ್ಯದಿಂದಾ ಮತದೊಳಿರ್ದು ಹರುಷಂಬಡುತೆ
ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳೀಶನ ದಾಸರೆಂದಲ್ಲಿ
ವಿಕಳನಾಗದೆ ಸಾಂಖ್ಯರೂಪಮಂ ಬಿಡದಲ್ಲಿ
ಶಿವನಲ್ಲಿ ಮನವನರ್ಪಿಸುತೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲಿದು
ತವೆ ಬೊಮ್ಮ ಹರಿಗಳಗ್ರದೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆ ಬೆಳೆದು
ತೋರುತಿಪ್ಪಾ ಜ್ಯೋತಿಯೇ ಲಿಂಗವೆಂದರಿದು
ಮೀರಿದೆನಗದೆ ಪರಮ ದೈವವೆನುತಂ ತಿಳಿದು
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಭಾವಮಂ ಬಲಿದು ಪೂಜಿಸುತೆ
ಲಿಂಗಮಂ ನೋಡದಾನುಣ್ಣೆನೆನುತರ್ಚಿಸುತೆ
 ಇಂತು ನಿಚ್ಚಂ ಸುಖದೊಳೊಂದಿ ತಾನಿರುತಿರಲು
ಮುಂತೊಂದು ದಿನಮಾತನಗ್ರದೊಳು ಸಂದಿರಲು
ಶಿವನನಾವೃತನಾಗಿರಲ್ಕೆ ತಾನುರೆ ಕಂಡು
ತವಕಿಸುತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿಲೆಯನೊಂದಂ ಕೊಂಡು
ಲಿಂಗಮಸ್ತಕದೊಳದನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡಲ್ಕಾಗ
ಮಂಗಳಾನಂದದಿಂ ಸುತದುರ್ನಯಕ್ಕಾಗ
ತಂದೆ ನಿಚ್ಚಂ ಸೈರಿಪಂತೆ ತಾನಿಡುತಿರ್ದ
ಸಂದ ಕಲ್ಲಂ ಭರ್ಗನೋತು ಸೈರಿಸುತಿರ್ದ
ಏನೆಂಬೆನಾತನೊಳು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾಗ
ನಾನೆಂತು ಪೇಳುವೆಂ ಕರುಣಿಸಿದನಂತಾಗ
ಮರುದಿನದೊಳಾ ಶಿಲಾಘಾತಸಮಯಂ ಬರಲು
ಭರದಿಂದೆ ಶಿವನಂಜಿ ತಾಂ ನೋಡು [ತಿರುತಿರಲು]
ಲೀಲೆಯಿಂದಿಡುವ ಮತಿಯಾ ದೇವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಸಲೆ ತನಗೆ ಪುಟ್ಟಿತೆಂದೇ ಬಗೆದು ಲೀಲೆಯಿಂ

ಇದೆ ಪರಮಪೂಜೆಯಿಂತಿದೆ ದಾಸ್ಯಮೆನುತಲ್ಲಿ
ಮುದದಿಂದಲದನೆ ನಿಚ್ಚಂ ಮಾಡುತಿರಲಲ್ಲಿ
ದೊರೆಕೊಂಡ ದಿನವಾದಿಯಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳು
ಚರಿತದಿಂ ಶಿಲೆಯನೀಡಾಡುತ್ತೆ ಹರುಷದೊಳು
ಸರ್ವ ವೇಷಾಧರ ಮಹೇಶನೆಂದೊಲಿದಲ್ಲಿ
ಪೂರ್ವವೇಷಮನಾತನೋತು ಬಿಡದಂತಲ್ಲಿ
ನಿಯಮ ಮುಂತಾಗಿಂತು ಸಲಿಸುತಿರಲೀಶನೊಳು
ನಯದಿಂದೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದವಿಜ್ಞಾನದೊಳು
ಮಾಡುವತಿಪೂಜೆಯೇ ತಾನಾದುದದು ನೋಡ
ಕೂಡೆ ದ್ವಿಕರ್ಮಮುಂ ಶಿವಸಮ್ಮತಂ ನೋಡ
ಸಾಂಖ್ಯನ ಶಿಲಾಘಾತವಾ ಕಣ್ಣಪಾಭಿಧನ
ವಾಕ್ಯಮಿನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯೆ ಶಿವನ
ನೆತ್ತಿಯೊಳು ಶೋಭಿಸಿತ್ತೆನೆ ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯಂ
ಬಿತ್ತರದೊಳಾವನರಿವಂ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯಂ
ಶಿಲೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯಂದವನರಿವರೀ ಜಡರು
ಸಲೆ ಶಿವನನೆಂದರಿಯದಚ್ಚಪೂವೆನುತಲುರು
ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡಿರಲ್ಕೊಂದು ದಿವಸದೊಳು
ಭಕ್ತನಾರೋಗಿಸಲ್ಕೆಂದಿರ್ದು ಚಿತ್ತದೊಳು
ಮರೆದು ಶಿವನೇಮಮಂ ಬೆದರಿ ತಳವೆಳಗಾಗಿ
ಕರೆಕಂತ ಮರೆದನೆಂದೆನುತೆ ಭಯಮುಖನಾಗಿ
ಇಕ್ಕಿದೋಗರಮನಾಗಲ್ಬಿಡುತೆ ಬೇಗದಿಂ
ಸಿಕ್ಕಿದತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ರಾಗದಿಂ
ಶಿವನೆಡೆಗೆ ಬಂದೊಂದು ಶಿಲೆಯ ತಾನೆತ್ತುತ್ತೆ
ತವಕದಿಂ ಗುರಿಯಾದ ಲಿಂಗಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ
ತ್ರಿಕರಣದೊಳಗೆ ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಾನಂದದೊಳು
ವಿಕಲನಾಗದೆ ಶಿಲೆಯನಾ ಶಿವನ ಮಂಡೆಯೊಳು
ಎತ್ತಿ ಬಿಸುಡಲು ಶಿವಂ ಭಕ್ತಿಭಾವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಸುತ್ತಿರ್ದ ನೇಹದಿಂದಾನಂದದಿಂ ಪೆಚ್ಚಿ
ಗಗನದೊಳು ರೂಹುದೋರಲ್ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳು
ಮಿಗೆ ಕರೆದವಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪರಿಮಳದ ಘಟ್ಟಿಗಳು
ಆಗಳಾತಂ ಶಿವಂಗಕ್ಕರಿಂ ಪೊಡಮಡುತೆ
ರಾಗದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಸಂತಸಂಬಡುತೆ
ಶಿವನೊಂದು ಪುಷ್ಪಕದೊಳಾತನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ

ನವನವಸ್ನೇಹದಿಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಹಾರೈಸಿ
ರಜತಗಿರಿಗೇಳ್ತಂದು ಗಣಪದವನಾತಂಗೆ
ವಿಜಯನಾಗೆಂದು ಪರಸುತೆ ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಂಗೆ
ಮೆರೆದಿರ್ದನೆಮ್ಮ ಪಂಪಾಪುರದ ವಲ್ಲಭಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದನಮಮ ಪಂಪಾಂಬಿಕಾವಲ್ಲಭಂ

ಸಕಳ ಸುರರಖಿಳ ಮನುಮುನಿ
ನಿಕರಜಯ ತ್ರಾಹಿಯೆನುತಿರಲ್ ಗಣಪದಮಂ ।
ಸುಕರದೆ ಪಡೆದಾ ಸಾಂಖ್ಯರ
ಭಕುತರ ಶಿಶುವೆನಿಸು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೩೩. ಚಿಲುಪುಲಿಯರ ರಗಳೆ

ಮಲಹರನ ಶರಣಸಂಕುಲ
ಕೊಲಿದೀವುತೆ ಸರ್ವವಸ್ತುವಂ ಶಿವಮಂತ್ರ ।
ಕ್ಕಲಸದಿಹ ಮನದ ಮೆಚ್ಚನ
ಚಿಲುಪುಲಿಯಾಂಡರನೆ ಮೆರೆದ ಹಂಪೆಯ ದೇವಂ ॥

ಶ್ರೀ ಕಾವೇರೀನದಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಲೋಕಾದ[ರ್ಶ]ಮಿದೆನಿಸುತ್ತೊಪ್ಪುವ
ಚೋಳಮಂಡಲಂ ಜಸದಿಂ ಮೆರೆವುದು
ಭಾಳವಿಲೋಚನನಾಜ್ಞೆಗೆ ನಿಲುವುದು
ಅಲ್ಲಿ ಸುವೃತ್ತದಿ ಜನದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವಾಯತನದಿನೊಪ್ಪುವ
ತಿರುವಾರೂರು ಕರಂ ತಾಂ ಮೆರೆವುದು
ಪರಿಪರಿಯ ಮಹಾವಿಭವದಿನಿರ್ಪುದು

ಅಲ್ಲಿ ದೇಹಿಯೆಂಬ ದ್ವಿಜರಾಸೆಯ
[ದ]ಲ್ಲಿರೆ ತುಂಬುವ ಪಾರ್ವರ ಮಹಿಮೆಯ
ನೇನೆಂಬೆಂ ನಾಂ ರಾಜವೀಧಿಯೊಳು
ಮಾನಿತ ಘನತರ ಹರ್ಮ್ಯಪಂಕ್ತಿಯೊಳು
ಪಾರ್ವರ ವೇದದ ಧ್ವನಿಗಳು ಉಣ್ಮಲು
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಸೊಗಸಿರೆ ಪೊಣ್ಮಲು
ಕೊಂಬುಗಳೊಳ್ತುದಿಗಳೊಳಂ ಗರ್ಜಿಪ
ಅಂಬುವ ಪೊಸವನದೆ[ಸಳಿತ್ತರ್ಜಿ] ಪ

ಅಲ್ಲಿ ಸುಕಾಳಾಗರುಧೂಪಂಗಳ
ನುಲ್ಲಸಿತ ಮಹಾನಲಧೂಪಂಗಳ

ನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹೇಮದ ಧೂಪಂಗಳು
ಮಿಕ್ಕು ಮೆರೆವುದೆನಲಾ ಪುರವರದೊಳು
ಮೆರೆದಿರ್ಪಂ ಶಿವಭಕ್ತನದೊರ್ವಂ
ಕರೆಕಂಠನ ಭಟತನದೊಳಗೊರ್ವಂ
ಮಾನಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲ್ದು ತಾ ನಿಲಲು
ಮೋನದಿಂದ ಹರಿಚಂದನಮಲರಲು
ಚಿಂತಿಸಿವೈವರ್ಣಂ ಬೇರಪ್ಪುದು
ಕಂತುಹರನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂದಿರ್ಪುದು

ಅದರಿನಾತನೀಶನ ಭಕ್ತರು ಬರೆ
ಮುದದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳುತಂ ಸಯ್ತಾಗಿರೆ
ಪದಕೆರಗುತ್ತವರಿಗೆ ವಿನಯಂಗಳ
ಮುದದಿಂ ತೋರುತೆ ಮೃದುವಚನಂಗಳ
ನತಿನೇಹಂಗಳ ನುಡಿವುತೆ ಮತ್ತಂ
ನುತಿಸುತೆ ಸತ್ಪ್ರೇಮವನರಿವುತ್ತಂ
ಮತ್ತಮನ್ನ ವಸ್ತ್ರಂಗಳನೀವುತೆ
ಉತ್ತಮ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯನೀವುತೆ
ಮಣಿಗಣಮಂ ಪೊಂಗಳನೊಲ್ದೀವುತೆ

ತ್ರಿಣಯನ ಭಕ್ತರ್ಗಂ ಪೊನ್ನೀವುತೆ
ಬೇಡಿದುದಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂ ಕುಡುತಂ
ಬೇಡದ ಮುನ್ನವೆ ಧನಮಂ ಕುಡುತಂ

ಕನಕವೃಷ್ಟಿಯಂ ಸುರಿವಂಬುದದೊಲು
ಧನಮಂ ಜಸದಿಂ ಕುಡುತಂ ಮೆರೆಯಲು
ಸಕಲಮಂತ್ರಮಿರುತಿರೆ ಅವನೊಲ್ಲದೆ
ವಿಕಳನಾಗದವರೊಳು ಮನ ನಿಲ್ಲದೆ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನೇ ಜಪಿಸುತೆ
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವಶನಾಗದೆ ನೆನೆವುತೆ
ಶಿವದರುಶನದೊಳು ಹರುಷದಿನಿರುತಂ
ಭವನಂ ಯಾಗಂಗಳಿನರ್ಚಿಸುತಂ
ಕ್ಷೇತ್ರ ವಾಸಗೃಹ ವಸ್ತ್ರ ಕನಕಮಂ

ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಸರ್ವವಿಭವಮಂ
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗರ್ಪಿಸುತುಂ ಸುಖಮಿರೆ
ಭವನಣುಗಂ ಭವಮಂ ಭೇದಿಸುತಿರೆ ೫೦
ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವಂ ಪುಷ್ಪಕವಂ ಕಳುಪಲು
ಸಚ್ಚರಿತಂ ತಾನದರೊಳು ಸಿಲುಕಲು
ಬೇಗದೊಳದು ರಜತಾದ್ರಿಗೆ ಬರುತಿರೆ
ರಾಗದೊಳೀಶನ ಪದಕೆರಗುತ್ತಿರೆ
ತೆಗೆದಪ್ಪುತೆ ಗಣಪದವಂ ಕುಡುತಂ
....
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಪುರದೀಶಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಗುರು ಪಂಪಾಧೀಶಂ ೫೮

ಕರುಣರಸಜಲಧಿ ಶರಣರ
ಹೊರೆವ ಸುರದ್ರುಮವೆನಿಪ್ಪ ದೇವಂ ಕೃಪೆಯಿಂ ।
ಭರದಿಂ ಚಿಲುಮಲಿಯಾಂಡರ
ಕರುಣದ ಶಿಶುವೆನಿಸು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

❖❖

೩೪. ಸಿರಿಯಾಳನ ರಗಳೆ

೧ನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಗಿರಿಜಾವರನಹಿಕಂಕಣ
ಗರಳಧರಂ ಕಾಲಕಾಮಕಾನನ ದಾವಂ ।
ಪುರಮಥನಂ ಕರಿಮಥನಂ
ಸಿರಿಯಾಳನ ಮೆರೆದನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಾಯಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸಕಲದೇಶದೊಳಗಧಿಕವೆನಿಸುವ ಚೋಳ
ದೇಶವೊಪ್ಪಿರ್ಪುದು ಶಿವಂಗೆ ಹಿತಕರ ಕೇಳ
ಚೋಳದೇಶದೊಳೆ ಕಾಂಚೀಯೆಂಬ ಶಿವಪುರಂ
ಭಾಳಲೋಚನನ ಭಕ್ತಿಗೆವೊಲಿದ ಹರಪುರಂ
ಅದು ಸಕಲ ಸುಖದ ಪೆಂಪಿಂದೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿಹುದು
ಮದವಿಲ್ಲದಾನಂದಚರಿತದಿಂದಿರುತಿಹುದು
ಸರಿನೋಡಲಮರಾವತಿಯ ಪುರಂ ಲಘುವಾಗಿ
ಚರಿತದಿಂದೂರ್ಧ್ವಗತಿಗೆಯ್ದಲದು ತೇಲಾಗಿ
ಮೆರೆದಿರ್ಪ ಕಾಂಚಿಯಪುರಂ ನೋಡೆ ಗುರುವಾಗಿ
ಕರೆಕಂಠಭಕ್ತಿಯೊಳು ಭರದೊಳುಂ ಪಿರಿದಾಗಿ
ಆ ಪುರದೊಳೊಪ್ಪುವಂ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕನುಂ
ಪಾಪಕರ್ಮದ್ವಯಂಗಳುಮನುರೆ ಹೊದ್ದನುಂ
ಈ ತೆರದಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಂಗಳಂ ಕಳಿವುತುಂ
ಭೂತೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯೊಳಧಿಕ ಧನ ಪೆರ್ಚುತುಂ
ಮಾಡುತಿರ್ಪಂ ಪಲವು ವ್ಯವಹಾರಮಂ ನೋಡ
ಕೂಡುತಿರ್ಪಂ ಸಕಲದ್ರವ್ಯಮಂ ತಾಂ ನೋಡ
ತನ್ನ ಧನದೇಳ್ಗೆಗೆ ಕುಬೇರನುಂ ಸರಿಯಲ್ಲ
ಉನ್ನತೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹಲಕ್ಷ್ಮಸರಿಯಲ್ಲ

ಇಂತಪ್ಪನತ್ಯಾಣಶೆಟ್ಟಿಯುಂ ತಾಂ ನೋಡೆ
ಚಿಂತಿಸಿದ ತನಗೆ ಸುತರಿಲ್ಲೆಂದು ಮನ ಕೂಡೆ
ಶಂಕರನನರ್ಚಿಸಿಯೆ ಸುತನ ಪಡೆವೆಂ ನೋಡ
ಬಿಂಕದಿಂ ಶಿವನೊಡನೆ ಬಿನ್ನಯ್ಸುವೆಂ ನೋಡ
ಎಂದು ಶಿವನಳಿಯಮಂ ಪೊಕ್ಕನಾನಂದದಿಂ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಮೂರ್ತಿಯನಗಲದಂದದಿಂ
ತನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಳ ಮಧ್ಯದಿ ಶಿವನನಿರಿಸುತುಂ
ತನ್ನನಿದಿರಂ ಏನನರಿಯದ ಶಿವಭ್ರಾಂತು
ತನ್ನೊಳಗೆ ಶಿವನು ಶಿವನೊಳಗೆ ತಾನಾಗಿರುತೆ
ಭಿನ್ನಭಾವವನೆರಡನಳಿದೇಕವಾಗಿರುತೆ
ಪರಮಕಾಷ್ಠೆಯಲಿ ಶಂಭುವಿನೊಡನೆ ತಾನಿರಲು
ಗಿರಿಜೇಶ ಮಚ್ಚಿವೊಚ್ಚತವಾಗಿ ತಾನಿರಲು
ಮಚ್ಚಿದೆಂ ಬೇಡು ಬೇಡೆಲವೊ ಅತ್ಯಾಣಯೆನೆ
ಚೆಚ್ಚರದಿ ಕಣ್ದೆರೆದು ಮನ ನಲಿದು ನುತಿಸಿದನು
ಬಿನ್ನಯ್ಸಿದಂ ಸಕಲ ನಿಗಮತತಿ ದುರ್ಲಭಗೆ
ಎನ್ನ ಮನದಿಷ್ಟವಂ ಸಲಿಸು ನೀಂ ಮಿಗಿಲಾಗೆ
ಎನೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ ಕೊಟ್ಟೆ ಪುತ್ರನನೆನಲು
ಮನದೊಳಗೆ ಸಂತಸಂಬಡೆದು ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು
ದೇವ ಹರಿಯಜರರಿಯದಾದ್ಯಂತಶೂನ್ಯನೇ
ದೇವ ಮನುಮುನಿಗಳರಿಯದ ಚಿತ್ತಭೇದ್ಯನೇ
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯೊಳಗೆಸೆದಿರ್ಪ ಸರ್ವೇಶ್ವರಾ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಕ್ತಸುಲಭ ಗಿರಿಜೇಶ್ವರಾ
ಎನೆ ಮಚ್ಚಿ ಪುತ್ರನಂ ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗದೆ ಪುಗಲ್
ಅನುರಾಗವೇರಿ ಸುಖದೊಳ್ಮುಳುಗಿ ತಾನಿರಲ್
ಎಚ್ಚತ್ತು ಸದನಕೆಯ್ತಂದು ವನಿತೆಗೆ ಪೇಳೆ
ಅಚ್ಚರಿಯದಾನಂದದೊಳ್ ಸತಿಪತಿಗಳಾಗೆ
ಇಂತು ಪಲಕೆಲವು ದಿವಸಂಗಳಂ ಕಳಿವುತಿರೆ
ಸಂತಸದ ಲತೆಯ ಬೀಜಂ ಮೊಳೆವ ತೆರೆದಿಮಿರೆ
ಇರಲಿರಲ್ ಸತಿಗೆ ಗರ್ಭಂ ಮೆಲ್ಲನುದಯಿಸಿತು
ಹರನ ಕರುಣೋದಯಂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪೆರ್ಚಿತ್ತು
ತ್ರಿವಳಿಯಂ ಬಾಸಣಿಸಿ ನಾಭಿ ಗುಣ್ಪೇಳಿಸಲ್
ನವಬಾಸೆ ನಲವೇರಿ ಕುಚದಗ್ರ ಕರ್ಪಿಡಲ್
ಕುಂತಳಂ ಕವಲೇರಿ ಎರ್ದೆಯ ಸೆರೆ ಹಸುರೇರಿ

ಅಂತಸ್ತದಲ್ಲಿ ಸುಕುಮಾರಕಂ ನಲವೇರಿ
ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿಂದೆ ಚಂದ್ರನುದಯಿಸುವಂತೆ
ಮೇರುಗಿರಿಯಿಂದೆ ಸುರಧೇನು ಪೊರೆಮಡುವಂತೆ
ಸುಮೂಹೂರ್ತವೇ ಗಂಡುರೂಪು ತಾನಾದುದೋ
ಅಮಮ ಉದಯಿಸಿದ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ತೇಜವೋ
ಏನೆಂಬೆನಾ ತರುಣ ತರಣಿ ಬಳೆವಂದದಿಂ
ನಾನಾ ಕಳೆಯ ಬೀರುತಿರ್ದನನುರಾಗದಿಂ
ಈ ತೆರದೆ ಪಲವಚ್ಚರಂಗಳಂ ಕಳಿವುತಿರೆ
ಭೂತೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯು ತನಗೆಯಳವಡುತಲಿರೆ

ಇಂತಿರಲ್ತಂದೆ ಮಗನಂ ನೋಡಿ ನಲಿವುತಿರೆ
ಕಂತು ಚಿಂತಿಸುವ ಷೋಡಶಪ್ರಾಯಮಪ್ಪುತಿರೆ
ಪುತ್ರಂಗೆ ಪರಿಣಯನಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೊಲವಿಂದೆ
ಚಿತ್ತಜನ ಸತಿಯ ಚೆಲ್ವಂ ಗೆಲ್ವ ರೂಪಿಂದೆ
ಇಂತಪ್ಪ ಕನ್ನೆಯಂ ಸುಖದಿ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿ
ಸಂತಸಂಬಡುವೆ ನಾಂ ನೋಡಿ ಹರುಷಂಗೂಡಿ
ಎಂದು ಪೂರಮಟ್ಟನುತ್ತರ ದಿಶಾವಳಯಕ್ಕೆ
ಅಂದು ಧನಪಾಲಶೆಟ್ಟಿಯ ಪುರಕೆ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ
ಬರಲೊಡನೆ ಕಂಡನಾ ಅತ್ಯಾಣಶೆಟ್ಟಿಯಂ
ಪರಮಹರುಷದಿ ಗೃಹಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನಳ್ತಿಯಿಂ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗದಿಂ ಕಳಿವುತುಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಪುತ್ರಗೆ ಸುತೆಯ ಬೇಡುತುಂ
ಎಂದ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಬೀಗಿ
ಅಂದಿರ್ವರೊಡಗೂಡಿ ಮದುವೆಯಂ ಲೇಸಾಗಿ
ಮಾಡಿದರ್ ಜಗಕೆಯಚ್ಚರಿಯ ಮದುವೆಯ ನೋಡ
ಆಡಂಬರಂ ಮಿಕ್ಕುನಿಂದರಿರ್ವರು ನೋಡ
ಕ್ರಮದೆ ಕಲ್ಪದ್ರುಮಕೆ ಕಲ್ಪಲತೆಯೀವಂತೆ
ಸುಮೂಹೂರ್ತದಿಂದೆ ಚಂಗಳೆಯನೊಲಿದೀವುತ್ತೆ
ಇಂತು ಚಾತುರ್ಥಿಯಂ ಕಳಿದು ಕಾಂಚಿಗೆ ಬಂದು
ಮುಂತೆ ಸತಿಪತಿಪುತ್ರನಂ ನೋಡಿ ಮಿಗುತಂದು
ಇಂತಿರುತ ಶೆಟ್ಟಿಯುಂ ರುಜೆಯ ಬಾಧೆಗೆ ಸಲಲ್
ಕಂತುಮರ್ದನನಿಂದ ಸಗ್ಗಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ ಪುಗಲ್

ತಂದೆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾಗಲ್ಕಂಡು ಚಿರುತೊಂಡ
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟರಿವು ತಲೆದೋರುತುಂ ಮಿಗೆ ಕಂಡು
ತನುವೆಂಬುದಭ್ರಛಾಯಂ ನಿತ್ಯವಲ್ಲವಿದು
ಕನಸಿದೈಶ್ವರ್ಯ ಸತಿಸುತರಿಂದ್ರಚಾಪವಿದು
ಕೆಡುವೊಡಲು ನಿತ್ಯವೆಂದರಿದು ಬಳಲಿದೆ ದೇವ
ಮೃಡನ ಶರಣರನರಿಯದಾಂ ಕೆಟ್ಟೆನೆಲೆ ದೇವ
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕೆ ತನುಮನಧನವೀವೆ
ವರತೀರ್ಥ ಶೇಷದಿಂ ತನುವನುದ್ಧರಿಸುವೆಂ
ಎಂದುಪ್ಪರದ ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಮೆರೆವುತ್ತಲಿರೆ
ಬಂದ ಜಂಗಮಕೆ ಇಚ್ಛಾನ್ನಗಳ ನೀಡುತಿರೆ
ಜಂಗಮಂ ಬರಲು ಸಿರಿಯೆಂದೆ ತಾಂ ಬಯಸುವಂ
ಅಂಗಲೇಪನ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವ ರಚಿಸುವಂ
ಹೇಮರತ್ನಂ ಭೂಮಿತತಿಯನೊಲಿದೀವುತ್ತೆ
ಕಾಮಿನಿಯರಿಂ ತುರಗ ಕರಿಗಳಿಂ ತಣಿಪುತ್ತೆ
ಅಂದಣಂ ಛತ್ರಚಾಮರವನೊಲಿದೀವುತುಂ
ಸಂದಣಿಸುತಿಹ ಭಾಗ್ಯತತಿಯನೊಲಿದೀವುತುಂ
ಏನೇನು ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನೀವುತ್ತೆ
ತಾನೊಲಿದು ಕಡುತಿರಲ್ಕೊಂಡಾಡೆ ನೋವುತ್ತೆ
ತಾನೆ ಕಿರಿದಾಗುತಿರೆ ಭಕ್ತಿ ಹಿರಿದಾಗುತಿರೆ
ಏನು ಚೋದ್ಯಮೆನುತ್ತಲಿಳೆಯೊಳಚ್ಚರಿಯೇರಿ
ಸಿರಿಯಾಳ್ದನೆಂದು ಪೆಸರಂ ಕೊಟ್ಟು ಕರೆವುತಿರೆ
ಹರಭಕ್ತರಂ ತಣಿಪುತಲ್ಲಿ ಸುಖಮಿರುತಲಿರೆ

೨ನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಅರರೇ ಭಕ್ತರ ಬೇಡಿತಂ ಸಲಿಸುತುಂ ನಿತ್ಯಾನ್ನ ಇಚ್ಛಾನ್ನಮಂ
ಶರಣರ್ಗೀವುತೆ ಶಂಕರಾರ್ಚನೆಯನತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಮಾಡುತುಂ
ಹರಪಾದಾಂಬುಜಭೃಂಗ ಸತ್ಯಪುರುಷಂ ಜ್ಞಾನಾಂಬುದಾಧಾರಕಂ
ಸಿರಿಯಾಳ್ವಂ ಭಯಭಕ್ತಿವಂತನೆಸೆದಂ ಶ್ರೀಶೈವ ಸಾರೋದಯ ॥

ಕರುಣಾಕರನಪ್ರತಿಮಂ
ಸರಸಿಜರಿಪು ಕುಮುದವೈರಿ ರಂಜಿತಮಕುಟಂ ।
ಹರಿನಯನಾರ್ಚಿತ ಚರಣಂ
ಸಿರಿಯಾಳ್ವನ ಮನೆಗೆ ಶಂಭು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಂ ॥

ಇಂತು ಸಿರಿಯಾಳ್ವಂ ಸಕಲಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಇಚ್ಛಾನ್ನಂಗಳಂ ತಣಿಪುತ್ತಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಗಂಗಾಧರನ ಕೃಪೆಯಿಂ ತಪಃಫಲದಿಂ ಭಕ್ತಿಸಾಗರದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ಶಶಾಂಕನಂತೆ ಸತ್ಕುಲದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ಕುಲವಧುವಿನೊಳ್ ಭಕ್ತ್ಯಾತ್ಮಕಂ ಶಂಕರಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಶಿವಜ್ಞಾನಮುದಯಿಪಂತೆ ಸತ್ಯಯುಕ್ತನಾದ ಚೀಲಾಳಂ ಉದಯಸಿದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ–ಉದಯಗಿರಿಯೊಳ್ ಬಾಲಾರ್ಕನುದಯಿಪಂತೆ ಉದಧಿಯೊಳಿಂದು ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಳಯಾಚಲದೊಳ್ ಚಂದನಮುದಯಿಸುವಂತೆ ಪುತ್ರನುದಯಿಸೆ ಸಕಲಭಾಗ್ಯಯುತನಪ್ಪ ಪಿತಂ ಕುಮಾರಚಿಂತಾಮಣಿಯುದಯಿಸಿದುದಂ ಕೇಳಿ ಪರಮಾನಂದರಸದೊಳ್ಮುಳುಗಿ ಸಂತೋಷದೊಳಾಡಿ ಹಾಡಿ ಸುಖದೊಳ್ಮೂಡಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳ್ ನಾನಾ ವಾದ್ಯರವಂಗಳ್ಮೊರೆಯಲ್ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮರ ವೇದಘೋಷದೊಳುಂ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನುವಮೂರ್ಜಿತವಪ್ಪಂತೆ ವೇದೋಕ್ತವಾರ್ಗದಿಂ ಜಾತಕರ್ಮವನಲಂಕರಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಬಹುಸುವರ್ಣಾಭರಣ ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಿಂ ತಣಿಪಿ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿವಸದೊಳ್ ಚೀಲಾಳನೆಂದು ನಾಮಕರಣಮಂ ಇಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ವನಿತೆಯರ್ ಜೋಗುಳಂ ಪಾಡಿ ತೂಗಿ ಹರಸಿ ಸುಖದೊಳಿರೆ ಬಾಲ್ಯೋಚಿತ ಸರ್ವೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಮೆರೆದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ–ಪಾದಪದ್ಮಕ್ಕಂಲಂಕಾರಮಾದ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಝಣಝಣಿತದಿಂ ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳಾಲಂಕಾರಮಾದ ಬಾಳಸ್ಥಳದೊಳ್ಮೆರೆವ ಅರಳೆಲೆಯುಂ ಕರ್ಣಯುಗದೊಳ್ ರಂಜಿಸುವ ಮಾಗಾಯ್ಗಳಿಂ ಕಂಠಾಭರಣದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನೊಳ್ ಬಿದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೊಪ್ಪಿರ್ಪ ರತ್ನಖಚಿತಮಾದ ವ್ಯಾಘ್ರನಖದಿಂ ಮಾಣಿಕ್ಯಮಯಕಂಕಣಂಗಳಿಂ ಕಟೀತಟದೊಳ್ಮೆರೆವ ಹೇಮಸೂತ್ರದಿಂ ಸುವರ್ಣಮಯಮಪ್ಪ ಪಾದಕಟಕಂಗಳಿಂ ಇಂತು ಮೆರೆವ ಬಾಲದುಡಿಗೆಯಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ಭವನಾಂಗಣ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತುಂ ಬಂದು ಪುಳಕಕ್ಕೆ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲ್ ಮೂರನೆಯ ವಚ್ಛರದೊಳ್ ಯುಕ್ತಮಾದ ಚೌಲೋಪಕರ್ಮಮಾ ಸಕಲೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಮಾಡಿ, ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ ಕಳಾನಿಮಿತ್ತ ಅಕ್ಷರಶಿಕ್ಷೆಗೆಂದೊಲಿದಿಡೆ ಒಡನೋದುವ ಮಕ್ಕಳಿಂ ವಿದ್ಯಂ ಮುನ್ನಂ ಬರೆ, ಶಿವನಣುಗನಪ್ಪ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧದೇವರು ಬರಲು ಸಿರಿಯಾಳ್ವನಳ್ಕರಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕಯ್ಗೊಟ್ಟು ಮನೆಗೊಡಂಗೊಂಡು ಬಂದು, ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂ ಮಂಗಳೋಪಚಾರದಿಂದುಪಚರಿಸಲೊಡನೆ ಕೃಪೆಯಿಂ ಚೀಲಾಳನ್ನುಪದೇಶಮಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮಸ್ತಕದೊಳ್ ಹಸ್ತವಿಟ್ಟು ಕರ್ಣಯುಗದೊಳ್ ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಪೇಳ್ದು ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಒಲಿಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಚಂಪಾಪುರಕೆಯ್ದಿದರಿತ್ತಲ್,

ಆ ಚೀಲಾಳಂ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧದೇವರ ಪಾದಾರವಿಂದಮಂ ನೆನೆವುತ್ತುಂ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತಜನಂಗಳನರ್ಚಿಸುತ್ತುಂ ಪರಮಾನಂದದೊಳಿರುತಿರೆ, ಜಗತ್ರಯವಂದಿತನ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಭರಿತನ ಜಂಗಮಾರ್ಚನಾಚರಿತನ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನ ಯಶೋವಲ್ಲಿ ಮೇರುಗಿರಿಯ ಧೀರನ ರಜತಗಿರಿಯ ವಿಜಯನ ಗೌರೀರಮಣನ ಪಾದಾರವಿಂದಮೆಂಬ ಕಲ್ಪತರುವನಡರಲೊಡನೀಶಂ ಅದಂ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದುಮಾಗಳೆ ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯಿಂ ಪೊರೆಮಟ್ಟು ಭಾವೋಕ್ತಮಾದ ಭೈರವವೇಷಮಂ ಧರಿಸಿರ್ದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ– ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸೂನಸುರಭಿಗಂಧಜಟಾಬಂಧಮಂ ಕಾರ್ಮುಗಿ ಲೊಡ್ಡಣದಂತೆ ನೀಲಚ್ಛವಿಯಾಗಿ ಕಿರುಜಡೆಗಳಿಂ ಅಷ್ಟಮಿಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮೆರೆವ ಲಲಾಟಪಟ್ಟದಿಂ ಶಿವಂಗೆ ಭಕ್ತನ ಭಾವಮನೇಕಾಂತದೊಳೆ ಪೇಳುವಂತೊಪ್ಪುವ ಸ್ಫಟಿಕದ ಕುಂಡಲಂಗಳಿಂ ಕಂಠದೊಳ್ಪತ್ತಿದ ಕಾಳಕೂಟದ ಕರ್ಪಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಮಧ್ಯದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದಮೃತಮಯ ಬುದ್ಬುದಗಳೆಂಬುಪಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂದು ಪರಮಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿಯಂ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದು ಕೌತುಕದಿಂದುಣ್ಮುವ ಹರುಷದ್ರವಬಿಂದುಗಳಂತೆ ತೋರ್ಪ ಸ್ಫಟಿಕದ ಕಂಠಮಾಲೆಯಿಂ

ರವಿಯಪರಾಬ್ಧಿಯೊಳ ಡಂಗಲೊಡನೆ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಮಿರಂ ಕವಿದಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ನಿಜಶರೀರದಿಂ ಭಕ್ತನ ಭಾವಂಗಳೇ ಫಲಿತಂಗಳಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡವಿವೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ ತತ್ತತ್‌ಸ್ಥಾನದೊಳ್ಕಟ್ಟಿಯುಂ, ಸಿರಿಯಾಳ್ವನ ಭಕ್ತಿಭಾವಕೀಶ್ವರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಾಗ[ಳ್] ಉಲಿವ ದುಂದುಭಿಗಳಂತೆ ಮೊರೆವ ಚರಣನೂಪುರಂಗಳಿಂ ಕರಕಮಳದೊಳ್ಮೆರೆವ ವಿರಿಂಚಿಕಪಾಲಂ ಪಾತ್ರೆಯಾಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಟ್ಟೆಲು ತ್ರಿಗುಣಂಗೂಡಿ ತ್ರಿಶೂಲಮಾಗೆ ಹರಿಯಜರರಿಯದ ನಿಜಚರಣಂ ಭೂಕಾಂತೆಯಂ ಪವಿತ್ರಂ ಮಾಡುತ್ತುಂ ಸಕಲಜನ್ಯಸ್ತುತ್ಯಮಾದ ದ್ರಾವಿಡದೇಶಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬರ್ಪಾಗಳ್, ಕಾಂಚಿಯ ಸೊಂಪು ಸಂಪದಮಂ ಕಂಡು ಮುದವೇರುತ್ತುಂ ಪರಮಾನಂದದ ಲಹರಿಯ ಜೊಮ್ಮು ತೀವಿ ವೀಧಿವೀಧಿಯೊಳ್ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸುಳಿವುತ್ತುಂ ಕಂಡವರಂ ಶಿಥಿಲಾಕ್ಷರದಿಂ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನಾಲಯ ಮಾವುದೆಂದು ಬೆಸಗೊಳುತ್ತುಂ ಬೇಗದಿಂದಾತನ ಮಂದಿರೋಪಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಳಿರುತೋರುಣಂಗಳಿಂದುಪ್ಪರಗುಡಿ ಸಿಂಧು ಪತಾಕೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ದ್ವಾರ[ದೇ]ಶದೊಳ್ನಿಂದು ನಿಶ್ಚಲನ ದಾನದಿಂ ಶಿವಭಕ್ತರಂ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಸಿರಿಯಾಳ್ವಂ ಗೃಹಾಂತರದೊಳಿರ್ದಪನೇಯೆಂದು ಬೆಸಗೋಳ್ವುದಂ ಕೇಳ್ದು, ಮಹಾತಪಸ್ವಿ ಬಂದನೆಂದು ಬೇಗದಿಂದೊಳಗಣಿಂ ಪೊರವಟ್ಟು ರುದ್ರಾವತಾರನಪ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ಚಂದಣೆಯೆಂಬ ದಾದಿ ವಿನಯದಿಂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತನಂತ ಮಹಿಮರಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರನರಿಸಿ ಬರಲ್ ಸಿರಿಯಾಳ್ವಂ ಪೋದನೆಂದು ಪೇಳುತವೆನ್ನಾಳ್ದನೇ ಗೃಹಾಂತರಾಳಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ನುಡಿಯಲೊಡನಾ ವಿನಯವತಿಯ ಮುಖಾಂಬುಜಮಂ ಶಿವಂ ನೋಡುತ್ತಲಿಂತೆಂದಂ–ಸ್ತ್ರೀನಿವಾಸಮಾದ ಭೂಮಿಯನೊರ್ವನೆ ಪೊಗೆನೆನೆ ಆ ಮಾತಂ ಒಳಗಿರ್ದ ಚೆಂಗಳನಾಚಿಯರ್ ಕೇಳ್ದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಳಗಣಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶಿವಂಗಿಂತೆಂದಳ್–ದೇವಾ ಶಿವಭಕ್ತರಾರೋಗಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದಾರುವಂ ಕಾಣದೆ ಅರಸಿತರಲ್ ಪತಿ ಪೋದಂ. ಬೇಗದಿಂ ಬಂದಪಂ. ಇಂತು ಅಪೂರ್ವ ವೇಷಧಾರಿಯಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡನಾದೊಡೆ ಮಹಾಲಾಭಮಾದುವೆಂದಂತಃಕರಣದೊಳತಿ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಳಿದಪನಾತನೆಳ್ತರ್ಪುದು ತಡವಿಲ್ಲವಿಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಜಯಂ ಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಸದ್ಭಕ್ತೆ ನುಡಿಯಲಾಕೆಯ ಭಕ್ತಿಭಾವಮಂ ಜನ್ಮಜರಾ ಮರಣದೂರನಪ್ಪ ಸದಾಶಿವಂ ನೋಡುತ್ತಂ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ–ಮಂಗಳ ಮಹಾಕಾರೆ ಕೇಳಾ, ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದುತ್ತ[ರ]ದೆಸೆಯೊಳ್ ತಪಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿರ್ಪೆವೀಗಳತಿ ಹರ್ಷದಿಂ ದಾಸೋಹಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಬಂದೆವಾತನಂ ಕಾಣದಿಲ್ಲಿರ್ಪುದುಚಿತಮಲ್ಲೆಂದು ಗೂಢಾಕೃತಿಯ ಲೋಚನನಪ್ಪ ಸದಾಶಿವಂ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನಾತಂ ಬರ್ಪನ್ನಮೀ ವೃಕ್ಷಮೂಲದೊಳ್ ಸುಖಮಿರ್ಪೆನಾತಂ ಬರಲೊಡನಾವಿರ್ದಿರವಂ ಪೇಳಿಮೆಂದಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದಾಚದ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರಲೊಡನಿತ್ತಲ್–

ಭರ್ಗನ ಭಕ್ತಂ ಶಿವಭಕ್ತರನೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಮರಿಸಿ ಕಾಣದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಮನಂ ನೊಂದು ದುಃಖಾತುರನಾಗಿ ಮಗುಳೆ ನಿಜಗೃಹಕ್ಕೆಯ್ತಂದು ಧರ್ಮಪತ್ನಿಗೆ ನಿಜವ್ಯಾಪಾರಮನೊರೆವುದುಮದಂ ಕೇಳ್ದಾ ಸತಿ–ಪೊಸತಪ್ಪಾಕಾರದಿಂ ಮೆರೆವ ಶಿವಭಕ್ತನೊರ್ವಂ ಬಂದಾ ಮರದಡಿಯೊಳಿರ್ದನೆಂದು ಪೇಳಲಾಂ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನೆನ್ನ ನರಜನ್ಮಂ ಸಫಲವಾಯಿತ್ತು ಧನ್ಯನಾದೆಂ ಹರಣಂ ಬಂದುದೆಂದತಿ ಸಂತಸದಿಂದಾ ತಪಸ್ವಿಯೆಲ್ಲಿರ್ದಪನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಸತಿಯರಿದು ನಿಜಪತಿಗರುಪಲೊಡಂ ಆತನತಿ ವೇಗದಿಂದಾಚದ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದು ರುದ್ರಾಕಾರನಂ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಿನಯವಿನಮಿತ್ತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿರಲಾತನಂ ಕರುಣಾವಲೋಕನದಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಸಿರಿಯಾಳನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತ ನೀನೇ ಎನಲಾ ಮಧುರವಾಕ್ಯಮಂ ಕೇಳಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ್ಕರಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದಂ–

ದೇವಾ, ಶ್ರೀವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಾಧಾರಣರಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರ್ ತಮ್ಮ ಕಿಂಕರನಂ ಕೃಪೆಯಿಂ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರ್ಪರೆಲೆ ದೇವಾ, ಈಗಳೆ ಭಕ್ತರಾರೋಗಿಸಲ್ಕೆಂದು ಅರಸುತ್ತಾರನೂ ಕಾಣದೆ ಖಿನ್ನನಾದೆಂ. ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿಂದಿಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡೆನದರಿಂ ದಾಸನಪ್ಪೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂ ಮಾಡಿ ಭೋಜನಂಗೆಯ್ದು ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದು ಬಿನ್ನಂಗೆಯ್ಸಲೊಡನದಂ ಕೇಳ್ದು ನಾರಾಯಣದೃಷ್ಟಿಪೂಜಿತಚರಣಂ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನೊಡನಿಂತೆಂದಂ–

ಮಹಾಭಕ್ತನಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂ ನಿನ್ನಂ ನೋಡಲೆಂದುತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದೆಯ್ತಂದೆವದರಿಂದೆಮಗೆ ಭೋಜನಂ ಮಾಡಿಸಲು[ಮಾ] ವೆಂದಾಹಾರಮನಿಲ್ಲಿ ನೀಂ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದು ಕಾರಣದಿಂ ಬರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಮಗೆ ನೀಂ ತಿರುಗಿ ಪೋಗೆಂದು ನುಡಿಯೆ ರುದ್ರಾವತಾರಂಗೆ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನಿಂತೆದಂ–ನೀವಾವುದಂ ಪೇಳಲೊಡನದಂ ಪೇಳ್ದಾಹಾರಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನದಂತಿರ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲ್ಬಾರದ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಖಂಡಪರಶುವಿಂತೆಂದಂ–

ಪಶುಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಜಲಚರಾದಿಗಳ ಮಾಂಸಂಗಳಂ ಬಯಸಿ ಬಂದವರಲ್ಲಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು, ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ್ಬಯಸಿತಂ ಕುಡುವೆನದು ಕಾರಣಂ ನೀವಾವುದಂ ಬಯಸುವಿರದಂ ಪೇಳಲಾಂ ಗೃಹಕ್ಕೆಯ್ದಿ ನೀವಿಚ್ಛೈಪ ಸಕಲಭೋಜ್ಯಂಗಳ ಮಾಡಿಸಿ ಬರ್ಪೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕಾತನ ಭಕ್ತಿಭಾವಮಂ ಶಿವಂ ಕಂಡು–ಆದರೆ ಕೇಳೈ ಭಕ್ತಾ, ನಮ್ಮ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ನರಪಿಶಿತವಾಗಬೇಕೆನೆ ಹಸಾದವೆನಲು ಪಂಚವರ್ಷದ ಕೋಮಲಾಂಗನಂ ಸರ್ವಾವಯವದೊಳ್ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ಕುಳಯುತನಪ್ಪ ಸುಕುಮಾರನಂ ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನನಂ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಮಾದಾತನಂ ಮಾತೆಪಿತರ್ ಕಯ್ಯಾರೆ ಶಿರಮನರಿಯಲ್ವೇಳ್ಕುಮಾ ತಾಯಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ ಶಾಕಪಾಕಮಂ ಮಾಡಲೊಡನೆ ಸುಖದಿಂ ಭೋಜನಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಸಿರಿಯಾಳ್ವಂ ರೋಮಾಂಚ ಕಂಚುಕಿತ ಗಾತ್ರನಾಗಿ, ಗಿರಿಶಂಗೆ ವಿನಯದಿಂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತುಂ, ಅಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಲ್ದು ನಿಜನಿಳಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂದಿರೆ, ಚೆಂಗಳೆದೇವಿಯಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಸಸ್ಮೇರವದನಮಂ ನೋಡುತ್ತಡಿಗಡಿಗೆರಗಿ ತತ್ತಾಪಸಸ್ಥಿತಿಯಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆ ಮಧುರವಚನದಿಂದಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಯುವತಿ ತಾಪಸನಾಹಾರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮನುಜಮಾಂಸಮದಾಗಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದನದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಕುಲಯುತಪುತ್ರನಂ ಪಂಚವರ್ಷದ ಪ್ರಾಯಯುತನಂ ಶುಭಲಕ್ಷಣದಾತನಂ ತಾಯಿ ಪಿಡಿಯಲ್ ತಂದೆ ತಾನೆ ಶಿರವಂ ಕೊಯ್ದು ಭಯಭಂಗವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಪಾಕಮಂ ಮಾಡಿ ನೀಡಿದೊಡೆ ಭೋಜನಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು ನುಡಿದಂ ಕಾಲಾಂತಕನೆನೆಯಾ ಮಾತು ಕೇಳ್ದು ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಪತಿಯಪ್ಪ ಸಿರಿಯಾಳಂಗಿಂತೆಂದಳ್–

ಶಿವವೇಷಧಾರಿಯಪ್ಪಾತನೇ ಭೋಜನಂ ಮಾಡಲ್ವೇಳ್ಕುವೆಂದು ನುಡಿದುದು ಚೋದ್ಯಮಲ್ಲಲ್ಲವದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಲೋಕದೊಳ್ ಬೆಳೆಯ ಬಿತ್ತಿದವಂ ಬೆಳೆಗೊಯ್ದುಂಬನೆಂಬ ನುಡಿಯುಂಟುಂಟು. ಹುಟ್ಟಿಸುವವಂ ಶಿವಂ ಸಂಹರಿಸುವವಂ ಶಿವಂ. ಎರಡಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಕಾರಣನೆಂದು ಶ್ರುತಿ ನುಡಿವುದಂ ಕಂಡು ನಾಂ ಪಿಡಿವವಳಲ್ಲ ನೀಂ ಕೊಯ್ವವನಲ್ಲವಿಂತೆರಡಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಕಾರಣನೆಂದು ನುಡಿವ ನಿಜಸತಿಯ ವಚನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತುಂ, ಲಯಯುತನಪ್ಪ ಸುಕುಮಾರಕನಂ ಶಿವಂ[ಗೆ] ಭೋಜನಕ್ಕುದ್ಯೋಗಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ಗರಳಗ್ರೀವಂ ತಾಯ ಮನಮಂ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಚೆಂಗಳೆಯಂ ಕಾಣುತ್ತಲಿಂತೆಂದಂ–

ಎಲೆ ತಾಯೆ, ಇಂದಿಗೊರ್ವಂ ರಕ್ಕಸಂಗೆ ನಿನ್ನಣುಗನಾಹಾರಮಾದನಿನ್ನೊಡಲೆಂತಕ್ಕುದೊ, ಎಂತು ಸೈರಿಪುದೊ ನಿನಗೆನೆ ಪತಿವ್ರತೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತ್ತೆ ಮತ್ತುಮಿಂತೆಂದಳ್-ಇಂತಪ್ಪ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಅನುಮಾಡಿ ಶಿವಕಿಂಕರಗುರ್ಣಲಿಕ್ಕುವ ಭಾಗ್ಯವೆಮಗಾಯಿತ್ತು. ಎಮ್ಮಿಂದ ಧನ್ಯರಾರ್ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದೆವೆಂದು ನುಡಿದ ಚೆಂಗಳೆಯ ಮಾತು ಕೇಳ್ದು, ತಿರುಗಿಯೋದುವ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚೀಲಾಳನಂ ಕಂಡು, ಮಗನೇ ಚೀಲಾಳ ಬಾರೆನೆ ಘಲಘಲಿಸುವ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪಾದಮುದ್ರಿಕೆಗಳಿಂ ಝುಣಝುಣತ್ಕರಿಸುವಂದುಗೆಗಳಿಂ ಒಲೆವ ಮಾಗಾಯ್ಗಳಿಂ ಸುವರ್ಣಸೂತ್ರದೊಳ್ಕಟ್ಟಿದುಡಿಯ ಘಂಟೆಗಳ ಢಣಢಣತ್ಕಾರದಿಂ ಕೊರಲೊಳ್ ಹತ್ತೆಗಟ್ಟಿದ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಮಾಲೆಯಿಂ ನೀಳ್ದ ಕಂಠಮಾಲೆಯಿಂ ತೊಟ್ಟ ಸಪುರಪಟ್ಟೆಯ ಪೈರಣೆಯಿಂ ರಾಜಿಸುವ ಕುಮಾರನಿದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಮಹಾದೇವನ ಪಾದಕ್ಕೆರಗೆ ಕಪಟನಾಟಕನಪ್ಪ ದೇವಂ ಮಗನಂ ನೋಡಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಕಂಬನಿದುಂಬುತ್ತಿಂತೆಂದಂ-ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನೊರ್ಬ ರಕ್ಕಸಂಗೆ ನಿನ್ನಂ ವಧಿಸಿ ಉಣಿಲಿಕ್ಕಿದಪೆನೆಂದಪಂ ನೀನೆತ್ತಲಾದರುಂ ಹೋಗಿಯಡಗಿರು, ಸತ್ತು ಕಾಣ್ಬ ಸಗ್ಗವೇಕೆಯೆನುತ್ತೆ ನುಡಿವ ತಪಸ್ವಿಯ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಆ ನುಡಿಗೆ ಚೀಲಾಳನ ಕರ್ಣಮೋಕರಿಸಿ ಇಂತೆಂದಂ-

ಈ ಶರೀರಂ ಸಕಲವ್ಯಾಧಿಗೆ ತವರುಮನೆಯಪ್ಪ ದೇಹಂ ಅನಿತ್ಯಮೆಂಬುದನರಿಯಾ, ಕೆಡುವೊಡಲು ನಿತ್ಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂದರೆ ಧನ್ಯನಾದೆಂ ಮಾನ್ಯನಾದೆಂ ಪೂಜ್ಯನಾದೆಂ ನೀಂ ಪೋಗೆನೆ-

ತಪಸ್ವಿ ಮೆಚ್ಚಿ ತಿರುಗಿದನಿತ್ತಲ್ ಚೆಂಗಳೆ ತನಯನಂ ಕರೆತರಲ್ ಪತಿಗೆ ಪೇಳೆ, ಓದುವ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚೀಲಾಳನಂ ಕರೆದು ಸಂತಸಂ ಗೊಂಡು-ಬಾಯೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೇ, ಬಾಯೆನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಯೇ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ತಕ್ಕಯ್ಸಿ ಎತ್ತಿ ಪೊಗಳಿ ಪೆಗಲೊಳ್ತಾಲ್ದು ನಿಜನಿಳಯಕ್ಕೊಡಂಗೊಂಡು ಬಂದು, ಅಮೃತಫಲವಿದೆಯೆಂದು ಪರಮಾಮೃತದ ಸವಿಯಿದೆಯೆಂದು ಪರಮಪತ್ನಿಯಂ ಕರೆಯಲೊಡನೆ ಚೆಂಗಳೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಪುತ್ರನನೀಸಿಕೊಂಡು ಆಗಳಾತಂಗೆ ಕೇಶಸಂಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕಟಿಸೂತ್ರದೊಳಿರ್ದ ಧೂಳಂ ತೊಡೆದು ಉರಸ್ಥಲದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪದಕಮಂ ತೆಗೆದು ಚರಣತಳದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಅಂದುಗೆ ನೇವುರಮಂ ಕಳೆದು ಕಂಕಣಮಂ ಕಳಲ್ಚಿ ಕಣ್ಣ ಒಳಗಂ ಪೊರಗಂ ಸೂಸಿ ಬೀಸರವಾದಂಜನಮಂ ಕರಾಗ್ರದಿಂ ತೊಡೆಗು ಹಳದಿಯಿಂ ತಿಗುರನಿಕ್ಕಿ ವಿನಯದಿಂ ನಿಜಾತ್ಮಜಂಗೆ ಮಜ್ಜನಂ ಮಾಡಿಸಿ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಮಂ ಲೇಪಿಸಿ ಯಥೋಚಿತಮಾದ ಮಾಣಿಕದುಡಿಗೆಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನವ್ಯದುಕೂಲಮಂ ಪೊದಿಸಿ ಧೈರ್ಯದಿಂ ಪುತ್ರನಂ ಪತಿಯ ಕಯ್ಯೊಳ್ಕುಡಲ್-ಎನ್ನಾಳ್ದನಾರೋಗಿಪ ಮಧುರಫಲದಮೃತವೀತನೆಂದು ಭಯದಿಂದಿರ್ವರ್ ಮೂರ್ಧ್ನಿಘ್ರಾಣಮಂ ಮಾಡಲೊಲ್ಲದೆ ನೊಸಲೊಳ್ ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ತನು ಸೋಂಕದೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದೊಳಗೊತ್ತದೆ ಹೃದಯಾಬ್ಜ ಸೋಂಕೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮುಖದಿಂದಾತನ ಮುಖಮಂ ಭಾವಿಸುತ್ತೆ ಬೇರೊಂದು ತಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿರ್ವರುಂ ಏಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕದಿಂ ಶರೀರಮಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದು ಲೋಕಮಂ ಗೆಲ್ವ ತಂದೆ ನಿಜಸುತನ ಶಿರಮಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಿಡಿದು, ದೃಢಚಿತ್ತೆಯಪ್ಪ ಚೆಂಗಳೆ ಸಂತನ ಪಾದದ್ವಯಮಂ ತನ್ನೂರುಗಳಿಂದೊತ್ತೆ ಚಿಲುಪಾಲ ಕೆನೆಯಿಂದಿನಿದಾದ ಸವಿಯನುಳ್ಳಾತ್ಮಜಂ ಗಹಗಹಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದಂ-

ನಾಹಮೆಂಬುದಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೋಹಮೆಂಬ ಭಾವಮಂ ಮರೆಯದಿರೆಂಬ ಮಾತಂ ಸುತಂ ನುಡಿಯೆ, ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರತ್ರಯದ ಮೋಹಮಂ ಬಿಟ್ಟಾ ಸಿರಿಯಾಳ ಚೆಂಗಳೆಯರ್ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದುದಂ

ಸ್ಮರಿಸಿ ಪರಸೆಂದು ನುಡಿಯೆನೆ, ಎನ್ನ ಮೇಲಣ ಮೋಹಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪನ್ನಗಧರಂಗೆ ಸಂತಸಮಪ್ಪಂತೆ ಮಾಡೆನೆ, ಈ ದೇಹಂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಆಧಿವ್ಯಾಧಿಯ ತವರ್ಮನೆಯೆನಿಪ್ಪ ದೇಹ ಮಂಜಿನ ರಂಜನೆಯಂತೆ ಮೇಘಚಾಪದಂತೆ ಜಲಧಿಯ ಬುದ್ಬುದದಂತೆ ಮೇಘದೊಡ್ಡವಣೆಯಂತೆ ಅಳಿವ ಶರೀರಂ ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತ್ತೆನೆ–

ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಹರುಷಿತರಾಗಿ ಬರ್ದುಕಿದೆನೆಂದು ಸಿರಿಯಾಳ್ವಂ ಪ್ರಿಯ ಶಿಶುವಿನ ಮಾತಂ ಇಹಪರಕ್ಕೆ ಸಾಧನಮೆಂದು ಬಗೆದು ಚೆಂಗಳೆಯಿಂತೆಂದಳೀ ತನೂಜಂ ಅತ್ಯಂತ ಧೈರ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ನುಡಿಯೆ, ಈರ್ವರುಂ ಏಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ನೆನೆಯಲರಿದೆನಿಪ ಕಾರ್ಯಮಂ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವಶಿವಾ ಮಹಾದೇವನೆ ಬಲ್ಲ. ಸಿರಿಯಾಳಂ ಶಿರಮಂ ಖಂಡಿಸಿ ಶಿರದ ಮಾಂಸವಭೋಜ್ಯವೆಂದು ಚಂದನೆಯ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಕುಡಲ್ ಇಂತೆಂದಳು – ಮಗನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಸುರಕ್ಷಣೆಯಿಂ ಮಡಗಿಕೊಂಡಿರೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕುಸುರಿದರಿದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಲಲಂಗಳಂ ಮಡಗಿ ಸಣ್ಣನಾದೆಲುಗಳಂ ಮುರಿ ಮುರಿದು ಕೆಲದೊಳಿಟ್ಟು ಮಜ್ಜೆಯ[ಂ] ಬೇರೆ ತೆಗೆದು ಮಿದುಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧಗೈದ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಂ ಖಂಡಂಗಳಂ ತುಂಬಿ ಪಾಕಪ್ರಯತ್ನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಸಂಭಾರ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಕೂಡಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತಂ ಪಾತ್ರೆಯೊಳು ಘೃತವಂ ಕೂಡಿಪೊಡ್ಡಣಿಗೆಯರಿದುಂ ಕೊಟ್ಟಿಳಿಪಿ ಬೇರೆ ರಸಂಗಳಂ ಕೂಡುತ್ತ ವಾಸನೆಗಳು ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತಂ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಿಂ ಶಾಕಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮಗಮಗಿಪ ಕಳಮೆಯೋಗರಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಜಪತಿಗರುಪೆ, ಆ ಸಿರಿಯಾಳಂ ಧೈರ್ಯದಿಂ ಮುನ್ನಿನಿಂದಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಚದ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಳಲೊಳ್ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಂ ಕಂಡು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಕಯ್ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನಯಿಸೆ–

ಎಲೆ ದಯಾರಾಶಿಯೇ, ದಾಸನಪ್ಪೆನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡಲೆಂದೆಯ್ತಂದ ಕೃಪಾಸಾಗರನೇ, ಹೊತ್ತು ಹೋಯಿತ್ತು ಪಸಿವಿಂ ಬಳಲಿದಿರಿಂ ಎನ್ನ ಮನೋರಥನಿದ್ಧಿನಿಮಿತ್ತಂ ತಡೆಯದೆ ಬಂದು ಭೋಜನಮಂ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದು ನುಡಿದಡಿಗೆರಗಿ ದೈನ್ಯದಿಂ ಬೇಡಿಕೊಳುತ್ತುಂ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಮುಖದಿಂ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವದಿಂದಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಂ ಮುಚ್ಚಲರಿಯದೆ ತರಹರಿಸಿಕೊಂಡನದೆಂತನೆ, ಗಂಗೆ ತುಳುಂಕುವುದು ಜೆಡೆಯೊಳಡಂಗಿಸುತ್ತೆ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಂ ಭಸಿತವಿಡುವ ನೆವದಿಂದೊತ್ತಿಕೊಳುತ್ತುಂ ಮುಖವಯ್ದನೆರಂಗಿ ನೋಡುವ ತೆರೆದೊಳಡಂಗಿಸುತ್ತೆ ದಶಭುಜಮಂ ವಸನದೊಳ್ಮರೆಮಾಡಿ ಗರಳಗ್ರೀವಂ ಸಿರಿಯಾಳ್ವನ ಸಾತ್ವಿಕರಸಪೂರಿತಮಾದ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ನಡೆ ನಡೆ ಮಗನೇ ಬಂದಪೆವೆಂದು ನುಡಿದ ಮಾತಿಂಗೆ, ಬಡವಂಗೆ ಕಡವರಂ ದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ ನವೆದವಂ ರಾಜ್ಯಂಬಡೆದಂತೆ ರೋಗಿಗೆ ಸಂಜೀವನಂ ಬಂದಂತೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಸಿರಿಯಾಳ್ವಂ ಹಸ್ತಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಜಗೃಹಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರೆಯಿರೆ–

೩ನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಸುತನಿಲ್ಲದ ಮನೆಯೊಸಗೆಯ
ತಿಥಿಗೇತರ ಪಥ್ಯವೆನಲು ಪತಿಯೆರಗಲ್ಕಾ ।
ಸತಿಯೆಂದಳ್ ಓದುವ ಮಠ
ವತಿದೂರಂ ಬಂದನುಣ್ಣೆ ಬಳಲಿದಿರೆಂದಳ್ ॥

ಶ್ರೀಮದಾದಿಮೂರ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಕಂಡು ನಮಿತರಾಗಿ
ಸೋಮಧರನ ಭಕ್ತೆ ಚೆಂಗಳವ್ವೆ ಭಕ್ತಿಭಾವೆಯಾಗಿ
ಪಸೆಯ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ರತ್ನಖಚಿತ ಪೀಠದಿಂದಲೆಸೆವ
ಕುಸುಮಧಾಮಮೌಕ್ತಿಕಾವಿತಾನರಮ್ಯವೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ
ಮಿಕ್ಕು ಮುಸುರುತೆಸೆವ ತಣ್ಪದಲ್ಲಿರಲ್ಕೆ ನೋಡಿ ಕಂಡು
ಸಿಕ್ಕದದರ ಮೇಲೆ ಕಪಟತಪಸಿ ನಿಲಲು ಸೊಗಸುಗೊಂಡು
ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಕೆ ಯುವತಿ ಪಾದಯುಗವನಲ್ಲಿ ತೊಳೆಯಲೆಂದು
ಒಳ್ಳಿತಪ್ಪ ಕಂಪನೀವ ಶಿಶಿರಜಲಮನಾಂತು ಬಂದು
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರಲ್ಕೆ ಸುರಭಿಸಲಿಲದಿಂದಲೊಲಿದು
ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುವೀಶನಡಿಯನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನೊರೆಸಿ ತೊಳೆದು
ಪಾದತೀರ್ಥಜಲಮನುತ್ತಮಾಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು
ಮೋದದಿಂದ ವಧುವಿಗಿತ್ತು ಮನೆಯೊಳೆಲ್ಲ ತಳಿದುಕೊಂಡು
ತಂಪು ಸೊಂಪನೀವ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ಪರಾಗದಿಂದೆ
ಇಂಪನೀವ ಗಂಧಪುಷ್ಪಧೂಪದೀಪ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸಾದುಮಲಯಜಾದಿ ಪರಮಳಂಗಳಿಂದೆ
ಭಕ್ತರಾಗಮೋಕ್ತದಿಂದಲರ್ಚಿಸುತ್ತ ರಾಗದಿಂದೆ
ತಪಸಿಗಳ್ಕರಿಂದಲವರು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಭರದೊಳೊಲಿದು
ವಿಪುಲಭೋಜನಪ್ರಕಾರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಲಿದು
ರನ್ನದಡ್ಡಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊನ್ನಪರಿಯಣಮುಮನಿರಿಸಿ
ಪನ್ನಗಾಧರಂಗೆ ಶಾಕಪಾಕಗಳನುಮಿರದೆ ಬಡಿಸಿ
ಉಸಿರ್ದನಾಗಳೇನನೆಂಬೆ ತಪಸಿ ನೋಡಿ ನುಡಿದನಂದು
ಎಸೆವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಿರಃಪ್ರಧಾನಮೆಂದು ಪೇಳಲಂದು
ನೇತ್ರಶ್ರೋತ್ರಘ್ರಾಣಜಿಹ್ವೆಯಧಿಕವಾದವಿವನುವುಳಿದು
ಗಾತ್ರದಲಿ ಪವಿತ್ರವುಂಟೆಯೆಂದು ತಾನೆ ನೋಡಿ ಮುಳಿದು
ನೋಡಿ ತೆಗೆಯೆನುತ್ತೆ ಮುಖಮನಡ್ಡಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ
ಖೋಡಿಯೋಗಿ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ನುಡಿಯಲಮ್ಮದವರಿರುತ್ತೆ
ಶಿರದ ಮಾಂಸವೆಮಗೆ ಬೇಳ್ಪುದದನೆ ಬೇಗ ತನ್ನಿಯೆನಲು
ತರಹರಿಸುತೆ ಥಂಡಣಿಸುತೆ ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ನಿಲಲು

ದಾದಿಯಪ್ಪ ಚೆಂದನಾಖ್ಯಯುವತಿ ಕೇಳ್ದು ಪರಿದು ಬಂದು
ಮೋದದಿಂದೆ ನೋಡಿ ನುಡಿದಳುಣ್ಬ ಪೊಳ್ತು ಪೋ[ಪು]ದೆಂದು
ರಾಗದಿಂದಲೊನಕೆ ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿ ಹರ್ಷದಿಂದ

ಬೇಗದಿಂದ ಲವಣ ಹುಳಿಯೊಳೊತ್ತಿ ಪಾಕಮಾಡಿ ತಂದು
ತ್ವರಿತದಿಂದಲವರು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಸದೃಶವನದನಗೀಯೆ
ಹರನ ಊಟ ತಡೆದುದೆಂದು ಹರುಷದಿಂದ ಬೇಗಲೀಯೆ
ಸಂತಸಂಗಳಿಂದ ಚೆಂಗಳವ್ವೆಯಧಿಕಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ಮುಂತೆ ಬಂದು ಶಿರದ ಮಾಂಸ ಶಾಕವಿಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ನಿಂದಿರಲ್ಕೆ ಸತಿಯು ಪತಿಯುಮಿರ್ಬರೊಡನೆ ತಪಸಿಯೆಂದ
ನಂದದಿಂದ ಒರ್ವನುಣಲು ಬಾರದೆಮಗೆ ನೇಮವೆಂದ
ಮಾತು ಬೇಡ ಬೇಗಲೊರ್ವ ಭಕ್ತನಿರಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು
ನೀತಿಯಿಂದೆ ತಾರೆನಲ್ಕೆ ಭಕ್ತನಲ್ಲಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು
ಕೆಟ್ಟೆನೊಡೆಯರುಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವಾದುದೆಂದು ನೊಂದು
ತೊಟ್ಟನೆಳ್ದು ಪುರದೊಳೆಯ್ದಿ ತೊಳಲಿಯರಸಿ ಕಾಣದಂದು
ಬಳಲಿ ಬಂದು ನುಡಿದನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಾರುಮಿಲ್ಲವೆಂದು
ಕಳಿಯಬಾರದಿದಕುಪಾಯವಾವುದೆಂದು ಬಳಲಿ ಬಂದು

ದೇವರೊಡನೆ ನುಡಿದ[ನಿಲ್ಲಿ] ನಾನದಲ್ಲದೊರ್ವನಿಲ್ಲ
ಭಾವದಿಂದೆ ಭಸಿತಧಾರಿ ನಾನದಲ್ಲದೊರ್ವನಿಲ್ಲ
ದೀಹದಂತಿರಿರ್ಪೆ[ನುತ್ತೆ] ಪೊಡಮಡುತ್ತೆ ಕೆಲಕೆ ನಿಲಲು
ಬೇಹ ಭಕ್ತ ನೀನೆ ಸಾಕುವೆಮಗೆನುತ್ತೆ ಕುಳ್ಳಿರೆನಲು
ಕೆಲದೊಳಾತನೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರುತ್ತೆಯಾಗ
ಒಲಿದು ಚೆಂಗಳವ್ವೆ–ಬೇಗದಿಂದ ನಲಿದು ಕೇಳುತಾಗ
ಉದಕದಿಂದ ಪೊನ್ನಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೊಳೆದು ಮಡುಗಲಾಗ
ಮೊದಲೊಳೀಶ್ವರಂಗೆ ಬಡಿಸಿದಂತೆ ಸತಿಯು ಬಡಿಸಲಾಗ
ತಡೆಯದತಿಥಿಯುಣ್ಬುದಕ್ಕೆ ತಾನೆಯುಣಲು ಬಗೆದನಲ್ಲಿ
ಬಿಡದೆ ತಪಸಿಯಾತನುಣ್ಣದಂತೆ ತಡೆದು ನುಡಿದನಲ್ಲಿ
ಅರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಭೋಜನಂಗಳಿಲ್ಲಮೆಮಗೆಯೆನಲು
ಮೀರಿದೆಮ್ಮನಿಯಮವೆಂತುಟಂತು ನೀನು ಮಾಡಿದೆನಲು
ತಡೆಯದತಿಥಿಯುಣ್ಬುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕವಿಲ್ಲ ನೋಡ
ಬಿಡದೆ ನಿಚ್ಚಲುಂಬ ನಿನಗೆ ಬೇಗವೇಕೆ ಭೀತಿ ಬೇಡ
ಮೊದಲೊಳತಿಥಿಯುಂಡ ಬಳಿಕ ಉಣ್ಬುದೀಗ ಭೃತ್ಯನಿರವು
ಮೊದಲೊಳಾತ್ಮ ಪುತ್ರನಿರ್ದೊಡಾತನೊಡನೆ ಕೂಡಿ[ಯಾವು]
ಉಣಲು ಯೋಗ್ಯಮಾತನಂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಕರೆಯಿಯೆನಲು
ಫಣಿವಿಭೂಷನುಸುರಲೊಡನೆ ಭಕ್ತನೊಂದು ಪೇಳ್ದ ನೊಲಿದು

ಪುತ್ರನೀಗಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಬಪ್ಪನುಣ್ಬುದಕ್ಕೆ ಪೊಸತೆ
ಮಿತ್ರತೇಜ ನೀನುಮೊಲಿದು ಭುಂಜಿಸೆನಲು ಕರುಣಿಸುತ್ತೆ
ಸುತನನರಿಸಿ ಬೇಗ ತಂದೊಡಲ್ಲದಾನು ಉಣ್ಣೆನೆಂದು
ಖತಿಗೊಳತ್ತೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಮಾತ ಮೀರಲಮ್ಮದಂದು
ಒಡೆಯರಾವ ತೆರೆದೊಳುಣ್ಬರೆಂದು ಖಿನ್ನರಾಗುತಂದು
ತಡೆಯದವರ ಕರುಣಮುಂಟೆನುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಭರದೊಳಂದು
ಮಗನ ಕರೆಯಲಂದು ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಿರ್ದರೆಳ್ದು ಪೋಗಿ
ಮಗನೆ ಮಗನೆ ಬಾರೆನುತ್ತೆ ತಂದೆ ಕರೆದು ನೋಡಿ ಬೀಗಿ

ಕುಲದ ಮಣಿಯೆ ಗುಣದ ಕಣಿಯೆ ಕಾಂಚಿನಾಥ ಬಾರೆನುತ್ತೆ
ಕುಲಜರಹಿತ ಭಕ್ತಿಭರಿತ ಭುಂಜಿಸಲ್ಕೆ ಬಾರೆನುತ್ತೆ
ಕಾಣಬಾರದಿರ್ಪ ಸುತನನಿಂತು ಮಾತೆ ಕರೆವುತಿರಲು
ಕಾಣಲಾಗ ಅಮಮ ಅಣುಗ ಭಕ್ತನಧಿಕ ನಿಷ್ಠೆಯೆನಲು
ತರಳಲೋಚನಂಗಳಲ್ಲಿ ಪುಂಡರೀಕರುಚಿಯನುಗುಳೆ
ಕರದಿ ರತ್ನಖಚಿತ ಕಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗನುಗಳೆ
ಚರಣಯುಗದ ಗೆಜ್ಜೆ ಘಲಘಲೆನಲು ಮುಗುಳುನಗೆಯ ನಗುತೆ
ವರಕುಮಾರನೋಡಿ ಬರ್ಪ ಮಾಲ್ಕೆಯಿಂದಲೆಯ್ದಿ ಬರುತೆ
ಮಾತೆಯೆಡೆಗೆ ಬಂದ ಸುತನ ಬಾಹು ತುಂಬೆ ಬಿಗಿಯಲಪ್ಪಿ
ನೂತನವಯವಂಗಳಲ್ಲಿ ಪುಳಕಮುಣ್ಮುತಿರಲಿಕಪ್ಪಿ
ಪಾಕಗಂಧವಣುಗನವಯವಂಗಳಲ್ಲಿ ತೋರೆ ನೋಡಿ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹರುಷವಾರ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತಿಯ ನೋಡಿ
ಪತಿಯ ಕಯ್ಯಲಾತ್ಮಸುತನನೀಯಲಾತನಪ್ಪಿಕೊಂಡು
ವಿತತ ಹರುಷಮನಯಶರೀರರಾಗಿ ಮನಮನಿಂಬುಗೊಂಡು
ತಪಸಿಯುಣ್ಬನೆಂದು ಮುದದೊಳಾತ್ಮಸುತನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು
ವಿಮಲ ಮಹಿಮರೆಯ್ದಲಂದು ತಪಸಿ ಮಾಯವಾಗೆ ಕಂಡು ಅಳಲಿ
ಬಳಲಿ ಖತಿಗೊಳುತ್ತಲವರು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಗೆ ಸಲಲು ತಿಳಿದು
ಮೆಲ್ಲನಾ ಸುವರ್ಣ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ನೋಡುತಿರಲು
ಶಾಕಪಾಕವೇನುವಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಾರದಿರಲು ನೋಡಿ
ಲೋಕನಾಥನುಣ್ಬೆನೆಂದು ಉಣದೆ ಪೋದನೆಂದು ಬಾಡಿ

ಭಸಿತ ಜೆಡೆಗಳುಳ್ಳ ನೀರನೆಲ್ಲಿ ಪೋದನೆನುತಲೊದರಿ
ಅಸಿತಗಳನು ಪೋದನೆನುತಲಲ್ಲಿ ದುಃಖದಿಂದಲೊದರಿ
ಸುತನ ಕೊಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕರೆಯಿರೆಂದು ಕಾಡು ಶಿವನೆಯೆಂದು

ಖತಿಗೊಳುತ್ತಲವರೆಯವರ ಭಕ್ತಿ ಸಾಲ್ಗುವೆಮಗೆಯೆಂದು
ನೊಂದು ಪೋದ ತಪಸಿಯುಣದೆ ಪಾಪಿಯಾದೆವೆಂದು ಕೊರಗಿ
ಕಂದನಿವನ ಕರೆದುತಹುದು ತಳುವದಾಯಿತೆನುತ ಕರಗಿ
ಏಸು ಕಾಲ ಮಾಡಿ ಸವೆದಡೀಶಪದಕೆ ಮುಟ್ಟದಾಯ್ತು
ಸೂಸಿತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಪಾಪವಾಸಕೆಯ್ದುವಂತೆಯಾಯ್ತು
ಕಡುಬಡವರೊಡವೆಯು ಪೋಗಲಳಲುವಂತೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆ
ಮೃಡನು ಭಕ್ತರಿರವ ನೋಡಿವೊಲಿದು ರೂಹು ದೋರಿಸುತ್ತೆ
ಗೌರಿ ಗುಹನು ನಂದಿನಾಥನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ರಾಜಿಸುತ್ತೆ
ಶೌರಿ ವಿಧಿ ಪುರಂದರಾದಿ ಸುರರುಘೇ ಉಘೇಯೆನುತ್ತೆ
ಉರಗ ಖಚರ ಕಿನ್ನರಾಳಿಯೊಲ್ದು ಪಾಡೆ ಕೇಳುತರರೆ
ವರವೃಷಾಧಿರೂಢನರರೆ ಕಣ್ಗೆ ಕಾಣುತಾಗಲರರೆ
ಪರಮ ಶಾಕಪಾಕವಿಕ್ಕಿದವರ ಕರುಣದಿಂದೆ ನೋಡಿ
ಚರಿತದಿಂದೆ ಸಂತಸಂಬಡುತ್ತಲವರು ನೋಡಿ ನೋಡಿ
ಪೊಡಮಡುತ್ತಲಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಲವರು
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳ್ದು ನಮಿಸಿತೆಳ್ದು ಮುದದೆ ಪಾಡುತವರು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತೆ ಹರುಷದಿಂದ ಬೀಗಿ ತೊನೆದು ನಿಂದು
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಹರನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳೆ ಸಂದು

ಭರ್ಗನವರ್ಗೆ ಕುರಣದಿಂದ ನುಡಿದನೇನನೆಂಬೆನೆಂದು
ಸ್ವರ್ಗವಾದಿಯಾದ ಫಲವ ಬೇಡು ಬೇಡಿತೀವೆನೆಂದು
ಎಂದು ನುಡಿಯೆ ಸತಿ ಕುಮಾರ ದಾದಿ ಬಂಧುವರ್ಗಕೆಲ್ಲ
ಚಂದದಿಂದಿರೇಳು ಕೇರಿಯೊಳಗೆ ಚರಿಸಿ ಬಾಳ್ವರೆಲ್ಲ
ಎನುತಿರಲ್ಕೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿದುದಲ್ಲಿ ಚೋದ್ಯಮಾಗೆ
ವಿನುತ ದೇವ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಂಗಳುಣ್ಮೆ ಹರುಷರಾಗೆ
ಭುವನಮೆಲ್ಲ ನೋಡೆ ಪುರಮದೆಲ್ಲ ರಜತಗಿರಿಯ ಕಡೆಗೆ
ಶಿವನ ಲೋಕದತ್ತ ತಳರಲೊಡನೆ ಪಿಂತೆ ದೇಶದೊಳಗೆ
ಪುರಮದೆಳ್ದು ಪೋದ ತಾಣವಲ್ಲಿ ಗುಣ್ಪುವೆತ್ತು ಮೆರೆಯೆ
ವರ ಮಹಾ ಧರಾವನಿತೆಯ ನಾಭಿಯೆಂಬ ಬಗೆಯೊಳಿಸೆಯೆ
ನಭದ ಪಥದೊಳಾ ಪುರಂ ಪ್ರವಾಸದಿಂದವೇರುತಿರಲು
ವಿಭವದಿಂದ ಯುಕ್ತದಿಂದ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಬರಲು
ಪಕ್ಷಮುಳ್ಳ ಗರುಡಪುರವೊ ನಡೆವುತಿರ್ಪ ಯಕ್ಷಪುರವೊ
ದಕ್ಷಯಜ್ಞನಾಶನೆನಿಪ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಜಸದ ಪುರವೊ
ಎಂದೆನುತ್ತೆ ಪ್ರಮಥರೆಯ್ದೆ ನಿಂದು ರಜತಗಿರಿಗೆ ಬಂದು

ಸಂದ ಪುರಜನಂಗಳೆಯ್ದೆ ರುದ್ರಪದಮನೆಯ್ದಿತಂದು
ಹರಿವಿರಿಂಚಿ ಸುರಪವಂದ್ಯಪಾದನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ತ್ವರಿತದಿಂದಲೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸನೊಪ್ಪುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ
ವೇದವರಿಯದಿರ್ಪ ಹೇಮಕೂಟದೊಡೆಯ ಮೆರೆದನಲ್ಲಿ
ನಾದಮೂರ್ತಿಯೆನಿಪ ಹಂಪೆಯರಸನೊಪ್ಪಿ ಮೆರೆದನಲ್ಲಿ ೧೩೦-೨೩೪

ಧರೆ ಪೊಗಳಲ್ಕಾಂಚಿಯ ಪುರ
ವೆರಸಿಯು ಸಿರಿಯಾಳ ಚಂಗಳೆಯು ಚೀಲಾಳಂ ।
ವರ ದಾದಿ ಚಂದಿಯರ್ಗಂ
ವರದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕರುಣಿ ವರಪದವಿತ್ತಂ ॥

❖❖

೩೫. ಚೇರಮನಾಯನಾರ ರಗಳೆ

೧ನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಮಾರಮದಮಥನ ಕರುಣಾ
ಪೂರಿತನಘತಿಮಿರಭಾನು ಗೌರೀವರನುಂ ।
ಕೇರಳಧರಾಧಿಪತಿಯಹ
ಚೇರಮನಂ ಮೆರೆದನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ದೇವಂ ॥

ಶ್ರೀ ಕೇರಳಾಖ್ಯರಾಜ್ಯಂ ಮೆರೆವುದಿಳೆಯೊಳಗೆ
ಲೋಕಸಂಸ್ತುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಲ್ದಿರ್ಪಳದರೊಳಗೆ
ಅರುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕಳೆಗಳ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯದು
ನೆರೆ ಮಹೋದಯನಾಮಪುರಮಲ್ಲಿ ರಂಜಿಪುದು
ಚೇರನೃಪನದನೊಲ್ದು ಧರ್ಮದಿಂ ಪಾಲಿಪಂ
ವೈರಿಗಳನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಾಪದಿಂದ ಸೋಲಿಪಂ
ತಿರುವಂಜಕಳನಾಮ ಶಿವಪುರಂ ಮೆರೆದಲ್ಲಿ
ವರವೃಷಭವಾಹನಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸುತಂತಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವುದು ಸಮಸ್ತಜನ ಮಂಗಳಪ್ರದಮೆನಿಸಿ
ಕರೆಕಂಠಭಕ್ತರ್ನಲಿವ ತವರ್ಮನೆಯೆನಿಸಿ

ಕಾಲದಲ್ಲುದ್ಭವಿಪ ಬಹುಕಳಾಘೋಷದಿಂ
ಲೋಲಕರಿಕಳಭಬೃಂಹಿತ ಘನಧ್ವಾನದಿಂ
ವನಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್ಮೊರೆವ ತುಂಬಿಗಳ ನಾದದಿಂ
ಘನತುರಗಸಂಕುಲದ ಹೇಷಾವಿರಾವದಿಂ
ವೀಣೆಗಳ ಮಧುರಮಯವಪ್ಪ ಸವಿದನಿಗಳಿಂ
ಜಾಣಿಂದೆ ಮೆರೆವ ಶಿವಗೀತವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ
ದಲ್ಲಿ ಸಾಗರದ ದನಿ ಕೇಳಬಾರದು ನೋಡೆ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಿವರ ರವಮುಣ್ಮುತಿರೆ ನೋಡೆ

ಮನೆಮನೆಗಳೊಳ್ಕೂಡೆ ಸರ್ವಸಂಪತ್ತುಗಳ್
ನೆನೆಯಲರಿದೆನಿಪಖಿಲ ಮಂಗಳದ ಪಂಕ್ತಿಗಳ್
ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳೊಳಗೆ ಪೊಸಧರ್ಮದೇಳ್ಗೆಗಳ್
ದುರ್ಮತಿಯನಿಟ್ಟೊರಸುವಾಗಮದ ಪೆರ್ಮೆಗಳ್
ಮತಮತದೊಳೋದುವ ಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಂ
ಸತೆಯಿಲ್ಲದೊಪ್ಪುವ ಮಹಾಪುಣ್ಯ ಕಥೆಗಳುಂ
ನಿಚ್ಚಲುಂ ಕುಂದವಾ ಪುರದೊಳನುರಾಗದಿಂ
ಚೆಚ್ಚರದಿನಾ ಪುರದ ವೀಧಿಗಳೊಳೊಪ್ಪದಿಂ

ನಿಧಿಯ ರಾಶಿಗಳಿರ್ಪವೇನೆಂಬೆ ವಿಭವಮಂ
ವಿಧಿ ರಚಿತ[ಮೆ]ಂದೆನುತೆ ತಂತಮ್ಮ ವಿಹಿತಮಂ
ಮೀರಲಮ್ಮದೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳ್ ನಡೆವುವೆನೆ
ತೋರಲಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆಣೆ ಜಗದೊಳಿಲ್ಲವೆನೆ
ಪೊರವೊಳಲ ಪೂಗ ಪುನ್ನಾಗ ಚೂತಂಗಳಿಂ
ನೆರೆದಿರ್ದ ಬಕುಳಸರಳೋರ್ವೀರುಹಂಗಳಿಂ
ಭೋಗಯುತಮಪ್ಪ ದ್ರಾಕ್ಷಾಮಂಟಪಂಗಳಿಂ
ನಾಗಕೇಸರ ಪಾಟಲಿಯು ಕೇಸರಂಗಳಿಂ
ದೆಸೆವುದೆನಲಾ ಪುರವನಾವ ನೆರೆ ಬಣ್ಣಿಪಂ
ಅಸಮಾಕ್ಷವಾಸಮೆನಲಾವನುರೆ ಪೊಗಳ್ದಪಂ
ನಭವನಳ್ಕಿರವ ಕೋಂಟೆಯ ಮೇರೆಯಿಂದಿರಲ್
ವಿಭವದಿಂ ಶೇಖರದ ಮಣಿಯಂತೆ ಮೆರೆದಿರಲ್
ಚಕ್ರಾದಿಮಧ್ಯದುರ್ವರೆಯಂತೆ ಪುರಮಿರಲ್
ಶಕ್ರಪುರಮಂ ವಿಭವದಿಂ ಗೆಲ್ದು ಸುಖಮಿರಲ್

ಕುಸುಮಕೇಳೀವನಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ಮೆರೆವ
ಮಿಸುಪ ಜಸದಿಂ ಮಹೋದಯಪುರದೊಳುರೆ ಮೆರೆವ
ಗೋದ ನಾಮದಿನರರೆ ಚೇರನೃಪನೊಪ್ಪಿರ್ಪ
ನಾದರಂ ಮಿಗುತೆ ಕಲಿಕಾಲಮಂ ಗೆಲುತಿರ್ಪ
ಆತನುರುಧರ್ಮವರ್ಧನನಾಗಿ ಧರ್ಮದಿಂ
ಭೂತೇಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ನಿರುಪಮಿತ ತೇಜದಿಂ
ಕುಲಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ಭೂಕಾಂತೆಯಂ
ವಿಲಸಿತಯಶಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ
ತಳೆದು ಕರಿತುರಗಾದಿ ವಿಭವಸಂಯುತಮಾದ
ಬಳಯುತ ಮಹಾಚೇರ ಕುಲದ ಪೆರ್ಚುಗೆಗಾದ

ವಖಿಳಲೋಕಶ್ರೀನಿಮಿತ್ತಮುದಯಿಸಲೊಡನೆ
ಮಖಹರನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಲೊಡನೆ

ಶ್ರೀಮಹೋದಯಪುರಂ ಸಕಲೋತ್ಸವಂಗಳಿಂ
ಸೋಮಧರಭಕ್ತವರ್ಗಕೆ ಸಂತಸಂಗಳಿಂ
ಮೆರೆದಿರಲ್ಸುರರು ಸುರಿದರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಂ
ಪರಮೆಗಳ್ಪರಿಮಳದಿನೆಯ್ದುತಿರೆ ತುಷ್ಟಿಯಂ
ದಿವ್ಯದುಂದುಭಿಗಳ ಘನಧ್ವಾನಮುಣ್ಮುತಿರೆ
ಭವ್ಯಾಗಸೋರ್ವಿಗಳನಾ ರವಂ ಮುಸುಕುತಿರೆ
ಸಕಲಜೀವಂಗಳುಂ ಸಂತಸಮನೆಯ್ದುತಿರೆ
ವಿಕಲನಾಗದೆ ಶೈವಧರ್ಮದೊಡಗೂಡುತಿರೆ

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಿ ವಾಸನಾಯೋಗದಿಂದಾಗ
ಸರ್ವಜ್ಞ ಪಾದಕಮಳವನರ್ಚಿಸುತ್ತಾಗ
ಒಳಗೆ ತೀವಿರ್ದ ಶಿವಭಕ್ತಿಭಾವದಿನಲ್ಲಿ
ಬಳಕೆಯ ಮಹಾರಾಜ್ಯಭೋಗಮಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟು ತಿರುವಂಜಕಳನಾಥಪರಿಚರ್ಯಮಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಮಿರ್ಚುತುಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾಯಮಂ
ಲೋಕನೀತಿಯನಾ ನೃಪ ಶ್ರೀಯ ವಿಭವಮಂ
ನೀಕರಿಸುತುಂ ಸ್ಥಿರಮವಲ್ಲೆನುತೆ ಸಕಲಮಂ
ಜ್ಞಾನದಿಂ ತಿಳಿದು ಪರತತ್ತ್ವಮಂ ತಾನರಿದು
ಮೋದಿಂ ನಿಚ್ಚಲೀಶನನುದಯದೊಳ್ನೆದು
ಪಾಸಿನಿಂದೆಳ್ದು ಶುಭಜಲಮುಳ್ಳ ತೀರ್ಥದೊಳ್
ಭಾಸುರಯಶಂ ಮಿಂದು ಮತ್ತಧಿಕ ಹರ್ಷದೊಳ್
ಪಾವನವಿಭೂತಿಯುಮನುದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ಭಾವದಿಂ ಶಿವಪಾದಭಕ್ತಿರಸದೊಳ್ ಕೂಡಿ
ನಿಚ್ಚಂ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯಮಂ
ಬಿಚ್ಚದತ್ಯಧಿಕ ನೆರೆ ಭರ್ಗಪರಿಚರ್ಯಮಂ
ಮಾಡುತ್ತಲರಳ್ದ ನವಸುರಭಿಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ
ನೋಡುತ್ತೆ ದಂಡೆಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಹರ್ಷಂಗಳಿಂ
ಮಜ್ಜನಜಲಂಗಳಿಂ ಪೊತ್ತು ಬರುತುಂ ಮತ್ತೆ
ಸಜ್ಜನಂ ಷಡುಸಮಾರ್ಜನೆಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತೆ

ಬಹುವಿಧದೆ ಭರ್ಗಗಚ್ಚರಿಯಮಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಮಹಿಮೆ ತಿರುಪಾಡುಗಳನಳ್ತಿಯಿಂ ಪಾಡುತ್ತೆ

ಸಾಗರದ ಹೃದಯವೆನಿಪಗ[ಳದಿಂ] ಮೆರೆದಿರ್ಪ
ರಾಗದಿಂ ಗಿರಿಸದೃಶ ಕೋಟೆಯಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪ
ಸಿರಿ ತುಳುಂಕದ ಮಹೋದಯಪುರದೊಳೊಲ್ದಿಂತು
ಪುರಹರನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ತಾನಿಂತು
ಸಂತಸದಿನಿರಲುಂ ಕ್ಷಮಾಶೀಲ ನಾಮದಿಂ
ಕಂತುಹರಭಕ್ತನೃಪನೊಪ್ಪುತಂ ಚಾಗದಿಂ
ಹರಿಚಂದನಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆನಿಸುತುಂ ಬೇಗದಿಂ
ಕರಿ ತುರಗ ಘನರಥಂಗಳೊಳಾದಿ ವಿಭವದಿಂ
ಮೆರೆವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ತಪಸಿಂಗೊಲಿದು
ಕರೆಕಂಠನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ವನಕೆ ನಡೆಯಲ್ಕಲಿದು
ಮತಿವಂತರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳನಾಲಿಸಿ ನೋಡಿ
ನುತಯಂತ್ರಮಂತ್ರದಿಂ ನಿಶ್ಚಯಮನೊಡಗೂಡಿ
ಸಕಲರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಗೋದಂ ತಕ್ಕನೆನುತಲ್ಲಿ
ವಿಕಲನಾಗದೆ ಚೇರವಂಶಮನೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
ತಿರುವಂಜಕಳದೊಡೆಯನಂ ನಲಿದು ಪೂಜಿಸುತೆ
ಪರಿಪರಿಯ ಶಿವನ ಪರಿಚರ್ಯದಿಂ ರಾಗಿಸುತೆ
ಸುಖದಿನಿರ್ಪಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಹೊರೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ್
ಮುಖಮಲರುತೆಯ್ತಂದು ಸರ್ವಪ್ರಧಾನಿಗಳ್
ಧ್ಯಾನದಿಂದಿರ್ಪ ಗೋದನನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೆ
ಮೋನದಿಂ ಕಿರಿದು ಪೊಳ್ತೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡುತ್ತೆ
ನಿಯಮಾವಸಾನದೊಳ್ ಕ್ರಮದಿಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ವಿಸ್ತರಿಸಿ
ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನುಸುರ್ದರಾತಂಗೆ ವಿನಯದಿಂ

ಸಂದ ಕೇರಳರಾಜ್ಯದಿರವ ಕೇಳ್ವಂದದಿ
ನಿನ್ನ ವಂದಿಗರಾರುಮಿಲ್ಲವೀ ಪೊಡವಿಯೊಳ್
ಮುನ್ನಂ ಕ್ಷಮಾಶೀಲನುರ್ವಿಯಂ ನೀತಿಯೊಳ್
ಪಾಲಿಸುತ ಕಾಲದೊಳ್ ತಪಸಿಂಗೆ ಮನಸಂದು
ಲೀಲೆಯಿಂ ಪರಮಾತ್ಮಸುಖದೊಳಾತಂ ನಿಂದು

ವನಕೆ ಪೋದಂ ತಪಸಿಗೆಂದು ಭೂಪಾಲಕಂ
ಘನರಾಜ್ಯದೊಡೆತನವ ಬಿಟ್ಟು ಕುಲದೀಪಕಂ
ಮೆರೆವು[ದ]ಂತಾಗಿ ನೀವೀ ರಾಜ್ಯತಂತ್ರಮಂ
ನೆರೆಯಖಿಲ ಭೂಪ್ರಜಾವರ್ಗಸಂತಾನಮಂ
ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಳುತೆಲ್ಲಮಂ ಪಾಲಿಪುದು
ದುಟ್ಟನಿಗ್ರಹರಾಗಿ ಶಿಷ್ಟರಂ ಪಾಲಿಪುದು
ನೀಮಲ್ಲದಿದಕೆ ತಕ್ಕರುಮಾರುಮಿಲ್ಲೆಂದು
ಸೋಮಧರಭಕ್ತವರ್ಯನೆ ಬಂದೆವಾವೆಂದು

ನುಡಿಯಲೊಡನವರ ಮಾತಂ ಕೇರಳಾಧಿಪಂ
ಮೇಡಪಾದಸದ್ಭಕ್ತಿಪಂಕಜ ದಿನಾಧಿಪಂ
ಕೇಳುತ್ತಲೀಶಪೂಜೆಗೆ ಮಹಾವಿಘ್ನವಿದು
ವೇಳೆಯೊಳ್ ಬಂದುದೆಂದಾತ್ಮನೊಳ್ ತಾಂ ಬಗೆದು
ಶಿವದಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಡುತೀ ನೃಪತ್ವದೊಳಿರಲ್
ಭವಕರುಣಮಪ್ಪುದೋ ತಿಳಿವೆ ನಾನೊಂದಿರಲ್

ಎನುತೆ ಶಿವನಿಳೆಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೃಡನಗ್ರದೊಳ್
ವಿನತನಾಗುತೆ ತನ್ನ ಭಾವಮಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್
ಬಿನ್ನಯಿಸಲೊಡನಾ ಶಿವಂ ಮಹಾಕರುಣದೊಳ್
ಮನ್ನಿಸುತೆ ನುಡಿದನೆಲೆ ಮದ್ದಾಸಭಾವದೊಳ್
ಪಲಕಾಲಮುರ್ವರೆಯನಳ್ತಿಯಿಂ ಪಾಲಿಪುದು
ವಿಲಯವಿಲ್ಲದೆ ಶತ್ರುಕುಲಮ ನೀಂ ಸೋಲಿಪುದು ೧೩೦

ಎನಲೀಶನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೇಳ್ದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ
ಘನಮಹಿಮನಪ್ಪ ಶಿವನಡಿಗಳುರು ದಾಸ್ಯಮಂ
ವಿಜ್ಞಾನಮಂ ಚರಾಚರಜಗತ್ಕಾರ್ಯಮಂ
ಸುಜ್ಞಾನಮಂ ಬೋಧೆಯಂ ಸಕಲಶೌರ್ಯಮಂ
ವಿಜಯಮನುದಾರತ್ವಮಂ ಬಾಹುತೇಜಮಂ
ಗಜಮುಖ್ಯಬಲಮನುರು ಧನಧಾನ್ಯನಿಕರಮಂ
ಮತ್ತುಳಿದ ರಾಜ್ಯವಿಭವವನಲ್ಲಿ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಕರುಣದಿಂದವಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು
ದೇವಂಗೆ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಭಾವದಿಂ ಬಲವರುತ್ತಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ೧೪೦

ಶಿವನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಂ ವಿಘ್ನಮಾಗಿಯುಂ
ಭವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆನಗೆ ಮಿಗೆ ಬಂದುದಾಗಿಯುಂ
ದೋಷಮಲ್ಲೆನುತಲ್ಲಿ ಮಣಿಮಕುಟಕರ್ನೆರೆದು
ವೇಷದಿಂದೊಪ್ಪಿರಲಮಾತ್ಯರೆಲ್ಲರ್ನೆರೆದು
ಪೊಡಮಡುತಲಂತದಕೆ ತಕ್ಕ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ
ತಡೆಯದೆ ನೆಗಳ್ದರೇನೆಂಬೆ ವಿಭವಂಗಳಂ
ಶುಭಲಗ್ನಮುಳ್ಳ ದಿನದೊಳು ಸರ್ವಮಂ ಕೂಡಿ
ವಿಭವದಿಂ ತೀರ್ಥಜಲದಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿ
ಸರ್ವರುಂ ಪೊಡವಂಟು ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಕುಡುತಲಿರೆ
ಶರ್ವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಲ್ಲಿ ಮಕುಟಮಂ ಧರಿಸುತಿರೆ ೧೫೦
ಘನವಿಧದ ವಾದ್ಯಘೋಷಂ ಪೊಣ್ಮುತಿರಲಲ್ಲಿ
ವಿನಯದಿಂ ಸರ್ವ ಭೂಭಾರಮಂ ತಳೆದಲ್ಲಿ
ಮೆರೆದಿರ್ದನಪ್ರತಿಮ ತೇಜೋವಿರಾಜಿತಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದನತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಕುಲ ಶೋಭಿತಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದಿ ಗೋದಕುಲಕಮಲರವಿರಾಜಿತಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದ ಚೇರನೃಪ ಶಿವಭಕ್ತಿಪೂರಿತಂ
ಇಂತು ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಮಿಗೆಯೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಸಂತತಂ ಚೇರನೃಪ ಶಿವಸುಖದೊಳಾಳುತಿರೆ ೧೫೮

೨ನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಇಂತು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸದಾಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ದೇವಾಲಯಮಂ ಬಲವಂದು ಶಿವಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಜಯಕುಂಜರಮನೇರುತ್ತಂ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಗಳ ನೆಳಲೊಳ್ ಧವಳಚಾಮರಂಗಳಿಂದಂ ಪರಿಜ್ಯಮಾನನಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂ ಸಾವಂತರಿಂ ರಾಯರಾವುತರಿಂ ರಾಜಪುತ್ರರ್ಕಳಿಂ ನಾನಾಬಿರುದಿನ ಭಟರ್ಕಳಿಂ ಕವಿಗಮಕಿ ವಾದಿವಾಗ್ಮಿಗಳಿಂ ಕಯ್ಯೆತ್ತಿ ಪೊಗಳ್ವ ಕೈವಾರಿಗಳಿಂ ಪೊಡೆವ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ ಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಘೋಷಂಗಳಿಂ ಅರಿರಾಜಗಜಕಂಠೀರವನೆಂದು ಕರೆವ ಕಹಳಾರವಂಗಳಿಂದ ನಾನಾ ತೆರದ ವಿಳಾಸಿನಿಯರಿಂ ಪುರೋಹಿತರಿಂ ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿ ಮೊದಲಾದ ದಂಡನಾಥರ್ವೆರಸು ಪುರಮಂ ಬಲವಂದು ರಾಜವೀಥಿಯಂ ಪುಗುತರ್ಪಾಗಳ್

ಮುಂದೊರ್ವ ರಜಕಂ ಮುಂ ಪೊತ್ತ ವಸ್ತ್ರಶೋಧನಸಾಧನಂಗಳ್ ಮಳೆಯಿಂ ನಾಂದು ಸರ್ವಾಂಗದೊಳೊ[ಸರು]ತ್ತುಮಾ ದ್ರವಮೆಲ್ಲಮಾರಲದರಿಂದಾ ರಜಕಂ ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳಿತನಾದಂತೆ ಮೆರೆಯಲುರ್ವೀಶ್ವರಂ ಶಿವಭಕ್ತನೆಂದೆ ಮನದೊಳ್ಬಗೆದು ಗಜೇಂದ್ರದಿಂದವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿ ಬೇಗದಿಂದಿದಿರಾಗಿ ಪೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೆಲಸಾರ್ದು ನಿಂತಿರ್ದು ಘನತರ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಲೊಡನಾ ರಜಕಂ ಭೀತನಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಂ ಭೂಪಂಗೆ ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ.

ನಾನಪ್ಪೊಡೀ ಪುರದೊಳಸಗಕುಲದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ಬಂಟನಪ್ಪೆನ್ನು ವನಾರೆಂದರಿಯದಿಂತು ಮಾಳ್ಪರೇ ಎನಲೊಡನಾ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ ಕಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದಿಂತೆಂದಂ–

ಶಿವ ನೀವೆಮಗೆ ಭಸ್ಮಧಾರಿಗಳೆನಿಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತವೇಷಮಂ ನೆನೆಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರಪ್ಪುದರಿಂದಾ ಚೇರಾನ್ವಯದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ದಾಸನೆಂದು ನುಡಿವುತ್ತಂ ನಿಮಗೆ ಭಯಮಾವುದುಮಿಲ್ಲಮೆನೆ ಬಿಜಯಂ ಮಾಡಿಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲ್–

ಆ ನೃಪನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ಸಕಲಪ್ರಧಾನಿಗಳ್ಕಂಡು ಶಿರಂಗಳೊಳ್ ಕರಂಗಳಂ ಸೇರಿಸಿ ಭೂಪನಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿರಲಾ ನೃಪನೊರತೊಗುವ ಮದಪ್ರವಾಹಮಂ ಮೆರೆವ ಗಂಧಗಜಮಸ್ತಕಮನೇರಿ ಗುಡಿತೋರಣ ಪತಾಕೆಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ಪುರವೀಧಿಯೊಳೆಳ್ತರುತ್ತುಂ ಬಹುವಿಧಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ರಾಜಗೃಹದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಜೇಂದ್ರದಿಂದಿಳಿದು ಮಣಿಮಯಾಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದೊಳ್ಮೆರೆವ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನ ದೊಳುದಯಾದ್ರಿಯ ಶಿಖರದೊಳ್ಮೆರೆವ ದಿವಾಕರನಂತೊಪ್ಪುತುಂ ಕೀರ್ತಿಸಮುದ್ರ ದೊಳುದಯಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಮಂಡಲಮಿದೆಂಬಂತೆ ಕಾಂತೆಯರಿಕ್ಕುವ ಧವಳಚಾಮರಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತುಂ ಪೊಡಮಡುವರಸುಮಕ್ಕಳ ಮಕುಟ ಖಚಿತಮಣಿಗಣ ಮರೀಚಿಮಾಲಾವಿರಾಜಿತ ಚರಣನುಮಾಗುತುದಾರ ಶ್ರೀಯಿಂ ಮೆರೆವ ವೀರ ಚೇರಭೂಪಾಲಂ ಸಂತಸದಿನಿರುತ್ತುಂ–

ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರೆಂಬಿರ್ವರ್ ಭೂಪರೊಳ್ ಸ್ನೇಹಮಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ತಾನವರ್ಗೆ ಪಿರಿಯನಾಗಿ ಲೊಕದೊಳ್ ನಿರಪಾಯಮಪ್ಪಂತು ನೀತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಂ ಪೌರುಷಮಾರ್ಗದಿಂ ಶತ್ರುಗಳಿಂ ಕಪ್ಪಮಂ ಕೊಳುತ್ತುಂ ಬಾಹ್ಯಭ್ಯಂತರದೊಳಿರ್ದ ವೈರಿಗಳಂ ಗೆಲ್ದು ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೆರ್ಚಿಸಿ ವೇದಂಗಳಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಭೂಭುಜನೆಮಗೆ ರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗಫಲಮುಮೆನ್ನ ತಪಃಫಲಮೆನಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಿಯುಂ ಶಿವನಡಿದಾವರೆಗಳೆಂದೆ ಬಗೆವುತ್ತುಂ ಸಮುದ್ರಪರ್ಯಂತಮಪ್ಪ ಭೂಮಂಡಲಮನೇಕಚ್ಛತ್ರದಿಂದಾಳುತ್ತುಂ ನಿಚ್ಚಲುಂ ಸುರಭಿಸಲಿಲಂಗಳಿಂ ಪೊಸತಪ್ಪ ಪೂಮಾಲೆಗಳಿಂದೊಳಿತಪ್ಪ ಧೂಪದೀಪಂಗಳಿಂ ಷಡ್ರಸಾಯನಮಪ್ಪ ನವ್ಯನೈವೇದ್ಯಂಗಳಿಂದುಳಿದ ಬಹುವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಶಿವನನರ್ಚಿಸುತ್ತಂ ಹೃದಯದೊಳತ್ಯಾನಂದಮಂ ತಳೆವುತಾತಂ ಪ್ರತಿದಿನಮೀಶ ಪೂಜಾಸಮಯದೊಳ್ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಸದಾಶಿವನ ಪಾದದಂದುಗೆಯುಲಿಯೆ ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳುತ್ತುಂ ಶಿವನ ಕೃಪೆಗೆ ಮನದೊಳ್ಮೆಚ್ಚುತುಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರ್ಥಿಗಳ್ಗೆ ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿಯಂ ಸುರಿಸುತ್ತಂ ಕಾಳಗದೊಳರಿ ಭಟರಂ ಗೆಲುತ್ತುಂ ಸುರನುತನುಮಪ್ಪ ದೇವಂಗೆ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳ ಮಾಡುತ್ತುಮಿಂತು ನಾನಾವಿಧ ಸದ್ಧರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದೀಶನಂ ತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತುಂ ಚೇರಭೂಪಂ ಸಂತಸದೊಳಿರುತ್ತಿರಲಾ ದಿನಂಗಳೊಳ್

ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾದ ಮಧುರಾಪುರದೊಡೆಯನೆನಿಪ ಶ್ರೀ ವಾಲಮುಖದೇವನ ಮುಖಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಭದ್ರನೆನಿಪೂರ್ವ ಗಾಯಕನೆಳ್ತಂದು ಖಾವುಳ ನಾರಾಟ ಬೊಂಬಾಳ ಪೇಶಲಂಗಳೆಂಬ ಶ್ರುತಿಚಮತ್ಕಾರಂಗಳಿಂ ಮಧುರಮಯಮಪ್ಪ ವೀಣಾನಾದಂಗಳಿಂದ ನಾದಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪ ಸದಾಶಿವಂಗೆ ನಾದಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲೊಡಂ ಸದಾಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಮಾತಂಗೆ ಕರುಣದಿಂ ಸಮಸ್ತೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಕುಡಲ್ಬಗೆದಿರುಳು ಕನಸಿನೊಳ್ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತ್ತಮಿಂತೆಂದನಲೆ ಭದ್ರಗಾಯಕ ನೀನೆನ್ನ ಭಕ್ತನಪ್ಪ ಚೇರಮಹೀಪತಿಯೆಡೆಗೆ ಪೋಗಲೊಡನಾತಂ ನಿನಗೆ ಬಹುಸುವರ್ಣಂಗಳಂ ನಾನಾ ರತ್ನಂಗಳುಮಂ ಪೊಸತಪ್ಪ ದುಕೂಲಂಗಳಂ ಧಾನ್ಯಂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವಿಭವಮಂ ನೀಂ

ಕುಡುವುದೆಂದು ನಾನಾತಂಗೆ ಪತ್ರಮಂ ಕೊಟ್ಟಪೆನೆಂದೀತಂಗೆ ಪೇಳ್ದು, ಮತ್ತಂ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಂದ್ರಚೂಡನಪ್ಪ ಸದಾಶಿವಂಗೆ ಪ್ರಿಯಕಿಂಕರನಪ್ಪ ಚೇರಭೂಪಂಗೆ ನಿರೂಪ:

ಎನ್ನ ಭಕ್ತನಪ್ಪ ಭದ್ರವೇಸರ ಗಾಯಕಂಗೆ ರಾಜ್ಯಂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ನೀಯೋಲೆಗಂಡಾಕ್ಷಣಂ ಬೇಗಂ ಕುಡುವುದೆಂದು ಪತ್ರಮಂ ಬರೆದಾ ಗಾಯಕಂಗೆ ಕುಡಲವಂ ಕಯ್ಕೊಂಡೆಳ್ದುದಯಸಮಯದೊಳತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಶ್ರೀ ವಾಲಮುಖದೇವಂಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟು ಕೇರಳದೇಶಕ್ಕೆಳ್ತಂದು ಮಹೋದಯಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವೃಷಧ್ವಜತೋರಣಂಗಳಿಂದ ಮೆರೆವ ದ್ವಾರದೇಶದೊಳ್ನಿಂದು ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಂ ತನ್ನ ಕಜ್ಜಮನರಸಂಗರುಹಿಸಲೊಡನಾ ನೃಪಂ ಕೇಳ್ದಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ಕರೆಯಿಮೆನಲಾ ಗಾಯಕಂ ಶಿವಶಾಸನಂ ಕರದೊಳೊಪ್ಪುತುಂ ಬಂದು ನೃಪನಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವಂದಿಸಲೊಡಂ ನೃಪಂ ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತನೆಂಬುದನರಿದು ಇದಿರೆಳ್ದು ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಆನಂದಬಾಷ್ಪಗಳಂ ತಳೆದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ನುಡಿಸುತುಂ ಚೇರಭೂಪಾಲಕಂ ಪಲವು ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಭದ್ರಗಾಯಕಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟಿಂತೆಂದಂ

ನಾನೊರ್ವ ಭಕ್ತನೆಂದು ನೀವು ಬರಲ್ಬರ್ಪುದೇ? ನಿಮ್ಮ ದಾಸರ ದಾಸನೆಂದು ಎನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಶಾಸನಮಂ ಕೊಂಡೆಳ್ತಂದಿರಾಂ ಧನ್ಯನಾದೆನೆನಲಾ ಗಾಯಕನರಸಂಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವೃಷಧ್ವಜಂ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಹೇಮಶಾಸನಮನಾ ನೃಪಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಸ್ತಕದೊಳ್ತಳೆದು ನಲಿನಲಿದು ಕುಣಿಕುಣಿದು ಮಾತುಮಾತಿಂಗೆ ಗದ್ಗದಿಸುತ್ತೆ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ಪುಳಕಾಂಕುರಂಗಳಂ ತಳೆವುತ್ತಂ ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪೊರೆದಿರ್ದ ಪ್ರದೇಶದೊಳಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬುಗಳ ಸುರಿವುತ್ತುಮಡಿಗಡಿಗೆ ಭೂಮಿಯೊಳ್ಬಿಳ್ದು ಬಿಳ್ದು ಶ್ರೀಶಾಸನಕ್ಕೆ ಪೊಡಮಡುತ್ತುಂ ಧಾರಾಧರವೆನಿಪ್ಪ ಕರಂಗಳಿಂ ಶಾಸನಪತ್ರಿಕೆಗಳಂ ತೆಗೆದೋದಿ ದೇವನ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಂಡಾರದ ಮನೆಯೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕಾಚಾರ್ಯರ್ಗಂ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ಗಂ ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರದೊಳ್ ರತ್ನಮುಖ್ಯಮಾದಿಯಾದ ವಸ್ತುಜಾತಮುಂಟವಂ ಬೇಗದಿಂ ಕೊಂಡುಬಂದು ಭದ್ರಗಾಯಕಂಗೀವುದೆಂದು ನಿಯಾಮಿಸಲ್ಕಾಗಳು,

ನೃಪಜಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಭಂಡಾರದ ಮನೆಯೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ಪರಿಚಾರಕರಿಂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧನಭಾರಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ಚೇರಮನೃಪನ ಮುಂದೊಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕೆಲಸಾರ್ದು ನಿಂದಿರಲೊಡನಾ ಚೇರನೃಪನಾ ಸಮಸ್ತಧನಸಂಚಯಮಂ ಭದ್ರಗಾಯಕಂಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೋರಿಸುತ್ತಲಿರದೆ ಮತ್ತಂ ಮಾತಂಗತುರಂಗಸುಭಟಾನ್ವಿತಮಾದ ರಾಜ್ಯಸ್ತ್ರೀಯನೆನಗೀವುದೆಂದು ನುಡಿಯಲೊಡನಾ ಭೂಪನಂತೆಗೆಯ್ಯಲ್ ಭದ್ರಂ ಚೇರನೃಪನಿತ್ತ ಬಹುಧನಸಂಚಯಮಂ ಕಂಡು ಹರುಷವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಂಕುತಾ ಭೂಭುಜನಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿಂತೆಂದನೆನ್ನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಧನಮಂ ನೀಂ ಕೊಟ್ಟೆ, ಅದರಿನಿನಿತೆ ಸಾಲ್ವುದೀ ರಾಜ್ಯಂ ನಿನಗಿರಲಾನೊಲ್ಲೆಂ ಶಿವನಡಿಗಳಾಣೆಯೆಂದು ನುಡಿವುತ್ತುಂ ವಿನಯದಿಂ ಪೊಡಮಡಲೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಭೂಪಂ ಮೀರಲಂಜುತ್ತೆಯಾ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂ ಪತಿಕರಿಸಲೊಡನಾ ಭದ್ರಗಾಯಕನಾಧನದರ ಪೊರೆಗಳಂ ಪರಿಚಾರಕರ ಕಯ್ಯೊಳ್ಪೊರಿಸಿ ನಡೆವುತ್ತಿರಲವನಿ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರಲ್ ಮುದಮುದಿತನಪ್ಪ ಗಜಮನೇರಿ ಅರಸನಿತ್ತ ನಿಜಪರಿಚಾರಕರಿಂ ದೋಲೈಸಿಕೊಳುತ್ತೆ ಮಹೋದಯಪುರಮಂ ಪೊರಮಡಲೊಡನೆ ಭದ್ರಗಾಯಕನಂ ಕಳುಪಲ್ಕೆಳ್ತರ್ಪ ಚೇರಭೂಪಾಲನಂ ಪೊರವೊಳಲಿಂ ಪಿಂತಕ್ಕೆ ಕಳುಪುತ್ತುಂ ಮತ್ತಂ ಅಶ್ರುಲೋಚನನಪ್ಪಾತಂಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಂ ಭದ್ರಗಾಯಕಂ ಮಧುರಾಪುರಕ್ಕೆ ಪೋದನ್.

ಇತ್ತಲರಸಂ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬಳಿಯಂ ಇಂದುಮೌಳಿಯ ಪಾದಪಂಕಜೈಕಭಕ್ತಿನಿರತನಾಗಿ ಸಂತಸದಿಂ ಪಲಕೆಲವು ಕಾಲಂಗಳಂ ಕಳಿವುತ್ತುಂ ಗಂಗಾನದಿವಿರಾಜಮಾನಜಟಾಜೂಟನುಮಪ್ಪ ಸದಾಶಿವನ ಪರಿಚರ್ಯಮನಲ್ಲದೇನುಮನರಿಯದಿರ್ಪಿನಮೊಂದು ದೆವಸಂ,

ಪೂಜಾವಿಧಿಯಿಂ ಮಹೇಶ್ವರನನರ್ಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಂದುಗೆಗಳುಲಿಪು ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಲಾಗದಿರಲ್ ಚೇರಭೂಪಂ ಭಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾಗಿ ನಾಂ ಮಾಳ್ಪ ಪೂಜೆಯೊಳ್ತಪ್ಪಿದೆನೋ ಫಲಮಂ ಬಯಸಿದೆನೋ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಮುಂದೆ ಬರಲುದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡಿದೆನೋ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಭೂತಿಯಂ ಭೂಮಿಯೊಳ್ಕೆದರಿದೆನೋ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬೇಳ್ಪ ವಸ್ತುವಂ ಕುಡದೆ ಪೊರನೊಂಕಿಸಿದೆನೋ ಅಲ್ಲದೊಡಮಿಂತೇಕಾದಪ್ಪುದೆಂದೊರೆಯಿಂ ಖಡ್ಗಮಂ ತೆಗೆದುರಸ್ಥಲದೊಳಾನಿಸಲೊಡನಾಗಳೆ ಶಿವನ ಪಾದದಂದುಗೆಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತಿರೆ ಖಡ್ಗಮನಿರಿಸಿ ಮೃಡಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟಳ್ಕರಿಂ ನುತಿಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ,

ವೇದಕ್ಕಂ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮರಿಗಗೋಚರನೆನಿಪ್ಪ ನೀನೇಂ ಕಾರಣಂ ಕರುಣದಿಂ ಮುನ್ನಿ[ನಂ]ತೆ ಗೆಯ್ಯದೆ ತಡೆದೆಯೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದು ವಾಙ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರನಪ್ಪ ಶಿವಂ ಅದಂ ಕೇಳ್ದರಸಂಗಾಕಾಶ ವಾಕ್ಕಿನಿಂದಿಂತೆಂದಂ: ಪೊನ್ನಾಂಬಲದೊಳಖಂಡತಾಂಡವಾನಂದನಾಗಿರ್ದೆನ್ನಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ತಿರುಪಾಡಂ ಪಾಡಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲಾನದಕ್ಕೆಳಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರ್ಪನ್ನಮಿನಿತು ವಿಲಂಬಮಾದುದೆನಲಾ ಚೇರನದಕ್ಕಚ್ಚರಿವಡುತ್ತೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದೊಳ್ತಾಂಡವವಾಡುವ ಶಿವಂಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದತಿ ಕೌತುಕದಿಂ ಚೋಳಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಪೋಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಕುಲಸಂಪತ್ತಿನಿಂ ಪ್ರಧಾನಿಗಳರುಪಲೊಡನವಜ್ಯೋತಿಷಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದರಪ್ಪ ಜೋಯಿಸರಂ ಕರೆದು ಪ್ರಯಾಣದಿವಸಮಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸ್ಲಿದರ್, ಇತ್ತಲರಸನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ವೀಧಿವೀಧಿಗಳೊಳ್ ಪ್ರಯಾಣಮಂಗಳ ಸಮಯಮಂ ಸಾರಲಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಸುಹೃದ್ವರರುಂ ಪಾಂಡ್ಯರುಂ ಸುಭಟಸಂತಾನಮುಂ ನಾಡಪ್ರಜ್ಞೆಗಳುಂ ಚೋಳದೇಶ ನಿರೀಕ್ಷಣಾರ್ಥಮಾಗಿಯತಿಸಂತಸದಿಂ ಬಹುವಿಧಮಪ್ಪ ಸಿಂಗರಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ತಿರುವಂಜಕಳದ ತಿರುವೀಧಿಗಳೊಳು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ, ನೃಪನ ಬರವಂ ಪಾರಿ ನಿಂತಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಜೋಯಿಸರಿತ್ತ ಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಚೇರನೃಪಂ ತಿರುವಂಜಕಳಾಧೀಶ್ವರಂಗೆ ಪೊಡವಟ್ಟುಮಳ್ಕರಿಂ ಬಲವಂದು ಈಶ್ವರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಗಂಡಸ್ಥಲದೊಳ್ಸುರಿವ ಮದಸಮುದ್ರ ದೊಳೊಪ್ಪುವ ಗಜೇಂದ್ರಮಂ ಆರೋಹಿಸಿ ರವಿಶಶಿಗಳ್ಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಾನಮಾದುತ್ತುಂಗ ಹರ್ಮ್ಯಂಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ಮಹೋದಯಪುರದಿಂ ಪೊರಮಡಲೊಡಂ,

ಆತನ ಬಳಿಸಂದು ಕೇರಳೋರ್ವೀಧರಂಗಳಂತೆ ಕರಿಘಟೆಗಳ್ನಡೆಯಲುಂ ಪರ್ವತದುನ್ನತಮಪ್ಪವ ನೊಡ್ಡಿಸಿದಂತೆ ಬಹಳ ಸೇನಾವೀರರುಂ ಪಿಂತೆ ಪೋಗಲುಂ ಅಭಂಗಬಲಸಮುದ್ರದ ತೋರಮಪ್ಪ ತೆರೆಗಳಂತೆ ಕುಣಿದಾಡುತಿರ್ಪ ತುರಂಗಬಲಮುಂ ರವಿರಥಕ್ಕಿಂದಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ರಥಂಗಳುಂ ಪಿಂತೆ ಪಡಸಲಿಸಿ ಬರಲಾ ಚತುರಂಗಸೇನಾಭಾರದಿಂದವನಿ ಕುಸಿವುತ್ತಿರಲಿಂಬಾಗಿರ್ದು ಸರ್ವಪ್ರದೇಶಂಗಳುಂ ಬಲಂಗಳಿಂ ತೀವಿರಲರಸಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಕೇರಳದೇಶದ ಸೀಮೆಯಂ ದಾಂಟಿ ಮತ್ತಂ ಕೋವಿದರಪ್ಪ ಕೆಲಬರ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಪಿಂತಕ್ಕೆ ಕಳುಪುತ್ತಲುಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತಂ ಕೊಂಕದೇಶಂಗಳನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಜಲಕೇಳಿಯಾಡುವ ಸುರಕಾಂತೆಯರ ಕುಚಪರ್ವತಂಗಳಿಂ ಪರಿಮರಿಯಾದುದಕಂಗಳುಳ್ಳ ಕಾವೇರೀನದಿಯ ಪ್ರಾಂತದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚೋಳಮಂಡಲದ ಕೊಂಕದೇಶದ

ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಮನರಸನೆಯ್ದಿ ಧರಾಧರಭೂಮಿಯ ಬಲಸಹಿತಮಾತನೆಯ್ದಿದನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿದಿರ್ಗೊಂಡರಾಗಳ್,

ಪಯಣಪಯಣಂಗಳೊಳ್ ವಿಗತಗರ್ವರಾಗಿ ಪರ್ವತಂಗಳೊಳಿರ್ಪ ವನಚರರ್ ಕಾಣಿಕೆಯಂ ಕುಡಲ್ಕೆ ಕೊಳುತುಂ ಕಿರುಗಲ್ಗಳಿಂ ಗಟ್ಟಮಾಗಿರ್ದ ಸ್ಥಲಂಗಳಂ ಕುಟಿಲಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ತದಡವಿಯ ಹಳ್ಳಂಗಳಂ ಶಿಲಾಸಂಘಾತಂಗಳಿಂದಡ್ಡಮಾದ ಪರ್ವತಂಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಬಟ್ಟೆಗಳೊಳ್ಮೆರೆವ ನಾನಾ ಶಿವಸ್ಥಾನಂಗಳ್ಗೆರಗುತ್ತಂ ನಡೆತಂದು ಕಾವೇರಿಯನೆಯ್ದುತ್ತದರ ಪುಣ್ಯೋದಕದೊಳ್ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಉತ್ತಮತೀರಮಾರ್ಗದಿಂ ವ್ಯಾಘ್ರಪುರಕ್ಕಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪುಗುತ್ತಲಾ ಪುರಪ್ರಾಂತ ಮನೆಯ್ದಲೊಡಂ,

ಆತನಂ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯಂ ಕಾಣ್ಕೆಗೊಡುತುಂ ನೃಪನವರ್ಗೆ ಪೊಡಮಡುತುಂ ಮತ್ತಮವರೊಳೊಡಗೂಡಿ ಪುರಮಂ ಪುಗುತ್ತೆ ಮಹಾವೀಧಿಗಳ್ಕರಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟತಿಸಂತಸದಿಂದಾಪ್ತರೊಡನೆಳ್ತರುತ್ತುಭಯ ಪಕ್ಷಾಂತರಂಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ಶ್ರೀಗೋಪುರಮನೆಯ್ದಿ ಕಂಡು ಪರಮಹರುಷದಿಂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತಾನಂದಬಾಷ್ಪಲುಳಿತೇಕ್ಷಣನಾಗಿ ಬಲವಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು, ಸಮಸ್ತಭುವನಾಧಿಪತಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿರ್ಪ ಸದಾಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಮಹಾತಾಂಡವದೊಳೀಶ ನಡಿಗಳಂ ಕಂಡು ಧನ್ಯನಾಗುತ್ತುಂ–

ವಿಷಮಂ ಗಳದೊಳ್ಧರಿಸಿ ಸುರರಿಂಗಮೃತಮನಿತ್ತು ತಣಿಪಿ ಮತ್ತಂ ಮರ್ತ್ಯರಂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾತಾಂಡವಸುಖರಸಂಗಳಿಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಮೆರೆವನೆಂದಿಂತು ಮಹೇಶನಂ ಮಂಗಳಮಯಮಪ್ಪ ಕರುಣಮಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತುಂ, ಪೊನ್ನ ಸೋಪಾನದೊಳ್ನಿಂದು ಸಂತೋಷಾಮೃತಸಮುದ್ರದೊಳ್ಮುಳುಂಗಿ ದಿವ್ಯಸಾರಸ್ವತ ಸೌರಂಭಭರಿತಮಾದ ಶ್ರೀಕರಪ್ರಬಂಧಮಂ ಪಾಡಿ, ಹೇಮಸಭಾನಟನಪ್ಪ ಶಿವಂಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ–

ಆ ಶ್ರೀಕರಸೂಕ್ತಿಮಾಲೆಯಂ ಸಭಾನಟಂ ಕೇಳ್ದು ಪೆಚ್ಚುತ್ತಂ ತನ್ನ ಪಾದಾಂದುಕಾ ರವಮಂ ನಿಜಭಕ್ತಂಗೆ ಕೇಳಿಸಲೊಡನಾತನದಂ ಕೇಳುತ್ತೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದಾನಂದಮಹಾಲಾಭಮಂ ಪಡೆದು, ಸಕಲಪೂಜಾವಿಧಿಗಳೊಳ್ ಶಿವಂಗೆ ನಮಿಸುತ್ತಮೀಶಾವಿಯುಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿ ದೇವಾಲಯಂ ಪೊರವಟ್ಟು, ಪುರದ ಪೊರವೊಳಲೊಳ್ ಸಮೆದಿರ್ದ ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮತ್ತಂ ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಂ ಶಿವನ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಮನೋರಥಮನೀವ ಶರ್ವನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಪಲವು ಕಾಲಂಗಳ್ನಿಮಿಷಂಗಳಾಗಿ ಕಳಿದು, ನಂಬಿಯಣ್ಣನಾ ತಿರುಪಾಡುಗಳ ಕೇಳುತ್ತಲಾಂ ತಡೆದೆನೆಂದು ಪೇಳ್ದ ಶಿವನ ಪೂರ್ವದ ನುಡಿಯಂ ಚೇರಭೂಪಂ ನೆನೆದು, ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದತಿ ಕೌತುಕದಿಂ ಹರ್ಷಯುಕ್ತನಾಗಿ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ಪೋಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಶಿವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪರಮಸೀಮೆಯೆಂದೆನಿಸಿದ ವ್ಯಾಘ್ರಪುರದ ಸೀಮೆಗಳ್ಕರಿಂ ನಮಿಸುತ್ತಂ ಚಿ[ನ್ನ]ದ ಸಭಾನಟನ ಪಾದಾಂಬುಜಂಗಳಂ ಚಿತ್ತದೊಳಚ್ಚೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು, ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟು ಸಮಸ್ತಚತುರಂಗಸೇನೆಯಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಿರುವಾರೂರತ್ತಲಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬರೆವರೆ–

೩ನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಇಂತು ಪೋಗೆವೋಗೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾದುದರರೆ
ಕಂತುಹರಕುಮಾರ ಜ್ಞಾನಮುನಿನಿವಾಸಮೆನಿಸುತರರೆ

ಚಂಪೆಯೆಂಬ ಪುರವಿರಲ್ಕೆ ನಮಿಸುತದಕೆ ಮುಂತೆ ಮತ್ತೆ
ಸೊಂಪಿನಿಂದೆ ಮೆರೆವ ಬಹು ಮಹೇಶತೀರ್ಥಮಿರಲು ಮತ್ತೆ
ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಗೆಯ್ದು ಲಿಂಗದರ್ಶನವನು ಮಾಡಿ
ಸೊಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಚೋಳದೇಶದೊಳಗೆ ಮೆರೆವ ಶಿವನ ಪಾಡಿ
ನೋಡುತುಂ ಕವೇರಕನ್ನೆಯಂ ಸುಖಂಗಳಿಂದೆ ದಾಂಟಿ
ಪಾಡುತುಂ ಶಿವಂಗೆ ಪೊಡಮಡುತ್ತೆ ಹರುಷಜಲಮನೀಂಟಿ
ಪ್ರಳಯವಾರ್ಧಿ ಮೇರೆದಪ್ಪಿಯಳಿಯದುಳಿದು ನಿತ್ಯಮೆನಿಸಿ
ಪಳಿಯ ನುಡಿಗಳಂಟದಿಳೆಗೆ ಪರಮಧರ್ಮಸೀಮೆಯೆನಿಸಿ

ಮೆರೆವ ಪುರದಲೊಲಿದು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿರಲು ನೋಡಲೆಂದು
ಹೆರೆಯ ಸೂಡಿದನ ಸುಭಕ್ತನೆನಿಪ ಚೇರಭೂಪನಂದು
ಕಮಳವಾಸಮೆನಿಪ ಪುರಮನಳ್ಕರಿಂದೆ ಕಾಣಲಲ್ಲಿ
ವಿಮಲಗುಣನೆನಪ್ಪ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೊಲಿದು ಪಾಡುತಲ್ಲಿ
ಶಿವನ ಕೃಪೆಯೊಳಧಿಕ ಧನಮನೊಪ್ಪದಿಂದಲಲ್ಲಿ ಪಡೆದು
ನವ ದುಕೂಲಮಣಿವಿಭೂಷಣಂಗಳೊಳ್ಳಿತಪ್ಪವರಿದು
ಪರಿಮಳಿಪ್ಪ ಕುಂಕುಮಾದಿ ಸಕಲಗಂಧಕುಲಮನೊಲಿದು
ಕರಿ ತುರಂಗ ಗ್ರಾಮ ಪೊನ್ನ ಬಾಳನೊಂದನಲ್ಲಿ ನಲಿದು
ಮತ್ತೆ ಮಿಕ್ಕು ವಿಭವಮಂ ಮಹೇಶಕೃಪೆಯೊಳೆಯ್ದೆ ಪಡೆದು
ಚಿತ್ತಜಾರಿ ತಾಣಗಳನು ನಡುವೆ ನೋಡಿ ನಮಿಸುತೊಲಿದು

ನಿಜಪುರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಚೇರನದರ ಪಕ್ಕಕೆಯ್ದಿ ನಿಲಲು
ದ್ವಿಜಕುಲಾದಿಯೆನಿಪ ನಂಬಿಯಣ್ಣನರಿದು ಇದಿರುಗೊಳಲು
ಚೇರಭೂಪನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಗೊಲ್ದು ಪೊಡಮಡಲ್ಕೆ
ಬೇರುವರಿದ ಮೋಹದಿಂದೆ ನಮಿಸುವರಸ ಮಾಣಿಸಲ್ಕೆ
ವಿನಯದಿಂದೆ ಶಿರಮನೆತ್ತಿ ಬಲುಪಿನಿಂದಲಪ್ಪಿಕೊಳಲು
ತನುವಿವೆರಡು ಜೀವಮೊಂದೆ ಭೇದಮಿಲ್ಲಮಿವರೊಳೆನಲು
ನಂಬಿಯಂ ನೃಪಾಲನಾತ್ಮ ಬಾಹುಯುಗದಿನಪ್ಪಿಕೊಳಲು
ಇಂಬಿನಿಂದಲಪರ್ವರೊರ್ವರಧಿಕ ಸುಖಮನಾಳ್ದು ನಿಲಲು

ಇರಲು ನೋಳ್ಪರೆಯ್ದೆ ಹರುಷಯುಕ್ತರಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಪೊಗಳೆ
ಚರಿತದಿಂದ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ಪುಳಕನಿಕರವೆಯ್ದೆ ನೆಗಳೆ
ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರಲ್ಕೆ ಚೇರ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೆಂಬರಲ್ಲಿ
ಕಣ್ಣಮೂರರವನ ಭಕ್ತರೊಪ್ಪದಿಂದ ನಲಿವುತಲ್ಲಿ

ಕುಶಲ ವಚನರಚನೆಯಿಂದೆ ಇರ್ವರೊಲಿದು ಸುಖದೊಳಿರಲು
ಶಶಿಧರಾದಿಭೃತ್ಯ ನಂಬಿ ಮನದೊಳಲ್ಲಿ ನೆನೆವುತಿರಲು
ಚೇರನೃಪನನೇತರಿಂದೆ ಪ್ರೀತಿವಡಿಪನೆಂದು ನಿಂದು
ಕ್ಷೀರಗುಡುವ ಧೇನು ಮೊಲೆಯ ಪಿಡಿವ ತೆರದೆ ಕರವನಂದು
ಪಿಡಿದು ನಂಬಿಯಣ್ಣನೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಪುರದ ವೀಧಿಯಲ್ಲಿ
ನಡೆತರುತ್ತೆ ಹರುಷದಿಂದೆ ದೇವಭವನಕೆಯ್ದುತಲ್ಲಿ
ಚೇರನಂಬಿಯಣ್ಣಗಳು ಸುಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ನಮಿಸುತಲ್ಲಿ
ಸಾರಹೃದಯರಾಗಿ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣುತಲ್ಲಿ
ದೇವದೇನಗ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಪೊಗಳಿ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತೆ
ಭಾವದಿಂದ ಕಣ್ಗಳಲ್ಲಿ ಹರುಷಜಲಮನುಣ್ಮಿಸುತ್ತೆ
ಹರನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಳ್ದು ಪೊರಳಿ ಪಾಡತೊಡಗುವಲ್ಲಿ
ಪರಮ ಸೂಕ್ತಿ ತ್ರಿಗುಣಿಬಂಧಮೆಂಬುದೆಸೆಯ ಪಾಡುತಲ್ಲಿ
ಮುದದೊಳಿರಲು ನಂಬಿಯಣ್ಣನೊಲಿದು ಕೇಳೆ ಚೇರಗಂದು
ಮದನಹರನ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೆ ಪಾಡಿಯಾಡಿ ಸುಖಿಸುತಂದು
ನಂಬಿ ಶಿವನ ಪಾಡುತಿರಲು ಮೆಚ್ಚಿ ಪಡಿಯನೀವುತಿರಲು
ಶಂಭುವಿನ ಪದಕ್ಕೆ ನಮಿಸುತಿರ್ವರಲ್ಲಿ ಬರುತುಮಿರಲು
ಹಮ್ಮನಳಿದ ನಂಬಿ ಚೇರನೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು
ಘಮ್ಮನಧಿಕ ಪರವೆನಾಚಿಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ನಿಲಲು

ರಾಗದಿಂದಲಾಕೆ ಕಳಶದರ್ಪಣಾದಿ ವಿಭವದಿಂದೆ
ಬೇಗದಿಂದಲವರನಿದಿರುಗೊಂಡು ಬರಲು ಹರುಷದಿಂದೆ
ನಂಬಿ ಮಣಿಗೃಹಾಂತರದಲಿ ರತ್ನಪೀಠಮಿರಲು ಕಂಡು
ಇಂಬಿನಿಂದೆ ಭೂಪನಂ ತದಗ್ರದಲ್ಲಿ ಮನದೆಗೊಂಡು
ಕುಳ್ಳಿರೆಂದು ತಾನುವೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿರೆನುತೆ ಸುಖದೊಳಿರಲು
ಬಳ್ಳಿವರಿವ ಹರುಷದಿಂದೆ ಪರವೆನಾಚಿ ರಚಿಸುತಿರಲು
ನವನವೋಪಚಾರಮುಣ್ಮೆ ಚೇರನೃಪಗೆ ಮಾಡುತಿರಲು
ಶಿವನ ಭಕ್ತ ಚೇರಭೂಪಗೊಲಿದು ಪರವೆ ರಚಿಸುತಿರಲು
ಪರವೆನಾಚಿಗೊಲಿದು ನಂಬಿಯಣ್ಣನುಸುರ್ದನರಸನಿಲ್ಲಿ
ತ್ವರಿತದಿಂದಲುಣಲು ಭಕ್ಷ್ಯ ಮುಖ್ಯಪಾಕಚಯಮನಿಲ್ಲಿ
ಬೇಗದಿಂದೆ ಮಾಡೆನಲ್ಕೆ ಸಕಲಶಾಕಕುಲಮನೊಲ್ದು
ರಾಗದಿಂ ಶಶಾಂಕಧವಳಶಾಲಿಯನ್ನಮೊಪ್ಪೆ ನಲಿದು
ವಿವಿಧ ಭೋಜ್ಯಮಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಹರ್ಷಯುಕ್ತೆಯಾಗಿ ನಿಲುತೆ
ಕವಿದ ನೇಹದಿಂದೆ ಪತಿಗೆ ಪೇಳ್ದಳೆಲ್ಲವಾದವೆನುತೆ

ಪೇಳಲೊಡನೆ ಕೇಳ್ದು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಾಕೆಗೆಂದನಲ್ಲಿ
ಯೋಳಿಯಿಂದೆ ಶಾಕಪಾಕಮಿಕ್ಕಿ ಚೇರನೃಪನನಿಲ್ಲಿ
ತುಷ್ಟಿವಡಿಸು ಚಂದ್ರಮುಖಿಯೆನುತ್ತೆ ಪೇಳೆ ರಾಗದಿಂದ

ದೃಷ್ಟಿಗುಜ್ಜ್ವಲಿಪ್ಪ ಜ್ಯೋತಿಗಳನು ಬೆಳಗಿ ಬೇಗದಿಂದ
ಪೊನ್ನ ಪರಿಯಣಂಗಳೆರಡ ತೊಳೆವುತೆರಡು ತಾಣದಲ್ಲಿ
ರನ್ನದಣ್ಣಿಗೆಗಳೆರಡ ತಂದು ಮಡಗಿಯದರೊಳಲ್ಲಿ
ಇರಿಸೆ ಪಾತ್ರೆಗಳನು ಪರವೆ ನಂಬಿ ನುಡಿದ ಚೇರನೊಡನೆ
ಪರಮ ಸುಖದೊಳೀಶಶೇಷಮುಣ್ಬೆವೆಂದು ಕೂಡಿಯೊಡನೆ
ಪೊಡಮಡುತ್ತಲೆಂತು ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಲ್ಕೆ ಮತ್ತೆ
ಪೊಡವಿಪಂಗೆ ನಂಬಿ ನುಡಿದನೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸೆಂದೆನುತ್ತೆ
ಬೇಡಿಕೊಳಲು ಭೂಪನಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರಲು
ನಾಡೆ ಮಧುರರಸಗಳಿಂದಲವರುಗೂಡಿ ರುಚಿಸುತಿರಲು
ಇಂದುಕಿರಣದಂತೆ ಮೆರೆವ ಹಾಲ ಕರಣೆಗಳನು ಬಡಿಸೆ
ಚಂದದಿಂದೆ ಇಕ್ಷುರಸದ ಪುಡಿಯನಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಡಿಸೆ
ಮೋದದಿಂದೆ ಮತ್ತೆ ಪರಿಜನಂಗಳುಂಡು ತಣಿವುತಿರಲು
ಭೇದವಿಲ್ಲದಿಂತು ಪರವೆನಾಚಿ ಬಡಿಸಿ ನೋಡುತಿರಲು
ಕಯ್ಗೆ ಘಟ್ಟಿಗಳನು ಕೊಟ್ಟು ಪುಷ್ಪರಸದೊಳೊಲಿದು ತೊಳೆಯೆ
ಬಾಯ್ಗೆ ಕಂಪಿತಪ್ಪ ಕರ್ಪುರಾದಿ ವೀಳೆಯಗಳನೀಯೆ
ಹಿಮಜಲೋಪಯುಕ್ತಮಾದ ಕಪ್ಪುರಂಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ
ಸಮದೆ ಗಂಧ ಮೃಗಮದಾದಿ ಪರಿಮಳಂಗಳಿತ್ತು ನೋಡಿ
ಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳನು ಯುವತಿಯರ್ಕಳವರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಲಿದು
ಪೊಸತೆನಿಪ್ಪ ಪಂಚಗಂಧವೀಳೆಯಂಗಳೀಯಲೊಲಿದು

ಇಂತು ಪರವೆನಾಚಿ ಮಾಳ್ಪ ಘನತರೋಪಚಾರದಿಂದೆ
ಕಂತುಹರನ ಭಕ್ತರಿರ್ವರಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸಿ ರಾಗದಿಂದೆ
ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯಿಂದಲಾತ್ಮನಾಭಿಗಳನು ಲೇಪಿಸುತ್ತೆ
ಭಾವದಿಂದೆ ಹರನ ನೆನೆದು ಶಿವನ ಕಥೆಯೊಳೊಲಿದಿರುತ್ತೆ
ಮತ್ತೆ ಪರಮತತ್ತ್ವವೇದಿಯಾದ ಚೇರಭೂಪನಂದು
ಚಿತ್ತಜಾರಿ ಭೃತ್ಯನೆನಿಪ ನಂಬಿಯೆರಡು ಪಾದಕಂದು
ಪೊಡಮಡಲ್ಕೆ ನಂಬಿ ಮತ್ತೆ ನಮಿಸಿ ಹರುಷಚಿತ್ತನಾಗಿ
ತಡೆಯದಾತ್ಮಬಾಹುಯುಗದಿನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಯುಕ್ತನಾಗಿ
ಚೇರನೆನಗೆ ಘನಸಹಾಯನಾದನೆಂದು ಶಿವನ ನುತಿಸಿ

ಚೇರಭೂಪನೊಡನೆ ಕೂಡಿಯಿಂದು ನಂಬಿಯೊಲಿದು ಸುಖಿಸಿ
ನಿಚ್ಚಲೀಶನಂಘ್ರಿಯುಗಮನವರು ಸುಖದಿನರ್ಚಿಸುತ್ತೆ
ಸಚ್ಚರಿತ್ರನೆನಿಪ ನಂಬಿ ಚೇರರಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತೆ

ಇಂತು ಪಲವು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಪೋಗೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಲ್ಲಿ
ಕಂತುಹರನ ತಾಣಮೆನಿಪ ಮಧುರೆ ಮುಖ್ಯಮಾದವಲ್ಲಿ
ಸಕಲಪಾಂಡ್ಯದೇಶಸಿದ್ಧಮಾದ ತೀರ್ಥಕುಲಮನಲ್ಲಿ
ವಿಕಲನಾಗದೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೆ ಬಗೆದು ತಳೆದನಾತ್ಮದಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಯಂ ನೃಪಾಲನಗಲಲಾರದೊಲಿದು ಬಳಿವರುತ್ತೆ
ಇಂಬಿನಿಂದೆ ವಾಗಲವಕ್ತ್ರಭರ್ಗನಾಜ್ಞೆಯೊಳಗಿರುತ್ತೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣನಲ್ಲಿ ತಳರದಲ್ಲಿ ನೆಗೆದು ಮದದೊಳಿರುತೆ
ಶಂಬರಾರಿವೈರಿ ಭಕ್ತರಿರ್ವರೊಂದೆ ಮನದೊಳಿರುತೆ
ಕಮಲನಿಳಯದಿಂದುಮೌಳಿಗಿರ್ವರೊಲಿದು ನಮಿಸಿ ಮತ್ತೆ
ವಿಮಳಚಿತ್ತರಾಗಿ ತಳರ್ದು ಪೋಪ ಬಗೆಗೆ ಸೊಗಸು ಮತ್ತೆ
ವಿಭವಯುಕ್ತರಾಗುತಾತ್ಮಯುಕ್ತರೊಡನೆ ಕೂಡುತವರು
ಶುಭಮೂಹೂರ್ತದೊಳ್ಮಹೇಶನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಳುತ್ತಮವರು
ಪೋಗುತೇಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ಪರಮಹರುಷಯುಕ್ತರಾಗಿ
ರಾಗದಿಂದೆ ದೇವವಂದ್ಯನಪ್ಪ ಭರ್ಗತಾಣಮಾಗಿ
ಮೆರೆವ ವೇದವನಮೆನಿಪ್ಪ ಸಿದ್ಧತೀರ್ಥಮುಖ್ಯಮಾದ
ನೆರೆ ಮಹೇಶ ತಾಣಗಳನು ನೋಡಿ ನಮಿಸುತೊಪ್ಪಮಾದ
ಗೀತರಚನೆಯಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತೆ ನಲಿದು ಕುಣಿದು ಪಾರಿ
ನೂತನೇಶದಯದೊಳಧಿಕತೇಜಮಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಬೀರಿ
ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದೊಳಗೆ ಮೆರೆವ ವಾಲವಕ್ತ್ರಹರನನೆಯ್ದೆ
ಪಾಂಡ್ಯಭೂಪ ಚಾರರಿಂದಲರಿದು ಸುಖದ ಮುಖಮನೆಯ್ದೆ
ಪರಮನೊಲಿದು ರಂಜಿಸುತ್ತೆ ನಂಬಿ ಚೇರನೃಪರನೊಲಿದು
ಪರಮಹರ್ಷದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಭಾವ ಬಲಿದು
ವಿವಿಧಸತ್ಕ್ರಿಯಾಕಳಾಪದಿಂದಲವರ ತಣಿಪುತಲ್ಲಿ
ನವನವೋಪಚಾರದಿಂದ ಪರಮಸುಖಮನೀವುತಲ್ಲಿ
ಪಟ್ಟಣಪ್ರವೇಶಮಂ ಸುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತ
ನೆಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯಸುತೆಯನೊಲಿದು ವರಿಸಿ ಸುಖಮಿರುತ್ತ
ಇರ್ಪ ಚೋಳನವರ ಗಡಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನೇಮದಿಂದೆ
ಒಪ್ಪುತಿರ್ಪ ನಂಬಿಚೇರಪಾಂಡ್ಯಚೋಳರಂದದಿಂದೆ
ಕೂಡಿ ವಾಲವಕ್ತ್ರ ಹರನ ರತ್ನಭವನಕೆಯ್ದಿ ಬಂದು

ನೋಡಿ ಬಲವರುತ್ತೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೊಳಗೆ ಪುಗುತಲಂದು
ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಪೊಡಮಡುತ್ತೆ ಪೊಗಳಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತೆ
ನವನವೋಪಚಾರಕುಲಮನೀಶಪದಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೆ ೧೩೦

ಇಂತಿರಲ್ಕೆ ಭುವನವಿದಿತಕೀರ್ತಿ ಚೇರಭೂಪನಲ್ಲಿ
ಮುಂದೆ ನೇಹದಿಂದೆ ವಂದಿಸುತ್ತಲಿಂತು ನುಡಿದನಲ್ಲಿ
ದೇವ ನಿಮ್ಮ ದಾಸ ನಾನುಮೆನಗೆ ಕರುಣದಿಂದ ನಲಿದು
ಭಾವದಿಂದ ನೆನೆದು ನೀವೆ ಪತ್ರಮಿತ್ತಿರೆನಗೆಯೊಲಿದು
ಎಂದೆನುತ್ತೆ ಶಿವನ ಕರುಣಮಂ ಪೊಗಳ್ದು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತೆ
ಮುಂದೆ ಪಾಂಡ್ಯನುಂ ನೃಪಾಲಚೋಳನೊಡನೆ ವಂದಿಸುತ್ತೆ
ಮೊದಲು ಪೊರಮಡುತ್ತಲಿರ್ಪ ಚೇರ ಸೌಮ್ಯರೊಡನೆ ಕೂಡಿ
ಮುದದೊಳೀಶಭವನದಿಂದೆ ಪೊರಮಡುತ್ತ ಹರುಷಗೂಡಿ
ಚೇರಸೌಮ್ಯರಂ ಸುಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಪಾಂಡ್ಯಭೂಪನಲ್ಲಿ
ಚಾರುತರಗುಣೋಪಚಾರಪೂಜೆಯಂ ನಿಮಿರ್ಚುತಲ್ಲಿ ೧೪೦
ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸಲ್ಕೆ ಹರುಷದಿಂದೆ ನೆನೆದು
ಭಾಳನೇತ್ರನಣುಗ ಚೇರಭೂಪನಲ್ಲಿ ಸುಖದೊಳೊಲಿದು
ಶಿವಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಿಂದೆ ಪೊಳ್ತುಗಳೆವುತಂತಿರಲ್ಕೆ
ಭವಸಮುದ್ರಕರ್ಣಧಾರನಾಗಿ ಸುಖದಿಮಿರುತಿರಲ್ಕೆ ೧೪೪

೪ನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಇಂತು ಪಲವು ಕೆಲವು ಕಾಲಂ ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರ್ಮಾಳ್ಪ ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಹರುಷಿತರಾಗಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಮಧುರಾಪ್ರಾಂತದೊಳ್ ರೂಢಿವೆತ್ತ ಶಿವಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ನೋಳ್ಪೆವೆಂದಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಚೇರಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರೊಡಗೂಡಿ ಲೋಕವಂದಿತನಪ್ಪ ಸೌಂದರಂ ಶಿವನಾದಿತೀರ್ಥಂಗಳಿಗೆ ಪೊಡಮಡುತ್ತುಂ ಮತ್ತಂ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿಮಾಲೆಗಳಿಂ ತ್ರಿಯಂಬಕನಂ ಪೊಗಳಲೆಂದು ಪುಷ್ಪದ ವನಮನೆಯ್ದುತ್ತಿರಲ್ ಆತಂಗಲ್ಲಿರ್ಪ ಶಿವಕಿಂಕರರ್ ಪುಷ್ಪವನದೊಡೆಯನ ಶ್ರೀದಾನಮಿದೆಂದು ತೋರಲೊಡನೆ ವೇದಕ್ಕಗಮ್ಯನಪ್ಪ ಶಿವನಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ತಿರುಪಾಡುಗಳಿಂ ಪಾಡಿ ಮಚ್ಚಿಸುತ್ತಂ ರತ್ನಮಕುಟಧರರಪ್ಪ ಮೂವರ್ಭೂಪರೊಡಗೂಡಿ ಸೌಂದರಂ ಮಧುರೆಗೆಳ್ತರುತ್ತುಂ ನಾನಾಶಿವಗ್ರಾಮಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪಾಡುತ್ತುಂ ಪಡಿವೊಂಗಳ್ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಪಡೆವುತ್ತುಂ ಆ ದೇಶದೊಳ್ ರೂಢಿವೆತ್ತ ಶಿವಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಚೇರಭೂಪಂ ಪೋಪ ಭಾವಮಂ ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರರಿದು ತಮ್ಮ ಸೀಮೆಪರ್ಯಂತರಮೊಡನೆ ಪೋಗಿ ಕಳುಪುತ್ತಿರಲವರಂ ಸೌಂದರಂ ಮಗುಳೆ ಕಳುಪುತ್ತುಂ ಚೇರಭೂಪನೊಡಗೂಡಿ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ನಾನಾ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನಮಂ ನೋಡಿ

ಪೊಡಮಡುತ್ತುಂ ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪಾಡುತ್ತಂ ಪಡಿವೊನ್ನಗಳಂ ಬೇಡುತ್ತುಂ ನಾನಾಶ್ಚರ್ಯಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಕಾವೇರಿಗೆಯ್ದಿವಂದದರು ಭಯಪಕ್ಕದೊಳ್ಮೆರೆವ ನಾನಾ ಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಮತ್ತಂ–

ಘನಕುಚವಿರಾಜಮಾನಮಾದ ವಧೂಮುಖಕಾಂತಿಯಿಂ ನಿರಾಕೃತಮಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ವಿಕಸಿತ ಮುಖಿಯಪ್ಪ ಕೈರವಶ್ರೀಯಿಂ ಮೆರೆವ ತಿರುವತ್ತಿಯೂರ್ಗೆ ಬರಲೊಡಂ ಪರಮಹರುಷದಿಂ ಚೇರಸೌಂದರರಂ ಪುರವಾಸಿಗಳಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರತ್ಯಾದರದಿಂದಿರ್ಗೊಳಲ್ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ದೇವಾಲಯಮಂ ಬಲವಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ಭರ್ಗನಗ್ರದೊಳ್ನಿಂದಿರ್ದು ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪಾಡುತ್ತುಂ ಪಾಶಬಂಧವಿಮೋಚನನೆನಿಪ್ಪ ವಿಶ್ವಕಾರಣಂಗೆ ಚೇರನೊಡಗೂಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಂ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲ್ ಸಕಲಪರಿಜನಂಗಳ್ ಸಂಕಿಲಿನಾಚಿಯರ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಪೋಗಲರುಪಲೊಡನಾ ಕಾಂತೆ ಗೃಹಮುಖ್ಯನಿಖಿಲೋಪಕರಣಂಗಳನಲಂಕರಿಸಿ ಸಕಲಕಲಾಕೋವಿದರಪ್ಪ ಪರಿಚಾರಕರ್ಗೆ ಸೌಂದರನಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ತನ್ನಿಮೆಂದು ಬೆಸಸಲೊಡನವರೆಳ್ತಂದು ವಿನಯದಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ನಿಜಕಜ್ಜಮಂ ಬಿನ್ನಯ್ಸಲೊಡನಾ ಸೌಂದರಂ ಚೇರಭೂಪನೊಡಗೂಡಿ ನಾನಾವಿಚಿತ್ರರಚನೆ ಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸಾಗರಿಕಾಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿಂದಿರಲ್ಕಾಂತೆ ಮಧುರವನಚರಚನೆಗಳಿಂದ ಸೌಂದರನಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತ್ತುಂ ನವನವೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದುಪ ಚರಿಸೆ ವಿನಯವಿನಮಿತೆಯಾಗುತ್ತಂ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಲೇಹ್ಯ ಚೋಷ್ಯ ಪಾನೀಯ ಪಿಚ್ಚಿಲಂಗಳೆಂಬ ಷಡ್ವಿಧಾಹಾರಭೇದಂಗಳಂ ಷಡ್ರಸೋಪೇತಂಗಳಾಗಿ ಬೇಗದಿಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಪೊನ್ನಪರಿಯಾಣಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಮಣಿದೀಪಂಗಳಂ ಬೆಳಗಿ ಭದ್ರಾಸನಮನಿಕ್ಕಿ ಯಥೋಚಿತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಚೇರಮ ಸೌಂದರರಂ ಮಧುರಾಹಾರಂಗಳಿಂ ಶುಚಿಸ್ಮಿತೆಯಪ್ಪ ಸಾಗರಿಕೆ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತ್ತುಂ ಮತ್ತಂ ವಿವಿಧಶಾಕಪಾಕಂಗಳಿಂ ಗಂಧಮಾಲ್ಯಾದಿ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಪರಿಜನಮಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿ ಮತ್ತಂ ನಾನಾ ಕದಂಬಪೂರಿತಮಾದ ಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂ ಕರ್ಪೂರವೀಳೆಯಂಗಳಿಂ ವಿಚಿತ್ರಪೂಜೆಗಳಿಂ ಪರಮಸುಖಮನೀವುತ್ತಿರಲಾ ಸೌಂದರಂ ಚೇರಭೂಪನೊಡಗೂಡಿ ಶಿವಸುಖಾನಂದದೊಳಾಡುತುಂ–

ಮತ್ತಂ ಸೌಂದರಂ ಸಾಗರಿಕಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ಕಾಲಕಾಲಂಗಳೊಳ್ ಕಮಲಾಲಯೇಶ್ವರನಂ ನೋಡಿಯು ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪಾಡುತಲ್ಲಿಯೆ ಪರಮಸುಖದಿಂದಿರುತುಂ ಮತ್ತಂ ವಿವಿಧವಿನೋದಂಗಳಂ ನೋಳ್ಪುದಕ್ಕೆ ಮನವೆಳಸಿ ಸ್ಥಿರಕಂತುಕಕ್ರೀಡೆಯುಮಮಂ ಪರಿವ ಕಂತುಕಕ್ರೀಡೆಯುಮನಿರ್ವರುಂ ನೋಡುತುಂ ಮತ್ತಂ ಶೃಂಗಾಗ್ರದೊಳ್ ಘುಲಘುಲಿಪ ಲೋಹಪತ್ರಗಳಿಂ ಮೆರೆವತಿ ಘೋರರೋಷಾವೇಶದ ಮೇಷದ್ವಯದ ಕಾಳಗಮಂ ನೋಡುತುಂ ಮತ್ತಂ ಕೂರಮಪ್ಪ ಕಿರಿಯಲಗುಗಳ್ತೆತ್ತಿಸಿರ್ದ ನಿಶಿತನಖನಿ ಕಾಯಂಗಳಿಂದ ಪೊಯ್ದು ರೋಷಾವೇಶದಿಂ ಸ್ಕಂದದೊಳ್ಮೆರೆವ ಗರಿಗಳಿಂ ಕೆದರಿ ಬಾಗಿರ್ದ ಶಿರೋಗ್ರದೊಳ್ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯ ಶಿಖಾಜ್ವಾಲೆಗಳಂತಲುಗುವ ರಕ್ತಚೂಡಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ತಾಮ್ರಚೂಡಂಗಳ ಸಂಗರಮಾನಾಲೋಕಿಸಿಯುಂ ಮತ್ತಂ ಮಲ್ಲಮಹಿಷೇಭಕಲವಿಂಕಲೇಕಾದಿ ಯುದ್ಧಂಗಳಂ ಈಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಕಳೆವುತ್ತಿರಲವರಿಗೆ ಪಲಕೆಲವು ದಿವಸಂಗಳಿಂತು ಸುಖದಿಂ ಪೋಗಲೊಡನೆ–

ಅಕೃತ್ರಿಮಪ್ರೇಮನಪ್ಪಂ ಚೇರಭೂಪಂ ಸೌಂದರನಂ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲ್ನೆನೆದು ವಿನಯದಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೊಡನಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದು ತಳರಲುದ್ಯೋಗಿಸಲೊಡಂ ಸುಗಾತ್ರೆಯೆನಿಪ್ಪ ಸಾಗರಿಕೆ ವಿರಹದ ಭೀತಿಯಂ ದುಗುಡಮನಾಂತಿರಲ್ ಕಾಂತೆಯಂ ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿ ವಿಯೋಗಭೀತಿಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ತಳರಲೊಡನಾ ಚೇರಭೂಪಂ

ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ತಿರುವತ್ತಿಯೂರ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಸುವರ್ಣರ್ತ್ನಂಗಳಿಂದ ತಣಿಸಿ ಸೌಂದರನೊಡಗೂಡಿ ಕಮಲಾಲಯೇಶ್ವರನೆಡೆಗೆಳ್ತಂದು ದೇವದೇವನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರ್ವೆರಸು ಪುರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪ್ರತೀಚೀದಿಕ್ಕಿಂಗೆ ಪೋಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ನಡೆವುತ್ತುಂ ಕಾವೇರಿಯಂ ದಾಂಟಿ ತಣ್ಣನಪ್ಪ ನೆಳಲ್ಗಳಿಂದೆಸೆವ ತೆಂಕಣದಿಕ್ಕಿನ ಪಥಮನೆಯ್ದಿ ನಾನಾ ಶಿವಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಡಮಡುತ್ತುಂ ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪಾಡುತ್ತಂ ಶಿವನಿತ್ತ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕಯ್ಕೊಳುತ್ತುಂ ಮತ್ತಂ –

ಉತ್ತರದೊಳ್ಪಂಚನದೀಪುರಮಂ ಕಂಡು ಬೇರೊಂದು ಸಮುದ್ರಮಿಪ್ಪಂತಿರ್ದ ಕಾವೇರಿಯಂ ಕಂಡು ಪಂಚನದೀಶ್ವರಂಗೆ ವಂದಿಸಿ ಪಂಚನದೀಶ್ವರಾ ಶಶಿಧರಾ ಗಂಗಾಧರಾ ಎಂದು ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪಾಡೆ ಪಂಚನದೀಶ್ವರಂ ಪಡಿವೊನ್ಗಳಂ ಸುಗಂಧಾದಿದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಕುಡಲವಂ ಪಡೆದು ಚೇರಮನೃಪಂ ಸೌಂದರನೊಡನಿಂತೆಂದಂ – ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಯಡಿಗಳ ಕಾಣ್ಕೆಯ ಫಲದಿಂದ ಪಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಂಚನದೀಶ್ವರನಂ ಕಾಣ್ಬ ಭಾಗ್ಯವೆನಗಾದುದೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕಾ ಸೌಂದರನಿಂತೆಂದಂ – ನಾಂ ಕಾಣಿಸುವವಂ ನೀಂ ಕಾಣ್ಬವನಲ್ಲಲ್ಲವದೆಂತೆಂದೊಡೊರ್ವ ಪಥಿಕನುಂ ತಾಳಮರದ ನೆಳಲಂ ಸಾರ್ವೆನೆಂಬತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಪೊಗಲ್ ತಾಳಮರದ ಫಲಂ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಯೆಂತಂತೆ ಶಿವಪ್ರೇರಕದಿಂದಪ್ಪುದೆಂದು ನುಡಿದಾ ಸೌಂದರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳ್ಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತುಂ,

ಮತ್ತಂ ಚೇರಸೌಂದರರೊಡಗೂಡಿ ಮತ್ತಂ ಕಾವೇರಿಯನೆಯ್ದಲೊಡನನ್ನೆಗಮುಭಯ ತಟಮಂ ಮೀರುತ್ತಾಗಸಮಂ ಚುಂಬಿಸಲೊಡರಿಪಂತೆ ತುಂಗತರಂಗಾಕ್ರಾಂತಮಾಗೆಣ್ದೆಸೆಯೊಳ್ಸುಂಟಿ ಸಲ್ಕರಿದೆನಿಸಿ ನಾವೆ ಮೊದಲಾದುದಕ್ಕುತ್ತಾರಣ ವಿವಿಧೋಪಾಯಂ ಗಳಿಗಗೋಚರಮೆನಿಸಿ ಕಣ್ಗೆ ಮಂಗಳಮಾಗಿ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಭಯಂಕರಮಾಗಿ ಪರಿಯಲದಂ ಕಂಡು ಸೌಂದರರಸಪ್ರವಾಹಭರಿತನಾಗಿ ಶಿವನಂಘ್ರಿಗಳಂ ನೆನೆದಾತ್ಮೇಶ್ವರನೆ ಶಿವನೆ ಶಂಕರನೆ ಮಹಾದೇವನೆ ಭಯಹರನೆ ಪರಮಕರುಣಿಯೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಜರೂಪುಮಂ ತೋರೆಂದು ಕರೆಕರೆದು ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಪಾಡಲೊಡನುದ್ದಂಡತಾಂಡವರೂಪಿಯಪ್ಪ ಸದಾಶಿವನಾ ನದೀಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ದಾತನ ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಕೇಳ್ದೆಳೆಗರುವಿನ ನುಣ್ದನಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಮಾತೆಯಪ್ಪ ಧೇನು ಮೆಲ್ಲನೆ ದನಿಗೊಡುವಂತಾಂ ಬರ್ಪೆನೆಲೆ ಕಂದಾಯೆನುತ್ತೀಶ್ವರಂ ಒದರಿ ನುಡಿಯಲಾ ನುಡಿಯನೀರೇಳು ಲೋಕಂಗಳ್ಕೇಳ್ದುಮಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಕವೇರಕನ್ನೆ ಜಲಂಗಳಂ ತೊಲಗ ನೂಕಿ ನದೀಮಧ್ಯದೊಳ್ ಸ್ಫಾಟಿಕ ಗಿರೀಂದ್ರಸದೃಶಮಾಗಿ ಮೆರೆವ ಮಣಲದೀಣಮಂ ಕಂಡಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ಹರ್ಷಪುಳಕಂಗಳಂ ತಳೆದು ಶಿವಕಾರುಣ್ಯಮಂ ನೆನೆದು ಶಿರದೊಳ್ಕರಯುಗಳಮಂ ಸಾರ಼್ಿ ಪೊಡಮಡಲ್ಕಾ ಸಮಯದೊಳದಂ ಕಂಡು ಚೇರಮಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ಪೊಡಮಡಲ್ಕಾತನುಂ ಚೇರಮಂಗೆ ಪೊಡಮಡುತ್ತೆ ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದಂ–

ಎಲೆ ಚೇರಭೂಪನೆ ಮತ್ತೊರ್ಬರಿಂ ಪಡೆಯಲ್ಬಾರದ ಪರಮಕರುಣಮಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆನ್ನೊಳ್ಮಾಡಿದನೆಂದು ನುಡಿವುತ್ತಾಯಿರ್ವರುಂ ನಲಿನಪುಳಿನೋತ್ಸೇ[ಧ]ಮಪ್ಪ ನದೀಮಧ್ಯಮನೆಯ್ದೆ ಶಿವಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಿಂಬಾಗಿರ್ದ [ಸ್ಯೈ]ಕತಪಥದೊಳ್ನಡೆತರುತ್ತುಂ ಸುಖಸಲ್ಲಾಪಂಗಳಿಂ ಪರಿಜನ ಮನೊಡಗೂಡಿ ಕಾವೇರಿಯಂ ದಾಟುತ್ತಿಪ್ಪಸುಖಪ್ರದನೆನಿಸುವಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪಂಚನದೀಶ್ವರಂಗಳ್ಕರಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಶಿವಕರುಣಾಪ್ರಸಾದಮನಾಸ್ವಾದನಂಗೆಯ್ದು ತಣಿಯದೆ ಮತ್ತಂ ಪೊಡಮಡುತ್ತುಂ ಭರ್ಗನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಮುನ್ನೆಳ್ತಂದ ಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಕಾವೇರಿಯಂ ದಾಂಟಿ ತಡಿಯೊಳ್ಬಿಟ್ಟಿರಲನ್ನೆಗಂ

ಕಾವೇರೀಪ್ರವಾಹಂ ಪರ್ವತದಂತಿರಾಗಸಮನಳ್ಳಿರಿವುತ್ತಿರಲದಂ ಕಂಡು ಚೇರಸೌಂದರರ್ಪರಮ ಸುಖಿಗಳಾಗಿ ಪಂಚನದೀನಾಥಂಗೆ ದಡದೊಳಿರ್ದೆ ನಮಿಸುತ್ತಂ ವಿಮಲಾಶ್ರಯರಾಗಿ ಪ್ರತೀಚೀದಿಕ್ಕಿಂಗೆ ಪೋಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಹೇಮಯೂಪನಿಕರಂಗಳಿಂದಿಟ್ಟಣವಾದ ನಾನಾ ಶಿವಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಮಾಯಿರ್ವರುಂ ಕೋಲಕಾತಿ ರಾಜ್ಯಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಕೇರಳದೇಶದ ಸೀಮೆಗೆಯ್ದಿವರಲೊಡನೆ–

ಆತ್ಮಸ್ವಾಮಿಸಖನಪ್ಪ ದೇವಸಖಂ ಬಂದನೆಂದು ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಕೇರಳದೇಶದ ಜನರಿದಿರ್ಗೊಳಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸರ್ವಗ್ರಾಮಂಗಳೊಳ್ ರತ್ನತೋರಣದ ಪಂಕ್ತಿಗಳುಂ ಸಕಲಮಾರ್ಗಂಗಳೊಳ್ ಶೈತ್ಯಶಾಲೆಗಳುಂ ಪುಷ್ಪದ ಮಂಟಪಂಗಳುಂ ಶಿಶಿರೋದಕಂಗಳುಂ ಸಮಸ್ತ ಪರ್ವತಂಗಳೊಳುಳ್ಳಗರು ಧೂಪಧೂಮಂಗಳುಂ ಎಲ್ಲಾ ನದೀತೀರಂಗಳೊಳ್ ಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನ ಪರಿಮಳಂಗಳುಂ ವೀಧಿವೀಧಿಗಳೊಳ್ ಸರ್ವಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಗಳುಂ ನಿಧಿಯುಳ್ಳ ನಿವೇಶಂಗಳೊಳ್ ನೃತ್ಯಗೀತವಾದ್ಯರವಂಗಳುಂ ಉನ್ನತಮಪ್ಪ ಮಾಡಂಗಳಗ್ರದೊಳ್ ಮಣಿಪ್ರದೀಪಂಗಳುಂ ಎಣ್ದೆಸೆಯೊಳಿದಿರಾಗೇಳ್ತರ್ಪ ಮಂತ್ರಸಾವಂತಪುರೋಹಿತಾ ಮಾತ್ಯದಂಡನಾಥರ ಬಹಳ ಸೇನಾಪ್ರವಾಹಂಗಳುಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳ್ ಶೋಭಿಸುತಿರ್ಪ ಬಲದ ನೆರವಿಯಂ ನೋಡುತ್ತಂ ಚೇರಮ ಮಹೋದಯಪುರಮನೆಯ್ದುವಾಗಳಲ್ಲಿ–

ಕೋಂಟೆಯ ತುದಿಗಳುಮಂ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದಗ್ರಂಗಳುಮಂ ಚೂಳಿಕೆಗಳುಮಂ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಗಳುಮಂ ಹರ್ಮ್ಯಪಂಕ್ತಿಗಳುಮಂ ನೃಪಗೃಹಂಗಳುಮಂ ದೇವಾಲಯಂಗಳುಮಂ ರಂಗಶಾಲೆಗಳುಮಂ ಖಲೂರಿಕಾಪ್ರಾಂತಂಗಳುಮಂ ಶೈತ್ಯಮಮಟಪಂಗಳುಮಂ ಮುಕ್ತಾಫಲಾದಿ ರತ್ನದಾಮಂಗಳಿಂ ವಿವಿಧಪುಷ್ಪದಾಮಂಗಳಿಂ ಪುರಜನಂ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತುಂ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿ ರ್ಗೊಳಲೊಳಗಂ ಪುಗುತ್ತೆ, ಉಭಯಪಕ್ಕ ತರಂಗರಂಗಸ್ಥಲಂ ಗಳೊಳ್ನರ್ತಿಪೇಣಲೋಚನೆಯರ ವಿಚಿತ್ರತರ ಲಾಸ್ಯಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಂ ಪಾಡುವೆಳೆವೆಂಡಿರಾಣತ್ಭಿಕ್ತ ಮಧುರಗೀತಂಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತುಂ ವೀಧಿಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಚೇರಭೂಪಂ ಸೌಂದರನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ತಿರುವಂಜಕಳಕ್ಕೆಯ್ದಿ ಬಲವಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ವಂದಿಸುತ್ತೀಶನ ಗೃಹದೊಳ್ನಿಂದಿರ್ದಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸೌಂದರಂ ತಿರುಪಾಡುಗಳಂ ಪಾಡಿ ಪಡಿವೊನ್ಗಳಂ ಬೇಡಿ ಚೇರಮನೊಡಗೂಡಿ ವಂದಿಸುತ್ತುಂ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ದೇವಕೃಪಾಭಿಷಿಕ್ತರಾಗುತ್ತಲ್ಲಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಚೇರಭೂಪಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಪುರದೊಳ್ಪ್ರ[ವೇ]ಶಿಸಲ್ ನೆನೆದು ಕುಂಜರಸ್ಕಂಧವನೇರಿಸಿ ಪಿಂತೆ ತಾನುಮೇರಿ ಪುರವೀಧಿಯೊಳ್ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳುಭಯಪಕ್ಕ ದೊಳಿಕ್ಕುವ ಚಾಮರಂಗಳಿಂ ಪಿಡಿದ ಸೀಗುರಿಗಳಿಂ ಮೆರೆದು ಬರ್ಪ ಚೇರಮಸೌಂದರರಂ ನೋಡಲೆಂದತಿಕೌತುಕದಿಂ ಪುರಾಂಗನೆಯ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದಿನಿತಂ ನೋಳ್ಪ ಸುಖವೆಮಗಾದುದೀ ಕೇರಳದೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದಧಿಕಭಾಗ್ಯ ಮಾವುದುಮಿಲ್ಲಮ್ಮೊಡೆಯಂ ಪೂರ್ವದೊಳ್ಮಾಡಿದ ತಪಃಫಲಂ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟುದೆಂದಿಂತು ತಮ್ಮೊಳೋರೋರ್ವರ್ ಮಧುರ ವಚನಮಂ ನುಡಿಯಲಾ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತಂ, ಪರಮಹರ್ಷದಿಂ ವೀಧಿಮಾರ್ಗದಿಂ ಪೋಗುತ್ತುಂ ಶುಚಿಸ್ಮಿತೆಯರಪ್ಪ ಪುರಕಾಂತೆಯರ್ ಸೂಸುವ ಪುಷ್ಪಲಾಜಾಸುವರ್ಣಚೂರ್ಣಂಗಳಂ ಕೆಯ್ಕೊಳುತ್ತುಂ ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳೆಯರ ವಿನಯಪ್ರಣಾಮಂಗಳ್ಗೆ ಮುಯ್ಯಾನುತ್ತುಂ ಸೌಂದರೇಶಂ ಪುಟ್ಟಿದ ರಾಜ್ಯಮಾವುದೀ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಲಕಮೆಂದು ನುಡಿವ ತರಳೇಕ್ಷಣೆಯರ ಮೃದುವಚನಂಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತುಂ ಗಜತುರಗಬಲ ದಿಂದಿಟ್ಟಳಮಾಗಿರ್ದ ದ್ವಾರದೇಶಮನೆಯ್ದಿಬರುತ್ತಂ ಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಗಳ್ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಂ ಪೊಗಳೆ ಕೇಳುತ್ತುಂ ವಿಜಯಕುಂಜರ ಸ್ಕಂಧದಿಂದೀರ್ವರುಮವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿ, ಸಕಳ ಕಳಾವಿದನಪ್ಪ ಚೇರಭೂಪಂ

ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಸೌಂದರನನೊಡಗೂಡಿ ರಾಜಭವನಪ್ರವೇಶಮಂ ಮಾಡಿ ನವರತ್ನಖಚಿತಮಪ್ಪ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರಲೊಡನನ್ನೆಗಂ ಚೇರಮಭೂಪನ ಬೆಸದಿಂ ದೇವಿಯರ್ ಸುಗಂಧೋದಕಪೂರ್ಣಂಗಳಪ್ಪ ಪೂರ್ಣಕಳಶಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಿಂದಿರ್ಪಾಗಳಾತನಾ ಸೌಂದರನ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಲಿಸಲೆಂದು ಕಯ್ಗಳಂ ನೀಡಿ ಪಾದಪೀಠಪ್ರಾಂತಕೆ ಬರಲೊಡನನ್ನೆಗಮರುಣಾಂಬುಜಕೋಮಳಂಗಳೆನಿಪ್ಪ ಪಾದಯುಗಂಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿವಿದನಪ್ಪ ಸೌಂದರನಿದನುಚಿತವೆಂದು ನುಡಿವುದುಂ–

ಚೇರಭೂಪಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ನಾಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಕಲೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಸೈರಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಕರಯುಗಗಳಂ ಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಳಲಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂ ಮೀರಲಮ್ಮದಾ ಚೇರಮಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಕಲಕ್ರಿಯೆಗಳನಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾ ನೃಪನೊಡಗೂಡಿ ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ರಸಾತ್ಮಕಮಪ್ಪ ಹೃದಯಸೌಖ್ಯಸಮಾಹಾರಮಪ್ಪಾಹಾರಮಂ ವರ್ತಿಸಿ ಬೆರ್ಚು ಬೇರಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಂಗಿ ದಾಯಿರ್ವರುಂ ಸುಖದಿಂದಾಸ್ಥಾಮಂಟಪ ದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಮೃಗಮದ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮ ಮೃಗನಾಭಿ ಕರ್ಪೂರ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಂಗಳುಮಂ ಹಾರಕೇಯೂರ ಕುಂಡಲಾದ್ಯನೇಕಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳುಮಂ ಪರಿಮಳದಿಂಡೆಗಳಂತೆಸೆವ ಕುಸುಮ ಮಾಲೆಗಳುಮಂ ಲತಾಂಗಿಯರ್ಕಳ್ತಂದು ಕುಡಲವಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಯಥೋಚಿತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ತಾಳ್ದು ಮಿಕ್ಕವಂ ಚೇರನೃಪಂಗೀಯಲವನಾತಂ ವಿನಯದಿಂಧರಿಸಿ ಮತ್ತಂ–

ನೃತ್ಯಗೀತವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಸಾಹಿತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗಳಿಂ ವಿವಿಧರಮ್ಯ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗಂಗಳಿಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತುಂ, ಬಳಿಯಂ ಮಂದಾನೀಳಾಂದೋಳಿತ ಲತಾಗೃಹಸುಗಂಧಿಗಳಾಗೆ ಮನೋಹರಂಗಳಾದಾರಾಮವೀಧಿಗಳೊಳ್ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನೆಯ್ದಿಸಿಯುಂ ಕ್ರೀಡಾಕಂತುಕಾಕ್ಷೇಪಂಗಳಂ ತೋರಿಸಿಯುಂ ಬಲಾನ್ನಪಚನೋತ್ಸವಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿಯುಂ ವಿಕಸಿತಪದ್ಮಾಭಿರಾಮಂಗಳ ನೀವುತ್ತಿರಲ್ಕಾತಂ ಚೇರಮಭೂಪನೊಡಗೂಡಿ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖದಿಂದಿರೆಯಿರೆ–

ಔನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಇಂತು ನೃಪನಂ ಕಳುಪಿ ಭಕ್ತಗಡಣದಿನಲ್ಲಿ
ಸಂತತಾನಂದದೊಳಗಿರುತಮೊಂದಿನದಲ್ಲಿ
ಕೇರಳದ ಶಿವಪುರಸ್ಥಾನಂಗಳಿಗೆ ನಡೆದು
ಮಾರಾರಿಯಂ ಪಾಡಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಡೆದು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುತಿರಲೊಂದು ಪುರದಲ್ಲಿ
ಕಂತುಹರನೆಡೆಯೆನಿಪ ಸ್ಕಂದಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
ಪೋಗಲ್ಕಿವಂ ನೆನೆದಬದ್ಭುತವ ತಾನೆನಲ್
ರಾಗದಿಂ ಭಕ್ತಿವತ್ಸಲಭಾವದಿಂದೆನಲ್

ನಂಬಿಗಾನೇ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿತ್ತಪೆಂ
ಇಂಬಿನಿಂ ಧನವನನ್ಯರ್ಕುಡಲ್ [ಬಾಧಿ]ಪೆಂ ೧೦

ಎಂದಿಂತು ಭೂತಗಣಮಮಂ ಕರೆದು ಬೆಸಸುತಿರೆ
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆಲ್ಲರ್ಬೇಡರಾಗುತಿರೆ
ನಂಬಿಯಧಿಕದ್ರವ್ಯಮಂ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿ ತುಳುಕದೆ ಮುನ್ನಿನಂದದೊಳ್ನೀವಿಲ್ಲಿ
ಸುಖದೊಳಿರಿಮೆಂದು ಪೇಳಲ್ಭೂತಗಣಮಾಗ
ಮಖವಿರೋಧಿಯ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿದರಾಗ
ಶಬರರಾಗುತೆ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಂಗಳೊಳಗಡಗಿ
ಕುಬುಬುಬುಬೆನುತ್ತೆಲ್ಲರಾರ್ದು ಮುತ್ತಲ್ತೊಡಗಿ

ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಬಟ್ಟೆಯುಭವ ಪಕ್ಕಂಗಳೊಳ್
ಇಂಬಿನಿಂದೆಲ್ದು ಬಾಣಂಗಳಂ ಬಿಲ್ಗಳೊಳ್
ಸಂಧಿಸುತೆ ಕಳ್ಳರಂದದಿ ರೌದ್ರಮುಖರಾಗಿ
ಹಂದೆಗಳೆನಿಪ್ಪ ಧನಧಾರಕರ್ಗಿದಿರಾಗಿ
ಕೊಲುವೆವೀ ಧನವ ಬಿಸು[ಟೋ]ಡಿ ನೀವೆನುತಲ್ಲಿ
ಬಲುಪಿನಿಂದಾ ಧನಮನಪಹರಿಸುತಂತಲ್ಲಿ
ಮುದದೊಳೆಲ್ಲರ್ಪೋಗೆ ಧನಧಾರಕರ್ನೆರೆದು
ಮದವಳಿದು ಧನಮೆಲ್ಲ ಪೋಗೆ ಬೇಗಂ ಪರಿದು
ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕಿರದೆ ಬರುತಿರಲ್
ನಂಬಿಯುಂ ಶರಣರಾರುಂ ಕಾಣದಿರುತಿರಲ್
ಮೆಲ್ಲನಾತಂ ಸ್ಕಂದಪುರಕೆ ನಡೆತರುತಿರಲ್
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವಭವನಕಿದಿರಾಗುತಂತಿರಲ್

ದೂರದೊಳ್ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆರಗಿ ಬಲವಂದು
ಮಾರಾರಿಭವನಮಂ ಪುಗುತಗ್ರದೊಳ್ನಿಂದು
ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ
ತ್ವರಿತದಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಸಂಯುತನಾಗಿ
ಪತ್ತು ತಿರುಪಾಡಿನಿಂದೀಶನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಬೆಸದೆ ಧನಮೆಲ್ಲ ಬಂದಿರಲ್
ಪೋದ ಧನಮೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರುಣದಿಂ ಬಂದಿರಲ್
ಮೋದದಿಂ ಮಣಿಹೇಮಮುಖ್ಯಧನಮೆಲ್ಲಿರಲ್
ಧನಧಾರಕರ್ ಧನಮನುರೆ ಪೊತ್ತು ಬರುತಿರಲ್
ಘನಶಿವನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಂಬಿ ನಡೆತರುತಿರಲ್
ಕೊಂಕದೇಶಂಗಳವು ಪಿಂತಾಗೆ ಬೇಗದಿಂ
ಬಿಂಕದಿಂ ಕಮಲಾಲಯಕ್ಕೆಯ್ದಿ ರಾಗದಿಂ

ದಿರಲಿತ್ತ ಚೇರನೃಪನಾ ಮಹೋದಯದೊಳಗೆ
ತ್ವರಿತದಿಂ ಪೊಕ್ಕು ನಂಬಿಯನಿರದೆ ಮನದೊಳಗೆ
ನೆನೆವುತಂತಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರಲ್ ರಾಗದಿಂ
ಘನರಾಜ್ಯಮಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ
ದಿರಲು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತಿರುವಂಜಕಳದಲ್ಲಿ
ವರಸೌಂದರಂ ಬಂದು ಪಾಡುತಿರಲಂತಲ್ಲಿ

ಮನಮಲರೆ ಮುನ್ನಮಾತಂಗೆ ತಾಂ ನುಡಿದುದಂ
ಘನಮಪ್ಪ ತನ್ನಂಘ್ರಿಯುಗಕಿರದೆ ಬರ್ಪುದಂ
ನೆನೆದು ಹರಿಯಜನಸುರಪಮುಖ್ಯರಂ ತಾಂ ಕರೆದು
ಧನದವಂದಿತನವರ್ಗೆ ಬೆಸಸಿದಂ ಮನವೊಲಿದು
ಎನ್ನ ಭೃತ್ಯನೆನಿಪ್ಪ ನಂಬಿಯಂ ನೀನೊಲಿದು
ಉನ್ನತಶ್ವೇತಗಜಶಿರಮನೇರಿಸುತೊಲಿದು
ರಜತಗಿರಿಗೆಳ್ತರ್ಪುದೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕವರ್
ವಿಜಯಸಿತಗಜಮನೊಂದಂ ಕೂಡಿಕೊಳುತವರ್
ತಿರುವಂಜಕಳಕೆಯ್ದುದಿರೆ ಸೌಂದರಂ ಕಂಡು
ಚರಿತದಿಂದಿರ್ದೊಳಲ್ಕವರು ಹರುಷಂಗೊಂಡು
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಯ್ಸಿದರು ರಾಗದಿಂ
ಶಂಬರಾಂತಕಮದಧ್ವಂಸಿಯಾದೇಶದಿಂ
ರಜತಗಿರಿಗೆಯ್ತರ್ಪುದೆನಲು ಮುಯ್ಯಾನುತುಂ
ವಿಜಯನಾದೆನೆನುತ್ತೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊರೆಯೇರುತುಂ
ಸಿತಗಜಮನೇರಿ ತಳರಲ್ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ್
ನುತಭೂಮಿಯೊಳ್ಸುರಿದವಾಶ್ಚರ್ಯ ವಿಭವದೊಳ್
ದೇವದುಂದುಭಿಗಳುಣ್ಮಿದುವಧಿಕ ರವದಿಂದೆ
ಭಾವದಿಂ ಸುರರು ಜಯಜಯಯೆನಲ್ ಮುದದಿಂದೆ
ಕೈಲಾಸಶೈಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಪೋಗುತ್ತಿರಲ್

ಲೀಲೆಯಿಂ ಚೇರಮಂ ಕೇಳಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲ್
ಪಕ್ಕದೊಂದಶ್ವರತ್ನಮಿರಲ್ಕೆಯದನೇರಿ
ಸಿಲ್ಕದಾ ತಿರುವಂಜಕಳಕೆಯ್ದಿ ಸುಖವೇರಿ
ಮೇಲನೀಕ್ಷಿಸಲೊಡನೆ ಸಿತಗಜಸ್ಕಂಧದೊಳ್
ಲೀಲೆಯಿಂ ನಂಬಿ ಪೋಗಲ್ಕಂಡು ಬೇಗದೊಳ್
ಕುದುರೆಯಂ ದುವ್ವಾಳಿಸುತ್ತೆ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ

ಕುದುರೆಯೆರಡುಂ ಕರ್ಣದೊಳ್ಜಪಿಸೆ ಮಂತ್ರಮಂ
ಶಿವಮಂತ್ರಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಮನೋವೇಗದಿಂ
ತವೆ ತುರಗವಾಗಸಕೆ ಲಂಘಿಸಲ್ ರಾಗದಿಂ
ನಂಬಿಯೇರಿದ ಧವಳಗಜಕೆ ಬಲವರುತಲ್ಲಿ
ಇಂಬಿನಿಂ ಮುಂದೆ ಪರಿದಾಡಿ ತೋರಲ್ಕಲ್ಲಿ
ಸುರರಗ್ರದೊಳ್ನಡುವೆ ಚೇರನಾತನ ಪಿಂತೆ
ವರಸೌಂದರಂ ಪೋಗಲೋಳಿಯಿಂದಂತಂತೆ
ಪಾಡುತಂ ಶಿವನನಾ ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರದೊಳ್
ನಾಡೆ ಗಜಹಯದಿನಿಳಿವುತ್ತಲತಿ ವೇಗದೊಳ್
ಕಣೆಯಂಗಳಂ ದಾಂಟುತವರಿರ್ವರೊಪ್ಪದೊಳ್
ಫಣಿಕಟಕನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲೊಳ್
ಪುಗುತಿರಲ್ ಚೇರನೃಪನಂ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ್
ಮಿಗೆ ಕಾಣುತಾತನಂ ತಿಳಿದರತಿಭಾವಕರ್
ಉಪದೇಶಮಿಲ್ಲದರ್ ಪುಗಬಾರದೆಂದಲ್ಲಿ
ಕುಪಿತರಾಗುತೆ ಚೇರಮನ ನುಡಿದರಂತಲ್ಲಿ
ತಡೆಯಲೊಡನಾ ನಂಬಿ ಶಿವಕರುಣದಿಂ ಪೋಗಿ
ಮೃಡನಗ್ರದೊಳ್ನಿಂದು ಪೊಡಮಟ್ಟು ಸುಖಿಯಾಗಿ
ತಾಯನಗಲಿರ್ದ ಕರು ಮತ್ತೆ ತಾಯಂ ಕಂಡು
ಬಾಯೊರತು ನೋಳ್ಪಂತೆ ಶಿವನ ನೋಡಲ್ಕಂಡು
ನಂಬಿ ಸುಖದಿಂದಿಲ್ಲಿ ಒಲಿದು ಬಂದಾಯೆಂದು
ಇಂಬಿನಿಂ ಶಂಕರಂ ಬೆಸೆಗೊಳಲ್ತಾನಂದು
ಮುದದಿಂದಲಾತ್ಮವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನಯ್ಸಿ
ಪದಪಿನಿಂ ನುಡಿದನಾ ಭರ್ಗಂಗೆ ತಾಂ ನಮಿಸಿ
ಎನ್ನ ಸಖ ಚೇರಮಂ ದ್ವಾರದೊಳಗಿರ್ದಪಂ
ಮನ್ನಣೆಯ ದ್ವಾರಪಾಲರ್ ತಡೆಯಲಿರ್ದಪಂ
ಎನಲು ಭರ್ಗಂ ನಂದಿಕೇಶಂಗೆ ಬೆಸಸಿದಂ
ಘನದೀಕ್ಷೆಯಂ ನೃಪಂಗಿತ್ತಿತನೆಂಬುದಂ
ಮಾಡೆಂದು ಪೇಳಲ್ಕೆ ನಂದೀಶ್ವರಂ ಬಂದು
ಕೂಡೆ ಚೇರಂಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತು ತಾನಂದು
ಬೇಗದಿಂದಾತನಂ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲ್ಲಿ
ರಾಗದಿಂ ಚೇರನಂ ಪುಗಿಸಲ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ದೇವಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ದಿ ನಮಿಸಿ [ತು]ತಿಸುತ್ತಿರಲ್
ಭಾವದಿಂದೀಶನಾತನ ನೋಡಿ ನಗುತಿರಲ್

ಕರೆಯದೆಳ್ತಂದೆಯೆಂದೀಶ ನುಡಿವುತ್ತಿರಲ್
ವರಸೌಂದರಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಳ್ತಂದೆನೆನುತಿರಲ್

ದೇವ ಬಿನ್ನಪವನೊಂದವಧರಿಪುದೊಪ್ಪದಿಂ
ಭಾವರಸಭರಿತಮಾಗಿರ್ದ ಪ್ರಬಂಧದಿಂ
ಶಿವ ನಿಮ್ಮುವಂ ನುತಿಸಿ ಪಾಡಿದೆನದಂ ಕೇಳಿ
ಭವಪಾಶಜಾಲಮಂ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ಬೇಳಿ
ಕರುಣಿಪುದೆನಲ್ಕೆ ಪೇಳೆಂದು ಹರನುಸುರುತಿರೆ
ಪರಮಪ್ರಬಂಧಮಂ ಕೇಳಿಸುತ ಸುಖದೊಳಿರೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನಾ ಚೇರಭೂಪಂಗೆ ರಾಗದಿಂ
ಅಚ್ಚರಿಯ ಗಣಪದವನೀವುತ್ತೆ ಬೇಗದಿಂ
ನಂಬಿಯಂ ಮುನ್ನಿನಂದದೊಳಧಿಕನೇಹದಿಂ
ಇಂಬಿನಿಂ ಗಣಪದವನೀವುತ್ತೆ ತೇಜದಿಂ
ಇಂತೆಸೆವುತೆಮ್ಮ ಪಂಪಾಪುರದ ಪತಿಯಲ್ಲಿ
ಸಂತತಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂತಲ್ಲಿ
ಮೆರೆದಿರ್ದನಾಹ ರಜತಾಚಲದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ಮೆರೆದಿರ್ದನತ್ಯಧಿಕ ದೇವಗಡಣದಿನಲ್ಲಿ ೧೨೨-೪೨೪

❖❖

೩೬. ಗಣನಾಥನ ರಗಳೆ

*ಶ್ರೀಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆ ಜನನಿಯೆಂದೆನಿಸಿಪ್ಪ
ಭಾಸುರ ಶಿವಾಂಗಾರ್ಧದೊಳಗೊಪ್ಪಿ ನೆಲಸಿಪ್ಪ
ಗಿರಿಜೆಯ ಸ್ತನ್ಯಾಮೃತಾಸ್ವಾದಶೀಲಂಗೆ
ಚರಿತದಿಂದಾ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧನಾಥಂಗೆ
ಜನ್ಮಭೂಮಿಯದಾಗಿ ವಿಭವದಿಂ ರಂಜಿಪುದು
ಘಮ್ಮನಾ ಪ್ರಳಯಾಬ್ಧಿಯೊಳು ತೆಪ್ಪವಪ್ಪುದದು
ಚಂಪಾಭಿಧಾನದಿಂ ಭೂತಳದೊಳೊಪ್ಪುವುದು
ಸೊಂಪಿನಿಂ ಪೆಂಪಿನಿಂದಧಿಕಮೆನಲೊಪ್ಪುವುದು
ಆ ಪುರದೊಳೊರ್ವ ಗಣನಾಥಾಖ್ಯನೊಪ್ಪುವಂ
ತಾ ಪರಹಿತಂ ಭಕ್ತನಿಧಿಯೆನಲ್ಕೊಪ್ಪುವಂ
ಎಲ್ಲಂದದಿಂದಲಲ್ಲಿಯ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯಂ
ಬಲ್ಲಂದದಾತನುರೆ ಮಾಡಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ
ನಿಚ್ಚಲುಂ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಸಚ್ಚರಿತ್ರಂ ಶಿವನ ಕಿಂಕರಂ ತಾನಾಗಿ
ಶಿವದಾಸ್ಯನಿಪುಣರಪ್ಪರೆಬರಂ ಮೇಳೈಸಿ
ಶಿವಭಕ್ತಜನರ್ಗೊಲಿದು ಜೀವನಮನುರೆ ಸಲಿಸಿ
ಕೆಲರನಾ ಭರ್ಗನ ಧ್ಯಾನಕರ್ಮದೊಳಿರಿಸಿ
ಕೆಲರನುರು ಪುಷ್ಪೋಪಚಯದೊಳಂ ತಾನಿರಿಸಿ
ಕೆಲರನೊಲಿದಿಂಡೆದಂಡೆಗಳ ಕಟ್ಟಲ್ಕಿರಿಸಿ
ಕೆಲರನಾ ಮಜ್ಜನೋದಕವ ತರಲೊಲಿದಿರಿಸಿ
ಕೆಲರನಾ ಸಮ್ಮಾರ್ಜನಾ ವಿಧಿಯೊಳೊಲಿದಿರಿಸಿ
ಕೆಲರನಾ ಗೋಮಯಾಲೇಪದೊಳು ಸಂತವಿಸಿ
ದೀಪಂಗಳಂ ಪೊತ್ತಿಸಲ್ ಕೆಲಂಬರ ಮಾಡಿ

* ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿಯ ಕಂದಪದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಳ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಕಾಪಾಲಿಯಧಿಕ ಪುಸ್ತಕಲೇಖರಂ ಮಾಡಿ
ಶ್ರೀಶಿವಾಗಮವೋದುವರ್ ಕೆಲಬರವರಿರಿಸಿ
ಕಾಶಸಿತಕಾಯನುರುಪರಿಚರ್ಯದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ
ಮತ್ತುಚಿತಮಾದ ಶಿವಕರ್ಮದೊಳು ಪಲಬರಂ
ಚಿತ್ತದೊಳಗೆರಡಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ತಾನೆಲ್ಲರಂ
ವಿನಯವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ಘನ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದೊಳಿರ್ದು ಸುಖಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಾನಂದದಿಂ
ಭವದಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ತಣಿದು ತಾಂ ನೇಹದಿಂ
ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧ ದೇವರ ಪಾದಮಂ ನೆನೆದು
ಮೋನದಿಂ ಸಂಸಾರ ಕರ್ಮಮಂ ಸಲೆ ತೊರೆದು
ಮೂರು ಹೊತ್ತಿನೊಳೀಶಚರಣಮಂ ಪೂಜಿಸುತೆ
ಬೇರೆ ತಾಂ ಶಿವದಾಸ್ಯಮಂ ಮನಕೆ ಸೇರಿಸುತೆ
ಆತನೊಪ್ಪುವ ಭರ್ಗಪರಿಚರ್ಯರತನಾಗಿ
ಖ್ಯಾತಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತದರ್ಪಣಂ ತಾನಾಗಿ
ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಾಂಘ್ರಿಪುಂಡರೀಕಮನೊಲಿದು
ಧ್ಯಾನಿಸುತೆ ಪೂಜಿಸುತೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಂ ಬಲಿದು
ಗುರುವಪ್ಪ ತಜ್ಞಾನಮುನಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂ
ಚರಿತದಿಂ ನಿಬ್ಬಣದ ಕೂಡೆ ತಾಂ ರಾಗದಿಂ
ರಜತಗಿರಿಗೇಳ್ತರಲು ಶಂಕರಂ ಹರುಷದಿಂ
ನಿಜಭಕ್ತ ಗಣನಾಥ ಚರಿತಕ್ಕೆ ಕರುಣದಿಂ
ಮೆಚ್ಚಿ ಗಣನಾಥಂಗೆ ಗಣನಾಯಕತ್ವಮಂ
ಅಚ್ಚರಿಯ ಶಿವತತ್ವ ಸಾರವೇದಿತ್ವಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ರಜತಾದ್ರಿಯೊಳು ಮದನಮದಭಂಜನಂ
ನೆಟ್ಟನೀಶ್ವರಭಕ್ತಸಂತಾನರಂಜನಂ
ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ವರ ಹೇಮಕೂಟಶಿಖರಾವಾಸನೊಪ್ಪಿದಂ

ಅಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳ್ ಬರೆ
ತೃಣವೆಂದವನೊಲ್ಲದಧಿಕ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೊಳಂ
ಫಣಿಭೂಷನನರ್ಚಿಸಿದಾ
ಗಣನಾಥನ ಭೃತ್ಯನಾನು ಹಂಪೆಯ ರಾಯಾ ॥

❖❖

೩೭. ವರಕೃತಾಂತರ ರಗಳೆ

ನಿರುಪಮಚರಿತಂ ಗಂಗಾ
ಧರನೊಲವಿಂ ವರಕೃತಾಂತಭಕ್ತನ ಭಾವ ।
ಕ್ಕಿರದೆ ವರವಿತ್ತು ಮೆರೆದಂ
ಕರುಣಾಕರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ಶ್ರೀ ಚೋಳದೇಶದೊಳಗೊರ್ವ ಶಿವಕಿಂಕರಂ
ವಾಚಾಮಗೋಚರವೆನಿಪ್ಪ ಹರಕಿಂಕರಂ
ವೈರಿಬಲಮಂ ಬಾಹುಶೌರ್ಯದಿಂ ಗೆಲ್ದು ಮಿಗೆ
ಮಾರಾರಿನಾಮಂಗಳಂ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತೆ ಮಿಗೆ
ಭಸಿತಧರಭಕ್ತಪ್ರಣಾಮತತ್ಪರನಾಗಿ
ಲಸಿತ ಕಾಳಂದ ವಂಶೋದ್ಭವಂ ತಾನಾಗಿ
ಗರುಡನುರಗಂಗಳಂ ತವಿಪಂತೆ ಬೇಗದಿಂ
ವರವೈರಿಗರ್ವಮಂ ಕೊಂಡು ತಾ ರಾಗದಿಂ
ಶಿವಕರುಣದಿಂದಿಂತು ತೇಜದಿಂ ರಾಜಿಸಲು
ತವೆ ವೈರಿಗಳ್ ಬೆಗಡುಗೊಂಡಡಗಿ ನಿಂದಿರಲು
ಸಾಗರಾವೃತಧರಾಚಕ್ರಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ರಾಗದಿಂ ಬಹುಧನಮನರ್ಜಿಸಿ ಸುಖಂಗೊಂಡು
ರಥ ತುರಗ ಮಾತಂಗ ಪಾದಾತಿ ಬಲಕಲ್ಲಿ
ಮಥಿಸಲರಿದೆನಿಪ ವೈರಿಗಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಲ್ಲಿ
ಒಡೆಯನಾಗುತ್ತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿತೇಜದಿನಿರಲು
ತಡೆಯದರಿಭಟರಿಗೆ ಕೃತಾಂತಕನೆನುತ್ತಿರಲು
ಶಿವನಿಂದಕರ್ಗೆ ಮತ್ತಂ ಕೃತಾಂತಕನಾಗಿ
ಭವಭಯಕ್ಕಂ ಕೃತಾಂತಕನೆನಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಮೆರೆವುತಿರಲಾ ನಾಮದಿಂದೆಲ್ಲ ಕರೆವುತಿರೆ

ನೆರೆ ಕೃತಾಂತಕನೆಂಬ ಪೆಸರಿನಿಂ ಕರೆವುತಿರೆ
ಕೊಬ್ಬಿದರಿಭೂಪರುರೆ ಕಾಳೆಗಕೆ ಕರೆವುತಿರೆ
ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಗೆಲಿದು ವೈರಿಗಳನೋಡಿಸುತಮಿರೆ
ಬೇಗದಿಂದವರ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿ ತಾನಾಗಿ
ರಾಗದಿಂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪ್ರಿಯಂ ತಾನಾಗಿ
ಮಕುಟಮೊಂದಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಂದದಿಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಮಕುಟಧಾರಣೆಗೆ ತಾನುದ್ಯೋಗಯುತನಾಗಿ
ಖ್ಯಾತವಾಗಿರ್ದ ತಿರುವಾರೂರ ಪಾರ್ವರಂ
ನೀತಿಯಿಂ ಬೇಡಿಕೊಳಲಾತನಾ ಪಾರ್ವರಂ
ನೋಡಿದಡೆ ಚೋಳವಂಶೋದ್ಭವನೃಪರ್ಗೊಲಿದು
ಕುಡುತವೆಲ್ಲರ್ಮಕುಟಮಂ ಭಾವದಿಂ ಬಲಿದು
ಮತ್ತುಳಿದರಾರ್ಗಮೀಯಲ್ಬಾರದೆಂದಲ್ಲಿ
ಚಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ದುದಂ ನುಡಿವುತ್ತಲಂತಲ್ಲಿ
ದ್ವಿಜನನೊರ್ವನನೀಶಪೂಜೆಗೆಂದಲ್ಲಿರಿಸಿ
ನಿಜಪುರದಿನಾ ಕೇರಳಕ್ಷಿತಿಯೊಳವತರಿಸಿ
ಚೇರನೃಪರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲರುಂ ಸುಖಮಿರಲು
ಮಾರಹರಭಕ್ತನಾಗಳ್ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು
ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂಕಕೋಟೀರಮಂ ಕುಡು ದೇವ
ಬಿನ್ನವಿಸುತಿಪ್ಪೆನಗೆ ಕರುಣಿಸುವುದೆಲೆದೇವ

ಇಂತೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳುತಂ ನಿದ್ರೆಯೊಳು ಸಲಲು
ಮುಂತೆ ಕನಸಿನೊಳೀಶನಾತ್ಮರೂಪದೊಳಿರಲು
ನಿಜಪದಾಂಕಿತಮಕುಟಮಂ ಭಕ್ತಮಸ್ತದೊಳು
ವಿಜಯನಾಗೆಂದಿಕ್ಕಿ ಪೋಗಲುರು ಕರುಣದೊಳು
ಬೆಳಗಾಗಲಾತನೇಳುತ್ತಲಾ ಮಕುಟಮಂ
ತಳುವಿಲ್ಲದಾತ್ಮಶಿರದೊಳ್ಧರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಕೈಕೊಂಡು ಶಿವಭವನಮಂ ರತ್ನಮಯವಾಗಿ
ಬೇಕಾದ ರನ್ನದಿಂ ವಿಭವಸಂಯುತಮಾಗಿ
ಮೆರೆವ ತೆರದಿಂ ರಚಿಸಿ ಬಹಳ ರಾಗಂಗಳಿಂ
ಕರೆಕಂಠಧಾಮವರ್ಗಕ್ಕೆ ಭೋಗಂಗಳಿಂ
ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಂ ವಿಭವದಿಂ ಕೂಡಿ
ತವೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆಲ್ಲವಂ ತಾಂ ಮಾಡಿ

ಕೇರಳೋರ್ವಿಯೊಳಿರ್ದ ಪಾರ್ವರಂ ಕರೆಸುತಂ
ಮಾರಹರಭಕ್ತನವರಂ ಸುಖದೊಳಿರಿಸುತಂ
ಇಂತರಿಗಳಂ ಗೆಲ್ದು ಭೂಮಿಯಂ ರಕ್ಷಿಸುತೆ
ಕಂತುಹರಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸುತೆ
ಸುಖದಿನಿರಲಾತನಂ ರಜತಗಿರಿಗೊಯ್ಯಲ್ಕೆ
ಮಖವೈರಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಶಿವಭೃತ್ಯರೊಯ್ಯಲ್ಕೆ
ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕಮನೊಂದಂ ತರುತ್ತದರೊಳಗೆ
ಭವ್ಯ ಭಕ್ತನನಿರಿಸಲೊಡನೆ ಭೂತಳದೊಳಗೆ
ಪೂಮಳೆಗಳೊಪ್ಪದಿಂ ಸುರಿದವತಿ ಬೇಗದಿಂ
ನೇಮದಿಂ ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ರಾಗದಿಂ ೬೦
ತಳರಿ ಕೈಲಾಸದೀಶನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಲೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದೀಶ್ವರಂ ಮೆಚ್ಚುತಾತಂಗೆ ಸಲೆ
ಗಣಪದವನೀವುತ್ತೆ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ
ಫಣಿಕಂಕಣಂ ನವ್ಯಸರ್ವಸುಖಭೋಗದಿಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದನಾಹಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲಿದಲ್ಲಿ
ಮೆರೆದಿರ್ದನೆಮ್ಮ ಪಂಪಾಪುರದ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ೬೬

ಪರಮಕೃತಾಂತಕಚರಿತವ
ನಿರದೊರೆದೆಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಬಲ್ಲಂದೊಳಂ ।
ಕರುಣಿ ಕೃಪಾಂಬುಧಿ ಪಂಪಾ
ಪುರದೊಡೆಯಂ ವರವನೆನಗೆ ಕೊಡುಗತಿಮುದದಿಂ ॥

❖❖

೩೮. ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ರಗಳೆ

ಹ[ರಿ]ಮುಖ್ಯದೇವವಿನುತಂ
ವರ ಗಂಗಾಧರನುದಾರವಾರಿಧಿ ಮೆರೆದಂ ।
ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯ ನೃಪನಂ
ವರದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಧಿಕ ಲೀಲೋದಯದೊಳ್ ॥

ಶ್ರೀ ಸಕಳಮಂಗಳಜನಾಕೀರ್ಣಮಾಗಿರ್ಪ
ಲೇಸೆನಿಸಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ತಾಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪ
ಅಗ್ರಪಾಡೀನಾಮದಿಂದೆ ಘನ ಶಿವಪುರಂ
ಉಗ್ರಪದಪದ್ಮಭಕ್ತರ ಗಣಕ್ಕಾಗರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಪಳಿ ಪೊರ್ದದಿಳೆಯಂ ನೀತಿಯಿಂ ಪೊರೆವ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಪುಣ್ಯವಂಶದೊಳೊಗೆದು ರಂಜಿಸುವ
ನರಸಿಂಗ[ಮೊ]ನೆಯೆಂಬ ಪೆಸರ ಭೂಪಂ ನಲಿದು
ಚರಿತದಿಂ ಮೊದಲುಳ್ಳ ರಾಜಧರ್ಮವನೊಲಿದು
ಪಾಲಿಸುತಲರ್ತಿಯಿಂ ಶಿವಪಾದಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಭವಭೀತಿನಾಶನಸುಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಭಸಿತಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಧಿಕಧನಮೆನುತ್ತಂ ಬಗೆದು
ಲಸಿತ ಬಹುಧನಮುಳ್ಳಡದನಿತ್ಯವೆಂದರಿದು
ವೈರಿನೃಪರಂ ಶೌರ್ಯದಿಂ ಗೆಲ್ದು ನಲ್ಮೆಯಿಂ
ಮಾರಹರಭಕ್ತನಾ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪೆರ್ಮೆಯಿಂ
ರಕ್ಷಿಸುತಲೊರ್ವನೇ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿ
ಉಕ್ಷವಾಹನಭೃತ್ಯಕುಲಕೆ ಕಿಂಕರನಾಗಿ
ಒಪ್ಪದಿಂದವರ ಪಾದವೆ ತನಗೆ ಗತಿಯೆಂದು
ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ಭಕ್ತರೆ ತನಗೆ ಮತಿಯೆಂದು
ನೆನೆವುತ್ತೆ ಬಹುಭರ್ಗಭವನಂಗಳೊಳ್ಕೂಡಿ
ವಿನಯದಿಂ ಭೋಗ ಪೂಜೋತ್ಸವಗಳಂ ಮಾಡಿ

ಕೂರ್ಮಾಸ್ಥಿಧರಭೃತ್ಯರಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಕನಸಿನೊಳು
ಧಾರ್ಮಿಕನೃಪಂ ಮೀರದಿರುತೆ ತಿರುನಾಳಿನೊಳು
ಸುರನದೀಜೂಟಂಗೆ ಪರಮಪಾವನಮೆನಿಪ
ವರ ಗಂಧಪುಷ್ಪಮಾಲಾದೀಪವೆಂದೆನಿಪ
ನವ್ಯ ನೈವೇದ್ಯಾದಿ ಪೂಜಾವಿಧಂಗಳಂ
ಭವ್ಯ ನವ ನವ ಷೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳಂ
ಮನವಾರೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಂತಾನಮಂ
ಘನಮಹಿಮರಾದ ಹರಭೃತ್ಯಸಂತಾನಮಂ
ನಿಷ್ಕಶತಮಂ ಬೇರೆ ಬೇರಿತ್ತು ತಣಿಪುತಂ
ದುಷ್ಕರಮೆನಿಪ್ಪನ್ನದಿಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತಂ

ಇಂತು ತಿರುನಾಳೊಳಾತಂ ಭಕ್ತರೈತರಲು
ಸಂತಸದಿನವರ್ಗೆ ಪೊಂಗಳನಲ್ಲಿ ಕೊಡುತಿರಲು
ದಿಟಮಪ್ಪ ಭಕ್ತಿಯಂ ನೋಡಲ್ಕೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ
ವಿಟವೇಷದಿಂ ಬಂದನೇನೆಂಬೆನದನಲ್ಲಿ
ಭಸಿತಮಂ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ ಧರಿಸಿ ರಾಗದಿಂ
ಲಸಿತಾಂಗದೊಳ್ ನಖಕ್ಷತಮುಖ್ಯ ಚಿಹ್ನದಿಂ
ಮೆರೆವುತಿರೆ ಕಂಡವರು ಧೂರ್ತನೆಂದೆನುತಿರಲು
ಮರೆಯ ಮಾತೇಕಿನ್ನು ಕಷ್ಟನೆಂದೆನುತಿರಲು
ಲಜ್ಜಿಸುತಲಡಗುತ್ತೆ ಮರುಕದಿಂ ನಡೆತಂದು
ಸಜ್ಜನಮಹೇಶ್ವರರ ಪೊರೆಗೆಯ್ದೆ ಬರುತಂದು
ಮುಂದೆ ಸುಳಿದಾಡಲ್ಕದಾರೆನುತೆ ಪಡಿಯರರು
ಸಂದೇಹದಿಂ ಪೊಡೊದುಕೊಂಡೊಯ್ವುತಂತವರು

ನರಸಿಂಗ[ಮೊ]ನೆಯರ್ಗೆ ತೋರಲಾತಂ ನೋಡಿ
ವರ ಭಸಿತಧರನಪ್ಪ ಭಕ್ತನಂ ತಾಂ ನೋಡಿ
ಶೀಲಮುಳ್ಳವರಿವರು ಶೀಲಮಲ್ಲದರಿವರು
ಬಾಲರಿವರಧಿಕ ವೃದ್ಧರು ವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವರು
ಎಂದಿಂತು ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚಂ ನುಡಿಯಲಾತಂಗೆ
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ ಶಾಪವೆನುತ್ತಲಾತಂಗೆ
ಗಳಗಳನೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿದಿರಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದಾತ್ಮಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿವುತ್ತೆ
ಪೊಡವಡುತ್ತಂತಪ್ಪ ಭಕ್ತನಂ ತಾಂ ನಲಿದು
ಕಡೆಗಣಿಸದಾತ್ಮಗೃಹಕೊಯ್ದು ಭಾವಂ ಬಲಿದು

ಪಾದಾರ್ಚನಾದಿ ಸಕಳೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ
ಭೇದಮಿಲ್ಲದೆ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿ ಹರುಷಂಗಳಿಂ
ಇಮ್ಮಡಿಯ ಧನವಿತ್ತು ವಿನಯವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ
ಘಮ್ಮನಾತಂ ಕಳುಹಲೊಡನೆ ನೇಹಂಗಳಿಂ
ಹರನಾತನಧಿಕ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಗದಿಂ
ಚರಿತದಿಂ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರೆ ರಾಗದಿಂ

ವರಗಂಗೆ ಜೆಡೆ ಭಸಿತ ನಿಟಲಲೋಚನಮೆಸೆಯೆ
ವರ ಚಂದ್ರಕಳೆ ಫನಿಪಕುಂಡಲದಿನಿಂತೆಸೆಯೆ ೬೦
ಕಂಡು ಪೊಡಮಡಲಾತನಂ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಮುಂಡಾಡುತಂ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಕದೊಳಂತೊಪ್ಪಿ
ತೋರ್ಪ ತೇಜದಿ ಪೋಗಿ ರಜತಗಿರಿಗೇಳ್ತಂದು
ಸರ್ಪಭೂಷಣನೆನಿಪ ಶಂಕರಂ ತಾನಂದು
ನರಸಿಂಗ[ಮೊ]ನೆಯರ್ಗೆ ಗಣಪದವನೀವುತ್ತೆ
ಪರಮ ಭೋಗಂಗಳಿಂ ಸುಖಮನಿರದೋವುತ್ತೆ
ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂದ ತಾನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪಿನಿಂದೆಮ್ಮ ಪಂಪಾಧಿಪತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ ೬೮

ಪರಮಂ ವಿಟವೇಷದಿನಿರ
ದಿರದೇಳ್ತರಲಾತನಧಿಕ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲ್ ।
ನರಸಿಂಗ[ಮೊ]ನೆಯಭಕ್ತಂ
ಗುರುಕರುಣಮನಿತ್ತು ಮೆರೆದ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

❖❖

೩೯. ಅತಿಭಕ್ತರ ರಗಳೆ*

ನುತಹರಿವಿರಿಂಚಿವಂದ್ಯಂ
ವಿತತ ಯಶೋರಾಶಿಯೆನಿಪ ಪಂಪಾನಾಥಂ ।
ಅತಿಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಗೆ ತಾ
ನತಿಶಯ ವರವಿತ್ತು ಮೆರೆದನೀ ಧರೆಯರಿಯಲ್ ॥

ಶ್ರೀಕಾವೇರೀ ಧರೆಯೊಪ್ಪಿಪ್ಪುದು
ಬೇಕಾದುದನೀವುತಲೊಪ್ಪಿಪ್ಪುದು
ಭಾನುಕುಲದ ಚೋಳನಿನೆಸೆದಿಪ್ಪುದು
ಮಾನಿತ ಜನದಿಂ ತಾನೊಸೆದಿಪ್ಪುದು
ಅದರೊಳಗೊಂದು ಪುರಂ ಶೋಭಿಸುವುದು
ಸದಮಳ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದೆಸೆವುದು
ಅಲ್ಲಿ ಕರಂ ಮಾಡಂಗಳೊಳೊಪ್ಪುವ
ಮಲ್ಲಿಗೆದುರುಬಿನ ಮಡದಿಯರೊಪ್ಪುವ
ಸೆಂಡಾಟವನಾಡಲ್ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ
ಬೆಂಡಾಗಲ್ ಸಂಚರಿಪ ಕ್ರಮದಿಂ
ಮುತ್ತಿನ ಜೂಳೆಯದೊಡನೇ ಜಾರುತೆ
ಉತ್ತಮದಾ ಕುರುಳ್ಗಳು ನೆರೆ ಮೀರುತೆ
ಇರೆ ತಾರಗೆಗಳ ಬಳಗದಿನೊಪ್ಪುವ
ವರ ಕಿರುಗತ್ತಲೆಯಂತಿರದೊಪ್ಪುವ

* ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ೨೭ನೆಯ ಪುರಾತನರಾದ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯ ೩೯ನೆಯ ಪುರಾತನರಾದ ಪುಗಲ್ಚೋಳರ ರಗಳೆಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ೪೧ನೆಯ ಪುರಾತನರಾದ ಅತಿ ಭಕ್ತರ ರಗಳೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿ ೩೯ನೆಯದಾಗಿದೆ.

ಏನೆಂಬೆನದಂ ಪೊಗಳಲ್ಬಾರದು
ಮಾನಿತ ರತ್ನಂಗಳಿನದು ತೀರದು
ಬೇಡಿದವರ್ಗಂ ಬೇಡಿತನೀವುದು
ನಾಡೆ ತುರಗ ಕರಿ ರತ್ನವನೀವುದು
ಸೊಂಪಿನ ಗುಣ್ಬನದಾವಂ ಬಲ್ಲಂ
ಇಂಪಿನ ಕಡೆಯನದಾವಂ ಬಲ್ಲಂ
ವರಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತವರ್ಮನೆ ತಾನೆನಿಪುದು
ಚರಿತದಿನಾ ಪುರ ಸಾಗರವೆನಿಪುದು
ಪದಿನೆಂಟುಂ ದ್ವೀಪದ ವಿಭವಂಗಳ
ಒದವಿಸಿ ತನನ್ನೊಳು ತೋರಿ ಜನಂಗಳ
ಬಗೆಯಿದು ಧರೆಗದ್ಭುತ ದರ್ಪಣಮೆನೆ
ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವುದು ಚಿತ್ರಮಿದೆಂತೆನೆ

ಅದರ ಸಮೀಪದೊಳಲ್ಲಿಯ ತಡಿಯೊಳು
ಸದಮಳ ಮತ್ಸ್ಯಾಗಣವೈಭವದೊಳು
ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದು ಕೈವರ್ತರ ಪುರವದು
ನೆರೆದಿಪ್ಪುದು ಘನ ತೇಜಕ್ಕಂತದು
ಬಲೆ ಮುಸುಕಿದ ಗುಡಿಸಲ್ಗಳುಮೆತ್ತಲು
ಅಲಘು ಬಲಾಹತಗಣದಿಂ ಸುತ್ತಲು
ಇರಲದರಪರಾಶಾಭಾಗದೊಳಂ
ಚರಿತದಿ ಮೀಂಗಳ [ಉರು] ತವಕದೊಳಂ
ಗುಡಿಸಿದ ಹೊಂಗಳ ರಾಶಿಗಳಿಂ ಮಿಗೆ
ತಡೆಯದೆ ಕೈವರ್ತಯುತರ್ಮಾ[ರು]ಗೆ
ತಂದು ರಾಶಿಯಾಗಿರಿಸಿದ ಮೀನ್ಗಳು
ಸಂದ ಜಾಲಗಾರ್ತಿಯರಾರ್ತಂಗಳು
ಒಂದಾಗಿರೆ ಸಂದೇಗ ತಾನೆಣಿಪುದು
ಕುಂದದ ಬಗೆಯಿಂದೂಹಿಸಲಪ್ಪುದು
ಅಲ್ಲೊಣಗುವ ಮೀನ್ಗಳ ಬಳಗಂಗಳು
ನೆಲ್ಲಂದದ ಬಲ್ಪಿನ ಮಕರಂಗಳು
ಬಾಗಿಸಿ ನಡೆತಪ್ಪಾ ಕೊಂಚೆಗಳಿಂ
ದಾಗಳುಮಿಡಿದಿಪ್ಪಾ ಭೂಮಿಗಳಿಂ
ಎಸೆವ ಗ್ರಾಮದ ಮುಂದಣ ತೋಂಟದ
ಪಸುರಡಕೆಯ ವೃಕ್ಷಂಗಳನೇರಿದ

ವರ ಹಂಸಾಂಗನೆಯರು ಮಿಗೆ ಲಜ್ಜಿಸಿ
ಚರಿತದಿನಾ ಪುವಧುಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ
ಮೃದುಪದಗತಿಯಂ ಕಾಣುತಲವರ್ಗಳ
ವಿದಿತ ಕಾಂತಿ ತಮಗಿಲ್ಲದವರ್ಗಳ
ಮುಂದೆ ನಡೆಯದುರೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿರುತಂ
ಸಂದ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳ್ಳಿರುತಂ
ಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪವೆನಲೇವೊಗಳ್ವೆನದಂ
ದಿಮ್ಮನೆ ಸಿರಿಯಿಂ ಪೆರಪಿಂಗದುದಂ
ದೀವರರೆಲ್ಲರ್ಪರಪಿದ ಬಲೆಯಂ
ಭಾವದೊಳೊರ್ಮೆಯೆ ತೆಗೆಯಲ್ ಬಲೆಯಂ
ಬೇಗದೊಳದು ಬರೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ
ರಾಗದಿನೆಲ್ಲರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳಿಂದಂ
ಮೀನಂ ಮಾರುವ ಜನವದು ತಮ್ಮೊಳು
ಬೇಗಮೊರ್ವರೊರ್ವರು ಸಮ್ಮದದೊಳು
ಕರೆವ ಬಹಳ ಕೋಳಾಹಳದಿಂದಂ
ಪರಮಹರುಷ ಬಹಳಾರವದಿಂದಂ
ರಾಸಿಯಾಗಿ ಗುಡಿಸುವ ಶಂಖಗಳ
ಲೇಸೆನಿಸುವ ಢಕ್ಕಾರ ರವಂಗಳ
ಪೆರ್ಚುಗೆಯಿಂದಾ ಪುರದೊಳು ಸುತ್ತಂ
ನಿಚ್ಚಂ ಸಾಗರರವದವೊಲೆತ್ತಂ

ಮೆರೆವುತಿರಲ್ಕಾ ಪುರದೊಳಗೊರ್ವಂ
ಕರೆಕಂಠನ ಪದಭಕ್ತನದೊರ್ವಂ
ಶಿವಪೂಜಾಪರನತಿಗುಣಯುಕ್ತಂ
ಭವಭಯರಹಿತಂ ಕಾಲವಿಯುಕ್ತಂ
ಅತಿಭಕ್ತಂ ಪೆಸರಿಂ[ದಂ] ಶಿವ ಶಿವ
ನುತ ದಾಸಕುಲಕ್ಕಧಿಕಂ ಶಿವ ಶಿವ
ಜಾಲಗಾರರಂ ಕೂಡಿಕೊಳುತ್ತಂ
ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಮೀನ್ಗಳ ತೆಗೆವುತ್ತಂ
ಆ ಮೀನಂ ಮಾರಿದ ಬಹು ಧನದಿಂ
ಸೋಮಧರನ ಭಕ್ತರನತಿಮುದದಿಂ
ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸುತಂ ಸುಖದಿಂದಿರುತಂ
ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯೊಳಿಂತಿರುತಂ

ಬಲೆಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೀನಂ ಮೊದಲೊಳು
ವಿಲಯರಹಿತ ಶಿವಗೆಂದೇ ಮನದೊಳು
ಭೇದಮಿಲ್ಲದೀ ಪರಿ ತಾಂ ಬಿಡುತಂ
ಮೋದದಿನುಳಿದಾ ಮೀನಂ ಕೊಲುತಂ
ಮಣಿಮಯಮಪ್ಪಾ ಮೀನಾದಡದ
ನೆಣಿಸದೆ ಬಿಡುವೆಂ ಭರ್ಗಂಗೆಂದದ
ನಿಂತು ದೃಢವ್ರತನಾಗುತಮಿರುತಿರೆ
ಮುಂತೆ ಮೀಂಗಳುಂ ಸಿಕ್ಕದಿರುತ್ತಿರೆ

ಪಲವುದಿನಂ ಪೋಗಲ್ಕೊಂದು ದಿನಂ
ಚಲದತಿ ಭಕ್ತನ ಮುಂದೊಂದು ದಿನಂ
ತೋರಮಪ್ಪ ಮೀನಾಗಳು ಸಿಕ್ಕಲು
ಚಾರರೆಲ್ಲ ಮುದದಿಂದಂ ಸೊಕ್ಕಲು
ಭರ್ಗಂಗರ್ಪಿತವೆನುತದ ಬಿಡುತಿರೆ
ದುರ್ಗತಿದೂರಂ ಮೀನಂ ಬಿಡುತಿರೆ
ಮೀನಿನ ಮಾರಾಟಂ ಪೆರಪಿಂಗಲು
ಮೀನ ಮಾರಿದಾ ವಿಭವಂ ಪೋಗಲು
ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಮದೆಲ್ಲಂ ಬೇಗಂ
ಮುನ್ನವೆ ಬಡವಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಂ
ಇಂತು ಪಸುವಿನಿಂ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು
ಮುಂತುಗಾಣದಿರುತಿರಲಾ ಮೀನ್ಗಳು
ಸಿಕ್ಕದೆ ನಿಚ್ಚಲುವೊಂದೇ ಸಿಕ್ಕಲು
ಮಿಕ್ಕದ ಮೊದಲೊಳು ಜಲದೊಳಗಿಲ್ಲಕು
ಮತ್ತೊಂದುಂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಕಾಡುತ್ತಿರೆ
ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ಧೈರ್ಯಂ ತುಂಬುತ್ತಿರೆ

ಇಂತು ನಿಚ್ಚಲು ಮೀನ್ಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ
ಮುಂತೆ ನಿಜೈಶ್ವರಿಯಂಗಳು ಪೆಚ್ಚದೆ
ಪೋಗೆವೋಗೆ ಪಲಕಾಲಂ ಧೃತಿಯೊಳು
ಮೇಗೆ ಮೇಗೆ ನಿಜ ನೇಮಮನದರೊಳು
ಬಿಡದಿರಲಾತನ ಮನಮಂ ನೋಡಲು
ಮೃಡನೊಲ್ದು ಗಣೇಶ್ವರನಂ ಮಾಡಲು

ನೆನೆದೊಂದು ದಿನಂ ಕರುಣದಿನಾಗಳು
ಘನಮಪ್ಪಾ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಬಲೆಯೊಳು
ನವರತ್ನದಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗೊಪ್ಪುವ
ನವ ನವ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದಿರದೊಪ್ಪುವ
ಈರೇಳು ಜಗಂಗಳೆ [ಬೆ]ಲೆಯೆನಿಸುವ
ಚಾರು ಮೇರುತಟಸನ್ನಿಭಮೆನಿಸುವ
ಮೀನನೊಂದನೀಶಂ ಕೆಡಪುತ್ತಿರೆ
ತಾನೇ ತೆಗೆಯಲ್ಕಾರದಿರುತ್ತಿರೆ
ಪಲ ಕೆಲ ಕೈವರ್ತರನುರೆ ನೋಡುತೆ
ಬಲುಪಿಂದದನೇ ತಾನೇ ತೆಗೆವುತೆ

ಇರಲೊಯ್ಯನೆ ತಡಿಯೆಡೆಯೊಳು ಬಂದಿರೆ
ವರ ಕಾಯದ ಬೆಳಗುಗಳಿಂದಿರುತಿರೆ
ಅರ್ಣವತಟ ಘನ ಸೈಕತಮಾಗಳು
ವರ್ಣವಿಚಿತ್ರದಿನೊಪ್ಪಲ್ಕಾಗಳು
ದಿನಮಣಿಯುದಯಿಸಿದಂದದೊಳಿರುತಿರೆ
ಆನವೆಲ್ಲಂ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿರುತಿರೆ
ಭೀಮಗಿದರ್ಪಿತಮೆಂದದನಾಗಳು
ನೇಮದಿನುರೆ ಬಿಟ್ಟಂತದನಾಗಳು
ನೋಡಿದರಧಿಕಾಶ್ಚರಿಯಮಿದೆಂದೆನೆ
ನಾಡೆ ನಿನಗೆ ಲೇಸಾದುದಿದೆಂದೆನೆ
ಕೋಡದೆ ಕೊಂಕದೆಯಳಲದೆ ಬಳಲದೆ
ಬಾಡದೆ ಮನದೊಳಗಾಸೆಯೊಳಾಳದೆ
ಈಶಪಾಶದೊಡನೇ ಭವಪಾಶಮ
ನೇಸುಮುಳಿಯದಂತಿರೆ ಸಂಕ್ಲೇಶಮ
ನಿರದೆ ಬಿಡಲು ಭರ್ಗಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಂ
ವರ ಭಕ್ತಿಯ ಬಲೆಯೊಳು ಸಿಲ್ಕುತ್ತಂ
ಮುಂದೆ ವೃಷಭವಾಹನನಾಗುತ್ತಂ
ಸ್ಕಂದಮುಖ್ಯಗಣದೊಡಗೂಡುತ್ತಂ
ಗಿರಿಜೆಸಹಿತ ನಿಜರೂಪಂ ತೋರಲು
ಸುರರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ ನೆರೆ ಕರೆಯಲು
ದಿವ್ಯ ದುಂದುಭಿ ಧ್ವನಿಗಳು ಮೊಳಗಲು

ಭವ್ಯ ರುದ್ರಗಣಮದು ತಾ ಹೊಗಳಲು
ಅತಿಭಕ್ತಂ ಶಿವನಂ ಕಾಣುತ್ತಂ
ನುತಿಸುತೆ ಧರೆಯೊಳು ಬಿದ್ದೇಳುತ್ತಂ
ಪೊಡಮಟ್ಟೀಶನ ಕೆಲದೊಳು ನಿಂದಿರೆ
ಮೃಡನೊಲವಿಂ ಸಂತಸದಿಂದೊಂದಿರೆ
ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನಂ ಬಂದಿರಲದರೊಳು
ಭವ್ಯಾತ್ಮನನೊಲಿದಿರಿಸುತಲದರೊಳು
ರಜತಗಿರಿಗೆ ತಳರ್ಧಾಸ್ಥಾನಿಕೆಯೊಳು
ಗಜಮುಖಪಿತನತಿ ಘನತರ ಕೃಪೆಯೊಳು
ರುದ್ರಪದಮನತಿಭಕ್ತಂಗೀವುತೆ
ಭದ್ರ ವಿವಿಧ ಹರುಷಂಗಳನೀವುತೆ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಪುರದರಸಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯರಸಂ

ಖತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳ್ತಾ
ನತಿಭಕ್ತಂ ರತ್ನಮಯದ ಮೀನಂ ಬಿಡುತಿರೆ ॥
ನುತರುದ್ರಪದ್ರಮನಿತ್ತತಿ
ವಿತತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೀಗೆ ನಮಗತಿಸುಖಮಂ ॥

❖❖

೪೦. ಕಲಿಕಂಪರ ರಗಳೆ

ವಿಲಸಿತ ಗಂಗಾಜೂಟಂ
ಮಲಯಜಶೀತಳನೆನಿಪ್ಪ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ
ಕಲಿಕಂಪರ ಭಕ್ತಿಗೆ ತಾ
ನೊಲವಿಂದಾ ರುದ್ರಪದಮನಿತ್ತುರೆ ಮೆರೆದಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸದಾಚಾರನೀತಿಜ್ಞರಿಂದೊಪ್ಪಿಪ್ಪ
ಭಾಸುರ ಶಿವಜ್ಞಾನರಥದಿಂದಲೆಸೆದಿಪ್ಪ
ವನತರುಗಳಗ್ರದೊಳಗಿಪ್ಪ ಮೇಘಂಗಳಿಂ
ಘನಶಾಲಿ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಫಲವೈಭವಂಗಳಿಂ
ಮೆರೆದು ಪಡುವಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳು ಸಂತತಂ
ನೆರೆ ತೋರ್ಪ ಪೆಣ್ಣಾಕಟಾಖ್ಯಪುರ ಸಂತತಂ
ಶಿವಭಕ್ತಿಭರಿತಮಾಗೊಪ್ಪುವುದು ತೇಜದಿಂ
ಭವಭಯಕೆ ದೂರಮಾಗೊಪ್ಪುವುದು ರಾಗದಿಂ
ಅಲ್ಲಿ ವೈಶ್ಯಕುಲೋದ್ಭವಂ ಭಕ್ತಿಸಂಯುತಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಕಲಿಕಂಪನಾಮದಿಂ ಮೆರೆವುತಂ
ಶಿವಪಾದಪದ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಮೆ ತಾನಾಗುತಂ
ನವಹರುಷದಿಂ ಭಕ್ತಪೂಜಕನದಾಗುತಂ
ಹರನಲ್ಲದಾರುಮಂ ನೆರೆಯದೊಲಿದಿರುತಿರ್ಪ
ವರ ಶೈವತಂತ್ರದಿಂ ಪೂಜಿಸುತಲಿರುತಿರ್ಪ
ಆತನೆಲ್ಲಾಗಳುಂ ಭಕ್ತರಂ ಹರುಷದೊಳು
ಜಾತಿಭೇದಮದಿಲ್ಲದಧಿಕ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೊಳು
ನವ್ಯಾನ್ನ ಪಾಕಶಾಕಂಗಳಿಂ ಕ್ಷೀರದಿಂ
ಭವ್ಯ ಘೃತ ದಧಿ ಭಕ್ಷ ಫಲ ಕಂದನಿಕರದಿಂ
ತಣಿಪುತಿರೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ್ ನೆರೆದು ಸುಖಿಸುತಿರೆ
ಗಣನೆಯಿಂದಾತನಂ ಕಲಿಭೇದಿಯೆನುತಮಿರೆ

ಒಂದುದಿನವಾತನ ಗೃಹಕ್ಕೊಲಿದು ಬೇಗದಿಂ
ಸಂದ ಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ್ ನೆರೆದು ರಾಗದಿಂ
ನಾನಾ ದಿಶಾಭಾಗದಿಂದಲೇಳ್ತರುತಮಿರೆ
ತಾನೆಲ್ಲರಂ ವಂದಿಸಲ್ಕವರ್ ಹರಸುತಿರೆ
ತನ್ನ ಗೃಹದೊಳಗವರ್ ಭುಂಜಿಸಲ್ ಬೇಕೆಂದು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಾಕಪಾಕಂಗಳಂ ತಾನಂದು
ರೂಢಿಸುತಲವರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಗೆ ತಾನೊಲಿದು
ಬಾಡದಲರ್ಗಳನಧಿಕ ಗಂಧಮಂ ತಾಂ ನಲಿದು
ತಂದಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪಕ್ಕದೊಳು ನಿಂದಿರಲು
ಮುಂತಾತನರಸಿ ದೇವತಿಯೆಂಬ ಸತಿಯಿರಲು
ಸಕಳಾನ್ನ ಮುಖ್ಯಪಾಕಂಗಳಂ ಮಾಡುತಂ
ವಿಕಳಯೋಗದಿ ಜಳಮನುರೆ ಪಿಡಿದು ನೋಡುತಂ
ನಿಂದಿರುತ್ತಾಕೆ ಜಲವೆರೆಯಲ್ಕೆ ರಾಗದಿಂ
ಮುಂದವರ ಪಾದಮಂ ತೊಳೆಯಲ್ಕೆ ಬೇಗದಿಂ
ಮುನ್ನ ತಾಂ ಕೋಪಿಸಲ್ ನಿಜದಾಸ ನೋಡುತಂ
ಚೆನ್ನಾದ ಶಿವಭೃತ್ಯವೇಷಧರನಾಗುತಂ
ಮತ್ತೆ ತನ್ನೊಡೆಯನೆಂದಂಜಿಯೇಳ್ತರುತಲ್ಲಿ
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಭಕ್ತ ಬಗ್ರದೊಳಗಿರಲಲ್ಲಿ
ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತಭಾವವನಲ್ಲಿ ಬಲಿವುತಂ
ಖಂಡೇಂದುಧರಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ತಾನರಿವುತಂ
ಪಾದಮಂ ಹಸ್ತಂಗಳಿಂದೊರಸಿ ತೊಳೆಯಲ್ಕೆ
ಮೋದದಿಂದುದಕಮಂ ನೀಡೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಕೆ
ಸತಿ ನುಡಿದಳಿವನೆಮ್ಮ ನಂಟತನದಿಂದಿಲ್ಲಿ
ಮತಿಮಿಗಲ್ಕೆಲಸವಂ ಮಾಡದಿರಲಿಂತಿಲ್ಲಿ
ಕೋಪಿಸಲ್ ಪೋಗಿ ಶಿವವೇಷಧಾರಕನಾಗಿ
ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲದೀಶನ ದಾಸ ತಾನಾಗಿ
ಬಂದನೆಂದುದಕಮಂ ನೀಡದಿರಲಂತಲ್ಲಿ
ಮಂದಮತಿಯಪ್ಪ ವಧುವಂ ನೋಡಿ ತಾನಲ್ಲಿ
ಮನದೊಳಗೆ ನೆನೆದನೀಶನ ಭೃತ್ಯನಂ ನೋಡಿ
ವಿನಯವಿರಹಿತೆ ಪೂರ್ವದಾಸನೆಂದೇ ನೋಡಿ
ಬಗೆದಳಜ್ಞಾನದಿಂದಂದು ನೋಡದೆ ಮತ್ತೆ
ಮಿಗೆ ಕೋಪದಿಂದಾಕೆಯೆರಡು ಕೈಗಳನೊತ್ತೆ
ಪಿಡಿದಡಸಿ ಖಡ್ಗದಿಂ ಛೇದಿಸುತೆ ಬೇಗದಿಂ

ಮೃಡಭೃತ್ಯಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ರಾಗದಿಂ
ತಾನೆ ಜಲಮೆರೆದುಕೊಳುತರ್ತಿಯಿಂ ತೊಳೆದಲ್ಲಿ
ಮಾನಿತ ಮಹಾಭಕ್ತರಿರಲವರ್ಗಳನಲ್ಲಿ
ಓಳಿಯಿಂ ಪೊಡವಂಟು ಭಕ್ತಿಭಾವದೊಳಲ್ಲಿ
ತಾಳುತ್ತೆ ಶಿವಾಜ್ಞೆಯಂ ಸಂತಸದೊಳಲ್ಲಿ
ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತ್ತಿರಲು
ನವ ಭೋಜನಾದಿಗಳಿನಲ್ಲಿ ತಣಿಸುತ್ತಿರಲು
ಭಕ್ತನುರುಭಕ್ತಿಯಂ ಭರ್ಗ ತಾಂ ನೋಡುತಂ
ಮುಕ್ತಿಯಂ ಭಕ್ತಂಗೆ ಕೊಡಲು ತಾಂ ನೋಡುತಂ
ಶೈಲಕನ್ಯಾಸಹಾಯಂ ವೃಷಭವಾಹನಂ
ಬಾಲೇಂದುಧರನಖಿಳ ಭಕ್ತಹರಿವಂದಿತಂ
ಸುರನದೀಜೂಟನಾತನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದು
ವರವೀವ ಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋಱಿ ತಾ ನಲಿದಿರ್ದು
ನುಡಿ[ದ] ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದೆವಾವರ್ತಿಯಿಂ
ತಡೆಯದೀರೇಳು ಜಗವರಿವುತಿರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಎನ್ನ ಪದಕೆಯ್ತಪ್ಪುದೆಂದಾಕೆಯಂ ನೋಡಿ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶುದ್ಧೆಯಾದಳು ದಂಡದಿಂ ಮಾಡಿ
ಅದರಿನೀವಧುವೆರಸಿ ಬಪ್ಪುದತಿ ಬೇಗದಿಂ
ಸದಮಳಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಪ್ಪುದತಿ ರಾಗದಿಂ
ಎಂದವರನಿರ್ವರಂ ರಜತಾದ್ರಿಗೊಯ್ಯುತಂ
ಸಂದ ಗಣಪದವಿತ್ತು ಹರುಷದಿಂ ಮೆರೆವುತಂ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತು ಸಲೆಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪಿನಿಂದೆಮ್ಮಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಲಲನೆ ನಿಜದಾಸನೆಂದಾ
ಜಲಮಂ ತಂದೆರೆಯಲೊಲ್ಲದಿರೆ ಕರಯುಗಮಂ ।
ಬಲುಪಿಂದೆ ಕೊಯ್ಯಲೊಲವಿಂ
ಕಲಿಕಂಪರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸಂ ಮೆರೆದಂ ॥

❖❖

೪೧. ಕಲಿಯನಾಯನಾರ ರಗಳೆ

ಲಲಿತಗತಿವೃಷಭವಾಹಂ
ಕಲಿತ ಮಹಾಕಾಲಕೂಟಶೋಭಿತ ಕಂಠಂ ।
ಕಲಿನೀತಿಯ ಚರಿತಕೆ ತಾ
ನೊಲಿದು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಧಿಕಗಣಪದಮಿತ್ತಂ ॥

ಶ್ರೀಮದುರ್ವೀತಳಖ್ಯಾತಮಾಗಿರುತಿಪ್ಪ
ಸೋಮಧರಭಕ್ತರಿಂ ಭರಿತಮಾಗಿರುತಿಪ್ಪ
ತೊಂಡೀರಮಂಡಲದೊಳೊಪ್ಪುವುದು ತೇಜದಿಂ
ಖಂಡೇಂದುಧರಭಕ್ತನಧಿಕಪ್ರತಾಪದಿಂ
ತಿರುವತ್ತಿಯೂರೆಂಬ ಪೆಸರ ಶಿವಪುರವಂದು
ಚರಿತದಿಂ ಮೆರೆವುತಿಪ್ಪುದು ವಿಭವದೊಳ್ ಸಂದು
ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯರಿಗಗೋಚರನೆನಿಪ ಶಿವನಲ್ಲಿ
ಶುದ್ಧ ತಾಂಡವರೂಪಿಯಾದ ಭವಹರನಲ್ಲಿ
ಸುರನದೀಜೂಟನೆನಿಸುವ ದೇವನಂತಲ್ಲಿ
ವರ ಸಜ್ಜನರ್ಗಮರವೃಕ್ಷವೆನಿಸುವನಲ್ಲಿ
ನೆಲಸಿಪ್ಪನೆನಲು ಪೊಗಳಲ್ ಬಲ್ಲರಾರದಂ
ವಿಲಯ ವಿರಹಿತಮಾದ ಪುರದ ಮಹಿಮೆಯನದಂ
ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕರಿದು ಕೋಂಟೆಯೊಳೊಲಿದು ತೆತ್ತಿಸಿದ
ನುಣ್ಣನಪ್ಪಧಿಕ ರತ್ನದ ಬೆಳಗು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ
ಕತ್ತಲೆಯನಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಸುವುದು ವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ
ಸುತ್ತುವ ತುರಂಗ ರಥ ನಿರ್ಘೋಷಮದರೊಳಗೆ
ತುಂಬಿಪ್ಪುದೆಲೆಲೆ ನಿಚ್ಚಂ ಕಿವಿಗೆ ಸೊಗಸೆನಿಸಿ
ಇಂಬಿನಿಂ ವೀಣಾದಿ ರವದಿಂದೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಪ ಪತಾಕಾನಿಕರದಿಂ ಗಗನ

ಮೆಲ್ಲಂದದಿಂ ಮುಸುಂಕಿರಲು ಕೌಟಿಲ್ಯಘನ
ಜೈನ ಸೌಗತರ ಸಿದ್ಧಾಂತದವೊಲಾಗಳುಂ
ಏನುಮುಳಿಯದೆ ಗಗನ ಕಾಣದಿರಲಾಗಳುಂ
ಪುರದ ಪಕ್ಕದೊಳೊಯ್ಯನೋಲಗದ ಇರವಲ್ಲಿ
ನರಪವನಚಲಿತ ಪೂಗಾರಾಮವಂತಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವುದೆಲ್ಲಾಗಳುಂ ಪರಮ ಹರುಷದೊಳಲ್ಲಿ
ಕರೆಕಂತಭಕ್ತರ ಮಹಾಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ತಿರುಪಾಟಗಳು ಮಂಟಪಂಗಳೊಳಗಾಗಳುಂ
ವರವಧೂಲಾಸ್ಯಪೂರಂಗಳೊಳಗಾಗಳುಂ
ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ವಾದ್ಯರವಮಾಗಳುಂ
ಓದನಂ ಶ್ರೀಮಠಂಗಳೊಳಧಿಕಮಾಗಳುಂ
ಮಾಧವೀ ಜಾತಿ ಪುನ್ನಾಗ ಕೇತಕಿ ಬಕುಳ
ಶೋಧಿಸಿದ ಚಂಪಕಾಶೋಕ ಕುರವಕ [ವಿಮು]ಳ
ವಿವಿಧ ಪುಷ್ಪೋದ್ಭೂತ ಗಂಧಂಗಳಿಂದಲ್ಲಿ
ತವೆ ಕಡಲ ತೆರೆಗಳುಂ ಪರಿಮಳಿಪುವಂತಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿ ಕೋಂಟೆಯ ಪಕ್ಕದೊಳು ಮಳಲದಿಣ್ಣೆಗಳು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಕಾಣಲಪ್ಪವರ ಬೆಳಗುಗಳು
ಬೇಸಗೆಯ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತೆಸೆವುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಓಸರಿಸದೆಯೆ ತಳತಳನೆ ಬೆಳಗುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿ ಕೋಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊರೆವ ಮೇಘಧ್ವನಿಗ
ಳಲ್ಲಿ ಸಾಗರದ ತೆರೆಗಳ ಬಹಳ ಘೋಷಂಗ
ಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಬಹುಸಂಗತಿಗಳ್ಕೂಡೆ
ಸಲ್ಲಲಿತಮಾಗಿರಲ್ಕೊಂದೊಂದರೊಳ್ಕೂಡೆ
ಭೇದಿಸಲ್ಕರಿದಾರ್ಗಮೆಲ್ಲಂದದಿಂದಲ್ಲಿ
ಮೋದದಿಂದಿಂತಪ್ಪ ಪುರದೊಳಗೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಗಾಣಿಗರ ಕುಲದೊಳಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಮಾಣದವರ್ಗಳ ತಪಃಫಲದಂತೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಜನಿಸಿದನದೊರ್ವ ಭಕ್ತಂ ಶಿವನ ದೇಶದಿಂ
ಘನಮಹಿಮ ಕಲಿಯನಯನಾರೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಮೆರೆವುತ್ತೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಗಧಿಕ ಕಿಂಕರನಾಗಿ
ನೆರೆ ಕುಲಾಚಾರ ಶಿವಮಾರ್ಗತತ್ಪರನಾಗಿ
ಧನದಿಂ ಕುಬೇರನಂ ಪೋಲ್ತು ಹರುಷಿತನಾಗಿ
ಘನಕೀರ್ತಿಯಿಂ ಭುವನಮಂ ತುಂಬಿ ನತನಾಗಿ

ತಿರುವತ್ತಿಯೂರೊಡೆಯ ಭಕ್ತಿತತ್ಪರನಾಗಿ
ಹರಗೇಹದೊಳಗೆಯುಂ ಪೊರಗೆ ತಾನನುವಾಗಿ
ದೀಪಂಗಳಂ ಬೆಳಗುತಂತಹೋರಾತ್ರಿಯೊಳು
ದೀಪಕರ್ಮದೊಳಿಂತು ನಿಚ್ಚಮತಿಲೀಲೆಯೊಳು
ನಡೆವುತಿರೆ ಪಲಕೆಲವು ಕಾಲ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು
ಮೃಡನಾತನತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸಲು
ಗಣ್ಯ ಬಹುಧನಮೆಲ್ಲಮಂ ತೀರ್ಚಿಸುತ್ತಮಿರೆ
ಪುಣ್ಯಪಾಪಂಗಳವೊಲಂ ಧನಂ ತೀರು[ತಿ]ರೆ
ಭಕ್ತನಾ ನೇಮಮಂ ಬಿಡದಡರಿ ಮಾಡುತಿರೆ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಗಾಣಿಗರಿನೆಣ್ಣೆಯಂ ಕೊಂಡರರೆ
ಪುರದೊಳಗದಂ ಮಾರಿ ತಲ್ಲಾಭದೆಣ್ಣೆಯಿಂ
ವರ ದೀಪನಿಕರಮಂ ಪೊತ್ತಿಸುತೆ ನಲುಮೆಯಿಂ

ಇಂತಿರಲ್ಕಾತನ ದರಿದ್ರಮಂ ಕಾಣುತ್ತೆ
ಮುಂತಾರುಮೆಣ್ಣೆಯಂ ಕೊಡುವದ[ಕ್ಕೆ]ಣಿಸುತ್ತೆ
ಮತ್ತಮೀಶನ ಭಕ್ತಿ ಬಲಿದು ತಾಂ ಕಲಿನೀತಿ
ಚಿತ್ತದೊಳಗನ್ಯಮಂ ನೆನೆಯದಿಹ ಕಲಿನೀತಿ
ಕೂಲಿಯಂ ಕೊಂಡು ನಿಚ್ಚಂಗಾಣವಾಡುತಂ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೃಡನ ಗೀತಂಗಳಂ ಪಾಡುತಂ
ಎಳ್ಳಿನಿಂ ಗಾಣಮಂ ತುಂಬಿ ವೇಳೆಯನರಿದು
ಒಳ್ಳಿತಾಗಿರಲದರ ಸುತ್ತಲುಂ ತಾನರಿದು
ಬಿದರ ಸಿಗುರುಗಳನಿಕ್ಕುತೆ ಬೇಗದಿಂದಲ್ಲಿ
ವಿದಿತ ಹಲಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದೆತ್ತುಗಳನಿರದಲ್ಲಿ
ಪೊಡೆದು ತಿರುಗಿಸಿ ಗಾಣವಾಡುತಂ ಕೂಲಿ[ಯಿಂ]
ಪಡೆದ ತೈಲದಿನಖಿಳ ದೀಪಮಂ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಪೊತ್ತಿಸುತ್ತೆ ಶಿವಭವನಮಂ ಬೆಳಗುಮಾಡುತಂ
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬೆಳಗಿ ನೋಡುತಂ
ಇರಲಲ್ಲಿಗಂತಪ್ಪ ಕೂಲಿಯಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ
ಚರಿತದಿಂ ಪಲಬರೆಳ್ತರಲು ತಾಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ
ಶಿವನ ಕಾರುಣ್ಯಮದನೇನನುಸುರುವೆ ಧರೆಗೆ
ತವೆ ಕೂಲಿಯುಂ ಪುಟ್ಟದಿರಲಾತನಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ
ಮನದೊಳಗೆ ನೊಂದು ಗೃಹಮುಖ್ಯಾತ್ಮವಿಭವಮಂ
ಘನಭಕ್ತನಿರದೆ ಮಾರುತೆ ತನ್ನ ನೇಮಮಂ

ಸಲಿಸಲ್ಕೆ ಕಾಲದಿಂದಾ ಧನಂ ತೀರುತಿರೆ
ಲಲನೆಯರ ಮಾರಲ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲಿ ನೆನೆವುತಿರೆ
ಈಕೆಯಂ ಮಾರಿದಪೆನಿಲ್ಲಿ ಧನಮುಳ್ಳವರು
ಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಬುದೀಗಳು ಧರ್ಮಮುಳ್ಳವರು

ಎಂದಿಂತು ವೀದಿವೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಸಾರುತಂ
ಸಂದ ಸತಿಯೊಡಗೂಡ ತಿರುಗಿ ಬಾಯಾರುತಂ
ಬೇಗಪ್ಪಿನಂ ತಿರುಗುತಿರೆ ಪತಿಯ ಭಕ್ತಿಯಂ
ಬೇಗದಿಂ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಶಿವನ ಶಕ್ತಿಯಂ
ಆರುಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕೊಳ್ಳದುರೆ ನೋಡುತಿರೆ
ಶೂಲಿಯ ಜ್ಯೋತಿಗಳ ವೇಳೆ ತಾಂ ಬರುತಮಿರೆ
ಬರುಗಯ್ಯೊಳಾ ಭಕ್ತನೀಶಭವನಕೆ ಬಂದು
ಕರೆಕಂಠಧರನ ಹರನಗ್ರದೊಳು ತಾಂ ಬಂದು
ದೀಪಾರ್ಚನೆಯ ವೇಳೆ ತಪ್ಪಿದಡೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ
ವ್ಯಾಪಾರಮೊಂದಿಲ್ಲದೀ ತನುವ ನಾನಿಲ್ಲಿ
ತವಿಪೆನಿದರಿಂ ಫಲಮಿದೇನೆನುತೆ ಬೇಗದಿಂ
ನವ ದೀಪಪಾತ್ರೆಗಳನೋಳಿಯಿಂ ರಾಗದಿಂ
ನಿರಿಸುತಂ ಬತ್ತಿಗಳನವರ ಮಧ್ಯದೊಳಿರಿಸಿ
ಕರೆಕಂಠನಂ ನೆನೆದು ಧೈರ್ಯಗುಣಮಂ ಧರಿಸಿ
ಕೊರಳ ಕೊಯ್ದದರ ರಕ್ತದೊಳಖಿಳ ಪಾತ್ರೆಗಳ
ಇರದೆ ತುಂಬುವೆನೆಂದು ನೆನೆವುತ್ತಲಾತ್ಮಗಳ
ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗಮಂ ಸಂಕಿಸದೆ ಸೇರಿಸಲು
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜಕರದಿನದ್ಭುತವೆನಲು
ಭಕ್ತಕರವಂ ಪಿಡಿದು ರೂಹುದೊರಿದನಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತನೀಶಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಪೊಗಳಿದನಲ್ಲಿ
ಬೇಗದಿಂ ಪೂಮಳೆಗಳಿಳೆಯೊಳಗೆ ಸುರಿವುತಿರೆ
ರಾಗದಿಂದಂ ಸುರರುಘೇಯೆಂದು ಪೊಗಳುತಿರೆ
ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಕವೊಂದು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಬರಲು
ಭವ್ಯ ಭಕ್ತನನಲ್ಲಿ ಪೊಗಿಸಿ ಲಂಘಿಸುತಿರಲು
ಬೇಗದಿಂ ರಜತಾದ್ರಿಯೊಳು ಬಂದು ನಿಂದಿರಲು
ರಾಗದಿಂ ವಧುಸಹಿತ ಭರ್ಗನಗ್ರದೊಳಿರಲು
ಕಲಿನೀತಿದೇವನಂ ಹೊಗಳಿ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರಲು
ಕಲಿನೀತಿಯರಸಿಯುಂ ಶಿವಗೆ ಪೊಡಮಡುತಿರಲು

ದೇವನವರ್ಗಳಿಗೊಲಿದು ರುದ್ರಪದವೀವುತಂ
ಭಾವದಿಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಕಲ ಸುಖವೀವುತಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದನಪ್ರತಿಮ ರೂಪನಾನಂದದಿಂ
ಕರೆಕಂಠ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪದಿಂ ೧೨೦

ಕುಲರೂಪವರ್ಣವಿರಹಿತ
ನೊಲವಿಂದಂ ಕಲಿಯನಾಯನಾರತಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ।
ವಿಲಯೇತರ ಪದ[ವೀ]ವು
ತ್ತಲಘುಯಶಂ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನೊಪ್ಪಿದನಾಗಳ್ ॥

❖❖

೪೨. ಶಕ್ತಿನಾಯನಾರಗ ರಳಗೆ

ಭಕ್ತರನೇಳಿಪ ಮನುಜರ
ಯುಕ್ತಿ ಮಿಗಿಲ್ ರಸನೆಗೊಯ್ಯಲಾತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ।
ಮುಕ್ತಿಪ್ರದ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಂ
ಶಕ್ತಿಯರಂ ಮೆರೆದನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ದೇವಂ ॥

ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿಯ ನದಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಬೇಕಾದ ಸುಖಂಗಳಿನಿರದೊಪ್ಪುವ
ಚೋಳಭೂಮಿಗಳನುರೆ ಪಾಲಿಸುತಂ
ಚೋಳಭೂಪರಿರ್ಪರ್ ಸೇವಿಸುತಂ
ಅವರ ಜಸಂ ಮಂದಾಕಿನಿಯಂದದೆ
ನವದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯ ಪೆಚ್ಚುಗೆಯಂದದೆ
ಅವರ ತೇಜದಿಂ ರಂಜಿಸಿ ಮೆರೆವುದು
ತವೆ ತ್ರೈಜಗದೊಳ್ ರೂಢಿಯೊಳೆಸೆವುದು
ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯಸಮನ್ವಿತವಾಗುತೆ
ಶರ್ವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯಾಗುತೆ
ಅರನೇರಿಲು ಕೌಂಗಿಂ ಕಣ್ಗೆಸೆವುದು
ವರಕಮಲಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿನೆಸೆವುದು
ವಿಕಸಿತ ಕಲ್ಹಾರಂಗಳ ರಸದಿಂ
ಪಿಕಖಂಡಿತಮಾಗಾಯ್ಗಳ ರಸದಿಂ
ಬೇಸಗೆಯೊಳ್ ಕೂಪಂ ದೀರ್ಘಿಕೆಗಳು
ಲೇಸಾಗಿರೆ ತುಂಬಿರ್ಪವು ಪುರದೊಳು
ಇಂತಪ್ಪಾ ಪುರವರದೊಳಗೊರ್ವಂ
ಕಂತುಹರನ ಕಿಂಕರ ತಾನೊರ್ವಂ
ವರಶೂದ್ರಕುಲೋದ್ಭೂತಂ ಮನದೊಳು
ಹರನಂಘ್ರಿಗಳಂ ನೆನವುತೆ ಮುದದೊಳು

ಗತಿಮತಿಯೆನಗೀ ಪಥವೆಂದೆನುತಂ
ಪತಿಪಿತಮಾತೆಗಳೆನಗಿವರೆನುತಂ
ಭಕ್ತರ ನಿಂದಿಸುವರ ನಾಲಗೆಯಂ
ಶಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಕೊಯ್ಯಲ್ತಾ ವಿಧಿಯಂ
ಕಾಣುತ್ತವೆ ವರಶಕ್ತಿಯೆನುತ್ತಂ
ಜಾಣಿಂದೀಶಗೆ ತಕ್ಕುದೆನುತ್ತಂ
ನುಡಿಯಲ್ಕಾ ನಾಮವೆ ತನಗಾಗಲು
ಮೃಡಕಿಂಕರನಿಂದೆಗಳಂ ಕೇಳಲು
ತಾನಾಡಿದವರ್ಗಳ ನಾಲಗೆಯಂ
ಏನುವುಳಿಯದವರ್ಗಳ ಸದ್ಗತಿಯಂ
ಭೇದಿಸುವಂದದೆ ಭೇದಿಸುತಿರುತಿರೆ
ಮೋದದಿಂದೆ ಶಿವಸೀಮೆಯೊಳಿರುತಿರೆ
ಇಂತನುದಿನವಾ ವ್ರತಮಂ ಸಲಿಸುತೆ
ಸಂತತವೀಶನ ಪದಮಂ ನೆನೆವುತೆ
ಇರಲೀಶಂ ಸದ್ಭಕ್ತನನಾಗಳು
ವರಕೈಲಾಸಕ್ಕೊಯ್ಯಲ್ಕಾಗಳು
ನೆನೆದು ಕಳುಪಿದಂ ಪುಷ್ಪಕವೊಂದಂ
ಘನಮಹಿಮಂ ತಾನತಿಮುದದಿಂದಂ
ಕಳುಪಲ್ಕದರೊಳಗಾತನನಿರಿಸುತೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೊಯ್ವುತೆ
ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರಿಸಲ್ಕಾತಂ
ಭವನಂ ಪೊಗಳುತೆ ಪೊಡಮಡುತಾತಂ
ನಿಂದಿರಲೀಶಂ ಮಯ್ದಡವುತ್ತಂ
ಕಂದನೆ ಬಾರೆಂದಿರದೋವುತ್ತಂ
ರುದ್ರಪದವಿಯೊಳಗಾತನನಿರಿಸುತೆ
ಭದ್ರಸುಖಂಗಳಲೊಲ್ದನುಭವಿಸುತೆ
ಹೆಂಪಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾನೆಸೆದಿರ್ದಂ

ವರಶಕ್ತಿಯಾರ ಭಕ್ತಿಗೆ
ವರದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲ್ದು ಗಣಪದವೀವುತೆ ।
ಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿ ಮೆರೆದಂ
ಚರಿತದಿನಾ ರಜತಗಿರಿಯ ಸಭೆಯೊಳಗಾಗಳ್ ॥

❖❖

೪೩. ಅಯ್ಯಡಿಯರ ರಗಳೆ

ಚರಿತದಿನಯ್ಯಡಿಯರ್ಗಂ
ಪರಮ ಸುಖೋದಯವನಿತ್ತು ಮೆರೆದ ಮಹೇಶಂ ।
ಕರುಣದಿನೆಮಗತಿಭಕ್ತಿಯ
ನಿರದೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವನೀಗನವರತಂ ॥

ಶ್ರೀ ಪಲ್ಲವಕ್ಷಿತಿಯ ನಡುವೆಯೊಪ್ಪಂ ಮಿಗಲು
ಭೂಪಕುಲತಿಲಕನಾಗುತ್ತೆ ತೇಜಂ ಮಿಗಲು
ಮೆರೆವ ನೃಪವಂಶಮೆಂಬಧಿಕ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯೊಳು
ನೆರೆ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತುದಯಿಸಿದ ಕಾಂತಿಯೊಳು
ಮೆರೆವನಯ್ಯಡಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಿಂ ದಯಾಪರಂ
ಕರೆಕಂಠಭಕ್ತ್ಯಂಗನಾಸುಖಪ್ರದವರಂ
ಆತನುರುಧರ್ಮಪ್ರತಾಪಂಗಳಿಂತಲ್ಲಿ
ಖ್ಯಾತ ಕಲಿಕಾಲರಿಪುಗಳ ನೂಂಕಿ ತಾನಲ್ಲಿ
ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮಣಿಪೀಠದೊಳು
ಭಾವದಿಂ ಶಿವಧರ್ಮದಂತಿರ್ದು ತೇಜದೊಳು
ಸರ್ವೋರ್ವಿಯಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲ್ ವಿಭವದೊಳು
ಪೂರ್ವಮನುಧರ್ಮಮಂ ಬಿಡದಾತನಾತ್ಮನೊಳು
ಕುಲಪರಂಪರೆಯಿಂದಲೈತಂದ ಕೀರ್ತಿಯಂ
ಕುಲಗಿರಿ ತಟಂಗಳೊಳಗಿರಿಸಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ
ಇಂತು ಭುಜಬಲದಿಂದೆ ರಾಜ್ಯವಂ ಪಾಲಿಪಂ
ಸಂತತಂ ಸರ್ವಜನರಂ ನೋಡಿ ರಕ್ಷಿಪಂ
ಸರ್ವವೇದಂಗಳಿಗೆ ಸಾರಮಾಗಿರುತಿರ್ಪ
ಸರ್ವಸಜ್ಜನರ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತಿರ್ಪ
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ವೈದಿಕಾಚಾರವಿಪ್ರರುಂ

ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಯೋಗಸತ್ಕ್ರಿಯಾಯುಕ್ತರುಂ
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಸರ್ವವೇದಘೋಷಂಗಳುಂ
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರದ ರವಂಗಳುಂ

ಇಂತಿರಲ್ಕಾತನಧಿಕೋರ್ವಿಯಂ ಪಾಲಿಸುತೆ
ಕಂತುಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ವೈರಾಗ್ಯದೊಳ್ ಸಲುತೆ
ಜನನಿ ಜನಕರು ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಸತಿ ಎಂಬವರು
ಕನಸಿನ ಸಿರಿಯು ಮಂಜುಮೇಘದೊಡ್ಡಣೆಯಿವರು
ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ನಂಬುವರೆ
ಎರವಿನ ಸಿರಿಯನಿಂತು ಹಿರಿದಾಗಿ ನಂಬುವರೆ
ಸತಿಸುತರುಮಿರ್ದಂತೆ ಬಯಲಾದುದಂ ಕಂಡೆ
ಗತಿಮತಿಯು ಶಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು ನಿಜಗಂಡೆ
ಇನ್ನು ಮಾಯದ ಮೋಹದೊಳು ನಿಲುವುದಲ್ಲೆಂದು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮನಮುಮಂ ತಾಂ ಬಲಿದು
ಕುಲಧುರ್ಯನಪ್ಪ ನಿಜ ಪುತ್ರನಂ ರಾಜ್ಯದೊಳು
ಲಲಿತಮತಿ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಶಿವದಾಸ್ಯದೊಳು
ಬಂದು ಭೂಮಿಯೊಳುಳ್ಳ ಶಿವನ ತಾಣಂಗಳೊಳು
ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಪೊಗಳ್ದು ಪಾಡಿ ಹರ್ಷಂಗಳೊಳು
ಸ್ತುತಿಮಾಲೆಗಳಿನರ್ಚಿಸಲ್ ನೆನೆದು ಬೇಗದಿಂ
ನುತಮಪ್ಪ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕ್ಕೆಯ್ದಿ ರಾಗದಿಂ
ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರಸ್ತೋತ್ರದಿಂ ಶಿವನನರ್ಚಿಸುತೆ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಿಂತು ಹರನನುರೆ ಪೂಜಿಸುತೆ
ಪಲಕೆಲವು ಕಾಲವಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖದಿನಿರುತಿರಲು
ಪಲವುಶಿವತೀರ್ಥಂಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತಿರಲು
ಬಲ್ಲಂದದಿಂ ಭರ್ಗನಂ ಪೊಗಳ್ದು ಬಣ್ಣಿಸುತೆ
ಎಲ್ಲಂದದಿಂ ಶಿವನ ಸೇವೆಯಂ ಭಾವಿಸುತೆ

ಇಂತು ಬಹುವಿಧದ ಶಿವಕಾರ್ಯರತ ತಾನಾಗೆ
ಕಂತುಹರಸಂಭ್ರತ್ಯಭಾವಸಂಯುತನಾಗಿ
ಇರುತಿರಲು ಶಿವನೊಲ್ದು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಂ ಗಾನಮಂ ಪೇಳ್ದಲ್ಲಿ
ನೆನೆದು ನಂದಿ ಪ್ರಮುಖ ರುದ್ರಗಣಮಂ ನೋಡಿ
ಘನ ಶಿವಂ ಬೆಸಸಿದನವರ್ಗೆ ಕರುಣಂಗೂಡಿ

ಎನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತನಂ ತರ್ಪುದತಿ ವೇಗದಿಂ
ಮನ್ನಣೆಯ ಮದ್ಭಾವಯುಕ್ತನಂ ರಾಗದಿಂ
ಎಂದೆನಲು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದವರ್ ನಡೆತಂದು
ಸಂದಿಲ್ಲದಿರ್ದರಯ್ಯಡಿಯರ್ಗಗೊಳ್ ನಿಂದು
ಇಂದುಶೇಖರನಾಜ್ಞೆಯಂ ತಿಳುಪಿ ಪೇಳುತಂ
ತಂದ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೊಗಳುತುಂ
ತಳರಲೊಡನದು ರಜತಗಿರಿಯ ಸಭೆಯೊಳ್ ನಿಲಲು
ಘಳಿಲನೇ ಪುಷ್ಪಕದಿನಿಳಿದು[ತಾಂ]ನಿಂದಿರಲು
ಶಿವನಧಿಕ ಕರುಣದಿಂ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತುಂ
ಭವನಾತ್ಮನಂ ಗಿರಿಜೆಗರುಪಿ ಕೊಂಡಾಡುತುಂ
ಎನ್ನ ಮೇಗಣ ಮೋಹದಿಂದೆ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು
ಮನ್ನಣೆಯ ಭಕ್ತನಿವನೆಂದು ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ಗಣಪದವಿಯೊಲಿದಿತ್ತನತ್ಯಧಿಕ ಭೋಗದಿಂ
ಫಣಿಕಂಕಣಂ ರಜತಗಿರಿಯೊಳನುರಾಗದಿಂ
ಕಾಲಹರ ದುರಿತಭಂಜನ ಭರ್ಗನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶೂಲಧರ ಭವಭಯಧ್ವಾಂತರವಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಇಂತೆಮ್ಮ ಪಂಪಾಪುರಾಧೀಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಂತತಂ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಅಯ್ಯಡಿಯ ಭಕ್ತಿಗೊಲವಿಂ
ಮೆಯ್ಯಾನುತೆ ರುದ್ರಪದವನಿತ್ತುರೆ ಮೆರೆದಂ ।
ಅಯ್ಯನೆನಗೀಗೆ ಭಕ್ತಿಯ
ನಯ್ಯಡಿಯರ ಭೃತ್ಯನೆಂದು ಹಂಪೆಯ ದೇವಂ

❖❖

೪೪. ಕಣಂಬುಲ್ಲರ ರಗಳೆ

ಅಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ಧಂ
ಫಣಿಭೂಷನೆನಿಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ
ಗಣಪದವನಿತ್ತು ಮೆರೆದಂ
ಕಣಬುಲ್ಲರ ದೀಪಕರ್ಮಕಿರದೊಲವಿಂದಂ ॥

ಶ್ರೀಮಹಾಶ್ವೇತನದಿ[ಯಿಹ] ಚೋಳಮಂಡಳದೊ
ಳಾ ಮಹಿತಮಪ್ಪ ವೇದಸ್ಕಂದಪುರವರದೊ
ಳಾಗಳುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಾಂ ನೆಲಸಿರ್ಪಳೊಪ್ಪದಿಂ
ರಾಗದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸದಿಂದೊಪ್ಪದಿಂ
ಗಗನಮಂ ಚುಂಬಿಸುವ ಶಿಖರದೇಶಂಗಳಿಂ
ಮಿಗೆ ಚಾಗಿಗರದೆಳಸಿ ತುಂಬಿ ವಿಭವಂಗಳಿಂ
[ಉರೆ] ಮನೋರಥಗಳಿಂದಾ ಪುರಂ ರಂಜಿಪುದು
ಕರೆಕಂಠಭವನಂಗಳಿಂದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಪುದು
ಬಕ್ಕೆವಲಸಿನ ಪಣ್ಣ ಮಧುಧಾರೆ ಸುರಿವುತಿರೆ
ಅಕ್ಕಜದ ಫಲಿತ ಶಾಲಿಕ್ಷೇತ್ರ ತುಂಬುತಿರೆ
ಮೆರೆವುದದರೊಳಗೊರ್ವ ಕುಲಜನಗ್ರಣಿಯೆನಿಸಿ
ನೆರೆ ಬಹಳ ವಿಭವಾತ್ಮನಾಗಿ ಸದ್ಗುಣಿಯೆನಿಸಿ
ಸಕಳ ಜೀವಂಗಳೊಳು ಸಮನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತೆ
ವಿಕಳನಾಗದೆ ಶಿವಾಚಾರದೊಳು ವರ್ತಿಸುತೆ
ಕಡೆಯಿಲ್ಲದಿಪ್ಪ ಧನಮುಳ್ಳಡಂತದನಿರಿಸಿ
ಮೃಡಪಾದಮೊಂದೆ ಧನಮೆಂದು ಮನದೊಳು ಧರಿಸಿ
ತನ್ನಧಿಕ ಸರ್ವ ವಿಭವಕ್ಕಿದೇ ಫಲಮೆಂದು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಿವಗೇಹದೊಳ್ದೀಪವಿಧಿಯೆಂದು
ನೆನೆವುತಂ ದೇವನಗ್ರದೊಳು ದೀಪಂಗಳಂ
ವಿನಯದಿಂ ಪೊತ್ತಿಸುತೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ನುತಿಗಳಂ

ಮಾಡುತ್ತೆ ಶಿವನಿತ್ತ ಸಕಳ ಭೋಗಂಗಳಂ
ಕೂಡುತ್ತೆ ಪಾಡುತ್ತೆ ಶಿವನ ಗೀತಂಗಳಂ
ವಾಙ್ಮನಃ ಕಾಯಂಗಳೊಳು ಶಿವನರ್ಚಿಸುತೆ
ವಾಙ್ಮನಂಗಳಿಗಗೋಚರನನುರೆ ಪೂಜಿಸುತೆ
ಇರಲಾತನಂ ಹರಂ ಬಡವನಂ ಮಾಡುತಂ
ಪರಮಾತ್ಮನಾತನ ವ್ರತವನುರೆ ನೋಡುತಂ

ಇಂತಿರಲ್ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಕ್ಕಾತ ಪೋಗುತಂ
ಸಂತತಂ ದೀಪಂಗಳಂ ಬೆಳಗಿ ಬೀಗುತಂ
ಗೃಹಮುಖ್ಯಮಂ ಮಾರುತಾ ದ್ರವ್ಯದಿಂದಲ್ಲಿ
ಬಹುದೀಪಗಳನಿರದೆ ಪೊತ್ತಿಸುತೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಸುಖದಿನಿರಲಾ ದ್ರವ್ಯಮುಂ ತೀರಲೊಲಿದಲ್ಲಿ
ಮಖವಿರೋಧಿಯ ದೀಪಕರ್ಮಮಂ ನೆನೆದಲ್ಲಿ
ಕಾಯವಿದು ವಾಯವೆಂದೇ ನೆನೆದು ಬೇಗದಿಂ
ಮಾಯಾವಿದೂರನಾ ಕಾಯಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂ
ಪಡೆದ ಧನದಿಂ ದೀಪಮಂ ಪೊತ್ತಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲಿ
ಬಿಡದಡವಿಗೆಯ್ತಂದು ಹುಲ್ಲ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿ ಪೊತ್ತುಂ ಬರುತಲಾ ಪುರದ ವೀದಿಯೊಳು
ತೊಟ್ಟು ಮಾರುತ್ತಲಾ ಧನದಿಂದಲರ್ತಿಯೊಳು
ತುಪ್ಪಮಂ ಕೊಂಡು ದೀಪಂಗಳಂ ಪೊತ್ತಿಸುತೆ
ಸರ್ಪಭೂಷಣಭಕ್ತನಿರದಿಂತು ಪೂಜಿಸುತೆ
ಇರಲ್ಲೆಲ್ಲರುಂ ಕಣಂಬುಲ್ಲನಾಮದಿನಿರದೆ
ಕರೆವುತಿರಲಾ ನಾಮವೆಲ್ಲಂದದಿಂ ಬಿಡದೆ
ಮೆರೆವುತಿರದೊಂದು ದಿನವಾ ಹುಲ್ಲು ಮಾರದಿರೆ
ಕರೆಕಂಠಭಕ್ತನಾತ್ಮದೊಳು ಮಿಗೆ ನೋವುತಿರೆ
ಆ ಪುಲ್ಗಳಿಂ ದೀಪನಿಕರಮಂ ಪೊತ್ತಿಸಲು
ಪಾಪರಹಿತಂ ಬೇಗದಿಂದವನೆ ಪೊತ್ತಿಸಲು
ಜ್ಯೋತಿಗಳಿಗವು ನೆರೆಯದುರೆ ವಿಘ್ನವಾಗುತಿರೆ
ಖ್ಯಾತಭಕ್ತಂ ನೋಡಿ ಸಾಹಸದೊಳೊಂದುತಿರೆ
ಶಿವಭವನಮಂ ಬೆಳಗಲತಿ ಧೈರ್ಯಯುತನಾಗಿ
ತವೆ ತನ್ನ ಕೇಶಮಂ ಪಿಣಿಲಿರಿದು ಬಲುಪಾಗಿ
ಪಿಡಿದು ನೆಗಪುತಲಗ್ನಿಶಿ[ಖೆ]ಯೊಳದ ಪೊತ್ತಿಸುತೆ
ಮೃಡಗೇಹಮಂ ಸುತ್ತಿ ಬರುತೆ ತಾಂ ಸೇವಿಸುತೆ

ಇರಲಾ ಶಿಖಾಜ್ಯೋತಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಿಪ್ಪ
ಪರಮಾತ್ಮತೇಜದಂದದಿನೆಸೆಯೆ ಬೆಳಗಪ್ಪ
ಪೊತ್ತು ಪರಿಯಂತುರಿದುದಾ ಕಪಾಲಂ ಸಿಡಿದು
ಬಿತ್ತರದಿನೊಡೆವುತ್ತಲೀಶ್ವರಂ ತಾಂ ನಡೆದು
ಬಂದು ನಿಜರೂಪಮಂ ತೋರಿ ಕರುಣದೊಳಂದು
ಕಂದ ಬಾಯೆಂದು ತೆಗೆದಪ್ಪುತಂ ತಾನಂದು
ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಭಕ್ತನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಭವ್ಯಾತ್ಮನಂ ಹಸ್ತದಿಂ ಮುಟ್ಟಿ ನೇವರಿಸಿ
ರಜತಗಿರಿಗಿರದೆ ತಳರಲ್ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳು
ವಿಜಯ ಸುರದುಂದುಭಿಗಳುಂ ಜಯರವಂಗಳುಂ
ಸುರಿದು ಮೊರೆವುತ್ತಿರಲು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗಂದು
ಚರಿತದಿಂ ಬಂದೆಸೆವ ರುದ್ರಸಭೆಯೊಳಗಂದು
ಶಿವನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಬೇಗದಿಂ
ತವೆ ಕಣಂಬುಲ್ಲರ್ಗೆ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ
ರುದ್ರಪದಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಭರ್ಗನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಧರನೆನಿಪ ದೇವನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಂತಂತೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಂತತಂ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಗಣಿಸಲರಿದೆನಿಪ ನೇಮವ
ನಣುಮಾತ್ರವನುಳುಹದಾತ್ಮಕೇಶಜ್ಯೋತಿಯ ।
ನೆಣಿಸದೆ ಪೊತ್ತಿಸಿ ಮೆರೆದಂ
ಕಣಬುಲ್ಲರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸಂ ಧರೆಯೊಳ್ ॥

❖❖

೪೫. ಕಡವೂರಕಾರಿಯರ ರಗಳೆ

ಚಾರುತರ ಭಕ್ತಿಸುಲಭಂ
ಮಾರಹರಂ ಕಾರಿಯಾರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ।
ಸಾರ ಗಣಪದವನೀವು
ತ್ತೋರಂತಿರೆ ಮೆರೆದನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸಕಳವೇದಜ್ಞ ಪಾರ್ವರಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪ
ಭಾಸುರಾಧ್ಯಾತ್ಮವಿದರಿಂದೊಲಿದು ಮೆರೆದಿರ್ಪ
ಕಟಪುರಂ ರಂಜಿಪುದು ಭೂಮಿಯೊಳು ತೇಜದಿಂ
ದಿಟಮುಳ್ಳ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಂ ಕರಂ ರಾಗದಿಂ
ಅಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವರ ಪುಣ್ಯಕುಲದೊಳುದಯಿಸುತೆ ಮಿಗೆ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಕಡವೂರ ಕಾರಿ ನಾಮದೊಳು ಮಿಗೆ
ಮೆರೆವುತಂ ಸದ್ಭಕ್ತಕಲಿಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ
ಕರೆಕಂಠನಂ ಪೊಗಳ್ದು ನುತಿಗೆಯ್ದು ಸೇವಿಸುತೆ
ಮಾಲತೀಮಾಲೆಯವೊಲತಿ ಮೃದುಲಮಾಗಿರ್ದ
ಬಾಲಶಶಿಕಳೆಯಂತೆ ಮನಕೆ ಸೊಗಸಾಗಿರ್ದ
ಸಾರಸ್ವತೋಲ್ಲಾಸ ಅಮೃತದಿಂ ಭೂಪರಂ
ಮಾರಾರಿಭಕ್ತರಂ ನಿಖಿಲ ಸತ್ಪುರುಷರಂ
ಚೇರ ಚೋಳಂ ಪಾಂಡ್ಯರೆಂಬ ನೃಪರಂ ನಲಿದು
ಚಾರು ಕವಿತಾಮಾರ್ಗದಿಂ ತಣಿಪಿ ತಾನೊಲಿದು
ಬಹುಧನವನವರಿಂದಲರ್ಜಿಸುತೆ ರಾಗದಿಂ
ಬಹು ವಿಧದಿನೀಶಭವನಂಗಳಂ ಬೇಗದಿಂ
ಆ ಧನೋಚ್ಚಯದಿಂದೆ ಮಾಡಿಸುತೆ ಪೂಜಿಸುತೆ
ಬೋಧಚರಿತಾತ್ಮನಾಗುತೆ ಶಿವನ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ
ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಬಹುಧನಂಗಳಿಂ ತಣಿಪುತ್ತೆ
ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ವೇದಮಾರ್ಗದಿಂ ನಡೆಸುತ್ತೆ

ಶೃಂಗಾರ ಹಾಸ್ಯಾದ್ಭುತಂ ವೀರಮೆಂದೆಂಬ
ಮಂಗಳ ಗುಣೋಪೇತ ರೌದ್ರ ಶಾಂತಗಳೆಂಬ
ಕಾರುಣ್ಯ ಬೀಭತ್ಸಮೆಂಬ ನವಭೇದದಿಂ
ಚಾರುತರ ರಸಮಿರಲ್ಕವರ ಪ್ರಭೇದದಿಂ
ಸ್ತಂಭರೋಮೋದ್ಗಮ ಸ್ವೇದಾದಿ ಭೇದದಿಂ
ಇಂಬಿನಿಂದೆಸೆವಂ ಸಾತ್ವಿಕ್ತ ಭೇದದಿಂ
ಆಲಂಬನೋದ್ದೀಪನಾದಿ ಸದ್ಭಾವನಗಳ
ಆಲಂಬಿಸುತ್ತೆಸೆವ ಸಂಚಾರಿಭಾವಗಳ
ಇರದೆ ತೋರುತ್ತೆ ಧೀರೋದಾತ್ತನೊಳಗಾದ
ವರ ಚತುರ್ನಾಯಕರ ಗಡಣದೊಳ್ ಪುದುವಾದ
ಅನುಕೂಲ ದುಷ್ಟ ಶಠ ದಕ್ಷಿಣನು ಮೊದಲಾದ
ಇನಿ[ತುಮು]ಪಭೋಗನಾಯಕರಿಂದೆ ಸೊಗಸಾದ
ಬಾಲೆ ಮೊದಲಾದ ನಾಯಕಿಯರ ವಿಭೇದದಿಂ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೆರೆವಖಿಳ ಪಾತ್ರಪ್ರವೇಶದಿಂ
ಬೀಜ ಬಿಂದು ಪತಾಕೆ ಪ್ರಕರಕಾರ್ಯಗಳೆಂಬ
ಸೋಜಿಗದ ಪಂಚಪ್ರಕಾರದಿಂ ಲೇಸೆಂಬ
ಮುಖ ಮುಖ್ಯ ಪಂಚಸಂಧಿಗಳಿಂ ವಿರಾಜಿಸುವ
ಮಖಕಾಲಕಾಮಹರವಸ್ತುವಿಂ ಶೋಭಿಸುವ
ನಾಟಕಂ ಮೊದಲಾದ ದಶರೂಪಕಂಗಳಂ
ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳೆನಿಪ ಶಿವನ ಕಾವ್ಯಂಗಳಂ
ಮಾಡುತ್ತೆ ಭರ್ಗನಂ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಿಂ ಪೊಗಳಿ
ಪಾಡುತ್ತೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ಪೊಗಳಿ

ನೋಡುತ್ತೆ ಭಾಣಮೆಂಬೊಂದು ಪ್ರಬಂಧಮಂ
ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಲ್ಲಿ ನಗೆಯ ಪ್ರಬಂಧಮಂ
ಸಕಲ ಭಕ್ತರನದರಿನಿರದೆ ನಗಿಸುತ್ತಿರಲು
ವಿಕಳನಾಗದೆ ನೇಮದಿಂದೆ ನಗಿಸುತ್ತಿರಲು
ಹರನೊಲಿದು ನಗಲೊಲ್ಲೆನೆಂದು ಮನಮಂ ಬಲಿದು
ಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸದಿಂದಿಳಿದೊಲಿದು
ಕಡವೂರ ಕಾರಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಪೋಗಲ್ ನೆನೆದು
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಯತಿವೇಷಮಂ ಕೊಂಡು ತಾಂ ನಡೆದು
ಬಂದು ಕಡವೂರಕಾರಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರಲು
ಸಂದ ಗಿರಿಜೆಯು ಮತ್ತೆ ಪಿಂತೆ ನಿಂದಿರುತಿರಲು

ಕಡವೂರಕಾರಿ ದೂರದೊಳವರ್ಗಳಂ ಕಂಡು
ತಡೆಯದೇಳ್ತಂದು ನಗಿಸಲು ಯುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಂಡು
ಬೇಗದಿಂದೀಯವ್ವೆಯರ್ ನಿಮಗೆ ತಾಯ್ಗಳೇ
ರಾಗದಿಂದೀ ಸ್ಥೂಲೆಯರ್ ನಿಮಗೆ ತಾಯ್ಗಳೇ
ಪೇಳಿಮೆನಲೀಶ್ವರಂ ತಲೆದೂಗಿ ನಗುತಲ್ಲಿ
ಮೇಳದಿಂ ಗಿರಿಜೆಯ ಮೊಗಂ ನೋಡಿ ನಗುತಲ್ಲಿ

ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜರೂಪಮಂ ಗಹಗಹಿಸಿ ತೋರುತಂ
ಸಚ್ಚರಿತಭಕ್ತಂಗೆ ಕರುಣಮೋಮಂ ಬೀರುತಂ ೬೦
ಆ ದೇಹದಿಂದಮೇ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೊಯ್ದು
ಮೋದದಿಂದಾತನಂ ಪರಮ ಕರುಣದೊಳೊಯ್ದು
ಭೃಂಗೀಶನಂ ಪೋಲ್ವ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಮಾದ ಸಕಲ ಸುಖಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯ ಸಭೆಯೊಳಗೀಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಾಳಾಂಬಕಂ ರಜತಗಿರಿಯೊಳಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತು ತಾನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪಿನಿಂ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೬೮

ಕಡವೂರಕಾರಿ ನಗಿಸಲು
ಮೃಡನೊಲವಿಂ ನಗುತ ಬಿಡದೆ [ವರ] ಗಣಪದವಿ ।
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದಂ
ಕೊಡುಗೆಮಗೊಲಿದರಸಿ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯೋದಯಮಂ ॥

❖❖

೪೬. ನಿಡುಮಾರದೇವರ ರಗಳೆ

ನಿಡುಮಾರರ ದೃಢಭಕ್ತಿಗೆ
ಮೃಡನೊಲವಿಂ ರುದ್ರಪದವನಿತ್ತುರೆ ಮೆರೆವು ।
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದಂ
ತಡೆಯದೆ ನಮಗೀಗೆ ಬೇಡಿದುರು ವೈಭವಮಂ ॥

ಶ್ರೀ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶಮೊಪ್ಪಿರ್ಪುದದು ರಾಗದಿಂ
ತಾಪವಿರಹಿತನಪ್ಪಗಸ್ತ್ಯನುರು ತೇಜದಿಂ
ಮೆರೆವ ದೇಶವನಾಳ್ವ ಭೂಪರ್ಗೆ ರಾಗದಿಂ
ನೆರೆ ಗಂಧಗಿರಿಯೆ ತಾಂ ಕ್ರೀಡಾದ್ರಿಭಾವದಿಂ
ಒಪ್ಪಿರ್ಪುದೆನಲದಂ ಪೊಗಳಲ್ಕೆ ತಾನರಿದು
ಸರ್ಪರಾಜಂಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು
ಅದನಾಳ್ವ ಭೂಪರಾ ಮೇರುಗಿರಿತಟದಲ್ಲಿ
ಮುದದಿಂದೆ ನಿಜ ಮೀನ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿರಲಲ್ಲಿ
ಕಾಲುವೊಳೆಗಳನಲ್ಲಿ ವಾರ್ಧಿಗಳನುರೆ ಮಾಡಿ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪಂಗಳಂ ಕೂಡಿ
ಮೆರೆವ ವರವಂಶದೊಳ್ನಿಡುಮಾರ ನಾಮದಿಂ
ಮೆರೆವ ಪಾಂಡ್ಯ ಪುಟ್ಟಿದಂ ಬಹಳ ರಾಗದಿಂ
ಮಣಿಗಣಂಗಳ ನಡುವೆ ಕೌಸ್ತುಭದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಗಣಿಸಿ ತಾರೆಗಳೊಳಗೆ ಶಶಿಧರನ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ದುದಯಿಸುತೆ ಹಿಮಸೇತುಕಡೆಯಾದ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಮುದದಿಂದೆ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಮುಖ್ಯರಾಜ್ಯಮಂ
ಧರ್ಮದಿಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇಕಛತ್ರದಿನಲ್ಲಿ
ದುರ್ಮದಾದಿಗಳನುರೆ ತವಿಸುತಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವ ವಜ್ರದ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳು
ನೆರೆ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಕೆ ತನ್ನಯ ಬಾಹುದಂಡದೊಳು

ಮಿಸುಪ ಕಂಕಣಘಾತದಿಂದೊಗೆದ ಕಲೆಯಿಂದೆ
ಮಸುಳಿಸುವ ರತ್ನಕೋಟೀರಮಂ ಮುದದಿಂದೆ
ಕುಲಿಶಾಯುಧವ ಧರಿಪನೆಂದೊಡಾತನ ಪರಿಯ
ನೊಲವಿನಿಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಬಾರದಾತನ ಸಿರಿಯ
ನಿರದೆ ಪೇಳ್ವೊಡೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಬಹಳ ದೀಣದೊಳು
ಚರಿತಮಲಯಾನಿಲಂ ಸೊಗಸೆ ಚೌಕಿಗೆಗಳೊಳು
ಮೆಲ್ಲನೆಳ್ತರ್ಪ ಗಾಳಿಗಳಿಂದೆ ತೆರೆ ಮಸಗೆ
ಸಲ್ಲಲಿತ ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀತರಂಗಿಣಿ ಮಸಗೆ
ಪುರಕೆ ದೀರ್ಘಿಕೆಯಾಗಿ ತೋರ್ಪುದೆನಲೊಪ್ಪದಿಂ
ಸರಿಯಿಲ್ಲವಾತಂಗೆ ವಿಭವದಿಂದೊಪ್ಪದಿಂ
ಇಂತೆಂಬ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗೊರ್ವನೇ ಗುರಿಯಾಗಿ
ಸಂತತಂ ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸುತೆ ಸುಖಿಯಾಗಿ

ಇರಲು ಮೂಲೋಕವಂ ವಂಚಿಸುವ ಧರ್ಮದಿಂ
ಪರಮತಪವೆಂದು ಬಗೆವುತೆ ಪೂರ್ವಕರ್ಮದಿಂ
ದೇಹಮಂ ದಂಡಿಸುವ ಜೈನ ಲಘುಮತದಲ್ಲಿ
ದೇಹಮಲಧಾರಿಗಳ ಬೋಧೆಗಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ಕುಟಿಲ ಘನತರ್ಕಕರ್ಕಶಮಪ್ಪ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ಕುಟಿಲ ಘನತರ್ಕಕರ್ಕಶಮಪ್ಪ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ದಿಟವಿಲ್ಲದಿರ್ಪ ವಂಚಕಬೋಧೆ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿರಲ್ಕಾತನ ಮನೋಮೃಗಮನುರೆ ನೋಡಿ
ಅಕ್ಕರಿಂ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧನಾತನ ನೋಡಿ
ಬಲೆಯ ಬಂಧಂಗಳಂ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಂ ಪರಿದು
ಲಲಿತಭಸಿತದ ಪೆಂಪನಲ್ಲಿ ಬೀರುತ್ತೊಲ್ದು
ಸಿದ್ಧಭಸಿತದಿನಾತನಾತ್ಮಮುಕುರಮನಲ್ಲಿ
ಶುದ್ಧಮಪ್ಪಂತೆ ಬೆಳಗಲ್ಕಾತನಂತಲ್ಲಿ
ಶೈವಮಾರ್ಗದೊಳೆ ನಿಶ್ಚಯದೆ ಮನ ಬಲಿವುತಂ
ಭಾವದಿಂ ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮನದೊಳೋವುತಂ
ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಕಾರುಣ್ಯಮಂ ರಾಜ್ಯಮಂ
ದಾನನಿಧಿಯಾಳುತ್ತೆ ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ
ಶಿವನ ದೇಶವನೊಲ್ದು ಧರ್ಮದಿಂ ಪಾಲಿಸುತೆ
ತವೆ ಹೃದಯದೊಳ್ ಭರ್ಗನಂ ಕಂಡು ಸೇವಿಸುತೆ
ಸುರರಂದದಿಂ ಭೂಮಿಯಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು
ಚರಿತದಿಂ ಪೂರ್ವಭೂಭೂಜರಂ ಗೆಲುತ್ತಿರಲು

ಅಸಮಯದೊಳಗೊರ್ವ ಸೇನಾವಿರಾಜಿತಂ
ಅಸುರದುದೀಚ್ಯನೃಪನಧಿಕಬಲಶೋಭಿತಂ
ವರಪಾಂಡ್ಯದೇಶಮಂ ಕಯ್ಕೊಳಲ್ತಾಂ ಬಂದು
ಪರಮಸುಖದಿಂ ವ್ರೀಹಿವೃತಪುರದೊಳೆಯ್ತಂದು
ಪಡೆಯನುರೆ ಬಿಡಿಸಲ್ಕದಂ ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂ
ನಿಡುಮಾರನಾತ್ಮಬಲವಂ ಕೂಡಿ ಬೇಗದಿಂ
ಮಧುರಾಖ್ಯಪುರದಿಂದೆ ಪೊರಮಡುತೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಬುಧಜನಂಗಳ್ಪೊಗಳೆ ಹರುಷದಿಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಕುಣಿವ ಕುದುರೆಗಳಿಂದೆ ಗರ್ಜಿಸುವ ಕರಿಗಳಿಂ
ದಣಿಕಿಸುತೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ವೀರಭಟತತಿಗಳಿಂ
ಎಸೆವುತ್ತೆ ವ್ರೀಹಿವೃತಪುರವೆಯ್ದುತಂತಲ್ಲಿ
ಅಸವಸದುದೀಚ್ಯಭೂಪಂ ಮನದೊಳಂತಲ್ಲಿ

ನಿಜಸೇನೆಗೆಯ್ದೆ ಕಯ್ವೀಸಲ್ಕೆ ಬೇಗದಿಂ
ಗಜಬಜಿಸದಿರ್ಪ ನಿಡುಮಾರನತಿಕೋಪದಿಂ
ವೀರಭಟರಂ ನೋಡಲೊಡನೆ ಸಂಗ್ರಾಮದಿಂ
ಚಾರಿವರಿವುತ್ತೆ ನೆಗಳಲ್ಕೆ ಸಂಗ್ರಾಮದಿಂ
ತಂತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಸತ್ಕಾರವಂ ತೋರಲ್ಕೆ
ತಂತಮ್ಮ ಬಾಹುಬಲವಂ ಜಗಕೆ ಬೀರಲ್ಕೆ
ಕೂರಲಗುಗಳಿನೊರ್ವರೊರ್ವರಿರಿದಾಡಲ್ಕೆ
ಮಾರಿಯ ಮುಸುಂಕಿರದೆ ತೆಗೆದಂತಿರಾಗಲ್ಕೆ
ವೀರಭಟಕಾಯದೇರುಗಳ ಬಾಯಿಂದುಗುವ
ಚಾರುರಕ್ತದ ಹೊನಲೊಳಳ್ದು ತೇಲುತೆ ಮಿಗುವ
ಏರಿನಿಂದಸುವಳಿದ ಕರಿತುರಗಭಟರುಗಳ
ಮೋರೆ ಮೊದಲಾದ ದೇಹದ ಖಂಡಕೋಟಿಗಳ
ತೆಕ್ಕೆಯಿಂ ರಕ್ತಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಡುಗಟ್ಟೆ
ಮಿಕ್ಕಿ ಮೀರಿಲ್ಬಾರದಂತೆ ನಭವಂ ಮುಟ್ಟೆ
ಪರಿವುತಿರೆ ಬಲ ತುರಗ ಹೇಷಾರವಂಗಳುಂ
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋಧ ಹೂಂಕಾರನಾದಂಗಳುಂ
ಕರಿಬೃಂಹಿತಂಗಳುಂ ವಾದ್ಯಘೋಷಂಗಳುಂ
ಚರಿತದಿಂ ಬಲಬಹಳಕೋಳಾಹಳಂಗಳುಂ
ಪರ್ವಿ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳನೊಡೆವಂತಿರಾಗುತಿರೆ
ಸರ್ವಸಂಗ್ರಾಮದಿಂ ಕಾಳೆಗಂ ಪೆರ್ಚುತಿರೆ
ಯುಗದ ಕಡೆಯಣ ಮೇಘನಿರ್ಘೋಷಶಂಕೆಯಿಂ

ಮಿಗೆ ಪಾಕಶಾಸನಂಗೊದವಿಸಲ್ ಭೀತಿಯಿಂ
ತೊಟ್ಟನಿಂದ್ರಂ ಶೃಂಖಲೆಯ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗಲ್ಲಿ
ನೆಟ್ಟನೆಲ್ಲಾ ಮೇಘವಂ ಬಂಧಿಸಲ್ಕಲ್ಲಿ
ನೆನೆವನೆನಲೇವೊಗಳ್ವೆನದರ ಕೋಳಾಹಳವ
ನನವರತಮಿಂತು ಪೆರ್ಚುವ ರಣದ ವೈಭವಂ
ಉರೆ ಪಿಶಾಚರ್ನೆರೆದು ರಕ್ತನದಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿ
ತರಿಯ ಕೆಂಡದವೊಲೊಪ್ಪುವ ಖಂಡಮಂ ಮಸಗಿ
ತೆಗೆದು ಸವಿವುತ್ತೆ ಕೋಯೆನುತೆ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿ
ಮಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನಧಿಕಪ್ರತಾಪಮಂ ಕೊಂಡಾಡಿ
ತಣಿವುತಿರಲಿಂತು ನಾನಾ ಭೂತಸಂಕುಳಂ
ಗಣಿಸಲ್ಕುದೀಚ್ಯಭೂಭುಜನ ಬಲಸಂಕುಳಂ
ಮುರಿದೋಡಿ ಪೋಗಲ್ಕೆ ಪಾಂಡ್ಯನನುರಾಗದಿಂ
ನೆರೆ ನಿಂಬ ಮಾ[ಲೆ]ಯಂ ಧರಿಸಿ ತಾಂ ಬೇಗದಿಂ
ವಿಜಯದ ಶರೀರಮಾಲೆಯನಲ್ಲಿ ತಳೆವುತಂ
ನಿಜವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಲಿಂಗನಂ ಗೆಯ್ವುತಂ
ಮೆರೆವ ಮಧುರಾಪುರವನೆಯ್ದಿ ಹರುಷದಿನಲ್ಲಿ
ಕರೆಕಂಠಪದಪದ್ಮ ಧ್ಯಾನದಿಂ ತಾನಲ್ಲಿ

ಧರ್ಮದಿಂ ಭೂವಳೆಯಮಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು
ವರ್ಮವರಿದೀವ ಸದ್ಭಾವದೊಳಗಿರುತಿರಲು
ಶಿವನೀತನಧಿಕಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ರಾಗದಿಂ
ನವರತ್ನಖಚಿತಪುಷ್ಪಕವನುರೆ ಬೇಗದಿಂ
ಕಳುಪಲದನೇರಿ ರಜತಾಚಲಕೆ ನಡೆತಂದು
ತಳುವಿಲ್ಲದೀಶನಂ ಕಂಡಗ್ರದೊಳ್ನಿಂದು
ಪೊಮಡಲ್ಕೀಶ್ವರಂ ನಿಡುಮಾರನಂ ನೋಡಿ
ತಡೆಯದಾತನನೊಲ್ದು ಗಣಪದದೊಳುರೆ ಕೂಡಿ
ರಜತಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳಗೀಶನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಗಜಮುಖಪಿತಂ ಹಂಪೆಯರಸನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ನಿಡುಮಾರರ ಘನಭಕ್ತಿಗೆ
ತಡೆಯದೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಲಧಿಕಗಣಪದವಿತ್ತಾ ।
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಹಂಪೆಯರಸಂ
ಕೊಡುಗೆಮಗತಿಕೃಪೆಯೊಳೊಲ್ದು ಭಕ್ತ್ಯುದಯಮಂ ॥

❖❖

೪೭. ವಾಹಿಲ್ಯರ ರಗಳೆ

ದೇಹದೊಳೆ ಶಿವನನರ್ಚಿಸಿ
ಬೇಹ ಗಣತ್ವಮನೆ ಪಡೆದು ಭೂಮೀತಳದೊಳ್ ।
ವಾಹಿಲ್ಯ ಭಕ್ತನೆಸೆದಂ
ಮೋಹಾಂತಕನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸ[ನ] ದಯೆಯಿಂ ॥

ಎಸೆವ ತುಂಡೀರಮಂಡಲವಿಳೆಯೊಳೊಪ್ಪುವುದು
ಬಿಸರುಹಾಸನನ ಕೌಶಲವೆನಲ್ಕೊಪ್ಪುವುದು
ಅಲ್ಲಿ ಘನತರಮಯೂರಾಖ್ಯಪುರಮೊಪ್ಪುವುದು
ಸಲ್ಲಲಿತ ಗೃಹಮೆ ಶಿವಸಮಿತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವುದು
ಸಾಗರಂ ತನ್ನ ಸಂಪನ್ನಿಚಯಮಂ ಕೂಡೆ
ಬೇಗದಿಂದಾ ಪುರದೊಳಿರಿಸಿತೆನೆ ತಾಂ ನೋಡೆ
ಪೋತಪಾತ್ರಂಗಳಿಂ ಬಪ್ಪ ರತ್ನಂಗಳಿಂ
ಖ್ಯಾತ ನಾನಾವಸ್ತುಚಿತ್ರವಿಭವಂಗಳಿಂ
ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದೆನಲು ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು ಪುರಮಲ್ಲಿ
ನೆರೆ ಪೋತದಿಂದಿಳಿವ ಗಜಸಮಿತಿಯಿಂದಲ್ಲಿ
ಜಲಮನುರೆ ಮೇಯಲ್ಕೆ ಬಪ್ಪ ಘನಕುಳದಿಂದೆ
ಜಲದಿ ಲೀಲಾಲೋಲ ಘನಮಹಿಷಬಲದಿಂದೆ
ಕೂಡಿ ಪುರಮೆಸೆದಿರಲ್ ಜನಮದಂ ನೋಡುತ್ತೆ
ನಾಡೆ ಭೇದಮನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದುರೆ ನೋಡುತ್ತೆ
ನಿಚ್ಚಮವರವರ ಘನಘೋಷಭೇದಮನರಿದು
ಅಚ್ಚರಿವಡುತ್ತೆ ಸುಖಮಿಪ್ಪರದರೊಳ್ ನೆರೆದು
ಆ ಪುರದ ಕಾಂತೆಯರ ಮುಖಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಿಂ
ತಾಪಿಸುತೆ ಬೇಸಗೆಯ ಶಶಿಯಧಿಕ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ
ಮಾಡಂಗಳೊಳ್ ಮಿಳಿರ್ವ ಧ್ವಜಪಟಂಗಳೊಳಡಗೆ
ನಾಡೆ ಸಂಚರಿಪನೆನಲೇವೊಗಳ್ವೆನದು ದೆಸೆಗೆ

ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಪ ಕಾಂತೆಯರ
ಪಾದಮಂಜೀರನಾದಂ ಪೊಣ್ಮೆ ದೂತಿಯರ
ತರದ ಸರದಿಂ ಬಪ್ಪ ಲಲನೆಯರ ಬರವಿಂಗೆ
ಪರಮ ಹರುಷದಿನಲ್ಲಿ ಯುವಜನಂ ಕಾಮಂಗೆ
ಮಾರುವೋಗುತ್ತಿಪ್ಪರೆನಲಲ್ಲಿ ಮೆರೆವುತಂ
ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಸೆವುತಂ
ಶೂದ್ರಕುಲದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ
ರುದ್ರಪದಪದ್ಮಷಟ್ಪದನಾಗಿ ಭೋಗದಿಂ
ಎಸೆದು ವಾಹಿಲ್ಯನಾಮದಲೆಸೆವ ಭಕ್ತನಂ
ವಸುಮತಿಯ ಭಾಗ್ಯದಂತಿಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತನಂ
ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ದೇಹಮೆ ಭರ್ಗಗೃಹಮಾಗಿ
ಮಿಗೆ ನೆಗಳಿ ಪೂಜಿಸುತೆ ಪರಮಹರುಷಿತನಾಗಿ
ಪ್ರಾಣ ಮೊದಲಾದ ದಶವಾಯುಭೇದಂಗಳಂ
ಮಾಣದರಿವುತ್ತವರ ಮಾರ್ಗಭೇದಂಗಳಂ
ತಿಳಿವುತೀಡಾಪಿಂಗಳಾಖ್ಯ ನಾಡಿಯನಲ್ಲಿ
ಸುಳಿವ ಪವನನ ಭೇದವರಿದು ಕಟ್ಟುತ್ತಲ್ಲಿ
ಘನ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯೊಳ್ ವಾಯುಮಂ ಪೊಗಿಸಿ
ವಿನಯದಿಂ ಕುಂಡಲೀಶಕ್ತಿಯೊಳದಂ ನಿಲಿಸಿ
ಆಧಾರಮುಖ್ಯಮಾದಾರು ಕಣೆಯಮನರಿದು
ಬೋಧೆಯಿಂದದರ ದಳವರ್ಣಂಗಳಂ ತಿಳಿದು
ಯಮ ನಿಯಮ ಮುಖ್ಯಮಾದಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಮಂ
ಕಮನೀಯಮಾದಾತತ್ರಿತಯಪ್ರಭೇದಮಂ
ಪಿಂಡ ಮೊದಲಾದಾಗಸತ್ರಯದ ಭೇದಮಂ
ಮಂಡಿತ ಶರೀರತ್ರಯಂಗಳ ವಿಭೇದಮಂ
ಸಕಳ ನಿಷ್ಕಳನಿರಾಕಾರದ ವಿಭೇದಮಂ
ವಿಕಳನಾಗದೆ ಗುಣತ್ರಯದ ಸಂಭೇದಮಂ
ದೇಹದೊಳಮಾವಾಸ್ಯ ಪೌರ್ಣಿಮಾಖ್ಯಂಗಳಂ
ಬೇದ ಭಕ್ತಂ ಮಾಡಿ ದೇಹಸೌಖ್ಯಂಗಳಂ
ಲಲಿತ ಶಶಿಸೂರ್ಯರ ಗ್ರಹಣಕಾಲಂಗಳಂ
ಕಲಿತ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಸಂಚಾರಯೋಗಂಗಳಂ
ಇಂತೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ಸುಜ್ಞಾನಯೋಗದಿಂ
ಕಂತುಹರನಂ ಹೃದಯಕಮಲದೊಳು ರಾಗದಿಂ
ನಿಲಿಸಿ ನಿಷ್ಕಳನೆನಿಪ ಶಿವಲಿಂಗಕೊಲಿದಲ್ಲಿ

ವಿಲಸಿತ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಾಮೃತಮನೊಲಿದಲ್ಲಿ
ತಂದು ಅಭಿಷಕ್ಕೆರೆದು ಸದ್ವಾಸನಾಖ್ಯದೊಳು
ಸಂದ ಗಂಧಮನಿರದೆ ಕೊಟ್ಟು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೊಳು
ಹಸ್ತದಿಂ ನೋಯದಳಿಗಳ್ ಮುಟ್ಟದನಿಲನಿಂ
ವ್ಯಸ್ತಮಾಗದ ಶುಭಜ್ಞಾನಮಾರ್ತಂಡನಿಂ
ಅರಳ್ವಂದಮುಂ ಕೆಡದ ಶುದ್ಧ ಸೌರಭಮುಳ್ಳ
ಪರಮಾಮೃತೋದಕದೊಳುದಯಿಸಿದ ನಯಮುಳ್ಳ
ಬೆಳಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸಹಸ್ರಪದ್ಮಂಗಳಿಂ
ಕಳಿಯಾಗದೆಸೆವ ಶತದಳದ ಪದ್ಮಂಗಳಿಂ
ನಿಜಮನೋಹಸ್ತದಿಂ ಕೊಯ್ದು ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ
ಗಜಬಜಿಸದೀಶ್ವರಧ್ಯಾನದಿಂದಂ ನೋಡಿ
ಘನವಪ್ಪ ನೇತ್ರಾದಿ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ
ವಿನಯದಿಂ ಪಾಯ್ವಾದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ
ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿ ಸುದಶಾಂಗಮಾಗಿರಲಲ್ಲಿ
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದೇ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯೊಳಗಲ್ಲಿ
ಬೇಳುತ್ತೆ ಧೂಪಮಂ ಬೀಸಿ ಘನಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಮೇಳದಿಂ ಪರತರಜ್ಞಾನದಿಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದೊಗೆಯದನಿಲನಿಂ ನಂದದಿಹ
ಶೋಧಿಸಲ್ ನಡುವೆ ಕಾಳಿಕವೇನುವಿಲ್ಲದಿಹ
ತಿರುಗುತಿಹ ಸಂಸಾರವೆಂಬುರು ಪತಂಗಕ್ಕೆ
ಚರಿತದಿಂ ವಿಷಯಮಲ್ಲದ ಮೋಹತಿಮಿರಕ್ಕೆ
ಪಕ್ಕುಗುಡದೆಲ್ಲಾಗಳುಂ ತೇಜದಿಂದೆಸೆವ
ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುವ ಶಿವಸ್ನೇಹದಿಂ ತಾನೆಸೆವ
ವಿಶ್ವಾಸಮೆಂಬ ಗುಣದಗ್ರದೊಳ್ಮೆರೆದಿರ್ಪ
ವಿಶ್ವಮಂ ಕರತಳಾಮಳಕದಂತಿರೆ ತೋರ್ಪ
ಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಮನಧಿಕಭಾವದಿಂದೆತ್ತುತ್ತೆ
ಮೋನದಿಂ ಪರಮಾತ್ಮನಂ ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ್ತೆ
ಧ್ಯಾನವಶದಿಂದೊಗೆವ ಯೋಗಘಂಟಾರವಮ
ನಾನಂದದಿಂ ವಿವಿಧಮಪ್ಪ ವಾದ್ಯಾರವಮ
ನುರೆ ಕೇಳುತಾನಂದಮಂ ಕಣ್ಗಳೊಳಗಲ್ಲಿ
ತೆರಹಿಲ್ಲದಾನಂದಜಲಮೊಸರುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಪುಳಕಂಗಳಗೆವೊಯ್ದು ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಂಗದೊಳು
ತಳುವಿಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳೊಗೆವುತಿರೆ ಹರುಷದೊಳು

ಕರಕಂಪನಂ ಪುಟ್ಟೆ ಗದ್ಗದಸ್ವರವುಣ್ಮೆ
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಮದು ಪೊಣ್ಮೆ
ಸಮತೆಯೆಂಬಡ್ಡಣಿಗೆಯೊಳ್ ಸತ್ಯಮೆಂದೆಂಬ
ಸಮಿತಪಾತ್ರೆಯನಿಕ್ಕಿ ಸದ್ಭಾವಮೆಂದೆಂಬ
ನವ್ಯ ನೈವೇದ್ಯಮಂ ಬಡಿಸಿ ಸಲಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ಭವ್ಯಶಾಲಿಯೆನಿಪ್ಪ ಹಸನಮೀವುತ್ತಲ್ಲಿ
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೆನಿಪ್ಪ ವೀಳೆಯಮನೀವುತ್ತೆ

ಮತ್ತಿತ್ತು ಸರ್ವೋಪಚಾರಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಭವನಲ್ಲಿ ತಾಂ ಬೆರಸಿ ತನ್ನೊಳೀಶನನಿರಿಸಿ
ತವೆ ಪೂಣ್ದು ಭಾವಮಂ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಧರಿಸಿ
ಭ್ರಮರಕೀಟನ್ಯಾಯದಂತೆ ಸುಧ್ಯಾನದಿಂ
ಸಮಸುಖದೊಳೊಂದೆ ಸಾರೂಪ್ಯ ಘನವಿಭವದಿಂ
ಜ್ಯೋತಯಿಂ ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಪೊತ್ತಿಸಿದ ತೆರನಾಗೆ
ಖ್ಯಾತ ದುಗ್ಧದೊಳು ದುಗ್ಧವನೆರೆದ ತೆರನಾಗೆ
ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಭೇದವನುಳಿದು ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಮೋನದಿಂ ತಾನೆಂಬುದಿಲ್ಲದೊಚ್ಚತವಾಗಿ
ಅಂಬುಧಿಯೊಳಿರ್ದಾಲಿವರಲಿನಂತಾಗಿರ್ದು
ಇಂಬಿನಿಂ ಭಿನ್ನಭಾವವನುಳಿದು ಸುಖಮಿರ್ದು
ಅರಿ ಮಿತ್ರಭಾವಮಂ ಬರಿಕೆಯ್ದು ಚಿತ್ತದೊಳು
ಪರಮ ಸುಖದುಃಖಮಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟಾತ್ಮದೊಳು
ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬೆರಡನುಳಿದು ಶಿವಭಾವದಿಂ
ಶೋಕ ಮೋಹಂಗಳಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಘನಭಾವದಿಂ
ಸರ್ವದೊಳು ಶಿವನಿಪ್ಪನೆಂದು ತಾಂ ಕಾಣುತಂ
ಸರ್ವಮುಂ ತಾನೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಕಾಣುತಂ
ನಡೆಯಿತ್ತೆ ಗಂಗೆ ನಿಂದುದೆ ತೀರ್ಥವೆನುತಲ್ಲಿ
ನುಡಿದುದೇ ವೇದವಿರ್ದುದೆ ಕಾಶಿಯೆನುತಲ್ಲಿ
ಮುಟ್ಟಿತೇ ಲಿಂಗಮೊಡರಿಸಿತೆ ಘನಶಿವಭಕ್ತಿ
ನೆಟ್ಟನೊಡನಿರ್ದ ಜನಕುಲಕೆಲ್ಲ ನಿಜಮುಕ್ತಿ
ತಪ್ಪದಾಗುತ್ತಿರಲ್ಕಿಂತು ಭೂತಳದೊಳಗೆ
ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ಸದ್ಭಾವದಿಂ ಜಗದೊಳಗೆ
ಮೆರೆವುತಿರಲಾಹ ವಾಹಿಲನಲ್ಲಿ ತೇಜದಿಂ
ಮೆರೆವುತಿರಲಪ್ರತಿಮ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ

ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾತನ ಹೃದಬ್ಜದೊಳು
ಪೆಂಪಿನಿಂ ನಿಷ್ಕಳಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಹರುಷದೊಳು ೧೨೦
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಗುಣರೂಪನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಚ್ಚರಿಯ ಪರತತ್ವರೂಪನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೧೨೨

ಶಿವಯೋಗದ ಬಲುಪಿಂದಂ
ಭವಜಲಧಿಯನಿರದೆ ದಾಂಟಿ ಹಂಪೆಯ ರಾಯನ ।
ನವ ಕರುಣ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತವೆ
ಪಡೆದಿರ್ದಾ ವಾಯಿಲಾರರೊಪ್ಪಿದರಾಗಳ್ ॥

❖❖

೪೮. ಮೊನೆಯಿಡುವರ ರಗಳೆ

ಮೊನೆಯಿಡುವರ ನಿಜಭಕ್ತಿಗೆ
ಘನಮಹಿಮಂ ಹಂಪೆಯರಸನತ್ಯಾದರದಿಂ
ವಿನುತ ಗಣಪದವನೀವು
ತ್ತನುಪಮ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದನಾಗಳ್ ॥

ಎಸೆವ ಘನ ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು ಶಿವಪುರಂ
ವಸುಮತಿಯ ಭಾಗ್ಯದಂತಿರ್ಪ ಪೆರ್ಮೆಯ ಪುರಂ
ಅದು ನೋಡೆ ಕಾವೇರಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿ ತೋರುವುದು
ಅದು ಲಕುಮಿಗಾವಾಸವೆಂದೆನಿಸಿ ತೋರುವುದು
ಅದರ ಬಹುಳೋದ್ಯಾನವಾಟಿಕೆಗಳೊಳ್ಮೆರೆವ
ಸದಮಳಾಮೋದ ನಾನಾ ಪುಷ್ಪದಿಂದೊಗೆವ
ಮಕರಂದಪೂರದಿಂ ತುಂಬಿರ್ಪ ಭೂಮಿಗಳ
[ಮಿ]ಕದ ಮದದಿಂದೊಗೆದು ಪೆರ್ಚಿರ್ದ ಕೆಸರುಗಳ
ಪರಿಮಳವನೆಣ್ದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸುವುದೆನಲಲ್ಲಿ
ಪುರದ ಸೊಂಪಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕರಿದು ತಾನಲ್ಲಿ

ಆಪುರದೊಳೊರ್ವನುರು ಶೂದ್ರಕುಲದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ
ಕಾಪಾಲಿಯಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತೆ ಹರುಷಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಮೊನೆಯಿಡುವರೆಂದೆಂಬ ನಾಮದಿಂದೊಪ್ಪುವಂ
ವಿನಯ ಸದುಗುಣಭಕ್ತಿಯಂ ಬೀರುತೊಪ್ಪುವಂ
ಕರೆಗೊರಲನಸಮಲೋಚನನ ಪದಸೇವೆಯಂ
ತೆರಹಿಲ್ಲದೊಡರಿಸುತೆ ಶಿವಭಕ್ತಸೇವೆಯಂ
ಮಾಡುತಿರ್ಪುದೆ ತನಗೆ ಸರ್ವಧನವೆನುತಲ್ಲಿ
ಬೇಡಿತ್ತನೀವುತ್ತೆ ಸರ್ವಸುಖದಿಂದಲ್ಲಿ

ಕಾಮಮಂ ಪರಮವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ಗೆಲಿದಲ್ಲಿ
ನೇಮದಿಂ ಕ್ರೋಧಮಂ ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರಿದಲ್ಲಿ
ಲೋಭವನುದಾರಗುಣದಿಂ ತೊಲಗೆ ನೂಂಕುತಂ
ಶೋಭಿಸುವ ಮೋಹಮಂ ಜ್ಞಾನದಿಂ ತವಿಸುತಂ
ಮದಮನೀಶ್ವರಭಕ್ತಿಪಾದಪರಿಚರಿಯದಿಂ
ಮುದದೊಳುರೆ ಮತ್ಸರವನಧಿಕ ಸಮಭಾವದಿಂ
ತಮಿಸುತಿಂತಾತನರಿಷಡ್ವರ್ಗಮಂ ಕೂಡೆ
ಭವಸಂಗರಂಗಂಗಳಂ ಗೆಲ್ದು ಹರುಷಂ ಮೂಡೆ
ಹುಸಿಯೆಂಬ ವೀರವರೆಯಿಂ ವಿಷಯಗಣಮೆಂಬ
ಎಸೆವ ತೆತ್ತಿಗರಿಂದಲವಿವೇಕವೆಂದೆಂಬ
ತಿಗುರಿನಿಂ ಕ್ಷುದ್ರಮೆಂದೆಂಬ ಘನತಿಲಕದಿಂ
ಮಿಗೆ ನೋಯಿಪಾಸೆಯೆಂಬಲಗಿನತಿ ಝಳಪದಿಂ
ಮೆರೆವ ಮನವೆಂದೆಂಬ ಮಾಸಾಳನಿರಿದಲ್ಲಿ
ನೆರೆ ಗೆಲ್ವ ಭೇದವನದೇನೆಂಬೆನಂತಲ್ಲಿ
ಸತ್ಯಮೇ ತೆತ್ತಿಗಂ ಸಮತೆಯೀಶ್ವರಬಲಂ
ಸತ್ಯಶರಣರ ಪಾದಭಕ್ತಿಯೇ ಭುಜಬಲಂ
ಧರ್ಮವೇ ಭೂಬಲಂ ದಯವೆ ಯೋಗದ ಬಲಂ
ಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಲಮೇ ಚಂದ್ರತಾರಾಬಲಂ
ಇಂತಾಗಲೆಸೆವುತ್ತೆ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ
ಕಂತುಹರಪಾದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುದ್ಯೋಗದಿಂ
ಬಲಿದಿರಲ್ಮನವೆಂಬ ಮಾಸಾಳು ಕಂಡಲ್ಲಿ
ಚಲಮಿಲ್ಲದಾತಂಗೆ ವಶವಾಗುತಂತಲ್ಲಿ
ಬೆಸಕೆಯ್ವನೆನಲು ಬಣ್ಣಿಪರಾರೊ ತೇಜಮಂ
ವಸುಮತೀಚಕ್ರದೊಳಗವನ ಪ್ರತಾಪಮಂ
ಅಂತಾದಡಂ ಲೌಕಿಕರ ಮತವು ತಾನಾಗಿ
ಸಂತತಂ ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತಾಗಿ
ಅಂಕಕಾರಂ ತಾನದಾಗಿ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಬಿಂಕದಿಂ ಮಾಸಾಳ್ಗಳಂ ಗೆಲುತೆ ನಲ್ಮೆಯಿಂ
ಪಗೆಗಾರದವರು ನಿಜ ವೈರಿಯಂ ಕೊಲ್ಲೆಂದು
ಮಿಗೆ ಕೂಲಿಯಾಗಿ ಧನವೀಯಲ್ಕೆ ತಾಂ ತಂದು
ಸಂದವರ ವೈರಿಯಂ ಕೊಂದು ಹರಿಬವ ತೆಗೆದು
ಮುಂದೆ ಮತ್ತವರಿತ್ತ ಧನವನುರೆ ತಾಂ ಪಡೆದು

ಶಿವಭಕ್ತಂ ತಣಿಪುತಿರಲಲ್ಲಿ ರಾಗದಿಂ
ಭವಭಕ್ತಿಯಂ ಮಾಡುತಿರಲಿಂತು ಬೇಗದಿಂ

ಮೆರೆಯಲೆಂದೀಶ್ವರಂ ಮಾಸಾಳವೇಷದಿಂ
ನೆರೆ ಬರುತ್ತಲ್ಲಿರ್ಪ ಭಟನನತಿ ರೋಷದಿಂ
ಜರೆವುತ್ತೆ ಮೇದಿನೀ ಮೀಸೆಯರ ಗಂಡನಾಂ
ನೆರೆ ಮುಗಿಲ ಕೆಳಗಿರದೆ ಸುಳಿವವರ ಗಂಡನಾಂ
ನುಡಿದ ಬಾಯಂ ಕೊಯ್ವೆ ನೋಡಿದೆರಡಕ್ಷಿಗಳ
ನೊಡೆಕುಟ್ಟಿ ಖಡ್ಗಮಂ ಜಡವಧಿಕ ಬಾಹುಗಳ
ನಿರದೆ ಕಡಿವೆನೆನುತ್ತೆ ವೀರವಾದಂಗಳಿಂ
ಚರಿತದಿಂ ಗರ್ಜಿಸುತೆ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂ
ಮುಂದೆ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳ್ಮೊರೆಯೆ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಸಂದುಭಯಪಕ್ಷಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ ತೊನೆವುತಂ
ಭುಜಶಿಖರಮಂ ನೋಡಿ ಮೀಸೆಯಂ ತಿದ್ದುತಂ
ಗಜಬಜೆಯಿದೇಕೆಂದು ಝುಂಕಿಸುತೆ ನಡೆವುತಂ
ವಂದಿಗಳ್ಪೊಗಳಲ್ಕೆ ನಗುತವರಿಗೀವುತ್ತೆ
ನಿಂದ ನೆರವಿಗೆ ನಿಜಾಭ್ಯಾಸಮಂ ತೋರುತ್ತೆ
ಮಾರಗತಿ ಚಿತ್ರಗತಿಗಳನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತೆ
ಕೂರಲಗಿನಿಂದೆರಳ್ಮೊನೆಯನಿರದರಿಪುತ್ತೆ
ನಾಲ್ಕು ತೆರನಾದ ಧಾರೆಯನಲ್ಲಿ ಬೀರುತ್ತೆ
ನಾಲ್ಕು ತೆರದಡ್ಡವೊಯಿಲಂ ಜನಕೆ ತೋರುತ್ತೆ
ತಿಲಕ ಬೇಳುವೆ ತಿಗುರು ಧೂಪಲೇಪಂಗಳುಂ
ಲಲಿತ ಘುಟಿಕಾಗತಿಸ್ತಂಭ ಕವಳಂಗಳುಂ
ಚಿಪ್ಪು ಮೊದಲಾದಂಕಕಾರ ಚಿಹ್ನಂಗಳುಂ
ತಪ್ಪದಿಂತಾತ್ಮದೊಳ್ಮೆರೆವ ವೇಷಂಗಳುಂ
ಕಂಡವರು ಸುಂಟಿಸಲ್ಕರಿದೆನುತೆ ನಡುಗುತಿರೆ
ಕಂಡು ಕಾಣದ ತೆರದೊಳರಿಭಟರು ಸರಿವುತಿರೆ
ವೀರಭಟರೆಲ್ಲರಾತನ ಬಹಳ ವೀರಕ್ಕೆ
ಚಾರುತರ ಭುಜದಂಡಚಂಡಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ
ಸೆಡೆದೆಲ್ಲರುಂ ನೆರೆದು ಬಹಳ ಧನಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ತಡೆಯದಾ ಮೊನೆಯಾಂಡ ಚರಣಕ್ಕೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಪೊಸತಪ್ಪ ಮಾಸಾಳವೇಷಮಂ ಪೇಳುತಿರೆ

ನಸುನಗುತೆ ಮೊನೆಯಾಂಡರಂತದಂ ಕೇಳುತಿರೆ
ಕಾಳೆಗದ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊರೆಯೇರುತಂ
ಮೇಳದಿಂ ಶಿವಭಕ್ತ ಹರಕೆಗಳ ಹೇರುತಂ
ನಡೆತಂದು ಸೆಣಸಿ ಕಾದುವೆನೆಂದು ಬೇಗದಿಂ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯೆಂದರಿಯದತ್ಯಧಿಕ ರಾಗದಿಂ
ದೂತರಿಂ ಸಮರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಕರೆಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ಭೂತೇಶ್ವರನ ಚರಣಮಂ ನೆನೆದು ನಡೆದಲ್ಲಿ
ಕಳನೊಳಗೆ ನಿಂದಿರಲು ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ
ಕಳವಳಿಸದಂಕಕಾರರ ವೇಷಬಲದಿಂದೆ
ಕಪಟವೇಷದ ಶೂಲಿ ಮಾಸಾಳಿನಂದದಿಂ
ಕುಪಿತನಾಗುತೆ ಬಂದು ನಿಂದಿರಲ್ವೇಗದಿಂ

ತೆರೆ ಸರಿಯಲೊಡನೆ ಮಾಜಿಂಕಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ
ಚರಿತದಿಂ ಶಿವಭಕ್ತವೇಷಮಂ ಕಾಣುತ್ತೆ
ಎಲೆಲೆ ತಿವುರಾಗಿ ಸಿತಭಸಿತವಿದೆ ದೇಹದೊಳು
ಎಲೆಲೆ ರಕ್ಷೆಗಳಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಳ್ಗಳೊಳು
ಮೆರೆವುತಿದೆಯದರಿಂದಲೀತನಂ ವಧಿಸುವುದು
ನೆರೆಯುಚಿತವಲ್ಲೆನಗೆ ಕಾರ್ಯವದು ತಪ್ಪುವುದು
ಸುಮ್ಮನಿರಲೀ ಧನವನಿತ್ತವರಿಗೊಪ್ಪದಿಂ
ಘಮ್ಮನಿರದೇಳ್ತಪ್ಪುದಿದಕೆ ನಾನೊಪ್ಪದಿಂ
ಕೊಲಬಾರದೀತನಂ ನಾಂ ಸತ್ತಡಂ ಕೂಡೆ
ಸಲೆ ಧನವನಿತ್ತವರ್ಗೆ ಭಂಗವದು ತಾಂ ನೋಡೆ
ಎಂತು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಬೇಗದಿಂ
ಮುಂತೊಂದುಪಾಯಮಂ ಕಂಡಧಿಕ ರಾಗದಿಂ
ತನ್ನ ತಾನಿರಿದುಕೊಳಲೀಶ್ವರಂ ಪರಿತಂದು
ಮನ್ನಣೆಯ ಭಕ್ತಕರವಂ ಪಿಡಿದು ತಾನಂದು
ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಲರಲ ಸರಿಗಳ್ ಸುರಿಯೆ
ನಿಜಭಕ್ತನಂ ಮೂರುಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲರಿಯೆ
ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ನೇಹದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಭವ್ಯ ರಜತಾಚಳದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಗವತರಿಸಿ
ಮೊನೆಯಾಡುವಾರಿಂಗೆ ರುದ್ರಪದಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಘನಮಹಿಮನಾಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಹರುಷಂಬಟ್ಟು

ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತು ತಾನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪಿಂದೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೧೧೪

ಮೊನೆಯಿಡುವರ್ಗನುನಯದಿಂ
ಘನಮಹಿಮಂ ಮೆಚ್ಚಿ ವಿನುತಗಣಪದವಿಯನಿ ।
ತ್ತನಘ ಗುರು ಹಂಪೆಯಾಳ್ದಂ
ಮನಮೊಲ್ದೆನಗೀಗೆ ಪರಮ ಕರುಣೋದಯಮಂ ॥

❖❖

೪೯. ಕಳಚೆಂಗ ಪೆರುಮಾಳೆಯರ ರಗಳೆ

ಗಂಗಾಧರನತನುಹರಂ
ಮಂಗಳಕರನಮಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ।
ಹಿಂಗದೆ ಮೆರೆದಂ ನೆರೆ ಕಳ
ಚೆಂಗರ ಪೆರುಮಾಳೆಯಂ ಧರಿತ್ರೀತಳದೊಳ್ ॥

ಚೋಳರಾಜ್ಯದೊಳೊಂದು ಪಟ್ಟಣಂ ರಂಜಿಪುದು
ಚೋಳನ ಮುಡುಂಗೊಂಡವೆಂಬ ಪೆಸರೊಪ್ಪುವುದು
ಕಳಚೆಂಗ ಪೆರುಮಾಳೆಯೆಂಬ ಚೋಳನ ಪುರಂ
ಇಳೆಯ ಜನನಿವಹಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಮಂಗಳಕರಂ
ಆ ಚೋಳನುತ್ಕಟದ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಣ್ಣಿಪೆಂ
ವಾಚಾಮಗೋಚರವದಾದಡಂ ಬಣ್ಣಿಪೆಂ
ಶಿವನಲ್ಲದನ್ಯದೈವಂಗಳಂ ಲೆಕ್ಕಿಸಂ
ಶಿವಪುರಂಗಳನಲ್ಲದುಳಿದವಂ ಪಾಲಿಸಂ
ಭಸಿತವಿಟ್ಟವರನೇ ಶಿವನೆಂದು ಭಾವಿಪಂ
ಭಸಿತವಿಡದವರ್ಗಳಂ ಪುಳುವೆಂದು ಭಾವಿಪಂ
ಶರಣರೆಯ್ತರೆ ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದಿದೆರೆದ್ದು
ಚರಣಮಂ ತೊಳೆದು ಪಾದೋದಕದೊಳೇ ಬಾಳ್ದು
ರಾಜ್ಯದೊಳು ಶಿವನ ಕಿಂಕರನಾಗುತೊಪ್ಪುವಂ
ರಾಜ್ಯಾಂತರಂ ನರಕವೆಂಬುದಂತಪ್ಪುವಂ
ಭಸಿತವಿಡದವರ್ಗಳಿರಬಾರದಾತನ ಮುಂದೆ
ಶಶಿಧರನನರ್ಚಿಸದರಿರಬಾರದೈ ಮುಂದೆ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಲ್ಲದಾಭರಣವಂ ಸೈರಿಸಂ
ರುದ್ರನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ದೈವವಂ ಲೆಕ್ಕಿಸಂ
ಭಸಿತಮಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಿನಂಗಲೇಪವನೊಲ್ಲ

ಅಸಮನಯನನ ಗೀತವಲ್ಲದಿತರವನೊಲ್ಲ
ಅತಿಶಾಂತನತಿಭಕ್ತನತಿನಿಷ್ಠನತಿದಾನಿ
ಅತುಳಬಳನತಿಶಿವಸ್ನೇಹಿ ಕಟ್ಟಭಿಮಾನಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಕಳಚೆಂಗ ಪೆರುಮಾಳೆಯಿರುತಿರಲು
ಸಂತತಂ ಶಿವರಾಜ್ಯಸಂಪದದೊಳಿರುತಿರಲು
ಹರನ ತಿರುವಾರೂರ ತಿರುನಾಳ ಪರ್ವಕ್ಕೆ
ಕರೆಹವಾದುದು ತನಗೆ ಪುರಹರನ ಪರ್ವಕ್ಕೆ
ಕರೆಯೆ ಕೈಮುಗಿವುತಂ ಪೊರಮಟ್ಟನಳ್ತಿಯಿಂ
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪದಾತಿಗಳ ನಡುವಳ್ತಿಯಿಂ
ಎಲ್ಲರಿಂ ಕಡುನೇಹದರಸಿಯಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ
ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿಯೆಂಬಳನೊಲಿದು ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ
ಕೊಂಡು ನಡೆತರುತಿರ್ದನಾರೂರ ದೆಸೆಗಾಗಿ
ಖಂಡೇಂದುಧರನ ಪದವಂ ನೋಡಲನುವಾಗಿ
ಬರವರಲ್ದೂರದಿಂದಾರೂರ ಕಡೆ ತೋರೆ
ಬರವರಲ್ ವೃಷಭಧ್ವಜಾಗ್ರವೊಲವಿಂ ತೋರೆ
ಕಂಡು ಗಜದಿಂದಿಳಿದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಬರುತಿರ್ದ
ಕಂಡು ಕಾಲ್ನಡೆಯಿಂದೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ಬರುತಿರ್ದ
ಹರುಷವಿಮ್ಮಡಿಸುತಿರೆ ಪುರವನೊಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ತಿರುನಾಳನೋಲೈಸಬರುತಂ ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ನಡೆದು ಕೂತಾಡುವರ ಕೂಡೆ ಸುತ್ತಂ ತಿರುಗಿ
ಒಡನೆ ಶಿವನಿಳಯಮಂ ಪೊಗುತೆ ಚಿತ್ತಂ ಕರಗಿ
ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿಯರನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪುಗಿಸಿ
ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರಮಂ ನಿಲ್ಲೆಂದು ಪೊರಗಿರಿಸಿ
ತಾನುವುಂ ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿಯುಂ ಪುಗುತಂದು
ಆನಂದಜಲವೊಸರೆ ನಡೆನೋಡುತಂ ನಿಂದು
ನಲವಿಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಬರುತೆ ಚೋಳಂ ಮುಂದೆ
ನಲಿದು ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿಯರವನಿಪನ ಹಿಂದೆ
ನೆನನುಗ್ಗಡಿಪ ಗಣಿಕೆಯರ ಮೆಲ್ಲುಲಿಯಿಂದೆ
ತೊಲಗೆಂಬ ವೇತ್ರಹಸ್ತೆಯರ ಕಳಕಳದಿಂದೆ

ಬರುತಮಿರೆ ಮುಂದೆ ಶರ್ವಂಗೆ ಸರ್ವೇಶಂಗೆ
ಪರಮಂಗೆ ಪೂಜ್ಯಂಗೆ ಪುರಹರಂಗಚಲಂಗೆ

ದೇವಂಗೆ ದೇವರ ಶಿಖಾಮಣಿಯ ಜಡೆಮುಡಿಗೆ
ದೇವಕುಲಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಚೆಲ್ವ ಜಡೆಮುಡಿಗೆ
ಪುಷ್ಪಪೀಠದೊಳೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಮಂ ಕಟ್ಟುತಿರೆ
ಪುಷ್ಪಶರಹರನ ವರಮಕುಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುತಿರೆ
ರಾಗರಸವೊಸರ್ವ ಪರಿಮಳದ ಹೂವಂ ಕಂಡು
ರಾಗದಿಂ ನಾಚಿಯರು ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆಯ ಕಂಡು
ಮೀಸಲಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಯಂ ಕೊಂಬಂತೆ
ನಾಶಿಕಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುವನೆತ್ತಿಕೊಂಬಂತೆ
ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆಯ ಹೂವನೆತ್ತಿ ವಾಸಿಸುತಿರಲು
ಮುಂಗಾಣದಜ್ಞಾನದಿಂದೆ ವಾಸಿಸುತಿರಲು

ನೋಡಿ ಕಂಡಂ ಕಂಡನಮ್ಮಮ್ಮ ತೊಣಯಾಂಡ
ನಾಡಂಬರದೊಳೆದ್ದು ಬಂದು ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡ
ನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಕೆಂಪೇರೆ ಕೋಪದಿಂ ನಡುಗುತಂ
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತಡವಿಲ್ಲದುರವಣಿಸಿ ಜರೆವುತಂ
ಬಿಡು ಬಿಡು ಶಿವದ್ರೋಹಿ ವಾಸಿಸಿದೆಯೆಂದೆನುತೆ
ಮೃಡನ ಮುಡಿಗೇರುವರಲಂ ವಾಸಿಸಿದೆಯೆನುತೆ
ಘರಿಲನರಿದಂ ಮೂಗನಮ್ಮಮ್ಮ ತೊಣೆಯಾಂಡ
ನರಿದಗಲಿ ಸಾರಿ ನಿಲಲಲ್ಲಿ ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡ
ನಾಗಳಾ ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿವೊಲವಿಂ ನಡುಗಿ
ಮೂಗಿಂದೆ ನೆತ್ತರೊಸರಲ್ಕಂಡು ಮಿಗೆ ನಡುಗಿ
ಚಂದ್ರಬಿಂಬದ ಬಿಂದುವೊಡೆದಂತೆ ನಿಂದಿರಲು
ಮುಂದೆ ಸರ್ವಾಂಗಮುಂ ನೆತ್ತರಿಂ ನಾಂದಿರಲು
ಕಂಡು ಕೆಳದಿಯರಲ್ಲಿ ಬಸುರಂ ಹೊಸೆದುಕೊಂಡು
ತಂಡತಂಡದೊಳು ಬಾಯ್‌ಬಸುರುಗಳ ಹೊಡಕೊಂಡು
ಕಳಲುತಂ ಕರಗುತಂ ಚೋಳನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಕಳವಳಿಸಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿವುತಂ ನಿಂದು
ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿಯರ್ಬರುತೆ ಬರುತಂ ದೇವ
ಅಲ್ಲಿ ಪೂವೊಂದುವಂ ತೆಗೆದು ವಾಸಿಸೆ ದೇವ
ಈಯಾಂಡಿಯಿಂತು ಮಾಡಿದವನವಧರಿಸು ದೇವ
ಈಯೆಡೆಗೆ ಚೋಳಕುಲವಿಂತಾದುದೆಲೆ ದೇವ
ಕೇಳಂ ವಿಚಾರಿಸಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳನೆಲೆಯರಸ
ಚೋಳಕುಲದಭಿಮಾನಮಂ ಕೊಂಡನೆಲೆಯರಸ

ಆಂಡಿ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನವಧರಿಪುದೆಲೆ ದೇವ
ಆಂಡಿ ಮಾಡಿದ ಘೋರಮಂ ನೋಳ್ಪುದೆಲೆ ದೇವ
ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ನಸುನಗುತೆ ಕರಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ ನಿಲಿಸಿ
ಮನದೊಳೆರಡಿಲ್ಲದಚಲಂ ವಿಚಾರಂ ಬೆರಸಿ
ಏನಾಂಡಿ ಶಿಕ್ಷೆಗನುಸರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರಿ ತಂದೆ
ಏನೀ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿದೈ ತಂದೆ
ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟುದನುಳುಹಿ ವಾಸಿಸಿದನರಿದಿರೆ
ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟುದು ಹಸ್ತವೆಂಬುದಂ ಮರೆದಿರೆ
ನೋಡುವಡೆ ಹಸ್ತವೇ ದೇವ ಮೊದಲಪರಾಧಿ
ನಾಡೆ ನಾಸಿಕ ಬಳಿಕ್ಕೆರಡನೆಯ ಅಪರಾಧಿ
ಎಂದೆನುತೆ ಪರಿತಂದು ಬಲದ ಕೈಯಂ ಕಡಿಯೆ
ಸಂದಣಿಪ ಪುರಜನಂ ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ಸೆಡೆಯೆ

ನಡುವೆ ಮೂಡಿದನಲ್ಲಿ ಶಂಕರಂ ಶಶಿಧರಂ
ಬಿಡದೆ ಹೂಮಳೆ ಸುರಿವ ಸರಿಯೊಳಗೆ ವಿಷಧರಂ
ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರದಿ ಮೆರೆಯೆ
ಎಸೆವ ಜೆಡೆ ಮಿಸುಪ ಪುಲಿದೊವಲುಡಿಗೆಗಳ್ಮೆರೆಯೆ
ನಂದೀಶ ವೀರಭದ್ರಾದಿ ಗಣವೆಯ್ದಿಬರೆ
ಸಂದಣಿಪ ಹರಿಯಜಸ್ತೋಮ ಬಿಡದೆಯ್ದಿ ಬರೆ
ನೋಡಯ್ಯ ಕಳಚಂಗ ಪೆರುಮಾಳೆ ಮಾಡಿತಂ
ನೋಡು ನಂದೀಶ ಭೂಪನ ಮನಂಗೂಡಿತಂ
ಆಂಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಕರವನರಿದವರುಂಟೆ
ಕಂಡುಕಂಡಬಳೆಯನದಿಂತು ಮಾಡಿದರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳೆಂದುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳದೆಂದುಂಟೆ
ಭಕ್ತಿಗಡ್ಡಂ ಬಪ್ಪರಾರುವಂ ಸೈರಿಸರು
ಯುಕ್ತಿ ಕೊಳ್ಳದು ಭಕ್ತರೇನುವಂ ಲೆಕ್ಕಿಸರು
ಎನುತಮಿರಲಾಗಳ್ಕರಂ ನಾಸಿಕಂ ಬರಲು
ಜನವೆಲ್ಲವುಂ ನೋಡಿ ಕೌತುಕಂ ಬಡುತಿರಲು
ಕಳಚೆಂಗ ಪೆರುಮಾಳೆಯಂ ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿ
ಅಳವಳಿವ ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿಯಂ ಸಂತೈಸಿ
ಬಂದ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಚೋಳನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಹಿಂದೆ ಚೊಲ್ಲಡಿಯನಾಚಿಯರನೊಪ್ಪದೊಳಿರಿಸಿ

ಧರಣೀತಳಂ ನೋಡಲಾಗಸಕ್ಕವತರಿಸಿ
ಹರನಲ್ಲಿ ಚೋಳನಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ
ರಜತಗಿರಿಯಂ ಹೊಕ್ಕು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರನಾಗಿ
ನಿಜಗಣಾವಳಿಯ ನಡುವಚ್ಚಸುಖಮಯನಾಗಿ
ಕಳಚೆಂಗಪೆರುಮಾಳಗೊಲಿದು ಗಣಪದವಿತ್ತು
ಘುಳುಘುಳಿಪ ದೇವಗಣಕುಲೆ ಕರುಣಮನಿತ್ತು ೧೨೦
ಪಾರ್ವತೀಮುಖಕಮಲಕಮಲಸಖನೊಪ್ಪಿದಂ
ಪಾರ್ವತೀಲೋಚನಚಕೋರೇಂದುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಶಾಂತಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭಾಪುಂಜನೊಪ್ಪಿದಂ
ಕಂತುಹರ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೧೨೪

ಕಳಚೆಂಗರನೀ ವಸುಧಾ
ತಳದೊಳ್ ಮೆರೆದೀಶ್ವರಂ ಸದಾವರದಂ ನಿ ।
ರ್ಮಳ ಭಕ್ತಿಯನೀಗೆಮಗು
ಜ್ವಳ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

೫೦. ಎಡೆಗಳೆಯರ ರಗಳೆ

ಎಡೆಗಳೆಯರ ದೃಢಭಕ್ತಿಗೆ
ಮೃಡನೊಲವಿಂ ರುದ್ರಪದಮನಿತ್ತುರೆ ಮೆರೆದಂ ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬಿಡದೆ ನಮ್ಮೊಳ್
ತಡೆಯದೆ ದಯೆಗೆಯ್ಗೆ ಕರುಣಿ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

ಎಸೆವ ದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳಗೊಪ್ಪುವುದು
ವಸುಮತಿಯ ಮುಕುರದಂತಿರೆ ಜಗಕ್ಕೊಪ್ಪುವುದು
ಅದು ಚೂತ ಪುನ್ನಾಗ ನಾರಿಕೇಳಂಗಳಿಂ
ಅದು ಮಾಧವೀ ಮಲ್ಲಿಕಾ ಕುರವಕಂಗಳಿಂ
ಮೆರೆವ ಸರಸಿಗಳಿಂದೆ ವಿಮಳ ನಾನಾರಾಮ
ಮೆರೆವುದು ಕುಳಂಬಾಳಪುರಮಲ್ಲಿ ಸಂತತಂ
ಕರೆಕಂಠಪಾದ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಂ ಸಂತತಂ

ಅಲ್ಲಿ ಘನಸೂರ್ಯಕುಲದೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ಮೆರೆವುತಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಭೂತದಯಮಂ ಜಗಕೆ ಬೀರುತಂ
ಎಡೆಗಳೆಯರೆಂಬ ನೃಪನೆಸೆವ ಸಂತಾನದಿಂ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಾನಂದದಿಂ
ಸಕಳರಿಪುನೃಪರನುರೆ ಗೆಲ್ದು ಭುಜಬಲದಿಂದೆ
ವಿಕಳನಾಗದೆ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ಮುದದಿಂದೆ
ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳಿರಿಸಿ ಶಿವದಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಡುತಂ
ಯಂತ್ರವಾಹಕ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಂ
ನರ್ತಿಪೀಶನ ಸಭೆಯ ಪೊನ್ನಿಂದೆ ರಂಜಿಸುತೆ
ಕೀರ್ತಿಯಂ ಭುವನತ್ರಯಂಗಳೊಳು ಬೀರುತ್ತೆ
ಕನಸಿನೊಳು ಮುಂತಾಗಿ ಶಿವನಲ್ಲದೇನುಮಂ

ಘನಭರ್ಗಪೂಜೆಯಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳೇನುಮಂ
ಅರಿಯದಿರುಳುಂ ಪಗಲುಮುಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ನೆರೆ ಶೈವವೈದಿಕಂಗಳ ಮಾರ್ಗದೊಳಗಲ್ಲಿ
ಬಳಸಿ ಧರ್ಮಾಧಿಕಂ ತಾನಾಗಿ ರಾಗದಿಂ
ತಲುವಿಲ್ಲದೀಶತಾಣಂಗಳಂ ಬೇಗದಿಂ
ಧೂಪಾದಿ ಸಕಳೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದೊಲಿದು
ತಾಪಮಿಲ್ಲದೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತೆ ಸುಖದಿಂ ನಲಿದು
ಪಲಕೆಲವು ಕಾಲಂಗಳಿಂತು ಪೋಗುತ್ತಿರಲು
ಸುಲಲಿತ ಶಿವಸ್ನೇಹದಿಂದಿಂತು ಮೆರೆದಿರಲು
ಆ ಸಮಯದೊಳಗೊರ್ವನಾ ಪುರದೊಳತಿಬಲಂ
ಭಾಸುರ ಶಿವಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ತೇಜೋಬಲಂ
ಸಂತತಂ ದೃಢಭಕ್ತಪೆಸರಿಂದಲೊಪ್ಪುವಂ
ಕಂತುಹರಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವುತೊಪ್ಪುವಂ
[ಆ]ತಂ ಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರ ಮುಖ್ಯಮಾದವನಲ್ಲಿ
ಖ್ಯಾತಾಲಯೋಪಕರಣಂಗಳಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಮಾರಿ ಭಕ್ತರ್ಗನ್ನಮಿಕ್ಕುತಾನಂದದಿಂ
ಬೇರೆ ಮತ್ತವರ್ಗೆ ಧನಮೀವುತಾನಂದದಿಂ
ಸಲಿಸುತಿರಲಿಂತು ಧನಮೆಲ್ಲ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು
ಸುಲಲಿತಮದಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪೆರ್ಚುತ್ತಿರಲು

ಒಂದುದಿನವೀಶಭಕ್ತರ ಭೋಜನಕ್ಕಲ್ಲಿ
ತಂದರ್ಥವಣುಮಾತ್ರವಿಲ್ಲದಂತಿರಲಲ್ಲಿ
ಮನದೊಳಗೆ ಖತಿಗೊಂಡು ಚಿಂತೆಯೊಳು ಮುಳುಗುತಂ
ಘನಮಹಿಮ ಭರ್ಗನಂ ನೆನೆವುತ್ತೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಧೃತಿಗುಂದದಿರ್ಪಿನಂ ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಿರಲು
ಮತಿಮಿಗಲ್ ಕತ್ತಲೆಯದೆಯ್ದೆ ಪರ್ವುತ್ತಿರಲು
ಚೋರತ್ವದಿಂ ಧನಮನರ್ಜಿಸಲ್ ನೆನೆವುತಂ
ಮಾರವೈರಿಯ ಬೆಸನಿದೆಂದೆನುತೆ ನಡೆವುತಂ
ನೀಲಪಟದಿಂ ಪೊಲಿದ ಚಲ್ಲಣಮನುಟ್ಟಲ್ಲಿ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಕೇಶಮಂ ಪಿಣಿಲಿರಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಗತ್ತಿಯನೊಪ್ಪದಿಂ ಪಿಡಿದು ಬೇಗದಿಂ
ಕುನ್ನಿಗಳ ಬಾಯ್ಕಟ್ಟನೊಡರಿಸುತೆ ರಾಗದಿಂ

ಇಡುವ ಗುಂಡಂ ದೀಪವರ್ತಿಯಂ ಮಳಲ್ಗಳಂ
ಬಿಡದೆ ಮಾಟದ ಕಲೆಯ ನುರು ಪತಂಗಂಗಳಂ
ಕಕ್ಕಡಕ ರಜ್ಜುಮಂ ಮಾನಸೂತ್ರಮನಲ್ಲಿ
ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುವ ಜಾಹೆಚೂರ್ಣಮಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಚಿಕ್ಕ ಕೂರಸಿಯನೊಂದಂ ಪಿಡಿದು ಧೈರ್ಯದಿಂ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಶರಣೆಂದೆನುತ್ತಲತಿ ಶೌರ್ಯದಿಂ
ನಡೆದನೇನೆಂಬೆನಾ ರಾಜಪುರಕಂತಲ್ಲಿ
ತಡೆಯದಾ ಭವನಮನದಾರು ಬಣ್ಣಿಪರಲ್ಲಿ

ಶಿವಭಕ್ತನಂದದಿಂ ಮಾತು ಬರೆ ಹೆದರುತಂ
ತವೆ ಧರ್ಮಿಯಂದದಿಂ ಮೇಲನಾರೈವುತಂ
ಜೀವಹಿಂಸೆಗೆ ಸೆಡೆದ ಕರುಣಿಯಂತೊಲಿದಲ್ಲಿ
ಭಾವದಿಂ ಮೇಲನಾರೈದು ಪದಮಿಡುತಲ್ಲಿ
ಪರಮಯೋಗಿಯ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ನಿದ್ರೆಯಂ ತೊರೆದು
ನಿರುತದಿಂ ವ್ರತಿಯಂತೆ ದೇಹದಂಡನೆಗೊಲಿದು
ಶೇಷನಂತಿರೆ ಕಿವಿಯೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನಡೆವುತಂ
ಪೋಷಕನವೊಲು ಸಕಳ ಜನಮನಾರೈವುತಂ
ಜ್ಞಾನಿಯಂದದೊಳಖಿಳದರಿವು ಮರೆವುಗಳರಿದು
ಧ್ಯಾನಿಪ್ಪನಂದದಿಂ ಮೋನದೊಳು ತಾಂ ನೆರೆದು
ಸೇದೆಯುಳ್ಳನ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ನಡೆದು ನಿಲುತಲ್ಲಿ
ಮೋದದಿಂ ಮಂತ್ರಿಯಂದದೊಳು ಕಾರ್ಯಮನಲ್ಲಿ
ಕಾಣುತ್ತೆ ಗಳಗಳನೆ ನಡೆದು ನೃಪಭವನದೊಳು
ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮುಖ್ಯವಸ್ತುಗಳುಂಟು ಕೋಶದೊಳು
ಅವ ಕದ್ದು ಮಾರೆ ತದ್ಧನದಿಂದೆ ನೆಲ್ಲುಗಳ
ನವಸರಕೆ ಕೊಳಲಿಲ್ಲಮವರಿಂದ ನೆಲ್ಲುಗಳ
ಕಣಜಂಗಳೊಳು ಪೊಕ್ಕು ನೆಲ್ಲುಗಳನುರೆ ಕಟ್ಟಿ
ಗಣಿಸದವ ಪೊತ್ತು ನಿಜಗೃಹಕ್ಕೆ ಹರುಷಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಬಂದು ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪಸಿವು ತೋರದ ಮುನ್ನ
ಸಂದನ್ನಪಾನಂಗಳಿಂ ತಣಿಪುವೆಂ ಮುನ್ನ
ಎಂದು ಸದ್ಭಾವದಿಂ ಕಣಜಕ್ಕೆ ಪೋಗುತಂ
ಮಂದವಾಯುವಿನಂತೆ ಮೆಲ್ಲನುರೆ ಸುಳಿವುತಂ
ಕನ್ನಗತ್ತರಿಯಿಂದೆ ಭಿತ್ತಿಯಂ ಭೇದಿಸುತೆ

ಪೊನ್ನಬಣ್ಣದ ನೆಲ್ಲ ಮೊಟ್ಟೆಯಂ ಬಂಧಿಸುತೆ
ಜೀವನಂತಿರೆ ಬಪ್ಪ ಪೋಪ ಭಾವಂಗಳಂ
ಭಾವದಿಂದಾರಿಗರುಪದೆ ತನ್ನ ಗತಿಗಳಂ
ನೆಲ್ಲ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಪೊತ್ತು ಪೋಗಲ್ಕೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೀತನಂ ನೃಪನನೊಲಿದಲ್ಲಿ
ಮೆರೆಯಲೆಂದಾ ನೆಲ್ಲ ಕಾಯ್ವಿನವರಿಗೆ ಕೂಡಿ
ಕರೆಕಂಠನೆಚ್ಚರಿಕೆಯಂ ಕುಡಲದಂ ನೋಡಿ
ನಿಲ್ಲು ನೀನಾರೆನುತೆ ಪಿಡಿವುತಾ ರಕ್ಷಕನು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಾವುತ್ತೆ ರಕ್ಷಕನು
  ಬೆಳಗಾಗಲೊಡನೆ ನೃಪನಾಸ್ಥಾನದೊಳಗಿರಲು
ಕಳವಳಿಸದಿಪ್ಪ ಕಳ್ಳನನರಿಪಿ ಮುಂದಿರಲು
ನೃಪನಿಂತಿದೇಕೆ ಮಾಡಿದೆಯೆನಲು ಪೇಳಿದಂ
ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವನ ನೆನೆವುತ್ತೆ ಪೇಳಿದಂ
ನಿಚ್ಚಮನ್ನಂಗಳಿಂ ಭಕ್ತರಂ ತಣಿಪುತಿರೆ
ವೆಚ್ಚಮಾಗುತ್ತುಳ್ಳ ಧನವೆಲ್ಲ ಪೋಗುತಿರೆ
ಭಕ್ತರಾರೋಗಣೆಗೆ ವಿಘ್ನಮಪ್ಪುದೆನುತ್ತೆ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಚೋರನಾಗಿಂತು ನೆಗಳ್ದೆನೆನುತ್ತೆ
ಪೇಳಲೊಡನೆಡೆಗಳೆಯ ಭೂಪನುರೆ ಕೇಳುತಂ
ಭಾಳಲೋಚನನ ಭಕ್ತನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತಂ
ಕರುಣದಿಂ ಕದ್ದ ಭಕ್ತನನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸುತಂ
ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಭಕ್ತರಂ ಕರೆಸುತಂ
ಭಂಡಾರದೊಳಗುಳ್ಳ ರತ್ನ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ
ಚಂಡಕರ ಕಿರಣದಂತಿರೆ ಬೆಳಗುತೊಪ್ಪಿರ್ದ
ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಪ್ರಕರಮಂ ಕೊಡಲ್ಕೆಂದಲ್ಲಿ
ತವೆ ಪುರದೊಳೆಯ್ದೆ ಸಾರಿಸುತೆ ಹರುಷದೊಳಲ್ಲಿ
ದಾನಗುಣವೀರನಾಗಿರುತಿರಲು ಬೇಗದಿಂ
ಮೋನದಿಂ ಭಂಡಾರವಿತ್ತು ತಾಂ ರಾಗದಿಂ
ನೋಡುತಿರಲಖಿಳ ಭಕ್ತರ್ ನೆರೆದು ಬರು[ತಂದು]
ನಾಡ ಧನಮಂ ದಣಿವಿನಿತ್ತಿರಲ್ ತಾನಂದು
ಪುಳಕಂಗಳಿಂ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ಮೀರುತಂ
ಕಳವಳಿಸದಾತ್ಮದೊಳು ಹರುಷಮಂ ಬೀರುತಂ

ಇರಲಾತನಧಿಕ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೀಶ್ವರಂ
ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ತಲೆದೂಗುತೀಶ್ವರಂ
ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಲೊಡನೆ ಕಡು ನೇಹದಿಂ
ಸುಜನವಂದ್ಯನೆನಿಪ್ಪ ಭರ್ಗನತಿ ಬೇಗದಿಂ
ತೋರಲೊಡನರಲ ಸರಿಗಳ್ ಸುರಿಯಲಂತಲ್ಲಿ
ಮೀರಿ ಸುರದುಂದುಭಿಗಳೊಗೆವುತಿರಲಂತಲ್ಲಿ
ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ
ಭವ್ಯನಪ್ಪೆಡೆಗಳೆಯಭಕ್ತನತಿ ಸುಖದಿಂದೆ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ರಜತಪರ್ವತಕೆ ನಡೆತಂದು
ಭವನಲ್ಲಿ ಮೆರೆವುತಿರೆ ಕಂಡು ಹರುಷದೊಳಂದು
ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ
ತಂಡತಂಡದ ಸುಖದೊಳಿಂತು ಹೊರೆಯೇರುತಿರೆ
ಹರನಾತನಂ ಬಿಡದೆ ಗಿರಿಜೆಗರುಪತ್ತಲ್ಲಿ
ಪರಿಪರಿಯ ನೇಹದಿಂ ನಂದಿಗರುಪುತ್ತಲ್ಲಿ
ಎಡೆಗಳೆಯ ಭಕ್ತಂಗೆ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮೃಡನಧಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೇಜದಿಂದಳವಟ್ಟು
ಶೂಲಧರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಾಯನೊಪ್ಪಿದಂ
ಕಾಲಹರ ಹೆಂಪಿನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಕಡು ನೇಹದಿಂದೆ ಬಿಡದಾ
ಎಡೆಗಳೆಯರನುಡುಪಶೇಖರಂ ನೆರೆ ಮೆರೆವು ।
ತ್ತೆಡವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತೆ
ಮೃಡ ಹಂಪೆಯ ರಾಯನೆಮಗೆ ದಯೆಗೆಯ್ದಿಗಳೆಯೊಳ್ ॥

❖❖

೫೧. ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ

ಕರೆಕಂಠನಮರವಂದ್ಯಂ
ತೆರಹಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿವತ್ಸಳಂ ಚಿರುತೊಣೆಯರ
ಕರೆಗಟ್ಟಿದ ಮೃಢಭಕ್ತಿಗೆ
ನೆರೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನಿಳೆಯೊಳು ಮೆರೆದಂ ॥

ಶ್ರೀಕಾವೇರೀನದಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಲೋಕಾರಾಧ್ಯನ ನೆಲೆಯೆನಲೊಪ್ಪುವ
ಚೋಳದೇಶದರ್ಪಣವೆನಲೊಪ್ಪುವ
ಚೋಳಭೂಪನುರೆ ಪಾಲಿಸುತೊಪ್ಪುವ
ತಂಜಾಪುರಮೊಪ್ಪುವುದತಿಮುದದಿಂ
ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಪರಿಶೀಲನ ಜನದಿಂ
ಪೆಂಪಿಂ ಕುಲಧರ್ಮಾನುಗ ಜನದಿಂ
ಸಂಪನ್ನಂಗಳ ಶೋಭಿತ ಜನದಿಂ
ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದರೊಳು ಶೂದ್ರರ ಕುಲದೊಳು
ನೆರೆ ಪುಟ್ಟುತೆ ಕರೆಕಂಠನ ಬೆಸದೊಳು
ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡನೆನಿಪ್ಪಂ ಶಿವ ಶಿವ
ಮೆರೆದಿಪ್ಪಂ ಸಂಪನ್ನಂ ಶಿವ ಶಿವ
ಗಂಗಾಧರ ಪದಪದ್ಮವನಾಗಳು
ಹಿಂಗದೆ ನೆನೆವುತೆ ಚಿತ್ತದೊಳಾಗಳು
ಪಲಬರ್ ಭಕ್ತರ್ ಲೋಕದೊಳಿರುತಿರೆ
ಛಲಮುಳ್ಳವರುಂ ಭವನದೊಳಿರುತಿರೆ
ಸದ್ಭಕ್ತನೆನುತ್ತೀತನನಾಗಳು
ಸದ್ಭಕ್ತರ್ ನೆರೆದೆಲ್ಲರುಮಾಗಳು
ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರಲತಿ ಸಂತಸದಿಂ
ಮಂಡಿತ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೊಳತಿ ಭರದಿಂ

ತಿರುವಾರೂರೊಡೆಯನ ನೆನೆವುತ್ತಂ
ಪರಮ ಹರುಷದಿಂ ತಾಂ ತಳರುತ್ತಂ

ತಿರುವಾರೂರಿಗೆ ನಡೆತರುತಾಗಳು
ಚರಿತದಿನೀಶನ ಕಾಣುತ್ತಾಗಳು
ಪೊಡಮಡುತಂ ದೃಢಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗಳು
ನುತಿಗೆಯ್ಯುತ್ತಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗಳು
ಸುರರಿಂ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂ ಮುನಿಗಣದಿಂ
ಪರಮಯೋಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಕುಲದಿಂ
ದೇವಗೃಹಾಂಗಣವೆಲ್ಲಂ ತುಂಬಿರೆ
ಭಾವದಿಂದೆ ಘನಭಕ್ತಿಯೆ ತುಂಬಿರೆ
ನಿಖಿಲ ಭರ್ಗಪರಿಚರಿಯಮನೊಡರಡಿ
ಸುಖದಿಂ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯಮನುರೆ ತೀರಿಸಿ
ಧನ್ಯಂ ತಾನಾಗುತೆ ಭೂತಳದೊಳು
ಮಾನ್ಯವಪ್ಪ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧಿಯೊಳು
ಕಾಲಕಾಲದೊಳು ಶಿವನಂ ಪೂಜಿಸಿ
ಕಾಲಭೀತಿಯಂ ಮನದೊಳು ರೂಢಿಸಿ
ಘೋರಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಕಾಣುತೆ
ಮಾರಹರನ ಪದಪದ್ಮವ ನೆನೆವುತೆ
ತನಗೆ ಧನಂ ಶ್ರೀಕಾರ್ಯಮದಾಗಿರೆ
ಘನ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೆ ಜೀವಮದಾಗಿರೆ
ಪಲಕಾಲಂಗಳು ಇನ್ನುಂ ಪೋಗಲು
ಫಲಮಂ ಬಯಸದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪೋಗಲು

ಆ ಸಮಯದೊಳಲ್ಲಿಗೆ ಮಿಗೆ ಬಂದಳು
ಭಾಸುರಯೌವನೆ ಗುಣಯುತೆ ಬಂದಳು
ವೀರಸಿಂಹನೃಪನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ
ಚಾರು ವಿವಿಧ ಪುಷ್ಪದ ಮೋದಪ್ರಿಯೆ
ತಿರುವಾರೂರೊಡೆಯನ ಪೂಜೆಗೆ ತಾಂ
ಪರಿಚಾರಕಿಯರನೊಡಗೂಡುತೆ ತಾಂ
ಬರುತಲ್ಲಿಯ ಪೂವಿನ ಮಂಟಪದೊಳು
ಚರಿತದಿನೆಡೆಯಾಡುತಲಂದದರೊಳು
ಬಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಮಂ ಕರದೊಳು ತೆಗೆವುತೆ

ಮುದ್ದುಮೊಗದ ಹರಿಣೇಕ್ಷಣೆ ನೋಡುತೆ
ಅರಿಯದೆ ವಾಸಿಸಲಂತದ ಕಾಣುತೆ
ನೆರೆ ಘನ ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡಂ ಕಾಣುತೆ
ಕೋಪದೊಳಲಗಂ ಕೊಂಡೊಯ್ವುತ್ತಂ
ಪಾಪಿಯೆಂದು ಪಿಣಿಲಂ ಪಿಡಿವುತ್ತಂ
ಧರೆಯೊಳಗಾಕೆಯ ನೆರೆ ಕೆಡಪುತ್ತಂ
ಸುರಗಿಯಲಾ ಮೂಗಂ ಕೊಯ್ವುತ್ತಂ

ಶಂಕಿಸದಿರುತಿರಲೀಶಂ ಕರುಣಿಸಿ
ಬಿಂಕದ ಭಕ್ತನ ಭಾವಕೆ ಕರುಣಿಸಿ ೬೦
ನಿಜರೂಪಂ ತೋರುತ್ತಾದರದಿಂ
ರಜತಪರ್ವತಕ್ಕೊಯ್ವುತೆ ಮುದದಿಂ
ಚಿರುತೊಣೆಯರ್ಗಂ ಗಣಪದವೀವುತೆ
ಕರೆಕಂಠಂ ಹರುಷಂಗಳಿನೋವುತೆ
ಕಾಮಹರಂ ಪಂಪಾಪತಿ ಮೆರೆದಂ
ಸೋಮಧರಂ ಗೌರೀಪತಿ ಮೆರೆದಂ
ಇಂತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ
ಸಂತತಮತಿಸುಖದಿಂದಂ ಮೆರೆದಂ ೬೮

ಪೊಡವೀಶನ ವಧುವೆನ್ನದೆ
ತಡೆಯದೆ ನಾಸಿಕಮನರಿದು ಮೃಡಭಕ್ತಿಯೊಳಂ ।
ನಡೆಯಲ್ ಚಿರುತೊಣೆಯಾಂಡರ
ದೃಢಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಹಂಪೆಯರಸಂ ಮೆರೆದಂ ॥

❖❖

೫೨. ಪೊಗಲ್ತೊಣೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ

ಘನಭಕ್ತ ಪೊಗಲ್ತೊಣೆಯರ
ವಿನುತ ಮಹಾಭಕ್ತಿಗೊಲ್ದು ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ।
ಮನಮೊಸೆದು ವರವನೀವು
ತ್ತನುಪಮ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದನಾಗಳ್ ॥

ಶ್ರೀಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೆನಲ್ಕೊಪ್ಪುತಿಹ
ಭಾಸುರ ಶಿವಾಚಾರ ಸೀಮೆಯೆನಲೊಪ್ಪುತಿಹ
ಸಮರವೀರಾಗ್ರಹಾರದೊಳು ಘನತೇಜದಿಂ
ಉಮೆಯಾಣ್ಮನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಬಹಳಾನುರಾಗದಿಂ
ಶ್ರೀ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನ್ವಯವಾರ್ಧಿಚಂದ್ರನೆನೆ
ಕಾಶಸಿತಕಾಯ ಹರಪದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನೆನೆ
ಕೀರ್ತಿಮಿತ್ರನೆನಿಪ್ಪ ಪೆಸರಿಂದಲೊಪ್ಪುತಂ
ಕೀರ್ತಿಯಿಂದಖಿಲ ಜಗಮಂ ತುಂಬುತೊಪ್ಪುತಂ
ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದನ್ಯಮತಗಳಂ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಡುತನ್ಯದರುಶನಮತಂಗಳಂ
ಪರತತ್ವರೂಪನಪ್ಪೀಶನೊಳು ಭಾವದಿಂ
ಚರಿತದಿಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ರಾಗದಿಂ
ಸುಖಮಿರಲು ಬೇಸಗೆಯದಾಗಿ ಜಗದೊಳಗಲ್ಲಿ
ಮಖವಿರೋಧಿಯ ಬೆಸನೊಳರುಬು ನೆಲೆಗೊಂಡಲ್ಲಿ
ನದಿಗಳೊಳು ಜಲಮಿಲ್ಲದೆಯ್ದೆ ಬತ್ತುತ್ತಿರಲು
ಮುದಮುಳಿದು ಸಕಲ ಜನಮೆಯ್ದೆ ಬಳಲುತ್ತಿರಲು
ಗಿಡು ಮರ ಲತಾವಳಿಗಳೊಣಗಿ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು
ಒಡಲಿಗಿಲ್ಲದೆ ಜನಂ ಬಡವರಾಗುತ್ತಿರಲು
ಪಸಿವನುರೆ ಗೆಲ್ದು ಘನ ಧೈರ್ಯದಿಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳು

ಬಿಸರುಹಾಸನವಂದ್ಯನಂ ನೆನೆದು ನಿಯಮದೊಳು
ನಿರ್ಮಲಜಲಂಗಳಿಂ ಸುರಭಿಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ
ಪೆರ್ಮೆಯಿಂದ ಧೂಪ ದೀಪೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲೊಂದು ದಿವಸವಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ
ಸೋಜಿಗಮೆನಲ್ಕೆ ಶಿವಲಿಂಗದಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ
ಜಲವನುರೆ ಮಡಕೆಯಿಂ ತುಂಬಿ ಪೊತ್ತೇಳ್ತರುತೆ
ಬಲಮಿಲ್ಲದಡಗಡಿಗೆ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ನಡೆತರುತೆ
ಶಿವನ ಮುಂದಿಳುಪಲುದ್ಯೋಗಿಸುತೆ ತರತರಿಸಿ
ಶಿವ ಶಿವ ಎನುತ್ತೆ ಹರನಡಿಗಳೊಳಗೋಸರಿಸಿ
ಬೀಳಲ್ಕೆ ದೇಹಘಟದೊಡನೆ ಘಟಮೊಡೆಯಿತ್ತು
ಮೇಳದಿಂದಾತಂಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ನೆರೆ ಬಂದಿತ್ತು
ಬರಲೊಡನೆ ಕನಸಿನೊಳು ಕನಕಘಟಮಂ ಹರಂ
ಚರಿತದಿಂ ಕೊಟ್ಟೆನೇಳೆನುತೆ ಘನಶಂಕರಂ
ನುಡಿಯಲೊಡನೆಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಲೊಡನಂತಲ್ಲಿ
ತಡೆಯದೆ ಸುವರ್ಣಘಟವಾತ್ಮಹಸ್ತದೊಳಲ್ಲಿ
ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳಗುತಿರಲಂತದಂ ನೋಡುತಂ
ಒಳಗೆ ಜೀವನಮಿಲ್ಲದಿರಲದಂ ನೋಡುತಂ
ನಿಜ ಜೀವಮೊಲಿದು ಜೀವನುಮನುರೆ ತರಲೆಂದು
ಗಜಬಜಿಸುತಂ ನೇಮಮುಳಿಯಬರದಿನ್ನೆಂದು
ಭೀತಿಯಿಂ ಪೋಪಂತೆ ಮತ್ತೆ ಜೀವಂ ಪೋಗೆ
ಖ್ಯಾತ ನಾನಾಬಂಧಪಾಶಂಗಳುಂ ಪೋಗೆ
ನಿಜಭಕ್ತನಧಿಕ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೀಶ್ವರಂ
ರಜತಗಿರಿಗಾತನಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲೀಶ್ವರಂ
ನೆನೆದು ಹರಣಮನಿತ್ತು ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿ
ಘನ ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಾತನೊಡನಿರದೇರಿ
ರಜತಗಿರಿಗೇಳ್ತಂದು ದೇವಸಭೆಯೊಳಗಲ್ಲಿ
ಅಜಹರಿಗಳರಿಯದಿಪ್ಪೀಶ್ವರಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತನುಮನಪ್ಪಿ ಪೊಗಲ್ತೊಣೆಯರಂ ಕರುಣದಿಂ
ಮುಕ್ತಿಪದದೊಳ್ನಿಲಿಸಿ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ
ಪಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಲ್ಲಿ ತಾನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪಿನಿಂದಿಂತು ರಜತಾಚಲದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ

ಉರಗಧರನಮರವಂದಿತ
ನುರುಕರುಣದೊಳೊಲಿದು ಚರಿತದಿಂ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ ।
ಪರಮ ಪೊಗಲ್ತೊಣೆಯಾಂಡರ
ನಿರದೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವನತಿ ಸಂತಸದಿಂ ॥

❖❖

೫೩. ಕೊಲ್ಲುಲಿಯಾಂಡರ ರಗಳೆ

[ಕಾಲಹರಂ] ಕೊಲ್ಲುಲಿಯರ
ಕಾಲತ್ರಯರಹಿತ ಭಕ್ತಿಭಾವಕೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ।
ಸಾ[ಲೋಕ್ಯ]ಪದವನೀವುತೆ
ಕೈಲಾಸದೊಳೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸಂ ಮೆರೆದಂ ॥

ಶ್ರೀಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಯುತ ಚೋಳದೇಶದೊಳು
ಲೇಸೆನಿಪ ನಾಟ್ಯಪುರವೊಪ್ಪುವುದು ತೇಜದೊಳು
ಅಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುಲಿಯಾಂಡರೆಂದೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೆರೆವುತಿಪ್ಪನಾನಂದದಿಂ
ಆತನಾ ಚೋಳನುರು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ
ಖ್ಯಾತರಿಪುಭೂಪರಂ ಮರ್ದಿಸುತೆ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಚೋಳನಾ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೆ ಧನದಿಂದೆ
ಮೇಳದಿಂ ಧನಿಕನಾಗುತ್ತಲತಿ ಮುದದಿಂದೆ
ಕಾಲಹರನೊಳು ಭಕ್ತಿ ಭಾವಮಂ ಬೀರುತಂ
ಶೂಲಧರನಲ್ಲದನ್ಯಮನಲ್ಲಿ ತೊರೆವುತಂ
ನೆಲ್ಲ ರಾಶಿಗಳನುರೆ ಗಿರಿಯಂತೆ ನೆರೆಪುತಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವನ ತಾಣಂಗಳೊಳು ಸುಳಿವುತಂ
ನವ್ಯ ನೈವೇದ್ಯಮಂ ಮಾಡಿಸುತಲರ್ತಿಯಿಂ
ಭವ್ಯ ಪೂಜಾವಳಿಯನತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಮಾಡುತ್ತೆ ನಿಜಧನಮನೀಶಂಗೆ ಸಲಿಸುತಂ
ಕೂಡಿ ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಲಿಸುತಂ
ಸುಖಮಿರಲ್ ಚೋಳಭೂಪಾಲನಾತನ ಕರೆದು
ಮಖವಿರೋಧಿಯ ಭಕ್ತಿಭಾವಮಂ ತಾನರಿದು
ನುಡಿದ ನರೆಬರ್ ವೈರಿಭೂಪರುಂಟವರು ಮನೆ
ತಡೆಗಡಿದು ವಿಜಯಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಪ್ಪುದೆಲೆ

ಎನಲು ಕೊಲ್ಲುಲಿಯಾಂಡನಾ ಚೋಳನಾಜ್ಞೆಯಂ
ವಿನಯದಿಂ ಕೈಕೊಳುತೆ ಸರ್ವೇಶಭಕ್ತಿಯಂ
ಮುಂತಿಟ್ಟು ಹೋಗಲುದ್ಯೋಗಿಸುತೆ ಬೇಗದಿಂ
ಕಂತುಹರನುಣಿಸಿಂಗೆ ಪರಮಾನುರಾಗದಿ
ನೆಲ್ಲ ರಾಸಿಗಳನುರೆ ಘನವಾಗಿ ಪೊಯ್ಸುತಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ತಾಂ ಬರ್ಪಿನಂ ಪೊಯ್ಸುತಂ
ಸರ್ವ ಬಂಧುಗಳಂ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆಸುತಂ
ಸರ್ವರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು ಕೇಳಿಮೆಂದುಸುರುತಂ
ಕೇಳಿರೆಲೆ ಬಂಧುಗಳಿರಾ ನೆಲ್ಲ ರಾಸಿಗಳು
ಮೇಳದಿಂ ಶಿವನುಣಿಸಿಗೆಂದು ಬಹುರಾಸಿಗಳು
ಕೂಡಲಿಕ್ಕಿದವಿವರೊಳಾವನಜ್ಞಾನದಿಂ
ನಾಡೆ ವೆಚ್ಚಿಸುವನವದಂಡ್ಯನತಿ ವೇಗದಿಂ
ಇಂತೆಂದು ವೈರಿನೃಪರಂ ಗೆಲಲು ಪೋಗಲ್ಕೆ
ಮುಂತೆ ಕೊಲ್ಲುಲಿಯಾಂಡರಲ್ಲಿ ತಾಂ ನಡೆಯಲ್ಕೆ

ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಾ ದೇಶದೊಳಗೆ ಬರನಾಗುತಿರೆ
ಕಳವಳಿಸಿ ಜನಮೆಲ್ಲ ದೈನ್ಯಮಂ ಹೇರುತಿರೆ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ಭಕ್ತಬಂಧುಗಳು ಪಸಿವಿನಿಂ
ಗಾಸಿಯಾಗುತ್ತೇನುಮಿಲ್ಲದತಿ ಪಸಿವಿನಿಂ
ಮರಣ ಬಪ್ಪಂತೆ ಸಂಕಟಮಾಗಲೆಲ್ಲರುಂ
ಪರಮ ಕೊಲ್ಲುಲಿಯಾಂಡಬಂಧುಗಳದೆಲ್ಲರುಂ
ಸಾಯಲೇತಕೆ ನೆಲ್ಲರಾಸಿಗಳಿವಿದ್ದಂತೆ
ನೋಯಲೇತಕೆ ಬತ್ತಸಾಲಿಗಳಿವಿದ್ದಂತೆ
ಬರ ತಿಳಿಯಲೊಡನೆ ಮತ್ತೀ ನೆಲ್ಲ ರಾಸಿಗಳ
ನೆರೆ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂದತ್ಯಧಿಕ ರಾಸಿಗಳ
ತುಂಬಿಪ್ಪವೋಲ್ ಮಾಳ್ಪವದರಿಂದವೆಲ್ಲರುಂ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಿ ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದೆ ಕಳವಳಿಸಿ
ತವೆ ನೆಲ್ಲರಾಸಿಗಳನೆಲ್ಲರುಂ ಮೇಳೈಸಿ
ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡನುಭವಿಸುತಂ ಬರನೊಳುಳಿವುತಿರೆ
ಚೆಚ್ಚರದೊಳರಿಗಳಂ ಗೆದ್ದಾತ ಬರುತಮಿರೆ
ಚೋಳನಾತನ ಕಜ್ಜಮಂ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತಂ
ಮೇಳದಿಂ ಬಹುಧನಮನೀವುತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಂ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಭವನಕ್ಕೆ ಪೋಗೆಂದು ಕಳುಪುತಿರೆ

ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರನ ಭಕ್ತನುರೆ ಬರುತಮಿರೆ
ನಿಜಬಂಧುವೃತ್ತಾಂತಮಂ ದೂತರಿಂದರಿದು
ಕುಜನರಾಗಿರ್ದ ನಾನಾ ಬಂಧುಗಳನರಿದು
ಕೊಲಲೆಂದು ಬಗೆವುತಂ ಮಿಗೆ ಕೋಪಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ವಿಲಯದಂತಪ್ಪ ಬರನರಿಯದುಣಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಿದಧಿಕ ದೋಷಮನಂದು
ತವೆ ಬಂಧುವರ್ಗದೊಳು ನಿಲಿಸಿ ನಡೆತರಲಂದು
ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲಖಿಳ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ
ಸರ್ವೇಶಭಕ್ತರನು ಇದಿರ್ಗೊಳಲು ತಾನಲ್ಲಿ
ಗುಡಿ ತೋರಣಂಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಬಿಡದಾತ್ಮಬಂಧುಗಳನಾನಂದಮುರೆ ಮಿಕ್ಕು
ಓಳಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ ಮಧುರವಚನಂಗಳಿಂ
ಮೇಳದಿಂ ಮಾತಾಡಿ ಪರಮ ಹರುಷಂಗಳಿಂ
ದಾ ಪುರದ ನಿಖಿಳ ನಿಜ ಬಂಧುಗಳ ಕರಸುತಂ
ಭೂಪನಿತ್ತೀ ಧನಮನೀವೆನೆಂದೆಣಿಸುತಂ
ಕರೆಯಲೊಡನೆಲ್ಲರುಂ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಿರಲು
ಪರಿಪರಿಯ ಧನಮೀವನೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿರಲು
ಸುಮ್ಮನಿರಲವರ್ಗೆ ಧನಮೀವನಂದದೊಳಂದು
ಘಮ್ಮನೆಲ್ಲರ ನೋಡಿ ಕಿನಿಸುತಂ ತಾನಂದು
ಘೋರಮಪ್ಪೊಂದು ವಾಕ್ಯವನುಸುರ್ದನೇನೆಂಬೆ
ಮಾರಹರಭಕ್ತನತಿ ಕೋಪದಿಂದೇನೆಂಬೆ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಿ ಶಾಲಿಕೂಟಂಗಳಂ
ತವೆ ಶಿವಂಗೆಂದಿರ್ದ ಸರ್ವಪರಿಕರಗಳಂ
ವಂಚಿಸುತ್ತುಂಡಿರದುಕಾರಣಂ ನಿಮ್ಮುವಂ
ಚೆಚ್ಚರದೊಳೀಗ ತವಿಪೆಂ ಮಿಕ್ಕು ನಿಮ್ಮುವಂ
ಎಂದು ಕೊಲಲುಜ್ಜುಗಂಗೆಯ್ದು ಹರನಂ ನೆನೆದು
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದಪರಾಧಿಗಳನುರೆ ತಿಳಿದು
ತಂದೆಯಂ ತಾಯುಮಂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಂ
ಸಂದ ನಾನಾ ಬಂಧುಗಳನಧಿಕ ದಾಸರಂ
ಮತ್ತುಳಿದರಾರೀಶಭೋಜ್ಯಭುಕ್ಕುಗಳಿರಲು
ಚಿತ್ತದೊಳಗೆಲ್ಲರಂ ತಾನರಿದು ಕೊಲುತಿರಲು
ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಬಾಲಕಂ ಮೊಲೆಯನುಂಬುವಂ
ಮನ್ನಿಪುದು ಕುಲಧುರ್ಯನಾಗಿ ತಾಂ ತೋರು[ವಂ]

ಕಾವುದೆಲೆ ತಂದೆಯೆಂದೆನುತೊರ್ವ ವಧು ನುಡಿದು
ಸಾವುದಕೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಮಗನ ಕೈಯಂ ಪಿಡಿದು
ಕೊಲ್ಲು ಮೇಣ್ಕಾಯಿಮೆನುತಂ ಹಸ್ತದೊಳ್ಕುಡಲು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಕೊಲ್ಲುಲಿಯ ಕೈಯೊಳ್ಕುಡಲು
ಬಾಲಕಂ ದೈನ್ಯದಿಂ ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು
ಲೋಲನಾಗುತೆ ತನ್ನನಾಲಿಂಗಿಸುತ್ತಿರಲು
ಶಿವನರ್ಥಮಂ ತಿಂದು ಬಲಿದಿರ್ದಪಂ ನೋಡ
ನವಯವಾವಯದಿಂ [ದೆ] ಪೆರ್ಚಿರ್ದಪಂ ನೋಡ

ಎಂದು ಕೋಪಿಸುತೆ ಶಿಶುವಂ ಖಡ್ಗದಿಂದಿರಿದು
ಕೊಂದನೇನೆಂಬೆನತಿ ಕರುಣಮಂ ತಾಂ ತೊರೆದು
ಅಂತದಂ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತಲೀಶ್ವರಂ ಬಂದು
ಮುಂತೆ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರುತ್ತೆ ತಾನಂದು
ನುಡಿದನೆಲೆ ನಿನ್ನ ಕೂರಸಿಯಲಸುವಳಿದಿರ್ದ
ತುಡಿತಿಂದ ಬಂಧುಗಳ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿರ್ದ
ಬಾಧೆಯಂ ಕಳಿದಧಿಕ ಗಣಪದದೊಳೊಂದಿರಲು
ಬೋಧೆಯಿಂ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂದೊಲಿದಿರಲು

ಎಂದು ವರವೀಯಲ್ಕೆ ಪುಷ್ಪಕಮದೇಳ್ತರಲು
ಸಂದ ಭಕ್ತನನಲ್ಲಿ ಪೊಗಿಸಿ ತಳರುತ್ತಿರಲು
ಬೇಗದಿಂ ರಜತಾಚಳಕ್ಕೆಯ್ದಿ ಬಂದಲ್ಲಿ
ರಾಗದಿಂದಿಳಿದು ರಜತಾಚಳದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ಹರಿಯಜರ್ ಪೊಗಳುತಿರೆ ಪರಮ ಕರುಣದೊಳಂದು
ಚರಿತದಿಂ ಕೊಲ್ಲುಲಿಯ ಭಕ್ತಂಗೆ ತಾನಂದು
ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೆರೆದನಾನಂದದಿಂ
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯಸುಖದೊಳಾನಂದದಿಂ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತು ತಾನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪಿನಿಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಚರಿತದಿನಾ ಕೊಲ್ಲುಲಿಯರ
ವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಮ ಕರುಣೋದಯದೊಳ್ ।
ನಿರುತಂ ಗಣಪದವೀವು
ತ್ತುರಗಧರಂ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನೊಪ್ಪಿದನಾಗಳ್ ॥

❖❖

೫೪. ಪೂಶಲಾರ ರಗಳೆ

ಭೂಸುರಕುಲದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ
ಲೇಸೆನಿಸುವ ಪೂಶಲಾರ ಭಾವಕೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ।
ಭಾಸುರ ಗಣಪದವಿತ್ತಂ
ವಾಸುಗಿಧರನೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯರಸಂ ದಯೆಯಿಂ ॥

ಎಸೆವ ತುಂಡಿರಮಂಡಳಂ ಧರೆಯೊಳೊಪ್ಪುವುದು
ಮಿಸುಪ ನಾನಾ ಚಿತ್ರವಿಭವದಿಂದೊಪ್ಪುವುದು
ಮೋದದಿಂದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಗ್ರಾಮನಾಮದಿಂ
ಸಾದರಂ ಮಿಗಲೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪುದದು ನೇಮದಿಂ
ಅಲ್ಲಿ ಕುಲ ಶೀಲ ವಿದ್ಯಾದಿ ವಿಭವಂಗಳಿಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ದಾನ ದಯೆ ಧರ್ಮ ನಿಯಮಂಗಳಿಂ
ಮೆರೆದಿರ್ಪರಾಮ್ನಾಯದೊಬ್ಬುಳಿಗಳಂದದಿಂ
ಕರೆಕಂಠಪಾದಭಕ್ತಿಯ ಮೊತ್ತದಂದದಿಂ
ಎಸೆವವರ ವಂಶದೊಳು ಪೂಶಲಾರೆಂದೆಂಬ
ಪೆಸರಿಂದಲೊಪ್ಪುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ನಾನೆಂಬ
ಗರ್ವಮಂ ಬಿಟ್ಟೀಶಕಿಂಕರಂ ತಾನಾಗಿ
ಸರ್ವ ಪಾರ್ವರಿಗೆಯುಮುಪಾಧ್ಯನುಂ ತಾನಾಗಿ
ಕಲಿಕಾಲದಿಂದಡಗಿದಖಿಳ ವೇದಂಗಳಂ
ಸಲೆ ಲೋಕದೊಳು ನಿಲಿಸಿ ಸರ್ವಾಗಮಂಗಳಂ
ಪೇಳುತ್ತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ತಾಂ ಬೆಳೆವುತಂ
ಮೇಳದಿಂ ಭಕ್ತಸ್ತುತಿಯೊಡನೆ ತಾಂ ಬೆಳೆವುತಂ
ಆರಂಗಯುತಮಾದ ಅಖಿಳ ವೇದಂಗಳಿಗೆ
ಬೇರೆ ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ತರ್ಕ ತಂತ್ರಂಗಳಿಗೆ
ಸಾರವೊಂದೇ ಶಿವಜ್ಞಾನಮೆಂದರಿವುತಂ
ಪಾರಮಿಲ್ಲದ ಕಳಾನಿಧಿಯಾಗಿ ಮೆರೆವುತಂ

ಶಿವನಂತೆ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ತಂದು ಪೂಜಿಸುತೆ
ಭವನೆಂಬ ಭಾವದಿಂ ಭಕ್ತರಂ ಸೇವಿಸುತೆ
ವಿವಿಧಾನ್ನಪಾನಂಗಳಿಂ ತೃಪ್ತಿವಡಿಸುತ್ತೆ
ತವೆ ರತ್ನ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಕಳಿಂದೆ ತಣಿಪುತ್ತೆ
ದೇವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಮಾದಾಲಯಮನೊಡರಿಸಲು
ಭಾವದಿಂ ನೆನೆವುತಂ ಹರಗೃಹಮನೆತ್ತಿಸಲು
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಧನವನರ್ಜಿಸಲ್ಪೋಗುತಿರೆ
ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಧನಮಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಮಿರೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ನೋಯದೀಶನ ಕರುಣದಿಂದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೊಂದುಪಾಯಮಂ ಬೇಗದಿಂ ಕಂಡಲ್ಲಿ
ಭಾವದಿಂ ಭರ್ಗಗೃಹಮಂ ಮಾಡಲೊದಗಿಸುತೆ
ದೇವದೇವಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗಳಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸುತೆ
ಕಾಣಿ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ವಸ್ತುಸಂದೋಹಮಂ
ಮಾಣದರ್ಜಿಸುತಲ್ಲಿ ಘನವಾಸ್ತುಶಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಬಲ್ಲ ಬಡಗಿಗಳಿನುರೆ ನಿರ್ಮಿಸುತೆ ಭಾವದಿಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶುಭಮುಹೂರ್ತವನಲ್ಲಿ ಬೇಗದಿಂ
ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾಗಮೋಕ್ತಿಯೊಳೊಲಿದು ಚಿತ್ತದಿಂ
ನಿರ್ಮಳ ಸ್ಥಳಶುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುತೊಪ್ಪದಿಂ
ವಾಸ್ತುಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರಮದೊಳೀಶಗೃಹಮಂ ಮಾಡಿ
ಸಂಸ್ತುತೇಶ್ವರಮಂಟಪಂಗಳಂ ತಾಂ ಮಾಡಿ
ಮತ್ತೆ ಸೋಪಾನ ಘನ ಕೋಂಟೆ ಕೂಪಗಳನುರೆ
ಚಿತ್ತದಿಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ವೇದಿಗಳನಲ್ಲಿ ನೆರೆ
ಗೋಪುರಾದ್ಯಖಿಳ ಶಿವಗೇಹಾದಿಕಂಗಳಂ
ತಾಪರಹಿತಂ ಮಾಡುತಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಂಗಳಂ
ದೇವಭೋಗೋಪಕರಣಂಗಳಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಭಾವದಿಂ ಸರ್ವೋಪಚಾರಮಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಘನ ಕಾಂಚಿಗೊಡೆಯನೆನಿಸುವ ತಾರವೇಶ್ವರಂ
ವಿನಯದಿಂದಾ ಸಮಯದೊಳು ಮಾನವೇಶ್ವರಂ
ಮೆರೆವೀಶಭವನಮಂ ಮಾಡಿಸುತೆ ರಾಗದಿಂ
ಕರೆಕಂತಭೋಗೋಪಕರಣಮಂ ಬೇಗದಿಂ
ಮಾಡಿಸುತೆ ಭರ್ಗನಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಕೊಡರಿಸಲು
ನಾಡೆ ಸುಮುಹೂರ್ತದಿಂದಾ ದಿನವದುಂ ಬರಲು

ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಬಾಡವಂ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲು
ಸೂತ್ರಧಾರಿಯೆನಿಪ್ಪ ಭರ್ಗನೊಲಿವುತ್ತಿರಲು
ಕನಸಿನೊಳು ಬಂದು ನುಡಿದಂ ಸ್ಥಿರಗ್ರಾಮದೊಳು
ವಿನಯದಿಂದಿಪ್ಪ ಪೂಶಲನಾತ್ಮಭವನದೊಳು
ಪಲವುದಿನಮೆನಗೆಂದು ಭವ್ಯಗೃಹಮಂ ಮಾಡಿ
ಸಲೆ ಮುಹೂರ್ತಂ ನಾಳೆಯೆಂದೆನುತಲನುಮಾಡಿ
ಮುದದೊಳಿರ್ಪಾತನ ಮುಹೂರ್ತಮಂ ಮೀರಲ್ಕೆ
ಸದಮಳ ಮಹಾಭಕ್ತನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಲ್ಕೆ
ಎಂದೆನುತಲೀಶ್ವರಂ ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗುತಿರೆ
ಮುಂದೆ ಭಕ್ತನ ಮೀರಲೆಂದು ತಾಂ ಪೋಗುತಿರೆ
ಭೂಪನೆಚ್ಚತ್ತಾತನಂ ನೋಡಲೆಂದಾತ
ತಾಪತ್ರಯಾತಿದೂರನ ನೋಡಲೆಂದಾತ
ನೆನೆದ ಸ್ಥಿರಗ್ರಾಮದತ್ತಲಭಿಮುಖನಾಗಿ
ವಿನಯದಿಂ ತಳರುತ್ತಲಧಿಕ ಬಲಯುತನಾಗಿ
ಪೋಗುತ್ತಲಂದು ಸ್ಥಿರಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು
ಬೇಗದಿಂ ಪೂಶಲಾರೊಡರಿಸಲು ತಾಂ ಸಂದು
ಮೆರೆವ ಗೃಹವಾವುದೆಂದುಂ ಬೇಗದಿಂದಲ್ಲಿ
ಕರೆಕಂಠಭಕ್ತನಿರವಂ ಮೋದದಿಂದಲ್ಲಿ
ಮುಂದಿರ್ದ ಪಾರ್ವರಂ ಭೂಪ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದವರೆಲ್ಲಮುಸುರುತ್ತಿರಲು
ವರ ಪೂಶಲಾರು ಮಾಡಿದ ದೇವಗೃಹಮೆಂದು
ಚರಿತದಿಂದಿಲ್ಲಿಲ್ಲಮರಸಿ ನೋಡಲು ಸಂದು
ಎಂದೆನಲ್ ಭೂಪನಾ ಪಾರ್ವರಂ ಕರೆಸುತಿರೆ
ಬಂದೆಲ್ಲರುಂ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ತಂದು ನಿಲುತಮಿರೆ
ವೇದಂಗಳೋದುತಂ ಭೂಪನಂ ಪರಸುತಂ
ಮೋದಿಂದೆಲ್ಲಂದದಿಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತಂ
ನಿಂದಿರಲು ನೃಪನವರನಿಂತೆಂದು ಕೇಳುತಂ
ಸಂದ ಪೂಶಲನಿದರೊಳಾರೆಂದು ಕೇಳುತಂ
ಕೌತುಕದೊಳಡಿಗಡಿಗೆ ತೋರಿಮೆಂದೆನುತಿರಲು
ಕೌತುಕದೊಳಾತನಂ ದ್ವಿಜರು ನೋಡುತ್ತಿರಲು
ಈತನೆಮ್ಮಾಳು ಪೂಶಲರೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಖ್ಯಾತನಾಗಿರುತಿಪ್ಪನೆಂದಧಿಕ ಬೇಗದಿಂ

ತೋರಲ್ಕೆ ಪೂಶಲಾರಂ ಕಂಡು ರಾಗದಿಂ
ಮೀರೆ ಪೊಡವಟ್ಟಧಿಕ ಸದ್ಭಕ್ತಿವಿನಯದಿಂ
ನುಡಿದನೆಲೆ ನೀನೀಗಳೀಶಭವನಮನಿಲ್ಲಿ
ಪೊಡವಿಯೊಳು ರಚಿಸಿರ್ದುದಾವುದಿದು ತಾನಿಲ್ಲಿ
ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೊಡೆಯನೆನಿಸಿಪ್ಪ ಶಂಕರಂ
ಮೂರು ವೇದಕ್ಕಗೋಚರನೆನಿಪ ಶಶಿಧರಂ
ನಿನ್ನ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಪೇಳಲ್ಕೆ ಕೇಳುತಂ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದಾಂ ಬಂದೆ ನೆನೆವುತಂ

ಎನಲದಂ ಕೇಳುತ್ತೆ ಪೂಶಲಾರಂತಲ್ಲಿ
ಘನ ಚಿಂತೆಯಂ [ಅ]ದ್ಭುತಾದಿಗಳನಂತಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿಕೊಳುತಾ ನೃಪನೊಳುಸುರ್ದನಚ್ಚರಿವಡಲು
ನೋಡೀಶನೆನ್ನುವಂ ಭಕ್ತನೆಂದೊಂದಿರಲು
ನಿಮಗಿದಂ ಪೇಳಿದಂ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಂ ಶಿವಂ
ಸಮತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿದ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಂ ಭವಂ
ಎಂದೆನುತಲಾಂ ಬಡವನಾಗಿರ್ದು ರಾಗದಿಂ
ಸಂದೀಶಭವನಮಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬೇಗದಿಂ
ಧನಮಿಲ್ಲದಾತ್ಮಭಾವದೊಳೆ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು
ವಿನಯದಿಂ ಭೂಪಂಗೆ ತಿಳುಪಿ ಪೇಳುತ್ತಂದು
ಸುಮ್ಮನಿರಲರಸನದ ನೋಡಲ್ಕೆ ರಾಗದಿಂ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೆನಗದಂ ತೋರಿಮೆನೆ ಬೇಗದಿಂ
ನಿಜವಕ್ಷಮಂ ಬಗಿದು ತೋರಲೊಡನಂತಲ್ಲಿ
ಗಜಚರ್ಮದವನಭವನುಂ ಮೆರೆವುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಘನಲಿಂಗಮೂರ್ತಿ ತಾನೆಸೆವುತಿರಲದರೊಳಗೆ
ವಿನಯದಿಂ ಸರ್ವೋಪಕರಣಂಗಳಿಂ ತೊಳಗೆ
ಕಂಡು ಭೂಪಾದಿ ಜನವಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಿರಲು
ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರಂ ರೂಹುದೋರುತ್ತಿರಲು
ಜೆಡೆ ಗಂಗೆ ಶಶಿ ದಶಭುಜಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತಂ
ಮೃಡನಾತ್ಮಭಕ್ತನಂ ತೋಳ್ಗಳಿಂದಪ್ಪುತಂ
ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೇಗದಿಂ
ಭವ್ಯ ರಜತಾಚಳಕೆ ತಳರ್ದು ತಾಂ ರಾಗದಿಂ
ವರ ಪೂಶಲಾರಂಗೆ ರುದ್ರಪದಮಂ ಕೊಟ್ಟು

ಚರಿತದಿಂ ಮೆರೆವ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಳವಟ್ಟು
ಅಣಿಮಾದಿಗಳನೀವ ಫಣಿಭೂಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಣುರೇಣುಭರಿತನಪ್ಪೀಶನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಹೆಂಪಿನಿಂ ಹೇಮಕೂಟಾಧಿಪತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ ೧೨೦

ವರ ಪೂಶಲಾರ ಭಾವ
ಕ್ಕಿರದೆ ಪರಾನಂದದಿಂದ[ಮು]ರುಕೃಪೆಯಿಂದಂ ।
ಪರಮ ಗಣರುದ್ರಪದವಿ
ತ್ತರರೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಸೆದನಾಸ್ಥಾನಿಕೆಯೊಳ್ ॥

❖❖

೫೫. ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾದೇವಿಯರ ರಗಳೆ

ನುತ ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾದೇವಿಯ
ವಿತತ ಚರಿತ್ರಮನೆ ಪೇಳ್ವೆನೆನ್ನರಿವನಿತಂ ।
ಹುತವಹಲೋಚನ ಹಂಪೆಯ
ಪತಿ ರಕ್ಷಿಸುಗಿಳೆಯೊಳಧಿಕ ಕರುಣೋದಯದೊಳ್ ॥

ಎಸೆವ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶಂ ರಂಜಿಸುವುದು
ಹೊಸ ಹೊಸ ವಸ್ತುಗಳಿಂ ಶೋಭಿಸುವುದು
ಅದನಾಳ್ವರಸಂ ಪಾಂಡ್ಯನೆನಿಪ್ಪಂ
ಮುದದಿಂ ಘನ ತೇಜದಿನೆಸೆದಿಪ್ಪಂ
ಆತಂಗೆ ಮಹಾದೇವೀಪದದಿಂ
ಖ್ಯಾತ ಪಟ್ಟಮಹಿಷೀಘನಪದದಿಂ
ಎಸೆವ ಪಾಂಡ್ಯಮಹದೇವಿಯೆನಿಪ್ಪಳು
ವಸುಮತಿಯೊಳು ಸ್ತ್ರೀರೂಪದೊಳಿಪ್ಪಳು
ಚೋಳಭೂಪಕುಲವರ್ಧನೆಯೆನಿಪಳು
ಭಾಳನೇತ್ರನಂ ಮನದೊಳು ನೆನೆವಳು
ಸಿರಿಯುಪ್ಪಿನ ಕಡಲೊಳು ಪುಟ್ಟಿರೆ ತಾ
ನುರು ನಿರ್ಮಳಕುಲದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿರೆ ತಾ
ನತಿ ಭೂಬಲಗುಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನುತ್ತಂ
ಮತಿ ಮಿಗೆ ಬಹುಜನಭಾಗ್ಯಯೆನುತ್ತಂ
ಸ್ಥಿರಭಾವದೊಳಾನಿಪ್ಪೆಂ ಮುದದೊಳು
ವರನೊರ್ವನೆ ಮತ್ತರಿಯೆಂ ಮನದೊಳು
ಎಂದೆನುತಂ ತಾಂ ಸಿರಿಯಂ ಗೆಲುತಂ
ಚಂದದಿಂದೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಳಿರುತಂ
ಭಸಿತಮನಲ್ಲದೆ ಪಣೆಯೊಳು ಪೂಸಳು

ಲಸಿತ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲದೆ ಮಾಡಳು
ಮತ್ತಾಕೆಯ ಚಿತ್ತಂ ಶಿವನತ್ತಲು
ಬಿತ್ತರದಿಂ ಕಾಯಂ ಪತಿಯತ್ತಲು
ನೋಟಂ ಪತಿಯೊಳು ಕೂಟಂ ಶಿವನೊಳು
ಮಾಟಂ ಗೃಹದೊಳು ಬೇಟಂ ಹರನೊಳು
ಸಂಧ್ಯಾದೇವತೆಯೊಲು ಜಗವಂದ್ಯಳು
ಸಂಧ್ಯಾನಟನರ್ಚನೆಯೊಳು ವಂದ್ಯಳು
ಮುಕುರದ ಕಾಂತಿಯ ತೆರದೊಳು ತನ್ನೊಳು
ಸಕಳ ಭಾವಮಂ ತೋರ್ಪಳು ಮುದದೊಳು
ನೋಡಿದರಂ ಪಾವನವಂ ಮಾಳ್ಪಳು
ಬೇಡಿದರ್ಗೆ ಸುರಧೇನುವದಪ್ಪಳು
ಭಾಷಗಳಿಂ ಭಾರತಿಯಂ ಮಿಗುವಳು
ವೇಷದಿಂದೆ ರತಿಯಿರವಂ ಪಳಿವಳು
ಪರಹಿತಗುಣದಿಂ ಧರೆಯಂ ಜರೆವಳು
ಚರಿತದೊಳಮರುಂಧತಿಗೆಣೆಯಪ್ಪಳು
ವಿಭವದೊಳಾ ಶಚಿಯಂ ಗಹಗಹಿಪಳು
ಶುಭರುಚಿಯಿಂ ರೋಹಿಣಿಯಂ ಗೆಲುವಳು
ನುಡಿಯೊಳಗಮೃತದ ಸರಿಯಂ ಸುರಿವಳು
ನಡೆಗಳೊಳಂ ಹಂಸೆಗಳಂ ಗೆಲುವಳು
ಬಡನಡುವಿಂ ಸಿಂಗಂಗಳ ಗೆಲುವಳು
ತೊಡೆಗಳ ರುಚಿಯಿಂ ಬಾಳೆಯ ಪಳಿವಳು
ದೈವ ಪದಂಗಳನುರೆ ಪಾಲಿಸುವಳು
ದೈವ ಗಡಣಮಂ ಸಲೆ ಮನ್ನಿಸುವಳು
ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಂ ನೆನೆಯಳು
ತವೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಲ್ಲದೆ ನುಡಿಯಳು
ಘನ ಶಿವಪೂಜೆಯನಲ್ಲದೆ ನೋಡಳು
ವಿನಯದೊಳೀಶನನಲ್ಲದೆ ಬೇಡಳು
ಶಿವಪ್ರಸಾದಮುಮಲ್ಲದೆ ಕೊಳ್ಳಳು
ಭವಪಾಶಂಗಳ ಬಲೆಯೊಳು ನಿಲ್ಲಳು
ಪತಿಯ ಮನಕ್ಕುರೆ ಹಿತವೆಯೆನಿಪ್ಪಳು
ಸತಿಯರ ಬಳಗಕೆ ತಿಲಕವೆನಿಪ್ಪಳು
ಸತಿಯರ ಬಳಗಕೆ ತಿಲಕವೆನಿಪ್ಪಳು
ನಿಜಪತಿಯೆನಿಪಾ ಪಾಂಡ್ಯಗೆ ನಲವಿಂ

ಸುಜನಸ್ತುತೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನೊಲವಿಂ
ಬೋಧಿಸುತಾತನ ಭಕ್ತನ ಮಾಡಲು
ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದಿಪ್ಪಿರವಂ ತೋರಲು
ಜ್ಞಾನಮುನೀಂದ್ರನನಲ್ಲಿಗೆ ಕರಸುತೆ
ಮಾನಿನಿಯವರಂ ಸಲೆ ಸತ್ಕರಿಸುತೆ
ನಿಜಪತಿಚರಿತಮನವರಿಗೆ ಪೇಳುತೆ
ಗಜಬಜಿಸುವ ಜಿನಮತವಂ ಪೇಳುತೆ
ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಜ್ಞಾನೇಶಂ ಕೇಳುತೆ
ಘಮ್ಮನೆ ಮನದೊಳು ಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ
ಜೈನರ ಮತಮಂ ಗೆಲ್ದಾ ಧರೆಯೊಳು
ಜೈನರನಾ ಶೂಲಂಗಳ ತುದಿಯೊಳು
ಸಿಕ್ಕಿಸುತಾ ಪಾಂಡ್ಯನೃಪಗೊಲವಿಂ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ದೀಕ್ಷೆಯನತಿ ನಲವಿಂ
ಕೊಟ್ಟಾ ಜ್ಞಾನಮುನೀಶಂ ಪೋಗಲು
ನೆಟ್ಟನೆ ಪತಿಸದ್ಭವನದೊಳಾಗಲು
ಮುದದಿಂದಾತನೆ ಗತಿಮತಿಯೆನುತಂ
ಸದಮಳ ನಿಜಪತಿಯೇ ಶಿವನೆನುತಂ
ಕೊಂಡಾಡುತೆ ಶಿವಭಾವಮನಾಗಳು
ತಂಡದಿಂದೆ ಶಿವಭಾವಮನಾಗಳು
ಪತಿಯೊಳು ಭಾವಿಸಲಂತಾ ಭಾವಕೆ
ಮತಿ ಮಿಗಲಾಕೆಯ ಮುನ್ನಿನ ಭಾವಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವಂ ನಿಜರೂಪಂ ತೋರುತೆ
ಚೆಚ್ಚರದಿಂ ಕರುಣವನುರೆ ಬೀರುತೆ
ರಜತಗಿರಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲ್ ನೆನೆವುತೆ
ಸುಜನಸ್ತುತ ಪುಷ್ಪಕಮಂ ಬರಿಸುತೆ
ಮುದದಿಂದಾಕೆಯನದರೊಳಗಿರಿಸುತೆ
ಸದಮಳ ನೃಪವೆರಸಾಕೆಯನಿರಿಸುತೆ
ತಳರಲೊಡನೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕದು ಬರೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದವರ್ ಭರದಿಂದಿಳಿತರೆ
ವರ ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾದೇವಿಯ ಪರಿಯಂ
ಗಿರಿಜೆಗೆ ಪೇಳುತ್ತಾತನ ಪರಿಯಂ
ಆಕೆಯ ಭಾವದ ಭೇದವನುಸುರತೆ
ಲೋಕಸ್ತುತೆ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಯನುಸುರುತೆ

ರುದ್ರಕನ್ನಿಕಾಪದಮಂ ಕೊಡುತಂ
ರುದ್ರಂ ಪಾಂಡ್ಯಗೆ ಸುಖಮಂ ಕೊಡುತಂ
ಗಣಪದವೀವುತ್ತಾಸ್ಥಾನಿಕೆಯೊಳು
ಫಣಿಕುಂಡಲನತಿ ಹರುಷೋದಯದೊಳು
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಪುರದೀಶಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದಂ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯರಸಂ

ಪಾಂಡ್ಯನ ಸತಿಯೆಂದೆನಿಸುವ
ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾದೇವಿಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ।
ಮಂಡಿತ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ
ಕೊಂಡಾಡುತೆ ರುದ್ರಕನ್ನಿಕಾ ಪದವಿತ್ತಂ ॥

❖❖

೫೬. ನೇಶನ್ನೈನಾರರ ರಗಳೆ

ನೇಶಾರ ಭಕ್ತಿಭಾವ
ಕ್ಕೀಶಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಲಾತನಾಶಾಮುಖಮಂ ।
ನಾಶಂ ಮಾಡುತೆ ಮೆರೆದಂ
ಪಾಶಧರಂ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನತ್ಯಾದರದೊಳ್ ॥

ಎಸೆವ ಭಾಗೀರಥೀತೀರದೊಳಗೊಪ್ಪುವುದು
ವಸುಮತೀ ಪುಣ್ಯಫಲಮೆಂದೆನಲ್ಕೊಪ್ಪುವುದು
ಘನಮಪ್ಪ ಕಾಂಬೀಲಿಯೆಂಬ ಪುರುವೊಪ್ಪುವುದು
ವಿನಯಯುತ ಸಜ್ಜನರ ಗಡಣದಿಂದೊಪ್ಪುವುದು
ವೇದವ್ರತಾಚಾರನಿರತದಿಂದೊಪ್ಪುವುದು
ಮೋದದಿಂ ಶಿವಧರ್ಮನಿರತದಿಂದೊಪ್ಪುವುದು
ಮಾಡಂಗಳಗ್ರದೊಳು ಸುಳಿವ ಶಶಿಭಾಸ್ಕರರ
ನಾಡೆ ಕಿರಣಂಗಳಿಂದಲ್ಲಿಪ್ಪ ಕಾಂತೆಯರ
ನೂಪುರಾದ್ಯಖಿಳ ಭೂಷಾರುಚಿಗಳಿಂ ಕೂಡೆ
ಗೋಪುರಾದಿಗಳೊಳಡಗಿಪ್ಪ ಕತ್ತಲೆಯೋಡೆ
ಧಾತ್ರಿಗಳೊಳೆಲ್ಲಂದದಿಂ ಪೋಪುದೆನಲಲ್ಲಿ
ಸೂತ್ರಧಾರಂ ಶಿವಂ ತಾನಿಪ್ಪನೆನಲಲ್ಲಿ
ಘನ ಜೇಡಕುಲಮಾಗಿ ಚಂದ್ರಮಂ ತಾನಾಗಿ
ವಿನಯದಿಂ ನೇಶಾರೆನಿ[ಪ್ಪಾ]ಖ್ಯಯುತನಾಗಿ
ಮೆರೆವಾತನೆಲ್ಲ ದೈವಂಗಳಿರಲವನುಳಿದು
ಕರೆಕಂಠನೇ ಪರಮ ದೈವವೆಂದುರೆ ತಿಳಿದು
ಮನದೊಳಗೆ ಬೇರಿಲ್ಲದರ್ಚಿಸುತೆ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ನೆನಹಿನಿಂದೀಶ್ವರನ ನೆನೆದು ಹರುಷಿತನಾಗಿ
ಶಿವಭಕ್ತರಂಘ್ರಿಯುಗಮಂ ತನ್ನ ಮಂಡೆಯೊಳು

ತವೆ ರತ್ನಭೂಷಣದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳು
ತಳೆದು ಮಾನಸಕರ್ಮಜಾತಮಂ ದೇಹದೊಳು
ತಳುವಿಲ್ಲದೀಶ್ವರನ ಪದಪದ್ಮಯುಗ್ಮದೊಳು
ಸೇರಿಸುತವಾ ಕರ್ಮಜಾತಮಂ ತಾನೊಲಿದು
ಚಾರು ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರದೊಳಗಂ ಬಲಿದು
ಕಾಯಕಮೆನಿಪ್ಪ ಕಾರ್ಯವನಲ್ಲಿ ರಾಗದೊಳು
ಮಾಯಾಂತಕನ ಭಕ್ತಿಸೇವೆಯಂ ಬೇಗದೊಳು
ಸಲಿಸಿ ತ್ರಿಕರಣದಿಂದೆ ಶುದ್ಧನಾಗುತ್ತಲ್ಲಿ
ವಿಲಸಿತ ಮಹಾಭಕ್ತವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಸೀರೆಗಳನುರೆ ನೆಯ್ದು ಬೇಗದಿಂದೀವುತಂ
ಚಾರು ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೀವುತಂ
ಕೌಪೀನ ಕಂಥೆಗಳನಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಕಿತ್ತು
ಸೋಪಾಧಿಗುಣಮಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಮಂ ತಾನಿತ್ತು
ಸತಿಯುಟ್ಟುದುಂ ತಾನುಮುಟ್ಟುದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ
ಮತಿ ಮಿಗಲ್ಕೇನುವುಂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲದಿರೆ ಮತ್ತೆ
ಸೀರೆಯಂ ನೇಯಲ್ಕೆ ತೊಡಗುತಿರಲೀಶ್ವರಂ
ಚಾರುಭಕ್ತನ ಮನವನೋಡಲು ಮಹೇಶ್ವರಂ
ಶಿವಭಕ್ತವೇಷದಿಂ ಶೀತಾರ್ಕನಂದದಿಂ
ತವೆ ನಡುಗುತಂ ಬಂದು ಗಿರಿಜೆಯುಂ ತಾನಂದು
ನಿಜಸತಿಯ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೆ ನಡೆಗೆಂದು
ಗಜಚರ್ಮದರನೊಲಿದು ಕಲಿಸುತಂ ತಾನಂದು
ಭಕ್ತನ ಗೃಹದ್ವಾರದೊಳು ನಿಂದು ಪರಸುತಂ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಪಲ್ಪರೆಯನೊಡರಿಸುತೆ ನಡುಗುತಂ
ಚಳಿಯಪ್ಪುದೆಲೆ ಭಕ್ತ ಹೊದಕೆಯೆಮಗೊಂದಿಲ್ಲ
ತಳುವಿಲ್ಲದೆಮ್ಮಸತಿ ನಡುಗಿದಪಳುಡಲಿಲ್ಲ
ಅದರಿಂದಲೆಲೆಲೆ ಬೇಗಂ ನೀಡು ನೀಡೆಂದು
ಸದಮಳಾತ್ಮಂ ತವಕದಿಂ ಬೇಡುತಿರಲಂದು
ನೋಡಿ ಭಕ್ತಂ ನೆಯ್ದು ಕೊಟ್ಟಪೆನೆನುತ್ತಿರಲು
ಬೇಡವೆನಗೀಗಳೀಯಲ್ವೇಳ್ಪುದೆನುತಿರಲು
ಶೀತಮಾದಾಗಲಂಬರಮೀಯಲುಳಿದಂದು
ಖ್ಯಾತವಸ್ತ್ರಂಗಳೀಯಲ್ಫಲಮೆ ತಾನಂದು
ಎನಲದಂ ಕೇಳಿ ಲಜ್ಜಾಭಾವವಂ ತಳೆದು
ಘನಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಭಿಮಾನವಂ ತಾಂ ತೊರೆದು

ತನ್ನುಟ್ಟುದಂ ಕೊಡಲ್ಕಾ ಸತ್ಯಭಾವಕ್ಕೆ
ಮನ್ನಿಸುತ್ತೀಶ್ವರಂ ಪರಮ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲೆಂದು ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರುತಂ
ಖಂಡೇಂದುಧರನಲ್ಲಿ ಕರುಣಮಂ ಬೀರುತಂ
ಮುಂದಿರಲ್ನೇಶ ಭಕ್ತಂ ಪೊಡಮಡುತ್ತಿರಲು
ಬಂದ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಪೊಗಿಸಿ ತಳರುತ್ತಿರಲು
ರಜತಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳು ಪುಷ್ಪಕಂ ಮೆರೆದಿರಲು
ಗಜಚರ್ಮಧರನಗ್ರದೊಳು ಭಕ್ತ ನಿಂದಿರಲು
ನೋಡಿ ಗಣಪದವಿಯೊಳಗಾತನಂ ಕೂಡುತಂ
ನಾಡೆ ಬೇಡಿದ ವರವನವರ್ಗೆ ತಾಂ ನೀಡುತಂ
ಕೈಲಾಸದೊಳು ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಸೀರೆಗಳಂ ಭಕ್ತರಿಗಿರ
ದೋರಂತಿದೆ ಕೊಡುವ ಚಾರು ನೇಶರ ಭಕ್ತಿಗೆ
ಮಾರಹರನೊಲಿದು ಮೆರೆವು
ತ್ತೋರಂತಿರೆ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನೊಪ್ಪಿದನಾಗಳ್ ॥

❖❖

೫೭. ಕಳಚೆಂಗ ಚೋಳನ ರಗಳೆ

ನಳ ನಹುಷ ಮುಖ್ಯಭೂಪ
ರ್ಗಿಳೆಯೊಳು ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಸದ್ಗುಣಂಗಳಿನೆಸೆವಾ ।
ಕಳಚೆಂಗನಾರ ಭಕ್ತಿಗೆ
ತಳುವದೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೆ ಹಂಪೆಯರಸಂ ಮೆರೆದಂ ॥

ಏನೆಂಬೆ ಚೋಳದೇಶಕ್ಕೆ ಭೂಷಣಮೆನಿಪ
ಮಾನಿತ ಮಹಾಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಲ್ಕೆಸೆದಿಪ್ಪ
ಕಾವೇರಿಯೆಂಬ ನದಿಯೊಪ್ಪುವುದು ಮಹಿಮೆಯಿಂ
ಭಾವದಿಂದಾ ನದಿಯ ತೀರದೊಳು ಸಲ್ಮೆಯಿಂ
ಚಂದ್ರಪುಷ್ಕರಣಿಯೆಂಬಾ ತೀರ್ಥಮೊಪ್ಪುವುದು
ಚಂದ್ರಧರನಾವಾಸವೆನಿಸಿ ತಾನೊಪ್ಪುವುದು
ಅದರ ಪಕ್ಕದೊಳು ತರುಕುಲದಿಂದೆ ಮುಸುಕಿಪ್ಪ
ಸದಮಳ ನೆಳಲ್ಗಳಿಂ ಬಿಸಿಲನುರೆ ಗೆಲಿದಿಪ್ಪ
ನೂತ್ನವಸ್ತುಕ ಮಹೋದ್ಯಾನಮೆಸೆದಿರಲಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮಹಿತಫಲ ಏವ ಕಾರಣದ ಫನವಲ್ಲಿ

....

ಶ್ವೇತಜಂಬೂವೃಕ್ಷಮದರ ಮಧ್ಯದೊಳಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವುತಿಪ್ಪುದು ಬಹಳ ಪುಷ್ಪಫಲಭಾರದಿಂ
ಕರೆವುತಿಪ್ಪುದು ಸವಿಯ ಸೋನೆಯನು ರಾಗದಿಂ
ಅದರ ಮೊದಲೊಳು ಹರಿವಿರಂಚಿಗಳು ಬಣ್ಣಿಸುವ
ಸದಮಳ ಮಹಾಲಿಂಗವಿಪ್ಪುದದ ಬಣ್ಣಿಸುವ
ಡರಿದು ವಾಚಾಮಗೋಚರಮಾಗಿ ಮೆರೆವುದದು
ಚರಿತದಿಂ ಸರ್ವಮಂಗಳಮಾಗಿ ತೋರ್ಪುದದು

ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶ್ವೇತಗಜವೊಂದಲ್ಲಿ
ಸಂತತಂ ಸುಂಡಿಲಿಂದುದಕಮಂ ತಂದಲ್ಲಿ
ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ
ನವಸುರಭಿ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ ಪೂಜೆಗೆಯ್ವುತ್ತೆ
ಮುದದಿನಿರಲಾ ಗಜದ ನಾಮದಿಮದಾ ವನಂ
ಪದಪಿನಿಂ ಶ್ರೀಗಜಾರಣ್ಯಮೆಂದಾ ವನಂ
ಭುವದೊಳು ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತಿರುತಿರಲು ಮತ್ತಲ್ಲಿ
ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಮಪ್ಪೊಂದು ಕೀಟಕವಲ್ಲಿ
ಶ್ವೇತಜಂಬೂಪುಷ್ಪಪೂರ್ಣಂಗಳಿರಲಲ್ಲಿ
ಭೂತನಾಥನ ಮೇಲೆ ಬಿರ್ದಪವು ನಾನಿಲ್ಲಿ
ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನಂದದೊಳೆನ್ನ ನೂಲ್ಗಳಿಂ
ಕಾಲಾಂತಕಂಗೆ ಮರೆಯಪ್ಪಂತೆ ನೂಲ್ಗಳಿಂ
ಘನಮಾಗಿ ನೆಯ್ವೆನೆಂದಾತ್ಮಜಠರದೊಳಿರ್ದ
ವನಜತಂತುಗಳಂತೆ ಮಿಗೆ ಸಣ್ಣನಾಗಿರ್ದ
ನಿಜತಂತುಸಂತಾನದಿಂ ಮೇಲೆ ಹಸನಾಗಿ
ಗಜಚರ್ಮಧರನ ಮೇಲುರೆ ನೆಯ್ಯಲನುವಾಗಿ
ಮನವಾರೆ ನೆಯ್ದು ನಿಜಭಕ್ತಿಯುದರದೊಳಲ್ಲಿ
ಘನಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಂ ಸೇವಿಸುತೆ ತಾನಲ್ಲಿ

ಸುಖದಿನಿರಲಾ ಹಸ್ತಿಯೆಂದಿನಂದದೊಳಲ್ಲಿ
ಮಖವಿರೋಧಿಯ ಪೂಜೆಗೆಂದಂದು ಬಂದಲ್ಲಿ
ಮೇಲಿದ್ದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಹಸ್ತದಿಂ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಪರಿವುತ್ತಲತ್ಯಧಿಕ ಹರುಷದಿಂ
ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಿರಲಾ ಕೀಟಕಂ ಕಂಡು
ಸೋಜಿಗಂಬಡುತಾತ್ಮದೊಳು ಕೋಪಮಂ ಕೊಂಡು
ತರಗೆಲೆಗಳನು ತಡೆಯಲಾಂ ಮೇಲೆ ಹೊಸತಾಗಿ
ಕರೆಕಂಠಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನನುವಾಗಿ
ಚರಿತದಿಂ ನೆಯ್ದೆನದನೀ ಗಜೇಂದ್ರಂ ಬಂದು
ಪರಿಹರಿಸೆ ತಾನೆಂತು ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತಂದು
ತಂತುಮಂ ಭದ್ರಗಜಮಂ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಪುದು
[ಮುಂತಿರ್ದ] ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಪುದು
ಯುದ್ಧಮಂ ಮಾಳ್ಪುದದು ಸಲ್ಲದಿದರೊಳಗೆನಗೆ
ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಡೆ ಪಾಪವಿಂದೆನಗೆ
ನೋಡಲಾರದೆ ಸತ್ತಡಾತ್ಮಘಾತಕಮಿಲ್ಲಿ

ಬೇಡೆಂದಡಿದು ಹಸ್ತಿ ಮೂರ್ಖನೀಕ್ಷಿಸಲಲ್ಲಿ
ಕೊಲಬಾರದೇ ಪರಿಯ ಗೆಲಬಾರದೆಂದಿಲ್ಲಿ
ಸಲೆ ಗಾದೆಯಂ ಪೇಳ್ವರಂತಾಯಿತೆನಗಿಲ್ಲಿ
ಎಂದೆನುತೆ ಕೋಪಿಸುತೆ ಗಜವ ನೆರೆ ನೋಡುವುದು
ಮುಂದೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಪರಿದಿರಲದಕೆ ಬಾಡುವುದು
ಸಿಂಹಮೀಗಳೆ ಬಂದಿದಂ ಕೊಲ್ಲದೇ ದೇವ
ಗಂಹರದೊಳಿದನಾರು ಕೊಂಡೊಯ್ಯರೇ ದೇವ
ಘನರೋಗಮಿದಕೇನುವುಂ ಬಾರದೇ ದೇವ
ಘನಮಪ್ಪ ಮತ್ತೊಂದು ವನಕೆ ಪೋಗದೆ ದೇವ

ಇಂತು ಚಿಂತಿಸುತೊಂದುಪಾಯಮಂ ಕಾಣುತ್ತೆ
ಕಂತುಹರನಪರಭಾಗದೊಳಡಗಿ ನೋಡುತ್ತೆ
ಸುಮ್ಮನಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು ಗಜೇಂದ್ರಂ ಬಂದು
ಘಮ್ಮನೆಲ್ಲವನಳಿದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಾನಂದು
ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಗಜವಭಿಷೇಕಕೆರೆವುತಿರೆ
ಗಜದ ಸೊಂಡಿಲ ದಂಡವಿವರಮದು ತೋರುತಿರೆ
ಕೀಟಕಂ ಕೋಪದಿಂದಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದೇರಿ
ಕೋಟಲೆಗೊಳುತ್ತಿಪ್ಪ ಗಜಕಪಾಲವನೂರಿ
ಕರಿಕಂಠಘೂತ್ಕಾರ ವಾತದಿಂದಿಳಿತಂದು
ಧರೆಯ ಮೇಲಸುಗಳೆದು ಬಿದ್ದಿರಲು ತಾನಂದು
ಶಿವನದಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೆ ನಿಜರೂಪಮಂ ತೋರಿ
ನವನವಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ಬೀರಿ
ಕರಿಗೆ ವರವೀವುತ್ತೆ ಕೀಟಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ
ಚರಿತದಿಂ ಜೀವಮಿತ್ತೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೆ
ನೀನೀಗ ಕೀಟಕರ್ಮಮನುಳಿದು ಬೇಗದಿಂ
ಮಾನಿತಮಹಾಚೋಳಕುಲದೊಳನುರಾಗದಿಂ
ಪುಟ್ಟುತಂ ಶಿವನನರ್ಚಿಸುತೆ ರಾಜ್ಯಂಗಳಂ
ನೆಟ್ಟನೇ ಪಾಲಿಸುತೆ ಸಕಳಭೋಗಂಗಳಂ
ಅನುಭವಿಸಿ ಕಡೆಯೊಳೆನ್ನಯ ತಾಣದೊಳು ಬಂದು
ವಿನಯದಿಂ ಗಣಪದದೊಳೆಸೆವುತಿರು ನೀನೆಂದು
ಪೇಳುತಂ ಶಂಕರಂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರಲು
ಭಾಳಾಂಬಕಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಕೀಟಮಂದಿರುತಿರಲು

ಆ ಸಮಯದೊಳು ಧರಾಪತಿಯೆಂಬ ಚೋಳಂಗೆ
ಭಾಸುರ ಶ್ರೀಕಮಲವತಿಯೆಂಬ ವಧುವಿಂಗೆ
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ವಿನುತದಂಪತಿಗಳುರೆ ನೆನೆದು
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಂ ಬೇಡಲೆಂದಿರ್ದರುಂ ನಲಿದು
ತಿರುವಲೂರೆನಿಪೂರ ಶಿವನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು
ಚರಿತದಿಂ ಪೂಜೆಗಳನೊಡರಿಸುತೆ ತಾವಂದು
ದೇವ ಪುತ್ರನನೀವುದೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಿರಲು
ಭಾವದಿಂದೀಶನಂ ಬೇಡಿ ಕಾಡುತ್ತಿರಲು
ಸತಿಯ ಕನಸಿನೊಳೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ಪೇಳುತಂ
ಕ್ಷಿತಿಪನಪ್ಪಣುಗನುದಯಿಪನೆಂದು ಪೇಳುತಂ
ವರಮೀಯಲೊಡನೆದ್ದು ನಿಜಪತಿಗೆ ಸತಿಯಲ್ಲಿ
ಚರಿತದಿಂದಾ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಮನಱುಪುತಲ್ಲಿ
ಸುಖಮಿರಲ್ಕಿತ್ತಲಾ ಕೀಟಕಂ ಬೇಗದಿಂ
ಮಖವಿರೋಧಿಯ ಬೆಸನೊಳತ್ಯಾನುರಾಗದಿಂ
ಕಮಳವತಿಯುದರದೊಳಗವತರಿಸುತಂತಲ್ಲಿ
ವಿಮಲಭಾವದೊಳಂದು ಬೆಳೆವುತಿರಲಂತಲ್ಲಿ
ನವಮಾಸವಾಗಿ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳು ತಾನೊಲಿದು
ಶಿವತೇಜಮುದ್ಭವಿಪವೊಲ್ಪುಟ್ಟೆ ನೃಪನೊಲಿದು
ಪುತ್ರೋತ್ಸವಂಗಳಂ ವಿಭವಂಗಳಿಂ ಮಾಡಿ
ಪುತ್ರಂಗೆ ಕಳಚೆಂಗರೆಂದು ನಾಮವ ಮಾಡಿ
ವಿನಯದಿಂ ಬೆಳೆಯಿಸುತೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳಲ್ಲಿ
ಘನರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುತಂ ತಾನಲ್ಲಿ
ತಪಸಿಂಗೆ ಶುಭದೇವನಾಮನುರೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ ಪುಣ್ಯವನಕೆಯ್ದಿ ಪೋಗುತಿರೆ

ಕಳಚೆಂಗನಾ ಅಖಿಳ ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸುತೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದೀಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗಳನೊಡರಿಸುತೆ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಸಕಳ ಭೋಗಂಗಳಂ ಕೊಳುತೆ
ಭವವಾರ್ಧಿಯಂ ದಾಂಟಲಾತನುದ್ಯೋಗಿಸುತೆ
ಶಿವಕರುಣದಿಂದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮವನರಿದು
ಶಿವನಾಲಯಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಲ್ತಾ ನೆನೆದು
ಮೊದಲೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿತ್ತ ಶಿವನಂ ತಿಳಿದು
ಪದಪಿನಿಂ ಶ್ರೀಗಜಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ ನಡೆದು

ಶ್ವೇತಜಂಬೂವೃಕ್ಷಮೂಲದೊಳು ರಾಗದಿಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಶಿವಗೃಹಮನೊಡರಿಸುತೆ ಹರುಷದಿಂ
ಚೋಳೋರ್ವಿದೇವಭವನಂಗಳಂ ತಾಂ ಕೂಡೆ
ಭಾಳಾಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಮಾಡಿಸುತೆ ತಾಂ ನೋಡೆ
ಘನಮಪ್ಪ ಸರ್ವೋಪಕರಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು
ವಿನಯದಿಂ ಸರ್ವೋಪಚಾರಂಗಳಳವಟ್ಟು
ನಡೆವಂತೆ ಮಾಡಿ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ನಡೆತಂದು
ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಡುತೆ ತಾನಂದು
ಪೊಗಳುತ್ತೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸ್ತುತಿಗಳಿಂ
ಮಿಗೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತೆ ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ
ತಿರುವಾರೆನಿಪ್ಪೂರೊಳಿಪ್ಪ ಭಕ್ತಾವಳಿಗೆ
ಚರಿತವೇದವ್ರತಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಿಗೆ
ಭವನಂಗಳಂ ರಚಿಸಿಕೊಡುತಲವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೊಲಿದು ಬಹಳ ಧನಮೀವುತ್ತೆ
ಧನ ಬಂಧು ಜೀವಮೀಶ್ವರಭಕ್ತಿಯೇ ತನಗೆ
ಘನರಾಜ್ಯತಪವೀಶಪಾದಸೇವೆಯೆ ತನಗೆ

ಇಂತಾಗಲಖಿಳ ಭೂಭಾಗಮಂ ಪಾಲಿಸುತೆ
ಸಂತತಂ ಶಿವಭಕ್ತವರ್ಗಮಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ
ಸುಖಮಿರಲ್ಕೀಶನಾತನ ಭಕ್ತಿಗಿರದಲ್ಲಿ
ಸುಖಮುಖದೊಳೊಲಿದು ವರಮೀಯಲ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಲಲರ ಸರಿಗಳು ಸುರಿಯೆ
ನಿಜಭಕ್ತನಂ ಪೊಗಳುತಿರಲು ಕರುಮಂ ತೊರೆಯೆ
ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕವೊಂದು ಬರುತಿರಲು ಬೇಗದಿಂ
ಭವ್ಯಾತ್ಮನಂ ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸುತೆ ರಾಗದಿಂ
ಬಂದ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ನಿಲಿಸಿ ತಳರುತ್ತಿರಲು
ಸಂದ ರಜತಾಚಳಕ್ಕದು ಬೇಗ ಬರುತಿರಲು
ದೇವನಗ್ರದೊಳು ಕಳಚೆಂಗನಿಳೆದೆಯ್ತರಲು
ಭಾವದಿಂ ಕೈಮುಗಿದು ಪೊಡಮಟ್ಟು ನಿಂದಿರಲು
ಗಣಪದವನೊಲಿದು ಕಳಚಂಗೆ ಚೋಳಂಗಿತ್ತು
ಫಣಿಕಂಕಣಂ ದೇವಸಭೆಯೊಳೋಲಗವಿತ್ತು
ಮೆರೆದಿರ್ದು ಎಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ರಾಯನೊಪ್ಪಿದಂ
ಮೆರೆದಿರ್ದು ಎಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪನೊಪ್ಪಿದಂ

ಕಳಚೆಂಗೆ ಚೋಳ ಭಕ್ತಿಗೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದೆ ಹಂಪೆಯರಸನುರೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಂ ।
ವಿಲಸಿತ ಗಣಪದವೀವು
ತ್ತಳಕಾಪತಿ ಪೂಜ್ಯನೆಸೆದನಾಸ್ಥಾನಿಕೆಯೊಳ್ ॥

❖❖

೫೮. ತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣರ ರಗಳೆ

ತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣರ
ವರವನಿತವಿಶೇಷಭಕ್ತ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ।
ಪರಮಗುರು ಹಂಪೆಯಾಳ್ದಂ
ವರವಿತ್ತೆಸೆದಿರ್ದನರರೆ ರಜತಾಚಳದೊಳ್ ॥

ಎಸೆವ ಚೋಳೋರ್ವರೆಯೊಳರ್ಕಪುರವೊಪ್ಪುವುದು
ಹೊಸ ಹೊಸ ಸುವಸ್ತುನಿಕರಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವುದು
ಅದರೊಳೊರ್ವಂ ಗಾನವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದಂ
ಸದಮಳ ಶಿವಾಚಾರ ಸತ್ಯಘನವಾರಿದಂ
ತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣರೆನಿಪ್ಪ ಪೆಸರಿಂದೆ
ಚರಿತದಿಂದೆಸೆವನತಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂದೆ
ಆತನಾ ಚೋಳದೇಶದೊಳು ನೆರೆ ಮೆರೆದಿರ್ಪ
ಖ್ಯಾತ ಶಿವತಾಣಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಸುಖಮಿರ್ಪ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ಪಾಂಡ್ಯದೇಶಮಂ ನೋಡಲ್ಕೆ
ಭಾಸುರ ಶ್ರೀವಾಲಯಮುಖ ಹರನ ನೋಡಲ್ಕೆ
ತಳರಿ ಮಧುರಾಪುರಕೆ ಬೇಗದಿಂ ನಡೆತಂದು
ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದ ವಾಲಮುಖದೀಶನಿರಲಂದು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದೀಶನಂ ನೆನೆವುತಂ ತಾಂ ಪೋಗಿ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಶ್ರೀಮಂದಿರದ್ವಾರದೊಳು ಪೋಗಿ
ನಿಂದು ಗಿರಿಜಾವರಂಗಕ್ಕರಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ವಂದಿಸುತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನೇಹಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಪೊಗಳತೊಡಗಿದನಲ್ಲಿ ಪರಮ ಹರುಷಿತನಾಗಿ
ಬಗೆಗಗೋಚರವೆನಿಪ ಭಕ್ತಿಸಂಯುತನಾಗಿ
ಪದಿನಾಲ್ಕು ತಂತಿಯಿಂ ಮೆರೆವ ವೀಣೆಯನಲ್ಲಿ

ಪದಪಿನಿಂ ತಂತಿಯಿಂ ಮೆರೆವ ವೀಣೆಯನಲ್ಲಿ
ಪದಪಿನಿಂ ಮೇಳವಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಯುಕ್ತಿಯೊಳಲ್ಲಿ
ವೇಳಾ[ನು]ಗುಣಮಪ್ಪ ರಾಗಂಗಳಿಗೆ ಸಂದು
ಮೇಳಮದು ವೀಣೆಯೊಳು ಮೆರೆವುತಿರೆ ಸಲೆ ಸಂದು
ತಾನ ಶ್ರುತಿ ಸ್ವರಗ್ರಾಮ ಭಾವನೆಗಳಿಂ
ಗಾನಮಧು ಸೊಗಸಲಾಗಧಿಕ ಚಿತ್ರಂಗಳಿಂ
ನಾದಪ್ರಿಯಂ ಶಿವನು ಕೇಳಿ ತಲೆದೂಗಲ್ಕೆ
ನಾದಮಯನಖಿಳಭವಮಂಕೇಳಿ ನೀಗಲ್ಕೆ
ಶಂಕರಂ ಕರುಣದಿಂದೊಳಗೆ ಪೊಗಿಸಲ್ ನೆನೆದು
ಶಂಕಿಸುವ ಭಕ್ತನಂ ಬೇಗದಿಂದಂ ನೆನೆದು
ಎನ್ನ ಭಕ್ತಂ ಪೊರಗೆ ಪಾಡುತಿರ್ದಪನಲ್ಲಿ
ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾತನಂ ಕರೆಯಿಸುತೆ ನೀವಿಲ್ಲಿ
ಶಿವಗೇಹದೊಳಗಾತನಂ ಪೊಗಿಸಿಮೆಂದಲ್ಲಿ
ಶಿವಭಕ್ತವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕನಸಿನೊಳು ತಾನಲ್ಲಿ
ಪೇಳಲೊಡನವರೆಲ್ಲರಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಂದು
ಮೇಳದಿಂ ಶಿವಭವನದೊಳಗೆ ಪೊಗಿಸಿದರಂದು

ಪೊಗಿಸಲೊಡನಾ ನೀಲಕಂಠಪಾಣಂ ಪೋಗಿ
ಮಿಗೆ ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳತಿಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ
ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ್ ಕೇಳುತಿರಲು ರಾಗಂಗಳಿಂ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದೀಶನಂ ಪೊಗಳ್ದು ರಾಗಂಗಳಿಂ
ಪುರಕಾಲಕಾಮದಹನಾಪದಾನಂಗಳಂ
ವರಗಜಾಸುರಮುಖ್ಯದನುಜಹರಣಂಗಳಂ
ಅಜಹರಿಗಳುರಿಲಿಂಗಮಂ ಮಾಳ್ಪ ವೇದಮಂ
ಅಜಶಿರಮದೀಶ್ವರನ ಕರದೊಳಿಪ್ಪಂದಮಂ
ಪಾಡುತ್ತೆ ನವನವರಸಂಗಳಂ ತೋರುತ್ತೆ
ಪಾಡಿನೊಳು ಸಕಲ ರಾಗಂಗಳಂ ಬೀರುತ್ತೆ
ಇರಲೆಲ್ಲ ಸದ್ಭಕ್ತರುಂ ಕೇಳಿ ಹರುಷದಿಂ
ತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣರ್ಗಲ್ಲಿ ಬೇಗದಿಂ
ಫಲಕಮೊಂದಂ ತಂದು ಕೊಡಲೆಂದು ನೆನೆವುತಂ
ಫಲಕಮಿಲ್ಲದೆ ಸುಖಮದಿಲ್ಲೆಂದು ಬಗೆವುತಂ
ಧರೆಯೊಳುರೆ ನಿಂದು ಬಾಗಿರ್ದೀತನೊಳಗಲ್ಲಿ
ಪರಮಗಾನಾಮೃತಂ ಸೂಸುವುದು ತಾನಲ್ಲಿ

ಎನುತೆಲ್ಲರುಂ ನೆನೆದು ಫಲಕವೊಂದಂ ಕುಡಲು
ವಿನಯದಿಂದಾತನದರೊಳು ಕುಳ್ಳಿರುತ್ತಿರಲು
ಸುತ್ತಲುಂ ಶಿವಭಕ್ತರೆಯ್ದಿ ಕುಳ್ಳಿರುತಿರಲು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೀಶ್ವರನನೊಲಿದು ಪಾಡುತ್ತಿರಲು
ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಲು ಕರುಣಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ನವನವ ಶಿವಸ್ಥಾನ ಸಮಿತಿಯಂ ತಾಂ ಕಂಡು
ಪಾಡುತ್ತೆ ಪೊಡಮಡುತ್ತಲ್ಲಿಂದೆ ತಳರುತಂ
ಪಾಂಡ್ಯದೇಶಮನುಳಿದು ದೇಹದಿಂದೇಳುತಂ
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗಿಷ್ಟಮಾಗಿ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪ
ಇಂಬಿನಿಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ವಂದ್ಯನಾಗಿರುತಿರ್ಪ
ತಿರುವರೂರೆನಿಪೂರ್ಗೆ ನಡೆತಂದು ಬೇಗದಿಂ
ಪರಮೇಶ ಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತಾಂ ರಾಗದಿಂ
ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಗಳನುರೆ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ ತಾನಲ್ಲಿ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಲವು ಕಾಲಮಿರುತಂತಲ್ಲಿ
ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಹರನ ತಾಣಂಗಳೊಳು
ಸಲ್ಲಲಿತಮಾಗಿ ಪಾಡುತ್ತಲತಿ ಹರುಷದೊಳು
ಚಿಂಪಾಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗುತೆ ಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂದೆ
ಪೆಂಪಿನಿಂ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರಂ ಸುಖದಿಂದೆ
ವಂದಿಸಲ್ಪೋಗಿ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಮುಂದೆ ತಾಂ ಜ್ಞಾನೇಶನಿರಲು ತಾಂ ನಲ್ಮೆಯಿಂ
ಪೊಡಮಡುತೆ ಗೀತಂಗಳಂ ಪಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುತೆ
ಮೃಡನಣುಗನಂ ಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂದೆ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ

ಇರಲು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪಾ ಜ್ಞಾನಮುನಿಯಂದು
ಕರುಣಿಸಿ ದಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡುತಿರಲಂದು
ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಧಿಕ ಧನಮಂ ಪಡೆದು ರಾಗದಿಂ
ನಿಚ್ಚಮಲ್ಲಿಗೆ ಸುಖಮಿರುತ್ತೆ ತಾಂ ಬೇಗದಿಂ
ಭರದಿಂದಲಾ ಜ್ಞಾನಮುನಿಯ ನಿಬ್ಬಣದೊಡನೆ
ಚರಿತದಿಂ ರಜತಗಿರಿಗೆಯ್ದಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ
ಶಿವನನಾಸ್ಥಾನದೊಳು ಗೀತಂಗಳಿಂದೊಲಿಸಿ
ತವೆ ಗಣತ್ವಮನೀಶನಿಂ ಪಡೆದು ಲೇಸೆನಿಸಿ
ಮೆರೆವುತಿರ್ದಂ ಹಂಪೆಯರಸನಾಸ್ಥಾನದೊಳು
ಕರೆವುತಿರ್ದಂ ಕರುಣಸುಧೆಯನಾಸ್ಥಾನದೊಳು

ಪರಮಜ್ಞಾನಿ ಮುನೀಶನ
ವರ ನಿಬ್ಬಣದೊಡನೆ ಪೋಗೆ ರಜತಾಚಳದೊಳ್ ।
ತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣರ
ಭರದಿಂ ಮೆರೆದಿರ್ದನರರೆ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ॥

❖❖

೫೯. ಜಡೆಯನಾಯನಾರ್–ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ ರಗಳೆ*

ಶ್ರೀ ಜಡೆಯನಾಯನಾರ್ಗಂ
ಪೂಜಿತೆ[ಯಹ ಯ]ಸ್ಯಜ್ಞಾನಿಗರರೇ ಅವರ್ಗಂ ।
ಮೂಜಗವೆಲ್ಲರಿವುತ್ತಿರೆ
ಪೂಜಿತ ವರವಿತ್ತು ಹಂಪೆಯರಸಂ ಮೆರೆದಂ ॥

ಖ್ಯಾತ ಜಂಬೂಪುರಂ ಭೂತಳದೊಳೊಪ್ಪುವುದು
ನೂತನ ವಿಚಿತ್ರವಿಭವಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವುದು
ಅಲ್ಲಿ ತಾಂ ಜಡೆಯನಾಯ್ನಾರೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವಪಾರ್ಬನಿಷ್ಪನತಿ ನೇಮದಿಂ
ಆತ ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬ ವಧುವಿಂ ಕೂಡಿ
ಭೂತನಾಥನ ಪಾದಭಕ್ತಿಯಂ ತಾಂ ಮಾಡಿ
ಸುಖದಿನಿರ್ಪವರ ಸದ್ಭಾವಮಂ ಪೇಳುವಡೆ
ಮಖವಿರೋಧಿಯೆ ಬಲ್ಲನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಬಣ್ಣಿಪಡೆ
ನಾನರಿಯೆನವರ ಪಾದವ ನೆನೆದು ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಧ್ಯಾನಿಸುತೆ ಪೇಳುವೆಂ ಭಕ್ತಿಸಂಯುತನಾಗಿ

ಇಂತಿರಲ್ಕವರಿರ್ವರ್ಗೈಕ್ಯಭಾವದೊಳಿಪ್ಪ
ರಂತಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ಸಂದಿರುತಿರ್ಪ
ರೇನೆಂಬೆನೊಪ್ಪುವರು ಚಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತೆ
ಮಾನನಿಧಿಗಳು ರತ್ನರತ್ನಗಳ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ
ಕುಸುಮಸೌರಭದಂತೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥದಂದದಿಂ
ಎಸೆವಂತರಿಕ್ಷಮಾರುತಗತಿಯ ಛಂದದಿಂ
ಮಧುರಫಲರಸದಂತೆ ಸುಧೆಯ ಸವಿರುಚಿಯಂತೆ

* ಇಲ್ಲಿ ದಂಪತಿಗಳಾಗಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಪುರಾತನರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ರಗಳೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ವಿಧಿಲಿಖಿತದೊಡನಿಪ್ಪ ನುತಭೋಗಸುಖದಂತೆ
ಕೂಡಿ ಮೆರೆವುತ್ತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ಮಾಡುತಂ
ಜೋಡಿಯಿಂದಿರ್ವರುಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಂ
ತೂಗುವ ತ್ರಾಸಿನೆರಡೆಡೆಯ ಬಟ್ಟಲುಗಳಿಗೆ
ಮೇಗೊಂದೆ ಸಮಸಲಾಖೆಯ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೊಳಗೆ
ದೇಹವೆರಡಾದಡಂ ಜೀವಮೊಂದಾಗಿರಲು
ಸೋಹಭಾವಮನುಳಿದು ಭಕ್ತಿರತರಾಗಿರಲು
ಮನದ ಬಯಕೆಯನವಯವಂಗಳೊಡರಿಸುವಂತೆ
ಘನಸೂತ್ರಮಾ ಸೂತ್ರಿಕಂಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವಂತೆ
ಶ್ರೀಜಡೆಯನಾಯ್ನಾರ್ಗೆ ಸತಿಯು ಮಿಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದು
ಓಜೆಯಿಂದಿರುತಿಪ್ಪಳಧಿಪತಿಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದು
ಶಿವಭಕ್ತಿಗಾಕೆಯುದರಂ ತವರ್ಮನೆ ನೋಡ
ಶಿವನನೆಡಯಾಡಿಸುವ ಚಿನ್ನನಿರ್ದೆಡೆ ನೋಡ
ಶಿವನ ಡಿಂಗರಿಗನಡಗಿರ್ದ ಗುಹೆಯದು ನೋಡ
ಶಿವನ ಜಗಳದ ಮೂಲಮಿಪ್ಪ ತಾಣಂ ನೋಡ
ಆಕೆಯುದರವನೇನನೆಂದಪೆಂ ಶಿವಶಿವಾ
ಜೋಕೆಯೊಳು ನಾನು ಪೊಗಳಲು ಸಾಲ್ವೆನೇ ದೇವ
ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ಈಕೆಯ ಮಹಿಮೆಯಂ ದೇವ
ಬಗೆಗಗೋಚರಮಾದ ಸತಿಯ ಪೆಂಪಂ ದೇವ

ಏನೆಂಬೆನಾಕೆಗಂ ಜಡೆಯನಾರಿಗಮಲ್ಲಿ
ಮಾನಿತಗುಣಂ ನಂಬಿ ಪುಟ್ಟುತಿರಲಂತಲ್ಲಿ
ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರಾತನನೊಲಿದು ಸಾಕುತಂ
ಚರಿತದಿಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ನೆನವುತಂ
ತುಂಬುರಂವೆರಸಿ ಮದುವೆಗೆ ಕಳುಪುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಶಂಬರಾರಿಯ ವೈರಿ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಲ್ಲಿ
ನಿಜದಾಸನೀ ನಂಬಿಯೆಂದು ಪತ್ರವ ತೋರೆ
ಗಜಚರ್ಮಧರನಧಿಕ ಮಾಯೆಯಿಂದಂ ದೂರೆ
ನಂಬಿ ನಂಬಿಯ ತಂದೆ ಮುತ್ತಯಂ ಮೊದಲಾಗಿ
ಇಂಬಿನಿಂದೆನ್ನ ಗೃಹದಾಸರೆನುತಂತಾಗಿ
ನಂಬಿಗಾ ಪತ್ರಮಂ ಕೊಡಲೊಡನೆ ಕೋಪದಿಂ
ನಂಬುಗೆಯ ಪತ್ರಮಂ ಸೀಳಲ್ಕೆ ಬೇಗದಿಂ
ಗಹಗಹಿಸುತಿದು ಮೂಲಪತ್ರಮಲ್ಲಿದಕೊಂದು

ವಿಹಿತಮಪ್ಪುದು ಮೂಲಪತ್ರವಿರ್ದಪುದೆಂದು
ನುಡಿದು ತೋರ್ಪೆಂ ಎನುತಲೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗುತಂ
ಮೃಡಗೇಹಮಂ ಪುಗುತ್ತುರೆ ಮಾಯವಾಗುತಂ
ಕಾಣಬಾರದಿರಲ್ಕೆ ನಂಬಿಯದ ನೋಡುತಂ
ಮಾಣದತಿ ದೈನ್ಯದಿಂ ಶಿವನ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಪೊಗಳಲು ಸದಾಶಿವಂ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರೆ
ಬಗೆಗಗೋಚರಮೆನಿಪ ನಿಜಕರುಣಮಂ ಬೀರೆ
ಸಕಳಲೋಕಂಗಳರಿಯಲ್ವರಂಗಳನಿತ್ತು
ವಿಕಳನಾಗದಿರೆಂದು ನಂಬುಗೆಯನೊಲಿದಿತ್ತು
ಮೆರೆದನೀಶಂ ದಯೆಯೊಳೆಮ್ಮ ವಾರ್ತೆಯನಲ್ಲಿ
ನೆರೆ ಜಡೆಯನಾರ್ಯ್‌ನಾರು ಸತಿಯು ಕೇಳುತ್ತಲ್ಲಿ
ರಾಗದಿಂ ತಳರಿ ಶಿವನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ಪರಿತಂದು
ಬೇಗದಿಂ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಶಿವಂಗೊಲಿದಂದು
ಎಲೆಲೆ ತಲೆಯೊಡೆಯನೇ ಬಾಳು ನೀ ಕೇಳೆಂಬ
ಎಲೆಲೆ ಮಡಿಯರ್ಧ ಮೈಲಿಗೆಯರ್ಧಮೆಂದೆಂಬ
ಲೋಕಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾದವು ದೇವ
ಸಾಕು ನಿಮ್ಮೀ ಪ್ರಮಾಣದ ಪತ್ರವೆಲೆ ದೇವ
ಪತ್ರದೊಳಗಿರ್ದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಶಂಕರಾ
ಪತ್ರದೊಳಗಿರ್ದುದಂ ತಪ್ಪುವದೆ ಶಶಿಧರಾ
ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ನಿಮಗಿಲ್ಲವೆಂತು ಮಾಡುವೆನಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ತಪ್ಪುವಡದೆಂತು ಮಾಡುವೆನಯ್ಯ
ಅರಸು ನಡೆದುದೆ ಬಟ್ಟೆ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ
ಚರಿತದಿಂದೀ ಮಾರ್ಗವೀರೇಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ
ತಪ್ಪದದು ಕಾರಣಂ ಪತ್ರದೊಳಗಿರ್ದಂತೆ
ಒಪ್ಪದೊಳು ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮದಯಮಿರ್ದಂತೆ
ಕುಸುಮ ಪರಿಮಳವೆರಸು ಸೂತ್ರಮಂ ಧರಿಸರೇ
ಎಸೆವ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸಮ ಕವಡೆಯಂ ಗ್ರಹಿಸರೇ
ಕರುಣಿ ಇಳೆಯೊಳ್ ಪಕ್ಷಪಾತವುಂಟೆ ದೇವ
ಚರಿತದಿಂ ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಲು ವರುಷಮೇ ದೇವ
ವರ ಚೆಲುವ ಭಸ್ಮಮಂ ದೇಹದೊಳು ಪೂಸಿರೆ
ಗರಳಮಂ ನಿಜಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ಧರಿಸಿರೆ
ಮದ್ದಕುಣಿಕೆಯನೊಲಿದು ಮಕುಟದೊಳರಿಸಿರೆ
ಇದ್ದಿದ್ದು ಕಮಳಜಕಪಾಲಮಂ ಪಿಡಿಯಿರೆ
ಏಕೆನ್ನನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳದೆ ಕಾಡುವಿರಿ ದೇವ

ಏಕೆನ್ನುವಂ ತೊತ್ತುಗೊಳ್ಳದಿಪ್ಪಿರಿ ದೇವ
ನಂಬಿರ್ದ ನಂಬಿಯಂ ಬಿಡುವುದಲ್ಲದಡೀಗ
ಇಂಬಿನಿಂದೆಮ್ಮುವಂ ಮಾರುಗೊಳ್ವುದು ದೇವ

ಎಂದವರು ಬಿನ್ನೈಸಿ ನಂಬಿಯಂ ನೋಡುತಿರೆ
ಸಂದವರ ಭಾವಮಂ ನಂಬಿಯರಿದುಸುರುತಿರೆ
ದೇವ ಲೋಕಾರಾಧ್ಯ ದೇವರ ಶಿಖಾಮಣಿಯೆ
ದೇವ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯ ಗುಣಗಳ ಕಣಿಯೆ
ನೀಂ ಮಾಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಲೋಕ ಪುಟ್ಟವೆ ದೇವ
ನೀಂ ಮಾಡೆ ಅಜಹರಿಗಳನಿಬರಾಗರೆ ದೇವ
ಅದರಿಂದೆ ಪತ್ರದೊಳಗಿರ್ದಂತೆ ಮಾಡುವುದು
ಮುದದಿಂದಲಿವರೆಂದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಮಾಡುವುದು

ಎಂದು ತಿರುಪಾಡುಗಳ ಪಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುತಿರಲು
ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ಮುಂದೆ ಶಿವನನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು
ಶಿವನಿರದೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜರೂಪಮಂ ತೋರುತಿರೆ
ತವೆಯವರು ಭರ್ಗನಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಡುತಮಿರೆ
ಪರಿಪರಿಯ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳು ಸುರಿವುತ್ತಿರಲು
ಪರಿಪರಿಯ ದೇವವಾದ್ಯಂಗಳೊಗೆವುತ್ತಿರಲು
ಸುರರುಘೇಯೆನಲು ಪುಷ್ಪಕವೀಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಚರಿತದಿಂದೇಳ್ತರಲು ಭರ್ಗನತಿ ನಲುಮೆಯಿಂ
ಸತಿವೆರಸಿ ಜಡೆಯನಾಯ್ನಾರನತಿ ಬೇಗದಿಂ
ಮತಿಮಿಗಲು ಪುಷ್ಪಕದೊಳಿರಿಸಿ ತಾಂ ಬೇಗದಿಂ
ತಳರಿ ರಜತಾಚಳಕ್ಕೆಯ್ತಂದು ನಿಂದಿರುತೆ
ತಳುವಿಲ್ಲದವರನೊಡನಿಳುಪುತ್ತೆ ಕುಳ್ಳಿರುತೆ
ದೇವಸಭೆಯೊಳ್ಮೆರೆವ ಸತಿಪತಿಗಳಂ ಕರೆದು
ಭಾವದಿಂ ಗಣಪದಂಗಳನಿತ್ತು ತಾಂ ಪಿರಿದು
ಒಪ್ಪಿದಂ ಪಂಪಾಧಿನಾಥನಾಸ್ಥಾನದೊಳು
ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನಾಸ್ಥಾನದೊಳು

ವರ ಜಡೆಯನಾಯನಾರ್ಗಂ
ಚರಿತದಿನವರರಸಿವೆರಸಿ ಹಂಪೆಯ ರಾಯಂ ।
ಕರುಣಿಸಿ ಗಣಪದಮೀಯು
ತ್ತುರು ರಜತಾಚಳದ ಸಭೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದನಾಗಳ್ ॥

❖❖

೬೦. ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ

ಸ್ಥಲ ೧

ಸುರರಂ ದೈತ್ಯಾಳಿಯುಂ ಮಾಳ್ಪಮೃತಮಥನದೊಳ್ ಪುಟದಟಿದುದ್ಯದ್ವಿಷಕ್ಕಂ
ಕರಮಂ ನೀಂ ನೀಡಲಂಗೈಯೊಳಗೆ ತೊಳಗೆ ನೋಡಲ್ ಪ್ರತಿಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ವಿ
ಸ್ತರನಾದಾ ಪುಷ್ಪದತ್ತಾಖ್ಯನನಿಳೆಯರಿಯಲ್ ನಂಬಿಯೆಂದಿಟ್ಟು ಮತ್ತಂ
ಹರ ನೀನೊಲ್ದಾ ಕಥಾಸಾರವನವಧರಿಸೈ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸಕಲಸುರರಸುರರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದೆ
ಆಸುರದ ದೂರ್ವಾಸನಿತ್ತ ಶಾಪದಿನಂದೆ
ಸುರಪತಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಪದಮಂ ತರಲ್ಕೆಂದು
ಉರವಣಿಸಿ ತೊಡಗಿದರು ಕಡಲಂ ಕಡೆಯಲೆಂದು
ಅಮೃತಮಥನಂ ಮಾಡುತಿರಲುದಯಿಸಿದವಂದು
ಕ್ರಮದಿಂದವಿಂದು ಸುಧೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಕೌಸ್ತುಭವಂದು
ಸುರಕುಜಂ ಸುರಗಜಂ ಸುರಧೇನುಗಳು ಪುಟ್ಟೆ
ಸುರತುರಂಗಾದ್ಯಖಿಳ ವರವಸ್ತುಗಳು ಪುಟ್ಟೆ
ತಣಿವಿಲ್ಲದಡಸಿ ಮತ್ತತಿ ಮಥನಮಂ ಮಾಡೆ
ಹೆಣಮಯಂ ಮಾಡುತಂ ಪೊರಮಟ್ಟುದದು ನೋಡೆ
ಮಸಗಿ ಭರದಿಂದಸುರರಮರರಂ ಕೆಡಪುತ್ತೆ
ದೆಸೆಗಳಂ ದಹಿಸುತ್ತೆ ರಸೆಯನಲ್ಲಾಡುತ್ತೆ
ಭುಗುಭಿಗಿಲ್ಭಿಳಿಭಿಟಿಲನೊಗೆದುದು ಮಹಾವಿಷಂ
ಧಗಧಗಿಸಿ ಮುಳಿದು ಬೆಂಬತ್ತಿತು ಮಹಾವಿಷಂ

ಇಂತು ಬರುತಿರ್ಪ ವಿಷವಂ ಶಿವಂ ಕಾಣುತಂ
ಮುಂತೆ ಮೆರೆವಾತ್ಮಗಣನಿಕರಮಂ ನೋಡುತಂ
ನಸುನಗುತೆ ದೇವಿಯರ ಕೂಡೆ ಮಾತಾಡುತಂ
ಒಸೆದು ನಂದೀಶ್ವರನ ವದನವಂ ನೋಡುತಂ

ಇರೆ ಬಪ್ಪ ವಿಷವನಾ ಶಂಕರಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಚರಿತದಿಂ ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳಗುಮಾಡಿಯೆ ಕೊಂಡು
ಪಿಡಿದಿರಲಿದೇನೊ ಕೈಯಂ ಪತ್ತಿತೆನುತಮಿರೆ
ಮೃಡನುದಾಸೀನದಿಂ ಹಸ್ತಮಂ ನೋಡುತಿರೆ
ಮಿಡುಕುತಿರ್ದುದು ವಿಷಂ ಹರನ ಕರತಳದೊಳಗೆ
ನಡುಗುತಿರ್ದುದು ವಿಷಂ ಶಿವನ ಕರತಳದೊಳಗೆ
ರಸೆಯನಂಜಿಪ ಗರಳವಹಿಧರನ ಕೈಯೊಳಗೆ
ದೆಸೆಗೆ ಪರ್ಬಿದ ವಿಷಂ ಪಶುಪತಿಯ ಕೈಯೊಳಗೆ
ಅಂಗೈಯ ಕಾರೆಳ್ಳಿನಂತಿರ್ದ ಗರಳಮಂ
ಮಂಗಳಮಯಂ ನೋಡಿದಂ ವಿಷದ ವಿರಳಮಂ
ನೋಡಲದರೊಳು ಪ್ರತಿಚ್ಛಾಯೆ ತೋರುತ್ತಮಿರೆ
ನೋಡಿ ಶಂಕರನರಿದು ಹೆರಸಾರೆಮತ್ತಮಿರೆ
ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರ್ದುದಾ ರೂಪು
ಎಲೆದೇವ ಬೆಸನಾವುದೆನುತವಿರಲಾ ರೂಪು
ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಹೂವನಡಕುತ್ತಮಿರು ನೀನೆಂದು
ಹರನೊಲಿದು ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ ನಿನಗೆ ಪೆಸರೆಂದು
ಕರುಣಿಸೆ ಹಸಾದವೆಂದಕ್ಕರಿಂದಾಡುತಂ
ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಹೊಸಹೂಗಳಂ ತಂದು ಸೂಡುತಂ
ಬರಲೊಂದು ದಿವಸವಾತಂ ಪುಷ್ಪವಾಟದೊಳು
ಹರನ ಜೆಡೆಮುಡಿಗೆ ಪೊಗೊಯ್ವ ಪೊಸ ಬೇಟದೊಳು
ಅಲ್ಲಿಗಿರ್ಬರು ವಿಳಾಸಿನಿಯರಂದೆಯ್ತಂದು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆಂದು
ಪೂಗೊಯ್ವುತಿರೆ ಪುಷ್ಪದತ್ತನಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಪೂಗಳಂ ತನ್ನುವಂ ಮರೆದಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಮರೆದಿರ್ದನಂ ಸತಿಯರಂದು ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು
ಬೆರಗಾಗಿ ಸೋಲ್ತು ಪೊಸರೂಪಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ಇರ್ಬರುಂ ಸೋಲ್ತರೊರ್ಬಂ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂಗೆ
ಒರ್ಬನಾ ಇರ್ಬರಿಗೆ ಸೋಲ್ತನಾ ಪೊತ್ತಿಂಗೆ
ಸೋಲ್ತೆಲ್ಲರುಂ ಹೂವನಂತಂತೆ ಕುಯ್ದಲ್ಲಿ
ಸೋಲ್ತ ನೇಹಂಗಳಿಂ ತಿರಿಗಿ ಬರುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಗಿರಿಜೆಯುಂ ಚಂದ್ರಧರನುಂ ಕಂಡು ನಸುನಗುತೆ
ಹರುಷರಾಗುತ್ತರಿದು ಕಾರಣ್ಯದಿಂ ಮಿಗುತೆ
ನಿಮ್ಮಯ ಮನೋರಥಂಗಳನೀವೆವಾವೆಂದು

ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರುಂ ಪೋಗಿ ಮರ್ತ್ಯದೊಳು ಸಲೆ ಸಂದು
ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳಂ ಸವಿಗಂಡು ಬರ್ಪುದೆನೆ
ಸಕಳ ಸುಖಸಾರಮಂ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಬರ್ಪುದೆನೆ
ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ ಬಿನ್ನಪಂ ದೇವ
ಆಳ್ದ ಅವಧಾರೆನ್ನ ಗುರುವೆ ದೇವರದೇವ
ನರಲೋಕದೊಳು ಪುಟ್ಟೆ ಅರಿದು ಬಳಿಕಿಲ್ಲಿರವು
ನರನಾದ ಬಳಿಕವೆತ್ತಣದು ಇತ್ತಣ ಬರವು
ಮಿಗೆ ಪೊಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನಾಂ ದೇವ
ಬಗೆಯೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ದೂರವೆಪ್ಪಂ ದೇವ
ಕಾಮದಬ್ಬರವಲ್ಲಿ ಕೋಪದುಬ್ಬರವಲ್ಲಿ
ಏಮಾತೊ ಲೋಭ ಮೋಹಂಗಳೂಳಿಗವಲ್ಲಿ
ಮದದ ಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರದ ಮಯವಲ್ಲಿ
ಅದಿರದ ಮಹಾದೋಷ ವೇಷಭೀಕರವಲ್ಲಿ
ಎಂತು ಪುಟ್ಟುವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುತಿರೆ
ಕಂತು ಮದಹರನೆಂದನಗಜೆ ಮುಯ್ಯಾನುತಿರೆ
ಪೋಗು ಮರ್ತ್ಯದೊಳು ಪುಟ್ಟಂಜಲೇಕೆಲೆ ಮಗನೆ
ರಾಗದಿಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರ್ಪೆನಾನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಮಾಡಿತೆಲ್ಲಂ ಪೂಜೆಯಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಪೆಂ
ಹಾಡಿತೆಲ್ಲಂ ಸ್ತುತಿಗಳಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಪೆಂ
ನಿನ್ನ ಸುಖವೇ ಸುಖಂ ನಿನ್ನ ನಲಿವೇ ನಲಿವು
ನಿನ್ನರ್ತಿಯೇ ಅರ್ತಿ ನಿನ್ನ ಬಲವೇ ಬಲವು
ಆಗಿರ್ಪೆನೊಡನೊಡನೆ ಬರ್ಪೆ ನಾನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಹೋಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದಿರದೆ ಬರ್ಪುದು ಮಗನೆ

ಎಂದು ಬೆಸಸಲು ದೇವ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿನ್ನಪಂ
ತಂದೆ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ಕಿಂಕರನ ಬಿನ್ನಪಂ
ಎನಿತುದಿನವಿರ್ಪೆ ನಾನೆಂದು ಬರ್ಪೆಂ ದೇವ
ಎನಗೆ ಬರ್ಪುದಕೆ ಕುರುಹೆಂತು ಹೇಳೆಲೆ ದೇವ
ಎನಲು ಕೇಳೆಲೆ ಮಗನೆ ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು
ಘನಮಹಿಮೆ ಚೇರಮನ ಪುರದ ಕೆಲದೊಳಗೊಂದು
ತಿರುವಂಜಕಳದೇವರೆಂದೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಇರುತಿರ್ಪೆವಲ್ಲಿ ನಾವೊಲಿದತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂ
ಅಲ್ಲಿ ಮುನ್ನವೆ ಪುಗದೆಯೆಲ್ಲ ಭೋಗಂಗಳಂ

ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ತೀರ್ಚಿ ಸುಖದ ಸಂದಣಿಗಳಂ
ಬಳಿಕ ಬಂದಲ್ಲಿ ಪುಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಪೆವಯ್ಯ
ತಿಳಿವೊಡೆದು ಬರ್ಪ ಪರಿಯೆಲೆ ಮಗನೆ ಹೋಗಯ್ಯ
ನಂಬಿ ಹೋಗೆಂದು ದೇವಂ ನುಡಿದ ಮಾತಿಂಗೆ
ನಂಬಿಯೆಂಬಾ ನಾಮವಾದುದದು ಮುಂದಿಂಗೆ
ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳುತಂ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ ದೇವ
ನಂಬಿದೆಂ ನಂಬಿದೆಂ ನಂಬಿದೆನೆಲೇ ದೇವ

ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಂದಂ ಚೋಳದೇಶಕ್ಕೆ
ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಭಕ್ತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ
ಬರಲು ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರದೊಂದು ಪಟ್ಟಣಂ
ತಿರುನಾವಲೂರೆಂಬುದದು ಪೊಗಳ್ವಡಿಟ್ಟಣಂ
ಅದರೊಳಗೆ ಶಿವನ ನೆಚ್ಚಿನ ಜೆಡೆಯನೈನಾರ
ಸುದತಿಯೆಂದೆನಿಪ ಯಸ್ಸ್ಯಗ್ನಾನಿದೇವಿಯರ
ಬಸುರೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕನಾ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ ನೋಡ
ಶಶಿಮುಖಿಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂ ತೋರಿದುದು ನೋಡ
ಸುರುಚಿರನಿಧಾನವೊಳಗಿಪ್ಪ ವಸುಮತಿಯಂತೆ
ವರ ಫಳವನೊಳಕೊಂಡ ಸುರಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ
ಅಮೃತಕಳೆ ತೀವಿರ್ಪ ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ
ಅಮಮ ಮೆರೆವುತಲಿರ್ದಳಿಂತು ಮೆರೆಯಲು ಮುಂತೆ
ನವಮಾಸವಾಗುತಿರೆ ಪೊರಮಡಲ್ಕನುವಾಗಿ
ಶಿವನ ಶಿಶು ಮರ್ತ್ಯಮಂ ನೋಡಲು[ದ್ಯ]ತನಾಗಿ
ಶಶಿಕಳೆಯ ಬಸುರಿಂದೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳೊಗೆವಂತೆ
ಎಸೆವ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಂದೆಯಮೃತಮುದಯಿಸುವಂತೆ
ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯ ಸೊಬಗು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡೊಗೆವಂತೆ
ಭವನ ನೇಹದ ಕಾಹು ರೂಹುಗೊಂಡೊಗೆವಂತೆ
ಉದಯವಾದಂ ಶಿವನ ಸೌಂದರಾಧಿಪನಂದು
ಉದಯವಾದಂ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಭೂಷಣನಂದ
ಆಗಳಾತಂಗೆ ಶಿವಜಾತಕರ್ಮಂ ಮಾಡಿ
ಭೋಗಕುಳಧಾಮಂಗೆ ನಾಮಕರಣಂ ಮಾಡಿ
ನಂಬಿ ಬಂದವನಾಗಿ ನಂಬಿಯೆಂದೇಯಿಟ್ಟು
ಇಂಬಿನಿಂ ಮಾತೆ ಪಿತರತಿ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಇರುತಮಿರೆ ನಳನಳಿಸಿ ಬಳೆದನಾತಂ ನೋಡ
ಹರಲೀಲೆ ಶಿಶುವಾಗಿ ಬಳೆವಂದದಿಂ ನೋಡ

ಶಿವನ ಭೋಗಂ ರಾಗದಿಂದೆ ಬಳೆವಂದದಿಂ
ಭವನ ಭಾಗ್ಯಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಬಳೆವಂದದಿಂ
ಇಂತು ಬಳೆವುತ್ತಿರ್ದನೀಶ್ವರನ ಬೆಸದೊಳಂ
ಸಂತತಂ ಬೆಳಗುತಂ ತಿರುನಾವಲೂರೊಳಂ ೧೨೦

ಸ್ಥಲ ೨

ಶಿವಹಸ್ತೋದ್ಭೂತಕದಂ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯೊಳೀ ಮರ್ತ್ಯದೊಳ್ಪುಟ್ಟನಿಂದಂ
ಶಿವಭಕ್ತ್ಯಾನಂದಕಂದಂ ಶಿವಪದಕಮಳೋನ್ಮೀಲನಾಸಕ್ತಭೃಂಗಂ
ಶಿವಸಂಗಧ್ಯಾನಚಿತ್ತಂ ಶಿವಶರಣಲತಾಪುಷ್ಪವೃಂದಾಯಮಾನಂ
ಶಿವಸೌಖ್ಯಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಶಿಶುವೆನೆ ನೆಗಳ್ದಂ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕಂದಂ ॥

ಇಂತು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಶಿಶುವೇಷದೊಳು ನಳನಳಿಸಿ ತೊಳತೊಳಗಿ ಕಂಡವರ ಕಣ್ಣಮಣಿ, ಎತ್ತಿದರ ಹಸ್ತದಮೃತಫಳಂ, ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮೆಯ್ಯ ಪುಳಕಂ, ಅಪ್ಪಿದರುರದೊಪ್ಪಂ, ಸಾಗಿಸುವರ ಸೋಗಿಲಧನಂ, ಕೈಕೊಂಬವರ ಕಡವರವೆನಿಸಿ ಪರವನಾಚಿ ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯರನಪ್ಪುವ ತೋಳ್ಗಳಿವೆಂಬಂತೆ ತೋಳಾಡಿಸುತ್ತಂ, ಮುಂದೆ ಶಿವನೊಡನಾಡುವ ಜಗಳಂ ಪುಸಿಜಗಳವೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ತೊದಳ್ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿವುತ್ತಂ, ದೇವನಂ ತನಗೆ ಕುಂಟಣಿಮಾಡಿ ನಡೆಯಿಸುವ ಪರಿಯೀ ಪರಿಯೆಂಬುದಂ ತೋರುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುತ್ತಂ, ಪುಟ್ಟಿಸಿದರ್ ತಾವೆಂದು ಒಸೆದು ಮುದ್ದಾಡಿಸುವ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನಗುವಂತೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತ್ತಂ, ದೇವ, ಸಂಸಾರ ನೆರೆ ಪುಗದ ಮುನ್ನ ನೀನೆಂದು ಬಂದೆನ್ನಂ ತೊತ್ತುಗೊಂಬೆಯೆಂಬುಮ್ಮಳಿಕೆಯಿಂದಳು ವಂದದಿಂದೊಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಿಯಳುತ್ತಂ,

ಈ ತೆರದೊಳೊಂದೆರಡು ಮೂರುನಾಲ್ಕಯ್ದಾರೇಳುಂಟು ವತ್ಸರಂಬರಂ ನೆರೆದು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಕೆಲದ ಕೇರಿಯ ಸಾರೆಯ ಸಕ್ಕಜದ ಮಕ್ಕಳೊಡನೊಡನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ನಲಿನಲಿದು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲೊಂದುದಿನಂ ತನ್ನೊಡನೆಯ ಮನ್ನಣೆಯ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದೊಂದು ಮರದ ಬಂಡಿಯಂ ಮಾಡಿ ತಂಡತಂಡದೊಳ್ನಲಿ ನಲಿದು ಮುಂದೆ ಬಂದತಿರಥನಪ್ಪ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನೀನರಸು ನಾವೆಲ್ಲಂ ಪರಿವಾರವೆಂದಲ್ಲಿಯ ಬಲ್ಲಿದ ಬೆವಹಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು ಕೆಲಂಬರು ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ಕೆಲಂಬರು ಬಂಡಿಯ ಮುಂಕಣಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಪುರದ ತಿರುವೀದಿಯೊಳು ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳ,

ಆ ಪಟ್ಟಣದ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ಪಟ್ಟದಾನೆ ಸಂಚಿತ, ತಿಲಕಿತ, ಆರ್ದ್ರಕಪೋಳಿತ, ಅತಿವರ್ತಿತ, ಅಧೋನಿಬಂಧಿನಿ, ಕ್ರೋಧಿನಿ, ಗಂಧಚಾರಿಣಿಯೆಂಬ ಸಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯ ಮದದಿಂ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಮಾವಂತರಂ ಮುರಿದಿಕ್ಕುತ್ತಂ ಅರೆಕಾರರನರೆದು ಸಣ್ಣಿಸುತ್ತಂ ಮಂದಿಯಂ ಮುಂದುಗೆಡಿಸುತ್ತಂ ನೆರವಿಯಂ ಪರಿದೋಡಿಸುತ್ತಂ ಸಿಕ್ಕಿದರಂ ಸೀಳ್ದು ಬಿಸುಡುತ್ತಂ ಘುಳುಘುಳಿಸಿ ಬರ್ಪ ಮತ್ತಗಜಮಂ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಬಂಡಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಂ ಝಲ್ಲನೆ ಚಲ್ಲಿಪೋಗೆ ಸಿಂಹದ ಮರಿಯಂತೆ ಕಿರುವಂಡಿಯೊಳಿರ್ದ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆ ಮಿಕ್ಕು ಮೀರಿ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನೀಂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವಂದೈರಾವತವೀ ತೆರದಿಂ ಬರ್ಪುದೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ

ಬಂಡಿಯಂ ಬಲವಂದು ಕಾಲ್ಗೆರಗಿ ಮೇಲ್ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಹೆರಮೆಟ್ಟಿ ಸರ್ರನೆ ತಿರಿಗಿ ಪೋಗಲಲ್ಲಿಯ ಮಾವಂತರುಂ ಆರೆಕಾರರುಂ ನೆರೆದ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಂ ಪರಿದು ಬಂದು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಬಂಡಿಯೊಳಿರ್ದ ನಿಸ್ಸೀಮನಂ ಕಂಡಿದಾವ ಕಾರಣಿಕನೋ, ಇದಾವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬೀಜವೋಇದಾವ ಪುಣ್ಯದಂಕುರವೋ, ಇದಾವ ಸತ್ಯದ ಮುಗುಳೋ, ಇದಾವ ನಿತ್ಯದ ಫಳವೋ, ಇದಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳೆಯೋ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲಲ್ಲಿಯೊರ್ಬ ನೆರೆದ ನೆರವಿಯೊಳ್ಪರಿದುಬಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಕುಟವರ್ಧನರ ಮಂತಣದ ನಡುವೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ಕೆಯ್ಯಂ ಮುಗಿದು ದೇವದೇವ, ಇಂದಿಂದೀಗಳೀಗ ಪುರದ ತಿರುವೀದಿಯೊಳೇನಂ ಬಿನ್ನವಿಪೆನ ದೊಂದಾಶ್ಚರ್ಯವದೊಂದು ಕೌತುಕವದೊಂದು ವಿಪರೀತಂ ಚಿತ್ತೈಸು – ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದಾನೆ ಸಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯ ಮದದಿಂ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ತಿರುವೀದಿಯೊಳುರವಣಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲೊಂದು ಕಿರುವಂಡಿಯೊಳೊರ್ವ ಶಿಶುವಂ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಂ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಪೋಗಲಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತಗಜಂ ಪರಿತಂದು ಬಲವಂದು ನಿಂದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಹೋದುದೆನಲಾ ಮಾತಿಂ ಮುನ್ನಿರ್ದ ಪರಿಯಲೆರ್ದು ಕೈವಿಡಿದು ಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳೊಡನೆ ಬರ್ಪ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಚಿವರ ರಾಜಪುತ್ರರ ಸಾಮಂತರ ಸಲುಗೆಯಾಳ್ಗಳ ರಾಯ ರಾವುತರ ಸಂದಣಿಯೊಳೆತ್ತಿದ ತಳೆಯ, ಮುತ್ತುವ ಕೈವಾರಿಗಳ ಕೋಳಾಹಳದಿಂ ನಡೆತಂದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿದ ನೆರವಿಯನೆಬ್ಬಟ್ಟಿ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಬಂದು ನಿಂದು ನೋಡುವಾಗಳು – ನಕ್ಷತ್ರಗಣಂಗಳ ನಡುವಣ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತಿರ್ದ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಕಂಡಿದಾರ ಮಗನಿದಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದಾರ ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜವಿದಾರ ಚೆಲುವಿನಂಕುರವೆಂದು ಮೂಗಿನೊಳ್ ಕೈಯಿಟ್ಟು ತಲೆದೂಗಿ ಬೆರಗಾಗಿ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಬೆಸಗೊಳುತಿರಲಿತ್ತಲೆಳಲ್ವ ಜಡೆಯಿಂದಿಳಿವ ಕಣ್ಣೀರಿಂದರತ ವಿಭೂತಿಯ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರದಿಂದರೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೈಯಿಂಡೆಯಿಂ ಸಡಿಲ್ವ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಮಾಲೆಯಿಂ ಕಳಲ್ವುಡಿಗೆಯಿಂ ಮಗನೆ ಮಗನೆ ನಂಬಿ ನಂಬಿ ಪಟ್ಟದಾನೆಗೆ ಪಡಿಸಣವಾದ್ಯೆಯೆಂದು ಜಡೆಯನಾಯ ನಾರುಂ ಯಸೃಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರುಂ ಪಳವಿಸಿ ಪಲುಂಬುತಂ ಪರಿತಂದು ಬಂಡಿಯೊಳು ಬರ್ದುಂಕಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಮಗನಂ ಕಂಡೆತ್ತಿ ತಳ್ಕೈಸಿ ಕಣ್ಬಂದಂತೆ ಉಸುರ್ಬಂದಂತೆ ಹರಣದಳಲುಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿಡಿಲು ಸೋಂಕಿ ಬರ್ದುಂಕಿದ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳೆ, ರಾಹು ಮುಟ್ಟಿ ಬರ್ದುಂಕಿದ ಚಂದ್ರಕಳೆಯೆ, ಮಹಾಕಂಟಕಂ ತಪ್ಪಿದ ಮಹಿಮನೆ ಎಂದು ಕೊಂಡುಕೊನೆವುತ್ತಿರ್ಪ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳಂ ಕಂಡು, ಕಂಡ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಂ ಗುಳುಗುಳನೆ ಕಣ್ಣೀರಂ ತುಂಬಿ ಮರುಗುತ್ತಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ ತಮಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರ್ಪುದರಿಂ ಪುತ್ರಾರ್ಥಿಯಿಂದಿಂತೆಂದರೆಲೆ ಜಡೆಯ ನಾಯನಾರರೆ ಕೇಳಿರೀತಂಗೊಂದಪಾಯಂ ಬಂದು ಪುಣ್ಯದಿಂ ತಪ್ಪಿತೆಂಬ ಮಾತನರಿಯದಾಡಿದಿರಿ, ಈತಂ ನಿಮ್ಮ ಮಗನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆವುದೀ ಬಾಲಕಂ ಭೂಪಾಲಕರ ಕೈಮುಗಿಸಿ ಬರ್ದುಂಕುವಧಿಗತ ಪರಮಾರ್ಥನಪ್ಪತ್ಯಂತ ಕಾರಣಿಕ ನಿಮ್ಮ ವಶವಲ್ಲಾಗಿ ಈತನಂ ಸಾಗಿಸುವ ತೆರನೀ ತೆರನಲ್ಲಂ ಹಂಸೆಯ ತುಪ್ಪುಳ ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ದಿವ್ಯಾನ್ನ ದಿವ್ಯಫಳ ದಿವ್ಯಾಮೃತರಸಂಗಳನೂಡಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಕಣ್ಣೊಳು ಮುದ್ದಾಡಿ ಮನದ ಮುಗ್ಗುಲೊಳಿರಿಸಿ ಚಿತ್ತದೊಳಚ್ಚೊತ್ತಿ ಜೀವದೊಡನೋವಿ ಇಂತು ಸುಕುಮಾರನಾಗಿ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಬಾನಂದಕಂದನೆತ್ತಾನುಮೊಂದು ಕಾರಣದಿಂ ನಿಮ್ಮುದರದೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ನೀವಿಕ್ಕುವ ಕೀರೆಗಂ ಬರಗಿನೋಗರಕ್ಕಂ ಪುಟ್ಟಿದವನಲ್ಲ; ಈತಂ ಮುಂದೇನಾಗಲಿರ್ದಪನೆಂದರಿಯಲು ಬಾರದೀ ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜವನೆನಗೆ

ಕೊಟ್ಟಡೆ ನಿಮ್ಮ ಬಡತನಂ ತೀರ್ವುದೆನ್ನ ಮನೋರಥವಪ್ಪುದೆಂದುಳ್ಳುದಂ ನುಡಿದು ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ಕೈಯಂ ಪಿಡಿದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ವುದುಂ,

ಜಡೆಯನಾಯನಾರುಂ ತಮ್ಮ ವಧುವಪ್ಪ ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ ಮೊಗವಂ ನೋಡಿ, ಅರಸು ತಾನೆ ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತಿರ್ದಪನವರೆಂದಂತೀ ಪುತ್ರಂ ಕಾರಣಪುತ್ರನಾಗಿರ್ದಪಂ ನಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಡಂಗುವನಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರೆಂದಡೆಯುಂ ನಾವೆಂದಡೆಯುಂ ಬೇರಿಲ್ಲಂ ಕೊಡುವುದೆ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಿಯಾದಡೆಯುಂ ಪುತ್ರಂ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪುದೆ ಸಾಲ್ಗುಮೆಂದಿರ್ಬರುಮೊಡಂಬಟ್ಟು, ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಪರೀಕ್ಷಕನ ಕೈಯೊಳನರ್ಘ್ಯರತ್ನಮಂ ಕೊಡುವಂತೆ ವಸಂತನ ಕೈಯೊಳು ಕಲ್ಪತರುವಿನ ಸಸಿಯಂ ಕೈಲೆಡೆಗೊಡುವಂತೆ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ಕೈಯೊಳು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಕುಡಲೊಡಂ ನೆನೆವ ಬಯಕೆ ಮನವಾದಂತೆ, ನೋಡುವ ರೂಪು ಕಣ್ಣಾದಂತೆ ಸರ್ವಸಂತಸಮಂ ತಳೆದು ತನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವನಪ್ಪುವಂತೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ತುಡಿಸಿ ಪಟ್ಟದಾನೆಯುಂ ತರಿಸಿ, ನೀಲಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಲಾರ್ಕನುದಯಿಸುವಂತೆ ಪೂರ್ವಾಸನದೊಳು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಪಶ್ಚಿಮಾಸನದೊಳು ತಾನವತರಿಸಿ, ಪುರದೊಳು ಕೂಡೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸಿರೆ ಮೃದುಮೃದಂಗ ನಿಸ್ಸಾಳ ಭೇರಿ ಶಂಖ ಕಹಳೆಗಳ ಬಹಳ ಧ್ವನಿಯುಣ್ಮೆ ಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥ ಪದಾತಿ ಬಲವೆರಸು ವೀಥಿವೀಥಿಗಳೊಳು ಕೂಡೆ ಮೆರೆದು ಪುತ್ರೋತ್ಸಹವಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಣಿಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಕುಮಾರನಂ ತೊಡೆಯನೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಜರಾಣೀವಾಸಮಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ತನ್ನರಸಿಯ ಕೈಯೊಳು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಕೊಟ್ಟು – ಪ್ರಸೂತ ಭಾವಮನುಂಟುಮಾಡಿ ಜಾತಕರ್ಮವಂ ನೆನೆದು ತೀರ್ಚಿ ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವನಪ್ಪುದರಿಂ ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಜಡೆಯ ನಾಯನಾರ್ಗಂ ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರಿಗಂ ಸಂತಸದೊಳುಡಕೊಟ್ಟು, ಸಕಲಾಭರಣಂಗಳಂ ತೊಡಕೊಟ್ಟು, ಮನೆ ತುಂಬಿದ ಪೊನ್ನಂ ಪೊಯ್ದು, ಮನಂ ತೀವಿದ ಪರಿಣಾಮತೆಯಂ ಕೊಟ್ಟವರಂ ಕಳುಪಿ, ಕುಮಾರನಂ ಕಣ್ತೀವಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ತೆಗೆದಪ್ಪಿಯಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಸವಿಗಳ ಮಾಡಿ, ಸುಕುಮಾರತೆಯನುಡಿಸಿ ಕಾಂತಿಗಳಂ ತೊಡಿಸಿ, ಪರಿಮಳಮಂ ಸೂಡಿಸಿ, ನೇಹಮಂ ಕಾಪಿಟ್ಟು, ನೆನಹಿನೊಳಚ್ಚೊತ್ತಿ, ಮನದೊಳು ತೂಪಿಜೆದು, ಚೆಲುವಂ ಸಲಹುವಂತೆ, ಸುಮುಹೂರ್ತಮಂ ಸಾಗಿಸುವಂತೆ ಒಲವಂ ಬಲಿವಂತೆ, ಗುಣಮಂ ಘನಮಾಳ್ಪಂತೆ, ಶಾಂತಿಯಂ ಕಾಂತಿಯಿಡುವಂತೆ, ಬೆಳಗಂ ಬೆಳಸುವಂತೆ, ಭಕ್ತಿಯನೊಪ್ಪವಿಡುವಂತೆ, ಜೀವನಮೋವುವಂತೆ ಅಂದಂದಿಗೆ ಮೋಹಂ ಮೂವಡಿಸಿ ಸಲಹುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ–

ಸ್ಥಲ ೩

ಇಳೆಯೊಳಗಿಂತು ಬಾಲರವಿಯಂತೆ ಸುಧಾರ್ಣವದಂತೆ ಪುಣ್ಯದಂ
ತೆಳವೆರೆಯಂತೆ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿಂಪನೀವುತಂ
ತೊಳತೊಳಗುತ್ತವೆಯ್ದೆ ಕಳೆಯೇರುತಲೊಪ್ಪುತೆ ಸೌಂದರಾಧಿಪಂ
ಬಳೆದನತರ್ಕ್ಯರೂಪು ನಯನಕ್ಕಿನಿದಂ ಕರೆಯಲ್ ನಿರಂತರಂ ॥

ಶ್ರೀ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿಂತಿಂತು ಮೆರೆವುತ್ತಮಿರೆ
ಏನೆಂಬೆನುತ್ಕಟದ ಜವ್ವನಂ ಬರುತುಮಿರೆ
ಹೆದರಿದಂ ತನಗಂಜಿ ಮಕರಕೇತನನಲ್ಲಿ
ಉದಯವಾಗುತ್ತಿರ್ದುದಿತ್ತ ಯೌವನವಿಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯಂ ಸಡಿಲಲಲ್ಲಿ ಕಾಮನ ಕಯ್ಯ
ಬಿಲ್ಲಾಗಳೇ ಸಡಿಲದಿರದಿನ್ನಿದೇಕಯ್ಯ
ಎನುತೆ ಮದನಂ ಪೋಗಿ ಪರವೆಯರ ಮಱೆವೊಗಲು
ವಿನುತ ಲಾವಣ್ಯವಿತ್ತಲು ತನುವಿನೊಳು ಮಿಗಲು
ಸೊಗಯಿಸಲು ತೊಡಗಿತ್ತು ಪರಿಮಳಂ ನಾಸಿಕಕೆ
ಬಗೆಗೊಳಿಸತೊಡಗಿತ್ತು ಮಿಗೆ ರೂಪು ಲೋಚನಕೆ
ರಸನಿನಾದದ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿಗಳೆಡೆಯಾಡುತಿರೆ
ಪೊಸ ವೀಳೆಯದ ಸುಖಕೆ ರಸನೆಯೆಳಸುತ್ತಮಿರೆ
ರಮಣಿಯರ ಸೋಂಕನಂಗಂ ಬಯಸಿ ಕೆತ್ತುತಿರೆ
ಕಮನೀಯ ಭೋಗಮಂ ಮನವೆಳಸಿ ನೆನೆವುತಿರೆ
ಇಂತು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂ ಸಂದಣಿಸಿ ಕಣ್ದೆರೆಯೆ
ಸಂತತಂ ನವಯೌವನಕ್ಕೆ ರತಿ ಬಾಯೊರೆಯೆ
ಚಂದ್ರಂಗೆ ಸಕಳ ಕಳೆಗಳು ನೆರೆವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಅಂದು ಹದಿನಾರು ಹರೆಯಮದಾಗಲರ್ತಿಯಿಂ
ನೋಡಿ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರು ಕಂಡು ಮಝಭಾಪು
ನೋಡಬಾರದು ನಮ್ಮ ವಶವಲ್ಲವೀ ರೂಪು
ಈ ಕಾಂತಿಯೀ ತನುಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ವಿಸ್ಮಯಂ
ಈ ಕಂಗಳೀ ಸುಕರವೀ ಯೌವನೋದಯಂ
ಮಾನವರ್ಗಿಲ್ಲ ದೇವರ್ಕಳ ಚರಿತ್ರವಿದು
ಏನೆಂಬೆನೀ ಧರೆಗೆ ನೋಳ್ಪಡೆ ವಿಚಿತ್ರವಿದು
ಪುಣ್ಯದಿಂ ಸಾರಿತ್ತು ನಮಗಚಲಸಂಪದಂ
ಗಣ್ಯವೇ ಈತಂಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯಸಂಪದಂ
ಎನುತೆ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದ
ಘನ ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ಬಲ್ಲರ್ಗಳಂ ಕ್ಷಣದ
ಲಲ್ಲಿ ಕರಸುತ್ತವರ್ಬರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ
ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರವಂಗಳಂ ಗೆಲಿದಿರ್ದ ಚೆಣ್ಣನಂ
ಮುಂದಿಟ್ಟು ತಾನೇ ಶ್ರವಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲು
ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಸುಗತಿ ಪೊಸತನೀವುತ್ತಿರಲು
ಆಚಾರ್ಯನರಿಯದಭ್ಯಾಸವೊದಗುತ್ತಿರಲು

ಲೋಚನಕೆ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಗಾರೆಂದರಿಯದಿರಲು
ಕಲಿಸುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನ ಗತಿಗಳಿದಿರ್ವರುತಿರಲು
ಕಲಿಸುವ ಸಮರ್ಥ ಗುರು ಕೈಮರೆದು ನಿಂದಿರಲು
ಪಯದ ಗತಿ ಶಿವನ ನಾಟ್ಯದ ಗತಿಗೆ ಸಲುತಿರಲು
ನಯದ ಭಾರಣೆ ಚಮತ್ಕಾರದೊಳು ಮಿಗುತಿರಲು
ನೋಡಿ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರು ಚತುರ್ಭುಜನಾಗಿ
ಬೇಡಿದುದನಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಂಗಿತ್ತು ಸೈತಾಗಿ
ಒಪ್ಪುವ ಕುಮಾರಂಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾತನಂ ನೇಹಂಗಳಿಂ ಮುತ್ತಿ
ಇಂತು ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವಾಗಲ್ಕನಂತರಂ
ಮುಂತೆ ತುರಗಾರೋಹಣಂ ಕಲಿಸಿ ವಿಸ್ತರಂ
ಮತ್ತಂ ಗಜಾರೋಹಣಾದ್ಯಖಿಳ ವಿದ್ಯೆಯಂ
ಪುತ್ರಂಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯಂ
ಮಾಡಿಸಲು ನೋಡಬಾರದ ತೆರದೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆ
ನೋಡ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ನೆರೆ ಮೆರೆವುತಿರೆ
ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನಮಂ ಕಲಿಸಿ ವಿಸ್ತರದಿಂದ
ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯ ತಮಗೆ ತೋರ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದ
ಸಕಳ ವಿದ್ಯಾಚಾರ್ಯನೆನಿಸಿ ಮೆರೆವುತ್ತಿರಲು
ಅಕಳಂಕಚಾರಿತ್ರನೊಪ್ಪಿ ಮೆರೆವುತ್ತಿರಲು

ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನೊಲಿದು ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಂ ನೃಪತಿ
ವರ್ಧನಪ್ರಭು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗಿಳಾಧಿಪತಿ
ತುರಗಮಂ ಕರಿಗಳಂ ಭಂಡಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಿನ ವಿಳಾಸಿನಿಯರಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮಂತ್ರಿಯಂ ಮೆರೆವ ತುಂಬುರನೆಂಬನಂ ಕೊಟ್ಟು
ಪಿಂತೆ ತನ್ನೊಡನಿರ್ದ ಮಿತ್ರಕುಲಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮಲ್ಲಮೇಷಾದಿ ಯುದ್ಧಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಕುಕ್ಕುಟಾಹವವ ನೋಡುತಂ
ಕುಂಜರವನೇರಿ ಕೈಮಿಕ್ಕೆಸೆವುತಾರುತಂ
ರಂಜಿಸುವ ಮಹಿಷಯುದ್ಧಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ
ಕರಿತುರಗವೈಹಾಳಿಯೊಳು ಬೆರಸಿ ಬೆಳೆವುತಂ
ಸ್ಮರನ ಸರಳಂ ನೋಟದಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಕೆದರುತಂ
ಗೀತವಾದ್ಯಂ ನೃತ್ಯರಸದೊಳೋಲಾಡುತಂ

ನೂತನೋದ್ಧತ ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯಾನುತಂ
ಕೊಡೆ ಹೀಲಿದಳೆಯಣುಕುಗಳ ನಡುವೆ ಮೆರೆವುತಂ
ನುಡಿವ ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾಗ್ಮಿಗಳನುಪಚರಿಸುತಂ
ಇಕ್ಕೆಲದ ಚಮರಿ ಸೀಗುರಿಯಿಂದೆ ಮೆರೆವುತಂ
ಮಿಕ್ಕು ತುತಿಸುವ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕರೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ಪುರನಾರಿಯರ ಕಣ್ಣುಮನಗಳಂ ತುಳಿವುತಂ
ಅರಸ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ಮನವನೆಳೆವುತಂ
ಬಂದು ಪುರಮಂ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದೊಳಂ ಪೊಕ್ಕು
ಇಂದ್ರನ ವಿಳಾಸಮುಮನೇಳಿಸುತೆ ಮನಮಿಕ್ಕು
ಮಣಿಕನಕರಚಿತಮಂಡಿತಸಭಾನಿಳಯದೊಳು
ಅಣಿಯರದ ರಾಜಪುತ್ರಪ್ರಭಾವಳಯದೊಳು
ಹೊನ್ನರನ್ನದೊಳೆಸೆವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ
ಉನ್ನತಾಸನವಿತ್ತನಬಲಾಜನಂ ಸೋಲೆ
ಕುಸುಮವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿಪ್ಪ ಚೈತ್ರನ ತೆರದೆ
ಎಸೆವ ಸುರಭೂರುಹದ ನೆಳಲ ಚಂದ್ರನ ತೆರದೆ
ಸಕಳ ಸೌಂದರಿಯಮುಮನೊಳಕೊಂಡ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಸಕಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಸೌಂದರನ ಯೌವನಮುಮಂ ಕಂಡು
ಒಳ್ಳಿತೆನೆ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರು ಮನಂಗೊಂಡು
ರೂಪು ಯೌವನದಿಂದೆ ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುತ್ತುಮಿದೆ
ರೂಪಿಂದೆ ಯೌವನಂ ಮೀರಿ ದಳವೇರುತಿದೆ
ನೋಟ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಕೆಲಸೂಸಿ ಪರಿವುತ್ತಮಿದೆ
ಕೂಟದನುವಿಂಗೆ ತನು ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಕೆತ್ತುತಿದೆ
ಇನ್ನಿರಿಸಲಾಗದೀತನನೀ ತೆರದೊಳೆಂದು
ತನ್ನ ಮನದೊಳು ನೆನೆದನಾನಂದದಿಂದಂದು
ಮಿಕ್ಕು ಮೀಸಲು ಯೌವನಂ ಸೂಸುವಲ್ಲಿಂದೆ
ತಕ್ಕ ಸತ್ಕುಲಜ ವನಿತೆಯನೊರ್ವಳುಮನಿಂದೆ
ತರ್ಪೆನೆನ್ನಯ ಕುಮಾರಂ ಸುಖದೊಳರ್ಕೆಂದು
ಒಪ್ಪುವ ವಿವಾಹಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನಾನಿನ್ನೆಂದು
ಅಂತಃಪುರಕೆ ಬಂದು ತನ್ನಿನಿಯಳಂ ಕೇಳ್ದು
ಚಿಂತಿಸಿದನೊಂದು ಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ತಾಳ್ದು
ಸಮಗುಣಿಯನಭಿಮಾನಿಯಂ ಸುಖಾಕಾರೆಯಂ
ಸಮ ಯೌವನದ ಪುಣ್ಯ ಪೂರೆಯಂ ಧೀರೆಯಂ

ನೆನವುತಿರ್ದಂ ಸತ್ಕುಲಾಚಾರಶೀಲೆಯಂ
ನೆನೆವುತಿರ್ದಂ ಸ್ಮರನ ಕೊರಳ ಹೂಮಾಲೆಯಂ ೧೦೦
ಇತ್ತಲಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ
ಬಿತ್ತರಿಪ ಕನಕಮಣಿ ಭದ್ರಾಸನದ ಮೇಲೆ
ಸಕಲ ನೃಪರಾಜಪುತ್ರರ ನಡುವೆಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಸುಕುಮಾರರಾಯ ಗಜಸಿಂಹಸಮನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹರನ ತನಯಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ಕುಮಾರನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೧೦೬-೨೨೬

ಸ್ಥಳ ೪

ಉದಯಗಿರೀಂದ್ರಮಧ್ಯದೊಳನೂನಸಹಸ್ರಕರಂಗಳಿಂದಲ
ಭ್ಯುದಯವನುಂಟುಮಾಡಲೊಗೆದಿರ್ದ ದಿವಾಕರನಂತೆ ಸಿಂಹಪೀ
ಠದೊಳೆಸೆದಿರ್ದು ಧಾರುಣಿಗೆ ಚೋದ್ಯಮನಾಗಿಪ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೊ
ಪ್ಪಿದನತಿಕಾರಣಂ ಅಘನಿವಾರಣನೀ ಭವವಾರ್ಧಿತಾರಣಂ ॥

ಇಂತು ಕುಮಾರವಿದ್ರಾವಣಂ ಭದ್ರಾಸನದ ಮೇಲೊಪ್ಪಿ ಕವಿಗಳ ಗಮಕಿಗಳ ವಾದಿಗಳ ವಾಗ್ಮಿಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಂತ್ರಿಗಳ ನಾಯಕರ ಗಾಯಕರ ನರ್ತಕರ ವರ್ತಕರ ನಾಟಕರ ಪಾಠಕರ ಭೂಮಿಪರ ಸಾಮಂತರ ರಾಜಪುತ್ರರ ಮಕುಟವರ್ಧನರ ಮಾವಂತರ ರಾಯರಾವುತರ ಅತಿರಥರ ಮಹಾರಥರ ಅರ್ಧರಥರ ಸಮರಥರ ಫಳಕಕಾರರ ಅರೆಕಾರರ ಸುರಿಗೆಕಾರರ ವೀರಜೋದರ ನಿಯೋಗದರ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ವಿವಿಧ ವಿಸ್ತರದ ನಡುವೆ, ಇಕ್ಕುವ ಸೀಗುರಿಯ ಬೀಸುವ ಚಾಮರದ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಭ್ರಮದಿಂ ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು; ಅಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನಪ್ಪ ಸಕಳಕಳಾಕೋವಿದನಪ್ಪ ತುಂಬುರಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೇರುಂ ಜವ್ವನದುರವಣೆಯುಮಂ ಸ್ವರೂಪಸೌಂದರ್ಯದ ನಳನಳಿಕೆಯುಮಂ ಮನದ ಲಲ್ಲೆಯುಮಂ ವಚನದ ಬರಿಯ ಬಲ್ಪುಮಂ ನೋಟದ ವಕ್ರತೆಯುಮಂ ಮುಖದ ಕಾಮಕಾರ್ಪಣ್ಯಮುಮಂ ದೃಷ್ಟಿಯ ದೈನ್ಯಮುಮನರಿದು ಏನಾನುಮೊಂದು ನೆವಂಬಡೆದೋಲಗದಿಂದೆದ್ದು ಕುಮಾರ ವಿವಾಹಚಿಂತಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಪರಿಮಿತದೊಳಿರ್ದ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಮೈಯುಕ್ಕಿ ನಿಂದು, ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು ತುಂಬುರನಿಂತೆಂದಂ:

ದೇವ, ಸುಕುಮಾರಸಾರ್ವಭೌಮನಪ್ಪ ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯ ಇರವನವಧರಿಪುದು: ದೇವಾ, ಕಲ್ಪಲತೆಯನೆಳಸಿಪ ಸುರುತರುವಿನಂತೆ ರಾತ್ರೆಯ ಬೆಳಗಲಿರ್ದ ಪೂರ್ಣೇಂದುವಿನಂತೆ ದಿವವಂ ಧವಳಿಸಲಿರ್ದ ಸಹಸ್ರಕರನಂತಿರ್ದಪದನಲ್ಲದೆಯುಂ ದೇವದೇವ, ರಾಜಕುಲ ದೀಪಕನ ರೂಪು ಸೌಂದರಿಯಮನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಪೆಂ ! ಎಂತು ಪೊಗಳ್ದಪೆಂ !! ಶಿವಶಿವಾ ಭೀತಿಯಾದಪುದದೊಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರತೇಜಃ ಶಲಾಕೆಯಂತಿರ್ದಪುದಾದಡಂ ಕೇಶಾದಿ ಪಾದಪರಿಯಂತಂ ಬಲ್ಲಂತೆ ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ ಚಿತ್ತೈಸುವುದೆಂತೆಂದಡೆ: ದೇವಾ, ಕಪ್ಪಿನ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಕರುಳ್ಗೊಂಡು ದಟ್ಟಯಿಸಿ ಕವಲಿರಿದ ಕುಂತಳಂ ಗಂಗಾಧರನೊಳು ಪುರುಡಿಸಿ ತೆರೆಮಸಗಿದ ಕಾಳಿಂದೀನದಿಯಂ ಶಿರೋಗ್ರದೊಳುದ್ಧರಿಸಿದಂತಿರ್ದಪುದು.

ದೇವ ಬಾಳಸ್ಥಳದೊಳು ಭರಿತವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಭಸಿತವಳಯಂ ಮೃಡಂ ಮುಡಿಯೊಳು ಧರಿಸಿದಡೆ ತಾಂ ಶಶಿಕಳೆಯಂ ನೊಸಲೊಳಿಟ್ಟಂತಿರ್ದಪುದು. ಮತ್ತಂ ಕರ್ಣದೊಳು ಕೈಕೊಳಿಸಿ ಮೊತ್ತದೊಳೆಳಲ್ದು ಬಿತ್ತರಿಸುವುತ್ತಮದ ಮುತ್ತಿನ ಕಡುಕುಗಳು ಮುಂದೆ ನೀಂ ಭೋಗಿಸುವ ಸಕಳ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬೀಜಭೂತಮಾಗಿರಲ್ಕೆ ಚಂದ್ರಧರನೆಮ್ಮುವಂ ಕಳುಪಿದನೆಂದಿಕ್ಕೆಲದೊಳೇಕಾಂತಮಂ ಪೇಳ್ವ ಪುಣ್ಯದುರುಳಿಗಳಂತಿರ್ದಪುವು. ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ, ದೇವಾ ಬೆಳಗುವ ಬೆಳತಿಗೆಗಂಗಳ ಮೆರೆವ ನಾಸಿಕದ ತೊಳಗುವ ಸುಲಿಪಲ್ಗಳ ವಿಳಾಸವಂ ತಳೆದ ಮುಖಮಂಡಲಂ, ಶಿವಸ್ತೋತ್ರಗೀತಾಮೃತಸಾಕ್ಷರಂ ತೀವಿರ್ಪ ರತ್ನಖಚಿತಮಾಣಿಕ್ಯಕರಂಡಗೆಯಂತಿರ್ದಪುದು. ಮತ್ತಂ ಪೇರುರದೊಳೊಪ್ಪುವ ಹೀರಾವಳಿ ಪದಕಪ್ರಕರಂ ಸರ್ಪಾಭರಣದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರ್ದಪವು. ಹೊದೆದ ಹೊದಕೆ ಗಜಚರ್ಮಂ ಸಪುರ ಬಿಳಿದಾದಂತಿರ್ದಪುದು. ಹಸ್ತಕಟಕಂ ಫಣಿಕಂಕಣದಂತಿರ್ದಪವು. ಉಟ್ಟ ಪಟ್ಟಾವಳಿ ಪುಲಿದೊವಲಂತಿರ್ದಪುದು. ಮತ್ತಂ ಮೃದುಪದತಳದ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆನಗೆ ತನಗೆನುತೆ ನಟ್ಟು ನೋಡುವ ನಾಯಕಿಯರ ದಿಟ್ಟಿಗಳಿಂ ಚರಣತಳಂ ಕಣ್ಬೆತ್ತಂತಿರ್ದಪುದು. ದೇವಾ, ಮೈವೆಳಗಿನ ಕಾಂತಿಯ ಬೆಳಗು ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನದಂತಿರ್ದಪುದು. ಏರುಂಜವ್ವನಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಂದರಳಲಿರ್ದ ಪರಿಮಳದ ಮೊಗ್ಗೆಯಂತಿರ್ದಪುದೀ ಕುಮಾರಂ ಮರ್ತ್ಯನಲ್ಲನೇನಾನುಮೊಂದು ಕಾರಣದಿಂ ಬಂದ ಗಣೇಶ್ವರನಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಂ. ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಭಾಗ್ಯವನೇನನೆಂಬೆನದಂತಿರ್ಕೆ–

ಆಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಬಂದ ಬಿನ್ನಪಂ ಕುಮಾರಂಗೆ ಯೌನೋದಯವಭ್ಯಗ್ರಂ; ಈಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತಪ್ರಸ್ತಾವಂ ವಿವಾಹವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ತುಂಬುರಂಗೆ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಮೆಚ್ಚಿ ಪಸಾಯಮನಿತ್ತೆನ್ನ ಮನಂ ನೆನೆಯಿತ್ತಂ ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆ ನುಡಿಯಿತ್ತಿಂತಿದನರಿಪಿ ಸಂತಸಂ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದಾ ತುಂಬುರಂ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ವರ್ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನಾಲೋಚನಂ ಮಾಡಿ ರಮ್ಮಕುಲಕ್ಕನುಕೂಲಮಾದ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮನೀ ಪಟ್ಟಣಪ್ರಾಂತಪುರದೊಳ್ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಬಪ್ಪುದೆಂದು ಬೆಸಸೆ ಹಸಾದವೆಂದು ತುಂಬುರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೇಳುವವಸರದೊಳೊರ್ಬ ಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಮುಂತೆ ಸೀಂತೊಡೆ, ಎಂತಪ್ಪುದೋಯೆಂದು ತುಂಬುರಂ ಬಂದು ನಾಲ್ಕೆರಡು ಪಟ್ಟಣಮಂ ನೋಡುತ್ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಣದೆ ತಿರುಗಿ ಮಣಮಂದಪುತ್ತೂರೆಂಬ ಪುರಮಂ ಪುಗುತಪ್ಪಾಗಳೊರ್ಬ ಬಾಲಮುಗ್ಧೆ ಹರೆಯಂ ಕಿರಿದು ಯೌವನಂ ಪಿರಿದಾಗಿ ಮುಖವೆಲ್ಲಂ ಕಣ್ಣು, ಬೆನ್ನೆಲ್ಲಂ ಮುಡಿ, ಉರವೆಲ್ಲಂ ಮೊಲೆ, ಹಿಂದೆಲ್ಲಂ ನಿತಂಬಂ, ನಡೆಯೆಲ್ಲಂ ಮೃದು, ನುಡಿಯೆಲ್ಲಂ ಜಾಣು, ನೋಟದೆಲ್ಲಂ ಸುಧೆ, ಚರಿತ್ರವೆಲ್ಲಂ ಕುಲವೆನಿಸಿ ಕೆಲಂಬರ್ಬಾಲೆಯರೊಡನುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಿರ್ದನರ್ಘ್ಯರತ್ನಮಂ ಕಂಡು ಮನದೊಳೆಳಸುತ್ತವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತುಂಬುರಂ ಅವರ ಮಾತೆಪಿತರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನಂ ಕುಲಂ ಸತ್ಕುಲಮಾಗಿ, ರೂಪು ಯೌವನ ವಿಳಾಸಂ ಪಾಸಟಿಯಾಗಿರೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು, ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ಕುಮಾರಂ ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಗೀ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮನೀವುದೆಂದು ಬೇಡಲವರ್ಬೆಳುದಿಂಗಳಿದಿರ್ವಂದ ಚಕೋರಿಗಳಂತೆ, ವಸಂತನಿದಿರ್ವಂದ ಕೋಕಿಲಗಳಂತೆ ಪರಮಾನುರಾಗಂಬಡೆದು ಕೊಟ್ಟೆವೆಂದು ನೆಟ್ಟನೆ ನುಡಿದು ನಿಟ್ಟೈಸಿಪೇಳ್ದುದ್ಸವಂದಾಳ್ದು ತುಂಬುರನುಂ ತಾವುಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮುಹೂರ್ತಿಕನಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಬಂದ ಜೋಯಿಸಂಗಾಸನವನಿತ್ತು ತಾಂಬೂಲಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕುಮಾರಂಗಮೀ ಕನ್ನಿಕೆಗಂ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಮುಹೂರ್ತಮಂ ನೋಡೆಂದು ಪೇಳಲಾತಂ ಗಣನೆಯಿಂ ಗುಣಿಸಿ ನೋಡಲೆಲ್ಲಿಯುಮಾಯಿರ್ಬರಿಗಂ

ಕೂಟಮಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ಮಹಾಕೂಟಕ್ಕೆ ಲಗ್ನಮಾಗಿರಲದಂ ಕಂಡು ನಕ್ಷತ್ರಪಾಠಕಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ಆದುದಕ್ಕೀಲಗ್ನಮಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದಿಂತೆಂದಂ:

ಈ ದಿನಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಮಾಸಾರ್ಧದೊಳೊಂದು ಮಹಾಲಗ್ನವೊಳ್ಳಿತ್ತೆಂದು ಪೇಳ್ದಾತಂ ಪೋಗಲದನೆ ಕೈಕೊಂಡು ವಿವಾಹಮಂಟಪಂ ಮೊದಲಾದ ಮಂಗಳಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ಪೊನ್ನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ತುಂಬುರಂ ತಿರುನಾವಲೂರ್ಗೆ ಮರಳಿಬಂದರಮನೆಯಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಮುಂದೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಮಾರಂಬೆರಸು ಕೋಟಿಮಕುಟವರ್ಧನರಿಂ ಬಹಳ ಗೊಂದಣಾಸ್ಥಾನನಾಗಿರ್ದ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಗೆ ಸಾದರದಿಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದು,

ದೇವ ದೇವ, ಸುಕುಮಾರ ಮಕರಪತಾಕನ ಸೌಭಾಗ್ಯವನೇನಂ ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ, ಈ ಪುರದ ಯೋಜನಾಂತರದ ಮಣಮಂದಪುತ್ತೂರೊಳತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭಮಪ್ಪುದೊಂದು ಸ್ತ್ರೀರತ್ನವಿರ್ದಪುದು. ಈ ಲೋಕಕ್ಕಾ ಮಾನಿನಿಯ ಕುಲಂ ಮಿಗಿಲು. ಆ ಕುಲಕ್ಕೆ ರೂಪು, ಆ ರೂಪಿಂ ಯೌವನಂ, ಆ ಯೌನದಿಂ ಗುಣಂ, ಗುಣದಿಂದಭಿಮಾನಂ, ಅಭಿಮಾನದಿಂ ಚಾರಿತ್ರಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಮೂಲೋಕದ ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದಂತಿರಲಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆತಂದವರ ತಾಯಿತಂದೆಗಳನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಶುಭಲಗ್ನಮಂ ವಿಭವದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದೆವೀ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚತರ್ದಶೀ ಸೋಮವಾರದಲು ವೃಷಭರಾಶಿ ಆರ್ದ್ರಾನಕ್ಷತ್ರಂ ಭದ್ರಕರಣಂ ಶಿವಯೋಗಮುತ್ತಮವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲಂದಿನ ದಿನವಿಂದಾಗಲಾಗದೇಕೆಂಬಂತೆ ಲೌಲ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡುವ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಮುಗ್ಧಭಾವಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯಾನುತಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರು ತುಂಬುರುಗೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪರೆಯುವೇಳ್ದು ವಿವಾಹಸಂಭ್ರಮೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿರಲಿತ್ತಲು; ಕುಮಾರಂ ತನ್ನ ಮನದನ್ನರಪ್ಪ ಹತ್ತೈದು ಸಖರುಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತುಂಬುರನಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ನೀನಾಗಳು ಬೊಪ್ಪದೇವಂಗೆಯೇನಂ ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರ್ದೆ ಅದೆಂತೆನುತೆ ಕಟಾರಿಯ ಕೋಲಿಂ ಮುಂತಣ ರತ್ನಸ್ತಂಭಮಂ ಕಿರಿಪಿ ಸೋಂಕುತಃ ಒಂದೆರಡು ಲಾಗಿಂ ಜಂಗಳಮಂ ಸರಳಿಸುತ್ತಂ ಮೌಳಿಕಾರತನದಿಂದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಾಮಭುಜಾದಂಡಮಂ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಂ ನೇಹದಿಂದಾ ಮಾತಂ ಪೇಳ್ದ ತುಂಬುರನ ಹೆಗಲೊಳು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಪುಳಕಿಸುತ್ತಂ, ಇಂತು ಕನ್ಯಾಗುಣಕೀರ್ತನಮನಾಕರ್ಣಿಸುತ್ತಂ ಮನ್ಮಥವಿಕಾರದಿಂ ಕುಮಾರಕಂಠೀರವನಿರೆಯಿರೆ–

ಸ್ಥಲ ೫

ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮಂ ಜನದ ಸಂಭ್ರಮಮುತ್ಸವಿಪಾ ಕುಮಾರಕಂ
ಗೊದವಿದ ಸಂಭ್ರಮಂ ಸಖನಿಕಾಯದ ಸಂಭ್ರಮವಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನ
ರ್ಗುದಯಿಪ ಸಂಭ್ರಮಂ ವರವಧೂಕುಲಸಂಭ್ರಮವೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮಂ
ಮೊದಲಿಡುತಿರ್ದುದಾ ನೃಪನ ದೇಶದೊಳಂ ತಿರುನಾವಲೂರೊಳಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಿವಾಹದ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮಂ ನೆಗಳುತಿರೆ
ದೇವನಣುಗಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂದೊಪ್ಪುತಿರೆ
ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಮಹಾಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಕರಸಿ ತನ್ನಯ ಚಾರಕರ್ಗೆ ಕೆಲಸಂಗೊಟ್ಟು

ಊರೂರ್ಗೆ ಬೇರೆಬೇರೊಲಿದು ರಾಯಸವಿತ್ತು
ಹಾರೈಸುತರಸಾಳ್ಗಳೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೆಸನಿತ್ತು
ಕಳುಪೆ ಬಂದಾ ದೇಶದೇಶಂಗಳೊಳು ಸಾರೆ
ತಿಳಿವಡಿದು ಸುಕುಮಾರ ವೈವಾಹಮಂ ಬೀರೆ
ನಾಡುನಾಡೊಳಗೆಲ್ಲವೀಯುತ್ಸವಂ ನೋಡೆ
ಬೀಡಬೀಡೊಳಗೆಲ್ಲವೀ ಸಂಭ್ರಮಂ ನೋಡೆ
ಮನೆಮನೆಗಳೊಳು ಕುಮಾರಕನ ಮದುವೆಯ ಮಾತು
ಜನಜನಂಗಳ ಮೊತ್ತದೊಳಗುತ್ಸವದ ಮಾತು
ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ದಡಮಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರದ ಸಂಭ್ರಮಂ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಲಾವಣ್ಯವಿಭ್ರಮಂ

ಇಂತು ನೆಗಳಲು ದೇಶದೂರೂರ ಪಚ್ಚೆಗಳು
ಸಂತತಂ ಬಂದವಾ ನೃಪನ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳು
ಬರುತಮಿರ್ದವು ದೇಶದೇಶದ ಸುವಸ್ತುಗಳು
ತರುತಮಿರ್ದರು ವಿವಾಹೇಕ್ಷಣಸುಖಾರ್ಥಿಗಳು
ತಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಮಾಣದೊಟ್ಟುತಿರೆ
ಅಂದು ಮಣಮಂದಪುತ್ತೂರ್ಗೆ ಕಳುಪುತ್ತಮಿರೆ
ಪಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳನುತ್ತಮ ರತ್ನನಿಕರಮಂ
ತೊಳತೊಳಪ ದಿವ್ಯಾಭರಣ ಮಣಿಪ್ರಕರಮಂ

ಕಳುಪಲಾ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಮಾತೆಪಿತರೊಲವಿಂದೆ
ತಳೆದು ಪುಳಕಂಗಳಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ನಲವಿಂದೆ
ಅಲ್ಲಿಯೂರಗಲದೊಳು ಮಂಟಪವನೊಂದಿಕ್ಕಿ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ವಿವಾಹದ ವೇದಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿ
ಪಂಚವರ್ಣದೊಳೆಸೆವ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನಳವಡಿಸಿ
ಮಿಂಚುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪತ್ರಾವಳಿಗಳಂ ಧರಿಸಿ
ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಕೂಡೆ ತಂದಿರಿಸಿ
ಸಿಂಗರಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ಸುವಾಸಿನಿಯರಂ ಕರಸಿ
ಸಕಳ ಬಾಂಧವಸಂಕುಳಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತಂ
ಸಕಳ ವಿಪ್ರರ ವೇದಘೋಷದಿಂದೊಪ್ಪುತಂ
ಮದುವಣಿಗನಂ ಬಯಸುತಿರ್ದುದಾ ಮಂಟಪಂ
ಮುದದಿಂದೆ ಕೈಗೈದ ಕನ್ನಿಕಾಮಂಟಪಂ

ಇರಲಿತ್ತ ತಿರುನಾವಲೊರೊಳನೆ ಸಂಭ್ರಮಂ
ನೆರೆದು ಮದುವೆಗೆ ಬರ್ಪ ಸಂಭ್ರಮದ ವಿಭ್ರಮಂ
ಮಣಮಂದಪುತ್ತೂರ್ಗೆ ಹಾದಿಗೊಂಡೊರ್ಮೆಯುಂ
ಪ್ರಣಯದಿಂದೆಡೆಯಾಡುವಾ ಜನದ ಪೆರ್ಮೆಯುಂ
ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ವಿಚಿತ್ರಾನುರಾಗಮಂ
ಹರವರಿಯ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಸಕಳ ಭೋಗಮಂ
ಬಂದು ನೋಡಲು ನೆರೆದ ಸಕಳ ಸಾಮಂತರಿಂ
ಸಂದಣಿಯ ಸೋಮವಂಶದ ರಾಜಪುತ್ರರಿಂ
ಸಾರೆಂಬ ಭೋರೆಂಬ ಚಾರರೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ
ಹಾರೈಪ ಮೇಳೈಪ ಪುರಜನಗಳರ್ತಿಯಿಂ
ಹತ್ತೆರಡು ದಿನವಿಂತು ಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ಮೊತ್ತಮೊತ್ತದ ನೃಪರ ಸಂಪದದೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ಮೆರೆವುತಿರೆ ತುಂಬುರಂ ನಾಳೆ ಲಗ್ನಂ ದೇವ
ತೆರಹಿಲ್ಲ ಶಿವಲಗ್ನ ಸಾರಾಸನಂ ದೇವ
ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಕೈಗೂಡಲೇವೇಳ್ಪು
ದೇಳಿರೆ ಕುಮಾರಂಗೆ ಸಿಂಗರಮುಮಂ ಮಾಳ್ಪು
ದೆನುತಮಿರೆ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರುತ್ಸಾಹದಿಂ
ತನಯಂಗೆ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿಸುವ ಮೋಹದಿಂ
ಉರುತರ ಸುವಾಸಿನಿಯರಂ ಕರೆಸಿ ರಾಗದಿಂ
ಹರುಷದಿಂ ಮಜ್ಜನಂ ಮಾಡಿಸಿ ವಿಳಾಸದಿಂ
ಸಿರಿಗಂಧಮಂ ಮೈಯೊಳುದ್ವರ್ತನಂ ಮಾಡಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಪುಷ್ಪಮಂ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳಗೆ ಸೂಡಿ
ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕವಿಟ್ಟನುಲೇಪನವನಿತ್ತು
ಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯನಗಲುರಕೆ ನಲಿದಿತ್ತು
ಕರವಳಯ ಬಾಹುಪೂರಯಮುಮಂ ಕೈಕೊಳಿಸಿ
ವರರತ್ನ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಂ ಬೆರಲೊಳಳವಡಿಸಿ
ಬಿಳಿಯ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಸಪುರಮಂ ತೆಗೆದುಡಿಸಿ
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನವ್ಯದಿವ್ಯಾಭರಣಮಂ ತೊಡಿಸಿ
ತೊಳಪ ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆಯ ತೋಲ್ಮಾಲೆಗಳನಿಕ್ಕಿ
ಬೆಳಪ ಸಪುರಪ್ರಕರದುತ್ತರಿಗೆಯುಮನಿಕ್ಕಿ
ಮಂಗಳವಿಳಾಸಮಂ ಮಾಡಿ ಹರುಷಂದಳೆದು
ಸಿಂಗರಿಪ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಂದಿನಿರುಳಂ ಕಳಿದು
ಬೆಳಗಾಗೆ ಪಟ್ಟದಾನೆಗೆ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿ

ಘುಳುಘುಳಿಪ ಚತುರಂಗಬಲವಕ್ಕರಿಂ ಕೂಡಿ
ಬಂದರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿ ನಿಂದಿರಲು
ನಿಂದು ಸೌರಂಭದಿಂ ಭೋರೆಂದೆನುತ್ತಿರಲು
ಕೆಲಬಲದಲುಘ್ಘಡಿಸಲೆದ್ದು ಮೃದುಪದವಿಟ್ಟು
ನಲಿದು ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ತಾವೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು
ತರಣಿಯಂ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗೆಯ್ದಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಹರನ ಸುತನಂ ಹರಂಗೊಪ್ಪಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ನೆರೆದ ನಿಜವೆಲ್ಲುಘೇ ಚಾಂಗುಬೊಲ್ಲೆನುತಿರಲು
ತರತರದ ವಂದಿಗಳು ಜಯಜೀಯ ಎನುತಿರಲು
ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಹರುಷದಿಂದೇರಿಸಲು
ನಿಟ್ಟೈಸಿ ಹಿಂದೆ ತುಂಬುರನನೊಲಿದೇರಿಸಲು
ಗಜಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ತಳಿತ ಬೆಳುಗೊಡೆಯೊಳಗೆ
ಭಜಿಯಿಸುವ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕರ ಪರಕೆಗಳೊಳಗೆ
ಎಡಬಲದೊಳೊತ್ತರಿಪ ಗಜಘಟಾಪಟಲದೊಳು
ಸಡಗರಿಪ ಹತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರ ತುರಂಗದೊಳು
ಲಕ್ಕಲೆಕ್ಕಂಗಳ ಪದಾತಿಬಲವದರೊಳಗೆ
ಮಿಕ್ಕು ಸೂಳೈಪ ನಿಸ್ಸಾಳಧ್ವನಿಗಳೊಳಗೆ
ಬಿರುದೆತ್ತಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕರೆವ ಕಹಳೆಗಳೊಳಗೆ
ನೆರೆದು ನೆರೆ ಪೂರೈಪ ಶಂಖಧ್ವನಿಗಳೊಳಗೆ
ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡಿವಿಡಿದು ನಡೆವ ಮುಗ್ಧೆಯರೊಳಗೆ
ನಿಂದು ತಳಿರ್ಗಳಸದಿಂ ಮೆರೆವ ವನಿತೆಯರೊಳಗೆ
ಬರುತಿರ್ದನಪ್ರತಿಮ ಸುಕುಮಾರಶೇಖರಂ
ಬರುತಿರ್ವನರ್ಥಿಜನವಾರಿಜ ದಿವಾಕರಂ

ಇಂತು ಮಣಮಂದಪುತ್ತೂರ್ಗೆ ನಡೆವುತ್ತಮಿರೆ
ಮುಂತೊರ್ವನೆಯ್ತಂದು ಬಿನ್ನಪವೆನುತ್ತಮಿರೆ
ದೇವ ಲಗ್ನದ ಮುಹೂರ್ತಂಬರಂ ಬನದೊಳಗೆ
ದೇವ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದೀವೂರ ಬನದೊಳಗೆ
ಎನೆ ತಿರುಗಿ ನಡೆದುದಾ ಬನದತ್ತ ಮುಂತಾಗಿ
ತನತನಗೆ ಮುಯ್ಯಾನುತಾನಂದಮಯರಾಗಿ
ಬಂದು ಬನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು ಸಂತೋಷದಿಂ
ಮುಂದೆ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಕ್ಕಲು ವಿಳಾಸದಿಂ
ಎಸೆಯೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾ ಸುಕುಮಾರಸೌಂದರಂ

ವಸುಧೆಗೊಪ್ಪುವ ಮರ್ತ್ಯಮಂಡನ ಪುರಂದರಂ
ಕೆಲಬಲದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೆರಪರಿದು ಕುಳ್ಳಿರಲು
ನಲಿನಲಿದು ತುಂಬುರಂ ಬಲವಂಕದೊಳಗಿರಲು
ಮಿತ್ರಸಂಕುಳವೆಲ್ಲ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರಲು
ಚೈತ್ರನಿದಿರ್ವಂದು ಪೊಸ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲು
ಮುಗಿದಿರ್ದ ನೆಯ್ದಿಲ ಕೊಳಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ
ಮಿಗೆ ಬಳಲುವಾ ಚಕೋರಂಗಳಂ ಕಾಣುತಂ
ಕೂಡ ಹಡೆಯದೆ ತೊಳಲ್ವ ನವಿಲ ತಂಡಂಗಳಂ
ಕೂಡೆಯಂಕುರವನೆಳಸುವ ಪಿಕಾವಳಿಗಳಂ
ರಸಫಳಂಗಳನರಸುತಿರ್ಪ ಶುಕನಿಕರಮಂ
ಪೊಸಪೂವನೆಳಸಿರ್ಪ ಮಧುಕರಪ್ರಕರಮಂ
ನೋಡುತಂ ನಲಿದಾಡುತಿರ್ದನಾ ಬನದೊಳಗೆ
ಆಡಿಸುತ ಹಾಡಿಸುತಲಿರ್ದನಾ ಬನದೊಳಗೆ
ಕುಕ್ಕುಟಾವಳಿಯನನುರಾಗದಿಂ ಕಾದಿಸುತೆ
ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಕ್ಕಿಸುತೆ
ಇಂತು ಮುದದಿಂ ನಲಿವುತರಸುಮಗನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಂತತಂ ಬನದೊಳಗೆ ಸುಕುಮಾರನೊಪ್ಪಿದಂ ೧೧೬-೩೪೭

ಸ್ಥಲ ೬

ಇಂದುಕಳೆ ಮೆರೆವ ತಾರಾ
ವೃಂದದ ನಡುವೊಪ್ಪುವಂತೆ ಪರಿವಾರಕುಳಾ ।
ನಂದಂ ಧೀರಕುಮಾರಂ
ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯೊಪ್ಪಿದಂ ತದ್ವನದೊಳ್ ॥

ಇಂತು ವಿವಾಹತತ್ಪರನಾಗಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬನದೊಳು ವಿನೋದದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಕೈಲಾಸಪುರದರಮನೆಯಲಪರಿಮಿತ ಪರಿವಾರದ ನಡುವೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ದು ಗಿರಿಜೆಗಿಂತೆಂದಂ:

ದೇವಿ ಕೇಳ್, ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಂ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ ನರಲೋಕದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ನಂಬಿಯೆಂಬ ನಾಮವಾಗಿ ಸಂಸಾರದಿಂ ಕೆಟ್ಟುಪೋಗಲನುವಾಗಿರ್ದಪನಾತಂಗೆ ಮುನ್ನಿತ್ತ ನಂಬುಗೆಯ ಬೆಂಬಳಿಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮರ್ತ್ಯದೊಳ್ತೊತ್ತುಗೊಂಡಾವು ಕಳುಪಿದ ನಿಮ್ಮಿರ್ಬರು ರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರು ಚೋಳದೇಶದ ತಿರುವಾರೂರೊಳಂ ತಿರುವತ್ತಿಯೂರೊಳಂ ಪರವೆ ಸಂಕಿಲೆಗಳೆಂಬ ನಾಮದಿಂ ಜನಿಯಿಸಿರ್ದ ಪರವಂದಿರನಾತನೊಳ್ನೆರಪಿ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಪೂಜೆಯಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡು, ಕೊಂಡು ಬಪ್ಪೆನೆನಲಾನುಂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನೋಡುತ್ತಂ ಬಂದಪೆನೆಂದು ದೇವಿಯರ್ಬಿನ್ನವಿಸೆ; ನೀನತ್ಯಂತ ಕರುಣಿ ನಾಂ ವಾಳ್ಪುದತಿನಿಷ್ಠುರಚರಿತವಾದೊಡಂ ನೀಂ ಬಂದಾನಾ ವೂರೊಳಿರ್ದೆನಲ್ಲಲ್ಲಿಯು

ದೇವಾಲಯದೊಳಿರುತೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ಕರುಣಿಸಿ, ವಿಚಿತ್ರಕರ್ತಂ ದೇವಿಯರು ನೋಡನೋಡಲೊರ್ವ ಶತವೃದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂದಿರ್ದನೆಂತೆಂದಡಾಪಾದಮಸ್ತಕಂಬರಂ ಉದ್ಧೂಳಿಸಿದ ವಿಭೂತಿ ತಲೆಯಂ ಮೆಯ್ಯಂ ತೀವಿದ ನರೆತೆರೆಗಳಾಗೆ ಜೆಡೆಯ ಚಂದ್ರಕಳೆ ಕೊಡೆಯಾಗೆ ಹಿಡಿದ ತ್ರಿಶೂಲಂ ಕೊಡೆಯ ಕಾವಾಗೆ ಖಟ್ವಾಂಗಂ ಯಷ್ಟಿಯಾಗೆ ಆಭರಣದೊಂದು ಸರ್ಪಂ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಮಾಗೆ ಕಮಲಜಶಿರಂ ಕಮಂಡಲಮಾಗೆ ಪುಲಿದೊವಲ್ಗಜಚರ್ಮಂ ಉಟ್ಟ ಹೊದೆದ ವೇಷ್ಟಿಗಳಾಗೆ ಮೆಟ್ಟಿದ ಮೊಲನಾಗಂ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಾಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಶಿರೋಮಾಲೆ ಜಪಮಾಲೆಯಾಗಿ ಮಹಾವೃದ್ಧನಾಗಿ ಕೈಲಾಸದಿಂ ಚೋಳದೇಶದ ಮಣಮಂದ ಪುತ್ತೂರ ಮದುವೆಯ ಚಪ್ಪರದ ಮುಂದಿಳಿಹಿದಂತಿರ್ದಂ ಕೆಯ್ಯ ಕೊಡೆಯಿಂ ಮೆಯ್ಯ ತೆರೆಗಳಿಂ ಜೋಲ್ವ ಪುರ್ವಿಂ ಎಳಲ್ವ ತೋಳಗೊವಲಿಂ ಇಟ್ಟ ವಿಭೂತಿಯಿಂ ಊರಿದ ಯಷ್ಟಿಯ ಕೋಲಿಂ ಪಿಡಿದ ಕಮಂಡಲದಿಂ ಇಳಿದ ಬೆಳುಗಡ್ಡದಿಂ ನಡುಗುವ ನರೆದಲೆಯಿಂ ನರೆತು ಸಡಿಲ್ದ ಸರ್ವಾಂಗದಿಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪಣ್ಣಾದಂತೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೆಮ್ಮುತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಗೊಹೆಗೊಹೆಗುಟ್ಟುತಂ ಶಿಥಿಲಾಕ್ಷರಂಗಳಿಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯೆನುತೆ ಎನಲಾರದಂತೆ ನಡುಗುತಂ ಹೊರಗೆ ನೆರೆದ ನೆರವಿಗಳೆಲ್ಲಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಚಪ್ಪರದ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಬಂದಡವರ್ಪುಗಲೀಯ ದಿರ್ದಡವಂದಿರರಿಯದಂತೆ ಪುಗುತಪ್ಪಾಗಳ್–

ದಂಡೆಗಳಂ ಮುಡಿದುಕೊಂಡಂಜನವನೆಚ್ಚುಕೊಂಡಾಭರಣಮಂ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂತಸದಿಂ ಸಂದಣಿಗೊಳ್ವ ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಂ, ಮಂಟಪದ ನಡುವಣ ವೇದಿಕೆಯ ಹೋಮದ ಪರಿಸ್ತರಣದ ಸುತ್ತಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ವಿಪ್ರಸಂಕುಳದಿಂ ಬಂದು ನೆರೆದ ಬಂಧುವರ್ಗದಿಂ, ಮುಂದಿರ್ದ ಮಾನ್ಯವರ್ಗದಿಂ, ಅತ್ತಲಿತ್ತಲೆಡೆಯಾಡುವ ಸಂಭ್ರಮಕಾರರಿಂ, ಬಾರಿಸಲಿರ್ದ ಬದ್ದವಣರಿಂ ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿರ್ದ ನಕ್ಷತ್ರಪಾಠಕರಿಂ, ಕಿಕ್ಕಿರಿಗಿರಿದ ವಿವಾಹಮಂಟಪಮಂ ಪುಗುತಪ್ಪಾಗಳು ತಮ್ಮನಾರುಂ ಕಾಣದೆ ಅರಿಯದೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಿರೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಲ್ಲವಂ ನೋಡುತೆ ಮನದೊಳು ನಗುತೆ ಕೋಲನೂರಿ ಕೆಮ್ಮುತೆ ಕೆಮ್ಮಿ ಕೆಮ್ಮಿ ಕುಮ್ಮುತೆ ಸಾಲ್ಗೊಂಡಿರ್ದ ತುಪ್ಪದ ಕೊಡಂಗಳೊಳು ನಾಲ್ಕೆರಡನೆಡಹಿ ನಮಃ ಶಿವಾಯಯೆಂಬ ವೃದ್ಧಧ್ವನಿ ಪುಟ್ಟೆ ಕೊಡಂಗಳಮೇಲೊಡೆಬಿರ್ದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರ ಮುಖದೊಳಂ ಕಣ್ಣೊಳಂ ಮೆಯ್ಯೊಳಂ ತುಪ್ಪಂ ಚೆಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲರೆದ್ದು ಮಲ್ಲಳಿಗೊಂಡು ಗೋಳೆಂದು ಬಿದ್ದಿರ್ದ ವೃದ್ಧಮಾಹೇಶ್ವರನಂ ಮುಂಕೊಂಡೆತ್ತಲನುವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನೆಗಪಿ ನಿಂದಿರಿಸಲೊಂದೆರಡಡಿಯನಿಟ್ಟು ದಡದಡಿಸಿ ನೋಡುವ ಜನವೆಲ್ಲಂ ಎಲೆಲೆಲೆ ವೃದ್ಧಂ ಬಿದ್ದಬಿದ್ದನಾ ಬಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನಂ ನಿಲಲಾರದೆ ಹಳಿಲನೆ ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಬೀಳೆ ಕಳಸಿಗೆಯೊಡೆದು ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲು ಮುರಿದು ತಂಡುಲಂ ಚಲ್ಲಿ ಜೋಯಿಸರೆಲ್ಲಂ ಕೆದರಿಪೋಗೆ ಬಿದ್ದೇಳಲಾರದೆ ಹಮ್ಮೈಸಿದಂತಿರೆ ಪರಿತಂದು ಕಣ್ಣೊಳಂ ಬಾಯೊಳಂ ನೀರಂ ತಳಿದೆಂತಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಸೆ, ಎತ್ತುವರ ಕೈಯ ಬಾಯೊಳೆ ಜೀವಂ, ಹಿಡಿದಡೆ ಮುಟ್ಟಿದವರ ಭಾರಂ ತನ್ನ ಮೇಲೆಂಬ ವೃದ್ಧನಂ ನೋಡಬಾರದು ನುಡಿಸಲರಿದು. ಪಿಡಿದಡೆ ಕೈಯೊಳಗೆ, ಬಿಟ್ಟಡೆ ತುಪ್ಪದ ಕೊಡನಮೇಲಲ್ಲದೆ ಬೀಳನೀ ವೃದ್ಧಬ್ರಾಹ್ಮಣನನೀ ಮುಪ್ಪಿನ ಮರುಳನೀ ಗೌತಮನ ಗೋವನೀ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಕಾರನನಾರ್ಪೊಗಿಸಿದರಾರ್ತಂದರಿದೆಮಗವಶಕುನಂ ಇನ್ನೇನೀ ಮದುವೆ ಹಸನಾಗದೆನುತ್ತೆಲ್ಲರುಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈಯುಮಂ ಕಾಲುಮಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ತಮ್ಮಾಯುಷ್ಯ ಭೌಷ್ಯಗಳಂ ಪೊರಗಿಡುವಂತೆ ಚಪ್ಪರದ ಹೊರಗೆ ಮೆಲ್ಲನಿಳುಪಿ,

ಈ ವಿಪ್ರನಂ ಪುಗಲೀಯದಿರಿ ಈ ವೃದ್ಧನಂ ಪುಗಿಸದಿರಿಯೆಂದು ಬಾಗಿಲವಂದಿರನರುಹುತ್ತೆ ಕದವನಿಕ್ಕಿ ಒಳಗೆ ಪೊಗುವೈಸಕ್ಕವರಿಂ ಮುನ್ನವೆಯ್ತಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ತೋರಣದ ತಳಿರಂ ಪರಿದು ಶಿವದಿಡುತಿರಲವರ್ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಈಗಳಿಂತು ಪೊರಗಿರಿಸಲಾಗಳಂತೆ ಬಂದು ಮುಂದಿರ್ದಪನೀ ವೃದ್ಧಂ ಕಿರುಕುಳನಲ್ಲಂ, ಕಾರಣಿಕನಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿರೆ ಯಷ್ಟಿಯ ಕೋಲಿಂ ಭೃಂಗಾರಿಗಳನಿರಿದೊಡೆವುತ್ತಂ ಜಗಲಿಯಂ ದರಿಗೆಡಹುತಂ ಮಂಗಲಮನಮಂಗಲಂ ಮಾಡುತಂ ಇರಲಲ್ಲಿಯ ಪಿರಿಯರುಂ ಮಾನ್ಯರುಂ ಕಂಡೆಲೆಯುಪ್ಪರೆಯುಪ್ಪರೆ ಇತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆನಲದಂ ಕೇಳದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಶಿವದಿಡುತ್ತೆನ್ನ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನಂ ಕುಮಾರನೆಂದು ಸತ್ಕುಲಜನೆಂದು ಬಗೆದು ಹೆಣ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಕುಲಮಂ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರಿ, ನಾನಪ್ಪಡೆ ಮದುವೆಯನಾಗಲೀಯೆಂ ನೀವಿದರಾದ್ಯಂತವನೇನೆಂದರಿಯಿರಿವಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಪೆತ್ತ ಮಗನಲ್ಲಂ ಕೊಂಡು ಸಾಕಿದ ದತ್ತಪುತ್ರಂ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯಲ್ಲಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೆಂದು ಪೆಸರು ಎನ್ನ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವುಂಟೆಂದಟ್ಟಾಸುರಂ ಮಸಗಲು ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಕಂಡು ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ಎಮಗೆ ಈ ಮದುವೆ ಅಂತಿರ್ಕೆ ಮುನ್ನವೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷಂ ತಪ್ಪಿತಿದೆ ಸಾಲ್ಗುಮೆಂದು, ಅಯ್ಯಾ ಚಿತ್ತೈಸೆಮ್ಮ ಮಾತಂ, ಸೀಂತಡೊಳಗಾಗಿ ಮಹಾಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಂ ಮಾಣ್ದು ಕಳೆವರಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಿವನಂತಿರ್ದ ನೀವೇ ಬಂದು ತುಪದ ಕೊಡನನೆಡಹಿ ಕೆಡಹಿ ತೋರಣದ ತಳಿರಂ ಹರಿದು ತರಿದು ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲನೊಡೆದು ಕೆಡೆದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಶಿವದಿಟ್ಟು ವೇದಿಕೆಯಂ ದರಿಗೆಡಹಿ ಕುಲಂ ಪೊಲ್ಲವೆಂದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನಾವ ಮೊಗಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಪೆವದಂತಿರ್ಕೆ. ನೀವಿಲ್ಲಿಂದಂ ಹದುಳಂ ಹೋದಡೆ ಸಾವಿರ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದ ಸಂತಸಂ. ಅದಲ್ಲದೆ ನೀವರಸುವ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬನದೊಳೈದನೆ ಅವರೊಡನಾಡಿಕೊಂಬುದೆಮ್ಮಂ ಕಾಡಲಾಗದು. ನಿಮ್ಮಡಿಗಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದು ಸ್ವಾಮೀ ಎನಲಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಮೌನದಿಂ ಸಾಧುಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂತೆ ಚಪ್ಪರದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯಿರ್ದ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನೆರೆದಿರ್ದ ನೆರವಿಯಂ ಬಗಿದೆನ್ನ ಭಕ್ತನ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರ್ದವರೆಲ್ಲಂ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದೋಲಗದ ಮಕುಟವರ್ಧನರನೆಡಹುತಂ ತಾಗುತಂ ಮೇಲುಗುಳು ಸಿಡಿಯೆ ಕೆಮ್ಮುತಂ ನಡುಗತಂ ಕೊಡೆಯುಂ ಕೋಲುಂ ಕಮಂಡಲಮುಂ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಮುಂ ಸಹಿತಂ ಬಂದು ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ನಿಲೆ,

ಕುಮಾರಂ ಕಂಡೆಲೆ ಅಯ್ಯಾ, ಏನನೆಳಸಿ ಬಂದಿರೊಳ್ಳಿತ್ತಪ್ಪ ಸಮಯವೇನನಾದಡಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿಮೆನಲಾ ಮಾತಿನೊಡನೆ ನಾಲಗೆಯ ಕೀಲುರ್ಚಿದಂತೆ ಎಲವೋ ನಾಂ ಬೇಡಿಬರ್ಪವಂ ನೀಂ ಕುಡುವವನುಂಟುಂಟೇಕೆ ತಪ್ಪುವುದಕ್ಕಕ್ಕು ನಡೆ ನಡೆ, ನಿನ್ನಂ ಬೇಡಿಬಂದುದುಂಟುಂಟು, ನೀನೆನ್ನ ತೊತ್ತಿನ ಮಗಂ, ನಿನ್ನ ಪೆಸರು ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯಲ್ಲಂ; ನಂಬಿಯೆಂಬುದು. ಇನಿತುದಿನಂ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂ ಬಾರದಿರ್ದೆವೀಗಳು ಹತ್ತೆಂಟು ಹರೆಯದ ಬಲುಗಂಡುದೊತ್ತಾದೆ; ಏಳೇಳು. ಕೊಡೆಯುಮಂ ಕೋಲು[ಮಂ] ಕಮಂಡಲಮುಮಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿಯೆಂದು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರ್ದ ಕುಮಾರಂಗೆ ನೀಡೆ, ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಸಭೆ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಮಾಹೇಶ್ವರನಾಗಿರ್ದಪನೆಂತು ಮಾಡುವೆವೆನುತ್ತಮಿರೆ, ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆ ಪಿರಿದು ಕೋಪದಿಂ ಹಾರನೂಂಕಿ ಮೀರಿ ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ಪನಂ ಈ ಪಿಚ್ಚ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನೀ ಹೆಡ್ಡ ವೃದ್ಧನಂ ತಂದರಾರೋ ನೂಂಕು ನೂಂಕೆನಲಲ್ಲಿಯ ಪಡಿಯರರು

ಪಿಡಿದು ನೂಂಕೆ ಮುಟ್ಟದ ಮುನ್ನವೆ ತೊಟನೆ ಬಿದ್ದು ತಲೆಯೊಡೆದಂತೊತ್ತಿಕೊಳುತಂ ಬೆನ್ನುಳುಕಿದಂತುಸುರಂ ಪಿಡಿವುತಂ ಕಾಲು ನೊಂದಂತೆ ನೀಡಿ ನರಳುತಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯಯೆನುತಿರ್ದ ವೃದ್ಧನನೆತ್ತಿ ತಂದು, ತೋಪಿನ ಪೊರಗಿಳುಪಿ ಬರಲತಿವೇಗದೊಳಿರ್ದು ನಾಲ್ಕೆರಡಾಳುದ್ದದದೊಂದು ದಿಣ್ಣೆಯಂ ಗಳಗಳನೇರಿ ಕಾಣಲ್ಬಪ್ಪ ಕಣಿಗಿಲೆಯ ಸೊಪ್ಪಂ ಪಿಡಿದು ಸಿಂಹಧ್ವನಿಯಿಂ ಶಿವದಿಟ್ಟು, ಇವಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಪೆತ್ತ ಮಗನಲ್ಲಂ; ಕೊಂಡು ಸಾಕಿದವನಿವನ ಪೆಸರು ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯಲ್ಲಂ; ನಂಬಿಯೆಂಬುದು; ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರಪ್ಪ ಜಡೆಯ ನಾಯನಾರುಂ ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರೆಂಬ ಪೆಸರವಂದಿರೆನಗೆ ಕುಲವಳಿಯ ಬಳಿದೊತ್ತಿರಪ್ಪುದರಿಂದೀ ನಂಬಿಯನೆನಗೆ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಮುಂ ಸಾಕ್ಷಿಗಳುಮುಂಟಿವಂ ಈ ದೊಡ್ಡಿಯಾಳ್ಕುದುರೆಯಂ ತೋರಿ ಮೀರಿ ಕಾಡಿದಡೆನ್ನ ಸತ್ತ ಸಾವುಂ ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡುಂ ನಂಬಿಯುಮಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರುಮಂ ತಾಗುವುದಿದಂ ಚೋಳದೇಶದ ಮಹಾಗಣಂಗಳರಿವುದೆಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಶಿವದಿಡುತಿರಲಿತ್ತ–

ಮಣಮಂದ ಪುತ್ತೂರಿಂದೊರ್ವಂ ಪರಿತಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ, ದೇವಾ, ಈಗಳಿಂತೊರ್ವ ವೃದ್ಧಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಬಂದು ಚಪ್ಪರಮಂ ಮುರಿದು ತೋರಣಮಂ ಪರಿದು ವೇದಿಕೆಯಂ ಕೆಡಹಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದನೆಂದು ಕೈಗೆ ಬಂದುದಂ ಮಾಡಿ ಪೋದನಿದೆಮಗವಶಕುನಂ ಈ ಬಾರಿಗೆ ಮದುವೆಯಳವಡದೆನುತ್ತವಂ ಪೋಗಲದಂ ಕೇಳ್ದು ತುಂಬುರ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳೆದ್ದು, ದೇವಾ, ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲಿಯಂತು ಮಾಡಿದಂ ಇಲ್ಲಿ ಪತ್ರಪ್ರಮಾಣುಂಟೆಂದು ಶಿವದಿಡುತ್ತಿರ್ದಪನಾತನಂ ಕರೆಸಿ ಕೇಳ್ದು ಮುನ್ನವೀ ತತ್ತಕಾರ್ಯಮಂ ತೀರ್ಚಿಕೊಂಬುದುಮದಲ್ಲದೆಯುಂ– ಮಾಹೇಶ್ವರಸಮಯ ವತಿಬಲ್ಲಿತಿಲ್ಲಿ ಚೋಳಾದಿಗಳಿಗುಬ್ಬಸವಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಮೀಱಲಮ್ಮರದು ಕಾರಣಂ ಉದಾಸೀನಂ ಬೇಡಿದಂ ಮೀರಿದಡೆ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಮುನಿವರದಕವರಂ ಕರೆದು ವಿಚಾರಿಸುವದೆನುತ್ತಾ ವೃದ್ಧ ಮಾಹೇಶ್ವರನಂ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪಾಗಳು ತಾನೆನ್ನ ತೊತ್ತಿನ ಮಗಂ ತನ್ನ ಭವವಂ ಮರೆದನೆ ಎನ್ನ ಪರಿಯೆಲ್ಲವನೀಗಳೆ ತೋರಿಕೊಟ್ಟಪೆಂ ತನ್ನಿರವಿನ ಪರಿಯ ನಾನರಿಯೆನೆ ಎರವಿನ ಸಿರಿಯಂ ನಂಬಿಯೊಲ್ಲದಡಾಂ ಬಿಡುವನಲ್ಲೆಂದು ಕೆಲಬಲದವರ್ಕೇಳುವಂತೆ ಗುಜುಗುಜುಗೊಳುತಂ ಬಂದು ಕುಮಾರನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದು ಮಾಣದೆ ಗೊಡವೆಗುಟ್ಟುತ್ತಿರಲೆಲೆ ಪಿಚ್ಚ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ನಾನೆ ನಿನಗೆ ತೊತ್ತಿನ ಮಗ, ನಾನೆ ನಾನೆಯೆನೆ ನೀ ನೀ ನೀನೆಂದು ಕೈವಿಡಿದೆಳೆವುದುಂ ಕುಮಾರಂ ಕೆರಳ್ದು ಕೆಂಪಡರ್ದ ಕಂಗಳಿಂ ಕೆತ್ತುವ ಮೀಸೆಯಿಂ ನಡುಗುವ ಸರ್ವಾಂಗದಿಂದಿರ್ದೀ ವೃದ್ಧನಂ ಕೊಲುವೆನಾದುದಕ್ಕೆಂದು ಕೈನೀಡಿ ತಿವಿಯಲವ್ವಳಿಸೆ ತುಂಬುರಾದಿಗಳೆಡೆವೊಕ್ಕು ಇಬ್ಬರುಮಂ ಬೇರೆ ನಿಲಿಸಿ ಕುಮಾರನಂ ಬುಜ್ಜಯಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ವೃದ್ಧನನದುಹಿ ಹೋ ಎಲೆಯಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಮಂ ತೋರೆಂದೀಸಿಕೊಂಡೊರ್ವ ಗಣಕನ ಕೆಯ್ಯೊಳು ಕುಡಲಾತನೋದಿದನದೆಂತೆಂದಡೆ–

ಮೊದಲ ಈಶ್ವರ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಘ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶೀ ಸೋಮವಾರದಂದು ಭಕ್ತಪುರದ ಶ್ಮಶಾನಶಯನಭಟ್ಟರಿಗೆ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರಪ್ಪ ಜೆಡೆಯನಾಯನಾರುಂ ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರುಂ ತಾವಿರ್ವರುಂ ವಂಶಾವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಬಳಿದೊತ್ತಿರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಾರಣದಿಂ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ ನಂಬಿಯಂ ಬಳಿದೊತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಂತಪ್ಪುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು: ತಿರುವೆಣ್ಣೆನಲ್ಲೂರ ರುದ್ರಭಟ್ಟರು, ಮಾಹೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರು, ರುದ್ರಸಭಾಪತಿಗಳು, ಈಶಾನ್ಯಭಟ್ಟರು, ಸಹಸ್ರವೇದಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಸಭ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಿಯುಂ, ಆ

ಊರ ಗಣಕ ತಿರುಚಿಟ್ಟಂಬಲಮಳಫೆಯರ ಲಿಖಿತವೆಂದಿರಲದಂ ಕೇಳ್ದು ತುಂಬುರನಿಂತೆಂದಂ: ಈ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಗರು ಪವೇಳ್ಕುಮೆಂದೊರ್ವ ಚಾರಕನ ಕೈಯೊಳು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕಳುಪಲವಂ ವಾಯುವೇಗದಿಂ ಬಂದರಸನ ಚರಣದೊಳು ಬಿದ್ದು ದುಃಖಾಕುಳನಾಗುತ್ತೆ ಕಣ್ಣನೀರುಂ ಬಿಗಿದ ಸೆರೆಯುಂ ಮುಂದುಗೆಡಿಸೆ, ದೇವ ದೇವ ಕುಮಾರಕನಂ ತೊತ್ತಿನ ಮಗಂ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನೆನುತ್ತಿರಲಿದೇನಿದೇನೆನುತ್ತವನಂ ಸಂತೈಸಿ ತಿಳಿಯ ಬಿನ್ನಯಿಸೆನೆ: ದೇವದೇವಾ, ಒರ್ವ ವೃದ್ಧಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಬಂದು ಮದುವೆಯಂ ಕೆಡಿಸಿ ಕುಮಾರನಂ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಲ್ಲ ತನ್ನ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನೆಂದು ಪತ್ರಮಂ ಪಿಡಿದು ಶಿವದಿಡುತ್ತಿರ್ದಪನಾ ಮಹಾವೃದ್ಧನಂ ಮುಟ್ಟಬಾರದು, ಸೋಂಕಬಾರದು, ನುಡಿಸಬಾರದು ಹರೆಯವೆಂದಡೆ ನೂರುವರುಷಂ ಅದಟೆಂಬಡಖಂಡಿತಂ, ಇದಕೆಂತು ಮಾಡುವೆವೆಂಬ ಮರುಮಾತಂ ಕರುಣಿಪುದೆಲ್ಲರುಂ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟರ್ದಪರೆನೆ; ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ ತಾಂ ಭಕ್ತನಪ್ಪುದರಿಂ ಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿಯಪ್ಪುದರಿಂ ಮಾಹೇಶ್ವರಸಮಯದೊಳು ಪುಸಿಯ ನುಡಿಯಲಾಗದೆಂತಪ್ಪುದೆಂದರಿಯ ಬಾರದು; ಅವರೆಂದಂತೆ ಎಮ್ಮ ಪೆತ್ತ ಮಗನಲ್ಲ, ಕೊಂಡು ಸಾಕಿದ ಮಗನಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದಿದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮವೆಂತಿರ್ದುದಂತೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಪಲವಂ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು, ನ್ಯಾಯವೇನಂ ಪೇಳ್ದುದಂತೆ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದು ಬೆಸಸಿದರೆನಲಿದು ಇಂತಾದುದೆಯೆನುತೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಾ ವೃದ್ಧನಿರವಂ ನೋಡಿ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೋಪಿಸುತ್ತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಂಕಿಸುತ್ತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉಮ್ಮಳಿಸುತ್ತಂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಂ, ಎಲೆ ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಗೀಕ್ಷಿಗಳ ನೋಡಿಕೊಂಬೆನೆನುತ್ತಂ ತಿರಿವೆಣ್ಣೆನಲ್ಲೂರ್ಗೆ ಪೊರಮಟ್ಟಾಗಳ್ –

ಸ್ಥಲ ೭

ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಿ ಮಿಗೆ ಕುಂದುತಿದೇನನೊಡರ್ಚಿದಂ ಶಿವಂ
ತಾನೆನುತಲ್ಲಿ ತುಂಬುರನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪೇಳುತೆ ಚಾತುರಂಗಮಂ
ಜಾನಿಸಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹೊಗೆ ಹತ್ತಿದ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ಬಂದನು
ದ್ಯಾನಮನೊಪ್ಪದಿಂ ಕಳಿದು ರಾಜಕುಮಾರನಪಾರ ಚಿಂತೆಯಿಂ ॥

ಇಂತು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಮಿಗೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬರಲು
ಮುಂತೆ ಚತುರಂಗಬಲವಕ್ಕರಿಂ ನಡೆತರಲು
ಬಲದ ತೋಳ್ಮುಡುಹು ಕಣ್ಬುರ್ಬು ಕೆತ್ತುತ್ತಮಿರೆ
ನಲಿನಲಿದು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ನುಡಿದನೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಇನ್ನಿವರ್ಗಾಳಪ್ಪೆನುಂಟುಂಟು ತಪ್ಪುವುದೆ
ಇನ್ನೇನೊ ಇವರ ಪತ್ರಂ ಗೆಲ್ಲದಿರ್ದಪುದೆ
ನೋಡುವೆನೆನುತ್ತೆ ತುಂಬುರನೊಡನೆ ನುಡಿವುತಂ
ನಾಡೆ ತಿರುವೆಣ್ಣೆನಲ್ಲೂರ್ಗೆ ಮಿಗೆ ನಡೆವುತಂ
ಬರುತಮಿರಲಲ್ಲಿಯ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮರೈತಂದು
ಹರುಷದಿಂ ಕನಕಯಜ್ಞೋಪವೀತವ ತಂದು
ಹೊನ್ನರನ್ನದ ಪವಿತ್ರದ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಕೊಂಡು

ಉನ್ನತೇಶಂಗೆ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಮಂ ಕೊಂಡು
ಬರೆ ಕಂಡು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಹೊಡೆಯಿವಂದಿರನೆನುತೆ
ಪಿರಿಯರೆಂದಿರ್ದೆನಿಂತೀ ಪರಿಯೆ ನೀವೆನುತೆ
ನಡೆದುಬಂದಾವೂರ ಮಂಟಪದ ಮುಂದಿಳಿದು
ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕರೆ ಮಹಜನಂಗಳನೆಂದು
ಕರೆಯೆ ಬಂದವರ್ಗೆ ನುಡಿದಂ ಕುಮಾರಕನಂದು
ಉರವಣಿಸಿ ಕೋಪಿಸುವೆಯ್ದಿಸದೆ ಮನನೊಂದು
ನಿಮ್ಮೂರ ಕಡುಸಿತಗನೊರ್ವ ವೃದ್ಧಂ ಬಂದು
ಕೆಮ್ಮನೆಮ್ಮೊಳು ಬಿಡದೆ ಜಗಳವಾಡಿದನಿಂದು
ತನಗೆನ್ನನಾಳೆಂದು ಪತ್ರಮಂ ತೋರಿದಂ
ಇನಿತಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೆಂದು ಸಾರಿದಂ
ಮಾಹೇಶ್ವರಂ ವದ್ಧನಾತನಂ ತೋರಿಯೆನೆ
ಮಾಹಾತ್ಮನಂ ಬಲ್ಲವವರನೊಪ್ಪಿಸುವುದೆನೆ
ಇಂತಪ್ಪ ದುಷ್ಟರೆಮ್ಮೂರೊಳಗೆ ತಾವಿಲ್ಲ
ಇಂತಪ್ಪ ಚಪಳರೆಮ್ಮೂರೊಳಗೆ ಮರೆದಿಲ್ಲ
ಎನುತೆಲ್ಲ ಪಿರಿಯರಂ ಕರೆದು ತೋರುತ್ತಮಿರೆ
ತನತನಗೆ ಶಿವ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂ ಬರುತಮಿರೆ
ಕಂಡಿವರ್ಗಳಲ್ಲಿವರ್ಗಳಲ್ಲೆಂದು ನೂಂಕುತಿರೆ
ತಂಡತಂಡದಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹಿಂಗಿಸುತಮಿರೆ
ನಡುವೆ ಮೂಡಿದನಲ್ಲಿ ಜಗಳದ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ಕೊಡೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ನರೆದಲೆ ಗಡ್ಡದೀಶ್ವರಂ
ಬರುತ ಶಿವ ಶಿವ ಕುಶಲವೇ ರುದ್ರಭಟ್ಟರೇ
ಹರಹರ ಕ್ಷೇಮವೇ ಈಶಾನಭಟ್ಟರೇ
ಇವರಾರ್ಸಹಸ್ರವೇದಿಗಳೇ ಮಹಾದೇವ
ಇವರಾರ್ ಶಿವಾನಂದರೇ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ
ಏನಿ ಪಶುಪತಿಭಟ್ಟರೇ ಹದುಳವಿರ್ದಿರೇ
ಏನಿ ಶಂಕರಭಟ್ಟರೇ ಸುಖದೊಳಿರ್ದಿರೆ
ಎಂದವರ ಕುಲಗೋತ್ರದನ್ವಯಂಗಳುವೆರಸಿ
ಬಂದು ನುಡಿವುತ್ತಮಿರೆ ಸಭೆ ಕೌತುಕಂ ಬೆರಸಿ
ಇವರೆಂದುದೊಂದುವುಂ ತಪ್ಪದೀ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಇವರನೆಂದುಂ ಕಂಡು ಅರಿಯೆವೀ ಊರೊಳಗೆ
ಎಮಗೆ ದಯಗಿಡಲಾಗದೆಲೆಲ ಕುಮಾರಕಯೆನುತೆ
ಎಮಗಿದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರ್ದಪುದು ಮನಕೆನುತೆ

ಎಲೆಯಪ್ಪರೇ ನಿಮ್ಮ ನಾಮಮಂ ಪೇಳಿ ಎನೆ
ಎಲೆಯಯ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ವೃತ್ತಿಯಾವುದೆನೆ

ಎಮ್ಮ ನಾಮಂ ಮುನ್ನ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಪ್ರಭುಗ
ಳೆಮ್ಮವರ್ಗಳೆಲ್ಲರೀವೂರ ಪಟ್ಟದ ವಿಭುಗ
ಳೆಮಗೆ ಹದಿನಾರು ಹರೆಯದೊಳಿಲ್ಲಿ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಕ್ರಮದಿಂದ ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಎಮ್ಮ ಮೈದುನ ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟನುಮನೊಡಗೊಂಡು
ಸುಮ್ಮಾನದಿಂ ಪೋಗಿ ಮಿಗೆಯೊಚ್ಚತಂಗೊಂಡು
ಪಲವು ಬರಿಸಮನಿರ್ದು ತಿರುಗಿ ಬರುತಿರಲೊಂದು
ನೆಲೆವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರೆ ನಡುವಿರುಳು ನಡೆತಂದು
ಊರ ಹೊರಗಣ ಮಸಣವಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಿರಲಲ್ಲಿ
ಹಾರೈಸುತೆಮ್ಮ ಮೈದುನನೊಲಿದು ನಗುತಲ್ಲಿ
ಏನು ಶ್ಮಶಾನಶಯನರೆಯೆಂದು ಕರೆದಂದು
ತಾನಾಯ್ತು ಬಳಿಕವಾ ಪೆಸರೆಮಗೆ ಸಲೆ ಸಂದು
ಈವೊರೊಳೆಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಸ್ಥಲಂ ಪೊರಗೆಯದೆ
ದೇವದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೋ ಅರಿಯೆವದೆ

ಎಂದು ತಮ್ಮಯ ಕುಳಸ್ಥಳಗಳಂ ಪೇಳುತಿರೆ
ಅಂದಾ ಕುಮಾರಂಗೆ ಕೋಪವುಬ್ಬರಿಸುತಿರೆ
ನಿಮ್ಮಯ ವಿಚಾರವಂತಿರ್ಕೆಯೀ ಪತ್ರಮಂ
ಎಮ್ಮ ಮುಂದೋದಿಸಿರೆ ಅಯ್ಯನ ಕುಶಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಎನೆ ತೋರು ತೋರು ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನೆಂದು
ಅನುನಯದೊಳೀಸಿಕೊಂಡಿದು ಚೋದ್ಯವೆಂದಂದು
ಓದೆಲವೊ ಗಣಕ ಓದೆಂದು ಕೊಡೆ ಕೈಕೊಂಡು
ಓದಲುದ್ಯತನಾಗುತಾ ಪತ್ರಮಂ ಕಂಡು
ಕಣ್ಣನೀರ್ ಕರೆಯೆ ಸೆರೆ ಬಿಗಿಯೆ ಬಿಕ್ಕುತ್ತಳುತೆ
ಅಣ್ಣ ಅಯ್ಯಾ ಅಪ್ಪಯೆನುತೊರಲುತಂತಳುತೆ
ನಿಮ್ಮ ಲಿಖಿತವನಿಂದು ಕಾಣಿಸಿದಿರೇಯೆನುತೆ
ನಿಮ್ಮ ಸರಿಯಪ್ಪ ಗಣಕರು ಪುಟ್ಟುವರೆಯೆನುತೆ
ಇರೆ ನಂಬಿಯುಂ ಸಭೆಯುಮಾ ವೃದ್ಧನಂ ನೋಡಿ
ಪರಿ ಪೊಸತು ಬರಿ ವೃದ್ಧನಲ್ಲವೆನುತಂ ನೋಡಿ
ಎಂತಕ್ಕೆ ಗಣಕನಂ ಸಂತೈಸಿ ಓದಿಸಲು

ಅಂತಂತೆ ಓದಿದಂ ಸಭೆ ಕೌತುಕಂಬಡಲು
ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಾವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರಂ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡು
ಅಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರ್ದ ಕೆಲಬರುಗಳಂ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡು
ಓದುತಿರೆ ತೋರೆನುತ್ತೊಪ್ಪಮಂ ನೋಡುತಂ
ಓದಲಾರದೆ ತಮ್ಮ ಪಿರಿಯರಂ ನೆನೆವುತಂ
ಅವರೆಲ್ಲರಳುತಿರಲಿದೆಲ್ಲಂ ಕೃತಕವೆಂದು
ತವಕದಿಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಕೋಪಿಸುತ್ತಂದು
ನಿಮ್ಮ ಜೊತ್ತೆನ್ನನೇನಂ ಮಾಡಲಾರ್ಪುದದು
ನಿಮ್ಮ ವಶವೇ ಎನ್ನನಾಳ್ಮಾಡಿಕೊಂಬುದದು
ಎಂದು ಕೋಪಿಸುತೆದ್ದು ಸೆಳೆದು ಸರ್ರನೆ ಸೀಳೆ
ಸಂದಣಿಸಿ ಶತಚೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆಲದೊಳು ಬೀಳೆ
ಹೋಗದೆಲೆ ಮಗನೆಯಿದು ಪಡಿಪತ್ರವೆಂದೆನುತೆ
ಆಗಳೇ ಬುದ್ಧಿಗೊಟ್ಟಳು ತಮ್ಮ ಸತಿಯೆನುತೆ
ತಮ್ಮರಸಿಯರನಲ್ಲಿ ಪೊಗಳುತಂ ಪಾಡುತಂ
ತಮ್ಮ ಪತ್ರದ ಚೂರ್ಣವೆಲ್ಲಮುಮನುಡುಗುತಂ
ಇದು ಪತ್ರವಲ್ಲಲ್ಲ ಮೂಲಪತ್ರಂ ಬೇರೆ
ಅದೆ ಶಿವಾಲಯದೊಳಗೆ ತಮ್ಮರಸಿಯರು ನೀರೆ
ಬೈತಿಟ್ಟಳೆಂದೆನುತೆ ಶಿವದಿಡುತೆ ದಡದಡಿಸಿ
ಸೈತಿಟ್ಟುಕೊಳುತಂಗಮಂ ಬರಿದೆ ಸಡಗರಿಸಿ
ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ನೋಡಿ ಪೊಸತೆನುತೆ
ನಡೆ ನಿನ್ನ ಮೂಲಪತ್ರವನೆನಗೆ ತೋರೆನುತೆ
ಇರೆ ತೋರ್ಪೆನೆನ್ನೊಡನೆ ಬಾರಾ ಮಗನೆಯೆಂದು
ಹರನಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧನಂತೊಪ್ಪಿ ನಡೆಗೊಳಲಂದು
ನಡೆತಂದನಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳಗೆ ಸೌಂದರಂ

ನಡೆತಂದನೆಂತಪ್ಪುದೋಯೆನುತೆ ಸೌಂದರಂ
ಹಿಂದುಗೊಂಡೈತರುತೆ ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ ನೋಡುತಂ
ಹಿಂದೆಲ್ಲವಂ ಮರೆದು ಚಿಂತೆಯೊಳಗಾಳುತಂ
ಬರೆ ವೃದ್ಧಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಶಿವಾಲಯದೊಳಗೆ
ಕೆರಹುಗಳೆಯದೆ ಪುಗಲು ಸೌಂದರಂ ಮನದೊಳಗೆ
ಕೋಪಿಸುತೆ ಕೊಲುವೆನೀ ವೃದ್ಧಪಾರ್ವನನೆನುತೆ
ತಾಪಿಸುತೆ ತೋರಲಗನೆನುತೆ ಹತ್ತಿರೆ ಬರುತೆ

ಒಳಪುಗಲು ನೋಡನೋಡಲು ಲಿಂಗದೊಳುಪುಗಲು
ತಿಳಿವಳಿದು ಬೆರಗಾಗಿ ನೆರೆ ಕೌತುಕಂ ಮಿಗಲು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪೂರ್ವವಾಸನೆ ಮನಕೆ ತೋರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದುದೆಲ್ಲ ಕನಸಿನಂದದಿ ತೋರೆ

ಎಲ್ಲಿರ್ದೆನೇನಾದೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು
ಎಲ್ಲವುಂ ಕ್ರಮದಿಂದವರಿಯಲ್ಕೆ ಬರುತಿರಲು
ಬಂದನಪ್ರತಿಮನಂಗಜವಿಮರ್ದನನೆಂದು
ಬಂದನುದ್ಧತಶೀಲತರ ಕಾಲಹರನೆಂದು
ಅಮೃತಮಥನೋದ್ಧೂತ ವಿಷಮ ವಿಷಧರನೆಂದು
ಅಮಮ ಬಂದಂ ಜನನಮರಣವರ್ಜಿತನೆಂದು
ದೇವಸಂತಾನಗುರು ದೇವವಲ್ಲಭನೆಂದು
ದೇವಗತಿ ದೇವಮತಿ ದೇವದುರ್ಲಭನೆಂದು
ಕರೆವ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳ ಮಹಾರವದೊಳಗೆ
ಧರೆ ನಡುಗೆ ಪೊಯ್ವ ಭೇರಿಯ ಘನಧ್ವನಿಯೊಳಗೆ
ಮೇಲೆ ತರದಿಂ ತುರುಗಿ ತಳಿತ ಬೆಳುಗೊಡೆಯೊಳಗೆ
ಮಾಲೆಗೊಂಡೆಯ್ತರ್ಪ ದೇವಗಣತತಿಯೊಳಗೆ
ಶಾಂತಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭಾಪುಂಜದಿಂ ಬೆಳಗೆ
ಮುಂತೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಜಗವೆಲ್ಲರೊಳು ತೊಳತೊಳಗೆ
ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರದಿನೊಪ್ಪೆ
ಶಶಿಕಳೆ ಜಟಾಭರಂ ಗಿರಿಜೆ ಶೂಲದಿನೊಪ್ಪೆ
ಇರೆ ಕಂಡು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಪೂರ್ವಮಂ ನೆನೆದು
ಪರಿತಂದು ಚರಣದೊಳು ಬೀಳುತಂ ನೆನೆನೆನೆದು
ಬಿಕ್ಕುತಂ ಬೀಗುತಂ ಬಲ್ಪಳಿದು ಬಾಡುತಂ
ತಕ್ಕಳಿದು ತಡವಾಗಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ನೋಡುತಂ
ಇನಿತು ದಿವಸಂ ವೃಥಾ ಸವೆದೆನೆಲೆ ಶಿವಯೆನುತೆ
ಇನಿತು ಕಾಡುವರೆ ನಂಬಿದ ಭೃತ್ಯನಂ ಎನುತೆ
ಇರ್ದ ನಂಬಿಯನೆತ್ತಿ ತರ್ಕೈಸಿ ಶಂಕರಂ
ಸಾರ್ದು ಮೂರ್ಧ್ನಿಘ್ರಾಣಮಂ ಮಾಡುತೀಶ್ವರಂ
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ಮಗನೆ ಕಾಡಿದವರಾವಯ್ಯ
ಇನಿತು ನಿನ್ನಂ ಬಳಲಿಸುತ್ತಿರ್ದವಾವಯ್ಯ
ಪಾಡಯ್ಯ ನಂಬಿ ಎನುತಂ ತಾಳವಂ ಕುಡಲು

ಪಾಡಯ್ಯ ಎಂದೆನುತೆ ಹರುಷದಿಂದಂ ಮಿಗಲು
ದೇವ ಪಾಡಿಸಿಕೊಂಬೆ ನಾಂ ಪಾಡಬಲ್ಲೆನೇ
ದೇವ ಆಡಿಸುತಿರ್ಪೆ ನಾನಾಡಬಲ್ಲೇನೇ
ಎಂದೆನಲು ನೀನೆಮ್ಮನಾ ಪುರದ ಬನದೊಳಗೆ
ನೊಂದು ಪಿಚ್ಚಾಯೆಂದು ಬೈದಂತೆ ಪಾಡೆಳೆಗೆ
ಪಾಡಲ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಮತಿಯಂ ಧ್ವನಿಯನೀವೆನೆನೆ
ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ಸಲಹುವೆವಂ ಜಲೇವುದೆನೆ
ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುತಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ನಿಂದು
ನತನಾಗಿ ಶಂಭುವಂ ಪಾಡತೊಡಗಿದನಂದು
ಪಿಚ್ಚನೇ ಪೆರೆಯ ಸೂಡಿಯ ಪರಮ ಪಶುಪತಿಯೆ
ಅಚ್ಚ ಸವಿಯೇ ಸುಖವೆ ಸಖನೆ ನಂಬಿಯ ಪತಿಯೆ
ನೀನೆಯಾಲ್ಮಾಡಿಕೊಳಲಲ್ಲೆನಲ್ಕಪ್ಪುದೇ
ನೀನೆ ತೊತ್ತಂ ಮಾಡಲಲ್ಲೆನಲ್ಬಪ್ಪುದೇ
ನೀನೆ ಬಂದಾಳ್ಮಾಡೆ ಯುಕುತಿಯುಂಟೇ ದೇವ
ನೀನೆ ಬಂದಾಳೆನಲು ಧರ್ಮಮುಂಟೇ ದೇವ
ಪ್ರೇರಕಂ ನೀಂ ಬರಲು ಸಾಕ್ಷಿಯುಂಟೇ ತಂದೆ
ಮಾರಾರಿ ನೀಂ ಬರೆ ವಿಚಾರವುಂಟೇ ತಂದೆ
ಇನ್ನೇನು ತೊತ್ತಾದೆನಲ್ಲೆನಲು ಬಪ್ಪುದೇ
ಇನ್ನಂತು ಇಂತು ಎಂತುಂ ನುಡಿಯ ಬಪ್ಪುದೇ
ಮಚ್ಚಿಬಂದಾಳಾದೆನಲ್ಲೆನಲು ಬಪ್ಪುದೇ
ನಚ್ಚಿ ನಿನಗಾಳಾದೆನಲ್ಲೆನಲು ಬಪ್ಪುದೇ
ಎಂದು ಪಾಡಲು ನಂಬಿಯಂ ನೇಹದಿಂ ನೋಡಿ
ಹೆಂದದಾನಂದದಿಂ ಸಮಸುಖದೊಳೋಲಾಡಿ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಂಗಳುಂಟಾದಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಚ್ಚಂ ಸಹಸ್ರ ಪೊಂಗಳನಲ್ಲಿ
ಕೊಡುತೆ ಬಂದಪೆವು ನೀ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪುದು ನಂಬಿ
ನಡೆದು ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದು ಹದುಳವಿರ್ಪುದು ನಂಬಿ
ಮೊದಲೀ ಶಿವಾಲಯದ ಪೊಂಗಳಿವೆ ಕೊಳ್ಳೆಂದು
ಮುದದಿಂದೆ ನಂದಿಯುಂಡಿಗೆಯ ಪೊಂಗಳ ತಂದು
ಕೊಟ್ಟು ತಲೆಯೊಳು ಕೆಯ್ಯನಿಟ್ಟು ಶಶಿಶೇಖರಂ
ನೆಟ್ಟನಂತರ್ಧಾನದೊಳು ಸಂದನೀಶ್ವರಂ ೧೬೮–೫೧೦

ಸ್ಥಳ ೮

ಕೃಪೆಯಿಂದಂ ನಡೆತಂದು ನಂಬಿದ ಸುತಂ ಸಂಸಾರದೊಳ್ನೋಯಲಿ
ರ್ದಪರಾಧಂಗಳನೆಯ್ದೆ ಮಾಣಿಸಿಯಜಸ್ರಂ ನಂಬಿಯಂ ತೊತ್ತುಗೊಂ
ಡು ಪದಾಂಭೋಜಮನಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಶಿವಲಿಂಗಾಂತಸ್ಥನಾದಂ ವಿಯ
ತ್ತ್ರಿಪುರಾರಣ್ಯದವಾಗ್ನಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಲಲಾಟೇಕ್ಷಣಂ ॥

ಇಂತು ಚೋಳದೇಶದ ತಿರುವೆಣ್ಣೆನಲ್ಲೂರೊಳು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ತೊತ್ತುಗೊಂಡು ಸರ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮಂ ಸಕಲದೇವದೀಕ್ಷಾಗುರು ಅನಂತದೇವಗಣಪರಿಶೋಭಿತಂ ಅನಂತದೇವರುಗಳನುಗುಳ್ವ ಘುಟಿಕಾಸಿದ್ಧಂ ಬೀಜದೊಳು ಮರಂ ಪುಗುವಂತೆ ಮರದೊಳಗ್ನಿ ಪುಗುವಂತೆ ಅಗ್ನಿಯೊಳುಷ್ಣಂ ಪುಗುವಂತೆ ಶಿವಂ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳು ಪುಗಲಿತ್ತಲು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಶಿವ ಕಾರುಣ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸದ್ಭಕ್ತಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿ ಅನಾಥತ್ವಂ ಪಿಂಗಿ ಸನಾಥನಾಗಿ ಉನ್ನತಮಹಿಮಂ ತನ್ನ ಮುಂದಿರ್ದ ಚತುರಂಗಬಲಮಂ ನಡೆನೋಡಿ ನಮಗಂ ನಿಮಗಂ ಸೊಮ್ಮುಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲಂ, ನೀವೆಲ್ಲಂ ನಿಮ್ಮರಸನಲ್ಲಿಗಿರದೆ ಪೋಪುದೆನೆ, ತುಂಬುರನುಳಿಯಲುಳಿದರೆಲ್ಲಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ ಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗೆ ತುಂಬುರಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೀತಂ ಮಹಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪುರುಷನೀತನಂ ಬಿಡಲಾಗದೆಂದು ಶಿವಂಗೆ ನಂಬಿ ತೊತ್ತಾಗಲು ನಂಬಿಗೆ ತಾಂ ತೊತ್ತಾಗಿ ದೇವದೇವಾ, ನಿನ್ನಂ ಬಿಡೆಂ ಬಿಡೆನೆನ್ನಂ ಬಿಡದಿರ್ ಬಿಡದಿರೆನೆ, ಸೌಂದರಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟಾತನನಾಳ್ಗೊಂಡು ಬಾಳ್ಗೆನ್ನ ಭಾಳಾಕ್ಷನೆನುತೆ ಪಿನಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೊನ್ನ ಪೊಟ್ಟಣಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತರ್ಗಿತ್ತು ಯುಕ್ತರ್ಗಿತ್ತು ಬಂದರ್ಗಿತ್ತು ನಿಂದರ್ಗಿತ್ತು ನೆರೆದರ್ಗಿತ್ತು ಬೇಡಿದರ್ಗಿತ್ತು ನೋಡಿದರ್ಗಿತ್ತು ಮಾರಾರಿಯ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬಂದ ದಂಡಿಗೆಯ ಧವಳಛತ್ರದ ಚಾಮರದ ಸೀಗುರಿಯ ದರ್ಪಣದ ಹಡಪದ ಶಂಖದ ಬಿಂಕದ ಬಾಹತ್ತರ ನಿಯೋಗಂ ಬೇರೊಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರ ತೇಜಃಶಲಾಕೆ ಬೆಸಲಾದಂತಿರೆ ಹರಂ ತೊತ್ತುಗೊಂಡನೆಂಬ ಕೌತುಕದ ಪೆಸರು ವಸುಮತಿಯಂ ತೀವೆ, ತನ್ನ ನೋಡಲು ನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳ ಶರಣರ ಪಿರಿಯರ ಪರಸಮಯಿಗಳ ಸಾಮಂತರ ಸಂದಣಿಯ ಗೊಂದಣಂ ಬೆರಸು ತಿರುನಾವಲೂರತ್ತಲಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮನೋಜಹರ ಮನೋಹರನೆಂಬ ಅಂಬಿಕಾಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯನೆಂಬ ತಂಬಿರಾಂತೋಳನೆಂಬ ಕಡು ಸಲುಗೆಯ ಬಿರುದಿನ ಬಹುವಿಧದ ಕಹಳಾರವಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪರಿಯೆ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳ್–

ಈ ಕುಮಾರಕಂಗಾಕಸ್ಮಿಕಂ ಶಿವಕರುಣವಾದುದಂ ತವೆ ಕೇಳ್ದು ಕೌತುಕಂ ಬಟ್ಟು ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಮುದದಿಂದಿದಿರ್ದಾಲಿಂಗಿಸಲೀಯದೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ಹರುಷವಿಕಳನಾಗಿ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದುದಂ ಪೊಗಳಿ ನೆರೆ ಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಶಿವನ ಶಿಶುವೆ, ಶಿವನ ಕುಮಾರಕನೆ, ಶಿವಣ ಕಣ್ಣೆ, ಶಿವನ ಪುಣ್ಯವೆ, ಶಿವನ ಸೊಬಗೆ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಪುರಕ್ಕೊಡಗೊಂಡು ಬಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾಸನದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ ತೊಳೆದು ಪಾದೋದಕಮಂ ತಳೆದು ಕಂಗಳೊಳೊತ್ತಿ ಕಪಾಳದೊಳೊತ್ತಿ ಭಾಪು ಭಾಗ್ಯವೆ ಎಂದು ಕೃತಾರ್ಥ ಮನನಾಗುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲಿದೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳ್ದು ಜಡೆಯನಾಯನಾರುಂ ಯಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರುಂ ಕಡುನೇಹವೆಡೆಗೊಂಡು ಸಂತೋಷಂ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳು ತೀವಿ ಬಿಬ್ಬನೆ ಬಿರದಬ್ಬರಿಸುತ್ತೆಯ್ತಂದು ಸಿಂಹಪೀಠದೊಳಿರ್ದ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಕಂಡೆತ್ತಿ ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಹೆತ್ತತಾಯ ಮೊಲೆ ತೊರೆಯೆ

ಪುಳಕಿಸುವ ಜಡೆಯ ನಾಯನಾರ ಮೆಯ್ ತೊರೆಯೆ ಸಲಹಿದ ನೃಪನ ಮನಂ ತೊರೆಯೆ ಹಿಂಗದೆ ನೋಳ್ಪವರ ಕಂಗಳು ತೊರೆಯೆ ಜಗಮುಂ ಪೊರೆಯಲಿರ್ದ ಪರಮಾರ್ಥದ ತಿರುಳ ಪುಣ್ಯದಂತಿರ್ದ ಸೌಂದರನಂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ ಪೊಂಗುತಂ ಪೊರೆಯೇರುತಂ ತೂಗುತಂ ಬೀಗುತಂ ಬಿರಿವುತ್ತರಳುತ್ತುಮೆಲ್ಲರುಂ ಶೈವಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಪುಳಕದ ಪುಂಜರಾಗಿ ಅನುರಾಗದಾಗರವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳೆಸಿರಿವಂತರಾಗಿ ನುಡಿಯಲರಿಯದೆ ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರು ಯಸ್ಯಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ–ಎಲೆ ತಾಯೆ, ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಪೆತ್ತ ನಿನ್ನುದರವೆಯುದರಂ ನಿನ್ನ ಮೊಲೆಯ ಮೊಲೆಯೆಂದಾ ಪುಣ್ಯೋದರಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ–

ಎಲೆ ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮನಿನಿತು ದಿನಂ ಮಗನೆಂದು ಬಗೆದ ತಪ್ಪನೊಪ್ಪಂ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ವರಸನುಮಂ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳುಮಂ ಕೃಪೆಯಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂಜದಿರಿ ಎನ್ನ ಪೆತ್ತ ನಿಮಗಂ ಸಲಹಿದ ನೃಪಗಂ ಸಂಸಾರಭಯಮಿಲ್ಲ, ಶಿವನ ಕರುಣಂ ನೆಲಗೊಂಬುದೆಂದು ಕರುಣಿಸಿ ಬೆಸಸಿ ಮತ್ತಮಿಲ್ಲಿಂದವಿನ್ನೆನಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯೆ ತಾಯಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ ತಂದೆ ಶಿವಭಕ್ತರೆ ಬಂಧುಗಳು ಶಿವಾಲಯವೆ ಅರಮನೆ ಶಿವಪ್ರಸಾದವೆ ಸಕಲಭೋಗಂ ಶಿವಪುರವೆ ಪಟ್ಟಣಂ ಶಿವಲೋಕವೆ ಲೋಕಂ ಇನ್ನಾಂ ಪರವಶನಲ್ಲಂ ಹರವಶಂ ಶಿವನೆಲ್ಲಿರಿಸಿದನಲ್ಲಿರವೇಳ್ಕುಂ ನಿಮಗೆ ಶಿವನುಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯುಂ ಶಿವಭಕ್ತರುಂ ಪರಮಬಂಧುಗಳು, ಪಿರಿದುಮಾಪ್ತರೆಂದುಳ್ಳುದನುಪದೇಶಂ ಮಾಡಿ ಭದ್ರಾಸನದಿಂದೆದ್ದು ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಕೈಗುಡೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಪರಸೆ ಪುರಜನಂ ಪೊಡಮಡೆ ಶರಣರ್ ಜಯ ಜೀಯ ಎನೆ ಸುಖಾಸನಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಇಕ್ಕುವ ಸೀಗುರಿಯ ಬೀಸುವ ಚಾಮರದ ಪೊಯ್ವ ತಂಬಟದ ಸೂಳೈಪ ನಿಸ್ಸಾಳದ ಪೂರೈಪ ಶಂಖದ ಬಿರುದೆತ್ತಿ ಕರೆವ ಕಹಳೆಗಳ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದ ನಡುವೆ ಸಕಲ ಜನದಾನಂದರಸಂ ಮಡುಗಟ್ಟೆ ಚೋಳದೇಶಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ಭಕ್ತರ ಭಾಳಂ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟೆ ಭಕ್ತಿರಸಂ ಸೇತುಗಟ್ಟೆ ಸತ್ಯದ ನುಡಿ ಕೆಚ್ಚುಗಟ್ಟೆ ಪುಣ್ಯದ ಫಲಂ ಪೆರ್ಗೊನೆಗಟ್ಟೆ ಪರಸಮಯಂ ಸರಕುಗಟ್ಟೆ ಪುರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಕಿರಿದಂತರಂ ನಡೆತಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ್ಗಂ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯರ್ಗಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಬರೆವರೆ–

ಮುಂದೊರ್ವ ಶಿವಭಕ್ತಂ ಮುಂಗುಡಿಯೊಳು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕುಣಿವುತ್ತಿರಲವರಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬೆಸಗೊಳಲವರು ಕೇಳದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸುತ್ತಿ ಕುಣಿವುತ್ತಿರಲು, ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದೆಲೆಯಯ್ಯಾ, ನೀವಾರ್ ನಿಮ್ಮ ಪೆಸರಾವುದೆನೆ, ಆಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ತೊತ್ತಿನ ತೊತ್ತು, ಬಂಟರ ಬಂಟನೆನ್ನ ಪೆಸರು ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರೆಂದಿಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಬರ್ಪುದಿದೆ ನೇಮವೆನಗೆಂದು ನಲಿನಲಿದಾಡೆ ಕೇಳ್ದು ಸಂತಸಮನೆಯ್ದಿ ಬರುತ್ತಿರೆ, ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮವೆಂಬ ಶಿವಪುರದ ಚೊಕ್ಕಣಂ ಗೊಡುತ್ತ ನಾಯನಾರ್ ಎಮ್ಮ ಮಗ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬಂದಪನಾತನಂ ನೀವೆಲ್ಲರಿದಿರ್ಗೊಂಬುದೆಂದಲ್ಲಿಯ ಮಾಹೇಶ್ವರರೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೆಸಸೆ, ಮಂಗಳಮೃದು ಮೃದಂಗ ತೂರ್ಯತ್ರಯಪ್ರವೀಣ ನಾನಾ ವಿಳಾಸಿನೀನಿಕರದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳಲು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೇವರ ದೇವ ದೇವಶಿಖಾಮಣಿ ದೇವಜನಜನಕ ದೇವ ಸಕಲಜಗದಾಧಾರ ದೇವ ಕರುಣಿಸೆಂದಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷಾಧಾರಮಂ ವಿಭೂತಿಸಹಿತಂ ಪಡೆದು ಸಕಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕಂಕುಳೊಳಿರುಂಕುವಂತಳವಡಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಪಡಿಹೊನ್ನಂ ನಿರ್ವಿಚಾರದಿಂ ಕೊಂಡು ತ್ಯಾಗಭೋಗಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತೀ ತೆರದೊಳು ಪಲವು ಶಿವಪುರಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಲುಗೆಯಂ ಬೇಡುತಂ ಬಲ್ಪಿನಿಂ ಕಾಡುತಂ ನಲವಿಂದೆ ಪಾಡುತಂ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕೊಳ್ಳುತಂ ಶಿವನ ಸಜ್ಜೆಯಂತಿರ್ದ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳ್ –

ಸ್ಥಲ ೯

ಅದನೇನೆಂದಪೆನೀ ಜಗತ್ತ್ರಯದ ಪುಣ್ಯಂ ರೂಪುಗೊಂಡಿತ್ತೊ ಮೇ
ಣುದಯಾದ್ರೀಂದ್ರದೊಳೊಪ್ಪುವರ್ಕಕುಲಜನ್ಮಸ್ಥಾನಮೋ ಸೋಮಸಂ
ಪದಮಂ ಪೆರ್ಚಿಪ ಸೋಮಲೋಕತಿಲಕಾಲಂಕಾರಮೊ ಸತ್ಯಲೋ
ಕದ ಶೈವಾಗಮತೇಜದೇಳ್ಗೆಯೊ ಎನಲ್ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿ ತೋರಲ್ ಪುರಂ ॥

ಶ್ರೀ ಶಿವನ ಸಜ್ಜೆಯೆನಿಸಿರ್ಪ ತಿರುವಾರೂರ
ಭಾಸುರದ ಪೆರ್ಮೆಯನದೇನೆಂಬೆನೆಲೆ ಧೀರ
ವಲ್ಮೀಕಪುರವೆಂಬುದಾದಿಯ ಪೆಸರ್ತನಗೆ
ಕಲ್ಮಷದ ಯುಗಧರ್ಮವೆಂತು ಪೊರ್ದದು ತನಗೆ
ಬಳಿಕಂ ಜಲಪ್ರಳಯವಾದಲ್ಲಿ ತಾಂ ಮೇಲೆ
ತೊಳತೊಳಗಿ ನೆಗೆದು ತೇಂಕಾಡುತಿರ್ದುದು ಮೇಲೆ
ದೇವರ್ಕಳೆಲ್ಲರುಂ ಕಂಡಿದಾರೂರೆನಲು
ದೇವ ಪೆಸರಾದುದಾರೂರೆಂಬುದಿದಕೆನಲು
ಇದನೆಂತು ಪೊಗಳ್ದಪೆಂ ದೇವ ಪೆರ್ಮೆಯ ಪುರಂ
ಇದನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಪೆಂ ಶಂಭು ನೆಲಸಿದ ಪುರಂ
ಎಂದು ತುಂಬುರನಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸುತಂ ಬರಲು
ಮುಂದೆ ನಳನಳಿಸುತ್ತೆ ಶಾಳಿವನಮೊಪ್ಪಿರಲು
ಅವಧರಿಸು ದೇವ ಕಳಮಾದಿಗಳ ಕೆಯ್‌ಗಳಿವೆ
ಶಿವಭಕ್ತನಂತೆ ತಲೆವಾಗಿ ತೂಗಾಡುತಿವೆ
ಶಿವನ ಪೂಜಾರಸವನುಂಡ ಭಕ್ತನ ತೆರದೆ
ಶಿವಗೊಷ್ಠಿರಸದಿಂದೆ ಬೆಳೆದ ಶರಣನ ತೆರದೆ
ತೆನೆವಾಲನುಂಡು ಬೆಳೆದವು ಗಿಳಿಗಳೆಲೆ ದೇವ
ಅನುರಾಗವಾದಂತೆ ಮುಖರಾಗದಿಂ ದೇವ
ಪರಿದೊಗುವ ಕರ್ಬುಗಳ ತನಿರಸದ ಪೊನಲಿಂದೆ
ನೆರೆಯೆ ಬೆಳೆದವು ಪುರದ ಕಳಮಾಳಿ ನಯದಿಂದೆ
ಕದಳೀಫಳದ ರಸದ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂ ದೇವ
ಮುದದಿಂದೆ ಕರ್ಬುದೋಂಟಂ ಬೆಳೆದವೆಲೆ ದೇವ
ನಿಮಗಂಜಿಯಿಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಂ ಬಿಸುಟನಂಗಜಂ
ನಿಮಗಂಜಿ ಕುಸುಮ ಸರಳಂ ಬಿಸುಟನಂಗಜಂ
ಶಿವನಲ್ಲಿ ತಿರುನಾಳ್ಗೆ ಬರೆ ಕಂಡು ತರುಕುಳಂ
ಶಿವನ ರೂಪಂ ಬಯಸಿ ಬೆಳೆದವು ನಿರಾಕುಳಂ
ಹರನ ಜೆಡೆಗಂಡು ಬಿಳಲ್ವರಿದವಾಲಗಳಿಲ್ಲಿ

ಹರನ ಬಾಯ್ದೆರೆಗಂಡು ಬಿರಿದ ದಾಡಿಮವಿಲ್ಲಿ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಡಿಗಂಡು ಬೆಳೆದ ಕೇಕಿಗಳಿಲ್ಲಿ
ಶರ್ವನುರು ಬಾಹುಗಂಡೊಗೆದ ಶಾಖೆಗಳಿಲ್ಲಿ
ಉರಗನಾಭರಣಮಂ ಕಂಡಾದ ಲತೆಯಿಲ್ಲಿ
ಹರನ ಚರಣಂಗಂಡು ನೆರೆದ ಸರಸಿಜಮಿಲ್ಲಿ
ಹರಹಸ್ತರಾಗದಿಂ ಬೆಳೆದಶೋಕೆಗಳಿಲ್ಲಿ
ಹರಕಾಂತಿಯಿಂದಾದ ವಿಮಳ ಸರಸಿಗಳಿಲ್ಲಿ
ಶಿವನೂರುದಂಡದಿಂದಾದ ಬಾಳೆಗಳಿಲ್ಲಿ
ಶಿವನ ಕರನಖದಿಂದಲಾದ ಕೇದಗೆಯಿಲ್ಲಿ
ದೇವಿಯರ ನಡೆಯಿಂದಲಾದ ಹಂಸೆಗಳಿಲ್ಲಿ
ದೇವಿಯರ ನೋಟವೊಂದಿದ ಚಕೋರಿಗಳಿಲ್ಲಿ
ದರಹಾಸದಿಂ ಬೆಳೆದ ಕುಸುಮಸಂಕುಳಮಿಲ್ಲಿ
ಉರು ಕುಚಮನರಿದೊಗೆದ ಚಕ್ರವಾಕಮುಮಿಲ್ಲಿ
ಶಿವನ ಕಹಳೆಯ ದನಿಗೆ ಬಳೆದ ಕೋಕಿಲನಿಲ್ಲಿ
ಶಿವಗೀತದೊಳು ಬೆರಸಿ ಬಳೆದ ಮಧುಕರಮಿಲ್ಲಿ
ಇಂತು ಕಿಕ್ಕಿರಿಗಿರಿದ ಬನವನೀಕ್ಷಿಸು ದೇವ
ಕಂತುಕಳೆ ತೀವಿಪ್ಪ ಬನವನೀಕ್ಷಿಸು ದೇವ
ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಕೋಪವುಚ್ಚಳಿಸದಂದದಿಂ
ರವಿಕಿರಣವಿಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಳಿಸವಾವಂದದಿಂ
ಉದಯಾಸ್ತಮಯವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಾರದು ದೇವ
ಪದಪಿಂದವರಿವಡಿನ್ನೊಂದುಂಟೆಲೇ ದೇವ
ಮೊದಲ ಶಂಖಧ್ವನಿಗೆ ಕಂಜವರಳ್ವವು ದೇವ
ಮೊದಲುಳಿಯಲಾ ಧ್ವನಿಗೆ ನೆಯ್ದಿಲರಳ್ವವು ದೇವ
ಇಂತರಿದುಕೊಳ್ವುದುದಯಾಸ್ತಮಾನವನಿಲ್ಲಿ
ಇಂತೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ತೋರುತ್ತೆ ಬರಲಲ್ಲಿ
ನಾಗರ್ಕಳೀಗಳರ್ಚಿಸಿ ಹೋದರೆಲೆ ದೇವ
ನಾಗಲೋಕದ ಮಲ್ಲಿಕಾಕುಸುಮವಿವೆ ದೇವ
ಗಂಧರ್ವರೀಗಳರ್ಚಿಸಿ ಹೋದರೆಲೆ ದೇವ
ಗಂಧರ್ವಲೋಕದ ಸರೋಜಂಗಳಿವೆ ದೇವ
ದೇವರ್ಕಳೀಗಳರ್ಚಿಸಿ ಹೋದರೆಲೆ ದೇವ
ದೇವಲೋಕದ ಸರೋಜಂಗಳಿವೆ ದೇವ
ಎಂದು ತುಂಬುರನೊಸೆದು ತೋರುತ್ತೆ ಬರಲಲ್ಲಿ
ಮುಂದೆ ತಿರುವಾರೂರ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಬರಲಲ್ಲಿ

ಇಳಿದು ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಸೈಗೆಡೆದು ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಪುಳಕಿಸುತೆ ಪುರಕೆ ಕಾಣ್ಕೆಯನೊಪ್ಪದಿಂ ಕೊಟ್ಟು
ತುಂಬುರನ ಕೈವಿಡಿದು ಬಾಗಿಲೊಳಗಂ ಪುಗಲು
ಇಂಬಿನಿಂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ಬರವರಲು
ಇತ್ತಲಭವಂ ಭಕ್ತಜನವೆಲ್ಲವಂ ಕರೆದು
ಚಿತ್ತದೊಳ ಪೆರ್ಚುತ್ತೆ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ನೆರೆದು
ಇದಿರ್ಗೊಂಬುದೆಮ್ಮ ಪುತ್ರಂ ಬರುತ್ತಿರ್ದಪಂ
ಸದಮಳಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬರುತ್ತಿರ್ದಪಂ
ಎನ್ನ ಗತಿಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣೆನ್ನ ಪುಣ್ಯಾಸ್ಪದಂ
ಎನ್ನ ಮತಿಯೆನ್ನ ಸುಖಕರವೆನ್ನ ಸಂಪದಂ
ಬರುತೈದನಿದಿರ್ಗೊಳ್ಳಿರೇಯೆನ್ನ ಕಂದನಂ
ಹರವರಿಯ ಘನಮನದ ಸಕಳಸುಖವೃಂದನಂ

ಎನಲಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಭಕ್ತರು ನೆರೆದು
ತನತನಗೆ ಮೆರೆವ ತೂರ್ಯತ್ರಯಮುಮಂ ಕರೆದು
ಹರನ ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆಯ ತೋಳ್ಮಾಲೆಯಂ ತರಿಸಿ
ಹರುಷದಿಂದಂ ಹೊನ್ನ ಹರಿಯಾಣದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಕಹಳೆ ಮದ್ದಳೆ ಶಂಖ ಪಟಹನಾದಂಗಳೊಳು
ಬಹುವಿಧದ ಮಂಡನ ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂಗಳೊಳು
ನಡೆತಂದು ನಂಬಿಯಣ್ಣನನಕ್ಕರಿಂ ಕಂಡು
ಮೃಡನ ತೋಳ್ಮಾಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಹರುಷಂಗೊಂಡು
ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯನೊಪ್ಪದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳುವಂತೆ
ಭವನ ನೇಹವನಕ್ಕರಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳುವಂತೆ
ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ಕೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ
ಉದಯಿಸುವ ಬಾಲರವಿಯಂತಿರ್ದ ಚೆಣ್ಣನಂ
ಶಶಿ ಶಿವನನೋಲಗಿಪ ಸೋಮವೀಥಿಯ ನಡುವೆ
ಒಸೆದು ರವಿಯೋಲೈಪ ಸೂರ್ಯವೀಥಿಯ ನಡುವೆ
ಕಿನ್ನರರು ಬರ್ಪ ಕಿನ್ನರವೀಥಿಗಳ ನಡುವೆ
ಪನ್ನಗರು ಬರ್ಪ ಪನ್ನಗವೀಥಿಗಳ ನಡುವೆ
ದೇವರ್ಕಳೈತರ್ಪ ದೇವವೀಥಿಯ ನಡುವೆ
ಭಾವಕದೊಳಿಂತಪ್ಪ ಪಲವುವೀಥಿಯ ನಡುವೆ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಸೊದೆಯ ಧವಳಾರವೃಂದಂಗಳಿಂ

ಇಂದ್ರನೀಲದ ಮಣಿಸ್ತಂಭನಿಳಯಂಗಳಿಂ
ನೆಲೆನೆಲೆಗಳೊಳು ನೆಗಳ್ದ ವೃಷಭಧ್ವಜಂಗಳಿಂ
ನಲಿನಲಿದು ಕುಣಿವ ಕೇತನದಂಡತತಿಗಳಿಂ
ಅಳವಡಲು ಕೀಲಿಸಿದ ಹೊನ್ನ ಕಳಸಂಗಳಿಂ
ಹೊಳೆದ ಮುತ್ತಿನ ಮತ್ತವಾರಣದ ಮನೆಗಳಿಂ
ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯ ಪಚ್ಚೆಗಳ ನೆಲಗಟ್ಟುಮಂ
ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಣಿಕದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಮಂ
ಪಳುಕಿನುಪ್ಪರಿಗೆಗಳನಡರ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಿಂ
ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದ ನವ ನಾಳಿಕೇರಂಗಳಿಂ
ಶಿವಮಠದೊಳುಚ್ಚರಿಪ ಶಿವಪುರಾಣಂಗಳಿಂ
ಶಿವಧರ್ಮಧರ್ಮೋತ್ತರಪ್ರಸಂಗಂಗಳಿಂ
ಮನೆಮನೆಗಳೊಳು ನೆಗಳ್ವ ವೇದಘೋಷಂಗಳಿಂ
ತನತನಗೆ ಪೊಗಳ್ವ ಶಿವಕೀರ್ತನಾವಳಿಗಳಿಂ
ತೋರುತಂ ಪೇಳುತಂ ಬಾಗುತಂ ಬರುತಿರಲು
ತೋರಿ ವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ನಡೆತರುತಿರಲು

ಪರಿತಂದನಂಗನೊಂದುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳ್ಮಿಕ್ಕು
ಪರವೆಯರನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಪಿಂದಂ ಪೊಕ್ಕು
ನೋಡುತಿರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬರುತೆ ಪರವೆಯಂ
ನೋಡೆ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡನತ್ಯಂತ ಮುಗುದೆಯಂ
ಧಿಗಿಲನೆ ಮನಂ ಬೆದರೆ ಪರವೆ ಕಾಣುತ್ತಲ್ಲಿ
ಮಿಗೆ ದಿಟ್ಟಿನಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರಲ್ಕಂತಲ್ಲಿ
ಲೀಲೆ ಮಿಕ್ಕಂಗಜಂ ತನ್ನ ಬಾಣಂಗಳೊಳು
ಕೀಲಿಸಿದನೊಂದಂಬನಿರ್ವರ ಮನಂಗಳೊಳು
ಕೀಲಿಸಲು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ನೋವುತಂ
ಲಾಲಿಸುತವೆಂತಕ್ಕೆ ನೋಟಮಂ ತೆಗೆವುತಂ
ಇಂತಪ್ಪ ರೂಪುಂಟೆ ಎಂದೆನುತೆ ನಡೆತಂದು
ಕಂತು ಸಂಕಲೆಯ ಪಾಶವನಿಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಪೊಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಳಯಮಂ
ಇಂಬಿನ ಸದಾನಂದಜಳಭರಿತವಳಯಮಂ
ಪೊಗುತೆ ಸೈಗೆಡೆದೆದ್ದು ಮತ್ತೆ ಮೈಯಿಕ್ಕುತಂ
ಬಗೆವೆಚ್ಚಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ನಲಿದೆದ್ದು ನಡೆವುತಂ
ಕರಕಮಲಮಂ ನೊಸಲ್ವೆರೆಗೆ ಕೆಳೆಗೊಳಿಸುತಂ

ಪರಿಪರಿಯ ಪುಳಕಂಗಳೇಳೆ ಸಂತೈಸುತಂ
ಉಕ್ಕುವಾನಂದಾಶ್ರುವಂ ಕೆಲಕೆ ಚೆಲ್ಲುತಂ
ಮಿಕ್ಕ ಗದುಗದುಕೆಯಂ ಸ್ತುತಿಯೊಳಗೆ ಸಲಿಸುತಂ

ದೇವ ತಿರುವಾರೂರ ಸುಧೆಯೆ ಎನ್ನಯ ನಿಧಿಯೆ
ದೇವ ಎನ್ನಂ ತೊತ್ತುಗೊಂಡ ಕರುಣಾಂಬುಧಿಯೆ
ದೇವ ಬಲ್ಪಿಂದೆನ್ನನಾಳ್ಗೊಂಡ ಕುಲಪತಿಯೆ
ದೇವ ಹರಿಯಜಸುರಪರರಿಯದ ಮಹಾಮತಿಯೆ
ಎನುತವೆಯ್ತಂದಪ್ಪಿ ಮೋಹದಿಂ ಮುದ್ದಿಸುತೆ
ಮನವುಕ್ಕಿ ಹೊಂಗುತಂ ಪೊಗಳುತ್ತವಗ್ಗಿಸುತೆ
ಪಾಡಿ ನಡೆನೋಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಬೇಡಿ ಕೊರಚಾಡಿ ಮಿಗೆ ಕಾಡಿ ಸವಿಗೂಡುತಂ
ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಪ್ರಸಾದವನಕ್ಕರಿಂ ಕೊಂಡು
ಕಡುಗಂಪನುಗುಳ್ವ ಕರ್ದಮನಿಕರಮಂ ಕೊಂಡು
ರಂಗಮಂಟದ ನಡುವೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು
ಲಿಂಗಶೃಂಗಾರಮಂ ಮನದೊಳಗೆ ಮೊದಲಿಟ್ಟು
ಕವಿ ಗಮಕಿಗಳ ನವರಸಂಗಳಂ ಕೇಳುತಂ
ನವಪೇರಣಿಗರ ರಸದಾಟಮಂ ನೋಡುತಂ
ಪಸೆಯ ದಾನಂಗಳನವರ್ಗವರ್ಗೀವುತಂ
ಪಶುಪತಿಯೆ ಶರಣೆನುತೆ ಸುಖದೆ ನಲಿದೋವುತಂ
ಮೆಚ್ಚುತಂ ಹಾರೈಸುತಂ ಶಿವಂಗರ್ಪಿಸುತೆ
ಅಚ್ಚ ಸುಖಮಂ ಶಿವಂಗೊಡನೊಡನೆಯರ್ಪಿಸುತೆ
ಇಂತು ಶಶಿಭೂಷಣನ ಸುಕುಮಾರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಂತತಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ ೧೪೬-೬೫೬

ಸ್ಥಲ ೧೦

ಓಲಗವಿತ್ತು ನರ್ತಕರ ಜಾಣರ ಗಾಣರ ಗೇಯಗೋಷ್ಠಿಯೊಳ್
ಬಾಲೆಯರೊಳ್ ಮಹಾಕವಿಗಳೊಳ್ ಗಮಕಿತ್ವದ ವಾಗ್ಮಿವೃಂದದೊಳ್
ಲೀಲೆ ಮಿಗಲ್ಕೆ ಪಾಡಿಸುತವಾಡಿಸುತಂ ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಂ ಕರಂ
ಲಾಲಿಸುತಾಲಿಸುತ್ತೆ ಶಿವಸಂಗದೊಳೊಪ್ಪಿದನಂದು ಸೌಂದರಂ ॥

ಇಂತು ತಿರುವಾರೂರ ಶಿವಲಿಂಗದ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ಶಂಭುವಿನಣುಗಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಚೋಳಾದಿಗಳ್ಗೆರೆ ಸಮಯಂಗೊಡುತ್ತಂ, ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗರೆ ಮನದೊಳೆರಗುತಂ, ಕಾಂತೆಯರ್ಗರೆ ಕಟಾಕ್ಷಮಂ

ಚೆಲ್ಲುತಂ, ನೋಟಕಜನಕ್ಕೆ ಕರುಣವು ನೀವುತಂ ಸುಖದೊಳಿರ್ದು ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ನವಯೌವನವಾದಂತುನ್ಮತ್ತಪಂಚವಿಂಶತಿ ಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಮೀಸಲ್ಗಳೆಯಲಿರ್ದ ಮನೋರಥದಂತೆ, ಅರಳಲಿರ್ದ ಪರಿಮಳದ ಮೊಗ್ಗೆಯಂತೆ, ಸವಿಯಲಿರ್ದಮೃತಫಳದಂತೆ ಮಾಧುರ್ಯಭರಿತನಾಗಿ ಪರಿಮಿತದೊಳಿರಲಲ್ಲಿಗೊರ್ವ ವಿಳಾಸಿನಿ ಮದನಶರದೊಡನೆ ಪರವೆಯರ ಮನಂ ಬರ್ಪಂತೆ ತನ್ನ ಬರವಿನೊಡನೆ ಸೌಂದರನ ಬಲದ ಭುಜಂ ಕೆತ್ತೆ ಹತ್ತಿರೆ ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು–

ದೇವದೇವಾ, ಚಿತ್ತೈಸುವುದೆನ್ನದೊಂದು ಬಿನ್ನಪವನಿಲ್ಲಿ ದೇವರ ದೇವನಪ್ಪ ಬೀದಿವೆಡಂಗ ಪೆರುವಾಳೆಯನೋಲೈಪ ತಳಿಯಲಾರ ಕುಲದ ಪರಮ ಯೌವನೆಯಪ್ಪ ಪರವೆನಾಚಿಯರೆಂಬ ಕನ್ನೆ ಕನಕಲತೆಯಂತಿರ್ದಪಳಾಕೆಗೀಗಳೀಗಳಿಂದು ನಾಳೆ ಕುಸುಮಾಯುಧಪ್ರಥಮಪುಷ್ಪಿತಾಸಮಯವದು ಕಾರಣದಿಂದವರ ನಿಳಯದೊಳು ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಬಂಧವೆಂಬುದೊಂದು ಮನ್ಮಥಪರ್ವವಾ ಪರವೆಯರ ಹೂವಿನ ಹೆಡಗಯ್ಯಂ ಬಿಡುವಡೆ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲದೆ ಬಿಡಲು ಬಾರದು, ಆಕೆಯ ಕುಲವಲ್ಲಿ ಮುನ್ನ ರುದ್ರಕನ್ನಿಕಾಕುಲಂ, ಇಲ್ಲಿ ಶಿವನೋಲಗದ ತೊತ್ತುತನಂ ತಳಿರ್ತ ತಳಿಯಲಾರ ಕುಲಂ. ಇದಕ್ಕೆ ಪುರದ ಪಲಂಬರು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೆಸರುಗೊಂಡಡೆ ಕೇಳದಂತಿರ್ಪ ಪರವೆಯರು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ನಾಮಗ್ರಹಣಂಗೊಳಲೊಡನಂತಂತೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ತಲೆವಾಗಿ ಲಜ್ಜಿತೆಯಾಗಿರಲವರ ಮಾತೆಪಿತರು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿಗೆನ್ನಂ ಕಳುಪಿದರ್. ಆ ಪರವೆಯರ ಜೀವಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರಿ ದೇವ, ನಿಮ್ಮಿರ್ವರ್ಗಂ ಹರೆಯಂ ಪಾಸಟಿ, ಜವ್ವನಂ ಜತ್ತಾಯತಂ, ಚೆಲುವು ಚಮತ್ಕಾರಂ, ನೋಟವಘಾಟಂ, ಪರಿಹಾಸಂ ಸಹವಾಸಂ', ವಿನೋದಂ ವಿಲಂಬಂ, ಅನುಭವಂ ಸ್ವಾನುಭವಂ. ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಂದಿನ ಬೆಳತಿಗೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳೊಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಾ ಕನ್ನೆಯ ಮನೋರಥಮಂ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದೊಳು ನುಡಿಯಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಪೋಗಲ್–

ಇತ್ತಲು ಮುನ್ನವನಂಗಂ ಬಿತ್ತಿದ ಮೋಹನ ಮೊಳೆಯಂತೊಳಗೊಳಗಂಕುರಿಸಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ತುಂಬುರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡೆ, ದೇವದೇವಾ, ಚಿತ್ತವೆಂತಿರ್ದುದಂತೆ ನೆಗಳ್ವುದೆನೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಜಾಣ್ನುಡಿಗೆ ಸಂತಸಬಡುತ್ತಂ ಅಂದಿನ ದಿವಸ ಮಧ್ಯದೊಳೆದ್ದು ಸಂಗಡದ ಸತಿಯರ್ವೆರಸಿ ಮಜ್ಜನದ ಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಶಿವಪೂಜಾರಸದೊಳವಗಾಹಮಿರ್ಪಂತೆ ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂ ಮಜ್ಜನಂ ಮಾಡಿ ಸೋದಿಸಿದ ಸುಖಂ ಪೊರಮಡುವಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಆರೂರರಸನಾರೈಸಿದ ಶಿವಪ್ರಸಾದಾಮೃತಮಂ ರಸವೊಸರ್ವಮೃತಫಳಮಂ ಚೆಲುಪಾಲ ತಿರುಳಕರಣೆಗಳುಮಂ, ತವರಾಜದ ಸವಿಗಳುಮಂ ಒಂದುಗೂಡಿ ಮನಕ್ಕಿನಿದಾಗೆ, ಕಂಗೆ ಚೆಲುವಾಗೆ, ಕಿವಿಗೆ ಸೊಗಸಾಗೆ, ಕೈಗೆ ನಯವಾಗೆ, ನಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಕಂಪಾಗೆ, ನಾಲಗೆಗೆ ರುಚಿಕರಮಾಗೆ, ಮೈಗೆ ರೋಮಾಂಚನಮಾಗೆ, ಶಿವಾರ್ಪಿತದೊಡನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದ ಚಂದನದಿಂ ಕೈಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಪಚ್ಚೆಗರ್ಪುರದ ಪರಿಮಳಭಾಗಗಳಿಂ ವೀಳಯಂಗೊಂಡು ಶಿವನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು ಬೇಡಿ ಕಾಡಿ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರದ ಮೇಲುವರಿಯೆ ಮಾತಾಡಿ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಚಂದನ ಜವಾದಿ ಕರ್ಮಮಂಬೆರಸು ಕೈಕೊಂಡು ಭೋಂಕನೆ ತಿರುಗಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ಸುಖಾಸನವಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರೆ, ತುಂಬುರಂ ಬಂದು ಸಾದಿನ ಪರಿಮಳಮುಮಂ ಕಕ್ಷಪುಟದೊಳು ಕೈಗೊಳಿಸಿ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕಮಂ ನೊಸಲ್ಗಿತ್ತು ಚಂದನಮನುದ್ವರ್ತನಂ ಮಾಡಿ ತೋರಹಾರಮಂ ಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿ ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆಗಳಂ ಬೆರಳ್ಗಳೊಳಳವಡಿಸಿ ಸಪುರಬಿಳಿದಂ ಬಿಗಿದುಡಿಸಿ ಬೆಳಗುವ ದುಕೂಲಮಂ ಪೊದೆಯಿಸಿ

ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸಿರಿಯಂ ಸಿಂಗರಿಸುವಂತೆ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನಂ ಕರೆಯಲ್ಬಪ್ಪ ಕಾಮನರಸಾಳ್ಗಳಂತೆ ಅನುರಾಗದಿಂ ಚಂದ್ರೋದಯಮಾಗೆ ಪಿನಾಕಿಯನುಮತದಿಂ ಬಂದ ವಾರುವನ ಬೆಂಗೆವಾಯ್ದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈದೀವಿಗೆಗಳು ತೆಲ್ಲಯಿಸೆ, ಪಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಸಗೆ, ಎಳತೆಯ ಸೆರೆಯಂ ಬಿಡಿಸಲ್ಬಪ್ಪ ವಸಂತರಾಜನಂತೆ, ಯೌವನದ ಮುದ್ರೆಯನೊಡೆಯಲ್ಬಪ್ಪ ಮನೋಜನಂತೆ, ಪೊಸ ಪರಿಮಳವನೊಕ್ಕಿಲಿಕ್ಕಲ್ಬಪ್ಪ ಮಧುಕರನಂತೆ, ಎಳವೆಳುದಿಂಗಳಂ ಬಯಸುತಿಪ್ಪ ಚಕೋರನಂತೆ ಸೌಂದರಂ ಪರವೆಯರ ಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದು, ಮುಂದೆ ಕಾಮನ ರತಿಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ನೆರೆದ ನಿಬ್ಬಣಿಗರಂತೆ ಸಂದಣಿಸಿ ನಿಂದ ಸತಿಯರ ಮೊತ್ತಮನೊತ್ತರಿಸಿ ಬಗಿದು ಪೊಗುತಪ್ಪಾಗಳು–

ಮುಂದೆ ಬಾಳೆಯ ಬಾಳ್ಗಂಬದಿಂ ಲಾಮಂಚದ ಕೇರ್ಗಟ್ಟಿನಿಂ ಮುಡಿವಾಳದ ಚಮರಿಯಿಂ ಕಮಳದ ಘಂಟೆಯಿಂ ಮರುಗದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಿಂ ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರಣೆಯಿಂ ಕುಂಕುಮದ ಕಾರಣೆಯಿಂ ಕರ್ಪುರದ ರಂಗವಾಲಿಯಿಂ ಆಲಂಬಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿದ ಮಕರಧ್ವಜಮಂಟಪವೆನಿಪ ಹೂವಿನ ಚಪ್ಪರದ ನಡುವೆ, ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಂ ನೆಮ್ಮಿದ ಕುಸುಮಶರದಂತೆ ಕುರವಕದ ಕಂಬಮಂ ನೆಮ್ಮಿ ಅಶೋಕೆಯ ತಳಿರಂ ಮೆಟ್ಟಿ ತಾವರೆಯ ನೂಲದುಕೂಲಮನುಟ್ಟು ಪರಾಗದ ತಿಲಕಮನಿಕ್ಕಿ ಅದಿರ್ಗಂತಿಯ ಕಂಕಣಮುಂ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನನೆಯ ಹಾರಮುಂ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳ ಕಡುಕಂ ಕಡು ಸೊಗಸನೀಯೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ಬೆಳಗುಂ ತನ್ನ ಕಂಗಳ ಬೆಳಗುಂ ತಮ್ಮೊಳು ಸೆಣಸೆ ಪೂಮಾಲೆಯ ನಡುವೆ ನಿಂದ ಪರವೆ ತನ್ನ ಕೆಲಬಲದ ಸತಿಯರಿಕ್ಕೆಲದೊಳಿಕ್ಕುವ ದವನದ ಪೊಂಬಾಳೆಯ ಸೀಗುರಿ ಚಾಮರದ ತಣ್ಣೆಲರಿಂ ತಾಪವನಾರಿಸಿ ಕೊಳುತಂ ಚಂದನರಸಂ ತೀವಿರ್ದ ನಳಿನಪತ್ರದ ಘಳಿಗೆವಟ್ಟಲ ಮುಂದಿರ್ದ ವಸಂತನಂ ನೋಡುತಂ ನನೆಯಂಬಿಂ ನೆಯ್ಯೇರಿಸುವ ರತಿಗೆ ಮುಯ್ಯಾನುತಂ ಹೂವಿನ ಸಜ್ಜೆಯೊಳು ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸ ಮೃದುವಂ ಪಚ್ಚಡಿಸಿದ ಹಂಸತೂಳದ ಹಾಸು ಮಂಚವನಾಸೆಗೆಯ್ವುತಂ ಪರಿಮಳದೊಳು ಸಿಲುಕಿದ ಪೆಣ್ದುಂಬಿಯಂತೆ ತನಗಿದಿರ್ವಪ್ಪ ಸೌಂದರಂಗೆ ತಾನೆ ತೆರವಾಗಿರ್ದ ಪರವೆನಾಚಿಯರಿರವಂ ಕಂಡು ವಿಯತ್ತಳದಿಂ ವಿದ್ಯಾಧರನಿಳಿವಂತೆ ವಾರುವನಿಂ ಭೋಂಕನಿಳಿದು ತುಂಬುರನ ಕೈವಿಡಿದು ನೋಟದಿಂ ನಡೆ ಮುಂಚೆ ಪೊಗುತಪ್ಪಾಗಳು–

ಗಗನದೊಳು ನಿಂದು, ನೋಡು ನೋಡು ಪಾರ್ವತೀ ನಿನ್ನ ಪರವೆಯ ರೂಪುಮನೆನ್ನ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ವಿಳಾಶಮನೀ ಇರ್ಬರ ಸುಖದೋಜೆಯನೀ ಜಗತ್ರಯಂ ಮೆಚ್ಚೆ ಪೂಜೆಯಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಪೆಂ. ಇವರಿರ್ಬರ ಸುಖನಿಮಿತ್ತವಾನುಂ ನೀನುವಿನಿತು ಬೇಗಂ ಬಿಯ್ಯಗರಾಗಿರ್ಪೆವೆಂದು ವಿನೋದದಿಂ ಮೃಡಂ ನುಡಿವುತ್ತಿರೆ, ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬಂದು ಹೂವಿನ ಹಂದರಂಬೊಕ್ಕು ವಸಂತಂ ಮದನಮೂಹೂರ್ತಂಗುಡೆ, ಭೃಂಗಕುಳಂ ಮಂಗಳಂ ಪಾಡೆ, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಳುಕಿನ ಪರಿಯಾಣಂಗಳೊಳು ಬಂದುಗೆಯರಳಂ ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತೆ. ರತಿದೇವಿ ಜಾಜಿಯ ಸಣ್ಣ ನನೆಗಳಿಂ ತಲೆಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕೆ, ಮನೋಜಂ ನನೆಯಂಬಿನ ಮೂಡಿಗೆಯಂ ಬಿಡುವಂತೆ ಹೂವಿನ ಹೆಡಗಯ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ನೇಹದ ಹೆಡಗಯ್ಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಂಗಳೊಳಗಚ್ಚೊತ್ತಿ ಮನದೊಳ್ದೂಪಿರಿದು ಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿ ಕೈವಿಡಿದು ನಡೆತಂದೆಡೆಮಾಡಿದೆಡೆಯೊಳು ಶಿವಪ್ರಸಾದರಸಮನೊಡನುಂಡು ತಾಂಬೂಲಮಂ ಕೊಂಡಿರ್ವರುಂ ಸಖಿಯರುಮಂ ಸಖರುಮಂ ನೆರೆ ಮರೆದು ನಡೆತಂದು ನೆರೆವ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯ ಸಿರಿಮಂಚದ ಕಾಮಕೋಳಾಹಳಮನೇನಂ ಬಣ್ಣಿಪೆನೆಂತು ನುಡಿದಪೆಂ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವಂ ಬಲ್ಲನೆನ್ನಳವಲ್ಲದಡಂ ಬಲ್ಲಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆಂ. ಸರ್ವಮುಖದೊಳು ಶಿವಭಕ್ತಿಸುಖಮಂ ಸವಿವುತಿರ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತರವಧರಿಪುದೆಂತೆಂದಡೆ–

ಸಮಕುಲದ ಸಮರೂಪಿನ ಸಮಚಿತ್ತದ ಸಮಯೌವನದ ಸಮಾನುರಾಗದ ಸಮಸುಖದತಿಕಾಮಿಗಳ್ಗೆ ಸುರತಸುಖದ ತಡೆಬಿಟ್ಟು ಸೋಂಕು ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ಲಜ್ಜೆಯ ತೆರೆ ಸರಿದು ನುಡಿ ಗದುಗದಿಕೆಯೊಳದ್ದು ಉಪಚಾರವೊಗ್ಗುಡಿಸಿ ಲಲ್ಲೆ ಮೈದೋರಿ ಮರಹಂಕುರಿಸಿ ಸವಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಹೂತು ಪ್ರಥಮಾಲಿಂಗನದೊಳೆ ಸಫಲಮಾಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತುಜ್ವಲಿಸುವ ಚೊಕ್ಕೆಯದನುಭವಕ್ಕೆ ಸಿರಿಮಂಚಂ ಸುಖದುಕ್ಕಡಮಾಗೆ ಸವೆಯದ ಸವಿಗಳನುಗುಳ್ವ ಸರ್ವಾವಯವಂಗಳಿಂದಿತರೇತರಂ ಪಲ್ಲಟಮಾಗೆ ಬಿಗಿದ್ದಿದ ಸಮಸುಖದ ಮರವೆಯ ನಿಡುಸುಯ್ಯೊಡನೆ ಪೊರಮಟ್ಟ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಶಿವನಲ್ಲಿಗೆ ಸುಖಮನಡಕುತ್ತಮಿರೆ ಕಿರಿದುಬೇಗಂ ಮರಹಿನ ಸುಖದೊಳಿರ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆಚ್ಚತ್ತೆಚ್ಚರದ ಸೋಲಗೆಲ್ಲದ ವೊಳೆ ಮುನಿಸು ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ಸುಖವೊಕ್ಕಿಮ್ಮಡಿಸಿದಂತೆ ಅನುರಾಗವಿಮ್ಮಡಿಸಿ, ತಿಳಿದು ಮುಖವಿದಿರಾಗಿ ಪುಳಕದ ತಿವುರೇರಿ ಪರಿಮಳದಂಕದ ಸರಸಗಾಳೆಗಕ್ಕಂ ಮೃದುವಾಸಿಕ್ಕಿದ ಕಳನಾಗೆ ಅಭಿಮಾನದಳೆಯೊಡ್ಡಿ ಮೇಲುವರಿದು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಬಿಡಿಸಲ್ಬಾರದಂತೆ ಪತ್ತಿ ಪಳಂಚುವಲ್ಲಿ ಸೂಳು ಗೆಲ್ಲಂ ಸೂಳು ಸೋಲಂ ಸೂಳು ಮೂದಲೆಗಳು ಮನದೊಳು ಮುಂದುವರಿವುತಿರಲು ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಖಂ ಮನದೆಚ್ಚರುಮನಳಿಯಲಾಲಿಕಲ್ಲೆಂತಕ್ಕೆ ಕರಗುವುದೆ ಗೆಲ್ಲವೆಂಬಂತಿರ್ವರುಂ ತನಿಗರಗಿ ಮಳಲ ಪುತ್ತಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಳೆಕೊಂಡಂತೆ ಶಶಿಕಾಂತದ ಪ್ರತಿಮೆ ಚಂದ್ರನನಪ್ಪಿದಂತೆ ಸುರತಸುಖಸರೋನಿಧಿಯೊಳು ತೇಂಕಾಡುವ ದಂಪತಿ ತೆರೆಗಳಂತಿರುಳ್ಪಗಲನರಿಯದೆ ಹಲಕೆಲವು ದಿನಂಗಳು ನಿಮಿಷಂಗಳಾಗಿ ತೋರಿ ಕಾಮರತಿಕ್ರೀಡಾಕಾರ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಪಿತ ಕಾರಣಮಾಗುತ್ತಿರೆಯಿರೆ–

ಸ್ಥಲ ೧೧

ನೋಡುವ ಚೆಲ್ವುಮಂ ನುಡಿವ ವಾಕ್ಯಮುಮಂ ಮನದುಳ್ಳಿದಕ್ಕರಿಂ
ಕೂಡುವ ಸೌಖ್ಯಮಂ ತನಗೆ ಬಂದ ಮಹೋನ್ನತ ಸಂಪದಂಗಳಂ
ಪಾಡಿಸುವರ್ತಿಯಂ ಸವಿವ ಸರ್ವಪದಾರ್ಥಸುಖಂಗಳಂ ಕರಂ
ಕೂಡೆ ಶಿವಾರ್ಪಿತಂಗುಡುತೆ ಸೌಂದರನೊಪ್ಪುತಿರಲ್ ನಿರಂತರಂ ॥

ಶ್ರೀ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೀ ತೆರದೊಳೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಏನೆಂಬೆನುತ್ತಮ ಸ್ನೇಹವೆಡೆಗೊಳುತಮಿರೆ
ನುಡಿ ಪರವೆ ನಡೆ ಪರವೆ ಕಂಡುದೆಲ್ಲಂ ಪರವೆ
ಕುಡುವುದುಂ ಕೊಂಬುದುಂ ನೋಳ್ಪುದೆಲ್ಲಂ ಪರವೆ
ಇರವೆಲ್ಲವುಂ ಪರವೆ ಪರವೆಲ್ಲವುಂ ಪರವೆ
ಇರವು ಪರವೆಲ್ಲವುಂ ಹರನಿರಿಸಿದಂತಿರವೆ
ಎಂಬಂತೆ ಬರಸಿ ತಿರುವಾರೂರೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಚಿತ್ತದೊಳು ಶಿವನನಪ್ಪುತಂ
ಇರೆ ಪುರಕೆ ಶಿವವಸಂತಂ ಬಪ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಪರಮಭಕ್ತರ್ಗೆ ಹರುಷಂಬಪ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ

ಮೊದಲ ಪಂಗುನಿಯ ತಿರುನಾಳ್ಬರಲು ನಲುಮೆಯಿಂ
ಮುದದಿಂದ ಪಟ್ಟಣಂ ಕೈಗೆಯ್ಯಲೊಲುಮೆಯಿಂ
ಪರವೆಯರ ಮಾತೆ ನಡೆತಂದು ತನ್ನಯ ಸುತೆಗೆ
ಪರಿಮಿತದೊಳಿಂತೆಂದಳಾ ಪೂರ್ಣಶಶಿಮುಖಿಗೆ

ಬಂದಪುದು ತಿರುನಾಳಿದಕ್ಕೆಂತು ಮಾಡುವಂ
ಬಂದ ಮಾಹೇಶ್ವರರನಾವೆಂತು ನೋಡುವಂ
ಆರೈಸಲಿಕ್ಕುವಡೆ ಏನುಂ ಮನೆಯೊಳಿಲ್ಲ
ಆರೈಯೆ ನಮ್ಮ ಪೆಸರಧಿಕವೀ ಪುರಕೆಲ್ಲ
ನಾಂ ಪೇಳಲಮ್ಮೆನಳಿಯಂ ನಂಬಿ ಕಡು ಮಾನಿ
ನೀಂ ಪೇಳ್ವುದನುಚಿತಂ ಸ್ತ್ರೀತನಕೆ ಮಿಗೆ ಹಾನಿ
ಎಂದಿಬ್ಬರುಂ ನುಡಿವ ಮಾತು ನಂಬಿಯ ಕಿವಿಗೆ
ಸಂದಿತೊಂದರಿದೆಯೆನುತಾ ಪರವೆಯರ ಪರಿಗೆ
ಮೆಚ್ಚುತಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ತುಂಬುರನನಲ್ಲಿ
ನಚ್ಚಿನಾಪ್ತನನೊಲಿದು ಕರಸಿ ನುಡಿದಪನಲ್ಲಿ
ತಿರುನಾಳ ಬೀಯಕ್ಕೆ ಕೊಡದ ದೇವರ ಪುರಕೆ
ಭರದಿಂದೆ ನಡೆಯವೇಳ್ವುದು ಪಲವು ಶಿವಪುರಕೆ
ಎನುತಲ್ಲಿ ಕರಸೆ ಬಂದಾನೆಗಳ ಕುದುರೆಗಳ
ತನತನಗೆ ನಡೆತಪ್ಪ ಪರಿಜನದ ಪಂಕ್ತಿಗಳ
ನಡುವುನ್ನತಾಸನವನೇರಿ ಸೌಂದರನೊಪ್ಪೆ
ಪಿಡಿದ ಬೆಳುಗೊಡೆ ಚಮರ ಸೀಗುರಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಅಡಸಿ ಸೂಳೈಪ ನಿಸ್ಸಾಳಧ್ವನಿಯ ನಡುವೆ
ಬಿಡದೆ ಬಿರುದೆತ್ತಿ ಸಾರುವ ಕಹಳೆಗಳ ನಡುವೆ
ಪೊರಮಡುತ್ತೊಪ್ಪುವಾರೂರರಸನಂ ಕಂಡು
ತೆರನರಿದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ಬಿಂಕದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ನಡೆತಂದನಂದು ಪರಸಮಯ ಕೋಳಾಹಲಂ
ನಡೆತಂದನಪ್ರತಿಹತ ಪ್ರಬಳಕಾಹಳಂ
ಮುಂತೆ ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರ್ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ
ಸಂತತಂ ಪರಿಜನಂ ನಲಿವುತ್ತೆ ಬೆಂಬತ್ತೆ
ಬಂದು ತಿರುಕೊಂಡೆಯೂರಂ ಪೊಕ್ಕು ಮುದದಿಂದೆ
ಇಂದುಧರನಿಳಯಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ನಲವಿಂದೆ
ತಿರುಕೊಂಡೆಯೂರ ಶಿವನೇ ಚಂದ್ರಶೇಖರಾ
ಶರಣರ ಮನೋರಥವೆ ಸುಖನಿಧಿಯೆ ಶಂಕರಾ

ಶಿವಶಿವನೆ ಸಕಲ ಸಸ್ಯಾದಿಕುಲದೊಡೆಯನೇ
ತವಕದಿಂ ಬಂದೆನ್ನನಾಳ್ಗೊಂಡ ಜೆಡೆಯನೇ
ತಿರುನಾಳ್ಗೆ ನೆಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪರವೆ ಮುನಿದಪಳಯ್ಯ
ಹರನೆ ಕರುಣಿಪುದು ಪಡಿವೊಂಗಳುಮನೆನಗಯ್ಯ
ಎಂದಲ್ಲಿ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ನೆಲ್ಲಂ ಪಡೆದು
ಇಂದುಧರನಿತ್ತ ಪಡವೊನ್ನನೊಲವಿಂ ಪಡೆದು
ನಲವಿಂದೆ ನೀನೀಗಳಿತ್ತ ನೆಲ್ಲಂ ದೇವ
ನಲಿದು ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ಕಳುಪಿ ಕೊಡುವುದು ದೇವ

ಎನೆ ದೇವರೆಮಗೆ ಆಳೆಲ್ಲಿರ್ದಪರು ಮಗನೆ
ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟವರನೇ ಕಾಡಲಪ್ಪುದೆ ಮಗನೆ
ಎನಲದನೊಡಂಬಟ್ಟು ತಿರುಕಾಳತಿಗೆ ಬಂದು
ಮನವೊಲಿದು ಬರುತಿರಲ್ಕಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಲಿದು
ನಂಬಿ ಬಂದಪನವಂ ಕಾಣದಂದದ ಪೋಗಿ
ಇಂಬಿಲ್ಲದೆಡೆಗಳೊಳಗಿರ್ಪೆನಾನನುವಾಗಿ
ಎಂದೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ಕಳೆಗೀಳ್ವ ಕೆಯ್ಯೊಳಗೆ
ನಿಂದಿರ್ದನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಗದ್ದೆಗಳ ಕೆಸರೊಳಗೆ
ಇರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಾ ದೇವಾಲಯಕೆ ಬಂದು
ಹರನ ನಿಲವಂ ಕಾಣದರಸಿಕೊಳುತಂ ಬಂದು
ತಾಯ ಹೋಬಳಿಯನಾ ವತ್ಸನರಿವಂದದಿಂ
ಆಯೆಡೆಯೊಳರಸಿಕೊಳುತಂ ಬಂದು ಚಂದದಿಂ
ಕೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಕಳೆಗೀಳುತಿರೆ ಕಂಡು ಪರಿತಂದು
ಅಯ್ಯೋ ಇದೇಕಾಯಸಂ ನಂಬಿಯಿರೆಯೆಂದು
ನುಡಿಯೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ನಾಚುತ್ತೆ ಶಿವನೈತರಲು
ತಡೆಯದಾ ಗದ್ದೆಯಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಡೆತರಲು
ಅರಸಿ ಬಂದೆನ್ನನೆಂತಾಳ್ಗೊಂಡಿರಾನಂತೆ
ಅರಸಿಕೊಂಬೆಂ ಬಿಡುವೆನೇ ಅಡಗಲೇಕಿಂತೆ
ಕೊಂಡೆಯೂರೊಳು ಕಿರಿದು ನೆಲ್ಲಾದುದೆಲೆ ದೇವ
ಕೊಂಡು ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ಕಳುಪಿಕೊಡುವುದು ದೇವ
ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪುವುದೆನಗೆ ಬೇರೆ
ತಡೆಯಬಾರದು ಪರವೆಯರನಗಲಿಯಿರಲಾರೆ

ಎನೆ ದೇವರೆಮ್ಮುವಂ ನಂಬಿಯೆಂದೇ ಪಾಡು
ನಿನಗೆ ನಂಬಿಗೆ ಸಾವಿರವನಿತ್ತಪೆಂ ಪಾಡು

ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳುತಂ ಪಾಡತೊಡಗಿದನಂದು
ಇಂಬಿನಿಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಹರಂಗೊಲಿದಂದು
ನಂಬಿ ನಂಬಿದ ನಂಬಿ ನಿಂಬಿ ನಂಬಿದ ನಂಬಿ
ನಂಬಿದವರಂ ನಂಬಿ ಬೆಂಬಿಡದ ಶಿವ ನಂಬಿ
ನಂಬಿ ಪಾಲ್ಗುಡಿದೆ ನೀ ನಂಬಿಯಂಬಲಿಯುಂಡೆ
ನಂಬಿಯುರುಳುತೆ ಬಂದೆ ನಂಬಿ ಬಂದಾಳ್ಗೊಂಡೆ
ಎಂದು ಪಾಡಲ್ಕೆ ಹೋ ಹೋ ಮಗನೆ ಹೋ ನಿ[ಲ್ಲ]
ಸಂದಣಿಸಲೇಕೆ ನಿಲು ನಿನ್ನ ಮತಿ ಪವಣಿಲ್ಲ
ಎನುತಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರಚ್ಚಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮನವಾರೆ ಪಡಿಯ ಸಾವಿರ ಪೊಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು
ನೆಲ್ಲನಡಕಲು ಭೂತಸಂಕುಳಕೆ ಬೆಸವೇಳ್ದು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಶಿವನಾನಂದಮಂ ತಾಳ್ದು

ಇರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಲ್ಲಿಂ ತೆರಳ್ದು ಸೈತಾಗಿ
ಹರನ ತಿರುಮುಡುಗೊಂಡದತ್ತಲಭಿಮುಖನಾಗಿ
ಮುಂದೆ ಎರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರ್ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ
ಬಂದನಾನಂದದಿಂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ
ಪೊಕ್ಕು ತಿರುಮುಡುಗೊಂಡ ನಾಯನಾರಂ ಪಾಡಿ
ಮಿಕ್ಕು ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಪೊಸಪೊಂಗಳಂ ಬೇಡಿ
ಇಂತು ಪಲಕೆಲವು ಶಿವಪುರಗಳೊಳಗಂ ನಡೆದು
ಸಂತತಂ ಪಿರಿದು ಪೊನ್ನಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪಡೆದು
ಹೊನ್ನ ಹೊರಲಾಳಿಲ್ಲವಿನ್ನೆಂತು ಮಾಡುವೆಂ
ಇನ್ನೊಂದುಪಾಯವುಂಟಂತದಂ ನೋಡುವೆಂ
ಎಂದು ತಿರುವಾರೂರ ಕೊಂಡದೊಳು ಕೊಳಲೆಂದು
ತಂದು ತಿರುಮಣಿ ಮುತ್ತಿನಾರಿನಲು ಪೊಯ್ದಂದು
ತಿರುಗಿ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ನಡೆತಂದನುನ್ನತೇಂ
ಬರುತಿರ್ದನಪ್ರತಿಮ ಶಿವಭಕ್ತಿಸನ್ನುತಂ
ಬರುತಿರಲು ಪುರವೆಲ್ಲ ನೆಲ್ಲಾಗಿ ತೀವಿರಲು
ಪುರದ ವೀದಿಯೊಳಿಡಿದು ನೆಲ್ಲ ಮೂಡೆಗಳಿರಲು
ಕಂಡು ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಕೌತುಕಮನೆಯ್ದೆ
ಕಂಡಿದದ್ಭುತವೆನುತೆ ಪರವೆ ತುಷ್ಟಿಯನೆಯ್ದೆ
ಅವರವರ ಮನೆಯ ಮುಂದಿರ್ದ ನೆಲ್ಲೆಲ್ಲವಂ
ಅವರವರ್ಗಳೆ ಕೊಂಬುದೆಂದು ಸಾರಲ್ಕವಂ

ತನತನಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ನೆಲ್ಲ ಮೂಡೆಯಂ
ಮನವೊಲಿದು ಪರವೆಯರ ದಾನದಾಕ್ರೀಡೆಯಂ
ಅದರೊಳೊರ್ವಳು ದೇವರಡಿಯೊಳತ್ಯಭಿಮಾನಿ
ಮದನಹರನೊಲವು ನೆಲೆವೆಚ್ಚಿದ ಶಿವಜ್ಞಾನಿ
ಸುದತಿಯರು ಸುದತಿಯರ ದಾನಮಂ ಕೊಳಲೇಕೆ
ಇದರಿಂದೆ ಬಪ್ಪುದೇಂ ಕೆಡುವುದೇನಳಿಪೇಕೆ
ಎಂದಲ್ಲಿ ದೃಢಚಿತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳದೆ ಮನಂ ಮಿಗಲು
ಅಂದುಳಿದ ನೆಲ್ಲೆಲ್ಲವವರವರ ಮನೆವೊಗಲು
ಬೆರಗಾಗುತಂ ನೋಡುತಂ ಸೌಂದರಂ ಬಂದು
ಮೆರೆವ ತಿರುವಾರೂರ ಹರನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು

ಎನ್ನೊಡೆಯ ಎನ್ನಾಳ್ದ ಎನ್ನ ನಿಧಿಯೇ ಎಂದು
ಎನ್ನಾನೆ ಎನ್ನೊಲವೆ ಎನ್ನ ಸವಿಯೇ ಎಂದು
ಪಾಡಿ ಪೊನ್ನಂ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಮಂ ಕೊಂಡು
ನೋಡಿ ದೇವರ ಕೊಂಡದತ್ತ ಮಿಗೆ ನಡೆಗೊಂಡು
ಬರೆ ನೆಗೆದು ಹೊನ್ನ ಪಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿರುತಿರಲು
ತೆರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ತೇಂಕಾಡುತೊಪ್ಪಿರಲು
ತೆಗೆಸಿದಂ ಪೊನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ ನಲವಿಂದೆ
ಬಗೆವೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಬರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದಿಂದೆ
ನವ ಚಕೋರಿಗೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಕುಟುಕುದಪ್ಪಂತೆ
ತವೆ ಕೋಕಿಲಂಗಂಕುರದ ಕುಟುಕುದಪ್ಪಂತೆ
ಕೊಂಡುಬಂದಂ ಪರವೆಯರ ಮಾತೆ ಮೆಚ್ಚುತಿರೆ
ತಂಡತಂಡದ ಪೊನ್ನಾರಾಸಿಯಂ ಸುರಿವುತಿರೆ
ಸಂತಸದಿ ಸುಖತರಂಗಿಣಿಯೊಳೋಲಾಡುತಂ
ಸಂತಸುಖಶರನಿಧಿಯೊಳಾಳುತ್ತವೇಳುತಂ
ಇರಲಿತ್ತ ಪರವೆಯರು ಬಾಡಿರ್ದ ಲತೆಯಂತೆ
ವಿರಹಚಿಂತೆಯೊಳು ಕೊರಗಿರ್ದ ಶಶಿಕಳೆಯಂತೆ
ನಿಲಲಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕಂಡು
ನಲಿನಲಿದು ಮಲೆತು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಚಿತ್ತಂಗೊಂಡು
ಹಸಿದ ಹಂಸೆಗೆ ಪಾಲ್ಗಡಲು ದೊರಕಿದಂದದಿಂ
ಬಿಸಿಲ ಚಾದಗೆಗೆ ಮುಂಗಾರ್ಮಸಗಿದಂದದಿಂ
ಇರ್ವರುಂ ಸಮಸುಖಸರೋನಿಧಿಯೊಳೊಪ್ಪಿರಲು
ಶರ್ವನಂ ಸುಖದ ಸವಿ ಹತ್ತೆ ಸಾರುತ್ತಿರಲು

ಇತ್ತ ಪುರದೊಳು ಕೂಡೆ ತಿರುನಾಳ ಸಿಂಗರಂ
ಒತ್ತರಿಸುವಾಕಾಶ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಾಸುರಂ
ಸಕಲ ಭಕ್ತರು ಪಾಡುವಾಡುವುತ್ಸಾಹದಿಂ
ಸಕಲ ಚೋಳಾದಿ ವರ ಕಿನ್ನರವ್ಯೂಹದಿಂ
ಶಿವನ ಶಿವಪುರಜನದ ಸಿಂಗರದ ಸಂಭ್ರಮಂ
ನವ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ವಿಳಾಸ ವರ ವಿಭ್ರಮಂ
ನೆರೆದು ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಮಹಾರಥನಿಕಾಯದಿಂ
ಗಿರಿಕುಲದವೋಲ್ನೆಗೆದ ಗಜಘಟಾ ಪಟಲದಿಂ
ತರತರದೆ ನಿಂದಿರ್ದ ತುರಗ ಸಂದೋಹದಿಂ
ಉರವಣಿಸುತಂ ಮೆರೆವ ಕೈಕೋಳರೊಪ್ಪದಿಂ
ಗಗನದೊಳು ತುರುಗಿರ್ದ ವೃಷಭಧ್ವಜಂಗಳಿಂ
ನೆಗೆದಂಬರದೊಳೆಸೆವ ಸತ್ಕೇತನಂಗಳಿಂ
ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟದ ತಂಡಂಗಳಿಂ
ಹಾರೈಪ ಮಕುಟವರ್ಧನರ ಮೊತ್ತಂಗಳಿಂ
ಭೋರೆಂಬ ಸಾರೆಂಬುಘೇ ಚಾಂಗು ಬೊಲ್ಲೆಂಬ
ಸಾರೆಲೆಲೆ ಶಂಭು ಪೊರಮಟ್ಟನಿದೆಯೆಂದೆಂಬ
ಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮದ ನಡುವೀಶ್ವರಂ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಅಕಳಂಕಚಂದ್ರಧರನುಮೆವೆರಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟು

ಅಲ್ಲಿ ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಪರಕೆಗಳು ಮಸಗುತಿರೆ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಭಕ್ತಜನವೆದ್ದು ಕುಣಿವುತಿರೆ
ವೇದಂಗಳೊಡನೊಡನೆ ಪೊಗಳುತಂ ನಡೆದುಬರೆ
ವಾದಿಂದೆ ಸಕಲ ವಾದ್ಯಂ ಬಾರಿಸುತ್ತಮಿರೆ
ಧಿಮಿಧಿಮಿಕು ಧುಮುಕು ಥತ್ತೊಂಗೆಂಬ ಮದ್ದಳೆಯ
ಚಮತನಕತಕನಕವೆಂದೆಂಬ ಕಾಹಳೆಯ
ನಟಟಿಹಕು ಘಣಘಣಕು ಛಿಣಿಲೆನಿಸುವಾವುಜೆಯ
ನಟವಿಕಟ ತಟಕ ಖಿರ್ರೆಂಬ ಕರಡೆಯ ದನಿಯ
ಧೊಂಧೊಮ್ಮು ಧೊಂಧೊಮ್ಮು ಧತ್ತೊಂಗ ಧೊಮ್ಮೆಂಬ
ಧಿಂಧಿಮ್ಮುಧಿಂಧಿಮ್ಮುಧಿಮಿಧಿಮಿಕು ಧುಮುಕೆಂಬ
ಕೋಳಾಹಳದ ನಡುವೆ ಕುಣಿವುತಂ ಕೂಗುತಂ
ಜಾಳಿಸುತ್ತಂ ಜಡಿವುತಂ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ನೆಗೆನೆಗೆದು ನಲಿನಲಿದು ಬೊಬ್ಬಿಡುವವರ್ಕೆಲರು
ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಪೂಜಾರಸವನೀಂಟುವರ್ಕೆಲರು

ಉಟ್ಟುದಂ ಪೊದೆದುದಂ ಮರೆದು ನೋಳ್ಪರ್ಕೆಲರು
ದಿಟ್ಟಿಗಳು ನಟ್ಟಂತೆ ನೋಡುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ತಿರುಪಾಡನೋದಿ ತನಿಗರಗುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಮರುಳಂತೆ ಮರನಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಕಣ್ಣಿಂ ನಿವಾಳಿಸುತೆ ಮತ್ತೆ ಪಡೆವರ್ಕೆಲರು
ನುಣ್ಣನೆಯ ಶಿರವನೇರಿಸಿ ಪಡೆವವರ್ಕೆಲರು
ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಸುತ್ತೆ ಬರ್ಪ ಚೋಳರ್ಕೆಲರು
ನಲಿದು ಮೈಗರೆದು ನೋಳ್ಪರಸುಮಕ್ಕಳ್ಕೆಲರು

ಇಂತಪ್ಪ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದ ನಡುವೀಶ್ವರಂ
ಸಂತಸಂಬಡುತೆ ನಡೆದಂ ಪಾರ್ವತೀಶ್ವರಂ
ಬರುತೆ ಪರವೆಯರ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮುಂದಂ ನಿಂದು
ಕರೆ ಪರವೆನಾಚಿಯಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನನೆಂದು
ಕರೆಸಲಿರ್ವರ್ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದು
ತಿರುನಾಳಿನೊಡನೊಡನೆ ಓಲೈಸುತಂ ಬಂದು
ಪಾಡುತಂ ಪೊಗಳುತಂ ನೋಡುತಂ ನಚ್ಚುತಂ
ಆಡುತಂ ಮಾತಾಡುತಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಚ್ಚುತಂ
ಒಡನೊಡನೆ ವೀದಿವೀದಿಗಳೊಳಗೆ ನಡೆವುತಂ
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಪಾಡಿ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಪಡೆವುತಂ
ಬಂದು ಶಂಕರನೊಡನೆ ಶಿವಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ನಿಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆತಂದಂ ಮುನಂ ಮಿಕ್ಕು
ಪರವೆ ಸಹಿತಂ ಬಂದು ಪರಮಸುಖದೊಳು ಸಂದು
ಹರುಷವಿಮ್ಮಡಿಸಿ ನೂರ್ಮಡಿಸಿ ಪೆರ್ಚುತ್ತಂದು
ಗಿಳಿಗಳಂ ನುಡಿಸುತಂ ಹಂಸೆಯಂ ನಡೆಸುತಂ
ಜಳಜದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಮೊರೆವಳಿಗಳಂ ಬಿಡಿಸುತಂ
ಪಿಕದ ದನಿಗೇಳುತೆ ನವಿಲ್ಗಳಂ ಕುಣಿಯಿಸುತೆ
ಸಕಳ ಸುಖಮಂ ಶಿವಂಗೊಡನೊಡನೆಯರ್ಪಿಸುತೆ
ಇಂತು ಶಶಿಭೂಷಣನ ಸುಕುಮಾರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಂತತಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಶಿವದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ ೧೯೮–೮೩೪

ಸ್ಥಳ ೧೨

ಕುಸುಮದೊಳಿರ್ಪ ಸೌರಭದವೋಲ್ ನವರತ್ನದೊಳಿರ್ಪ ಕಾಂತಿವೋಲ್
ಸಸಿಯೊಳಗಿರ್ಪ ಚಂದ್ರಿಕೆಯವೋಲ್ ಫಲದೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ಪ ಸದ್ರುಚಿ

ಪ್ರಸರದವೋಲ್ ಸದಾಶಿವನ ಭಕ್ತರೊಳಿರ್ಪ ಶಿವಪ್ರಸಂಗದಂ
ತಸದಳನೊಪ್ಪಿದಂ ಪರವೆನಾಚಿಯರೊಳ್ ಸಲೆಸಂದು ಸೌಂದರಂ ॥

ಇಂತು ತಿರುವಾರೂರ ಪರವೆನಾಚಿಯರೊಳು ಪರಮಸುಖದಿಂ ಮನದಿಂಬು ಬೆಂಬಳಿಗೊಂಡು ನಂಬಿಯಣ್ಣನೊಲವಿಂ ಪಲಕೆಲವು ದಿನಮಿರಲೆರಡನೆಯ ವೈಘಾಸಿ ತಿರುನಾಳಡಿಯಿಡೆ ಪ್ರಥಮಪರ್ವದ ಸಮಯೋಚಿತ[ವ್ಯ]ಯದಾಶಾಬೀಜಂ ಪರವೆಯರ ಮಾತೆಯ ಮನದೊಳಂಕುರಿಸುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನಂ ಮಾನಿಗಳರಸಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿಂಬರಿವ ಮಂತ್ರಿಯಪ್ಪ ತುಂಬುರನಂ ಕರೆದು ನಮಗೆ ಶಿವಂ ಸಮಕಟ್ಟಿದ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕುಡದ ದೇವಾಲಯಂಗಳೆಲ್ಲಿಯುಂಟೆಂದಾಳೋಚನೆಯಂ ಕೇಳಲೊಡಂ– ದೇವಾ, ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗಂಗಳ ಪಡಿವೊಂಗಳು ಸಲುತ್ತಮಿರ್ದಪವು ಎಂದು ಕರಣಿಕರಿಂದೋದಿಸಿ ತೋರಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳು ನಡೆಯೆ ಉತ್ತರಭಾಗವುತ್ತಮವೆಂದಾರೈದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿದ ಪರಮ ಮಂತ್ರಿಗಂ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣನಿಮಿತ್ತಂ ಪರವೆಯರಗಲ್ಕೆ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಗೆ, ಕರಸೆ ಬಂದ ಪರಿಜನಂಗಳ್ವೆರಸು ತಿರುವಾರೂರ ತ್ರಿಪುರಹರನಂ ಚಪಳತೆಯಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರ್ಪರಸಿ ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ ಪುರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಬೆಂಗೆವಾಯ್ದು ಕೆಲಬಲದೊಳು ತುರಂಗಬಲಂ ತರಂಗಿಸೆ ಪದಾತಿಬಲಂ ಪಡಿಸಲಿಸೆ ನಿಸ್ಸಾಳಧ್ವನಿಯುಣ್ಮೆ ಬಿರುದೆತ್ತಿ ಕರೆವ ಹಳೆಯ ಬಹಳಧ್ವನಿ ದಿಕ್ತಟಕೆ ಧೀಂಕಿಡೆ ವಂದಿಗಳ್ಸಂದಣಿಸಿ ಪೊಗಳೆ ಭಕ್ತರ್ಬದುಕಿದೆವೆನೆ ಲೋಕವಾಕಸ್ಮಿಕಂಬಡೆ ಕಟ್ಟಕ್ಕರ ಮಗನನಗಲಲಾರದೆ ಶಿವಂ ಬಯಲನುಟ್ಟು ಬೆನ್ನೊಳು ಬರೆ ಉತ್ತಮ ಸತ್ತ್ವನುತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪಲವು ಶಿವಪುರಂಗಳೊಳು ಪಡಿವೊನ್ನಂ ಪಡೆವುತಂ ಪರವೆಯರ ಗುಣಂ ಮನವಳ್ಳಿರಿಯೆ ವಿರಹವಿಹ್ವಳನಾಗುತ್ತಂ ಕೆಲವೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ಕಿರಿದಂತರಂ ಬಂದೇಕಾಮ್ರನಾಥನಂ ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಫಲಮಂ ಕೊಂಡು ಕಂಚಿಯಂ ಕಳಿದು ತಿರುವತ್ತಿಯೂರ್ಗೆ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳು–

ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಳ್ನೆರೆವ ಸದ್ಭಕ್ತನಂತಗಲದಿರ್ಪ ಚಕ್ರವಾಕಂಗಳಿಂ ಬಳಲ್ದು ಬಂದ ಹರಶರಣರೆಮ್ಮ ತಣ್ಣೆಳಲೊಳು ಕುಳ್ಳಿರೆ ನಾವೆಲ್ಲಂ ಸಫಲವಪ್ಪವೆಂದು ಕರೆವಂತೆ ಕೋಕಿಲಧ್ವನಿಯಿಂ ಮೆರೆವ ಮಾಮರಂಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ತರುಕುಲಂಗಳಿಂ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನಮಂ ಬಯಸುವ ಭಕ್ತಕುಲವೆಮ್ಮತ್ತಲು ಬನ್ನಿಮೆಂದು ಕರೆವಂತೆ ಧ್ವನಿಗೆಯ್ವ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪೂರ್ಣತಟಾಕಂಗಳಿಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಮೀಸಲಮೊಗ್ಗೆಗಳಿವೆ ಬನ್ನಿಮೆಂದೆಳಲತೆಯ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಗಳನುಣ್ಚರದಿಂ ಕರೆವಂತಿರ್ದ ಪೂದೋಂಟಂಗಳಿಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಮನದನುರಾಗಂ ಪಲ್ಲವಿಸಿದಂತಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೀವಿ ತಳಿರ್ತೊಪ್ಪುವಶೋಕ ವನಂಗಳಿಂ ಇಂತು ಮೆರೆವ ಪುರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನಮಂ ತುಂಬುರಂ ತೋರುತಂ ಬರೆ ನೋಡುತಂ ಮಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಂ ಮುಯ್ಯಾನುತಂ ನಡೆತಂದು ಪುರದೊಳಗಂ ಬರುತ್ತಿರೆ ಕೆಲಬಲದ ವೀದಿಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಳು ನೆರೆದು ನಿಂದು ಸಂದಣಿಸಿ ನೋಡುವ ಶಶಿಮುಖಿಯ ರೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ ಚಂದ್ರಲೋಕದಂತಿರ್ದ ಪುರವೀದಿಯಂ ಕಳಿದು ದೇವರ ದೇವನ ದೇವಶಿಖಾಮಣಿಯ ದೇವ ಜನಜನಕನ ದೇವರ ಗಂಡನ ದೇವರಾದಿತ್ಯನ ತಿರುವತ್ತಿಯೂರರಸನ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲ್ಗೆವಂದು ಪಟ್ಟದಾನೆಯಿಂದಿಳಿದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ಬಲವರಲು ಮನಂದಂದು ಸುಕುಮಾರಸೌಂದರಂ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳು–

ಮುಂದೆ ಶಿವಪರಿಸೂತ್ರದೊಳು ದೇವವಿಟರ್ಗೆ ಕಣ್ಮಾಯಮಂ ಬಿಡಿಸಿದಂತೆ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿರ್ದ ಪಚ್ಚೆಯ ಜವನಿಕೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ವೇತ್ರಮಂ ಪಿಡಿದು ನಿಂದಿರ್ದ ಪಡಿಯರತಿಯರಿಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ

ಪದ್ಮಪತ್ರದ ಪೊಟ್ಟಣಂಗಳೊಳು ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಹೂವಂ ಕೊಂಡೊಳಪುಗುವ ವಿಳಾಸಿನಿಯರಿಂ ಕುಸುಮಕುಲಮಂ ಹೊರೆಯಲು ಪರಿಮಳದ ಭಾಜನಂಗಳಂ ಪಿಡಿದೆಡೆಯಾಡುವೆಳವೆಂಡಿರಿಂ ರಮ್ಯಂಬಡೆದನಂಗನಾಜ್ಞೆ ಶಿವಪ್ರಸಾದಸೀಮೆಯಂ ಪಡೆದಂತಿರ್ದ ಪಚ್ಚೆಯ ತೆರೆಯಂ ಕಂಡು ನಂಬಿಯಣ್ಣನುರವಣಿಸಿ ಬಂದು ಪತಿಯಂ ಬಯಸಿ ಶಿವನಂ ಬೇಡಿ ಬೆಂಬೀಳ್ವ ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯರ ಮನವನೆತ್ತುವಂತೆ ಕೈನೀಡುತಂ ಕಠಾರಿಯ ಕೋಲಿಂ ಭೋಂಕನೆ ತೆರೆಯನೆತ್ತಲೊಡನೊಳಗೆ ಹಂಸತೂಳದ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಮಳಸೂತ್ರಮಂ ಕರಪಲ್ಲವದೊಳ್ಪಿಡಿದು ಇರವಂತಿಯರಲನೊಂದನೆತ್ತಿ ತೊಡರ್ಚಿ ಮತ್ತೊಂದರಲನೆತ್ತಲಾರದೆ ಬಳಲ್ದು ಬೆಮರ್ತು ಪೊಂಬಾಳೆಯ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಿಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸಿಕೊಳುತೆ ನವಯೌವನದೊಳೊಗೆದ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ತಿರುಳ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತಿರ್ದ ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯರ ನೋಟದೊಡನೆ ತನ್ನ ನೋಟಂ ಘಳಿಲನೆ ಸಂಧಿಸೆ ಹಳಿಲನೆ ಮನಂಬಿರ್ದು ನೆನಹುಡುಗಿ ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಕಂಪಿಸಿ ನಸುಬೆಮರ್ತು ಪೊಸನೋಟಂ ಹೋರಟೆಗುಟ್ಟಿ ತಳುಕಿಕ್ಕಿ ತಳರದೆ ತಂತಮ್ಮೊಳಪೊಕ್ಕ ರೂಪು ಮಗುಳಲಾರದೆ ನಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿದೇ ಸಮಯವೆಂದನಂಗನರಲಸರಲ ಸರಿಮಳೆಯಂ ಕರೆಯೆ ಕಂಡು ಕುಲಾಭಿಮಾನದ ಲಲನೆಯರ್ತಮತಮಗಂಜಿ ನೋಟವನಿಕ್ಕಡಿಮಾಡುವಂತೆ ಕಂಡ ಸುಖಮಂ ತುಂಡಿಸುವಂ ತೆತ್ತಿರ್ದ ಜವನಿಕೆಯಂ ಭೋಂಕನೆ ಸಡಿಲ್ಚಿ ಮರೆಮಾಡಿ ಮರುಗಿ ಇದೇನಿದೇನಭವ ಪೂಜೆ ಮನೋಭವಪೂಜೆಗಿಕ್ಕಿತ್ತಿದೆಲ್ಲಿಯ ಲಾವಣ್ಯದ ಲಾವುಗಂ ಜವ್ವನದ ಸೂರೆಕಾರಂ ಮನದ ಮಲ್ಲಳಿಕಾರಂ ಚಿತ್ತದಳವುಳಕಾರಂ ಬಂದನೇಗುವೆನೇಗುವೆಂ ಕುಲವಂ ಕಲಂಕಿದಂ ಮುಗುಳಂ ಮೀಸಲುವೋಗಿಸಿದಂ ತೀವಿದಮೃತಮಂ ತುಳುಂಕಿದಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ಬಿಂದುಗಳೆದನೋವೋವೊ ನಡೆನಡೆಯೆಂದೆಲ್ಲಾ ಸಖಿಯರ್ ಸಂದಣಿಸಿ ಹೊಸ ಪೂಜೆ ಹಸನಾಯ್ತೆನುತ್ತೆ ಭೋಂಕನೆ ಸಂಕಿಲೆಯನತ್ತಲವರ ಮನೆಗೊಯ್ದರ್ –

ಇತ್ತಲ್ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಂ ಕಳೆದು ತಿರುಗಿ ಬಂದೈದಾರಡಿಯೊಳೇಳೆಂಟ ವಸ್ಥೆಗೊಂಡು ಶಿವನಲ್ಲಿಗೈತಂದೆಲೆಯೆಲೆ ದೇವಾ, ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಮಂ ಕೊಡು ಕೊಡು, ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕಂ ಮಾತಾಡೆಂಬ ಬಳಲ್ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಶಿವಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟಿದೇನಿದೇನೆಲೆ ಮಗನೆ ನಂಬಿ ನಂಬಿ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಮುನಿಯದೆ ಕಾರಣಮಂ ಪೇಳ್ದು ಬಳಿಕ ಮುಳಿವುದೆನೆ, ದೇವರ ದೇವ, ನಿಮ್ಮರಮನೆಯ ಪರಿಸೂತ್ರದೊಳೊರ್ವ ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯ ರೆಂಬನರ್ಘ್ಯರತ್ನಂ ಕಂಡೆನೆನಗಾ ಕನ್ನಿಕೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದೆನೆ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವಯೆಂದು ಶಿವಂ ಕಿವಿಯಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳುತ್ತಿದಾವ ದುರುಳತನವಿದಾವ ಮೂರ್ಖತ್ವವಿದಾವರಸುತನವಿದಾವ ಪಾಪದ ಸರಸವಿದಂ ನುಡಿಯದಿರವರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಕಲ್ಮಷಂ ಮಾರ್ತಂಡಂ ಮಲಿನಂ ಆ ಮಾತನಾಡದಿರ್. ಅವಳಂ ಶೈಶವಕಾಲದೊಳು ಮುನ್ನೊರ್ವ ರಾಜಪುತ್ರಂ ತನಗೆಂದು ಪೆಸರ್ಗೊಂಡವಂ ಸತ್ತಡವನೆ ಗಂಡನದೇ ಬಾಳೆಂದು ಸರ್ವಶುಚಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುಬ್ಬಟೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಿಸುತಿರ್ದಪರೀ ಮಾತನವರ ಮಾತೆಪಿತರು ಕೇಳ್ದಡೆನ್ನುವಂ ನಿನ್ನುಮನಿರಲೀಯರು ಮರುಳುಮಗನೇ ಇದಂ ಬಿಡು ಬಿಡು ಬಿಟ್ಟುಕಳೆಯೆಂದು ಮನದೊಳು ಸಂತೋಷಂಬಡುತ್ತಂ ಮಾತಿನೊಳಂಜಲೆಂದೊಲಿದು ನುಡಿಯೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಕೇಳ್ದು, ಬಲ್ಲೆ ಬಲ್ಲೆನಿದೆಲ್ಲವಂ ಕೊಳ್ಳೆ ಕೊಳ್ಳೆನೀ ಪಗಟನೆನಗೆ ಸಂಕಿಲೆ ಬೇಡ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ಕೊಡು ಕೊಡುಯೆಂದು ಕಾಮಗಿಚ್ಚಿಲಿ ಬಿದ್ದ ಕೀಡಿಯಂತೆ ಮಿಡುಕಿ ಬಿದ್ದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಮೊಲೆಗುಡದ ತಾಯ ಕಾಲ ಬಾಯೊಳು ಶಿಶು ನಾಲಗೆಗಿತ್ತಳುವಂತೆ

ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ಪೊರಳ್ದು ಹೊಡಕರಿಸಲಾರದೆ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು ತೊತ್ತುಗೊಂಡ ತವರೆ ಆಳ್ಗೊಂಡರಸನೆ ಮನಂಗೊಂಡ ಮಹಿಮನೆ ಸುರತಂಗೊಂಡರೆವೆಣ್ಣೆಯೆಂದು ಮರುಗಿ ಮರುಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೊರಲುವ ನಂಬಿಯಂ ಶಂಭು ಕರುಣಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೋ ಹೋ ಮಗನೆ ಇನಿತಾಸುರವೇಕಂಜದಿರಂಜದಿರ್ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬಂದಪೆನೇಳೇಳೆಂಬ ಮಾತಿನೊಡನೆ ಹರಣಂ ಬಂದು ಹಸರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ನಂಬಿಯ ಮೈಯಂ ತಡವಿ ಪ್ರಸಾದದ ಚಿಲುಪಾಲನೂಡಿ ಬಾಯ ತಂಬುಲಮನಿತ್ತು ಚಂದನ ಜವಾದಿ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಮಂ ಬೀಳುಡೆಸಹಿತಂ ಕೊಟ್ಟು ನೀನಿಲ್ಲಿರೆಂದು ಪ್ರಭಾಕರನಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಗೆ ಪೋಗಲೆವೇಳ್ದು–

ಭಕ್ತಜನಬಾಂಧವಂ ಪ್ರೇಮಜನಕಾಮದಂ ಪ್ರಣಯಜನಪ್ರಾಣಾಮೃತಂ ನಂಬಿದರ ಬೆಂಬಲಂ ನಚ್ಚಿದರಚ್ಚು ಮಚ್ಚಿದರ ಮೆಚ್ಚಗಲದರಾನಂದವೆನಿಪ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಜಂಗಮರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ಕುಂಟಣಿಯಂ ನಡೆಯಲೆಂದು ಕಾರುಣ್ಯಪಾರಾವಾರಂ ಪಾರ್ವತಿಯಂ ಪೊರಗೆ ನಿಲಿಸಿ ನಂದೀಶ ಕೈಗುಡೆ ವೀರ ಭದ್ರಾದಿಗಣಂಗಳರಿದಡೆ ನಂಬಿಗೆ ಪ್ರಮಾದವೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕದ್ದು ಪೊರಮಟ್ಟು ನಡೆವೆಡೆಯೊಳು ಭೂದೇವಿ ಪುಳಕಿಸುತೆ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳರಿಯದ ಶ್ರೀಪದಂ ತನ್ನಂ ಸೋಂಕಿದವೆಂಬುಮ್ಮಹದಿಂ ಶಿವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳ್ಗೆ ತನ್ನ ಕರಪಲ್ಲವಮಂ ಪಾಸುತಂ ಬರೆವರೆ, ಮುಡಿದ ಪಾರಿಜಾತದರಲ ಪರಿಮಳಂ ಧರಣಿಯಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ, ಈಶಾನಶೆಟ್ಟಿಯರ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯರ ತಾಯಪ್ಪ ಶಿವದೇವಿಯರ ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಲಲ್–

ಇದೆಲ್ಲಿಯುತ್ಕಟದ ಕಂಪಿದೆಲ್ಲಿಯ ಬೆಳತಿಗೆವೆಳಗಿದೆಲ್ಲಿಯಚ್ಚರಿಯಾನಂದಂ ಬಂದು ನಿಂದಿರ್ದಪುದೀ ರೂಪು ತಿರುವತ್ತಿಯೂರರಸ ನಾಕಾರವಾಗದೆ ಮಾಣದೆಂದಿದಿರ್ವಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು ದೇವ ದೇವಾ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳಿಗಗೋಚರಮಪ್ಪ ವೇದಂಗಳರಿಯದ ಶ್ರೀಪಾದಾಬ್ಜಂಗಳೆನ್ನ ಮನದ ಕೊನೆಯೊಳು ಪೂತವೆನ್ನಿಂ ಕೃತಾರ್ಥೆಯಾರೆನುತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆರಗಿ ಪುಳಕಿತೆಯಾಗಿ ಕನಕಮಣಿ ಭದ್ರಾಸನದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಶ್ರೀಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂ ಮಾಡಿ ಪಾದೋದಕದಿಂ ಪ್ರಬಲೆಯಾಗಿ ಸಂತಸದಿಂ ಸಂತೈಸಿಕೊಳಲಾರದುಬ್ಬಿ ಬಿಬ್ಬನೆ ಬಿರಿದರಲುವ ಶಿವದೇವಿಯರಂ ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ನೋಡಿ ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಳೆಲ್ಲಿರ್ದಪಳೆಂದು ಶಿವಂ ಕೇಳಲೊಡಂ, ದೇವದೇವಾ, ಏನೆಂದರಿಯೆನದೊಂದು ವಿಸ್ಮಯಂ ಇಂದಿನ ಪಗಲು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನರ್ಚಿಸುತಿರ್ದು ಭೋಂಕನೆ ಬಂದು ಮರುಳಂತೆ ಮರನಂತೆ ಜಡರಂತೆ ಏರ್ಪಡೆದರಂತೊರ್ವರೊಳಂ ನುಡಿಯದೆ ಕ್ರೀಡಾವನದ ಪೂವಿನ ಹಸೆಯೊಳು ಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿ ಬಾಳೆಯ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಿಂ ಬೀಸಿಕೊಳುತ್ತೆ ಆಲಿನೀರ್ಗಳಂ ಚಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಳುತ್ತೆ ಪದ್ಮಪತ್ರಂಗಳಿಂ ದೊತ್ತಿಸಿಕೊಳುತ್ತೆ ಕಾಮನಂಬಿಂ ಮುಮ್ಮಳಿಗೊಳುತ್ತೆ ಮಂದಾನಿಳನಿಂ ಮಲ್ಲಳಿಗೊಳುತ್ತೆ ಮೆಯ್ಯ ಬಿಸುಪಿಂ ಸುಯ್ಯೆಲರ ಬೆಂಕಿಯಿಂ ಮನಂ ಕೊರಗುತ್ತಿರೆ ತಾಂ ಕಂದುತ್ತಿರ್ದಪಳೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸೆ ಶಿವಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತ್ತೆ ಅದು ಕಾರಣದಿಂ ಬಂದೆವೆಮ್ಮ ಮಗನ ರೂಪಂ ಕಂಡು ಸಂಕಿಲೆಯ ಮನಂ ಕಲಂಕಿತೆನೆ ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಮಗನೊರ್ವ[ಂ] ಗಜಮುಖನೊರ್ವಂ ಷಣ್ಮುಖನೊರ್ವಂ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿಯೆನ್ನ ಮಗಳು ಸೋಲುವಂತಪ್ಪ ಮಕ್ಕಳಾರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಈಗಳೀ ಮರ್ತ್ಯದೊಳಗೊರ್ವ ಪೊಸಮಗನಂ ಸೌಂದರನೆಂಬನಂ ಪಡೆದೆವವನ ರೂಪೆಮ್ಮಿಂದಿಮ್ಮಡಿ ಅವನ ಸೊಬಗೆಮ್ಮಿಂ ನೂರ್ಮಡಿ ಆತನಂ ಸಂಕಿಲೆಯೊಳು ನೆರೆವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವೆಂದು ಭಕ್ತಜನಲೀಲಾಲೋಲ ಚಿತ್ತಂ ಶಿವದೇವಿಯರ್ಗೆ ಬೆಸಸುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ–

ಸ್ಥಲ ೧೩

ದೇವರ್ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಡ
ದಾವುದರ ವಿಚಾರಮುಂಟೆ ಕರುಣಿಸುವುದು ನೀಂ।
ಕಾವುದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ನಿ
ತ್ತೋವುವುದೊಲವಿಂದೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥

ದೇವ ಸುರನಿಕರವಂದಿತ ಪಾದಪಂಕಜನೆ
ದೇವ ಪರಮಾನಂದರೂಪಮಯ ಶಂಕರನೆ
ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು ನಿಮ್ಮಯ ಪುತ್ರನಂ ತಂದೆ
ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು ಸಂಕಿಲೆಗೆ ಪತಿಯಂ ತಂದೆ
ಎಂದು ಶಿವದೇವಿಯರು ಹರುಷಪುಳಕಿತೆಯಾಗಿ
ಇಂದುಮುಖಿ ಬದುಕಿದಳು ಶಿವ ಕರುಣಿಸಿದರಾಗಿ
ದೇವ ಅಮೃತದ ಮಳೆ ಕರೆಯೆ ಜೇನನರಸುವರೆ
ದೇವ ಪಾಲ್ಗಡಲಿದಿರಲಿರೆ ಹಯನನರಸುವರೆ
ದೇವ ಸರಸೇಕ್ಷುದಂಡಮಿರೆ ಪಣ್ಣರಸುವರೆ
ದೇವ ಚಂದನದ ಕುಜಮಿರೆ ಕುಸುಮವರಸುವರೆ
ನೀವೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಲರಸಲುಂಟೇ ದೇವ
ನೀವೆ ಕೃಪೆಯಿಂ ಬರೆ ವಿಚಾರವುಂಟೇ ದೇವ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳರ್ತಿಯಿಂ ಕರುಣದಿಂ ಬರುತಿರಲು
ಎಮ್ಮಯ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನೇನೆಂಬೆನಿಂತಿರಲು
ನಿಮ್ಮ ಬರವಂ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳು ಪಡೆವರೇ
ನಿಮ್ಮ ನಿಲವಂ ಸಕಲ ಋಷಿಜನಗಳರಿವರೇ
ನೀವಿರ್ದುದೇ ಕುಲಂ ನೀವಿರ್ದುದೇ ನೆಲಂ
ನೀವಿರ್ದುದೇ ಚಲಂ ನೀವಿರ್ದುದೇ ಬಲಂ
ಕರುಣಿಪುದು ಕೂಡುವುದು ಸಂಕಿಲೆಯನಾತನೊಳು
ಪರಸುವುದು ಪಾಡುವುದು ತಡವೇವುದಿಂಬಿನೊಳು
ಕಳುಪುವೆನೆ ಸಂಕಿಲೆಯ ನಿಮ್ಮೊಡನೆಯೆಲೆ ದೇವ
ಎಳಸಿರ್ದರಿರ್ವರುಂ ತಳುವೇವುದೆಲೆ ದೇವ

ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ಬೇಗಂ ಬೇಡ ನೀನರಿಯೆ
ಮುಂದುವರಿಯದಿರವಂ ಮಿಗೆ ಚಪಳನಾವರಿಯೆ
ಮುನ್ನೊರ್ವಳುಂಟು ತಿರುವಾರೂರೊಳಾತಂಗೆ
ಕನ್ನೆವೇಟದ ನೇಹವತಿ ಬಲ್ಲಿತಾತಂಗೆ

ಪರವೆನಾಚಿಯರೆಂಬ ನಾಯಕಸ್ತ್ರೀಯುಂಟು
ಹರವರಿಯ ಸಮಸುಖಂ ಬಿಡಿಸಬಾರದ ನಂಟು
ಅವಳತ್ತಲೆಳಸದಂತವಳತ್ತ ಹೋಗದಂ
ತವಳತ್ತ ನೆನೆಯದಂತವಳತ್ತ ಸಾರದಂ
ತಳವಡಲು ಸೂರುಲಂ ಕೊಂಬುದೊಳ್ಳಿತ್ತಾಗಿ
ಅಳವಡಿಸುವುದು ಬಳಿಕ್ಕಿರ್ವರುಮನೊಂದಾಗಿ
ಕಳುಪಿದಪೆವಾತನಂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆಂದೆನುತೆ
ಘಳಿಲನುದಯಿಸವೇಳ್ ದಿವಾಕರನನೆಂದೆನುತೆ
ತಿರುಗಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದನೀಶಂ ಶಿವಾಲಯಕೆ
ಪರಮಭಕ್ತರ ಬಂಧು ಬಂದ ತನ್ನಾಲಯಕೆ
ತನ್ನ ಬರವೇ ವರವದಾಗಿರ್ದ ನಂಬಿಯಂ
ತನ್ನ ಕರುಣವೆ ಹರಣವಾಗಿರ್ದ ನಂಬಿಯಂ
ಕಂಡು ನೀಂ ತುಂಬುರನನೊಡಗೊಂಡು ಹೋಗಯ್ಯ
ಕಂಡುದಂ ಬಯಸುತಿರ್ಪಲೆ ಮಗನೆ ಹೋಗಯ್ಯ
ಎನೆ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿದು ಹೊಸ ಸಪುರಮಂ ನಲಿದುಟ್ಟು
ಮನಮೊಸೆದು ನಿಟಿಲದೊಳು ಕತ್ತುರಿಯ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು
ತೋರಹಾರವನಗಲುರಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಳಿಸುತಂ
ಹಾರೈಸಿ ಹೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ಕಡುಕನಿಕ್ಕುತಂ
ತುಂಬುರನ ಕೈವಿಡಿದು ಶಿವದೇವಿಯರ ಮನೆಗೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬಂದನುರವಣಿಸುತಂ ತನಗೆ

ಬರೆ ಕಂಡು ಸಿಂಹಾಸನಮನಿಕ್ಕಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಚರಣತಳಮಂ ವಿಳಾಸಿನಿಯರಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಸಂಕಿಲೆ ನಿಮಿತ್ತವೆಯ್ತಂದುದಂ ತಾನರಿದು
ಶಂಕರಂ ಬೆಸಸಿತಂ ಸೂರುಳುಗೊಳಲು ನೆನೆದು
ತುಂಬುರನನಲ್ಲಿ ಕರೆವುತ್ತಲೇಕಾಂತದೊಳು
ನಂಬಿ ನುಡಿದಳು ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಡು ನೇಹದೊಳು
ಕೇಳು ತುಂಬುರ ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಪರಿಕರ ಪೊಸತು
ಪೇಳಬಾರದು ನೋಡ ನುಡಿಸಬಾರದು ಪೊಸತು
ದೇವರ ಸುತಂ ಸ್ವತಂತ್ರಂ ಧರೆಗೆ ಸೌಂದರಂ
ಆವೇನುವಂ ಬಳಿಕ ನುಡಿಸಬಾರದು ಕರಂ
ಎಲ್ಲಮಂ ಮುನ್ನವೇ ಪೇಳ್ವುದುಚಿತಂ ಕೇಳ
ಬಲ್ಲೆ ನೀನರಿಯದುದುಮುಂಟೆ ತುಂಬುರ ಹೇಳ

ಇವರ್ಗೆ ತಿರುವಾರೂರೊಳೊರ್ವ ಮಾನಿನಿಯುಂಟು
ಇವರ ಚಿತ್ತಂ ಮುಂದೆ ಸಂಚಳಿಸುವುದುಮುಂಟು
ಇದಕೆಮ್ಮ ಮನದ ಸಂದೇಹಮಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು
ಇದಕೆ ದೇವರ ಮುಂದೆಮಗೆ ಸೂರುಳಂ ಕೊಟ್ಟು
ಬಳಿಕ ಸಂಕಿಲೆಯನೊಚ್ಚತವಾಗಿ ಕೊಂಬುದೆನೆ
ತಳರದಗಲದೆ ಚಲಿಸದರ್ತಿಯಿಂದಿರ್ಪುದೆನೆ
ಬಂದು ತುಂಬುರನಿದಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗರುಪೆ
ಎಂದ ಮಾತಂ ಸೌಂದರನ ಕರ್ಣದೊಳು ನೆರಪೆ
ಕೇಳ್ದೊಡಂಬಟ್ಟೆನೆಂದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಮಂ
ತಾಳ್ದು ನುಡಿದಂ ನಡೆಗೊಳುತ್ತೆ ಪರಿತೋಷಮಂ
ಮುಂದೆ ದೇವಾಲಯಕೆ ಬಂದು ಕಾಮೋತ್ಕಟಂ
ಒಂದೊಂದೆ ನೀಂ ಮಾಡುವುದು ದೇವ ಸಂಕಟಂ
ಎಂದು ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯರ ಮಾತೆ ತಾಂ ದೇವ
ಬಂದು ಸೂರುಳ ಪೇಳ್ದಳಿಂದೀಗಳೆಲೆ ದೇವ
ನೀನುವುಂ ಬೆನಕನುಂ ಸ್ವಾಮಿಯುಂ ದೇವಿಯುಂ
ಈ ನಿಂದ ಮರನಡಿಯೊಳಿರ್ಪುದೆನಗಾಗಿಯುಂ
ಎನೆ ಕೇಳ್ದವರ್ ಸಹಿತವೀಶ್ವರಂ ಪೊರಮಟ್ಟು
ತನುಜನಿರವೇಳ್ದ ಮರದಡಿಯಲಿರಲಳವಟ್ಟು
ಇರಲು ಬರುತಿರ್ಪ ಶಿವದೇವಿಯರ್ಗಿದಿರಾಗಿ
ಚರಿತದಿಂ ಸೌಂದರನನರಿಯಲೀಯದೆ ಹೋಗಿ
ಮರದಡಿಯೊಳಿರ್ದಪೆವು ಬೇರೆ ಸೂರುಳು ಬೇಡ
ಮರನಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ವುದಿಂ ದೇವಾಲಯಂ ಬೇಡ
   ಎಂದಲ್ಲಿ ಪೇಳ್ದು ಮತ್ತಾ ಮರಕ್ಕೆಯ್ತಂದು
ಇಂದುಧರನಿರಲಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬಂದು
ಸೂರುಳಲ್ಕೆಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದಿರಲು
ನಾರಿಯರ್ವೆರಸು ಸಂಕಿಲೆಯ ತಾಯ್ ನಡೆತರಲು
ಕಂಡಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬೆವಸ್ತೆಗೆ ನಿಂದು
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿ ಮಾಡಿದನೆಯಿಂತಿದನೆಂದು
ನಿಂದಿರಲು ಸಂಕಿಲೆಯ ಮಾತೆ ನಲವಿಂ ಬಂದು
ಎಂದಳಳಿಯಂಗೆ ನಾಚುತ್ತೆ ದೂರದೆ ನಿಂದು
ಏನಿ ಸಂಕಿಲೆಗೆ ಪತಿಯಾದಂದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ
ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಪ್ಪುದಿಂತೆಮಗುಚಿತವಲ್ಲ
ಆದಡೇನೀ ಮಹಾಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳು ಬೇಡ

ಆದ ಸೋಲವೆ ಲೇಸು ಎಮಗೆ ಸರಿಯಿದು ಬೇಡ
ಈ ಶಿವಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಮರನಡಿಗೆ ಬಂದು
ಈಶನರಿಯಲು ಬಿಡೆಂ ಸಂಕಿಲೆಯ ನೀನೆಂದು
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ನೀವೆ ಕೈಕೊಂಡು ನುಡಿವುದೆನೆ
ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲಂ ಬಳಿಕ್ಕಾದುದಂ ಕಾಣ್ಬೆವೆನೆ
ಕೋಪಿಸುತೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತ್ತೆ ಸೌಂದರನಲ್ಲಿ
ತಾಪಿಸುತವೆಯ್ದಿಸದೆ ನಡೆತಂದು ಮರನಲ್ಲಿ
ನಿಂದವರ್ನೆರೆದವರ್ನೋಡೆ ಲಜ್ಜೆಯನುಳಿದು
ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೆ ನಗುತಿರೆ ಮುಳಿದು
ನೋಡುತಿರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ನುಡಿದನಂತಲ್ಲಿ

ನಾಡೆ ಸಂಕಿಲೆಯನಗಲೆಂ ಬಿಡೆಂ ಬಿಡೆನಿಲ್ಲಿ
ಇದಕೆ ಶಿವನಾಜ್ಞೆ ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲನೆನುತಲ್ಲಿ
ಮದವಣಿಗನತ್ತೆಯರ ಮುಂದೆ ಸೂರುಳಲಲ್ಲಿ
ನಸುನಗುತೆ ದೇವರಿನ್ನುಂ ಪೋಪವೇ ಮಗನೆ
ಹಸನಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಹರೆ ನಿನ್ನ ಕೊಳಲೆಲೆ ಮಗನೆ
ಎನಲದಂ ಕೇಳದಂತರಿಯದಂತೆಯ್ತಂದು
ಮನವೊಸೆದು ರಂಗಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದೆ ನಿಂದು
ದಿನದಿನಕೆ ಸಾವಿರಚ್ಚಂ ಶರ್ವನಂ ಬೇಡಿ
ತನಗೆಸೆವ ತುಂಬುರನನಭವಗಪ್ಪಣೆಮಾಡಿ
ಮನಸಿಜನನಿಳಿಕೆಯ್ವ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡುತಂ
ತನತನಗೆ ನಲಿವ ಕರಣಂಗಳೊಡಗೂಡುತಂ
ಮುಂದುವರಿದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನಗಲದೋವುತಂ
ಸಂದಣಿಪ ತವಕಮಂ ತಲೆದಡವಿ ಪೆಚ್ಚುತಂ
ಸುಕುಮಾರಶೇಖರಂ ಸಿಂಗರದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ
ಸಕಲಗುಣಶರಧಿ ಸೌಂದರನಾಗಳೊಪ್ಪಿದಂ

ಸ್ಥಲ ೧೪

ಕಾರಮುಗಿಲ್ಗೆ ಚಾದಗೆ ವನಕ್ಕೆ ಪಿಕಂ ಕುಸುಮಕ್ಕೆ ಷಟ್ಪದಂ
ವಾರಿರುಹಕ್ಕಿನಂ ಕುವಲಯಕ್ಕಮೃತಾಂಶು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹಂಸೆ ವಿ
ಸ್ತಾರಫಳಕ್ಕೆ ರಾಜಶುಕನೀಶ್ವರಭಕ್ತಿಗೆ ಭಕ್ತನಾಸೆ ಮಾ
ಳ್ಪೋರಗೆಯಾಗಿ ಸಂಕಿಲೆಯರೊಳ್ ನೆರೆವಾಸೆಯೊಳಿರ್ದ ಸೌಂದರಂ ॥

ಅಂತಿರ್ದಿರಲಾರದೆ ಕಾಮಕುತೂಪಳಚಿತ್ತಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ತುಂಬುರನ ಕೈವಿಡಿದು ನಡೆದುಬರುತಿರೆ ವಸಂತರಾಜಂಗೆ ಮಧುದೂತಿಯಿದಿರ್ವಪ್ಪಂತೆ ರತಿಮಂಗಳೆ ವಿಳಾಸಿನಿ ಶಿವದೇವಿಯರನುಮತದಿಂದಿದಿರ್ವಂದು ದೇವ, ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸೆ ನಡೆತಂದರಮನೆಯೊಳಗಂ ಕಳಿದು ಕೇಳೀವನದ ಕೃತಕಾಚಲದ ನಡುವಣ ವಜ್ರದ ಮುಚ್ಚುಳ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯ ಹಂಸತೂಳದ ತಣ್ಣೆಳಲ ತಳ್ವದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಗಳಗಳನೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಸಖೀಜನಂಗಳ ನಡುವೆ ಹೂವಿನ ಹಸೆಯೊಳುಸುರಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಸಂಕಿಲೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇಳೇಳು ನಿನ್ನ ಮನೋರಥಂ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯೊಳಾಸೆ ಗೆಯ್ಯುತ್ತದೆ ನಡೆಯೆಂದು ನುಡಿಯಲೊಡನೆ, ಹರಣಂ ಬಂದು ಕಳೆಯೇರಿ ಘಳಿಲನೆದ್ದು ನಿಂದ ಸಂಕಿಲೆನಾಚಿಯರಂ ರತಿಮಂಗಳೆ ಸಿಂಗರಿಸಲು ಮನದಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಳ್–

'ಎಲೆ ಮುಗ್ಧೆ ನಿನ್ನವಯವಂಗಳ ಚಲ್ವಿಂಗಾಭರಣಂ ಮರೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೂದೊಡಿಗೆ ಹೊರೆ, ನಿನ್ನ ಮುಖಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಶಶಿಮಂಡಲವುಪ್ಪಾರತಿಯ ಪಾತ್ರೆ, ನಿನ್ನ ಲೋಚನಕ್ಕೆಳಮಿಂಚು ಹೊರಗು, ನಿನ್ನ ನಳಿತೋಳ್ಗೆಳಲತೆ ಬಾಡಿ ಮಿಕ್ಕವು, ನಿನ್ನ ಕೊರ್ವಿದ ಕುಚಂಗಳ್ಗೆ ಪೊಣರ್ವಕ್ಕಿ ಗವಸಣಿಗೆ, ನಿನ್ನ ನಡುವಿಂಗೆ ನಳಿನತಂತು ನಿರೋಧಂ, ನಿನ್ನ ಬೆರಲ್ಗರಲಂಬಾಗದ ವಸ್ತು, ನಿನ್ನ ನಾಭಿವಳಯಕ್ಕೆ ಪೂಗೊಳಂ ಪುಸಿ, ನಿನ್ನ ನಿತಂಬಕ್ಕೆ ಪುಳಿನಸ್ಥಳಂ ಪಳಿವು, ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟದೊಡೆಗೆ ಬಾಳೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರಂ, ನಿನ್ನ ಕಿರುದೊಡೆಗೆ ಕಾಮನ ದೊಣೆ ತೊಣೆಯಲ್ಲಂ, ಪದತಳಕ್ಕೆ ಕೆಂದಾವರೆ ಕರ್ಕಶಂ, ಇಂತು ನಿನ್ನ ರೂಪು ಯೌವನಮಪ್ರತಿಹತಪ್ರಾಯಂ, ಸಿಂಗರಂ ಸೊಗಸದು ಕೇಳು; ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಮಾಳ್ಪ ಶಿವಪೂಜಾರಸಪೂರಿತಕುಸುಮಕರಂಡಗೆಯಂತಿರ್ದ ನಿನಗೆ ನಿಸ್ಸಾರ ವಸ್ತುಗಳು ಉಪಮಾನವಲ್ಲೆನಲು ಕೇಳ್ದು, ಸಂಕಿಲೆಯರಿರ್ದ ಪರಿಯಲೆದ್ದು ಕೈಗೊಟ್ಟ ರತಿಮಂಗಳೆಯಂ ನೆಮ್ಮಿ ಇಂದುಮುಖಿಯರು ಮಾಂದಳಿರ ಹಾವುಗೆಯಂ ನೀಡಲ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೆಯ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯಂತಪ್ಪ ಸಪುರಮನುಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುವ ಮೃದುಗತಿಗೆ ಮರಾಳಂಗಳು ಮನವಿಕ್ಕೆ ಆಲಿವರಲ ಪುತ್ತಳಿ ಶಶಿಕಾಂತದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿನೋಲೈಸಿಕೊಳುತಂ ಸುರತಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಕರಗಲು ಬಪ್ಪಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಮದನಕೇಳೀಸದನಮಂ ಪುಗುತರ್ಪಾಗಳ್–

ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಳಗೆ ವಸಂತನೊಡನೆಯೇಕಾಂತದೊಳಿರ್ಪಭಿನವ ಮಕರಧ್ವಜನಂತೆ ತುಂಬುರನೊಳು ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ದ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಸಂಕಿಲೆಯಂ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಧೈರ್ಯಂ ಧರಣಿಗೆ ಬಿರ್ದು, ಕಾರ್ಪಣ್ಯಂ ಪುಟನೆಗೆದು, ಉರವಣಿಪ ಮನದ ಲಲ್ಲೆ ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯೊಳು ಕರುವಿಟ್ಟು ಕೊನರುತ್ತಿರೆ, ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಸೌಂದರನ ವಾಮಭಾಗದ ತಲ್ಪಶೇಷದೊಳು ತವರಾಜದ ಸಸಿಯ ಮೇಲೆ ಸವಿಯ ಬಳ್ಳಿಯನಡರಿಸುವಂತೆ ಓವುತ್ತಮಿರ್ದ ಸಖಿಯರು ಸಂಕಿಲೆಯಂ ಹತ್ತೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹಂಸೆಗೆ ಹಾಲ್ಗುಡಿಸೆಂಬ ಕೀರಂಗೆ ಕುಟುಕನಿಕ್ಕೆಂಬ ಚಕೋರಂಗಳಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ನೆಳಲ್ಗೆ ತೆಗೆಯೆಂಬ ಚಕ್ರಮಿಥುನಂಗಳಂ ಪೂಗೊಳಕ್ಕೆ ಕಳುಪೆಂಬ ಮರುಗದ ಮಡಿಯೊಳು ಕತ್ತುರಿಯಂ ಚೆಲ್ಲೆಂಬ ಕುರವಕವನಪ್ಪಿ ಅಂಕುರಿಸೆಂಬ ಅಶೋಕೆಯನೊದೆದು ಪಲ್ಲವಿಸೆಂಬ ಪಾದರಿಯ ನೆಳಲ್ಗೆ ಹರಿಣಂಗಳಂ ಹೊಡೆಯೆಂಬ ಕೆಲಸದ ನೆವದಿಂ ರತಿಮಂಗಳೆ ಬಂದ ಕೆಳದಿಯರೆಲ್ಲರಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಳುಪಿ, ತಾಂ ದೇವಿಯರ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಪೊಗೊಯ್ಯಲೆಂದು ಸಂಕಿಲೆಗೆ ಪೇಳ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿಯೆ, ತುಂಬುರಂ ದೇವರ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಬೇಳ್ಪ ನೆವದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಲ್–

ಇತ್ತಲು ಸೌಂದರ[ಂ] ಮನುಮಥವ್ಯೆಹಾಳಿಗೆ ತನುವಿಂಬಾಗೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ಹಂಗಿನ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಂ ನಗುವಂತಿರ್ದ ಸ್ವಭಾವರಸಾಂಗಿಯ ಲಜ್ಜೆಯ ಲಂಚಗುಳಿಯ ಸವಿನೋಟದ ತವಕಕಾರ್ತಿಯ ಯೌವನಂ ತೀವಿದ ಸುಖಮೌನಿಯ ಅಪರಿಮಿತ ಮುಗ್ಧೆಯ ಮೀಸಲ ಮನಮಂ ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆದು ಮೇಲುವರಿವ ಸುಖಕ್ಕೆ ಮನವನಿತ್ತು ಬರೆತೆಗೆದು ಸಕಲಾವಯವಂಗಳು ತಮ್ಮೊಳು ತಮ್ಮನಾಲಿಂಗಿಸೆ, ಸೋಂಕು ಸೋಂಕಿನೊಳು, ಮೈ ಮೈಯೊಳು, ಮನಂ ಮನದೊಳದ್ದು, ಸೊಬಗು ಸುಮ್ಮಾನಮಾಗೆ ನಿಡುಸುಯ್ ಮಲಂಗಿ ಸರ್ವಾಂಗಂ ಸಡಿಲ್ದನುಭವದ ಜೊಮ್ಮು ಜಕ್ಕುಲಿಸೆ ಸುಖಮುಖದೊಳು ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿ ನೆನಪಿನನುಭವವಳಿದ ಮಾನಸಪೂಜೆ ಮನಸಿಜಹರನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುತ್ತಿರೆ ಸುಖಸುಪ್ತಿಯೊಳು ಕಿರಿದುಂ ಬೇಗಮಿರ್ದು ಎಂತಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ಬಳಸಿದ ಸುಖದ ತಣಿವಂಕುರಿಸಿದನುರಾಗ ದೊಳರತು ತುರಿಪಂ ತುದಿಗೇರಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮದನಸುಖದರಲು ಹತ್ತಿ ಅಪ್ಪು ಸಡಿಲ್ದ ಕಡು ವಿರಹದಿಂ ನುಡಿಯಲರಿಯದ ಮುಗ್ಧೆಯ ಕಪೋಳದ ಕೋಪಂ ಕಂಗಳ ಖಾತಿ ಮೊಗದ ಮುನಿಸು ಸುಯ್ಯ ಕಠಿನಂ ಪುಟ್ಟುವನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಡಿಬಲಮಾಗೆ ಸಂಕಿಲೆಯಪ್ಪು ಸೌಂದರನಾದಪುದು ಸೌಂದರನಪ್ಪು ಸಂಕಿಲೆಯಾದಪುದೆಂಬಂತೆ ಮನಮನಪ್ಪಿದವರ್ಗೆ ತನುವಿನಾಲಿಂಗನವಗಲ್ಕೆಯೆಂಬಂತೆ ಎಡೆಗುಡದ ನೇಹಕ್ಕೆ ನುಡಿ ವಿರಹಮಾಗೆ ಅತ್ಯನುಭವಸುಖದಿಂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೂರ್ಛಿಸೆ ಕರುಣದಿಂ ಶಿವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ಅರ್ಚನೆಗೊಳುತ್ತಿರಲಿಂ ತಿರುಳ್ಪಗಲನರಿಯದೆ ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆ ಕೆಲಬಲನರಿಯದೆ ಮನವರಿಯದೆ ಮೆಯ್ಯರಿಯದೆ ಬುದ್ಧಿಯರಿಯದೆ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತ ಸುಖಿಗಳಾಗಿ ಸಂಕಿಲೆಯಲ್ಲದುಳಿದುದೆಲ್ಲಂ ಗಂಡು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಲ್ಲದುಳಿದುದೆಲ್ಲಂ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ತೋರೆ ಮಾಸಂಗಳು ನಿಮಿಷಂಗಳಾಗಿ ಪರಿಜನಮಂ ಪರಿಕಿಸದೆ ತುಂಬುರನನರಿಯದೆ ಮದನಹರನಂ ಮರೆದು ಮೂರು ವರುಷವಾತುರದೊಳೀ ತೆರದೊಳಿರೆ–

ಕಟ್ಟಕ್ಕರ ಮಗಂ ಕೆಟ್ಟುಪೋದಪನೆಂದು ಕೊಟ್ಟ ನಂಬುಗೆಯಂ ನೆನೆದು ಕಾಮಾರಿ ಕರುಣದಿಂ ಮಾರುತನಂ ನೆನೆಯೆ ನಡುಗುತಂ ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ಮುಂದಿರ್ದ ಗಂಧವಹನಂ ಕಂಡಭಯಮನಿತ್ತು ನೀಂ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಕೇಳೀವನದಾಮೋದಮಂ ಸರೋಜಾಕರದ ಸೌರಭ್ಯಮಂ ಪರವೆಯರ ನರುಸುಯ್ಯ ಸವಿಗಂಪುಮಂ ಎಮ್ಮಪ್ರಸಾದದ ಪರಿಮಳಮುಮಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಂಕಿಲೆಯೊಳಿರ್ಪ ಸೌಂದರನ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳ್ಸಲಿಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ವುದೆಂದೆನೆ, ಹಸಾದವೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಶಿವಂ ಬೆಸಸಿದಂತೆ ತಿರುವಾರೂರ ಪವವೆನಾಚಿಯರ ಮೆಯ್ಯ ಸುಗಂಧಂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲಪರಿಮಳಮಂ ಕವರ್ತೆ ಗೊಂಡಾಮೋದಭಾರದಿಂ ಮಂದಾನಿಲನಾಗಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ವಸಂತಸಮಯದೊಳು ತಿರುವತ್ತಿಯೂರಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಾಮನ ದಾಳಿ ಕವಿದಂತೆ ಪರರೆಯರ ಪುಯ್ಯಲುರವಣಿಸುವಂತೆ ಶಿವನಾಜ್ಞೆ ಸಂದಣಿಸುವಂತೆ ಬಂದು ಪುರಜನವೆಲ್ಲಮಂ ಸೋಂಕಿದ ತರುಕುಲ ಪರ್ವತಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ತಿರುವಾರೂರತ್ತಲಭಿಮುಖಮಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಬೀಸಿ ಘಾಸಿಮಾಡೆ –

ವನದೊಳಗಣ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯೊಳು ಸುರತಶ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಬಳಲ್ದು ಸಂಕಿಲೆ ಮರೆದೊರಗಿರೆ ಬೆಮರ್ತೊಯ್ಯನೆಚ್ಚತ್ತಿರ್ದ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ತನುವಂ ಮುತ್ತಿ ನಾಸಿಕಮಂ ಪತ್ತಿ ಮನಮಂ ಸುತ್ತಿ ಸಂಕಿಲೆಯ ನೇಹಮಂ ಹಾರಿಸಿ ಪರವೆಯರ ನೇಹದ ವಶೀಕರಣಪರಿಮಳಮಂ ತೋರಿಸೆ ಸೌಂದರನೆದೆ ಧಿಗಿಲೆಂದು ತನು ಭುಗಿಲೆಂದು ಮನದ ಬೆಸುಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಚಿತ್ತವೆತ್ತಿಕ್ಕೆ ಭೋಂಕನೆದ್ದು ಮರುಳಂತೆ ಮುನಿದಂತೆ ಕಾಮತಾಪದಿಂ ಕಂಗಾಣದೆ ಉರವಣಿಸಿ ನಡೆತಂದು ತುಂಬುರನಿಂ ಪರಿಜನಮಂ

ಚತುರಂಗಬಲಮಮಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಶಿವಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ನೋಡದೆ ಸೂರುಳಂ ಸುಯಿದಾನಂ ಮಾಡದೆ ಮತ್ತಗಜಮನೇರಿಯೊತ್ತರದಿಂ ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳು ಹಿಂದೆ ಸಂಕಿಲೆ ತಂಬೆಲರಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಸಿರಿಮಂಚದೊಳು ಸೌಂದರನಂ ಕಾಣದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕರಸಲು ಪೋದಪಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಪರವೆಯರ ಸವಿನುಡಿ ತೀವಿರ್ದ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕರ್ಣಮಂ ಪೊಗಲಾರದಿರೆ ನಡೆದು ತಿರುವತ್ತಿಯೂರಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯ ಸೀಮೆಯಂ ಮೀರಿ ಸಂಕಿಲೆಯಂ ನೋಡಿದ ಕಂಗಳೊಳು ಪರವೆಯರಂ ನೋಡಲಾಗದೆಂಬಂತೆ ಶಿವನನಂತರ್ಮುಖದಿಂ ನೋಡಲೊಳಪೊಕ್ಕವೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ ಮಾಯವಾಗೆ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟಾನೆಯಿಂದಿಳಿದು ತಿರುಗಿ ತುಂಬುರನ ಕೈವಿಡಿದು ತಿರುವತ್ತಿಯೂರ ಹರನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತರೆ, ತನ್ನ ಬರವಿಂಗೆ ಕದವನಿಕ್ಕಿದ ಶಿವನಳಿಯಮಂ ಕಂಡು ಶಿವನೆ ಕಣ್ಣೆ ಗತಿಯೆ ಮತಿಯೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಮೊರೆಯೊ ಮೊರೆಯೊ ಶಿವಧಾ ಶಿವಧಾಯೆಂದು ಪುಯ್ಯಲಿಡೆ ಆಜ್ಞಾಭಂಗದಪರಾಧಿಯ ನುಡಿಗೇಳದೆ ಶೂಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೊರಲಿ ದೇಸಿಗನಂತೆ ಬೇಸತ್ತು ದೇವಾ, ಕಣ್ಗೊಡದಿರ್ದಡೊಂದು ಕೋಲ್ಗೊಡಲಾಗದೆ, ಎನ್ನಯ್ಯ ಶಿವ ಶಿವ ಕರುಣಿ ಮಹಾದೇವಾ ಎಂದು ಮನವೊಡೆಯುಲೊಟ್ಟಿವೊರಲೆ ಜಲಹರಿಯಿಂದೊಂದೂರುಗೋಲು ಪೊರಮಡಲದಂ ಕೊಂಡು ತುಂಬುರನ ಕೈವಿಡಿದತಿಕಾಮಿ ಕಂಗಾಣದೆ ಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳು ಪುರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ತಿರುವಾರೂರತ್ತಲಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬರೆವರೆ–

ಸ್ಥಲ ೧೫

ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ ಕುಂಜರಘಟಾವಳಿಯಶ್ವಬಲಂ ಪದಾತಿ ಸಂ
ಕುಳವೊಲವಿಂ ಬರುತ್ತಮಿರೆ ಮುಂದೆ ಸುವರ್ಣದ ಪೆಟ್ಟಿಕಾಳಿಯ
ಗ್ಗಳಿಸಿ ನಿಮಿರ್ಕೆಯಿಂ ನಡೆಯೆ ಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳ್ ನಡೆತಂದನೀಶ್ವರಾ
ಕುಳಚಳಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಮನದೊಳ್ ಮೊಳೆಯಲ್ ಮರುಳಾಗಿ ಸೌಂದರಂ ॥

ಇಂತು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಿ ಬರುತಂ ನಡೆದು
ಮುಂತೆ ಕಾಂಚಿಯ ಪುರಕೆ ನಡೆದನುಮ್ಮಳವಿಡಿದು
ಬಂದು ನಿಂದೇಕಾಮ್ರನಾಥನಂ ಕಾಣುತಂ
ಇಂದುಧರ ಶರಣೆನುತೆ ಕರುಣಮಂ ತೋರುತಂ
ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಡೆನಡೆದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ನಿಂದಿರ್ದು
ಅಯ್ಯ ಅಯ್ಯಾ ಎಂದು ಹೆರೆಮೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಾರ್ದು
ದೇವ ಜನ್ಮವಿದೂರ ಜಗದೇಕಚಕ್ಷುವೇ
ದೇವ ಕಮಲಜಶಿರೋಧರ ಮಹಾಭಿಕ್ಷುವೇ
ದೇವ ಗೋವಿಂದನಯನಾರ್ಚಿತಪದಾಬ್ಜನೇ
ದೇವ ನಿಜಶರಣಕರುಣಾಮೃತರಸಾಬ್ಜನೇ
ದೇವ ಪಾರ್ವತಿಯರಸ ಗೌರೀಮನೋಹರಾ
ದೇವ ಶರ್ವಾಣಿಯೊಡೆಯನೆ ಭವಾನೀವರಾ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖಕಮಲವಿಕಸನ ದಿವಾಕರಾ

ಪಾರ್ವತಿಯ ನಯನಯುಗಕುವಲಯಸುಧಾಕರಾ
ಎನ್ನಾಳ್ದ ಎನ್ನೊಡೆಯ ಎನ್ನ ನಿಧಿಯೇ ನೋಡ
ಎನ್ನಯ್ಯ ಎನ್ನರಸ ಎನ್ನ ಸುಧೆಯೇ ನೋಡ
ಶರಣಾಗು ಶರಣಾಗನಾಥರ್ಗೆ ನಾಥನೇ
ಕರುಣಿಪುದು ಕರುಣಿಪುದು ಏಕಾಮ್ರನಾಥನೇ
ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಂ ಕುರುಡನಂ ನೋಡಲಾಗದೇ
ಕಣ್ಣೈದು ಮೂವಡಿಸಿದನೆ ನುಡಿಯಲಾಗದೇ
ಚೋಳಂಗೆ ಹೊನ್ನಮಳೆಯಂ ನಲಿದು ಕರೆದವನೆ
ಕಾಳಿದಾಸಂಗೆ ಮೂಗುಳ ಕಣ್ಣನಿತ್ತವನೆ
ಕುರುಡನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳಲಾರೆನಾರೆಂ ಶಿವನೆ
ಕರುಣಾಕರಾ ನಿರೋಧವನುಡುಗಿಸೆಲೆ ಶಿವನೆ
ಎಂದು ಸೌಂದರನಲ್ಲಿ ಶಿವದಿಡುತ್ತಿರೆ ಕರಂ
ಒಂದುವಂ ಕರುಣಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ಶಂಕರಂ

ತಾಯೇ ಜಗನ್ಮಾತೆ ಕಾರುಣ್ಯವಾರಿಧಿಯೆ
ಬಾಯಳಿವನಂ ನೋಳ್ಪುದೆನ್ನಂ ಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ
ಕರುಣಿಸುವುದೌ ಎನಗೆ ನೀನಾದಡಂ ತಾಯೆ
ಕರುಣಿ ಕಂಗೆಟ್ಟಿರ್ದಪೆಂ ನೋಡಲೇ ತಾಯೆ
ಎನೆ ದೇವಿಯರು ದೇವ ಸುಮ್ಮನಿರಲೇಕಿಂತು
ತನಯನೊರಲುತ್ತಿರಲು ಕಣ್ಗೊಟ್ಟಡೇನಿಂತು
ನೀನರಿಯಲತಿ ಚಪಳನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರುವನೆ
ಏನಾದಡಪ್ಪುದೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರುವನೆ
ಎನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕುಮಾರಂ ಮೀರೆ ಸೈರಿಪೆನೆ
ಎನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂ ಗೌರಿ ನೀಂ ಮೀರೆ ಸೈರಿಪೆನೆ
ಮುನಿದೆಂ ಕುಡೆಂ ಕುಡೆಂ ಕಣ್ಣನೆಂದೆನಲಲ್ಲಿ
ಮುನಿದ ಪರಿಯರಿದು ಪಾರ್ವತಿ ನುಡಿದಳಂತಲ್ಲಿ
ದೇವ ನೀಂ ಕುಡದಿರ್ದಡೆನ್ನ ಭಾಗದ ಕಣ್ಣ-
ನೀವೆ ನಾನೆಂದೆನುತ್ತೆಡದ ಭಾಗದ ಕಣ್ಣ
ಇತ್ತೆನೆಲೆ ಮಗನೆ ಹೋಗಯ್ಯ ಆರೂರೊಳಗೆ
ಇತ್ತಪರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣನಾ ಪುರದೊಳಗೆ
ಎನಲೆಡದ ಕಣ್ಬಡೆದು ಪಡಿಯ ಪೊನ್ನಂ ಕೊಂಡು
ಮನಮೊಸೆದು ಪಟ್ಟದಾನೆಯನಲ್ಲಿ ಬೆಂಕೊಂಡು
ಮುಂತೆ ಪೆರುಮಳಲಿಯ ಕುರುಂಬರ್ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ

ಸಂತಸಂಬಡುತೆ ನಡೆತಂದೊಂದು ಕಣ್ಸೆತ್ತೆ
ನಿನ್ನಂಜೆನಿನ್ನಂಜೆನೆಂದೆನುತೆ ನಡೆತಂದು
ಉನ್ನತಾನಂದಮಯನರ್ತಿಯಿಂದಂ ಬಂದು
ಪುರಹರನ ಸೆಜ್ಜೆಯೆನಿಸಿರ್ದ ತಿರುವಾರೂರ
ಧರೆಗೆ ಕೈಲಾಸವೆನಿಸಿರ್ದ ತಿರುವಾರೂರ
ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದಲ್ಲಿ ಪೊರವೊಳಲ ಬನದೊಳು ನಿಂದು
ಚಿತ್ತದೊಳು ಪರವೆ ಮುನಿಯಲ್ಕಾಗದಿನ್ನೆಂದು
ಮುನಿಸುದಿಳುಪಲು ಪೊನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ ಕೂಡಿ
ಮನವರಿವ ಮಂತ್ರಿ ತುಂಬುರನನವರೊಡಗೂಡಿ
ಕಳುಪಲಾತಂ ಬಂದು ತಿರುವೀದಿಯೊಳ್ಪೊಕ್ಕು
ಗಳಗಳನೆ ಪರವೆಯರ ಸದನಕ್ಕೆ ಕೈಮಿಕ್ಕು
ಬಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಸಹಸ್ರಮಂ ತಂದಿಡಲು
ಅಂದು ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ವಿಸ್ಮಯಂಬಡುತಿರಲು

ಕಂಡು ಪರವೆಯ ವಿಳಾಸಿನಿಯರೆಲ್ಲೈತಂದು
ಕಂಡೆವೆಮಗೀ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೆಂತು ಬಕ್ಕೆಂದು
ಬಡಗಣಿಂ ಬಂದುದೇ ಸಂಕಿಲೆಯ ಸೊಬಗಕ್ಕು
ಕಡುಹಿತವನೀ ತುಂಬುರನ ಮಂತ್ರವಕ್ಕಕ್ಕು
ತಿರುವತ್ತಿಯೂರೇಕೆ ನಾವೇಕೆ ತೆಗೆಯಿವಂ
ಪರವೆ ಕಟ್ಟಭಿಮಾನಿ ಕೈಕೊಂಬಳೇಯಿವಂ
ಒಡೆ ಕುಟ್ಟು ಹರಿ ಚಲ್ಲು ಮುರಿ ತಂದ ಪೆಟ್ಟಿಯಂ
ಕಡೆಗಣಿಸಿ ನೂಂಕು ಚೀಃ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟಿಚ್ಚೆಯಂ
ಎನುತೆ ಸಖಿಯರು ನೆರೆದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳುನೊಡೆದು
ತನತನಗೆ ನವರತ್ನಸಂದೋಹಮಂ ತೆಗೆದು
ಚೆಲ್ಲಿದರು ಕನಕರತ್ನಾಭರಣಜಾಳಮಂ
ಚೆಲ್ಲಿದರು ಯಕ್ಷಕರ್ದಮಗಂಧವೃಂದಮಂ
ತಿರುವೀದಿಯೊಳಗೆ ಪನ್ನೀರ ಹಳ್ಳಂ ಹರಿಯೆ
ಪರಿಪರಿಯ ಪುಣುಗು ಸಾದಿನ ಕೊಗ್ಗೆಸರು ನೆಗೆಯೆ
ಪರೆದ ಮುತ್ತುಗಳಾಲಿಕಲ್ಗಳಂತೊಪ್ಪಿರಲು
ನೆರೆದ ಮಾಣಿಕವಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳಂತಿರಲು
ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಪಲ್ಮೊರೆವ ಧ್ವನಿ ಮೊಳಗಿನಂತಿರಲು
ಒಡೆವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಧ್ವನಿ ಸಿಡಿಲ ಧ್ವನಿಯಂತಿರಲು
ಮಡದಿಯರ ಚೆಲ್ಲಗಣ್ಣಳ ಮಿಂಚಿನಂತಿರಲು
ಸಡಿಲ್ವ ಮುಡಿಯೋರಣಂ ನವಿಲಾಟದಂತಿರಲು

ಇಂತು ಮುನಿಸಿನ ವೃಷ್ಟಿ ಕರೆದಂತೆ ಒಪ್ಪಿರಲು
ಕಂತುವಿನ ಜಗಳ ವಾಹಿನಿಗಳಂತೊಪ್ಪಿರಲು
ಈ ತೆರದೊಳೆಲ್ಲವಂ ಚೆಲ್ಲಿ ಸತಿಯರು ಬಂದು
ಈತನೇ ತುಂಬುರನು ಮಂತ್ರಿ ನೀನೇ ಎಂದು
ಕಟ್ಟು ಹೆಡಗಯ್ಯನಂಬುಜದ ಹೊಸ ನೂಲಿಂದೆ
ಮುಟ್ಟಿ ಹೊಡೆ ಹೊಡೆ ನೀಳ್ದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದೆ
ಕೊಂಡೊಯ್ದಶೋಕೆಗಳ ದಳ್ಳುರಿಯ ನಡುವಿರಿಸು
ಅಂಡಲೆದು ಬೈವ ಪುಂಗೋಗಿಲೆಯ ಮುಂದಿರಿಸು
ಕಡುಗಾಯ್ವ ಬೆಳುದಿಂಗಳೊಳು ನೂಂಕಿರೀತನಂ
ಬಿಡದೆಸುವ ಕಾಮಂಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿರೀತನಂ
ಎಂದಲ್ಲಿ ಪಲವುಂ ನಿರೋಧಂಗಳಂ ಮಾಡೆ
ನಿಂದು ಸತಿಯರು ನೊಂದು ನುಣ್ಗಟಕಿಗಳನಾಡೆ
ಕದ್ದೋಡಿದಂ ನಂಬಿಯಲ್ಲಿ ತಾ ತುಂಬುರಂ
ಎದ್ದೋಡಿದಂ ಪುರದ ವನದತ್ತ ತುಂಬುರಂ

ಬಂದು ಸೌಂದರನಡಿಗೆ ಬಳಲುತ್ತವೆರಗಿದಂ
ನಿಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಂ ತನ್ನ ಭಂಗವನದಂ
ದೇವ ಕೋಳಾಹಳವನೇನೆಂಬೆನಿಂದಲ್ಲಿ
ತೀವಿರ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಕಂಡಲ್ಲಿ
ಮುರಿದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ ರತ್ನಂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿ
ಹರಿದು ಹಾರಂಗಳಂ ತೊಡಿಗೆಯಂ ಬಿಸುಟಲ್ಲಿ
ಭುಗಿಲೆನುತ್ತಿರ್ದಪುದು ಪರವೆಯರ ಪರಿಜನಂ
ಬಗೆಗೊಳ್ಳದಿರ್ದಪುದು ನೆರೆದ ವಿರಹದಿ ಜನಂ
ಎನಗಾದ ಭಂಗವನದೆಂತುಸುರ್ದಪೆಂ ದೇವ
ನಿನಗೆಂದ ಪರಿಭವವನೆಂತು ನುಡಿವೆಂ ದೇವ
ತಿರುವೀದಿಯೊಳು ನಿಮಗೆ ಸುಳಿಯಬಾರದು ದೇವ
ತರುಣಿಯರ ತಂಡದೊಳು ಮಿಸುಕಬಾರದು ದೇವ

ಎನೆ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ವೀದಿಯೊಳು ನಡೆಗೊಂಡು
ಅನುಮಿಸುತೆ ಶಿವನಿಳಯದತ್ತಲು ಮನಂಗೊಂಡು
ಬಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಗಜದಿಂದಿಳಿದು
ನೊಂದು ಮಿಗೆ ರಂಗಮಂಟಪವನಾಗಳೆ ಕಳಿದು
ನಡೆನಡೆದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನುಡಿನುಡಿದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ

ಮೃಡನೆ ಶರಣಾಗು ಶರಣಾಗೆನುತೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ
ನಿಂದಿರ್ದು ಕೆಯ್ಮುಗಿದು ಹಲುಗಿರಿದು ತಲೆಗರೆದು
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಳವಳಿದು ಭಯವಿಡಿದು ಮೈಗರೆದು
ಶಶಿಧರನೆ ಪರವೆಯೊಲ್ಲದೆ ಕಾಡುತಿರ್ದಪಳು
ಪಶುಪತಿಯೆ ಕೇಳ್ವರವೆ ಹೊಗಲೀಯದಿರ್ದಪಳು
ಎಂದಡಭವಂ ಕಾಡಲೆಂದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರೆ
ಒಂದುವುಂ ಮುರುಮಾತುಗುಡದೆ ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ
ಕುಡು ಕುಡಿನ್ನೇನು ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವ ದೇವ
ಬಿಡು ಬಿಡೈ ನೀನೆನ್ನನಾಳಲಾರ್ಪಿರೆ ದೇವ
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ಸೈರಿಸಿರ್ಪರೇ ಎಲೆ ದೇವ
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ಕೇಳದಿರ್ಪರೇ ಎಲೆ ದೇವ
ಹೊನ್ನುಮಂ ತೊಡಿಗೆಯಂ ಚೆಲ್ಲಿದಳೆಲೇ ತಂದೆ
ರನ್ನಮಂ ರಜತಮಂ ಸೂಸಿದಳೆಲೇ ತಂದೆ
ಆನೇಕೆ ಪರವೆಯೇಕೆನಗೆ ಪತ್ರವೆ ಸಾಲ್ಗು
ಆನೇಕೆ ನೀನೇಕೆಯೆನಗೆ ಪತ್ರವೆ ಸಾಲ್ಗು
ಎನೆ ದೇವರೆಂದರೆಲವೋ ಸೂರುಳಂ ಮೀರಿ
ಮನವಾರೆ ಕಣ್ಗೆಡಿಸಿಕೊಂಡೊಂದು ಕೋಲೂರಿ
ಬಂದಿಲ್ಲಿಯುಂ ಪರವೆ ಮುನಿದಿರ್ದಳೆಂದೆನಗೆ
ಎಂದಡಾ ನಿನ್ನನೇನೆಂಬೆನಿದು ಪೊಸತೆನಗೆ
ಮಾಣ್ಬರೇ ಸತ್ಯಹೀನಂಗೆ ನೆರೆ ಮುಳಿವುದಂ
ಕಾಣ್ಬರೇ ಅನ್ಯಾಯವರ್ತಿಯಿಂತಿರ್ಪುದಂ
ಎನಗೆರಡುವಂ ಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯವೇನೆಲೆ ಮಗನೆ
ನಿನಗೆ ಪಡಿವೊಂಗಳಿವೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗೆಲೆ ಮಗನೆ
ಎನೆ ಬೇಡ ಬೇಡ ತೊತ್ತಿನೊಳೇಕೆ ಮಚ್ಚರಂ
ಎನಗೆನ್ನ ಪತ್ರಮಂ ಕೊಡು ಬೇಗ ಚೆಚ್ಚರಂ
ಉಂಟುಂಟು ಅನ್ಯಾಯವರ್ತಿಯಾಂ ತಪ್ಪುವುದೆ
ಉಂಟುಂಟು ಈ ಮಾತು ನಿನಗಲ್ಲದೊಪ್ಪುವುದೆ
ಎಲುದೋರೆ ಸರಸವಾಡುತ್ತಿರ್ಪರೇ ತಂದೆ
ಕೊಲುವುದೇನಿದರಿಂದ ಕಾಡಲೇಕೆಲೆ ತಂದೆ
ಮರದಡಿಯೊಳಿರವೇಳ್ದಡೆನಗೆಯಾಗಲಿಯೆಂದೆ
ಚರಿತದಿಂ ಮತ್ತವರ್ಗೆ ಪೇಳಲೇಕೈ ತಂದೆ
ಕೂಸಂ ಚಿವುಂಟವ್ವೆ ತೊಟ್ಟಿಲಂ ತೂಗುವ್ವೆ
ಆಸುರಂ ಮಾಡಿ ನೀನೆನ್ನೊಡನಿದೇಗುವ್ವೆ

ಬೇಡ ಬೇಡಾನಿಂತಿದೆಲ್ಲವಂ ಬಲ್ಲೆನೈ
ನೋಡುವಡೆ ತಪ್ಪ ನಾ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿಡುವೆನೈ
ಪ್ರೇರಕನು ನೀನೆಂದಡೆನ್ನ ಕಾರಣವುಂಟೆ
ಕಾರಣಕೆ ಕಾರಣಂ ನೀನೆಂದಡೆನಗುಂಟೆ
ಸೂರುಳಿಸುವಂ ನೀನೆ ತಪ್ಪಿಸುವವಂ ನೀನೆ
ಹಾರೈಸುವಂ ನೀನೆ ಹಾಡಿಸುವವಂ ನೀನೆ
ಪುಟ್ಟಿಸುವ ಭವ ನೀನೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮೃಡ ನೀನೆ
ಪುಟ್ಟಿತೆಲ್ಲವನರೆದು ಸಣ್ಣಿಸುವ ಹರ ನೀನೆ
ನೆನೆಯಿಪ ಪ್ರೇರಕಂ ಕುಡಿಯಿಪ ಗಿರಿಶ ನೀನೆ
ಅನುನಯದಿ ನಡೆಯಿಸುವ ಯಂತ್ರವಾಹಕ ನೀನೆ
ಎನ್ನ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಕೊಡು ಕೊಡಾ ಪತ್ರಮಂ
ಇನ್ನೇಕೆ ಶಿವನೆ ಕೊಡುವುದು ಲೇಸು ಪತ್ರಮಂ

ಎನಲದಕ್ಕುತ್ತರಂಗಾಣದೆ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೆ ನುಡಿದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ಮಗನೆ ಕೋಪಿಸಲೇಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಪೆವಯ್ಯ
ಮಗನೆ ಪರವೆಯರುಮಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡಪೆವಯ್ಯ
ಎಂದು ನಂದೀಶ್ವರನ ಕೈವಿಡಿದು ಶಂಕರಂ
ಬಂದನೀ ಧರಣಿ ಪುಳಕಿಸುತಮಿರಲೀಶ್ವರಂ
ಚಂದ್ರಮಂಡಲದ ಹೊಸ ಹಾವುಗೆಗಳಂ ತಂದು
ಇಂದ್ರನಳವಡಿಸಲ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಳುತಂ ಬಂದು
ತೀರುವೀದಿಯೊಳು ನಡೆದನಾ ಭಕ್ತವಲ್ಲಭಂ
ಹರುಷದಿಂ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ವೇದತತಿ ದುರ್ಲಭಂ
ಬಂದು ಪರವೆಯರ ನಿಳಯದ ಚೆಲ್ವ ಬಾಗಿಲೊಳು
ನಿಂದು ಕದವಂ ತೆರೆದು ಪೇಳೆ ಸಂತೋಷದೊಳು
ಕೇಳ್ದಲೆಲೆಯಾರೂರ ಶಿವನ ದನಿಯಾದಪುದು
ತಾಳ್ದ ಸುರಕುಜಕುಸುಮಸೌರಭಂ ಬಂದಪುದು
ಎನುತೆ ಮುಚ್ಚುಳ ತೆಗೆದು ಘನಮಹಿಮನಂ ಕಂಡು
ಮನವಾರೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಮೋಹವಿಡಿದೆಡೆಗೊಂಡು
ಹರಿ ಬೊಮ್ಮರರಿಯದ ಪದಂಗಳೈತಂದವೇ
ವರ ವೇದವರಸುವ ಪಂದಗಳೈತಂದವೇ
ಸಕಲ ಸುರಮುನಿಜನಧ್ಯಾನವೃತಂದವೇ
ಸಕಲ ಭಕ್ತಾಳಿಯಭಿಮಾನವೈತಂದವೇ

ಪರಮ ಭಕ್ತರ ಹೃನ್ನಿವಾಸವೈತಂದವೇ
ತಿರುವೀದಿಯೊಳು ನಡೆದು ಮೃದುಪದಂ ನೊಂದವೇ
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿದವೇ ಶ್ರೀಪದಂ
ಇಂಬರಿವ ಭಕ್ತಿಗಾಳಾದವೇ ಶ್ರೀಪದಂ

ಎಂದು ಮಣಿಸಿಂಹಾಸನದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ
ತಂದು ಪನ್ನೀರಿಂದೆ ಚರಣಮಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಕರುಣಮಂ ಕರುಣಿಪುದು
ದೇವ ನಡೆತಂದ ಕೃಪೆಯಂ ಕರುಣಿ ಬೆಸಸುವುದು
ಎಂದು ಪರವೆಯರ ತಾಯ್ ಬಿನ್ನಪಂಗೈವುತಿರೆ
ಎಂದನಭವಂ ವಾಗ್ವಿಳಾಸಮಂ ಚೆಲ್ಲುತಿರೆ
ನಂಬಿ ಬಂದಡೆ ಮುನಿದಿರೆಂದು ಕೇಳ್ದೆವು ಕರಂ
ನಂಬಿರ್ದ ಪರವೆಗಿವನಿಂತು ಮಾಳ್ಪರೆ ಕರಂ
ಲೇಸುಮಾಡಿದಿರಿಯವನೊಡನೆ ಹರಿದುಂ ಮುರಿದು
ಲೇಸಾದುದಂತಲ್ಲದರಿಯ ಸಿತಗಂ ಮರೆದು
ಎನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಿ ಕೀರಿ ನಡೆವಂ ನೋಡೆ
ಎನ್ನನೊಳಗಾಗಿ ಉರವಣಿಸಿ ನುಡಿವಂ ನೋಡೆ
ಮರುಳವಂ ಸಿತಗನವನೊಳು ಗುಣವನರಸುವರೆ
ತರಳನವನತಿಮುಗ್ಧನೊಳು ತಪ್ಪನರಸುವರೆ
ಅವನ ಗುಣವೇವುದೆನ್ನಂ ನೋಡಿ ಸೈರಿಪುದು
ಅವನೊಂದನರಿಯನೆನ್ನಂ ನೋಡಿ ಸೈರಿಪುದು
ನಂಬಿಯಂ ನೋಡದೆನ್ನಂ ನೋಡಲಾಗದೇ
ನಂಬಿಯಪರಾಧವಾಂ ಬರೆ ಮರೆದು ಹೋಗದೇ
ಎಂದು ಮುನಿಸಂ ತಿಳುಪುತಿರ್ದ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ
ಇಂದುಧರನಾ ಪರವೆಯರ ಮನೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದಂ

ಸ್ಥಲ ೧೬

ಭಕ್ತನಿಧಿ ಭಕ್ತಪೂಜಾ
ಯುಕ್ತಂ ಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿ ಭಕ್ತಾನಂದಂ ।
ಭಕ್ತಮನೋತ್ಸವಪೂರಿತ
ಭಕ್ತಂ ಪರವೆಯರ ಮುನಿಸ ತಿಳುಪುತ್ತಿರ್ದಂ ॥

ಇಂತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಪರವೆಯರ ಮಾತೆಗೆ ಮುನಿಸು ಬೇಡೆಂದು ಬೆಸಸುತ್ತಿರಲಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳು: 'ದೇವಾ, ದೇವರ ಕುಮಾರನಪ್ಪ ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆ ತರಳನು ಸ್ವತಂತ್ರನಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂದೊಂದುವಂ ಕುಂದ ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆವು. ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ದೇವಾ, ಬಡಗಲು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರ್ದ ಮೂರು ವರುಷಂ ಮಗಳ್ಗೆ ನೂರು ವರುಷಮಾದುದಾ ಪರವೆಯ ವಿರಹಸಂತಾಪಮನೇನಂ ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ ? ದೇವಾ, ನಂಬಿಯಣ್ಣನನಗಲ್ದ ದಿನಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಳೋಲಾಡುತಿರ್ದ ಕಡು ಭಕ್ತನಂತೆ ಹಸಿವುಂ ತೃಷೆಯುಂ ಒಡನೊಡನಗಲ್ದ ವಿರಹವಿಹ್ವಳೆಗೆ ಶಿಳೀಮುಖಂಗಳ ಕೋಕಿಳಂಗಳ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗಳ ಕಳರವಂ ಶಿವದೂಷಕರ ನುಡಿಗೇಳ್ದ ಸದುಭಕ್ತನಂತೆ ಕಿವಿಯೇರು. ಮತ್ತಂ ದೇವಾ, ಬಾಳೆಚೂತಯೆಳಲತೆಯಶೋಕೆ ಹಂಸೆ ಮಯೂರಾದಿಗಳ ಕಾಣ್ಕೆಯೆಂಬುದು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಹಾಳೊಡಲ್ಗಳಂ ಕಂಡ ಶಿವಭಕ್ತನಂತೆ ಕಣ್ಣೇರು. ದೇವಾ, ಹೂಸುವ ಚಂದನವೊತ್ತುವ ಪದ್ಮಪತ್ರಂ ತಳಿವ ತಿಳಿನೀರ್ಗಳು ಕಾಯ್ವ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಬೀಸುವ ಮಂದಾನಿಳನಿಂತಿವರ ಸೋಂಕೆಂಬುದು ಭವಿಗಳಂ ಸೋಂಕಿದ ಸತ್ಯಶರಣನಂತೆ ಮೈಯೇರು. ಮತ್ತಂ, ಸವಿವ ಪಯಂ ತವರಾಜಂ ತನಿವಣ್ಗಳು ಶಿವಾರ್ಪಿತವಲ್ಲದುದಂ ಸವಿದ ಶರಣನಂತೆ ನಾಲಗೆಯೇರು. ದೇವಾ, ಯಕ್ಷಕರ್ದಮ ಕದಂಬಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ ತೀಡುವ ತನಿಗಂಪು ಹರಂಗೀಯದೆ ಪರಿಮಳವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿದ ಶರಣನಂತೆ ನಾಸಿಕದೇರು. ಮತ್ತಂ, ಬಿಡದೆಸುವ ಕಾಮನಂಬುಗಳು ಪರದೈವಂ ಚಿತ್ತದೊಳು ಹೊಳೆದ ಸತ್ಯಶರಣನಂತೆ ಮನದೇರು. ಇಂತು ದೇವಾ, ಕಾಮನ ಪರಿವಾರದಿಂದೇಸುವಡೆದು ಏರುವಡೆದ ಪುಲ್ಲೆ ಬಸವಳಿದು ಬಿರ್ದಂತೆ ಕೊಳನ ತಡಿಯಣ ಬಾಲಚೂತದ ನೆಳಲ ಶಶಿಕಾಂತದ ಶಿಲಾತಳದೊಳು ಪೊರಳುತ್ತಿರ್ಪ ಪರವೆಗೆ ಅಶೋಕೆ ಸಶೋಕೆ, ಮಾಮರಂ ತೋಮರಂ, ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಬಿಳಿಯಿಂಗಳಂ, ಕೊಳಂ ಕೊಳುಗುಳಂ, ಸಸಿ ಬಿಸಿ, ಲತೆಯಸಿಲತೆ, ಕದಳಿ ಕದಳೀಘಾತಂ, ಸಂಪಗೆ ಪಗೆ, ಫಳಂ ನಿಷ್ಫಳಂ, ಕಾವಂ ದಾವಂ, ವನಂ ಪಿತೃವನವಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಹೀನಂಗೆ ಜಗಂ ಮುಳಿವಂತೆ ಸೌಂದರನಿಲ್ಲದ ಪರವೆಗೆ ಚರಾಚರವಸ್ತುಗಳು ಮುಳಿಯೆ ಮರುಗುತ್ತಿರ್ದಪಳ್.

ಇದಂ ನೋಡದೆ ಜವ್ವನಮಂ ಜಾರಿಸಿ, ಸುಖಮಂ ಸೂರೆಗಳೆದು, ರೂಪಂ ರೂಪುಗೆಡಿಸಿ, ಮನಮಂ ಮರುಗಿಸಿ, ಚಿತ್ತಮಂ ಚಿವುಂಟಿ, ಕರಣಂಗಳಂ ಖಂಡಿಸಿ, ಸೌಕುಮಾರ್ಯಮಂ ಸಡಿಲ್ಚಿ, ಜನಕ್ಕೆ ನಗೆಗೆಡೆಮಾಡಿ, ವನಕ್ಕೆ ಹಗೆಮಾಡಿ ಹೋದಂ. ದೇವಾ, ಬಿನ್ನವಿಪಡಪರಾಧವಿನ್ನುಂ ಅನೇಕವುಂಟು. ಆದಡಂ ಗಂಗಾಧರಾ, ಚಂದ್ರಶೇಖರಾ, ಕರುಣಾಕರಾ, ಶಂಕರಾ, ಅಭಯಕರಾ, ಭಕ್ತಜನಬಾಂಧವಾ, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮಡಿಗಳು ಬಿಜಯಂಗೈಯಲುಳ್ಳ ತಾಪಂ ಹಾರಿಹೋದುದು. ಇನ್ನಾದಡಂ ದೇವ, ಸೌಂದರನಂ ಕಳುಪಿಯೆನ್ನ ಮಗಳ ಹರಣಮಂ ಕಾಯ್ವುದೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ಪನ್ನಗಧರಂ ಕೇಳ್ದಂಜದಿರು, ಸತಿಯರ್ಗೆ ಧೈರ್ಯಂಬೇಳ್ಪುದು. ಇಂತಲ್ಲಲ್ಲ ಬೇಗವೊಳಬೀಳಲಾಗದು. ಆತನಂ ಕಳುಪಿದಪೆವವಂ ಬೇರೆ ಬಂದಡೆ ತೆರಹುಗುಡದೆ ಕದವಂ ತೆರೆಯದೆ ಕಟಕಿಯನಾಡಿ ಕಳೆವುದಾಂ ಬಳಿಕ ಬಂದು ಪರವೆನಾಚಿಯರುಮ್ಮಳಮಂ ತೀರ್ಚಿದಪೆನೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಭಕ್ತಜನವತ್ಸಲನನವರತ ಲೀಲಾಲೋಲಚಿತ್ತಂ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದಂ

ಇತ್ತಲು ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಬರವೆ ಹರಣವಾಗಿ ತರಗೆಲೆ ಗಿರುಕೆನೆ ಕರೆಕಂಠಂ ಬಂದನೆಂಬ ಭಾವಕ್ಕೆ ಮೈವುಕ್ಕಿ ನಿಂದ ನಂಬಿಯಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆತಂದೆಲೆ ಮಗನೆ, ಮುನಿಸು ಮೂದಲೆಗಳನೇನನೆಂಬೆಂ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ವೀರಮಂ ತಾಯ ಕಟಕಿಯಂ ಪರಿಜನದ ಪುರುಡಂ

ಪರವೆಯರ ಮುನಿಸಂ ಪೇಳಲು ಪವಣಿಲ್ಲವಾದಡಂ ನಂಬಿ ನೀಂ ಕಾರಣಂ ಗಿರಿಜೆಯನಗಲ್ದು ಅಭಿಮಾನಮಂ ನೋಡದೆ ನುಡಿಯ ಕರ್ಕಶಮಂ ಸೈರಿಸಿ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹವೆನ್ನದೆ ನಡೆದುಹೋಗಿ ಪರವೆಯಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆವಿನ್ನೊಂದು ತೊಡಕಿಲ್ಲ, ನಡೆ ಮಗನೆ ಪೋಗೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಹರಂ ಶಿವಲಿಂದೊಳು ಪುಗುವುದುಂ, ಸೌಂದರಂ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಸಿಂಗರಂ ಮಾಡಿ ದರ್ಪಣಮಂ ನೋಡುತೊಂದು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದುದಂ ಕಂಡು ಕನ್ನಡಿಯಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಹರನ ಚರಣದೊಳು ಪೊರಳ್ದು ಪಲುಂಬಿ ಪಳವಿಸಿ, ದೇವಾ, ಕುರುಡನಂ ಕಂಡಡೆ ಪರವೆಯೇಕೊಲಿವಳು, ಕರುಣಿಸು ಕರುಣಿಯೆಂದು ತನ್ನೊಡನೆಯು ಸಲುಗೆಯಿಂ ಮುಳಿಸಿಂ ಬಾಲಭಾಷೆ ಯಿಂದುಸುರ್ವ ನುಡಿಯು ಲಲ್ಲೆಯಿಂದನುತಾಪದಾಟಕೋಟಲೆಯುಂ ಮೀರಿ ನುಡಿವ ಮುಗ್ಧತೆಯುಂ ಶಿವನ ಕಿವಿಗಿನಿದಾಗೆ ವಿನೋದದಿಂ ಶಿವಂ ಸುಮ್ಮನಿರೆ, ನಂಬಿಯಣ್ಣ ನರಿದು ಕರುಣದ ಸುತ್ತಿನಂತೆ ಸತ್ಯದ ಸಾಲದಂತೆ ಭಕ್ತಿವನಿತೆಯ ಕರ್ಣಪತ್ರದಂತಿರ್ದ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಮಂ ಬೇಡೆ ಹರುಷದಿಂ ಹರಂ ಕಣ್ಗೊಟ್ಟು ಕಾರುಣ್ಯಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೃಪೆಯಿಂದಿತ್ತು ತುಂಬುರನನೊಡಗೂಡಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂ ಕಳುಪೆ–

ವಿಳಾಸದಿಂ ನಡೆತಂದು ಪರವೆಯರ ಬಾಗಿಲೊಳು ನಿಂದು, ಕದವಂ ತೆಗೆ ಸೌಂದರ ಪೆರುಮಾಳೆ ಬಂದನೆಂದು ತುಂಬುರಂ ನುಡಿಯೆ ಒಳಗಿರ್ದ ವಿಳಾಸಿನಿಯರು ಸೌಂದರನೆಂದಿದಾರಿಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದಂ ಪರವೆನಾಚಿಯರ್ಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಕಿಲೆಯಡಿಯರ್ಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸೆಟ್ಟಿಗುತ್ತರ್ಗೆ ಸೇವ್ಯವಲ್ಲದ ಕದಂ, ದೇವವಿಟರ್ಗೆ ಮಾರಂಕದ ಕದಂ, ಚಳಚಿತ್ತರ್ಗೆ ಬಿಂಕದ ಕದಂ, ಸತ್ಯಹೀನರ್ಗೆ ಸೋಂಕದ ಕದಂ, ಅಳಿಮನದವರ್ಗೆ ತೆಗೆಯದ ಕದವೆಂದು ಪಲಕೆಲವು ಕಟಕಿಗಳನಾಡೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಭಂಗಿತನಾಗಿ ಆನೆಗಂಕುಶಂದೋರಿದಂತೆ ಕೆರಳ್ದು ಕಿನಿಸಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಸರ್ರನೆ ತಿರುಗಿ ಶಿವಾಲಯಮನೆಯ್ದಿ ಕೂಡಹಡೆಯದ ಕಡುಗೋಪದಿಂ ಕಂಗಾಣದೆ ಸೋಪಾನವನೆಡಹುತ್ತಂ ತಾಗುತ್ತಂ ಪರಿತಂದೆಲೆಯೆಲೆ ವಿಷಧರಾ ಎಲೆಯೆಲೆ ಶೂಲಿ ಎಲೆಯೆಲೆ ಸರ್ಪಾಭರಣಾ ಎಲೆಯೆಲೆ ಕಪಾಳಿ ಎಲೆಯೆಲೆ ಶಿಶುವಧೆಕಾರಾ ಎಲೆಯೆಲೆ ಕರುಣವಿಲ್ಲದ ಕರ್ತಾ, ಏನಯ್ಯ ಇದೇನಂ ಮಾಡಿದೆ ? ನಂಬಿದರಂ ನಡುನೀರೊಳದ್ದುವರೆ, ತಲೆಯೊಳು ಕೈಯಿಡುತೆ ಗೋಣಂ ಕೊಯ್ವರೆ ? ಕೊಡು ಕೊಡು ಪತ್ರಮಂ ಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವವನಲ್ಲಂ. ಇಂದಿನ ಪರಿಯೆಂದಿನ ಪರಿಯಲ್ಲಂ, ತಂದೆ, ನಿನಗೆ ಶಂಕರನೆಂದು ಪೆಸರ್ಗೊಟ್ಟವರಂ ಕಂಡಡೆ ತಕ್ಕುದಂ ಪೇಳ್ವೆಂ, ಸಾಲ್ಗುಸಾಲ್ಗುಮೆನುತಂ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಾಪದಿಂದಳಲ್ನುಡಿಯಂ ನುಡಿವ ಮಗನ ಮರುಳಾಟಕೆ ಪೆರ್ಚುತೆ ಏಳ್ ನಾನೆ ಬಂದು ಕಳುಪಿದಪೆಂ ಕಂದಾ ನಡೆ ಎನುತ್ತಂ ಪೊರಮಟ್ಟು –

ಅಡಿಗಡಿಗೆಡೆಯಾಡಿದಡೆ ನಂದೀಶನೊಳಗಾದವರ್ ನಂಬಿಗೆ ಮುಳಿವರ್, ಮುನಿದಿರ್ದನೊರ್ವಂ ಕಲಿಕಾಮನೆ ಸಾಲ್ಗುಮೆಂದಾರು ಮನೊಲ್ಲದೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕೈವಿಡಿದು ಪರವೆಯರ ಪ್ರಾಣಮಂ ಪಿಡಿತರ್ಪಂತೆ ನಡೆತಂದಮೃತಸ್ವರದಿಂ ತೆಗೆ ಕದವನೆನಲರಿದು ಮುಚ್ಚುಳಂ ತೆರೆದು ಪರವೆಯರ ಮಾತೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ತಂದಿಕ್ಕಿದ ಕನಕಸಿಂಹಾಸನದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಸೌಂದರನ ಕೈಯೊಳು ಪದತಳಮನೊತ್ತಿಸಿಕೊಳುತ್ತೆ ಕರೆ ಪರವೆಯರನೆನೆ, ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ತವತವಗೆ ಪರಿದು ಸೌಂದರಂ ಬಂದ ಪರಮೋತ್ಸಾಹಮಂ ಪೇಳಲಿರ್ದ ಪರಿಯೊಳೆದ್ದು, ಕನ್ನೆಯರ ಕೈವಿಡಿದು ಕೋಲುತಾಗಿದ ಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಹಸಿದ ಹಂಸೆಯಂತೆ ಬಳಲ್ದ ಚಕೋರಿಯಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆತಂದು ಮೃಡಂಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಕೆಲಸಾರ್ದು ನಿಂದು ತಲೆವಾಗಿರ್ದ ಪರವೆಯರಂ ಕಂಡು ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕರಣಂ ಕೂಳ್ಗುದಿಗೊಂಡು ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಶಿವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಂ ಭೋಂಕನೆ ಬಿಟ್ಟು ದೈನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಶಿವನ

ಮೊಗಮಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲರಿದು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಪರವೆಯರುಮಂ ನಂಬಿಯುಮಂ ಸೆಜ್ಜೆಯಮನೆಯೊಳೊಂದುಗೂಡಿ ಸುಖದೊಳು ಬೆರಸಿ, ನಲವಿಂ ಪರಸಿ, ಕಾರುಣ್ಯಪಾರಾವಾರಂ ಶರಣಜನಪುಣ್ಯಫಲಂ ಭಕ್ತಜನಭಾಗ್ಯೋದಯಂ ಭೃತ್ಯಕುಲನಿತ್ಯವರದಂ ಕಿಂಕರನಿವಹಶಂಕರಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಸುಖ ನಿವಾಸಂ ತಿರುಗಿ ತಿರುವಾರೂರ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದನಿತ್ತಲು, ಪರವೆಗೆ ನಂಬಿಗೆ ಪಲವುಕಾಲದಗಲ್ಕೆ ಪಯನಾಗಿ ಪ್ರಣಯಕಲಹಂ ಕಾಲೂರಿ ಸುಖದ ಮಳೆ ಕರೆದು ನೇಹದ ಬಿತ್ತಂಕುರಿಸಿ ತವಕಂ ತಳಿತ್ತು ಸಮಾನುರಾಗವರಲ್ದು ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನದೊಳು ಶಿವಾರ್ಪಿತಂ ಸಿಲ್ಕಿ ಸಫಲಮಾಗಲಿಂತು ಕಾಮಸುಖಂ ಕಾಮಾರಿಗೇರುತ್ತಮಿರೆ ಪಲಕೆಲವು ದಿವಸಂಗಳು ನಿಮಿಷಂಗಳಾಗಿ ಸುಖದೊಳಿರ್ದು –

ಒಂದು ದಿವಸ ಉದಯಸಮದೊಳುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹಪೀಠದೊಳಿರ್ದು ವಿಳಾಸಿನಿಯರಿಂ ಸಿರಿಮುಡಿಯಂ ಸಾಗಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿಗೆಂದಿನಂದದೊಳಾಗಮಸ್ಥಾನದೊಳಿಟ್ಟ ವಿಭೂತಿಯ ತೊಟ್ಟ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಹೊದೆದ ಧವಳೋತ್ತರೀಯದ ಉಟ್ಟ ತಳಿರ್ಗಾಸೆಯ ಇಕ್ಕಿದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಶಾಂತಿಮುಖದ ಶೈವಶೃಂಗಾರಂ ಸರ್ವಾಂದೊಳು ಬೆಳೆಯೆ ಶಿವಾಗಮಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ ರುದ್ರಯಜ್ಞಂ ರೂಪುಗೊಂಡಂತೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಅವಯವಂಬಡೆದಂತೆ ಏಕನಿಷ್ಠೆ ಸಾಕಾರವಾದಂತೆ ಸೋಮಾಸಿಮಾರರು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಭದ್ರದ ಮೇಲ್ಗೆ ಬಂದು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ಕರಂಡಗೆಯೊಳಗಣ ಇರುವಂತಿಯರಳ ಮಾಲೆಗಳಂ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ಕೆಯ್ಯೊಳು ನೀಡಿ ಹೆರಸಾರ್ದು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಲೆ, ಸೌಂದರನವರಂ ಕಂಡಿದಾರೆಂದು ಪರವೆಯರಂ ಕೇಳಲಾನರಿಯೆಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೆನ್ನಂ ತೋರೆದಿರ್ದ ಮೂರು ಬರಿಸಂ ಒಂದೊಂದು ದಿನಕ್ಕಂದಂದಿಂಗಧಿಕತರಮಾಗೆ ಪೊಸಪೂವಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಡೆಯಿಸುತಿರ್ದಪರೆನೆ ಮನದೊಳ್ಮೆಚ್ಚಿ ನಾಲ್ಕೆರಡು ಸಾವಿರಚ್ಚಂ ಕುಡಲ್ಬಯಸಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ತುಂಬುರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲ್–

ಅರಿದಿತ್ತಲು ದೇವಾ, 'ಬಿನ್ನಪಂ ಬೆಲೆಯಂ ಬಯಸಿ ಬಂದ ಪೂವಲ್ಲಂ, ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತಿನ ತೊತ್ತು ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯನೆನ್ನ ಪೆಸರು ಸೋಮಾಸಿಮಾರರೆಂಬುದೀ ಪುರದ ಯೋಜನಾಂತರ ದೊಳೊಂದಂಬಲೂರೆಂಬಗ್ರಹಾರದೊಳಿರ್ಪೆಂ ದೇವಾ, ಹೊನ್ನಲ್ಲ, ಹೂವಿನ ಫಲಂ ಬೇರಿರ್ದಪುದಾನೊಂದು ಯಾಗಮನೊಡರ್ಚಿದಪೆನಲ್ಲಿಯಗ್ರಪೂಜೆಗೆ ಭರ್ಗನಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಕೊಡಲುವೇಳ್ಪುದೆಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿರಲೇಳಿರೇಳಿರೆ, ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕಾರ್ಯವೆಂದಿರ್ದೆ. ಇದಕ್ಕಿನಿತು ದಿನಂವೇಳ್ಪುದೆ? ಶಿವಂ ಬಂದಪಂ ಬೇಗ ಯಾಗವ ನೋಡರ್ಚುವುದೆಂದವರಂ ಕಳುಪಿ ಸಕಳ ವಿಳಾಸಿನೀ ನರ್ತಕ ನರ್ತನ ಗೀತವಾದ್ಯ ನೂತನವಿದ್ಯಾನಿರೀಕ್ಷಣನಿಕ್ಷಿಪ್ತಚಿತ್ತನುಂ ವಿವಿಧ ಭಕ್ತಜನಸುವರ್ಣಾರಾಧನತಾತ್ಪರ್ಯ ವಂದನಾಸಕ್ತನುಂ ವಿಭೂತಿವಿಲಸಿತಲಲಾಟಪಟ್ಟನುಂ ನವ್ಯಾಭರಣಾಲಂಕೃತ ಸರ್ವಾವಯವನುಂ ಆಚ್ಛಾದಿತ ದಿವ್ಯದುಕೂಲನುಂ ಅವಷ್ಟಂಭಿತ ತುರಗರಾಜನುಂ ಸಮುದಿತ ಧವಳಾತಪತ್ರನುಮಾಗಿ ದೇವರ ದೇವನ ದೇವರಾದಿತ್ಯನ ದೇವರ ಗಂಡನ ಸಕಲ ದೇವಸಾರ್ವಭೌಮನ ತಿರುವಾರೂರರಸನ ಅರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದು, 'ದೇವಾ, ಶೈವಾಚಾರ್ಯನ ಸದುಭಕ್ತ ಸೋಮಾಸಿಮಾರನ ಮಹಾಯಾಗಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಬಿನ್ನಪ ಮಾಡೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ಮಗನ ಮಾತಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಹಾಮಹಿಮನೊಂದು ಗುಪ್ತವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಅಧ್ವರಕ್ಕೆ ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳ್–

ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಚತುರಂಗಬಲವೆರಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರು ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ ಶಿವನ ಬಳಿವಳಿಯೊಳೆಯ್ತಂದು ಭಕ್ತರ್ಗೆರಗದ ತನ್ನೊಡನೆಯೆ ಶಿವಂ ಪೊರಗೆನೆ ಅರುವತ್ತುಮೂವರಂ ಪಾಡಿಸಿ ಮೆರೆಮಿಂಡರ ಮುಳಿಸಂ ತಿಳುಪಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಪುತಂ, ಕಲಿಕಾಮರ ಮುನಿಸುಮನನಂತರಂ ಮಾಣಿಸುತಂ ಬಂದು ತಿರುಚಿಟ್ಟಂಬಲಂ ಚೀಯಾಳಿ ತಿರುವೈಯಾರು ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೆ ತಿರುವತ್ತೊರೆ ತಿರುವಾನಕ್ಕಾಲು ತಿರುಚಿಟ್ಟಪಳ್ಳಿ ತಿರುಪನ್ನಿಯೊಳಗಾದ ಸಮಸ್ತ ಶಿವಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಬೇಡಿ ಕಾಡಿ ಪಾಡಿ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದಿಂ ತಿರುವಾರೂರ್ಗೆ ಬಂದು ಪರವೆಯರೊಳು ಪರಮಸುಖದಿಂದಿರ್ದು–

ಒಂದು ದಿವಸಂ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೈತಂದು ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ತುಂಬುರ ಮೊದಲಾದ ತನ್ನೊಡನಾಡಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡವಿರಳ ಶಿವಪೂಜಾನುರಕ್ತಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಗದುಗಾಟದ ಸದುಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಿರೆಯಿರೆ–

ಸ್ಥಲ ೧೭

ಧರೆಯೊಳಗೊರ್ವ ಕಾರಣಿಕನೀಶ್ವರನಂ ಸಖಿಮಾಡಿ ಬೇಡುತಂ
ಸುರತಸುಖಕ್ಕೆ ಕುಂಟಣಿತನಕ್ಕೆಡೆಯಾಡಿಸಿದಂ ಗಡಂ ಮಹಾ
ಪುರುಷನನಾತನಂ ಬಿಡದೆ ನೋಡುವೆನೆಂದೊಲವಿಂದೆ ಚೇರಮಂ
ಪರಮ ಶಿವಾರ್ಚಕಂ ನಡೆದುಬಂದನನೂನಪದಾತಿಸಂಕುಳಂ ॥

ಬಂದು ತಿರುವಾರೂರನಾನಂದದಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ನಿಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹರುಷಂ ಮಿಕ್ಕು
ಆನೆಯಂ ಭೋಂಕನಿಳಿದೊಳಪೊಕ್ಕು ಚೇರಮಂ
ತಾನೊರ್ಬನುಳಿಯಲೆಲ್ಲರನಿರಿಸಿ ಚೇರಮಂ
ನಡೆತಂದು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ತಾನದಾರೆಂದು
ಒಡನೆಯವರಂ ಕೇಳ್ದು ಕಂಡಾಗ್ರಹಂ ನಿಂದು
ಏನೆಂದು ಬಂದೆನಿಂತೇನಾದುದೆಲೆ ಶಿವನೆ
ಈ ನಿಲವೆ ಹರನನೊಲಿಸುವ ರೂಪು ಶಿವ ಶಿವನೆ
ಪೊರೆದರಿಸಿನದ ಕಂಪು ನಖರೇಖೆ ನಗೆಮೊಗಂ
ಹರಪೂಜೆಯೇಕಿದೇಕಕ್ಕಟಾ ಸೋಜಿಗಂ
ಎನುತೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಚೇರಮನಲ್ಲಿ ತೂಂಕಡಿಸೆ
ಕನಸಿನೊಳಗೆಲ್ಲವಂ ಪುರಹರನೊಡಂಬಡಿಸೆ
ನಂಬಿಯೆಂತಿರ್ದನಂತದು ಪೂಜೆ ಕೇಳೆನಗೆ
ನಂಬಿ ನೀನಾತನ ಪದಕ್ಕೆರಗು ಸುಖವೆನಗೆ

ಎನೆ ಕಂದೆರೆದು ನೋಡಿ ಶಿವನ ಬೆಸನಂ ನೆನೆದು
ಕನಕದಿಂ ಸಮೆದ ಹರಿಯಾಣದೊಳು ಮನಮೊಸೆದ
ಹೊಸ ಹೊಂಗಳಂ ತೀವಿ ಚೇರಮಂ ನಡೆತಂದು
ಎಸೆಯೆ ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದಂದು
ಕೈಮುಗಿದಿರಲ್ಕೀತನಾರೆಂದು ಕೇಳಲ್ಕೆ
ಮೈಮೆಯುಳ್ಳರಸು ಚೇರಮನೆಂದು ಪೇಳಲ್ಕೆ
ಇರುಇರೆಂದೆನುತೆ ಮತ್ತಾಟದೊಳು ನೆರೆ ಸಂದು
ಇರೆ ಚೇರಮಂ ನೋಳ್ಪನಿವರ ಪೂಜೆಯನೆಂದು
ತಾನುಮವರೊಡನಾಡಲೆಂದು ಗದುಗಂ ಕೊಂಡು
ಆನಂದದಿಂದಿಡಲು ತಾಗದಿರವಂ ಕಂಡು
ಏನಯ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತರಪ್ಪೆವೋ ಅಲ್ಲವೋ
ಏನೆಂದಡಂ ತಾಗದಭವನೊಳು ಸಲ್ಲೆವೋ
ಎನೆ ಸೌಂದರಂ ನಗುತೆ ನುಡಿದನಾ ಚೇರಮಗೆ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಶಿವನ ಪೂಜಿಪುದಿದೊಂದು ಬಗೆ
ನಿಂದ ಗದುಗಂ ನೋಡಿ ಲಿಂಗವೆಂದೇ ನೆನೆದು
ಬಂದ ಗದುಗಂ ಚಂಗಣಿಗಿಲೆಯಾಗಿರೆ ನೆನೆದು
ಇಡುವುದೆನಲಂತಿಡಲು ಪೋಗಿ ತೊಟ್ಟನೆ ತಾಗೆ
ಕಡುನೇಹಿ ಚೇರಮನನಡಸಿ ನಂಬುಗೆ ತಾಗೆ
ನಡನಡುಗಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಪದತಳಕ್ಕೆರಗಿ
ಮೃಡನ ಭಕ್ತರನರಿಯಬಪ್ಪುದೇಯೆನುತೆರಗಿ
ಎಂತಿರ್ದಡಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಂ ನಂಬುವುದು
ಎಂತಾದಡಂ ಹರನ ಶರಣರಂ ನಂಬುವುದು
ದೇವ ನೀ ಮಾಳ್ಪುದಂ ಪೂಜೆಯೆಂದರಿಯೆನೈ
ದೇವ ಪೊರವೇಷಮಂ ಕಂಡು ಮರುಳಾದೆನೈ
ಸೈರಿಪುದು ದೇವ ಎನ್ನಯ ತಪ್ಪಿದೊಂದುವಂ
ಸೈರಿಪುದು ದೇವ ಎನ್ನಪರಾಧವೊಂದುಮಂ

ಎಂದ ಚೇರಮನ ಕೈವಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿ
ಬಂದು ಪರವೆಯರ ಮನೆಯೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಹಾರೈಸಿ
ಒಡನುಂಡು ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಹರುಷದಿಂ
ನಡೆನೋಡಿ ಚೇರಮನನಪ್ಪಿ ಸಂತೋಷದಿಂ
ಹೋಗಯ್ಯ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು
ಹೋಗಿ ಬಂದಪೆನೊಂದು ಬಿನ್ನಪವೊಡಂಬಡಲು

ದೇವ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆವಲ್ಲಿಯೆನ್ನೂರ
ನಾವಂದದಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೋಗವೇಳ್ಕೆಲೆ ಧೀರ
ಎನಲೊಡಂಬಟ್ಟೆನೆನೆ ಚೇರಮಂ ನಡೆತಂದು
ಅನುನಯದಿ ಶಂಕರಧ್ಯಾನದೊಳಗಿರಲಂದು
ಇತ್ತಲಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಪರರೆಯರ ಕೂಡೆ
ಚಿತ್ತಜಸುಖಾಬ್ಧಿಯೊಳು ನಲವಿಂದ ತೇಂಕಾಡೆ
ಪರಮಸುಖಮಂ ಶಿವಂಗರ್ಪಿಸುತೆ ಒಪ್ಪಿರ್ದ
ಹರುಷಪುಳಕಂಗಳರ್ಚನೆಯಿಂದವೆಸೆದಿರ್ದ

ಮತ್ತೆ ಪಂಗುನಿಯ ತಿರುನಾಳ್ಬರಲು ಸೌಂದರಂ
ಚಿತ್ತದೊಳು ನೆನೆದು ತುಂಬುರನನತಿ ಚೆಚ್ಚರಂ
ಕರೆಯಿಸಲು ಬಂದ ಮಂತ್ರಿಗೆ ನುಡಿದನಿಂಬಿನೊಳು
ಹರನ ಪಡಿಯಂ ಕುಡದ ಪುರವಾವುದೆಂದೆನಲು
ದೇವ ತಿರುನಾಗಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ಶಿವಪುರಂ
ದೇವ ತಿರುವಡಮರುಂದೂರೆಂಬ ಶಿವಪುರಂ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆಯವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲ್ಕೆ
ಅಲ್ಲಿ ಕರೆ ಚರುತಂಗಬಲವನೆನುತೇಳಲ್ಕೆ
ಬಂದುದು ಗಜಾವಳಿ ತುರಂಗಬಲವೊಂದೆಸೆಗೆ
ನಿಂದುದು ಪದಾತಿಬಲವೆಯ್ದಿ ಬಂದೊಂದೆಸೆಗೆ
ಬರೆ ಕಂಡು ಸೌಂದರಂ ಪರವೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ತಿರುನಾಳ ಬೀಯಕ್ಕೆ ಪುರಕೆ ಪೋದಪೆನೆಂದು
ನುಡಿಯೆ ಪರವೆಯ ಮನಂ ಬೆದರಿ ಪವ್ವನೆ ಪಾರಿ
ಕಡು ದುಃಖದಿಂ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟವಸ್ಥೆಗಳೇರಿ
ಮೂರ್ಛೆವೋಗಲ್ಕೆತ್ತಿಯೆಂತಕ್ಕೆ ಸಂತೈಸಿ
ಇಚ್ಛೆಯರಿದೊಳುನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿದು ಬೋಳೈಸಿ
ಬಾರದಡೆ ಬಪ್ಪೆನೆಂಬಂದದಿಂ ನೋಡುತಂ
ತೀರಿತಿನ್ನಿಲ್ಲಿಯಿರವೆಂಬಂತೆ ನೋಡುತಂ
ಇರೆ ಮೀರಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬರುತ್ತುರವಣಿಸಿ
ತುರಗಮಂ ಪಾಯ್ದೇರಿ ಪೋದನತಿಭರವೆರಸಿ

ಬಂದು ತಿರುವಾರೂರ ಶಂಭುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ನಿಂದೊಲಿದು ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದಂಗೊಂಡು
ಮುಂದೆ ಪರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರ್ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ

ಬಂದನಾನಂದದಿಂದಭವನಂ ನೆನೆವುತ್ತೆ
ಬರೆ ನಾಗಪಟ್ಟಣದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲಿದಿರ್ಗೊಂಡು
ಹರುಷದಿಂ ಪಾಡುತಂ ಶಿವಪುರಕ್ಕೊಡಗೊಂಡು
ಪೋಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ತುರಗವನಿಳಿದು
ರಾಗದಿಂ ಭಕ್ತಿ ಸುಖವೇರಿ ಹರುಷಂದಳೆದು
ದೇವ ನಿರ್ವಿಷಯಿಯಾನಾದೆನವಧರಿಸೆಂದು
ದೇವ ಭವಬಂಧಮಂ ಬಿಡಿಸು ಬಿಡಿಸಿನ್ನೆಂದು
ಬೇಡಿಕೊಂಬಂದದಿಂ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಡೆವುತಂ
ನೀಡಿ ಕೆಯ್ಯತ್ತಿ ನೆರೆ ಪಾಡುತಂ ಪೊಗಳುತಂ
ಬಂದೆನೆಲೆ ಶಿವನೇ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೀಶ್ವರಾ
ಇಂದುಧರ ಕಾರುಣ್ಯಚಿತ್ತನಾಗೀಶ್ವರಾ
ಸುಮ್ಮನಿರಲೇಕೆ ಕೊಡು ಕೊಡು ಪತ್ರವಂ ದೇವ
ನಿಮ್ಮನಿನ್ನಾಂ ಬಿಡುವನಲ್ಲ ಕರುಣಿಸು ದೇವ
ಕುದುರೆಯಂ ಕೊಡೆಗಳುಮನೀಯವೇಳ್ಪುದು ದೇವ
ಮುದದಿಂದೆ ಸಾದುಕತ್ತುರಿಯನೀವುದು ದೇವ
ಬೆನಕಂಗೆ ತಾರಕಾರಿಗೆ ಎನಗೆ ನೀವಿಂದು
ಧನವುಳ್ಳುದಂ ತ್ರಯೋಭಾಗಮಾಗಿರಲಿಂದು
ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲದಾರೋಗಿಸಲ್ಕಾನೀಯೆ
ಅಚ್ಚಿಗಂಗೊಳಿಸುವೆನದೊಂದಡಿಯನಿಡಲೀಯೆ
ಏನೆಂದಡಾಂ ಬಿಡೆಂ ಕಾಡದೀವುದು ದೇವ
ನೀನೇಕೆ ಛಲವೇಕೆ ಮೋನಮಂ ಬಿಡು ದೇವ

ಎಂದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದ ಪಚ್ಚೆಯ ಕುದುರೆಯಂ ಪಡೆದು
ಗಂಧ ಧವಳಾತಪತ್ರಪ್ರಕರಮಂ ಪಡೆದು
ದಿವ್ಯ ಸೌರಭ್ಯಸಂದೋಹಂಗಳಂ ಪಡೆದು
ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಪಡೆದು
ತಿರುಗಿ ತಿರುವಡಮರುಂದೂರಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು
ಹರನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹರುಷಂದಳೆವುತಂ ಬಂದು
ದೇವ ತಿರುವಡಮರುಂದೂರೊಡೆಯ ಶಂಕರಾ
ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು ಕರುಣಿಪುದು ಶಶಿಶೇಖರಾ
ಎನುತವಲ್ಲಿಂದ ಪಡಿಯಂ ಕೊಂಡು ಸೌಂದರಂ
ಮನವೊಸೆವುತಾರೂರ್ಗೆ ಬರಲೆಂದು ಸೌಂದರಂ

ಇರಲಲ್ಲಿ ಬರುತಿರ್ದನೊರ್ವನಾರೂರಿಂದೆ
ಪರವೆಯರ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೊಂಡು ಬೆಚ್ಚರದಿಂದೆ
ಬರಲವನ ಚೇಷ್ಟೆಯಂ ಕಾಣುತೆರ್ದೆ ಹಡಿದೆರೆದು
ಪರವೆಯೇನಾದಳೆಂತಿರ್ದಳೆನುತಂ ಮರೆದು
ಕೇಳಲವನೊಡನಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಗೆರಗಿ ಶೋಕಿಸುತೆ
ಬೀಳುತ್ತವಂ ಕಣ್ಣನೀರಿಂದೆ ತಾಪಿಸುತೆ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದ ದೂಸರಿಂ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಕಾಣದಿರ್ಪ ಕಡುವೇಸರಿಂ
ದಿರೆ ಹರಂ ಮಾಹೇಶ್ವರಜ್ವರವನಟ್ಟಿದಂ
ಹರಣದೊಳು ಹರವರಿಯ ತಾಪಮುಮನಟ್ಟಿದಂ
ಅಂತದಕೆ ಸೈರಿಸಲ್ಕಾರದಾ ಪರವೆಯರು
ಸಂತಾಪದಿಂದಲಿಂತೆಂದರಾ ಪರವೆಯರು
ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ ನರಲೋಕದೊಳಗೆ ತಾನಿರೆನೆಂದು
ಪನ್ನಗಾಭರಣನರಸಿಯನಗಲ್ದಿರೆನೆಂದು
ಗಿಳಿಗಳ್ಗೆ ಹಂಸೆಗಳ್ಗಳಿಗಳ್ಗೆ ಪಿಕಕುಲಕೆ
ಎಳಲತೆಗೆ ಚೂತಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಪೂಗೊಳಕೆ
ಕೈಮುಗಿದು ಪೋಗಿಬಂದಪೆನೆಂದು ಪೇಳುತಂ
ಕೈಮಿಕ್ಕ ತಾಪದಿಂದೇಳುತಂ ಬೀಳುತಂ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳೊಳಗೆ ಸಮದರಾ ಪರವೆಯರು
ಪಂಚಮುಖನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ಪೋದರಾ ಪರವೆಯರು
ಪರವೆ ಪರವಾದಳೇನೆಂದೆಂಬೆನೆಲೆ ದೇವ
ಪರವೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಮುಂಕೊಂಡಳೆಲೆ ದೇವ

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಕರಣಮಂ ಕಿಚ್ಚು ಕೊಂಡಂತಾಗೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಶೋಕಾಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆದಂತಾಗೆ
ಬರೆದಂತಿರಿರ್ದನೊಂದಿನಿತಾನು ಬೇಗದಿಂ
ಕರುವಿಟ್ಟಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಿರ್ದಂ ವಿರಾಗದಿಂ
ಅಂತಿರುತ್ತಿನ್ನೇವುದಾರೂರ ಭೋಗವದು
ಅಂತಕಂ ಮಾಡಲಾರಂ ಹರನ ಕಾರ್ಯವಿದು
ಕಂತುಹರನೆಂಬುದಂ ತೋರುವ ವಿರಾಗವಿದು
ಮುಂತೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿಪುದ್ಯೋಗವಿದು
ನಡೆಯವೇಳ್ ಪಡುವ ಮುಂತಾಗಿ ಸೇನೆಯನಿದಂ
ನಡೆಯೆಂದು ತಿರುಗಿದಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದಂ

ಬರುತೆ ಪಲವುಂ ಮುರದ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕೊಂಡು
ಕರಿತುರಗಸೇನೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಂಗೊಂಡು
ಬರುತಲಿರ್ದಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನನುರಾಗದಿಂ
ಬರುತಲಿರ್ದಂ ಸೌಂದರಂ ಕರಂ ಬೇಗದಿಂ
ಬಂದು ಪೊಕ್ಕುಳಿಯೂರನಲ್ಲಿ ಪೊಗುತರುತಿರಲು
ಸಂದ ಚತುರಂಗಬಲವೊಡನೆ ನಡೆತರುತಿರಲು
ಮುಂತೆ ಪಡೆ ಪೋಗುತಿರೆ ಊರ್ಗೆ ಬಂದಂ ಬಂದ
ಅಂತಕಾಂತಕನ ಪುತ್ರಂ ಸೌಂದರಂ ಬಂದ
ಎಂದು ವರಣಂಗಿದಂ ಪೇಳಲ್ಕೆ ಪೋಪಂತೆ
ಅಂದು ಮಾರ್ತಂಡನಪರಾಬ್ಧಿಗಿಳಿಯಲ್ಕಿಂತೆ
ನಡೆತಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಲಿನಲಿದು
ಮೃಡನೆ ಶರಣೆಂದೆನುತೆ ತುರಗದಿಂದೊಲಿದಿಳಿದು
ಮೈಯಿಕ್ಕುತಂ ಬಂದು ದೇವ ಸರ್ವಜ್ಞನೇ
ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಸದ್ಭಕ್ತಿವೇದ್ಯನೇ
ದೇವ ಪೊಕ್ಕುಳಿಯೂರ ಶಿವನೆ ಅವಿನಾಶಿಯೇ
ದೇವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಸಾಮರ್ಥ್ಯರಾಶಿಯೇ
ಎಂದು ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು
ಬಂದೊಂದು ಶೋಕರವವಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುತ್ತಿರಲು
ನಂಬಿ ನಂಬೀ ಕಂದ ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಿತೆ ಮಗನೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಪೆಸರು ಫಲಿಸದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಎಂಬಕ್ಕೆಯಂ ಕೇಳ್ದು ಕರೆಯದಾರೆಂದೆನುತೆ
ನಂಬಿಯೆಂಬವನಾವನೇನಾದನೆಂದೆನುತೆ
ಕರೆಯೆನಲು ಮಾತೆಪಿತರ್ಯೆತಂದು ಶೋಕದಿಂ
ಬರುತೆ ನಂಬಿಯ ಮುಂದೆ ಕೆಡೆದು ಕಡುಶೋಕದಿಂ
ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ಪೆಸರಾದುದೊಂದು ಶಿಶು
ದೇವ ಈ ಕೊಂಡದೊಳಗಾಡುತಿರಲಲ್ಲಿ ಶಿಶು
ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಿತ್ತು ಮೂರುಂ ಬರಿಸವೆಲೆ ದೇವ
ಪೆಸರೊಪ್ಪಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವೆಮಗೆ ಇಲ್ಲಂ ದೇವ
ಒಡನೆ ಜನಿಯಿಸಿದ ನೆರೆಮನೆಯವರ ಪುತ್ರಂಗೆ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯುಪನಯನವೇನೆಂಬೆವಿಂದಿಂಗೆ
ಎನೆ ಘುಳುಘುಳಿಸಿ ಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆನುತೆ ಸೌಂದರಂ
ಕೊನೆಮೀಸೆ ಕೆತ್ತೆ ಸಿಡಿಲೇಳ್ಗೆಯೆದ್ದಂ ಕರಂ

ನಡೆ ತೋರು ತೋರು ಕೊಂಡವನೆನುತ್ತಿರಲಂದು
ಕಡುಭೀತಿಯಿಂ ಕಾಲನುಂ ವರುಣನುಂ ಬಂದು
ಕೊಂಡದೊಳು ಪೊಗುತವಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಶರೀರಮಂ
ತಂಡದೊಳು ಸಂದಿಕ್ಕಿ ತೀವುತ್ತೆ ಪ್ರಾಣಮಂ
ಅನುವಾಗಿ ನಂಬಿಯಂ ಪಾರುತ್ತಮಿರಲಂದು
ಮುನಿದು ಸೌಂದರನಲ್ಲಿ ಭೋಂಕೆನಲು ನಡೆತಂದು
ಅವಿನಾಶಿ ನೀ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ್ಗೆ ನಾಶವೇ
ಭವನಾಶಿ ಮಕ್ಕಳಂ ಕೊಲುವುದಭ್ಯಾಸವೇ
ಕುಡು ಮಗನನೆಂಬ ನುಡಿಯಂ ಮುನ್ನವೆಯ್ತಂದು
ನಡುನೀರ ನಡುವಿಂದೆ ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು
ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರೆ ಕಂಡು ಭಕ್ತಸಂಕುಳಮೆಲ್ಲ
ಇಂದುಶೇಖರನ ಶರಣರ್ಗೆ ಸರಿಯಿನ್ನಿಲ್ಲ
ಶರಣರ್ಗೆ ಸರಿಯಪ್ಪ ಹರಿಬೊಮ್ಮರೇನುಂಟೆ
ಶರಣರ್ಗೆ ಸರಿವಪ್ಪ ಸುರಪತಿಗಳೇನುಂಟೆ
ಮುನ್ನೊಂದು ಗಜವನಾಗಳೆ ಮೊಸಳೆ ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆ
ತನ್ನ ಗದೆ ಚಕ್ರಂ ಸುದರ್ಶನದಿ ನಡೆಯಲ್ಕೆ
ಕಾಳೆಗಂಗೊಟ್ಟುದಾ ಮೊಸಳೆಯಾ ಪೊತ್ತಿಂಗೆ
ಕಾಳೆಗದೊಳುಬ್ಬಸದಿ ಬಿಡಿಸಬೇಕಾತಂಗೆ
ಇಂತು ಶರಣರ್ಗೆ ಸರಿ ಸುರನರರೊಳಿಲ್ಲೆನಲು
ಎಂತುವುಂ ಹರನ ಭಕ್ತಂಗೆ ಘನವಿಲ್ಲೆನಲು
ಸರಿಯೆಂಬ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹುಳು ಸರಿಯದಿರ್ಪುದೆ
ಸರಿಯೆಂಬ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಗದಳವಾಗದಿರ್ಪುದೆ
ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಭಾಪುರೇ ಸೌಂದರಾ
ಶಿವ ಶಿವನೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಾವಾಸ ಸೌಂದರಾ

ಎಂದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತವೃಂದಂ ಪೊಗಳುತಿರಲಂದು
ಕಂದನಂ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತಂ ಬಂದು

ಅಂದಿನಿರುಳಂ ಸುಖದೊಳಾವೂರೊಳಂ ಕಳಿದು
ಮುಂದೆ ರವಿಯುದಯವಾಗಲ್ಕೆ ನಲಿವಂ ತಳೆದು
ಭಕ್ತವಾರಿಧಿವರ್ಧನೇಂದುಕರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತವಾರಿಜವಿಕಸನಾದಿತ್ಯನೊಪ್ಪಿದಂ

ಹರನ ಪೂಜಾರಸಸಮುದ್ಭೂತನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹರನ ತನಯಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೨೦೪-೧೩೭

ಸ್ಥಲ ೧೮

ಧೀರನನಿಂದ್ಯನಪ್ರತಿಮನಾನತಸರ್ವಜಗಜ್ಜನಂ ಮಹೋ
ದಾರನತರ್ಕ್ಯಭಕ್ತಿಯುತನೀಶ್ವರನಗ್ಗದ ಪುತ್ರನುತ್ತಮಾ
ಕಾರನನೂನದಾನಗುಣಿ ಪೊಕ್ಕುಳಿಯೂರೊಳಗಿರ್ದನಂತರಮ
ಚೇರಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪುಕ್ಕೊಲವಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟ ಸೌಂದರಂ ॥

ಅಂತು ಪೊಕ್ಕುಳಿಯೂರೊಳವಿನಾಶಿಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪುರಜನಂ ಪೊಗಳೆ ಭಕ್ತರ್ ಸಂತಸಂಬಡೆ ಶಿವಂ ಪರಸೆ ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರ್ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆಗಳ್ ಪಸರಿಸೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಬರೆವರೆ, ಮುಂದೆ ಕುತ್ತಿದ ಕೋಲು ಸಲ್ಲದು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಉಚ್ಚಳಿಸದು ನೆನೆವ ಮನಂ ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟಪುದೆಂಬಂತಿರ್ದ ಮಹಾವಿಂಧ್ಯಮಂ ಪೊಗುತ್ತೆ ಪೆರಗೊಂದೆಡೆಯೊಳು ಎಳವುಲ್ಲೆಗಳ ಪಾರುಗೆಯ್ತಮಂ ನೋಟದ ಬೆದರುಮಂ ತವಕದೋಟಮುಮನವರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ನಲನಂ ಹತ್ತಿ ಹಣುಗಿ ಜುಣುಗಿ ಜೂಡಾಡುವ ಕಿರುವುಲಿಗಳುಮನೊಂದೆಡೆಯೊಳು ಹಿಂಡನಗಲ್ದು ಗಂಡುಗೆದರಿ ವಜ್ರವಿಡಿದಿಡಿದು ಬಿಗಿಬಿಗಿದು ಬೆಳೆದ ದೇಹಂಗೊಂಡಷ್ಟಾಂಗಪುಷ್ಟನಾಗಿ ತಾನಿಕ್ಕುವ ಹಿಕ್ಕೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳದ ಮುನ್ನ ತಿರುಗಿ ತುಂಡಿಸುತಂ ತ್ರಾಣಂ ತೀವಿ ಮೊಳೆತಂತಿರ್ದ ದಂಷ್ಟ್ರಯುಗದಿಂ ದಾಡೆಗುಟ್ಟುತಂ ಧರಣಿತಳಮನುರವಣಿಸಿ ಸೀಳುತಂ ಹೆಮ್ಮರುಗಳುಮನೊಮ್ಮೆಯೆ ಕತ್ತರಿಸುತಂ ಕೈಪರಿದ ದಂತಿ ಕಾಡೊಳು ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಹೆರೆಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆನಡೆದು ಹೆಮ್ಮೆಳೆಯನಂಡುಗೊಂಡು ಗರ್ಜಿಸುತಂ ಬಂದ ಜಾತಿಜಾಯಿಲಗಳನಿತ್ತುಂಡುಮಾಡುತ್ತೆ ಸಾಗಿಸಿದ ನೇಹಕ್ಕಾರದೆ ನಿಂದಳಲಿಗಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಬರೆ ಕೆರಳ್ದು ಕಿನಿಸಿ ಕಿಗ್ಗಣ್ಣಿಕ್ಕಿ ಅಳವಿಯರಿದು ಘುಳುಘುಳಿಸಿ ಪರಿತಂದುಂಗುಟದಿಂ ಭಾಳಾಗ್ರಂಬರ ಪೋಳ್ದೆತ್ತಿ ತನಗಿದಿರಂ ಕಾಣದೆ ಹೆಕ್ಕಳದಿಂ ಕೆಕ್ಕಳಿಸಿ ನೋಡುವೆಕ್ಕಲಂಗಳುಮಂ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳು ಸಿಂಹವೇಳ್ತಂದು ಮತ್ತಗಜಂಗಳ ನೆತ್ತಿಯಂ ಪೊಯ್ದು ಪೊಯ್ದುಟ್ಟಾಸುರದಿಂ ನಟ್ಟ ಉಗುರ್ಗಳಿಂ ಮಸ್ತಕಮನೊಡೆದಿಬ್ಬಗಿಮಾಡಿ ನೆತ್ತರ್ಬೆರಸಿ ಪರೆದ ಮುತ್ತುಗಳು ತನ್ನ ಬರವಿಂಗೆ ವನದೇವತೆಯಿಟ್ಟ ರತ್ನಾಂಜುಗಳಿಗಳಂತಿರೆ ಕಂಡು ಕಂಡು ಹಾರೈಸುತ್ತಮಿಂತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ವೀರಾದ್ಭುತರಸಂಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಸುಖಂಗಳಂ ಶಿವಂಗರ್ಪಿಸುತಂ ನಡೆತರುತೆ –

ಇಡಿದಿಡಿದು ಬೆಳೆದು ಕತ್ತಲಿಪ ಕಾಂತಾರದೊಳು ತಿರುಮುರುಘಾಂಡಿಯೆಂಬ ಶಿವಪುರವಿರಲದನರಿಯದೆ ಶಿವನಂ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರೆ ಹರುಷದಿಂ ಹಾಡದೆ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಬೇಡದೆ ಮೀರೆ ನಡೆವುತ್ತಿರಲಾ ಪುರದ ಹರನರಿದು ಸೌಂದರನಂ ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿ ತನ್ನಂ ತೋರಿ ಹಾಡಿಸಿಕೊಂಬ ಹೊಸ ನೇಹಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ವಿನೋದವಿಗ್ರಹಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಮಹಾಗಣಂಗಳಂ ನೆನೆದು ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ಬೇಡವಡೆಯಂ ಮಾಡಿ ತಾ ನಾಯಕನಾಗಿ ಎತ್ತ ನೋಳ್ಪಡಂ ಕರಿಯ ದೇಹಂಗಳಿಂ ಸುತ್ತಿದ ಬೇವಿನ ದಂಡೆಗಳಿಂ ಪಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಂದುಟ್ಟ ತೊವಲುಡಿಗೆಗಳಿಂ ಕೀಲಿಸಿದೆಲೆಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿದ ಸುರಗಿಗಳಿಂ ಪಿಡಿದ ವೇದಂಗಳ ನಾಯ್ಗಳಿಂ ಕರ್ಬುರಿಸಿ ಕಾಡೊಳು ಕೂಡೆ ಕರಿಯ ಬೆಳಗು ಕವಲ್ತು ಪರ್ವಿಪಲ್ಲವಿಸಿದ ಮಹಾಂಧಕಾರದೊಳು ಮಾಯಾಬಲಂ

ಪೊಗುವಂತೆ ಬೇಡವಡೆ ಕೂಡೆ ಪೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಮಹಾವಿಂಧ್ಯಂ ಮಾರ್ದನಿಗುಡಲಾರ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದಬ್ಬರಿಸಿ ಮೊದಲಿಸಿ ಮುಂಗುಡಿಗೆದರಿ ಮೊಗ್ಗರಂಬಾಯ್ದು ನೇಣಂ ಸರಿದ ಗೋಣಸಿನಂತೆ ಸೌಂದರನ ಬಲವನೊಬ್ಬುಳಿ ಮಾಡಿ ಗರ್ವಗೆಡಿಸಿ ಕಂಗೆಡಿಸಿ ಶಕುತಿಗೆಡಿಸಿ ಹಿಡಿಮೊಲಂಗೊಂಡೆಡೆ ಯುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಂಬಿಯುಂ ತುಂಬುರನುಮುಳಿಯೆ ಪೆರ್ಬಲವೆಲ್ಲವಂ ಮರ್ಬಿನೊಳಡಂಗಿಸೆ

ನಂಜಿನ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಂತೆ ಕೆಂಡದ ಮಳೆ ಕರೆದಂತೆ ಅಜ್ಞಾನಂ ಕವಿದಂತೆ ಇಂದ್ರಜಾಲಂ ಮುಸುಂಕಿದಂತೆ ಬಂದುದುಮಂ ಹೋದುದುಮನರಿಯದೆ ಸೌಂದರನುಂ ತುಂಬುರನುಂ ಬೆಡಗುಗೊಂಡು ಬೆಬ್ಬಳೆವೋಗಿ ನಡುಕದ ಮಳೆ ಕರೆದು ಭಯರಸದ ಸೇಡು ಹತ್ತಿ ಕನಸಿನ ಭಂಗಂ ಕಂದೆರೆಯೆ ದಿಟವಾದಂತೆ ಕಿರಿದು ಬೇಗಂ ಕೌತುಕರಸದೊಳವಗಾಹಮಿರ್ದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿಂ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ದೆಚ್ಚತ್ತು ಶಿವ ಜ್ಞಾನಂ ತೋರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ತುಂಬುರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ 'ನಮ್ಮ ಬಡಿವ ಬೇಡಂ ಕಿರುಕುಳನಲ್ಲಂ ಅರ್ಜುನನೊಳ್ಕಾದಿದ ಮಹಾಶಬರನಾಥನಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಂ. ಈ ಕಾನನದೊಳೊಂದು ಶಿವಪುರವಿರದೆ ಮಾಣದು. ಅರಸರಸು ನೊಡು ನೋಡೆಂದಿರ್ವರುಂ ಕಾಲುನಡೆಯೊಳು ಕಲ್ಲೆನ್ನದೆ ಮುಳ್ಳೆನ್ನದೆ ಮರನೆನ್ನದೆ ದರಿಯೆನ್ನದೆ ಪರಿದರಸುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ, ಮುಂದೆ ಅರಲುಗೊಂಡರ್ಗಂಗೆ ಸುರನದಿಯಿರ್ಪಂತೆ ಬಡವಂಗೆ ಕಡವರವಿರ್ಪಂತೆ ಕುರುಡಂಗೆ ಕಣ್ಣಿರ್ಪಂತೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿರ್ಪಂತೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಮುರುಘಾಂಡಿ ಎಂಬ ಶಿವಪುರವಿರೆ ದೂರದಿಂ ಕಂಡಾನಂದದಿಂದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಕುಣಿವುತಂ ಪಾಡುತಂಪೊಗಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ ದೇವಾ, ನೀನುಳಿಯಲೆಲ್ಲವನಳಿವ ಶಂಭುವೆ, ದೇವಾ ರೌದ್ರಕ್ಕೆ ರೌದ್ರನಪ್ಪ ಉಗ್ರನೆ, ಮಂಗಳಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವಪ್ಪ ಶಿವನೆ, ದೇವಾ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸುಖವಂ ಮಾಳ್ಪ ಶಂಕರನೆ, ದೇವಾ ಚೆಲುವಿಂಗೆ ಚೆಲುಯವಾಗಿಪ್ಪುಮಾಪತಿಯೆ, ದೇವಾ ಕಾಲಾಗ್ನಿಗಂ ಮಶಕಶಿಶುವಿಂಗಾವಂತರಂ? ನಿಮ್ಮಂ ನೋಡಲಾನೆನಿತರವಂ? ನೀನೆ ಆಗುಮಾಡಿ ನೀನೆ ಕೆಡಿಸುವಡೆ ಕಾವರಾರಪ್ರತಿಮ ಏಕೋರುದ್ರನದ್ವಿತೀಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರುಣಿಸುವ ಕರುಣಿಸು ದಯೆಗೈ ದಯೆಗೈ–ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯದ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಂ ಶಿವನ ಕಿವಿಗೈದಲು–

ಮೃಡಂ ಕರುಣಿಸಿ ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಗ ಪೋಗು ಮನೆಗೆ [ಎನೆ], ದೇವಾ ನೀನೆನ್ನಂ ಮರ್ತ್ಯದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಸಿದಂದಿಂದಿಂದುವರಂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಡೆದರಿಯೆನೊರ್ವನೆ ಯಿದ್ದರಿಯೆನೆನ್ನ ಪಡಿಬಲವನಿಲ್ಲಿಯ ಮಹಾವಿಂಧ್ಯದೊಳೊರ್ವ ಶಬರನಾಯಕಂ ಬೇಡವಡೆಸಹಿತಂ ಬಂದು ಸೂರೆಗೊಂಡನಾತನಂ ದೇವಾ ನೀವರಿಯದಡಾಂ ಬಲ್ಲೆ, ಎನ್ನೊಡನಿನಿತೇಕೆ ? ಜಂಗನಿಷ್ಠಂಗೆ ಜಾಣೇಕೆ ? ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಂಗೆ ಸಂಗವೇಕೆ ? ಲಿಂಗಜಂಗಮವರಿವಡಿಂಗರಿಗಂಗೆ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕರುಣಿಸಿ, ಇಲ್ಲಾ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಮಂ ಕೊಡುವುದೆನೆ, ಹರಂ ದರಹಸಿತವದನನಾಗುತ್ತೆಲೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ಬಲವ ನಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆವು ? ಇಲ್ಲಿಯುಳ್ಳೊಡೆ ಅರಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಪುಣ್ಮೋದರಮನೊಯ್ಯ ನಕ್ಕುಳಿಸಲೊಡಂ ಲಿಂಗದ ಪೀಠದ ಸಂಗದೆಡೆದೆರಹಿಂದಿಂದ್ರಜಾಲದ ಕಾವುಳೆದ್ದಂದ್ಭುತರಸವುಕ್ಕಿದಂತೆ ಆನೆಯ ಹಿಂಡುಗಳುಂ ಕುದುರೆಯ ಥಟ್ಟುಗಳುಂ ಪದಾತಿಬಲದೊಡ್ಡುಗಳುಂ ವೃಷಭಧ್ವಜದ ಮೊತ್ತಂಗಳುಂ ಧವಳಾತಪತ್ರದೊಟ್ಟಿಲುಗಳುಂ ಚಾಮರ ಸೀಗುರಿಯಾಗರಂಗಳುಂ ಸೌಂದರ ಪೆರುಮಾಳೆಯ ಮುನ್ನಿನ ಬಲದಿಂ ಚತುರ್ಮಡಿ ಬಲಂ ಪೊರಮಡೆ ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಶಂಭುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಬೆಂಗೆವಾಯ್ದು ತಳಿತ ಬೆಳುಗೊಡೆಯ ನೆಳಲೊಳು ಚತುರಂಗಬಲಂ

ಬಳಸಿ ನಡೆಯೆ, ಕಿರಿದಂತರಮಂ ನಡೆತಂದು ತಿರುಪಾಂಡ್ಯ ಕೊಡುಮುಡಿ ಎಂಬ ಚೇರಮನ ಪಟ್ಟಣವ ಮುಟ್ಟಿವರೆ ಆತಂ ವಿಚಾರಪರಂಪರೆಗಳಿಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬಿಜಯಂಗೈದನೆಂದರಿದು ಪಟ್ಟಣಮಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೂಡೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸಿ ಪುರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟಾನೆ ಕುದುರೆ ರಥ ಪದಾತಿಗಳು ಕೆಲಬಲದೊಳು ಬರೆ ಕಾಲುನಡೆಯೊಳಡಿಗಡಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತಂ ದೂರದಿಂ ಬಪ್ಪ ಚೇರಮನನಳವಿಯೊಳು ಕಂಡಾನೆಯಿಂದಳಿದು ಸೌಂದರಂ ಮೇಲಪ್ಪೆ ಚೇರಮಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇಹಪರವೊಮದಪ್ಪ ಮಹಾಸುಖಿಗಳು ಪರಮಸುಖದಿಂ ಪರಸಿ ಸ್ನೇಹಾವಲೋಕನಂಗೆಯ್ದು ಮತ್ತಮತ್ತಪ್ಪಿ ಮೋಹಂ ಮೂವಡಿಸುತಿರ್ವರುಂ ಕುಂಭಿಕುಂಭಸ್ಥಳಪೂರ್ವಾಸನಪೂರ್ವಕರಾಗಿ ಧವಳಾತಪತ್ರಂ ಗಗನದೊಳು ನೆರೆಯೆ, ಸೀಗುರಿ ಚಾಮರಂ ರಾಗದಿಂ ಕುಣಿಯೆ, ನಿಸ್ಸಾಳಧ್ವನಿ ದಿಕ್ತಟಕ್ಕೆ ಧೀಂಕಿಡೆ, ಭೇರೀರವಂ ಬೊಮ್ಮಾಂಡವನಡರೆ, ನೆಗೆವ ಧೂಲಿ ರವಿಮಂಡಲಮಂ ಮುಸುಂಕೆ, ಎತ್ತಿದ ವೃಷಭಧ್ವಜಂಗಳು ನಭವನಡಂಗಿಸೆ, ಶಿವಪಾದಕಮಳಮಧುಕರನೆಂಬ ಹರಚರಣಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರನೆಂಬ ದೂಷಕಧ್ವಾಂತ ಮಾರ್ತಂಡನೆಂಬ ದುರ್ಜನಾಚಲವಜ್ರಧರನೆಂಬ ಭಕ್ತಜನವನಫಲಿತ ವಸಂತನೆಂಬ ಶರಣಜನಪರಮಮಿತ್ರನೆಂಬ ಶಿವಸ್ನೇಹಸಿಂಧುವೆಂಬ ಶಿವಪೂಜಾರಾಜನೆಂಬ ಶಿವಾರ್ಚನಾನವೀನನೆಂಬ ತಂಬಿರಾಂತೋಳನೆಂಬ ಪರಿಪರಿಯ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳು ಉರವಣಿಸಿ ಮಸಗೆ ಬೌದ್ಧರು ಬುದ್ಧಿಗೆಡೆ ಅರುಹತರಳುಕೆ ಕರ್ಮಿಗಳುಮ್ಮಳಿಸೆ ತರ್ಕಿಗಳುತಕ್ಕುಗಿಡೆ ಭವಿಗಳು ಕೌತುಕಂಬಡೆ ಭಕ್ತರ್ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ಮಂಗಳ ಮೃದಂಗ ನಾನಾವಿಳಾಸಿನೀ ನರ್ತನ ರತ್ನದರ್ಪಣ ಕನಕಕಳಶ ಸಕಲಜನದಾಶೀರ್ವಾದ ವೈತಾಳಿಕ ನಾಟ್ಯ ನಾಟಕಂಗಳ ನಡುವೆ ಪುಟ್ಟುವ ಸಕಳ ಸುಖಂಗಳಂ ಶಿವಂಗರ್ಪಿಸುರ್ಪಿಸುತಂ,

ಪುರಮಂ ಪುಗುತಂದು ತಿರುವೀಥಿಯಿಕ್ಕೆಲಂಗಳ ಕರುಮಾಡಂಗಳೊಳು ನೆರೆದು ನೋಡುವ ಪುರನಾರಿಯರಂ, ತರತರಂಗೊಂಡು ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿಯ ತಂಡಂಗಳಂ, ಮನೆಮನೆಗಳೊಳು ತೋರ್ಪ ವೃಷಭಧ್ವಜಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ ಮುಯ್ಯಾನುತಂ ತಲೆದೂಗುತಂ ನಡೆತಂದರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಚೇರಮಂ ಮುನ್ನಿಳಿದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಭಾಭವನಮಧ್ಯದೊಳು ಬೆಳಗನುಗುಳ್ವ ಕನಕಮಣಿಸಿಂಹಾಸನಮುಂ ತಾನಿಕ್ಕಿ ಬಂದು ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯಂ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ ತೊಳೆದು ಪಾದೋದಕಮಂ ತಳೆದು ಪದತಳಮುಂ ಭಾಳದೊಳು ಕಂಗಳೊಳು ಕಪೋಳದೋಳುರಃ ಸ್ಥಲದೊಳೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೃತಕೃತ್ಯಮನನಾಗಿ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದಂಗಳಿಂ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನ ತಾಂಬೂಲ ಚಂದನ ದ್ರವ್ಯಾದ್ಯನುಲೇಪನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಸಕಲಮಕುಟವರ್ಧನರ್ ತನಗೆರಗೆ ತಾಂ ಶಿವನ ಕುಂಟಣಿ ನಡೆಯಿಸಿದ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳನೊತ್ತುತ್ತಂ ಸಾರಹೃದಯನಪ್ಪ ಚೇರಮನೃಪಂ ಬಹಳ ಗೊಂದಣಾಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಸೌಂದರಪೆರುಮಾಳೆಯನೋಲೈಸುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ–

ಸ್ಥಳ ೧೯

ಸಕಲನೃಪಾಲಸಂತತಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಚೇರಮಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹ
ಸ್ತಕಮಳದಿಂದೆ ಪಾದಕಮಳಂಗಳನೊತ್ತುತಿರಲ್ ವಿಳಾಸದಿಂ
ಸುಕೃತನಿಧಾನಸಂಕುಳನನಂತ ನವೀನ ಶಿವಾರ್ಚನೋಕ್ತಿಲೋ
ಲಕಮನನೊಪ್ಪಿದಂ ಪರಮಸಾತ್ವಿಕನೀಶ್ವರಸೂನು ಸೌಂದರಂ ॥

ಇಂತು ಚೇರಮನ ಕಡುನೇಹಕ್ಕೆ ಮೈದಂದು
ಸಂತತಂ ಸಕಳ ಭೋಗಂಗಳೊಳು ಮನಸಂದು
ಲಲನಾ ನವೀನನೃತ್ಯಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ
ಸುಲಲಿತ ಸುವಾದ್ಯಸ್ವನಂಗಳಂ ಕೇಳುತಂ
ಶಿವಗೀತ ಶಿವಕಥಾಮೃತರಸವನೀಂಟುತಂ
ಭವಜಳಧಿಯಂ ಶರಣಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ದಾಂಟುತಂ
ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಂಗಳಂ ಶಂಕರಂಗರ್ಪಿಸುತೆ
ಎಲ್ಲಾ ವಿನೋದಮಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದಿಸುತೆ
ಪರಮಸುಖದಿಂದಮಿರುತಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸದೊಳು
ಹರುಷದಿಂದುಪ್ಪರಿಗೆಯೇರಿ ರವಿಯುದಯದೊಳು
ಪುರದ ನಾಲ್ಕುಂ ದಿಶಾವರವನೀಕ್ಷಿಸುತಲ್ಲಿ
ಹರನಾಲಯಂದೋರಿ ಸೌಂದರಂ ಕಂಡಲ್ಲಿ
ಬೆಸಗೊಳಲು ತಿರುವಂಜಕಳದೇವರೆಲೆ ದೇವ
ಶಶಿಧರಂ ನೆಲೆಸಿದ ಮಹಾಸ್ಥಾನವೆಲೆ ದೇವ
ಎಂದು ಪೇಳಲು ಕೇಳ್ದು ಬಲದ ಕಣ್ಕೆತ್ತುತಂ
ಸಂದಣಿಸಿ ಕರಣಂಗಳಾನಂದವೇರುತಂ
ಪುಳಕಂಗಳಂಗದೊಳು ತೀವಿ ತಲೆದೋರುತಂ
ಇಳಿವಶ್ರುಜಲದಿಂದೆ ಕಂಗಳರೆಮುಗಿವುತಂ
ಇರುತಿರುತೆ ಶಿವವಿಕಳವಾದಂತೆ ತೋರುತಂ
ಪರಮಶಿವ ಮುಂ ಪೇಳ್ದ ಕರುಣಮಂ ನೆನೆವುತಂ
ಏರಿರ್ದ ಗರ್ವಪರ್ವತವನೊಲ್ದಿಳಿವಂತೆ
ಮೀರಿರ್ದ ಭವಜಳಧಿ ಭೈತ್ರದಿಂದಿಳಿವಂತೆ
ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದೆ ತುಂಬುರನ ಕೈವಿಡಿದಿಳಿದು
ಒಪ್ಪದಿಂ ಚೇರಮನ ಪುರವೀಥಿಯಂ ಕಳಿದು
ಒಡನೆ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಂಕುಳಮೊಲಿದು ಬರುತಿರಲು
ನಡೆತಂದನಾನಂದರಸಗಳುಕ್ಕುತ್ತಿರಲು
ಬಂದು ಶಿವನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತಂ
ಸಂದಿರ್ದ ಸಮಸುಖಪ್ರೇಮದಿಂದುಕ್ಕುತಂ
ದೇವ ತಿರುವಂಜಕಳನಾಥ ಕರುಣಾಕರಾ
ದೇವ ಭವಜಳಧಿಯಿಂದೆತ್ತುವ ಕೃಪಾಕರಾ
ದೇವ ಪಶುಪಾಶ ವಿಚ್ಛೇದನಕರಾಬ್ಜನೇ
ದೇವ ಸದ್ಭಕ್ತಸಂಕುಳ ಪರಮ ಸೇವ್ಯನೇ
ದೇವ ಮನ್ಮಥಗರ್ವಸರ್ವಸ್ವಹರಣನೇ

ದೇವ ಗಿರಿಜಾನಂದಸಮಸುಖಾವರಣನೇ
ದೇವ ಸಂಸಾರವಾರಾಶಿಬಡಬಾನಳಾ
ದೇವ ದುರಿತೌಘಧಾರಾಧರಮಹಾಬಲಾ
ದೇವ ಭಾಳೇಕ್ಷಣವಿರಾಜಿತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ದೇವ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ಪಡಿವೊಂಗಳಂ ಪ್ರಸಾದವನೀವುದೆನಗಯ್ಯ
ತಡೆಯದೀವುದು ಸೌರಭಾಕರಂಗಳನಯ್ಯ

ಎಂದು ಪೊಗಳಲ್ಕಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದಮುಂ
ನಂದಿಯುಂಡಿಗೆಯ ಪೊನ್ನುಂ ಶಿವನ ಕರುಣಮುಂ
ಅವರೊಳಗೆ ವೃಷಭಶಾಸನಮಪ್ಪ ರಾಯಸಂ
ಭವನ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಮುಂದಿರೆ ನಿರಾಯಸಂ

ಇರೆ ಕಂಡು ರಾಯಸಮನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಿರಿಸಿ
ಪರಮ ಭಕ್ತಂ ಬಿಡುತ್ತೋದಿದಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ನರಲೋಕದೊಳಗಿರವು ತನಗೆ ಸಾಲ್ವುದು ನಂಬಿ
ಚರಿತದಿಂ ಬರ್ಪುದೆಮ್ಮಂಫ್ರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ನಂಬಿ
ಐರಾವತಂ ಬಂದುದೇರಿ ಬಪ್ಪುದು ನಂಬಿ
ವಾರಣೇಂದ್ರಂ ಬಂದುದೇರಿ ಬಪ್ಪುದು ನಂಬಿ
ಇಂತು ಶಿವಲಿಖಿತಮಿರೆ ಕೊಂಡೋದಿ ಕೈಕೊಂಡು
ಸಂತಸಂಬಡುತೆ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಗೆ ಮನಂಗೊಂಡು
ಮುಂದೆ ನೋಡಲ್ಕೆ ಬಂದಿರ್ದುದನಿಮಿಷಗಜಂ
ಚಂದ್ರಗಿರಿಯಂತೆ ನಿಂದಿರ್ದುದು ಮಹಾಗಜಂ
ಇರೆ ಕಾಣುತ್ತೈರಾವತದ ಮಸ್ತಕವನೇರಿ
ಶರಣರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಶಿವನ ನೇಹಂ ಸಾರಿ
ಸುರಿವ ಹೂಮಳೆಗಳಿಗೆ ಹರುಷಮಂ ತಾಳುತಂ
ಸುರದುಂದುಭಿಸ್ವನಕೆ ಮುಯ್ಯಾಂತು ಕೇಳುತಂ
ಚೇರಮಂಗರಿಪೆಂದು ತುಂಬುರಂಗರಿಪುತಂ
ತಾರಾಪಥಕ್ಕೆ ನೆಗೆದಂ ಸುರಗಜಸ್ಥಿತಂ

ಇತ್ತಲಾ ತುಂಬುರಂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಪರಿಜನಕೆ ಪರಮ ಕೌತುಕವಾಗಿ
ತಲೆ ಹೋದ ತನುವಿನಂತಿರ್ದರಿನಿತುಂ ಬೇಗ

ಎಲರಳಿದ ಬರಿ ದೇಹದಂತೆ ಕಿರಿದುಂ ಬೇಗ
ಮಿರ್ದು ಚೇರಮನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದು ತುಂಬುರಂ
ಸಾರ್ದು ಮಜ್ಜನದ ಮನೆಗಳಲುತಂ ತುಂಬುರಂ
ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಹೋದನೇನೆಂಬೆನೆಲೆ ದೇವ
ನಂಬಿಕೊಂಡಿರ್ದ ಪರಿವಾರವಿರ್ದುದು ದೇವ
ಕೈಲಾಸದಿಂದಾನೆ ಬಂದೊಯ್ದುದೆಲೆ ದೇವ
ಹಾಳಾದುದೀ ಜನದ ಪುಣ್ಯಫಲವೆಲೆ ದೇವ
ಎನೆ ಚೇರಮಂ ಮಜ್ಜನವನೊಲ್ಲದುರವಣಿಸಿ
ನೆನೆದು ಭೊಂಕೆನಲೆದ್ದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ
ಪೋದನೇ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಪೋದಡದಕೇನೊ
ಪೋದಡೇಂ ಹಿಂದುಳಿವನಲ್ಲ ಚೇರಮನೇನೊ
ತರಿಸು ತರಿಸೆಂದೆರಂಕೆಯ ಕುದುರೆಯಂ ತರಿಸಿ
ತರತರದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿವಕ್ಕರಿಕೆಯಳವಡಿಸಿ
ಮನದೊಳಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನಗಲದಂತಿರಿಸಿ
ತನುವಿನೊಳು ಮೆರೆವ ಹೊಸ ಭಸಿತವನಲಂಕರಿಸಿ
ತಿರುವಾರಪೊರಮೆಂಬ ಕಾವ್ಯಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಹರುಷದಿಂ ಪಚ್ಚೆಗುದುರೆಯನೇರಿ ಮುಂಕೊಂಡು
ಹರಹರ ನಮಃಶಿವಾಯೆಂಬಾಯುಧಂಗೊಂಡು
ಹರನ ರೂಪಂ ಕರಣದೊಳಗೊಚ್ಚತಂಗೊಂಡು
ನಡೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿರ್ದಲ್ಲಿಗೆನುತಂ ನೆಗೆದು
ಕಡು ಮುಳಿದು ಸೌಂದರನ ಮುಂದೆ ಕಿರಿದುಂ ನಡೆದು
ಕಂಡಲ್ಲಿ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟಿರ್ವರುಂ ನಡೆದು
ಖಂಡೇಂದುಧರನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸುಖವಿಡಿದು
ಬರುತಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರನೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ತ್ವರಿತದಿಂ ಬರಲಾರ್ಪಿರೇಯೆಂದು ನಸುನಗುತೆ
ಶಿವನೋಲಗಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರುತಿರ್ಪ
ಭುವನೋಲಗಕ್ಕೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಂ ಬರುತಿರ್ಪ
ಅಪ್ರತಿಮರೆನಿಪ ಗಣನಾಯಕಾವಳಿಗಳಂ
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಮಥನಾಥನಿವಹಂಗಳಂ
ಗರುಡವಾಹನರಾಗಿ ಪೋಪವರನಂತರಂ
ನೆರೆದು ಹಂಸೆಯನೇರಿ ಬರ್ಪವರನಂತರಂ
ಗಜಮಸ್ತಕವನೇರಿ ಬರ್ಪ ಸುರಪತಿಗಳಂ
ಭುಜಬಲರೆನಿಪ್ಪ ನಿರ್ಜರರ ಮೊತ್ತಂಗಳಂ

ಪರಿಪರಿಯ ವಾಹನದ ನಡೆವ ದಿಗಧೀಶರಂ
ತರದಿಂದೆ ನಡೆವ ಕೌತುಕದ ಸಂದೋಹರಂ
ಭರದಿಂ ನಡೆವ ರಾಜಋಷಿ ದೇವಋಷಿಗಳಂ
ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತರೆನಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಗಳಂ
ಕಿನ್ನರರ್ ಕಿಂಪುರುಷರೆಯ್ತಪ್ಪ ಹಾದಿಯಂ
ಪನ್ನಗರ್ ಗಂಧರ್ವಸಂಕುಳದ ವೀದಿಯಂ
ಸುರಭಿಗಳ ಹಿಂದು ಸುರಭೂಜದಾರವೆಗಳಂ
ಪರುಷದಚಲಂ ಸುಧಾರಸದ ಕೂಪಂಗಳಂ
ಪೇಳ್ವಡರಿದಿನ್ನೆನಗನಂತಾದ್ಭುತಂಗಳಂ
ಕೇಳ್ವ ಭಕ್ತರ್ ಬಲ್ಲರಾ ಕೌತುಕಂಗಳಂ

ಇಂತನೇಕಪ್ರಕಾರಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ
ಸಂತಸಂ ಮಿಗೆ ಚೇರಮಂಗಲ್ಲಿ ತೋರುತಂ
ಬಂದು ನಾನಾ ಪಟ್ಟಣಂಗಳಂ ದಾಂಟುತಂ
ಮುಂದೆ ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲಂ ಕಳಿವುತಂ
ನಡೆತರಲು ಮೇಲೆ ಶಶಿಕೋಟಿಯಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ಎಡೆಗುಡದೆ ನೆಗೆದು ರವಿಕೋಟಿಯಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ಕೈಲಾಸಮಂ ಕಂಡು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದಿರ್ದು
ಶೈಲಜಾಪತಿಯೆ ಶರಣೆನುತೆ ಬೆರಗಾಗಿರ್ದು
ಮುಂದೆ ತುರುಗಿರ್ದ ಸಿದ್ಧರ ಮೊತ್ತಮಂ ಬಗಿದು
ಸಂದಣಿಪ ಗಂಧರ್ವ ಸುರನಿಕರಮಂ ಕಳಿದು
ತಮ್ಮಿಂದ ಮುಂದಿರ್ದ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯಂ
ತಮ್ಮಿಬ್ಬರುಂ ಕಂಡು ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಮ್ಮೆಯಂ
ಮಗನೆ ಕಡುಗುದುರೆಯುಂ ಬಡಬಿಚ್ಚೆಯುಂ ಸಮಂ
ಮಗನೆ ನಾಣ್ನುಡಿ ತಪ್ಪದೆಂಬುದಿಂತೀ ಕ್ರಮಂ
ಎನಲಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳುತಂ ಮೀರಿ ಬರುತಮಿರೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಶಿವನ ನೆನಹಂಕುರಿಸಿ ನಡೆವುತಿರೆ
ನಂದೀಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲೊಳು ಬಂದು ನಲಿವುತ್ತೆ
ಮುಂದೆ ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರ್ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ
ಆರಿದೆಲ್ಲಿಯ ಗುಡಿಯಿದೆಂದು ನಂದೀಶ್ವರಂ
ಹಾರೈಸಿ ಕೇಳೆ ಬಪ್ಪಂ ನಂಬಿಯೆನೆ ಕರಂ
ನಂದೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ದೇವದೇವೇಶಂಗೆ
ಮುಂದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಸರ್ವೇಶಂಗೆ

ದೇವ ಮಾನವಭಕ್ತನೊರ್ವನಿರದೆಯ್ತಂದು
ದೇವ ಬಾಗಿಲೊಳು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದರಿದೇನೆಂದು
ಬೆಸಗೊಳಲು ನಂಬಿ ಬಂದಪನೆಂದನೆಲೆ ದೇವ
ಪಶುಪತಿಯೆ ಕರುಣಿಪುದಿದೇನೆಂಬ ಪರಿ ದೇವ

ಎನೆ ಶಂಭುವರಿದು ಕೇಳ್ಪೈ ಕೇಳು ನಂದೀಶ
ಮನುಜರಲ್ಲೆನ್ನ ಭಕ್ತರ ಬರವು ನಂದೀಶ
ನಡೆತಂದಪಂ ನಂಬಿಯಣ್ಣನೆನ್ನಯ ಸುತಂ
ನಡೆದು ನೀವೆಲ್ಲವಿದಿರ್ಗೊಂಬುದವನುನ್ನತಂ
ಎನಲಲ್ಲಿ ನಂದೀಶ್ವರಾದಿಗಳು ನಡೆತಂದು
ತನತನಗೆ ಸಕಳ ಪ್ರಮಥಾದಿಗಳಿದಿರ್ವಂದು
ಸಡಗರದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಡುದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಮಥಗಣಂ
ಮೃಡನ ಸುತ ನಂಬಿಯಣ್ಣನನಲ್ಲಿ ಹರಗಣಂ
ಇದಿರ್ಗೊಳಲು ನಡೆತಂದನೊಲವಿಂದೆ ಸೌಂದರಂ
ಸದಮಳ ಶಿವಧ್ಯಾನಪೂಜೈಕ ತತ್ಪರಂ
ಕೈಲಾಸದೊಳಗೆಲ್ಲ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಭಾಳಲೋಚನನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಹಾರೈಸಿ
ಇರೆ ಬಂದು ನಂದೀಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲಂ ಪೊಕ್ಕು
ಬರೆ ಚೇರಮನನಲ್ಲಿ ಪೊಗಲೀಯದಿರೆ ಮಿಕ್ಕು
ಮುಂದೆ ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರ್ಗುಡಿಯನೆತ್ತೆ
ಹಿಂದೆ ಸೌಂದರನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಡಗರಿಸುತ್ತೆ
ಮುನ್ನ ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕುರುಂಬರನು ಕಾಣಿಸುತೆ
ತನ್ನ ಕಾಣ್ಕೆಗೆ ಬಳಿಕ ತೆರಹಂ ವಿಚಾರಿಸುತೆ

ಭಕ್ತಜನಮಿತ್ರಂಗೆ ಭಕ್ತಜನಚೈತ್ರಂಗೆ
ಭಕ್ತಜನನೇತ್ರಂಗೆ ಭಕ್ತಜನಗೋತ್ರಂಗೆ
ಶ್ರುತಿಚಯಾಭೇದ್ಯಂಗೆ ಮತಿಯೆಯ್ದದಾದ್ಯಂಗೆ
ನತಜನಾರಾಧ್ಯಂಗೆ ನುತಸುಜನಬೋಧ್ಯಂಗೆ
ಸುರರಾಜರಾಜಂಗೆ ಶರಣಸುರಭೂಜಂಗೆ
ತರಣಿಕುಳತೇಜಂಗೆ ಜಗದಾದಿಬೀಜಂಗೆ
ಮದನಂಗಶಕ್ಯಂಗೆ ನಿರುಪಮಾಧಿಕ್ಯಂಗೆ
ಸದಮಳಗುಣಾಢ್ಯಂಗೆ ತ್ರಿದಶಗಣಮುಖ್ಯಂಗೆ
ಶರಣಸಾಂಗತ್ಯಂಗೆ ಭುವನಾಧಿಪತ್ಯಂಗೆ

ವರಮೂರ್ತಿ ನಿತ್ಯಂಗೆ ದೇವರಾದಿತ್ಯಂಗೆ
ಏಕಂಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯಂಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರಂಗೆ
ಆಕಸ್ಮಿಕಂಗುಮಾಕಾಂತಂಗೆ ಶಾಂತಂಗೆ
ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದಿರೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಂಗೆ
ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಡಮಡಲ್ಕಮಮ ಶಿವಲಿಂಗಂಗೆ
ಇತ್ತ ಬಾ ಇತ್ತ ಬಾ ಎಂದು ಶಶಿಶೇಖರಂ
ಹತ್ತೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಕರುಣಾಕರಂ
ಬಲ್ಲಾ ಉಮೇ ನಮ್ಮ ಶಿಶು ಪುಷ್ಪದತ್ತನಂ
ಎಲ್ಲಾ ಸುಖವನೆನಗೆ ಕೊಡುವೇಕಚಿತ್ತನಂ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸುಖವದೆನ್ನಯ ಸುಖಂ ಕೇಳ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ನೋವದೆನ್ನ ನೋವೆಲೆ ಕೇಳ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರನಿಂತಗಲ್ದಿರಲ್ಕಾರ್ಪೆನೇ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ಮುನಿದಡಾಂ ಕಾಯಲಾರ್ಪೆನೇ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ಕರೆದಡಾಂ ಪೋಗದಿರ್ಪೆನೇ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರು ಪೊಗಳಲಾಂ ಕೇಳದಿರ್ಪೆನೇ
ಎನ್ನ ಮರುಳೆನ್ನ ತೊತ್ತೆನ್ನವಂ ಸೌಂದರಂ
ಎನ್ನ ಸುಖವೆನ್ನ ಸೊಬಗೆನ್ನವಂ ಸೌಂದರಂ

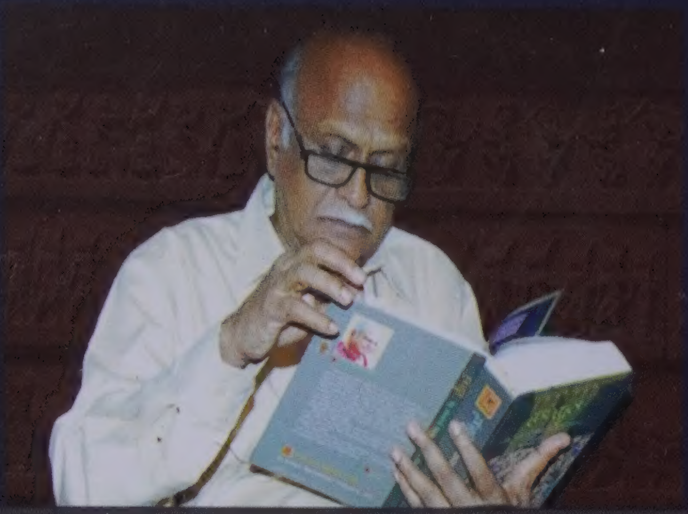
ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ನಿಂದು
ಒಂದು ಬಿನ್ನಪವನೆಲೆ ತಂದೆಯವಧಾರೆಂದು
ಸಂದ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಡುವುದಿವರ್ಗೆಂದೆನುತೆ
ಅಂದು ಪೆರುಮಳಲೆಯ ಕರುಂಬರ್ಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೆ
ಚೇರಮಂ ಬಂದೈದನೆಲೆ ದೇವ ಬಾಗಿಲೊಳು
ಆರೈದು ನಂದೀಶ್ವರಂ ನಿಲಿಸೆ ಬಾಗಿಲೊಳು
ಬೆಸನಿಲ್ಲದೇಕೆ ಬಂದಂ ಬರಲು ಪೇಳ್ದವೇ
ವಸುಧೆಯೊಳು ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ವಕ್ರವಾದೆವೇ
ಎನೆ ದೇವ ಕಾವ್ಯಮಂ ಕೇಳಿಸಲ್ಕೆಯ್ತಂದ
ಅನುರಾಗದಿಂದೆನ್ನಗಲಲಾರದೆ ಬಂದ
ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕರೆ ಚೇರಮನನೆನಲಲ್ಲಿ
ನಂದೀಶ್ವರಂ ದೇವರವಧಾರೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲದರು ಬಾಗಿಲಂ ಪುಗುವರೇ
ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲದವರಿಲ್ಲಿಂಗೆ ಸಲುವರೇ

ಶ್ರೀಗುರುವನರಿಯದವನಾವನಾದಡೆಯಮಗೆ
ಆಗದವನೊಳು ಬೆರಸಲೆಂದು ಬೆಸಸಿದಿರೆಮಗೆ

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ನಂದೀಶ್ವರಾ ನೀನೆ ಗುರುವಾಗಿ
ಮನವೊಸೆದು ಚೇರಮನನೊಡಗೊಂಡು ಬಾ ಹೋಗಿ
ಎಂದೆನೆ ಹಸಾದವೆನುತಂ ಬಂದು ಪೊರಮಟ್ಟು
ನಂದೀಶ್ವರಂ ಮಸ್ತಕದೊಳು ಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು
ಚೇರಮಂಗುಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಿಯೊಡಗೊಂಡು
ಭೋರೆನಲು ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿಸಲು ಕೈಕೊಂಡು
ಗದ್ದುಗೆಯನಿತ್ತು ಪೊಸ ಕಾವ್ಯಮಂ ಕೇಳುತಂ
ಹೊದ್ದಿ ಸೌಂದರನ ಮೈಯೊಳು ಕೈಯನೆಳೆವುತಂ
ಪುಷ್ಪದತ್ತನುಮಾಗಿ ಮುನ್ನಿನಂತಿರು ಎನುತೆ
ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಪ್ರಸಾದವನಿತ್ತು ನೋಡುತ್ತೆ
ದೇವಗಣಮಕುಟಮಾಣಿಕ್ಯರಂಜಿತಪದಂ
ದೇವಸಂಕುಳಸಕಳಸಂಪದಕ್ಕಾಸ್ಪದಂ
ಗೌರೀಕಟಾಕ್ಷಕೌಮುದಿಚಕೋರಾನ್ವಿತಂ
ಗೌರೀವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಸುಖಕರಾನ್ವಿತಂ
ಪಾರ್ವತೀಪ್ರೇಮವಾರಿಧಿಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಪಾರ್ವತೀಮುಖಸರೋವರಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಸಂಕುಳಮನೋರಥಮೂರ್ತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನಹೃದಯಕಮಳಾವಾಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಎಲೆಲೆ ಪಂಪಾಪುರವರಾಧೀಶನೊಪ್ಪಿದಂ
ಎಲೆಲೆ ಪಂಪಾಪುರವಿಳಾಸನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಆಹ ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಓಹೊ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಪನಾಳ್ದನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೨೧೪–೧೫೮೬

ಅಣಿಯರದಿಂ ಶಿವನಂ ಕೂಂ
ಟಣಿಮಾಡಿದ ಕಥೆಯನೊರೆದ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಪಂ ।
ಗೆಣೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯನಾ
ತ್ರಿಣಯಂ ಕರುಣಿಸುಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

❖❖

ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಶೋಧಕರು. ವ್ಯಕ್ತಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದದ್ದು ಅಪಾರ; ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆಗಳು ಶಿಖರಪ್ರಾಯವಾದವುಗಳು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಶ್ರಮಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ, ಸಿಂದಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಯರಗಲ್ಲ ಗ್ರಾಮದ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಪರಿಸರ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಇಡೀ ನಾಡನ್ನೇ ಅವಿಭಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡವರು.

ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ನಾಡಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಠ-ಮಾನ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಡನಾಟವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರು. ಹಲವಾರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತ ಅವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದರು.

ಇಂಥ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಹುಮುಖ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅಕ್ಷರ, ದೃಶ್ಯ, ಧ್ವನಿ, ಚಿತ್ರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಯಿಸುವುದು, ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ವಿಷಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು, 'ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟನ ಯೋಜನೆ'ಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಥ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸುತ್ತ ಬಂದ ನಮ್ಮ ವಚನ ಪಿತಾಮಹ ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಕಾರ್ಯ ನಾವು ಭಾವಿಸಿದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದುದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚದುರಿ ಹೋಗಿರುವ ಪ್ರಕಟಿತ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳು, ದೃಶ್ಯಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸುದೈವಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು ದೊರಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸದೊಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಕರ ಸಂಪತ್ತು ದೊರಕುವಂತಾದುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ಎಂ.ಬಿ.ಪಾಟೀಲ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ.ಇ.ಸಂಸ್ಥೆ, ವಿಜಯಪುರ
ಗೃಹಸಚಿವರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ವಚನಪಿತಾಮಹ ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ

ಬಿ.ಎಲ್.ಡಿ.ಇ.ಸಂಸ್ಥೆ, ವಿಜಯಪುರ – ೫೮೬೧೦೩

ದಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಪಾಯಿಂಟ್, ಬೆಂ. ಮೊ:97390 67359